

გამოცხადება 18: ხმამაღლო ტროლი - 2018-2030

"და ეცა, და ეცა, დიდი
ბაბილონი!" "

გამოდით მის შორიდან,
ჩემო ხალხო..."

სამყელო წარმოგიდგენთ

ამიხსენი
დანიელო და
გამოცხადება

წინასწარმეტყველური
მტკიცებულებები
იმისა, რომ ღმერთი
არსებობს

მისი საბოლოო
გამოცხადებები მისი
რჩეულებისთვის

ამნაშრომში: მისი

პროექტი - მისი განსჯა

ვერსია : 01-12-2024

(70-შემოდგომა -5995)

„დაგვიგონე კაცის ხმა უღოს
შუაგულში“;

ტიროდა და თქვა: გაბრიელა უხსენი
ხილვა “ და ნიელი 8:16.

ყდისახსნა-განმარტება

ზემოდან ქვემოდან: გამოცხადების სამი ანგელოზის
შეტყობინებები 14.

ეს არის სამი ჭეშმარიტება და ნიელს წიგნიდან,
რომელიც წმინდანებს გამოეცხადა 1843 წელს
გაზაფხულის სასამართლო პროცესის შემდეგ და 1844
წელს 22 ოქტომბრის შემდეგ. შაბათის როლს
უგულბელყოფით, ადრეულმა ადვენტიტებმა ვერ
გაიგეს ამ გზავნილების ნამდვილი მნიშვნელობა.
ადვენტიტებმა, რომლებიც ქრისტეს დაბრუნებას
ელოდნენ, თავიანთ გამოცდილებას დაუკავშირეს "
შუაღამის ტირილი" ან "შუაღამის" იგავში
მოყვანილი "ათი ქალწულის" იგავში მათე 25:1-დან 13-
მდე, სადაც ნათქვამია "დაბრუნების შესახებ".
სიძისა "აღნიშნულა".

- 1- განკითხვის თემა განვითარებულია და ნ.8:13-14-
ში და პირველი ანგელოზის გზავნილის თემა
გამოცხადებაში 14:7: „გეშინოდეთ ღვთისა და
განადიდეთ მას, რადგან დაგა მისი
განკითხვის ჟამი და თავყვანი ეცით მას, ვინც
მოახდინა. დედმიწა, ცა და წყლის წყაროები! :“

შაბათის დაბრუნება, ღვთაებრივი წესრიგის ერთადერთი ჭეშმარიტი მეშვიდე დღე, ებრაული შაბათი და ყოველწვირეული დასვენების დღე, ღმერთის მოთხოვნაა მისი ათი მცნებადან მეოთხეში.

2- , " *კატარა რქისა* " და " *სხვადასხვა მეფის* " **დენონსაცია** დაწიელს 7:8-24 და 8:10-23-დან 25-მდე, რომელიც იღებს სახელს " *დიდი ბაბილონი* " აკოს მეორე *ანგელოზის* შეტყობინებაში . 14:8: „ *დიდი ბაბილონი დაეცა, ის დაეცა!* ": ძირითადად კვირას, ყოფილმა "მზის დღეს" მემკვიდრეობით მიიღო იმპერატორ კონსტანტინე I-მა . რომელმაც დააარსა იგი 321 წელს 7 მარტს. მაგრამ ეს გამოთქმა " *დაეცა* " გამართლებულია ღმერთის მიერ მისი დაწყევლობუნების გამოცხადებით. გააცნო იგი თავის ადვენტიტ მსახურებს 1843 წელს შემდეგ, 1844 წელს, მიტოვებულ შაბათის პრაქტიკის აღდგენით. " *ის დაეცა* " ნიშნავს: "ის აიღეს და დაამარცხეს". ჭეშმარიტების ღმერთი ამგვარად აცხადებს თავის გამარჯვებას რელიგიური სიცრუის ბანაკთან.

3- **ბოლო განკითხვის თემა** , სადაც „ *მეორე სიკვდილს ცეცხლ* “ აჯანყებულებს ქრისტიანებს. ეს არის გამოსახულება წარმოდგენილი დაწ. 7:9-10-ში, თემა განვითარებულია გამოცხ. 20:10-15-ში და ის არის მესამე *ანგელოზის გზავნილის* საგანი გამოცხ. 14:9-10-ში: „ *და მეორე, მესამე ანგელოზი მიჰყვებოდა მათ და ამბობდა დიდი ხმით: თუ ვინმე თაყვანს სცემს მხეცს და მის ხატებას და მიიღებს ნიშანს შუბლზე ან ხელზე, ისიც დაღვას რისხვის ღვინოს. ღმერთი, შეურევლად ჩაიღვარა თავისი რისხვის თასში და ის იტანჯება ცეცხლთა და გოგირდით, წმინდა ანგელოზებისა და კრავის წინაშე* : აქ კვირა იდენტიფიცირებულია „ *მხეცის ნიშანთან* “.

9-10 და გამოცხადების 14: 9-10 მიზნობრივი მუხლების რიცხვების იდენტური შესაბამისობა .

მეოთხე ანგელოზი : ის ჩნდება მხოლოდ აკომი.18, სადაც ის ასახავს სამი წინა ადვენტიტური გზავნილის საბოლოო გამოცხადებას, რომლებიც სარგებლობენ მთელ ღვთაებრივი შუქით, რომელიც მოვიდა მათ გასანათებლად 1994 წლიდან და სამყაროს აღსასრულმდე, ანუ სანამ 2030 წელს გაზაფხული ეს არის ის როლი, რომელიც ამ

ნაწარმოებმა უნდა შეასრულოს. მის გასანათებლად მოსულო შუქი ავლენს თანმიმდევრულ დანაშაულებს: კათოლიკური რელიგიისა, 538 წლდან; პროტესტანტული რელიგიის, 1843 წლდან; და ოფიციალური ადვენტიტური ინსტიტუტი, 1994 წლდან. ყველამსულოერდაცემას ჰქონდა მიზეზი, თავის დროზე: უარის თქმა შუქზე, რომელიც შემოთავაზებულა ღვთის სულიწმინდის მიერ იესო ქრისტეში. დან.11:40-ში ნახსენები „აღსასრულოს ჟამს“ კათოლიკური ეკლესია თავის წყევლში აერთიანებს ყველ რელიგიურ ჯგუფს, ქრისტიანულ თუ არა, რომლებიც აღიარებენ მის მსახურებას და ავტორიტეტს; ეს მისი ეგრეთ წოდებული "ეკუმენური" ალიანსის ეგიდით, რომელსაც პროტესტანტიზმის შემდეგ ოფიციალური ადვენტიზმი შეუერთდა 1995 წელს.

2 კორინთელუბი 4:3-4

„...თუჩვენი სახარება ჯერკიდევ დაფარულა, ის დაფარულა მათთვის, ვინც იღუპება; ურწმუნოებისთვის, რომელთა გონიერება მ დააბრმავა ამსაუკუნის ღმერთმა, რათარ დაინახონ ქრისტეს დიდების სახარების ბრწყინვალება, რომელიც არის ღვთის ხატება .
»

"და თუწინასწარმეტყველური სიტყვა გაუგებარი რჩება, ის და რჩება მხოლოდ მათთვის, ვინც უნდა დაიკარგოს "

ასევე, ამ დოკუმენტში წარმოდგენილი გამოცხადებების შეჯამებითიცოდეთ, რომ „ სიწმინდის გასამართლებლად“, 1843 წლის გაზაფხულიდან დაარსებულ დაწიელს შემოქმედისა და კანონმდებელი ღმერთის ბრძანებულებით 8:14, მისი „ მარადიული სახარების “ მიხედვით.

მთელდედამიწაზე, ყველამამაკაცი და ყველ ქალი,

უნდა მოინათლოს იესო ქრისტეს სახელით
სრულ ჩამირვითღვთა ებრივი მაღლის
მისაღებად,

უნდა დაიცვან შაბათი, შაბათის მეშვიდე
დღის დასვენება, რომ ელოცვან წმინდი ღმერთის მიერ დადების მე-2-ში და მისი 10
მცნება და მე-4, ^{მოხსენიებულია} გამოსვლ 20-ში; ეს
მისი მაღლის შესანარჩუნებლად,

უნდა სცეს ღვთაებრივ მორალურ კანონებს და
დიეტურ კანონებს, რომ ლეზბიცი და დეენილია
წმინდა ბიბლიაში, და დადების 1:29-ში და
ლევიათა 11-ში, (სხეულს სიწმინდე)

და არ უნდა „შეიძულოს მისი
წინასწარმეტყველური სიტყვა“, რათა „არ
ჩააქროს ღვთის სული“ (1 თეს .5:20).

ვინც არაკმაყოფილებს ამ კრიტერიუმებს,
ღმერთმა დაგმომოცხადების 20-ში
აღწერილ „მეორე სიკვდილს“.
სამუელ

ახსენი – მე და ნიელი და
აკოკალიფსი
განხილული თემების პაგირება

პირველი ნაწილი: მოსამზადებელი
შენიშვნები

იყენებს გამოყენებული პროგრამული
უზრუნველყოფის გვერდის ნომრების ავტომატურ
მიებას

სათაურის გვერდი

07 პრეზენტაცია

12 ღმერთი და მისი ქმნილებები

13 ჭეშმარიტების ბიბლიური საფუძვლები

- 16 ფუნდამენტური შენიშვნა : 321 წლის 7 მარტი ,
 ცოდვის დაწყებულ დღე
- 26 დედამიწაზე მოცემული ღვთის ჩვენება
- 28 შენიშვნა : არა ურიოთ მოწამეობა და სჯაში
- 29 დაბადება : მნიშვნელოვანი
- წინასწარმეტყველური შეჯამება
- 30 რწმენა და ურწმუნოება
- 33 საკვები შესაფერისი ამინდისთვის
- 37 ჭეშმარიტი რწმენის გამოცხადებული ისტორია
- 39 მოსამზადებელი შენიშვნები და ნიელს
 წიგნისთვის
- 41 ეს ყველფერი იწყება და ნიელში - და ნიელს
 წიგნი**
- 42 და ნიელი 1 - და ნიელს ჩამოსვლა ბაბილონში
- 45 და ნიელი 2 - მეფე ნაბუქოდონოსორის ხილვის
 კანდაკება
- 56 და ნიელი 3 - სამითანამგზავრი ღუმელში
- 62 და ნიელი 4 - დამცირებული და მოქცეული მეფე
- 69 და ნიელი 5 - მეფე ბელშაზარის განაჩენი
- 74 და ნიელი 6 - და ნიელი ღობების ბუნაგში
- 79 და ნიელი 7 - *The tomb of the king* და პაპის პატარა
 რქა
- 90 და ნიელი 8 - პაპის ვინაობა და დასტურებულია -
 და ნ.8:14 ღვთაებრივი განჩინება .
- 103 და ნიელი 9 - გამოცხადება იესოქრისტეს
 მიწიერი მსახურების დროის შესახებ .
- 121 და ნიელი 10 - განცხადება *დიდი უბედურების
 შესახებ* - უბედურების ხილვები
- 127 და ნიელი 11 - სირიის შვიდი ომი .
- 146 და ნიელი 12 - ადვენტის ტების უნივერსალური
 მისია ილუსტრირებული და დათარიღებული .
- 155 წინასწარმეტყველური სიმბოლოზმის შესავალი
- 158 ადვენტიზმი
- 163 აპოკალიფსის პირველი შეხედვა
- 167 რომის სიმბოლოები წინასწარმეტყველებაში
- 173 სინათლე შაბათს
- 176 ღვთის განკარგულება და ნიელს 8:14
- 179 მზადება აპოკალიფსისთვის
- 183 აპოკალიფსი შეჯამებაში
- 188 **მეორე ნაწილი : აპოკალიფსის დეტალური
 შესწავლა**
- 188 **გამოცხადება 1** : პროლოგი - ქრისტეს დაბრუნება -
 ადვენტის ტური თემა
- 199 **გამოცხადება 2** : ქრისტეს კრება და არსებიდან
 1843 წლამდე

- 199 1^{პერიოდი} : ეფესო - 2^{პერიოდი} : სმირნა - მე -3^{პერიოდი} :
პერგამონი -
მე -4^წ : თიატირა
- 216 გამოცხადება 3 : ქრისტეს კრება 1843 წლდან -
ადგასამოციქულო ქრისტიანული რწმენა
- 216 მე -5^{პერიოდი} : სარდისი - მე -6^{პერიოდი} :
ფილდეფია -
- 223 ადვენტიზმის ბედი გამოვლენდა ელენ უაითის
პირველხილვაში
- 225 მე -7^{პერიოდი} : ლოდიკეა
- 229 გამოცხადება 4 : ზეციური განაჩენი
- 232 შენიშვნა : ღვთაებრივი კანონი
წინასწარმეტყველებს
- 239 გამოცხადება 5 : კაცის ძე
- 244 გამოცხადება 6 : მსახიობები, ღვთაებრივი
სასჯელები და ქრისტიანული ეპოქის ნიშნები -
პირველი ნბეჭედი
- 251 გამოცხადება 7 : მეშვიდე დღის ადვენტიზმი
და ლუქულია „ღვთის ბეჭდით“ : შაბათი და
საიდუმლო „მეშვიდე ბეჭდით“.
- 259 გამოცხადება 8 : პირველი ოთხი „საყვირი“
- 268 გამოცხადება 9 : მე -5 და მე -6 „საყვირები“
- 268 მე -5 "საყვირი"
- 276 მე -6 "საყვირი"
- 286 გამოცხადება 10 : "პატარა ღია წიგნი"
- 291 გამოცხადების პირველი ნაწილს დასასრული
მეორე ნაწილი : განვითარებული თემები
- 292 გამოცხადება 11 : პაპის მეფობა - ეროვნული
ათეიზმი - მე -7 "საყვირი"
- 305 გამოცხადება 12 : დიდი ცენტრალური გეგმა
- 313 გამოცხადება 13 : ქრისტიანული რელიგიის ცრუ
ძმები
- 322 გამოცხადება 14 : მეშვიდე დღის ადვენტიზმის
დრო
- 333 გამოცხადება 15 : გამოსაცდელი ვადის
დასრულება
- 336 გამოცხადება 16 : ღვთის რისხვის შვიდი
უანასკნელი ჭირი
- 345 გამოცხადება 17 : მეძავი ნიღბის გარეშეა და
იდენტიფიცირებული
- 356 გამოცხადება 18 : მეძავი იღებს თავის სასჯელს
- 368 გამოცხადება 19 : იესო ქრისტეს არმაგედონის
ბრძოლა
- 375 გამოცხადება 20 : VII ათასწლეულის ათასი წელი და
უანასკნელი სამსჯავრო

- 381 გამოცხადება 21: განდიდებული ახალ
იერუსალემის სიმბოლო
- 392 გამოცხადება 22: მარადისობის და უსრულებელი
დღე
- 405 ასოკლვს, მაგრამ სული აცოცხლებს
- 408 იესოქრისტეს მიწიერი დრო
- 410 სიწმინდე და განწმენდა
- 424 დაბადება - დაბადება 1-დან 22-მდე -
- 525 აბრაამისთვის მიცემული დაპირებების
შესრულება: დაბადება 23-დან ...
- 528 გამოსვლა და ერთგული მოსე - ზოგადად
ბიბლიიდან - ბოლო არჩევანის საათი - მეშვიდე
დღის ადვენტიზმი: განცალკევება, სახელი,
ისტორია - ღმერთის მთავარი განსჯა -
ღვთაებრივი A-დან Z-მდე - ბიბლიური ტექსტების
დამახინჯება - სული აღადგენს ჭეშმარიტებას.
- 547 საბოლოო მიძღვნა
- 548 ბოლო ზარი

შენიშვნა: უცხო ენებზე თარგმნა ხორციელდება
ავტომატური მთარგმნელობითი პროგრამული
უზრუნველყოფის გამოყენებით, ავტორი
პასუხისმგებელია მხოლოდ ფრანგულ ტექსტებზე,
დოკუმენტების ორიგინალური ვერსიის ენაზე.

ამიხსენი და ნიელ და გამოცხადება

პრეზენტაცია

მე დავიბადე და ვცხოვრობ ამ უაღრესად საზიზღარ ქვეყანაში, რადგან ღმერთი სიმბოლურად ასახელებს მის დედაქალქს "სოდომს და ეგვიპტეს" გამოცხადებაში 11:8. მისი საზოგადოების მოდელი, რესპუბლიკური, შურიანი, მიბამეს, გავრცელდა და მიიღო მრავალმა ხალხმა მთელ მსოფლოში; ეს ქვეყანა არის საფრანგეთი, დომინანტური მონარქიული და რევოლუციური ქვეყანა, ხუთი რესპუბლიკის ექსპერიმენტატორი ღვთის მიერ დაგმობილი მეუფე რეჟიმებით. იგი ამაცხადებს და აჩვენებს ადამიანის უფლებათა ცხრილებს, აღმაშფოთებლად ეწინააღმდეგება ადამიანის მოვალეობების ცხრილებს, რომლებიც დაწერილია თვითშემოქმედი ღმერთის მიერ „ათი მცნების“ სახით. მისი წარმოშობისა და პირველი მონარქიის შემდეგ, მან აიღო თავისი მტრის დაცვა, რომაული კათოლიკური რელიგია, რომლის სწავლებამ არასოდეს შეწყვიტა უწოდა "ბოროტი", რასაც ღმერთი უწოდებს "კარგს" და "კარგს" უწოდებს იმას, რასაც ის უწოდებს "ბოროტს". აგრძელებდა თავის განუწყვეტელ დაცემას, მისმა რევოლუციამ მიიყვანა იგი ათეიზმისკენ. ამრიგად, როგორც არსება, მიწის ქოთანის, საფრანგეთი ჩართულია და პირისპირებაში, რომელიც უპირისპირდება მას ყოვლისშემძლე ღმერთს, ავტენტურ რკინის ქვაბს; შედეგი მის მიერ იყო პროგნოზირებადი და წინასწარმეტყველებური; მას იგივე ცოდვებში დამნაშავე "სოდომის" ბედს განიცდის. მსოფლო ისტორია ბოლო 1700 წლის მანძილზე ჩამოყალიბდა მისი ბოროტი გავლენით, განსაკუთრებით მისი მხარდაჭერით რომაული კათოლიკური პაპის რეჟიმის ავტორიტეტისთვის, მისი პირველი მონარქის, კლოვის I ფრანკების პირველი მეფის დაწყებიდან. ის მოინათლ რეიმში, 498 წლის 25 დეკემბერს. ეს თარიღი ატარებს შობის აღნიშვნის ნიშანს, რომელიც რომის მიერ უსამართლოდ და აღმაშფოთებლად უკავშირდება იესო ქრისტეს, ხორცშესხმული ღმერთის, სამყაროს შემოქმედის დაბადების ცრუ თარიღს. ყველგერი, რაც ცხოვრობს ან არსებობს; რომელიც სამართლიანად

ამ ტკიციებს „ჭეშმარიტების ღმერთის“ ტიტულს, რადგან ეზიზღება „ტყუილ, რომელსაც მამა ეშმაკი ჰყავს“, როგორც იესომ განაცხადა.

გსურთ უდაომტკიცებულუბა იმისა, რომ არც ერთი რომის პაპი არ არის ლეგიტიმური აცხადებდეს, რომ არის იესო ქრისტეს მსახური? აი, ეს არის ზუსტი და ბიბლიური: იესომ განაცხადა მათ. 23:9-ში: „**დაწურავის უწოდებთ მამას დედამიწაზე; რადგან ერთია შენი მამა, რომელიც ზეცაშია.**»

რა ჰქვია პაპს დედამიწაზე? ყველს შეუძლია ნახოს ეს, „წმინდა მამაო“, ან თუნდაც „მალან წმიდა მამაო“. კათოლიკე მღვდლებს ასევე უწოდებენ „**მამებს**“. ეს მემბოხე დამოკიდებულება იწვევს მღვდლების სიმრავლეს თავსათავსებენ ღმერთსა და ცოდვილ შორის თითქოს შეუცვლელ შუამავლებად, ხოლო ბიბლია ასწავლს მას ღმერთთან თავისუფალ წვდომას, რომელიც ლეგიტიმირებულია იესო ქრისტეს მიერ. ამ გზით, კათოლიკური სარწმუნოება ინფანტილზაციას უკეთებს ადამიანებს, რათა გამოჩნდნენ შეუცვლელ და აუცილებელ. იესო ქრისტეს პირდაპირი შუამავლობისგან ეს განრიდება ღმერთმა და გამოწინასწარმეტყველებაში, დან. 8:11-12-ში. კითხვა-პასუხი: ვის შეუძლია დაიჯეროს, რომ ძლევამოსილ შემოქმედ ღმერთს შეეძლო თავის მსახურებად აიყვანოს ადამიანები, რომლებიც არ ემორჩილებიან მას დან. 7:8-სა და 8:25-ში დაგმობილ ასეთი აღმაშფოთებელ „**ამპარტავნობით**“? ბიბლიური პასუხი ადამიანთა გონების ამ ინფანტილზაციაზე მოცემულია ამ მუხლში იერ. 17:5: „**ასე ამბობს იაკვე: დაწყევლილია ადამიანი, რომელიც ენდობა კაცს, რომელიც იღებს ხორცს მის დასაყრდენად და ვინც აქცევს თავის გულს იაკვეს.**!»

იმის გამო, რომ საფრანგეთმა დიდად ჩამოაყალიბა ქრისტიანული ეპოქის დიდი ნაწილს რელიგიური ისტორია, ღმერთმა ფრანგს მისი დაწყევლილ როლს გამოვლენის მისია მისცა; ეს, მკაცრად ბიბლიურ კოდში დაშიფრული მისი წინასწარმეტყველური გამოცხადებების ფარულ მნიშვნელობის გაშუქებით.

1975 წელს მე მივიღე განცხადება ჩემი წინასწარმეტყველური მისიის შესახებ ხედვით, რომლის ჭეშმარიტი მნიშვნელობა მხოლოდ 1980 წელს, ჩემი ნათლობის შემდეგ გავიგე. მეშვიდე დღის ადვენტისტური ქრისტიანული სარწმუნოებით მონათლულ, 2018 წლდან ვიცი, რომ მსახურებაში ვიყავი იუბილეზე (7-ჯერ 7 წელი), რომელიც

დასრულდება 2030 წლის გაზაფხულზე დიდი ბით დაბრუნებით. უფალო ღმერთი ყოვლისშემძლე იესო ქრისტე.

ღმერთის ან იესო ქრისტეს არსებობის აღიარება
საკმარისი არარის მარადიულო ხსნის მისაღებად.

აქ მახსენდება, სანამ ზეცაში დაბრუნდებოდა, იესომ თავის მოწაფეებს მიმართა მათე 28:18-დან 20-მდე ამ მუხლების სიტყვებით: „იესო მიუახლოვდა მათ და ასე ელაპარაკა მათ: მთელი ძალა უფლება მომეცა ზეცაში და დედამიწაზე. მაშ, წადით და მოწაფეებად მოამზადეთ ყველ ხალხი, მონათლეთ ისინი მამისა და ძისა და სულიწმიდის სახელთ და ასწავლეთ და იცვან ყველგერი, რაც მე გიბრძანეთ. და აჰა, მე შენთან ვარ მუდამ, სამყაროს აღსასრულმდეც კი“.

მისმა ღვთაებრივმა სულმა შთააგონა პეტრე მოციქულს საქმეების 4:12-ის სხვა ოფიციალური და საზეიმო განცხადება: „არ არის ხსნა სხვაში; რადგან არ არის ადამიანთა შორის მოცემული სხვა სახელო ზეცის ქვეშ, რომლთაც უნდა ვიხსნათ“.

შესაბამისად, გესმოდეთ, რელიგია, რომელიც გვარიგებს ღმერთთან, არ არის დაფუძნებული რელიგიურ მემკვიდრეობაზე ადამიანური ტრადიციების გამო. რწმენა ღვთის მიერ შეწირულ ნებაყოფლობითი მსხვერპლსადმი, მისი ადამიანური სიკვდილთ იესო ქრისტეში, არის ერთადერთი გზა, რათა მივაღწიოთ შერიგებას მისი ღვთაებრივი სიწმიდის სრულყოფილ სიმართლესთან. ასევე, ვინც არ უნდა იყოთ, როგორც არ უნდა იყოს თქვენი წარმომავლობა, თქვენი მემკვიდრეობითი რელიგია, თქვენი ხალხი, თქვენი რასა, თქვენი ფერი ან ენა, ან თუნდაც თქვენი სტატუსი ადამიანთა შორის, თქვენი შერიგება ღმერთთან მხოლოდ იესო ქრისტეს მეშვეობით ხდება და მისი სწავლების ერთგულება, რომელსაც ის მიმართავს. თავის მოწაფეებს სამყაროს აღსასრულმდე; რაც დასტურდება ამ დოკუმენტით.

გამოთქმა „მამა, ძე და სულიწმიდა“ აღნიშნავს სამთანმიმდევრულროლს, რომელსაც ასრულებდა ერთი ღმერთი თავის გადარჩენის გეგმაში, რომელიც შესთავაზა დანაშავე ცოდვილადამიანს, რომელიც „მეორე სიკვდილს“ მიესაჯა. ეს „სამება“ არ არის სამი ღმერთის შეკრება, როგორც მუსლიმები თვლიან, რითაც ამართლებენ მათ უარყოფას ამ ქრისტიანულ დოგმატისა და მისი რელიგიის მიმართ. როგორც "მამა", ღმერთი არის ჩვენი შემოქმედი ყველსათვის; როგორც „ძე“ მან საკუთარ თავს ხორციელი სხეული

მისცა, რათა გამოსყიდულიყო თავისი რჩეულის ცოდვები მათნაცვლად; „სული წმიდაში“, ღმერთი, აღდგომილი ქრისტეს სული, მოდის, რათა დაეხმაროს თავის რჩეულს, რათა წარმატებას მიაღწიონ მოქცევაში, მიიღებენ „განწმინდას, რომლის გარეშეც არავინ იხილვს უფალს“, როგორც პავლე მოციქული გვასწავლის ებრაელბში 12. : 14; „განწმენდა“ არის გამოყოფა ღვთისთვის და მის მიერ. ეს ადასტურებს მის მიღებას რჩეულის მიმართ და ვლენდება მისი რწმენის საქმეებში, ღვთის სიყვარულში და მის შთაგონებულ და გამოცხადებულ ბიბლიურ ჭეშმარიტებაში.

ამ დოკუმენტის წაკითხვა აუცილებელია იმისათვის, რომ გავიგოთ წყევლის ძალიან მაღალი დონე, რომელიც ამძიმებს დედამიწის ხალხებს, მათ რელიგიურ ინსტიტუტებს და დასავლურ ქრისტიანულ სამყაროს, განსაკუთრებით მათი ქრისტიანული წარმომავლობის გამო; რადგან იესო ქრისტეს მიერ გავლენილი გზა წარმოადგენს ღმერთის პროექტის უნიკალურ და ექსკლუზიურ გადარჩენის გზას; შედეგად, ქრისტიანული რწმენა რჩება ეშმაკისა და დემონების თავდასხმების მთავარსამიზნედ.

ძირითადად, შემოქმედი ღმერთის მიერ შემუშავებული გადარჩენის პროექტი მარტივი და ლოგიკურია. მაგრამ რელიგია რთულ ხასიათს იძენს იმის გამო, რომ ისინი, ვინც მას ასწავლიან, ფიქრობენ მხოლოდ თავიანთი რელიგიური კონცეფციის გამართლებაზე და ცოდვის პრაქტიკაში, ხშირად უცოდინრობის გამო, ეს კონცეფცია აღარ შეესაბამება ღმერთის მოთხოვნებს. შედეგად, ის ურტყამს მათ წყევლს, რომელსაც ისინი თავიანთ სასარგებლოდ განმარტავენ და არ ისმენენ ღვთაებრივ საყვედურს.

ეს ნაწარმოები არ არის გამოწვეული ლტერატურული პრიზის მისაღებად; შემოქმედი ღმერთისთვის მისი ერთადერთი როლი არის რჩეული რწმენის გამოცდაზე, რაც მათსაშუალებას მისცემს მიიღონ იესო ქრისტეს მიერ მოპოვებული მარადიული სიცოცხლე. იქნახავთ გამეორებებს, მაგრამ ეს ის სტილია, რომელსაც ღმერთი იყენებს იმავე სწავლებების ჩაქუჩით, რომლებსაც ის ავლენს სხვადასხვა გამოსახულების და სიმბოლოების მეშვეობით. ეს მრავალრიცხოვანი გამეორება წარმოადგენს საუკეთესო მტკიცებულებას მათი ავთენტურობისა და მოწმობის იმაზე, თუ რამნიშვნელობას ანიჭებდა მან ილუსტრირებულ

ჭეშმარიტებებს. იესოს მიერ ნასწავლო იგავი ადასტურებს ამ ხაზგასმას და განმეორებას.

თქვენ იხილვთ ამ ნაწარმოებში გამოცხადებებს დიდი შემოქმედი ღმერთის მიერ, რომელიც გვესტუმრა იესო ნაზარეტელს ადამიანური სახელით, რომელიც მოექცა „ცხებულს“ ან „მესიას“ ებრაული „მაშიას“ მიხედვით, რომელიც ციტირებულია დანში. 9:25, ანუ „ქრისტე“, ახალი აღთქმის წერილებიდან ბერძნული „ქრისტოსი“. მასში ღმერთი მოვიდა, რათა შესწიროს თავისი სრულად სუფთა სიცოცხლე, როგორც ნებაყოფლობითი მსხვერპლი, რათა დაამტკიცოს ცხოველთა მსხვერპლწიროვის რიტუალები, რომლებიც წინ უძღოდა მის მოსვლას ევას და ადამის მიერ ჩადენილი თავდაპირველი ცოდვის შემდეგ. ტერმინი „ცხებულს“ აღნიშნავს მას, ვინც იღებს სულიწმიდის ცხებას, რომელიც სიმბოლოა ზეთისხილს ხის ზეთით. წინასწარმეტყველური გამოცხადება ღვთის მიერ იესო ქრისტეს ერთადერთი სახელით და მისი გამომსყიდველი საქმე წარმართავს მის რჩეულებს მარადიული სიცოცხლისკენ მიმავალ გზაზე. რადგან მხოლოდ მაღლთ ხსნა არ უშლის ხელს რჩეულს ჩავარდნას მახეში, რომლის შესახებაც მან არ იცის. მაშასადამე, მისი მაღლს შეთავაზების დასასრულებლად, ღმერთი იესო ქრისტეს სახელით მოდის, რათა გამოავლინოს მთავარი ხაფანგების არსებობა, რომლებიც საშუალებას აძლევს მის უკანასკნელ მსახურებს აღსასრულს დროში, გაანალოზონ, განიკითხონ და ნათლდ გაიგონ დაბნეულ. საყოველთაო ქრისტიანული რელიგიის მდგომარეობა, რომელიც ჭარბობს მიწიერი ხსნის ამ უკანასკნელ ეპოქაში.

მაგრამ დათესვამდე მიზანშეწონილია ამომიკვავა; რადგან შემოქმედი ღმერთის ბუნება და მახინჯებულა დედამიწაზე გავრცელებული დიდი მონოთეისტური რელიგიების სწავლებით. ყველმა თვანს აქვს საერთო ის, რომ ისინი აწესებენ ერთ ღმერთს შეზღუდვით და ამით მოწმობენ მათ განცალკევებასა და მასთან ურთიერთობისგან. ქრისტიანულ სარწმუნოებასთან დაკავშირებულ აშკარა თავისუფლება მხოლოდ იმდროინდელი გარემოებებით არის განპირობებული, მაგრამ როგორც კი ღმერთი დემონებს თავისუფლდ მოქმედების საშუალებას მისცემს, ეს შეუწყნარებლობა მათ მიმართ, ვინც მათ არ მიჰყვება, კვლავ გამოჩნდება. ღმერთს რომ სურდა

შეზღუდვის გზით ემოქმედა, მისთვის საკმარისი იქნებოდა, უბრალოდ, საკუთარი თავი გამოეჩინა მათი თავალებისთვის, მიეღო თავისი ქმნილებებისგან, რომ ისინი დაემორჩილებოდნენ მის ყველ ნებას. თუ ის ასე არ მოიქცა, ეს იმიტომ ხდება, რომ არჩეულ თანამდებობის პირების არჩევანი ეყრდნობა **მხოლოდ** თავის უფალ არჩევანს, უყვარდეს იგი ან უარყოს იგი; თავის უფალ არჩევანი, რომელსაც ის ამლევს ყველ თავის არსებას. და თუ არსებობს შეზღუდვა, ეს მხოლოდ რჩეულთა ბუნებრივი ხასიათია, რომლებსაც უბიძგებს და იზიდავს მათი ინდივიდუალური თავის უფალ ბუნებით, სიყვარულს ღმერთი. და ეს სახელ სიყვარულს მას კარგად შეეფერება, რადგან ის ამაღლებს მას, სთავაზობს თავის არსებებს მოქმედების დემონსტრირებას, რაც მას უდავოს ხდის; ეს იმით შესწირა სიცოცხლე, რომ გამოისყიდოს, იესო ქრისტეს პირადად, ცოდვების გამოსყიდვა, რომელიც მემკვიდრეობით მიიღო და ჩაიდინა **მხოლოდ მისმა რჩეულმა** მათი უმეცრებისა და სისუსტის დროს. ყურადღება! დედა მიწაზე ეს სიტყვა სიყვარულს მხოლოდ გრძნობისა და მისი სისუსტის სახეს იღებს. ღმერთი არის ძლიერი და სრულიად სამართლიანი; რაც ყველ ფერ განსხვავებას ქმნის, რადგან ის იღებს პრინციპის ფორმას, სადაც გრძნობა მთლიანად კონტროლდება. ამიტომ ღმერთის მიერ და მტკიცებულ ჭეშმარიტი რელიგია ემყარება მის პიროვნების, მისი აზრებისა და კანონებით დამკვიდრებულ პრინციპების თავის უფალ დაცვას. მთელი მიწიერი ცხოვრება აგებულია მის ფიზიკურ, ქიმიურ, მორალურ, ფსიქიკურ და სულიერ კანონებზე. ისევე, როგორც მიწიერი მიზიდულობის კანონისგან თავის დაღწევისა და მისი გაქრობის იდეა არ შემოდის ადამიანის გონებაში, მისი სულს მხოლოდ ჰარმონიულ დაყვავდება შემოქმედი ღმერთის მიერ დადგენილ კანონებისა და პრინციპების მიმართ. და პავლემ მოციქულს ეს სიტყვები 1 კორ.10:31-დან სავსებით გამართლებულა: „***ჭამეთ სვამთ თუ სხვა რამეს აკეთებთ ყველ ფერი ღვთის სადიდებლად გააკეთეთ***“. ამ უფასო მოწვევის გამოყენება შესაძლებელი ხდება იმით, რომ ბიბლიაში და მხოლოდ მასში ღმერთმა გადმოსცა და გამოავლინა თავისი ღვთაებრივი მოსაზრებები. და მნიშვნელოვანია მისი აზრის გათვალისწინება „***განწმენდის***“ ***სამუშაოს შესრულებისას, რომლის გარეშეც***, ებრ.12:14-ის თანახმად, „***არავინ იხილვს უფალს***“. ზოგჯერ მისი აზრი იღებს რეცეპტის ფორმას, მაგრამ ის არ არის

უფრო საკამათო, ვიდრე ის, რაც მიწოდებულია სპეციალისტის მიერ, რომელსაც ადამიანი ჩქარობს და ემორჩილოს და ფიქრობს, რომ ამგვარად იმოქმედოს მისი ჯანმრთელობისთვის საუკეთესო ინტერესებიდან გამომდინარე (თუნდაც ის ცდებია). შემოქმედი ღმერთი, უპირველეს ყოვლისა, არის სულუბის ერთადერთი და ჭეშმარიტი ექიმი, რომელსაც ის იცნობს მათი მცირე დეტალებით. მტკივა, მაგრამ კურნავს, როცა სიტუაცია ხელსაყრელია. მაგრამ საბოლოოდ, ის გაანადგურებს და მოსპობს მთელციურ და მიწიერ ცხოვრებას, რომელც აღმოჩნდა, რომ არ შეუძლია შეიყვაროს იგი და, შესაბამისად, დაემორჩილოს მას.

ამიტომ რელიგიური შეუწყნარებლობა არის ცრუმონოთეისტური რელიგიის გამოვლენილი ნაყოფი. ეს არის ძალაღმსერიოზული და ნაშაული და ცოდვა, რადგან ამახინჯებს ღმერთის ხასიათს და მასზე თავდასხმითარემუქრება მისი კურთხევის, მადლისა და ხსნის მოპოვება. თუმცა ღმერთი მას უბედურებასავით იყენებს ურწმუნო ან ორგულ კაცობრიობის დასასჯელად და დასარტყმელად. მე აქ ვეყრდნობი ბიბლურ და ისტორიულ ჩვენებებს. მართლაც, ძველი აღთქმის წერილები გვასწავლის, რომ თავისი ხალხის ურწმუნოების დასასჯელად, ერს, რომელსაც ისრაელი ერქვა, ღმერთმა გამოიყენა „ფილისტიმელი“ ხალხი, მისი უახლოესი მეზობელი. ჩვენს დროში ეს ხალხი აგრძელებს ამ აქციას „პალესტინელს“ სახელით. მოგვიანებით, როდესაც მას სურდა გამოეცხადებინა თავისი განაჩენი და საბოლოოდ გამოეხატა ამ მიწიერი ხორციელი ისრაელის მიმართ, მან ქალდეის მეფე ნაბუქოდონოსორს მსახურება მოუწოდა; ეს სამჯერ. მესამეში, - 586 წელს, ერი განადგურდა და გადარჩენილი ხალხი გადაასახლეს ბაბილონში "70 წლის განმავლობაში" ნაწინასწარმეტყველები იერ.25:11. მოგვიანებით, იესო ქრისტეს მესიად აღიარებაზე უარის გამო, ერი კვლავ განადგურეს რომაულმა ჯარებმა, იმპერატორ ვესპასიანეს მემკვიდრე ტიტუსის მეთაურობით. ქრისტიანულ ეპოქაში, 321 წელს ოფიციალურად დაბრუნდა ცოდვაში, ქრისტიანულ სარწმუნოება გადაეცა პაპების შეუწყნარებლობას 538 წლიდან. და ეს დომინანტური კათოლიკური რწმენა ცდილობდა ჩხუბს ახლო აღმოსავლეთის ხალხებთან, რომლებიც რელიგიურად მაჰმადიანდნენ იმავ ^{VI} საუკუნეში. . ურწმუნო ქრისტიანობამ იპოვა იქ მუდმივი ძლიერი მოწინააღმდეგე. იმის გამო, რომ ორი ბანაკის

რელიგიური ოპოზიცია პოლუსებს ჰგავს, სრულად დაპირისპირებულია სამყაროს ბოლომდე. ურწმუნო ასევე ამაყობს და ეძებს ექსკლუზიურობის დიდებას; არ იღებს მას ღმერთისგან, ის საკუთარ თავს მიაწერს და არ იღებს გამოწვევას. ინდივიდის ეს აღწერა ახასიათებს, ასევე ერთობლვად, წევრებს, რომლებიც მიეკუთვნებიან სხვადასხვა კრებას და ჯგუფებიან სხვადასხვა ცრუ რელიგიაში. შეუწყნარებლობის დაგმობა არ ნიშნავს იმას, რომ ღმერთი შემწყნარებელია. შეუწყნარებლობა არის ადამიანის პრაქტიკა, რომელიც შთაგონებულია დემონური ბანაკით. სიტყვა ტოლურანტული გულისხმობს შეუწყნარებლობის აზრს, ხოლო ჭეშმარიტი რწმენის სიტყვა არის მოწონება ან უარყოფა ბიბლური პრინციპის მიხედვით "დახ, ან არა". თავის მხრივ, ღმერთი მხარს უჭერს ბოროტების არსებობას მისი შემწყნარებლობის გარეშე; ის მხარს უჭერს თავის პროექტში დაგეგმილ თავის უფლებას, რათა შეარჩიოს თავისი არჩეული თანამდებობის პირები. ამიტომ სიტყვა ტოლურანტობა მხოლოდ კაცობრიობას ეხება და ეს ტერმინი გამოჩნდა 1598 წლის 13 აპრილს ნანტის ედიქტში ანრი IV-ში. მაგრამ მაღლს დროის დასრულების შემდეგ ბოროტება და ვინც ამას აკეთებს განადგურდება. შემწყნარებლობამ თავიდანვე ჩაანაცვლა ღვთის მიერ ადამიანს მინიჭებული რელიგიური თავის უფლება.

გამოცხადებულია ამ ნაწარმოების მენიუ; მტკიცებულებები იქნება წარმოდგენილი და დემონსტრირებული მთელგვერდებზე.

ღმერთი და მისი ქმნილებები

ლათინურ ევროპაში კაცების მიერ გამოყენებულ სულიერი ლექსიკა მალვს ღმერთის მიერ მიწოდებულ არსებით გზავნილებს. ასეა, უპირველეს ყოვლისა, სიტყვა აპოკალიფსი, რომელიც ამასპექტში იწვევს იმ დიდკატასტროფას, რომელსაც ეშინიათ ადამიანები. მაგრამ ამ საშინელ ტერმინის მიღმა იმალება თარგმანი „გამოცხადება“, რომელიც თავის მსახურებს ქრისტეში უხსნის აუცილებელს, რაც აუცილებელია მათი გადარჩენისთვის. პრინციპის თანახმად, რომ ზოგის ბედნიერება იწვევს სხვის უბედურებას, საპირისპირო ბანაკის უბედურებას, აბსოლუტური საპირისპირო გზავნილები ძალან მდიდარი სწავლებით და ძალან ხშირად ვარაუდობენ იოანე მოციქულისა დიმიტემ ულწმინდა „გამოცხადებაში“.

კიდევ ერთი ტერმინი, სიტყვა „ანგელოზი“ მნიშვნელოვან გაკვეთილებს მალვს. ეს ფრანგული სიტყვა მომდინარეობს ლათინური "angelus"-დან, რომელიც აღებულია ბერძნული "aggelos"-დან, რაც ნიშნავს: მესინჯერს. ეს თარგმანი გვიჩვენებს იმ ფასეულობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს თავის ქმნილებებს, თავის თანატოლებს, რომლებიც მან შექმნა თავის უფალნი და შედარებით დამოუკიდებელი. ღმერთის მიერ მოცემული სიცოცხლე, ეს დამოუკიდებლობა ინარჩუნებს ლოგიკურ შეზღუდვებს. მაგრამ ეს ტერმინი „მესინჯერი“ გვიჩვენებს, რომ ღმერთი თავის თავის უფალკოლეგებს ცოცხალგზავნილება დხედავს. ამრიგად, თითოეული არსება წარმოადგენს გზავნილს, რომელიც შედგება ცხოვრებისეული გამოცდილებისგან, რომელიც გამოირჩევა პირადი არჩევანითა და პოზიციებით, რომლებიც ქმნიან იმას, რასაც ბიბლია „სულს“ უწოდებს. თითოეული არსება

უნიკალურია, როგორც ცოცხალი სული. რადგან ის, რაც დვთის მიერ შექმნილია პირველია ციურმა მსგავსებმა, მათ, ვისაც ჩვენ ტრადიციულად „ანგელოზებს“ ვუწოდებთ, არ იცოდნენ, არის ის, რომ ვინც მათ სიცოცხლე და სიცოცხლეს უფლება მისცა, შეუძლია უკან წაიღოს. ისინი შექმნეს სამუდამოდ საცხოვრებლად და არც კი იცოდნენ სიტყვა სიკვდილს მნიშვნელობა. ეს არის მათთვის იმის გასაგებად, თუ რას ნიშნავს სიტყვა სიკვდილი, რომ ღმერთმა შექმნა ჩვენი მიწიერი განზომილება, რომელშიც ადამიანის სახეობა, ანუ ადამი, ედემის ბაღის ცოდვის შემდეგ მოკვდავის როლს შეასრულებდა. გზავნილო, რომელსაც ჩვენ წარმოვადგენთ, სასიამოვნოა ღმერთისთვის მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ის შეესაბამება მის სტანდარტებს სიკეთისა და სიკეთის შესახებ. თუ ეს გზავნილო აკმაყოფილებს მის სტანდარტს ბოროტებისა და ცუდის შესახებ, ის, ვინც მას ატარებს, არის მემბოხე ტიპი, რომელსაც ის გამოხს მარადიულ სიკვდილს, საბოლოო განადგურებას და განადგურებას მთელი მისი სულისთვის.

ჭეშმარიტების ბიბლური საფუძვლები

ღმერთმა კარგად და მართებულად დაინახა, რომ მოხეს, პირველ რიგში, ჩვენი მიწიერი სისტემის წარმოშობა გამოეცხადა, რათა ყველს ადამიანმა იცოდეს ამის შესახებ. ის მიუთითებს იქ სულიერი სწავლების პრიორიტეტზე. ამ მოქმედებაში ის წარმოგვიდგენს თავისი ჭეშმარიტების საფუძვლებს, რომლებიც იწყება დროის წესრიგის რეგულირებით. რადგან ღმერთი არის წესრიგისა და კეთილშობილური

თანმიმდევრულობის ღმერთი. ჩვენ აღმოვაჩინეთ, მის სტანდარტებთან შედარებით, ჩვენი ამჟამინდელი წესრიგის სულელო და არათანმიმდევრულ ასპექტს, რომელიც დამყარებულია ცოდვის კაცის მიერ. იმიტომ, რომ მართლაც ცოცხალი და უკვე თავდაპირველი ცოცხალია, რაც ყველგან ფერს ცვლის.

მაგრამ უპირველეს ყოვლისა უნდა გვესმოდეს, რომ ბიბლიაში ღვთის მიერ მოხსენიებული „დასაწყისი“ და წიგნის „დაბადება“ პირველი სიტყვა არის „წარმოშობა“, არეხება სიცოცხლს „დასაწყისს“, არამედ მხოლოდ ჩვენი მთელი ხმელეთის განზომილების მისი შექმნა, რომელიც მოიცავს ციური კოსმოსის ვარსკვლავებს, რომლებიც შექმნილია თავად დედამიწის შემდეგ მეოთხე დღეს. ამ აზრის გათვალისწინებით, ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ეს კონკრეტული მიწიერი სისტემა, რომელშიც დამეები და დღეები ერთმანეთს მიჰყვება, იქმნება გარემოდ, სადაც ღმერთი და მისი ერთგული რჩეული და ეშმაკის მტრის ბანაკი და უპირისპირდებიან ერთმანეთს. ღვთაებრივი სიკეთის ეს ბრძოლა ეშმაკის ბოროტების წინააღმდეგ, პირველი ცოცხალი ცხოვრების ისტორიაში, არის მისი არსებობის მიზეზი და მისი საყოველთაო და მრავალხრივი გადარჩენის პროექტის მთელი გამოცხადების საფუძველი. ამ ნაშრომის განმავლობაში თქვენ აღმოაჩინოთ იესო ქრისტეს მიერ მიწიერი მსახურების დროს წარმოქმნილი გარკვეული იდუმალი სიტყვების მნიშვნელობას. ამგვარად, დაინახავთ, რამხელ მნიშვნელობას იძენენ ისინი იმ დიდ პროექტში, რომელიც ამოქმედდა ერთი დიდი ღმერთის, სიცოცხლესა და მატერიის ყველგან ფორმის შემქმნელს მიერ. აქვე ვხურავთ ამ მნიშვნელოვან ფრჩხილს და ვუბრუნდები არსებობის ამ უზენაესი ხელწიფის მიერ დადგენილ დროის წესრიგის საკითხს.

ცოცხალი და მსა და ევას ცხოვრება შვიდდღიანი კვირის განმავლობაში ჰქონდათ მოწყობილი. ათი მცნებადან მეოთხე (ან დეკალოგის) მოდელს მიხედვით, რომელიც მას იხსენებს, მეშვიდე დღე არის ღვთისა და ადამიანის მიერ დასვენებისთვის განწმენდილი დღე, და თუ დღეს ვიცით, რას წინასწარმეტყველებს ეს ქმედება, ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ იცავს ღმერთი. პატივი

სცეს ამ პრაქტიკას. თავის მთლიან პროექტში, რომელიც განმარტავს ამ კონკრეტულ მიწიერი შემოქმედების მიზეზებს, კვირა, დროის შემოთავაზებულ ერთეულ, წინასწარმეტყველებს შვიდათას წელს, რომლის დროსაც განხორციელდება მისი სიყვარულისა და სამართლიანობის უნივერსალური (და მრავალხრივი) დემონსტრირების დიდი პროექტი. ამ გადაცემაში, კვირის პირველი ექვსი დღის ანალოგიურად, პირველი ექვსი ათასწლეული განთავსდება მისი სიყვარულისა და მოთმინების დემონსტრირების ქვეშ. და მეშვიდე დღის მსგავსად, მეშვიდე ათასწლეული მიემდგვნება მისი სრულყოფილ სიმართლს დამკვიდრებას. მე შემოიძლია შევაჯამო ეს პროგრამა ამგვარად იმით, რომ ვთქვა: ექვსი დღე (ათასი წელი = ექვსი ათასი წელი) გადარჩენისთვის და მეშვიდე (= ათასი წელი), ხმელეთის და ციური მეამბოხეების განსასჯელად და განადგურების მიზნით. ეს გადარჩენის პროექტი მთლიანად დაეყრდნობა შემოქმედი ღმერთის მიერ გაღებულ ნებაყოფლობით გამოსყიდვის მსხვერპლს, იმ პიროვნების მიწიერ ღვთაებრივ ასპექტში, რომელსაც მისი ღვთაებრივი ნებით დასახელდა იესო ქრისტე ბერძნულვერსიაში ანებრალს, იესომესია.

წინ, თავდაპირველ სრულყოფილ ღვთაებრივი წესით, მთელი დღე შედგება ორი თანმიმდევრულ თანაბარი ნაწილისაგან; მთვარის ღამის 12 საათს მოჰყვება 12 საათი მზის შუქი და ციკლო მუდმივად მეორდება. ჩვენს ამჟამინდელ პირობებში, ეს ვითარება ჩნდება წელიწადში მხოლოდ ორი დღის განმავლობაში, გაზაფხულისა და შემოდგომის ბუნიობის დროს. ჩვენ ვიცით, რომ მიმდინარე სეზონები გამოწვეულია დედამიწის ღერძის დახრილობით და, ამრიგად, შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ეს დახრილობა გაჩნდა პირველი წყვილის, ადამისა და ევას მიერ ჩადენილ თავდაპირველ ცოდვის შედეგად. ცოდვამდე, ამ მიდრეკილების გარეშე, ღვთაებრივი წესრიგის კანონზომიერება სრულყოფილი იყო.

დედამიწის სრულ შემობრუნება მზის გარშემო მიუთითებს წლის ერთეულზე. თავის ჩვენებაში მოსე მოგვითხრობს ღმერთის მიერ ეგვიპტის მონობიდან გამოყვანილ ებრაელების გამოსვლას შესახებ. და სწორედ ამ გამოსვლას დღეს ღმერთმა უთხრა მოსეს გამოსვლში 12:2: „ეს თვე იქნება შენთვის წლის პირველი თვე; ეს იქნება თქვენთვის პირველი თვე.“ ასეთი დაჟინებით მოწმობს, თუ რა მნიშვნელობას

ანიჭებს ღმერთი ნივთს. თორმეტი მთვარის თვისებრა ულ კალენდარი დროთა განმავლობაში მერყეობდა და მზის წესრიგის მიღმა, საჭირო იყო დამატებით მეცამეტე თვის დამატება, რათა აღედგინა შესაბამისობა ამ შეფერხების რამდენიმე წლს და გროვების შემდეგ. ებრაელები გამოვიდნენ ეგვიპტიდან "წლს პირველი თვის მე-14 დღე", რომელიც ლოგიკურად დაიწყო გაზაფხულს ბუნიობაზე; სახელი, რომელიც ზუსტად ნიშნავს "პირველად".

ღვთის მიერ მოცემული ბრძანება, "ეს თვე იქნება თქვენთვის წლს პირველი თვე", არ არის ტრივიალური, რადგან ის მიმართულია ყველადამიანის მიმართ, ვინც მოითხოვს მის გადარჩენას სამყაროს აღსასრულმდე; ებრაელები ისრაელი, ღვთაებრივი გამოცხადების მიმღები, არის მხოლოდ ავანგარდი მისი ღვთაებრივი პროგრამის დიდი უნივერსალური გადარჩენის პროექტისა. მის მთვარის დროს მოჰყვება ქრისტეს მზის დრო, რომლის მეშვეობითაც ღვთის გადარჩენის პროექტი გამოვლენდება მთელი თავისი შუქით.

ამ ღვთიური ნორმების სრულყოფილ აღდგენა არასოდეს განხორციელდება დედამიწაზე, სადა ცხოვრობენ მემამბოხე და ბოროტი ადამიანები. თუმცა, შესაძლებელია ღმერთთან ინდივიდუალური ურთიერთობაში ეს ძლიერი უხილავი შემოქმედებითი სული, რომელიც ადიდებს სიყვარულს ისევე, როგორც სამართლანობას. და მასთან ნებისმიერი ურთიერთობა უნდა დაიწყოს მისი ღირებულებების ამ ძიებით და პირველრიგში, მისი დროის წესრიგში. ეს არის რწმენის აქტი, საკმაოდ მარტივი და განსაკუთრებულ და მსახურების გარეშე; მინიმუმი, რომელიც უნდა შემოგთავაზოთ ჩვენი ადამიანური მხრიდან. და ჩვენი მიდგომა, რაც მისთვის სასიამოვნოა, შესაძლებელი ხდება ქმნილებისა და მისი შემოქმედის სიყვარულთ სავსე ურთიერთობა. სამოთხე არ მოიპოვება სიკეთითა თუ სასწაულებით, არამედ საპასუხო ყურადღების ნიშნებით, რომლებიც გამოხატავს ნამდვილსიყვარულს. ეს არის ის, რაც ყველს შეუძლია აღმოაჩინოს იესო ქრისტეს საქმეში, რომელმაც სიცოცხლე ნებაყოფლობით, მოწოდების ნიშნად გაიღო მხოლოდ რჩეული საყვარელი ადამიანის გადასარჩენად.

ღვთაებრივი წესრიგის ამ შესანიშნავი სურათის შემდეგ, მოდით შევხედოთ ჩვენი ადამიანური წესრიგის პათეტიკური ასპექტს. ეს შედარება მით უფრო აუცილებელია, რადგან ის

საშუალებას მოგვცემს გავიგოთ საყვედურები, რომლებიც ღმერთმა იწინასწარმეტყველ თავისი წინასწარმეტყველს დანიელს მეშვეობით, რომელიც იესომ თავის დროზე დაადასტურა, როგორც ასეთი. ამ საყვედურებს შორის ვკითხულობთ დან.7:25-ში: „*ის აპირებს შეცვალოს დრო და კანონი*“. ღმერთმა იცის ამ საგნების მხოლოდ ერთი სტანდარტი; ის, რაც მან თავად დაადგინა სამყაროს შექმნიდან და შემდეგ გამოუცხადა მოსეს. ვინ გახედა ასეთი აღშფოთება? დომინანტური რეჟიმი, რომელსაც ის მიაწერს " *ამპარტავნებას* " და " *მისი ხრიკების წარმატებას* ". ასევე აღწერილი, როგორც " *განსხვავებული მეფე* ", ამ კრიტიკურიუმების სინთეზი მიუთითებს რელიგიურ ძალ უფლებაზე. უფრო მეტიც, „*წმინდანთა დევნაში*“ ბრალდებულ , ინტერპრეტაციის შესაძლებლობები ვიწროვდება და აკრავს რომის პაპის რეჟიმს, რომელიც მხოლოდ 538 წლდან შეიქმნა იმპერატორ იუსტინიანე¹⁻ ის ბრძანებულებით . მაგრამ გამოცხადება , რომელსაც აპოკალიფსი ჰქვია , გამოავლენს იმ ფაქტს, რომ ეს თარიღი 538 არის მხოლოდ შედეგი და გაგრძელება იმ ბოროტებისა , რომლებიც რომის იმპერატორ კონსტანტინე^{1-ის} მიერ 321 წლს 7 მარტიდან წამოიწია „*დროებისა და ღვთაებრივი კანონის*“ წინააღმდეგ . მისი დანაშაული ხშირად გავიხსენებთ ამ კვლევაში, რადგან ამ ბოროტ თარიღს მოაქვს წყევლ წმინდა და სრულყოფილ ქრისტიანულ რწმენაში, რომელიც დაკვიდრდა მოციქულთა დროს. წარმართული იმპერიული რომისა და რომის კათოლიკე პაპის რომის დანაშაულს ეს გაზიარება არის დანიელს მიერ დაწერილ ჩვენებებში აგებული წინასწარმეტყველური გამოცხადების მთავარი გასაღები. წარმართმა იმპერატორმა დაამყარა პირველი დღის დასვენება, მაგრამ ეს არის ქრისტიანული პაპის რეჟიმი რომელმაც რელიგიურად დააწესა იგი ღვთის ათი მცნების „*შეცვლად*“, *განსაკუთრებული და აღმაშენებელი სახით*.

ცოდვის დაწყევლო დღე

და ძლიერად დაწყევლ, რადგან 321 წლის 7 მარტს, შაბათის წმიდა მეშვიდე დღის დანარჩენი დღეები, დათარიღებულ იმპერიულ ბრძანებულებით, ოფიციალურად შეიცვალ პირველ დღით. იმ დროს, ეს პირველ დღე წარმართებმა მიუძღვნეს მზის ღმერთის, SOL INVICTVS-ის, ანუ აღმაშფოთებელ და უმარცხებელ მზის თაყვანისცემას, რომელიც უკვე ეგვიპტელების თაყვანისცემის ობიექტი იყო ეგვიპტელების გამოსვლის დროს. ებრაელები, არამედიამერიკაში, ინკებისა და აცტეკების მიერ დაღმდეიპონელების მიერ („ამომავალი მზის ქვეყანა“). ეშმაკი ყოველთვის იყენებს ერთსა და იმავე რეცეპტებს, რათა მიიყვანოს ადამიანები მის დაცემამდე და ღმერთის მიერ გმობაში. ის იყენებს მათ ზედაპირულობას და ხორციელ გონებას, რაც მათსულიერი ცხოვრებისა და ისტორიული წარსულის გაკვეთილების ზიზღისკენ უბიძგებს. დღეს, 2021 წლის 8 მარტს, როდესაც ვწერ ამ ჩანაწერს, ახალი ამბები მოწმობს ამ აღშფოთების, ჭეშმარიტი ღვთაებრივი lèse-majesté-ს მნიშვნელობაზე და კიდევ ერთხელ ღვთაებრივი დრო სრულ მნიშვნელობას იძენს. ღმერთისთვის წელიწადის დრო იწყება გაზაფხულზე

ეზეკიელი 38 და 39 და ბოლოს. 2020 წლის გაზაფხულთან მოყოლებული მემბოხე კაცობრიობის წინააღმდეგ ღმერთის მიერ წამოწყებული ბრძოლა იგივე ტიპისაა, რაც მან დაიწყო ეგვიპტის ფარაონი მოსეს დროს; და საბოლოო შედეგი იგივე იქნება; ღმერთის მტერი იქ დაკარგავს სიცოცხლს, ისევე როგორც ფარაონი, რომელმაც თავის დროზე დაინახა თავისი პირმშო მოკვდა და საკუთარი დაკარგა. ამ 2021 წლის 8 მარტს, მე აღვნიშნავ, რომ ეს ინტერპრეტაცია არ შესრულდა, მაგრამ მე მზად ვიყავი ამისთვის დაახლოებით ერთი თვის განმავლობაში, ღვთიური შთაგონებით რომ მივხვდი, რომ 321 იყო ღმერთი 320 და, შესაბამისად, მან დაგეგმა წყევლს და არა უბრალოდ. 2020 წლის 7 მარტის დღე, მაგრამ მთელი წელი, რომელსაც ერთვის ეს დაწყევლო დღე, რითაც გამოიყენება ამ სასაჯელისთვის, ციტირებულ პრინციპი რიცხ.14:34: „როგორც ორმოცი დღე დაგჭირდა თმიწის შესასწავლად, ორმოცი წელიწადი, ყოველი დღისთვის, ყოველი დღისთვის და ისჯებით“.

მაგრამ ამ დაკვირვებას ერთი რამ ემატება. ჩვენი ცრუკალენდარი არასწორია არა მხოლოდ წლის დასაწყისის შესახებ, არამედ არასწორია იესო ქრისტეს დაბადების თარიღთან დაკავშირებით. არასწორად, მე-5 საუკუნეში ბერმა დიონისე პატარამ ეს დაადგინა მეფე ჰეროდეს გარდაცვალებაზე, რომელიც მართლაც მოხდა მისი კალენდრის მე-4 წელს. ამ 4 წელიწადს უნდა დავუმატოთ ჰეროდეს მიერ შეფასებული „ორი წელი“, როგორც მესიის ასაკი, რომლის მოკვლაც სურდა მათე 2:16-ის მიხედვით: „მაშინ ჰეროდემ დაინახა, რომ იგი მოატყუეს. ბრძენკაცები ძალთან განრისხდნენ და გაგზავნა, რათა მოეკლათ ორი წლის და უმცროსი ასაკის ყველ ბავშვი, რომლებიც იმყოფებოდნენ ბეთლემში და მთელი მის ტერიტორიაზე, თარიღის მიხედვით, რომელიც მან გულდასმით გამოიკითხა ბრძენკაცებისგან“. ასე რომ, როდესაც ის წლებს ითვლის, ღმერთი ჩვენს ჩვეულებრივ ცრუ და შეცდომაში შემყვან თარიღს 6 წელიწადს უმატებს და იესოს დაბადება მოხდა იმავე წლის გაზაფხულზე - 6. შედეგად, 320 წელი მისთვის იყო: 326 და მე-17. ჩვენი 2020 წლის ^{საქრო} წლისთავი მისთვის იყო 2026 წელი იესო ქრისტეს დაბადების ჭეშმარიტი მომენტიდან. ეს რიცხვი 26 არის ტეტრაგრამის "YHWH" რიცხვი ებრაულად "Yod, Hé, Wav, Hé", რომლითაც ღმერთმა დაასახელა საკუთარი თავი მოსეს კითხვის შემდეგ: "რა გქვია?" » ; ეს, გამოსვლ 3:14-ის მიხედვით. მაშასადამე, დიდ შემოქმედ ღმერთს კიდევ ერთი

მიზეზი ჰქონდა, რომ თავისი პირადი სამეფო ბეჭდით აღენიშნა ეს დღე, რომელიც აღინიშნება მისი ყოვლსაშემდგომ ღვთაებრივი წყევლოთ; და ეს სამყაროს აღსასრულს მდე. ღვთაებრივი დროის ამ 2026 წელს გაჩენილმა გადამდები დაავადების უბედურებამ ახლხან დადასტურა ამ წყევლოს უწყვეტობა, რომელიც სხვადასხვა ფორმებს მიიღებს პლანეტა დედამიწაზე სიცოცხლის ბოლო წლებში. მესამე ბირთვული მსოფლო ომი აღნიშნავს იესო ქრისტეს მიერ გამოცხადებულ „ხალხების დროების“ „დასრულებას“ მათე 24:14-ში: „სამეფოს ეს სასიხარულო ცნობა იქადაგება მთელ მსოფლოში, როგორც დამოწმება ყველსთვის. ერები . შემდეგ დადგება დასასრული.“ ეს „დასასრული“ დაიწყება საშეღავათო პერიოდის დასრულებით; ხსნის შეთავაზება დასრულდება. მისი წმინდა შაბათის პატივისცემაზე დაფუძნებული რწმენის გამოცდა საბოლოოდ გამოყოფს „ცხვრების“ ბანაკს მათე 25:32-33 „თხების“ ბანაკისგან: „ყველს ერი შეიკრიბება მის წინაშე. ის გამოჰყოფს ერთმანეთს, როგორც მწყემსი გამოყოფს ცხვრებს თხებისგან; და ცხვრებს მარჯვენა ხელზე დააყენებს და თხებს მარცხნივ“. კანონის დადგენილება, რომელიც რომის კვირას სავალდებულოდ აქცევს, საბოლოოდ გამოიწვევს იესო ქრისტეს ჭეშმარიტად არჩეულ წმინდანებს სიკვდილთ დასჯას. ეს სიტუაცია შეასრულებს დან.12:7-ის ამ სიტყვებს: „და გავიგონე კაცი, რომელიც თეთრეულში იყო შემოსილი, მდინარის წყლების ზემოთ იდგა; მან ასწია მარჯვენა და მარცხენა ხელო ზეცისკენ და დაიფიცა, ვინც მარადიულ დაცოცხლობს, რომ ეს იქნება ჟამი, დრო და ნახევარი დრო, და ეს ყველს ფერი დასრულდება, როცა ხალხის ძალს გაძლიერდება წმინდანი მთლიანად გატყდება“. ადამიანური თვალაზრისით, მათი მდგომარეობა სასოწარკვეთილი იქნება და სიკვდილს გარდა უვალს. სწორედ მაშინ ირკვევა მათე 24:22-ში მოყვანილი იესო ქრისტეს ეს სიტყვები: „და ეს დღეები რომ არ შემცირებულყო, არავინ გადარჩებოდა; მაგრამ, რჩეულთა გულისთვის, ეს დღეები შემცირდება.“ 6000 წელს დასრულდება ღვთაებრივი დროის 3 აპრილს მდე, ანუ 2030 წლის 3 აპრილს მდე, რომელიც მოდის გაზაფხულის დაწყებიდან მე-14 დღის იესო ქრისტეს ჰვარცმის დღიდან 2000 წლის შემდეგ 30. და ეს „დღეები“ უნდა „შემოკლდეს“ ან შემცირდეს. ეს ნიშნავს, რომ სიკვდილს ბრძანების გამოყენების თარიღი წინ უსწრებს ამ თარიღს.

რადგან ეს არის საგანგებო სიტუაცია, რომელიც მოითხოვს ქრისტეს უშუალო ჩარევას მისი რჩეულს გადასარჩენად. მაშინ ჩვენ უნდა გავითვალისწინოთ ღმერთის პრიორიტეტი „დროის“ სტანდარტის განდიდებისა, რომელიც მან მის მიწიერ ქმნილებას მისცა. სწორედ ის შთააგონებს ბოლო დღეების აჯანყებულებს აირჩიონ თარიღი, რომელიც რამდენიმე დღით გადააჭარბებს 2030 წლის გაზაფხულს პირველ დღეს, რომლის უკან იხურება მიწიერი ისტორიის 6000 წელი. შემდეგ წარმოიქმნება ორი შესაძლებლობა: თარიღი, რომელიც ბოლომდე უცნობი დარჩება, ან 2030 წლის 3 აპრილი, რომელიც აღნიშნავს მაქსიმალურ შესაძლო და სულე რად მნიშვნელოვანი ზღვარი. გაითვალისწინეთ, რომ მიუხედავად მისი უკიდურესი მნიშვნელობისა, იესო ქრისტეს ჯვარცმის წლის მე-14^ლ არ არის შესაფერისი მსოფლიო ისტორიის 6000 წლის დასასრულსთვის, მით უმეტეს, ^{მე-7} ათასწლეულის დასაწყისისთვის. სწორედ ამიტომ ვამლევ ჩემს უპირატესობას და რწმენას 2030 წლის 21 მარტის გაზაფხულს თარიღზე, 3 აპრილს „შემოკლებული“ წინასწარმეტყველური დროის ან შუალედური თარიღის თარიღზე. ღვთის მიერ შექმნილი ბუნებით გამორჩეული გაზაფხული გადამწყვეტია, როცა გვინდა დავთვალოთ კაცობრიობის ისტორიის 6000 წელი; რაც შესაძლებელი ხდება იმ მომენტიდან, როცა ადამიანი და ევამ შესცოდეს. დაბადების ბიბლიურ ანგარიშში ამ პირველ გაზაფხულს წინა დღეები მარადიული დღეები იყო. ღმერთის მიერ დათვლილი დრო არის ცოდვის ქვეყანა და 6000 წელი, რომლებზეც კვირეული წინასწარმეტყველებს იწყება პირველი გაზაფხულს დასაწყისით და დასრულდება გასული ზამთრის დასასრულთ. ერთ გაზაფხულზე დაიწყო 6000 წლამდე ათვლა. ცოდვის გამო, დედამიწამ განიცადა მისი ღერძის დახრილობა 23° 26' და შეიძლება დაიწყოს სეზონების თანმიმდევრობა. ძველი შეთანხმებისებრაულ დღესასწაულებში დომინანტურია ორი დღესასწაული: ყოველკვირეული შაბათი და პასექი. ეს ორი დღესასწაული მოთავსებულია "7, 14 და 21" რიცხვების "მე-7 · მე-14^ლ 21" დღეების სიმბოლოზმის ქვეშ, რომლებიც წარმოადგენენ ღვთაებრივი ხსნის გეგმის სამფაზას: რევ.7-ის ყოველკვირეული შაბათის თემა, რომელიც წინასწარმეტყველებს. რჩეული წმინდანების ჯილდო, „7“-ისთვის; იესო ქრისტეს გამომსყიდველ საქმე, რომელიც წარმოადგენს ამ ჯილდოს შეთავაზების საშუალებას „14“-ისთვის.

გაითვალისწინეთ, რომ პასეჯის დღესასწაულზე, რომელიც გრძელდება 7 დღე, მე-15 და 21-ე ან არის ორგვარი უმოქმედობის ორი შაბათი. ხოლო სამმაგი „7“ ან „21“ აღნიშნავს პირველ 7000 წლს დასასრულს და მარადისობაში შესვლას დედამიწაზე ახალ ღვთაებრივი ქმნილების განახლებული 21-ის მიხედვით; ეს რიცხვი 21 განასახიერებს სრულყოფილებას (3) სისავსის (7) ცხოვრებისეული პროექტის, რომელიც იყო ღმერთის სასურველი მიზანი. გამოცხადებაში 3, მე-7 და მე-14 მუხლები, შესაბამისად, აღნიშნავენ მეშვიდე დღის ადგენითურ ინსტიტუტის დასაწყისს და დასასრულს; აქ ისევ ერთი და იგივე განწმენდილი საგნის ორი ფაზა. ანალოგიურად, Rev.7 ეხება ადგენითურების რჩეულთა და ლუქვას და Rev.14 წარმოგვიჩვენებს სამი ანგელოზის გზავნილებს, რომლებიც აჯამებს მათ საყოველთაო მისიას. ამრიგად, 30 წელს, 4000 წლს დასასრული გაზაფხულზე დასრულდა და მხოლოდ სიმბოლური მიზეზების გამო, იესო ჯვარს აცვეს 30 წლს გაზაფხულს 21 მარტიდან 14 დღის შემდეგ, ანუ 36 ღვთისთვის. ამ მაგალითებით ღმერთი ადასტურებს, რომ შაბათის „7“ და იესო ქრისტეს მიერ რჩეულთა ცოდვების გამოსყიდვის „14“ განუყოფელია. ამრიგად, როდესაც შაბათის „7“-ის დასასრულს თავს დაესხმება, ქრისტე „14“-ის გამომსყიდველი მიფრინავს მის დასახმარებლად, რათა მისცეს მას დიდება, მაქსიმუმ 14 „დღე“, რომელიც განასხვავებს ორთა რიგს, იქნება „შემოკლება“. ან, დათრგუნული მისი უკანასკნელი არჩეული ერთგულების გადასარჩენად.

მათე .24-ის ხელახალ წაკითხვით, მომეჩვენა, რომ ქრისტეს გზავნილი მიმართულია, განსაკუთრებით, მის მოწაფეებს სამყაროს დასასრულს, ჩვენ, ვინც ამ ბოლო წლებში ვცხოვრობთ. 1-14 მუხლები მოიცავს დროს „აღსასრულს“ დრომდე. იესო წინასწარმეტყველებს ომების თანმიმდევრობით, ცრუწინასწარმეტყველების გამოჩენასა და საბოლოო სულიერგაციებაზე. შემდეგ, მე-15-დან 20-მდე მუხლები, ორმაგი გამოყენებით, ეხება როგორც იერუსალიმის და ნგრევას, რომელიც რომაელებმა ახ.წ. 70-ში, ასევე ერების საბოლოო აგრესიას ებრაელების წინააღმდეგ რჩეულთა წინააღმდეგ, რომლებიც იცავენ ღვთის წმინდა შაბათს. ამის შემდეგ 21-ე მუხლი წინასწარმეტყველებს მათსა ბოლო „დიდი გასაჭირს“: „რადგან მაშინ იქნება ისეთი დიდი გასაჭირი, როგორც არ ყოფილს ქვეყნიერების დასაბამიდან დღემდე და „არასდროს იქნება“; გაითვალისწინეთ,

რომ ეს განმარტება „ და არასოდეს იქნება “ კრძალვს მოციქულთა დროს გამოყენებას, რადგან მას ეწინააღმდეგება დან.12:1-ის სწავლება. ეს ნიშნავს, რომ ორივე ციტატა ეხება ერთსა და იმავე მიღწევას რწმენის საბოლოო მიწიერ გამოცდაში. დან.12:1-ში გამოთქმა იდენტურია: „ მაშინ აღდგება მიქაელო, დიდი უფლოსწულო, შენი ხალხის შვილების დამცველი; და ეს იქნება უბედურების დრო, ისეთი, როგორც არ ყოფილ ხალხების არსებობის შემდეგ. ამ დროს თქვენი ხალხი, ვინც წიგნშია დაწერილი, გადარჩება “. „ გაჭირვება “ იმდენად დიდი იქნება, რომ „ დღეები “ უნდა „ შემოკლდეს “ 22-ე მუხლის მიხედვით. 23-ე მუხლი მიუთითებს ჭეშმარიტი რწმენის სტანდარტზე, რომელიც არ იზრდება დედამიწაზე ქრისტეს სპონტანურ გამოჩენებში: „ თქვა: აჰა, ის უდაბნოშია; აჰა, ის ოთახებშია, ნუ დაიჯერებთ. ” იმავე ბოლო ეპოქაში სპირიტუალური გაამრავლებს თავის „ საოცრებათ “ და ცრუქრისტეს მატყუარა და მაცდუნებელ იერსახეს, რომელიც დაიმორჩილებს ცუდად სწავლულ სულებს: „ რადგან ცრუქრისტეები და ცრუწინასწარმეტყველები გამოჩნდებიან; ისინი აღასრულებენ დიდ საოცრებებს და სასწაულებს, რათა მოატყუონ, თუ ეს შესაძლებელი იყო, თუნდაც რჩეულებს “; რაც დასტურდება გამოცხადების 13:14-ში: „ და მან აცდუნა დედამიწის მკვიდრნი იმ ნიშნებით, რომლებიც მიეცა მას მხეცის წინაშე სამუშაოდ და ეუბნებოდა დედამიწის მკვიდრებს, რომ მხეცისთვის გამოსახულება გაეკეთებინათ. რომელსაც ხმლის ჭრილობა ჰქონდა და რომელიც ცხოვრობდა. 27-ე მუხლი აღძრავს ღვთაებრივი ქრისტეს ძლევამოსილ და გამარჯვებულ გარეგნობას და 28-ე მუხლი წინასწარმეტყველებს „ დღესასწაულს “, რომელიც შესწირეს მტაცებელ ფრინველებს მისი ჩარევის შემდეგ. რადგან აჯანყებულები, რომლებიც მის მოსვლამდე გადარჩებიან, განადგურდებიან და სამოვრებზე გადასცემენ „ ზეცის ჩიტებს “, როგორც ამას ასწავლს გამოცხ. 19:17-18 და 21.

მე აქ ვაჯამებ ღვთაებრივი შემოქმედების ამ სრულადახალგაგებას. პირველი კვირის დადგენით ღმერთი აფიქსირებს დღის ერთიანობას, რომელიც შედგება ბნელი დამისა და ნათელი დღისგან, მზე მას მხოლოდ მე-4 დღიდან ^{წინააღმდეგ} . ღამე წინასწარმეტყველებს ცოდვის დამკვიდრებას დედამიწაზე ევასა და ადამის მომავალ დაუმორჩილებლობის გამო. ცოდვის ამ აქტამდე

მიწიერი ქმნილება ავლენს მარადიულ მახასიათებლებს. ჩადენილი ცოდვა, ყველფერი იცვლება და შეიძლება დაიწყოს 6000 წლის ათვლ, რადგან დედამიწა თავის ღერძზე იხრება და იწყება სეზონების პრინციპი. ღმერთის მიერ დაწყებულ მიწიერი ქმნილება შემდეგ იღებს თავის მუდმივ მახასიათებელს, რომელიც ჩვენ ვიცით. 6000 წელი, რომელიც დაიწყო ცოდვით აღნიშნულ პირველ გაზაფხულზე, დასრულდება 6001 წლის გაზაფხულზე, იესო ქრისტეს ღვთაებრივი დიდებით დაბრუნებით. მისი საბოლოო მოვლ განხორციელდება ^{VII} ათასწლეულის პირველი წლის „პირველი თვის პირველი დღეს“.

ამის თქმით, 2021 წლის 7 მარტი, ჩვენი ცრუ ადამიანიური კალენდრის მიხედვით, რელოგიურად აღინიშნა რომის პაპ ფრანცისკეს ვიზიტით ერაყში მუსლიმი ექსტრემისტების მიერ დევნილად მოსავლელ ქრისტიანებთან. ამ შეხვედრაზე მან მუსლიმებს შეახსენა, რომ მათ ჰყავთ იგივე ღმერთი, აბრაამის ღმერთი და მათ თავის „ძმებად“ თვლდა. ეს სიტყვები, რომლებიც ახარებს დასავლელ ურწმუნოებს, არანაკლებ დიდი აღშფოთებაა იესო ქრისტესთვის, რომელმაც სიცოცხლე შესწირა რჩეულთა ცოდვების მიტევებას. და „ყოფილ ჯვაროსნების“ კათოლიკე „ქრისტიანების“ ლიდრის მათ ტერიტორიაზე შეჭრამ მხოლოდ ისლამისტების რისხვა შეიძლება გააძლიეროს. ამიტომ პაპის ეს მშვიდობიანი ქმედება მოჰყვება დას.11:40-ში ნაწინასწარმეტყველები დრამატულ შედეგებს, მაჰმადიანი „სამხრეთის მეფის“ „შეტაკების“ გაძლიერებას პაპის იტალიისა და მისი ევროპელი მოკავშირეების წინააღმდეგ. და ამ პერსპექტივაში, საფრანგეთისა და ქრისტიანული წარმოშობის ყველ დასავლური ქვეყნის ეკონომიკური კოლფსი, რომელიც გამოწვეულია მათი ლიდრების მიერ, Covid-19 ვირუსის გამო, შეცვლას ძალ უფლების ბალანსს და, საბოლოოდ, საშუალებას მისცემს განხორციელდეს „მესამე მსოფლომის“ განხორციელება. უკან ბოლო 9 წლის ბოლოს, რომელიც ჯერ კიდევ წინ გვაქვს. დასასრულს, გავიხსენოთ, რომ კოვიდ-19-ით გამოწვეული ეპიდემიით და მისი განვითარებით, ღმერთმა გზა გაუხსნა წყევლისთვის, რომელიც ახასიათებდა დედამიწაზე კაცობრიობის ისტორიის ბოლოათი წლის განმავლობაში.

თუმცა, 2021 წლის 7 მარტი აღინიშნა ძალდობის აქტებით ახალაზრდების მიერ კონკურენტ ბანდებს

შორის და პოლიციის ხელსუფლების წინააღმდეგ საფრანგეთის რამდენიმე ქალქში. ეს ადასტურებს გზას გენერალოზებულ და პირისპირებისკენ; თითოეულს პოზიციები შეუთავსებელია, რადგან ისინი შეუთავსებელია. ეს არის ორი დამეტრალურად საპირისპირო კულტურის შეჯახების შედეგი: დასავლური სექულარული თავისუფლება სამხრეთის ქვეყნების ბოსებისა და კაპოების საზოგადოების წინააღმდეგ, უფრო მეტიც, ტრადიციულ და ეროვნულ მუსულმანური. ტრაგედია დება, როგორც Covid-19, განკურნების გარეშე.

კაცობრიობის მიერ ლეგიტიმირებულ საზიზღარი წესრიგის დაკვირვების დასასრულს უნდა აღვნიშნოთ: წლის ცვლილება მე-12 თვის შემდეგ, რომელიც ატარებს მე-10 თვის სახელს (დეკემბერი), ზამთრის დასაწყისში; დღის შეცვლა შუაღამისას (შუაღამე); მხოლოდ საათების ზუსტი და რეგულარული დათვლა რჩება და დებიტი. ამრიგად, მშვენიერი ღვთაებრივი წესრიგი გაქრა ცოდვის გამო, შეცვალა ცოდვილი წესრიგი, რომელიც თავის მხრივ გაქრება, როდესაც გამოჩნდება დიდებული შემოქმედი ღმერთი, ანგარიშების გადასაჭრელად, ანუ პირველი ექვსი ათასი წლის ბოლოს. 2030 წლის გაზაფხულზე, მოტყუებულად მიანებისთვის, ან 2036 წლის გაზაფხულზე ჩვენი უფლოსა და მაცხოვრის იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი შობის შესახებ, მისი რჩეულებისთვის.

ჩამოყალიბებული და დაფიქსირებული უწესრიგობა მოწმობს ღვთაებრივი წყევლის შესახებ, რომელიც ამძიმებს კაცობრიობას. იმის გამო, რომ დედამიწის დახრის შემდეგ დროის გამოთვლამ დაკარგა სტაბილურობა და კანონზომიერება, ღამისა და დღის საათები მუდმივი თანმიმდევრობითიზრდება და მცირდება.

თანმიმდევრობა, რომელთაც შემოქმედი ღმერთი აწყობს თავის გადარჩენის გეგმას, კიდევ უფრო გვიჩვენებს სულიერ პრიორიტეტებს, რომლებსაც ის სთავაზობს ადამიანს. მან აირჩია თავისი ამაღლებული სიყვარულის გამოვლენა იესო ქრისტეში სიცოცხლის მიცემით, როგორც გამოსასყიდი ადამიანთა მიწიერი გამოცდილების 4000 წლის შემდეგ. ამით ღმერთი გვეუბნება: „პირველ რიგში, მაჩვენე შენი მორჩილება და მე გაჩვენებ ჩემს სიყვარულს“.

დედამიწაზე კაცები ერთმანეთს ასრულებენ ერთი და იგივე ხასიათის ნაყოფების

რეპროდუცირებაში, თუმცა ბოლო დროის თაობა, რომელშიც ჩვენ შევედით 2020 წელს, თავისებურებას წარმოადგენს; ევროპაში 75 წლიანი მშვიდობისა და გენეტიკური მეცნიერების წარმოუდგენელი ბოლოდროინდელი ევოლუციის შემდეგ, ძალიან ლოგიკურად, ევროპელებმა და მათმა განვითარებამ, აშშ-დან, ავსტრალიიდან და ისრაელიდან, სჯეროდათ, რომ მათ შეეძლოთ უპასუხონ ჯანმრთელობის ყველკრობლემას, მათი საზოგადოებები სულ უფრო გაწმენდილი იყო. ახალ არარის გადამდები ვირუსის შეტევა, ახალა მოწინავე საზოგადოებების ლდერების ქცევა. შიშის ამ ქცევის მიზეზი არის მათი გამოვლენა დედამიწის ხალხებთან მედიის დაბომბვის გზით, და ამ მედიას შორის, ახალი მედიან სოციალური ქსელები, რომლებიც ჩნდება ობობის ქსელში, რომელიც წარმოადგენს უფასო ინტერნეტ კომუნიკაციას, რომელშიც ჩვენ იპოვნეთ მეტნაკლებად გამჭვირვალე დიფუზორები. ამრიგად, კაცობრიობა ხაფანგშია თავისუფლების ჭარბი რაოდენობით, რაც მას წყევლში ეცემა. შეერთებულ შტატებსა და ევროპაში ძალდობა ეთნიკურ თემებს უპირისპირებს ერთმანეთს; იქ „ბაბილური“ გამოცდილების წყევლს განახლდება; კიდევ ერთი უდაო ღვთაებრივი გაკვეთილი, რომელიც არვისწავლეთ, რადგან ის არის მარტოხელს წყვილს შთამომავალი, რომელიც აუცილებლდერსა და იმავე ენაზე ლპარაკობს, სანამ ამ დამნაშავეობის გამოცდილებას, ჩვენ დღესაც ვხედავთ, კაცობრიობა გამოყოფილია ღვთის მიერ შექმნილი მრავალენითა და დიალექტით და მიმოფანტულ მთელ დედამიწაზე. . დიახ, ღმერთმა არ შეწყვიტა შექმნა შექმნის პირველ შვიდი დღის შემდეგ; მან ჯერ კიდევ ბევრი რამ შექმნა თავისი რჩეულს დასაწყევლდ და ხანდახან კურთხევისთვის, მაგალითია უდაბნოში შეწირულ მანანა ისრაელს ძეებისთვის.

თუმცა, თავისუფლება არის მის ბირთვში, შესანიშნავი საჩუქარი ჩვენი შემოქმედისგან. სწორედ მასზეა დამოკიდებულ ჩვენი თავისუფალი ერთგულება მისი საქმისადმი. და იქ, უნდა ვაღიაროთ, რომ ეს განუყოფელ თავისუფლება გულისხმობს შემთხვევითობის არსებობას, რადგან ღმერთი არანაირად არ ერევა; სიტყვა, რომლის ბევრ მორწმუნეს საერთოდ არ სჯერა. და ცდებიან, რადგან ღმერთი თავის შემოქმედებაში დიდნაწილს უტოვებს შემთხვევითობას და უპირველეს ყოვლისა, რჩეულთა შორის აღმძვრელს, მისი გამოცხადებულ ციური

ნორმების დაფასების როლს. თავისი რჩეულს ამოცნობის შემდეგ, შემოქმედი იღებს მათზე პასუხისმგებლობას, წარმართოს ისინი და ასწავლოს თავისი ჭეშმარიტება, რომელიც ამზადებს მათ მარადიულ ციური ცხოვრებისათვის. ადამიანური არსებების დაბადებისას დაფიქსირებულ მანკები და ურჩხულები ადასტურებს შემთხვევითობის მოქმედებას, რომელიც წარმოშობს გენეტიკურ შეცდომებს სახეობების გამრავლების პროცესში მეტ-ნაკლებად სერიოზული შედეგებით. სახეობების გამრავლება ეფუძნება რეპროდუქციული ჯაჭვების იმპულსს, რომლებიც დროდადრო წარმოქმნიან შესაბამისობის შეცდომებს; მათ შორის მემკვიდრეობითობის პრინციპი ან დამოუკიდებლად სიცოცხლეს შანსის გამო. მოკლედ, თუ ჩემი რწმენა ვაღში მაქვს თავისუფალ ცხოვრების შანსზე, პირიქით, ამ რწმენის ჯილდო და საზრდო, ღვთის სიყვარულს და უკვე წამოღებულ ინიციატივებს და რომელსაც ის განაგრძობს ჩემს გადასარჩენად.

მისი მიწიერი შემოქმედების ამბავში, დღე, რომელიც ღმერთის მიერ იქნება დაწყებული, კვირაში პირველი მოდის; მისი ბედი წერია: მისი მიზანი იქნება „*სინათლს სიბნელის გამოყოფა*“. ცრუ ქრისტიანების მიერ არჩეული, რათა ეწინააღმდეგებოდეს ღვთის არჩევანს, რომელიც განწმენდს მეშვიდე დღეს, ეს პირველი დღე სრულდ შუასრულს თავის როლს, როგორც ურჩ მეთამბოხე ბანაკის „*ნიშანს*“ *გამოცხ.13:15-ში*. რამდენადაც პირველი კვირა დაწყებულია ღმერთის მიერ, მეშვიდე დღე შაბათი კურთხეულია და განწმენდილია მის მიერ. და ამ წინააღმდეგობის გასაგებად, ჩვენ უნდა შევეგუოთ ღმერთის აზრს, რომელიც არის მის მიერ და მისთვის განწმენდის ნიშანი. შაბათი ეხება მეშვიდე დღეს და ეს რიცხვი *შვიდი*, „7“ სისავსის სიმბოლოა. ამ ტერმინის სისავსის ქვეშ ღმერთი ათავსებს აზრს იმ მიზნის შესახებ, რისთვისაც მან შექმნა ჩვენი მიწიერი განზომილება, კერძოდ, ცოდვის რეგულირება, მისი დაგმობა, მისი სიკვდილი და გაქრობა. და ამ გეგმაში ეს ყველფერი სრულდ შესრულდება მე-7 ^{ათასწლეულს განმავლობაში}, რომელსაც ყოველგვარი შაბათი წინასწარმეტყველებს. ამიტომაც, რომ ეს მიზანი ღმერთისთვის უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე გამოსყიდვის საშუალება, რომლითაც ის გამოისყიდის მიწიერ რჩეულთა სიცოცხლეს და რომელსაც ის პირადად, იესო ქრისტეში, სასტიკი ტანჯვის ფასად შეასრულებს.

აი, კიდევ ერთი მიზეზი, რის გამოც ღმერთი ამბობს ეკ.7:8-ში: „*საქმის დასასრულს სჯობს მის დაწყებას*“. დაბადებაში, თანმიმდევრობა "ღამე-ღღე" ან "საღამო-დიღ" ადასტურებს ამ ღვთაებრივ აზრს. ესა.14:12-ში, ბაბილონის მეფის საფარქვეშ, ღმერთმა უთხრა ეშმაკს: „*აჰა, დაცე ციდან, დიღს ვარსკვლავო, ცისკრის შვილო! მიწაზე ხარ ჩამოვდებულ, ერების დაძვრობელო!*» გამოთქმა, რომ ღმერთი მას აღნიშნავს, „*დიღს ვარსკვლავო*“; ვარაუდობს, რომ ის ადარებს მას ჩვენი ხმელეთის სისტემის „მზეს“. ის იყო მისი პირველი ქმნილება და ტვიროსის მეფის საფარქვეშ ეზე. 28:12 მოგვითხრობს მის თავდაპირველ დიდებას: „*კაცის ძეო, გლოვობ ტვიროსის მეფეს! შენ ეტყვი მას: ასე ამბობს უფალო იაკვე: შენ ბეჭედი დაღე სრულყოფილებას, სიბრძნით სავსე იყავი, მშვენიერებით სრულყოფილი*. ეს სრულყოფილება უნდა გამქრალიყო, შეცვალა მემამბოხე საქციელმა, რამაც იგი გახადა მტერი, ეშმაკი და მოწინააღმდეგე, სატანა, რომელიც დაგმობდა ღმერთმა, რადგან მე-15 მუხლ აცხადებს: „*შენ სრულყოფილი იყავი შენს გზებში, იმ დღიდან, როცა იყავი. იქმნება მანამ, სანამ თქვენ შორის ურჯულოება არ აღმოჩენილ*“. ამგვარად, ის, ვინც „*დიღს ვარსკვლავად*“ ითვლებოდა, უბიძგებდა მოღალატე კაცებს ღვთაებრივად მიეცათ ღვთაებრივი შემოქმედების „*დიღს ვარსკვლავო*“: „*დაუძლეველი მზე*“ გაღმერთებულ რომაული კულტიდან, რომელსაც თითქმის მთელი მსოფლიო დასავლური ქრისტიანობა წარმართულ დეტაყვანება. ღმერთმა ჯერ კიდევ მის შექმნამდე იცოდა, რომ ეს პირველი ანგელოზი აჯანყდებოდა მის წინააღმდეგ და ამის მიუხედავად მან შექმნა იგი. ანალოგიურად, სიკვდილის წინა დღეს იესომ გამოაცხადა, რომ 12 მოციქულიდან ერთ-ერთი აპირებდა მის გაცემას და პირდაპირ უთხრა იუდას: „*რაც უნდა გააკეთო, სწრაფად გააკეთე!*“ ". ეს საშუალებას გვამლევს გავიგოთ, რომ ღმერთი არ ცდილობს ხელ შეუშალოს თავის ქმნილებებს საკუთარი არჩევანის გამოხატვაში, მაშინაც კი, როცა ისინი ეწინააღმდეგება მის არჩევანს. იესომ ასევე მოუწოდა თავის მოციქულებს დაეტოვებინათ იგი, თუ ეს მათი სურვილი იყო. მისი ქმნილებებისთვის საკუთარი თავის გამოხატვისა და ბუნების გამოვლენის სრულ თავისუფლების მინიჭებით მას შეუძლია აირჩიოს თავისი რჩეული მათი გამოვლენილი ერთგულებისთვის და საბოლოოდ გაანადგუროს ყველ მისი ციური და მიწიერი მტერი, უღირსი და გულრილი.

თავდაპირველი ცოდვა

პირველი დღის დანარჩენი ნაწილი უზარმაზარ მნიშვნელობას იძენს ჩვენს ქრისტიანულ ეპოქაში, რადგან ის წარმოადგენს 321 წლის 7 მარტიდან აღდგენილ „*ცოდვას*“ და იმიტომ, რომ ის ხდება იმ ბანაკის ნიშანი, რომელიც აჯანყდა ღვთის წმინდა ბანაკის წინააღმდეგ. მაგრამ ამ „*ცოდვამ*“ არ უნდა დაგვავიწყდეს თავდაპირველი „*ცოდვა*“, რომელიც გმობს კაცობრიობას ადამისა და ევას შემდეგ მემკვიდრეობით სიკვდილთ. სულთ განათლებულმა ამ თემამ მიბიძგა, აღმოვაჩინე მნიშვნელოვანი გაკვეთილები, რომლებიც დამალულია დაბადების წიგნში. დაკვირვების დონეზე წიგნი 1, 2, 3 თავებში გვიხსნის შექმნის წარმოშობას. ამ რიცხვების სიმბოლური მნიშვნელობა ჯერ კიდევ სავსებით გამართლებულია: 1 = ერთეული; 2 = არასრულყოფილება; 3 = სრულყოფილება. ეს იმსახურებს ახსნას. Gen.1 ეხება პირველ 6 დღის შექმნას. მათი განმარტება „*საღამოს დღი*“ მხოლოდ ცოდვისა და დედამიწის წყევლს შემდეგ მიიღებს მნიშვნელობას, რომელიც ხდება ეშმაკის მიერ გაბატონებული სამფლობელო, რომელიც იქნება დაბადება 3-ის თემა, რომლის გარეშეც გამოთქმას „*საღამოს დღი*“ არა აქვს მნიშვნელობა მნიშვნელობა ხმელეთის დონეზე. ახსნის მიწოდებით მე-3 თავი სრულყოფილების ბეჭედს აყენებს ამ ღვთაებრივ გამოცხადებას. ანალოგიურად, მე-2 დებულებაში, მეშვიდე დღის შაბათის თემა ან, უფრო ზუსტად, მეშვიდე დღის ღმერთისა და ადამიანის დანარჩენი, ასევე იძენს თავის მნიშვნელობას ევას და ადამის მიერ ჩადენილ „პირველ დი ცოდვის“ შემდეგ გენ.3-ში რაც მას ყოფნის მიზეზს ამლევს. ამგვარად, პარადოქსულად, გენ.3-ში მოცემული გამართლების გარეშე, განწმენდილი შაბათი იმსახურებს არასრულყოფილების "2" სიმბოლოს. ამ ყველფრისგან ირკვევა, რომ დედამიწა ღმერთმა შექმნა ეშმაკსა და მის დემონებს შესაწირად, რათა მათი სულს ბოროტი ნაყოფი მატერიალურებულო და გამოჩენილიყო ყველს თვალში, ღმერთის, ანგელოზებისა და ადამიანების თვალში, და რომ ანგელოზები და მამაკაცები ირჩევენ თავის მხარეს.

ეს ანალოზი მიბიძგებს აღვნიშნო, რომ განსვენებულში განწმენდილი მეშვიდე დღის

დაწესება წინასწარმეტყველებს მე-3 დაბადებაში და მკვიდრებულმიწიერი „ცოდვის“ წყევლს, რადგან თავად დედამიწა და წყევლოლა ღმერთის მიერ და, შესაბამისად, ეს ხდება მხოლოდ სიკვდილს მომენტიდან. და მისი პროცესი და არტყა მას, მისი ექვსი ათასი წლს დრო და მეშვიდე ათასწლულის ათასი წელი იძენს მნიშვნელობას, ახსნას, გამართლებას. მიზანშეწონილია აღვნიშნოთ ეს: მიწიერ შემოქმედებამდე, ზეცაში, კონფლიქტი უკვე აყენებს ეშმაკის ბანაკს ღვთის ბანაკს, მაგრამ მხოლოდ იესო ქრისტეს სიკვდილს გახდის ინდივიდუალურ არჩევანს საბოლოო გადაწყვეტილებას; რაც ხილულს გახდება აჯანყებულთა სამოთხიდან განდევნით მიწიერ შემოქმედებაში სიკვდილთ მსჯავრდებულთ. ახლ, სამოთხეში, ღმერთმა არ მოაწყობს ანგელოზების ცხოვრება „საღამოს დილს“ მონაცვლეობით, ეს იმიტომ, რომ სამოთხე წარმოადგენს მის მარადიულ ნორმას; რაც გაიმარჯვებს და გაგრძელდება მისი რჩეულებისთვის მარადიულად. ამ მონაცემების წინაშე: რაც შეეხება დედამიწას ცოდვამდე? გარდა „საღამოს-დილს“ მონაცვლეობისა, მისი ნორმაც არის სამოთხე, როგორც ჩანს, ცხოვრება მარადიულ ნორმაში ვითარდება; ვეგანური ცხოველები, ვეგანები და სიკვდილს გარეშე, რაც ცოდვის საზღაური იქნება, დღეები მოჰყვება დღეებს და შეიძლება სამუდამოდ გაგრძელდეს.

მაგრამ დაბ.2-ში ღმერთი გვიჩვენებს კვირის დროის თავის წესრიგს, რომელიც მთავრდება მეშვიდე დღეს ღვთისა და ადამიანების დასვენებით. ეს სიტყვა დასვენება მომდინარეობს ზმნიდან „შეწყვეტა“ და ის ეხება როგორც ღვთის მიერ შესრულებულ საქმეს, ასევე ადამიანების მიერ შესრულებულ საქმეებს. თქვენ გესმით, ცოდვამდე არც ღმერთი და არც ადამიანები ვერ გრძნობდნენ დაღლილობას. ადამის სხეულს არ განუცდია რაიმე დაავადება, დაღლილობა ან ტკივილი. ახლ, შვიდდღიანი კვირები ერთმანეთს მიჰყვებოდა და მარადიული ციკლივით მრავლდებოდა, გარდა იმისა, რომ „საღამოს დილს“ თანმიმდევრობა ნიშნავდა განსხვავებას ღვთის სასუფევლს ზეციურ ნორმასთან. ეს განსხვავება მიზნად ისახავდა წინასწარმეტყველურად გამოეცხადებინა პროგრამა, რომელიც შექმნილია დიდი შემოქმედი ღმერთის მიერ. როგორც „იომ კიპურის“ ან „გამოსყიდვის დღის“ დღესასწაული ყოველწლიურად განახლებოდა

ებრაელელებში და იწინასწარმეტყველებდა ცოდვის დასასრულს მისი გამოსყიდვის გზით, რომელიც განხორციელდა იესო ქრისტეს სიკვდილთ, ასევე ყოველვირეული შაბათი წინასწარმეტყველებს მეშვიდის მოსვლას. ათასწლეულში, როდესაც ღმერთი და მისი რჩეული შევლენ ნამდვილ განსვენებაში, რადგან აჯანყებულები დაიღუპებიან და ბოროტება დამარცხდება. თუმცა, რჩეულებს კვლავ აწუხებთ „ცოდვა“, რადგან ქრისტესთან ერთად უნდა განიკითხოთ „ცოდებები“ და ცოდვილები, რომლებიც ამ დროს მოკვდავ მიწში იქნებიან მიძინებულნი. ამიტომაც, წინა ექვსი დღის მსგავსად, მეშვიდე მოთავსებულა „ცოდვის“ ნიშნის ქვეშ, რომელიც მოიცავს და ეხება მთელი კვირის შვიდ დღეს. და მხოლოდ მერვე ათასწლეულს დასაწყისში, მას შემდეგ, რაც ცოდვილები "მეორე სიკვდილს ცეცხლში" დაიღუპებიან, მარადისობა "ცოდვის" გარეშე დაიწყება განახლებულ დედამიწაზე. თუ შვიდი დღე აღინიშნება ცოდვით და ისინი იწინასწარმეტყველებენ 7000 წელს, ამ 7000 წლს დათვლ შეიძლება დაიწყოს მხოლოდ მე-3-ში გამოვლენილი ცოდვის დადენით. ამრიგად, მიწიერი დღეები ცოდვის გარეშე არ არის „საღამოს“ ან „სიბნელის შუქის“ მემკვიდრეობის ნორმაში და ლოგიკაში და რადგან ეს დრო „ცოდვის“ გარეშეა, ის ვერ შედის „ცოდვისთვის“ დაპროგრამებულ და წინასწარმეტყველებულ 7000 წელს შვიდდღიანი კვირა.

ეს სწავლება ხაზს უსვამს ამ მოქმედების მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი მიაწერს რომის პაპობას და ნ.7:25-ში: „ის შეიმუშავებს გეგმას დროისა და კანონის შესაცვლელად“. ღმერთის მიერ დადენილი „დროების შეცვლა“ იწვევს ღვთის „კანონის“ ყოველვირეული შაბათის წინასწარმეტყველური ხასიათის აღმოჩენის შემუშავებას. და ეს არის ის, რასაც რომი აკეთებს კონსტანტინე I-ის შემდეგ 321 წლის 7 მარტიდან, მეშვიდის ნაცვლად პირველ დღეს ყოველვირეული დასვენების ბრძანებით. რომაულ ბრძანების დაცვით, ცოდვილი არ იხსნის ადამისა და ევასგან მემკვიდრეობით მიღებულ თავდაპირველ „ცოდვისგან“, გარდა ამისა, ის იღებს დამატებით „ცოდვას“, ამჯერად ნებაყოფლობით, რაც ზრდის მის დაწაშალს ღმერთის მიმართ.

დროის წესრიგი „საღამოს დღე“ ან „სიბნელის შუქი“ არის ღმერთის მიერ არჩეული კონცეფცია და ამ

არჩევანისადმი მორჩილება ხელს უწყობს ბიბლიის წინასწარმეტყველურ საიდუმლოს წვდომას. არაფერი აიძულებს ადამიანს მიიღოს ეს არჩევანი და ამის დასტურია ის, რომ კაცობრიობამ აირჩია დღის შეცვლა შუალაშისას, ანუ გაზაფხულს მზის ჩასვლადან საათის შემდეგ; რომელიც წინასწარმეტყველებს ბანაკს, ვინც გვიან იღვიძებს ქრისტეს დიდებულ დაბრუნებისთვის, სიმე ათი ქალწულის იგავში. ამგვარად, ღმერთის მიერ მიცემული დახვეწილი გზავნილები მის ინტელექტუალურ შესაძლებლობებს სცილდება. მაგრამ მისი რჩეულებისთვის ღვთაებრივი დროის წესრიგი ანათებს მის ყველ წინასწარმეტყველებას და განსაკუთრებით გამოცხადების წინასწარმეტყველებას, რომლის დასაწყისში იესო თავს წარმოაჩენს როგორც „აღვა და ომეგა“, „დასაწყისი ან დასაწყისი და დასასრული“. ყოველი დღე, რომელიც გადის ჩვენს ცხოვრებაში, წინასწარმეტყველებს ღვთის გეგმას, რომელსაც ის აჯამებს დაბ.1, 2 და 3, რადგან „ღამე“ ან „სიბნელე“ წარმოადგენს ექვს უწმიდეს დღეს, რომელიც წარმოადგენილია დაბ.1-ში, ხოლო ღვთაებრივი დასვენება, რომელიც დამკვიდრებულია დაბ. "მსუბუქი" დრო. სწორედ ამ პრინციპით, დაბ.8:14-ის თანახმად, ქრისტიანული ეპოქის დრო იყოფა ორ ნაწილად: სულიერი „სიბნელის“ დრო 321 წელს, როდესაც დადგინდა „ცოდვა“ შაბათის წინააღმდეგ, და 1843 წ. „სინათლის“ დრო არჩეულთათვის იწყება ამ თარიღიდან 2030 წელს გაზაფხულზე იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე, სადაც, როგორც დაბ.3-ში, ყოვლისშემძლე შემოქმედ ღმერთში, ის მოდის განსჯად რჩეულებსა და რჩეულებს შორის. აჯანყებულები, „ცხვრები და თხები“, როგორც მან განსაჯა „გველს, ქალსა და ადამს“ შორის. ანალოგიურად, გამოცხადებაში, "წერილები შვიდი ეკლესიისადმი, შვიდი ბეჭდისა და შვიდი საყვირის" თემები წინასწარმეტყველებს "სიბნელის" პირველ ექვსისთვის და ღვთაებრივი "სინათლის" მეშვიდე და ბოლო ხარისხის თითოეული თემის შესახებ. ეს იმდენად მართალია, რომ 1991 წელს, ინსტიტუციონალური ადვენტიზმის მიერ ამ უკანასკნელ „ნათელზე“ ოფიციალურმა უარმა, შუქმა, რომელიც იესომ მაჩუქა 1982 წლიდან, აიძულა მას ეთქვა მისთვის „ლოდიკეას“ ადმი მიწერილწერილში Rev.3. :17: „იმითომ რომ ამბობ: მდიდარი ვარ, გამდიდრებული ვარ და არაფერი მჭირდება და იმითომ, რომ არ იცი, რომ საწყალი, უბედური, ღარიბი, ბრმა და შიშველი ხარ....”. ოფიციალურმა ადვენტიზმმა

და ივიწყეს ეს ციტატა, რომელიც მოცემულია 1 პეტრეს 4:17-ში: „რადგან ეს არის დრო, როცა **დაიწყება განკითხვა ღვთის სახელზე**. ახლ, თუ ჩვენგან იწყება, რა იქნება მათი, ვინც არ ემორჩილება ღვთის სახარებას?» ინსტიტუტი მოქმედებს 1863 წლიდან და იესომ აკურთხა მისი დარსება „ფილ დელუიის“ ეპოქაში, 1873 წელს. „საღამოს დილ“ ან „ნათელ სიბნელე“ ღვთაებრივი პრინციპის მიხედვით, ბოლო და მეშვიდე ეპოქა სიმბოლურია სახელწოდებით „ლოდიკეა“. „უნდა ყოფილოყო დიდი ღვთაებრივი შუქის“ დრო და წინამდებარე ნაშრომი ამის დასტურია, დიდი „ნათელ“ მართლაც მოვიდა წინასწარმეტყველური საიდუმლოებების გასანათებლად, ამ ბოლო ეპოქაში, ოფიციალური ადვენტისტური ინსტიტუტის ხარჯზე. მთელი მსოფლოში. სახელწოდება „ლოდიკეა“ კარგად არის გამართლებული, რადგან ნიშნავს „განსამართლებული ხალხს ან განსჯის ხალხს“. ისინი, ვინც არ არიან ან აღარ ეკუთვნიან უფალს, განწირულნი არიან შეუერთდნენ „ღმერთის დაწყებულ დღის“ მხარდამჭერებს. იმის გამო, რომ არ შეუძლიათ ღმერთს გაუზიარონ რომაული „კვირა“ მისი სამართლიანი დაგმობა, შაბათი აღარ იქნება მათთვის ისეთი მნიშვნელოვანი, როგორც მათი ნათლობის კურთხეულ დროს. იესო ქრისტეს მიერ მის მსახურს, ელენ ჯი უაიტს, მის წიგნში „ადრეული დამწერლობა“ და მის პირველხილვაში ეს სიტუაცია ასეთარგმნა: „მათდაკარგეს მხედველობა, მიზანი და იესო... ისინი ჩაიძირნენ ბოროტი სამყარო და ჩვენ მათაღარასდროს ვნახავთ.“

სინათლის „დროს და დაბადების ეს თავი იწყება“, „მეშვიდე დღის“ განწმენდით. ის მთავრდება 25-ე მუხლთ: „მამაკაცი და მისი ცოლი ორივე შიშველ იყვნენ და არ რცხვენოდან“. ამ ორ თემას შორის კავშირი გვიჩვენებს, რომ მათი ფიზიკური სიშიშველს აღმოჩენა იქნება შედეგი იმ „ცოდვის“ მიკუთვნებისა, რომელსაც ისინი ჩაიდენენ და რომელიც მოთხრობილია გენ.3-ში, ამდენად, მოკვდავი სულიერი სიშიშველს მიზეზად გვევლინება. ამ სწავლების შედარება „ლოდიკეის“ სწავლებასთან, ჩვენ ვხვდებით, რომ შაბათი ასოცირდება „ცოდვასთან“, რომელიც ადამიანს „შიშველს“ ხდის. ამ საბოლოო კონტექსტში, შაბათის პრაქტიკა, შესაბამისად, აღარ არის საკმარისი ქრისტეს მადლის შესანარჩუნებლად, რადგან 1982-1991 წლებში ოფიციალური ადვენტისტური ხელსუფლებისთვის

მისი სრული წინასწარმეტყველური შუქის შეთავაზებით, იესო ქრისტეს მოთხოვნა გაიზარდა და მას ეს სურს. ეპოქა, როდესაც მისი წმინდა შაბათის პრაქტიკით რჩეული მისი მაღლს ღირსი ამლევს ინტერესს, თავის დროს, სიცოცხლეს და მთელს ულს და ნიელში და გამოცხადებაში წინასწარმეტყველები გამოცხადებებისთვის; არამედ მთელ გამოცხადებულ ბიბლიაში, რომელიც წარმოადგენს მის „ორმოწმეს“ გამოცხადების 11:3-ის მიხედვით.

დედა მიწაზე მოცემული ღმერთის ჩვენება

რაც არ უნდა მნიშვნელოვანი იყოს, ღმერთის მიერ კაცობრიობას იესო ქრისტეს სახით არ უნდა დაგვავიწყდეს მისი წინა ვიზიტი მოსეს დროს. იმიტომ, რომ ღმერთმა სწორედ ამ შორეულკონტექსტში გაუმხილ მას მიწიერი განზომილების საწყისი. და როგორც ღმერთის მიერ მოცემული გამოცხადება, დაბადების ისტორია ისეთივე მნიშვნელოვანია, როგორც იოანე მოციქულისადმი გამოცხადებული გამოცხადება. ღმერთის მიერ მიწიერი ცხოვრების ორგანიზებისთვის არჩეული ფორმა წინასწარმეტყველებს მის სიყვარულს არსებების მიმართ, რომლებსაც სრულ თავისუფლებას ანიჭებს, რათა მათ შეეძლოთ უპასუხონ მის სიყვარულს და მარადიულ დიცხოვრონ მასთან, ან უარყონ იგი და გაქრეს სიკვდილს არარაობაში, შესაბამისად. მისი დამხმარე შეთავაზების პირობები.

თუ ადამი მარტოა შექმნილი, პირველ რიგში, ეს იმიტომ ხდება, რომ იგი წარმოადგენილია როგორც „ღვთის ხატად (დაბ.1:26-27)“ სიყვარულს მიებაში, რომელიც ეძებს თავის ხატებას თავისუფალ თანატოლსგან, რადგან მისი წარსული მარადისობის მთელი დრო. იყო აბსოლუტური მარტობა. ეს მისთვის აუტანელი გახდა იმ დონემდე, რომ მზად იყო აეტანა იმ თავისუფლების შედეგები, რომელიც აპირებდა თავის ცოცხალ არსებებს მიეცა. ევას შექმნა ადამის ერთ-ერთი ნეკნიდან, სანამ ის სასიკვდილო მიღწია ჩადირული, წინასწარმეტყველებს მისი ეკლესიის შექმნას, რჩეულს, რომელიც შედგება მისი ერთგული რჩეულებისგან, იესო ქრისტეში მისი სიკვდილს გამოსყიდვით მოკრეფილ ნაყოფით; ეს ამართლებს „დამხმარის“ როლს, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს

მისგან წარმოშობილ ქალს და რომლის სახელოც ევა
ნიშნავს „ სიცოცხლეს “. რჩეული „იციოვრებს“
მარადიულს და დედამიწაზე მას აქვს მოწოდება
შესთავაზოს ღმერთს თავისი „ დახმარება “
ადამიანურად ითანამშრომლოს მისი პროექტის
განხორციელებაში, რომელოც მიზნად ისახავს
დაამყაროს სრულყოფილი საერთო და დაურღვეველი
სიყვარული მის მარადიულსამყაროებში.

და უმორჩილებლობის ცოდვა კაცობრიობაში
შედის ევას მეშვეობითან მისი რჩეულის სიმბოლოს „
ქალს“ მეშვეობით, რომლებიც ამ პირველ ცოდვას
დაიბკვიდრებენ. ასევე, როგორც ადამი, ევასადმი
სიყვარულს გამო, იესო ქრისტეში, ღმერთი ხდება
ადამიანი, რათა გაიზიაროს და აიტანოს თავისი
რჩეულის ნაცვლად, სასიკვდილო სასჯელო, რომელსაც
მისი ცოდვები იმსახურებს. მაშასადამე, დაბადების
ისტორია არის როგორც ისტორიული მოწმობა, რომელოც
ავლენს ჩვენს წარმოშობას და მათ გარემოებებს,
ასევე წინასწარმეტყველური მოწმობა, რომელოც
ავლენს ყოვლისშემძლე შემოქმედი ღმერთის დიდი
სიყვარულს პროექტის გადარჩენის პრინციპს.

დაბადების 1-ში ნახსენები შექმნის პირველ
ექვსი დღის შემდეგ, ექვსი დღის შემდეგ, რომელოც
წინასწარმეტყველებდა ღვთის მიერ მიწიერი
რჩეულების არჩევისთვის დათმობილექვსათასწელს,
დაბადების 2-ში, მარადიული შაბათის
გამოსახულებით, მეშვიდე შეუზღუდავი დღე
გაიხსნება მისასალმებლად. დადასტურებულ და
შერჩეულ არჩეულ.

ღმერთმა თავიდანვე იცის თავისი პროექტის
შედეგი, მისი რჩეულის სახელები, რომლებიც
გამოჩნდებიან ექვსიათასიწელს განმავლობაში.
მას ჰქონდა მთელი ძალა და უფლებამოსილება
განეკითხა და გაენადგურებინა მესამხე
ანგელოზები ჩვენი მიწიერი განზომილების შექმნის
გარეშე. მაგრამ სწორედ იმიტომ, რომ ის პატივს
სცემს თავის ქმნილებებს, რომლებსაც უყვარს და
ვისაც უყვარს, აწყობს საყოველთაოდემონსტრაციას
ამ მიზნითშექმნილდედამიწაზე.

ღმერთი ყველფერზე მაღლს აყენებს
ჰეშმარიტების პრინციპს. როგორც ნათქვამია
ფსალმ .51:6-ში, იესო განსაზღვრავს თავის რჩეულს,
როგორც „ ხელხლ დაბადებულებს “ ან
„ჰეშმარიტებისგან დაბადებულებს“, რათა ისინი
შეესაბამებოდნენ ღვთაებრივი ჰეშმარიტების
სტანდარტს. იოანეს 18:37-ის თანახმად, ის თავად

მოვიდა „*ჭეშმარიტების და სამოწმებლად*“ და თავს წარმოაჩენს გამოცხადების 3:14-ში სახელწოდებით „*ჭეშმარიტი*“. *ჭეშმარიტების* პრინციპის ეს ამალგა და განდიდება **აბსოლუტურ წინააღმდეგობაშია** სიცრუის პრინციპთან და ეს ორი პრინციპი მრავალფორმას იღებს. ტყუილს პრინციპი თავისი ისტორიის მანძილზე მუდმივად აცდუნებს დედამიწის მკვიდრებს. თანამედროვე დროში ტყუილ არსებობის ნორმად იქცა. იგი მიღებულია ტერმინით „*ბლეფი*“ სავაჭრო გონებაში, მაგრამ მაინც არის ეშმაკის ნაყოფი, „*სიცრუის მამა*“ იოანეს 8:44-ის მიხედვით. რელიგიურ დონეზე, სიცრუე ჩნდება მრავალგანსხვავებულ რელიგიური გაყალბების სახით, რაც დამოკიდებულია ხალხზე და დედამიწაზე არსებულ ადგილებზე. და ქრისტიანული რწმენა თავად იქცა "დაბნეულობის" (= ბაბილონის) სრულყოფილ სურათად, იმდენად მრავალრიცხოვანია მისი ბნელი ყალბი.

ტყუილ ისწავლება მეცნიერულად. იმის გამო, რომ ავტორიტარული მიდგომის საპირისპიროდ, მეცნიერულ აზროვნებას არ ძალუძს წარმოადგინოს სახეობების ევოლუციური თეორიების რეალური მტკიცებულება და იმ მილონობით და მილიარდობით წლის განმავლობაში, რასაც მისი მეცნიერები მიაწერენ დედამიწის არსებობას. ამ მეცნიერულ აზრის საპირისპიროდ, შემოქმედი ღმერთის ჩვენება მრავალმტკიცებულებას გვთავაზობს მისი რეალობის შესახებ, რადგან ხმელეთის ისტორია მოწმობს მის ქმედებებს, რომლის პირველ მაგალითს წყალდიდობა წარმოადგენს, რაც დადსტურებულია დაბლობებში ზღვის ნამარხების არსებობით და თუნდაც დედამიწის უმაღლესი მთების მწვერვალებზე. ამ ბუნებრივ მოწმობას დაემატა კაცობრიობის ისტორია, ნოეს ცხოვრება, აბრაამის ცხოვრება, ებრაელთა განთავისუფლება ეგვიპტის მონობისაგან და ებრაელი ხალხის დაბადება, მისი ისტორიის ცოცხალი თვითხილველები სამყაროს დასასრული; ასევე არის იესო ქრისტეს მოციქულების თვითხილველი მოწმეები, რომლებიც შეესწრნენ მის სასწაულებს, ჯვარცმას და აღდგომას; ეს იქამდე, რომ სიკვდილს შიშმა მიატოვა ისინი და ისინი მოწამებობრივ გზას გაჰყვნენ, მათი მოძვარი და მათი მაგალითი იესონაზარეველი.

ამ სიტყვის „*მოწამეობის*“ გამოძახებითაქ უნდა გავხსნა ახსნა.

შენიშვნა: არა ურიოთ მოწამეობა და სჯაში

ამ ორ ნივთს ერთი და იგივე გარეგანი გარეგნობა აქვს და, შესაბამისად, მათი ადგილდადრევა შესაძლებელია. თუმცა, ამ დაბნეულობას სერიოზული შედეგები მოჰყვება, რადგან სადამსჯელო ქმედება საფრთხეს უქმნის ღვთის ჭეშმარიტად რჩეულს და, პირიქით, ეშმაკის შვილს შეიძლება მიეწეროს მოწამეობა ძალაღმამატი ღმერთის გამო. ასე რომ, ნათლად დასანახად, უნდა გავითვალსწინოთ შემდეგი ანალოზი, რომელიც იწყება ამ პრინციპიდან; ჯერ დავსვათ კითხვა: რა არის მოწამეობა? ეს სიტყვა მომდინარეობს ბერძნულიდან "martus", რაც ნიშნავს: მოწმე. რა არის მოწმე? ის არის ის, ვინც ერთგულ და ცნობებს თუ არა იმას, რაც ნახა, მოისმინა ან გაიგო ამ თემაზე. თემა, რომელიც აქ გვაინტერესებს, არის რელიგიური და მათ შორის, ვინც მოწმობს ღმერთზე, არის ჭეშმარიტი და ცრუ მოწმეები. უდავოა, რომ ღმერთი განასხვავებს ამ ორს. ჭეშმარიტება მისთვის ცნობილია და აკურთხებს მას, რადგან თავის მხრივ, ეს ჭეშმარიტი მოწმე ცდილობს მთელ თავისი გამოცხადებულ ჭეშმარიტების „საქმეში“ ერთგულების გამოვლენას და ამ გზას აგრძელებს ჭეშმარიტების მიღებამდე. და ეს სიკვდილი ნამდვილი მოწამეობაა, რადგან სიკვდილისთვის შეწირული სიცოცხლე შეესაბამებოდა ღვთის მიერ თავის დროისთვის საჭირო სიწმინდის სტანდარტს. თუ შეთავაზებულ სიცოცხლე ამ შესაბამისობაში არ არის, მაშინ ეს არ არის მოწამეობა, ეს არის სასჯელო, რომელიც ურტყამს ცოცხალ არსებას, რომელიც გადაეცემა ეშმაკს მისი განადგურებისთვის, რადგან მას არ სარგებლობს მფარველობა და ღვთის კურთხევა. ღვთის

მიერ მოთხოვნილ ჭეშმარიტების სტანდარტების შესაბამისობაზე და მოკიდებულ ყოველ ეპოქისთვის, „მოწამეობის“ იდენტიფიკაცია და ეყრდნობა მის წინასწარმეტყველებებში გამოვლენილ საღვთო სამსჯავროს ჩვენს ცოდნას, რომლებიც მიზნად ისახავს აღსასრულს დროს; რაც არის ამ ნაშრომის მიზანი და საგანი.

მნიშვნელოვანია გვესმოდეს, რომ ჭეშმარიტებას არ აქვს უნარი მოაქცია მემბრანე გონება; ამას მოწმობს ღვთის მიერ დასახელებულ პირველ ანგელოზის, სატანის გამოცდილება მისი აჯანყების შემდეგ. ჭეშმარიტება არის პრინციპი, რომლის მიმართაც ბუნებრივად იზიდავს რჩეულები, ვისაც უყვარს და მზადაა ღმერთთან ერთად იბრძოლოს იესო ქრისტეში, სიცრუე, რომელიც ზიანს აყენებს მას.

დასასრულს, ღვთაებრივი გამოცხადება თანდათანობით აგებულა ექვსი ათასი წლის გამოცდილებითა და ჩვენებებით, რომლებიც ცხოვრობდნენ საუკეთესო და უარეს პირობებში. ექვსი ათასი წლის დრო შეიმუშავა ხანმოკლე ჩანდეს, მაგრამ ადამიანისთვის, რომელიც მხოლოდ საკუთარი ცხოვრების წლებს აინტერესებს, სინამდვილეში ეს არის საკმაოდ დიდი დრო, რომელიც ღმერთს ამლევს საშუალებას გაგრძელდეს საუკუნეების განმავლობაში, უფრო ზუსტად კი ექვს ათას წელზე. მისი გლობალური პროექტის მიღწევების სხვადასხვა ფაზები. ექსკლუზიურად იესო ქრისტეში, ღმერთი ამლევს თავის ბოლო დროის რჩეულს, მის საიდუმლოებებსა და საქმეებთან დაკავშირებით, ნათელგაგებას, რომელიც დაცულია ბოლო დროისთვის.

დაბადება: სასიცოცხლო წინასწარმეტყველური შეჯამება

ამ გაგებით, დაბადების ანგარიშში მოცემულია დანიელოსა და გამოცხადების ბიბლიური წინასწარმეტყველებების ძირითადი გასაღებები; და ამ გასაღებების გარეშე ეს გაგება შეუმღებელია. ეს

ყველფერი საჭიროების შემთხვევაში გავიხსენებთ წინასწარმეტყველური შესწავლას დროს, მაგრამ ამიერიდან უნდა ვიცოდეთ, რომ სიტყვები „*ღრმა*, „*ზღვა*, „*მიწა*, „*ქაღ*“, თავის გამოცხადებაში „აპოკალიფსი“ შეიცავს ღვთაებრივი აზროვნების კონკრეტულ იდეას. ისინი დაკავშირებულია ხმელეთის შექმნის სამ თანმიმდევრულ ეტაპთან. " *უფსკრულ* " ეხება პლანეტა დედამიწას, რომელიც მთლიანად დაფარულია წყლთ სიცოცხლის გარეშე. შემდეგ, მეორე დღეს, ელემენტების განცალკევებისას, „*ზღვა*“, *როგორც სიკვდილის სინონიმი და სიმბოლო, მე-5* ^{ლექს} მხოლოდ ზღვის ცხოველებით იქნება დასახლებული; მისი გარემო მტრულია ჰაერის სუნთქვისთვის შექმნილი ადამიანებისთვის. „*დედამიწა*“ გამოდის „*ზღვიდან*“ და ასევე დასახლება მეხუთე დღეს ცხოველებით და ბოლოს, მეექვსე დღეს, „*ღვთის ხატად შექმნილი კაცი*“ და „*ქაღ*“, რომელიც შეიქმნება. ადამიანის ნეკნზე. ქაღ და მამაკაცი ერთად ორ შვილს გააჩენენ. პირველ „*აბელს*“, სულიერი რჩეულის ტიპს (*აბელ* = მამა ღმერთია) ეჭვიანობის გამო მოკლავს მისი უფროსი „*კაენი*“, ხორციელი, მატერიალისტი კაცის ტიპი (=შემენა), რითაც წინასწარმეტყველებს ტიპიურის ბედს. რჩეული, იესო ქრისტე და მისი რჩეული, რომელიც დაიტანჯება და მოწამეობრივად მოკვდება "კაენების", ებრაელების, კათოლიკეების და პროტესტანტების, ყველ "ტაძრის ვაჭრის" გამო, რომელთა თანმიმდევრული და აგრესიული ეჭვიანობა გამოვლენდება და მიწიერი ისტორიის მანძილზე მიღწეული. მაშასადამე, ღვთის სულის გაკვეთილ შემდეგია: „უფსკრულდან“ თანმიმდევრულ დჩნდება „*ზღვა და მიწა*“ ცრუ ქრისტიანული რელიგიების სიმბოლოები, რომლებიც სულელების დაღუპვას იწვევს. თავისი არჩეული კრების დასანიშნად, ის ამლევს მას სიტყვას " *ქაღ* ", რომელიც არის, თუ ის ერთგულია თავისი ღმერთის, " *ცოლის* ", " *კრავის* ", თვითქრისტეს სიმბოლოს, რომელიც ნაწინასწარმეტყველებია სიტყვით " *კაცი* " (ადამი). თუ ის მოღალატეა, ის რჩება " *ქაღდ* ", *მაგრამ იღებს " მეძავის "* იმიჯს. ეს ყველფერი და დასტურდება ამ ნაშრომში წარმოდგენილ დეტალურ კვლევაში და აშკარა გახდება მათი სასიცოცხლო მნიშვნელობა. თქვენ შეგიძლიათ მარტივად გაიგოთ, 2020 წელს, დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებებში ნაწინასწარმეტყველები მოვლენები, უმეტესწილად, უკვე შესრულდა ისტორიაში და ისინი ცნობილია

კაცებისთვის. მაგრამ ისინი არ იყვნენ იდენტიფიცირებული იმ სულიერი როლსთვის, რაც ღმერთმა მათ მისცა. ისტორიკოსები აღნიშნავენ ისტორიულ ფაქტებს, მაგრამ მხოლოდ ღვთის წინასწარმეტყველებს შეუძლიათ მათი ინტერპრეტაცია.

რწმენა და ურწმუნობა

ბუნებით, ადამიანები წარმოშობით მორწმუნე ტიპის არიან. მაგრამ რწმენა არ არის რწმენა. ადამიანს ყოველთვის სჯეროდა ღმერთის ან ღვთაებების არსებობის, უმაღლესი სულების, რომლებსაც უნდა ემსახურათ და რომლებსაც უნდა მოეწონათ, რათა არ დაეზარათ მათი ბრაზით გამოწვეული ზიანი. ეს ბუნებრივი რწმენა ვრცელდებოდა საუკუნეებიდან საუკუნეებამდე და ათასწლეულებიდან ათასწლეულებამდე თანამედროვე დრომდე, სადაც მეცნიერულმა აღმოჩენებმა დაიპყრო დასავლელი ადამიანის ტვინი, რომელიც მას შემდეგ გახდა დაუჯერებელი და ურწმუნო. გაითვალისწინეთ, რომ ეს ცვლლება მიერთდა და ქრისტიანული წარმოშობის ადამიანებს ახასიათებთ. რადგან ამავდროულად, აღმოსავლეთში, შორეულ აღმოსავლეთში და აფრიკაში, უხილავი სულების რწმენა დარჩა. ეს აიხსნება ზებუნებრივი გამოვლენებებით, რასაც მოწმობენ ადამიანები, რომლებიც ამ რელიგიურ რიტუალებს ატარებენ. აფრიკაში უხილავი სულების არსებობის აშკარა მტკიცებულება კრძალვს ურწმუნობას. მაგრამ რაც ამ ხალხმა არ იცის, არის ის, რომ სულები, რომლებიც მათ შორის ძლიერად ვლენდებიან, სინამდვილეში დემონური სულები არიან, რომლებიც უარყოფილია ღმერთის შემოქმედის მიერ მთელი სიცოცხლისა და განსაცდელის მსჯავრდებულ სიკვდილთ. ეს ადამიანები არ არიან ურწმუნოები და არც ურწმუნოები, როგორც დასავლელი, მაგრამ

შედეგი იგივეა, რადგან ისინი ემსახურებიან დემონებს, რომლებიც აცდუნებს მათ და ატარებენ მათ ტირანულ ბატონობას. მათი რელიგიურობა კერპთაყვანისმცემელი წარმართული ტიპისაა, რომელიც კაცობრიობას დასაბამიდანვე ახასიათებს; ევაიყო მისი პირველი მსხვერპლი.

დასავლეთში ურწმუნობა ნამდვილდ არჩევანის შედეგია, რადგან ცოტამ თუ იცის თავისი ქრისტიანული წარმომავლობა; ხოლო რესპუბლიკური თავისუფლების დამცველთა შორის არიან ადამიანები, რომლებიც ციტირებენ სიტყვებს წმინდა ბიბლიიდან, რითაც მოწმობენ, რომ მათ არ იციან მისი არსებობა. მათ არ იციან ის დიდებული ფაქტები, რომლებზეც ის მოწმობს ღმერთს, და მაინც, ისინი არჩევენ არ გაითვალისწინონ ისინი. სწორედ ამ ტიპის ურწმუნობას უწოდებს სული ურწმუნობას და რომელიც არის ჭეშმარიტი რწმენის აბსოლუტური მემბოხე წინააღმდეგობა. რადგან თუ ის ითვალისწინებს მტკიცებულებებს, რომლებსაც სიცოცხლე აძლევს მას მთელ დედამიწაზე და განსაკუთრებით აფრიკელი ხალხების ზებუნებრივ გამოვლენებებში, ადამიანს არ აქვს შესაძლებლობა გაამართლოს თავისი ურწმუნობა. ამიტომ დემონების მიერ განხორციელებული ზებუნებრივი ქმედებები გმობს დასავლურ ურწმუნობას. შემოქმედი ღმერთი ასევე ამტკიცებს მის არსებობას, ძლიერად მოქმედებს მასზე და ქვემდებარებულ ბუნების მიერ წარმოქმნილ ფენომენებით; მიწისძვრები, ვულკანური ამოფრქვევები, დამანგრეველი მოქცევის ტალღები, მომაკვდინებელი ეპიდემიები, მაგრამ ეს ყველფერი ახლ იღებს მეცნიერულა ხსენას, რომელიც ფარავს და ანადგურებს ღვთაებრივ საწყისს. თვალს, რწმენის ამ დიდმტერს, ემატება მეცნიერული ახსნა, რომელიც არწმუნებს ადამიანის ტვინს და ორივე ამხნევეს მას მის არჩევანში, რაც მას მის დაღუპვამდე მიჰყავს.

რას ელს ღმერთი თავისი ქმნილებებისგან? მათ შორის ის შეარჩევს მათ, ვინც მოიწონებს მის წარმოდგენებს ცხოვრების შესახებ, ანუ ვინც იზიარებს მის აზრებს. რწმენა იქნება საშუალება, მაგრამ არა მიზანი. ამიტომ იაკობის 2:17-ში ნათქვამია, რომ „*რწმენა საქმეების გარეშე*“, რომელიც მას უნდა ატარებდეს, „*მკვდა რია*“. რადგან თუ ჭეშმარიტი რწმენა არსებობს, ცრუ რწმენაც არსებობს. სწორი და არასწორი ქმნის ყველ

განსხვავებას და ღმერთს არ უჭირს მორჩილების ამოცნობა, რათა განასხვავოს იგი და უმორჩილებლობისგან. ნებისმიერ შემთხვევაში, ის რჩება ერთადერთ მოსამართლედ, რომლის აზრიც გადაწყვეტს მისი თითოეული ქმნილების მარადიულ მომავალს, რადგან მისი შერჩევის მიზანი უნიკალურია და მარადიული სიცოცხლს შეთავაზება მიიღება მხოლოდ იესო ქრისტეს მეშვეობით. დედამიწაზე გადასვლს გამართლებულა მხოლოდ იმისთვის, რომ შესთავაზოს მარადიულ რჩეულთა ამ შერჩევის შესაძლებლობა. რწმენა არ არის უზარმაზარი ძალსხმევისა და მსხვერპლს ნაყოფი, არამედ ბუნებრივი მდგომარეობისა, რომელიც მიღებულია თუ არა ქმნილების მიერ მისი დაბადებიდან. მაგრამ როცა ის არსებობს, ღმერთმა უნდა საზრდოობდეს, თორემ კვდება და ქრება.

ჭეშმარიტი რწმენა იშვიათი რამ არის. იმის გამო, რომ ოფიციალური ქრისტიანული რელიგიის მატყუარა ასპექტის საწინააღმდეგოდ, საკმარისი არ არის ჯვრის დადება ქმნილების საფლავზე ზემოთ, რათა სამოთხის კარი მისთვის ღია იყოს. და მე აღვნიშნავ ამას, რადგან თითქოს შეუმჩნეველი ჩანს, იესომ თქვა მათე 7:13-14-ში: „*შედით ვიწრო კარიბჭით რადგან ფართოა კარიბჭე და განიერია გზა, რომელსაც მიჰყავს დაღუპვა, და ბევრია მასში შესული. მაგრამ ვიწროა კარიბჭე და ვიწროა გზა, რომელსაც მიჰყავს სიცოცხლე და ცოტანი არიან, ვინც მას პოულობს.*» ეს სწავლება კიდევ უფრო დასტურდება ბიბლიაში იუდეველთა ბაბილონში გადასახლების მაგალითზე, ვინაიდან ღმერთი მხოლოდ დანიელსა და მის სამკომპანიონსა და ხუთ ძლევამოსილ მეფეს თვლს არჩევის ღირსად; და ეზეკიელს, რომელიც ცხოვრობს ამ ეპოქაში. შემდეგ ვკითხულობთ ეზეკ.14:13-20-ში: „*კაცის ძეო, თუკი ქვეყანამ შესცოდა ჩემს წინააღმდეგ ორგულობის ჩადენით და ხელო ვავუწოდე მას, თუ დავმტვრევ კურის კვერთხს, თუ შიმშილს ვავგზავნი. მასზე რომ მოვსპო მისგან კაცები და მხეცები და იყვნენ მის შუაში ეს სამი კაცი, ნოე, დანიელ და იობი, ისინი იხსნიდნენ თავიანთ სულს თავიანთი სიმართლით, ამბობს უფალო იაჰვე. მე რომ ველური მხეცები დავმვრენ ქვეყანას, რომელიც დასახლებულიყო, თუ ის უდაბნოდ იქცეოდა, სადაც ამ მხეცების გამო არავინ გაივლდა და მის შუაში ეს სამი კაცი იყო, მე ცოცხალი ვიქნებოდი! ამბობს უფალო იაჰვე, ისინი არ გადაარჩენენ ვაჟებს ან ქაღალდის ვილებს, მაგრამ მხოლოდ ისინი გადაარჩებიან*

და ქვეყანა უდაბნო გახდება. ან მახვილო რომ მოვიტანო ამ მიწაზე, რომ ვთქვა: ხმალო გაიქცეს მიწაზე! მე რომ მოვსპობ კაცებსა და მხეცებს და მის შუაში ეს სამი კაცი იყოს, ცოცხალ ვიქნებოდი! ამბობს უფალო იაჰვე, ისინი არ იხსნიან ვაჟებს ან ქალოშვილებს, არამედ მხოლოდ გადარჩებიან. ან თუ ჭირი გავუშვი ამ ქვეყანაში, თუ მოკვდავის გზით გადმოვღვარე მასზე ჩემი რისხვა, რათა მოვსპო მისგან ადამიანები და მხეცები და მათ შორის იყვნენ ნოე, დანიელი და იობი, მე ცოცხალ ვარ! ამბობს უფალო იაჰვე, ისინი არ იხსნიან ვაჟებს ან ქალოშვილებს, არამედ თავიანთი სიმართლით იხსნიან საკუთარ სულს.» ამგვარად ვიგებთ, რომ წყალდიდობის დროს კიდობნის მიერ დაცულ რვა ადამიანს შორის მხოლოდ ნოე აღმოჩნდა გადარჩენის ღირსი.

იესომ შემდგომში თქვა მათე 22:14-ში: „ რადგან ბევრია მოწოდებული, მაგრამ ცოტაა რჩეული. მიზეზი უბრალოდ იხსნება სიწმინდის მაღალ სტანდარტით, რომელსაც ღმერთი მოითხოვს, რომელსაც სურს ჩვენს გულში პირველი ადგილი დაიკავოს ან არაფერი. ამ მოთხოვნის შედეგი ეწინააღმდეგება ჰუმანისტურ აზროვნებას სამყაროზე, რომელიც ადამიანს ყველფერზე მაღლს აყენებს. მოციქულმა იაკობმა გაგვაფრთხილა ამ წინააღმდეგობის შესახებ და გვითხრა: „ მრუშნო! განა არ იცი, რომ სამყაროს სიყვარული მტრობაა ღმერთის წინააღმდეგ ? მაშასადამე, მას, ვისაც სურს იყოს სამყაროს მეგობარი, თავს ღმერთის მტრად აქცევს. » იესო კვლავ გვეუბნება მათ.10:37-ში: „ ვისაც უყვარს მამამისი ან დედამისი ჩემზე მეტად არ არის ჩემი ღირსი და ვისაც უყვარს მისი ვაჟი ან ქალოშვილი ჩემზე მეტად არ არის ჩემი ღირსი.” ასევე, თუ ჩემსავით მოიწვევთ მეგობარს იესო ქრისტეს მიერ მოთხოვნილ ამ რელიგიურ კრიტერიუმზე პასუხის გასაცემად, არ გაგიკვირდეთ, თუ ის ფანატიკოსს დაგიძახებთ; ასე დამემართა და მაშინ მივხვდი, რომ მხოლოდ იესო მყავდა ჩემი ნამდვილი მეგობარი ; მას, „ ჭეშმარიტს “ გამოცხ.3:7. ჩვენ ასევე დაგიძახებთ ფუნდამენტალისტს, რადგან თქვენ აჩვენებთ თავს პატიოსნად ღმერთთან, ლუგალსტი, რადგან გიყვართ და პატივს სცემთ მის უწმინდეს კანონს თქვენი მორჩილებით. ეს იქნება, ნაწილობრივ, ადამიანური ფასი, რომელიც უნდა გადაიხადოს უფალო იესოს მოსაწონად, რომელიც იმდენად ღირსია ჩვენი

თავგანწირვისა და ჩვენი სრული ერთგულებისთვის, რასაც ის მოითხოვს.

რწმენა საშუალებას გვამლევს მივიღოთ ღვთისგან მისი საიდუმლო აზრები, სანამ არ აღმოვაჩინოთ მისი საოცარი პროექტის მასშტაბებს. და მისი საერთო პროექტის გასაგებად, რჩეულმა უნდა გაითვალისწინოს ანგელოზების ციური ცხოვრება, რომელიც წინ უძღოდა მიწიერ გამოცდილებას. რადგან ამ ზეციურ საზოგადოებაში ქმნილებათა დაყოფა და ღმერთის ერთგული კარგი ანგელოზების შერჩევა არ ხდებოდა ჯვარცმული ქრისტეს რწმენით ან მისი უარყოფით, როგორც ეს იქნებოდა დედამიწაზე. ეს ადასტურებს, რომ უნივერსალურ დონეზე ქრისტეს ჯვარცმა, რომელიც უცოდველი და რჩა, ღმერთისთვის არის ეშმაკისა და მისი მიმდევრების დაგმობის საშუალება და რომ დედამიწაზე იესო ქრისტეს რწმენა წარმოადგენს ღმერთის მიერ არჩეულ საშუალებებს, რომ ჰქონდეთ სიყვარული მისი მიმართ. რჩეულები, რომლებსაც უყვართ და აფასებენ მას. მისი ტოტალური თავგანწირვის ამ დემონსტრირების მიზანი იყო, კანონიერად გაესამართლებინა მეამბოხე ციური და მიწიერი არსებები, რომლებიც არ იზიარებენ მის არსებობის გრძნობას. და თავის მიწიერ ქმნილებებს შორის ის ირჩევს მათ, ვინც იზიარებს მის აზრებს, ამტკიცებს მის ქმედებებსა და განსჯას, რადგან ისინი შესაფერისნი არიან მისი მარადისობის გასაზიარებლად. ბოლოს და ბოლოს, ის მოგვარებს ყველას მის ზეციურ და მიწიერ ქმნილებას მინიჭებულ თავისუფლებით შექმნილ პრობლემას, რადგან ამ თავისუფლების გარეშე მისი რჩეული ქმნილების სიყვარული უსარგებლო და შეუძლებელიც კი იქნებოდა. მართლაც, თავისუფლების გარეშე, არსება სხვა არაფერია, თუ არა რობოტი, ავტომატიზირებული ქცევით. მაგრამ თავისუფლების ფასი, საბოლოოდ, იქნება ცისა და დედამიწის მეამბოხე არსებების განადგურება.

ამგვარად მოყვანილია მტკიცებულება, რომ რწმენა არ ემყარება მარტივს: „*ირწმუნე უფალო იესო და გადარჩები*“. ეს ბიბლიური სიტყვები ეფუძნება იმას, რასაც ზმნა „მწამს“ გულისხმობს, კერძოდ, ჭეშმარიტი რწმენის დამახასიათებელი ღვთაებრივი კანონების მორჩილებას. ღმერთის მიზანია იპოვოთ არსებები, რომლებიც მას სიყვარულით ემორჩილებიან. მან იპოვა ზოგიერთი ციურ

ანგელოზებს შორის და თავის მიწიერ ადამიანურ ქმნილებებს შორის, მან აირჩია ზოგიერთი და გააგრძელებს ზოგიერთის შერჩევას მაღლს ჟამის ბოლომდე.

საკვები შესაფერისი ამინდისთვის

როგორც ადამიანის სხეულს სჭირდება კვება სიცოცხლს გასახანგრძლივებლად, მის სულში წარმოქმნილ რწმენასაც სჭირდება სულიერი საზრდო. ყოველ ადამიანი, რომელიც მგრძნობიარეა ღმერთის მიერ იესო ქრისტეში გაცემულ სიყვარულს გამოვლენის მიმართ, გრძნობს სურვილს, თავის მხრივ გააკეთოს მისთვის რაიმე. მაგრამ როგორ შეგვიძლია გავაკეთოთ ისეთი რამ, რაც მას სიამოვნებს, თუ არ ვიცით, რას ელს ჩვენგან? სწორედ ამ კითხვაზე პასუხი იქნება ჩვენი რწმენის საზრდო. რადგან „*რწმენის გარეშე შეუძლებელია ღმერთს ასიამოვნო*“ ებრ.11:6-ის მიხედვით. მაგრამ ეს რწმენა მაინც უნდა გახდეს მისთვის ცოცხალი და სასიამოვნო მისი მოლოდინების შესაბამისად. რადგან უფალო ღმერთი ყოვლისშემძლე არის მისი შემსრულებელი და მსაჯული. ქრისტეიან მორწმუნეთა სიმრავლეს სურს კარგი ურთიერთობა ჰქონდეს ზეცის ღმერთთან, მაგრამ ეს ურთიერთობა შეუძლებელი რჩება, რადგან მათი რწმენა სათანადოდ არ არის საზრდო. პრობლემაზე პასუხი მოცემულია მათე 24-სა და 25-ში. იესო ყურადღებას ამახვილებს თავის სწავლებაზე ჩვენს ბოლო დღეებზე, რომლებიც ცოტა ხნით წინ უსწრებენ მისი მეორე გამოჩენის დროს, ამჟერად, მისი ღვთაებრიობის დიდებაში. იგი აღწერს გამოსახულებების იგავებში გამრავლებით: იგავი ლუდვის ხეზე, მათ.24:32-დან 34-მდე; იგავი ღამის ქურდის შესახებ, მათ.24:43-დან 51-მდე; იგავი ათი ქაღწულის შესახებ, მათ.25:1-დან 12-მდე; იგავი ნიჭის

შესახებ, მათ.25:13-დან 30-მდე; იგავებში ცხვრისა და თხის შესახებ, მათე 25:31-დან 46-მდე. ამ იგავებში „საჭმელ“ ორჯერ არის ნახსენები: ღამის ქურდის იგავში და ცხვრისა და თხის იგავში, რადგან, მიუხედავად იმისა, როგორც ჩანს, როდესაც იესო ამბობს: „მშვიერი ვიყავი და შენ მომეცი საჭმელ“, ის გვესაუბრება სულიერ საზრდოზე, რომლის გარეშეც ადამიანის რწმენა კვდება. „ვინაიდან ადამიანი მარტო პურით ვი არ იცოცხლებს, არამედ ყოველ სიტყვით, რომელიც ღვთის პირიდან გამოდის“. მათე 4:4“. რწმენის საკვების მიზანია მისი დაცვა 20-ე გამოცხადების „მეორე სიკვდილსგან“, რომელიც კარგავს მარადიულ ცხოვრების უფლებას.

როგორც ამ ასახვის ნაწილი, მიმართეთ თქვენი მხერა და ყურადღება ღამის ქურდის ამ იგავზე:

V.42: „მაშ, იფხიზლეთ რადგან არ იცით, რომელ დღეს მოვა თქვენი უფალო“.

იესო ქრისტეს დაბრუნების თემა განსაზღვრულა და მისი „ლოდინი“ გამოიწვევს სულიერი გამოღვიძების პროვოცირებას ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებულ შტატებში 1831 და 1844 წლებში. მას ეწოდება „ადენტიზმი“, ამ მოძრაობის წევრები არიან ისინი - თავად არიან დანიშნულნი. მათი თანამედროვეების მიერ ტერმინი „ადენტიზმი“; სიტყვა აღებულია ლათინური "adventus"-დან, რაც ნიშნავს: ჩამოსვლას.

V.43: „ეს კარგად იცოდეთ, სახლს პატრონმა რომ იცოდა, ღამის რომელ გუშაგზე უნდა მოვიდეს ქურდი, უყურებდა და არ დაუშვებდა მისი სახლს გატეხვას.“

ამ მუხლში „სახლს პატონი“ არის მოწაფე, რომელიც ელოდება იესოს დაბრუნებას, ხოლო „ქურდი“ გულისხმობს თავად იესოს. ამ შედარების საშუალებით იესო გვიჩვენებს უპირატესობას, რომ ვიცოდეთ მისი დაბრუნების თარიღი. ამიტომ ის გვამხნევებს მის აღმოჩენას და მისი რჩევის მოსმენა განაპირობებს ჩვენს ურთიერთობას მასთან.

V.44: „ამიტომ თქვენც მზად იყავით რადგან კაცის ძე მოვა იმ საათში, როცა არ ფიქრობთ“.

მე შევასწორე ამ ლექსში ზმნების მომავალ დრო, რადგან ორიგინალურ ბერძნულში ეს ზმნები აწმყო დროშია. მართლაც, ეს სიტყვები იესომ უთხრა თავის თანამედროვე მოწაფეებს, რომლებიც მას ამ თემაზე კითხულობენ. უფალო, აღსასრულს ჟამს, გამოიყენებს ამ „ადენტიზმულ“ თემას ქრისტიანების გამოსაკვლევად.

წინასწარმეტყველური რწმენის გამოცდის გზით; ამ მიზნით ის დროთა განმავლობაში თანმიმდევრულდ მოაწყობს ოთხ „ადვენტისტურ“ მოლოდინს; ყოველ ჯერზე გამართლებულია სულს მიერ მიცემული ახალი განათებით, პირველ სამი დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველურ ტექსტებთან დაკავშირებით.

V.45: „*მაშ, ვინ არის ერთგული და გონიერი მსახური, რომელიც მისმა ბატონმა დანიშნა თავის ხალხზე, რა თა დროულად მისცეს მათსაჭმელი?*»

ფრთხილდ იყავით, რომ არ დაუშვათ შეცდომა თქვენს განსჯაში, რადგან ამ ლექსში ნახსენები „საჭმელი“ ამჟამად თქვენს თვალწინ არის. დიახ, ეს არის ეს დოკუმენტი, რომელსაც მე ვუწოდებ სახელს „ახსენი დანიელს და გამოცხადებას“, რომელიც წარმოადგენს ამ სულერ „საზრდოს“, რომელიც აუცილებელია თქვენი რწმენის შესანარჩუნებლად, რადგან ის გვაწვდის იესო ქრისტესგან ყველ პასუხს კითხვებზე, რომელთა დასმაც შეგიძლიათ კანონიერად. და ამ პასუხების მიღმა, მოულოდნელად გამოცხადებები, როგორცაა იესო ქრისტეს დაბრუნების ჭეშმარიტი თარიღი, რომელიც გვავალებულუბს 2030 წლის გაზაფხულამდე მეოთხე და ბოლო „ადვენტისტულ“ „ლოდინში“.

პირადად შეშფოთებულ ამ ლექსით, მე წარმოგიდგენთ ამ დოკუმენტს, ჭეშმარიტების დმერთის ჩემი ერთგულებისა და ჩემი წინდახედულობის ნაყოფს, რადგან არ მინდა გაკვირვებულ ვიყო იესო ქრისტეს დაბრუნებით. იესო აქავლენს თავის ბოლო დროის გეგმას. მან ამ დროისთვის დაგეგმა „საჭმელი“, რომელიც შესაფერისია მისი რჩეულის რწმენის შესანარჩუნებლად, რომლებიც ერთგულდ ელან მის დიდებულ დაბრუნებას. და ეს "საჭმელი" წინასწარმეტყველურია.

V.46: „*ნეტარია ის მსახური, რომელსაც მისი ბატონი, როცა მოვა, იპოვის ასე მოქმედს!*»

აქ დადასტურებულია მისი დიდებულ დაბრუნების კონტექსტი, ეს არის მეოთხე „ადვენტისტური“ მოლოდინი. დაინტერესებულ მსახური მართლაც უკვე ძალთან ბედნიერია, რომ იცის დმერთის გამოცხადებულ აზრი, მისი განსჯა ადამიანთა რწმენაზე. მაგრამ ეს ნეტარება გავრცელება და ეხება ყველს, ვინც მიიღებს ამ უკანასკნელ ღვთაებრივ ნათებას, თავის მხრივ გაავრცელებს მას და გაუზიარებს მას მთელ

დედამიწაზე მიმოფანტულ რჩეულებს, იესო ქრისტეს ეფექტურ დაბრუნებამდე.

V.47: „*ჭეშმარიტებას გეუბნებით, ის დაამკვიდრებს მას მთელთავის ქონებაზე.*»

უფლოს საქონელი მის დაბრუნებამდე შეეხება სულიერ ფასეულობებს. და მსახური ხდება იესოსთვის, მისი სულიერი განძის მცველი; მისი ორაკულების ექსკლუზიური საცავი და მისი გამოვლენილი შუქი. მთელი ამ დოკუმენტის წაკითხვის შემდეგ, თქვენ ნახავთ, რომ მე არ ვაჭარბებ მის ბიბლურ წინასწარმეტყველურ გამოცხადებას სახელს „განძი“. სხვა რა სახელი შემიძლია დვარქვა გამოცხადებას, რომელიც იცავს „*მეორე სიკვდილსგან*“ და ხსნის გზას მარადიული სიცოცხლისაკენ? იმიტომ, რომ ის ფანტავს და ქრება ეჭვის შესაძლებლობას, რომელიც საბედისწეროა რწმენისა და ხსნისთვის.

V.48: „*მაგრამ თუ ეს არის ბოროტი მსახური, რომელიც ამბობს საკუთარ თავში: ჩემი ბატონი აყოვნებს მოსვლას.*“

ღმერთის მიერ შექმნილი ცხოვრება ორობითი ტიპისაა. ყველფერს თავისი აბსოლუტური საპირისპირო აქვს. ღმერთმა ადამიანებს წარუდგინა ორი გზა, ორი გზა, რათა წარმართულიყომათი არჩევანი: *სიცოცხლე და სიკეთე, სიკვდილი და ბოროტება; ხორბალო და ხორბალო; ცხვარი და თხა, სინათლე და სიბნელე*. ამ ლუქსში სული მიზნად ისახავს ბოროტ მსახურს, მაგრამ მაინც მსახურს, რაც მიუთითებს ცრუ რწმენაზე, რომელიც არ არის საზრდო ღმერთის მიერ და უპირველეს ყოვლისა, ცრუ ქრისტიანულ რწმენას, რომელიც მთავრდება თვით ადვენტიტური რწმენის მიღწევამდე და ეხება ჩვენს ბოლო დროს. . ადარ მიიღო იესო ქრისტესგან სინათლე, რადგან მან უარი თქვა იმაზე, რაც მას წარუდგინეს 1982-დან 1991 წლამდე და რომელმაც გამოაცხადა მისი მოსვლა 1994 წელს, ამ ადვენტიზმმა წარმოშვა ბოროტების ნაყოფი, რომელიც მოჰყვა ღვთის მოციქულის გამოსხივებას 1991 წლის ნოემბერში. გაითვალისწინეთ, რომ იესო ავლენს გულს ფარულ აზრებს: „*ვინ ამბობს თავის თავში*“. იმის გამო, რომ გარეგანი რელიგიური ქცევის გამოჩენა უკიდურესად მატყუარაა; რელიგიური ფორმალზმი ცვლის ჭეშმარიტ ცოცხალ რწმენას ჭეშმარიტებისადმი მონღომებითსავსე.

V.49: „... *თუ იგი იწყებს თავისი თნამგზავრების ცემას, თუჭამს და სვამს მთვრალბთან,*“

გამოსახულება ცოტათი მოსალოდნელია დღემდე, მაგრამ გამოსხივება აშკარად გამოხატავს მშვიდობის დროს წინააღმდეგობას და ბრძოლას, რომელიც გამოხატავს და წინ უსწრებს რეალურ დევნას, რომელიც მოხდება; უბრალოდ დროის საკითხია. 1995 წლად ინსტიტუციონალური ადვენტიზმი „ჭამს და სვამს მთვრალბთან“ იმდენად, რამდენადაც მან პროტესტანტებთან და კათოლიკებთან მოკავშირეობა დაამყარა ეკუმენურ ალიანსში შესვლთ. რადგან გამოცხ.17:2-ში, რომელიც მიმართულია კათოლიკურ სარწმუნოებაზე, სახელწოდებით „დიდი ბაბილონი“ და პროტესტანტული სარწმუნოება, სახელწოდებით „მიწა“, სულ ამბობს: „**მასთან ერთად გადასცეს თავი დედა მიწის მეფეებმა სიძვას. , და მისი სიძვის ღვინოა დედა მიწის მკვიდრი და ვლე.**“

V.50: „...ამ მსახურის ბატონი მოვა იმ დღეს, რომელსაც არელოს და საათში, რომელიც არიცი,“

მესამე ადვენტისტური მოლოდინის შესახებ სინათლის უაწყოფის შედეგი და 1994 წლის თარიღი საბოლოოდ ჩნდება იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბრუნების დროის უგულბელოფის სახით, ანუ ღვთაებრივი პროექტის მეოთხე ადვენტისტური მოლოდინი. ეს უცოდინრობა არის იესო ქრისტესთან ურთიერთობის გაწყვეტის შედეგი, ასე რომ, შეგვიძლია დავასკვნათ შემდეგი: ამ ტრაგიკულ სიტუაციაში მოქცეული ადვენტისტები აღარ არიან ღვთის თვალში ან, მისი აზრით, „ადვენტისტები“.

V.51: „...და გლეჯს მას და მისცემს თავის წილს **თვალთმაქცებთან ერთად: იქნება ტირილი და კბილთა ღრჭენა.**»

გამოსახულება გამოხატავს რისხვას, რომელსაც ღმერთი მიაყენებს ცრუმსახურებს, რომლებმაც მას უღალატეს. მე აღვნიშნავ ამ მუხლში ტერმინს „**თვალთმაქცები**“, რომლთაც სული ცრუ ქრისტიანებს მიუთითებს დან.11:34-ში, მაგრამ უფრო ფართო კითხვაა საჭირო წინასწარმეტყველების მიერ მიზანმიმართული დროის კონტექსტის გასაგებად, რომელიც მოიცავს 33 და 35 მუხლებს: „**და მათ შორის ყველზე ბრძენი ბევრს ასწავლს. არიან ისეთებიც, რომლებიც დროებით დაემორჩილებიან ხმალსა და ცეცხლს, ტყვეობასა და მარცვას. იმ დროს, როცა დაწებდებიან, ცოტათი დაეხმარებიან და ბევრსაც შეუერთდება მათ თვალთმაქცობის გამო. ზოგიერთი ბრძენი დაეცემა, რათა განიწმინდოს, განიწმინდოს და გათურდეს ბოლო ჟამამდე, რადგან ის არ მოვა**

დანიშნულ დრომდე. ”მაშასადამე,“ ბოროტი მსახური ”
არის ის, ვინც დაღუბს ღმერთის, მისი მოძღვრის
მოლოდინებს და ის უერთდება “ აღსასრულს დრომდე ”,
“ თვალიაქცთა ” ბანაკს . მას შემდეგ ის იზიარებს
მათ ღვთის რისხვას, რომელიც ატყდება მათ
უკანასკნელ სამსჯავრომდე, სადაც ისინი
განადგურდებიან, შთანთქავენ „ ცეცხლს ტბაში “,
რომელიც იძლევა „ მეორე სიკვდილს “ საბოლოოდ,
გამოცხ. 20-ის მიხედვით: 15: „ ვინც არ იპოვეს
სიცოცხლის წიგნიში ჩაწერილო, ჩააგდეს ცეცხლს
ტბაში “.

ჭეშმარიტი რწმენის გამოცხადებულის ტორია

ჭეშმარიტი რწმენა

ბევრი რამ არის სათქმელე ჭეშმარიტი რწმენის თემაზე, მაგრამ მე უკვე ვთავაზობ ამ ასპექტს, რომელიც მეჩვენება პრიორიტეტულად. ნებისმიერს, ვისაც სურს ღმერთთან ურთიერთობის დამყარება, უნდა იცოდეს, რომ მისი წარმოდგენა დედამიწაზე და ზეცაში სიცოცხლს უკიდურესად საპირისპიროად დედამიწაზე დაფუძნებულ ჩვენი სისტემისა, რომელიც აგებულია ეშმაკის მიერ შთაგონებულია მაც და ბოროტაზრებზე. მისი მტერი და მისი ნამდვილი რჩეული. იესომ მოგვცა გზა ჭეშმარიტი რწმენის ამოსაცნობად: „*მათი ნაყოფით შეიცნობთ მათ . ყურძენს ეკლებიდან ვკრეფთ, ლუღს კი ღრმიდან?* (მათ. 7:16). ამ განცხადებიდან გამომდინარე, და რწმუნებულ იყავით, რომ ყველ, ვინც ამტკიცებს მის სახელს და ვინც არ წარმოაჩენს, მისი სიმშვიდე, მისი დახმარება, თავგანწირვა, თავგანწირვის სული, ჭეშმარიტების სიყვარული და ღვთის მცნებების მორჩილების მონდომება, არასოდეს ყოფილ და არც იქნება მისი მსახურები; ეს არის ის, რასაც 1 კორ.13 გვასწავლს ჭეშმარიტი სიწმინდის ქარიზმის განსაზღვრით; რასაც ღვთის სამართლანი განაჩენი მოითხოვს: მე-6 მუხლ: „*ის არ ხარობს უსამართლობით არა მედხარობს ჭეშმარიტებით*“.

როგორ დავიჯეროთ, რომ დევნილი და მდევნელი ღმერთის მიერ ერთნაირად განიკითხება? რამს გავსებაა ნებაყოფლობით ჯვარცმულ იესო ქრისტესა და რომის პაპის ინკვიზიციას ან იოანე კალვინს შორის, რომელიც სიკვდილმდე აწამებდა მამაკაცებსა და ქალებს? განსხვავება რომ არ დავინახოთ, უნდა უგულბელყოთ ბიბლიური ნაწერებით შთაგონებული სიტყვები. ასე იყო, სანამ ბიბლია მთელ მსოფლიოში გავრცელდებოდა, მაგრამ რადგან ის ხელისაწვდომი იყო ყველგან

დედამიწაზე; რა საბაბებმა შეიძლება გაამართლოს ადამიანთა განსჯის შეცდომები? არ არის ერთი ამიტომ მომავალ ღვთაებრივი რისხვა იქნება ძალა და უკონტროლო.

სამწელწა დახევარი, რომლის განმავლობაშიც იესო შრომობდა თავის მიწიერ მსახურებაში, გვევლნება სახარებებში, რათა ვიცოდეთ ღვთის აზრით ჭეშმარიტი რწმენის სტანდარტი; ერთადერთი, რომელსაც აქვს მნიშვნელობა. მის ცხოვრებას მოდელ დგვთავაზობენ; მოდელი, რომელსაც ჩვენ უნდა მივზამოთ, რომ მის მიერ მისი მოწაფეები იყოს აღიარებულნი. ეს მიღება გულისხმობს, რომ ჩვენ ვიზიარებთ მის წარმოდგენას მარადიული სიცოცხლის შესახებ, რომელსაც ის გვთავაზობს. იქ განდევნილია ეგოიზმი, დამანგრეველი და დამღუპველი სიამაყე. სისასტიკისა და ბოროტების ადგილს არ არის მარადიული ცხოვრებაში, რომელსაც მხოლოდ იესო ქრისტეს მიერ აღიარებულ რჩეულებს სთავაზობენ. მისი საქციელი მშვიდობიანად რევოლუციური იყო, რადგან მან, მოძღვარმა და უფალმა, თავი ყველს მსახურად აქცია, მოწაფეებს ფეხების დაბანამდე და ხრილიყო, რათა კონკრეტული მნიშვნელობა მისცეს მის მიერ გამოვლენილ ამაყი ღირებულებების დაგმობას. მისი დროის ებრაელი რელიგიური მოღვაწეები; რამ, რაც დღესაც ახასიათებს ებრაელ და ქრისტიან რელიგიურ ადამიანებს. აბსოლუტურ წინააღმდეგობაში, იესო ქრისტეში გამოვლენილი სტანდარტი არის მარადიული ცხოვრების სტანდარტი.

აჩვენა თავის მსახურებს საკუთარი თავის, მათი მტრების, ღვთის ცრუ მსახურების ამოცნობის საშუალებები, იესო ქრისტე მოქმედებდა მათი სულების გადასარჩენად. და მისი აღთქმა, რომ სამყაროს აღსასრულმდე, "შუაში" იქნება მის რჩეულთა შორის, შესრულებულია და შედგება მათი განმანათლებლობისა და დაცვისგან მთელი მათი მიწიერი ცხოვრების მანძილზე. ჭეშმარიტი რწმენის აბსოლუტური სტანდარტი არის ის, რომ ღმერთი რჩება თავის რჩეულთან. მათ არასოდეს აკლდებიან მისი ნათელი და სულიწმიდა. და თუ ღმერთი უკან იხევს, ეს იმიტომ, რომ რჩეული ერთი აღარ არის; მისი სულიერი მდგომარეობა შეიცვალა ღვთის სამართლიანი განკითხვით. რადგან მისი განსჯა ეგუება ადამიანის ქცევას. ინდივიდუალურ დონეზე ცვლადები შესაძლებელია ორივე მიმართულებით; სიკეთიდან ბოროტებამდე ან ბოროტიდან სიკეთისკენ. მაგრამ ეს ასე არ არის რელიგიური

ჯგუფებისა და ინსტიტუტების კოლექტიურ დონეზე, რომლებიც მხოლოდ სიკეთიდან ბოროტებისკენ იცვლებიან, როდესაც ისინი არ ეგუებიან ღვთის მიერ დადგენილ ცვლლებებს. თავის სწავლებაში იესო გვეუბნება: „*კარგ ხეს არ შეუძლია ცუდი ნაყოფის მოტანა, ისევე როგორც ცუდ ხეს არ შეუძლია კარგი ნაყოფის მოტანა* (მათ.7:18). ამგვარად, მან მოგვცა გაგება, რომ მისი ამაზრზენი ნაყოფის გამო, კათოლიკური რელიგია არის „*ცუდი ხე*“ და რომ ის, თავისი ცრუ დოქტრინის მეშვეობით, და რჩება ასეთი, მაშინაც კი, როცა მონარქიულ მხარდაჭერას მოკლებული, შეწყვეტს ხალხის დევნას. და იგივეა ჰენრი VIII-ის მიერ შექმნილ ანგლოკანური რელიგია მისი მრუშობისა და დანაშაულის გასამართლებლად; რა ღირებულების მინიჭება შეუძლია ღმერთს თავის შთამომავლებს და მემკვიდრე მონარქებს? ეს ასევე ეხება პროტესტანტულ კალვინისტურ რელიგიას, რადგან ამ დამაარსებელს, ჯონ კალვინის ეშინოდათ მისი სიმკაცრის ხასიათისა და მრავალსიკვდილთ დასჯის გამო, რომელიც მან ლეგიტიმაცია მოახდინა თავის ქალქ ჟენევაში. მისი დროის კათოლიკური პრაქტიკა, მათ მიღმა გასვლამდე. ეს პროტესტანტიზმი არ უნდა მოეწონოს ტკბილ უფაღ იესო ქრისტეს და ის არანაირად არ შეიძლება იქნას მიღებული ჭეშმარიტი რწმენის ნიმუშად. ეს იმდენად მართალია, რომ დანიელს თვის მიცემულ გამოცხადებაში ღმერთი უგულბეყოფს პროტესტანტულ რეფორმას, რომელიც მიზნად ისახავს მხოლოდ 1260 წელს პაპის რეჟიმს და მეშვიდე დღის ადვენტიზმის გზავნილების დამკვიდრების დროს, გამოცხადებულ ღვთაებრივი ჭეშმარიტების მატარებელ, 1844 წლადან. , სამყაროს აღსასრულამდე, რომელიც მოვა, 2030 წ.

ისტორიული ბოროტი რელიგიური გაყალბების ყველა ასპექტს აქვს ღმერთის დამტკიცებულ მოდელ, მაგრამ ისინი არასოდეს ემთხვევა მას. ჭეშმარიტი რწმენა გამუდმებითსა ზრდობს ქრისტეს სულთ, ცრუ რწმენა არა. ჭეშმარიტ რწმენას შეუძლია ახსნას ღმერთის ბიბლიური წინასწარმეტყველების საიდუმლოებები, ცრუ რწმენას არ შეუძლია. მსოფლოში გავრცელებულია წინასწარმეტყველებების მრავალი ინტერპრეტაცია, ყოველი წინაზე ფანტასტიკური. მათგან განსხვავებით, ჩემი ინტერპრეტაციები მიღებულია მხოლოდ ბიბლიის ციტატებით; მაშასადამე, მესიჯი

არის ზუსტი, სტაბილური, თანმიმდევრული და თანმიმდევრული ღმერთის აზრთან, საიდანაც ის არასოდეს ცდება; და ყოველს შემძლე უყურებს მას.

დანიელს წიგნის მოსამზადებელი შენიშვნები

სახელ დანიელ ნიშნავს ღმერთი არის ჩემი მოსამართლე. ღვთის განსჯის ცოდნა რწმენის უმთავრესი საფუძველია, რადგან ის მიჰყავს ქმნილებას მისი გამოცხადებულ და გააზრებულ ნებისადმი მორჩილებისკენ, რაც ერთადერთი პირობაა მის მიერ ყოველთვის კურთხევისა. ღმერთი ეძებს სიყვარულს თავისი ქმნილების მიმართ, რომლებიც ამას აკონკრეტებენ და ავლენენ მას მორჩილო რწმენით. მაშასადამე, ღვთის განაჩენი ვლენდება მისი წინასწარმეტყველებებით, რომლებიც იყენებენ სიმბოლოებს, როგორც იესო ქრისტეს იგავებში. ღვთის განაჩენი პირველ დამოვლენდა დანიელს წიგნში, მაგრამ ის მხოლოდ ქრისტიანულ რელიგიური ისტორიის შესახებ მისი განსჯის ძირითად საფუძველს უყრის, რაც დეტალურად იქნება დამოვლენილი წიგნში „გამოცხადება“.

დანიელში ღმერთი ცოტას ამჟღავნებს, მაგრამ ამ რაოდენობრივ ცოტას დიდი ხარისხობრივი მნიშვნელობა აქვს, რადგან ის წარმოადგენს საერთო წინასწარმეტყველური გამოცხადების საფუძველს. სამშენებლო არქიტექტორებმა იციან, რამდენად გადამწყვეტი და გადამწყვეტია შენობის ადგილს მომზადება. წინასწარმეტყველებაში, ეს არის როლი, რომელიც ენიჭება დანიელწინასწარმეტყველს მიერ მიღებულ გამოცხადებებს. მართლაც, როდესაც მათი მნიშვნელობები ნათლად არის გაგებულ, ღმერთი

აღწევს ორმაგ მიზანს, დამტკიცოს თავისი არსებობა და მისცეს თავის რჩეულს სულის მიერ მიწოდებული გზავნილის გასაგებად. ამ „რამდენიმე საკითხში“ ერთი და იგივეს ვხვდებით: დანიელს დროიდან მოყოლებული ოთხი საყოველთაო გაბატონებული იმპერიის თანმიმდევრობის გამოცხადება (დან.2, 7 და 8); იესო ქრისტეს მიწიერი მსახურების ოფიციალური დათარიღება (დან.9); ქრისტიანული განდგომის გამოცხადება 321 წელს (დან.8), პაპის მეფობის 1260 წელს 538-დან 1798 წლამდე (დან.7 და 8); და "ადენტის ტების" ალოანსი (დან.8 და 12) 1843 წლადან (2030 წლამდე). ამას დავამატებ დან.11-ს, რომელიც, როგორც დავინახავთ, ავლენს საბოლოო ხმელეთის ბირთვული მსოფლიო ომის ფორმასა და ევოლუციას, რომელიც ჯერ კიდევ უნდა დასრულდეს მაცხოვრის ღმერთის დიდებული დაბრუნებამდე.

დახვეწილად, უფაღმა იესო ქრისტემ გამოიძახა დანიელს სახელს, რათა გახსენებულყო მისი მნიშვნელობა ახალ შეთანხმებისთვის. „*ამიტომ, როცა იხილავთ გაპარტახების სისაძაგლს, რომელზედაც დანიელ წინასწარმეტყველო ლპარაკობდა, წმინდა ადგილზე და მკვიდრებულს, ვინც წაიკითხავს, ყურადღება მიაქციოს მას!* (მათ. 24:15)»

თუ იესომ მოწმობა მისცა დანიელს სასარგებლოდ, ეს იმიტომ, რომ დანიელმა მისგან მიიღო სწავლებები მისი პირველი მოსვლსა და დიდებული დაბრუნების შესახებ, უფრო მეტად, ვიდრე მის წინაშე სხვა. იმისათვის, რომ ჩემი სიტყვები ნათლად გაიგოთ, თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ ზეციდან მოსულმა ქრისტემ ადრე წარუდგინა თავი დანიელს სახელთ "*მიქაელ*", დან.10:13-21, 12:3 და ეს სახელი მიიღო იესომ. -ქრისტე გამოცხადებაში 12:7. ეს სახელი "*Micaël*" უფრო ცნობილია მისი ლათინური კათოლიკური ფორმით Michel, სახელი მიენიჭა ცნობილ Mont Saint-Michel-ს ბრეტონულ საფრანგეთში. დანიელს წიგნში მოცემულია რიცხვითი დეტალები, რომლებიც საშუალებას გვაძლევს ვიცოდეთ მისი პირველი მოსვლს წელი. აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ სახელწოდება „*მიქაელ*“ ნიშნავს: ვინ არის ღმერთის მსგავსი; და სახელი "*იესო*" ითარგმნება როგორც: YaHWeH გადაარჩენს. ორივე სახელი ეხება დიდ შემოქმედ ღმერთს, პირველი ციური ტიტულთ, მეორე - მიწიერი ტიტულთ.

მომავლს გამოცხადება წარმოგვიდგება როგორც მრავალართულიანი სამშენებლო თამაში. კინოს დასაწყისში, მულტფილმებში რელიეფური ეფექტების შესაქმნელად, კინორეჟისორები იყენებდნენ შუშის ფირფიტებს, რომელთა სხვადასხვა მოხატული ნიმუშები, ერთხელ ზედმიწევნით, გამოსახულებას რამდენიმე დონეზე ამლევდა. ასეა ღვთის მიერ შექმნილი წინასწარმეტყველებაც.

ყველ ფერი და ნიელი იწყება

და ნიელს წიგნი

თქვენ, ვინც ამ ნაწარმოებს კითხულობთ, იცოდეთ, რომ უსაზღვრო ყოვლისშემძლე ღმერთი ცოცხალა, თუმცა ის დაფარულია. "**და ნიელწინასწარმეტყველს**" ეს ჩვენება დაიწერა იმისთვის, რომ დაგარწმუნოთ ამაში. მას აქვს ძველ და ახალ აღთქმის მოწმობის ბეჭედი, რადგან იესომ ის გამოიძახა თავის მოწაფეებისადმი მიმართულ სიტყვებში. მისი გამოცდილება ცხადყოფს ამ კეთილ და სამართლიანი ღმერთის მოქმედებას. და ეს წიგნი საშუალებას გვაძლევს აღმოვაჩინოთ განაჩენი, რომ ღმერთი ახორციელებს თავისი მონოთეიზმის რელიგიურ ისტორიას, ებრაელ პირველ ალანსში, შემდეგ ქრისტიანი თავის ახალ ალანსში, რომელიც აგებულია იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლზე, მისი 30 აპრილს. ეპოქა. ვის შეუძლია „**და ნიელზე**“ უკეთ გაამჟღავნოს ღვთის განაჩენი? მისი სახელი ნიშნავს "ღმერთი ჩემი მოსამართლეა". ეს ცოცხალი გამოცდილება არ არის ზღაპრები, არამედ მოწმობს მისი ერთგულების მოდელს ღვთაებრივი კურთხევის შესახებ. ღმერთი წარადგენს მას სამადმიანს შორის, რომელსაც უბედურებაში გადაარჩენდა ეზეკ.14:14-20. არჩეულთა ეს სამიტია "**ნოე, და ნიელ და იობი**". ღვთის გზავნილი ნათლად გვეუბნება, რომ იესო ქრისტეშიც კი, თუ ამ მოდელს არ ვემსგავსებით, ხსნის კარი ჩვენთვის დახურულ და რჩება. ეს გზავნილი ადასტურებს ვიწრო გზას, ვიწრო გზას ან ვიწრო კარიბჭეს, რომლთაც არჩეულბმა უნდა გაიარონ სამოთხეში შესასვლელად, იესო ქრისტეს სწავლების თანახმად. "**და ნიელს**" და მისი სამი თანამგზავრის ისტორია წარმოგვიდგება, როგორც იმ ერთგულების მოდელი, რომელსაც ღმერთი იცავს უბედურების დღეებში.

მაგრამ ასევე არის და ნიელს ცხოვრების ამ ამბავში, სამი ძლიერი მეფის მოქცევა, რომლებიც

ღმერთმა მოახერხა ეშმაკს წაართვა, რომელსაც ისინი თავანისმცემლები იყვნენ სრულ უმეცრებით. ღმერთმა ეს იმპერატორები კაცობრიობის ისტორიაში თავისი საქმის ყველზე ძლევამოსილმთქმელება დაქცია, პირველები, მაგრამ ასევე უკანასკნელები, რადგან ეს ადამიანთა მოდელი გაქრება და რელიგია, ღირებულებები, მორალური უწყვეტლოვ დაქვეითდება. ღმერთისთვის სულს მოტაცება ხანგრძლივი ბრძოლა და მეფე „**ნაბუქოდონოსორის**“ შემთხვევა ამ ტიპის უაღრესად გამოვლენილი მოდელია. ის ადასტურებს იესო ქრისტეს იგავს, ამ „**კეთილ მწყემსს**“, რომელიც ტოვებს სამწყსოს და კარგულ ცხვრის სამიებლად.

და ნიელო 1

და ნი 1:1 იუდას მეფის იეჰოიაკიმის მეფობის მესამე წელს ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორმა გაიღო შქრა იერუსალიმის წინააღმდეგ და ალყა შემოარტყა მას.

1ა - იუდას მეფის, იეჰოიაკიმის მეფობის მესამე წელს

იეჰოიაკიმის მეფობა 11 წელს – 608 წლადან – 597 წლამდე. მესამე წელს – 605 წ.

1ბ - **ნაბუქოდონოსორი**

ეს არის მეფე ნაბუქოდონოსორის სახელს ბაბილონური თარგმანი, „ნაბუ იცავს ჩემს უფროს ვაჟს“. ნაბუ არის მესოპოტამიის ცოდნისა და მწერლობის ღმერთი. ჩვენ უკვე შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ღმერთს განზრახული აქვს ადადგინოს ეს ძალა ცოდნისა და მწერლობაზე.

და ნი 1:2 და ჩააბარა უფალმა იუდას მეფე იეჰოიაკიმი და ღვთის სახლის ჭურჭლის ნაწილი. **ნაბუქოდონოსორმა** წაიღო ჭურჭელი შინარის ქვეყანაში, თავისი ღმერთის სახლში და თავისი ღმერთის საგანძურში დადო.

2ა - უფაღმა ჩააბარა ხელში იეჰოიაკიმი, იუდას მეფე

ღმერთის მიერ ებრაელ მეფის მიტოვება გამართლებულია. 2მტ.36:5: იეჰოიაკიმი ოცდახუთი წლის იყო, როცა გამეფდა და თერთმეტი წელი იმეფა იერუსალმში. მან გააკეთა ის, რაც ბოროტი იყო უფლის, მისი ღმერთის თვალში.

2ბ - ნაბუქოდონოსორმა წაიღო ჭურჭელი შინარის ქვეყანაში, თავისი ღმერთის სახელში, თავისი ღმერთის საგანძურში დაღო.

ეს მეფე წარმართია, ის არ იცნობს ჭეშმარიტ ღმერთს, რომელსაც ისრაელი ემსახურება, მაგრამ ზრუნავს თავისი ღმერთის პატივისცემაზე: ბელმომავალი მოქცევების შემდეგ ის იმავდერთგულუბით ემსახურება დანიელს ჭეშმარიტ ღმერთს.

დაწი 1:3 მეფემ უბრძანა აშპენაზს, თავისი საჭურისთა უფროსს, მოეყვანა ისრაელის შვილები სამეფოდან ან დიდგვაროვანი საგვარეულოდან.

დაწი 1:4 ახალაზრდა ბიჭები სხეულის უნაკლო, გარეგნულად სიმკათიური, სიბრძნით, გაგებითა და სწავლებით დაჯილდოვებულნი, მეფის სასახლეში მსახურების უნართა და ქალღველების წერილებსა და ენასასწავლოდნენ.

4ა- მეფე ნაბუქოდონოსორი გამოიყურება მეგობრულად და ინტელექტუალური, ის მხოლოდ ცდილობს დაეხმაროს ებრაელ ბავშვებს წარმატებულად ინტეგრირდნენ მის საზოგადოებაში და მის ღირებულებებში.

დაწი 1:5 მეფემ დანიშნა მათ ყოველ დღე თავისი სუფრის საჭმლისა და ღვინის ნაწილს, რომელსაც სვამდა და განზრახული ჰქონდა სამი წლის განმავლობაში მოეყვანა ისინი, რის შემდეგაც ისინი მსახურობდნენ. მეფე.

5ა - აშკარაა მეფის კარგი გრძნობები. ის უზიარებს ახალაზრდებს იმას, რასაც თავად სთავაზობს, ღმერთებიდან დაწყებული საკვებითა და მთავრებული.

დაწი 1:6 მათ შორის იყვნენ იუდას ძეები და დანიელი, ხანანია, მიშაელი და აზარია.

6ა- ბაბილონში წაყვანილი ყველს ახალაზრდა ებრაელადან მხოლოდ ოთხმა გამოავლენა მოდელის ერთგულუბა. ფაქტები, რომლებიც მოჰყვება, ორგანიზებულა ღმერთის მიერ, რათა აჩვენოს განსხვავება იმ ნაყოფის შორის, ვინც მას ემსახურება და ვინც ის აკურთხებს და მათ, ვინც არ ემსახურება მას და ვინც ის უგულუბელყოფს.

დაწი 1:7 და საჭურისთა მთავარმა დაარქვა მათ სახელები: დაწიელბელტეშაცარი, ხანანია შადრაქი, მიშაელმეშაქი და აზარია აბედნეგო.

7a- და ზვერვას იზიარებენ ეს ახალაზრდა ებრაელები, რომლებიც თანახმა არიან ატარონ გამარჯვებულს მიერ დაწესებულ წარმართულ სახელები. დასახელება არის უპირატესობის ნიშანი და ქეშმარიტი ღმერთის მიერ ნასწავლ პრინციპი. დაბ.2:19: და უფალმა ღმერთმა, რომელმაც მიწიდან შექმნა მინდვრის ყოველი მხეცი და ცის ყოველი ფრინველი, მიიყვანა ისინი ადამიანთან, რათა ენახა, რას უწოდებდა მათ და რომ ყველ ცოცხალ არსებას დაერქვა რა ადამიანი. მისცემს მას.

7b- დაწიელ „ღმერთი ჩემი მოსამართლე“ დაარქვეს ბელტეშაცარი: „ბელი დაიცავს“. ბელი აღნიშნავს ეშმაკს, რომელსაც ეს წარმართი ხალხები, სრულ უმეცრებით, ემსახურებოდნენ და პატივს სცემდნენ დემონური სულების მსხვერპლს.

ხანანია „მაღლი ან იაჰვეჰისგან მიცემული“ ხდება „შადრაქი „აკუს მიერ შთაგონებული“. აკუ იყო მთვარის ღმერთი ბაბილონში.

მიშაელ "ვინ არის სიმართლე ღვთისა" ხდება მეშაკი "რომელმაც ეკუთვნის აკუს".

აზარია "დახმარება ან დახმარება არის YaHWéH" ხდება "აბედნეგო" "ნეგოს მსახური" და იქ უკვე ქალდეველების მზის ღმერთი.

დაწიელი 1:8 დაწიელმა გადაწყვიტა, არ გაეწმინდა თავი მეფის საჭმლთა და ღვინით, რომელსაც მეფე სვამდა, და ევედრებოდა მთვარე საჭურისს, არ აიძულე ბინა იგი გაეწმინდა თავი.

8a- წარმართული სახელის ქონა არ წარმოადგენს პრობლემას დამარცხებისას, მაგრამ საკუთარი თავის შეურაცხყოფა ღმერთის შერცხვენამდე შედმეტია. ახალაზრდების ერთგულუბამ აიძულ ისინი თავი შეიკავონ მეფის ღვინოებისა და ხორცისგან, რადგან ამ ნივთებს ტრადიციულად ჩუქნიდნენ ბაბილონში პატივცემულ წარმართ ღვთაებებს. მათ ახალაზრდობას აკლავს სიმწიფე და ისინი ჯერ კიდევ არ მსჯელობენ, როგორც პავლ, ქრისტეს ერთგული მოწმე, რომელმაც ცრუ ღვთაებებს ქარად მიიჩნევს (რომ.14; 1Co.8). მაგრამ იმის შიშით, რომ არ შეამჩნუნოს რწმენით სუსტებს, ის მათ მსგავსად იქცევა. თუ პირიქით იქცევა, ცოდვას არ სჩადის, რადგან მისი მსჯელობა სწორია. ღმერთი გმობს ბიწიერებას, რომელმაც ჩადენილია ნებაყოფლობით მთელი ცოდნითა და სინდისით; ამ

მაგალითში, წარმართული ღმერთების პატივისცემის მიზანმიმართული არჩევანი.

დაწი 1:9 ღმერთმა მიანიჭა დაწიელს მაღლი და მაღლი მთავარი საჭურის წინაშე.

9a- ახალაზრდების რწმენა გამოიხატება ღვთის უკმაყოფილების შიშით; მას შეუძლია დალოცოს ისინი.

დაწი 1:10 უთხრა საჭურის მთავარმა დაწიელს: *მეშინია ჩემი ბატონის მეფის, რომელმაც დაგინიშნათ, რა უნდა ჭამოთ და დალოთ რადგან რატომ უნდა დაინახოს ის შენი სახე უფრო და მწუხრებულ, ვიდრე შენი ასაკის ახალაზრდების? ჩემს თავს მეფეს გაამხილებდი.*

დაწიელო 1:11 უთხრა დაწიელმა მეურვეს, რომელმაც მთავარმა საჭურისმა დაავალ დაწიელს, ხანანიას, მიშაელსა და აზარიას მეტაფორა:

დაწი 1:12 გამოსცა დაწიელები მსახურები ათი დღის განმავლობაში და მოგვეცით ბოსტნეული საჭმელად და წყალსა დასალევად:

დაწი 1:13 მაშინ შეხედე ჩვენს სახეებს და იმ ჭაბუკებს, რომლებიც ჭამენ მეფის საჭმელს, და ისე მოექეცი შენს მსახურებს, როგორც ნახე.

დაწი 1:14 და მისცა მათ რაც სთხოვეს და ათი დღე გამოსცა და.

დაწი 1:15 ათი დღის ბოლოს ისინი უფრო გარეგნულები და მსუყეები იყვნენ, ვიდრე ყველ ახალაზრდას, ვინც მეფის საჭმელს ჭამდა.

15a- ჩვენ შეგვიძლია დავადგინოთ სულიერი შედარება დაწიელსა და მისი სამი თანამგზავრის გამოცდილების „ათი დღის“ წინასწარმეტყველური წლების „სმირნის“ ეპოქის აპო 2:10-ის დევნის შესახებ. მართლაც, ორივე გამოცდილებაში ღმერთი ავლენს მათ ფარულ ნაყოფს, ვინც ამტკიცებს, რომ მისგან არიან.

დაწი 1:16 მმართველმა წაართვა მათთვის განკუთვნილი საჭმელი და ღვინო და მისცა მათ ბოსტნეული.

16a- ეს გამოცდილება გვიჩვენებს, თუ როგორ შეუძლია ღმერთს იმოქმედოს ადამიანთა გონებაზე ისე, რომ ისინი კეთილზანწყობილნი იყვნენ მის მსახურებს მისი წმინდა ნების შესაბამისად. იმის გამო, რომ მეფის მმართველს რისკი დიდი იყო და ღმერთი უნდა ჩარეულიყო, რათა მან მიიღო დაწიელს წინადადება. რწმენის გამოცდილება წარმატებაა.

დაწი 1:17 ღმერთმა მისცა ამ ოთხ ახალაზრდას ცოდნა, გონიერება ყველას ოში და სიბრძნე; დაწიელმა აუხსნა ყველს ხილვა და სიზმარი.

17a- ღმერთმა მიანიჭა ამ ოთხ ახალა ზრდას ცოდნა, გონიერება ყველ ასოში და სიბრძნე

ყველ ფერი უფლოს საჩუქარია. ვინც მას არ იცნობს, არ იცის, რამდენად არის მასზე დამოკიდებულ გონიერი და ბრძენი იქნება თუ უმეცარი და სულელი.

17ბ- და დანიელმა აუხსნა ყველ ხილვა და ყველ სიზმარი.

დანიელს, პირველ რიგში, თავისი ერთგულების გამოვლენის მიზნით, ღმერთმა პატივი მიაგო, რომელიც მას წინასწარმეტყველების ნიჭს ანიჭებს. ეს იყო ჩვენება, რომელიც მან თავის დროზე მისცა ეგვიპტელთა ტყვე ერთგულ იოსებს. ღვთის შესაწირავებიდან სოლომონმა სიბრძნეც აირჩია; და ამ არჩევანისთვის ღმერთმა მისცა მას ყველ ფერი და ნარჩენი, დიდება და სიმდიდრე. დანიელი თავის მხრივ განიცდის ამ ამალუბას, რომელიც აშენებულა მისი ერთგული ღმერთის მიერ.

დაწი 1:18 იმ დროს, როცა მეფემ დანიშნა ისინი მათთან მოსაყვანად, საჭურის მთავარმა ისინი ნაბუქოდონოს ორს წარუდგინა.

დაწი 1:19 მეფე ესაუბრებოდა მათ; და ყველ ამ ახალა ზრდას შორის არავინ იყო დანიელს, ხანანიას, მიშაელსა და აზარიას მსგავსი. ამიტომ მიიღეს ისინი მეფის სამსახურში.

დაწი 1:20 რაც შეეხება ყველ ფერს, რაც სიბრძნესა და გონიერებას მოითხოვდა და რა ზეც მეფემ ჰკითხა მათ, ათჯერ აღემატებოდა ყველ ჯადოქარს და ასტროლოგს, რომლებიც მის სამეფოში იყვნენ.

20a- ღმერთი ამგვარად გვიჩვენებს „განსხვავებას მათ ვინც მას ემსახურება და მათ ვინც მას არ ემსახურება“, რაც დაწერილია მაღ3:18-ში. დანიელსა და მისი თანამოაზრეების სახელები შევაწმინდა ბიბლიის ჩვენებაში, რადგან მათი ერთგულების გამოვლენა იქნება ნიმუშები რჩეულთა გასამხნევებლ დქვეყნიერების აღსასრულმდე.

დაწი 1:21 ასე იყო დანიელი მეფის კიროსის პირველ წლმდე.

და ნ ი ე ლ 2

და ნ ი 2:1 ნაბუქოდონოსორის მეფობის მეორე წელს ნაბუქოდონოსორმა სიზმრები ნახა. გონება მოუსვენარი იყო და ვერიძინებდა.

1ა - ასე რომ, - 604 წელს. ღმერთი მეფის სულში გამოიხატება.

და ნ ი 2:2 მეფემ დაუძახა ჯადოქრებს, ასტროლოგებს, ჯადოქრებს და ქალდეველებს, რომ ეთქვათ მისი სიზმრები. მივიდნენ და წარდგნენ მეფის წინაშე.

2ა - შემდეგ წარმართი მეფე მიმართავს იმ ადამიანებს, რომლებსაც მანამდე ენდობოდა და თითოეული თავისი დარგის სპეციალისტია.

და ნ ი 2:3 და უთხრა მათ მეფემ: სიზმარი ვნახე; ჩემი გონება აჭიტირებულია და მინდა ვიცოდეს ეს ოცნება.

3ა - კარგად თქვა მეფემ: მინდა ვიცოდეს ეს სიზმარი; მის მნიშვნელობაზე არსაუბრობს.

და ნ ი 2:4 უპასუხეს ქალდეველებმა მეფეს არამეულენაზე: მეფეო, იცოცხლე მარადიულად უთხარი შენს მსახურებს ამის შესახებ და ჩვენ აგიხსნით.

და ნ ი 2:5 უპასუხა მეფემ ისევ და უთხრა ქალდეველებს: ამან გამიარა; თუ სიზმარი და მისი ახსნა არ გამაგებინე, დაგლწავ და შენი სახლები ნაგვის გროვად გადაიქცევა.

5ა - მეფის შეურიგებლობა და მისი უკიდურესი ზომები განსაკუთრებულია და შთაგონებულია ღმერთის მიერ, რომელიც ქმნის საშუალებებს წარმართული შარლტანიზმის დასაბნევადად და მისი დიდების გამოსავლენად მისი ერთგული მსახურების მეშვეობით.

და ნ ი 2:6 მაგრამ თუ მეტყვი სიზმარს და მის ახსნას, ჩემგან მიიღებ საჩუქრებს, საჩუქრებს და დიდ პატივს. ამიტომ მიიხარო სიზმარი და მისი ახსნა.

6ა - ამ საჩუქრებს, საჩუქრებს და დიდ პატივს ღმერთი ამზადებს თავისი ერთგული რჩეულებისთვის.

და ნ ი 2:7 მეორედ უპასუხეს: აცალო მეფემ სიზმარი თავის მსახურებს და ჩვენ აგიხსნით.

და ნ ი 2:8 უპასუხა მეფემ და თქვა: ჭეშმარიტად მესმის, რომ ცდილობთ დროის მოპოვებას, რადგან ხედავთ რომ საქმე გამოძვიდა.

8ა - მეფე თავის ბრძენებს სთხოვს ისეთ რამეს, რაც არასდროს უთხოვია და ვერაღწევს.

დაწი 2:9 ამიტომ, თუ სიზმარი არ გამიმხელს, იგივე წინადადება დაგაფარებთ ყველს; გინდა მოემზადო ჩემთვის ტყუილსა და სიცრუის სათქმელ და სანამ დროების შეცვლს ელოდები. მაშასადამე, სიზმარი მითხარი და გავიგებ, თუ შეძლებ ახსნას.

9ა - გინდა მოემზადო ჩემთვის ტყუილსა და სიცრუის სათქმელ და სანამ ელოდები დროის შეცვლს

სწორედ ამ პრინციპით მდიდრდება სამყაროს ადსასრულს მდე ყველს ცრუმხილველ და მკითხაობა.

9ბ - ამიტომ, მომიყევი სიზმარი და გავიგებ, თუ შეძლებ ახსნას

პირველ დეს ლოგიკური მსჯელობა ვლნდება ადამიანის აზროვნებაში. შარლს ტანებს დიდი დრო აქვთ, როცა თავიანთ გულუბრყვილო და ზედმეტად გულუბრყვილო კლენტებს რაიმეს თქმა შეუძლიათ. მეფის თხოვნა ხსნის მათ ლმობის.

დაწი 2:10 მიუგეს ქალღევლებმა მეფეს: დედა მიწაზე არავინ არის, ვინც იტყვის, რასაც მეფე ითხოვს; არცერთ მეფეს, რაოდენ დიდი და ძლიერიც არ უნდა ყოფილიყო, ასეთი რამ არც ერთ ჯადოქარს, ასტროლოგს და ქალღევლს არ მოუთხოვია.

10ა - მათი სიტყვები ჭეშმარიტია, რადგან იქამდე ღმერთი არ ჩარეულს მათ გასახსნელს და, რათა მათ გაიგონ, რომ ის არის ერთადერთი ღმერთი და რომ მათი წარმართული ღვთაებები სხვა არაფერია, თუ არა არაფერი და ხელუბითა და ადამიანთა სულუბის მიერ შექმნილი კერპები. დემონური სულუბისკენ.

დაწი 2:11 ის, რასაც მეფე ითხოვს, რთულია; ვერავინ იტყვის მეფეს, გარდა ღმერთებისა, რომელთა სამყოფელი ადამიანთა შორის არ არის.

11ა - ბრძენი აქ გამოხატავს უდავო ჭეშმარიტებას. მაგრამ ამ შენიშვნების გაკეთებით, ისინი აღიარებენ, რომ ღმერთებთან ურთიერთობა არ აქვთ, მაშინ როცა ყოველთვის მათ კონსულტაციას უწევენ მოტყუებულ ადამიანები, რომლებიც ფიქრობენ, რომ მათ მეშვეობით მიიღებენ პასუხებს ფარულ ღვთაებისგან. მეფის მიერ წამოწყებული გამოწვევა აშორებს მათ ამის მისაღწევად კი საჭირო იყო ჭეშმარიტი ღმერთის არაპროგნოზირებადი და უსაზღვრო სიბრძნე, რომელც უკვე ამ აღუბულს დიყო გამოვლენილი სოლომონში, ამ ღვთაებრივი სიბრძნის ოსტატში.

დაწი 2:12 ამაზე მეფე განრისხდა და ძაღვან განრისხდა. მან ბრძანა, რომ ბაბილონის ყველს ბრძენი მოეკლათ.

დაწი 2:13 გამოქვეყნდა განაჩენი, ბრძენკაცები სიკვდილთ დასაჯეს და ეძებდნენ დაწიელსა და მის თანამებრძოლებს, რომ გაენადგურებინათ.

13ა - ღმერთი ნაბუქოდნოს ორთან ერთად დიდებით აღადგენს მათ საკუთარი მსახურების სიკვდილის წინ დაყენებით. ეს სტრატეგია წინასწარმეტყველებს ადგენტი სტური რწმენის ბოლო გამოცდილებას, სადაც არჩეულები და ელოდებიან აჯანყებულების მიერ დადგენილთა რიღზე სიკვდილს. მაგრამ აქ ისევ ვითარება შეიცვლება, რადგან მკვდრები იქნებიან ის მემამბოხეები, რომლებიც ერთმანეთს მოკლვენ, როცა ძლევამოსილ და გამარჯვებულ ქრისტე გამოჩნდება სამოთხეში მათ განსახილველ და გასამართლებლად.

დაწიელო 2:14 მაშინ დაწიელმა ბრძნულს და ბრძნულს დისაუბრა არიოქს, მეფის მცველთა კაპიტანს, რომელიც გამოვიდა ბაბილონის ბრძენკაცების მოსაკლვად.

დაწი 2:15 მან მიუგო და უთხრა არიოხს მეფის მეთაურს: რატომ არის მეფის სასჯელო ასეთი მკაცრი? არიოქმა ეს საკითხი დაწიელს აუხსნა.

დაწიელო 2:16 მივიდა დაწიელო მეფესთან და ევედრებოდა, რომ დრო დაეთმო, რათა მეფისთვის ახსნა-განმარტება მიეცა.

16ა- დაწიელო მოქმედებს თავისი ბუნებისა და რელიგიური გამოცდილების შესაბამისად. მან იცის, რომ წინასწარმეტყველური ძღვენი მას ღმერთმა აჩუქა, რომელსაც სჩვევია მთელი თავისი ნდობა. როდესაც გაიგებს, თუ რას სთხოვს მეფე, მან იცის, რომ ღმერთს აქვს პასუხები, მაგრამ არის თუ არა მისი ნება, გაამჟღავნოს ისინი?

დაწიელო 2:17 მივიდა დაწიელო თავის სახლში და უთხრა ხანანიას, მიშაელს და აზარიას თავის ამხანაგებს ეს ამბავი.

17ა - ოთხი ახალგაზრდა ცხოვრობს დაწიელს სახლში.,, მსგავსი სამწყსო ერთად“ და ისინი წარმოადგენენ ღვთის კრებას. უკვე იესო ქრისტეს წინაშე, სადაც ორი ან სამი შეიკრიბება ჩემი სახელთ, მე მათ შორის ვარ, - ამბობს უფალო. მძური სიყვარული აერთიანებს ამ ახალგაზრდებს, რომლებიც ავლენენ სოლო და რობის მშვენიერსულს.

დაწი 2:18 მოუწოდებს მათ ევედრებოდნენ წყალობას ზეცის ღმერთისგან, რათა დაწიელო და მისი თანამოაზრეები არ განადგურდნენ ბაბილონის სხვა ბრძენკაცებთან ერთად.

18ა- მათი სიცოცხლისთვის ასეთი ძლიერი საფრთხის წინაშე, მხურვალე ლოცვა და გულწრფელი მარხვა

რჩეულთა ერთადერთი იარაღია. მათ ეს იციან და დაელოდებიან თავიანთი ღმერთის პასუხს, რომელმაც უკვე მისცა მათიმდენი მტკიცებულება, რომ უყვარს ისინი. სამყაროს დასასრულს, სიკვდილს ბრძანების სამიზნე უკანასკნელო რჩეულც ასე იმოქმედებს.

დაწი 2:19 დაწიელს საიდუმლო ხილვაში ღამით გაუცხადეს. დააკურთხა დაწიელმა ზეცის ღმერთი.

19a- მისი რჩეულს თხოვნით, ერთგული ღმერთი იქარის, რადგან მან მოაწყო გამოცდა, რათა დაემოწმებინა მისი ერთგულება დაწიელსა და მისი სამი თანამგზავრისთვის; რათა მეფის მთავრობაში უმაღლეს თანამდებობებზე აეყვანათ. ის, გამოცდილების შემდეგ, მათ შეუცვლელდგახდის ამ მეფისთვის, რომელმაც ის უხელმძღვანელებს და საბოლოოდ მოაქცევს. ეს მოქცევა იქნება ღვთის მიერ განსაკუთრებულ მისიისთვის განწმენდილ ოთხი ახალაზრდა ებრაელს ერთგული და უსაყვედუროსაქციელს ნაცოფი.

დაწიელო 2:20 მიუგო დაწიელმა და თქვა: კურთხეული იყოს ღვთის სახელი უკუნითი უკუნისამდე. სიბრძნე და ძალა მას ეკუთვნის.

20a- კარგად გამართლებული ქება, რადგან მისი სიბრძნის მტკიცებულება, ამ გამოცდილებაში, უდაოდ არის ნაჩვენები. მისმა ძალამ იეჰოიაკიმი გადასცა ნაბუქოდონოსორს და მან თავისი იდეები დაამკვიდრა იმ მამაკაცებს, რომლებიც მის პროექტს ემხრობოდნენ.

დაწი 2:21 ის არის ის, ვინც ცვლის დროსა და ვითარებას, ამხობს და ამყარებს მეფეებს, აძლევს სიბრძნეს ბრძენებს და ცოდნას გონიერებს.

21a- ეს ლექსი ნათლად გამოხატავს ყველ მიზეზს ღმერთის და მისი რწმენის. ნაბუქოდონოსორი საბოლოოდ მოიქცევა, როცა სრულდგა აცნობიერებს ამ ყველფერს.

დაწი 2:22 ის ამჟღავნებს ღრმა და დაფარულს, იცის, რა არის სიბრძნეში და სინათლე რჩება მასთან.

22a- ეშმაკსაც შეუძლია გამოავლინოს ის, რაც ღრმა და დაფარულია, მაგრამ სინათლე მასში არ არის. ის ამას აკეთებს იმისთვის, რომ აცდუნოს და აარიდოს ადამიანები ჭეშმარიტ ღმერთს, რომელიც, როდესაც ამას აკეთებს, გადაარჩენს თავის რჩეულებს და გამოავლენს მათსასიკვდილო ხაფანგებს, რომლებიც მიწიერი სიბრძნეში მსჯავრდებულები არიან იესო ქრისტეს ცოდვაზე გამარჯვების შემდეგ. და სიკვდილო.

დაწი 2:23 ღმერთო ჩემო მამათა, გადიდებ შენ და გაქებ შენ, რომ მომეცი სიბრძნე და ძალა, რომ გამიმხილუ ის, რაც გთხოვეთ რომ გაგვაცანი მეფის საიდუმლო.

23a- სიბრძნე და ძალა იყო ღმერთში, დაწიელს ლოცვაში და ღმერთმა მისცა ისინი. ჩვენ ვხედავთ ამ გამოცდილებაში იესოს მიერ ნასწავლო პრინციპის შესრულებას: „ ითხოვეთ და მოგეცემათ “. მაგრამ აშკარად გასაგებია, რომ ამ შედეგის მისაღებად განმცხადებლს ერთგულება უნდა გაუძლოს ყველ გამოცდას. დაწიელს მიერ მიღებულ ძალა მიიღებს ფორმას, რომელიც მოქმედებს მეფის აზრებზე, რომელიც დაექვემდებარება უდავო აშკარა მტკიცებულებას, რომელიც აიძულებს მას აღიაროს დაწიელს ღმერთის არსებობა მისთვის და მისი ხალხისთვის მანამდე უცნობი.

დაწი 2:24 ამის შემდეგ დაწიელო წავიდა არიოქთან, რომელსაც მეფემ უბრძანა ბაბილონის ბრძენკაცების განადგურება; და წავიდა და უთხრა მას ასე: ნუ გაანადგურებ ბაბილონის ბრძენკაცებს! წამიყვანე მეფის წინაშე და მე მივცემ მეფეს ახსნა-განმარტებას.

24a- ღვთიური სიყვარული იკითხება დაწიელში, რომელიც ფიქრობს სიცოცხლს მოპოვებაზე ბრძენი წარმართებისთვის. ეს კიდევ ერთხელ არის ქცევა, რომელიც მოწმობს ღმერთს მის სიკეთესა და თანაგრძნობაზე, სრული თავმდაბლობის გონების მდგომარეობაში. ღმერთი შეიძლება იყოს კმაყოფილი, მისი მსახური ადიდებს მას რწმენის საქმეებით.

დაწი 2:25 არიოქმა სასწრაფოდ მიიყვანა დაწიელო მეფესთან და ასე ელაპარაკა: იუდას ტყვეებს შორის ვიპოვე კაცი, რომელიც მეფეს ახსნა-განმარტებას მისცემს.

25a- ღმერთი დიდ ტანჯვაში ატარებს მეფეს და მხოლოდ იმის პერსპექტივა, რომ მოიპოვოს მისთვის სასურველი პასუხი, მის რისხვას და უყოვნებლოვ ჩაცხრება.

დაწი 2:26 მიუგო მეფემ და უთხრა დაწიელს, რომლის სახელო იყო ბელტეშაცარი: შეგიძლია მაჩვენო სიზმარი, რომელიც ვნახე და მისიახსნა?

26a- მისთვის მიცემული წარმართული სახელო არაფერს ცვლის. მოსალოდნელ პასუხს მას დაწიელო გასცემს და არა ბელტეშაცარი.

დაწიელო 2:27 უპასუხა დაწიელმა მეფის წინაშე და თქვა: ის, რასაც მეფე ითხოვს, არის საიდუმლო, რომელსაც ბრძენკაცები, ასტროლოგები, ჯადოქრები და მკითხავები ვერ უმხელენ მეფეს.

27ა- დაწიელო შუამავლობს ბრძენთა სახელთ. რაც მეფემ მათგან სთხოვა, მათთვის მიუწვდომელი იყო.

დაწი 2:28 მაგრამ არის ღმერთი ზეცაში, რომელიც ამხელს საიდუმლოებებს და რომელმაც აცნობა მეფე ნაბუქოდონოს ორს, რა მოხდება ჟამის ბოლოს. ეს არის თქვენი ოცნება და ხილვები, რომლებიც გქონდათ საწოლში.

28ა - ახსნის ეს დასაწყისი ნაბუქოდონოს ორს ყურადღებიანს გახდის, რადგან მომავლს თემა ყოველთვის ტანჯავდა და აწუხებდა ადამიანებს და ამ თემაზე პასუხების მიღების პერსპექტივა ამაღელვებელი და დამამშვიდებელია. დაწიელო მეფის ყურადღებას უხილვ ცოცხალღმერთზე აქცევს, რაც გასაკვირია მეფისთვის, რომელიც თაყვანს სცემდა მატერიალურებულღვთაებებს.

დაწი 2:29 შენს საწოლზე, მეფეო, მოგივიდა აზრები იმის შესახებ, თუ რა იქნება ამ დროის შემდეგ; და საიდუმლოების გამხელმა გაგიმხილ რა მოხდება.

დაწი 2:30 თუ ეს საიდუმლო გამიცხადა, ეს იმიტომ არ არის, რომ ჩემში ყველ ცოცხალს სიბრძნეა; მაგრამ ეს არის ის, რომ ახსნა მეფეს მიეცეს და იცოდეთ შენი გულის აზრები.

30ა - ეს არ არის ის, რომ ჩემში არის ყველ ცოცხალ ადამიანის სიბრძნე; მაგრამ ეს ისეა, რომ ახსნა მეფეს მიეცეს

სრულყოფილ თავმდაბლობა მოქმედებაში. დაწიელო განზე გადის და ეუბნება მეფეს, რომ ეს უხილვი ღმერთი დაინტერესებულია მისით; ეს ღმერთი უფრო ძლიერი და ეფექტურია, ვიდრე ის, ვისაც მანამდე ემსახურა. წარმოიდგინეთ რა გავლენა მოახდინა ამ სიტყვების გონებაზე და გულზე.

30ბ- და იცოდეთ შენი გულის აზრები

წარმართულ რელიგიაში ჭეშმარიტი ღმერთის სიკეთისა და ბოროტების ნორმები უგულვებელყოფილია. მეფეებს არასოდეს კითხავენ, რადგან ეშინიათ და ეშინიათ, რადგან მათი ძალი დიდია. ჭეშმარიტი ღმერთის აღმოჩენა ნაბუქოდონოს ორს საშუალებას მისცემს თანდათან აღმოაჩინოს თავისი ხასიათის ნაკლოვანებები; რისი გაკვეთებაც არავის ექნებოდა თავის ხალხში. გაკვეთილი ასევე მოგვმართავს: ჩვენ შეგვიძლია ვიცოდეთ ჩვენი გულის აზრები მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ღმერთი მოქმედებს ჩვენს სინდისში.

დაწი 2:31 მეფეო, შეხედე და იხილე დიდი გამოსახულება; ეს ქანდაკება იყო უზარმაზარი და

არა ჩვეულებრივი ბრწყინვალებით; ის შენს წინ იდგა და მისი გარეგნობა საშინელო იყო.

31a- თქვენ ნახეთ დიდი ქანდაკება; ეს ქანდაკება იყო უზარმაზარი და არა ჩვეულებრივი ბრწყინვალებით

ქანდაკება ასახავს დიდი მიწიერი იმპერიების მემკვიდრეობას, რომლებიც ინაცვლებენ ერთმანეთს იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე, აქედან გამომდინარეობს მისი უზარმაზარი გარეგნობა. მისი ბრწყინვალება არის თანმიმდევრული მმართველები, რომლებიც დაფარულია კაცთა მიერ მიცემულ სიმდიდრით, დიდებითა და პატივით.

31b- ის შენს წინაშე იდგა და მისი გარეგნობა საშინელო იყო.

ქანდაკების მიერ ნაწინასწარმეტყველები მომავალ დევს მეფის წინ და არა მის უკან. მისი საშინელო ასპექტი წინასწარმეტყველებს ადამიანთა მრავალსიკვდილს, რომელიც გამოიწვევს, ომებსა და დევნას, რომლებიც ახასიათებს კაცობრიობის ისტორიას სამყაროს დასასრულამდე; მმართველები გვამებზე დადიან.

დაწი 2:32 ამ გამოსახულების თავი სუფთა ოქრო იყო; მისი მკერდი და ხელები ვერცხლსფერი იყო; მისი მუცელი და თქვენი სპილენძის იყო;

32a- ამ ქანდაკების თავი სუფთა ოქროსგან იყო

დაწიელო ამას და ადასტურებს 38-ე მუხლში, ოქროს თავი თავადმეფე ნაბუქოდონოს ორია. ეს სიმბოლო მას ახასიათებს, რადგან პირველრიგში, ის მოაქცევს და რწმენით ემსახურება ჭეშმარიტ შემოქმედ ღმერთს. ოქრო არის განწმენდილი რწმენის სიმბოლო 1 პეტრე 1:7-ში. მისი ხანგრძლივი მეფობა აღნიშნავს რელიგიურ ისტორიას და გაამართლებს მის მოხსენიებას ბიბლიაში. გარდა ამისა, იგი წარმოადგენს მიწიერი მმართველების მემკვიდრეობის მშენებლობის **ხელმძღვანელს**. წინასწარმეტყველება იწყება მისი მეფობის პირველ წელს - 605 წელს.

32b- მისი მკერდი და ხელები ვერცხლსფერი იყო

ვერცხლო ოქროზე ნაკლები ღირებულებაა. ის იცვლება, ოქრო უცვლელ რჩება. ჩვენ მოწმენი ვართ ადამიანური ფასეულობების დეგრადაციას, რომელიც მოჰყვება ქანდაკების აღწერას ზემოდას ქვევით. - 539 წლადან, მიდიისა და სპარსეთის იმპერია ჩაანაცვლებს ქალდეის იმპერიას.

32c- მისი მუცელი და თქვენი სპილენძის იყო

სპილენძი ასევე ნაკლებად ღირებულა ვიდრე ვერცხლი. ეს არის სპილენძის და ფუძნებულ ლითონის შენადნობი. ის საშინლად უარესდება და დროთა განმავლობაში იცვლს იერს. ის ასევე უფრო რთულია ვიდრე ვერცხლი, თავად უფრო რთული ვიდრე ოქრო, რომელიც მარტო რჩება ძალაზე და სტიური. სექსუალობა ღმერთის მიერ არჩეული გამოსახულების ცენტრშია, მაგრამ ის ასევე არის ადამიანის რეპროდუქციის გამოსახულება. საბერძნეთის იმპერია, რადგან ის მართლაც ასეა, მართლაც აღმოჩნდება ძალაზე ნაყოფიერი, მისცემს კაცობრიობას წარმართულ კულტურას, რომელიც გაგრძელდება სამყაროს დასასრულამდე. გამდარი და ჩამოსხმული სპილენძის ბერძნული ქანდაკებები ხალხი ბოლომდე აღფრთოვანებული იქნება. სხეულის სიშიშველი ვლინდება და მისი გარყვნილი მორალის უსაზღვროა; ეს ყველფერი საბერძნეთის იმპერიას ცოდვის ტიპურ სიმბოლოდ აქცევს, რომელიც საუკუნეებისა და ათასწლეულების განმავლობაში გაგრძელდება ქრისტეს დაბრუნებამდე. და ნ.11:21-დან 31-მდე ბერძენი მეფე ანტიოქოსი 4, რომელიც ცნობილია როგორც ეპიფანე, ებრაელი ხალხის მდევენელი "7 წლის განმავლობაში" - 175-დან - 168 წლამდე, წარმოადგენილი იქნება როგორც პაპის მდევენელი, რომელსაც ის წინ უძღვის ამ თავის წინასწარმეტყველური ცნობა. ეს 32-ე მუხლი თანმიმდევრულ დაჯგუფებას და იწვევს იმპერიებს, რომლებმაც მიიყვანა რომის იმპერიამდე.

და ნი 2:33 მისი ფეხები რკინისა; მისი ფეხები, ნაწილობრივ რკინისა და ნაწილობრივ თიხის.

33a- მისი ფეხები, რკინისგან

როგორც მეოთხე წინასწარმეტყველური იმპერია, რომის იმპერია ხასიათდება მაქსიმალური გამკვრივებით, რომელიც წარმოადგენილია რკინით. ის ასევე ყველზე გავრცელებული ლითონია, რომელიც იყანგება, ჟანგდება და ნადგურდება. აქ კიდევ ერთხელ დასტურდება გაუარესება და იზრდება. რომაელი პოლიტიკები არიან; ისინი ითვისებენ დარცხებულ მტრების ღმერთებს. ასე გავრცელდება ბერძნული ცოდვა, მათი გაფართოებით, მისი იმპერიის ყველზე ხალხზე.

33b- მისი ფეხები, ნაწილობრივ რკინისა და ნაწილობრივ თიხის

ამ ფაზაში თიხის ნაწილი ასუსტებს ამ მყარ ბატონობას. ახსნა მარტივი და ისტორიულია. 395 წელს რომის იმპერია დაიშალა და ამის შემდეგ

ქანდაკების ფეხის ათი თითი დაარსებდა ათი დამოუკიდებელი ქრისტიანული სამეფოს, მაგრამ ყველ იმყოფებოდა რომის ეპისკოპოსის რელიგიური ზედმხედველობის ქვეშ, რომელიც გახდებოდა პაპი 538 წლადან ეს ათი მეფე არის ნახსენები დან.7:7 და 24-ში.

დანი 2:34 როცა უყურებდით ქვა ჩამოვარდა ხელების გარეშე, და არტყა კერპის რკინისა და თიხის ფეხებს და დამტვრია.

34a- ქვის გამოსახულება, რომელიც ურტყამს, შთაგონებულა ქვეებით სიკვდილს პრაქტიკით. ეს იყო ძველ ისრაელში დამნაშავე ცოდვილების სიკვდილთ დასჯა. მაშასადამე, ეს ქვა მიწიერი ცოდვილების ჩასაქრობად მოდის. ღმერთის რისხვის უკანასკნელი ჭირი იქნება სეტყვა გამოცხ.16:21-ის მიხედვით. ეს გამოსახულება წინასწარმეტყველებს ქრისტეს მოქმედებას ცოდვილთა წინააღმდეგ მისი დიდებულ ღვთაებრივი დაბრუნების დროს. ზაკ.3:9-ში სული ქრისტეს ამლევს ქვის გამოსახულებას, მთავარი კუთხეში, რომლითაც ღმერთი იწყებს მისი სულიერი შენობის მშენებლობას: აჰა, ქვა, რომელიც მე დავდე იესო ნავეს ძის წინაშე, ამ ერთ ქვაზე შვიდი თვალია; აჰა, მე თვითონ დავწერ იმას, რაც მასში იქნება ამოტვიფრული, ამბობს ცაბათ უფალი. და ერთდღეში მოვხსნი ამ მიწის ბოროტებას. შემდეგ ზაკ.4:7-ში ვკითხულობთ: ვინ ხარ შენ, დიდი მთო, ზერუბაბელს წინაშე? გათლილი იქნები. ის დადებს მთვარ ქვას აჟიოტაჟების ფონზე: მაღლო, მაღლო მისთვის! იმავე ადგილს, 42-ე და 47-ე მუხლებში ვკითხულობთ: მან მითხრა: რას ხედავ? მე ვუპასუხე: ვყურებ და აჰა, არის მთელი ოქროს სასანთლე, ზემოდან ვაზა, და უჭირავს შვიდი ლმპარი, შვიდი ლმპარი აქვს სასანთლეზე, რომელიც არის სასანთლეზე; ... მათთვის, ვინც აბუჩად იგდებდა სუსტი დასაწყისის დღეს, გაიხარებს, როცა დაინახავს დონეს ზერუბაბელს ხელში. ეს შვიდი უფლოს თვალბია, რომლებიც მთელ დედამიწაზე ტრიალებს. ამ გზავნილს დასადასტურებლად, ჩვენ ვიპოვით გამოცხ.5:6-ში ამ გამოსახულებას, რომელიც ქვის შვიდი თვალი და სასანთლე მიეწერება ღვთის კრავს, კერძოდ, იესო ქრისტეს: დავიხილო, შუა ტახტი და ოთხი ცოცხალ არსება და უხუცესთა შორის ბატკანი, რომელიც იქ იყო მოკლული. მას ჰქონდა შვიდი რქა და შვიდი თვალი, რომლებიც მთელ დედამიწაზე გაგზავნილი ღვთის შვიდი სულია.

ცოდვილ ხალხების სამსჯავრო, რომელსაც ღმერთი პირა და დახორციელებს, ადამიანის ხელ არეწევს.

დაწი 2:35 მაშინ რკინა, თიხა, სპილენძი, ვერცხლო და ოქრო ერთად გატყდა და ზაფხულოს კალოდან გამოსულ ჭურჭელს დაემსგავსა; ქარმა წაიყვანა ისინი და კვალი არ აღმოჩნდა. მაგრამ ქვა, რომელიც ქანდაკებას დაარტყა, დიდ მთად იქცა და აავსო მთელ დედამიწას.

35ა - შემდეგ რკინა, თიხა, სპილენძი, ვერცხლო და ოქრო ერთად გატეხეს და ზაფხულში კალოდან გამოსულ ჭურჭელს დაემსგავსნენ; ქარმა წაიყვანა ისინი და კვალი არ აღმოჩნდა.

ქრისტეს დაბრუნებისას ხალხების მთამოვლები, რომლებიც სიმბოლურად ოქროთი, ვერცხლოთ, სპილენძით, რკინით და თიხით იყო წარმოდგენილი, ყველ და რჩა ცოდვებში და მის მიერ განადგურების ღირსი და გამოსახულება წინასწარმეტყველებს ამ განადგურებას.

35ბ - მაგრამ ქვა, რომელიც ქანდაკებას დაარტყა, დიდ მთად იქცა და აავსო მთელ დედამიწას

გამოცხადება გამოავლენს, რომ ეს განცხადება მთლიანად შეესრულდება მხოლოდ ზეციური სამსჯავროსათვის წილს შემდეგ, განახლებულ დედამიწაზე რჩეულთა და ყენებით, 4, 20, 21 და 22-ში.

დაწი 2:36 ეს არის სიზმარი. ახსნა-განმარტებას მეფის წინაშე მივცემთ.

36ა - ბოლოს მეფემ გაიგო რა ზეც ოცნებობდა. ასეთი პასუხის გამოგონება შეუძლებელია, რადგან მისი მოტყუება შეუძლებელი იყო. ვინც ამას აღწერს მას, ამიტომ თავად მიიღო იგივე ხილვა. ის ასევე პასუხობს მეფის თხოვნას იმით, რომ აჩვენა, რომ შეუძლია გამოსახულების ინტერპრეტაცია და მათი მნიშვნელობა.

დაწი 2:37 მეფეო, შენ ხარ მეფეთა მეფე, რადგან ზეცის ღმერთმა მოგცა შენ ბატონობა, ძალა, ძალა და დიდება;

37ა- მე ნამდვილად ვაფასებ ამ ლექსს, სადაც ვხედავთ დანიელს არაფორმალურად ესაუბრება ძლევამოსილმეფეს, რასაც ვერავინ გაბედავს ჩვენს გარყვნილ და გახრწნილ დღეებში. არაფორმალური მიმართვა არ არის შეურაცხმყოფელი, დანიელს პატივს სცემს ქალდეველთა მეფეს. Tuinality არის მხოლოდ გრამატიკული ფორმა, რომელსაც იყენებს იზოლორებული სუბიექტი, რომელიც გამოხატავს საკუთარ თავს მესამე მხარეს. და "რაც დიდია მეფე, ის არანაკლებ კაცია", როგორც თავის დროზე მსახიობმა მოლიერმა შეძლო. და დაუსაბუთებელი

აღთქმების დრიფტი თავის დროზე დაიბადა ლუი 14-თან, ამაყ "მზის მეფესთან".

37b- *მეფეო, შენ ხარ მეფეთა მეფე, რადგან ზეცის ღმერთმა მოგცა იმპერია*

პატივისცემაზე მეტად, დანიელო მეფეს ავლენს ციურ აღიარებას, რომელც მან არ იცოდა. ფაქტობრივად, მეფეთა ზეციური მეფე ადასტურებს, რომ მან ააგო მეფეთა მიწიერი მეფე. მეფეებზე მმართველობა წარმოადგენს იმპერიულ ტიტულს. იმპერიის სიმბოლოა „*არწივის ფრთები*“, რაც მას დანის პირველი იმპერია დდაახასიათებს.7.

37c- *სიმძლვრე,*

იგი განსაზღვრავს სიმრავლეზე დომინირების უფლებას და იზომება რაოდენობრივად, ანუ მასაში.

მას შეუძლია თავი მოაბრუნოს და ძლევამოსილი მეფე სიამაყით აავსოს. მეფე ხანდახან სიამაყეს დათმობს და ღმერთი განკურნავს მას დაწი გამოვლენილ დამცირების მძიმე განსაცდელს მეშვეობით. მან უნდა მიიღოს მოსაზრება, რომ მან თავისი ძალ არ მოიპოვა საკუთარი ძალთ, არამედ იმიტომ, რომ ჭეშმარიტმა ღმერთმა მისცა მას. დაწ.7-ში ეს ძალ მიიღებს მიდიელებისა და სპარსელების დათვის *სიმბოლოურ გამოსახულებას*.

ძალ უფლების მოპოვებით, ზოგჯერ, საკუთარ თავში და ცხოვრებაში სიცარიელს შეგრძნებით, მამაკაცები თავს იკლვენ. ძალ გაიძულებს ფანტაზიორობდე დიდი ბედნიერების მოპოვებაზე, რომელც არ მოდის. "ყველ ახალ, ყველ ლმაზი" ამბობს გამონათქვამი, მაგრამ ეს გრძნობა ძნელდგრძელდება. თანამედროვე ცხოვრებაში, ცნობილ და აღფრთოვანებულ და გამდიდრებულ მხატვრები მთავრდება თვითმკვლელობით, მიუხედავად აშკარა, კაშკაშა და დიდებული წარმატებისა.

37d- *ძალ*

ის განსაზღვრავს მოქმედებას, ზეწოლს შეზღუდვის ქვეშ, რაც მოწინააღმდეგეს ბრძოლაში მოხრას აიძულებს. მაგრამ ეს ბრძოლა შეიძლება აწარმოოს საკუთარი თავის წინააღმდეგ. შემდეგ ვისაუბრებთ ხასიათის სიმღერებზე. სიმღერე იზომება ხარისხში და ეფექტურობაში.

მას ასევე აქვს თავისი სიმბოლო: *ლომი* მსაჯულების 14:18-ის მიხედვით: " *რა არის ლომზე ძლიერი, რა არის თაფლზე ტკბილი*". ლომის ძალ მისკუნთებშია; მისი თათები და კლნჭები, მაგრამ განსაკუთრებით ის პირი, რომელც იკავებს დაახშობს თავის მსხვერპლს, სანამ შთანთქავს მათ.

სამსონის მიერ ფილსტიმელებისთვის დასმული გამოცანაზე ამ პასუხის გადახრილი გამოცხადება გახდება მისი მხრიდან მათ წინააღმდეგ შეუდარებელი ძალს მოქმედების შედეგი.

37- და დიდება .

ეს სიტყვა ცვლის მნიშვნელობას თავის მიწიერ და ციურ კონცეფციებში. ნაბუქოდონოს ორმა მოიპოვა ადამიანური დიდება ამ გამოცდილებამდე. დედამიწის ყველ არსების ბედზე ბატონობისა და ბედის გადაწყვეტის სიამოვნება. მისთვის რჩება ის, რომ აღმოაჩინოს ზეციური დიდება, რომელსაც იესო ქრისტე მიიღებს იმით, რომ საკუთარი თავი, ბატონი და უფალ, თავისი მსახურების მსახურად აქციოს. მისი გადარჩენისთვის ის საბოლოოდ მიიღებს ამ დიდებას და მის ზეციურ პირობებს.

დაწი 2:38 მან ხელო მოგცა, სადაც არ უნდა დასახლდნენ, ადამიანთა შვილები, მინდვრის მხეცები და ცის ფრინველები, და დაგაყენა ყველ მათზე მმართველად: შენ ხარ ვინც ხარ. ოქროს თავი.

38a- ეს სურათი გამოყენებულ იქნება ნაბუქოდონოს ორის აღსანიშნავად და ნ.4:9-ში.

38b- შენ ხარ ოქროს თავი.

ეს სიტყვები აჩვენებს, რომ ღმერთმა წინასწარ იცის ნაბუქოდონოს ორის არჩევანი. ეს სიმბოლო, ოქროს თავი, წინასწარმეტყველებს მის მომავალ განწმენდას და მის არჩევას მარადიული ხსნისთვის. ოქრო არის განწმენდილი რწმენის სიმბოლო 1 პეტრეს 1:7-ის მიხედვით: ასე რომ, თქვენი რწმენის გამოცდამ, უფრო ძვირფასმა, ვიდრე მალეუჭებადი ოქრო (რომელიც ცეცხლთ გამოცდის), შეიძლება გამოიწვიოს ქება, დიდება და პატივი, როდესაც იესო ქრისტე გამოჩნდება. . ოქრო, ეს მოქნილი ლითონი, არის ამ დიდი მეფის გამოსახულება, რომელიც საშუალებას აძლევს საკუთარ თავს გარდაიქმნას შემოქმედი ღმერთის შრომით.

დაწი 2:39 შენს შემდეგ აღდგება სხვა სამეფო, შენზე ნაკლები; შემდეგ მესამე სამეფო, რომელიც სპილენძის იქნება და მთელდედამიწაზე იმეფებს;

39a- დროთა განმავლობაში ადამიანის ხარისხი გაუარესდება; ქანდაკების მკერდის ვერცხლ და ორი მკლვი თავის ოქროზე ნაკლებია. ნაბუქოდონოს ორის მსგავსად, დაროს მიდიელ გარდაიქმნება, კიროსი 2 სპარსელ ასევე ეს დ.1:1-დან 4-მდე, ყველს ასევე უყვარს დანიელი; და მათ შემდეგ დაროს სპარსელ და არტაქსერქსე 1 ეს დ.ნ და 7-ის ^{ბიბლიაში}. განსაცდელში

ისინი გაიხარებენ იუდეველთა ღმერთის ხილვით, რომელიც თავის დასახმარებლად მივიდა .

39b- *შემდეგ მესამე სამეფო, რომელიც იქნება ბრინჯაოსგან და რომელიც იმეფებს მთელდე და მიწას.*

აქ ვითარება სერიოზულად უარესდება საბერძნეთის იმპერიისთვის. სპილენძი, სიმბოლო, რომელიც წარმოადგენს მას, აღნიშნავს უწმინდურებას, ცოდვას. დან.10 და 11-ის შესწავლასაშუალებას მოგვცემს გავიგოთ რატომ. მაგრამ უკვე კითხვის ნიშნის ქვეშ დგას ხალხის კულტურა, როგორც რესპუბლიკური თავისუფლების გამომგონებელი და მისი ყველგარყვნილი და კორუმპირებული გადახრები, რომლებსაც პრინციპის მიხედვით საზღვარი არ აქვს, ამიტომ ღმერთი ამბობს პრო.29:18-ში: *როცა არ არის გამოცხადება. , ხალხი შეზღუდვის გარეშეა; ბედნიერია, თუ ის იცავს კანონს!*

დანი 2:40 *იქნება მეოთხე სამეფო, რკინასავით ძლიერი; როგორც რკინა ამსხვრევს და ამსხვრევს ყველგერს, ისე დაამტვრევს და დაამტვრევს ყველგერს, როგორც რკინა, რომელიც ყველგერს ნაწილბა და ამსხვრევს.*

40a- სიტუაცია უარესდება ამ მეოთხე სამეფოსთან, რომელიც არის რომის სამეფო, რომელიც გაბატონდება წინა იმპერიებზე და მიიღებს ყველმათღვთაებებს, ასე რომ იგი დააგროვებს მათ ყველნეგატიურ მახასიათებელს, რაც სიახლეს მოუტანს, შეუბრალებელი სიხისტის რკინის დისციპლინას. ეს მას იმდენად ეფექტურს ხდის, რომ ვერც ერთი ქვეყანა ვერ გაუწევს მას წინააღმდეგობას; იმდენად, რამდენადც მისი იმპერია გავრცელდება დასავლეთთინგლისიდან ბაბილონამდე აღმოსავლეთმხარეს. რკინა ნამდვილად მისი სიმბოლოა, მისი ორლესიანი ხმლებიდან, მისი ჯავშნითა და ფარებით, ასე რომ, თავდასხმის დროს არმია იღებს შუბის წვეთებით მოქსოვილ კარაპას, რომელიც საოცრად ეფექტურია უწესრიგო თავდასხმების წინააღმდეგ .

დანი 2:41 *და როგორც იხილუფეხები და თითები, ნაწილობრივ ჭურჭლს თიხისგან და ნაწილობრივ რკინისგან, გაიყოფა ეს სამეფო; მაგრამ მასში იქნება რკინის სიმტკიცე, რადგან თიხით შერეული რკინა იხილუ.*

41a- დანიელ ამას არაკონკრეტებს, მაგრამ გამოსახულება საუბრობს. *ტერფები და თითები* წარმოადგენს დომინანტურ ფაზას, რომელიც წარმართულ რომის იმპერიას წარმართავს *რკინის მიერ გამოსახულ*. გაყოფილ რომის იმპერია

გახდება ბრძოლს ველო მისი დაშლს შემდეგ ჩამოყალიბებულ მცირე სამეფოებისთვის. რკინისა და თიხის კავშირი არქიმნის ძალს, არამედ გაყოფას და სისუსტეს. ჩვენ ვკითხულობთ *პოტერის თიხას*. მეჭურჭლე ღმერთია იერ.18:6: *განა არ შემიძლია შენთან მიმართებაში ამ მეტუნეის მსგავსად მოვიქცე, ისრაელს სახლო? ამბობს უფალი. აჰა, როგორც თიხაა ჭურჭლს ხელში, შენც ჩემს ხელში ხარ, ისრაელს სახლო!* ეს თიხა არის კაცობრიობის მშვიდობიანი კომპონენტი, საიდანაც ღმერთი ირჩევს თავის რჩეულებს და აქცევს მათ საპატიო ჭურჭელს.

დაწი 2:42 და როგორც ფეხის თითები იყო ნაწილობრივ რკინისა და ნაწილობრივ თიხის, ასევე ეს სამეფო ნაწილობრივ ძლიერი და ნაწილობრივ მყიფე იქნება.

42a- აღნიშნავს, რომ რომაული რკინა გაგრძელდა სამყაროს ბოლომდე, თუმცა რომის იმპერიამ დაკარგა ერთიანობა და ბატონობა 395 წელს. ახსნა მდგომარეობს იმაში, რომ მისმა ბატონობამ განაახლ რომაული კათოლიკური სარწმუნოების რელიგიური ცდუნება. ეს გამოწვეულია კლოვისისა და ბიზანტიის იმპერატორების მიერ რომის ეპისკოპოსისთვის დაახლოებით 500 წელს მიცემულ შეიარაღებულ მხარდაჭერით. მათ ააშენეს მისი პრესტიჟი და ახალი პაპის ძალეულება, რამაც იგი, მაგრამ მხოლოდ ადამიანების თვალში, ქრისტიანული ეკლესიის მიწიერი ლიდერი გახადა. 538 წლადან.

დაწი 2:43 შენ ნახე თიხაში შერეული რკინა, რადგან მათა და მათათა ალიანსები შეეერთება; მაგრამ ისინი არ შეერთდებიან ერთმანეთთან, როგორც რკინა არ არის შერწყმული თიხასთან.

43a- ფეხის თითები, ათი რიცხვი, გახდება ათი რქა დაწი. 7:7 და 24. სხეულისა და ფეხების შემდეგ ისინი წარმოადგენენ ევროპის დასავლურ ქრისტიანულ ერებს ბოლო დროს, ანუ ჩვენს ეპოქა. ევროპული ერების თვალში აქცური ალიანსების დაგმობით, ღმერთმა 2600 წლს წინ გამოავლინა შეთანხმებების სისუსტე, რომელიც აერთიანებს დღევანდელ ევროპის ხალხს, ზუსტად გაერთიანებულ „რომის ხელშეკრულებების“ საფუძველზე.

დაწი 2:44 ამ მეფეების დღეებში ზეციერი ღმერთი აღადგენს სამეფოს, რომელიც არასოდეს განადგურდება და არ გადავა სხვა ხალხის ბატონობის ქვეშ; და ამტვრევს და გაანადგურებს ყველს ამ სამეფოს, თვითონ კი მარადიულ დგამლებს.

44a - ამ მეფეების დროს

და დასტურებულია, რომ ათი თითი ქრისტეს დიდებულ და ბრუნების თანამედროვეა.

44b- ზეცის ღმერთი აღადგენს სამეფოს, რომელიც არასოდეს განადგურდება

რჩეულთა შერჩევა ხდება იესო ქრისტეს სახელთ მისი მსახურების მომენტიდან, დედამიწაზე მისი პირველ მოსვლას დროს, რათა გამოისყიდოს ცოდვები, ვინც გადაარჩენს. მაგრამ ორი ათასი წლის განმავლობაში, რომელიც მოჰყვება ამ მსახურებას, ეს არჩევანი განხორციელდა თავმდაბლობითა და დევნაში ეშმაკის ბანაკიდან. 1843 წლიდან კი, ვინც იესომ გადაარჩინა, ცოტანი არიან, როგორც ამას დან.8 და 12-ის შესწავლ და დასტურებს.

რჩეულთა შერჩევის 6000 წელი მთავრდება, მე-7 ათასწლეულში ხსნის მარადისობის შაბათს მხოლოდ იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდულ რჩეულებისთვის ადამისა და ევას შემდეგ. ყველ შერჩეული იქნება მათი ერთგულების გამო, რადგან ღმერთი თან წაიყვანს ერთგულ და მორჩილ ადამიანებს, გადასცემს ეშმაკს, მის მემბოხე ანგელოზებს და ურჩ ადამიანებს მათი სულების სრულ განადგურებამდე.

44c- და რომელიც არ გაივლის სხვა ხალხის ბატონობის ქვეშ

იმიტომ რომ ეს ბოლო მოეღება ადამიანთა მიწიერ ბატონობასა და მემკვიდრეობას.

44d- ის დამსხვრევს და განადგურებს ყველ ამ სამეფოს და თვითონაც გაძლებს სამუდამოდ

სული განმარტავს რა მნიშვნელობას ანიჭებს სიტყვას დასასრულს; აბსოლუტური მნიშვნელობა. იქნება მთელი კაცობრიობის აღმოფხვრა. და Rev.20 გაგვიმხილავს რა ხდება მე-7 ათასწლეულში. ჩვენ ამგვარად აღმოვაჩინეთ ღმერთის მიერ დაგეგმილ პროგრამას. უკაცრიელ დედამიწაზე ეშმაკი იქნება ტყვედ, ყოველგვარი ზეციური და მიწიერი კომპანიის გარეშე. და სამოთხეში, 1000 წლის განმავლობაში, რჩეული განიკითხავენ ბოროტ მკვდრებს. ამ 1000 წლის ბოლოს ბოროტები აღდგებიან საბოლოო განაჩენისთვის. ცეცხლ, რომელიც ანადგურებს მათ, განწმენდს დედამიწას, რომელსაც ღმერთი განაახლებს, განადიდებს მას, რათა მიესალმოს მის ტახტს და მის გამოსყიდულ რჩეულებს. ამრიგად, ხილვის სურათი აჯამებს უფრო რთულ მოქმედებებს, რომლებსაც იესო ქრისტეს აპოკალიფსი გამოავლენს.

დაწი 2:45 ამას მიანიშნებს ქვა, რომელიც დაინახე, როგორ გადმოვარდა მთიდან ყოველგვარი ხელის

დახმარების გარეშე და რომელმაც დაამტვრია რკინა, სპილენძი, თიხა, ვერცხლი და ოქრო. დიდა ღმერთმა აუწყა მეფეს, რა უნდა მოხდეს ამის შემდეგ. სიზმარი მართალა და მისი ახსნა გარკვეულია.

45a- ბოლოს და ბოლოს, მისი მოსვლს შემდეგ, ქრისტეს სიმბოლოდ ქვით, ზეციური სამსჯავრო და მისი უკანასკნელი განაჩენის აღსრულება, ღვთის მიერ აღდგენილ ახალ დედამიწაზე, ხილვაში გამოცხადებული დიდი მთა მიიღებს ფორმას და ადგილს. მისთვის მარადისობა.

დაწი 2:46 და ემხო მეფე ნაბუქოდონოს ორმა პირქვე და თაყვანი სცა და ნიელს და ბრძანა, შეეწირა თმისთვის მსხვერპლი და საკმეველი.

46a - ჯერ კიდევ წარმართია, მეფე რეაგირებს თავისი ბუნების მიხედვით. მიიღო და ნიელსგან ყველფერი, რასაც ითხოვდა, თაყვანი სცა მის წინაშე და შეასრულა თავისი ვალდებულებები. და ნიელ არ აპროტესტებს მის მიმართ კერძო თაყვანისმცემლობას. ჯერ კიდევ ნაადრევია ამის წინა აღმდგობა და ეჭვი. დრო, რომელიც ღმერთს ეკუთვნის, თავის საქმეს გააკეთებს.

დაწი 2:47 მეფემ ელპარაკა და ნიელს და უთხრა: ჭეშმარიტად შენი ღმერთი არის ღმერთების ღმერთი და მეფეთა უფალი და საიდუმლოს ამხელს, რადგან შენ შეძელი ამ საიდუმლოს აღმოჩენა.

47a - ეს იყო მეფე ნაბუქოდონოს ორის პირველი ნაბიჯი მისი მოქცევისკენ. ის ვერასოდეს დაივიწყებს ამ გამოცდილებას, რომელიც აიძულეს მას აღიაროს, რომ და ნიელ ურთიერთობაშია ჭეშმარიტ ღმერთთან, ფაქტობრივად, ღმერთების ღმერთთან და მეფეთა უფალთან. მაგრამ წარმართული გარემოცვა, რომელიც მას ეხმარება, შეაფერხებს მის მოქცევას. მისი სიტყვები მოწმობს წინასწარმეტყველური საქმის ეფექტურობას. ღვთის ძალს, წინასწარ თქვას, რა მოხდება, ნორმალურ ადამიანს აყენებს და მაჯერებელ მტკიცებულების კედელს, რომელსაც რჩეული ემორჩილება და დაცემული წინა აღმდგობას უწევს.

დაწი 2:48 მაშინ აღადგინა მეფემ და ნიელს და მისცა მას მრავალი მდიდარი ძღვენი; მან მისცა მას სარდლობა ბაბილონის მთელ პროვინციაზე და აღადგინა იგი ბაბილონის ყველ ბრძენთა უზენაეს მმართველად.

48a- ნაბუქოდონოს ორი და ნიელს მიმართ ისევე მოიქცა, როგორც ფარაონი მის წინაშე იოსების მიმართ. როდესაც ისინი ჭკვიანები არიან და არა

ჯიუტად დახურულები და დაბლოკილნი, დიდმა ლიდერებმა იციან როგორ დააფასონ მსახურის მომსახურება, რომელსაც მოაქვს ღირებულ თვისებები. ისინი და მათი ხალხი არიან ღვთაებრივი კურთხევების მომხმარებლები, რომლებიც ეკისრება მის რჩეულს. ამგვარად, ჭეშმარიტი ღმერთის სიბრძნე ყველს სარგებელს მოუტანს.

დანი 2:49 დანიელმა სთხოვა მეფეს, გადაეცა ბაბილონის პროვინციის მმართველობა შადრაქს, მეშაქსა და აბედნეგოს. დანიელი იყო მეფის კარზე.

49a- ეს ოთხი ახალგაზრდა გამოირჩეოდა ღვთისადმი განსაკუთრებულ ერთგულოდ და მოკიდებულებით, მათთან ერთად ბაბილონში მისული სხვა ახალგაზრდაებრა ელებისგან. ამ განსაცდელს შემდეგ, რომელიც შეიძლებოდა ყველსთვის დრამატული გამხდარიყო, ცოცხალი ღმერთის მოწონება ჩნდება. ამრიგად, ჩვენ ვხედავთ განსხვავებას, რასაც ღმერთი აკეთებს მათ შორის, ვინც მას ემსახურება და მათ, ვინც მას არ ემსახურება. ის ამაღლებს თავის არჩეულ ჩინოვნიკებს, რომლებმაც თავი ღირსეულად გამოიჩინეს, საჯაროდ, ყველს ხალხის თვალში.

დანიელი 3

დანი 3:1 გააკეთა მეფე ნაბუქოდონოსორმა ოქროს კერპი, სამოცი წყრთ სიმაღლეთ და ექვსი წყრთ სიგანით მან დააარსა ბაბილონის პროვინციაში, დურას ხეობაში.

3ა - მეფე დაარწმუნა, მაგრამ ჯერ არ მოქცეულყო და ნიელს ცოცხალ ღმერთის მიერ. და მეგალომანია მაინც ახასიათებს მას. მის ირგვლივ მოზარდები ამხნევებენ მას ამ გზაზე, როგორც ზღაპარში მეღაკეთებს ყვავას, აღმერთებენ მას და თაყვანს სცემენ მას, როგორც ღმერთს. ასევე, მეფე თავის თავს ღმერთს ადარებს. უნდა ითქვას, რომ წარმართობაში დრიფტი ადვილია, რადგან სხვა ცრუ ღვთაებები უძრავნი არიან და გაყინულნი არიან ქანდაკებების სახით, მაშინ როცა ის, მეფე, ცოცხალია, უკვე მათზე მაღლდგას. მაგრამ რაც უდადგამოიყენება ეს ოქროს ქანდაკების ასამაღლებლად! ცხადია, წინა ხედვას ჯერ არ გამოუღია ნაყოფი. შესაძლოა ის პატივიც კი, რომელიც ღმერთთა ღმერთმა გამოავლენა, დაეხმარა მისი სიამაყის შენარჩუნებაში და ზრდაშიც კი. ოქრო, რწმენის სიმბოლო, რომელიც განწმენდილია 1 პეტრეს 1:7-ის მიხედვით, და გვეხმარება გამოავლენოს ამ ტიპის ამაღლებულ რწმენის არსებობა და ნიელს სამთანამგზავრში, ამ თავში მოხსენებულ ახალ გამოცდილებაში. ეს არის გაკვეთილი, რომელსაც ღმერთი განსაკუთრებით მიმართავს თავის რჩეულებს ბოლო ადვენტიტისთვის სასამართლო პროცესის დროს, როდესაც სიკვდილს ბრძანება, რომელიც წინასწარმეტყველებულია გამოცხადებაში 13:15-ში, მათსიცოცხლს მოუტანს.

დაწი 3:2 მეფე ნაბუქოდონოს ორმა მოიწვია სატრაპები, მეურვეები და გამგებლები, მთავარი მოსამართლეები, ხაზინა და რები, იურისტები, მოსამართლეები და პროვინციების ყველ წინამძღვარი, რათა მის ულოყვენენ მეფე ნაბუქოდონოს ორმა აღმართული ხატის მიძღვნაზე.

2ა - და ნიელს განსაცდელს გან განსხვავებით დაწ.6-ში, გამოცდილება არ არის გამოწვეული მეფის გარშემო მყოფი ხალხის შეთქმულებით. აქ ვლენდება მისი პიროვნების ნაყოფი.

დაწი 3:3 მაშინ შეიკრიბნენ სატრაპები, მმართველები და გამგებლები, მთავარი მოსამართლეები, ხაზინა და რები, იურისტები, მსაჯულები და პროვინციების ყველ მსაჯული, რათა მიეძღვნა მეფე ნაბუქოდონოს ორმა დადგმული ხატი. ისინი იდგნენ ნაბუქოდონოს ორის მიერ დადგმული ხატის წინ.

დაწი 3:4 და მაცნემ ხმამაღლ შესძახა: აი რას გიბრძანებენ თქვენ, ხალხნო, ერებსა და ყოველ ენაზე!

დაწი 3:5 როცა გაიგონებთ საყვირის, მიღოს, ვიტარის, სამბუკის, ფსალმუნის, ბაგეთა და ყველანაირი მუსიკალური ინსტრუმენტის ხმას, მაშინ დაეცემით და თაყვანს სცემთ მეფე ნაბუქოდონოს ორის მიერ დადგმულ ოქროს ქანდაკებას.

5ა - იმ მომენტში, როდესაც გესმით საყვირის ხმა განსაცდელს სიგნალი მიცემული იქნება საყვირის ხმით, ისევე როგორც იესო ქრისტეს დაბრუნება სიმბოლოა გამოცხადების 11:15-ში მე-7 საყვირის ხმით, ხოლო წინა ექვსი სასჯელ ასევე სიმბოლოა საყვირებით.

5ბ - თავს დაემხო
პროსტრაცია არის პატივისცემის ფიზიკური ფორმა. Rev.13:16-ში ღმერთი განასახიერებს მას ადამიანების ხელთ, რომლებიც მიიღებენ მხეცის ნიშანს, რომელიც შედგება წარმართული მზის დღის პრაქტიკაში და პატივისცემაში, რომელმაც შეცვალა წმინდა ღვთაებრივი შაბათი.

5ც - და მოგეწონებათ
თაყვანისცემა არის პატივისცემის გონებრივი ფორმა. Rev.13:16-ში ღმერთი გამოსახავს მას ადამიანის შუბლზე, რომელიც იღებს მხეცის ნიშანს. ეს ლექსი საშუალებას გვაძლევს აღმოვაჩინოთ ამ სიმბოლოების გასაღებები, რომლებიც ციტირებულია იესო ქრისტეს აპოკალიფსში. ადამიანის შუბლზე და ხელზე აჯამებს მის აზრებს და მის ნამუშევრებს და რჩეულთა შორის, ეს სიმბოლოები იღებენ ღვთის ბეჭედს მხეცის ნიშნისგან განსხვავებით, რომელიც იდენტიფიცირებულია რომაული კათოლიციზმის "კვირას", რომელიც მიღებული და მხარდაჭერილია პროტესტანტების მიერ მას შემდეგ. მათი შესვლა ეკუმენიკურ ალიანსში.

მეფე ნაბუქოდონოს ორის მიერ დაწესებული ამ ღონისძიების მთელი ორგანიზაცია განახლებდა სამყაროს დასასრულს შემოქმედი ღმერთის შაბათის ერთგულების გამოცდაში. ყოველ შაბათს, არჩეულთა მუშაობაზე უარის თქმა მოწმობს მათ წინააღმდეგობას კაცთა კანონის მიმართ. კვირას კი, მათი უარი დაკისრებულ საერთო თაყვანისცემაში მონაწილეობაზე მათ იდენტიფიცირებს მეამბოხეებად, რომელთაგან უნდა განთავისუფლდნენ. ამის შემდეგ გამოცხადება სასიკვდილო განაჩენი. ამიტომ პროცესი სრულყოფილად შეესაბამება იმას, რასაც დანიელს სამი თანამგზავრი განიცდიან და თავად ღვთისგან

სრულდ აკურთხებენ უკვე გამოვლენილ ერთგულებისთვის.

თუმცა, სამყაროს აღსასრულმდე, ეს გაკვეთილი, პირველ რიგში, სთავაზობდნენ ძველი აღიარების ებრაელებს, რომლებიც დაექვემდებარათ ანალოგიურ განსაცდელს - 175-დან - 168 წლამდე, დევნილი სასიკვდილოდ ბერძენთა მეფის ანტიოქოსის 4-ის მიერ, ცნობილი ეპიფანეს სახელთ. და დან.11 მოწმობს, რომ ზოგიერთი ერთგული ებრაელი ამჯობინებდა მოკვლას, ვიდრე სისამაგლეს ჩადენას მათი ჭეშმარიტი ღმერთის წინაშე. იმის გამო, რომ იმ დღეებში ღმერთი არ ჩაერია მათ სასწაულბრივად გადასარჩენად, ისევე როგორც მან გააკეთა შემდგომში რომის მიერ მოკლული ქრისტიანებისთვის.

დაწი 3:6 ვინც არ თყვანს სცემს და თყვანს არ სცემს, მაშინვე ცეცხლვან ღუმელში ჩააგდებენ.

6a- დანიელს თანამგზავრებისთვის საფრთხე ცეცხლვანი ღუმელია. ეს სიკვდილს საფრთხე არის სიკვდილს საბოლოო განკარგულების სურათი. მაგრამ არსებობს განსხვავება დასაწყისისა და დასასრულის ორ გამოცდილებას შორის, რადგან საბოლოოდ, ცეცხლვანი ღუმელი იქნება სასჯელ ღვთის რჩეული წმინდანთა აგრესორთა მდევნელთა უკანასკნელი სამსჯავროსა.

დაწი 3:7 ამიტომ, როცა ყველს ხალხმა მოისმინა საყვირის, მილს, გიტარის, სამბუკის, ფსალტერიისა და მუსიკის ყოველი საკრავის ხმა, მთელმა ხალხმა, ერებმა და ყველს ენის ხალხმა. დაეცა და თყვანი სცა ოქროს კერძს, რომელიც მეფე ნაბუქოდონოს ორმა დაადგმევინა.

7a- მასების თითქმის ზოგადი და ერთსულოვანი მორჩილების ეს ქცევა ადამიანური კანონებისა და განკარგულებებისადმი ჯერ კიდევ წინასწარმეტყველებს მათ ქცევას მიწიერი რწმენის ბოლო გამოცდის დროს. იგივე შიშით დაემორჩილებიან დედამიწის უკანასკნელნივე რსალურ მთავრობას.

დაწი 3:8 ამ დროს და იმავე დროს მოვიდნენ რამდენიმე ქალღველო და ადნაშა უღებდნენ იუდეველებს.

8a- ღვთის რჩეულები არიან ეშმაკის რისხვის სამიზნე, რომელიც ბატონობს ყველს სულზე, რომელსაც ღმერთი არ ცნობს თავის რჩეულდ. დედამიწაზე ეს ეშმაკური სიმულგილი ყალბდება ეჭვიანობის და ამავე დროს დიდი სიმულგილოს სახით. შემდეგ ისინი პასუხისმგებელი არიან ყველს იმ ბოროტებაზე, რომლისგანაც კაცობრიობა იტანჯება, თუმცა

საპირისპიროა ის, რაც ხსნის ამ ბოროტებებს, რომლებიც უბრალოდ ღმერთის მიერ მათი დაცვის არარსებობის შედეგია. ისინი, ვისაც სძულთ არჩეული ჩინოვნიკები, აწყობენ შეთქმულებებს, რათა მათი პოპულარულ განდევნას მოახდინონ, რომელიც მათი მკვლელობითუნ და მოიხსნას.

დაწი 3:9 მიუგეს და უთხრეს მეფე ნაბუქოდონოს ორს: *მეფეო, იცოცხლე მარადიულად*

9ა - სცენაზე შედიან ეშმაკის აგენტები, სიუჟეტი უფრონათელი ხდება.

დაწი 3:10 შენ გასცე მცნება, რომ ყველმ, ვინც ესმის საყვირის, მილოს, გიტარის, სამბუკის, ფსალტერიის, ბაგეთა და ყველ სახის საკრავის ხმას, თყვანი სცეს და თყვანი სცეს ოქროს კერძს.,

10ა - ისინი ახსენებენ მეფეს საკუთარ სიტყვებს და მისი სამეფო ხელსუფლების ბრძანებას, რომლის მორჩილებაც საჭიროა.

დაწი 3:11 და ვინც არ თყვანს სცემს და თყვანს არ სცემს, ცეცხლოვან ღუმელში ჩააგდებენ.

11ა - ასევე გაიხსენა სიკვდილის საფრთხე; ხაფანგი იხურება რჩეულწმინდანებზე.

დაწი 3:12 ახლ არიან იუდეველები, რომლებსაც მიახლოება ბაბილონის პროვინციის მეურვეობა, შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო, კაცები, რომლებიც არ გიყურებენ, მეფეო; ისინი არ ემსახურებიან შენს ღმერთებს და არ თყვანს სცემენ შენს მიერ აღმართულ ოქროს კერძს.

12ა - რამ იყო პროგნოზირებადი, მაღალი თანამდებობები მინდობილი იყო ებრაელ უცხოელებზე, ანთებულო მზაკვრული ეჭვიანობა იყო მისი მკვლელობის სიძულვილის ნაყოფის გამოვლენა. და ამგვარად, ღვთის რჩეულები გამოირჩევიან და გმობენ სახალხოშურისძიებით.

დაწი 3:13 მაშინ ნაბუქოდონოს ორმა გაბრაზებულმა და გაბრაზებულმა ბრძანა, მოეყვანათ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო. და მიიყვანეს ეს კაცები მეფის წინაშე.

13ა - გახსოვდეს, რომ ამ სამმა კაცმა ნაბუქოდონოს ორისგან მიიღო უმაღლესი თანამდებობები მის სამეფოში, რადგან ისინი უფრო ბრძენი, უფრო გონიერი გამოჩნდნენ, ვიდრე მისი ხალხის ხალხი. ამიტომ მისი „გაღიზიანებულო და გაბრაზებულო“ მდგომარეობა აიხსნება მათი განსაკუთრებული თვისებების წამიერ დავიწყებაზე.

დაწი 3:14 უკასუხა ნაბუქოდონოს ორმა და უთხრა მათ: *განზრახ ხომ არ არის, შადრაქ, მეშაქ და აბედნეგო,*

რომ არ ემსახუროთ ჩემს ღმერთებს და არ სცეთ თაყვანი ოქროს კერძს, რომელიც მე მაქვს?

14ა - ის არც კი ელოდება როდის უპასუხებენ მის კითხვას: განზრახ არ ემორჩილები ჩემს ბრძანებებს?

დაწი 3:15 ახლ მოემზადე და როცა მოისმენ საყვირის, მიღოს, გიტარის, სამბუკის, ფსალტერის, ბაგეთა და ყველ სახის საკრავის ხმას, თაყვანს სცემ და თაყვანს სცემ გამოსახულებას. რომ გავაკეთე; თუ მას არ სცემ თაყვანს, მაშინვე ცეცხლოვან ღუმელში ჩაგაგდებენ. და ვინ არის ღმერთი, რომელიც გიხსნის ჩემი ხელდან?

15ა - მოულოდნელად გააცნობიერა, თუ რამდენად სასარგებლოა ეს ადამიანები მისთვის, მეფე მზად არის შესთავაზოს მათ ახალი შანსი მისი საყოველთაო იმპერიული ბრძანების დაცვით.

დასმული კითხვა მიიღებს მოულოდნელ პასუხს ჭეშმარიტი ღმერთისგან, რომელიც ნაბუქოდონოს ორმათი თქოს დაივიწყა, თავისი იმპერიული ცხოვრების საქმიანობით. გარდა ამისა, არაფერია იმის დადგენა, თურა თარიღი მოხდა.

დაწი 3:16 უპასუხეს შადრაქმა, მეშაქმა და აბედნეგომ მეფე ნაბუქოდონოს ორს: ამ საკითხზე პასუხი არ გვჭირდებაო.

16ა- ეს სიტყვები თავისი დროის ყველზე ძლევამოსილ მეფეს ეჩვენება აღმაშფოთებელ და უპატივცემულს, მაგრამ ეს კაცები, რომლებმაც ეს თქვეს, არ არიან მემბოხე ხალხი. პირიქით, ისინი ქმნიან ცოცხალ ღმერთისადმი მორჩილების მოდელებს, რომლს ერთგული და რჩენა მტკიცედ გადაწყვიტეს.

დაწი 3:17 აჰა, ჩვენს ღმერთს, რომელსაც ვემსახურებით, შეუძლია გვიხსნას ცეცხლოვანი ღუმელდან და ის გაგვათავისუფლებს შენი ხელდან, მეფეო.

17ა - მეფისგან განსხვავებით, ერთგულმა არჩეულმა შეინარჩუნეს მტკიცებულებები, რომლებიც ღმერთმა მათმისცა იმის დასანახად, რომ ის მათთან იყო ხილვის გამოცდაში. ამ პიროვნულ გამოცდილებას უკავშირებენ ეგვიპტელებისა და მათი მონობისგან გამოთავისუფლებულ თავიანთი ხალხის დიდებულ მოგონებებს, იგივე ერთგული ღმერთის მიერ, ისინი სითამამეს მეფეს და უპირისპირდებიან. მათი განსაზღვრა სრულია, თუნდაც ეს მათი სიკვდილს ფასად მოხდეს. მაგრამ

სული აიძულეს მათ იწინასწარმეტყველონ მისი ჩარევა: *ის გვიხსნის შენი ხელდან, მეფეო.*

დაწი 3:18 *თორემ იცოდე, მეფეო, რომ არ ვემსახურებით შენს ღმერთებს და არ ვცემთ თავვანს შენს მიერ აღმართულოქროს კერპს.*

18ა - და თუ ღვთის დახმარება არ იქნება, სჯობს მოკვდნენ როგორც ერთგული რჩეულები, ვიდრე გადარჩნენ როგორც მოღალატეები და მშიშრები. ეს ერთგულუბა აღმოვაჩინებთ ბერძენი მღვწელს მიერ - 168 წელს დაწესებულ გამოცდას. და ამის შემდეგ, მთელი ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში ჭეშმარიტ ქრისტიანებს შორის, რომლებიც სამყაროს აღსასრულმდე არ აურევენ ღვთის კანონს ბოროტი ადამიანების კანონში.

დაწი 3:19 *რის შემდეგაც ნაბუქოდონოსორი რისხვით აივსო და სახე იცვალა და სახე შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოსკენ მიიბრუნა. ისევ ჩაიღპარაკა და უბრძანა, ღუმელო შვიდჯერ მეტი გაეხურებინათ ვიდრე უნდა გაეხურებინათ.*

19ა - უნდა გვესმოდეს, რომ ამ მეფეს სიცოცხლს განმავლობაში არასოდეს უნახავს და არ გაუგია ვინმეს წინააღმდეგობა მის გადაწყვეტილებებზე; რაც ამართლებს მის გაბრაზებას და სახის გარეგნობის ცვლილებას. ეშმაკი მასში შედის, რათა მიიყვანოს ღვთის რჩეულთა მოსაკლვად.

დაწი 3:20 *შემდეგ მან უბრძანა თავის ჯარის ზოგიერთ უძლეერეს ჯარისკაცს, შეეკრათ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო და ჩაეგდოთ ისინი ცეცხლოვან ღუმელში.*

დაწი 3:21 *და ეს კაცები შეკრულნი იყვნენ თავიანთი შარვლებით, ტუნიკებით, სამოსითა და სხვა სამოსით და ჩააგდეს ცეცხლოვანი ღუმელის შუაგულში.*

21ა - ყველ ეს ნახსენები მასალა ააღებადია, ისევე როგორც მათი ხორციანი სხეულები.

დაწი 3:22 *რადგან მეფის ბრძანება მკაცრი იყო და ღუმელო საოცრად ცხელო იყო, ცეცხლმა მოკლეს ისინი, რომლებმაც ჩაყარეს მასში შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო.*

22ა - ამ ადამიანების სიკვდილო მოწმობს ამ ღუმელის ხანძრის სასიკვდილო ეფექტურობას.

დაწი 3:23 *და ეს სამი კაცი, შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო, დეცა შეკრული ცეცხლოვანი ღუმელის შუაგულში.*

23ა - მეფის ბრძანება შესრულებულია, საკუთარი მსახურებიც კი დახოცეს.

დაწი 3:24 *შეშინდა მეფე ნაბუქოდონოსორს და სწრაფად წამოდგა. მან მიუგო და უთხრა თავის მრჩევლებს:*

განა სამი შეკრული კაცი არ ჩავყარე თცეცხლში? მათ მიუგეს მეფეს: რა თქმა უნდა, მეფეო!

24a- თავისი დროის მეფეთა მეფე თვალბს არ უჯერებს. რასაც ის ხედავს, ადამიანის წარმოსახვის მიღმაა. ის გრძნობს, რომ უნდა დაამშვიდოს საკუთარი თავი და ჰკითხოს გარშემომყოფებს, არის თუ არა ქმედება ღუმელის ცეცხლში სამი კაცის ჩაგდებას ქმედება. და ესენი ადასტურებენ მას: ცხადია, მეფეო!

დაწი 3:25 მან უპასუხა და თქვა: მე ვხედავ ოთხ კაცს ბორკილების გარეშე, რომლებიც დადიან ცეცხლში და არავითარი ზიანი არ აქვთ; ხოლო მეოთხეს ფიგურა ღმერთების შვილს ფიგურას წააგავს.

25a - როგორც ჩანს, მხოლოდ მეფეს ჰქონდა მეოთხე პერსონაჟის ხილვა, რომელიც აშინებდა მას. სამი კაცის სამაგალითო რწმენას ღმერთი პატივს სცემს და პასუხობს. ამ ცეცხლში მეფეს შეუძლოა განასხვავოს კაცები და ხედავს მათთან ერთად მდგარი სინათლისა და ცეცხლის ფიგურას. ეს ახალი გამოცდილება პირველს აჭარბებს. ცოცხალ ღმერთის რეალობა მისთვის ჯერ კიდევ დამტკიცებულა.

25b- და მეოთხეს ფიგურა წააგავს ღმერთების ძეს
ამ მეოთხე პერსონაჟის გარეგნობა იმდენად განსხვავდება კაცებისგან, რომ მეფე მას ღმერთების შვილთან აიგივებს. გამოთქმა სასიხარულოა, რადგან ის ნამდვილად არის უშუალო ჩარევა, ვინც გახდება კაცებისთვის, **ღვთის ძე** და **კაცის ძე**, იესოქრისტე.

დაწი 3:26 მივიდა ნაბუქოდონოს ორი ცეცხლოვანი ღუმელის შესასვლელთან და თქვა: შადრაქ, მეშაქი და აბედნეგო, უზენაესი ღმერთის მსახურები, გამოდით და მობრძანდით! და გამოვიდნენ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო ცეცხლის შუაგულად.

26a - კიდევ ერთხელ, ნაბუქოდონოს ორი გადაიქცევა კრავში მასზე უზომოდ ძლიერი მეფის ლომის წინაშე. ეს შეხსენება აღვიძებს წინა ხედვის გამოცდილების ჩვენებას. ზეცის ღმერთი მას მეორე მიმართვას მიმართავს.

დაწი 3:27 შეიკრიბნენ სატრაპები, მმართველები, გამგებლები და მეფის მრჩევლები; მათ დაინახეს, რომ ცეცხლს არ ჰქონდა ძალა ამ კაცების სხეულებზე, რომ თმა არ იყო და მწვარი, რომ მათი საცვლები არ იყო და ზიანებულ და რომ ცეცხლს სუნი არ სწვდებოდა მათ.

27a- ამ გამოცდილებაში ღმერთი გვამლევს ჩვენ და ნაბუქოდონოს ორს მისი ნამდვილი

ყოველს შემდეგობის მტკიცებულებას. მან შექმნა მიწიერი კანონები, რომლებიც განაპირობებს ყველადამიანის და ყველ ცხოველს სიცოცხლეს, რომელიც ცხოვრობს მის მიწაზე და მის განზომილებაში. მაგრამ მან ახლხან დაამტკიცა, რომ არც ის და არც ანგელოზები არ ექვემდებარებიან ამ მიწიერ წესებს. უნივერსალური კანონების შემქმნელი, ღმერთი მათზე მაღლდგას და შეუძლია თავისი ნებით შეუკვეთოს სასწაულები, რომლებიც თავის დროზე იესოქრისტეს დიდებასა და რეკუტაციას მოუტანს.

დაწი 3:28 *ნაბუქოდონოსი რომა უპასუხა და თქვა: კურთხეულია შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს ღმერთი, რომელმაც გაგზავნა თავისი ანგელოზი და იხსნა მისი მსახურები, რომლებიც მასზე იყვნენ მიწობილი, და არღვიეს მეფის ბრძანება და დათქეს მათი სხეული, ვიდრე ემსახურებოდნენ და თყვანი სცემდნენ. ნებისმიერი ღმერთი მათი ღმერთის გარდა!*
28ა - მეფის რისხვა გაქრა. მას შემდეგ რაც ფეხზე დადგა, როგორც მამაკაცი, ის სწავლობს გამოცდილებიდან და გასცემს ბრძანებას, რომელიც ხელს შეუშლს ამ საქმის განმეორებას. რადგან გამოცდილება მწარეა. ღმერთმა აჩვენა ბაბილონელებს, რომ ის არის ცოცხალი, აქტიური და სავსე ძალებითა და ძალით.

28ბ- *რომელმაც გაგზავნა თავისი ანგელოზი და გადაარჩინა თავისი მსახურები, რომლებიც მასზე იყვნენ მიწობილი, და არღვიეს მეფის ბრძანება და დათქეს მათი სხეულები, ვიდრე ემსახურებოდნენ და თყვანი სცემდნენ სხვა ღმერთს, გარდა მათი ღმერთისა!*

გამჭვირვალობის მაღალი ხარისხით, მეფე აცნობიერებს, რაოდენ აღფრთოვანებულა იმადამიანების ერთგულება, რომელთა მოკვლაც მის შეშლელ სიამაყეს სურდა. ეჭვგარეშეა, რომ იგი აცნობიერებს, რომ მისი ძალუფლების გამო, მისთვის შესაძლებელი იქნებოდა, თავიდან აეცილებინა ეს სულელური განსაცდელი, რომელიც გამოწვეული იყო მისი სიამაყით, რაც მხოლოდ უდანაშაულო ადამიანების რისკის ქვეშ უშვებს შეცდომებს.

დაწი 3:29 *ახლ ეს არის ჩემი ბრძანება: ყოველადამიანი, ნებისმიერი ხალხიდან, ერიდან თუ ენიდან, ვინც ბოროტს იტყვის შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს ღმერთზე, დაიჭრება და მისი სახლი დაიქვევა. ნაგვის გროვა, რადგან არ არსებობს სხვა ღმერთი, რომელსაც შეუძლია მისწარი ხსნა.*

29a- ამ განცხადებით მეფე ნაბუქოდონოსორი მფარველობს ღვთის რჩეულებს.

ამავდროულად, ის ემუქრება ყველს, ვინც ბოროტად ლპარაკობს შადრაქის, მეშაქისა და აბედნეგოს ღმერთზე და აზუსტებს, რომ მას ნაწილუბად დაამსხვრევს და მისი სახლი ნაგვის გროვად გადაიქცევა, რადგან ის იქ არ არის. არ არსებობს სხვა ღმერთი, რომელსაც შეუძლია მისნაირი ხსნა. ამ საფრთხის წინაშე, და რწმუნებულა, რომ სანამ მეფე ნაბუქოდონოსორი მეფობს, ღვთის ერთგულრჩეულებს შეთქმულების გამო პრობლემები არ ექნებათ.

დანი 3:30 ამის შემდეგ მეფემ გააბედნიერა შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგობა ბილონის პროვინციაში.

30a- „ყველფერი კარგია, რაც კარგად მთავრდება“ ცოცხალი ღმერთის ერთგულ რჩეულსთვის, ყოველვე ცოცხალს და არსებულს შემოქმედისთვის. რადგან მისი რჩეულები აღდგებიან უკანასკნელი და მარადისობისთვის მიცვალებულთა მტკერზე, მათ ყოფილმტრებზე, აღდგენილდე და მიწაზე ივლან.

ბოლო ტესტში ეს ბედნიერი დასასრულიც მიიღება. ამრიგად, პირველ განსაცდელ და უკანასკნელ სარგებელ ცოცხალი ღმერთის უშუალო ჩარევით მისი რჩეულს სასარგებლოდ, რომლის გადასარჩენადც ის მოდის იესო ქრისტეში, მაცხოვარში, რადგან მისი სახელი იესო ნიშნავს „იაჰვე იხსნის“.

დანიელი 4

დანი 4:1 მეფე ნაბუქოდონოსორი ყველ ხალხისთვის, ერისთვის და ენებისთვის, რომლებიც ცხოვრობენ მთელდე და მიწაზე. მშვიდობა მოგცეთუხვად!

1a- ტონი და ფორმა ამას მოწმობს, მეფე, რომელიც ლპარაკობს, არის ის, ვინც მოაქცია დანიელს

ღმერთს. მისი გამონათქვამები წააგავს ახალ აღთქმის ეპისტოლეების ნაწერებს. ის მშვიდობას გვთავაზობს, რადგან ის თავად არის მშვიდად, თავის ადამიანურ გულში, სიყვარულსა და სამართლიანობის ღმერთთან, ჭეშმარიტთან, ერთადერთთან, განუმეორებელთან.

დაწი 4:2 კარგი მომეჩვენა, რომ მეჩვენებინა ნიშნები და სასწაულები, რაც უზენაესმა ღმერთმა გააკეთა ჩემ მიმართ.

2ა - ახლ მეფე ისე იქცევა, როგორც იესომ უთხრა მის მიერ განკურნებულ ბრძანებებსა და ინვალიდებს: „წადით გამოიჩინეთ თავი ტაძარში და აჩვენეთ რა გააკეთა ღმერთმა თქვენთვის“. მეფეს ღმერთის მიერ შთაგონებული იგივე სურვილი აცოცხლებს. იმის გამო, რომ მოქცევა ყოველდღიურად არის შესაძლებელი, მაგრამ ღმერთი ყველ მათგანს არ აძლევს იმ გავლენას, რაც განიცადა მეფეთა მეფის, ძლიერი და ძლიერი იმპერატორის მიერ.

დაწი 4:3 რა დიდა მისი ნიშნები! რა ძლიერია მისი საოცრება! მისი მეფობა მარადიული მეფობაა და მისი ბატონობა გრძელდება თაობიდან თაობამდე.

3ა - ამ საგნების გაგება და დარწმუნება აძლევს მას მშვიდობასა და ნამდვილ ბედნიერებას, რომელიც უკვე ხელმისაწვდომია აქ ქვემოთ. მეფემ ყველ ფერი გაიგო და გაიგო.

დაწი 4:4 მე, ნაბუქოდონოსორი, მშვიდად დევცხოვრობდი ჩემს სახლში და ბედნიერი ჩემს სასახლეში.

4ა - მშვიდი და ბედნიერი? დიახ, მაგრამ მაინც შეუქცევადი წარმართი ჭეშმარიტი ღმერთისთვის.

დაწი 4:5 მე ვნახე სიზმარი, რომელმაც შემაშინა; ფიქრებმა, რომელთაც ჩემს საწოლზე დამადევნეს და ჩემი გონების ხილვები შიშით მავსებდა.

5ა - ეს მეფე ნაბუქოდონოსორი ნამდვილად წარმოგვიდგება, როგორც დაკარგულ ცხვარი, რომელსაც ღმერთი ქრისტეში მოდის, რათა დაეხმაროს და გადაარჩინოს იგი უბედურებისგან. რადგან ამ მშვიდობიანი და ბედნიერი მიწიერი დროის შემდეგ მეფის მომავალი დაღუპვა და მარადიული სიკვდილი იქნებოდა. მისი მარადიული ხსნისთვის ღმერთი მოდის მის შეწუხებასა და სატანჯველად.

დაწი 4:6 და მე ვუბრძანე, ბაბილონის ყველ ბრძენი გამომეყვანა, რათა სიზმრის ახსნა მომეცო.

6ა - ცხადია, ნაბუქოდონოსორს მეხსიერების სერიოზული პრობლემები აქვს. რატომ არ დაურეკავს მაშინვე დანიელს?

დაწი 4:7 შემდეგ მოვიდნენ ჯადოქრები, ასტროლოგები, ქალღველები და მკითხავები. სიზმარი ვუთხარი და ახსნა არ მომცეს.

7ა - ყველგერი ისე ხდება, როგორც პირველხილვაში, წარმართი მკითხავები ამჯობინებენ თავიანთი უძლურების აღიარებას, ვიდრე იგავ-არაკების თქმას მეფეს, რომელიც უკვე დაემუქრა მათსი ცოცხლს.

დაწი 4:8 ბოლოს დაწიელო გამოჩნდა ჩემს წინაშე, რომელსაც ბელტეშაცარი ერქვა ჩემი ღმერთის სახელს მიხედვით და რომელსაც აქვს მასში წმინდა ღმერთების სულ. მე მას ვეუბნები ოცნებას:

8ა - დავიწყების მიზეზი მოცემულია. ბელო ჯერ კიდევ მეფის ღმერთი იყო. აქ მახსენდება, რომ დარიოს მიდიელო, კიროსი სპარსელო, დარიოს სპარსელო, არტაქსერქსეს 1-ლო ესდ.1, 6 და 7-ის მიხედვით, ყველ თავის დროზე დააფასებს არჩეულ ებრაელებს და მათ ერთ ღმერთს. მათ შორის კიროსი, რომლის შესახებაც ღმერთი წინასწარმეტყველებს ესა.44:28-ში და ამბობს: კიროსზე ვამბობ: ის არის ჩემი მწყემსი და შეასრულებს ჩემს ნებას; იტყვის იერუსალიმზე: აშენდეს იგი! და ტაძრისა: დაე, და არსდეს! - წინასწარმეტყველო მწყემსი შეასრულებს ღვთის წინასწარმეტყველურ ნებას, რომელსაც ის აღიარებს, რომ ემორჩილება. ეს სხვა ტექსტი ადასტურებს მის წინასწარმეტყველებულ მოქცევას: ეს. 45:2: ასე ეუბნება უფალო თავის ცხებულს, კიროსს და მე-13 მუხლში: მე აღვადგინე კიროსი ჩემს სიმათელში და გავასწორებ მის ყველგზას. ; აღადგენს ჩემს ქალქს და გაათავისუფლებს ჩემს ტყვეებს გამოსასყიდისა და ქრთამის გარეშე, ამბობს ცაბათო უფალო. და ამ გეგმის შესრულება ჩანს ესდ.6:3-დან 5-მდე: მეფე კიროსის მეფობის პირველწელს, მეფე კიროსმა ასეთი ბრძანება გასცა ღვთის სახლის შესახებ იერუსალიმში: ისევ აშენდეს სახლო, რათა იყოს მსხვერპლს ადგილო. სთავაზობენ და რომ მას აქვს მყარი საფუძველო. იქნება სამოცი წყრთა სიმაღლე, სამოცი წყრთა სიგანე, სამი რიგი თლილო ქვები და ერთი რიგი ახალო ხის. ხარჯებს გადაიხდის მეფის ოჯახი. გარდა ამისა, ღვთის სახლის ოქროსა და ვერცხლის ჭურჭელო, რომელიც ნაბუქოდონოს ორმა იერუსალიმის ტაძრიდან წაიღო და ბაბილონში წაიღო, დაბრუნდება, იერუსალიმის ტაძარში წაიყვანს იმ ადგილს, სადაც იყო და სახლში დადებს. ღმერთის. ხარჯებს მეფის ოჯახი გადაიხდის. ღმერთმა მიანიჭა მას ის პატივი, რომელიც მან მეფე სოლომონს მიანიჭა. თუმცა,

ფრთხილდ იყავი! ეს დადგენილება არ დაუშვებს და ნ.9:25-ში შემოთავაზებულ გამოთვლების გამოყენებას მესიის პირველ მოსვლს თარიღის მისაღებად; ეს იქნება მეფე არტაქსერქსეს სპარსელ. კიროსმა აღადგინა ტაძარი, მაგრამ არტაქსერქსემ ნება დართო იერუსალიმის კედლების აღდგენისა და მთელ ებრაელ ხალხის თავის ეროვნულმიწაზე დაბრუნებაზე.

დაწი 4:9 ბელტეშაცარი, ჯადოქრების თავკაცი, რომელსაც მე ვიცი, რომ შენში აქვთ წმინდა ღმერთების სული და რომელთა თვისაც საიდუმლო არ არის რთული, მომეცი სიზმარში ნანახი ხილვების ახსნა.

9a- უნდა გავიგოთ, სად არის მეფე. მისი აზრით, ის და რჩა წარმართა და მხოლოდ დასიელს ღმერთს სცნოს ხვდა ღმერთად, გარდა იმისა, რომ მას შეეძლო სიზმრების ახსნა. ღმერთების შეცვლას იდეა მას არ გაუჩნდა. დასიელს ღმერთი სხვებთან შედარებით სხვა ღმერთი იყო.

დაწი 4:10 ეს არის ჩემი გონების ხილვები, როცა ვიწექი. შევხედე და აჰა, დედა მიწის შუაგულში დიდი სიმაღლეს ხე იყო.

10a- გამოსახულებებში, რომლებსაც იესო გამოიყენებს თავისი გაკვეთილების მისაცემად იმ სულიერ ადამიანებს, რომელთა სწავლებაც სურს, ხე იქნება ადამიანის გამოსახულება, ლურწმიდან, რომელიც იხრება და იხრება ძლიერ და დიდებულ კედრამდე. და როგორც ადამიანს შეუძლია შეაფასოს ხის გემრიელი ნაყოფი, ღმერთი აფასებს თუ არა მისი ქმნილების ნაყოფს, ყველზე სასიამოვნოდან ყველზე ნაკლებად სასიამოვნო, თუნდაც ამაზრზენი და საზიზღარი.

დაწი 4:11 და ეს ხე გახდა დიდი და ძლიერი, მისი მწვერვალზე ცამდე აღწევდა და ჩანდა მთელ დედა მიწის კიდიდან.

11a- ქანდაკების ხილვაში ქალღევალთა მეფე უკვე შეადარეს ხეს ძლევამოსილების, ძლიერებისა და იმპერიის გამოსახულების მიხედვით, რომელიც მას ჭეშმარიტმა ღმერთმა მისცა.

დაწი 4:12 მშვენიერი იყო მისი ფოთლები და უხვი ნაყოფი; ყველსთვის საჭმელს ატარებდა; მინდვრის მხეცები მის ჩრდილს აფარებდნენ თავს და ყველ ცოცხალ არსება მისგან იღებდა საკვებს.

12a- ეს ძლევამოსილი მეფე თავისი იმპერიის ყველ წევრს უზიარებდა მისი ბრძანებით წარმოებულ სიმდიდრეს და საკვებს.

12b- ცის ფრინველებმა თავიანთი სახლო მის ტოტებს შორის შექმნეს,

გამოთქმა არის დან.2:38-ის განმეორება. პირდაპირი გაგებით, ცის ეს ჩიტები წარმოადგენენ სიმშვიდესა და სიმშვიდეს, რომელიც სუფევს მისი მმართველობის ქვეშ. სულიერი გაგებით ისინი ღვთის ზეციურ ანგელოზებს მოიხსენიებენ, მაგრამ ეკ.10:20-დან ამ ცალკეულ მითითებაში საუბარია თვით ღმერთზე, რადგან მხოლოდ ის იკვლევს თითოეულს აზრებს: *ნუ აგინებ მეფეს. , თუნდაც გონებაში და ნუ აგინებ მდიდრებს ოთახში, სადაც გძინავს; რადგან ცის ჩიტი წაიღებდა შენს ხმას, ფრთოსანი ცხოველი გამოაქვეყნებდა შენს სიტყვებს .* ციტატების უმეტესობაში ცის ფრინველები იგონებენ არწივებს და მტაცებელ ფრინველებს, რომლებიც დომინირებენ ფრთოსან სახეობებში. ჩიტები სახლდებიან იქ, სადაც მათი საკვები უხვადაა; შესაბამისად, სურათი ადასტურებს კეთილდღეობას და საკვების გაჯერებას.

დანი 4:13 ჩემი სულის ხილვებში, რომლებიც ვიხილუ წოლს დროს, დავინახე და აჰა, ერთ-ერთი მხედველი და წმიდა ჩამოვიდა ზეციდან.

13a- მართლაც, ციურ ანგელოზებს არ აქვთ ძილი, ამიტომ ისინი მუდმივად აქტიურობენ. ისინი, *ვინც წმინდანი არიან და ემსახურებიან ღმერთს, ჩამოდიან ზეციდან, რათა მის მიწიერ მსახურებს მიაწოდონ მისი გზავნილები.*

დანი 4:14 მან ძლიერად შესძახა და ასე თქვა: მოწყვითე ხე და მოკვეთე მისი ტოტები; შეანჯღრიეთ ფოთლები და გაფანტეთ ნაყოფი; გაიქცნენ მხეცები მის ქვემოდას და ჩიტები მისი ტოტებიდან!

14a - ხილვა აცხადებს, რომ მეფე დაკარგავს თავის სამეფოს და მასზე ბატონობას.

დანი 4:15 მაგრამ დატოვე ღერო, სადაც ფესვებია მიწაში, და მიამაგრე რკინისა და სპილენძის ჯაჭვებით მინდვრის ბაღხს შორის. ზეცის ცვარში გაჟღერთილი იყოს და მხეცების მსგავსად მიწის ბაღხი ჰქონდეს თავის წილ

15a - ოღონდღერო და ტოვეთ მიწაში, სადაც ფესვებია მეფე და რჩება თავის სამეფოში; მას არ გააძევენ.

15b- და მიამაგრეთ იგი რკინისა და სპილენძის ჯაჭვებით მინდვრის ბაღხს შორის

არ არის საჭირო რკინისა და სპილენძის ჯაჭვები, რადგან ღმერთი უბრალოდ აიძულებს მის მოქნილქმნილებას დაკარგოს გონება და საღიაზრი

ყველ ასპექტში, ფიზიკური, გონებრივი და მორალური. ძლევამოსილი მეფე თავს მინდვრის მხეცად აიღებს. ამიტომ მისი სამეფოს დიდებულები იძულებულნი იქნებიან ჩამოართვან მას სამეფოზე ბატონობა.

15c- დაე, ის ცის ნამით იყოს გაქლენთილ და მას, როგორც მხეცებს, ჰქონდეს მიწის ბალხი, როგორც მისი ნაწილი.

ჩვენ შეგვიძლია წარმოვიდგინოთ მისი მოზარდების შეშფოთება, რომლებიც დაინახავენ მას მიწიდან ბალხის ჭამა, როგორც ძროხა ან ცხვარი. ის უარს იტყვის და ხურულსაც ხოვრებლებზე, მინდორში ცხოვრებას და ძილს ამჯობინებს.

დაწი 4:16 წაერთმევა მას ადამიანური გული და მხეცის გული მიეცემა მას; და შვიდჯერ გადაივლის მასზე.

ამ გამოცდილებაში ღმერთი კიდევ ერთხელ ადასტურებს მისი ნამდვილი ყოვლისშემძლეობის მტკიცებულებას. რადგან ყველ თავისი ქმნილების სიცოცხლს შემოქმედს, მას შეუძლია ნებისმიერ დროს, თავისი დიდებისთვის, გახადოს ადამიანი ინტელექტუალური ან, პირიქით, დაამუნოს. იმის გამო, რომ ის მათი თვალსთვის უხილვი რჩება, მამაკაცები უგულბელოდენ ამ საფრთხეს, რომელიც მუდმივად ამძიმებს მათ. მაგრამ მართლაც, იშვიათად ერევა და როცა ერევა, ეს კონკრეტული მიზეზითა და მიზნისთვისაა.

სასჯელი მოზომილია. ეს ეხება მეფე ნაბუქოდონოსორს **შვიდჯერ**, მხოლოდ შვიდი წლის განმავლობაში. არავითარი ლეგიტიმაცია არ არის ამ ხანგრძლივობის გამოყენება სხვა რამეზე, გარდა თავად მეფისა. კიდევ ერთხელ „7“ რიცხვის ამ არჩევით, შემოქმედი ღმერთი თავისი „სამეფო ბეჭდით“ ასახელებს ინიციალს, რომელიც უნდა განხორციელდეს.

დაწი 4:17 ეს წინადადება მხედველთა განკარგულებაა, ეს დადგენილება არის წმინდანების ბრძანება, რათა ცოცხალმა იცოდნენ, რომ უზენაესი მართავს ადამიანთა სამეფოს და ამღვს მას, ვისაც სურს, და რომ ის ზრდის იქ ყველზე საზიზღარკაცს.

17a- ეს წინადადება არის დადგენილება, ვინც უყურებს

სული ხაზს უსვამს ამ ღვთაებრივი ჩარევის განსაკუთრებულ ხასიათს, რომელსაც ის „განკარგულების“ როლს ანიჭებს მათ, **ვინც უყურებს**. ადამიანმა უნდა ისწავლოს, რომ მიუხედავად

მატყუარა გარეგნობისა, მას მუდმივად აკვირდებიან ციური არსებები. ღმერთს სურს, რომ ეს მაგალითი ადამიანთათვის გაკვეთილდაქციოს სამყაროს აღსასრულმდე. მათ, ვინც უყურებს, ის ავლენს ღვთის ბანაკის ანგელოზების სრულყოფილ კოლექტიური ერთობას, რომელიც მათაერთიანებს მის პროექტებსა და ქმედებებში. გარდა ამისა, ეს მუხლად ასტურებს, რომ ღმერთი რიცხვს 17-ს ანიჭებს განკითხვის მნიშვნელობას, იხილეთ აგრეთვე გამოცხადება 17.

17b- რათა ცოცხალმა იცოდეს, რომ უზენაესი ბატონობს ადამიანთსამეფოზე და აღუვს მას, ვისაც სურს.

ღმერთი ხელმძვანელობს ყველფერს და აკონტროლებს ყველფერს. ხშირად, ამ ფარულ რეალობის დავიწყების შემდეგ, ადამიანი თვლის, რომ თავად არის თავისი ბედის და მისი გადაწყვეტილებების ბატონ-პატრონი. ის ფიქრობს, რომ ირჩევს თავის ლიდერებს, მაგრამ ღმერთია, ვინც მათთანამდებობაზე აყენებს, მისი კეთილ ნებისა და საგნებისა და არსებების შესახებ მისი განსჯის შესაბამისად.

17c- და რომ ის აჩენს იქ ყველზე საზიზღარად ამიანებს

მართლთა გამონათქვამი: "ხალხს ჰყავს ლიდერები, რომლებსაც იმსახურებენ". როდესაც ხალხი იმსახურებს ბოროტკაცს ლიდერად, ღმერთი აკისრებს მას.

დანი 4:18 ეს არის სიზმარი, რომელიც მე, მეფე ნაბუქოდნოსორმა ვოცნებობდი. შენ, ბელტეშაცარ, ახსნა, რადგან ჩემი სამეფოს ყველ ბრძენი ვერ მომცემს ამას; შეგიძლია, რადგან შენში გაქვს წმინდა ღმერთების სული.

18a- ნაბუქოდნოსორი პროგრესირებს, მაგრამ ის მაინც არ მოქცეულს. მას ჯერ კიდევ ახსოვდა, რომ დანიელს წმინდა ღმერთებს ემსახურება. მონოთეიზმი მისთვის ჯერარარის გასაგები.

დანი 4:19 მაშინ დანიელს, რომლის სახელს იყო ბელტეშაცარი, ერთი წუთით გაოგნებულად რჩა და მისმა ფიქრებმა შეაშფოთა იგი. მიუგო მეფემ და უთხრა: ბელტეშაცარ, სიზმარი და ახსნა არ შეგაწუხოთ. მიუგო ბელტეშაცარმა: ბატონო ჩემო, სიზმარი იყოს შენს მტრებს და მისი ახსნა შენს მოწინააღმდეგეებს!

19a- დანიელს ესმის სიზმარი და ის, რაც მოხდება, იმდენად საშინელია მეფისთვის, რომ დანიელს ამჯობინებდა დაენახა, რამოხდა მის მტრებზე.

დაწი 4:20 ხე, რომელიც იხილუ, რომელიც გაიზარდა და გაძლიერდა, რომლის მწვერვალს ამდე სწვდებოდა და დედა მიწის ყველს კუთხეში ჩანდა;

დაწი 4:21 ეს ხე, რომლის ფოთლები მშვენიერი იყო და მისი ნაყოფი უხვი, რომელიც ყველს აძლევდა საჭმელს, რომლის ქვეშ იფარავდნენ მინდვრის მხეცები და რომლის ტოტებს შორის ცის ფრინველები დასახლდნენ.

21a- ფოთლები ლამაზი იყო
ფიჭვიკური გარეგნობა და ტანსაცმელი.

21b- და უხვი ხილი
კეთილდღეობის სიმრავლე.

21c- ვინც ყველს სთვის საჭმელს ატარებდა
ვინც უზრუნველყო მთელი თავისი ხალხის საკვები.

21d- რომლის ქვეშაც შეიფარეს მინდვრის მხეცები
მისი მსახურების მეფემფარველი.

21- და რომლის ტოტებს შორის ცის ფრინველებმა
თავიანთი სახლი შექმნეს

მისი მმართველობის დროს მისი ხალხი დიდ უსაფრთხოებაში ცხოვრობდა. ჩიტები მიფრინავენ და ოდნავი საფრთხის შემთხვევაში ტოვებენ ხეს.

დაწი 4:22 შენ ხარ, მეფეო, ვინც გახდი დიდი და ძლიერი, რომლის სიდიადე გაიზარდა და ამაღლდა ამდე და რომლის ბატონობაც ვრცელდება დედა მიწის კიდეებამდე.

დაწი 4:23 და დინახა მეფემ ერთ-ერთი წმიდა მცველი, რომელიც ჩამოვიდა ზეციდან და თქვა: მოწყვიტე ხე და გაანადგურე; მაგრამ დატოვე ღერო მიწაში, სადაც ფესვებია, და მიამაგრე რკინისა და სპილენძის ჯაჭვებით, მინდვრის ბაღხს შორის; ზეცის ნამით გაჟღენთილი იყოს და მისი წილი მინდვრის მხეცებთან იყოს, ვიდრე შვიდი დრო არ გადაიტანოს მასზე.

დაწი 4:24 ეს არის ახსნა, მეფეო, ეს არის უზენაესის ბრძანება, რომელიც შესრულდება ჩემს ბატონ მეფეზე.

დაწი 4:25 გაგაძევებენ ადამიანთა შორის, დასახლდები მინდვრის მხეცებთან და მოგცემენ ბაღხს ხარებივით საჭმელს; ზეცის ნამით იქნები გაჟღენთილი და შვიდჯერ გადაგივლს, სანამ არ გაიგებ, რომ უზენაესი განაგებს ადამიანთა სამეფოს და მისცემს მას, ვისაც სურს.

25a- სანამ არ გეცოდნებათ, რომ უზენაესი მართავს ადამიანთა სამეფოს და აძლევს მას, ვისაც სურს.

დაწიელო ახსენებს ღმერთს, როგორც „უზენაესს“. ის ამგვარად წარმართავს მეფის აზრებს ერთი

დმერთის არსებობაზე; იდეა, რომ ლს გაგებაც მეფეს ძალან უჭირს, მაშიდან შვილზე მემკვიდრეობით მიღებულ ამ პოლიტიკური წარმომავლობის გამო.

დაწი 4:26 ბრძანება დატოვო ტოტი, სადაც ხის ფესვებია, ნიშნავს, რომ შენი სამეფო შენთან და რჩება, როცა მიხვდები, რომ ის, ვინც მართავს, არის ზეცაში.

26a- როდესაც ის აღიარებს, რომ მმართველ ზეცაშია, დაცირების გამოცდილება შეწყდება, რადგან მეფე და რწმუნდება და გარდაიქმნება.

დაწი 4:27 ამიტომ, მეფეო, მოგეწონოს ჩემი რჩევა. ბოლო მოელო შენს ცოდვებს სამართლიანობის აღსრულებით, ხოლო შენს ურჯულოებას უბედურების მიმართ თანაგრძნობის გამოვლენით და შენი ბედნიერება შეიძლება გაგრძელდეს.

27a- როდესაც მეფე პრაქტიკაში გამოიყენებს იმას, რასაც დანიელ ჩამოთვლს ამ მუხლში, ის ნამდვილდ მოაქცევს. მაგრამ ეს პერსონაჟი სიამაყეს გადაეცემა, მისმა უდავო ძალმა ის ახირებულ და ხშირად უსამართლოდ აქცია, როგორც ეს წინა გამოვლენილმა გამოცდილებამ გვასწავლ.

დაწი 4:28 ყოველვე ეს შესრულდა მეფე ნაბუქოდონის ორზე.

28a- დანიელს ეს განცხადება კრძალვს ამ წინასწარმეტყველების ნებისმიერ სხვა ინტერპრეტაციას, რომელიც გმობს წინასწარმეტყველურ საფუძვლებს, რომლებსაც ასწავლიან იეჰოვას მოწმეები და ნებისმიერი სხვა რელიგიური ჯგუფი, რომელიც ეწინააღმდეგება დანიელს მიერ განსაზღვრულ წესს. უფრო მეტიც, ამის დასტურია მთელი თავის შინაარსი. რადგან ამბავი გვასწავლს, თურათომ მოხვდა მეფეს წყევლ ხის წინასწარმეტყველებაში.

დაწი 4:29 თორმეტი თვის ბოლოს, როცა დადიოდა ბაბილონის სამეფო სასახლეში,

29a- 12 თვე, ან წელიწადი ან „დრო“ გადის ხილვასა და მის შესრულებას შორის.

დაწი 4:30 უპასუხა მეფემ და თქვა: განა ეს არ არის დიდი ბაბილონი, რომელიც ავაშენე სამეფო საცხოვრებლად ჩემი ძალის ძალით და ჩემი დიდების სადიდებლად?

30a - ეს ის საბედისწერო მომენტიცა, როცა მეფე სჯობდა გაჩუმებულიყო. მაგრამ ჩვენ შეგვიძლია ამის გაგება, რადგან მისი ბაბილონი მართლც წმინდა საოცრება იყო, რომელიც ჯერ კიდევ ჩამოთვლილია "მსოფლოს შვიდი საოცრებათაგან".

დაკიდებული ბაღები გამწვანებულია, აუზები, ფართო მოედნები და გალვანი თითოეულ მხარეს 40 კილომეტრიან მოედანზე. გალვანი, რომლის თავზე ორ ტანკს შეეძლო ერთმანეთის გავლ გალვნის მთელ სიგრძეზე; იმდროინდელ გზატკეცილს. ბერლინში რეკონსტრუირებულ მისი ერთ-ერთი კარიბჭე მდებარეობს ლურჯი მინაქრის ქვებისგან შემდგარი ორი კედლის ცენტრში, რომელზეც მეფის ემბლემაა ამოტვიფრული: ლომი არწივის ფრთებით, რომელსაც დაწ.7:4 ახსენებს. მას რაღაც ჰქონდა საამაყო. მაგრამ ღმერთი მის სიტყვებში ვერ ხედავს სიამაყეს, ის ხედავს სიამაყეს, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა დავიწყებას და ზიზღს მისი წინა გამოცდილების მიმართ. რასაკვირველია, ეს მეფე ერთადერთი ამაყი არსება არ არის დედამიწაზე, მაგრამ ღმერთმა მასზე ახედა, მას სურს სამოთხეში იყოს და ეყოლება. ეს იმსახურებს ახსნას: ღმერთი განსჯის თავის ქმნილებებს გარეგნობის მიღმა. ის იკვლევს მათგულუბსა და გონებას და ცოდვის გარეშე ცნობს ცხვრებს, რომლებიც იმსახურებენ ცხონებას. ეს იწვევს მას დაჟინებით და ზოგჯერ სასწაულების მოხდენამდე, მაგრამ მეთოდი გამართლებულია მიღებული საბოლოო შედეგის ხარისხით.

დაწი 4:31 *სანამ სიტყვა ჯერ კიდევ მეფის პირში იყო, ზეციდან ხმა მოესმა: ისმინე, მეფე ნაბუქოდონოსო, რომ სამეფო წაერთმევა.*

31a - ნაბუქოდონოსო ორი ღვთის სიყვარულს მსხვერპლია, რომელმაც მას ხაფანგი და უდგა და ამის შესახებ წინასწარმეტყველურ სიზმარში გააფრთხილა. ზეციდან გამოტანილი წინადადება ისმის, მაგრამ ვიხაროთ, რადგან ბოროტება, რომელსაც ღმერთი გაუკეთებს, გადაარჩენს მის სიცოცხლეს და მარადიულს გახდის მას.

დაწი 4:32 *გაგაძვეებენ ადამიანთა შორის, დასახლები მინდვრის მხეცებთან და მოგცემენ ბაღხს ხარებივით საჭმელად; და შვიდეჯერ გადაივლის თქვენზე, სანამ არ გაიგებთ, რომ უზენაესი განაგებს ადამიანთა სამეფოს და მისცემს მას, ვისაც სურს.*

32a- შვიდი წლის განმავლობაში, შვიდეჯერ, მეფე კარგავს თავის ნათელ აზროვნებას და გონება არწმუნებს მას მხოლოდცხოველ დყოფნაში.

დაწი 4:33 *ამავე დროს შესრულდა სიტყვა ნაბუქოდონოსოზე. იგი განდევნეს კაცთაგან, ჭამდა ბაღხს, ვითარცა ხარი, მისი სხეული ზეცის ნამით*

იყო გაქვნილი; სანამ მისი თმა არწივის ბუმბულივით გაიზარდა და ფრჩხილები ჩიტებისავით. 33ა - მეფე მოწმობს, რომ ყველფერი, რაც იყო გამოცხადებული ხილვაში მასზე კარგად იყო შესრულებული. ჩვენების დაწერისას მოქცეული მეფე ამ დამამცირებელ გამოცდილებას ავლენს და საკუთარ თავზე მესამე პირში საუბრობს. სირცხვილი მაინც უბიძგებს უკან დახევას. შესაძლებელია კიდევ ერთი ახსნა, რომელიც არის ის, რომ ეს ჩვენება ერთად დაწერეს მეფემ და დანიელმა, მისმა ახალმა ძმამ ჭეშმარიტ ღმერთში.

დანი 4:34 და თქმული დროის შემდეგ, მე, ნაბუქოდონოსორმა, თვალში შეცისკენ ავაპყრო და გონება და მიბრუნდა. ვაკურთხე უზენაესი, ვადიდებ და ვადიდებ მას, ვინც მარადიულ დაცობლობს, რომლის ბატონობაც მარადიული ბატონობაა და რომლის სამეფოც აგრძელებს თაობიდან თაობას.

34a- ბრძენი და ყოვლისშემძლე ღმერთი იძენს დაკარგული ცხვრის სიყვარულს. შეუერთდა მის სამწყსოს და ამრავლებს ქებას მისი დიდებისთვის.

34b- ის, ვისი ბატონობაც მარადიული ბატონობაა და რომლის მეფობაც გრძელდება თაობიდან თაობას

ფორმულს ეხება დანის კაცის ძის მე-5^{სამეფოს}, ამჯერად მარადიულს. 7:14: მას მიეცა ბატონობა, დიდება და მეფობა; და ყველ ხალხი, ერი და ყოველი ენის კაცი ემსახურებოდა მას. მისი ბატონობა მარადიული ბატონობაა, რომელიც არგაქრება და მისი სამეფო არასოდეს განადგურდება. და ასევე გამოსახულების ხილვაში დანი.2:44: ამ მეფეების დღეებში შეციერი ღმერთი აღადგენს სამეფოს, რომელიც არასოდეს განადგურდება და არ გადავა სხვა ხალხის ბატონობის ქვეშ; ის დაამსხვრევს და გაანადგურებს ყველ ამ სამეფოს, თვითონ კი სამუდამოდ გაძლებს.

დანი 4:35 ყველ, ვინც დედმიწაზე ცხოვრობს, არაფერია მის თვალწინ: ის აკეთებს როგორც სურს ცის ლაშქარს და მათ ვინც დედმიწაზე ცხოვრობს, და ვერავინ გაუძლებს მის ხელს და ამბობს ის: რას აკეთებ?

35ა - დიდება ცოცხალ ღმერთს! რადგან ამჯერად მეფემ ყველფერი გაიგო და მოაქცია.

დანი 4:36 ამ დროს საღი აზრი და მიბრუნდა; ჩემი სამეფოს დიდება, ჩემი დიდება და ბრწყინვალეობა და მიბრუნდა; ჩემმა მრჩეველებმა და უფროსებმა ისევ მკითხეს; მე დავბრუნდი ჩემს სამეფოში და ჩემი ძალა მხოლოდგაიზარდა.

36ა - მართალი და მართალი იობის მსგავსად, რომელსაც ღმერთმა მისცა ვაჟები, ასულები და შთამომავლობა თავისი განსაცდელის ბოლოს, მეფე აღადგენს თავის დიდებულთა ნდობას და განაახლებს თავის ახლ ბრძენ მეფობას ცოცხალ ღმერთის მიერ განათლებულ ჭეშმარიტ ბრძენთა შორის. ეს გამოცდილება ადასტურებს, რომ ღმერთი ანიჭებს სამეფოს ვისაც სურს. სწორედ მან შთააგონა დიდ ქალღვრებს კვლევითი თემათი მეფე.

დაწი 4:37 ახლ მე, ნაბუქოდონოსორი, ვაქებ, ვადიდებ და ვადიდებ ზეცის მეფეს, რომლის საქმეები ყველ ჭეშმარიტია და მისი გზები მართალი, და რომელსაც ძალუძს და ამდაბლოს ამკარტავნებით მოსია რულები. 37ა- მას შეუძლია თქვას, რადგან გადაიხადა, რომ შეძლოს ამის თქმა.

ყველ ზე უარესის თავიდან ასაცილებლდ, კბილს ამოღებამ შეიძლება ძალან დააზარალოს; მაგრამ ფსონებს შეუძლიათ ტანჯვის გამართლება. მარადისობის მოსაპოვებლდ შეიძლება საჭირო გახდეს მძიმე ან ძალან მძიმე განსაცდელის გავლ, როცა ეს შესაძლებელია, სიამაყის ამოძრკვა გაამართლებს მათ. თავისი პოტენციალს ცოდნით, იესო ქრისტემ პავლუ დააბრმავა და მასკოს გზაზე, რათა სულიერად ბრმა „მისი ძმების მღვწელ“ გამხდარიყო მისი ერთგულ და გულმოდგინე მოწმე მას შემდეგ, რაც დაიბრუნა მისი მხედველობა, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, მისი მხედველობა. სული.

დაწიელო 5

დაწი 5:1 მეფე ბელშაცარმა დიდი ქეიფი გაუმართა თავის დიდებულებს, ათსეულს, და დაღია ღვინო მათ წინაშე.

1ა - მეფე ნაბუქოდონოსორმა დაიმინა ღვთის მშვიდობით, როდესაც ის საკმაოდ მოხუცდა და მის ნაცვლდ მისი ვაჟი ნაბონიდი გადავიდა, რომელსაც არ სურდა მმართველობა, ამიტომ მის ნაცვლდ გამეფდა მისი ვაჟი ბელშაცარი. არ აურიოთ ეს სახელი, რაც ნიშნავს "ზელო იცავს მეფეს", გამოწვევას, რომელსაც ღმერთი აპირებს, დაწიელს ნაბუქოდონოსორს: ბელტეშაზარი, რაც ნიშნავს "ზელო დაიცავს". ამ სახელების სათავეში არის ზელო ან ზელოალს თაყვანისცემა, რომლის უკან დგას პოლოთეიზმის ერთადერთი ორგანიზატორი: სატანა,

ეშმაკი. როგორც დავინახავთ, მოქცეული მეფის მემკვიდრეები მას ამ გზაზე არ გაჰყვნიენ.

დანი 5:2 ბელშაცარმა ღვინო რომ გასინჯა, მოიტანა ოქროსა და ვერცხლს ჭურჭელი, რომელიც მამამისმა ნაბუქოდონოსორმა იერუსალიმის ტაძრიდან აიღო, რათა მეფე და მისი დიდებულები, მისი ცოლები და ხარჭები გამოიყენეს. სასმელო.

2ა- ამ წარმართი მეფისთვის ეს ოქროსა და ვერცხლს ჭურჭელი მხოლოდებრა ელების განაღებულ ნადავლებია. აირჩია უგულბელო ჭეშმარიტი ღმერთი, რომელსაც ნაბუქოდონოსორი მოაქცია, ის უგულბელოფს იმ ფაქტს, რომ ეს ცოცხალი ღმერთი განსჯის მის ყველ მოქმედებას. შემოქმედი ღმერთის სამსახურში ნაკურთხი და განწმენდილი ამ ნივთების საფუძვლანი და უხამსი ხმარებით, ის სჩადის თავისი ხანმოკლე ცხოვრების უკანასკნელ შეცდომას. თავის დროზე ნაბუქოდონოსორმა იცოდა, როგორ გაეთვალსწინებინა ებრაელთა ღმერთის აქტიური ძალა, რადგან მიხვდა, რომ მისი ეროვნული ღმერთები სინამდვილეში არ არსებობდნენ. ბაბილონის მეფის დაქვემდებარებაში მყოფმა ყველ ხალხმა მოისმინა მისი ძლიერი მოწმობა ზეცის მეფის სასარგებლოდ, განსაკუთრებით კი მისი უახლოესი ოჯახი. მაშასადამე, ღმერთს აქვს ყველ მიზეზი, რომ ახლ გამოიჩინოს თავი სამართლიანად და დაუნდობლად.

დანი 5:3 მაშინ გამოიტანეს ოქროს ჭურჭლები, რომლებიც ამოიღეს ტაძრიდან, ღვთის სახლდან იერუსალიმში; და მეფე და მისი დიდებულები, მისი ცოლები და ხარჭები სვამდნენ მას.

3ა- დანიელო ამტკიცებს ამ ამოღებულ ჭურჭლს წარმოშობას ტაძრიდან, იერუსალიმის ღვთის სახლდან. უკვე, როცა დაინახა, რომ ებრაელმა ღმერთმა და უმჯა, რომ ეს ყველფერი მისი ტაძრიდან მოეხსნათ, ახალაზრდა მეფეს უნდა გაეგო, რომ ჭეშმარიტი ღმერთი სჯის და სასტიკად სჯის მათ, ვინც მას ცუდად ემსახურება. წარმართი ღმერთები არ აკეთებენ ასეთ რამეებს და მათი მოხელეები მხოლოდ იმ ადამიანების სიამოვნებას ცდილობენ, რომელთა ნდობაც ისინი იყენებენ.

დანი 5:4 სვამდნენ ღვინოს და ადიდებდნენ ოქროს, ვერცხლს, სპილენძის, რკინის, ხის და ქვის ღმერთებს.

4ა- უხამსი გამოყენება მომველებულია, ეს არის კერპთა ყვანისმცემლობა, ღმერთის სისამაგლის სიმადლე. მნიშვნელოვანი დეტალი, უყურადღებობის

დიდი გამოვლენებით, მეფე მეგობრებთან ერთად ქეიფობს, ხოლო მის ქალქს საფრთხე ემუქრება მიდიელებისა და სპარსელების მიერ, რომლებიც ალყაში დგანან.

დაწი 5:5 იმ დროს გამოჩნდა კაცის ხელს თითები და დაწერეს სალმპრეს საპირისპიროდ სამეფო სასახლის კედლის კირქვაზე. მეფემ დაინახა ხელს ეს ბოლო, რომელიც წერდა.

5ა - ნაბუქოდონოსორის დროინდელი სასწაულები აბუჩა დაგდებულ, ამახალი სასწაულს მიზანი არ არის მოქცევა, არამედ დამნაშავეთა სიცოცხლის განადგურება, როგორც ჩვენ დავინახავთ. ბოროტი ბრალმდებლების წინაშე, რომლებსაც ცოდვილს სიკვდილი სურდათ, იესო ქრისტეც თითის ქვიშაში ჩაწერს მათ ფარულ დჩადენილ ცოდვებს.

დაწი 5:6 მაშინ მეფემ ფერი იცვალ და ფიქრებმა შეაშფოთა; ზურგის სახსრები მოდუნდა და მუხლები ერთმანეთს დაეჯახა.

6ა - სასწაული და უყოვნებლივ აწარმოებს თავის ეფექტს. მიუხედავად სიმთვრალისა, გონება რეაგირებს, შიშს განიცდის.

დაწი 5:7 მეფემ ხმამაღლ შესძახა ასტროლოგებს, ქალდეველებს და მკითხავეებს; უპასუხა მეფემ და უთხრა ბაბილონის ბრძენკაცებს: ვინც წაიკითხავს ამ წერილს და მომცემს მის ახსნას, ჩაიცვას მეწამულში და ჩაიცვას ოქროს ყელსაბამი თავის კისერზე და დაიკავოს მესამე ადგილი სამეფოს მთავრობა.

7ა - კიდევ ერთხელ დანიელო იგნორირებულია; მის ჩვენებებს სამეფო მემკვიდრეობა აკრიტიკებდა. და ისევ, უკიდურეს ტკივილში, ახალგაზრდა მეფე უმაღლეს პატივს ჰპირდება მას, ვინც დაამტკიცა, რომ შეუძლია კედელზე დაწერილი გზავნილს ზებუნებრივი გზით გაშიფვრა. ვინც ამას გააკეთებს, სამეფოში მესამე ადგილს დაიკავებს, რადგან ნაბონიდი და ბელშაზარი პირველ და მეორე ადგილს იკავებენ.

დაწი 5:8 მეფის ყველ ბრძენი შემოვიდა; მაგრამ ვერ წაიკითხეს ნაწერი და მეფეს ახსნა-განმარტება მისცეს.

8ა - როგორც ნაბუქოდონოსორის დროს, ეს შეუძლებელი რჩება წარმართი ბრძენებისთვის.

დაწი 5:9 ამის გამო მეფე ბელშაცარს ძალთან შეეშინდა და ფერი შეიცვალ და მისი დიდებულები შეძრწუნდნენ.

დაწი 5:10 და დედოფალ, მეფისა და მისი დიდებულების სიტყვების გამო, შევიდა საბანკეტო და რბაზში და ასე თქვა: მეფეო, იცოცხლე მარადიულ და შეიძლება ფიქრებმა არ შეგაწუხოთ და სახემ ფერი არ შეიცვალოს!

დაწი 5:11 შენს სამეფოში არის კაცი, რომელსაც წმინდა ღმერთების სული აქვს; და მამაშენის დღეებში იპოვეს მასში მნათობები, გონიერება და სიბრძნე, როგორც ღმერთების სიბრძნე. ასევე მეფე ნაბუქოდნოს ორმა, მამაშენმა, მეფემ, მამაშენმა, და ადგინა იგი ჯადოქრების, ასტროლოგების, ქალღველთა, მკითხაველთა წინამძღოლად.

დაწი 5:12, რადგან მასში დანიელმა, რომელსაც მეფე ბელტეშაცარი ასახელებს, იპოვა უმაღლესი სული, ცოდნა და გაგება, სიზმრების ინტერპრეტაციის, გამოცანების ახსნისა და რთული კითხვების გადაჭრის უნარი. ამიტომ დაეძახონ დანიელს და ის მისცემს ახსნას.

12ა - დედოფლს ეს ჩვენება დამაბნეველია და გამოხსნის მთელ სამეფო ოჯახს: ჩვენ ეს ვიცოდით... მაგრამ ავირჩიეთარგავითვალსწინოთ.

დაწი 5:13 მამინ მითყვანეს დანიელ მეფის წინაშე. მიუგო მეფემ და უთხრა დანიელს: ეს დანიელი ხარ, იუდას ტყვეთაგანი, რომელიც მამაჩემმა მეფემ იუდიდან გამოიყვანა?

დაწი 5:14 მსმენია შენზე, რომ შენში გაქვს ღმერთების სული და რომ შენში არის სინათლე, გაგება და არაჩვეულებრივი სიბრძნე.

დაწი 5:15 მათახლხან მომიყვანეს ბრძენკაცები და ასტროლოგები, რათა წაიკითხონ ეს ნაწერი და ახსნა მომეცი; მაგრამ სიტყვების ახსნა ვერმისცეს.

დაწი 5:16 გავიგე, რომ შეგიძლია ახსნა-განმარტების მიცემა და რთული კითხვების გადაჭრა; ახლ თუ შეგიძლია წაიკითხო ეს წერილი და მომაწოდო ახსნა-განმარტება, მეწამულში ჩაიცი, კისერზე ოქროს ყელსაბამს დაატარებ და სამეფოს მმართველობაში მესამე ადგილს გექნება.

16ა - მესამე ადგილს ნაბონიდის შემდეგ მისი მამა და თავად.

დაწი 5:17 მიუგო დანიელმა მეფის წინაშე: შეინახე შენი ძღვენი და სხვას მიეცი შენი საჩუქრები; თუმცა მე წავიკითხავ წერილს მეფეს და მივცემ ახსნას.

17ა - დანიელი მოხუცებულია და არ ანიჭებს მნიშვნელობას არც ღირსებებს, არც ვერცხლოსა და ოქროს ნივთებსა და ფასეულობებს, მაგრამ

შესაძლებლობას შეახსენოს ამ ახალაზრდა მეფეს მისი შეცდომები, მისი ცოდვები, რომლთაც მას მოუწევს სიცოცხლისთვის გადახდა. უარი თქვას და ის არის ღვთის მსახური ამ ტიპის ქმედებისთვის.

დაწი 5:18 მეფეო, უზენაესმა ღმერთმა მისცა ნაბუქოდონოს ორს, მამაშენს, ბატონობა, სიღიაღე, დიდება და დიდება;

18a- ნაბუქოდონოს ორის მეფობა იყო ჭეშმარიტი ღმერთის საქმე და ძღვენი, ისევე როგორც მისი დიდებულება, რომელიც მან არასწორად მიაწერა საკუთარ ძალებს, სიამაყის გამო, სანამ შვიდი წლის განმავლობაში სულელობდა ღმერთს.

დაწი 5:19 და იმ სიღიადის გამო, რომელიც მან მისცა, ეშინოდა და კანკალებდა მის წინაშე ყველხალები, ერი, ყოველი ენის კაცი. მეფემ ის მოკლ, ვისაც სურდა, ხოლო ვისაც სურდა, სიცოცხლე დაუშვა; ის ასწია, ვინც სურდა, და ჩამოწია ვინც სურდა.

19a- მეფემ მოკლ ვინც სურდა

კერძოდ, ღვთისგან ბოძებულმა ძალმა აიძულ იგი დაესაჯა მემბოხე ებრაელი ხალები და სიკვდილთდასაჯა მათი მრავალი წარმომადგენელი.

19b- და მან დატოვა მათი სიცოცხლე, ვისაც სურდა

ისარგებლეს დანიელმა და ტყვეებრაელებმა.

19c- მან გაზარდა ისინი, ვინც სურდა

მეფე ნაბუქოდონოს ორმა დანიელი და მისი სამი ერთგული თანამებრძოლი ქალღველებზე მალსასწია.

19d- და მან დაწია ისინი, ვინც სურდა

მისი სამეფოს დიდებულებს უნდა დათანხმებულყვნენ, რომ მართავდნენ ახალაზრდა უცნობებს ებრაელთა ტყვეობიდან. მისი ძლიერი ხელთ დაიმდაბლ და განადგურდა ებრაელი ეროვნული სიამაყე.

დაწი 5:20 მაგრამ როდესაც მისი გული ამალდა და მისი სული გამკაცრდა ამპარტავნებამდე, იგი ჩამოაგდეს თავისი სამეფო ტახტიდან და ჩამოართვეს მისი დიდება;

20a- მეფე ნაბუქოდონოს ორის გამოცდილება საშუალებას გვაძლევს გავიგოთ ქედმაღლობა, რომელიც მიეწერება დანის პაპის მეფეს .7:8. დანიელი უჩვენებს მეფეს, რომ აბსოლუტური ძალუფლება ღმერთს ეძლევა ვისაც სურს, მისი პროგრამის მიხედვით. მაგრამ მეფე ნაბუქოდონოს ორის დამცირების გახსენებისას ის შეახსენებს მას, რომ რაც არ უნდა ძლიერი იყოს ის, მიწიერი მეფე

და მოკიდებულია ზეციური მეფის შეუზღუდავ ძალ უფლებასზე.

დანი 5:21 განდევნეს იგი კაცთა შვილთაგან და მისი გულ და ემსგავსა მხეცთა გულს და მისი სამყოფელი იყო გარეულ ვირები; მას მიეცა ბაღხი, რომ ეჭამა ხარებივით და მისი სხეულ ზეცის ნამით იყო გაქდენთილ, სანამ არ აღიარა, რომ უზენაესი ღმერთი განაგებს ადამიანთა სამეფოს და აძლევს მას ვისაც მოეწონება.

21a- მე აღვნიშნავ, მხოლოდ ამ ლექსში, ნახსენები " გარეულ ვირები ". ვირი სიჯიუტის ტიპიური სიმბოლოა: „ვირივით ჯიუტი“, მით უმეტეს, თუ ის „ველური“ და არა მოშინაურებული. ეს არის სიმბოლო, რომელიც წარმოადგენს ადამიანის სულს, რომელიც უარს ამბობს მოისმინოს ღმერთის გაკვეთილები მისი ცხოვრებისეულ გამოცდილებით და ბიბლიური გამოცხადებით.

დანი 5:22 შენ კი, მის შვილო, ბელშაცარ, არ დაიმდაბლე გულს, თუმცა ეს ყველფერი იცოდა.

22a- ფაქტობრივად, ეს იყო ბელშაცარი, რომელიც იქცეოდა „ველური ვირივით“ და არ ითვალისწინებდა თავისი „მამის“ (ბაბუის) მიერ განცდილ გამოცდილებას.

დანი 5:23 შენ ამადლდი ზეცის უფლოს წინააღმდეგ; მისი სახლს ჭურჭელს მოგიტანეს და ღვინოს სვამდით თქვენ და თქვენი უხუცესები, თქვენი ცოლები და თქვენი ხარჭები; შენ ადიდებდი ვერცხლს, ოქროს, სპილენძის, რკინის, ხის და ქვის ღმერთებს, რომლებიც ვერ ხედავენ და არის მენენ და არა ფერი იციან და არ ადიდებენ ღმერთს, რომელსაც ხელში აქვს შენი სუნთქვა და ყველ შენი გზა.

23a - ბელშაცარმა შეურაცხყო ოქროს ჭურჭელს, რომლებიც განწმენდილი იყო შემოქმედი ღმერთისთვის მისი ტაძრის რელიგიური მსახურებისთვის. მაგრამ მათი გამოყენებით ცრუ წარმართულ ღმერთების სადიდებლად, მან მიაღწია **სისაძაგლს**. ეს გამოსახულება ამზადებს გამოცხ.17:4-ს: *ეს ქალო იყო შემოსილი მეწამულს და ალსფერი, და შემკულ იყო ოქროთი, ძვირფასი ქვებითა და მარგალიტით. მას ხელში ეჭირა ოქროს თასი, სავსე სისაძაგლებითა და მისი მეძაგობის მინარევებით. მან მიიღო სახელი " დიდი ბაბილონი "* მე-5 ლექსში.

დანი 5:24 ამიტომ გამოგზავნა ხელს ბოლო, რომელიც ასახავდა ამ წერილს.

24a- თავის მხრივ, ბელშაცარი ძალან გვიან აღმოაჩენს ჭეშმარიტი ცოცხალი ღმერთის არსებობას, რომელიც მოქმედებს და რეაგირებს სასწაულბრივად და მიანთა ქცევაზე.

დაწი 5:25 *ეს არის ის ნაწერი, რომელიც დაიწერა: მინოუ, მინოუ, თუკელო, ოუფარსინი.*

25a- თარგმანი: დათვლ, დათვლ, აწონვა და გაყოფა

დაწი 5:26 *და ეს არის ამ სიტყვების ახსნა. დაწომრილო: ღმერთმა დაითვალ შენი სამეფო და დაასრულ იგი.*

26a- პირველი „დათვლო“ მიზნად ისახავს მეფობის დასაწყისს, ხოლო მეორე „დათვლო“, ამ მეფობის დასასრულს.

დაწი 5:27 *აწონილო: სასწორში აწონ-დაწონეთ და გაჭირვებულ აღმოჩნდით.*

27a- სასწორი აქ ღვთაებრივი განკითხვის სიმბოლოა. მამაკაცებმა მიიღეს ის იუსტიციის სამსახურების აღსანიშნავად; ძალან არასრულყოფილ სამართლანობა. მაგრამ ღმერთი არის სრულყოფილ და ორმაგი სასწორის გამოსახულებაზე დაფუძნებულ, ის აწონებს სიკეთისა და ბოროტების მოქმედებებს, რომლებიც განსჯის მსჯავრდებულმა დაასრულ. თუ სიკეთის პლტო უფრო მსუბუქია ვიდრე ბოროტება, ღვთაებრივი მსჯავრდება გამართლებულია. და ეს არის მეფე ბელშაზარის შემთხვევა.

დაწი 5:28 *გაიყო: შენი სამეფო გაიყოფა და მიეცემა მიდიელებს და სპარსელებს.*

28a- სანამ ის თავის სამეფო სასახლეში, მეფე დარიოსის მეთაურობით, საზიზღარ სასმელს ატარებდა, მიდიელები ბაბილონში შევიდნენ მდინარის კალპოტით, დროებით გადახრილ და გამხმარი.

დაწი 5:29 *და ბელშაცარმა მაშინვე გასცა ბრძანება და შემოსეს დაწიელს მეწამულ და შემოსეს ოქროს ყელსაბამი კისერზე და გამოაცხადეს, რომ მესამე იქნებოდა სამეფოს მთავრობაში.*

დაწი 5:30 *იმავე ღამეს მოკლეს ქალდეველთა მეფე ბელშაცარი.*

დაწი 5:31 *და დარიოს მიდიელმა და ისაკუთრა სამეფო, სამოცდათორმეტი წლის იყო.*

31a - დაწიელს ეს ზუსტი თვითხილველი ჩვენება არ არის აღიარებული ისტორიკოსების მიერ, რომლებიც ამ ქმედებას მიაწერენ სპარსეთის მეფე კიროს 2 დიდს - 539 წელს.

დანიელ 6

ამ მე-6 თავის სწავლება იდენტურია დანიელს 3-ის სწავლებასთან. ის წარმოგვიდგენს, ამჯერად, დანიელს მოდელს ერთგულების გამოცდაში, რათა მივხადოთ და გავამრავლოთ ყველ რჩეულ ღვთის მიერ იესო ქრისტეში მოწოდებულ. კომენტარები სასარგებლოა, მაგრამ უბრალოდ წაიკითხეთ და ისწავლეთ გაკვეთილი. მეფე დარიოსი თავის დროზე ნაბუქოდონოსორის მსგავსად იქცევა და თავის

მხრივ, 62 წლის ასაკში, აღიარებს დაწილს ცოცხალ ღმერთის დიდებას; მოქცევა, რომელიც მიღებულია დაწილს ერთგულების ჩვენებით, როდესაც ღმერთმა დაიცვა იგი ღმრთობისგან. მათი ურთიერთობის დასაწყისიდანვე, მას აქვს სიყვარული და ინტერესი დაწილს მიმართ, რომელიც მას ერთგულად და პატიოსნად ემსახურება და რომელსაც ის ხედავს. უმაღლესი გონება.

დაწი 6:1 კარგი იყო დროისთვის სამეფოზე ასოცი სატრაპი დაეყენებინა, რომლებიც მთელ სამეფოში უნდა იყვნენ.

1a- მეფე დროისი ავლენს თავის სიბრძნეს სამეფოს მართვას ანდობს 120 პროვინციაზე დაფუძნებულ 120 მმართველს.

დაწი 6:2 და დაწინა მათზე სამი უფროსი, რომელთა შორის იყო დაწიელი, რათა ამ სატრაპებმა პასუხი გასცეს მათდა მეფეს რაიმე ზიანი არ მიეყენებინა.

2a- დაწიელი კვლავ არის მთავარ ლიდერთა შორის, რომლებიც ზედმხედვლობენ სატრაპებს.

დაწი 6:3 დაწიელმა აჯობა მთავრებს და სატრაპებს, რადგან მასში უმაღლესი სული იყო; და მეფემ მოიფიქრა მისი დაარსება მთელს სამეფოში.

3a- დროისი თავის მხრივ ამჩნევს დაწიელს უპირატესობას მისი გონიერი და ბრძენი გონებით. და მისი გეგმა, რომ იგი ყველგან ფერზე მეტად დაამყაროს, შურს და სიმულგის გამოიწვევს დაწიელს მიმართ.

დაწი 6:4 მაშინ მმართველები და სატრაპები ცდილობდნენ შესაძლებლობას დაედასაშაულებინათ დაწიელი სამეფოს საქმეებში. მაგრამ მათ ვერ იპოვეს რაიმე საყვედური, რადგან ის ერთგული იყო და არც დასაშაული და არც რაიმე ცუდი არ ჩანდა მასში.

4a- დაწიელი ემსახურება ღმერთს იქ, სადაც ის ათავსებს მას, ასე რომ იგი ემსახურება მეფეს იგივე თავდადებით და ერთგულებით. ამდენად, იგი წარმოუდგენლად გამოიყურება; კრიტიკიუმი, რომელიც ნაპოვნია „უკანასკნელ დღეების ადვენტისტ“ წმინდანთა შორის გამოცხ. 14:5-ის მიხედვით.

დაწი 6:5 და ამ კაცებმა თქვეს: ჩვენ ვერ ვიპოვით შემთხვევას ამ დაწიელს წინააღმდეგ, თუ არ ვიპოვით ერთს მისი ღმერთის კანონში.

5a- ეს მსჯელობები ცხადყოფს რწმენის უკანასკნელ მიწიერი გამოცდის ეშმაკთა ბანაკის აზროვნებას, რომელიც ღვთის კანონის მეშვიდე

დღის შაბათი დასვენება საშუალებას მისცემს მისი ერთგული მსახურების მოკვლას, რადგან ისინი არ დათანხმდებიან პატივი სცენ პირველ დღის დანარჩენი ნაწილს სავალდებულო გახდა, კვირა რომაული რელიგიური კანონით.

დაწი 6:6 მაშინ ეს მთავრები და ეს სატრაპები მღელვარებით მივიდნენ მეფესთან და ასე უთხრეს: მეფე და რიოს, იცოცხლე მარადიულად!

6a- ეს მღელვარე ჩანაწერი მიზნად ისახავს შეახსენოს მეფეს რიცხვების სიძლიერის, არეულობის შექმნის უნარის და, შესაბამისად, მისი ბატონობის გამლიერების აუცილებლობის შესახებ.

დაწი 6:7 სამეფოს ყველს უფლისწული, მმართველები, სატრაპები, მრჩევლები და გამგებლები ფიქრობენ, რომ უნდა გამოსცეს სამეფო განკარგულება, მკაცრი აკრძალვით, რომ ოცდაათი დღის განმავლობაში, ვინც ლოცულობს ნებისმიერს. ღმერთი ან ნებისმიერი ადამიანი, შენს გარდა, მეფეო, ლომების ბუნაგში ჩააგდებენ.

7a- მანამდე მეფე და რიოსს არ ცდილობდა აიძულოთ თავისი სამეფოს კაცები ემსახურათ ერთ ღმერთს, ვიდრე მეორეს. პოლთეიზმში რელიგიური თავისუფლება სრულია. და მის დასარწმუნებლად შეთქმულები მაამებენ მას, პატივს სცემენ მას, მეფე და რიოსს, როგორც ღმერთს. იქ, როგორც ყველს დიდ მმართველს, სიამაყე იღვიძებს და აიძულებს მას დაამტკიცოს ეს ბრძანება, რომელიც, თუმცა, მისი გონებიდან არ მოდიოდა.

დაწი 6:8 ახლს, მეფეო, დაადასტურე აკრძალვა და წერე განკარგულება, რათა ის შეუქცევადი იყოს მიდიელთა და სპარსელთა კანონის მიხედვით, რომელიც უცვლელია.

8a- ეს ბრძანებულება შესანიშნავად წინასწარმეტყველებს მას, ვინც რომის კვირა დღეს სავალდებულო გახდება დღეების ბოლოს. მაგრამ მოდით აღვნიშნოთ, რომ ცოდვილ და ცოდვილ ადამიანების მიერ დადგენილი მიდიელებისა და სპარსელების კანონის უცვლელი ხასიათი სრულიად გაუმართლებელია. უცვლელია ეკუთვნის ჭეშმარიტ და ცოცხალ ღმერთს, შემოქმედს.

დაწი 6:9 ამის შემდეგ მეფე და რიოსმა დაწერა ბრძანება და ბრძანება.

9a- ეს ნაბიჯი არსებითია, რადგან მას შემდეგ, რაც თავად დაწერს ბრძანებულებას და დაცვას, მიდიელებისა და სპარსელების უცვლელი კანონი უნდა იქნას დაცული.

დაწ 6:10 როცა დანიელმა იცოდა, რომ ბრძანება იყო დაწერილი, დაბრუნდა თავის სახლში, სადაც ზედაოთახის ფანჯრები იყო ღია იერუსალიმისკენ; და დღეში სამჯერ დაიხოქა, ლოცულობდა და ადიდებდა ღმერთს, როგორც ადრე.

10a- დანიელ არცვლს თავის ქცევას და არაძლევს საკუთარ თავს უფლებას მოექცეს ამადამიანური საზომის გავლენის ქვეშ. ფანჯრის გახსნით ის აჩვენებს, რომ სურს, რომ მისი ერთგულება ყოვლსშემძლე ღმერთისადმი ყველსთვის ცნობილი იყოს. ამ დროს დანიელი უხვევს იერუსალიმის მიმართულებით, სადაც კი დაწერული, ღვთის ტაძარი მდებარეობს. რადგან სული ღმერთი დიდი ხნის განმავლობაში გამოცხადდა ამ წმინდა ტაძარში, რომელიც მან გააკეთა თავის სახლად, მის მიწიერ საცხოვრებლად.

დაწი 6:11 მაშინ ეს კაცები შევიდნენ მღელვარე სახით და იპოვეს დანიელი, რომელიც ლოცულობდა და უხმობდა თავის ღმერთს.

11a - შეთქმულები ელოდნენ და უყურებდნენ მას, რათა დაეჭირათ იგი სამეფო ბრძანებულების და უმორჩილებლობისას; ამჟამად "მშვენიერი დელიტა".

დაწი 6:12 იდგნენ მეფის წინაშე და უთხრეს მას სამეფო დაცვის შესახებ: არ დაგიწერთ დაცვა, რომ ვინც ოცდაათი დღის განმავლობაში ილოცოს რომელიმე ღმერთს ან ვინმეს, გარდა შენსა, მეფეო, იყოს ლომების ბუნაგში ჩააგდეს? მეფემ უპასუხა: რამ გარკვეულია, მიდიელთა და სპარსელთა კანონით, რომელიც უცვლელია.

12a - მეფეს შეუძლია მხოლოდ დაადასტუროს განკარგულება, რომელიც მან თავად დაწერა და მოაწერა ხელი.

დაწი 6:13 კვლავ მიუგეს და უთხრეს მეფეს: დანიელი იუდას ტყვეთაგანი, არ მოგისმენია, მეფეო, არც ლოცვას, რომელიც დღეში სამჯერ დაწერე.

13a- საქმის კურსში ჩავარდნილი, მისი ლოცვის მოქმედებისას, დანიელი დაგმო. მეფე აფასებს დანიელს მისი ერთგული და პატიოსანი ქცევისთვის. ის მაშინვე დაამყარებს კავშირს საკუთარ თავსა და ამ ღმერთს შორის, რომელსაც ემსახურება ამდენი მონდომებითა და ერთგულებით, რადგან მას რეგულარულად ლოცულობს დღეში სამჯერ. ეს ხსნის იმ ტკივილსა და ტანჯვას, რომელსაც დანიელს მსჯავრს მოუტანს მას და მისი მომავალი მოქცევის დასაწყისი.

დაწი 6:14 მეფე ძალაჲს შეწუხდა, როცა ეს გაიგო; გულთჲს მიიტანა დაწიელს გადასარჩენად და მზის ჩასვლამდე ცდილობდა მის გადასარჩენას.

14ა - შემდეგ მეფე ხვდება, რომ მასზე მანიკულორება მოახდინეს და ის დიდ ძალსხმევას იხმარს დაწიელს გადასარჩენად, რომელსაც ძალაჲს აფასებს. მაგრამ მისი ძალსხმევა უშედეგო იქნება და მეფე სევდიანად აღმოაჩენს ყველფერს: წერილ კლვს, მაგრამ სული აცოცხლებს. მოგვიანებით ადამიანებს ამ გამოთქმის მინიჭებით ღმერთი აჩვენებს კანონების პატივისცემის ზღვარს. ცხოვრება არ შეიძლება დარეგულირდეს კანონის ტექსტების ასოებით. თავის ღვთაებრივ განსჯაში ღმერთი ითვალისწინებს დეტალებს, რომლებსაც მისი დაწერილ კანონის მკვდარი ასო უგულუბელყოფს და ღვთის გარეშე ადამიანებს არ აქვთ სიბრძნე იგივე გააკეთონ.

დაწი 6:15 მაგრამ ეს კაცები დაჟინებით სთხოვდნენ მეფეს და უთხრეს: იცოდე, მეფეო, რომ მიდიელთა და სპარსელთა კანონი მოითხოვს, რომ მეფის მიერ დადსტურებული ყოველი აკრძალვან განკარგულება იყოს შეუქცევადი.

15ა - შეთქმულნი იხსენებენ მიდიისა და სპარსელთა მეფის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებების შეუქცევად (გაუმართლებელ) ბუნებას. ის თავად არის თავისი მემკვიდრეობითი კულტურის ხაფანგში. მაგრამ მას ესმის, რომ ის იყო დაწიელს წინააღმდეგ შეთქმულების მსხვერპლი.

დაწი 6:16 მაშინ მეფემ ბრძანა, მოეყვანათ დაწიელი და ჩაეგდოთ ლომების ბუნაგში. მიუგო მეფემ და უთხრა დაწიელს: გიხსნას შენი ღმერთი, რომელსაც მოთმინებთემსახურები!

16ა - მეფე იძულებულია დაწიელი ჩააგდოს ლომების ბუნაგში, მაგრამ მას მთელი გულით სურს, რომ ღმერთი, რომელსაც ასე ერთგულს დემსახურება, ჩაერიოს მის გადასარჩენად.

დაწი 6:17 მოიტანეს ქვა და დადეს ორმოს ხვრელზე; დაბეჭდა მეფემ თავისი ბეჭდით და თავისი დიდებულების ბეჭდით, რათა არაფერი შეცვლილიყო დაწიელთა დაკავშირებით.

17ა- აქ, დაწიელს მიერ განცდილია გამოცდილება მწარმოაჩინა მსგავსება ქრისტეს დაკრძალვასთან, რომლის წრიულ ქვის კარი ასევე დალუქული იყო ადამიანის ჩარევის თავიდან ასაცილებლად.

დანი 6:18 წავიდა მეფე თავის სასახლეში; დამე უზმოზე გაატარა, ხარჭა არ მოუყვანია და ვერ ჩაეძინა.

18ა - მეფის ეს საქციელი მის გულწრფელობას მოწმობს. ამ საქმით ის აჩვენებს, რომ სურს ასიამოვნოს დანიელს ღმერთს და მიიღოს მისი ხსნა მისგან. ეს არის მისი ერთ ღმერთთან მოქცევის დასაწყისი.

დანი 6:19 მეფე ადგა გამთენიისას და სასწრაფოდ წავიდა ლომების ბუნავში.

19ა- სიწმინდის მომზადება, რომელსაც მოჰყვება უძილო დამე დანიელს სიკვდილს ფიქრით და ტანჯულო მისი გონების გამო და ლომების ბუნამისკენ გარიჟრაჟისკენ სწრაფვა არ არის წარმართი მეფის ქმედებები, არამედ მისი, რომელსაც უყვარს თავისი ძმა. ღმერთში.

დანი 6:20 ორმოს ახლოს რომ მივიდა, სევდიანი ხმით დაუმახა დანიელს. მიუგო მეფემ დანიელს და უთხრა: დანიელმა, ცოცხალ ღმერთის მსახურმა, შენმა ღმერთმა, რომელსაც მოთმინებით ემსახურები, შეიძლება ლომებისგან გიხსნას?

20ა - ორმოს მიახლოებისას სევდიანი ხმით დაუმახა დანიელს

მეფეს იმედი აქვს, მაგრამ ეშინია და ეშინია უარესის დანიელსთვის. თუმცა მის იმედს ისიც ადასტურებს, რომ ურეკავს და კითხვას უსვამს.

20ბ - შეეძლო თუ არა დანიელმა, ცოცხალ ღმერთის, შენი ღმერთის მსახურმა, რომელსაც მოთმინებით ემსახურები, გიხსნას ლომებისგან?

ცოცხალ ღმერთად “ დასახელებით, დროსი მოწმობს მისი მოქცევის დასაწყისზე. თუმცა, მისი შეკითხვა “ შეძლო მან ლომებისგან შენი გადარჩენა? » გვაჩვენებს, რომ ჯერ არ იცნობს. თორემ იტყოდა: „ უნდა გამოგეხსნა ლომებისგან?“ ».

დანიელ 6:21 უთხრა დანიელმა მეფეს: მეფეო, იცოცხლე მარადიულად!

21ა- შეთქმულების პირში, მე-6 მუხლში, გამოთქმას მცირე მნიშვნელობა ჰქონდა, მაგრამ დანიელს სიტყვაში ის წინასწარმეტყველებდა ღვთის რჩეულთათვის დანიშნულ მარადიულ სიცოცხლეზე წვდომას.

დანი 6:22 ჩემმა ღმერთმა გამოგზავნა თავისი ანგელოზი და დაიკავა პირი ლომებს, რომლებმაც არაფერი დამიშავეს, რადგან მის წინაშე უდანაშაულო აღმოვჩინდი; და არც შენს წინაშე, მეფეო, არაფერი გამიკეთებია ბოროტი.

22a- ამ გამოცდილებით, მეფე და რიოსი აცნობიერებს, თუ რამდენად სულელური, გაუმართლებელი და დაუსაბუთებელია ადამიანთა სამეფო განკარგულებების უცვლელი წარმოდგენა ქეშმარიტი ცოცხალი ღმერთის მიერ, რომელსაც დაწილი და უმაღლეს დემსახურება.

დაწი 6:23 მაშინ მეფემ ძაღვან გაიხარა და ბრძანა, დაწიელო გამოეყვანათ ორმოდას. დაწიელო ამოიყვანეს ორმოდას და ჭრილობა არ აღმოაჩნდა, რადგან თავის ღმერთს ენდობოდა.

23a - მაშინ მეფეს ძაღვან გაუხარდა ბუნებრივი და სპონტანური სიხარულის ეს რეაქცია ცხადყოფს ღმერთის მიერ არჩეულ მომავალს, რადგან ახლ მეფეს აქვს თავისი არსებობისა და ძალ უფლების და რწმუნება.

23b - დაწიელო ამოიყვანეს ორმოდას და მასზე ჭრილობა არიპოვეს ისევე, როგორც არ დაიწვა დაწიელს სამი თანამგზავრის ზედმეტად გახურებულ ღუმელში ჩაგდებულ ტანსაცმელ.

23c- იმიტომ, რომ იგი ენდობოდა თავის ღმერთს ეს ნდობა გამოვლენდა მის გადაწყვეტილებაში, არ დაემორჩილ სამეფო განკარგულებას, რომელიც ღმერთს ართმევდა მის ლოცვას; შეუძლებელი და წარმოუდგენელი არჩევანი რწმენის ამ წმინდა ადამიანური მოდელისთვის.

დაწი 6:24 მეფემ ბრძანა, რომ ის კაცები, რომლებიც ადნა შაულუბდენ დაწიელს, მოეყვანათ და ლომების ბუნაგში ჩაეგდოთ ისინი, მათი შვილები და მათი ცოლები; და სანამ ორმოს ფსკერს მიაღწევდნენ, ლომებმა შეიპყრეს ისინი და დაამტვრიეს მთელი მათი ძვლები.

24a- ღმერთმა სიტუაცია შეცვალა ბოროტების წინააღმდეგ, ვინც ბოროტებას გეგმავს. სპარსეთის მეფეების დროს, რომლებიც მოვა, გამოცდილება განახლდება ებრაელი მორდოქაისთვის, რომლის წინამძღოლ ჰამანს სურს მოკლას თავის ხალხთან ერთად დედოფალესთერის დროს. იქაც სწორედ ჰამანი იქნება ჩამოკიდებული მორდოქაისთვის და დამულღელები.

დაწი 6:25 ამის შემდეგ მეფე და რიოსმა მისწერა ყველ ხალხს, ყველ ერს და ყველ ენას, რომლებიც ცხოვრობენ მთელ დედამიწაზე: მშვიდობა თქვენ და უხვადა.

25a- მეფის ეს ახალი ნაწერი არის ცოცხალი ღმერთის მიერ დაპყრობილი კაცის შესახებ. ახლ სრულ

სიმშვიდეში მყოფი გულში, ის იყენებს თავის გაბატონებულ მდგომარეობას, რათა ესაუბროს თავისი სამეფოს ყველ ხალხს, მოწმობას მისი მშვიდობის შესახებ, რომელიც მან მიიღო ჭეშმარიტი ღმერთისაგან.

დაწი 6:26 მე ვბრძანებ, რომ მთელჩემს სამეფოში იყოს შიში და შიში და ნიელს ღმერთის მიმართ რადგან ის არის ცოცხალ ღმერთი და მარადიულ დუღებს; მისი სამეფო არასოდეს განადგურდება და მისი ბატონობა ბოლომდე გაგრძელდება.

26a - ამას ვბრძანებ მთელი ჩემი სამეფოს მანძილზე მეფე ბრძანებს, მაგრამ არავის აიძულებს.

26b- შიში და შიში და ნიელს ღმერთის მიმართ მაგრამ ამ გამოცდილებით გამდიდრებული, და ნიელს ღმერთის შიშსა და შიშს აწესებს, რათა და ნიელს წინააღმდეგ გაჩაღებული ახალ შეთქმულების ავტორებს გადაიფიქროს.

26c- რადგან ის არის ცოცხალ ღმერთი და მარადიულ დითმენს

ის იმედოვნებს, რომ ეს მოწმობა მიიღება სამეფოს ხალხის გულში და ამისათვის ის ადიდებს და ადიდებს მას.

26d- მისი სამეფო არასოდეს განადგურდება და მისი ბატონობა ბოლომდე გაგრძელდება

ქანდაკების მე-5^{სამეფოს} მარადიული პერსონაჟი კიდევ ერთხელ გამოცხადდა.

დაწი 6:27 ის არის ის, ვინც იხსნის და იხსნის, რომელიც ახდენს ნიშნებსა და სასწაულებს ცაში და დედამიწაზე. სწორედ მან იხსნა და ნიელს ლომების ძალეფლებისგან.

27a- ის არის ვინც ხსნის და ვინც იხსნის

მეფე მოწმობს იმაზე, რაც მან შენიშნა, მაგრამ ეს ხსნა და ეს ხსნა ეხება მხოლოდ ფიზიკურ სხეულს, და ნიელს სიცოცხლეს. ჩვენ მოგვიწევს ველოდოთ იესო ქრისტეს მოსვლას, რათა გავიგოთ ღმერთის ცოდვისგან თავის დახსნის სურვილი. მაგრამ მოდით აღვნიშნოთ, რომ მეფემ ბუნებრივად იგრძნო საჭიროება განწმენდილო, რათა მოეწონებინა ცოცხალ ღმერთი.

27b- რომელიც ახდენს ნიშნებსა და სასწაულებს ცასა და დედამიწაზე

და ნიელს წიგნი მოწმობს ამ ნიშნებსა და საოცრებებს, ზებუნებრივ ქმედებებს, რომლებიც ღმერთმა შეასრულა, მაგრამ ფრთხილდ იყავით, ეშმაკსაც და მის დემონებსაც შეუძლიათ გარკვეული დვთაებრივი სასწაულების გაყალბება. ორი შესაძლო

წარმოშობის იდენტიფიცირებისთვის საკმარისია იმის გაგება, თუ ვინ სარგებლობს მიწოდებულ გზავნილთ. იწვევს ეს შემოქმედი ღმერთისადმი მორჩილებას, თუმის ურჩობას?

დანიელ 6:28 დანიელ აყვავდა და რიოსის მეფობაში და კიროს სპარსელს მეფობის დროს.

28a- ჩვენ გვესმის, დანიელ არ დაბრუნდება თავის ეროვნულ სამშობლოში, მაგრამ გაკვეთილები, რომლებიც ღმერთმა ასწავლეს მას დაწმინდებით.

დანიელ 7

დანი 7:1 : ბაბილონის მეფის ბელშაზარის მეფობის პირველ წელს დანიელმა სიზმარი ნახა და იხილ ხილვები, როცა იწვა. მერე სიზმარი დაწერა და უამბო მთავარი.

1a - ბაბილონის მეფის, ბელშაზარის პირველ წელს ანუ 605 წელს. დანი.2-ის ხილვის შემდეგ 50 წელი გავიდა. სიკვდილს, დიდი მეფე ნაბუქოდონოსორი შეიცვალა მისი შვილშვილ ბელშაზარი.

დანიელ 7:2 : დაიწყო დანიელმა და თქვა: მე დავინახე ჩემს ღამის ხილვაში და აჰა, ცის ოთხი ქარი იფეთქა დიდზღვაზე.

2a- ცის ოთხმა ქარმა შემოიჭრა

ეს არის საყოველთაო ომები, რომლებიც უბიძგებს დომინატორებს გააფართოონ თავიანთი ძალა ოთხი კარდინალური წერტილს მიმართულებით, ჩრდილოეთის, სამხრეთის, აღმოსავლეთისა და დასავლეთისკენ.

2b- დიდზღვაზე

გამოსახულება არ არის მათამებელი კაცობრიობისთვის, რადგან ზღვა, თუნდაც დიდი, სიკვდილს სიმბოლოა. ეს არ არის, ღვთის პროექტში, ადამიანისათვის მომზადებული გარემო, რომელიც შექმნილია მის ხატად, გენ.1-ის მიხედვით. მისი გარემო არის დედამიწა. მაგრამ კაცობრიობამ

დაკარგა თავდაპირველი ცოდვის შემდეგ თავისი ღვთაებრივი ხატება და ის უკვე აღარ არის მის წმინდა და წმინდა თვალბში, ვიდრე უწმინდური და უმწეო ზღვის ცხოველები, რომლებიც შთანთქავენ ერთმანეთს ეშმაკისა და დემონების შთაგონებით. ამ ხედვაში ზღვა ადამიანთა ანონიმურ მასას განასახიერებს.

გარდა ამისა, წინასწარმეტყველებით დაფარული ტერიტორია ეხება ხალხებს, რომლებიც დაკავშირებულია მათი სანაპირო ასპექტებით, რომლებიც ესაზღვრება ხმელთა შუა ზღვას. მაშასადამე, ზღვა დიდ როლს თამაშობს დომინანტთა დაპყრობების საომარ მოქმედებებში.

დანი 7:3 და ოთხი დიდი მხეცი გამოვიდა ზღვიდან, სხვა და სხვა ერთმანეთისგან.

3ა - და გამოვიდა ზღვიდან ოთხი დიდი ცხოველი ჩვენ ახალ ხედვაში ვხვდებით დანიელს 2-ში მოცემულ სწავლებას, მაგრამ იქ ცხოველები ცვლიან ქანდაკების სხეულს ნაწილებს.

3ბ - განსხვავებულ ლე ს ერთმანეთისგან დანის ქანდაკების მასალების მსგავსად.2.

დანი 7:4 პირველი ლომივით იყო და არწივის ფრთები ჰქონდა; მე ვუყურებდი, სანამ ფრთები არ ჩამოვლოჯა; აიყვანეს მიწიდან და ფეხზე წამოაყენეს, როგორც კაცი და კაცის გული მიეცა მას.

4ა- პირველი ლომივით იყო და არწივის ფრთები ჰქონდა

აქ დანის ქალღმის მეფის ოქროს თავი.2 ხდება ლომი არწივის ფრთებით; ბაბილონის ლურჯ ქვებზე ამოტვიფრული ემბლემა, მეფე ნაბუქოდონოს ორის სიამაყე დანში.4.

4ბ - მე ვუყურე, სანამ ფრთები არ ჩამოვლოჯა

წინასწარმეტყველება ეხება შვიდ წელს ან შვიდჯერ, რომლის დროსაც მეფე ნაბუქოდონოს ორი ღმერთმა სულ ლურად აქცია. დან .4:16-ში ნაწინასწარმეტყველები დამცირების 7 წლის განმავლობაში (შვიდჯერ), მისი ადამიანური გული ამოიღეს და შეცვალა მხეცის გული.

4ც- აიყვანეს მიწიდან და ფეხზე წამოაყენეს, როგორც კაცი და კაცის გული მიეცა მას.

აქ დასტურდება მისი მოქცევა შემოქმედ ღმერთად. მისი გამოცდილება საშუალებას გვაძლევს გავიგოთ, რომ ღმერთისთვის ადამიანი ადამიანია მხოლოდ მაშინ, როცა მისი გული ღვთის ხატებას ატარებს. ის გამოავლენს მას იესო ქრისტეში

განსახიერებაში სიყვარულსა და მორჩილების სრულყოფილდვთაებრივ მოდელს.

დან 7:5 და, აჰა, მეორე მხეცი და თვივით იყო და ერთ მხარეს იდგა; სამი ნეკნი ჰქონდა პირში კბილებს შორის და უთხრეს: ადექი, ბევრი ხორცი ჭამე.

5ა- და აჰა, მეორე მხეცი და თვივით იყო და ერთ მხარეს იდგა

ქალღეის მეფის შემდეგ მიდიელებისა და სპარსელების ვერცხლს ზარდახშა და მკლავები და თვივახდა. სიზუსტე „რომელიც ერთ მხარეს იდგა“ ასახავს სპარსელთა ბატონობას, რომელიც მეორე ადგილზე გაჩნდა მიდიელების ბატონობის შემდეგ, მაგრამ მეფე კიროს 2 სპარსელს მიერ მოპოვებულმა დაპყრობებმა მას გაცილებით მეტი ძალა მისცა, ვიდრე მიდიელებს.

5ბ- პირში სამი ნეკნი ჰქონდა კბილებს შორის და უთხრეს: ადექი, ბევრი ხორცი ჭამე.

სპარსელები გაბატონდებიან მიდიელებზე და დაიპყრობენ სამ ქვეყანას: მდიდარი მეფის კროისოსის ლდიას – 546 წელს, ბაბილონს – 539 წელს და ეგვიპტეს – 525 წელს.

დან 7:6 ამის შემდეგ შევხედე და აჰა, მეორე ლოპარდს ჰგავდა და ზურგზე ჩიტივით ოთხი ფრთა ჰქონდა; ამ ცხოველს ოთხი თავი ჰქონდა და ბატონობა მას მიენიჭა.

6ა- ამის შემდეგ შევხედე და აჰა, მეორე ლოპარდს დაემსგავსა

ასე რომ, ბერძენი მმართველების თავხედური მუცელი და თეძოები ლოპარდა დიქცევა ფრინველს ოთხი ფრთით; ბერძნულ ლოპარდის ლქები მას ცოდვის სიმბოლოდაქცევს.

6ბ- და ზურგზე ჩიტივით ოთხი ფრთა ჰქონდა

ლოპარდთან დაკავშირებული ოთხი ფრინველს ფრთა ასახავს და ადასტურებს მისი ახალგაზრდა მეფის ალექსანდრე მაკედონელის დაპყრობების უკიდურეს სიჩქარეს (-336-დან -323-მდე).

6ც- ამ ცხოველს ოთხი თავი ჰქონდა და მას მიენიჭა ბატონობა

აქ არის „ოთხი თავი“, მაგრამ დან.8-ში ეს იქნება „ოთხი დიდი რქა“, რომელიც აღნიშნავს ბერძენ მმართველებს, ალექსანდრე მაკედონელს შემკვიდრეებს: სელევკოსს, პტოლემეოსს, ლსიმაქეს და კასანდრს.

დან 7:7 ამის შემდეგ მე ვუყურე ჩემს დამის ხილვებს და აჰა, იყო მეოთხე მხეცი, საშინელო, საშინელო და ძალზე ძლიერი; დიდი რკინის კბილები ჰქონდა, ჭამდა,

დაამტვრია და ფეხქვეშ დააბიჯა რაც და რჩა; ის განსხვავდებოდა ყველ წინა ცხოველსგან და ათი რქა ჰქონდა.

7ა- ამის შემდეგ მე ვუყურებდი ჩემს ღამის ხილვებს და აჰა, იყო მეოთხე მხეცი, საშინელო, საშინელო და არა ჩვეულებრივა დძლოერი.

აქ ისევ რომის იმპერიის რკინის ფეხები ხდება ურჩხულ რკინის კბილებით და ათი რქით. იმის გამო, რომ Rev.13:2-ის მიხედვით, ის მხოლოდ ატარებს 3 წინა იმპერიის კრიტერიუმებს: ლომის სიძლიერე, და დასტურებულა ამ მუხლში, სადაც მითითებულა: არა ჩვეულებრივა დძლოერი; და თვის ძალ და ლოპარდის სიჩქარე მისი ცოდვის მემკვიდრეობით სიმბოლური მისი ლქებით.

7ბ- მას დიდი რკინის კბილები ჰქონდა, ჭამდა, და ამტვრია და ფეხქვეშ ათელ რაც და რჩა;

რკინის სიმბოლოს მიერ განხორციელებულ ხოცვა-ჟლეტას, რომელიც გაგრძელდება სამყაროს აღსასრულს მდე, მისი პაპის ბატონობით.

7ც- ის განსხვავდებოდა ყველ წინა ცხოველსგან და ჰქონდა ათი რქა.

ათი რქა წარმოადგენს ფრანკებს, ლომბარდებს, ალმანებს, ანგლო-საქსებს, ვესტგოთებს, ბურგუნდიელებს, სუევებს, ჰერულიებს, ვანდალებს და ოსტროგოთებს. ეს არის ათი ქრისტიანული სამეფო, რომელიც ჩამოყალიბდება რომის იმპერიის დაშლის შემდეგ 395 წლდან, ანგელოზის მიერ და ნიელსთვის მიცემულ ახსნა-განმარტებების მიხედვით 24-ე მუხლში.

დანი 7:8 და დავაკვირდი რქებს და, აჰა, კიდევ ერთი პატარა რქა გამოვიდა მათ შორის, და სამი პირველი რქა ამ რქის წინ იყო ამოღებული; და, აჰა, მას ჰქონდა თვალები, როგორც კაცის თვალები და პირი, რომელიც ამპარტავნულს დღე პარაკობდა.

8ა- შევხედე რქებს და აჰა, კიდევ ერთი პატარა რქა გამოვიდა მათ შორის

პატარა რქა გამოდის ათი რქიდან ერთიდან, რომელიც აღნიშნავს ოსტროგოთების იტალიას, სადაც მდებარეობს ქალქი რომი და ეგრეთწოდებული პაპის „წმინდა საყდარი“, ლტერანის სასახლეში კეელუსის მთაზე; ლთინური სახელი ნიშნავს ცას.

8ბ- და ამ რქის წინ სამი პირველი რქა მოიგლოჯა

მოწყვეტილი რქები ქრონოლოგიურად არის: სამი მეფე ჩამოცილებულა 24-ე სტროფიდან, კერძოდ, ჰერული 493-დან 510 წლამდე, შემდეგ თანმიმდევრულად, ვანდალები 533 წელს და ოსტროგოთები 538 წელს,

რომლებიც განდევნეს რომიდან გენერალ ბელზარიუსმა იუსტინიანე 1-ის ბრძანებით საბოლოოდ დაამარცხეს რავენაში 540 წელს. რადგან ამ რქის წინ გამოთქმის შედეგი უნდა აღვნიშნოთ. ეს ნიშნავს, რომ რქას არ გააჩნია პირადი სამხედრო ძალა და სარგებლობს მონარქების შეიარაღებულ ძალებით, რომლებსაც ეშინიათ მისი და მისი რელიგიური ძალა უფლების და ამითამჯობინებენ მის მხარდაჭერას და მორჩილებას. ეს მსჯელობა და დასტურდება და ნ.8:24-ში, სადაც წავიკითხავთ: *მისი ძალა გაიზრდება, მაგრამ არა მისი ძალთ* და 25-ე ლექსი დააკონკრეტებს: *მისი კეთილდღეობისა და მისი ხრიკების წარმატების გამო, მას ქედმაღლობა ექნება. გული . ამრიგად, ნაჩვენებია, რომ ჭეშმარიტება და დასტურებას იღებს მხოლოდ დანიელს წიგნის სხვადასხვა თავებში და უფრო ფართოდ მთელ ბიბლიაში მიმოფანტული მსგავსი გზავნილების გაერთიანებით. გამოყოფილ, წიგნის თავები „ბეჭდავს“ წინასწარმეტყველებას და მის გზავნილებს, ყველზე და ხვეწილ და ყველზე მნიშვნელოვანი რჩება მიუწვდომელი.*

8c- და აჰა, მას ჰქონდა თვალები, როგორც მამაკაცის თვალები

Rev.9-ში სული წინ უსწრებს მის აღწერილობას ტერმინით, *როგორცაა* . ამგვარად, ის მიუთითებს გარეგნობის მსგავსებაზე, რაც არ არის რეალობა. აქაც უნდა აღვნიშნოთ იესო ქრისტეში სრულყოფილებაში ხორცშესხმულ და *მთან* მსგავსება, *მაგრამ მას მხოლოდ ამის პრეტენზია აქვს*. მაგრამ არის უფრო მეტიც, რადგან „*თვალები*“ სიმბოლოა წინასწარმეტყველთა ნათელმხილველობისა, რომლის სრულყოფილი მოდელიც იესოა. და სული მიუთითებს პაპის წინასწარმეტყველურ პრეტენზიაზე, რომელიც საბოლოოდ დააარსებს თავის ოფიციალურ შტაბ-ბინას ვატიკანში, სიტყვა, რომელიც ნიშნავს: წინასწარმეტყველებას, ლათინურიდან "vaticinare". ეს და დასტურდება Rev.2:20-ში, როდესაც სული ადარებს ამ რომაულ კათოლიკურ ეკლესიას იეზებელს, რომელიც მოკლეს იაჰვეს წინასწარმეტყველები, უცხო ქალს, რომელიც თავვანს სცემდა ბაალებს, დაქორწინებულ მეფე ახაბს. შედარება გამართლებულია, რადგან პაპობა იწვევს ქრისტეში ღმერთის ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველების სიკვდილს ინკვიზიციის სასწორზე.

8d- და პირი, რომელიც ლპარაკობდა ამპარტავნებით

ამ მე-7 თავში ღვთაებრივი კინორეჟისორი და რეჟისორი „ზუმში“ წარმოგვიდგენს ქრისტიანულ ეპოქას, რომელიც განსაკუთრებით ეხება მას, პერიოდს რომის იმპერიის დასასრულსა და ქრისტეს დიდებულ დაბრუნებას შორის მიქაელში, მის ციურ სახელს ანგელოზებთან ერთად. ამპარტავანი მეფის, წმინდანთა მღვდელის მოსვლას ამცნობს უზენაესის, რომელიც თავს ესხმის ღვთაებრივ რელიგიურ ნორმებს, ცდილობს შეცვალოს დრო და კანონი, ათი მცნება და სხვა საღვთო წეს-ჩვეულებები. სული აცხადებს მის საბოლოო დასჯას; ის „ცეცხლში შთანთქავს მისი ამპარტავანი სიტყვების გამო“. მაშასადამე, მეშვიდე ათასწლეულს ზეციური სამსჯავროს სცენა მაშინვე წარმოგვიდგება მისი ამპარტავანი სიტყვების ხსენების შემდეგ. მის წინაშე მეფე ნაბუქოდონოს ორმაც გამოიჩინა ქედმაღლობა, მაგრამ მან თავმდაბლდ მიიღო დამცირების გაკვეთილი, რომელიც ღმერთმა მისცა.

ზეციური სამსჯავრო

დანი 7:9 ვუყურებდი, როცა ტახტები იდგმებოდა. და დაჯდა დღეთა ძველი. მისი სამოსი თოვლივით თეთრი იყო, თავზე თმა სუფთა მატყლავით ჰქონდა; მისი ტახტი ცეცხლს ალვით იყო და ბორბლები - აალებული ცეცხლივით.

9ა - შევხედე, სანამ ტახტები იყო განთავსებული ეს სცენა განასახიერებს განკითხვის დროს, რომელსაც განახორციელებენ იესო ქრისტეს გამოსყიდული წმინდანები მისი თანდასწრებით, ტახტებზე მჯდომარე, ზეცაში, რევ.4-ის მიხედვით, 20-ში მოხსენიებული ათასი წლის განმავლობაში. ეს განაჩენი ამზადებს პირობებს საბოლოო განაჩენისთვის, რომლის აღსრულებაც ილუსტრირებულია მე-11 სტროფში.

9ბ - და დაჯდა უძველესი დღეები.

ეს არის გაღმერთებული ქრისტე, ერთადერთი შემოქმედი ღმერთი. დაჯდომის ზმნის მოქმედება მიუთითებს დგომის მოქმედების შეწყვეტაზე, ეს არის დასვენების გამოსახულება. ცა აბსოლუტურ სიმშვიდეშია. დედამიწაზე ბოროტები განადგურდნენ ქრისტეს დაბრუნებისას.

9ც - მისი სამოსელი თოვლივით თეთრი იყო და თავის თმა სუფთა მატყლავით

თე თრი არის ღმერთის სრულყოფილ სიწმინდის სიმბოლო, რომელიც ეხება მის მთელ ბუნებას მისი ტანსაცმლის დონეზე, მისი ნამუშევრების სიმბოლოებს და თავის თმას, რომელიც არის სუფთა და სრულყოფილ სიბრძნის გვირგვინი ყოველგვარი ცოდვისგან.

ეს მუხლ გვთავაზობს ისა .1:18: *მოდით და ვევედრებით ამბობს იაკობი. თუ შენი ცოდვები აღსფერივითაა, თოვლივით თე თრი იქნება; თუ იისფერივით წითელაა, მატყლივით გახდება.*

9d- *მისი ტახტი ცეცხლს ალავით იყო,*

ტახტი აღნიშნავს დიდი მოსამართლის ადგილს, ღმერთის გონების განკითხვას. იგი მოთავსებულია ცეცხლს ალავის გამოსახულების ქვეშ, რომელიც იქნება ქრისტეს მართლმსაჯულების თვალში Rev.1:14-ში, სადაც ვპოულობთ ამ ლექსის აღწერილობას. ცეცხლს ანადგურებს, რაც ამ განსჯას ღმერთისა და მისი რჩეულების მტრების განადგურების მიზანს ამლევს. რადგან ისინი უკვე მკვდრები არიან, ეს განაჩენი ეხება *მეორე სიკვდილს*, რომელიც საბოლოოდ დაარტყამს მსჯავრდებულს.

მე-9- *და ბორბლები აალებული ცეცხლივით.*

ტახტს აქვს ბორბლები ცეცხლივან ცეცხლთან შედარებით, რომელიც აინთება დედამიწაზე: გამოცხადება 20:14-15: *მეორე სიკვდილი არის ცეცხლს ტბა. ამიტომ ბორბლები ვარაუდობენ მოსამართლეთა მოძრაობას ზეციდან დედამიწაზე გამოტანილ განაჩენების აღსასრულულად. ცოცხალი ღმერთი, დიდი მსაჯული, მოძრაობს და როდესაც დედამიწა განახლდება და განიწმინდება, ის კვლავ გადავა, რათა იქ თავისი სამეფო ტახტი დაამყაროს გამოცხ.21:2-3-ის მიხედვით.*

დაწი 7:10 *ცეცხლს მდინარე მოედინებოდა და გამოვიდა მის წინ. ათასი ათასი ემსახურებოდა მას და ათი ათასი მილონი იდგა მის წინაშე. მსაჯები და სხდნენ და წიგნები გაიხსნა.*

10ა - *ცეცხლს მდინარე მოედინებოდა და გამოვიდა მის წინ*

განწმენდის ცეცხლს, რომელიც ჩამოვა ზეციდან და შთანთქავს დაცემული მკვდრების სულებს და შემდეგ აღდგება, გამოცხადების მიხედვით 20:9: *და ავიდნენ დედამიწის ზურგზე და შემოერთყენენ წმინდანთა ბანაკს და საყვარელ ქალქი. მაგრამ ცეცხლს ჩამოვიდა ზეციდან და შთანთქა ისინი.*

10ბ - *ათასი ათასი ემსახურებოდა მას*

ანუ, მიწიდან გამოსყიდული **რჩეულთა მილონი სული**.

10c- და ათათასი მილონი იდგა **მის წინაშე**

მოწოდებულ ათი მილარდი მიწიერი სული მკვდრეთით აღდგებიან და იწვევენ მის და მის მოსამართლეებს, რათა განსაჯონ *მეორე სიკვდილს* სამართლიანი ღვთაებრივი განაჩენი, რაც დასტურდება **ლუკას 19:27-ში: და ნარჩენები, მოიყვანეთ აქ ჩემი მტრები, რომელთაც არ სურდათ ჩემი მეფობა მათზე და მოკალი ისინი ჩემს წინაშე**. ამგვარად, სული ადასტურებს სიტყვებს, რომლებიც მან თქვა იესოს მეშვეობით მათე 22:14: **რადგან ბევრია მოწოდებულ, მაგრამ ცოტაა რჩეული**. ეს განსაკუთრებით ბოლო დღეებში იქნება **ლუკას 18:8-ის** მიხედვით: ... *მაგრამ როცა მოვა კაცის ძე, იპოვის თუ არა რჩმენას დე და მიწაზე?*

10დ- **მსაჯულები და სხდნენ და წიგნები გაიხსნა**

უზენაესი სასამართლო განსჯის იმ ჩვენებების საფუძველზე, რომლებიც დაშვებულ იყო განაჩენისა და საბრალოებო დასკვნის საფუძველზე, რომელიც ინდივიდუალურად არის მორგებული თითოეული გასამართლებული სულისთვის. მისი **წიგნები** შეიცავს ღმერთის მეხსიერებაში შენახულ არსების ცხოვრებას, მოწმეებად ერთგული ანგელოზებით, რომელიც ამჟამად უხილვია დე და მიწისათვის.

და ნი 7:11 *შემდეგ შევხედე იმ ამპარტავანი სიტყვების გამო, რომელსაც რქა ამბობდა; და როგორც შევხედე, ცხოველი მოკლეს.*

11ა - *მერე შევხედე, იმ ამპარტავანი სიტყვების გამო, რომელიც რქამ წარმოთქვა*

მოსწონს სიტყვები " **გამოამპარტავანი სიტყვები** " მიუთითებს, რომ ამ **ლექსს** სურს გვაჩვენოს მიზეზ-შედეგობრივი კავშირი, რომელიც განსაზღვრავს ღმერთის განაჩენს. ის არ განსჯის უმიზეზოდ.

11ბ - **და სანამ ვუყურებდი, ცხოველი მოკლეს**

თუ *მეოთხე ცხოველი*, რომელიც წარმოადგენს მემკვიდრეობას, საიმპერატორო რომს - ათი ევროპული სამეფოს - პაპის რომი, ანადგურებს ხანძარს, ეს არის პაპის რომის ამპარტავანი ზეპირი საქმიანობის **გამო**; საქმიანობა, რომელიც გაგრძელდება ქრისტეს დაბრუნებამდე.

11c- და მისი **სხეული გაანადგურეს**, გადასცეს **ცეცხლს და საწვავად**

განაჩენი ერთდროულ დურტყამს **პატარა რქას** და **ათი სამოქალაქო რქას**, რომლებიც მხარს უჭერდნენ

მას და მონაწილეობდნენ მის ცოდვებში გამოცხ.18:4-ის მიხედვით. მეორე სიკვდილს ცეცხლს ტბა შთანთქავს და გაანადგურებს მათ.

დაწი 7:12 სხვა ცხოველებს ჩამოერთვათ ძალ უფლება, მაგრამ მათ სიცოცხლე გაუხანგრძლივებს გარკვეულ დროით.

12ა - სხვა ცხოველებს ძალ უფლება ჩამოართვებს

აქ, როგორც გამოცხ.19:20-სა და 21-ში, სულ ცხადყოფს, რომ წარმართობის რიგით ცოდვილებს განსხვავებულ ბედი ეძლევათ, ისინი არიან პირველქმნილი ცოდვის მემკვიდრეები, რომლებიც გადაეცა ადამიდან ადამიანთა მასებს მიწიერი ისტორიის განმავლობაში.

12ბ - მაგრამ მათ სიცოცხლს ხანგრძლივობა მიეცათ გარკვეულდრომდე

ეს სიზუსტე ნიშნავს წინა იმპერიების უპირატესობას იმაში, რომ არ განიცადეს მათი ბატონობის დასასრულ მსოფლოს დასასრულს, როგორც ეს იყო მე-4 ^{რომაული} ცხოველს შემთხვევაში მისი უკანასკნელ ქრისტიანულ უნივერსალური მმართველობის დროს იესო ქრისტეს დაბრუნების დროს. მე-4-ის დასასრულ ^{ალინიშნება} მისი სრულ განადგურებით. ამის შემდეგ დედამიწა უფორმო და ცარიელ დაჩება დაბადებიდან 1:2-ის უფსკრულს გამოსახულებით.

იესო ქრისტე, კაცის ძე

დაწი 7:13 ვუყურებდი დამის ხილვებს და, აჰა, ცის დრუმლებში კაცის ძის მსგავსი მოვიდა; მივიდა უძველესთან და მიიყვანეს მასთან.

13ა - ვუყურე ჩემს დამის ხილვებში და აჰა, ცის დრუმლებზე კაცის ძის მსგავსი მოვიდა.

კაცის ძის ეს გარეგნობა ნათელს ჰფენს ახლხან ხსენებულ განაჩენს მინიჭებულ მნიშვნელობას. განაჩენი ქრისტეს ეკუთვნის. მაგრამ დანიელს დროს იესო ჯერ არ მოსულიყო, ამიტომ ღმერთი ასახავს რას მიაღწევს თავისი მიწიერი მსახურების დროს ადამიანთა დედამიწაზე პირველ მოსვლას.

13ბ - მივიდა უძველესთან და მიიყვანეს მასთან.

მისი სიკვდილს შემდეგ ის თავად აღდგება, რათა წარუდგინოს თავისი სრულყოფილი სიმართლე, რომელიც შესწირა მსხვერპლად შეურაცხყოფილ ღმერთს, რათა მოიპოვოს პატიება თავისი ერთგული რჩეულის მიერ, დახარისხებულ და შერჩეულ. წარმოდგენილი სურათი გვასწავლს ხსნის

პრინციპს, რომელიც მიღებული იქნა ქრისტეში ღვთის ნებით მსხვერპლსადმი რწმენით. და ეს ადასტურებს მის ნამდვილობას ღმერთთან.

დანი 7:14 და მისცეს მას ბატონობა, დიდება და სამეფო; და ყველ ხალხი, ერი და ყოველი ენის კაცი ემსახურებოდა მას. მისი ბატონობა მარადიული ბატონობაა, რომელიც არ გაქრება და მისი სამეფო არასოდეს განადგურდება.

14a - მას მიეცა ბატონობა, დიდება და მეფობა

ამ მუხლს მონაცემები შეჯამებულია მათეს 28:18-დან 20-მდე მუხლებში, რომლებიც ადასტურებენ, რომ განაჩენი ნამდვილად ეკუთვნის იესო ქრისტეს: **იესო მიუახლოვდა მათ და ასე ელაპარაკა მათ: მთელი ძალა უფლება მომეცა ცასა და დედამიწაზე. . . მაშ, წადით და მოწაფეებად მოამზადეთ ყველ ერი, მონათლეთ ისინი მამისა და ძისა და სულიწმიდის სახელთ და ასწავლეთ დიცვან ყველ ფერი, რაც გიბრძანეთ და აჰა, მე შენთან ვარმუდამ, სამყაროს აღსასრულს მდეცკი.**

14b- და მას **ემსახურებოდა** ყველ ხალხი, ერი და ყოველი ენის კაცი

აბსოლუტური თვალსაზრისით, ის იქნება ახალ დედამიწაზე, ძველი განახლებული და განდიდებული მეშვიდე ათასწლეულს შემდეგ. მაგრამ გამოსყიდულები შეირჩევიან ყველ ხალხიდან, ერიდან და ენიდან იესო ქრისტეს მიერ მოპოვებული ერთი ხსნით, რადგან ისინი **ემსახურებოდნენ მას** სიცოცხლის განმავლობაში. Rev.10:11 და 17:15 ეს გამოთქმა ეხება გაქრისტიანებულ ევროპასა და დასავლურ სამყაროს. ამ ჯგუფში ვპოულობთ მილონ გადარჩენილ რჩეულს, რომლებიც ღმერთს ემსახურებინან მე-10 ლექსში.

14c- და მისი მეფობა არასოდეს განადგურდება

დან .2:44-ში მოყვანილი დეტალები მის შესახებ აქ დასტურდება: **მისი მეფობა არასოდეს განადგურდება.**

დანიელი 7:15 მე კი, დანიელს უფლო შემძვრა ჩემში და ჩემი თავის ხილვები შემაშინა.

15a- მე, დანიელს, შეწუხებული სული მქონდა ჩემში

დანიელს უბედურება გამართლებულია, ხილვა აცხადებს საფრთხეს ღვთის წმინდანებისთვის.

15b- და ჩემს თავში არსებულმა ხილვებმა შემაშინა.

მაღე მისი ხილვა მიქაელზე იგივე გავლენას მოახდენდა მასზე, დან.10:8-ის მიხედვით: **მე დავრჩი მარტოდ ვნახე ეს დიდი ხილვა; ძალებმა გამიცრუეს, სახემ ფერი შემიცვალ და დაიშალ და მთელი ძალა დავკარგე. ახსნა: კაცის მე და მიქაელ ერთი და**

იგივე ღვთაებრივი პიროვნებაა. შიში დაახასიათებს რომის მეფობას, რადგან ამ ორ თანმიმდევრულ ბატონობაში ის არ მისცემს წმინდა მმართველებს, როგორცაა ნაბუქოდნოს ორი, და რიოს მიდიელ და კიროსი 2 სპარსელი.

დაწი 7:16 და მივუახლოვდი ერთმა თვანს, ვინც იქ იდგა და ვკითხე სიმათლე ყოველვთა ამის შესახებ. მითხრა დაახსნა მომცა:

16a- აქ იწყება ანგელოზის მიერ მიცემული დამატებითი განმარტებები

დაწი 7:17 ეს ოთხი დიდი მხეცი, ეს არის ოთხი მეფე, რომლებიც აღდგება მიწიდან;

17a- გაითვალისწინეთ, რომ ეს განმარტება ეხება იმ თანმიმდევრობებს, რომლებიც დაწ.2-ში გამოვლინდა ქანდაკების გამოსახულებით, როგორც აქ დაწ.7-ში, ცხოველების გამოსახულებით.

დაწი 7:18 უზენაესის წმინდანები მიიღებენ სამეფოს და დამკვიდრებენ სამეფოს სამუდამოდ უკუნითი უკუნისამდე.

18a- იგივე კომენტარი, რაც ოთხი მემკვიდრეობის შესახებ. კვლავ, მეხუთე ეხება რჩეულთა მარადიულ სამეფოს, რომელსაც ქრისტე აშენებს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვებაზე.

დაწი 7:19 მაშინ მიწიდან გამეგოს სიმათლე მეოთხე მხეცის შესახებ, რომელიც განსხვავდებოდა ყველ დაწარჩენისგან, უადრესად საშინელო, რკინის კბილები და ბრინჯაოს ლურსმნები ჰქონდა, რომელიც ჭამდა, ამტვრევდა და ფეხქვეშ თელვდა და რჩენილი;

19a - ვისაც რკინის კბილები ჰქონდა

ჩვენ აქ, კბილებში ვპოულობთ რომის იმპერიის სიმტკიცის უკვე სიმბოლოს, რომელიც აღინიშნა დაწი ქანდაკების ფეხებით.2.

19b- და თითბერის ლურსმნები.

ამ დამატებით ინფორმაციაში ანგელოზი აზუსტებს: და თითბერის ლურსმნები. ამგვარად, ბერძნულ ცოდვის მემკვიდრეობა დასტურდება ამ უწმინდური მასალით, შენადნობი, რომელიც განასახიერებდა ბერძნულ იმპერიას დაწი ქანდაკების მუცელში და თემოებში.2.

19c- ვინც შეჭამა, და ამტვრია და გათელ რაც და რჩა ჭამა, ან დაპყრობილი ნივთებით სარგებლობა, რაც მათ ზრდის - არღვევს, აიძულებს და ანადგურებს - ფეხქვეშ თელვს, აბუჩადიგდებს და დევნა - ეს არის ის ქმედებები, რომლებსაც ორი თანმიმდევრული "რომი" და მათი სამოქალაქო და რელიგიური

მხარდა მჭერები განახორციელებენ და ბრუნებამდე ქრისტეს. 12:17-ში: სულ აღნიშნავს ბოლო „ადგენტი სტებს“ სიტყვით „ნარჩენი“.

დაწი 7:20 და იმ ათი რქიდან, რომელიც თავზე იყო, და მეორედან, რომელიც გამოდიოდა, და რომლის წინ სამი დაეცა, იმ რქაზე, რომელსაც თვალები ჰქონდა, პირი ქედმაღლურად ლპარაკობდა. და უფრო დიდი გარეგნობა, ვიდრე სხვები.

20a- ეს ლექსი მე-8 სტროფთან ურთიერთგამომრიცხავ დეტალს მოაქვს. როგორ ხდება აქ "კატარა რქა". უფრო დიდი გარეგნობა, ვიდრე სხვები? ეს არის მთელი მისი განსხვავება ათი რქის სხვა მეფეებისგან. ის ძალაღან სუსტი და მყიფეა და მაინც, რწმენისა და ღვთის შიშის წყალობით, რომელსაც იგი აცხადებს, რომ წარმოადგენს დედამიწაზე, დომინირებს და მანიპულირებს მათზე, როგორც სურს, გარდა იშვიათი გამონაკლისებისა.

დაწი 7:21 და დავინახე ეს რქა, რომელიც ებრძოდა წმინდანებს და იმარჯვებდა მათზე,

21a- პარადოქსი გრძელდება. იგი აცხადებს, რომ განასახიერებს უმაღლეს სიწმინდეს და ღმერთი ადანაშაულებს მას თავისი წმინდანების დევნაში. მხოლოდ ერთი ახსნა: ის იტყუება, თითქოს სუნთქავს. მისი წარმატება არის უზარმაზარი მატყუარა და მღუპველი ტყუილი, რომელიც ძალაღან და მღუპველია იესო ქრისტეს მიერ გავლელი გზის შესახებ.

დაწი 7:22 სანამ არ მოვიდა ძველთაგანი და არ მისცა უფლება უზენაესის წმინდანებს და დადგა დრო, როცა წმინდანებს დაეუფლნენ სამეფო.

22a- საბედნიეროდ, კარგი ამბავი და დასტურდა. პაპის რომის და მისი სამოქალაქო და რელიგიური მხარდა მჭერების ბნელი ქმედებების შემდეგ, საბოლოო გამარჯვება ქრისტესა და მის რჩეულებს მოუტანს.

23-ე და 24-ე მუხლებში მითითებულია მემკვიდრეობის რიგი

დაწი 7:23 ასე მითხრა მან: მეოთხე მხეცი არის მეოთხე სამეფო, რომელიც იარსებებს დედამიწაზე, ყველს სამეფოსგან განსხვავებულს, და რომელიც შთანთქმავს მთელ დედამიწას, და არღვევს მას და ამტვრევს მას.

23a- წარმართული რომის იმპერია თავისი იმპერიული ფორმით – 27-დან 395 წლამდე.

დაწი 7:24 ათი რქა არის ათი მეფე, რომლებიც წამოვლენ ამ სამეფოდან. მათ შემდეგ სხვა აღდგება,

პირველსგან განსხვავებულ და ჩამოგდებს სამეფეს.

24a- სწორედ ამ სიზუსტის წყალობით შეგვიძლია ამ ათი რქის ამოცნობა ათი ქრისტიანული სამეფოსთან, რომელც ჩამოყალიბდა და ნგრეული და დამსხვრეული რომის იმპერიის დასავლეთ ტერიტორიაზე. ეს არის ჩვენი დღევანდელი ევროპის ტერიტორია: ევროკავშირი (ან ევროკავშირი).

დანი 7:25 ის იტყვის სიტყვებს უზენაესის წინააღმდეგ, და ჩაგრავს უზენაესის წმინდანებს და იმედოვნებს შეცვალოს დრო და კანონი; და წმინდამის ხელში ჩაბარდებიან დროებით და დროებით და ნახევარი დროით.

25a- ის იტყვის სიტყვებს უზენაესის წინააღმდეგ
ღმერთი ამ მუხლში ამახვილებს თავის გამობას იმ ცოდვებზე, რომლებსაც იგი მიაწერს რომის პაპის რეჟიმს და რომის წინამორბედ ეპისკოპოსებს, რომელთა მიერ ჩადენილი ბოროტება პოპულარიზაციას, გამართლებასა და სწავლებას ასწავლდა უმეცარი ხალხისთვის. სული ჩამოთვლის ბრალდებებს და წყებულ ყველზე სერიოზულთ: სიტყვები თავად უზენაესის წინააღმდეგ. პარადოქსულია, რომ პაპები აცხადებენ, რომ ემსახურებიან ღმერთს და წარმოადგენენ მას დედამიწაზე. მაგრამ სწორედ ეს პრეტენზია წარმოადგენს ბრალს, რადგან ღმერთი არანაირად არ იწონებს ამ პაპის პრეტენზიას. და შედეგად, ყველფერი, რასაც რომი ცრუ ასწავლის ღმერთზე, გავლენას ახდენს მასზე პირადად.

25b- ის და ჩაგრავს უზენაესის წმინდანებს
21-ე მუხლს წმინდანთა უსამართლო დევნა აქ არის გახსენებული და დადასტურებული. განაჩენი გამოაქვს რელიგიური ტრიბუნალების მიერ, სახელწოდებით "წმინდა ინკვიზიცია". წამება გამოიყენება იმისთვის, რომ აიძულონ უდანაშაულო ადამიანები აღიარონ თავიანთი დანაშაული.

25c- და ის იმედოვნებს შეცვალოს დრო და კანონი
ეს ბრალდება ამლევს მკითხველს შესაძლებლობას აღადგინოს ჭეშმარიტი, ცოცხალი და ერთადერთი ღმერთისადმი მიცემული თავჯანისცემის ფუნდამენტური ჭეშმარიტება.

ღვთის მიერ დამყარებული მშვენიერი წესრიგი რომაელმა ბერებმა შეცვალეს. გამოსვლს 12:2-ის თანახმად, ღმერთმა უთხრა ებრაელებს ეგვიპტიდან გამოსვლას: *ეს თვე იქნება თქვენთვის პირველი თვე; ეს იქნება თქვენთვის წლის პირველი თვე*. ეს

არის ბრძანება და არა მარტივი წინადადება. და რადგანაც ხსნა მომდინარეობს ებრაელების განიესოქრისტეს მიხედვით, გამოსვლს შემდეგ, ყოველ არსება, რომელიც შედის ხსნაში, ასევე შედის ღვთის ოჯახში, სადაც მისი ბრძანება უნდა მეფობდეს და პატივი სცეს. ეს არის ჭეშმარიტი მოძღვრება ხსნის შესახებ და არსებობს მოციქულთა დროიდან. ქრისტეში ღვთის ისრაელმა მიიღო სულიერი ასპექტი, არანაკლებ მისი ისრაელა, რისთვისაც მან დაადგინა თავისი წესრიგი და მოძღვრება. რომ.11:24-ის თანახმად, წარმართი მოქცეულა აბრაამის ებრაულ ფესვსა და ღეროში და არა პირიქით. მას პავლუ აფრთხილებს ურწმუნოების წინააღმდეგ, რომელიც საბედისწერო გახდა ძველ შეთანხმების მეამბოხე ებრაელებისთვის და ისეთივე საბედისწერო იქნება ახლს მეამბოხე ქრისტიანებისთვის; რომელიც პირდაპირ ეხება რომაულ კათოლიკურ სარწმუნოებას და დანის შესწავლ.8 დადასტურებს მას 1843 წლიდან პროტესტანტი ქრისტიანები.

ჩვენ მხოლოდ გრძელ წინასწარმეტყველური გამოცხადების დასაწყისში ვართ, სადაც ღვთაებრივი ბრალდება, რომელიც ამ ლუქსშია წარმოდგენილი, ყველგან არის, რადგან შედეგები საშინელ და დრამატულა. რომის კონცერნმა შეცვალ დრო:

ღვთის მე-4 მცნების შაბათი დასვენება. მეშვიდე დღე 321 წლის 7 მარტიდან შეიცვალ პირველ დღით, რომელიც ღვთის მიერ ტარდება როგორც საერო დღე და კვირის დასაწყისი. უფრო მეტიც, ეს პირველ დღე დააწესა რომის იმპერატორმა კონსტანტინე I-მა, როდესაც იგი ეძღვნებოდა თაყვანისცემას „პატივცემულ და უძლეველ მზის“, წარმართების მიერ გაღმერთებული მზის, უკვე ეგვიპტეში, ცოდვის ბიბლური სიმბოლო. დანიელს 5-მა გვიჩვენა, თუ როგორ სჯის ღმერთი მის მიმართ გაკეთებულ შეურაცხყოფას, ასე რომ, ადამიანი გაფრთხილებულია და მან იცის, რა ელს მას, როდესაც ღმერთი განიკითხავს მას, როგორც მან გაასამართლ და მოკლ მეფე ბელშაცარი. სამყაროს და არსებიდანვე ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათს აქვს დროისა და ღვთიური კანონის ორმაგი მახასიათებელი, როგორც ეს ჩვენს ლუქსშია აღნიშნული.

2 – წლის დასაწყისი, რომელიც თავდაპირველდ გაზაფხულზე იყო, სიტყვა, რომელიც პირველდ ნიშნავს, შეიცვალ ზამთრის დასაწყისში.

3 – ღმერთის თანახმად, დღის შეცვლას ხდება მზის ჩასვლას, დღის წესრიგში და არა შუადღისას, რადგან ის რიტმულია და აღინიშნება ვარსკვლავებით, რომლებიც მან შექმნა ამ განზრახვით.

კანონის ცვლილება ბევრად უფრო ღრმავა, ვიდრე შაბათის თემა. რომა არ შეურაცხყო ტაძრის ოქროს ჭურჭელს, მან საკუთარ თავს უფლება მისცა შეცვალოს ღმერთის მიერ დაწერილი სიტყვების ორიგინალური ტექსტი მოსესათვის მიცემული ქვის მაგიდებზე თითოთ. იმდენად წმინდა რამ, რომ კიდობანთან შეხება, რომელშიც ისინი იპოვეს, ღმერთმა და უყოვნებელ სიკვდილს დაარტყა.

25c- და წმინდანები გადაეცემათ მის ხელში დროებით, დროებით და ნახევარი დროით

რას ნიშნავს დრო? მეფე ნაბუქოდონოსორის გამოცდილება გვამღვს პასუხს და ნ.4:23-ში: *გაგაძევებენ ადამიანთა შორის, და ბინავდები მინდვრის მხეცებთან, მოგცემენ ბაღებს ხარებივით საჭმელად და შვიდჯერ გადაივლის თქვენზე*, სანამ არ გაიგებთ, რომ უზენაესი განაგებს ადამიანთა სამეფოს და ამღვს მას, ვისაც სურს. ამ მძიმე გამოცდილების შემდეგ, მეფემ 34-ე მუხლში თქვა: *და თქმული დროის შემდეგ, მე, ნაბუქოდონოსორმა, თვალბი ზეცისკენ ავაპყარი და გონება და მიბრუნდა. მე ვაკურთხებ უზენაესს, ვადიდებ და ვადიდებ მას, ვინც მარადიულ დცხოვრობს, რომლის სამფლობელო მარადიული ბატონობაა და რომლის სამეფოც ითვლოს თაობიდან თაობას. შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ ეს შვიდი დრო წარმოადგენს შვიდ წელს*, რაც გრძელდება და მთავრდება მისი ცხოვრების განმავლობაში. ის, რასაც ღმერთი დროს უწოდებს, არის დრო, რომელიც დედამიწას სჭირდება მზის სრულ ბრუნვის დასასრულს და იქიდან ბევრი მესიჯი ჩნდება. ღმერთის სიმბოლოა მზე და როცა არსება სიამაყით ამოდის, მის ადგილზე რომ დააყენოს, ღმერთი მას ეუბნება: „მოიარე ჩემი ღვთაების გარშემო და გაიგე, ვინ ვარ“. ნაბუქოდონოსორისთვის შვიდი შემობრუნება აუცილებელია, მაგრამ ეფექტური. კიდევ ერთი გაკვეთილი ეხება პაპის მეფობის ხანგრძლივობას, რომელიც ასევე ნაწინასწარმეტყველებია ამ მუხლში ტერმინით „დრო“. ნაბუქოდონოსორის გამოცდილებასთან შედარებით, ღმერთი სჯის ქრისტთანულ ამპარტავნებას სისულელმდე მიყვანით წინასწარმეტყველური წლების დროით, *ჯერ*

და ნახევარი დროით . 321 წლის 7 მარტიდან ამპარტავნებამ და სისულელების უმეცრებამ აიძულა კაცები და თანხმდნენ პატივი სცენ ბრძანებას, რომელმაც შეცვალა ღვთის მცნება; რასაც ქრისტეს თავმდაბალი მონა ვერ ემორჩილება, თორემ თავის მხსნელმერთს მოკვეთდა .

ეს ლუქსი გვიბიძგებს ვეძიოთ რეალური ღირებულება და ამ წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის დასაწყისისა და დასასრულის თარიღები. ჩვენ აღმოვაჩინეთ, რომ ის წარმოადგენს 3 წელს და ექვს თვეს. ფაქტობრივად, ეს ფორმულა ხელხელს გამოჩნდება Rev.12:14-ში, სადაც ის პარალელურია ფორმულასთან 1260 დღე მე-6 მუხლიდან. ეზეს 4:5-6 კოდის გამოყენება, *ერთი დღე ერთი წლის განმავლობაში*, შესამლებელს გახდის. იმის გაგება, რომ ეს მართლაც ტანჯვისა და სიკვდილის 1260 გრძელ დასაშინელო წელია .

დაწი 7:26 *მაშინ მოვა სასამართლო და წაერთმევა მისი ბატონობა და განადგურდება და განადგურდება სამუდამოდ*

2a- ხაზს უსვამს ამ სიზუსტის ინტერესს: პაპების განაჩენი და ბატონობის დასასრული ერთდროულად ხდება. ეს მოწმობს, რომ აღნიშნული განაჩენი არ დაიწყება ქრისტეს დაბრუნებამდე. 2021 წელს პაპები კვლავ აქტიურობენ, ამიტომ დანიელში მოყვანილი განაჩენი არ დაწყებულა 1844 წელს, ადვენტისტებმა.

დაწი 7:27 *ზეცის ქვეშ მყოფი ყველს სამეფოს სამეფო და ბატონობა და სიდიადე მიეცემა უზენაესის წმინდანთა ხალხს. მისი მეფობა მარადიული მეფობაა და ყველს მმართველ ემსახურება და დაემორჩილება მას.*

27a- ამიტომ განაჩენი კარგად არის შესრულებული ქრისტეს დიდებით დაბრუნებისა და მისი რჩეულის ზეცაში აღტაცების შემდეგ.

27b- *და ყველს მმართველ ემსახურება მას და დაემორჩილება მას*

მაგალითად, ღმერთი გვიჩვენებს ამ წიგნში წარმოდგენილ სამ მმართველს : ქალდეველთა მეფე ნაბუქოდონოსორს, მიდიის მეფე დარიოსს და სპარსეთის მეფე კიროს 2.

დაწი 7:28 *აქ დასრულდა სიტყვები. მე, დანიელს, ძალთან მაწუხებდა ჩემი ფიქრები, ფერი ვიცვალა და გულში ვინახავდი ამ სიტყვებს.*

28a- დანიელს უბედურება ჯერ კიდევ გამართლებულია, რადგან ამ დონეზე პაპის რომის ვინაობის მტკიცებულებებს ჯერ კიდევ აკლია ძალა ;

მისი ვინაობა კვლევ რჩება უკვე ძალიან დამაჯერებელ „ჰიპოთეზად“, მაგრამ მაინც „ჰიპოთეზად“. მაგრამ დანიელს 7-ის მხოლოდმეორე შვიდი წინასწარმეტყველური ფირფიტებიდან, რომლებიც წარმოდგენილია დანიელს ამ წიგნში. და უკვე, ჩვენ შევძელით დანახვა, რომ Dan.2 და Dan.7-ში მიწოდებული შეტყობინებები იდენტურია და ავსებენ ერთმანეთს. ყოველ ახალ გვერდი მოგვიტანს დამატებით ელემენტებს, რომლებიც უკვე განხორციელებულ კვლევებს დაემატება, განამტკიცებს და განამტკიცებს ღმერთის გზავნილს, რომელიც ასე უფრო და უფრო ნათელ გახდება.

ჰიპოთეზა, რომ ამ მე-7 თავის „კატარა რქა“ არის პაპის რომი, ჯერ კიდევ დასადასტურებელია. საქმე გაკეთდება. მაგრამ მოდი, უკვე გავიხსენოთ ეს ისტორიული მემკვიდრეობა, რომელიც ეხება რომს, "მე-4 ურჩხულ ცხოველ რკინის კბილებით". იგი აღნიშნავს რომის იმპერიას, რასაც მოჰყვება თავის უფალო და დამოუკიდებელი ევროპული სამეფოების "ათი რქა", რომლებიც 538 წელს შეცვალეს "კატარა რქამ" სავარაუდო პაპმა, ამ "განსხვავებულმა მეფემ", რომლის წინაშეც "სამი რქა ან სამი მეფე". ჰერულეები, ვანდალები და ოსტროგოთები დამცირებულა 493-დან 538 წლამდე მე-8 და 24 მუხლებში.

დანიელო 8

დანი 8:1 მეფე ბელტეშაზარის მეფობის მესამე წელს მე დანიელმა ვიხილე ხილვა, გარდა იმისა, რაც ადრე ვნახე.

1a- გავიდა დრო: 3 წელი. დანიელი იღებს ახალ ხილვას. ამ ერთში მხოლოდ ორი ცხოველია, რომლებიც 20-ე და 21-ე მუხლებში აშკარად იდენტიფიცირებულია მიდიელთან, სპარსელთან და ბერძნებთან, რომლებიც წინა ხილვებში იყვნენ წინასწარმეტყველებული მემკვიდრეობის მე-2^ლ მე-3^ლ იმპერიები. დროთა განმავლობაში, ხილვებში, ცხოველები უფრო და უფრო ნათლად ემორჩილებიან ებრაელთა წესჩვეულებებს. დანი.8 წარმოგიდგენთ ვერძსა და თხას; ებრაული რიტუალს გამოსყიდვის დღის მსხვერპლმეწირვაში შეწირული ცხოველები. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია შევამჩნიოთ ცოდვის სიმბოლო საბერძნეთის იმპერიის სუპერპოზიციაში: დანიის თავხედური მუცელი და თემები .2, დანიის ლოპარდი .7 და დანიის თხა .8.

დანი 8:2 როდესაც ვნახე ეს ხილვა, მომეჩვენა, რომ მე ვიყავი შუშანში, დედაქალაქში, ელმის პროვინციაში; და ჩემი ხილვის დროს ვიყავი მდინარე ულსთან.

2a- დანიელი არის სპარსეთში, მდინარე კარუნთან, რომელიც თავის დროზე იყო ული. სპარსეთის დედაქალაქი და ხალხის მდინარის სიმბოლო მიუთითებს გეოგრაფიულად ილუბზე იმხედვისთვის, რომელსაც ღმერთი მისცემს მათ. ამიტომ წინასწარმეტყველური გზავნილები გვაწვდიან დირებულ გეოგრაფიულ მონაცემებს ამ თავში, რომელიც არ იყო მე-2 და მე-7 თავებში.

დანი 8:3 და ავწიე თვალები და დავინახე, და აჰა, ვერძი იდგა მდინარის წინ და მას რქები ჰქონდა; ეს რქები მაღალი იყო, მაგრამ ერთი მეორეზე მაღალი იყო და ბოლოს ავიდა.

3a- ეს ლექსი აჯამებს სპარსეთის ისტორიას, რომელიც ილუსტრირებულია ამ ვერძის მიერ, რომლის რქა უმაღლესი განასახიერებს მას, რადგან თავდაპირველად დომინირებდა მისი მოკავშირე მიდი, იგი ავიდა მასზე ბოლოს მეფე კიროს 2 სპარსელს ხელსუფლებაში მოსვლას შემდეგ, 539 წელს, დანიელს უკანასკნელი თანამედროვე დანიის მიხედვით.10:1. მაგრამ აქ მე აღვნიშნავ რეალური

5a- 21-ე მუხლი ნათლად განსაზღვრავს თხას: *თხა იავანის მეფეა, მის თვალს შორის დიდი რქა არის პირველი მეფე. ჯავანი, არის საბერძნეთის უძველესი სახელი. სუსტი ბერძენი მეფეების უგულუბელი ოფით, სული თავის გამოცხადებას აშენებს დიდ ბერძენ დამპყრობელ ალექსანდრე მაკედონელზე.*

5ბ- *აკა, თხა მოვიდა და სავლეთიდან*
გეოგრაფიული აღნიშვნები ჯერ კიდევ არის მოცემული. თხა დასავლეთიდან მოდის სპარსეთის იმპერიასთან მიმართებაში, როგორც გეოგრაფიული საცნობარო მდებარეობა.

5ც- *და იმოგზაურა მთელ დედა მიწაზე მის ზედა პირზე, შეხების გარეშე*
შეტყობინება დანის ლოპარდის ოთხი ფრინველს ფრთის ანალოგია .7:6. ის ხაზს უსვამს ამ ახალაზრდა მაკედონელ მეფის დამპყრობების უკიდურეს სიჩქარეს, რომელიც ათ წელწადმი გააფართოვებს თავის ბატონობას მდინარე ინდუსამდე.

5დ- *ამ თხას თვალს შორის დიდი რქა ჰქონდა*
ვიწინაობა მოცემულია 21-ე ლექსში: *მის თვალს შორის დიდი რქა არის პირველი მეფე. ეს მეფეა ალექსანდრე მაკედონელი (- 543 - 523). სული მას უნიკორნის, ზღაპრული მითური ცხოველს იერს ამღვს. ამგვარად, ის გამოხსნის ბერძნულ საზოგადოების ამოუწურავ ნაყოფიერ ფანტაზიას, რომელმაც გამოიგონა ზღაპრები რელიგიისთვის და რომლის სული საუკუნეებს გადალხავს ჩვენს დრომდე მატყუარა ქრისტიანულ დასავლეთში. ეს არის ცოდვის ასპექტი, რომელსაც ადასტურებს თხის გამოსახულება, ცხოველი, რომელიც ცოდვის როლს ასრულებდა „გამოსყიდვის დღის“ წმინდა ყოველწლიურ რიტუალში. მესია იესოს ჯვარცმამ მის ღვთაებრივ სრულყოფილებაში დაასრულა ეს რიტუალი უნდა შეწყდეს მის შემდეგ... ძალთ, 70 წელს რომაელების მიერ ტადრიისა და ებრაელი ერის დაწვევით.*

დანი 8:6 *და მივიდა ვერძთან, რომელსაც რქები ჰქონდა, რომელიც დავინახე მდინარის წინ მდგარი, და მთელ თავისი რისხვით დაეჯახა მას.*

6ა- *ალექსანდრე მაკედონელი იწყებს თავდასხმას სპარსელებზე, რომელთა მეფეა დარიოსი 3. ეს უკანასკნელი დამარცხებულია ისუსთან, ის გაიქცა და დატოვა მშვილდი, ფარი და სამოსელი, ასევე ცოლი და მემკვიდრე - 333 წ. მას მოგვიანებით მოკლვენ მისი ორი დიდი.*

6b- და მთელი თავისი გაბრაზებით მივარდა მისკენ ეს გაბრაზება ისტორიულ დგამართლებულია. მას წინ უძღოდა ეს გაცვლად რიოსსა და ალექსანდრეს შორის: „სანამ ალექსანდრე დარიოსს შეხვდებოდა, სპარსეთის მეფემ მას საჩუქრები გაუზავნა, რომლებიც მიზნად ისახავდა ხაზგასმით აღვნიშნოთ მათი, როგორც მეფისა და შვილის პოზიციები - ალექსანდრე ჯერ კიდევ ახალგაზრდა პრინცი იყო ხელოვნებაში ომი (I ფილალი, საბაგრო 89). დარიოსი უზავნის მას ტყვიას, მათრახს, ცხენის მუხრუჭს და ოქროთი სავსე ვერცხლს ყუთს. საგანძურის თანმხლები წერილი ანათებს ელემენტებს: ბურთი ისეა, რომ ის აგრძელებს თამაშს, როგორც ის ბავშვია, მუხრუჭი, რომელიც ასწავლს თავის კონტროლს, მათრახი მის გამოსასწორებლად და ოქრო წარმოადგენს ხარკს, რომელიც მაკედონელებმა უნდა გადაიხადონ. სპარსეთის იმპერატორი.

ალექსანდრე მაცნეების შიშის მიუხედავად სიბრაზის კვალს არ აჩვენებს. პირიქით, სთხოვს, მიულოცონ დარიოსს მისი ფაქიზი. დარიოსმა, მისი თქმით, იცის მომავალი, რადგან მან ალექსანდრეს აჩუქა ბურთი, რომელიც წარმოადგენს მის მომავალ დაპყრობას სამყაროს, მუხრუჭი ნიშნავს, რომ ყველ დაემორჩილება მას, მათრახი იქნება დასასჯელი მათ, ვინც გაბედავს მის წინააღმდეგ დგომას და ოქრო მიაწოდოს ხარკზე, რომელსაც ის მიიღებს ყველ ქვეშევრდომისგან“. წინასწარმეტყველური დეტალი, ალექსანდრეს ჰყავდა ცხენი, რომელსაც მან დაარქვა სახელი "Bucephalus", რაც დამატებით პრეფიქსით ნიშნავს "თავი". ყველ ბრძოლში ის იქნება თავისი ჯარის „სათავეში“ იარაღი ხელში. და ის „ათი წლის განმავლობაში“ გახდება წინასწარმეტყველებით დაფარული მსოფლოს მმართველი „თავი“. მისი ცნობადობა ხელს შეუწყობს ბერძნულ კულტურას და მის სტიგმატიზებულ ცოდვას.

დანი 8:7 და ვინახე ვერძთან მიახლოებულ და გაბრაზებულ მასზე; მან დაარტყა ვერძს და გატეხა მისი ორი რქა, ვერძს წინააღმდეგობის გაწევის ძალს არ შესწევდა; მიწაზე დააგდო და გათელს, ვერძი კი არავინ იყო.

7a- ალექსანდრე მაკედონელს მიერ წამოწყებული ომი: - 333 წელს, ისუსთან, სპარსეთის ბანაკი დამარცხდა.

დანი 8:8 და თბა ძალთან გაძლიერდა; მაგრამ როცა გაძლიერდა, დიდი რქა გატყდა. ოთხი დიდი რქა ამოვიდა მის ნაცვლად ცის ოთხ ქარზე.

8ა - მისი დიდი რქა გატყდა

323 წელს ახალგაზრდა მეფე (-356-323) მემკვიდრის გარეშე გარდაიცვალა 32 წლის ასაკში, ბაბილონში.

8ბ - ოთხი დიდი რქა ამოვიდა მის ნაცვლად სამოთხის ოთხ ქარში.

გარდაცვლილი მეფის შემცვლელი იყვნენ მისი გენერლები: დიადოხი. ალექსანდრე გარდაიცვალა ათი მათგანი და 20 წელი იბრძოდნენ ერთმანეთში იმ დონემდე, რომ 20 წლის ბოლოს მხოლოდ ოთხი გადარჩენილი დარჩა. თითოეულმა მათგანმა დააარსა სამეფო დინასტია ქვეყანაში, რომელზეც ის დომინირებდა. ყველზე დიდარის სელევკი, რომელიც ცნობილია როგორც ნიკატორი, მან დააარსა "სელევკიდების" დინასტია, რომელიც მეფობდა სირიის სამეფოზე. მეორე არის პტოლემეოს ლგოსი, მან დააარსა "ლგიდების" დინასტია, რომელიც მეფობდა ეგვიპტეზე. მესამე არის კასანდროსი, რომელიც მეფობს საბერძნეთში, ხოლო მეოთხე არის ლსიმაქე (ლთინური სახელი), რომელიც მეფობს თრაკიაზე.

გეოგრაფიაზე და ფუნქციონირებაზე
წინასწარმეტყველებური გზავნილი გრძელდება. ცის ოთხი ქარის ოთხი კარდინალური წერტილი ადასტურებს დაინტერესებულ მებრძოლების ქვეყნების იდენტიფიკაციას.

რომის დაბრუნება, პატარა რქა

დანი 8:9 ერთი მათგანიდან გამოვიდა პატარა რქა, რომელიც ძლიერ გაიზარდა სამხრეთისაკენ, აღმოსავლეთისაკენ და ულმა შესი ქვეყნისაკენ.

9ა- ამ ლექსის ასპექტი აღწერს სამეფოს გაფართოებას, რომელიც თავის მხრივ გახდება გაბატონებულ იმპერიას. თუმცა, წინა გაკვეთილებში და მსოფლიოს ისტორიაში საბერძნეთის მემკვიდრე სამეფოა რომი. ეს იდენტიფიკაცია კიდევ უფრო გამართლებულია გამოთქმით „პატარა რქა“, რომელიც ამჟღავნებს იმის საპირისპიროდ, რაც გაკვეთდა უფრო მოკლე მედიანური რქისთვის, ნათლად ციტირებული. ეს საშუალებას გვაძლევს ვთქვათ, რომ ეს „პატარა რქა“ ამ კონტექსტში მზარდი რესპუბლიკური რომის სიმბოლოა. იმიტომ, რომ ის ერევა აღმოსავლეთისკენ, როგორც მსოფლიოს პოლიციელები, ხშირად იმიტომ, რომ მოწინააღმდეგეებს შორის ლოკალური კონფლიქტის გადაჭრას ეძახიან. და ეს არის ზუსტი მიზეზი, რომელიც გამართლებს შემდეგ სურათს.

9ბ - ერთი მათგანიდან გამოვიდა პატარა რქა

წინა დომინანტი იყო საბერძნეთი და სწორედ საბერძნეთიდან მოდის რომი დომინირებს ამ აღმოსავლეთ ზონაში, სადაც ისრაელი მდებარეობს; საბერძნეთი, ოთხი რქიდან ერთი.

9c- რომელიც დიდად ფართოვდება სამხრეთისაკენ, აღმოსავლეთისაკენ და ულმაზესი ქვეყნებისკენ.

რომაული ზრდა იწყება მისი გეოგრაფიული მდებარეობიდან, ჯერ *სამხრეთისაკენ*. ისტორია ამას ადასტურებს, რომი შედის პუნიკურ ომებში კართაგენის წინააღმდეგ, დღევანდელი ტუნისი, დაახლოებით – 250 წ.

გაფართოების შემდეგი ფაზა ხდება *აღმოსავლეთისკენ ოთხი რქიდან ერთ-ერთში* ჩარევით: საბერძნეთი, დაახლოებით – 200. მას იქ ეწოდა აეტოლური ბერძნული ლიგის მხარდასაჭერად აქაური ლიგის წინააღმდეგ (აეტოლია აჩაიას წინააღმდეგ). ბერძნულ მიწაზე მისვლას რომაული ჯარი არასოდეს დატოვებდა მას და მთელ საბერძნეთი რომის კოლონია გახდებოდა - 160 წლადან.

საბერძნეთიდან რომი გააგრძელებს გაფართოებას პალესტინასა და იუდეაში ფეხის დადგმით, რომელიც გახდება - 63 რომის პროვინცია, რომელიც დაიპყრო გენერალ პომპეუსის ჯარებმა. ეს არის იუდეა, რომელსაც სულ აღნიშნავს ამ მშვენიერი გამოთქმით: *ყველზე ლმაზი ქვეყანა*, გამოთქმა ციტირებულია და .11:16 და 42-ში და ეზე .20:6 და 15-ში.

პიპოთეზა და დასტურებულია, რომ " *კატარა რქა* " არის რომი

ამჯერად, ეჭვი აღარ არის დაშვებული, დანის პაპის რეჟიმი. ქრისტიანული გარეგნობა, რომელსაც იგი მიაწერს მოქმედებებს, რომლებიც გამოვლინდა შემდეგი მე-10 ლუქსის სიმბოლოებით. ეს არის დანის „ *განსხვავებული* “ მეფის ქმედებები .7.

იმპერიული რომი შემდეგ პაპის რომი დევნიდა წმინდანებს

ორი თანმიმდევრული კითხვა ამ ერთი ლუქსისთვის

დანი 8:10 იგი ავიდა ზეცის ლშქართან და ჩამოაგდო ამ ლშქრის ნაწილი და რამდენიმე ვარსკვლავი დედამიწაზე და ფეხქვეშ დააბიჯა.

10a- იგი ავიდა ზეცის ჯარში

ის “ თქმით, სულ სამიზნედ ინახავს რომის იდენტურობას, მისი გაფართოებების ქრონოლოგიური

თანმიმდევრობით, მმართველობის სხვადასხვა ფორმების შემდეგ, რომლებზეც იგი მიუთითებს გამოცხადების 17:10-ში, რომმა მიაღწია იმპერიას მეფობის დროს. რომის იმპერატორი ოქტავიანე ცნობილი როგორც ავგუსტუსი. და სწორედ მის დროს დაიბადა იესო ქრისტე სულსაგან, იოსების ახალგაზრდა ცოლს, მარიამის ჯერ კიდევ ქალწულ სხეულში; ორივე აირჩიეს მხოლოდ დავით მეფის საგვარეულოს კუთვნილების გამო. მისი სიკვდილს შემდეგ, როგორც მან გამოაცხადა, იესომ თავის მოციქულებს და თავის მოწაფეებს მიანდო ხსნის სასიხარულო ცნობის (სახარების) გამოცხადების მისია, რათა აერჩიათ ხალხი მთელ მსოფლოში. ამ დროს რომი და უპირისპირდა თვინიერებას და ქრისტიანულპაციფიზმს; ის ჯალთის როლში, ქრისტეს მოწაფეები დაკლულ კრავების როლში. დიდი მოწამეობრივი სისხლს ფასად, ქრისტიანულ რწმენა გავრცელდა მთელ მსოფლოში და განსაკუთრებით იმპერიის დედაქალქ რომში. სიმპერატორო რომის მდევენელო აღსდა ქრისტიანების წინააღმდეგ. ამ მე-10 მუხლში რომის ორი მოქმედა ერთმანეთს ემთხვევა. პირველი ეხება იმპერიულს, მეორე კი პაპს. იმპერიულრეჟიმში უკვე შეგვიძლია მივაწეროთ მას მოყვანილი ქმედებები:

იგი აღდა ზეცის ჯარში : იგი და უპირისპირდა ქრისტიანებს. ამ სიმბოლური გამოთქმის მიღმა, ზეცით შეიარაღებულ, დგას ქრისტიანი რჩეული, რომლის მიხედვითაც იესომ თავის მოწმუნეებს უკვე დაასახელა: *ცათ სასუფევლს მოქალქეები*. გარდა ამისა, და ნ.12:3 ადრებს ჭეშმარიტ წმინდანებს ვარსკვლავებს, რომლებიც ასევე არიან, და ბადებიდან 15:5 აბრაამის შთამომავლები. პირველი მოსმენით, ღვთის ძეგებისა და ასულების მოწამების გაბედვა უკვე წარმართული რომისთვის არის ამპარტავანი ქმედება და უღირსი და გაუმართლებელი ამაღლება. მეორე მოსმენით, რომის ეპისკოპოსის პრეტენზია 538 წლდან იესო ქრისტეს რჩეულ პაპად მმართველობის შესახებ ასევე ამპარტავანი ქმედებაა და კიდევ უფრო უღირსი და გაუმართლებელი ამაღლება.

მან ამ ლშქრის ნაწილი და ვარსკვლავები მიწაზე დაანგრია და დაამარცხა ისინი : დევნიდა მათ და სიკვდილთ დასაჯა, რათა მისი მოსახლეობა თავის არენაზე გადაეშალა. დევნილები არიან ძირითად დნერონი, დომიციანე და დიოკლეტიანე,

უკანასკნელი ოფიციალური მდევნელი 303-დან 313 წლამდე. პირველი მოსმენით, ეს დრამატული პერიოდი დაფარულია Apo.2-ში სიმბოლური სახელებით " ეფესოსი ", დრო, როდესაც იოანე იღებს თავის ღვთაებრივ გამოცხადებას სახელად " აპოკალიფსი " და „ სპირნა “. მეორე მოსმენით, რომელიც მიეწერება პაპის რომს, ეს მოქმედებები მოთავსებულია Apo.2-ში, სახელწოდებით " კერგამომი " ანუ გატეხილ ალანსი ან მრუმობა და " თიატირა " ანუ სისამაგლები და სიკვდილი. ამბობდა, და მან გათელ ისინი, სული ორივე რომს ერთნაირ სისხლსმსმელ ქმედებებს ანიჭებს. ზმნა გათელ და მისი გამოთქმა *ფეხქვეშ გათელ* მიეწერება წარმართულ რომს და ნ.7:19-ში. მაგრამ *ფეხის* მოქმედება გაგრძელდება ამ მე-8 თავის მე-14 სტროფის 2300 *საღამო-დიღს* ბოლომდე მე-13 მუხლს განცხადების მიხედვით: *როდემდე იქნება სიწმინდე და ლშქარი ფეხქვეშ ?* ეს ქმედება განხორციელდა ქრისტიანულ ეპოქის დროს და ამიტომ უნდა მივაწეროთ იგი პაპის რომსა და მის მონარქიულ მხარდაჭერას; რასაც ისტორია ადასტურებს. მიუხედავად ამისა, აღვნიშნოთ მნიშვნელოვანი განსხვავება. წარმართული რომი მხოლოდ სიტყვასიტყვით აქცევს იესო ქრისტეს წმინდანებს *მიწაზე*, ხოლო პაპის რომი, თავისი ცრურელიგიური ინსტრუქციებით, სულერად აქცევს მათ *მიწაზე*, სანამ ფაქტიურად დევნიან მათ თავის მხრივ.

სპორადული დევნა გაგრძელდა მშვიდობის მონაცვლეობით იმპერატორ კონსტანტინე I-ის მოსვლამდე, რომელმაც ბოლო მოუღო ქრისტიანთა დევნას მილანის, მისი რომის დედაქალაქის ედიქტით 313 წელს, რომელიც შეაღწენს " ათი წლის " პერიოდს. დევნა, რომელიც ახასიათებს " სპირნის " ეპოქას Rev.2:8. ამ სიმშვიდით ქრისტიანული რწმენა ვერაფერს მოიგებს, ღმერთი კი ბევრს დაკარგავს. იმის გამო, რომ დევნის ბარიერის გარეშე, ამ ახალ რწმენისადმი შეუქცევადი პირების ვალდებულებები მრავლდება და მრავლდება მთელ იმპერიაში და განსაკუთრებით რომში, სადაც ყველზე მეტად მოწამეთა სისხლი მოედინებოდა.

მაშასადამე, ამ დროისთვის შეგვიძლია დავაკავშიროთ ამ ლუქსის მეორე წაკითხვის დასაწყისი. ის, სადაც რომი ხდება ქრისტიანი იმპერატორ კონსტანტინეს ბრძანების შესრულებით, რომელმაც 321 წელს გამოსცა ბრძანება, რომელიც ბრძანებს ყოველვინც ვინც დასვენების დღის

შეცვლას: მეშვიდე დღე შაბათი იცვლება კვირის პირველ დღით; იმ დროს, წარმართებმა მიუძღვნეს ღმერთის თაყვანისცემას " პატივცემულ და უძლეველ მზე". ეს ქმედება ისეთივე სერიოზულია, როგორც დალევა ტაძრის ოქროს ჭურჭელ, მაგრამ ამჯერად ღმერთი არ რეაგირებს, საბოლოო განკითხვის საათი საკმარისი იქნება. დასვენების ახალ დღით რომი გაავრცელებს თავის ქრისტიანულ დოქტრინას მთელ იმპერიაში, ხოლო ადგილობრივ ხელსუფლებას, რომის ეპისკოპოსი მოიპოვებს პრესტიჟს და მხარდაჭერას, სანამ პაპის წოდება არ მისცემს მას 533 წელს ბიზანტიის ბრძანებულებით. იმპერატორ იუსტინიანე¹ მხოლოდ მტრულდ განწყობილ ოსტროგოთების გამეფებამდე არ დაიკავა პირველ მმართველ პაპი ვიგილიუსი რომში, კეელუსის მთაზე აგებულ ლტერანის სასახლეში. 538 წლის თარიღი და პირველი პაპის ჩამოსვლ აღნიშნავს მოქმედებების შესრულებას, რომელიც აღწერილია შემდეგ 11-ე მუხლში. მაგრამ ეს ასევე არის პაპების მეფობის 1260 დღე-წლების დასაწყისი და ყველფერი, რაც მათ ეხება და რაც გამოვლნდა დაწ.7. უწყვეტი მეფობა, რომლის დროსაც წმინდანები კიდევ ერთხელ გეხქვეშ ითელუბიან, მაგრამ ამჯერად რომის პაპის რელიგიური ბატონობისა და მისი სამოქალაქო მხარდაჭერების, მონარქების და მისი სიმალის ... ქრისტეს სახელით.

538 წელს დაარსებული პაპის კონკრეტული მოქმედებები

დაწი 8:11 იგი წამოდგა ლშქრის მეთაურთან, წაართვა მას სამუდამო ~~მსხვერპლ~~ და დაანგრია ~~ადგილი~~ მისი საკურთხევლის საძირკველ.

11ა - იგი ავიდა ჯარის მეთაურად

ჯარის ეს წინამძღოლი ლოგიკურად და ბიბლიურად იესო ქრისტეა, ეფეს. 5:23-ის მიხედვით: რადგან ქმარი არის ცოლის თავი, როგორც ქრისტე არის ეკლესიის თავი, რომელიც მისი სხეულია და რომლისგანაც ის არის. მხსნელი. ზმნა „ ის აღდგა “ კარგად არის შერჩეული, რადგან ზუსტად 538 წელს იესოს ამოთხეშია, ხოლო პაპობა დედამიწაზე. ცა მას მიუწვდომელია, მაგრამ " ის აღგა " იმით, რომ ვაცებს სჯეროდათ, რომ იგი ცვლს მას დედამიწაზე. ზეციდან იესოს მცირე შანსი აქვს, აირიდოს ადამიანები ეშმაკის მიერ დადგმული მახეში. უფრო მეტიც, რატომ აკეთებს ამას, როცა თავადაწვდის მათამ ხაფანგში და მის ყველ ნმძღვაში? ჩვენ კარგად წავიკითხეთ, დაწ.7:25-ში, „

წმინდანები ჩაბარდებიან მის ხელში დროებით, ჯერ (2-ჯერ) და ნახევარი დროით“; ისინი განზრახ გადაცემულა ღმერთი ქრისტეს მიერ, შეცვლელ დროისა და კანონის გამო. 321 წელს კონსტანტინეს მიერ შეცვლელ კანონი შაბათთან დაკავშირებით, რათქმაუნდა, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, კანონი შეიცვალა რომაული პაპის მიერ, 538 წლის შემდეგ, სადაც არა მხოლოდ შაბათს ზარალდება და თავს დაესხმება, არამედ მთელ კანონი, რომელიც გადაშუშავებულა რომში. ვერსია.

118- წაართვა მას მარადიული მსხვერპლი

მე აღვნიშნავ სიტყვა მსხვერპლზე წირვის არარსებობას ორიგინალურ ებრაულ ტექსტში. როგორც ვთქვით, მისი ყოფნა ძველ ალანსის კონტექსტს მიაწინებებს, მაგრამ ეს ასე არ არის, როგორც მე ახლ ვაჩვენე. ახალ შეთანხმების თანახმად, მსხვერპლი და შესაწირავი შეწყდა, ქრისტეს სიკვდილი, დან.9:27-ში მოხსენიებულ კვირის შუა რიცხვებში, რომელმაც ეს რიტუალები უსარგებლო გახადა. თუმცა, რა დაც და რჩა ძველ აღთქმიდან: მღვდელთავრის მსახურება და შუამავალი ხალხის ცოდვებისთვის, რომლებიც ასევე იწინასწარმეტყველებდნენ ციურ მსახურებას, რომელიც იესომ აღასრულა მხოლოდ მისი რჩეულს სასარგებლოდ, რომელიც მისი სისხლით იყო შეძენილი მისი აღდგომის შემდეგ. ქრისტე დაბრუნდა სამოთხეში, რა და რჩა მისგან წასაღებად? მისი სამღვდელო ფუნქცია არის მისი ექსკლუზიური როლი, როგორც შუამავალი, აპატიოს რჩეულთა ცოდვები. მართლაც, 538 წლიდან დედამიწაზე, რომში, ქრისტეს ეკლესიის წინამძღოლს დაარსებამ ამაო და უსარგებლო გახადა იესოს ციური მსახურება. მასში ლოცვა აღარ გადის და ცოდვილები რჩებიან თავიანთი ცოდვებისა და ღვთის წინაშე დანაშაულის მატარებლები. ებრ.7:23 ადასტურებს ამ ანალოზს და ამბობს: „მაგრამ მას, რადგან მარადიულ დრჩება, აქვს მღვდლობა, რომელიც არ არის გადასატანი“. დედამიწაზე მმართველს შეცვლ ამართლებს ამ ქრისტიანობის მიერ ქრისტეს გარეშე მოტანილ საზიზღარ ნაყოფებს; დანიელს ღმერთმა უწინასწარმეტყველ ნაყოფი. რატომ მოხვდნენ ქრისტიანები ამ საშინელო წყევლისგან? შემდეგი მე-12 მუხლი გასცემს პასუხს: ცოდვის გამო.

მარადიულს იდენტიფიკაცია, რომელიც ახლ ხან განხორციელდა, საფუძვლად დაედება გამოთვლებს 1290 და 1335 დღე-წლების ხანგრძლივობის გამოყენებით, რომლებიც შემოთავაზებული იქნება დან.12:11 და 12-ში;

და დგენილ საფუძველს წარმოადგენს 538 წელი, როდესაც მუდმივი მღვდელმსახურება მოიპარა მიწიერი პაპის წინამძღოლმა.

11c- და დაანგრია ~~ადგილი~~ მისი საკურთხევლის საძირკველი

ახალ შეთანხმების კონტექსტის გამო, ებრაული სიტყვის „მეკონის“ ორ შესაძლო მნიშვნელობას შორის, რომელიც თარგმნილია „ადგილით“, მე შევინარჩუნე მისი თარგმანი „ბაზა“ ისევე ლეგიტიმური და უკეთადაპტირებული ქრისტიანული ეპოქის კონტექსტთან, რომელიც მიზანმიმართულია წინასწარმეტყველებით.

სწრაფი წაკითხვა ვერაფერს ხედავს, მაგრამ სულთ ხელმძღვანელობით ფრთხილდ შესწავლ გიხსნის თვალბს დანიელს წიგნის დახვეწილობას, სადაც ხშირად განიხილება *სიწმინდე*, რაც დამაბნეველია. თუმცა, შესაძლებელია არმოტყუდეთიმის მიხედვით, თუ რომელი ზმნა აღნიშნავს საკურთხეველში შესრულებულ მოქმედებას.

აქ დან.7:11: მის საფუძველს პაპობა არღვევს.

დან.11:30-ში: შეურაცხყოფს ებრაელთა ბერძენი მეფემ მღვდელთა ანტიოქოსი 4ეპიფანე – 168წ.

დან.8:14-ში და დან.9:26-ში საუბარია არა სიწმინდეზე არამედ *სიწმინდეზე*. ებრაული სიტყვა „ქოდეშ“ სისტემატურად არასწორად ითარგმნება ყველზე გავრცელებულ ვერსიების ყველ თარგმანში. მაგრამ ორიგინალური ებრაული ტექსტი უცვლელ რჩება ორიგინალური ჭეშმარიტების დასამოწმებლად.

თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ ტერმინი "საწმინდარი" ეხება მხოლოდ იმ ადგილს, სადაც ღმერთი დგას პირადად. მას შემდეგ, რაც იესო აღდგა და ზეცაში დაბრუნდა, დედამიწაზე აღარ არსებობს *სიწმინდე*. ამრიგად, მისი საკურთხევლის საფუძველს გადაქცევა ნიშნავს ძირს უთხრის დოქტრინულ საფუძველს, რომლებიც ეხება მის ციურ მსახურებას, რომელიც ასახავს ხსნის ყველ პირობას. მართლაც, ერთხელ მონათლულს, მოწოდებულს უნდა შეეძლოს ისარგებლოს იესო ქრისტეს მოწონებით, რომელიც განსჯის მის რწმენას მის საქმეებზე და თანახმაა აპატიოს თუ არა მისი ცოდვები მისი მსხვერპლს სახელით. ნათლობა აღნიშნავს ღვთის სამართლიანი განაჩენის ქვეშ განცდილ გამოცდილების დასაწყისს და არა მის დასასრულს. რაც იმას ნიშნავს, რომ როდესაც მიწიერი რჩეულისა და მის ზეციურ შუამავალს შორის პირდაპირი ურთიერთობა

წყდება, ხსნა აღარ არის შესაძლებელი და წმინდა ალექსანდრე ევანჯელის არის საშინელი სულიერი დრამა, რომელიც იგნორირებულია მოტყუებული და შეცდენილი ადამიანური მასების მიერ 321 წლის 7 მარტიდან და 538 წლის შემდეგ, როდესაც პაპმა მოხსნა იესო ქრისტეს მარადიული მღვდელმსახურება მისი სასარგებლოდ საკურთხევლის საფუძვლის გადაქცევა ასევე ნიშნავს 12 მოციქულს, რომლებიც წარმოადგენენ რჩეულთა, სულიერი სახლის საფუძველს ან საფუძველს, ცრუქრისტიანული მოძღვრების, რომელიც ამართლებს და აკანონებს ცოდვას ღვთაებრივი კანონის წინააღმდეგ; რასაც არც ერთი მოციქული არ გააკეთებდა.

დანი 8:12 და ლეშქარი გადაეცა მარადიული მსხვერპლთ ცოდვის გამო; რქამ სიმართლე მიწაზე და აგლო და თავის საქმეებში წარმატებას მიაღწია.

12ა - ჯარი გადაეცა მარადიული მსხვერპლთ უფრო სიმბოლური ენით ამ გამოთქმას იგივე მნიშვნელობა აქვს, რაც დანის. 7:25: ჯარი გადაეცა ... მაგრამ აქ სული ამატებს მარადიულს

12ბ - ცოდვის გამო ან 1 იოანეს 3:4-ის მიხედვით, კანონის დარღვევის გამო შეიცვალა და 7:25. რადგან იოანემ თქვა და წერდა: ვინც სცოდავს, რჯულს არღვევს და ცოდვა რჯულს და რღვევს. ეს დანაშაული თარიღდება 321 წლის 7 მარტს და ეს ეხება, პირველ რიგში, ღვთის წმინდა შაბათის მიტოვებას; მის მიერ **განწმენდილი** შაბათი, სამყაროს შექმნიდან, განუმეორებელია მარადიული „მეშვიდე დღის“.

12ც- რქამ სიმართლე მიწაზე და აგლო ჭეშმარიტება მაინც სულიერი სიტყვაა, რომელიც განსაზღვრავს კანონს ფსალმუნის მიხედვით. 119:142-151: შენი კანონი ჭეშმარიტებაა... შენი ყველ მცნება ჭეშმარიტებაა.

12დ- და წარმატებას მიაღწევს თავის მცდელობებში თუ შემოქმედი ღმერთის სულმა ეს წინასწარ გამოაცხადა, მაშინ ნუ გაგიკვირდებათ, რომ უგულბეღავით ეს მოტყუება, უდიდესი სულიერი თაღლითობა ადამიანთა მთელი ისტორიაში; არამედ ყველზე სერიოზულ შედეგებში ადამიანთა სულბის დაკარგვა ღმერთისთვის. 24-ე მუხლ და დასტურებს სიტყვებს: მისი ძალა გაიზრდება, მაგრამ არა მისი ძალთ; ის მოახდენს წარმოუდგენელ ნგრევას, ის წარმატებას მიაღწევს თავის ვალდებულებებს, გაანადგურებს მღვდამოსილ ადამიანებს და წმინდანთ ხალხს.

მზადება განწმენდისთვის

ძველი აღთქმის რელიგიური რიტუალების გაკვეთილებში განწმენდისთვის მომზადების ეს საგანი მუდმივად ჩნდება. უპირველეს ყოვლისა, მონობის დროიდან ქანაანში შესვლამდე, პასექის აღნიშვნა აუცილებელი იყო იმ ხალხის განწმენდისთვის, რომლებსაც ღმერთი თავის ეროვნულ მიწაზე, ისრაელში, აღთქმულ მიწაზე მიჰყავდა. სინამდვილეში, ქანაანში შესვლასთვის 40 წელი დასჭირდა განწმენდისა და განწმენდის განსაცდელს.

ანალოგიურად, მზის ჩასვლადან მეორეზე მეშვიდე დღეს დანიშნულ შაბათს, წინასწარი მომზადების დრო იყო საჭირო. ექვსდღიანი საერო საქმიანობა მოითხოვდა სხეულის რეცხვას და ტანსაცმელს გამოცვლას, ეს ყველფერი მღვდელსაც ეკისრებოდა, რათა სიცოცხლეს საფრთხე არ ემუქრებოდა, ტაძრის წმინდა ადგილს შესულიყო იქ თავისი რიტუალური მსახურების აღსასრულლებლად.

შექმნის შვიდდღიანი, 24-საათიანი კვირა შექმნილია ღვთის ხსნის შვიდი ათასი წლის გეგმის მიხედვით. ასე რომ, პირველი 6 დღე წარმოადგენს პირველ 6 ათასწლეულს, რომლის დროსაც ღმერთი ირჩევს თავის რჩეულს. ხოლო მე-7^ლ ბოლო ათასწლეული წარმოადგენს დიდშაბათს, რომლის დროსაც ღმერთი და მისი რჩეულები ზეცაში შეკრებილი სარგებლობენ ნამდვილ და სრულ დასვენებით. ცოდვილები დროებით ყველს მკვდარი არიან; გარდა სატანისა, რომელიც იზოლირებულია და სახლებულდე და მიწაზე ამ „ათასი წლის“ პერიოდში, რომელიც გამოვლენდა 20-ე ც. „სამოთხეში“ შესვლამდე რჩეული უნდა განიწმინდოს და განიწმინდოს. განწმენდა ეყრდნობა ქრისტეს ნებაყოფლობით მსხვერპლზე წირვის რწმენას, მაგრამ განწმენდა მიიღება მისი დახმარებით ნათლობის შემდეგ, რადგან განწმენდა მიეკუთვნება ან წინასწარ მიიღება რწმენის პრინციპის სახელთ, მაგრამ განწმენდა არის ნაყოფი, რომელიც მიღებულია რეალურად მის მთლიანობაში. სული რჩეულის მიერ ცოცხალ ღმერთი ესოქრისტესთან მისი რეალური თანამშრომლობით. ის მიიღება ბრძოლთ, რომელსაც აწარმოებს საკუთარი თავის წინააღმდეგ, მისი ცუდი ბუნების წინააღმდეგ, რათა წინააღმდეგობა გაუწიოს ცოდვას.

დანიელი 9:25 გვასწავლავს, იესო ქრისტე მოვიდა ჯვარზე მოკვდა, რათა მისი რჩეული აღარ შესცოდოს,

რადგან ის მოვიდა ცოდვის დასასრულებლად. ახლ ჩვენ ვნახეთ მე-12 ლექსში, რომ ქრისტიანი რჩეული ცოდვის გამო პაპის დესპოტიზმს გადაეცა. ამიტომ განწმენდა აუცილებელია იმ სიწმინდის მისაღებად, რომლის გარეშეც ვერავინ დაინახავს ღმერთს, როგორც ეს დაწერილია ებრაელებში 12:14: *ესწრაფე მშვიდობას ყველსთან და განწმენდას, რომლის გარეშეც ვერავინ იხილვს უფალს.*

გამოიყენება ქრისტიანული ეპოქის 2000 წელზე, იესო ქრისტეს სიკვდილთან მის დაბრუნებამდე 2030 წელს, მომზადებისა და განწმენდის ეს დრო გამოვლენდება შემდეგ მუხლებში 13 და 14. ადვენტიტების თავდაპირველ რწმენის გან განსხვავებით, ეს ეპოქა არ არის განკითხვის ეპოქა, რომელსაც აღწერს დანიელი 7, არამედ განწმენდა, რომელიც აუცილებელია ცოდვების მრავალსაუკუნოვანი მემკვიდრეობის გამო, რომელიც ლეგიტიმირებულია პაპის რომის საზიზღარი სწავლებით. მე დავაკონკრეტებ, რომ მე-13 საუკუნის დაწყებულმა რეფორმაციის მუშაობამ ვერ დაასრულა განწმენდა და განწმენდა, რომელსაც მთელი სამართლიანობა მოითხოვდა სამჯერ წმინდა დასრულა დასრულდა მხსნელ ღმერთის მიერ.

დანი 8:13 *გავიგე წმინდანის ლპარაკი; და სხვა წმინდანმა უთხრა მას, ვინც ლპარაკობდა: როდემდე აღსრულდება ხილვა მარადიული მსხვერპლისა—და დამლუპველი ცოდვის შესახებ? როდემდე იქნება გათელილი საკურთხეველი და ჯარი?*

13a - *გავიგე წმინდანის ლპარაკი; და სხვა წმინდანმა უთხრა მას, ვინც ლპარაკობდა*

მხოლოდ ჭეშმარიტი წმინდანები ხვდებიან რომიდან მემკვიდრეობით მიღებულ ცოდვების შესახებ. მათ ვლავ ვიპოვით და ნ.12-ში წარმოდგენილ ხედვაში.

13b - *რადგან ხანს შესრულდება ხილვა?*

წმინდანები მოითხოვენ თარიღს, რომელიც დაასრულებს რომაულსისამაგლებს.

13c- *სამუდა მომსხვერპლზე*

წმინდანები ითხოვენ თარიღს, რომელიც აღნიშნავს ქრისტეს მიერ *მარადიული მღვდლობის აღდგენას.*

13d- *და დანგრეველი ცოდვის შესახებ?*

წმინდანები ითხოვენ თარიღს, რომელიც აღნიშნავს მეშვიდე დღის შაბათის დაბრუნებას, რომლის დანაშაული ისჯება რომაული განადგურებით

და ომებით; და მისი და მრღვევებისთვის ეს სასჯელი გაგრძელდება სამყაროს აღსასრულამდე.

მე-13- როდემდე გათლდება საკურთხეველი და ჯარი?

წმინდანები ითხოვენ თარიღს, რომელიც დაასრულებს მათ, ღვთის რჩეულ წმინდანებს, პაპის დევნას.

დაწი 8:14 და მითხრა: *ორ ათას სამას საღამოს და დილთ;* მაშინ განიწმინდება საკურთხეველი.

14a- 1991 წლადან დემეტრია ჩემი შესწავლამ ცუდად თარგმნილლექსზე წარმართა. აქარის მისი ნამდვილი თარგმანიებრა ულ ტექსტისა.

და მითხრა: საღამო-დილმდე ორი ათას სამასი და გამართლებული იქნება სიწმინდე.

ხედავთ, 2300 საღამო-დილს ვადა განკუთვნილია ღვთის მიერ არჩეული რჩეულს განწმენდისთვის იმ თარიღიდან, რომელიც დადგინდება ამ ვადით. მანამდე ნათლობით მიღებულ მარადიული სამართლიანობა კითხვის ნიშნის ქვეშ დგება. სამგზის წმიდა დემეტრის, როგორც მამის, მისა და სულიწმიდის მოთხოვნა შეიცვალ და გაძლიერდა რჩეულს საჭიროებით, აღარ შესცოდოდნენ შაბათს ან ღვთის პირიდან გამოსულ სხვა განკარგულებებს. იესოს მიერ ნასწავლ ხსნის ვიწრო გზა ამგვარა და დღეება. და **ნოეს, დანიელსა და იობის** მიერ წარმოდგენილი რჩეულთა მოდელი ამართლებს არჩეულ მილონს და ნიის ბოლო განაჩენის დაცემული ათი მილიარდისთვის. 7:10.

დაწი 8:15 *სანამ მე, დანიელმა, ვიხილე ეს ხილვა და მის გაგებას ვცდილობდი, აჰა, ჩემს წინ იდგა ერთი კაცის გარეგნობა.*

15a- ლოგიკურად, დანიელს სურს გაიგოს ხილვის მნიშვნელობა და ეს მისცემს მას დაწი. 10:12, დემეტრის გამართლებული მოწონება, მაგრამ ის არასოდეს იქნება სრულდ შესრულებული თავის სურვილში, როგორც დემეტრის პასუხი დაწი. 12:9 გვიჩვენებს: *მან უპასუხა: წადი, დანიელ რადგან ეს სიტყვები გასაიდუმლოებული და დალუქული იქნება ბოლო ჟამამდე.*

დაწი 8:16 და გავიგონე კაცის ხმა ულის შუაგულში; *შესძახა და უთხრა: გაბრიელა უხსენი ხილვა.*

16a - იესო ქრისტეს გამოსახულება ულის შუაგულში მოელს დაწის ხილვაში მოცემულ გაკვეთილს. 12. ანგელოზი გაბრიელი, ქრისტეს ახლო მსახური, პასუხისმგებელია ახსნას მთელი ხილვის მნიშვნელობა მისი თავიდანვე. ამიტომ, ყურადღებით

მივყვეთ და მატებით ინფორმაციას, რომელიც გამოვლენდა შემდეგ მუხლებში.

დაწი 8:17 შემდეგ ის მიუახლოვდა იმ ადგილს, სადაც მე ვიყავი; და როგორც ის მიუახლოვდა მე შემეშინდა და სახეზე დავეცი. მან მითხრა: ყურადღება მიაქციე, კაცის შვილო, რადგან ხილვა ეხება დროს, რომელიც იქნება დასასრული.

17a- ციური არსებების ხილვა ყოველთვის გამოიწვევს ამ ეფექტს ხორციელა და მიაწვდის. მაგრამ მოდი ვიყო ყურადღებიანი, როგორც ის მოგვიწოდებს ამის გაკეთებას. შესაბამისი დასრულების დრო დაიწყება მთელი ხედვის ბოლოს.

დაწი 8:18 როცა ის მეუბნება, რადგან არის დასასრულისთვის დაწინაურებული ვიდეო. შემეხო და დამაყენა, სადაც ვიყავი.

18a- ამ გამოცდილებაში ღმერთი ხაზს უსვამს ხორციელ წყევლს, რომელიც არ უტოლდება ერთგულ ანგელოზების ციური სხეულების სიწმინდეს.

დაწი 8:19 მან მითხრა: გასწავლო, რა მოხდება რისხვის ბოლოს, რადგან არის დასასრულისთვის დაწინაურებული დრო.

19a- ღმერთის რისხვის დასასრული მოვია, მაგრამ ეს რისხვა გამართლებულია ქრისტიანული და უმოჩინოებლობით, რომაული პაპის დოქტრინის შემკვიდრებით.

ამრიგად, ამ წინასწარმეტყველებული ღვთაებრივი რისხვის შეწყვეტა ნაწილობრივი იქნება, რადგან ის ნამდვილად შეწყდება კაცობრიობის მთელი განადგურების შემდეგ, ქრისტეს დიდებით დაბრუნების შემდეგ.

დაწი 8:20 ვერძი, რომელიც ნახე, რქები ჰქონდა, მიდიელთა და სპარსელთა მეფეები არიან.

20a- ეს არის საკითხი, რომ ღმერთმა მისცეს მითითება თავის რჩეულებს, რათა მათ გაიგონ წარმოდგენილი სიმბოლოების თანმიმდევრობის პრინციპი. მიდიელები და სპარსელები აღნიშნავენ გამოცხადების დასაწყისის ისტორიულ კონტექსტს. დაწი.2-ში და 7-ში ისინი მეორე ადგილზე იყვნენ.

დაწი 8:21 თხა იავანის მეფეა, მის თვალს შორის დიდი რქა არის პირველი მეფე.

21a- თავის მხრივ, საბერძნეთი მეორე მემკვიდრეა; მესამე დაწი.2 და 7.

21b- მის თვალს შორის დიდი რქა არის პირველი მეფე

როგორც ვნახეთ, საქმე ეხება დიდ ბერძენ და მკვრობელს ალექსანდრე მაკედონელს. დიდი რქა,

მისი შეურაცხმყოფელი და მეომარი ხასიათის გამოსახულება, რომლის დამცირებაც მეფე დარიოს 3-მა არასწორად შეასრულა, რადგან ეს მას სამეფო და სიცოცხლე დაუჯდა. ამ რქის არა შუბლზე, არამედ თვალბის შორის დაყენებით, სული აჩვენებს თავის დაუოკებელ ლტოლვას დაპყრობისკენ, რომელსაც მხოლოდ მისი სიკვდილი შეწყვეტს. მაგრამ თვალბიც წინასწარმეტყველური ნათელმხილველია და ბადებიდან განსაკუთრებული ბედი გამოუცხადა ნათელმხილველს და მთელი ცხოვრება სჯერა თავისი წინასწარმეტყველებული ბედის.

დაწი 8:22 *ოთხი რქა, რომელიც გაჩნდა ამ გატეხილ რქის ნაცვლად არის ოთხი სამეფო, რომელიც წარმოქმნება ამ ერიდან, მაგრამ ისინი არ იქნებიან ისეთი ძლიერი.*

22a- ჩვენ ვპოულობთ ოთხ ბერძნულ დინასტიას, რომლებიც დაარსდა ოთხი გენერლის მიერ, რომლებმაც შეცვალეს ალექსანდრე, ჯერ კიდევ ცოცხლები 20 წლიანი ომების შემდეგ ათს შორის, რაც მათ დასაწყისში იყო.

დაწი 8:23 *მათი მმართველობის დასასრულს, როცა ცოდვილები დაიღუპებიან, აღდგება მეფე, რომელიც თავხედი და მზაკვარია.*

23a- შუალედური დროების გამოტოვებით, ანგელოზი იწვევს პაპის რომის ბატონობის ქრისტიანულხანას. ამით ის მიუთითებს მოცემულ გამოცხადების მთავარ მიზანზე. მაგრამ ეს ახსნა მოაქვს სხვა სწავლებას, რომელიც ჩანს ამ მუხლს პირველ წინადადებაში: *მათი ბატონობის დასასრულს, როცა ცოდვილები დაიღუპებიან.* ვინ არიან ეს მოხმარებული ცოდვილები, რომლებიც წინ უსწრებენ პაპის რეჟიმის დროს? ესენი არიან აჯანყებულ ეროვნულ ებრაელები, რომლებმაც უარი თქვეს იესო ქრისტეზე, როგორც მესიაზე და მხსნელად, განმათავისუფლებელზე, დიახ, მაგრამ მხოლოდ ჩადენილი ცოდვებისა და მხოლოდ მათ სასარგებლოდ, ვისაც ის აღიარებს მათი რწმენის ხარისხით. ისინი ფაქტობრივად 70 წელს გაანადგურეს რომის ჯარებმა, მათმა და მათმა ქალქმა იერუსალიმმა, და ეს უკვე მეორედ ნაბუქოდონოს ორის დროს განხორციელებული განადგურების შემდეგ - 586 წელს. ამ ქმედებით ღმერთმა დაამტკიცა, რომ უძველესი ალიანსი დასრულდა მას შემდეგ. იესო ქრისტეს სიკვდილი, სადაც იერუსალიმში ტაძრის განცალკევების ფარდა ორად იყო გახლეჩილი, ზემოდან ქვემოდას, რითაც აჩვენა, რომ ქმედება თავად ღმერთისგან მოდიოდა.

23b- აღდგება თავხედი და ხელსანი მეფე
ეს არის ღმერთის აღწერა პაპის შესახებ,
რომელიც დაწ.7:8-ის მიხედვით ხასიათდება მისი
ამპარტავნობით, აქ კი თავხედობით. ის ამატებს და
არის მხატვრული. ოსტატობა შედგება სიმართლის
და ფარვისგან და იმის გარეგნობის მიღებაში, რაც არ
ვართ. ოსტატობა მეზობლს მოსატყუებლად
გამოიყენება, ამას აკეთებენ თანმიმდევრული
პაპები.

დაწი 8:24 გაიზრდება მისი ძალა, მაგრამ არა მისი
ძალთ; ის მოახდენს წარმოუდგენელ განადგურებას,
ის წარმატებას მიაღწევს თავის ვალდებულებებს,
განადგურებს ძლევამოსილ ადამიანებს და
წმინდანთა ხალხს.

24a- მისი ძალა გაიზრდება
მართლაც, დაწ.7:8-ში აღწერილი, როგორც „პატარა
რქა“, მე-20 ლექსი მას „სხვებზე უფრო დიდ
გარეგნობას“ ანიჭებს.

24b- მაგრამ არა საკუთარი ძალთ
აქ კიდევ ერთხელ ისტორია ადასტურებს, რომ
მონარქების შეიარაღებულ მხარდაჭერის გარეშე
პაპის რეჟიმი ვერ იარსებებდა. პირველი
მხარდაჭერა იყო კლოვისი, მეროვინგების
დინასტიის ფრანკების მეფე და მის შემდეგ,
კაროლნგების დინასტიისა და ბოლოს, კაპეტების
დინასტიის, საფრანგეთის მონარქიის მხარდაჭერა
იშვიათად აკლდა. და ჩვენ დავინახავთ, რომ ამ
მხარდაჭერას ფასი აქვს. ამის მაგალითი იქნება
საფრანგეთის მეფე ლუი 16-ის, დედოფალ მარი-
ანტუანეტას, მონარქისტი კარისკაცების და რომის
კათოლიკე სასულიერო პირების, მთავარ
პასუხისმგებელნი, საფრანგეთში დაყენებულ
გილოტიინის მიერ დედაქალქსა და პროვინციულ
ქალქებში ფრანგი რევოლუციონერების მიერ თავის
მოკვება. 1793 და 1794 წწ. კაცობრიობის მეხსიერებაში
სისხლს ასობით ჩაწერილი „ტერორის“ ორი ეპოქა.
Rev.2:22-ში ეს ღვთაებრივი სასჯელი იქნება
ნაწინასწარმეტყველები შემდეგი სიტყვებით: აჰა,
მე დავაგდებ მას საწოლზე და გამოვგზავნი დიდ
გასაჭირს. აქვს ვინც მრუშობს მასთან, თუ არ
მოინანიებენ თავიანთ საქმეებს. მის შვილებს
მოვკლავ; და ყველ ეკლესია გაიგებს, რომ მე ვარ ის,
ვინც ეძებს აზრებს და გულუბს, და ვაჭილდობ
თითოეულს თქვენი საქმეების მიხედვით.

24c- ის წარმოუდგენელ განადგურებას მოახდენს

დედამიწაზე მათვე რავინ დათვლს, სამოთხეში
კი ღმერთმა იცის ზუსტი რიცხვი და უკანასკნელ
განკითხვის სასჯელს ჟამს ისინი ყველ
გამოისყიდება, პატარა და ნი ყველზე
საშინელებამდე, მათი ავტორების მიერ.

24d- ის წარმატებას მიაღწევს თავის
ვალდებულებებში

როგორ არ შეეძლო მან წარმატებას მიაღწიოს,
როდესაც ღმერთმა მას ეს როლი მისცა, რათა დაესაჯა
თავისი ხალხის მიერ ჩადენილი ცოდვა, რომელიც
ამტკიცებს იესოქრისტეს მიერ მოპოვებულხსნას?

24- ის გაანადგურებს ძლიერებს და წმინდანთა
ხალხს

დედამიწაზე ღმერთის წარმომადგენლად
გადაქცევით და მათ განკვეთით იმუქრებით, რაც მათ
სამოთხეში ჩასასვლელს დახურავს, პაპობა იღებს
დასავლური დედამიწის დიდებისა და მონარქების
მორჩილებას და მით უმეტეს პატარებს, მდიდრებს თუ
ღარიბებს. , მაგრამ ყველ უმეცარი, მათი
ურწმუნოებისა და ღვთაებრივი ჭეშმარიტებისადმი
გულგრილობის გამო.

1170 წელს პიტერ ვალდოს შემდეგ დაწყებულ
რეფორმაციის ეპოქის დასაწყისიდან პაპის რეჟიმმა
მრისხანე რეაგირება მოახდინა ღვთის ერთგული
მსახურების, ერთადერთი ჭეშმარიტი წმინდანების,
ყოველთვის მშვიდობიანი და მშვიდობიანი, მკვლელ
კათოლიკური ლოგების წინააღმდეგ, რომელსაც მხარს
უჭერდა სასამართლოები. მისი ცრუ სიწმინდის
ინკვიზიცია. კაპიუმონიანი მოსამართლეები,
რომლებიც ამგვარად უბრძანეს საშინელ წამებას
წმინდანებსა და სხვებს, ყველნი ბრალდებულნი
არიან ღვთისა და რომის წინააღმდეგ ერესში, ყველს
მოუწევთ პასუხისმგებლობის აღება ჭეშმარიტი
ღმერთის წინაშე და ნ.7.9 და გამოცხ.20:9-დან 15-მდე.

და ნი 8:25 თავისი კეთილდღეობისა და მისი ზრახვების
წარმატების გამო, მას გულში ქედმაღლობა ექნება და
გაანადგურებს მრავალმშვიდობიანად მცხოვრებს და
ამაღლება თავადთა მეთაურის წინააღმდეგ; მაგრამ
ის გატყდება, ყოველგვარი ხელს ძალსხმევის
გარეშე.

25a- მისი კეთილდღეობისა და მისი ხრიკების
წარმატების გამო

ეს კეთილდღეობა მიაწინებს მის
გამდიდრებაზე, რასაც ლუქსი უკავშირებს მის
ხრიკებს. ჩვენ, ფაქტობრივად, უნდა გამოვიყენოთ
ხრიკები, როცა პატარები და სუსტები ვართ, რათა

მოვიპოვოთ მდიდრები, ფული და ყველნაირი სიმდიდრე, რაც ჩამოთვლილია გამოცხადების 18:12-ში და 13-ში.

25b- გულში ქედმაღლობა ექნება

ეს, მიუხედავად დაწმინდა მეფე ნაბუქოდონოსორის გამოცდილებით მიღებული გაკვეთილისა.

25c- ის გაანადგურებს ბევრ კაცს, რომლებიც მშვიდობიანად ცხოვრობდნენ

მშვიდობიანი ხასიათი ჭეშმარიტი ქრისტიანობის ნაყოფია, მაგრამ მხოლოდ 1843 წლამდე. ამ თარიღამდე და ძირითადად, საფრანგეთის რევოლუციის დასრულებამდე, პაპის მეფობის 1260 წლის ბოლოს წინასწარმეტყველებდა დაწმინდა 7:25, ცრურწმენა. ახასიათებს სისასტიკე, რომელიც თავს ესხმის ან პასუხობს სისასტიკეს. მხოლოდ ამ დროს ხდება სიმშვიდე და სიმშვიდე განსხვავებას. იესოს მიერ დადგენილი წესები არ შეცვლულა სამოციქულო დროიდან, რჩეული არის ცხვარი, რომელიც იღებს მსხვერპლს და არასოდეს არის ჯალთი.

25d- და ის აღდგება მთავართა მეთაურის წინააღმდეგ ამ სიზუსტით, ეჭვიაღარ არის დაშვებული. მე-11

და მე-12 მუხლებში მოყვანილი წინამძღოლი ნამდვილად არის იესო ქრისტე, მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი, რომელიც ჩნდება თავისი დაბრუნების დიდებაში Rev.19:16-ში. და სწორედ მას წაართვა რომაულმა პაპამ კანონიერი მარადიული მღვდელმსახურება.

დაწი 8:26 და საღამოს და დიღოს ხილვა, რომელზეც საუბარია, ჭეშმარიტია. თქვენი მხრივ, საიდუმლოდ შეინახეთ ეს ხედვა, რადგან ის შორეულ დროებს ეხება.

26a- და საღამოს და დიღოს ხილვა ჭეშმარიტია

ანგელოზი ადასტურებს მე-14 მუხლს „2300 საღამო-დიღ“ წინასწარმეტყველების ღვთაებრივ წარმოშობას. ამიტომ ის ყურადღებას ამახვილებს, ბოლოს და ბოლოს, ამ იდუმალზე, რომელიც უნდა გაანათონ და გაიგონ იესო ქრისტეს რჩეულმა წმინდანებმა, როცა დრო დადგება. ჩავიდა ამის გასაკეთებლად.

26b- თქვენი მხრივ, საიდუმლოდ შეინახეთ ეს ხილვა, რადგან ის შორეულ დროებს ეხება

მართლაც, დაწიელოსა და ჩვენს დროიდან დაახლოებით 26 საუკუნე გავიდა. ასე რომ, ჩვენ აღმოვჩნდებით აღსასრულის დროში, სადაც ეს საიდუმლო უნდა იყოს განათებული; საქმე გაკეთდება, მაგრამ არა დაწ.9-ის შესწავლამდე, რომელიც

უზრუნველყოფს შემოთავაზებულ გამოთვლების განხორციელების აუცილებელგასაღებს.

დანი 8:27 მე, დანიელო, მრავალ დღე ვიტანჯებოდი და ავად ვიყავი; მერე ავდექი და მეფის საქმეებს მივხედე. გაოცებულ ვიყავი ამ ხილვით და არავინ იცოდა ამის შესახებ.

27a- ეს დეტალი, რომელიც ეხება დანიელს ჯანმრთელობას, არაფერია პირადი. ეს ჩვენთვის ითარგმნება ღვთისგან ინფორმაციის მიღების უკიდურესი მნიშვნელობის შესახებ წინასწარმეტყველებულ 2300 საღამო-დილს; რადგან ისევე, როგორც ავადმყოფობამ შეიძლება გამოიწვიოს სიკვდილი, იდუმალი იგნორირება დაგმობს უკანასკნელ ქრისტიანებს, რომლებიც იცხოვრებენ აღსასრულს დროს *მარადიული სულიერი სიკვდილით*.

დანიელო 9

დანი 9:1 დარიოსის, ახაშვეროსის ძის, მიდიელთა მოღვმის პირველწელს, რომელიც გახდა ქალდეველთა სამეფოს მეფე,

1a - დანიელს თვითმხილველს ჩვენების მიხედვით, ამიტომ უდაოა, ვიგებთ, რომ დანის მეფე დარიოსი .5:30 არის ახაშვეროსის ვაჟი, მიდიელთა რასიდან; ამიტომ სპარსეთის მეფე კიროსი 2 ჯერ არ შეცვლილ. მისი მეფობის პირველი წელი იყო ის, როდესაც მან დაიპყრო ბაბილონი, რითაც წაართვა იგი ქალდეველებს.

დანი 9:2 მისი მეფობის პირველწელს მე, დანიელმა, დავინახე წიგნებით, რომ სამოცდაათი წელი უნდა გასულიყო იერუსალმის ნანგრევებისთვის, იმ წლების მიხედვით, რომლებზეც უფალმა უთხრა იერემიას, წინასწარმეტყველს.

2a- დანიელო გულისხმობს წინასწარმეტყველი იერემიას წინასწარმეტყველურ წერილებს. ის გვამღვს რწმენისა და ნდობის მშვენიერ მაგალითს, რომელიც აერთიანებს ღვთის მსახურებს მისი მზერის ქვეშ. ის ამგვარადა დასტურებს 1 კორ.14:32-ის ამ სიტყვებს: *წინასწარმეტყველთა სულიები*

წინასწარმეტყველებს ემორჩილებიან . და ნიელო ცხოვრობდა ბაბილონში ებრაელებს ხალხის გადასახლების შესახებ ნაწინასწარმეტყველები 70 წელს განმავლობაში. მას ასევე აინტერესებს ისრაელში დაბრუნების საკითხი, რომელიც, მისი თქმით, საკმაოდ ახლოს უნდა იყოს. ღვთისგან პასუხების მისაღებად ის მიმართავს დიდებულ ლოცვას, რომლის შესწავლას ვაპირებთ.

წმინდანის რწმენის ნიმუში ლოცვა

და ნიელს მე-9 თავის პირველ გაკვეთილ არის იმის გაგება, თუ რატომ სურდა ღმერთს ის გამოჩენილიყო და ნიელს წიგნის ამ ნაწილში.

დაღუპულ ცოდვილების წინასწარმეტყველური განცხადების მეშვეობით, ჩვენ მივიღეთ დადსტურება, რომ ისრაელს ერის ებრაელები კვლავ დაგმეს და გაანადგურეს რომაელებმა 70 წელს, იმის გამო, რომ და ნიელ აღიარებს თავის წერილში. ლოცვა. ვინ იყო ეს ისრაელი წარმოდგენილი ცოცხალ ღმერთთან პირველ აღიარებაში აბრაამიდან იესო ქრისტეს 12 მოციქულმდე და მოწაფეებამდე, თავად ებრაელები? მხოლოდ მთელი კაცობრიობის ნიმუში, რადგან ადამიანი მოყოლებული, კაცები ერთნაირები არიან, გარდა კანის ფერისა, რომელიც მერყეობს ძალაღიანი და ძალაღიანი მუქამდე. მაგრამ როგორც არ უნდა იყოს მათი რასა, ეთნიკური წარმომავლობა, მამიდან და დედიდან შვილებსა და ქალიშვილებზე გენეტიკურად გადაცემული ნივთები, მათი გონებრივი ქცევა იდენტურია. გვირილს ფოთლების გაშიშვლების პრინციპის თანახმად, "მიყვარხარ, ცოტა, ბევრი, ვნებიანად, სიგიჟემდე, სულც არა", ადამიანები ამრავლებენ გრძნობების ამ დიაპაზონს ყველგან ფრის ცოცხალ ღმერთის შემოქმედის მიმართ, როდესაც ის აღმოაჩენს მის არსებობას. ასევე, დიდი მსაჯულო ხედავს მათ შორის, ვინც ამტკიცებს, რომ მისგან არიან, ერთგულ ადამიანებს, რომლებსაც უყვართ იგი და ემორჩილებიან მას, სხვებს, რომლებიც აცხადებენ, რომ უყვართ იგი, მაგრამ არ ემორჩილებიან მას, სხვებს, რომლებიც ცხოვრობენ თავიანთი რელიგიით გულრილად, სხვებსაც, ვინც ცხოვრობენ ამით. მძიმე და აცემული გული, რაც მათ ფანატისკოსება და ქცევს და უკიდურეს შემთხვევაში, ვერ იტანენ წინააღმდეგობებს და მით უმეტეს, საყვედურებს და მხარს უჭერენ აუტანელ მოწინააღმდეგის მკვლელობას. ეს ქცევები

გვხვდება ებრაელებში, რადგან ისინი ჯერ კიდევ გვხვდება კაცებში მთელპლენეტაზე დედამიწაზე და ყველ რელიგიაში, რომელიც, თუმცა, არ არის თანაბარი.

დანიელს ლოცვა შეგეკითხებათ, ამ ქცევებიდან რომელში იცნობთ საკუთარ თავს? თუ ეს არ არის ის, ვისაც უყვარს ღმერთი და ემორჩილება მას, როგორც მოწმობა მისი ერთგულების შესახებ, ეჭვქვეშ დაყენეთ თქვენი წარმოდგენა რწმენის შესახებ; მოინანიეთ და მიეცით ღმერთს სინანულის გულწრფელი და ნამდვილი ნაყოფი, როგორც ამას გააკეთებს დანიელი.

ამ ლოცვის არსებობის მეორე მიზეზი ამ მე-9 თავში არის ის, რომ ისრაელის ბოლო განადგურების მიზეზი, რომაელების მიერ 70 წელს, იქ განიხილება და ვითარდება: მესიის პირველი მოსვლადამიანთა დედამიწაზე . და უარყვეს ეს მესია, რომლის ერთადერთი ნაკლო იყო მისი ნამუშევრების სრულყოფილება, რომელიც გამობდა მათ, რელიგიურმა წინამძღოლებმა აღაგზნეს ხალხი მის წინააღმდეგ, ცილსმწამებლური ბრალდებებით, რომლებიც ყველ დაიშალ და ეწინააღმდეგებოდა ფაქტებს. ასე რომ, მათ თავიანთი საბოლოო ბრალდება დააფუძნეს ღვთაებრივ ქეშმარიტებაზე, ადანაშაულებდნენ მას, კაცს, რომ ღმერთის მე იყო. ამ რელიგიური წინამძღოლების სულები შავი იყო, როგორც ცეცხლმოკიდებული კერის ნახშირი, რომელიც შთანთქავს მათსამართლანი რისხვის დროს. მაგრამ ებრაელების ყველზე დიდი ბრალა არა ის, რომ მოკლეს, არამედ არ იცნეს იგი ღვთაებრივი აღდგომის შემდეგ. მისმა თორმეტმა მოციქულმა აღასრულეს სასწაულები და კეთილი საქმეები, ისინი თავის დროზე ფარაონის მსგავსად გამაგრდნენ და ამის შესახებ მოწმობდნენ ერთგული დიაკონი სტეფანე, რომელიც ამჯერად რომაელებს არ მიუმართავთ.

ამ ლოცვის მესამე მიზეზი არის ის, რომ იგი იღებს საბოლოო სევდიანი დაკვირვების როლს ღმერთთან ურთიერთობის ხანგრძლივი გამოცდილების დასასრულს ; ჩვენება, ერთგვარი აღთქმა, რომელიც იუდეველთა ალანსმა და უტოვა დაწარქენ კაცობრიობას. რადგან ბაბილონში გადასახლებისას წყდება ღვთის მიერ მომზადებული დემონსტრაცია. მართლა, ებრაელები დაბრუნდებიან თავიანთ ეროვნულ მიწაზე და გარკვეული დროით ღმერთს პატივს სცემენ და დაემორჩილებიან, მაგრამ ერთგულება სწრაფად გაქრება, იმ დონემდე, რომ მათი

გადარჩენა შეიძლება გამართლდეს მხოლოდ მათი რწმენის ბოლო გამოცდისთვის, რომელიც დაფუძნებულია პირველზე. მესიის მოსვლა, რადგან ის უნდა იყოს ისრაელის მე, ებრაელი იუდეველთა შორის.

ამ ლოცვის მეოთხე მიზეზი ემყარება იმ ფაქტს, რომ ნათქვამი და აღიარებული ხარვეზები ყველგან შესრულდა და განახლდა ქრისტიანების მიერ მათი ეპოქაში, შაბათის მიტოვებიდან 321 წლის 7 მარტიდან ჩვენს დრომდე. ბოლო ოფიციალური ინსტიტუტი, რომელიც კურთხეულია 1873 წლიდან და ინდივიდუალურად 1844 წლიდან, არ გადაურჩა დროის წყევლს, მას შემდეგ რაც იესომ ის ამოიღო 1994 წელს. დანიელს ბოლო თავებისა და წიგნის გამოცხადება ახსნის ამ თარიღებს და ბოლოსაიდუმლოებებს.

ახლ მოდით ყურადღებით მოვუსმინოთ დანიელს, რომელიც ესაუბრება ყოვლის შემძლე ღმერთს.

დანი 9:3 მივმართე პირი უფა ღმერთს, რა თა მივმართო ლოცვასა და ვედრებას, მარხვას, ჯვალსა და ფერფლს.

3ა- დანიელი უკვე მოხუცი არის, მაგრამ მისი რწმენა არ სუსტდება და ღმერთთან კავშირი შენარჩუნებულია, საზრდოობს და შენარჩუნებულია. მის შემთხვევაში, მისი გული ღრმად გულწრფელია, მარხვა, ჯვალი და ფერფლი ნამდვილ მნიშვნელობას ატარებს. ეს პრაქტიკა მიუთითებს ღვთის მიერ მოსმენისა და მინიჭების სურვილს სიძლიერეზე. მარხვა გვიჩვენებს, თუ რა უპირატესობას ანიჭებს ღვთის პასუხს ჭამის სიამოვნებასთან შედარებით. ამ მიდგომაში არის იდეა, რომ ღმერთს ვუთხრა, აღარ მინდა ვიცხოვრო შენი პასუხის გარეშე, ისე შორს რომ არ მივიდე თვითმკვლელობამდე.

დანი 9:4 ვევედრე უფალს, ჩემს ღმერთს და ვაღიარე მას: უფალო, დიდი და დიდებული ღმერთო, რომელიც იცავ შენს აღთქმას და წყალობს მათ ვინც გიყვარს და იცავს შენს მცნებებს.

4ა- უფალო, დიდი და გასაოცარ ღმერთო

ისრაელი ბაბილონში გადასახლებაშია და ფული გადაიხდა იმის გასაგებად, რომ ღმერთი დიდი და გასაოცარია.

4ბ- შენ, ვინც იცავ შენს აღთქმას და შეიწყალე მათ ვინც გიყვარს და იცავ შენს მცნებებს!

დანიელი გვიჩვენებს, რომ იცნობს ღმერთს, რადგან ის თავის არგუმენტებს იღებს ღმერთის ათი მცნების მეორე ტექსტიდან, რომელიც უბედურმა კათოლიკეებმა არ იციან სიბნელის საუკუნეების

განმავლობაში, რადგან სუვერენულად, პაპმა აიღო ინიციატივა მისი ამოღების მიზნით. ათი მცნების ვერსია, რადგან ხორცზე ორიენტირებულ მცნება დაემატა, რათა რიცხვი ათზე ყოფილიყო; წინა თავში დაგმობილი თავხედობისა და მოტყუების შესანიშნავი მაგალითი.

დანი 9:5 ჩვენ შევცოდეთ ჩავიდინეთ უსამართლობა, ვიყავით ბოროტები და მემბოხეები, გადავუხვიეთ შენს მცნებებს და შენს განაჩენებს.

5a- ჩვენ არ შეგვიძლია ვიყოთ უფრო მართალი და ცხადი, რადგან ეს არის შეცდომები, რამაც ისრავლ გადასახლებამდე მიიყვანა, გარდა იმისა, რომ დანიელ და მისი სამი თანამგზავრი არ იყვნენ დანაშავენი ამ ტიპის დანაშაულში; ეს ხელს არ უშლის მას მხარი და უჭიროს თავისი ხალხის საქმეს და თანატაროს თავისი დანაშაულს ტვირთი.

სწორედ მაშინ უნდა გავაცნობიეროთ 2021 წელს, რომ ჩვენც, ქრისტიანები, ვემსახურებით იმავე ღმერთს, რომელიც არ იცვლება მალ:3:6-ში მისი განცხადების მიხედვით: *რადგან მე ვარ უფალო, მე არ ვცვლო; და თქვენ, იაკობის შვილებო, არ დაღუპავთ.* მიზანშეწონილი იქნება ვთქვათ "ჯერ არ არის მოხმარებული". ვინაიდან მას შემდეგ, რაც მალქიმ დაწერა ეს სიტყვები, ქრისტე გამოჩნდა, იაკობის შვილებმა უარყვეს იგი და მოკლეს, და დან.8:23-ში ნაწინასწარმეტყველები სიტყვის თანახმად, ისინი 70 წელს რომაელებმა შთანთქმას. და თუ ღმერთი არ შეიცვლება, ეს ნიშნავს, რომ მოლაღტე ქრისტიანები, რომლებიც არღვევენ მის მცნებებს, უპირველეს ყოვლისა, წმიდა შაბათს, კიდევ უფრო დაზარალებიან, ვიდრე თავის დროზე ებრაელები და ეროვნული ებრაელები.

დანი 9:6 ჩვენ არ მოვუსმინეთ შენს მსახურებს, წინასწარმეტყველებს, რომლებიც შენი სახელთ ელპარაკებოდნენ ჩვენს მეფეებს, ჩვენს მთავრებს, ჩვენს მამებს და ქვეყნის მთელხალხს.

6a - მართალია, ებრაელები არიან ამაში დანაშავენი, მაგრამ რა შეგვიძლია ვთქვათ ქრისტიანებზე, რომლებიც მის მიერ დაარსებულბოლო ინსტიტუტშიც კი არიან დანაშავენი იმავე ქმედებებში?

დანი 9:7 შენია, უფალო, სიმართლე და ჩვენი სირცხვილია დღეს იუდას კაცთათვის, იერუსალიმის მკვიდრთათვის და მთელი ისრაელისთვის, ახლო მყოფთათვის და შორს მყოფთათვის. ყველ ქვეყანაში,

სადაც მათ გამოედევნეთ იმ დაღების გამო, რის გამოც ისინი და მნაშავენი იყვნენ თქვენს მიმართ.

7ა - ისრაელის სასჯელი იყო საშინელი, იყო მრავალი სიკვდილი და მხოლოდ გადარჩენილებს ჰქონდათ შანსი გადასახლებულიყვნენ ბაბილონში და იქიდან გაფანტულიყვნენ ქალღმრთის იმპერიის ყველქვეყანაში და მის მემკვიდრე სპარსეთის იმპერიაში. ებრაელი ერი დაიშალა უცხო ქვეყნებში და მიუხედავად ამისა, მისი დაპირებისამებრ, ღმერთი მალე გააერთიანებს ებრაელებს მათ ეროვნულ მიწაზე, მათი მამების მიწაზე. რა ძალა და ძალა აქვს ამ ცოცხალ ღმერთს! თავის ლოცვაში და ნიელ გამოხატავს ყველ მონანიებას, რაც ამ ადამიანებმა უნდა გამოავლინონ თავიანთ წმინდა მიწაზე დაბრუნებამდე, მაგრამ მხოლოდ მაშინ, როცა ღმერთი მათ გვერდითიქნება.

და ნიელ აღიარებს ებრაელთა ურწმუნოებას, რომელიც დასჯილია ღმერთის მიერ, მაგრამ რა სასჯელია ქრისტიანებისთვის, რომლებიც იგივეს აკეთებენ? დეპორტაცია თუ სიკვდილი?

დანი 9:8 უფალო, სირცხვილო ჩვენთვის, ჩვენი მეფეების, ჩვენი მთავრების და ჩვენი მამების, რადგან ჩვენ შევცოდეთ შენ წინააღმდეგ.

8ა - მოყვანილია საშინელი სიტყვა, სიტყვა „ცოდვა“. ვის შეუძლია ბოლო მოუღოს ცოდვას, რომელიც ამხელს ტანჯვას იწვევს? ეს თავი გასცემს პასუხს. ღირს გაკვეთილს სწავლ და დამახსოვრება: ისრაელმა განიცადა შედეგები მეფეების, ლიდრებისა და მამების არჩევანისა და ქცევის შედეგად, რომლებიც მართავდნენ მას. ასე რომ, აქ არის მაგალითი, სადაც კორუმპირებულ ლიდრებისადმი და უმორჩილებლობა შეიძლება წახალსდეს და დარჩეს ღვთის კურთხევაში. ეს არის არჩევანი, რომელიც და ნიელმა და მისმა სამმა კომპანიონმა გააკეთეს და ისინი კურთხეული არიან ამისთვის.

დანი 9:9 უფალონ, ჩვენს ღმერთთან, იყოს წყალობა და პატიება, რადგან ჩვენ მისი ურჩები ვიყავით.

10ა - ცოდვის ვითარებაში რჩება მხოლოდ ერთი იმედი; დაეყრდნო კეთილ მოწყალე ღმერთს, რათა მან პატიება მისცეს. პროცესი მუდმივია, ძველ აღიარების ებრაელს და ახლს ქრისტიანს პატიების ერთნაირი მოთხოვნილება აქვთ. აქ ისევ ღმერთი ამზადებს პასუხს, რისთვისაც ძვირი გადახდა მოუწევს.

დანი 9:10 ჩვენ არ ვემორჩილებით უფლოს, ჩვენი ღმერთის ხმას, რომ მიგყვეთ მის კანონებს,

რომლებიც მან დაგვიყენა თავისი მსახურების, წინასწარმეტყველების მიერ.

10a- ეს ასევე ეხება ქრისტიანებს 2021 წელს.

დანი 9:11 მთელმა ისრაელმა დაარღვია შენი კანონი და შენი ხმის მოსმენას თავი დაანება. მაშინ წყევლ და შეურაცხყოფა გადმოგვყარეს, რაც ღვთის მსახურის მოსეს კანონშია ჩაწერილი, რადგან შევცოდეთ ღმერთი.

11a- მოსეს კანონში ღმერთმა მართლაც გააფრთხილა ისრაელი და უმორჩილებლობის შესახებ. მაგრამ მის შემდეგ, წინასწარმეტყველო ეზეკიელი, დანიელს თანამედროვე, გადაასახლეს დანიელს შემდეგ 13 წლს შემდეგ, ანუ 5 წლს შემდეგ, რაც მეფე იეჰოიაკინი, იეჰოიაკიმის ძმა, რომელიც მან მემკვიდრეობით მიიღო, ტყვე დაღმოჩნდა ტიგროსსა და ტიგროსს შორის მდებარე მდინარე ჩებართან. ევფრათი. იქ ღმერთმა შთააგონა იგი და აიძულა დაეწერა შეტყობინებები, რომლებსაც დღეს ჩვენს ბიბლიაში ვხვდებით. და სწორედ Eze.26-ში ვპოულობთ სასჯელთა თანმიმდევრობას, რომელთა მოდელი სულიერად გამოიყენება, მაგრამ არა მხოლოდ, გამოცხადების შვიდსაყვირში გამოცხადების მე-8 და მე-9 საყვირებში. ეს გასაოცარი მსგავსება ადასტურებს, რომ ღმერთი ნამდვილად არ იცვლება. ცოდვები ისჯება ახალაღთქმაში, როგორც ძველში.

დანი 9:12 მან შეასრულა ის სიტყვები, რომლებიც თქვა ჩვენს წინააღმდეგ და ჩვენი მმართველების წინააღმდეგ, და მოგვიტანა დიდი უბედურება და ისეთი, როგორიც არასოდეს მომხდარა იერუსალიმში მის ულს.

12a- ღმერთი არ დასუსტებულა, ის ასრულებს თავის განცხადებებს, რომ აკურთხოს ან დაწყევლოს იგივე ზრუნვით, და „უბედურება“, რომელიც დაატყდა თავს დანიელ ხალხს, გამოიწვია იმ ერების გასაფრთხილებლად, რომლებიც სწავლობენ ამას. მაგრამ რას ვხედავთ? მიუხედავად ბიბლიაში დაწერილი ჩვენებებისა, ეს გაკვეთილი უგულბელყოფილ რჩება მათ მიერაც კი, ვინც მას კითხულობს. დაიმახსოვრე ეს გზავნილი: ღმერთი უმზადებს ებრაელებს და მათ შემდეგ ქრისტიანებს, კიდევ ორი დიდუბედურებას, რომლებიც გამოვლენდება დანიელს წიგნში.

დანი 9:13 როგორც წერია მოსეს კანონში, მთელი ეს უბედურება მოგვივიდა; ჩვენ არ ვევედრებით უფალს, ჩვენს ღმერთს, არ განვშორდით ჩვენს ურჯულოებას და არ მივუხედით თქვენს სიძარტულს.

13a- ზიზღი იმის მიმართ, რაც ღმერთმა დაწერა ბიბლიაში, ასევე მარადიულა, 2021 წელს ქრისტიანებიც არიან დამნაშავენი ამ ბრალში და თვლიან, რომ ღმერთი არ აპირებს მათ წინააღმდეგობას. ისინი არც თავიანთ ურჯულოებებს ერიდებიან და არ არიან უფრო ყურადღებიანი ბიბლიური ჭეშმარიტების მიმართ, მაგრამ იმდენად მნიშვნელოვანია ჩვენი აღსასრულს დროისთვის, მისი წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტება გამოვლენდა ინტენსიურად და გასაგებად, რადგან გაგების გასაღებები თავად ბიბლიაშია.

დაწი 9:14 უფალო თვალურს ადევნებდა ამ უბედურებას და მოგვიტანა იგი; რადგან მართლთა უფალო ჩვენი ღმერთი ყველგან ფერში, რაც მან გააკეთა, მაგრამ ჩვენ არვისმენდითმის ხმას.

14a- მეტი რა შემიძლია ვთქვა? ჭეშმარიტად! მაგრამ კარგად იცოდეთ, რომ გაცილებით დიდი უბედურება მოამზადა ღმერთმა დღევანდელ კაცობრიობისთვის და იმავე მიზეზით. ის მოვა, 2021-დან 2030 წლამდე, ბირთვულ ომის სახით, რომლის ღვთაებრივი მისიაა კაცთა მესამედის მოკვლა გამოხ.9:15-ის მიხედვით.

დაწი 9:15 დაახლო, უფალო, ღმერთო ჩვენო, რომელმაც გამოიყვანა შენი ხალხი ეგვიპტის ქვეყნიდან შენი ძლევამოსილი ხელთ და დაამყარე შენი სახელო, როგორც დღეს არის, ჩვენ შევცოდეთ ჩავიდინეთ დაწაშა ულო.

15a- დაწილო შეგვახსენებს, რატომ არის ურწმუნოება დასაგმობი ღმერთის მიერ. დედა მიწაზე ებრაელო ხალხის არსებობა მოწმობს ამ არაჩვეულებრივ ფაქტს ზებუნებრივი ძალის გამო, ებრაელო ხალხის ეგვიპტიდან გამოსვლაზე. მათი მთელი ისტორია ამ სასწაულებრივ ფაქტს ეფუძნება. ჩვენ არ გვაქვს შესაძლებლობა, ამ გადასახლებას მოწმენი გავხდეთ, მაგრამ ვერავინ უარყოფს, რომ ამ გამოცდილების შთამომავლები დღესაც ჩვენ შორის არიან. და ამ არსებობის უკეთ გამოსაყენებლად ღმერთმა მეორე მსოფლო ომის დროს გადასცა ეს ხალხი ნაცისტების სიძულვილს. ამრიგად, კაცობრიობის ყურადღება გადარჩენილთა კენ იყო მიმართული, რომლებმაც 1948 წელს დასახლდნენ 70 წლიდან დაკარგული უძველესი სამშობლოს მიწაზე. ღმერთმა მათ თავზე მხოლოდ და უშვა მათი მამების სიტყვები, რომლებიც უთხრეს რომაელ გუბერნატორ პონტიუს პილტეს იესოს შესახებ. „მისი სიკვდილს მოსაპოვებლად ციტირებს „მისი სისხლი ჩვენზე და ჩვენს შვილებზე დაეცემა“. ღმერთმა მათ წერილზე

უპასუხა. მაგრამ ყველ კონფესიის ქრისტიანებმა
სამარცხვინოდ უგულბელებეს ეს ღვთაებრივი
გაკვეთილი და ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ რატომაც,
რადგან ისინი ყველ იზიარებენ მათ წყევლს.
ებრაელებმა უარი თქვეს მესიაზე, მაგრამ
ქრისტიანებმა სძულს მისი კანონები. ამიტომ
ორივეს ღმერთის დაგმობა სავსებით
გამართლებულია.

დანი 9:16 უფალო, შენი დიდი წყალობისამებრ,
მოშორდეს შენი რისხვა და შენი რისხვა შენი
ქალქიდან იერუსალიმიდან, შენი წმინდა მთიდან;
რადგან ჩვენი ცოდვებისა და ჩვენი მამების
ურჯულთების გამო იერუსალიმი და შენი ხალხი
საყვედურია ყველ ჩვენს ირგვლვ.

16a- აქ დანიელ ამტკიცებს მოსემ ღმერთს: რას
იტყვის ხალხი, რომელიც მისი ხალხის დასჯის
მომსწრეა? ღმერთმა იცის პრობლემა, რადგან თავად
აცხადებს იუდეველთა შესახებ, პავლეს პირით რომში.
2:24: რადგან ღვთის სახელ გმობენ წარმართებს
შორის თქვენს გამო, როგორც წერია. ის მიუთითებს
ეზეს ტექსტზე. 16:27: და, აჰა, მე გაგიწოდებ ხელ,
შევამცირებ ის ნაწილ, რომელიც დაგინიშნეს,
ჩაგიბარებ შენი მტრების, ასულუბის ნებას.
ფილოსტიმელებო, რომლებსაც რცხვენოდათ თქვენი
დანაშაულუბრივი საქციელს. თანაგრძნობით
დანიელს ჯერ კიდევ ბევრი აქვს სასწავლო ღვთის
განაჩენის შესახებ მის ქალქ იერუსალიმზე.
მაგრამ როდესაც ის ამბობს: „იერუსალიმი და შენი
ხალხი საყვედურია ყველ ჩვენს ირგვლვ“, ის არ
ცდება, რადგან თუ ისრაელს სასჯელი წარმართებში
სამაშველო შიშს და ამ ჭეშმარიტ ღმერთს
მსახურების სურვილს გამოიწვევდა, სასჯელი
იქნებოდა. ჰქონდა რეალური ინტერესი. მაგრამ ამ
სამწუხარო გამოცდილებამ მცირე ნაყოფი გამოიღო,
არცთუ უმნიშვნელო, რადგან ჩვენ გვმართებს მეფე
ნაბუქოდნოსორისა და მეფე დარიოს მიდიელის
მოქცევა.

დანი 9:17 ახლ კი, ღმერთო ჩვენო, შეისმინე შენი
მსახურის ლოცვა და ვედრება და უფლოს გულისთვის
გაანათე შენი სახე შენს უკაცრიელსა წმიდა რზე.

17a- რასაც დანიელი ითხოვს, შესრულდება, მაგრამ
არა იმიტომ, რომ ღმერთს უყვარს იგი, არამედ
უბრალოდ იმიტომ, რომ ისრაელში დაბრუნება და
ტაძრის აღდგენა მის პროექტშია. თუმცა, დანიელმა
არ იცის, რომ ტაძარი, რომელიც ფაქტობრივად
აღდგება, 70 წელს რომაელები კვლავ

განადგურდებიან. სწორედ ამიტომ, ინფორმაცია, რომელსაც იგი მიიღებს ამ მე-9 თავში, განკურნავს მას იმ ებრაული მნიშვნელობისგან, რომელსაც ის ჯერ კიდევ ანიჭებს იერუსალიმში აშენებულ ქვის ტაძარს; ქრისტეს ხორცის ტაძარი მას მალე ამაოებს და ამ მიზეზით 70 წელს რომაელთა ჯარის მიერ კვლავ განადგურდება.

დაწი 9:18 *ღმერთო ჩემო, ყური დაუგდე და მოუსმინე! გაახილე თვალები და შეხედე ჩვენს ნანგრევებს, შეხედე ქალქს, რომელზეც შენი სახელია გაქდენთი! რადგან ჩვენი სიმათლოს გამოკიარ წარმოგიდგენთ ჩვენს ვედრებას, არამედ თქვენი დიდი წყალობის გამო.*

18a- მართალია, რომ ღმერთმა აირჩია იერუსალიმი, რათა იგი განწმენდილიყო მისი დიდებული თანდასწრებით. მაგრამ ადგილი წმინდაა მხოლოდ მაშინ, როცა იქ ღმერთი დგას და 586 წლადან ასე აღარ იყო. და პირიქით, იერუსალიმისა და მისი ტაძრის ნანგრევები მოწმობდა მისი სამართლიანობის მიუკერძოებლობას. ეს გაკვეთილი აუცილებელი იყო ადამიანებისთვის, რომ შეხედონ ჭეშმარიტ ღმერთს, როგორც ცოცხალ არსებას, რომელიც ხედავს, განსჯის და რეაგირებს კერპთაყვანისმცემელი წარმართული ღვთაებებისგან განსხვავებით, რომლებიც მხოლოდ ეშმაკის ბანაკის ცუდ ანგელოზებს ეხმიანებიან. ერთგული ადამიანი ღმერთს ემსახურება, მაგრამ მოღალატე იყენებს ღმერთს, რათა მისცეს საკუთარ თავს რელიგიური ლეგიტიმაცია გარშემომყოფების მიმართ. ღმერთის თანაგრძნობა, რომელსაც დაწიელი მიმართავს, რეალურია და ის მალე მისცემს ამის ყველზე ლმაზმტკიცებულებას, იესო ქრისტეში.

დაწი 9:19 *უფალო, მისმინე! უფალო, აპატიე! უფალო, მიაქციე ყურადღება! იმოქმედე და ნუ დააყოვნებ, შენი სიყვარულით, ღმერთო ჩემო! რადგან შენი სახელია შენს ქალქსა და შენს ხალხს.*

19a- დაწიელს მოხუცებულ ასაკი ამართლებს მის დაჟინებას, რადგან მოსეს მსგავსად, მისი ყველზე საყვარელი პირადი სურვილია განიცადოს ეს დაბრუნება თავის „წმინდა“ მიწაზე. მას სურს გახდეს წმინდა ტაძრის აღდგენის მოწმე, რომელიც კიდევ ერთხელ მოუტანს დიდებას ღმერთსა და ისრაელს.

დაწი 9:20 *და მაინც ვილპარაკე, ვლოცულობდი, ვაღიარე ჩემი ცოდვა და ჩემი ხალხის, ისრაელის ცოდვა, და ვედრება წარვუდგინე უფალს, ჩემს ღმერთს, ჩემი ღმერთის წმინდა მთისთვის;*

20a- გასაკვირი არ არის, რომ ღმერთს უყვარს დაწიელი, ეს არის თავმდაბლობის მოდელო, რომელიც აჯადოებს მას და აკმაყოფილებს სიწმინდის კრიტერიუმს, რომელსაც ის მოითხოვს. ყოველი ადამიანი ცდება, სანამ ხორციელს ხელში ცხოვრობს და დაწიელი გამონაკლისი არ არის. ის აღიარებს თავის ცოდვებს, იცის მისი უკიდურესი სისუსტე, როგორც ჩვენ ყველს უნდა გავაკეთოთ. მაგრამ მისი პიროვნული სულიერი თვისება ვერ ფარავს ხალხის ცოდვას, რადგან ის მხოლოდ ადამიანია, თვითონაც არასრულყოფილი. გამოსავალი ღვთისგან მოვია იესო ქრისტეში.

დაწი 9:21 *მე ჯერ კიდევ ვლპარაკობდი ლოცვაში, როცა გაბრიელი კაცი, რომელიც ადრე ვნახე ხილვაში, მოფრინდა ჩემკენ საღამოს შესაწირის დროს.*

21a- ღმერთის მიერ არჩეული დრო გაბრიელს ვიზიტისთვის არის საღამოს შესაწირავი, ანუ კრავის მარადიული მსხვერპლშეწირვა, რომელიც წინასწარმეტყველებს საღამოს და დილთ იესო ქრისტეს სრულად წმინდა და უდანაშაულო სხეულის მომავალწინებაყოფლობით შესაწირავს. ის ჯვარცმული მოკვდება, რათა გამოისყიდოს თავისი ერთადერთი რჩეულის ცოდვები, რომლებიც ქმნიან მის ერთადერთ ჭეშმარიტ ხალხს. მაშასადამე, დადგენილია კავშირი იმ გამოცხადებასთან, რომელიც ქვემოთ იქნება მოცემული, დაწიელთან.

ლოცვის დასასრული: ღმერთის პასუხი

დაწი 9:22 *მასწავლ და მელპარაკებოდა. მან მითხრა: დაწიელახლ მოვედი შენი გაგების გასახსნელად.*

22a- გამოთქმა „გახსენი შენი ინტელექტი“ ნიშნავს, რომ მანამდე დაზვერვა დახურული იყო. ანგელოზი საუბრობს ღვთის გადარჩენის გეგმის შესახებ, რომელიც დაფარული იყო ღვთის რჩეულ წინასწარმეტყველთან შეხვედრამდე.

დაწი 9:23 *როცა ლოცვა დაიწყო, გაისმა სიტყვა და მოვედი შენთვის სათქმელად; რადგან საყვარელი ხარ. ყურადღება მიაქციე სიტყვას და გაიგე ხედვა!*

23a - როცა ლოცვა დაიწყო, სიტყვა გამოვიდა

ზეცის ღმერთმა მოაწყო ყველფერი, შეხვედრის მომენტი მარადიულობის ჟამს და ანგელოზი გაბრიელი აღნიშნავს ქრისტეს „სიტყვით“, როგორც ამას გააკეთებს იოანე თავისი სახარების დასაწყისში: *სიტყვა ხორცად იქცა*. ანგელოზი მოდის, რათა გამოუცხადოს მას „სიტყვა“, რაც ნიშნავს, რომ ის მოდის, რათა გამოაცხადოს მოსესგან

ნაწინასწარმეტყველები ქრისტეს მოსვლ კან. 18:15-
 და 19-მდე: უფალო, შენი ღმერთი, აგიმალღლებს შენგან.
 „თქვენს ძმებს შორის, ჩემნაირი წინასწარმეტყველო: თქვენ მოუსმენთ მას! ასე უპასუხებს ის თხოვნას, რომელიც შენ უფალო, შენს ღმერთს სთხოვე ხორებში, შეკრების დღეს, როცა უთხარი: აღარგავიგონო უფლოს, ჩემი ღმერთის ხმა და აღარვიხილო ეს დიდი ცეცხლი. რათა არ მოკვდეს. მითხრა უფალოა: რაც მათთქვეს, კარგია. მე აღვადგენ მათ ძმებს შორის შენნაირი წინასწარმეტყველო, ჩემს სიტყვებს პირში ჩავდებ და ის ელპარაკება მათ რასაც ვუბრძანებ. და თუ ვინმე არ მოისმენს ჩემს სიტყვებს, რასაც ის ჩემი სახელით ლპარაკობს, მე მას პასუხისმგებლობას დავაყენებ. მაგრამ წინასწარმეტყველო, რომელსაც აქვს გამბედაობა, თქვას ჩემი სახელით სიტყვა, რომელიც მე არ მიითქვამს, ან ვინც სხვა ღმერთების სახელით ლპარაკობს, ის წინასწარმეტყველო და ისჯება სიკვდილით.

ეს ტექსტი ფუნდამენტურია ებრაელების და ნაშა ულის გასაგებად მესია იესოზე უარის თქმის გამო, რადგან ის აკმაყოფილებდა მის მოსვლს შესახებ ნაწინასწარმეტყველებულ ყველ კრიტერიუმს. ადამიანთა შორის აღებულო და ღვთაებრივი სიტყვის გადამცემი იესო ამ აღწერილობას შეესაბამებოდა და მის მიერ მოხდენილი სასწაულები მოწმობს ღვთაებრივ მოქმედებაზე.

23b- იმიტომ რომ საყვარელი ხარ

რატომ უყვარს ღმერთს დანიელო? უბრალოდ იმიტომ, რომ დანიელს უყვარს იგი. სიყვარული არის მიზეზი იმისა, რის გამოც ღმერთმა სიცოცხლე თავის უფალ არსებებს მის წინაშე შექმნა. ეს არის მისი სიყვარულის მოთხოვნილება, რამაც გაამართლ მაღალან მაღალი ფასი, რომელიც მას მოუწევს გადაიხადოს მისი ზოგიერთი ადამიანური მიწიერი ქმნილებისგან. და მისი სიკვდილის ფასად, რომლის გადახდაც მას მოუწევს, ისინი გახდებიან მისი მარადიული თანამგზავრები.

23c- ყურადღება მიაქციე სიტყვას და გაიგე ხილვა!

რომელი სიტყვაა ეს, ანგელოზის სიტყვა თუ ქრისტეში და ფარული ღვთაებრივი „სიტყვა“? უდავოა, რომ ორივე შესაძლებელია და ავსებს, რადგან ხილვა ეხება „სიტყვას“, რომელიც ხორციელდ მოვა იესო ქრისტეში. ამიტომ გზავნილს გაგება მაღალან მნიშვნელოვანია.

70 კვირის წინასწარმეტყველება

დანი 9:24 სამოცდაათი კვირაა დანიშნული შენს ხალხსა და შენს წმინდა ქალქს, რათა შეაჩეროს ცოდვები და ბოლო მოეღოს ცოდვებს, გამოისყიდოს ურჯულოება და მოიტანოს მარადიული სიძაღთლე, დაბეჭდოს ხილვა და წინასწარმეტყველო და სცხო. წმიდა თა წმიდა.

24a- სამოცდაათი კვირა მოწყდა შენს ხალხს და შენს წმინდა ქალქს

ებრაული ზმნა "hatac" ნიშნავს პირველ მნიშვნელობით მოჭრას ან დაჭრას ; და მხოლოდ გადატანითი მნიშვნელობით, „დასაზღვრა ან გამოსწორება“. მე ვინარჩუნებ პირველ მნიშვნელობას, რადგან ის მნიშვნელობას ანიჭებს აბრაამის ამ ქმედებას, რომელიც ადასტურებს ღმერთთან კავშირს მსხვერპლს მეშვეობით, და ბ.15:10-ში: აბრამმა აიღო ყველა ეს ცხოველი, დაჭრა შუაში და თითოეულ ნაჭერი თითო-თითო გადადო. მეორე; მაგრამ მან არ გაიზიარა ჩიტები . ეს რიტუალი ასახავდა ღმერთსა და მის მსახურს შორის კავშირს. სწორედ ამიტომ, ეს ზმნა „მოჭრა“ სრულ მნიშვნელობას მიიღებს 27-ე ლექსში „ბევრთან და დებულ ალიანსში“ 27-ე ლექსში. პირველ დწარმოდგენილ. ამ ზმნის ქრის მეორე ინტერესი არის ის, რომ ამ მე-9 თავის წლების 70 კვირა ამოჭრილა და ნ.8:14-ის „2300 საღამო-დილ“. და ამ ქრონოლოგიიდან გამოდის გაკვეთილი, რომელიც ქრისტიანულ რწმენას ებრაულ სარწმუნოებაზე წინაყენებს. ამგვარად, ღმერთი გვასწავლის, რომ იესო ქრისტეში ის გასცემს თავის სიცოცხლეს, რათა შესწიროს მას, როგორც გამოსყიდვას ყოველ მორწმუნე, რომელიც ღირსია მისი გადარჩენისთვის მთელ კაცობრიობაში. ძველ შეთანხმება უნდა გამქრალყო, როდესაც იესომ დაღვარა სისხლი, რათა დაარღვიოს თავისი ახალი შეთანხმება მთელ დედამიწის რჩეულუბთან.

დანიელს წიგნი მიზნად ისახავს ასწავლოს ამ საყოველთაო ხსნას, წარმოგვიდგინოს დანიელს თანამედროვე მეფეების მოქცევა; ნაბუქოდონოსორი, დარიოს მიდიელი და კიროსი სპარსელი.

გზავნილ არის საზეიმო გაფრთხილება, რომელიც ემუქრება ებრაელ ხალხს და მათ წმინდა ქალქ იერუსალიმს, რომელსაც 70 კვირის ვადა ეძლევა. აქ ისევ ეზეს.4:5-6 კოდი იძლევა ერთ დღეს ერთი წლის განმავლობაში, ხანგრძლივობა წარმოადგენს ყველ 490 წელს. დანიელს უჭირს თავისი ქალქის

წინააღმდეგ საფრთხის მნიშვნელობის გაგება, რომელიც უკვე ნაგრევეებშია.

24ბ- *შეაჩეროს ცოდვები და ბოლო მოუღოს ცოდვებს*

წარმოიდგინეთ, რა უტრიალებდა გონებაში და ნიელს ამის მოსმენისას, როდესაც ის ახლხანს სთხოვდა ღმერთს ლოცვით მიტევებისთვის თავისი ცოდვებისა და თავისი ხალხის ცოდვებისთვის. ის სწრაფად მიხვდება რა არის. მაგრამ ჩვენ თვითონ კარგად გვესმის გამოთქმული ღვთაებრივი მოთხოვნა. ღმერთს სურს მიიღოს თავისი რჩეულისგან, რომ გადაარჩინოს, რომ ისინი აღარ სცოდავენ, რომ ბოლო მოუღონ მისი კანონების დარღვევას და ამით ბოლო მოუღონ ცოდვებს იმის მიხედვით, რაც დაიწერება იოანე მოციქულის მიერ 1 იოანეს 3-ში: 4: *ვინც სცოდავს, არღვევს კანონს და ცოდვა არის კანონის დარღვევა*. ეს მიზანი მიმართულია იმ ადამიანებისთვის, რომლებსაც უნდა შეებრძოლონ თავიანთ ბოროტებებს, რომ აღარ შესცოდონ.

24ც- *გამოსციდოს ურჯულთება და მოიტანოს მარადიული სამართალ*

ებრაელი და ნიელსთვის ეს გზავნილი იწვევს "გამოსციდის დღის" რიტუალს, ყოველწლიურ დღესასწაულს, სადაც ჩვენ აღვნიშნავთ ცოდვების მოხსნას თხის მსხვერპლშეწირვით. ცოდვის ეს ტიპიური სიმბოლო წარმოადგენდა საბერძნეთს და ნში.8 და მისმა არსებობამ განათავსა წინასწარმეტყველება ამ „გამოსციდის დღის“ სულიერ ატმოსფეროში. მაგრამ როგორ შეიძლება თხის სიკვდილმა მოიხსნას ცოდვები, თუ მთელი წლის განმავლობაში შეწირულ სხვა ცხოველების სიკვდილმა ვერ შეძლო მათი მოცილება? ამ დილმაზე პასუხი მოცემულია ებრ.10:3-დან 7-მდე: *მაგრამ ცოდვების გახსენება ყოველწლიურად განახლებად ამ მსხვერპლშეწირვით; რადგან შეუძლებელია ხარებისა და თხების სისხლი ცოდვების წაღება*. ამიტომ *ქრისტემ, სამყაროში შესვლისას, თქვა: მსხვერპლშეწირვა და მსხვერპლშეწირვა არ გინდა, არამედ სხეული შექმენი ჩემთვის*; *თქვენ არ მიგიღიათ დასაწვავი შესაწირავი ან მსხვერპლ ცოდვისთვის*. *შემდეგ მე ვუთხარი: აჰა, მოვედი (წიგნის გრაგნილში ის ჩემზეა) გასაკეთებლად ღმერთს, შენი ნება*. პავლე მოციქულის განმარტებები ძალიან ნათელი და ლოგიკურია. აქედან გამომდინარეობს, რომ ღმერთმა თავისთვის, იესო ქრისტეში, გამოსციდა ცოდვების გამოსციდის საქმე, რომელიც ანგელოზმა

გაბრიელმა დაწიეს გამოუცხადა. მაგრამ სად იყო იესო ქრისტე „გამოსყიდვის დღის“ ამ რიტუალში? მისმა სრულყოფილმა პიროვნულმა უმანკოებამ, რამაც იგი სიმბოლურად აქცია ღმერთის სააღდგომო კრავი, რომელიც ართმევს სამყაროს ცოდვებს, აიღო პასუხისმგებლობა მისი რჩეულს ცოდვებზე, რომლებიც სიმბოლურად განასახიერებს გამოსყიდვის რიტუალს თხას. ბატკანი თხამ გადამაღ ისე, რომ ბატკანი იმ თხას მოუკვდა, რომელიც მას უვლდა. ჯვარზე მისი სიკვდილს მიღებით, რათა გამოისყიდოს თავისი რჩეულს ცოდვები, ცოდვები, რომლებზეც პასუხისმგებელი იყო, ღმერთმა მათ ქრისტეში მისცა მათდამი სიყვარულს ულმაზე სიმტკიცეებულმა.

24d- და მოიყვანეთ მათ რადიული სამართალი

ეს არის მაცხოვრის მესიის სიკვდილს ბედნიერი შედეგი. ეს სიმართლე, რომელიც ადამიანმა, ადამიანს მოყოლებული, ვერ გამოიმუშავა, მიეწერება რჩეულს, რათა მათი რწმენით ღვთიური სიყვარულს გამოვლენის, წმინდა მადლით, იესო ქრისტეს სრულყოფილ სიმართლე მიეწეროს მათ, თავდაპირველად, ბრძოლმდე რწმენა სძლევს ცოდვას. და როდესაც ეს მთლიანად გაქრება, ამბობენ, რომ ქრისტეს სამართლიანობა მიენიჭება. სტუდენტი ემსგავსება თავის ოსტატს. სწორედ ამ დოქტრინულ საფუძვლებზე აშენდა იესოს მოციქულთა რწმენა. სანამ დრო და ბნელი ძალები გარდაქმნიან მათ, რითაც გააფართოვებს იესო ქრისტეს მიერ ნასწავლ ვიწრო გზა. ეს **სიმართლე** იქნება **მართალი** მხოლოდ ერთგულ არჩეულ ადამიანებისთვის, ვინც ისმენს და პასუხობს ღვთის სამართლიან მოთხოვნებს.

24- ხილვისა და წინასწარმეტყველის დალუქვა

ან ისე, რომ ხილვა აღსრულდეს გამოცხადებული წინასწარმეტყველის გამოჩენით. ზმნის ბეჭედი მიუთითებს ღმერთის ბეჭედზე, რომელიც ამგვარად აძლევს წინასწარმეტყველებას და წინასწარმეტყველს, რომელიც წარადგენს საკუთარ თავს სრულ და უდავო ღვთაებრივ ავტორიტეტსა და კანონიერებას. სამუშაო, რომელიც უნდა დასრულდეს, დალუქულია მისი ღვთაებრივი სამეფო ბეჭდით. ამ ბეჭდის სიმბოლური ნომერია "შვიდი: 7". იგი ასევე აღნიშნავს სისავსეს, რომელიც ახასიათებს შემოქმედი ღმერთისა და მისი სულის ბუნებას. ამ არჩევანის საფუძველია მისი პროექტის მშენებლობა შვიდი ათასი წლის განმავლობაში, რის გამოც მან

დაყო დრო შვიდი დღის კვირებად, როგორც შვიდი ათასი წელი. ამგვარად, 70 კვირის წინასწარმეტყველება როლს ანიჭებს რიცხვს (7), ცოცხალ ღმერთის ბეჭედს Rev.7-ში. შემდეგი მუხლები დადასტურებს ამ რიცხვის "7" მნიშვნელობას.

243- დასცხოწმიდათა წმიდათა

ეს არის სულიწმიდის ცხება, რომელსაც იესო მიიღებს ნათლობის დროს. მაგრამ ნუ შევცდებით, მტრედს, რომელიც მას ზეციდან დაეშვა, მხოლოდ ერთი მიზანი ჰქონდა, იოანეს დარწმუნება, რომ იესო მართლაც გამოცხადებულ მესია იყო; ზეცა მოწმობს მას. დედამიწაზე იესო ყოველთვის ქრისტე იყო და მღვდლების შერჩეულ კითხვების სახით ამის დასტურია მისი სწავლება სინაგოგაში 12 წლის ასაკში. თავისი ხალხისთვის, რომელთა შორის ის დაიბადა და გაიზარდა, მისი ოფიციალური მისია იყო 26 წლის შემოდგომაზე მისი ნათლობის დაწყება და 30 წლის გაზაფხულზე სიცოცხლის დათმობა. ღირსეულ და აღნიშნავს, ვინაიდან ხორცის სახით განასახიერებს ცოცხალ ღმერთს, რომელიც აშინებდა ებრაელებს მოსეს დროს. მაგრამ ცოცხალ წმიდას დედამიწაზე მატერიალური სიმბოლო ჰქონდა; იერუსალიმის ტაძრის უწმინდესი ადგილი ან საკურთხეველი. ეს იყო სამოთხის სიმბოლო, ეს განზომილება მიუწვდომელია კაცობრიობისთვის, სადაც ღმერთი და მისი ანგელოზები დგანან. ღვთაებრივი სასამართლოს ადგილს ამყოფელო და მისი ტახტის ადგილი, ღმერთი, როგორც მსაჯული, ელოდა ქრისტეს სისხლს, რათა დაამტკიცოს ამ შერჩევისთვის შერჩეული ათასწლეულის განმავლობაში შერჩეული ცოდვების მიტევება. ამგვარად, იესოს სიკვდილმა შეასრულა საბოლოო „გამოსყიდვის დღესასწაული“. პატიება იქნა მიღებული და ღვთის მიერ დამტკიცებული უძველესი მსხვერპლი ყველ დადასტურებულია. წმიდათა წმიდათა ცხება შესრულდა გამოსყიდვის დღეს მოკლულ თხის სისხლთ ასხურეს საწყალებზე, კიდობნის ზემოთ მოთავსებულ სამსხვერპლოზე, რომელშიც შედიოდა ღვთის დარღვევის მცნებები. ამ ქმედებისთვის, წელიწადში ერთხელ, მღვდელმთავარს უფლება ჰქონდა შეაღწია განშორების ფარდის მიღმა, უწმინდეს ადგილს. ამგვარად, მისი აღდგომის შემდეგ, იესომ ზეცაში მოიტანა თავისი სისხლის გამოსყიდვა, რათა მიეღობათონობა, კანონიერება გადაერჩინა თავისი რჩეული მისი სამართლიანობის მინიჭებით და უფლებით დაგმო მოუნანიებელი

ცოდვილები, მათ შორის ბოროტი ანგელოზები და მათი ლღერი სატანა, ეშმაკი. წმიდათა წმიდა, რომელც ასევე აღნიშნავს ზეცას, იესოს მიერ დედამიწაზე დაღვრილ სისხლს, საშუალებას მისცემს მას, მიქაელში, განდევნოს ეშმაკი და მისი დემონები ზეციდან, რაც გამოცხადებულია Rev.12:9-ში. ამრიგად, ებრაელო რელიგიური ხალხის შეცდომა იყო არ გაეგოთ ყოველწლიური „გამოსყიდვის დღის“ წინასწარმეტყველური ხასიათი. მათ არასწორად სჯეროდათ, რომ ამ დღესასწაულზე შეთავაზებულ ცხოველურ სისხლს შეემლო წლს განმავლობაში დაღვრილ სხვა ცხოველს მნიშვნელობა. ღმერთის ხატად შექმნილო ადამიანი; ცხოველო, რომელც წარმოიქმნება ხმელეთის სიცოცხლს შედეგად, როგორ შეგვიძლია გავამართლოთ ღირებულების თანასწორობა ორი სახეობისთვის?

როგორც ღმერთი, იესოქრისტე თავად იყო სულიწმიდა დცხების ზეთი და ზეცადასვლსას მას თან მოაქვს დედამიწაზე მოპოვებულო კანონიერების ცხება.

გათვლების გასაღები

დანი 9:25 *იცოდე და გაიგე! მას შემდეგ, რაც სიტყვამ განაცხადა, რომ იერუსალიმი ხელხლს აშენდება ცხებულებისთვის, წინამძღოლსთვის, შვიდი კვირა და სამოცი და ორი კვირის წინ, ადვილები და თხრილები აღდგება, მაგრამ რთულდროს.*

25a- *მაშინ იცოდე ეს და გაიგე!*

ანგელოზი მართებულა დანიელს ყურადღებისკენ მიიწვია, რადგან ის მიმართავს მონაცემებს, რომლებიც დიდ სულიერ და ინტელექტუალურ კონცენტრაციას მოითხოვს; რადგან გამოთვლები უნდა გაკეთდეს.

25b- *იმ დროიდან, როდესაც სიტყვამ გამოაცხადა, რომ იერუსალიმი აღდგება ცხებულებისთვის, წინამძღოლსთვის.*

მხოლოდ ლექსის ეს ნაწილო უაღრესად მნიშვნელოვანია, რადგან ის აჯამებს ხედვის მიზანს. ღმერთი ამლევს თავის ხალხს, რომელც ელოდება თავის მესიას, იმის ცოდნას, თუ რომელწელს წარუდგენს თავს. და ეს მომენტი, როდესაც გამოცხადდა სიტყვა, რომ იერუსალიმი აღდგება, უნდა განისაზღვროს წინასწარმეტყველური 490 წლს ხანგრძლივობის მიხედვით. აღდგენის ამ ბრძანებულებისთვის, ეზრას წიგნში, ჩვენ ვხვდებით სამ შესაძლო ბრძანებულებას, რომლებიც ზედიზედ დაკვეთეს სამი სპარსელო მეფის: კიროსის,

და რიოსისა და არტაქსერქსეს მიერ. ირკვევა, რომ ბოლო - 458 წელს დაწესებული ბრძანებულება იძლევა 490 წლის კულმინაციას ჩვენი ეპოქის 26 წელს. მაშასადამე, არტაქსერქსეს ეს ბრძანება უნდა შენარჩუნდეს იმ სეზონის გათვალისწინებით, რომელშიც დაიწერა: გაზაფხული ესდ.7:9-ის მიხედვით: *მან დატოვა ბაბილონი პირველ თვის პირველდღეს და ჩავიდა იერუსალიმში მეხუთე თვის პირველდღეს, მისი დმერთის კეთილ ხელ მასზეა*. მეფის განკარგულების წელი მოცემულია ეზრაში. 7:7: *ბევრი ისრაელის ძე, მღვდელი და ლევიანი, მგალობელი, კარის მცველი და ნეთინელი, ასევე მოვიდა იერუსალიმში მეფე არტაშეს მეშვიდე წელს*.

განკარგულების გამოსვლს გაზაფხულია, სული მიზნად ისახავს მისი წინასწარმეტყველების, გაზაფხულს აღდგომას, სადაც იესო ქრისტე ჯვარცმული გარდაიცვალა. გამოთვლები მიგვიყვანს ამ მიზნამდე.

25c- შვიდი კვირის და სამოცდათორმეტი კვირის წინ აღდგება აღილები და თხრილები, მაგრამ რთულდროს.

თავდაპირველად 70 კვირა გვაქვს. ანგელოზი იწვევს 69 კვირას; 7 + 62. პირველი 7 კვირა მთავრდება იერუსალიმისა და ტაძრის აღდგენის დროით, სამწუხაროდ დროში, რადგან ებრაელები მუშაობენ არაბების მუდმივი უბედურების ქვეშ, რომლებიც ჩამოვიდნენ თავიანთი გადასახლების შედეგად თავისუფალ მხარეში დასასახლებლად. ნეკ.4:17-ის ეს მუხლო კარგად აღწერს სიტუაციას: *ისინი, ვინც ააგეს კედელი, და ვინც ატარებდა ან იტვირთა ტვირთი, მუშაობდნენ ერთი ხელთ და ეჭირათ იარაღი მეორეში*. ეს არის დეტალი, რომელიც დაზუსტებულია, მაგრამ მთავარი 70-ე კვირაშია ^{და ოგლო}.

⁷⁰⁻ **ეკვირა**
დანი 9:26 და სამოცდათორმეტი კვირის შემდეგ მოიკვეთება ცხებულო და ~~არ ეყოლება მემკვიდრე~~, არაფერი მისთვის. მოსული მმართველის ხალხი და ანგრევს ქალქს და წმიდა ~~საკურთხეველს~~ და ~~წარღვნავით მოვა მათი აღსასრული~~; გადაწყვეტილია, რომ განადგურება ომის დასრულებამდე გაგრძელდება.

26a - სამოცდათორმეტი კვირის შემდეგ, ცხებულო მოიკვეთება

ამ 62 კვირას წინ უსწრებს 7 კვირა, რაც ნიშნავს, რომ ნამდვილი ცნობა არის „69 კვირის შემდეგ“ ცხებულო მოიკვეთება, მაგრამ არა რომელიმე

ცხებულო, ის, ვინც ამგვარად არის გამოცხადებული, განასახიერებს თავად ღვთაებრივ ცხებას. ფორმულის გამოყენებით „*ა ცხებულო*“, ღმერთი ამზადებს ებრაელ ხალხს ჩვეულებრივი გარეგნობის ადამიანთან შეხვედრისთვის, ღვთაებრივი შეზღუდვებისგან შორს. მევენახეების შესახებ მისი იგავიდან გამომდინარე, კაცის ძე, ვენახის ბატონის ძე, მევენახეებს წარუდგენს მას შემდეგ, რაც გაგზავნის თავის მოციქულს, რომლებიც წინ უსწრებდნენ მას და რომლებსაც ისინი ცუდად ეპყრობოდნენ. ადამიანური თვალსაზრისით, იესო მხოლოდ *ცხებულო ადამიანია*, რომელიც სხვა ცხებულების შემდეგ წარმოაჩენს თავს.

ანგელოზმა თქვა " *შემდეგ* " მთლიანი ხანგრძლივობა 69 კვირა, რაც მიუთითებს ^{70-ე^{ზე}}. ამრიგად, ანგელოზის მონაცემები ეტაპობრივად მიგვანიშნებს 30 წლის გაზაფხულის პასექისკენ, რომელიც განსაზღვრავს დღე-წლების ამ 70-ე ^{კვირის} შუაში

26b- *და მას არეყოლება მისი მემკვიდრე*

ეს თარგმანი მით უფრო არა ლეგიტიმურია, რადგან მისი ავტორი, ლსეგონდი, მინდვრით აკონკრეტებს, რომ პირდაპირი თარგმანია: *არავინ მისთვის*. და ჩემთვის პირდაპირი თარგმანი მშვენივრად მაწყობს, რადგან ის ამბობს, თუ რა მოხდა სინამდვილეში მისი ჯვარცმის საათზე. ამას მოწმობს ბიბლია, თავად მოციქულს აღარ სჯეროდათ, რომ იესო იყო მოსალოდნელი მესია, რადგან, ისევე როგორც დანარჩენი ებრაელი ხალხი, ისინი ელოდნენ მეზრდოლ მესიას, რომელიც რომაელებს ქვეყნიდან გააგდებდა.

26c- *ღმერთის ხალხი, რომელიც მოვა, გაანადგურებს ქალქს და საკურთხევლის სიწმინდეს*

ეს არის ღმერთის პასუხი ებრაელთა ეროვნულ ურწმუნოებაზე: *მისთვის არავინ*. ღმერთის წინააღმდეგ აღშფოთება საბოლოოდ გადაიხდება იერუსალიმის და მისი ცრუ *სიწმინდის განადგურებით*; რადგან 30 წლიდან აღარ ყოფილ *სიწმინდე* ებრაულმიწაზე; საკურთხევლო აღარ არის ერთი. ამ ქმედებისთვის ღმერთმა გამოიყენა რომაელები, რომელთა მეშვეობითაც ებრაელთა რელიგიურმა წინამძღოლებმა ჯვარს აცვეს მესია, ვერ გაბედეს და ვერ შეძლეს ამის გაკეთება, მაშინ როცა მათ გარეშე იცოდნენ, რომ ჩაქოლვებიანათ დიაკონ სტეფანე „სამი წელი და ექვსი თვე.“ მოგვიანებით.

26d- და მისი აღსასრული წარღვნა სავითმოვა
 ამიტომ, 70 წელს, რომაელთა რამდენიმეწლიანი
 ალყის შემდეგ, იერუსალიმი მათ ხელში ჩაგარდა და
 დანაგრეველი სიძულვილთა აღსავსე, ღვთაებრივი
 ენთუზიაზმით გაღვივებული, მათ სასტიკად
 გაანადგურეს, როგორც გამოცხადდა, *ქალქი და
 სიწმინდე*, რომელიც იქამდე აღარიყო. *ქვა არ და რჩა
 სხვაზე*, როგორც იესომ გამოაცხადა სიკვდილმდე
 მათე. 24:2: *მაგრამ მან უთხრა მათ: ხედავთ ყოველვე
 ამას? ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ აქ ქვა ქვაზე არ
 და რჩება, რომელიც არ ჩამოიშლება.*

26-ე ^{გადაწყდა} , რომ *განადგურება* ომის
დასრულება მდე გაგრძელდება

მათე 24:6-ში იესომ თქვა: *ომის მენტომებისა და
 ომების შესახებ ჭორებს: იზრუნეთ, რომ არ შეწუხდეთ,
 რადგან ეს უნდა მოხდეს. მაგრამ ეს ჯერ არ იქნება
 დასასრული.* რომაელთა შემდეგ ომები გაგრძელდა
 ქრისტიანული ეპოქის ორი ათასი წლის
 განმავლობაში და მშვიდობის ხანგრძლივი დრო,
 რომელიც ჩვენ ვსარგებლობდით მეორე მსოფლიო ომის
 დასრულების შემდეგ, განსაკუთრებულია, მაგრამ
 ღმერთის მიერ დაპროგრამებული. ამრიგად,
 კაცობრიობას შეუძლია თავისი გარყვნილების
 ნაყოფი გამოიტანოს ფანტაზიების ბოლომდე, სანამ
 სასიკვდილოდ გადაიხდის ფასს.

თუმცა, რომაელზე საუბრისას არ უნდა
 დაგვავიწყდეს, რომ მათი პაპის მემკვიდრეობა
 გაახანგრძლივებს წარმართული „*და მღუპველს ან
 გამანადგურებელს*“ მოღვაწეობას და იქაც ქრისტი
 ღმერთის რჩეულთა წინააღმდეგ წარმოებული ომის
 დასრულება მდე.

და ნი 9:27 *მტკიცე შეთანხმებას და დებს ბევრთან ერთი
 კვირის განმავლობაში და კვირის ნახევარი
 შეწყვეტს მსხვერპლს და მარცვლულშესაწირავს; და
 [იქნება] გაპარტახების სისამაგლეების ფრთაზე და
 თუნდც განადგურებისკენ (ან სრული
 განადგურებისკენ) და ის დაიმსხვრევა, რაც
 დადგენილიქნა, უკაცრიელ[დე და მიწაზე].*

27a- *ის დაამყარებს ძლიერ აღიანსს ბევრთან ერთი
 კვირის განმავლობაში*

აღთქმის დამყარებას; ის *მყარია*, რადგან ის
 ხდება სამყაროს აღსასრულმდე შეთავაზებული
 ხსნის საფუძველ. ტერმინით ბევრი, ღმერთი მიზნად
 ისახავს ებრაელ მოქალაქეებს, მის მოციქულებს და
 მის პირველებრაელ მოწაფეებს, რომლებიც დადებენ
 მის შეთანხმებას ებრაელერს მიცემული ვადის ბოლო

შვიდი წლის განმავლობაში, რათა ოფიციალურად მიიღონ ან უარყონ ჯვარცმული მესია. ეს არის შეთანხმება, რომელიც „დაჭრილა“ 24-ე მუხლში ღმერთსა და მონანიებულებზე აღცოდვილებს შორის. 33 წლის შემოდგომაზე, ამ ბოლო კვირის დასასრული იქნება ეს სხვა უსამართლო და ოდიოზური აქტი, რომელიც წარმოდგენილია სტეფანეს ახალ დიაკვნის ჩაქოლვით. მისი ერთადერთი ცოდვა იყო ებრაელებისთვის ქეშმარიტების თქმა, რომლის მოსმენაც მათ არ შეეძლოთ, მაშინ როცა იესომ თავისი სიტყვები პირში ჩადო. იესომ დაინახა, რომ თავისი საქმის მიმდევარი მოკლული იყო, დაწერა ოფიციალური ეროვნული უარი მის შუამავლობაზე. 33 წლის შემოდგომიდან ებრაელმა აჯანყებულებმა გააძლიერეს რომაელთა რისხვა, რომელიც 70 წელს იერუსალიმის ბლოკისგან დაცარიელდა.

27ბ - და ნახევარი კვირის განმავლობაში შეწყვეტს მსხვერპლს და შესაწირავს

ეს მომენტი შუა კვირაში ან ნახევარში გაზაფხულია 30, რომელიც მიზნად ისახავს 70 კვირის წინასწარმეტყველებას. ეს არის მომენტი, როდესაც სრულდება 24-ე მუხლში მოყვანილი ყველ ქმედება: ცოდვის დასასრული, მისი გამოსყიდვა, წინასწარმეტყველის მოსვლა, რომელიც ასრულებს ხილვას თავისი მარადიული სამართლიანობის დამყარებით და მკვდრეთით აღდგომილი ქრისტეს ცხებით, რომელიც ამალღება ზეცაში გამარჯვებული და ყოვლისშემძლე. მესიის გამომსყიდველი სიკვდილი აქ მოხსენიებულია იმ შედეგის ასპექტით, რომელსაც ის გულსხმობს: ცხოველთა მსხვერპლშეწირვისა და შესაწირავის საბოლოო შეწყვეტა ებრაულ ტაძარში საღამოს და დილთ, არამედ დილდან საღამომდე ხალხის ცოდვებისთვის. იესო ქრისტეს სიკვდილი მოძველებულს ხდის ცხოველურ სიმბოლოებს, რომლებიც მას ასახავდა ძველ აღთქმაში, და ეს არის არსებითი ცვლილება, რაც მისმა მსხვერპლშეწირვამ გამოიწვია. ტაძრის ფარდის ნგრევა, რომელსაც ღმერთი ახორციელებს იესოს ვადის ამოწურვის მომენტში, ადასტურებს მიწიერი რელიგიური რიტუალების საბოლოო შეწყვეტას, ხოლო ტაძრის დაწვლა, 70 წელს, ამყარებს ამ დადასტურებას. თავის მხრივ, ყოველწლიური ებრაული დღესასწაულები, ყველ წინასწარმეტყველური მისი მოსვლას შესახებ, უნდა გაქრეს; მაგრამ არავითარ შემთხვევაში, ყოველკვირეული შაბათის პრაქტიკა, რომელიც ამ

სიკვდილი იღებს თავის ნამდვილმნიშვნელობას: ის წინასწარმეტყველებს მეშვიდე ათსწლეულის ზეციურ დასვენებას, რომელსაც იესო ქრისტე თავისი გამარჯვებით იძენს ღმერთს და მის ჭეშმარიტ რჩეულს, რომლებსაც ანიჭებს თავის სრულყოფილებას. *მარადიული სამართლიანობა* მოხსენიებულია 24-ე მუხლი.

კვირის “ დასაწყისი ხდება 26 წლის შემოდგომაზე იესოს ნათლთ, რომელიც მოინათლ იოანე ნათლისმცემლის მიერ.

27c- და [იქნება] *გაპარტახების სისამაგლეების ფრთაზე*

უკაცრავად, მაგრამ ლუქსის ეს ნაწილი ცუდად არის თარგმნილი L.Segond ვერსიაში, რადგან არასწორად იქნა განმარტებული. იოანეს აპოკალიფსში მოცემული გამოცხადებების გათვალისწინებით, მე წარმოგიდგენთ ებრაული ტექსტის ჩემს თარგმანს, რომელსაც სხვა თარგმანები ადასტურებენ. ფრაზა „*ფრთაზე*“, ზეციური ხასიათისა და ბატონობის სიმბოლო, მიუთითებს რელიგიურ პასუხისმგებლობაზე, რომელიც პირდაპირ მიზნად ისახავს პაპის რომს, რომელიც „*ამაღლებულია*“ და ნ.8:10-11-ში და მის რელიგიურ მოკავშირეებზე ბოლო დღეებში. *არწივის ფრთები* სიმბოლოა იმპერიული ტიტულს უზენაეს ამაღლებაზე, მაგალითად, *ლომი არწივის ფრთებით*, რომელიც ეხება მეფე ნაბუქოდონოსორს, ან თავად ღმერთის, რომელმაც არწივის ფრთებითა ტარა თავისი ებრაელი ხალხი, რომელიც მან ეგვიპტის მონობიდან იხსნა. ყველ იმპერიამ მიიღო არწივის ეს სიმბოლო, მათ შორის 1806 წელს ნაპოლეონ 1-ლმ რასაც დაადასტურებს Apo.8:13, შემდეგ კრუსიის და გერმანიის იმპერატორები, ბოლო იყო დიქტატორი ა.ჰიტლერი. მაგრამ მას შემდეგ შეერთებულ შტატებს ასევე ჰყავდა ეს იმპერიული არწივი თავისი ეროვნული ვალუტის ლარნაკზე: დოლარი.

ტოვებს წინა თემას, სული ბრუნდება, რათა სამიზნე იყოს მისი საყვარელი მტერი: რომი. *იესო* ქრისტეს მიწიერი მისიის შემდეგ, სისამაგლეების მიზანმიმართული მოქმედი, რომელიც იწვევს დედამიწის *საბოლოო განადგურებას*, *არის რომი*, რომლის წარმართულმა იმპერიულმა ფაზამ ხლხან გაანადგურა *იერუსალიმი 70 წელს 26 - ე ლუქსში*. გააგრძელეთ დრო სამყაროს დასასრულმდე. ამგვარად, სისამაგლეები, მრავლობით რიცხვში, მიეკუთვნება, უპირველეს ყოვლისა, იმპერიულ რომს,

რომელიც დევნის არჩეულ მოწმუნეებს სანახაობრივ „ეტაპებზე“ სიკვდილთ დასჯას სისხლსმსმელი რომელი ხალხის გასართობად, რაც შეწყდება 313 წელს. მაგრამ სხვა შემდეგ მოდის სისამაგლე და ის მოიცავს 321 წლის 7 მარტის მეშვიდე დღის შაბათის პრაქტიკის შეწყვეტას; ეს ქმედება კვლავ რომის იმპერიას და მის იმპერიულ ლიდერს კონსტანტინე I-ს მიეკუთვნება. მასთან ერთად რომის იმპერია ბიზანტიის იმპერატორების ბატონობის ქვეშ მოექცა. 538 წელს, თავის მხრივ, იმპერატორმა იუსტინიანე I-მა ჩაიდინა კიდევ ერთი სისამაგლე, რომის სავარძელზე დაამყარა ვიგილოუს I-ის პაპური რეჟიმი ამ სისამაგლეების გახანგრძლივება სამყაროს დასასრულმდე უნდა მივაწეროთ ამ ფაზას პაპის კანონს, რომელსაც ღმერთი გმობს. ვინაიდან დან.7. ჩვენ გვახსოვს, რომ სახელწოდება „კატარა რქა“ აღნიშნავს რომის ორ დომინანტურ ფაზას Dan.7 და Dan.8. ღმერთი ამ ორ თანმიმდევრულ ფაზაში მხოლოდ ერთი და იგივე საზიზღარი საქმის უწყვეტობას ხედავს. წინა თავების შესწავლამ საშუალება მოგვცა განვსაზღვროთ სხვადასხვა სახის სისამაგლეები, რომლებსაც ეს ლექსი მიაწერს მას.

27d- და განადგურება მდე (ან სრულგანადგურება მდე) და ის გატეხილი იქნება, როგორც იქნა და წესებულო, უკაცრიელ[მიწაზე].

” ის გატეხილი იქნება [იმის მიხედვით], რაც დადგენილი იქნა “ და გამოცხადდა დან.7:9-10-ში და დან.8:25: თავისი კეთილდღეობისა და მისი მზაკვრობების წარმატების გამო, მას გულში ქედმაღლობა ექნება, ბევრს გააკეთებს. მშვიდობიანად მცხოვრები ადამიანები და იღუპებიან და ის აღდგება მთავართა მეთაურის წინააღმდეგ; მაგრამ ის გატყდება, ყოველგვარი ხელს ძალს ხმევის გარეშე.

ებრაულ ტექსტი გვთავაზობს ამ ღვთაებრივ აზრს, რომელიც განსხვავდება ამჟამინდელ თარგმანებისგან.

ეს ნიუანსი ემყარება ღვთის პროექტს, და ადანაშაულოს ადამიანები დედამიწაზე, რომელზეც ისინი ცხოვრობენ; რასაც Rev.20 გვასწავლს. მოდით აღვნიშნოთ ის ფაქტი, რომ ცრუ ქრისტიანულ რწმენა უგულუბელყოფს ამ ღვთაებრივ პროექტს, რომელიც შედგება დედამიწის პირიდან ადამიანების მოსპობაზე, ქრისტეს დიდებული და ბრუნების დროს. უგულუბელყოფენ გამოცხადების 20-ში მოცემულ გამოცხადებებს, ისინი ამოდ ელოან დედამიწაზე

ქრისტეს სამეფოს დამყარებას. თუმცა მისი ზედაპირის სრული განადგურება იგეგმება აქაც და 20-ში. გამარჯვებულ ქრისტეს დიდებით დაბრუნება მთელ მისი ღვთაებრიობით დედამიწას დაუბრუნებს მის ქაოტურ სახეს მისი ისტორიის დასაწყისიდან, რომელიც აღწერილია დაბადების 1-ში. *დაცარიელ*”, „tohu wa bohu”, საწყისი. მასზე ცოცხალი კაცი აღარ დარჩება, მაგრამ ის იქნება ეშმაკის *საკყრობილუ მასზე განმარტოებულ ათასი წლის განმავლობაში* მისი სიკვდილს ჟამამდე.

კვლევის ამ ეტაპზე მე უნდა მოგაწოდოთ დამატებითი ინფორმაცია ჯერახლხან შესწავლულ „70-ე კვირის“ შესახებ. მისი შესრულება წინასწარმეტყველურ დღეებში-წლებში თანახლვს სიტყვასიტყვით შესრულებას. იმის გამო, რომ ებრაული კალენდრის ჩვენების წყალობით, ჩვენ ვიცით 30 წლის აღდგომის კვირის კონფიგურაცია. მისი ცენტრი იყო შემთხვევითი შაბათის ოთხშაბათი, რომელიც გამართლებულია ებრაული პასექით, რომელიც დეცაიმ წელს ხუთშაბათს. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია სრულად აღვადგინოთ ამ პასექის მიმდინარეობა, რომელშიც იესო გარდაიცვალა. სამშაბათს საღამოს დააკავეს, ღამით გაასამართლეს, იესო ჯვარს აცვეს ოთხშაბათს დღით 9 საათზე. ვადა 3 საათზე იწურება. საღამოს 6 საათამდე იოსებ არიმათიელმა ცხედარი სამარხში მოათავსა და ქვა, რომელიც მას ხურავდა. ხუთშაბათის აღდგომის შაბათი გადის. პარასკევს დღით ღვთისმოსავი ქალები ყიდულობენ სანელებლებს, რომლებსაც დღის განმავლობაში ამზადებენ იესოს სხეულის დასაბაღმამებლად. პარასკევს საღამოს, საღამოს 6 საათზე, ყოველწვირეული შაბათი იწყება, ერთ ღამეს, ღვთის მიერ განწმენდილ დღე გადის. შაბათს საღამოს, საღამოს 6 საათზე, იწყება საერო კვირის პირველი დღე. ღამე გადის და გათენების პირველ შუქზე ქალები საფლვთან მიდიან იმ იმედით, რომ იპოვიან ვინმეს, ვინც ქვას გადააგორებს. მათ ქვა გადააგორეს და საფლვი გახსნილ დახვდათ. სამარხში შესვლას, მარიამ მაგდალენელო და მარიამი, იესოს დედა, ხედავენ მჯდომარე ანგელოზს, რომელიც ეუბნება მათ, რომ იესო აღდგა, ანგელოზი ეუბნება მათ, რომ წავიდნენ და გააფრთხილონ მისი ძმები, მისი მოციქულები. ბაღში ყოფნისას მარიამ მაგდალენელო ხედავს თეთრებში ჩაცმულ კაცს, რომელსაც მებაღედაიყვანს იესოს გაცვლას. და

აი, ძალიან მნიშვნელოვანი დეტალი, რომელიც ანგრევს ძალიან გავრცელებულ რწმენას, იესო ეუბნება მარიამს: „*ჯერ არ დავბრუნებულვარ მამაჩემთან*“. ჯვარზე მყოფი ქურდი და თავად იესო არ შევიდნენ სამოთხეში, ღვთის სასუფეველში, მათი ჯვარცმის იმავე დღეს, რადგან ჰმთელი დღის შემდეგ იესო ჯერ კიდევ არ დაბრუნებულ სამოთხეში. ასე რომ, შემოდგომა ვთქვა უფლოს სახელთ, ვისაც არაფერი აქვს მისგან სათქმელ, გაჩუმდეს! რათა ერთდღეს არ მოგიწიოს დაცინვა ან სირცხვილი.

მეორე რამ არის ისარგებლოს თარიღით - 458, რომელიც პირველ რიგში აღნიშნავს ებრაელ ხალხს და ფიქსირებულ დღე-წლების 70 კვირის დასაწყისს, რომლებსაც ღმერთმა მისცა პირადობის ორი ძირითადი ნიშანი: შაბათი და ხორციელ წინადაცვეთა.

რომ.11-ის მიხედვით, ახალ შეთანხმებაში დადებულ წარმართები ნამყენი არიან ებრაულ და ებრაულ ფესვებსა და ღეროში. მაგრამ ახალი ალიანსის საფუძვლები წმინდადებრაულა და იესომ თქვა, რომ ეს გაიხსენა იოანეს 4:22-ში: *თქვენ ეთყვანებით იმას, რაც არ იცით; ჩვენ თყვანს ვცემთ იმას, რაც ვიცით, რადგან ხსნა მოდის ებრაელებისგან*. დღეს ეს ცნობა ცოცხალაქტუალობას იძენს, რადგან იესო მას ყველ საუკუნეში ცრუმოქცეულ წარმართებს მიმართავს. უკეთესად რომ გაენადგურებინათ ისინი, ეშმაკმა უბიძგა მათი უდეველთა და მათი ალიანსის სიძულვილსკენ; რამაც ისინი დააშორა ღვთის მცნებებს და მის წმინდა შაბათს. ამიტომ ჩვენ უნდა გამოვასწოროთ ეს შეცდომა და **შევხედოთ ახალ შეთანხმებას ებრაული იდენტობით**. მოციქულები და ახალი მოქცეული ებრაელი მოწაფეები არიან ეს „*ბევრი*“, რომლებიც *მყარ ალიანსს ამყარებენ იესოსთან*, და ნ.9:27-ში, *მაგრამ მათი საფუძველი რჩება ებრაული, მათასევე აწუხებს „70 კვირის“* პერიოდის დაწყება. ღმერთმა მისცა ებრაელებს, რომ მიიღონ ან უარყონ ახალი შეთანხმების სტანდარტი, რომელიც დაფუძნებულია იესო ქრისტეს მიერ ნებაყოფლობით დაღვრილ ადამიანის სისხლზე. ამ მსჯელობების გამოკლებით თარიღი - 458 ხდება და ნ.8:14-ის „2300 საღამო-დიღს“ დასაწყისი.

ამ ხანგრძლივი წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის, 2300 წლის ბოლოს, სამი რამ უნდა შეწყვეტილყო და ნ.8:13-ის მიხედვით.

1- მარადიული მღვდელმსახურება

- 2- დამღუპველი ცოდვა
 - 3- სიწმინდისა და ჯარის დევნა .
- სამირამიდენტიფიცირებულია :
- 1- პაპის მარადიული მიწიერი მღვდელმსახურება
 - 2- დანარჩენი პირველი დღე ეწოდა : კვირა .
 - 3- ქრისტიანული სიწმინდისა და წმინდანების ,
ცათასსუფევლის მოქალაქეების დევნა .
- ეს ცვლილებები მიზნად ისახავდა :
- 1- დაუბრუნე იესო ქრისტეს მისი წმინდა
მარადიული ციური მღვდლობა .
 - 2- ^{მე-7}დღის შაბათური და სვენების ჩათვლთ .
 - 3- იხილეთ ქრისტიანული სიწმინდისა და
წმინდანების დევნა .

შემოთავაზებული გაანგარიშება "2300 სადამო-
დილოსთვის" დაწყებული თარიღიდან - 458, ამ
ხანგრძლივობის დასასრული მთავრდება 1843 წლის
გაზაფხულზე: $2300 - 458 = 1842 + 1$. ამ გამოთვლში გვაქვს
1842 მთელი წელი, რომელსაც უნდა დავუმატოთ +1, რათა
აღვნიშნოთ გაზაფხული 1843 წლის დასაწყისში, სადაც
მთავრდება ნაწინასწარმეტყველები „2300 სადამო-
დილ“. ეს თარიღი აღნიშნავს ღმერთის ჩარევის
დაბრუნების დასაწყისს, რომელსაც ამით სურს
გაათავისუფლოს თავისი ჭეშმარიტი წმინდანები
რელიგიური სიცრუისგან, რომელიც მემკვიდრეობით
მიიღო რომის პაპის კათოლიციზმისგან 1260 წლის
განმავლობაში. ამრიგად, სულიერი გამოღვიძების
შექმნის ინიციატივით შეერთებულ შტატებში, სადაც
პროტესტანტებმა იპოვეს თავშესაფარი, სული
შთაავონებს უილამ მილერს ინტერესს დანიელს 8:14
წინასწარმეტყველების მიმართ და ორი
თანმიმდევრული შემოთავაზებული თარიღი აცხადებს
იესო ქრისტეს დაბრუნებას, პირველი ამისთვის. 1843
წლის გაზაფხული, მეორე 1844 წლის შემოდგომაზე.
მისთვის საკურთხევლის განწმენდა ნიშნავს, რომ
იესო ბრუნდება დედამიწის გასაწმენდად და გეგმილ
თარიღებზე ორი იმედგაცრუების შემდეგ, სული
ამლევს ნიშანს ყველზე დაჟინებულს, ვინც
მონაწილეობა მიიღო რწმენის ორ გამოცდაში. ციური
ხილვა მიიღო 1844 წლის 23 ოქტომბერს დილთ ერთ-
ერთმა წმინდანმა, რომელიც მინდვრებს კვებდა.
სამოთხე გაიხსნა სცენაზე, სადაც ნაჩვენებია იესო
ქრისტე, როგორც მღვდელმთავარი, რომელიც
მსახურობს ზეციურ საწმიდარში. ხილვაში იგი
წმინდა ადგილდან უწმინდესში გადავიდა. ამრიგად,
1260 წლის სიბნელს შემდეგ, იესო ქრისტე კვლავ

და უკავშირდა თავის ერთგულებს, რომლებიც დაღებულა ორი თანმიმდევრული განსაცდელს მიხედვით.

- 1- მარადიული განახლება. მაშასადამე, ამ ხედვით ღმერთმა 1844 წლის 23 ოქტომბერს ოფიციალურად დაიბრუნა თავისი მარადიული ზეციური სამღვდელთა.
- 2- შაბათის დაბრუნება. იმავე თვეში, კიდევ ერთმა წმინდანმა დაიწყო მეშვიდე დღის შაბათის დაცვა, ქალბატონ რეიჩელ ოუკსის ვიზიტის შემდეგ, რომელმაც მას მისცა ბროშურა მისი ეკლესიიდან: "მეშვიდე დღის ბაპტისტები". სათითაოდ, დროთა განმავლობაში, ორი გამოცდით შერჩეულმა წმინდანებმა ასევე მიიღეს მეშვიდე დღის შაბათი. ასე დაასრულა ღმერთმა წარმართული რომის მიერ დადგენილ განანადგურებელ ცოდვას, რომელიც დაკანონდა პაპის რომის მიერ მისი სახელწოდებით "კვირა".
- 3- ღვინის შეწყვეტა. მესამე თემა ეხებოდა სიწმინდესა და 1260 წლის განმავლობაში ღვინილ ქრისტიანებს. და ისევე იქ, 1843 და 1844 წლებში, წინასწარმეტყველებით შეშფოთებულ დასავლურ სამყაროში ყველგან რელიგიური მშვიდობა სუფევდა. ეს იმიტომ, რომ რევოლუციურმა საფრანგეთმა თავისი გილოტინით გააჩუმა ჩადენილი რელიგიური შეურაცხყოფის პასუხისმგებელი პირები. ამრიგად, რელიგიური მრუშობების დასჯის ბოლო სისხლიანი წლების შემდეგ Apo.2:22-23-ის მიხედვით, 538 წლიდან დაწყებული 1260 წლის ბოლოს, პაპის რეჟიმის დამყარებით *სამუდა მო მოხსნასთან დაკავშირებულ თარიღი*, ანუ 1798 წელს სუფევს რელიგიური მშვიდობა. და დადგენილი სინდისის თავისუფლება საშუალებას ამლევს წმინდანებს ემსახურონ ღმერთს მათი არჩევანისა და მათი ცოდნის მიხედვით, რომ ღმერთი გაიზრდება. 1843 წელს, *სიწმინდე და წმინდანთა ლშქარი*, იესო ქრისტეს მიერ არჩეული ცათა სასუფევლს ეს მოქალაქეები, აღარ იღვნიებიან, როგორც დაწიელს 8:13-14 წინასწარმეტყველებამ განაცხადა.

ყველ ეს გამოცდილება იყო ორგანიზებული და ხელმძღვანელობდა ყოველს შემძლე ღმერთის მიერ, რომელიც სრულ უხილვობაში ხელმძღვანელობს ადამიანთა გონებას ისე, რომ მათ შეასრულონ მისი

გეგმები, მისი მთელი პროგრამა, სამყაროს აღსასრულ მდე, როდესაც დასრულდება მისი არჩევა. ამ ყველფრისგან ირკვევა, რომ ადამიანი არ ირჩევს პატივს შაბათს და მის შუქს, ეს არის ღმერთი, რომელიც ამლევს მას ამ ნივთებს, როგორც მისი მოწონების და მისი ნამდვილი სიყვარულის ნიშნად, როგორც ამას ეზე ასწავლს -20: *მე ასევე მივეცი მათ ჩემი შაბათები, როგორც ნიშანი ჩემსა და მათ შორის, რათა იცოდნენ, რომ მე ვარ უფალი, რომელიც განწმენდს მათ.. განწმინდეთ ჩემი შაბათები და რომ იყვნენ მათ შორის. მე და შენ ნიშანი, რომლითაც შეიძლება გავიგოთ, რომ მე ვარ უფალი, თქვენი ღმერთი.* რადგან სწორედ ის ეძებს თავის დაკარგულ ცხვარს, და რწმუნებული ვიყოთ, რომ ზარს არც ერთი არჩეული თანამდებობის პირი გამოტოვებს.

დან.8-ში, უნიკალურ პასუხში, რომელსაც ღმერთი ამლევს მე-14 ლუქსში მე-13 სტროფის კითხვას, სიტყვა „*სიწმინდე*“ სრულყოფილ დედას, რადგან სიწმინდე ზოგადად ეხება ყველფერს, რაც ღმერთის საკუთრებაა და რაც განსაკუთრებით მოქმედებს მასზე. ეს იყო მისი *მარადიული* ზეციური სამღვდელოება, მისი *წმიდა შაბათი* ქვეყნიერების დაარსებიდან ადამის შექმნის შემდეგ, და *მისი წმინდანები*, მისი ერთგული რჩეული.

დანიელს 8:13-14-ში ნაწინასწარმეტყველები გამოცდილება შესრულდა 1843 წლიდან, როდესაც ღვთაებრივი განკარგულება შევიდა ძალში და 1844 წელს შემოდგომაზე, ორივე ეფუძნება იესო ქრისტეს დაბრუნების მოლოდინს ამ თარიღებზე, ასე რომ ეყრდნობოდა იდეას. იესო ქრისტეს მოსვლასთან ერთად, ამ გამოცდილების თანამედროვეებმა მონაწილეებს, რომლებიც ამ მოლოდინების მიმდევრები იყვნენ, მისცეს სახელი "ადვენტისტი", ლათინურიდან "adventus", რაც ზუსტად ნიშნავს "ჩამოსვლას". ჩვენ ვიპოვიით ამ „ადვენტისტულ“ გამოცდილებას დანიელს ამ წიგნის მე-12 თავში, სადაც სული ხაზს უსვამს ამ უკანასკნელ ფორმალზე ბული „შეთანხმების“ მნიშვნელობას.

და ნ ი ე ლ 10

და ნ ი 10:1 სპარსეთის მეფის კიროსის მეფობის მესამე წელს სიტყვა გამოცხადდა და ნიელს, რომლის სახელი იყო ბელტეშაცარი. ეს სიტყვა, რომელიც მართლაც, დიდუბედურებას აუწყებს. მან მოისმინა ეს სიტყვა და გაიგო ხილვა.

1ა - სპარსეთის მეფის კიროსის მეფობის მესამე წელს სიტყვა გამოცხადდა და ნიელს, რომლის სახელი იყო ბელტეშაცარი.

კიროსი 2 მეფობდა – 539 წლადან. ხილვის თარიღი მაშასადამე – 536 წელია.

1ბ - ეს სიტყვა, რომელიც მართლაც, დიდუბედურებას აუწყებს.

ეს ტერმინი, დიდი უბედურება, აცხადებს ხოცვა-ჟლეტას დიდი მასშტაბით.

1c- მან მოისმინა ეს სიტყვა და გაიგო ხილვა.

თუ დანიელმა მნიშვნელობა გაიგო, ჩვენც გავიგებთ.

დანო 10:2 იმ დროს მე, დანიელ, სამი კვირა გლოვობდი.

ეს პირადი გლოვა, რომელიც გავლენას ახდენს დანიელზე, ადასტურებს ხოცვა-ჟლეტის დაკრძალვის ხასიათს, რომელიც განხორციელდება, როდესაც გამოცხადდება დიდი უბედურება.

დანო 10:3 მე არ მიჭამია დელოკატესი, არც ხორცი და არც ღვინო მომდიოდა პირში და არც ვიცხებ თავს, სანამ სამი კვირა არ დასრულდება.

დანიელს ეს მომზადება, რომელიც ეძებს უფრო დიდს იწმინდეს, წინასწარმეტყველებს იმ დრამატულ სიტუაციას, რომელსაც ანგელოზი იწინასწარმეტყველებს დან.11:30-ში.

დანო 10:4 პირველი თვის ოცდამეოთხე დღეს ვიყავი დიდმდინარე ჰიდექელთან.

ჰიდექელს ფრანგულ დჰქვია ვეფხვი. ეს არის მდინარე, რომელიც რწყავდა მესოპოტამიას ევფრატით, რომელმაც გადალხა და მორწყვა ქალღმის ქალქი ბაბილონი მეფე ნაბუქოდონოს ორის დასჯილ სიამაყის გამო. დანიელმა ვერ გაიგო, მაგრამ ეს გარკვევა ჩემთვის იყო განკუთვნილი. რადგან მხოლოდ 1991 წელს გავაცანი დანიელ 12-ის ნამდვილი ახსნა-განმარტებები, სადაც მდინარე ტიგროსი შეასრულებს „ვეფხვის“ როლს, რომელიც ჭამს ადამიანის სულებს. რწმენის გამოცდა ილუსტრირებულა მისი საშიში გადაკვეთით. მხოლოდ რჩეულებს შეუძლიათ გადალხონ იგი და განაგრძონ მოგზაურობა იესო ქრისტესთან ერთად. ეს არის ისევე ებრაელების მიერ წითელი ზღვის გადაკვეთის სურათი, ეგვიპტელი ცოდვილებისთვის შეუძლებელი და საბედისწერო გადაკვეთა. მაგრამ ის, რომელსაც დანიელი 12 იწვევს, ირჩევს ბოლო არჩეულ „ადვენტისტებს“, რომელთა მისია გაგრძელდება ქრისტეს დაბრუნებამდე. მათგან უკანასკნელი განიცდის უკანასკნელ დიდ უბედურებას, მის უკიდურეს ფორმას, რომელიც მოითხოვს ქრისტეს ჩარევას ძლევამოსილ და დიდებულ გადარჩენაში და შურისმაძიებელ დაბრუნებაში.

დანიელს თვის გამოცხადებული პირველი უბედურება მოხსენიებულა დან.11:30-ში. ეს ეხება ანტიკური ხანის ებრაელ ხალხს, მაგრამ სხვა მსგავსი

უბედურება გამოცხადდება ანალოგიური სურათით Rev.1-ში. ეს განხორციელდება მესამე მსოფლოო ომის შემდეგ, რომელიც ადაშიანთა მესამედი დაიღუპება. და ეს კონფლიქტი გამოსახულებაში 9:13-დან 21-მდე არის წარმოდგენილი სიმბოლოებით, მაგრამ იგი განვითარებულია დაწილს ამ წიგნში, მე-11 თავის ბოლოს, 40-დან 45-ე მუხლებში. ასე რომ, ჩვენ თანმიმდევრულ დვიპოვით ამ თავში 11, ებრაელთა დიდი უბედურება, შემდეგ დან.12:1-ში, დიდი უბედურება, რომელიც გამოიწვევს იქნება ქრისტიანობის რჩეულზე და ბოლო დროის ერთგულ ებრაელებისთვის, რომლებიც ქრისტესკენ მოიქცევიან. უბედურება მოხსენიებულია ტერმინებით „უბედურების დრო“ და მთავარი სამიზნე იქნება ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათის პრაქტიკა.

წინასწარმეტყველური უბედურებების ორი ხედვის შედარება

- 1- ძველი აღთქმის დაწილს ხალხის შვილებს: დან.10:5-6.
- 2- ახალი შეთანხმების დაწილს ხალხის შვილებს: Rev.1:13-14.

ამ ორი უბედურებისადმი ინტერესის სრულ დასაფასებლად, უნდა გვესმოდეს, რომ მიუხედავად იმისა, რომ ისინი დროთა განმავლობაში მიჰყვებიან ერთმანეთს, პირველი არის ტიპი, რომელიც წინასწარმეტყველებს მეორეს, რომელიც მიმართული იქნება იესო ქრისტეს, უკანასკნელ ერთგულს და ბრუნებაზე. დაწილსა და მისი სამი ამხანაგის ღვთის შვილები. ათწლეულების მშვიდობის შემდეგ, რასაც მოჰყვა საშინელი და საშინლად დანგრეველი ატომური ომი, რომაული კვირის დასვენების დღე დაწესდება უნივერსალური მთავრობის მიერ, რომელიც ორგანიზებულია სტიქიის შედეგად გადარჩენილების მიერ. დაწილს, ხანაწიასის, მიშაელსა და აზარიას დღეებში კვლავ სიკვდილი დაემუქრება ერთგულ რჩეულთა სიცოცხლეს; და როგორც „მაკაბელთა“ დროს -168 წელს, რომელიც დაწილს ამ თავში გამოცხადდა უბედურებაზე; და ბოლოს, ბოლო ადვენტისტები და რჩენ 2029 წლის მეშვიდე დღის შაბათის ერთგულ.

მაგრამ ამ უკანასკნელ განსაცდელმდე, პაპის ხანგრძლივმა მეფობამ 1260 წელი უკვე გამოიწვია მრავალ არსების სიკვდილი ღვთის სახელთ.

მოკლედ, დანიელსთვის მიცემული ამ ხილვის მიერ მიწოდებული გზავნილის გაგება საშუალებას მოგვცემს გავიგოთ იმ გზავნილის მნიშვნელობა, რომელიც მან იოანეს გადასცა გამოცხ.1:13-დან 16-მდე.

დაწი 10:5 ავახილუ თვალუბი და შევხედე, და აჰა, იყო კაცი თე თრე ულთ შემოსილო და წელზე ჰქონდა ოქროს სარტყელი უფა ზიდან.

5ა - იყო თე თრე ულუი გა მოწყობილო კაცი

სამართლანობის საქმეს, რომელიც სიმბოლოა თე თრე ულთ, ღმერთი განახორციელებს ადამიანის მეშვეობით. აღწერილ გამოსახულებაში ღმერთი იღებს ბერძენი მეფის ანტიოქოს 4-ის სახეს, რომელიც ცნობილია ეპიფანეს სახელთ. ის იქნება ებრაელთა მდევენელ - 175-დან - 164 წლამდე, მისი მეფობის ხანგრძლივობის.

5ბ - წელზე აქვს უფა ზის ოქროს ქამარი

თირკმელებზე მოთავსებული ქამარი ნიშნავს იმულებით სიმართლეს. გარდა ამისა, ოქრო, რომელსაც იგი მზადდება, მოდის უფა ზიდან, რომელიც იერ.10:9-ში მიზნად ისახავს წარმართულ კერძთა ყვანისმცემლობას.

დაწი 10:6 მისი სხეული ქრიზოლოტს ჰგავდა, სახე ელვასავით ანათებდა, თვალუბი ცეცხლს ალვით ჰქონდა, ხელები და ფეხები გაპრიალებულსპილუნძს ჰგავდა და მისი ხმის ხმა ხალხის ხმაურს ჰგავდა.

6ა - მისი სხეული ქრიზოლოტს ჰგავდა

ღმერთი არის ხედვის ავტორი, მაგრამ ის აცხადებს წარმართული ღმერთის მოსვლას, აქედან გამომდინარე, ეს დიდებული ზებუნებრივი ასპექტი.

6ბ - სახე ელვასავით ანათებდა

ამ ღმერთის ბერძნული ვინაობა და დასტურებულია. ეს არის ზევსი, მეფე ანტიოქოს 4-ის ბერძნული ღმერთი. ელვა არის ოლიმპიელი ღმერთის ზევსის სიმბოლო; ბერძნული მითოლოგიის ოლიმპიური ღმერთების ღმერთი

6ც - მისი თვალუბი ცეცხლს ალვით იყო

ის გაანადგურებს იმას, რასაც უყურებს და არ მოიწონებს; მისი მხერა ებრაელებზე იქნება დანის მიხედვით. 11:30: ... ის შეხედავს მათ ვინც მიატოვა წმინდა შეთანხმება. უბედურება უმიზეზოდ არ მოდის, განდგომა ბილწავს ხალხს.

6დ - მისი ხელები და ფეხები გაპრიალებულსპილუნძს ჰგავდა

ჯალთი, რომელსაც ღმერთი გამოგზავნის, ისეთივე ცოდვილი იქნება, როგორც მისი მსხვერპლი.

მისი დესტრუქციული მოქმედებები, რომლებიც სიმბოლურად სპილენძის ხელბითა და ფეხებითარის სიმბოლო, ბერძნული ცოდვის სიმბოლოა დანის ქანდაკებაში.2.

მე-6 და მისი ხმის ხმა ხალხის ხმა ურს ჰგავდა

ბერძენი მეფე მარტო არ იმოქმედებს. მას უკან და წინ ეყოლება უამრავი ჯარისკაცი, როგორც თავად წარმართი, რათა დაემორჩილონ მის ბრძანებებს.

ამ წინასწარმეტყველური განცხადების კულმინაცია და კულმინაცია მიიღწევა დანის შესრულების დროს: *ჯარები გამოჩნდებიან მისი ბრძანებით ისინი შეურაცხყოფენ საკურთხეველს, ციხესიმაგრეს, დაასრულებენ მარადიულ მსხვერპლს და აღადგენენ დამღუპველს სისამაგლს. ბიბლიური პატიოსნების მიზნით მე გადავკვეთე სიტყვა მსხვერპლშეწირვა, რომელიც არ არის დაწერილი ებრაულ ტექსტში, რადგან დმერთმა „მუდმივი“ ორი განსხვავებული თანმიმდევრული როლი გამოავლინა ძველ და ახალ შეთანხმებაში. ძველ დანის შედგება სადამოს და დილთ ბატონის შესაწირავად დასაწვავად. მოკლე მოთხრობაში ის აღნიშნავს იესო ქრისტეს ზეციურ შუამავლობას, რომელიც იხსენებს მის მსხვერპლს რჩეულთა ლოცვებისთვის შუამდგომლობისთვის. დან.11:31-ის, ძველ შეთანხმების ამ კონტექსტში, ბერძენი მეფე დაასრულებს მოსეს კანონის მარადიულ შესაწირავებს. ამრიგად, ეს მხოლოდ იმ დროის კონტექსტია, რომელშიც ის გამოიხატება, განსაზღვრავს მიწიერი მღვდლის ან ზეციური მღვდელთავარის მუდმივი შუამავლობის მსახურების ინტერპრეტაციას: იესო ქრისტეს. მაშასადამე, *მარადიულობა* დაკავშირებულია ადამიანურ მსახურებასთან ან, მეორე მხრივ და საბოლოო ჯამში, იესო ქრისტეს ღვთაებრივ ციურ მსახურებასთან.*

დანი 10:7 მე, დანიელმა, მარტო ვნახე ხილვა, ჩემთან მყოფმა კაცებმა კი ვერ დაინახეს, მაგრამ ძალთან შეშინდნენ, გაიქცნენ და დაიძალეს.

7- ეს კოლექტიური შიში მხოლოდ ხედვის მიღწევის სუსტი სურათია. რადგან წინასწარმეტყველებული ხოცვა-ჟლეტის დღეს, მართალი კარგს გააკეთებს, გაქცევა და დამალვა, თუნდაც ეს დამიწის მუცელში იყოს.

დაწი 10:8 მარტო დავრჩი და ვნახე ეს დიდი ხილვა; ძალუბმა გამიცრუეს, სახემ ფერი შემიცვალ და იშალ და მთელი ძალ დავკარგე.

8a- თავისი გრძნობებით, დანიელო აგრძელებს წინასწარმეტყველებას იმ უბედურების შედეგების შესახებ, რომელიც მოვა.

დაწი 10:9 გავიგე მისი სიტყვების ხმა; და როგორც მისი სიტყვების ხმა გავიგე, გაოგნებულ დავეცი მიწაზე.

9a- უბედურების დღეს, მღევნელო მეფის ხმა იგივე საშინელ შედეგებს გამოიწვევს; მუხლები დაეჯახება და ფეხები მოხრილდება, ვერ იტანს სხეულს, რომლებიც დაეცემა დედა მიწაზე.

დაწი 10:10 და აჰა, ხელი შემეხო და მუხლები და ხელები შემადრწუნა.

10a- მისთვის საბედნიეროდ, დანიელო მხოლოდ წინასწარმეტყველოა, რომელიც პასუხისმგებელია თავისი ხალხისთვის ამ დიდი უბედურების მოახლოების გამოცხადებაზე და ის თავად არ არის ღვთის სამართლანი რისხვის სამიზნე.

დაწი 10:11 მითხრა: დანიელო საყვარელო კაცო, ყურადღება მიაქციე სიტყვებს, რომლებსაც გეტყვი და დადექი იქ, სადაც ხარ; რადგან მე ახლ თქვენთან ვარ გამოგზავნილო. როცა ასე მითხრა, კანკალოთ ვიდექი.

11a- დანიელო საყვარელო კაცო, ყურადღება მიაქციე სიტყვებს, რომლებსაც გეტყვი და დადექი იქ, სადაც ხარ.

ღვთის საყვარელ ადამიანს არ აქვს მიზეზი, ეშინოდეს მისი ზეციური ჩარევების. ღვთის რისხვა არის ბოროტი და სასტიკი აგრესიული მეამბოხე ცოდვილების წინააღმდეგ. დანიელო ამ ხალხის საპირისპიროა, ის უნდა დარჩეს ფეხზე, რადგან ეს არის ბედისწერის სხვაობის ნიშანი, რომელიც საბოლოოდ დაეცემა არჩეულს. მიწიერი სიკვდილის მტვერშიც კი გამოფხიზლდებიან და ფეხზე დადებიან. ბოროტები დაიწვებიან და ბოროტები გაიღვიძებენ, რათა სამუდამოდ განადგურდეს საბოლოო სამსჯავრო. ანგელოზი მიუთითებს "იმ ადგილს, სადაც ხარ". და სად არის ის? ბუნებაში მდინარე "ჰიდექელს" ნაპირებზე, ფრანგულ დევფრატი, რომელიც გამოცხადებაში ახალ ალანსის ქრისტიანულ ევროპას დაასახელებს. პირველი გაკვეთილი არის ის, რომ ადამიანს შეუძლია ნებისმიერ ადგილს შეხვდეს ღმერთს და იქ იყოს მისგან კურთხევა. ეს გაკვეთილი არღვევს

კერძოთა ყვანისმცემელ ცრურწმენებს, რომ ბევრი ადამიანისთვის ღმერთი მხოლოდ ეკლესიებში, წმინდა შენობებში, ტაძრებში, სამსხვერპლოებში გვხვდება, მაგრამ აქ ეს არაფერია. თავის დროზე იესო განაახლებს ამ გაკვეთილს და ამბობს იოანეს 4:21-დან 24-მდე: *ქალო, იესომ უთხრა მას, და მიჯერე, და დგება ქამი, როცა არც ამ მთაზე და არც იერუსალიმში იქნება მამას თაყვანი. თქვენ ეთაყვანებით იმას, რაც არ იცით; ჩვენ თაყვანს ვცემთ იმას, რაც ვიცით, რადგან ხსნა მოდის ებრაელებისგან. მაგრამ მოდის ქამი და უკვე დადგა, როცა ჭეშმარიტი თაყვანისმცემლები თაყვანს სცემენ მამას სულთა და ჭეშმარიტებით; რადგან ესენი არიან თაყვანისმცემლები, რომლებსაც მამა მოითხოვს. ღმერთი სულთა და ვინც მას თაყვანს სცემს, სულთა და ჭეშმარიტებით უნდა სცეს თაყვანი.*

მეორე გაკვეთილ უფრო დახვეწილია, ის დაფუძნებულია მდინარე ჰიდეკელზე, რადგან სული გეგმავდა თავისი წიგნის გაგებას მხოლოდ თავისი უკანასკნელი ერთგული მსახურებისთვის, რომელთა გამოცდილება და გამოცდა, რომელთაც მათი შერჩევა ხორციელდება, ილუსტრირებულია იმიჯით. ფრანგულ მდინარე ჰიდეკელს სახიფათო გადაკვეთა, ვეფხვი, ამ სახელს ცხოველს მსგავსად, ასევე რწმენის გამოცდაში, კაცთა სულების მჭამელი.

118- *რადგან მე ახლს თქვენთან ვარ გამოგზავნილო. როცა ასე მითხრა, კანკალთვიდექი.*

შეხვედრა აღარ არის ხილვა, ის გარდაიქმნება დიალოგში, გაცვლში ღმერთის ორქმნილებას შორის, ერთი მოდის ზეციდან, მეორე კი კვლავ მიწიდან.

დაწი 10:12 მან მითხრა: დაწიელ უგეშინია; რადგან პირველვე დღიდან, როცა გული გინდოდა, რომ გაიგო და შენი ღმერთის წინაშე დამდაბლდე, შენი სიტყვები ისმოდა და შენი სიტყვების გამო მოვდივარ.

მთელამ ლექსზე მხოლოდ ერთი მაქვს სათქმელი. თუმეხსიერებას დაკარგავ, მაინც დაიმახსოვრე ეს ლექსი, რომელიც გვეუბნება, როგორ ვასიამოვნოთ ჩვენს შემოქმედღმერთს.

ლექსი ასეთი სახის მაგალითია; ლოგიკური თანმიმდევრობა, რომელიც დაფუძნებულია იმაზე, რომ თითოეულ მიზეზს აქვს თავისი ეფექტი ღმერთთან: გაგების წყურვილი, რომელსაც თანახლვს ნამდვილთა ვმდაბლობა, ისმის და სრულდება.

აქ იწყება ხანგრძლივი გამოცხადება, რომელიც არ დასრულდება დანიელს წიგნის, მე-12 თავის ბოლომდე.

დანი 10:13 და სპარსეთის სამეფოს მმართველმა ოცდაერთი დღე გამიწია. მაგრამ, აჰა, მიქაელ, ერთ-ერთი მთავარი წინამძღოლო და მეხმარა და იქ დავრჩი სპარსეთის მეფეებთან.

13a - და სპარსეთის სამეფოს წინამძღოლო ოცდაერთი დღე მეწინააღმდეგებოდა

ანგელოზი გაბრიელი ეხმარება კიროს 2-ს სპარსეთის მეფეს და მისი მისია ღმერთისთვის მოიცავს მის გადაწყვეტილებებზე შემოქმედებას, რათა განხორციელდეს ქმედებები არ ეწინააღმდეგებოდეს მის დიდ პროექტს. ანგელოზის ამ წარუმატებლობის მაგალითი ადასტურებს, რომ ღვთის ქმნილებები მართლაც და რჩნენ თავისუფალი და დამოუკიდებელი და, შესაბამისად, პასუხისმგებელი არიან ყველ მათ არჩევანსა და საქმეზე.

13b- მაგრამ აჰა, მაიკლო, ერთ-ერთი მთავარი ლდერი, მოვიდა ჩემს დასახმარებლად

გამოვლენილი მაგალითი ასევე გვასწავლის, რომ რეალური აუცილებლობის შემთხვევაში “ ერთ-ერთ მთავარ ლდერს, მაიკლს ” შეუძლია ჩაერიოს გადაწყვეტილების იმულებით. ეს უმაღლესი დახმარება არის ღვთიური დახმარება, რადგან მიქაელ ნიშნავს: „ვინ არის ღმერთს ჰგავს“. სწორედ ის მოვა დედამიწაზე, რათა განსახიერდეს იესო ქრისტეში. სამოთხეში ის იყო ანგელოზებისთვის ღვთის სულს წარმომადგენლობა მათთან ერთად. ამ შემთხვევაში გამოთქმა „ ერთ-ერთი მთავარი ლდერი “ შეიძლება ლეგიტიმურად გაგვიკვირდეს. ეს გასაკვირი არ არის, რადგან თავმდაბლობა, სიმშვიდე, გაზიარება და სიყვარულო, რომელსაც იესო გამოავლენს დედამიწაზე, უკვე გამოიყენა მის ზეციურ ცხოვრებაში თავის ერთგულ ანგელოზებთან ერთად. სამოთხის კანონები არის ის, რაც მან აჩვენა თავისი მიწიერი მსახურების დროს. დედამიწაზე ის გახდა თავისი მსახურების მსახური. და ჩვენ ვიგებთ, რომ ზეცაში მან თავი სხვა მთავარ ანგელოზებთან გაათანაბრა.

13c- და დავრჩი იქ სპარსეთის მეფეებთან

ამიტომ სპარსეთის მეფეთა დინასტიის ბატონობა გაგრძელდება გარკვეული დროის განმავლობაში ბერძნების ბატონობამდე.

დაწი 10:14 ახლ მოვედი, რომ გაჩვენო, რა დაემათება შენს ხალხს მომავალში; რადგან ხედა კვლავ ეხება იმ დროს.

14ა - სამყაროს აღსასრულმდე დანიელს ხალხი იქნება შეშფოთებული, როგორც ძველ ისე ახალ აღთქმაში, რადგან მისი ხალხია ისრაელი, რომელსაც ღმერთი იხსნის ეგვიპტური ცოდვისგან, იესო ქრისტეს მიერ ადამის ცოდვისგან და ცოდვისგან. რომის მიერ დაარსებული ქრისტიანობაში იესოს სისხლთგანწმენდილი.

ანგელოზის მიერ დანიელთან მიტანილ გამოცხადების მიზანია გააფრთხილოს თავისი ხალხი მომავალ ტრაგედიების შესახებ. დანიელს უკვე შეუძლია გააცნობიეროს, რომ ის, რაც მას გამოეცხადა, აღარ ეხება მას პირადად, მაგრამ ის ასევე დაწმუნებულია, რომ ეს სწავლებები მომავალში მომგებიანი იქნება მისი ხალხის მსახურებისთვის და, შესაბამისად, ყველ მათთვის, ვისაც ღმერთი მიმართავს მათდა ადგენს მათ. მას.

დაწი 10:15 სანამ ის მეუბნებოდა ამ სიტყვებს, მე მივხედე და მიწას და გავჩუმდი.

15ა - იოანეს ჯერ კიდევ აქვს გონებაში უბედურების საშინელო ხილვა და ცდილობს კონცენტრირება მოახდინოს მის მოსმენაზე, აღარ ბედავს თავის აწევას, რათა შეხედოს მას, ვინც მას ელპარაკება.

დაწი 10:16 და აჰა, ერთი კაცის ძეგლის მსგავსმა შემეხო ჩემს ბაგეებზე. პირი გავაღე, ველპარაკე და ვუთხარი ჩემს წინ მდგარს: ბატონო, ხილვამ შემიძყრო შიშით და ძალს დავკარგე.

1ა - და აჰა, ერთი, ვისაც კაცის ძეგლის გარეგნობა ჰქონდა, შეეხო ჩემს ტუჩებს

მიუხედავად იმისა, რომ საშინელო ხილვა იყო დანიელს გონებაში შექმნილი არარეალური გამოგონილი გამოსახულება, პირიქით, ანგელოზი წარმოაჩენს თავს მიწიერი ადამიანის იდენტური ადამიანის სახით. ჯერ ერთი, ისიც ღვთის ხატად შეიქმნა, მაგრამ მიწიერი კანონებისგან თავისუფალ ციურ სხეულში. მისი ციური ბუნება ამლევს მას წვდომას ორივე განზომილებაში, თითოეულში აქტიური შესაძლებლობების მქონე. დანიელს ტუჩებს ეხება, რომელიც ამ შეხებას გრძნობს.

დაწი 10:17 როგორ ელპარაკება ჩემი ბატონის მსახურს ჩემს ბატონს? ახლ ძალუბი მკარგავს და სუნთქვაც აღარ მაქვს.

17ა - წმინდა მიწიერი ადამიანისთვის სიტუაცია ძალან განსხვავებულია, მიწიერი კანონებია და წესებულ და შიშმა ძალ და სუნთქვა დაკარგა.

დაწი 10:18 *მაშინ ის, ვისაც კაცის გარეგნობა ჰქონდა, ისევ შემეხოდა გამაძლიერა.*

18ა- ნაზი და ჟინებით, ანგელოზი ახერხებს და ნიელს ძალუბის აღდგენას მისი დამშვიდებით.

დაწი 10:19 *მაშინ მიიხრა: ნუ გეშინია, საყვარელო, მშვიდობა შენდა. გამბედაობა, გამბედაობა! და როცა მეღპარაკებოდა, ძალ მოვიპოვე და ვუთხარი: იღპარაკოს ჩემობა ტონო, რადგან შენ გამაძლიერე.*

19ა- მშვიდობის გზავნილი! იდენტურია, რასაც იესო მიმართავს თავის მოწაფეებს! არაფერი, როგორც შეშინებულ გონების დამშვიდება. სიტყვები სიმამაცე, სიმამაცე, ეხმარება მას სუნთქვის შეკავებაში და ძალუბის აღდგენაში.

დაწი 10:20 *მან მიიხრა: იცი, რატომ მოვედი შენთან? ახლ ვბრუნდები სპარსეთის მმართველთან საბრძოლველად და როცა წავალაჰა, მოვა ჯავანის მმართველ.*

20ა - ახლ ვბრუნდები სპარსეთის წინამძღოლთან საბრძოლველად

სპარსეთის ეს ლიდერი კიროს 2 დიდია, რომელსაც დმერთი თავის ცხებულ დთვლს; რაც ხელს არ უშლის მას მის წინააღმდეგ ბრძოლაში მისი გადაწყვეტილებების წარმართვის მიზნით.

20ბ - და როცა წავალაჰა, მოვა იავანის მმართველ

როდესაც ანგელოზი ტოვებს კიროს 2-ს, იმდროინდელი ბერძენი ლიდერის თავდასხმა გამოიწვევს მზარდმტრობას ორ სპარსულ ბერძნულ ბატონობას შორის.

დაწი 10:21 *მაგრამ მე გაგაცნობთ რაც წერია ჭეშმარიტების წიგნში. ამათ წინააღმდეგ არავინ მეხმარება, გარდა მაიკლოსა, შენი ლიდერისა.*

21ა- ამ გამოცხადებას, რომელსაც და ნიელ მიიღებს, ეწოდება ჭეშმარიტების წიგნი. დღეს, 2021 წელს, შემოდლა დავადასტურო, რომ აღსრულდება ყველფერი, რაც მასშია გამოცხადებულ, რადგან მისი გაგება სრულდარის მოცემული ჩვენი ლიდერის მიქაელს უკვდავი სულთ, და ნიელსთვის ძველ აღთქმაში და ჩემთვის ახალ აღთქმაში, იესო ქრისტეს შემდეგ. აცხადებს ამ სახელს, რათა განსაჯოს დემონები, რომლებიც ჯერ კიდევ მოქმედებენ მის დიდებულ ბრუნებამდე.

და ნ ი ე ლ 11

ყ უ რ ა დ ლ ე ბ ა ! თ ა ვ ი ს შ ე ც ვ ლ ს მ ი უ ხ ე და ვ ა დ ა ნ გ ე ლ ო ზ ს ა და და ნ ი ე ლ ს შ ო რ ი ს დ ი ს კ უ ს ი ა გ რ მ ე ლ ლ ე ბ ა მ ე -10 თ ა ვ ი ს ბ ო ლ ო მ უ ხ ლ თ ა ნ .

და ნ ი 11:1 და მ ე , და რ ი ო ს მ ი დ ი ე ლ ს პ ი რ ვ ე ლ წ ე ლ ს , მ ა ს თ ა ნ ვ ი ყ ა ვ ი მ ი ს და ს ა ხ მ ა რ ე ბ ლ დ და და ს ა ხ მ ა რ ე ბ ლ დ

1a- ღმერთმა შექმნა მარადიულად საცხოვრებლად ანგელოზი, რომელიც ესაუბრება და ნიელს, ეუბნება, რომ იგი დაეხმარა და მხარი დაუჭირა დარიოსს, მიდიის მეფეს, რომელმაც დაიპყრო ბაბილონი 62 წლს ასაკში და რომელიც ჯერ კიდევ მეფობდა და ნი.6. ამ მეფეს უყვარდა და ნიელი და მისი ღმერთი, მაგრამ ხაფანგში ჩავარდნილმა საფრთხეში ჩააგდო მისი სიცოცხლე ლომებისთვის მიცემით. ასე რომ, სწორედ ის ჩაერია ლომების პირის დახურვისა და მისი სიცოცხლს გადასარჩენად. მაშასადამე, ის იყო, ვინც დაეხმარა ამ მეფე დარიოსს იმის გაგებაში, რომ და ნიელს ღმერთი არის ერთადერთი ჭეშმარიტი ღმერთი, შემოქმედი ყველფრისა, რომელიც ცხოვრობს და რომ არ არსებობს სხვა მისი მსგავსი.

და ნ ი 11:2 ა ხ ლ გ ა ც ნ ო ბ ე ბ თ ს ი მ ა რ თ ლ ს . ა ჰ ა , ს პ ა რ ს ე თ შ ი კ ი დ ე ვ ს ა მ ი მ ე ფ ე ი ქ ნ ე ბ ა . მ ე ო თ ხ ე ყ ვ ე ლ და ნ ა რ ჩ ე ნ ზ ე მ ე ტ ს ი მ დ ი დ რ ე ს და ა გ რ ო ვ ე ბ ს ; და რო დ ე ს ა ც ი ს ძ ლ ი ე რ დ ე ბ ა თ ა ვ ი ს ს ი მ დ ი დ რ ე შ ი , ი ს ყ ვ ე ლ ს ა ღ ა დ გ ე ნ ს ი ა ვ ა ნ ი ს ს ა მ ე ფ ო ს წ ი ნ ა ა ღ მ დ ე გ .

2a- ა ხ ლ მ ე გ ა გ ა ც ნ ო ბ თ ს ი მ ა რ თ ლ ს

ჭეშმარიტება მხოლოდ ჭეშმარიტმა ღმერთმა იცის და ეს არის სახელო, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს საკუთარ თავს ქრისტეში თავის უკანასკნელ რჩეულ ბთან ურთიერთობისას გამოცხ.3:14-ის მიხედვით. ჭეშმარიტება არ არის მხოლოდ საღვთო კანონი, მისი განკარგულებები და მცნებები. ის ასევე მოიცავს ყველფერს, რასაც ღმერთი სკრუპულოზურად გეგმავს და მიზნად ისახავს მის დროს განხორციელებს. ჩვენ აღმოვაჩინეთ მხოლოდ ჩვენი ცხოვრების ყოველ დღეს, ამ დიდი პროგრამის ნაწილს, რომელშიც ჩვენ პროგრესირებთ ჩვენი ცხოვრების ბოლომდე და ერთობ ღვად, საბოლოო გადარჩენის პროექტის დასრულებამდე, რომელიც

დაინახავს არჩეულ წვდომას დაპირებულ მარადისობას.

2ბ- აჰა, კიდევ იქნება სამი მეფე სპარსეთში

პირველი მეფე კიროსის 2-ის შემდეგ: კამბიზე 2 (-528 - 521) კლავს თავის ვაჟს ბარდიას, მეტსახელდსმერდისს ბერძნების მიერ.

მე-2 მეფე: ცრუ სმერდისი, ჯალჯარი გაუმატა სახელს სმერდისის უზურპატორი მხოლოდ მცირე ხნითმეფობს.

მე-3 მეფე: დარიოს 1-ლი სპარსელი (-521 - 486) ჰისტაპესძე.

2ც- მეოთხე დაგროვებს უფრო მეტ სიმდიდრეს, ვიდრე ყველ სხვა

მე-4 მეფე: ქსერქსეს 1-ლი (-486 - 465). სწორედ მის შემდეგ გამეფდება არტაქსერქსე I-ლი გაათავისუფლებს ყველ ებრაელ ტყვეს მისი მეფობის მეშვიდე წელს, გაზაფხულზე - 458 წელს ესდ.7:7-9 მიხედვით.

2დ- და როდესაც ის გაძლიერდება თავისი სიმდიდრით, ის ყველ ფერს წამოაყენებს იავანის სამეფოს წინააღმდეგ

ქსერქსეს I-მა^{ჩანახშო} დადამშვიდა აჯანყებულ ეგვიპტე, შემდეგ მან ომი დაიწყო საბერძნეთის წინააღმდეგ, შეიჭრა ატიკაში და გაანადგურა ათენი. მაგრამ ის დამარცხდა სალმინთან - 480 წელს. საბერძნეთი შეინარჩუნებს ბატონობას თავის ტერიტორიაზე. და სპარსეთის მეფე დარჩა აზიაში, მიუხედავად ამისა, წამოიწყო თავდასხმები, რამაც დაადასტურა საბერძნეთის დაპყრობის სურვილი.

დანი 11:3 მაგრამ აღდგება ძლევამოსილი მეფე, რომელიც იმეფებს დიდი ძალთ და გააკეთებს იმას, რაც სურს.

3ა- თავის ტერიტორიაზე დამარცხებულ, ნადირობა სპარსეთის მეფე ქსერქსეს¹ მოკვდება, მოკლულა მისი ორი დიდი კაცის მიერ. ის დაამარცხა ახალგაზრდამ, რომელსაც მოტყუებით დასცინოდა. საბერძნეთმა მეფედ აირჩია ალექსანდრე მაკედონელი, ახალგაზრდა მაკედონელი 20 წლის (დაბადებული - 356, მეფობდა - 336, - გარდაიცვალა - 323 წ.). წინასწარმეტყველებაში ის მოიხსენიება, როგორც მე-3 იმპერიის დამაარსებელი და ის ქანდაკება 2, მესამე ცხოველ დანი.7 და მეორე ცხოველ დანი.8.

დანი 11:4 და როდესაც ის ამალღდება, მისი სამეფო დაიშლება და გაიყოფა ცის ოთხი ქარისკენ; ის არ იქნება მისი შთამომავლების საკუთრება და არც

ისეთი ძლიერი იქნება, როგორც იყო, რადგან მოწყვეტილი იქნება და სხვას გადავა, ვიდრე მათზე.

4a- ჩვენ იქ ვპოულობთ ზუსტ განმარტებას, რომელიც მოცემულია დანის ბერძნული თხის დიდ გატეხილ რქაზე. 8:8 და მისი განმარტება 22-ე მუხლს: *ოთხი რქა, რომელიც გაჩნდა ამ გატეხილ რქის ნაცვლად ეს არის ოთხი სამეფო, რომელიც გაჩნდება. ამ ერიდან, მაგრამ ვისაც ამდენი ძალა არექნება.*

მახსოვს, რას წარმოადგენს "ოთხი დიდი რქა".

1-ლი რქა: ბერძნული სელევკიდების დინასტია და არსებული სირიაში სელევკოს 1-ლი ნიკატორის მიერ.

მე-2 რქა: ბერძნული ლგიდების დინასტია, რომელიც დაარსდა ეგვიპტეში პტოლემე I ლგოსის მიერ.

მე-3 რქა: ბერძნული დინასტია, რომელიც დაარსდა 333 წლიდან ლსიმაქეს მიერ.

მე-4 რქა: ბერძნული დინასტია დაარსდა მაკედონიაში კასანდრას მიერ

დანი 11:5 სამხრეთის მეფე გაძლიერდება. მაგრამ მისი ერთ-ერთი ლიდერი მასზე ძლიერი იქნება და გაბატონდება; მისი ბატონობა ძლიერი იქნება.

5a- სამხრეთის მეფე გაძლიერდება

პტოლემე I სოტერ ლგოსი - 383 - 285 ეგვიპტის მეფე ან „სამხრეთის მეფე“.

5b- მაგრამ მისი ერთ-ერთი ლიდერი მასზე ძლიერი იქნება და გაბატონდება; მისი ბატონობა ძლიერი იქნება.

სელევკი 1-ლი ნიკატორი - 312-281 სირიის მეფე ან "ჩრდილოეთის მეფე".

დანი 11:6 რამდენიმე წლის შემდეგ ისინი შექმნიან ალანსს და სამხრეთის მეფის ასული მოვა ჩრდილოეთის მეფესთან ჰარმონიის აღსადგენად მაგრამ ის არ შეინარჩუნებს მკლავის ძალს და ის წინააღმდეგობას არ გაუწევს, არც ის და არც მისი მკლავი; გადაეცემა მათ ვინც მოიყვანა, მამასთან და მასთან ერთად ვინც იმ დროს მისი საყრდენი იყო.

6a- წინასწარმეტყველება გამოტოვებს ანტიოქოს 1-ის (-281-261), მეორე „ჩრდილოეთის მეფის“ მეფობას, რომელმაც წამოიწყო პირველი „სირიის ომი“ (-274-271) „სამხრეთის მეფის“ პტოლემე 2 ფილდელფოსის წინააღმდეგ. (-282-286). შემდეგ მოდის მე-2 "სირიის ომი" (-260 - 253), რომელიც ეწინააღმდეგება ეგვიპტელებს ახალ "ჩრდილოეთის მეფის" ანტიოქოს 2-ის (-261-246).

6b- რამდენიმე წლის შემდეგ ისინი მოკავშირეებიან და სამხრეთის მეფის ასული მოვა ჩრდილოეთის მეფესთან ჰარმონიის აღსადგენად

იწყება სკაბროზული ქცევა. ბერნიკეზე დაქორწინების მიზნით, ანტიოქოსი 2 შორდება თავის კანონიერ მეუღლეს, სახელად ლოდიკეს. მამა ქალოშვილს თანახლავს და სიძის სახლში რჩება.

6c- მაგრამ ის არ შეინარჩუნებს მკლავის ძალს და ის წინააღმდეგობას არ გაუწევს, არც ის და არც მისი მკლავი; გადაეცემა მათ ვინც მოიყვანა, მამასთან და მასთან ერთად ვინც იმ დროს მისი საყრდენი იყო.

მაგრამ სიკვდილს წინ ანტიოქოსი 2 მემკვიდრეობით ართმევს ბერნიკას. ლოდიკეა შურს იძიებს და მოკლ მამასთან და პატარა ქალოშვილთან ერთად (მკლავი = შვილი). შენიშვნა: გამოცხ. 3:16-ში იესო აპირებს განქორწინებას თავის ოფიციალურად დვენტის ტოლს, სახელად ლოდიკეა; მით უფრო, რომ ანტიოქოსი 2 საკუთარ თავს „თოსს“ უწოდებს, ღმერთს. ინგლისში მეფე ჰენრი 8-მა უკეთესად მოიქცა, ის განქორწინდა რომის რელიგიური ავტორიტეტისგან განცალკევებით, შექმნა თავისი ანგლოკანური ეკლესია და გამოიწვია მისი შვიდი ცოლის სიკვდილი ერთმანეთის მიყოლებით. ^{შეშლ} მოდის მე-3 „სირიის ომი“ (-246-241).

დაწი 11:7 მის ადგილს ფესვებიდან გასროლს ამოვა; მოვა ლაშქარში, შევა ჩრდილოეთის მეფის ციხესიმაგრეებში, როგორც უნდა, განკარგავს მათ და თავს გაძლიერდება.

7a - მის ადგილს ფესვებიდან გასროლს ამოვა პტოლემე 3 ევერგეტე -246-222 ბერნიკეს ძმა.

7b - მოვა ჯარში, შევა ჩრდილოეთის მეფის ციხესიმაგრეებში

სელევკი 2 კალნიკოსი -246-226

7c- ის განკარგავს მას, როგორც სურს და თავს გაძლიერდება

ბატონობა ეკუთვნის სამხრეთის მეფეს. ეგვიპტის ეს ბატონობა ხელსაყრელია ებრაელებისთვის სელევკიდი ბერძნებისგან განსხვავებით. და უყოვნებლად უნდა გვესმოდეს, რომ ორ დაპირისპირებულ მმართველს შორის არის ისრაელის ტერიტორია, რომელიც ორმა მეომარმა ბანაკმა უნდა გადალხოს თავდასხმის დროს ან უკან დახევისას.

დაწი 11:8 წაიღებს და წაიყვანს ეგვიპტეში მათ ღმერთებს, მათ ქანდაკებებს და მათ ძვირფას ვერცხლსა და ოქროს ნივთებს. შემდეგ ის რამდენიმე წლათშორს და რჩება ჩრდილოეთის მეფეს.

8ა - აღიარების მიზნით, ეგვიპტელები მის სახელს, პტოლმე 3-ს, დაამატებენ სახელს „ეგერგეტესი“ ანუ კეთილსმყოფელი.

დაწი 11:9 და წავა სამხრეთის მეფის სამეფოს წინააღმდეგ და ბრუნდება თავის ქვეყანაში.

9ა- სელევკოს 2-ის პასუხი ჩაიშალა მე-4 "სირიის ომის" (-219-217) და წყებამდე, რომელმაც ანტიოქოსი 3 და უპირისპირა პტოლმე 4 ფილოპატორს.

დაწი 11:10 გამოვლენ მისი ვაჟები და შეაგროვებენ უამრავ ჯარს; ერთი მათგანი წინ წამოვა, ნიაღვარივით გავრცელდება, გადმოიღვრება, შემდეგ დაბრუნდება; და წამოიწყებენ სამართი მოქმედებებს სამხრეთის მეფის ციხემდე.

10ა - ანტიოქოსი 3 მეგასი (-223 -187) პტოლმე 4 ფილოპატორის წინააღმდეგ (-222-205). დამატებული მეტსახელები ცხადყოფს ლგიდის ხალხის დაცინვის მდგომარეობას, რადგან ფილოპატორი ბერძნულ დამამის სიყვარულს ნიშნავს; მამა, რომელიც პტოლმეოსმა მოკლა ... კიდევ ერთხელ ჩაიშალა სელევკიდების თავდასხმები. მახინჯ ბანაკში ბატონობა და რჩება.

დაწი 11:11 სამხრეთის მეფე გაბრაზდება, გამოვა და თავს დაესხმება ჩრდილოეთის მეფეს; აღადგენს უამრავ ხალხს და ჩრდილოეთის მეფის ჯარს გადაეცემა ხელში.

11ა- სელევკიდების ეს გამანადგურებელი დამარცხება კარგია ებრაელებისთვის, რომლებიც უპირატესობას ანიჭებენ ეგვიპტელებს, რადგან ისინი კარგად ექცევიან მათ.

დაწი 11:12 და ეს სიმრავლე იამაყებს და მეფის გული ამაღლდება; ათსობითს ჩამოაგდებს, მაგრამ ვერ გაიძარჯვებს.

12ა- სიტუაცია შეიცვლება მე-5 "სირიის ომით" (-202-200), რომელიც დაუპირისპირდება ანტიოქოს 3-ს პტოლმე 5 ეპიფანეს (-205 -181) წინააღმდეგ.

დაწი 11:13 რადგან ჩრდილოეთის მეფე კვლავ მოვა და შეკრებს პირველზე დიდ ხალხს; ცოტა ხნის შემდეგ, რამდენიმე წლის შემდეგ, დიდი ჯარით და დიდი სიმდიდრით გაემგზავრება.

13ა- სამწუხაროდ, ებრაელებისთვის, სელევკიდი ბერძნები დაბრუნდნენ თავიანთ ტერიტორიაზე ეგვიპტეზე თავდასხმისთვის.

დაწი 11:14 იმ დროს ბევრი აღდგება სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ და შენს ხალხში მოძალდეები აჯანყდებიან ხილვის შესასრულებლად და ეცემა.

14a - ეგვიპტის სამხრეთის ახალ მეფეს პტოლემე 5 ეპიფანე - ან ილუსტრიუსი (-205-181) ხუთი წლის ასაკში უჭირს ანტიოქოს 3-ის თავდასხმა, რომელსაც მხარს უჭერენ მოწინააღმდეგეები. მაგრამ ებრაელები მხარს უჭერენ ეგვიპტის მეფეს სელევკიდებთან ბრძოლაში. ისინი არიან, არა მხოლოდ დამარცხდნენ და მოკლეს, არამედ სირიელი სელევკიდი ბერძნები სამუდამო მტრება დაქციეს.

ამ ლექსში გამოვლენილი ებრაული აჯანყება გამართლებულია ეგვიპტის ბანაკზე ებრაელთა უპირატესობით; ამიტომ ისინი მტრულდ არიან განწყობილი სელევკიდების ბანაკთან, რომელიც კვლავ იბრუნებს სიტუაციაზე ბატონობას. მაგრამ ღმერთმა არ გააფრთხილ თავისი ხალხი ეგვიპტელებთან ალანსის შესახებ? „ეგვიპტე, ლურჯამი, რომელიც მასზე დაყრდნობილს ხელს ხვრეტავს“, ესა. 36:6: „*აჰა, ეგვიპტეში მოათავსეთ, საყრდენად აიღეთ ეს გატეხილი ლურჯამი, რომელიც შეაღწევს და ჭრის ხელს. ყველ, ვინც მას ეყრდნობა: ეს არის ფარაონი, ეგვიპტის მეფე, ყველს, ვინც მას ენდობა.*” როგორც ჩანს, ეს გაფრთხილება იგნორირებულია ებრაელი ხალხის მიერ და მათი ურთიერთობა ღმერთთან ყველზე უარესია; სასჯელი უახლოვდება და დარტყმა. ანტიოქე 3 აიძულებს მათ ძვირად გადაიხადონ თავიანთი მტრობა.

გათხილეთ გაითვალისწინოთ: ეს ებრაული აჯანყება მიზნად ისახავს „*ასრულოს ხედვა*“ იმ გაგებით, რომ ის ამზადებს და აყალიბებს სირიელების სიძულვილს ებრაელი ხალხის წინააღმდეგ. ამგვარად, დან.10:1-ში გამოცხადებული **დიდი უბედურება** მოვა მათდასარტყმელად.

დანი 11:15 და გამოვა ჩრდილოეთის მეფე, ააშენებს ტერასებს და აიღებს ძლიერ ქალქებს. სამხრეთის ჯარები და მეფის ელტა წინააღმდეგობას არ გაუწევენ, მათ წინააღმდეგობის გაწევის ძალს აკლათ.

15a - ბატონობამ სამუდამოდ შეიცვალა მხარე, ის სელევკიდების ბანაკშია. მის თვალწინ ეგვიპტის მეფე მხოლოდხუთი წლისაა.

დანი 11:16 ვინც მის წინააღმდეგ წავა, რასაც უნდა, გააკეთებს, და არავინ წინააღმდეგობას არ გაუწევს მას; ის გაჩერდება უმშვენიერეს ქვეყანაში, მოსპობს ყველს ვერს, რაც ხელში ჩაუვარდება.

16a- ანტიოქოსი 3 მაინც ვერ ახერხებს ეგვიპტის დაპყრობას და მისი დაპყრობის წყურვილი მას აღიზიანებს, ებრაელი ხალხი მისი ტკივილი ხდება.

ის თავის რისხვას აშორებს წამებულ ებრაელ ერს, რომელსაც დაწ.8:9-ში მოხსენიებული გამოთქმით „*ყველზე მშვენიერი ქვეყანა*“.

დაწი 11:17 ის შესთავაზებს მოსვლას თავისი სამეფოს მთელ ძალბით და მშვიდობის დამყარებას სამხრეთის მეფესთან; ცოლად მისცემს თავის ქალშვილს მისი დაღუპვის განზრახვით; მაგრამ ეს არ მოხდება და არ გამოვა.

17a- ვინაიდან ომი არ გამოდგება, ანტიოქოსი 3 ცდილობს ალანსის გზას ლგიდის ბანაკთან. სტრატეგიის ამ ცვლილებას აქვს მიზეზი: რომი გახდა ეგვიპტის მფარველი. ასე რომ, ის ცდილობს მოაგვაროს უთანხმოება თავის ქალშვილ კლეოპატრას, პტოლემეოს 5-ზე დაქორწინებით. ქორწინება ხდება, მაგრამ დაქორწინებულ წყვილს სურს შეინარჩუნოს დამოუკიდებლობა სელევკიდების ბანაკისგან. ანტიოქე 3-ის გეგმა ეგვიპტის ხელში ჩაგდება შესახებ კვლავ ჩაიშალა.

დაწი 11:18 ის დაინახავს კუნძულებს და ბევრმა თანასაძღვრებს; მაგრამ წინამძღოლო დაასრულებს შეურაცხყოფას, რომლის მოზიდვაც სურდა და ატყდება მას.

18a- ის დაიპყრობს მიწებს აზიაში, მაგრამ საბოლოოდ აღმოაჩენს რომაულ არმიას, რომელიც აქარის დაწ.9:26-ში ტერმინით „*მთვარი*“; ეს იმიტომ, რომ რომი ჯერ კიდევ რესპუბლიკაა, რომელიც აგზავნის თავის ჯარებს კუნთვანი დამშვიდების ოპერაციებში ლეგატების ხელმძღვანელობით, რომლებიც წარმოადგენენ სენატორების და ხალხის ძალ უფლებას, პლებსს. იმპერიულ მმართველობაზე გადასვლას არ შეცვლას ამ ტიპის სამხედრო ორგანიზაციას. ამ ლიდერს ჰქვია ლუციუს სციპიონი, რომელიც ცნობილია როგორც აფრიკელი, მეფე ანტიოქოსმა რისკავს მასთან დაპირისპირება და ის დამარცხდა მაგნეზიის ბრძოლაში 189 წელს და მიესაჯა რომს ომის კომპენსაციის სახით გადაეხადა უზარმაზარი ვალ 15000 ტალანტი. გარდა ამისა, მისი უმცროსი ვაჟი, მომავალი ანტიოქოსი 4 ეპიფანე, ებრაელთა მდევნელი, რომელიც 31-ე მუხლში შეასრულებს დაწ.10:1-ში ნაწინასწარმეტყველებულ „*უბედურებას*“, მძევლად იყვანეს რომაელებმა.

დაწი 11:19 მაშინ წავა თავისი ქვეყნის ციხესიმაგრეებში; და დაბრკოლდება და დეცემა და აღარიპოვის.

19a- დაპყრობის ოცნებები დასრულდა მეფის სიკვდილთ, რომელიც შეცვალა მისმა უფროსმა ვაჟმა სელევკოსმა 4 (-187-175).

დაწი 11:20, ვინც მას ჩაანაცვლებს, სამეფოს უმშვენიერეს მხარეში მიიყვანს მბრძანებელს, მაგრამ რამდენიმე დღეში ის გატყდება და არა რისხვითა თან ომით.

20a- რომაელების წინაშე დავალოანების გადახდის მიზნით, მეფე აგზავნის თავის მინისტრს ჰელოდორუსს იერუსალიმში ტაძრის საგანძურის დასაპყრობად, მაგრამ ტაძარში საშინელო ხილვის მსხვერპლ, ის ტოვებს ამ შეშინებულ პროექტს. ეს გამომძიებელ არის ჰელოდორუსი, რომელიც შემდეგ მოკლავს სელევკოს 4-ს, რომელმაც დაავალა მისი მისია იერუსალიმში. განზრახვა ღირს ქმედება, და ღმერთმა აიძულა იგი გადაეხადა თავისი წმინდა ტაძრის ამ შეურაცხყოფისთვის თავისი წინამძღოლს სიკვდილთ, რომელიც მოკლულ არ მოკვდა არც ბრაზით და არც ომით.

ანტიოქოსი 4 დიდი უბედურების ხილვაში გამოსახული ადამიანი

დაწი 11:21 სამულჯელო კაცი დაიკავებს თავის ადგილს სამეფო ღირსების გარეშე; ის მშვიდობის შუაგულში გამოჩნდება და სამეფოს მზაკვრობით დაიპყრობს.

21a- ეს არის ანტიოქოსი, ანტიოქოსის უმცროსი ვაჟი 3. რომაელთა ტყვე და მძევალ, ჩვენ შეგვიძლია წარმოვიდგინოთ მის პერსონაჟში წარმოქმნილი ეფექტი. მეფე რომ გახდა, მას შურისძიება მოუწია სიცოცხლისთვის. გარდა ამისა, რომაელებთან მისმა ყოფნამ მათთან გარკვეულ ურთიერთგაგების საშუალება მისცა. სირიის ტახტზე მისი მოსვლა ეფუძნება ინტრიგებს, რადგან მასზე უპირატესობა სხვა ვაჟს, უფროს დემეტრეს ჰქონდა. დაინახა, რომ დემეტრემ დაღო შეთანხმება მაკედონიის მეფე პერსევსთან, რომაელთა მტერთან, ამ უკანასკნელმა მხარი დაუჭირა და ტახტზე მათი მეგობარი ანტიოქოსი დასვა.

დაწი 11:22 და ნიაღვარივით გადმოღვრილი ჯარები დაიძვრება მის წინაშე და განადგურდება, როგორც აღთქმის მთავარი.

22a- ჯარები, რომლებიც ნიაღვარივით გავრცელდა, ჩაძირული იქნება მის წინაშე და განადგურდება მტრობა განახლდება ^{მ^ან^ა} "სირიის ომით" (-170-168).

ამ ჯერად რომაელებმა ნება მისცეს ანტიოქოსს 4 განაახლოს მამის ომი ეგვიპტის მახინჯი ბანაკის წინააღმდეგ. მას ასე არასოდეს დაუმსახურებია ცოდვის სიმბოლო, ბერძნული ეს მართალია ამ კონტექსტში. უფრო სწორად განსაჯეთ ფაქტები, როგორც ღმერთმა გააკეთა მაშინ. ლგიდის ბანაკში კტოლემე ინცესტუალურად არის დაქორწინებული თავის დას კლეოპატრა 2-ზე. მათთან ასოცირდება მათი უმცროსი ძმა კტოლემე 8, რომელიც ცნობილია როგორც Physcon. ამის შემდეგ შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ უშვებს ღმერთს ანტიოქეს მათი ჯარის განადგურება. 22b- *ასევე ალანსის ლდერი.*

მენელოსი, სელევკიდების თანამშრომელი, სწყურია კანონიერი მღვდელთავარი ონიასის თანამდებობას, მან მოკლ იგი ანდრონიკეს მიერ და დაიკავა მისი ადგილი. ეს ისევ ღმერთის ისრებია? ამ დრამაში ღმერთი იწყებს მოქმედებების გახსენებას, რომლებსაც რომი განახორციელებს საუკუნეების განმავლობაში. მართლაც, საიმპერატორო რომი მოკლვს მესიას და პაპის რომი მოისურვებს და წაართმევს მის სამუდამო მღვდელმსახურებას, ისევე როგორც მენელუსმა მოკლ ონიასი მის ნაცვლად.

დაწი 11:23 და მას შემდეგ, რაც მას შეუერთდება, ის გამოიყენებს მოტყუებას; ის დაიძრებს გზას და ცოტა ხალხით იქნება უპირატესობა.

23a- ანტიოქე ყველსთან აკავშირებს მოკავშირეებს, მზად არის დაარღვიოს ისინი, თუ ეს მის ინტერესებშია. მარტო ეს პერსონაჟი საფრანგეთისა და ევროპის მეფეების ისტორიის გამოსახულებაა; დადებული ალანსები, ალანსები დაირღვა და სისხლანი ომები მშვიდობის ხანმოკლე პერიოდებთან ერთად.

მაგრამ ეს ლექსი ასევე აგრძელებს, ორმაგი წაკითხვით, გვამლევს პაპის რეჟიმის ესკიზს, რომელიც წმინდანებს 120 წლს განმავლობაში დევნის. რადგან ბერძენი მეფე და პაპი ძალან ჰგვანან ერთმანეთს: მოტყუება და ხრიკები ორივეში.

დაწი 11:24 ის მშვიდობით შევა პროვინციის ყველზე ნაყოფიერ ადგილებში; ის გააკეთებს იმას, რაც არ გაუკეთებიათ მის მამებს და არც მამათ მამებს; ის გაანაწილებს ნადვლს, ნადვლს და სიმდიდრეს; ციხეების წინააღმდეგ პროექტებს შექმნის და ამას გარკვეული დროით.

24a- უნდა გადაიხადოს რომაელების წინაშე არსებული უზარმაზარი ვალ. ამ მიზნით, ანტიოქე 4

გადასახადს აყენებს თავის პროვინციებს და, შესაბამისად, ებრაელ ხალხს, რომლებზეც ის დომინირებს. ის იღებს იქ, სადაც არ დათესავს და ართმევს სიმდიდრეს და მონებულხალხებს, რომლებიც მისი ბატონობის ქვეშ იყვნენ. მან არ მიატოვა თავისი მიზანი - ეგვიპტის დაპყრობა კაუჭით ან თაღლით. და იმისთვის, რომ ჯარისკაცებმა დააფასონ და მიიღონ მათი მხარდაჭერა, ის უზიარებს ნადავლს თავის ჯარს და დიდებულ დპატივს სცემს თავის ბერძნულ ღვთაებებს, რომელთაგან მთავარია: ოლიმპიელი ზევსი, ბერძნულ მითოლოგიის ღმერთების ღმერთი.

ორმაგი წაკითხვისას რომის პაპის რეჟიმი იგივენაირად იმოქმედებს. იმის გამო, რომ ის ბუნებით სუსტია, მან უნდა აცდუნოს და გაამდიდროს სამეფოების დიდებულები, რათა აღიარონ და მხარი დაუჭირონ მათ და მათ შეიარაღებულ ძალებს.

დაწი 11:25 დიდი ლეშქრის სათავეში ის გამოიყენებს თავის ძალსა და ცეცხლს სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ. სამხრეთის მეფე კი მრავალრიცხოვან და ძალზე მძლავრ ლეშქარს შეებრძოლება; მაგრამ ის წინააღმდეგობას არ გაუწევს, რადგან მის წინააღმდეგ ბოროტი გეგმები დაიგეგმება.

25ა - 170 წელს ანტიოქოსი 4 იტაცებს პელუსიუმს და დაეპატრონება მთელ ეგვიპტეს, გარდა მისი დედაქალაქი ალექსანდრიის.

დაწი 11:26 ვინც მისი სუფრიდან ჭამს, გაანადგურებს მას; მისი ჯარი ნიაღვარივით გავრცელდება და მკვდრები მრავლდება.

26ა- პტოლემე 6 შემდეგ ეწევა მოლპარაკებებს ბიძასთან ანტიოქოსთან 4. ის უერთდება სელევკიდების ბანაკს. მაგრამ ეგვიპტელების მიერ მოწონებულ, იგი ალექსანდრიაში შეცვალა მისმა ძმამ პტოლემე 8-მა, ამიტომ უღალტა მისმა ოჯახმა, რომელიც ჭამდა საჭმელს მისი სუფრიდან. ომი გრძელდება და დაღუპულები მრავლდებიან.

დაწი 11:27 ორივე მეფე ეძებს ბოროტებას გულში და ერთ მავიდასთან ილპარაკებს ტყუილად. მაგრამ ეს არ გამოდგება, რადგან დასასრული არ მოვა და იმნულ დრომდე.

27ა- კიდევ ერთხელ ჩავარდება ანტიოქოს 4-ის ინტრიგები. მისი ურთიერთობა ძმისშვილთან პტოლემე 6-თან, რომელიც მას შეუერთდა, ეფუძნება მოტყუებას.

27ბ- მაგრამ ეს არ გამოდგება, რადგან დასასრული მხოლოდ და იმნულ დროს მოვა.

რა მიზანზეა საუბარი ამ ლექსში? სინამდვილეში, ის რამდენიმე დასასრულს გვთავაზობს და პირველ რიგში, ომის დასრულებას ანტიოქოს 3-სა და მის ეგვიპტელ მმისშვილებსა და დისშვილს შორის. ეს დასასრულო ახლოსაა. სხვა დასასრულები ეხება პაპის მეფობის 1260-წლიან ხანგრძლივობას და ნში 12:6 და 7 და ამჟამინდელ თავის 40-ე მუხლს დასასრულის დრო, რომელიც იხილვს მესამე მსოფლიო ომის შესრულებას, რომელიც ამზადებს კონტექსტს ბოლო დიდი საყოველთაო უბედურება.

მაგრამ ამ მუხლში ამ გამოთქმას არავითარი პირდაპირი კავშირი არ აქვს მე-40 მუხლში მოყვანილ „აღსასრულის ჟამთან“, როგორც ჩვენ აღმოვაჩინეთ და ვამტკიცებთ. ამ თავის სტრუქტურა გარეგნულდ ჭკვიანურადმატყუარაა.

დაწი 11:28 დაბრუნდება თავის მიწაზე დიდი სიმდიდრით; იგი გულში მტრულს დიქნება განწყობილ წმინდა ალანსის მიმართ, იმოქმედებს მის წინააღმდეგ, შემდეგ დაბრუნდება თავის ქვეყანაში. 28a- ის დაბრუნდება თავის ქვეყანაში დიდი სიმდიდრით

პასუხისმგებელი ეგვიპტელთაგან წაღებულ სიმდიდრეზე, ანტიოქოსი 4 მიემგზავრება ანტიოქიაში დაბრუნების გზაზე და ტოვებს პტოლემე 6-ს, რომელიც მან დაადგინა დაპყრობილ ეგვიპტის ნახევარზე მეფედ. მაგრამ ეს ნახევრა დგამარჯვება აღიზიანებს უკმაყოფილო მეფეს.

28b- მეფის გაღიზიანებამ ებრაელები მისი რისხვის სამიზნეება დაქცია. ასევე, მათსახლში მისვლთ, ის ამ სიბრაზის გარკვეულ ნაწილს მათზე გამოაქვს, მაგრამ არ დაამშვიდებს.

დაწი 11:29 დაწმინდულ დროს ის კვლავ წავა სამხრეთის წინააღმდეგ; მაგრამ ამ ბოლო დროს ყველფერი ისე არ მოხდება, როგორც ადრე.

29a - ჩვენ შევდივართ დიდი უბედურების წელს.

- 168 წელს ანტიოქოსმა შეიტყო, რომ მისი მმისშვილები კვლავ შერიგდნენ მის წინააღმდეგ, პტოლემე 6-მა ზავი დადო მმასთან პტოლემე 8. დაპყრობილ ეგვიპტური მიწები ეგვიპტის ხანაკში დაბრუნდა. ამიტომ ის კვლავ გაემგზავრება კამპანიაში თავისი მმისშვილების წინააღმდეგ, გადაწყვეტილ აქვს გატეხოს ყოველვარი წინააღმდეგობა, მაგრამ...

დაწი 11:30 ქიტიმის ხომაღლები მის წინააღმდეგ გამოვლენ; იმედგაცრუებულ, ის უკან დაბრუნდება.

მაშინ, წმინდა ალანსის წინააღმდეგ განრისხებულ, უმოქმედო არ დარჩება; როცა დაბრუნდება, შეხედვს მათ ვინც მიატოვა წმინდა აღთქმა.

30a- ჩიტიმის ხომალდები წინ მიიწევენ მის წინააღმდეგ

ამრიგად, სული განსაზღვრავს რომაულ ფლოტს, რომელიც დაფუძნებულია ამჟამინდელ კუნძულ კვიპროსზე. იქიდან ისინი აკონტროლებენ ხმელთაშუა ზღვის ხალხებს და აზიის სანაპირო ხალხებს. მას შემდეგ, რაც მამამისი ანტიოქოსი 3 დადგა რომაული ვეტოს წინაშე. ის განიცდის დამცირებას, რაც მას გააბრაზებს. რომაელ ლეგატი პოპილუს ლენასი ახაზავს წრეს მიწაზე მის ფეხებთან და ავალებს, არ დატოვოს იგი, თუ არ გადაწყვეტს რომის ბრძოლს ან დაემორჩილოს მას. ანტიოქოსმა, ყოფილმა მძევლმა, ისწავლ მამისთვის მიცემულ გაკვეთილ და მან უარი უნდა თქვას ეგვიპტის დაპყრობაზე, რომელიც მთლიანად რომის პროტექტორატის ქვეშ იყო. ფეთქებადი რისხვის ამ კონტექსტში, ის გაიგებს, რომ ებრაელები, მკვდრების მორწმუნე, ხარობენ და ზეიმობენ. ისინი საშინლად გაიგებენ, რომ ის ჯერ კიდევ ძალიან ცოცხალა.

დაწი 11:31 *ჯარი მოვა მის ბრძანებით; ისინი შეურაცხყოფენ საკურთხეველს, ციხესიმაგრეს, და ასრულებენ სამუდამო მსხვერპლშეწირვას—და დაყენებენ გამანადგურებლს (ან დამლუპველს) სისამაგლს.*

31a- ეს ლექსი ადასტურებს ფაქტებს, რომლებიც დაკავშირებულია 1 მაკ.1:43-44-45-ის აპოკრიფულ ანგარიშში: *შემდეგ მეფე ანტიოქემ მისწერა მთელ თავის სამეფოს, რათა ყველს გახდეს ერთი ხალხი და თითოეულმა მიატოვოს თავისი კონკრეტული კანონი. ყველს ერი და თანხმდა მეფე ანტიოქეს ამ ბრძანებას და ისრაელში ბევრი და თანხმდა ამ მონობას, სწირავდა მსხვერპლს კერპებს და დაარღვია (ბილწავდა) შაბათი. ამ აღწერაში ვხვდებით დანიელსა და მისი სამი თანამგზავრის განსაცდელებს ბაბილონში. და ღმერთი წარმოგვიდგენს 1 მაკაბელები, აღწერა, თუ რა იქნება უკანასკნელ დიდი უბედურება, რომელსაც ჩვენ, ქრისტეში ცოცხლები, მოგვიწევს წინაშე იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე. ჩვენს დროსა და მაკაბელ ებრაელებს შორის კიდევ ერთმა დიდმა*

უბედურებამ გამოიწვია იესო ქრისტეს წმინდანები 120 წლს განმავლობაში.

31ბ - შეურაცხყოფენ საკურთხეველს, ციხესიმაგრეს, და ასრულებენ სამუდამო მსხვერპლს—და დააყენებენ გამანადგურებლს (ან და მღუპველს) სისაძაგლს.

ეს ქმედებები და დასტურდება ებრაელ და რომაელ ისტორიკოსის იოსებ ფლავიუსის მიერ აღნიშნულ ისტორიულ ჩვენებაში. ნივთის მნიშვნელობა ამართლებს მას, ამიტომ მოდით შევხედოთ ამ ჩვენებას, რომელშიც ვხვდებით მესამე მსოფლიო ომის გადარჩენილთა მიერ ჩამოყალიბებულ უნივერსალური რეჟიმის მიერ გამოცხადებული ბოლო დღეების კვირა კანონის იდენტურ დეტალებს.

აქარის 1 Mac.1:41-დან 64-მდე ადრეული ვერსია:

1Ma 1:41 მაშინ მეფემ ბრძანა, რომ მის იმპერიაში ყველ ერთი ხალხი გამხდარიყო:

1მას 1:42 ყველმ უნდა უარყო თავისი წეს-ჩვეულებები. ყველ წარმართი და ემორჩილ მეფის ბრძანებას

1მას 1:43 და ისრაელშიც კი ბევრი მიესალმა მის თავგანისცემას: სწირავდნენ მსხვერპლს კერპებს და ბილწავდნენ შაბათს.

1Ma 1:44 მეფემ გაგზავნა მაცნეები იერუსალმში და იუდას ქალქებში, რათა იქ შეასრულონ თავისი ბრძანებები: ამიერიდან საჭირო იყო ქვეყნისთვის უცხო ჩვეულების დაცვა.

1მას 1:45 შეწყვიტოს ტაძრის და საწვავი შესაწირავი, მსხვერპლო და სასმელო. შაბათები და დღესასწაულები უნდა შებილწულიყო,

1მას 1:46 წაბილწე საწმიდარი და ყოველვე წმინდა,

1მას 1:47 აღმართავს სამსხვერპლოებს, თავგანისმცემლობის ადგილებს და ტაძრებს კერპებს, კლვს ღორებს და უწმინდურ ცხოველებს.

1მას 1:48 მათ უნდა დაეტოვებინათ თავიანთი ვაჟები წინა და უცვეთელნი და ამგვარად თავი საზიზღარი გახდებოდნენ ყოველგვარი უწმინდურებისა და ბილწობის გამო.

1Ma 1:49 ერთი სიტყვით ჩვენ უნდა დავივიწყოთ კანონი და უბუღებელ ყოთმისი ყველ დაცვა:

1Ma 1:50 ვინც არ დაემორჩილ მეფის ბრძანებას, უნდა მოკვდეს.

1Ma 1:51 ასე გაიგზავნა მეფის წერილები მთელ მის სამეფოში; დანიშნა ზედმხედვლები მთელ ხალხზე და უბრძანა იუდას ყველ ქალქს მსხვერპლო შეეწირათ.

1Ma 1:52 ბევრი ხალხი დაემორჩილ, ყველ, ვინც მიატოვა კანონი; ბოროტებას აკეთებდნენ ქვეყანაში,

1მას 1:53 აიძულეს ისრაელი თავშესაფარი ეძია.

1მას 1:54 კისლუს თვის მეთხუთმეტე დღეს, 145 წელს, მეფემ აღადგინა გაპარტახების სისამაგლე დასაწვავი შესაწირავის სამსხვერპლოზე და აღმართეს სამსხვერპლოები იუდას მეზობელ ქალქებში.

1მას 1:55 აკმეს სახლების კარებსა და მოედნებზე,

1Ma 1:56 კანონის წიგნები დახეულ და ცეცხლში ჩააგდეს, როცა იპოვეს,

1Ma 1:57 და თუ ვინმეს აღმოაჩნდა აღთქმის წიგნი, ან თუ ვინმე დაემორჩილებოდა ღვთის კანონს, მეფის ბრძანებისამებრ მოკლავდნენ მას.

1Ma 1:58 დასაჯეს ისრაელოანები, რომლებიც ყოველთვის იურად დაიჭირეს თავიანთ ქალქებში,

1მას 1:59 და ყოველ თვის 25-ს მსხვერპლს სწირავდნენ მაღალ სამსხვერპლოზე დასაწვავი შესაწირავის სამსხვერპლოზე.

1მას 1:60 ამ კანონის მიხედვით მოკვდნენ ქალბი, რომლებსაც თავიანთი შვილები ჰქონდათ წინა დაცვეთილ,

1მას 1:61 კისერზე ჩამოკიდებულ ჩვილებით; სიკვდილთ დასაჯეს მათი ახლობლები და წინა დაცვეთაც.

1მას 1:62 მიუხედავად ამისა, ისრაელში ბევრი დარჩა ერთგული და გაბედული იყო, რომ არ ეჭამა უწმინდური საკვები.

1Ma 1:63 მათ ურჩევნიათ მოკვდნენ, ვიდრე უწმინდურები იყვნენ იმ საკვებით, რომელიც ეწინააღმდეგებოდა წმიდა აღთქმას და სინამდვილეში ისინი სიკვდილთ დასაჯეს.

1მას 1:64 ეს იყო დიდი განსაცდელი ისრაელისთვის.
 ამ მოთხრობაში აღვნიშნეთ 45-დან 47-ე მუხლები, რომლებიც ადასტურებენ მუდმივი შუამდგომლობის შესაწირავის შეწყვეტას და 54-ე მუხლო, რომელიც მოწმობს საკურთხევლის შეურაცხყოფას: აღადგინა მეფემ გაპარტახების სისამაგლე დასაწვავი შესაწირავის სამსხვერპლოზე.

ამ ბოროტების სათავეში, ისრაელს ეს განდგომა :
 1მას 1:11 სწორედ ამ დროს წარმოიშვა ისრაელში ცდომილების თაობა, რომელმაც უკან ბევრი ადამიანი მიიყვანა: „მოდიოთ მოვუყაროთ კავშირი ჩვენს ირგვლივ მყოფ ერებს“, ამბობდნენ ისინი, „რადგან მას შემდეგ რაც ჩვენ დავშორდით მათ ბევრი

უბედურება მოხდა. ჩვენთვის . უბედურებები უკვე ღმერთისადმი მათი ორგულობის შედეგი იყო და კიდევ უფრო მეტი უბედურების მოტანას აპირებდნენ თავიანთი მემკვიდრე და მოკიდებულებით.

ამ სისხლან ტრაგედიაში ბერძნულმა ბატონობამ კარგად გაამართლ თავისი ყველანაყოფი ცოდვის სიმბოლო დანის *ქანდაკების სპილენძში* . *ლეოპარდი* მყივანი დან.7; და დანის სუნიანი თხა .8. მაგრამ ერთი დეტალი მაინც გასათვალისწინებელია . ანტიოქოს 4-ის მიერ იერუსალიმში გაგზავნილი სადამსჯელო მისიის პასუხისმგებელ პირს - 168 წელს აპოლონიუსი ჰქვია და ამ ბერძნულ სახელს, რაც ფრანგულ დანიშნავს „დამანგრეველს“, აირჩევს სულ აპო.9:11-ში, დესტრუქციული გამოყენების გასამხილებლად. წმინდა ბიბლია ცრუ, უკანასკნელ დღეების პროტესტანტულ ქრისტიანობის მიერ; ან, სწორედ ისინი, ვინც მოაწყობენ საბოლოო **დიდ საბოლოო უბედურებას** . აპოლონიუსი იერუსალიმში ჩავიდა 22000 ჯარისკაცით და **შაბათ დღეს**, სანახაობრივი საზოგადოებრივი აჯანყების დროს, მან მოკლ ყველ ებრაელ მაცურებელს. მათ შებიღწეს შაბათი ამ ამპარტავანი ინტერესით და ღმერთმა დახოცა ისინი. და მისი რისხვა არ ცხრება, რადგან ამ სისხლანი ფაქტის უკან ებრაელების ელნიზაციაა ნაბრძანები. ათენელმა გერონტესმა, სამეფო დელგატმა, მთელ ხალხს დააწესა ღვთისმსახურებისა და ზნეობის ელნიზაცია იერუსალიმში, ისევე როგორც **სამარიაში** . იერუსალიმის ტაძარი მაშინ მიუძღვნეს ოლიმპიელ ზევსს, ხოლო გერიზიმის მთა სტუმართმოყვარე ზევსს. ამგვარად, ჩვენ ვხედავთ, რომ ღმერთი იხსნის თავის დაცვას საკუთარი ტაძრიდან, იერუსალიმიდან და მთელ ერიდან. წმინდა ქალქი სავსეა აღშფოთებით, ყოველ წინაზე უფრო საზიზღარი. მაგრამ მხოლოდ ღვთის ნება მოქმედება, იმდენად დიდი იყო მორალური და რელიგიური სიმშვიდე გაფრთხილების შემდეგ, რაც ბაბილონში გადასახლებას წარმოადგენდა .

დანი 11:32 ის მათგანთაგანით მოატყუებს აღთქმის მოღალატეებს. მაგრამ ის ხალხი, ვინც იცნობს თავის ღმერთს, იმოქმედებს მტკიცედ

32ა - აღიარების მოღალატეებს მლოქვენელობით შეაცდენს

ეს განმარტება ადასტურებს, რომ ღვთაებრივი სასჯელი იყო დასახურებული და გამართლებული. წმიდა ადგილებზე შეურაცხყოფა ნორმადიქცა.

32b- *მაგრამ ხალხიდან, ვინც იცნობს თავის ღმერთს, იმოქმედებს მტკიცედ*

ამ ტრაგედიაში გულწრფელ და ღირსეულ მორწმუნეები გამოირჩეოდნენ თავიანთი ერთგულებით და ამჯობინეს მოწამედ სიკვდილს, ვიდრე უარი ეთქვათ შემოქმედი ღმერთისა და მისი წმინდა კანონების პატივისცემაზე.

კიდევ ერთხელ, მეორე წაკითხვისას, 1090 რეალური დღის ეს სისხლიანი გამოცდილება წააგავს 1260 დღე-წლიან პაპის მეფობის პირობებს, რომლებიც თანმიმდევრულად იყო ნაწინასწარმეტყველები და ნ.7:25, 12:7 და Rev.12:6-14; 11:2-3; 13:5.

ანტიკურობის კონტექსტში მიმდინარე მოვლენებს უკან გადახედვა

იმის გასაგებად, თუ რა ხდება, მე გადავიღებ ოპერატორს, რომელიც თავისი კამერითიღებს სცენას, რომელსაც ყურადღებითა დევნებდა თვალს. ამ დროს ის მცირდება სიმაღლეს მატებისას და ნახული ველი უფრო და უფრო ფართოვდება. ასე რომ, როდესაც რელიგიური ისტორიას ეხება, სულს მზერა ზედმხედველობს ქრისტიანობის მთელ რელიგიურ ისტორიას, მისი მცირე დასაწყისიდან, მისი ტანჯვის საათებიდან, მოწამეთა დრომდე, მის დიდებულ დასასრულამდე, რომელიც აღინიშნება მოსალოდნელი მაცხოვრის დაბრუნებით.

დაწი 11:33 და *მათ შორის ყველზე ბრძენი ბევრს ასწავლის. არიან ისეთებიც, რომლებიც დროებით დაემორჩილებიან ხმალსა და ცეცხლს, ტყვეობასა და ძარცვას.*

33a- და *მათ შორის ყველზე ბრძენი ასწავლის ხალხს* იესო ქრისტეს მოციქულები, ისევე როგორც პავლე ტარსუსი, რომელსაც ვალში ვართ ახალ აღიარების 14 ეპისტოლე. ამ ახალ რელიგიურ ინსტრუქციას აქვს სახელი "სახარება" ან სასიხარულო ცნობა ხსნის შესახებ, რომელსაც რჩეულებს ღვთაებრივი მაღლი შესთავაზებს. ამგვარად სული დროში წინ მიგვიყვანს და ახალ გამოკვლულს სამიზნე ხდება ქრისტიანული რწმენა.

33b- *არიან ისეთებიც, რომლებიც დროებით დაემორჩილებიან მახვილს და ცეცხლს, ტყვეობას და ძარცვას.*

გარკვეული პერიოდის განმავლობაში სული ამბობდა ანგელოზის მეშვეობით და ამ დროს იწინასწარმეტყველ 1260 წელიწადი, მაგრამ რომაელი იმპერატორების დროს კალგულს, ნერონი, დომიციანი და დიოკლეტიანი იყო ქრისტიანი ნიშნავდა მოწამედ სიკვდილს. Rev.13:10-ში სული იხსენებს პაპის რომაული აჯანყების დროს და ამბობს: *თუ ვინმე ტყვეობაში წავა, ის წავა ტყვეობაში; თუ ვინმე მახვილთკლვს, მახვილთ უნდა მოკლს. ეს არის წმინდანთ მოთმინება და რწმენა.*

დაწი 11:34 *მარცხის დროს, ცოტათი დაეხმარებიან და ბევრი შეუერთდება მათთვალთმაქცობაში.*

34a- ფაქტობრივად, პაპის სასტიკი ბატონობის ამ დროს გამოჩნდა ამ ლექსის თვალთმაქცთა დახმარება. მათი იდენტიფიკაცია ეფუძნება იესო ქრისტეს მიერ ნასწავლ ფასეულობებისა და ბრძანებების უგულბელყოფას და ამ შემთხვევაში ამ მიზანმიმართულ ეპოქას, ხმლთ მკვლელობის აკრძალვას. ისტორიის გადახედვით, თქვენ შეგიძლიათ გაიგოთ, რომ ფართო პროტესტანტული მოძრაობა მე-15 საუკუნიდან ^{ჩვენს} დრომდე ფარისევლდ შეფასდა სამართლიანი მსაჯული იესო ქრისტეს მიერ. ამიტომ მათი სრული მიტოვება 1843 წლიდან უფრო ადვილ გასაგები და მისაღები იქნება.

დაწი 11:35 *ზოგიერთი ბრძენი წავა, რათა განიწმინდოს, განიწმინდოს და გათერთდეს ბოლო ჟამამდე, რადგან არ მოვა და ნიშნულდრომდე.*

35a- *ზოგიერთი ბრძენი დაეცემა, რათა განიწმინდოს, განიწმინდოს და გათერთდეს ბოლო ჟამამდე.*

ამ განცხადებიდან ვიმსჯელებთ, ქრისტიანული ცხოვრების სტანდარტი არის გამოცდა და შეერჩევა, ქვეყნიერების აღსასრულმდე დევნის ატანისა და ტანჯვის უნარით. ამგვარად მშვიდობასა და შემწყნარებლობას მიჩვეული თანამედროვე ადამიანს აღარაფერი ესმის. ის არ ცნობს თავის ცხოვრებას ამ შეტყობინებებში. ამიტომაც იქნება ახსნა-განმარტებები ამ საკითხთან დაკავშირებით Rev.7-სა და 9:5-10-ში. რელიგიური მშვიდობის ხანგრძლივი პერიოდი, 150 რეალური წელი, ანუ „ხუთი წინასწარმეტყველური თვე“ იყო დაპროგრამებული ღმერთის მიერ, მაგრამ 1995 წლიდან ეს პერიოდი დასრულდა და კვლავ დაიწყო რელიგიური ომები. ისლმი კლვს საფრანგეთში და სხვაგან მთელ მსოფლოში; და მისი მოქმედება გამოიწვევს ადამიანთა გაძლიერდეს მანამ, სანამ არ ანთებს მთელ დედამიწას.

35b- რადგან ის მხოლოდ და ნიშნულდროს ჩამოვა

ეს იქნება სამყაროს დასასრულ და ანგელოზი გვეუბნება, რომ მშვიდობისა და ომის არც ერთი ნიშანი არავის ამლევს საშუალებას დაინახოს ის მოდის. ეს დამოკიდებულია ერთ ფაქტორზე: ღმერთის მიერ *მონიშნულდროს*, 6000 წელს დასასრულს, რომელიც მიემდვინა მის მიერ მიწიერი რჩეულების არჩევას. და იმიტომ, რომ ამ ვადითათწელზე ნაკლებია, ღმერთმა მოგვცა მაღლი, რომ ვიცოდეთ თარიღი: გაზაფხულს 20 მარტი, რომელიც წინ უსწრებს 2030 წელს 3 აპრილს, ანუ 2000 წელს შემდეგ ქრისტეს გამომსყიდველ სიკვდილს შემდეგ. ის გამოჩნდება ძლიერი და გამარჯვებული, რათა გადაარჩინოს თავისი რჩეული და გაანადგუროს მკვლელი მეამბოხეები, რომლებიც მათ მოკვლს აპირებდნენ.

"ქრისტიანული" რომის კათოლიკური პაპის რეჟიმი: დასავლური სამყაროს რელიგიური ისტორიის დიდი მდევნელი.

სწორედ მისკენ უნდა მიგვიყვანოს Antiochos 4 მოდელი. ტიპმა მოამზადა თავისი ანტიტიპი და რა შეგვიძლია ვთქვათ ამ შედარებაზე? რა თქმა უნდა, ფენომენალური მასშტაბით, ბერძენი მდევნელი მოქმედებდა 1090 რეალური დღის განმავლობაში, მაგრამ პოპერია გაზრდადებდა თითქმის 1260 რეალური წელს განმავლობაში, რითაც გადააჭარბებს ყველ ისტორიულ მოდელს.

დანი 11:36 მეფე გააკეთებს იმას, რაც სურს; ის აამაღლებს თავს, იდიდება ყველ ღმერთს და წარმოუდგენელ რამეს იტყვის ღმერთების ღმერთის წინააღმდეგ; ის აყვავდება მანამ, სანამ რისხვა არ დასრულდება, რადგან ის, რაც განსაზღვრულია, შესრულდება.

36a- ამ ლექსის სიტყვები ორაზროვანი რჩება და მაინც შეიძლება მორგებული იყოს ბერძენი მეფესა და რომის პაპის მეფესთან. წინასწარმეტყველების გამჟღავნებული სტრუქტურა ზედაპირული მკითხველებისგან საგულდაგულოდ უნდა იყოს დაფარული. მცირე დეტალი მაინც მიუთითებს პაპის სამიზნეზე; ეს არის სიზუსტე: **რადგან ის, რაც გადაწყვეტილია, შესრულდება.** ეს ციტატა ეხმიანება და ნ.9:26: **სამოცდათორმეტი კვირის შემდეგ, ცხებულო მოიკვვეთება და მას არაფერი ექნება თავისთვის. მოსული მმართველი ხალხი დაანგრევს ქალქს და**

~~წმიდა საკურთხეველს და წარღვნავით მოვა მათი
აღსასრულო; გა და წყვეტილა , რომ განადგურება (ან
განადგურება) ომის დასრულებამდე გაგრძელდება .~~

დანი 11:37 ის არ სცემს პატივს თავისი მამების
ღმერთებს და არც ქალებს სიამოვნებას; მას არ
ექნება პატივი არც ერთი ღმერთის მიმართ, რადგან
ის განადიდებს საკუთარ თავს ყველგან ფერზე მეტად

37a- ის არ სცემს პატივს თავისი მამების ღმერთებს
აი, ეს არის პატარა დეტალი, რომელიც
განმარტავს ჩვენს ინტელექტს. ჩვენ გვაქვს
ოფიციალური მტკიცებულება, რომ მისი სიტყვების
სამიზნე მეფე არ შეიძლება იყოს ანტიოქოსი 4,
რომელიც პატივს სცემდა თავისი მამების ღმერთებს
და მათ შორის უდიდეს, ოლიმპოს ღმერთების ღმერთს,
ზევსს, რომელსაც მან შესთავაზა ებრაული ტამარი
იერუსალიმში. ამრიგად, ჩვენ ვიღებთ უდაო
მტკიცებულებას, რომ სამიზნე მეფე მართლაც რომის
პაპის რეჟიმია ქრისტიანული ეპოქის. ამიერიდან
ყველს გამოცხადებულ სიტყვა შეეხება დანისგან
განსხვავებულ მეფეს .7 და დანისგან თავხედს და
ეშმაკს .8; მე დავამატებ, დანის ამ დანგრეველან
გამანადგურებელ მეფეს . 9:27. "სარაკეტო ეტაპები"
ყველს მხარს უჭერს თავს პაპის კაცი , პატარა და
ამპარტავანი, რომელიც მოქცეულია ბატონობის
მწვერვალზე .

პაპის რომი პატივს სცემდა თავისი მამების
ღმერთებს? ოფიციალურად არა, რადგან მისმა
ქრისტიანობამ მიიყვანა იგი წარმართული რომაული
ღვთაებების სახელების მიტოვებისკენ. თუმცა, მან
შეინარჩუნა მათი თაყვანისცემის ფორმები და
სტილი: მოჩუქურთმებულ, გამოძერწილ ან
ჩამოსხმულ გამოსახულებები, რომელთა წინაშეც
მისი თაყვანისცემლები ქედს იხრიან და მუხლს
იყრიან სალოცავად. ღმერთის მიერ მის ყველ
კანონში დაგმობილ ქცევის შესანარჩუნებლად მან
ბიბლა მიუწვდომელი გახადა ჩვეულებრივი
მოკვდავებისთვის და გააუქმა ცოცხალი ღმერთის
ათი მცნება და მერე, რადგან ის კრძალვს ამ
პრაქტიკას და ავლენს მის დამრღვევთათვის
დაგეგმილ სასჯელს. ვის შეუძლია დავისრებულ
სასჯელს დამალვა, თუ არა ეშმაკმა? ამიტომ პაპის
რეჟიმის პიროვნება ხვდება ამ ლექსში
შემოთავაზებულ განმარტების ჩარჩოში.

37b- არც ღვთაებას, რომელიც ახარებს ქალებს

სწორედ რომაელთა მიერ მიტოვებულ წარმართულ
რელიგიაზე ფიქრით ღვთის სული აღმრავს ამ სამაგელ

საკითხს. იმიტომ, რომ მან ზურგი აქცია თავის აშკარა სექსუალურ მემკვიდრეობას, რათა გამოეჩინა სიწმინდის ღირებულებები. ეს შემოთავაზებულ ღვთაება არის პრიაპუსი, მამრობითი ფალოსი, რომელსაც რომის წარმართული ეკლესიის მამები ღვთაება დაფასებენ. ეს ჯერ კიდევ ბერძნულ ცოდვის მემკვიდრეობა იყო. და ამ სექსუალური მემკვიდრეობის გასაწყვეტად, ის ზედმეტად დიცავს ხორცისა და სულს სიწმინდეს.

დაწი 11:38 თუმცა ის პატივს სცემს ციხესიმაგრეების ღმერთს თავის კვარცხლბეკზე; ამ ღმერთს, რომელსაც მამები არ იცნობდნენ, თაყვანს სცემს ოქროთი და ვერცხლით ძვირფასი ქვებითა და ძვირფასი ნივთებით.

38a- თუმცა ის პატივს სცემს ციხესიმაგრეების ღმერთს თავის კვარცხლბეკზე

დაიბადა ახალი წარმართული ღმერთი: ციხესიმაგრეების ღმერთი. მისი კვარცხლბეკი ადამიანის გონებაშია და მისი სიმაღლე ისეთივე მაღალია, როგორც შთაბეჭდილება მოახდინა.

წარმართულმა რომმა ააგო წარმართული ტაძრები, რომლებიც ღია იყო ყველ ქართვის; საკმარისი იყო სვეტებით და მაგრებულ კაპიტელები. მაგრამ ქრისტიანობასთან შეერთებით რომი მიზნად ისახავს განადგურებულ ებრაულ მოდელს შეცვლას. ებრაელებს ჰქონდათ დახურული ტაძარი ძლიერი გარეგნობით, რაც მათ დიდებასა და პრესტიჟს ანიჭებდა. ამიტომ რომი მას მიზამავს და თავის მხრივ ააშენებს რომაულ ეკლესიებს გამაგრებულ ციხესიმაგრეების მსგავსი, რადგან და უცვლელა სუფევს და უმდიდრესი მბრძანებლები ამაგრებენ მათ სახლებს. რომიც იგივეს აკეთებს. მან თავისი ეკლესიები მკაცრი სტილით ააშენა ტაძრების დრომდე და იქ ყველფერი შეიცვალა. მომრგვალებული სახურავები ცისკენ მიმავალის რებადიქცევა და ეს უფრო და უფრო მაღალ. გარე ფასადები იძენს მაქმანის იერს, ისინი გამდიდრებულა ყველფერის ვიტრაჟებით, რომლებიც შემოაქვს შიგნით მოლურჯო შუქს, რომელიც შთაბეჭდილებას ახდენს დღესასწაულებზე, მიმდევრებსა და მნახველებზე.

38b- ამ ღმერთს, რომელსაც მისმა მამებმა არ იცნობდნენ, ის თაყვანს სცემს ოქროთი და ვერცხლით ძვირფასი ქვებითა და ძვირფასი ნივთებით.

იმისათვის, რომ ისინი უფრო მიმზიდველი გახდეს, შიდა კედლები **მორთულა ოქროთი, ვერცხლით ძვირფასი მარგალიტებით ძვირა დღირებულ**

ნივთებით : მეძავმა ბაბილონმა, დიდა Rev.17:5-მაც იცის, როგორ გამოიჩინოს თავი, რომ მოიზიდოს დამოიზიდოს თავისი მომხმარებლები.

ჭეშმარიტი ღმერთი არ აძლევს თავს ცდუნებას, რადგან ეს დიდებულება მას სარგებელს არ მოაქვს. თავის წინასწარმეტყველებაში ის გმობს ამ პაპის რომს, რომელთანაც მას არასოდეს ჰქონია ოდნავი ურთიერთობა. მისთვის რომაული თუ გოთური ეკლესიები უფრო წარმართული ღვთაებებია, რომლებიც მხოლოდ სულიერი ადამიანების შეცდენას ემსახურება, რომლებსაც ის აშორებს მას: იბადება ახალ ღმერთი: ციხესიმაგრეების ღმერთი და ის აცდუნებს ხალხს, ვინც თვლის, რომ ღმერთს მის კედლებში შესული იპოვეს. არაპროპორციულ და დალაჭერის ქვეშ.

დაწი 11:39 ~~უცხო ღმერთთან ერთად მოქმედებს გამაგრებულ ადგილების წინააღმდეგ და იმუშავა ციხე-სიმაგრეებზე უცხო ღმერთთან და პატივით აავსებს მათ ვინც მას აღიარებს, ბევრზე გააბატონებს, დაარიგებს მიწებს. მათთვის ჯილდოსთვის.~~

39a- და იმუშავებს და ციხესიმაგრეების გამაგრებაზე უცხო ღმერთთან

ღმერთისთვის მის წინაშე მოქმედებს მხოლოდ ერთი ღმერთი, ანუ ვინ არის მისთვის უცხო: ეს არის ეშმაკი, სატანა, რომლის წინააღმდეგაც იესო ქრისტემ გააფრთხილ თავისი მოციქულები და მოწაფეები. ებრაულ ტექსტში საუბარია არა „წინააღმდეგ მოქმედებაზე“, არამედ „გაკეთებაზე“. იგივე გზავნილი წაიკითხება გამოცხადებაში 13:3, სახით: ...*დრაკონმა მისცა მას თავისი ძალა, ტახტი და დიდი ძალა უფლება*. დრაკონი რომელიც არის ეშმაკი 12:9-ში, მაგრამ ამავე დროს საიმპერატორო რომი 12:3-ის მიხედვით.

გარდა ამისა, ქრისტიანულ რელიგიაზე მოქცევით, რომის ხელსუფლებამ მიიღო ჭეშმარიტი ღმერთი, რომელიც მისთვის უცხო იყო, რადგან ის თავდაპირველად ებრაელების, აზრაამის შთამომავლების ებრაელთა ღმერთი იყო.

39b- და პატივით აავსებს მათ ვინც მას აღიარებს

ეს პატივი რელიგიურია. პოპერია მოაქვს მეფეებს, რომლებიც აღიარებენ მას, როგორც ღმერთის წარმომადგენელს დედამიწაზე, ღვთაებრივი ავტორიტეტის ბეჭედს საკუთარი ავტორიტეტისთვის. მეფეები მხოლოდ მაშინ ხდებიან ჭეშმარიტი მეფეები, როდესაც ეკლესია აკურთხებს მათ ერთ-ერთ

ღვთაებრივ ციხესიმაგრეში, საფრანგეთში, სენ-დენისა და რეიმსში.

39c- ის აიძულეს მათბატონობდნენ ბევრზე

პოპერი ანიჭებს იმპერიულ ტიტულს, რომელიც ნიშნავს სუბერენის მეფეს, რომელიც დომინირებს სხვა ვასალ მეფეებზე. ყველზე ცნობილი: კარლოს დიდი, ჩარლზ V, ნაპოლეონ I-ის ტლერი.

39d- ჯილდოდმა თმიწას და ურიგებს.

ეს მიწიერი და ზეციური დროებითი ზესახელწიფო, მისი მტკიცებით, კარგად შეეფერებოდა დეამიწის მეფეებს. რადგან მან გადაჭრა მათი უთანხმოება, განსაკუთრებით დაპყრობილან აღმოჩენილმიწებთან დაკავშირებით. ასე 1494 წელს ალექსანდრე ნობორჯიას, პაპთა შორის ყველზე უარესს, თანამდებობაზე მყოფ მკვლელს, მიჰყავდათ მერიდიანის ხაზის დაფიქსირება, რათა ესპანეთსა და პორტუგალიას შორის გაეზიარებინა ანტიკურ დროიდან ხელხლ აღმოჩენილ სამხრეთ ამერიკის ტერიტორიის მიკუთვნება და ფლობა.

მესამე მსოფლოოთმიან მე-6^{საყვრი} Rev.9.

იგი ამცირებს კაცობრიობას მისი მოსახლეობის მესამედით და ბოლო მოეღება ეროვნულ დამოუკიდებლობას, ამზადებს საყოველთაო რეჟიმს, რომელიც დაამყარებს აპო.1-ში გამოცხადებულ საბოლოო დიდ უბედურებას. აგრესიულ აქტორებს შორის არის ისლმი მუსულმანურ ქვეყნებში, ამიტომ მეგთავაზობთბიბლოურ შეხედულებას ამ თემაზე.

ისლმის როლი

ისლმი არსებობს იმიტომ, რომ ღმერთს სჭირდება. არა გადარჩენისთვის, ეს როლი ეყრდნობა **მხოლოდ** იესო ქრისტეს მიერ მოტანილ მაღლს, არამედ მისი მტრების დარტყმას, მოკვლას, ხოცვას. უკვე ძველ შეთანხმებაში, ისრაელს ურწმუნების დასასჯელდ, ღმერთმა მიმართა „ფილისტიმელ“ ხალხს. მოთხოვნაში ქრისტიანულ ურწმუნების დასასჯელდ ის მუსლმებს მიმართავს. მუსლმებისა და არაბების წარმოშობა არის ისმაელი, აბრაამის და აგარის ვაჟი, სარას ეგვიპტელო მსახური, მისი ცოლი. და უკვე იმ დროს ისმაელი კამათობდა ისაკთან კანონიერ ვაჟთან. ეს იმდენად, რამდენადც ღვთის შეთანხმებით, სარას თხოვნით, აგარი და ისმაელი აბრაამმა გააძევა ბანაკიდან. და ღმერთი ზრუნავდა განდევნილ ადამიანებზე, რომელთა შთამომავლები,

ნახევარმეზი, მტრულ და მოკიდებულ ბასს
 შეინარჩუნებდნენ აბრაამის შთამომავლების
 მიმართ; პირველი, ებრაელი; მეორე, იესო ქრისტეში,
 ქრისტიანში. აი, როგორ იწინასწარმეტყველ
 ღმერთმა ისმაელზე და მის არაბ შთამომავლებზე
 დაბ.16:12-ში: „ის ველური ვირივით იქნება; მისი ხელი
 იქნება ყველს წინააღმდეგ და ყველს ხელი იქნება
 მის წინააღმდეგ; და ყველს თავისი ძმის
 მოპირდაპირედ იცხოვრებს“. ღმერთს სურს აჩვენოს
 თავისი აზრები და განსჯა საგნებზე. ქრისტეს
 რჩეულებმა უნდა იცოდნენ და გაიზიარონ ღმერთის ეს
 გეგმა, რომელიც იყენებს დედამიწის ხალხებსა და
 ძალებს თავისი უზენაესი ნების შესაბამისად. უნდა
 აღინიშნოს, რომ წინასწარმეტყველო მუჰამედი,
 ისლამის ფუძემდებელი, დაიბადა მე-6 საუკუნის ბოლოს,
 რომაული კათოლიკური პაპის დარსების შემდეგ 538
 წელს. ისლამი, როგორც ჩანს, დარტყა წარმართული
 კათოლიციზმსა და ზოგადად ქრისტიანებს, როდესაც
 ისინი დარტყა ღვთის მიერ. წყევლს და ეს ასე იყო 321
 წლის 7 მარტიდან, მას შემდეგ, რაც იმპერატორმა
 კონსტანტინე I-მა გამოიწვია მეშვიდე დღის შაბათის
 დასვენების მიტოვება „და უძლეველი მზის“ადმი
 მიძღვნილი პირველი დღის სასარგებლოდ (Sol Invictus),
 ჩვენი დღევანდელი კვირა. დღეს ბევრი ქრისტიანის
 მსგავსად, კონსტანტინესაც არასწორად სურდა
 ქრისტიანებსა და ებრაელებს შორის შესვენების
 აღნიშვნა. მან გააკრიტიკა თავისი დროის
 ქრისტიანები იუდაიზაციისთვის ღვთის წმინდა
 შაბათის პატივისცემით. წარმართი მეფის ეს
 გაუმართლებელი განაჩენი გადაიხადეს და ბოლომდე
 იქნება გადახდილი „შვიდი საყვირის“ სასჯელით,
 რომლებიც გამოცხადებულ მე-8 და მე-9-შია
 გამოცხადებულ, უბედურებებისა და ტრაგედიების
 განუწყვეტელი თანმიმდევრობა. საბოლოო სასჯელი
 დადება საშინელო იმედაცრუების სახით, როდესაც
 იესო ქრისტე გამოჩნდება, რათა მოაშოროს თავისი
 რჩეული დედამიწიდან. მაგრამ თემა, რომელიც
 ახლხან განიხილება, „მესამე მსოფლოო მის“ თემაა
 თავად, მეექვსე ამ წინასწარმეტყველებული
 ღვთაებრივი სასჯელიდან, რომელშიც ისლამი
 მნიშვნელოვანი აქტორია. რადგან ღმერთმა
 ისმაელზეც იწინასწარმეტყველ და დაბადება 17:20-
 ში თქვა: „ისმაელზე მომისმინე. აჰა, ვაკურთხებ მას
 და გავამრავლებ და მეტად გავამრავლებ; ის შობს
 თორმეტ უფლოსწულს და მე მას დიდერად ვაქცევ“.

ვხურავ ამ ფრჩხილს და ნ.11:40-ში სწავლს გასაგრძელებლად.

დანი 11:40 ბოლო დროს სამხრეთის მეფე და არტყამს მას. და ჩრდილოეთის მეფე ქარიშხალივით დატრიალდება მასზე, ეტლებით და მხედრებით და მრავალი ხომალდით; ჩავა მიწაში, გავრცელდება, როგორც ნიაღვარი და ადიდება.

40a- დასასრულს დროს

ამჯერად ეს მართლაც კაცობრიობის ისტორიის დასასრულია; დედამიწის ამჟამინდელი ერების დროის დასასრული. იესომ ამჯერად გამოაცხადა და თქვა მათ.24:24-ში: **სამეფოს შესახებ სასიხარულო ცნობა იქადაგება მთელ მსოფლოში, როგორც და მოწმება ყველ ერისთვის. მერე დადგება დასასრული.**

40b- სამხრეთის მეფე და არტყამს მას

აქ ჩვენ უნდა აღვთვანებულო ვიყოთ იმ უზარმაზარი ღვთაებრივი დახვეწილობისა, რომელიც საშუალებას აძლევს მის მსახურებს გაიგონ, რა რჩება დაფარული სხვა ადამიანებისგან. როგორც ჩანს, მაგრამ მხოლოდ გარეგნულად, კონფლიქტი სელევკი მეფეებსა და ლგიდმეფეებს შორის თითქოს განახლებდა და გრძელდება ამ ლუქსში, რაც არ შეიძლება იყოს უფრო მცდარი. იმის გამო, რომ სინამდვილეში, ჩვენ დავტოვეთ ეს კონტექსტი 34-დან 36-ე მუხლებიდან და ამ ახალ დაპირისპირების დასასრულის დრო ეხება პაპის კათოლიკური რეჟიმისა და საყოველთაო პროტესტანტიზმის ქრისტიანულ ეპოქას, რომელიც შევიდა მის ეკუმენიკურ ალიანსში. კონტექსტის ეს ცვლილება მოითხოვს როლების გადაწილებას.

მის “როლში: პაპის კათოლიკური ევროპა და მისი მოკავშირე ქრისტიანული რელიგიები.

სამხრეთის მეფის “როლში: დამპყრობელი ისლამი, რომელიც უნდა მოაქცია ადამიანები ძალით ან მონობაში გადაიყვანოს, მისი დამფუძნებლის მუჰამედის მოქმედებების შესაბამისად.

აქვე შევნიშნოთ ზმნის არჩევა: *შეჯახება*; ებრაულად "ნაგა", რაც ნიშნავს რქების დარტყმას. როგორც ზედართავი სახელი, ის აღნიშნავს გააფთრებულ აგრესორს, რომელიც ჩვეულებრივ ურტყამს. ეს ზმნა მშვენივრად ერგება არაბული ისლამს, რომელიც მეორე მსოფლოში დასრულების შემდეგ შეუფერხებლად აგრესიულია დასავლური სამყაროს მიმართ. შესაძლო ზმნები „*ბრძოლ*, *ბრძოლ*,

შეჯახება “ მიუთითებს ძალიან ახლო სიახლოვეზე, აქედან გამომდინარეობს ნაციონალური სამეზობლოს ან ქალქებისა და ქუჩების უბნის იდეა. ორივე შესაძლებლობა ადასტურებს ისლმს, რომელიც კარგად არის დამკვიდრებული ევროპაში ევროპელების რელიგიური უინტერესობის გამო. 1948 წელს ებრაელების პალესტინაში დაბრუნების შემდეგ ბრძოლა გაძლიერდა. ხოლო 2021 წელს ისლმისტების თავდასხმები იზრდება და ქმნის დაუცველობას ევროპელ ხალხებში, პირველ რიგში საფრანგეთში, ჩრდილოეთ აფრიკისა და აფრიკის ხალხების ყოფილ კოლონიზატორში. უფრო დიდი ეროვნული შეტაკება მოხდება? შესაძლოა, მაგრამ არა მანამ, სანამ შიდა მდგომარეობა გაუარესდება იმ დონემდე, რომ წარმოიქმნება სასტიკი ჯგუფური შეტაკებები თავად მეტროპოლის ნიადაგზე. იმ დღეს საფრანგეთი სამოქალაქო ომის მდგომარეობაში აღმოჩნდება; სინამდვილეში, ავთენტურად რელიგიური ომი: ისლმი ქრისტიანობის წინააღმდეგ ან უღვთო ურწმუნოების წინააღმდეგ.

40c- და ჩრდილოეთის მეფე ქარიშხალივით და ტრიალდება მასზე, ეტლებით და მხედრებითა და მრავალ ხომალდით.

ეზეკ. 38:1-ში ჩრდილოეთის ამ მეფეს ჰქვია მაგოგი, რომის (რუსეთი) მეშეხის (მოსკოვი) და თუბალის (ტობოლსკის) პრინცი და მე-9 სტროფში ვკითხულობთ: და ადიხარ, მოხვალ როგორც ქარიშხალი იქნები, როგორც დრუბელი, რომელიც დაფარავს მიწას, შენ და მთელი შენი რაზმები და მრავალ ხალხი შენთან ერთად.

ჩრდილოეთის მეფის ", მართლმადიდებელი რუსეთისა და მისი მუსლიმი მოკავშირე ხალხების როლში. აქ კიდევ ერთხელ არჩევანი ზმნის “ *tourera sur ის* ” ვარაუდობს უეცარ მასიურ მოულოდნელ შეტევას ჰაერიდან. მოსკოვი, რუსეთის დედაქალაქი, ფაქტობრივად საკმაოდ შორს არის ბრიუსელთან, ევროპის დედაქალაქთან და პარიზთან, მის სამხედრო სათავესთან. ევროპულმა კეთილდღეობამ თავისი ლიდერები და აბრმავა ძლიერი რუსეთის სამხედრო პოტენციალს გაუფასურებამდე. ის თავის აგრესიას გაუმჯობესებს თვითმფრინავებს და ათასობით ტანკს სახმელეთო მარშრუტებზე და უამრავი საზღვაო და წყალქვეშა ხომალდი. და იმისათვის, რომ სასჯელი ძალსმიერი იყოს გამოხატული, ამ ევროპელმა ლიდერებმა არ შეწყვიტეს რუსეთისა და მისი ლიდერების დამცირება ცეცხლოვანი ვლადიმერ

ქირინოვსკიდან მის ახალ ამჟამინდელ „ცარამდე“, ვლადიმერ პუტინამდე (ვლადიმერ: რუსულ დმსოფლოს პრინცი).

„სირიის ომის“ სახით, რომელშიც ჩაერთვება ახალი ეროვნული ისრაელი; რასაც შემდეგი ლექსი დაადასტურებს. მაგრამ ამ დროისთვის რუსეთის მიერ თავდასხმული „მეფე“ (მას) არის რომის ხელშეკრულების ევროპა.

40d- მიიწევს ქვეყნებში, გავრცელება როგორც ნიაღვარი და ადიდება. მისი აბსოლუტური სამხედრო უპირატესობა რუსეთს საშუალებას აძლევს შეიჭრას ევროპაში და დაიკავოს მისი მთელი ტერიტორიული ტერიტორია. ამის წინაშე ფრანგულ ჯარები ერთმანეთს არ ემთხვევა; ისინი დამსხვრეული და განადგურებულია.

დაწი 11:41 ის შევა უმშვენიერეს ქვეყანაში და ბევრი დაეცემა; მაგრამ ედომი, მოაბი და ამონის ძეთა თავკაცი გადარჩება მისი ხელდან.

41a - ის შევა უმშვენიერეს ქვეყანაში და ბევრი დაეცემა

რუსული ექსპანსია მიმდინარეობს მისი სამხრეთით, სადაც მდებარეობს ისრაელი, დასავლეთის ქვეყნების მოკავშირე, რომელიც თავის მხრივ შემოიჭრება რუსული ჯარების მიერ; ებრაელები მაინც მოკვდებიან.

41b - მაგრამ ედომი, მოაბი და ამონის ძეთა თავკაცი გადარჩებიან მისი ხელდან.

ეს იმ სამხედრო ალანსების შედეგია, რომელიც ამ სახელებს, რომლებიც თანამედროვე იორდანიას განასახიერებს რუსეთის მხარეს. 2021 წელს რუსეთი უკვე სირიის ოფიციალური მოკავშირეა, რომელსაც ის იარაღს და იცავს.

დაწი 11:42 და გაიწვდის ხელს ხვა დასხვა ქვეყნებზე და ეგვიპტის მიწა არ გადარჩება.

42a- მხოლოდ 1979 წლდან მოვიდა ეს პოლიტიკური კონფიგურაცია წინასწარმეტყველების დასადასტურებლად. იმის გამო, რომ იმ წელს, კემპდევიდში, აშშ-ში, ეგვიპტის პრეზიდენტმა ანვარ ელ სადატმა ოფიციალურად დაამყარა ალანსი ისრაელის პრემიერ მინისტრ მენაჰემ ბეგინთან. იმ დროს გაკეთებული სტრატეგიული და პოლიტიკური არჩევანი იყო დროის უძლიერესი საქმის გათვალისწინება, რადგან ისრაელს ძლიერად უჭერდა მხარს აშშ. სწორედ ამ გაგებით ღვთის სული ანიჭებს მას ნანგრევებისა და კატასტროფის „გაქცევის“ ინიციატივას. მაგრამ დროთა განმავლობაში თამაში იცვლს ხელში და

ისრაელ და ეგვიპტე 2021 წლდან თითქმის მიტოვებული აღმოჩნდებიან აშშ-ს მიერ. რუსეთი სირიის ტერიტორიას აწესებს თავის კანონს.

დანი 11:43 ის დაისაკუთრებს ოქროსა და ვერცხლს საგანძურს და ეგვიპტის ყველ ძვირფას ნივთს; მას მიჰყვებიან ლობიელები და ეთიოპელები.

43a- ის გახდება ოქროსა და ვერცხლს საგანძურის და ეგვიპტის ყველ ძვირფასი ნივთის ბატონპატრონი.

სუეცის არხის სარგებლობისთვის გადახდილ გადასახადებიდან მიღებულ შემოსავლს წყალობით ეგვიპტე მნიშვნელოვნად გამდიდრდა. მაგრამ ეს სიმდიდრე კარგია მხოლოდ მშვიდობის დროს, რადგან ომის დროს სავაჭრო გზები უკაცრიელდება. ეგვიპტე გამდიდრდა ტურიზმის გზით. დედამიწის ოთხი კუთხიდან ადამიანები მოდიან მის პირამიდებზე, მის მუზეუმებზე, რომლებიც გამდიდრებულა უძველესი დროიდან მიწის ქვეშ დამალულ ეგვიპტური სამარხების მუდმივი აღმოჩენებით. ამ სამარხებში ახალგაზრდა მეფის ტუტანხამონის სამარხებში აღმოჩენილა უცნობი ღირებულების მყარი ოქროს ნივთები. ამიტომ, რუსეთი ეგვიპტეში იპოვის რაღაცას, რათა დააკმაყოფილოს თავისი სურვილი ომის ნადავლსთვის.

2022 წლის 22 იანვრის შაბათის ბოლოს, სულმა მომიტანა არგუმენტი, რომელიც ადასტურებს **შესაძლო კამათის გარეშე** ინტერპრეტაციას, რომელსაც მე ვაძლევ დანიელს 11-ს. მოდით აღვნიშნოთ ორ მუხლში 42 და 43, მკაფიო ხსენების მნიშვნელობა. არ არის კოდირებული, სახელწოდებიდან " **ეგვიპტე** ", რომელიც ამ კონტექსტში განსხვავდება ქვეყნისაგან, რომელსაც " **სამხრეთის მეფე** " უწოდებენ. თუმცა, მე-5-დან 32-ე მუხლებში, კტოლემეების **ჩამორჩენილ „ეგვიპტე“ იყო ნიღბიანი, მაგრამ იდენტიფიცირებული როგორც „სამხრეთის მეფე“**. ამგვარად, ისტორიული კონტექსტის ცვლელა და დასტურებულია და დასტურებულია უტყუარად. ანტიკურობის კონტექსტიდან დაწყებული, დანიელ 11-ის ისტორია მთავრდება სამყაროს " **აღსასრულის დროით** ", რომელშიც " **ეგვიპტე** ", ქრისტიანული და აგნოსტიკოსი დასავლური ბანაკის მოკავშირე 1979 წლდან, ახლს სამიზნეა " **სამხრეთის მეფე** ", ანუ მეომარი ისლამი და განსაკუთრებით ახალი " **ჩრდილოეთის მეფის** ", რუსული მართლმადიდებლობის.

43b- მას მიჰყვებიან ლობიელები და ეთიოპელები

მთარგმნელმა სწორად თარგმნა წინასწარმეტყველების სიტყვები " კუტი და კუში ", რომელიც აღნიშნავს " ლობიას ", საჭარას ჩრდილოეთით მდებარე მუსულმანურ ქვეყნებს, აფრიკის სანაპიროს სანაპირო ქვეყნებს და ეთიოპიას, შავი აფრიკას, ყველ ქვეყანას, რომელიც მდებარეობს სამხრეთით საჭარა. მათა დიდა ნაწილმა ასევე მიიღო და მიიღო ისლამი; კოტ-დ'ივუარის შემთხვევაში, საფრანგეთის პრეზიდენტის ნიკოლ სარკოზის თანამონაწილეობით, რომელსაც ასევე ვაღში გვაქვს ლობიის ქაოსი.

ამგვარად, რუსეთის მიერ დატყმული " ეგვიპტე " ხდება ყველ მტაცებლს ნადვლ და მასზე ჩამოდიან მუსლმი ძმები, მისი ძმები, რათა გაასუფთავონ მისი გვამი და წაიღონ თავიანთი წილი ნადვლდან, რომელიც ჯერ კიდევ რჩება რუსული პუნქციის შემდეგ.

ლობიისა და ეთიოპიის " მკაფიოდ ციტირებით , სული ასახელებს „ სამხრეთის მეფის " აფრიკელ რელიგიურ მოკავშირეებს, რომლებიც უნდა იყოს იდენტიფიცირებულ არაბეთთან, სადაც წინასწარმეტყველო მუჰამედი გამოჩნდა 632 წელს, რათა გაეცვრცელებინა მექადან მოყოლებული მისი ახალი რელიგია, სახელდისლამი. მას მხარს უჭერს ძლიერი თურქეთი, რომელიც ამ საბოლოო კონტექსტში დაუბრუნდა ფუნდამენტალისტურ, დამპყრობელ და შურისმაძიებელ მუსულმანურ რელიგიურ ვალდებულებას, დასავლური სეკულარული ღირებულებებისადმი მისი წამიერი მორჩილების დაცირების შემდეგ. მაგრამ სხვა მუსულმანურ ქვეყნებს, რომლებიც არ მდებარეობს " სამხრეთში " , როგორცაა ირანი, პაკისტანი, ინდონეზია, შეუძლიათ შეუერთდნენ " სამხრეთის მეფის ", რათა ებრძოლონ დასავლურ ხალხებს, რომლებსაც სძულთ ყველ მუსლმი ხალხი. ეს სიძულვილი სინამდვილეში მხოლოდ ქეშმარიტი ღმერთის იესო ქრისტეს სიძულვილია, რომელსაც სძულს დასავლელი ქრისტიანები. ამგვარად ის სჯის ისლამისა და მართლმადიდებლობის მეშვეობით დასავლურ სამყაროში ებრაელების, კათოლიკეების, მართლმადიდებლების, პროტესტანტებისა და თვით ადვენტისტების ურწმუნობას; მთელი მონათესაის ტური რწმენა და მნაშავება მის მიმართ.

დაწი 11:44 აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან ახალი ამბები მოვა და შეაშინებს მას და დიდი რისხვით გამოვა ხალხის დასანგრევად და გასანადგურებლად.

44a- ადმოსავლეთი და ჩრდილოეთი დაახლოებით მთელი მისი შესაშინებლად

ეს ორი კარდინალიური წერტილი "ადმოსავლეთი და ჩრდილოეთი" ეხება მხოლოდ რუსულ ქვეყანას, იმის და მიხედვით, პაპის ევროპიდან არის ნახსენები თუ ისრაელთან, რადგან წინასწარმეტყველება მათ 40-ე და 41-ე მუხლებში რუსეთის მიერ თანმიმდევრულ და თავდასხმებად ასახელებს. ეს ნიშნავს, რომ შიში. ციტირებულ მოდის რუსეთის ტერიტორიიდან, მაგრამ რამ შეიძლება შეაშინოს ასეთი დამპყრობელი? რადემართა მის ქვეყანას, რომ ასე შეაშინა? პასუხი არ არის და ნიელს წიგნში, არამედ გამოცხადებაში 9, რომელიც ავლენს და მიზნად ისახავს პროტესტანტულ რელიგიას, რომლის გლობალური დასაყრდენი არის აშშ-ში. საიდუმლო უფრო ნათელი გახდება აშშ-ს ამ არსებობის გათვალისწინებით. 1917 წლადან, როდესაც მემამოხე რუსეთში მიიღო თავისი სოციალისტური და კომუნისტური რეჟიმი, უფსკრული მუდმივად გამოეყო მას იმპერიალისტური კაპიტალისტური აშშ-სგან. ინდივიდი მეზობლს ხარჯზე ვერ გამდიდრდება, თუ კომუნისტია; ამიტომ, რომ ეს ორი ვარიანტი შეუთავსებელია. მშვიდობის ფერფლს ქვეშ, სიძულვილს ცეცხლს ანთებს და ევადრება გამოხატვას. მხოლოდ კონკურენციამ და ბირთვულმა საფრთხემ მოახერხა უარესის თავიდან აცილება. ეს იყო ბირთვული ტერორის ბალნსი. მხოლოდ ბირთვული იარაღის გამოყენების გარეშე რუსეთი აითვისებს ევროპას, ისრაელს და ეგვიპტეს. ბალნსი დაირღვა, აშშ იგრძნობს თავს მოტყუებულ და საფრთხის ქვეშ, ამიტომ, მისი დალუპულთა რიცხვის შესამცირებლად, ის ომში შევა, ჯერ ძლიერად და არტყამს. რუსეთის ბირთვული განადგურება გამოიწვევს შიშს ოკუპირებულ ტერიტორიებზე მიმოფანტულ რუსულ ჯარებში.

44b- და ის დიდი რისხვით გამოვა ხალხის დასანგრევად და მოსპობაზე.

ამ მომენტამდე რუსეთი იქნება დაპყრობისა და ნადვლის აღების სულსკვეთებით, მაგრამ უცებ შეიცვლება მისი სულიერი მდგომარეობა, რუსულ ჯარს აღარ ექნება სამშობლო დასაბრუნებელი და მისი სასოწარკვეთა გარდაიქმნება „განადგურების და“ სურვილთა განადგურება სიმრავლე“; რომელიც იქნება მე-9 საყვირის „შესაშე კაცთა slain“ Rev.9. ამგვარად, ბირთვული იარაღით აღჭურვილი ყველ ქვეყანა ფაქტებით იძულებული იქნება გამოიყენოს ისინი პირადი პოტენციური მტრების წინააღმდეგ.

დანი 11:45 გამართავს თავისი სასახლის კარვებს ზღვეებს შორის, დიდებულ და წმინდა მთისკენ; მაშინ ის ბოლომდე მიაღწევს, ისე რომ არავინ დაეხმაროს.

45ა - თავისი სასახლის კარვებს ზღვეებს შორის გამართავს დიდებულ და წმინდა მთისკენ.

კარვები ზღვეებს შორის, რადგან მისი სასახლეები აღარ არის დედა მიწაზე. რუსული ჯარების სასოწარკვეთილ მდგომარეობას ნათლად აღწერს სული, რომელმაც ისინი ამბედს დაგმო. მათი მოწინააღმდეგეების ცეცხლს ქვეშ ისინი უკან დაიხიეს ისრაელს მიწაზე. ყველსთვის სამუდგო, მათარისარგებლეს მხარდაჭერით და სიბრაღულთ და განადგურდნენ ებრაულ მიწაზე. ამრიგად, რუსეთი გადაიხდის მძიმე დავას, რომელსაც ღმერთი მიაწერს მას, რადგან ის მხარს უჭერდა ისრაელს სულიერ მტრებს ძველ აღიანსში, ბაბილონში გადასახლების დროს. მან ცხენები მიჰყიდა ტვიროსის ხალხს, წარმართული ვნების ქალქს. ეზეკ.27:13-14 ადასტურებს, ღმერთმა უთხრა ტვიროსს: *შენთან ვაჭრობდნენ იავანი, თუბალი (ტობოლსკი) და მეშეხი (მოსკოვი); მონები და სპილენძის ჭურჭელი მისცეს თქვენი საქონლს სანაცვლოდ თოგარმას (სომხეთი) სახლს თქვენი ბაზრები ცხენებით, მხედრებითა და ჯორებითა მარაგებდნენ.* ის ასევე იყო კომერციული და ბრკოლება ებრაელებისთვის, რომლებიც ასევე ვაჭრობდნენ მას: ეზეკ.27:17: *იუდა და ისრაელს მიწა ვაჭრობდნენ თქვენთან; მინიტის ხორბალი, საკონდიტრო ნაწარმი, თაფლი, ზეთი და ბაღამი მისცეს თქვენი საქონლს სანაცვლოდ ამიტომ საბურავი მათ ხარჯზე გამდიდრდა.* მოგვიანებით, ეზეკ.28:12-ში, სათაურით „*ტვიროსის მეფე*“, ღმერთი პირდაპირ ესაუბრება სატანას. ჩვენ გვესმის, რომ სწორედ მან ისარგებლ დიდ წარმართულ ქალქებში და გროვილი ფუფუნებითა და სიმდიდრით, რომლებიც ემსახურებოდნენ მას მრავალ წარმართულ ღვთაებების საფარქვეშ, საკმაოდ გაუცნობიერებლად, მაგრამ ყოველთვის და ყველგან საკულტო ფორმებით, რომლებსაც ღმერთი საზიზღრად მიიჩნევს. ის გულზე ატარებს იმედაცრუების სიმძიმეს, რომელც დაგროვდა კაცობრიობის ისტორიის საუკუნეებისა და ათასწლეულების მანძილზე. ეს იმედაცრუება ამართლებს მის რისხვას, რომელც ნაწილობრივ დაცარიელდა ამ უკანასკნელ საშინლად დესტრუქციული საერთაშორისო კონფლიქტის სახით.

მაგრამ ეს ღვთაებრივი რისხვა მველო დროის მერკანტილური ტრაფიკის წინააღმდეგ გვაიმულებს გავიგოთ, რას ფიქრობს ღმერთი თანამედროვე საერთაშორისო ტრაფიკზე საერთაშორისო კონტექსტში, რომელიც მთლიანად აგებულია საბაზრო ეკონომიკაზე. ვფიქრობ, 2001 წლის 11 სექტემბერს ნიუ-იორკში მსოფლიო სავაჭრო ცენტრის კომპეზიციის განადგურება პასუხია. მით უმეტეს, რომ Apo.18-ში წინასწარმეტყველება ხაზს უსვამს გამდიდრების მავნე როლს კომერციისა და საერთაშორისო გაცვლს გამო, რომლის წინაშეც ნებისმიერი წესი ან ღვთაებრივი რელიგიური უფლება იშლება, იმდენად დიდია უპატივცემულობა.

დან.11-ის ბოლოს განადგურდა აშშ-ს მემკვიდრეობითი მოწინააღმდეგე რუსეთი. ეს მათმისცემს აბსოლუტურ ძალ უფლებას საერთაშორისო კონფლიქტის ყველგადარჩენილზე. ვაი დამარცხებულს! მან უნდა დაიხაროს და დაემორჩილოს გამარჯვებულს კანონს, სადაც არ უნდა იყოს დემიწაზე, გადარჩენილი.

და ნიელო 12

და ნი 12:1 იმ დროს აღდგება მიქაელო, დიდი უფლოსწულო, შენი ხალხის შვილების დამცველო; და ეს იქნება უბედურების დრო, როგორც არ ყოფილ მას შემდეგ, რაც არსებობდნენ ერები. ამ დროს თქვენი ხალხი, ვინც წიგნშია დაწერილი, გადარჩება.

1a- ამ დროს აღდგება მაიკლო,

ამ დროს არის სამყაროს აღსასრულო, როდესაც იესო ქრისტე იტყვის ბოლო სიტყვას, ბრუნდება თავისი ღვთაებრიობის დიდებითა და ძალთ, რომელსაც დიდი ხანია ეწინააღმდეგება კონკურენტი რელიგიები. 1:7-ში ვკითხულობთ: აჰა, ის ღრუბლებით მოდის. და ყოველი თვალს დაინახავს მას, მათაც კი, ვინც ის გახვრეტილი; და დემიწის ყველ ტომი გლოვობს მის გამო. დაახ. ამინ! ჩვენ უნდა შევეჩვიოთ ამ აზრს, რადგან ღმერთმა თავის თითოეულ როლს დაარქვა განსხვავებულ სახელო, რის გამოც დანიელსა და გამოცხ. 12:7-ში ის წარმოაჩენს თავს, როგორც მიქაელს, ანგელოზურ ციურ სიცოცხლეს ძალ უფლება ეშმაკზე და დემონებზე. მისი სახელო, იესო ქრისტე, წარმოადგენს მას მხოლოდ დემიწის რჩეულთათვის, რომელთა გადარჩენაც მოვიდა ამ სახელოთ.

1b- დიდი ლდერი,

ეს დიდი ლდერი არის იაჰვე მიქაელ იესო ქრისტე და სწორედ მისგან წაართვა პაპის რეჟიმმა

თავისი დამახასიათებელი თავხედობით, მისი, როგორც *მუდმივი ციური შუამავლის მისია* 1843 წლამდე, რომელიც 538 წლიდან თარიღდება პაპის რეჟიმი და მისი დაყენება ქალქ რომში, ლტერანის სასახლეში კეელუსის მთაზე. ეს თემა იყო დაფარული დანიელს 8-ში.

1c- *თქვენი ხალხის შვილების და მცველი;*

დამცველი ერევა, როდესაც არის შეტევა. და ასე იქნება იმ რჩეულთა მიწიერი ცხოვრების უკანასკნელი საათები, რომლებიც დარჩნენ ერთგულნი, უკანასკნელი აჯანყებულების მიერ სიკვდილთ დასჯილნი კი. აქ ჩვენ შეგვიძლია ვიპოვოთ დანიელს მოთხრობებში შემოთავაზებულ ყველ მოდელ, რადგან ისინი სრულდება საბოლოო ტრაგიკული სიტუაციაში. ამ უკანასკნელ **დიდ უბედურებაში ჩვენ ხელხელ გავიმეორებთ** დაწი მოხსენიებულ სასწაულბრივ ჩარევას. 3, *ღუმელი და მისი ოთხი ცოცხალი პერსონაჟი*, დაწ.5, *დიდი ბაბილონის* აღება ღვთის მიერ, დაწ.6, *ლომები* უვნებელია, მაგრამ ასევე **დიდი უბედურების** დასასრული, რომელიც წინასწარმეტყველებდა ებრაელებს - 168 წელს, კისლუს 15, ანუ 18 დეკემბერს, შაბათის დღეს.

1d- *და ეს იქნება გასაჭირის დრო, ისეთი, როგორიც არყოფილ ხალხების არსებობის შემდეგ.*

ამ განცხადებიდან თუ ვიმსჯელებთ, ბოლო დიდი უბედურება გადააჭარბებს ბერძნების მიერ ორგანიზებულ ებრაელებს. მართლაც, ბერძნები მხოლოდ სცემეს ებრაელებს, რომლებსაც ისინი ქუჩებში ან სახლებში ნახავდნენ. სამყაროს დასასრულს ყველფერი ძალან განსხვავებულია და თანამედროვე ტექნოლოგია საშუალებას იძლევა აბსოლუტური კონტროლი დედამიწაზე მცხოვრებ ადამიანებზე. ადამიანის გამოვლენის ტექნიკის გამოყენებით, ჩვენ შეგვიძლია ვიპოვოთ ვინმე სადმე, ნებისმიერ ადგილს, სადაც ისინი იმალებიან. ამრიგად, იმ ადამიანების სიები, რომლებიც წინააღმდეგობას უწევენ დადგენილ ბრძანებებს, შეიძლება ზუსტად ჩამოყალიბდეს. ამ საბოლოო კონტექსტში, არჩეულთა აღმოფხვრა ადამიანურად გახდება შესაძლებელი. მიუხედავად იმისა, რომ სავსეა მათი ხსნის რწმენითა და იმედით, რჩეული განიცდიან მტკივნეულსაათებს; მათთვის, ვინც მაინც თავისუფალი იქნება, ყველფერს მოკლებული, დაწარჩენები აჯანყებულთა ციხეებში არიან და სიკვდილთ დასჯის მოლოდინში არიან.

უბედურება სუფევს არჩეულ ჩინოვნიკთა გულბში, რომლებსაც ცუდად ეპყრობიან, თუ არ მოკლვენ.

1ე- ამ დროს გადარჩება შენი ხალხი, ვინც წიგნშია და წერილთ.

ეს არის სიცოცხლს წიგნი, რადგან კომპიუტერის გარეშე ღმერთმა ასევე შეადგინა ყველ არსების სია, რომლებიც შექმნეს ადამიანად ევამ და მათმა შთამომავლებმა. ყოველი ადამიანის სიცოცხლს ბოლოს საბოლოო ბედი ღმერთმა გადაწყვიტა, რომელმაც შეინარჩუნა ორი სია: რჩეულთა და დაცემულთა, კაცობრიობისთვის წარმოდგენილი ორი გზის შესაბამისად. 30:19-20: *მე მოვუწოდებ ცა და დედამიწა, რომ მოწმენი იყოს შენს წინააღმდეგ დღეს: მე დავიდგინე სიცოცხლე და სიკვდილი, კურთხევა და წყევლე. აირჩიე სიცოცხლე, რათა იცოცხლო შენ და შენმა შთამომავლებმა, გიყვარდეს უფალო, შენი ღმერთი, და ემორჩილო მის ხმას და მიჰყვე მას, რადგან ამაზეა დამოკიდებული შენი სიცოცხლე და შენი დღეების გახანგრძლივება...* მისი არჩევანის მიხედვით ბოროტებაა, რომაული პოპობის საბოლოო დასასრული, ცეცხლში და მწვარი, გვევლნება და ნ.7:9-10; ეს მისი ამპარტავანი სიტყვების გამო ღმერთთა ღმერთის მიმართ დანის მიხედვით.11:36.

20:5-ში ქრისტეს დაბრუნებას ახლავს ქრისტეში მკვდრეთით აღდგომა, რომელსაც ეწოდება პირველ აღდგომა: *ნეტარ და წმიდა არიან ისინი, ვინც მონაწილეობენ პირველ აღდგომაში, რადგან მეორე სიკვდილს არაქვს ძალ მათზე..*

დანი 12:2 *დედამიწის მტვერში მძინარეთაგან ბევრი გაიდვიძებს, ზოგი მარადიული სიცოცხლისთვის, ზოგი კი შეურაცხყოფისა და მარადიული სირცხვილისთვის.*

2ა- *ბევრი, ვინც მიწის მტვერში სძინავს, გაიდვიძებს, ზოგიც მარადიული სიცოცხლისთვის,*

მოდით პირველ რიგში აღვნიშნოთ, რომ ჩვეულებრივ ნორმალურად, მკვდრებს კარგად სძინავთ **დედამიწის მტვერში** და არა საოცარ სამოთხეში ან ცეცხლოვან ჯოჯობხეთში, როგორც ამას ასწავლიან და სწამთ ცრუ ქრისტიანული ან წარმართული რელიგიები. ეს განმარტება აღადგენს მკვდრების ნამდვილ სტატუსს, როგორც ეს გვასწავლის ეკ. 9:5-6-10: *ყველს, ვინც იქ ცხოვრობს, არის იმედი; და ცოცხალ ძაღლიც კი მკვდარ ლომს სჯობს. ცოცხლებმა, ფაქტობრივად იციან, რომ მოკვდებიან; მაგრამ მკვდრებმა არაფერი იციან და აღარც საზღაურია მათთვის, რადგან მათი ხსოვნა*

დავიწყებულა. და მათი სიყვარული, მათი სიძულვილი და შური უკვე დაიღუპნენ; და მათ აღარასოდეს ექნებათ მონაწილეობა არაფერში, რაც ხდება მზის ქვეშ რასაც შენი ხელი აღმოაჩენს შენი ძალით გასაკეთებლად გააკეთე ის; რადგან არ არის არც საქმე, არც აზრი, არც ცოდნა, არც სიბრძნე ჯოჯობხეთში, სადაც შენ მიდიხარ. (მიცვალებულთა რეზიდენცია , რომელიც **დედა მიწის მტვერია**).

სიკვდილს შემდეგ ფიქრი არ არსებობს, რადგან აზროვნება ცოცხლობს ადამიანის ტვინში, მხოლოდ მაშინ, როცა ის ჯერ კიდევ ცოცხალია და საზრდოობს მისი გულის ცემით გამოგზავნილი სისხლით. და ეს სისხლი თავად უნდა გაიწმინდოს ფილტვის სუნთქვით. ღმერთს სხვა აღარაფერი უთქვამს, ვინაიდან ურჩობით ცოდვილი ადამს უთხრა დაბ.3:19-ში: **სახის ოფლით შეჭამ პურს, სანამ არ დაბრუნდები მიწაზე, საიდანაც წაგიღეს; რადგან მტვერი ხარ და მტვერში დაბრუნდები**. მკვდრების ამ არაფრის მდგომარეობის დასადასტურებლად ვკითხულობთ ფსალმუნი 30:9: **რას მოიგებთ ჩემი სისხლს დაღვრით, ორმოში ჩასვლთ? მტვერმა შეგაქო ? ეს თქვენს ერთგულებაზე მეტყველებს?** არა, რადგან არ შეიძლება ფსალმ. 115:17: **უფალს არ აღესრულება მკვდრები, მდუმარების ადგილზე არ ჩადიან**. მაგრამ ეს ხელს არ უშლის ღმერთს ხელხლად აღმრას სიცოცხლე, რომელიც ადრე არსებობდა და სწორედ ეს შემოქმედებითი ძალა აქცევს მას ღმერთად და არა ანგელოზად ან ადამიანად.

ორ გზას აქვს ორი საბოლოო შედეგი და Rev.20 გვეუბნება, რომ მათ ერთმანეთისგან მეშვიდე ათასწლეულს ათასი წელი აშორებს. მიუხედავად იმისა, რომ მთელ ადამიანური სიცოცხლე ქრება დედა მიწის სახლდან ამ ათასი წლის დასაწყისში, და ცემული მხოლოდ აღდგებიან მას შემდეგ, რაც მათ განაჩენს წმინდანები და იესო ქრისტე განახორციელებენ მის ზეციურ სამეფოში. ^{შე-7} **საყვირთან და რთული ამ გზავნილით დასტურებს გამოცხადება 11:18 და ამბობს: ერები განრისხდნენ; და მოვიდა შენი რისხვა და დაგა დრო, რომ განიკითხო მკვდრები, და აჯილდოვო შენი მსახურები წინასწარმეტყველები, წმინდანები და შენი სახელის მოშიშები, პატარები და დიდები, და გაანადგუროს ისინი, ვინც ანადგურებს დედა მიწას**. ამ მიუხედი მკვდრების განაჩენი ღმერთს უბიძგებს ადაღინოს, უპირველეს ყოვლისა, მისი ერთგული

მკვდარი რჩეულ, რათა მათ შეძლონ სიკვდილს მდგომარეობაში მყოფი ბოროტების განსჯა.

2b- და სხვები შეურაცხყოფისთვის, მარადიულ სირცხვილსთვის.

მარადისობა მხოლოდ ცოცხალს ეკუთვნის. უკანასკნელ განკითხვის დროს მათი საბოლოო განადგურების შემდეგ, დაცემულს საყვედური და სირცხვილი და რჩება მხოლოდ რჩეულთა, ანგელოზთა და ღმერთის მარადიულმეხსიერებაში.

დანი 12:3 გააზრებულ ცის სიკაშკაშეებით გაბრწყინდება და ვინც სიმართლეს ასწავლის ბევრს, ვარსკვლავებივით ბრწყინავს მარადიულად

3a- ვინც ჭკვიანია ცის ბრწყინვალებით ბრწყინავს

ინტელექტი ადამიანს ცხოველებზე მაღლს აყენებს. იგი ვლნდება მსჯელობის უნართ, დასკვნების გამოტანა ფაქტებზე დაკვირვებით ან მარტივი დედუქციის გზით. ადამიანები რომ არ იყვნენ მემამოხეები იმ თავისუფლებაში, რომელსაც ღმერთი აძლევს მათ, ინტელექტი მთელკაცობრიობას მიიყვანდა ღმერთის არსებობისა და მისი კანონების იგივე აღიარებისკენ. იმის გამო, რომ მოსეს შემდეგ ღმერთმა ადამიანებისათვის გამოცხადების ყველზე მნიშვნელოვანი მოვლენები ჩაიწერა წერილობით. აქ არის მსჯელობის მარშრუტი, რომელიც უნდა მივყვეთ. მონოთეისტური რწმენა გამოჩნდა ებრაელ ხალხის ისტორიაში. ამიტომ მის ჩვენებებსა და მის ნაწერებს პრიორიტეტი ენიჭება ყველს სხვა ნაწერზე, რომელიც მიეწერება იმავე უნიკალურ ღმერთს. ღვთის ხალხის წინააღმდეგ ბრძოლს რჩება ჩვეულებრივ შესაძლებლობად, მაგრამ წმინდა წერილების წინააღმდეგ ბრძოლს ეშმაკეულ საქმედ იქცევა. იესო ქრისტეს მიერ დამკვიდრებულ რწმენა თავის წყაროებსა და ცნობებს იღებს ძველ შეთანხმების ებრაულ წერილებიდან, რაც მას ლეგიტიმურობას ანიჭებს. მაგრამ რომაული კათოლიკური დოქტრინა არ სცემს პატივს ამ პრინციპს, რის გამოც არც მას და არც ისლმის ყურანს არ შეუძლიათაცხადებენ, რომ არიან ცოცხალ ღმერთი, შემოქმედი ყველფრისა, რაც ცხოვრობს და არსებობს. იესომ დაადასტურა პრინციპი იოანეს 4:22-ში გახსენებით, რომ ხსნა მოდის ებრაელებისგან: თქვენ ეთყვანებით იმას, რაც არ იცით; ჩვენ თაყვანს ვცემთ იმას, რაც ვიცით, რადგან ხსნა მოდის ებრაელებისგან.

რჩეულთა ამ პირველ ჯგუფში ღმერთი ასახელებს კაცებს, რომლებიც გადარჩნენ განსაკუთრებულ ცოდნის გარეშე, მათი ერთგულების გამო, რომელიც გამოიხატება მათი სიცოცხლის საფრთხის ქვეშ ადამისა და ევას შემდეგ; და ეს 1843 წლამდე. ისინი გადარჩნენ, რადგან მათი ნამუშევრები მოწმობდა მათ გონიერებას და ღვთაებრივი კანონების მიღებას, რაც გამოიხატება მათი მორჩილებით. ამ ჯგუფში ყველზე ერთგულ და მშვიდობიანი პროტესტანტები სარგებლობდნენ 1843 წლს გაზაფხულამდე ღვთის მოთმინებით, რომელმაც მხოლოდ იმ დღიდან გახდა სავალდებულო მისი წმინდა შაბათის პრაქტიკა. Rev.2:24-25 და დასტურებს ამ გამონაკლს: *თქვენ, ყველ სხვა თიატირაში, ვინც არ იღებთ ამ მოძღვრებას და ვინც არ იცის სატანის სიღრმეები, როგორც ისინი უწოდებენ მათ, გეუბნებით: არ დააყენოთ რაიმე სხვა ტვირთი საკუთარ თავზე; დაიჭირე მხოლოდ ის, რაც გაქვს, სანამ არ მოვალ*

3b- და ისინი, ვინც სიმართლეს ასწავლს სიმრავლეს, ვარსკვლავებით ანათებენ მარადიულ დღე მარადიულ დღე

ეს მეორე ჯგუფი გამოყოფილია სიწმინდის მაღალ დონის გამო, რომელსაც იგი წარმოადგენს დედამიწაზე 1843 წლიდან. შერჩეულია რწმენის გამოცდის საშუალებით, თავდაპირველდ იესო ქრისტეს დაბრუნების იმედზე დაფუძნებულ, თანმიმდევრულდ 1843 წლს გაზაფხულსთვის და 1844 წლს შემოდგომამდე, ღვთის მიერ მისი განწმენდა ოფიციალური გახდა შაბათის აღდგენით, რომელიც მან კვლავ განახორციელა მრავალაუკუნოვანი სიბნელის, დავიწყებისა და ზიზღის შემდეგ. მას.

ამ ორ ჯგუფად დაყოფისას, რაც მათ განასხვავებს არის მათი მდგომარეობა ღვთის სამართლანობის მიმართ, მათი მდგომარეობა მისი ათი მცნებისა და მისი სხვა ჯანმრთელობისა და სხვა განკარგულებების მიმართ. რომის მიერ წაშლილი მეორე მცნება მის თავდაპირველ ტექსტში ნათლად ცხადყოფს იმ მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს მისი მცნებების მორჩილებას და იხსენებს ორგზას და ორსაპირისპიროსაბოლოო ბედს: ... *მე ვარ ეჭვიანი. ღმერთი ვინც დაისაჯეთ მათა ურჯულოება შვილებზე მესამე და მეოთხე თაობამდე მათზე, ვინც მე მძულს და ჩემს მცნებებს არღვევს და შემიწყალე ისინი, ვინც მიყვარს და იცავენ ჩემს მცნებებს ათასთაობაში.*

ჩვენს მიწიერ შემოქმედებაში ვარსკვლავების არსებობის მიზეზს . მათ მხოლოდ არსებობის საფუძველს ჰქონდათ ღვთის მიერ შეჩვენებული მიწიერი რჩეულის სიმბოლოდ; და ეს არის დაბადება 1:17, რომელიც ცხადყოფს მათ ცნობას: *ღმერთმა ისინი ცის სივრცეში განათავსა, რათა განათქვამდნენ დედამიწა. შემდეგ ღმერთი იყენებს მათ, რათა აჩვენოს აბრაამს მისი შთამომავლების სიმრავლე და ბ.15:5: და თვალთ ცის ვარსკვლავები, თუ შეგიძლიათ მათი დათვლა; ასეთი იქნებიან შენი შთამომავლები.*

ვარსკვლავების სტატუსი შეიძლება შეიცვალოს გამოსყიდული მორწმუნის მიერ შესრულებული სამუშაოების მიხედვით. მისი ურჩობით სულიერად დაცემით ვარსკვლავი ეცემა , ის ცვივა ციდან . გამოსახულება გამოიხატება 1843 წელს პროტესტანტული რწმენის დეცემის გამოსახულებად, რომელიც გამოცხადდა ნამდვილი ციური ნიშნით 1833 წელს, გამოცხადების 6:13-ის მე-6 ბეჭედში : და ცის ვარსკვლავები დაეცა დედამიწაზე, როგორც მაშინ ძლიერი ქარისგან შემრწუნებულ ლეღვი თავის მწვანე ლეღვს აგდებს. და ისევ გამოცხადებაში 12:4: მისმა კუდმა ცის ვარსკვლავების მესამედი გადაათრია და მიწაზე დააგდო. ეს გზავნილი განათავსებს დან.8:10-ს: ის ავიდა ზეცის ლუშქარში და ჩამოაგდო ამ ქარის ნაწილი და ვარსკვლავები დედამიწაზე, და დააბიჯა ისინი . სული რომის პაპის რეჟიმს მიაწერს გამოსყიდული მორწმუნეების მესამედის სულიერ დაცემას; მოტყუებულად ამიანები, რომლებიც ამოდ ირწმუნებიან ქრისტეს ხსნას და მოითხოვენ მის სამართლანობას . **დანი 12:4** შენ, დანიელ, საიდუმლოდ შეინახე ეს სიტყვები და დაბეჭდე წიგნი აღსასრულად მდე. შემდეგ ბევრი წაიკითხავს და ცოდნა გაიზრდება.

4a- ამ დასასრულს დრომ იცის რამდენიმე თანმიმდევრულ ფაზა, მაგრამ იგი ოფიციალურად დაიწყო 1843 წელს გაზაფხულზე, დან.8:14-ში წინასწარ დაწერილ საღვთო განკარგულების გამოყენებაში შესვლათ: **2300 წლის საღამო-დილ მდე და სიწმინდე იქნება. გამართლებული** . 1994 წელს, დასასრულს მეორე ერა აღინიშნა უნივერსალური ადვენტისტური ინსტიტუტის დაგმობით. 1843 წლიდან იკითხება დანიელს წიგნი, მაგრამ ის არასოდეს ყოფილსწორად ინტერპრეტირებული ამ ნაწარმოებამდე, რომელსაც მეჯერ კიდევ ვამზადებ 2021 წელს და ამას 2020 წლიდან . ამიტომ სწორედ ეს თარიღი აღნიშნავს მისი ცოდნის პიკს და , შესაბამისად, იქ, **აღსასრულს**

ნამდვილ საბოლოო დრო, რომელიც დასრულდება იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბრუნებით, ცნობილ და მოსალოდნელო, 2030 წელს გაზაფხულსთვის. ჩვენ ვხედავთ, რომ ეს 2020 წელი უკვე კარგად აღინიშნა ღმერთის მიერ. ვინაიდან მთელ კაცობრიობას დარტყა კოვიდ-19 ვირუსის სიკვდილანობა, რომელიც გაჩნდა ჩინეთში 2019 წელს, პაპის კათოლიკურ ევროპაში კომხლოდ 2020 წლიდან. 2021 წელს ვირუსები მუტაციას განიცდის და განაგრძობენ დამნაშავე და მეთამბოხე კაცობრიობის შეტევას.

რწმენის ადვენტის ტური ტესტი ილუსტრირებული

დანი 12:5 და მე, დანიელმა, შევხედე და აჰა, კიდევ ორი კაცი იდგა, ერთი მდინარის ამ მხარეს, მეორე კი მდინარის მეორე მხარეს.

5a- და იმახსოვრე! დანიელი არის მდინარე "კიდევკელს" ნაპირებზე, ვეფხვი, ეს კაციჭამია. თუმცა, მდინარის ორივე მხარეს ორი მამაკაცია, რაც იმას ნიშნავს, რომ ერთმა შეძლო მისი გადალხვა, მეორე კი ამისთვის ემზადება. უკვე დან.8:13-ში გაიმართა დისკუსია ორწმინდანს შორის.

დანი 12:6 და ერთმა მათგანმა უთხრა თეთრეულში შემოსილ კაცს, რომელიც მდინარის წყლების შემოთი იდგა: როდის იქნება ამ საოცრებების დასასრული?

და - დან.8:14-ში წმინდანთა კითხვებმა ღმერთისგან მიიღო პასუხი 2300 საღამო-დილ, რომელიც განსაზღვრავდა 1843 წლის თარიღს. მიდგომა აქ მეორდება და კითხვა ამჯერად ეხება სამყაროს აღსასრულს; მომენტი, როდესაც წინასწარმეტყველება აღარ იქნება სასარგებლო. კითხვა სვამს ქრისტეს, რომელიც წარმოდგენილია თეთრეულში გამოწყობილ კაცით, რომელიც დგას მდინარის შემოთ და აკვირდება მის გადაკვეთას კაცების მიერ. ღმერთი იყენებს წითელ ზღვის გადაკვეთის გამოსახულებას, რომელმაც გადაარჩინა ებრაელები, მაგრამ დაახრჩო მათი ეგვიპტელი მტრები.

დანი 12:7 და გავიგე თეთრეულთ შემოსილ კაცი, რომელიც მდინარის წყლების შემოთი იდგა; მან ასწია მარჯვენა და მარცხენა ხელი ზეცისკენ და დაიფიცა, ვინც მარადიულ დცოცხლობს, რომ ეს იქნება ჟამი, დრო და ნახევარი დრო, და ეს ყველგერი დასრულდება, როცა ხალხის ძალს გაძლიერდება წმინდანი მთლიანად გატყდება.

7ა - და გავიგე თუ თრე ულთ შე მოსილო კაცი, რომელოც მდინარის წყლების ზემოთ იდგა; მან მარჯვენა და მარცხენა ხელო ზეცისკენ ასწია,

არბიტრის თანამდებობაზე იესო ქრისტე საზეიმო განცხადების გასაკეთებლად აღმართავს თავის კურთხევის მარჯვენას და მის დამსჯელ მარცხენას ზეცისკენ.

7ბ - და მან დაიფიცა მარადიულად ცოცხალ, რომ იქნება დრო, დრო და ნახევარი

პაპის მეფობის წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის მოტივით, ქრისტე გვიჩვენებს და იხსენებს თავის განაჩენს, რომელოც წარსულში გამობდა მის ეკლესიას პაპის რეჟიმის სისასტიკისა და ბარბაროსების შემოსევების წყევლში, რომელოც წინ უძღოდა; ეს შაბათის მიტოვების გამო 321 წლის 7 მარტიდან. ამგვარად გაფრთხილებული არიან მორწმუნეები ადვენტიტური განსაცდელის დროს. მაგრამ მეორე მიზეზი ღმერთს უბიძგებს ამ პაპის მეფობის გამოწვევას; ეს არის მისი დაწყების თარიღი, 538 წ. არჩევანი გონივრულია, რადგან ეს თარიღი 538 იქნება საფუძვლად იმ გამოთვლებისთვის, რომლებსაც წინასწარმეტყველება შემოგვთავაზებს ახალ წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის წარდგენით მე-11 და მე-12 მუხლებში.

7ც - და რომ ეს ყველფერი დასრულდება, როდესაც წმინდა ხალხის ძალ მთლიანად გატეხილა

დიდი უბედურების დასასრულს, რჩეულები აღმოჩნდებიან განადგურების, დედა მიწის პირისპირ აღმოფხვრის პირას; აღნიშნავს სიზუსტეს: **მთლიანად გატეხილა**.

დაწი 12:8 გავიგე, მაგრამ ვერ გავიგე; და მე ვუთხარი: ჩემო ბატონო, რა იქნება ეს ყველფერი?

8ა - საწყალ და ნიელ! თუ მისი წიგნის გაგება ჯერ კიდევ საიდუმლოა 2021 წელს მცხოვრებთათვის, რამდენად მიუწვდომელი და უსარგებლო იყო ეს გაგება მისი გადარჩენისთვის!

დაწი 12:9 მან თქვა: წადი, და ნიელ რადგან ეს სიტყვები გასაიდუმლოებული და დალუქული იქნება ბოლოჟამამდე.

9ა - ანგელოზის პასუხი და ნიელს მშიერი დატოვებს, მაგრამ ის ადასტურებს წინასწარმეტყველების გვიან შესრულებას, რომელოც დაცულია ქრისტიანული ეპოქის დასასრულისთვის.

დაწი 12:10 ბევრი განიწმინდება, გათუთრდება და განიწმინდება; ბოროტი ჩაიდნის ბოროტებას და

ვერცერთი ბოროტი ვერ გაიგებს, მაგრამ გონების მქონენი გაიგებენ.

10ა - ბევრი განიწმინდება, გათეთრდება და განიწმინდება

დანის სიტყვის ზუსტი ციტატის გამეორებით აქანგელოზი ადასტურებს ამპარტავანი და ლესპოტი მეფის პაპის იდენტობას, რომელიც თავს ყველ ღმერთზე და თუნდაც ერთ ჭეშმარიტ ღმერთზე მაღლ აყენებს, 36-ე მუხლი.

10ბ - ბოროტი ჩაიდენს ბოროტებას და ვერცერთი ბოროტი ვერ გაიგებს,

ბერძნული ცოდვის „ სპილენძის “ და რომაული ძალის „ რკინის “ გაფართოებით ქრისტეს და ბრუნება მდე. . ბოროტები ორმაგად შეაფერხებენ გაგებას: პირველ რიგში, მათი პირადი უინტერესობით და მეორეც, ღვთის მიერ მიცემული ბოდვის ძალთ, რომელიც საშუალებას აძლევს მათ დაიჯერონ ტყუილი 2 თეს. 2:11-12: ასევე ღმერთი უგზავნის მათ ძალს. და ბნეულობის, რომ მათ დაიჯერონ ტყუილი, რათა მათ ვისაც არ სწამდა ჭეშმარიტება, მაგრამ სიამოვნებდა უსამართლობის გამო, ისინი დაგმობილი იყვნენ.

10ც- მაგრამ ვისაც გაგება აქვს მიხვდება.

ეს მაგალითი ადასტურებს, რომ სულიერი ინტელექტი არის ღმერთის მიერ მიცემული განსაკუთრებული საჩუქარი, მაგრამ მას წინ უძღვის ყველ ნორმალური ადამიანისათვის მიცემული ძირითადი ინტელექტის კარგად გამოყენება. რადგან ამ სტანდარტშიც კი ადამიანები განათლებას და მის დიპლომებს ინტელექტს ურევენ. ასე რომ, მე მახსენდება ეს განსხვავება: ინსტრუქცია საშუალებას აძლევს მონაცემების შეყვანას ადამიანის მეხსიერებაში, მაგრამ მხოლოდ ინტელექტი იძლევა მათი კარგი და გონივრული გამოყენების საშუალებას.

დანი 12:11 მას შემდეგ, რაც შეწყდება მუდმივი მსხვერპლი და მყარდება საზიზღარი გაპარტახება, იქნება ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე.

11ა - იმ დროიდან, როცა წყდება მარადიული მსხვერპლი

მე მაინც უნდა შეგახსენოთ, მაგრამ სიტყვა „ მსხვერპლი შეწყდება “ ორიგინალ ებრაულ ტექსტში არ გვხვდება. და ეს სიზუსტე გადამწყვეტია, რადგან ეს მარადიული ეხება იესო ქრისტეს ზეციურ სამღვდელოებას. დედამიწაზე მისი შუამავლობის რეპროდუცირებით, პოპერი ამორებს იესო ქრისტეს

მის როლს, როგორც შუამავლს როლს მისი რჩეულს ცოდვებისთვის.

ეს უზურპირებული პარალელური მიწიერი მსახურება იწყება 538 წელს; თარიღი, როდესაც ვიგილუს I პირველი ტიტულ პაპი, დასახლდა რომში, ლტერანის სასახლეში, კეელუსის მთაზე (ცა).

11b- დასადაც საზიზღარი გაპარტახება და მყარდება ანუ 538 წლად იწყება და ნ.9:27-ში მოხსენიებული რომის პაპის მეფობის თარიღი: *და იქნება ერთაზე გაპარტახების სისაძაგლეები, განადგურება მდეცკი, და განადგურდება [და დგენილების მიხედვით] გაპარტახებულ[დე და მიწაზე].*

ამ ლექსში, რომელიც მიზნად ისახავს 538 წლის თარიღს, სული მიზნად ისახავს მხოლოდ პაპის რომს, რაც ხსნის სიტყვის "საზიზღრობას" სინგულ რიზაციას. ეს ასე არ იყო და ნ.9:27-ში, სადაც ჩართული იყო რომის ორივე ეტაპი, წარმართული და შემდეგ პაპური.

ორი რამის ამ მუხლში და ჯგუფების ინტერესი და მნიშვნელობა: „*მარადიულს აღტაცება*“ ქრისტესადმი და ნ.9:27. ამ ორი მოქმედების ერთსა და იმავე თარიღთან დაკავშირებით 538 წელს და ერთსა და იმავე არსებასთან, სული ადასტურებს და ამტკიცებს, რომ ამ ბოროტმოქმედების ავტორი მართლაც რომაული პაპია.

და ნ.11:31-ში ბერძენთა მეფე ანტიოქეს 4-ში მიკუთვნებულმა ქმედებამ წარმოგვიდინა ტიპიური მოდელი იმისა, რასაც ღმერთი უწოდებს "გაპარტახების სისაძაგლეს". პოპერი ამრავლებს მას, მაგრამ 1260 ხანგრძლივი სისხლიანი წლის განმავლობაში.

11c- *იქნება ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე.*

იმისათვის, რომ ციტირებული წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობები, რომლებიც ეხება აღსასრულს დროს, გაუყალბებელი იყოს, ერთეული მოთავსებულია რიცხვზე წინ დანიელს ყველ წინასწარმეტყველებაში: *დღეები 1290*; *დღეები 1335* (შემდეგი ლექსი); და ნ.8:14: *საღამო-დიღ 2300*; და უკვე და ნ.9:24: კვირა 70.

ჩვენ გვაქვს მხოლოდ ძალან მარტივი გაანგარიშება შესასრულებელი: $538 + 1290 = 1828$.

1828 წლის ამ თარიღის ინტერესი მდგომარეობს იმაში, რომ ადვენტისტურ მოვლენას მიენიჭოს უნივერსალური ხასიათი, რადგან ის მიზნად ისახავს ადვენტისტების კონფერენციების ხუთი წლის

მესამედს, რომელიც ტარდება ლონდონის ოლზერის პარკში, ინგლისის სამეფო ოჯახის თანდასწრებით.

დაწი 12:12 ნეტარია ის, ვინც ელოდება და მოვა ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღემდე.

12a- მხოლოდ ეს მუხლი გვამლევს ამ ორი წინასწარმეტყველური ხანგრძლივობის მნიშვნელობას. თემა არის ქრისტეს დაბრუნების მოლოდინი, მაგრამ განსაკუთრებულ ლოდინი, რომელიც ეფუძნება ბიბლიის რიცხობრივ წინადადებას. აუცილებელია ახალ გამოთვლას: $538 + 1335 = 1873$. ანგელოზი წარმოგვიდგენს ორ თარიღს, რომლებიც აღნიშნავენ შესაბამისად 1828 და 1873 წლებში განხორციელებული რწმენის ადვენტისტური გამოცდის დასაწყისს და დასასრულს. ამგვარად, ჩვენი ყურადღება გამახვილებულია. მიმართულია 1843 და 1844 თარიღებზე, რომლებიც სწორედ იყო იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნების ორი თანმიმდევრული მოლოდინის მიზეზი აშშ-ში, შესაბამისად დედამიწაზე. პროტესტანტი.

მდინარე „ვეფხვის“ გადაკვეთის გამოსახულებაში ვეფხვი, რომელიც ჭამს ადამიანთა სულს, არის ეს თარიღები 1843-1844 წლები, რომლებიც აიძულებენ ბრალდებულ პროტესტანტს სულიერი ცხოვრებიდან სულიერ სიკვდილზე გადავიდნენ. მეორეს მხრივ, ვინც გამოცდა ჩააბარა, ცოცხალ და ღვთისგან კურთხეული გამოდის ამ სახიფათო გადაკვეთიდან. იგი ღვთისგან განსაკუთრებულკურთხევას იღებს: „ნეტარარს, ვინც 1873 წელს მიაღწევს!“

დაწი 12:13 შენ კი, იარე შენი დასასრულისკენ; და ისვენებ და დღეების ბოლოს დადგები შენს სამკვიდროდ.

13a- დანიელ აღმოაჩენს პირველ აღდგომის შემდეგ, რომელიც ის აღდება, ყოველთვის მნიშვნელობას, რაც მან გადმოგვცა. მაგრამ ჯერ კიდევ ცოცხალი ადვენტისტისთვის, მის სწავლებას კვლავ დაემატება იოანეს აპოკალიფსის გამოცხადებები.

დანიელს წიგნი კარგად მალავს თავის უზარმაზარ სიმდიდრეს. ჩვენ აღვნიშნეთ გამხნეების გაკვეთილები, რომლებსაც უფალო მიმართავს თავის რჩეულებს ბოლო დღეებში, რადგან ეს უკანასკნელი დღეები და უბრუნდება შიშისა და დაუცველობის ნორმას, რომელიც გაბატონებულია კაცობრიობის მთელი ისტორიის მანძილზე დედამიწაზე. კიდევ ერთხელ, მაგრამ ბოლო, არჩეული ჩინოვნიკები გამოყოფენ და პასუხისმგებელი იქნებიან იმ

უბედურებებზე, რომლებიც დაატყდებათ თავს აჯანყებულ გადარჩენილებს მესამე მსოფლო ომის გამოცხადებულ და .11:40-45-ში და 9:13-ში. ეზეკიელს 14-ში წარმოადგენილია რწმენის სტანდარტული მოდელები: ნოე, დანიელ და იობი. ნოეს მსგავსად, ჩვენ მოგვიწევს გაქცევა და წინააღმდეგობა გავუწიოთ მსოფლო აზროვნების მიმდინარეობას ღმერთისადმი ჩვენი ერთგულების კიდობნის აგებით. დანიელს მსგავსად, ჩვენც მტკიცედ უნდა შევინარჩუნოთ ჩვენი მოვალეობის შესრულება, როგორც არჩეული თანამდებობის პირები, ცრურელოგიით და დგენილ სტანდარტებზე უარის თქმის გზით. და იობის მსგავსად, ჩვენ მოგვიწევს ფიზიკურად და გონებრივად მივიღოთ ტანჯვა, როცა ღმერთი ამას და უშვებს, იობზე უპირატესობის მქონე: მისი გამოცდილებით გავიგეთ, რატომ უშვებს ღმერთი ამ განსაცდელს.

დანიელს წიგნმა ასევე საშუალება მოგვცა უკეთ გაგვეგო უხილავი ციური ცხოვრება. ეს, ამ პერსონაჟის, სახელად გაბრიელს აღმოჩენით, სახელად, რომელიც ნიშნავს "ის, ვინც ხედავს ღვთის სახეს". ის იმყოფება ღვთაებრივი ხსნის გეგმის ყველ მნიშვნელოვან მისიაში. და ჩვენ უნდა გვესმოდეს, რომ ღვთის ზეციურ სასუფეველში მას და ყველ კეთილანგელოზს მოკლებული იყო მიქაელს, ღმერთის ანგელოზური გამოხატვის არსებობა მისი მიწიერი განსახიერების დროს, კერძოდ, 35 წლის განმავლობაში. სიყვარულს დიდი გაზიარებით, მიქაელ ასევე იზიარებს თავის ავტორიტეტს და თანახმაა იყოს მხოლოდ "ერთ-ერთი მთავარი ლიდერი". მაგრამ გაბრიელმა იგი დანიელს, რჩეულთა შორის რჩეულს, წარუდგინა, როგორც „თქვენი ხალხის წინამძღოლი“. და და .9 ძალან ნათლდ გვეუბნება ყველ ფერს, რისი გაკეთებაც იესო მოდის თავისი ერთგული რჩეულს გადასარჩენად. ამგვარად, ნათლდ არის გამოცხადებულ ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტი, რომელიც შესრულდა 30 აპრილს, იესო ქრისტეს ჯვარცმით.

დანიელს წიგნმა დაგვანახა, რომ რწმენას მხოლოდ ზრდასრული ადამიანი ავლენს. და რომ ღმერთის თანახმად, ბავშვი სრულწლოვანი ხდება მეცამეტე წლის შესვლისთანავე. ასე რომ, ჩვენ შეგვიძლია დავინახოთ მხოლოდ მწარე ხილ, რომელსაც შობს ჩვილს ნათლობა და რელოგიური დაბადების მემკვიდრეობა ყველ ცრურელოგიაში. იესომ თქვა მარკოზის 16:16-ში: ვინც სწამს და მოინათლება

გადარჩება; ვისაც არ სწამს, დაგმობენ. ეს ნიშნავს, რომ ნათლობამდე რწმენა უნდა იყოს წარმოდგენილი და გამოვლენილი. ნათლობის შემდეგ ღმერთმა გამოსცა და იგი. ასევე, დანიელში გამოვლენილი კიდევ ერთი მარგალიტი, იესოს ეს სიტყვები მათე 7:13-დან დადსტურებულია: *შედით ვიწრო კარიდან. რადგან ფართოა კარიბჭე, განიერია გზა, რომელსაც მიჰყავს განადგურებამდე და ბევრია ამ გზით გავლს*; და ასევე მათე 22:14-ში: *რადგან ბევრია მოწოდებული, მაგრამ ცოტაა რჩეული*; დან.7:9-ის მიხედვით, *ათი მილოარდი ღმერთის წინაშე მხოლოდ ერთი მილოონის გამო ანგარიში მოუწოდდა გამოსყიდულ რჩეულთაგან გადაარჩინეს, რადგან ისინი ნამდვილ დემსახურებთან შემოქმედ ღმერთს კარგად, ქრისტეში სულწმიდით.*

მე-12 თავმა ახლხან ჩაუყარა საფუძველი წიგნის აპოკალიფსის სტრუქტურას 538, 1798, 1828, 1843-1844 ფარულ და შემოთავაზებულო, მაგრამ ფუნდამენტური თარიღების გახსენებით აპოკალიფსში დროის დაყოფისთვის და 1873. სხვა თარიღი, 1994, იქნება. აშენდეს ზოგის უბედურებისთვის და ზოგის ბედნიერებისთვის.

წინასწარმეტყველური სიმბოლოზმის შესავალი

ყველს ბიბლურ იგავში სული იყენებს მიწიერ ელემენტებს, რომელთა გარკვეულ კრიტერიუმები შეიძლება სიმბოლო იყოს ანონიმური არსებები, რომლებიც წარმოადგენენ საერთო კრიტერიუმებს. ამიტომ, გამოყენებულ თითოეულ სიმბოლო უნდა განიხილებოდეს ყველს ასპექტში, რათა მისგან გამოვიტანოთ ღმერთის მიერ დაფარულ გაკვეთილები. ავიღოთ მაგალითად სიტყვა "ზღვა". დაბ.1:20-ის თანახმად, ღმერთმა მას ყველს ნაირი ცხოველი ასახლ, უთვალვი და ანონიმური. მისი გარემო საბედისწეროა ადამიანისთვის, რომელიც ჰაერში სუნთქვით ცხოვრობს. ამრიგად, ის სიკვდილს სიმბოლოდ იქცევა ადამიანისთვის, რომელსაც, სამართლანად, ასევე შეუძლია ეშინოდეს მისი მარილიანობის, რაც დედამიწას სტერილურს ხდის. ცხადია, ეს სიმბოლო არ არის ხელსაყრელ კაცობრიობისთვის და, მისი სიკვდილს მნიშვნელობის გამო, ღმერთი მის სახელს მისცემს ებრაულ აბლუსტანტს, რომელიც ნათლობის წყლებს ასახავს. ახლ ნათლობა ნიშნავს ჩამირვას, დამხრვალ სიკვდილს, რათა კვლავ იცხოვრო იესო ქრისტეში. გაუმართლებელი მოხუცი კვლავ აღდგება ქრისტეს სიმართლს მატარებლთ. ჩვენ იქ ვხედავთ ღვთაებრივი შემოქმედების ერთი ელემენტის მთელ სიმდიდრეს: *ზღვას*. ამ სწავლების თანახმად, ჩვენ უკეთ გავიგებთ, რა მნიშვნელობას ანიჭებს ღმერთი ამ მუხლს და ნიელს 7:2-3-დან: „... და აჰა, ცის ოთხი ქარი იფეთქებს დიდ ზღვაზე. და ოთხი დიდი მხეცი გამოვიდა ზღვიდან, ერთმანეთისგან განსხვავებულნი. იცოდეთ, რომ „ცათ ოთხი ქარი“ გვთავაზობს საყოველთაო ომებს, რომლებიც გამარჯვებულ ხალხებს დომინანტურ ძალად მიჰყავს. აქ „დიდი ზღვა“ განასახიერებს წარმართ ხალხთა ადამიანურ მასებს, რომლებიც ღმერთს არ სცემენ პატივს, მის თვალში „ზღვის“ ცხოველებს უტოლდებიან. გამოთქმაში "ცათ ოთხი ქარი", "ოთხი" წარმოადგენს ჩრდილოეთის, სამხრეთის, აღმოსავლეთისა და დასავლეთის მიმართულებების 4 კარდინალურ წერტილს. „ზეცის ქარებს“ მოაქვს ცვლადები ცის იერსახეში, უბერავს ღრუბლებს, იწვევს ქარიშხალს და მოაქვს წვიმა; ღრუბლებს განზე უბიძგებს, ისინი ხელს უწყობენ მზის შუქს.

ანალოგიურად, ომები იწვევენ დიდ სოციალურ პოლიტიკურ ცვლილებებს, უზარმაზარ აჯანყებებს, რომლებიც ბატონობას ანიჭებენ ღვთის მიერ არჩეულ ახალ გამარჯვებულ ხალხს, მაგრამ ისინი მის მიერ კურთხევის გარეშე. იმის გამო, რომ დასახელებულია როგორც „ცხოველ“, მას არ აქვს უფლება მიიღოს კურთხევები, რომლებიც უნდა მიეწოდოს ქეშმარიტადამიანებს; მისი ერთგული რჩეული, რომლებიც დადიან ღვთაებრივ ნათებაში ადამისა და ევას შემდეგ და ეს სამყაროს აღსასრულმდე. და ვინ არიან მისი არჩეული თანამდებობის პირები? ისინი, რომლებშიც ის აღიარებს თავის ხატებას, ვინაიდან ადამიანი ღვთის ხატად შეიქმნა დაბ.1:26-ის მიხედვით. გაითვალისწინეთ ეს განსხვავება: ადამიანი შექმნილია ან შექმნილი ღმერთის მიერ მისი გამოსახულების მიხედვით, ხოლო ცხოველ წარმოიქმნება მისი გარემოთი, საზღვაო, ხმელეთის ან ციური, ღვთის მიერ მოცემული ბრძანებით. ზმნის არჩევანი სტატუსში განსხვავებას აღნიშნავს.

როგორც მეორე მაგალითი, ავიღოთ სიტყვა „დედა მიწა“. დაბ.1:9-10-ის მიხედვით, ეს სახელი „დედა მიწა“ ეწოდა „ზღვიდან“ გამოსულ მშრალ მიწას; გამოსახულება, რომელსაც ღმერთი გამოიყენებს Rev.13-ში, რათა განასახიეროს პროტესტანტული სარწმუნოება, რომელიც გამოვიდა კათოლიკური რწმენიდან. მაგრამ მოდიოდა დავხედოთ "დედა მიწის" სხვა ასპექტებს. ის ხელსაყრელია ადამიანისთვის, როცა კვებავს მას, მაგრამ არა ხელსაყრელია, როცა არიდული უდაბნოს სახეს იღებს. ამიტომ, ციდან კარგ მორწყვა ზეა დამოკიდებულ, რომ კურთხევა იყოს ადამიანისთვის. ეს მორწყვა ასევე შეიძლება მოდიოდეს მდინარეებიდან, რომლებიც მას კვებენ; ამიტომაცაა, რომ ღვთის სიტყვა თავად ბიბლიაში შედარებულია „ცოცხალ წყლს წყაროსთან“. სწორედ ამ „წყლს“ არსებობა ან არარსებობა განსაზღვრავს „დედა მიწის“ ბუნებას და სულოერად, ადამიანის რწმენის ხარისხს, რომელიც შედეგა 75% წყლსგან.

როგორც მესამე მაგალითი, ავიღოთ ცაში ვარსკვლავები. პირველ, "მზე", და დებითი მხარე, ის ანათებს; დაბ.1:16-ის თანახმად, ის არის „ღლის“ მნათობი, ის ათობს და ხელს უწყობს მცენარეების ზრდას, საიდანაც ადამიანი ამზადებს საკვებს. უარყოფითი მხრივ, ის წვავს ნათესებს ზედმეტი სიცხის ან წვიმის ნაკლებობის გამო. გალლუო მართალი იყო, ის ჩვენი სამყაროს ცენტრშია და მის

სისტემაში ყველ პლნეტა ბრუნავს მის გარშემო. და უპირველეს ყოვლისა, ის არის ყველ ზე დიდი, ბიბლია მას მოიხსენიებს, როგორც „ყველ ზე დიდი“ Gen.1:16-ში, ყველ ზე ცხელი და ის არ არის ხელმისაწვდომი. ყველ ეს კრიტერიუმი მას ღმერთის სრულყოფილ ხატა დაქცევს, რომელშიც ყველ ეს მახასიათებელია. ვერავინ ხედავს ღმერთს და იცოცხლებს, როგორც მას შეუძლია ფეხების დაღება „მზეზე“; ერთა დერთი მამაკაცური ვარსკვლავი, და ნარჩენები ყველ პლნეტები ან ფემინიზებული ვარსკვლავები არიან. მის შემდეგ „მთვარე“, „უმცირესი“: დაბ.1:16-ის მიხედვით, ის არის დამის მნათობი, სიბნელის, რომელსაც ის განაგებს. მაშასადამე, „მთვარეს“ მისთვის მხოლოდ უარყოფითი გზავნილი აქვს. მიუხედავად იმისა, რომ ეს ვარსკვლავი ჩვენთან ყველ ზე ახლოსაა, დიდი ხანია ინახავს მისი ფარული მხარის საიდუმლოებას. ის თავის თავად არ ანათებს, მაგრამ, როგორც ყველ სხვა პლნეტა, ის ჩვენთან პროგრესული ციკლთა გზავნის სუსტ შუქს, რომელსაც ის იღებს "მზიდან". ყველ ამ კრიტერიუმით, "მთვარე" არის შესანიშნავი სიმბოლო, რომელიც წარმოადგენს, პირველ რიგში, იუდაურ რელიგიას და მეორეც, რომაული კათოლიკური პოპის ცრუ ქრისტიანული რელიგიის, 538 წლდან დღემდე და ლუთერანული პროტესტანტიზმის, კალვინისტური და ანგლიკანური, 1843 წლდან. ცაში ასევე არის „ვარსკვლავები“, რომლებსაც დაბ.1:14-15-17-ის მიხედვით აქვთ ორი როლი, რომლებსაც აქვთ „მზე და მთვარე“ ეს არის „ეპოქების, დღეების და წლების აღნიშვნა“ და „დედამიწის განათება“. მათი უმრავლესობა ანათებს მხოლოდ სიბნელის დროს, დამით. ეს არის იდეალური სიმბოლო ღვთის მსახურების, ჭეშმარიტების წარმოსაჩენად, სანამ წინასწარმეტყველება არ მიაწერს მათ დაცემას; რაც მათი სულიერი მდგომარეობის ცვლილებაზე მიუთითებს. ეს იქნება გზავნილი, რომელსაც ღმერთი გამოიყენებს ქრისტიანობის დაცემის რომაული ტყუილს მსხვერპლად დაბ.8:10 და გამოცხ.12:4; და საყოველთაო პროტესტანტიზმის დაცემა Rev.6:13 და 8:12. იზოლირებული, "ვარსკვლავი" აღნიშნავს კათოლიკურ პაპობას გამოცხადებაში 8:10-11, პროტესტანტულ რწმენას რევ.9:1-ში; და შეკრიბეს გვირგვინში 12-მდე, გამარჯვებულ რჩეულ კრება, გამოცხადებაში 12:1. დაბ.12:3 მიუთითებს მათ სიმბოლოდ „მათ ვინც სიმათლეს ასწავლის სიმრავლეს“, ანუ „მათ ვინც ანათებს დედამიწას“ ღვთის მიერ მოცემულ შუქით.

ეს ხუთი სიმბოლო მნიშვნელოვან როლს შეასრულებს აპოკალიფსის წინასწარმეტყველებაში. ამიტომ შეგიძლიათ ივარჯიშოთ ფარულ გზავნილების აღმოჩენაში წარმოდგენილ სიმბოლოების კრიტერიუმებით. მაგრამ ზოგიერთის აღმოჩენართულ იქნებოდა, ამიტომ ღმერთი თავად მიუთითებს საიდუმლოების გასაღებს ბიბლიის მუხლებში, როგორცაა სიტყვები „თავი და კუდი“, რომელთა გაგება მხოლოდ იმ მნიშვნელობითაა შესაძლებელი, რასაც ღმერთი მათ ესა.9-ში აძლევს: 14, სადაც ვკითხულობთ: "მაგისტრები ან უხუცესი არის თავი, წინასწარმეტყველო, რომელიც ასწავლის სიცრუეს, არის კუდი". მაგრამ მე-13 ლექსი პარალელურად გვთავაზობს, მაშასადამე, იგივე მნიშვნელობით, „პალის რტო და ლურჯამი“; „ლურჯამი“, რომელიც წარმოადგენს რომის პაპობას გამოცხადებაში 11:1.

ასევე არსებობს ფიგურებისა და რიცხვების სიმბოლური მნიშვნელობა. როგორც ძირითადი წესი, გვაქვს აღმავალი თანმიმდევრობით:

ნომრისთვის "1": უნიკალურობა (ღვთაებრივი ან რიცხვითი)

ნომრისთვის "2": არასრულყოფილება.

ნომრისთვის "3": სრულყოფილება.

ნომრისთვის "4": უნივერსალურობა (4 კარდინალური ქულა)

რიცხვისთვის "5": კაცი (კაცური ან ქალური ადამიანი).

რიცხვისთვის "6": ციური ანგელოზი (ხეციური არსება ან მაცნე).

ნომრისთვის "7": სისრულე. (ასევე: შემოქმედი ღმერთის ბეჭედი)

ამ ფიგურის ზემოთ გვაქვს პირველი შვიდი ძირითადი ციფრის დამატებების კომბინაციები; მაგალითები: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ და $7+4$; $12 = 7+5$ და $6+6$; $13 = 7+6$. ამ არჩევანს სულიერი მნიშვნელობა აქვს გამოცხადების ამ თავებში განხილულ თემებთან მიმართებაში. დანიელს წიგნში ვხვდებით წინასწარმეტყველურ ცნობებს მესიანური ქრისტიანული ეპოქის შესახებ 2, 7, 8, 9, 11 და 12 თავებში.

იოანე მოციქულისადმი გამოცხადებულ წიგნში, თავების ნომრების სიმბოლური კოდი უკიდურესად გამოვლენილია. ქრისტიანული ეპოქა ორ მთავარ ისტორიულ ნაწილად იყოფა.

პირველი, რომელიც ერთვის რიცხვს "2", მოიცავს ქრისტიანული რწმენის დოქტრინალური "არასრულყოფილების" უმეტეს დროს, რომელიც წარმოდგენილია 538 წლიდან რომის კათოლიკე პაპის მიერ, რელიგიური ნორმის მემკვიდრე, რომელიც დაარსდა 321 წლის 7 მარტიდან წარმართული რომის იმპერატორის კონსტანტინეს მიერ. ^{მე-2} თავი მოიცავს მთელდროს 94-დან 1843 წლამდე.

მეორე ნაწილი, რომელიც წარმოდგენილია ნომრით „3“ ეხება 1843 წლიდან „ადგენტიტების“ დროს, იმ დროს, როდესაც ღმერთი ითხოვს სამოციქულო მოძღვრების „სრულყოფილებას“ აღდგენილი პროგრამის შესაბამისად, რომელიც წინასწარმეტყველებულია დან.8:14-ში მოყვანილი საღვთო განკარგულებით. ეს სრულყოფილება თანდათანობით მიიღწევა ქრისტეს დაბრუნებამდე, რომელიც მოსალოდნელია 2030 წლის გაზაფხულზე.

7 რიცხვის ზემოთ, რიცხვი 8, 2+6, იწვევს ეშმაკური ნაწარმოებების (6) არასრულყოფილების (2) დროს. რიცხვი 9, 3+6, მიუთითებს სრულყოფილების დროზე (3) და თანაბრად ეშმაკურ სამუშაოებზე (6). რიცხვი 10, 3+7, წინასწარმეტყველებს სრულყოფილების (3) დროს, ღვთაებრივი საქმის სისავსეს (7).

რიცხვი „11“ ან, ძირითადად, 5+6, მიზნად ისახავს ფრანგულ ათეიზმის დროს, რომელშიც ადამიანი (5) ასოცირდება ეშმაკთან (6).

რიცხვი „12“, ანუ 5+7, ცხადყოფს ადამიანის (5) ასოციაციას შემოქმედ ღმერთთან (7 = სისავსე და მისი სამეფო ბეჭედი).

რიცხვი „13“ ან 7+6 აღნიშნავს ეშმაკთან ასოცირებულ ქრისტიანული რელიგიის (7) სისავსეს (6); პაპის პირველი (ზღვა) და პროტესტანტი (ხმელთი) უკანასკნელდღეებში.

რიცხვი "14" ან 7+7, ეხება ადგენტიტურ ნაშრომს და მის უნივერსალურ გზავნილებს (მარადიული სახარება).

რიცხვი "15", ანუ 5+5+5 ან 3x5, იწვევს ადამიანის (3) სრულყოფილების (5) დროს. ეს არის ის, რომელიც აღნიშნავს მადლოს დროის დასასრულს. სულიერი „ ხორბალ “ მომწიფებულა მოსავლისთვის და ციურ ბეღელებში შესანახად. რჩეულთა მომზადება დასრულებულია, რადგან მათ მიაღწიეს ღვთის მიერ მოთხოვნილდონეს.

რიცხვი „16“ ეხება გამოცხადებაში, იმ დროს, როდესაც ღმერთი ასხამს „ მისი რისხვის ბოლო შვიდ

თასს “ თავის რელოგიურ მტრებზე, ორგულ ქრისტიანობაზე მე-13 თავში.

ღვთის მიერ „ დიდი მეძავის განკითხვის “ სიმბოლო . ბიბლიაში ამ სიმბოლური რიცხვის პირველი გამოყენება ეხება ადდომის კვირას, რომელიც იწყება წლის პირველ თვის მე-10 დღეს და მთავრდება მე-17 დღეს . „ ღვთის კრავის “ იესო ქრისტეს სიკვდილს დღეების დონეზე , პასექი ნაწინასწარმეტყველება დღეებში, და ნ.9:24-დან 27-მდე წლების „70 კვირის“⁷⁰ - ში . ამრიგად 27-ე მუხლს 70-ე კვირის წინასწარმეტყველება მოიცავს შვიდ წელს 26-დან 33-ე თარიღებს შორის . წინასწარმეტყველებაში მითითებულ სამიხნე არის პასექი, რომელიც მდებარეობს გაზაფხულზე, და ნ.9:27-ში მოხსენიებულ წინასწარმეტყველური კვირის ამ შვიდი წლის „ შუაში “.

321 წლის 7 მარტს . დასასრულ “ იწინასწარმეტყველ და ნ.11:40. ეს „ დრო “ ხელსაყრელია ამ უკანასკნელ გამაფრთხილებელ სასჯელს შესასრულებლად, რომელიც მესამე მსოფლოო მის აღნიშნავს, ასევე ღმერთის მიერ არის ნაწინასწარმეტყველები „ მეექვსე საყვირით “, რომელიც გამოვლენდა გამოცხადებაში 9:13-დან 21-მდე . ეკონომიკური ნგრევა გამოწვეული Covid-ით .-19 ვირუსი აღნიშნავს 2020 წელს (2020 წლის 20 მარტიდან 2021 წლის 20 მარტამდე), როგორც ღვთაებრივი სასჯელების დასაწყისი .

დიდი ბაბილონის " დასჯა .

თავი „19“ ეხება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნების კონტექსტს და მის დაპირისპირებას ადამიანთა მემამბოხეებთან .

თავი „20“ აგონებს მეშვიდე ათასწლეულს, უკაცრიელდე და მიწაზე, სადაც ეშმაკი არის ტყვედ და ზეცაში, სადაც არჩეულები განიკითხავენ ღვთის მიერ უარყოფილი ბოროტი მკვდარი მემამბოხეების სიცოცხლესა და საქმეებს .

თავი „21“ აღმოაჩენს სიმბოლოკას 3x7, ანუ ღვთიური განწმენდის სრულყოფილებას (3) (7), რომელიც რეპროდუცირებულია მის რჩეულში, რომლებიც გამოისყიდეს და მიწიდან .

ამრიგად, ჩვენ ვხედავთ, რომ წინასწარმეტყველება თავის თემად იღებს ადვენტიზმის რჩეულს რევ. 3, 7, 14 =2x7 და 21 =3x7 (ზრდა განწმენდის სრულყოფისკენ).

თავი „22“ ასახავს იმ დროს, როდესაც აღორძინებულ და განახლებულ და მიწაზე ღმერთი

და აყენებს თავის ტახტს და მარადიულ სამეფოს რჩეულებს.

ადვენტიზმი

ვინ არიან ეს ღვთის შვილები და ასულები? ეს შეიძლება მაშინვე ვთქვათ, რადგან ეს დოკუმენტი მოგვცემს ყველ სასურველ მტკიცებულებას, რომ ეს ღვთაებრივი გამოცხადება ღმერთმა მიმართა "ადვენტისტ" ქრისტიანებს. გვინდა თუ არა, ღვთის ნება სუვერენულია და 1843 წლის გაზაფხულთან, როცა დანიელს 8:14-ში ნაწინასწარმეტყველები ბრძანებულება შევიდა ძალში, „მეშვიდე დღის ადვენტისტი“ სტანდარტი იყო ექსკლუზიური არხი, რომელიც დღემდე აკავშირებს ღმერთს. და მისი ადამიანური მსახურები. მაგრამ ფრთხილ დიყავი! ეს ნორმა მუდმივად ვითარდება და ამ ევოლუციაზე უარის თქმამ, ღვთის ნებით, გამოიწვია მისი ოფიციალური ინსტიტუციური წარმომადგენლობა იესო ქრისტეს მიერ 1994 წლადან. რა არის ადვენტიზმი? ეს სიტყვა მომდინარეობს ლათინურიდან "adventus" რაც ნიშნავს: ჩამოსვლს. იესო ქრისტეს, მის დიდებულ საბოლოო დაბრუნებას მამის დიდებაში, მოსალოდნელო იყო 1843 წლის გაზაფხულზე, 1844 წლის შემოდგომაზე და 1994 წლის შემოდგომაზე. ღვთის პროექტში დაგეგმილ ეს ცრუ მოლოდინები, მიუხედავად ამისა, თანახმაა. ტრაგიკული სულიერი შედეგები მათთვის, ვინც აბუჩად აგდებდა ამ წინასწარმეტყველურ განცხადებებს და მათ მოლოდინებს, რადგან ისინი სუვერენულად იყო ორგანიზებულ დიდი შემოქმედი ღმერთის მიერ. ამრიგად, ვინც ამ დოკუმენტში ამოიცნობს იესო ქრისტეს მიერ შემოთავაზებულ მნათობებს, პირდაპირი შედეგის შედეგად გახდება „ადვენტისტი“, „მეშვიდე დღის“, თუ არა ადამიანთა შორის, ეს იქნება ღმერთის შემთხვევაში; ეს, როგორც

კი ის მიატოვებს პირველ დღეს რელიგიურ დასვენებას, ივარჯიშოს მეშვიდე დღის დანარჩენ დღეს, რომელსაც ეწოდება შაბათი, რომელიც განწმენდილია ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნის დღიდან. ღმერთისადმი კუთვნილება გულისხმობს დამატებით ღვთაებრივ მოთხოვნებს; შაბათთან ერთად, არჩეულადგენტიც მოუწევს გააცნობიეროს, რომ მისი ფიზიკური სხეული ასევე ღმერთის საკუთრებაა და, როგორც ასეთი, მას მოუწევს საზრდოობს და ზრუნავს მასზე, როგორც ძვირფას ღვთაებრივ საკუთრებაში, ხორციელსაკურთხეველზე. ღმერთმა დააწესა ადამიანს, დაბადება 1:29-ში, მისი იდეალური დიეტა: „და თქვა ღმერთმა: აჰა, გაძლევ შენ ყველს თესლს, რომელიც არის მთელი დედამიწის ზურგზე, და ყველს ხეს, რომელიც მასშია. ხის ნაყოფი და თესლს მომტანი: ეს იქნება თქვენი საკვები.

ადგენტიცური აზროვნება განუყოფელია ღვთის მიერ გამოცხადებულ ქრისტიანულ პროექტისგან. იესო ქრისტეს დაბრუნება მოხსენიებულია მრავალ ბიბლიურ ციტატებში: ფსალმუნი 50:3: „**მოდიხ, ღმერთო ჩვენო**, ჩუმადარჩება; მის წინ არის შთანთქმის ცეცხლი, მის გარშემოძლიერი ქარიშხალი“; ფსალმუნი 96:13: „...**უფლის წინაშე! რადგან ის მოდიხ, რადგან მოდიხ დედამიწის გასამართლებლად**; ის განსჯის სამყაროს სიმართლად და ხალხს თავისი ერთგულების მიხედვით.»; ესა.35:4: „**უხარი გულში შეწუხებულს: გაბედეთ ნუ გეშინიათ; აი შენი ღმერთი, მოვა შურისძიება, ღვთის სასჯელი; თვითონ მოვა და გადაგარჩენს**“; 3ოს.6:3: „ვიცოდეთ ვეძიოთ უფლის შეცნობა; მისი მოვლ ისეთივე გარკვეულია, როგორც გამთენიისას. ის მოვა ჩვენთვის, როგორც წვიმა, როგორც გაზაფხულს წვიმა, რომელიც რწყავს დედამიწას“; ახალი აღთქმის წერილებში ვკითხულობთ: მათე 21:40: „ახლს, როცა მოვა ვენახის უფალი, რას უზამს ამ მეპატრონეებს?«; 24:50: „... ამ მსახურის ბატონი მოვა იმ დღეს, რომელსაც არ ელის და საათში, რომელიც არ იცის“; 25:31: „როცა მოვა კაცის ძე თავისი დიდებით, ყველს ანგელოზთან ერთად დაჯდება თავისი დიდების ტახტზე.«; ჯეა.7:27: „თუმცა, ჩვენ ვიცით, საიდან მოდიხ ეს; მაგრამ ქრისტე, როცა მოვა, ვერავინ გაიგებს, საიდან არის.«; 7:31: მრავალმა ხალხმა ირწმუნა იგი და ამბობდა: განა ქრისტე, როცა მოვა, მოახდინებს იმაზე მეტს სასწაულს, ვიდრე ამას აკეთებს?«; ებრ.10:37: „კიდევ ცოტა ხანს: მოვა და არ დააყოვნებს“. იესოს უკანასკნელი ჩვენება: იოანე 14:3: „და როცა წავალდა

მოვამზადებ ადგილს, ისევ მოვალ და ჩემთან წაგიყვან, რათა იქ იყოთ სადაც მე ვარ“; ანგელოზთა მოწმობა: ქ.1:11: „ და მათ თქვეს: გალოლელო, რატომ წყვეტთ ზეცის ყურებას? ეს იესო, რომელიც თქვენგან ამაღლდა ზეცად ისევ მოვა, როგორც ზეცაში მიმავალ იხილუ. “. მესიის ადვენტისტური პროექტი ჩნდება: ისა.61:1-2: „ უფლოს სული, იაჰვე, ჩემზეა, რადგან იაჰვემ მცხო, რომ სასიხარულო ცნობა მიმეტანა ღარიბებისთვის; მან გამომგზავნა, რომ განვკურნო გულმოდებლები, ტყვეებს თავისუფლება გამოვუცხადო და პატიმრებს ხსნა; გამოაცხადოს იაჰვეს კეთილგანწყობის წელი, ... “აი, როდესაც კითხულობდა ამ ტექსტს ნაზარეთის სინაგოგაში, იესომ შეწყვიტა კითხვა და დახურა წიგნი, რადგან დაწარჩენი, "დღეზე" შურისძიება“ მხოლოდ 2003 წლის შემდეგ უნდა განხორციელდეს, მისი დიდებულ ღვთაებრივი დაბრუნებისთვის: „ და შურისძიების დღე ჩვენი ღმერთისაგან; ნუგეშისცემას ყველგაჭირვებულს; »

ადვენტიზმს დღეს მრავალ სახე აქვს და პირველრიგში, ოფიციალური ინსტიტუციური ასპექტი, რომელიც უარყო 1991 წელს, უკანასკნელ ნათება, რომელიც იესომ შესთავაზა მას, თავმდაბალი ადამიანური ინსტრუმენტის მეშვეობით, რომელიც მე ვარ. საჭიროების შემთხვევაში, დეტალური გამოჩნდება ამ დოკუმენტში. უამრავი დისიდენტური ადვენტისტური ჯგუფი არსებობს მიმოფანტული მთელ დედამიწაზე. ეს შუქი მათ მიმართავს პრიორიტეტულად. ის არის „დიდი შუქი“, რომლისკენაც ჩვენს უფროს სულიერ დას, ელენ უაითს სურდა ადვენტისტი ხალხის წარმართვა. მან თავისი ნამუშევარი წარმოადგინა, როგორც "პატარა შუქი", რომელიც მიდის "დიდსკენ". და თავის ბოლო საჯარო გზავნილში, ორივე ხელში წმიდა ბიბლია ააფეთქა, მან განაცხადა: „მეზო, გირჩევთ ამ წიგნს“. მისი სურვილი ახლ შესრულებულია; დანიელო და გამოცხადება მთლიანად გაშიფრულია ბიბლიური კოდების მკაცრი გამოყენებით. სრულყოფილ ჰარმონია ცხადყოფს ღვთის დიდ სიბრძნეს. მკითხველო, ვინც არ უნდა იყოთ, მოგიწოდებთ არ დაუშვათ წარსულს შეცდომები, თქვენ უნდა მოერგოთ ღვთაებრივ გეგმას, რადგან ყოველს შემძლე არ მოერგება თქვენს თვალსაზრისს. სინათლის უარყოფა სასიკვდილო ცოდვას ყოველგვარი წამლის გარეშე; იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლს მას არ

ფარავს. ვხურავ ამ მნიშვნელოვან ფრჩხილს და ვუბრუნდები გამოცხადებულ „უბედურებას“.

სანამ აპოკალიფსის ისტორიას მივუახლოვდებით, უნდა აგიხსნათ, ზოგადად, რატომ არის ღვთისგან შთაგონებული წინასწარმეტყველებები ჩვენთვის, ადამიანებისთვის, სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი, რადგან მათი ცოდნა ან ზიზღი გამოიწვევს მარადიულ სიცოცხლეს ან სამუდამო სიკვდილს. მიზეზი შემდეგია: ადამიანს მოსწონს სტაბილურობა და, როგორც ასეთი, ეშინია ცვლილების. შესაბამისად, ის იცავს ამ სტაბილურობას და გარდაქმნის თავის რელიგიას ტრადიციად, უგულვებელყოფს ყველფერს, რაც სიახლეს ასპექტშია წარმოდგენილი. ასე მოიქცნენ პირველ რიგში ძველ ღვთაებრივი ალანსის ებრაელები, რომლებსაც იესო არ უყოყმანოდ აკრიტიკებს, როგორც „სატანის სინაგოგას“ გამოცხადების 2:8 და 3:9. მამათა ტრადიციის დაცვით მათ სჯეროდათ, რომ ამ გზით შეძლებდნენ ღმერთთან ურთიერთობის დაცვას. მაგრამ რა ხდება ამ შემთხვევაში? ადამიანი აღარ უსმენს ღმერთს, როცა მას ელპარაკება, არამედ სთხოვს ღმერთს, მოუსმინოს მის საუბარს. ამ სიტუაციაში ღმერთი ვეღარ პოულობს თავის ანგარიშს, მით უმეტეს, რომ თუ მართალა, რომ ის თავად არ იცვლს თავის ხასიათს და განსჯას, რომელიც მარადიულ დიგივე რჩება, ისიც მართალა, რომ მისი პროექტი მუდმივად იზრდება და მუდმივად იცვლება. ამ აზრის დასადასტურებლად ერთი ლექსიც საკმარისია: „მართალა გზა მბრწყინავი შუქის მსგავსია, რომლის სიკაშკაშე მატულობს შუადღემდე. (პრო 4:18). ამ ლექსის „გზა“ უდრის იესო ქრისტეში განსახიერებულ „გზას“. ეს ადასტურებს, რომ ქრისტესადმი რწმენის ჭეშმარიტებაც დროთა განმავლობაში ვითარდება, ღვთის არჩევანის მიხედვით, მისი გეგმის შესაბამისად. მარადისობის კანდიდატებმა უნდა მისცენ იესოს სიტყვებს ის მნიშვნელობა, რასაც იმსახურებენ, როდესაც მან უთხრა მათ: „ვინც ბოლომდე ინახავს ჩემს საქმეებს, მივცემ... (გამოცხ. 2:26)“. ბევრი ფიქრობს, რომ საკმარისია შეინარჩუნო ის, რაც ისწავლეთ თავიდან ბოლომდე; და ეს უკვე იყო ეროვნული ებრაელთა შეცდომა და იესოს გაკვეთილი ნიჭების იგავში.

მაგრამ ეს უნდა დავივიწყოთ, რომ ჭეშმარიტი რწმენა არის მუდმივი ურთიერთობა ცოცხალ ღმერთის სულთან, რომელიც ზრუნავს მისცეს თავის შვილებს ეს საკვები, რომელიც გამოდის მისი პირიდან ყოველთვის და ყოველთვის. ღვთის სიტყვა არ შემოიფარგლება მხოლოდ ბიბლიის წმინდა წერილებით, მას შემდეგ რჩება მუდმივად ცოცხალ „ლოოსი“, სიტყვა წამიერად ხორცშესხმული, ქრისტე სულიწმიდით მოქმედებს, რათა განაგრძოს დიალოგი მათთან, ვისაც ჰყავს. უყვართ და ეძებენ მას მთელს სულთ. მე შემომღია დავამოწმო ეს ყველფერი, რადგან მე პირადად ვისარგებლე ახალ შუქის ამ წვლილთ, რომელსაც ვუზიარებ მათ, ვისაც ის ისევე უყვარს, როგორც მე. ზეციდან მიღებული სიახლე მუდმივად აუმჯობესებს ჩვენს გაგებას მისი გამოვლენილი პროექტის შესახებ და ჩვენ უნდა ვიცოდეთ როგორ გადავწყვიტოთ და მივატოვოთ მოძველებული ინტერპრეტაციები, როდესაც ისინი მოძველდება. ბიბლია მოგვიწოდებს ამის გაკეთებაზე: „*გამოიკვლე ყველფერი; მჭიდროდ დაეჭირე იმას, რაც კარგია*;“ (1სთ.5:21).

ღვთის განაჩენი მუდმივად ადაპტირებულია ამ პროგრესულ ევოლუციასზე, რომელიც შთაგონებულია და გამოცხადებულია მისი ორაკულუბის არჩეულ მცველებთან. ამრიგად, ტრადიციის მკაცრი პატივისცემა იწვევს დანაკარგს, რადგან ის ხელს უშლის ადამიანებს შეეგუონ გადაჩენის პროგრამის ევოლუციას, რომელიც თანდათან გამოვლენდა სამყაროს აღსასრულმდე. არსებობს გამოთქმა, რომელიც სრულ მნიშვნელობას იძენს რელიგიურ სფეროში, ეს არის: აწმყო დროის ჭეშმარიტება ან აწმყო ჭეშმარიტება. ამ აზრის უკეთ გასაგებად უნდა ჩავიხედოთ წარსულში, სადაც მოციქულთა დროს გვქონდა რწმენის სრულყოფილი მომღვრება. მოგვიანებით, უკიდურესი სიბნელის წინასწარმეტყველების დროს, მოციქულთა მომღვრება შეიცვალა ორი „რომის“ მომღვრებით; იმპერიული და პაპური, ერთი და იგივე ღვთაებრივი პროექტის ორი ეტაპი ეშმაკისთვის მომზადებული. მაშასადამე, რეფორმის მუშაობა ამართლებს თავის სახელს, რადგან ის გულისხმობს ცრუ დოქტრინების ამომირკვას და სამოციქულო დოქტრინის განადგურებული კეთილ თესლის ხელხელ დარგვას. დიდი მოთმინებით, ღმერთმა დაუთმო დრო, ბევრი დრო, რათა მისი შუქი სრულდ და სრულებულიყო. წარმართული ღმერთებისგან განსხვავებით,

რომლებიც არ რეაგირებენ, რადგან ისინი არ არსებობენ, შემოქმედი ღმერთი მარადიულ დცხოვრობს და თავისი რეაქციებითა და განუმეორებელ მოქმედებებით აჩვენებს, რომ არსებობს; ადამიანის საუბედუროდ, მკაცრი სასჯელის საფარქვეშ. ის, ვინც ბრძანებს ბუნებას, რომელიც ხელმძღვანელობს ელვას, ჭექა-ქუხილს და ელვას, ვინც აღვიძებს ვულვანებს და აიძულებს მათ ცეცხლს სროლს დამნაშავე კაცობრიობაზე, რომელიც იწვევს მიწისძვრებს და იწვევს დესტრუქციულ ტალღებს, ის ასევე მოდის ჩურჩულთ თავის არჩეულ თანამდებობის პირთა გონებაში: მისი პროექტის მიმდინარეობა, რისთვისაც ემზადება, როგორც მან დიდი ხნით ადრე განაცხადა. „რადგან უფალ ღმერთი არაფერს აკეთებს, სანამ არ გაუმჟღავნებს თავის საიდუმლოს თავის მსახურებს, წინასწარმეტყველებს“ — ნათქვამია ამოსის 3:7-ში.

აპოკალიფსის პირველი შეხედა

თავის პრეზენტაციაში იოანე, უფალო იესო ქრისტეს მოციქულს, აღვვიწერს გამოსახულებებს, რომლებსაც ღმერთი აძლევს მას ხილვაში და ცნობებს, რომლებიც ისმის. გარეგნულად, მაგრამ მხოლოდ გარეგნულად, გამოცხადება, ბერძნულ "აპოკალიფსისის" თარგმანი, არაფერს ამჟღავნებს, რადგან ის ინარჩუნებს მის იდუმალ ასპექტს გაუგებარი მორწმუნეთა სიმრავლისთვის, ვინც მას კითხულობს. საიდუმლო ხელს უშლის მათ და ისინი მცირდება საიდუმლოების იგნორირებამდე.

ღმერთი ამას უმიზეზოდ არ აკეთებს. ამგვარად მოქმედებით ის გვასწავლის, თუ რამდენად წმინდაა მისი გამოცხადება და, როგორც ასეთი, ის მხოლოდ მისი რჩეულებისთვისაა განკუთვნილი. და სწორედაქარის მიზანშეწონილი ამ საკითხზე გარკვევა, მისი რჩეულები არიან არა ისინი, ვინც ამას ამტკიცებენ, არამედ მხოლოდ ისინი, ვისაც თავადაღიარებს თავის მსახურებად, რადგან ისინი გამოირჩევიან, ცრუმორწმუნეები, თავიანთი ერთგულებითა და მორჩილებით.

„*იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა ეჩვენებინა თავის მსახურებს ის, რაც უნდა მომხდარიყო სასწრაფოდ, და რომელიც მან თავისი ანგელოზის გაგზავნით აუწყა თავის მსახურს იოანეს, რომელმაც მოწმობდა ღვთის სიტყვა და იესო ქრისტეს ჩვენება. , ყველგერი რაც მან დაინახა. (გამოცხ. 1:1-2).*

ასე რომ, ვინც იოანეს 14:6-ში თქვა: „*მე ვარ გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე; არავინ მოდის მამასთან, გარდა ჩემი მეშვეობით*“, მოდის თავისი აპოკალიფსისით, მისი გამოცხადებით, რათა აჩვენოს თავის მსახურებს ჭეშმარიტების გზა, რომელიც

საშუალებას აძლევს მათ მიიღონ მარადიული სიცოცხლე, შეთავაზებული და შეთავაზებული მისი სახელთ. მაშასადამე, მხოლოდ ისინი მიიღებენ მას, ვისაც იგი თვლის მისი მიღების ღირსად. მას შემდეგ, რაც თავისი მიწიერი მსახურებით კონკრეტულ და ჩვენს, თუ რა წარმოადგენს ჭეშმარიტი რწმენის მოდელს, იესო აღიარებს მათ, ვინც იმსახურებს მის და ნებაყოფლობით გამომსყიდველ მსხვერპლს, რომ ისინი ნამდვილად მიიღეს თავი ამ მოდელს გზაზე, რომლთაც მან მათ წინ გაიარა. მისი სრული კურთხევა ღვთის მსახურებაში არის შემოთავაზებული სტანდარტი. თუ მომდვარმა უთხრა პილტეს: „...*მე მოვედი ქვეყნიერებაში, რათა დავამოწმო ჭეშმარიტება...*“ (იოანე 18:37), იმავე სამყაროში, მისმა რჩეულბმაც იგივე უნდა მოიქცნენ.

ყველს საიდუმლოებას აქვს თავისი ახსნა, მაგრამ მის გასაგებად თქვენ უნდა გამოიყენოთ გასაღებები, რომლებიც ხსნიან და ხურავენ საიდუმლოებებზე წვდომას. მაგრამ, სამწუხაროდ, ზედპირულად ცნობის მოყვარეებს, მთავარი გასაღები თავად ღმერთია, პირადად. თავის უფა ღმერთს და მისი უტყუარი და სრულყოფილდ სამართლიანი განსჯის მიხედვით, ის ხსნის ან ხურავს ადამიანის ინტელექტს. ეს პირველ და ბრკოლება გაუგებარს ხდის გამოცხადებულ წიგნს და ზოგადად წმინდა ბიბლია ხდება ცრუმორწმუნეების კითხვისას რელიგიური ალბის სტატიების კრებული. და ამ ცრუმორწმუნეთაგან ძალაან ბევრია, რის გამოც დედამიწაზე იესომ გაამრავლ თავისი გაფრთხილებები ცრუ ქრისტეს შესახებ, რომლებიც გამოჩნდებოდნენ სამყაროს აღსასრულმდე, მათე 24:5-11-24 და მათე .7:21-დან 23-მდე, სადაც ის აფრთხილებს მათ ცრუპრეტენზიებს, ვინც მასზე ყვირიან.

მაშასადამე, აპოკალიფსი არის გამოცხადება ჭეშმარიტი რწმენის ისტორიის შესახებ, რომელიც აღიარებულა იესო ქრისტეს მიერ მამაში და სულიწმინდაში, რომელიც მოდის მამისგან, ერთადერთი შემოქმედი ღმერთისაგან. ეს ჭეშმარიტი რწმენა კვალიფიცირდება მის რჩეულბს, რომლებიც გადიან უკიდურესი რელიგიური დაბნეულობის პერიოდებს ბნელ საუკუნეებში. ეს სიტუაცია ამართლებს *ვარსკვლავების* სიმბოლოს, რომელსაც ღმერთი მიაწერს რჩეულბს, რომლებსაც ის ცნობს, თუნდაც მომენტალურად, რადგან მათ მსგავსად, დაბადება 1:15-

ის თანახმად, ისინი ანათებენ სიბნელეში, „*დედა მიწის გასანათებლად*“.»

გამოცხადების მეორე გასაღები იმალება დანიელ წინასწარმეტყველს წიგნში, ძველ აღთქმის ერთ-ერთ წიგნში, რომელიც წარმოადგენს ღვთის „*ორი მოწმეს*“ პირველს, ციტირებულია გამოცხადებაში 11:3; მეორე არის გამოცხადება დაახლოებით წიგნები. მიწიერი მსახურების დროს იესომ თავისი მოწაფეების ყურადღება მიიპყრო ამ წინასწარმეტყველ დანიელზე, რომლის ჩვენებაც ისტორიულ წიგნებშია კლასიფიცირებული წმინდაებრაულ „*თორაში*“.

ღვთაებრივი გამოცხადება ორი სულიერი სვეტის ფორმას იღებს. მართალია, დანიელს წიგნები და იოანესთვის მიცემული აპოკალიფსის წიგნები ურთიერთდა მოკიდებულნი არიან და ავსებენ ერთმანეთს, ორი სვეტის მსგავსად, ღვთაებრივი ციური გამოცხადების დედაქალაქს.

მაშასადამე, გამოცხადება არის ჭეშმარიტი რწმენის ისტორია, რომელსაც ღმერთი განსაზღვრავს ამ მუხლში: „*ნეტარ არის ის, ვინც კითხულობს და ისმენს წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავს მასში დაწერილს! რადგან ახლოა დრო*“ (გამოცხ. 1:3).

ზმნას „წაკითხვა“ აქვს ზუსტი მნიშვნელობა ღმერთისთვის, რაც აკავშირებს წაკითხულ გზავნილს გაგების ფაქტს. ეს აზრი გამოხატულია ესა. 29:11-12-ში: „*ყველს გამოცხადება შენთვის არის და ლუქულს წიგნის სიტყვები, რომლებიც ეძლევა კითხვის მცოდნე კაცს და ამბობს: წაიკითხე ეს! და ვინ პასუხობს: არ შემეძლოა, რადგან და ლუქულია; ან წიგნის მსგავსად რომელსაც აძლევენ კაცს, რომელსაც კითხვა არ შეუძლოა და ამბობს: ეს წაიკითხე! და ვინ პასუხობს: მე არ ვიცი კითხვა . ამ შედარებებით სული ადასტურებს იმ ღვთაებრივი გზავნილების გაგების შეუძლებლობას, რომლებიც კოდირებულია მათთვის, ვინც „პატივს სცემს მას პირითა და ბაგეებით, მაგრამ ვისი გული შორს არის მისგან“, ესა. 29:13: „უფაღმა თქვა: როცა ეს ხალხი მომიახლოვდება, პატივს მცემს პირითა და ბაგეებით; მაგრამ მისი გული ჩემგან შორს არის და ჩემი შიში მხოლოდა და მიაწერი ტრადიციის მცნებაა“.*

მესამე გასაღები უერთდება პირველს. ის ასევე გვხვდება ღმერთში, რომელიც სუვერენულ დირჩევს თავის რჩეულთა შორის, ვისაც შეუძლია „წაკითხოს“

წინასწარმეტყველება, რათა გაანათლოს თავისი ძმები და დები იესო ქრისტეში. რადგან პავლემ ეს გაიხსენა 1 კორ.12:28-29-ში: „ და დანიშნა ღმერთმა ეკლესიაში ჯერ მოციქულები, მეორედ წინასწარმეტყველები, მესამედ მასწავლებლები, შემდეგ ისინი, ვისაც აქვთ სასწაულების ნიჭი, შემდეგ ისინი, ვისაც აქვთ განკურნების ნიჭი. და ხმარება, მართვა, სხვადასხვა ენაზე საუბარი. ყველ მოციქულთა? ყველ წინასწარმეტყველთა? ისინი ყველ ექიმები არიან? “.

ღვთის ხელმძღვანელობით, ადამიანი არ იმპროვიზაციას აკეთებს, როგორც წინასწარმეტყველ პირადი გადაწყვეტილებით. ყველფერი ისე ხდება, როგორც იესომ ასწავლია იგავში, ჩვენ არ უნდა ვიჩქაროთ პირველადი და დიდი დაკავება სცენის წინ, არამედ, პირიქით, უნდა დავჯდეთ ოთახის უკან და დავლოდოთ, თუ ეს მოხდება, რომ ღმერთი გვეპატიჟება პირველრიგში წავიდეთ. მე არ მიისწრაფოდა რაიმე განსაკუთრებული როლისთვის მის შემოქმედებაში და მხოლოდ დიდი მადა მქონდა გამეგო ამ უცნაური გზავნილების მნიშვნელობები, რომლებიც წავიკითხე გამოცხადებაში. და ეს იყო ღმერთი, რომელმაც, სანამ აზრს გავიგებდი, დამიძახა ხილვაში. ასე რომ, არ გაგიკვირდეთ ნამუშევრების განსაკუთრებულ და მანათობელ ხასიათს, რომელმაც მე წარმოგიდგინა; ეს არის ავთენტურად სამოციქულო მისიის ნაყოფი.

მაშასადამე, კოდში გამოვლენილი მისი საიდუმლოებების გაგების მომენტალური უუნარობა ნორმალურია და მოსალოდნელია ღვთის მიერ დადგენილი წესით. იგნორირება არ წარმოადგენს ბრალს, თუ ეს არ არის მოცემული შუქზე უარის თქმის შედეგი. უარის თქმის შემთხვევაში ის, რასაც ის წინასწარმეტყველების მეშვეობით ავლენს ამ დავალების შესრულებაზე, ღვთაებრივი განაჩენი მყისიერია: ეს არის ურთიერთობის გაწყვეტა, დცვა და იმედი. ამრიგად, მისიონერმა წინასწარმეტყველმა, იოანემ, მიიღო ღმერთისგან კოდირებული ხილვა, ბოლო დროს, სხვა მისიონერი წინასწარმეტყველო წარმოგიდგინა დღეს დანიელსა და გამოცხადების გაშიფრულხილვებს და გთავაზობთ ღვთაებრივი კურთხევის ყველ გარანტიას მათი ამალგებულ სიცხადით. ამ გაშიფვრისთვის მხოლოდ ერთი წყაროა: ბიბლია, სხვა არაფერი, თუ არა ბიბლია, არამედ მთელი ბიბლია, სულიწმიდის განათების ქვეშ. ღვთის ყურადღება და მისი სიყვარული მიმართულია

უბრალო ადამიანურ ქმნილებებზე, მორჩილი ბავშვების მსგავსად, რომლებიც იშვიათობდნენ აღსასრულის დროს. ღვთიური აზრის გაგება შესაძლებელია მხოლოდ ღმერთსა და მის მსახურს შორის მჭიდრო და ინტენსიური თანამშრომლობით. სიმართლას მოპარვა შეუძლებელია; ის ამას იმსახურებს. მას, ვისაც უყვარს, ღებულობს როგორც ღვთაებრივ გამონათქვამს, ნაყოფს, საყვარელ და თაყვანისმცემელუფლს არსს.

დიდი გამოცხადების სრული კონსტრუქცია, რომელიც შესრულებულია წიგნებით დანიელო და გამოცხადება, არის გიგანტური და მოტყუებითრთული. იმის გამო, რომ სინამდვილეში ღმერთი ხშირად ახსენებს ერთსა და იმავე საკითხებს სხვადასხვა და დამატებითი ასპექტებითა და დეტალებით. იმ დონეზე, რაც დღეს მაქვს ამ თემის ოსტატობის დონეზე, გამოვლენილი რელიგიური ისტორია რეალურად ძალიან მარტივი შესაჯამებელია.

ჯერ კიდევ რჩება მეოთხე გასაღები: ეს ჩვენ ვართ. ჩვენ უნდა ვიყოთ არჩეული, რადგან ჩვენმა სულმა და მთელმა ჩვენმა პიროვნებამ ღმერთს უნდა გაუზიაროს მისი ყველ წარმოდგენა სიკეთისა და ბოროტების შესახებ. თუ ვინმე მას არ ეკუთვნის, და რწმუნებულია, რომ ის თავის მოძღვრებას ამა თუ იმ საკითხში და უპირისპირდება. დიდებულ გამოცხადება მხოლოდ რჩეულთა განწმენდილ გონებაში ჩანს. სიმართლე ისეთია, რომ მასზე გარიგება არ შეიძლება, მოლპარაკება არ შეიძლება, ის უნდა იქნას მიღებული ან დატოვებული. როგორც იესომ ასწავლ, ყველ ფერი წყდება „დიახ“ ან „არა“. და რასაც ადამიანი ამატებს, მოდის ბოროტისგან.

ჯერ კიდევ რჩება ფუნდამენტური კრიტერიუმი, რომელსაც ღმერთი მოითხოვს: სრული თავმდაბლობა. ნაწარმოებით სიამაყე კანონიერია, მაგრამ სიამაყე არასოდეს იქნება: „ღმერთი ეწინააღმდეგება ამაყებს მაგრამ მაღლს ანიჭებს თავმდაბალს“ (იაკ. 4:6). სიამაყე, როგორც ბოროტების საფუძველი, რამაც გამოიწვია ეშმაკის დაცემა თავისი ამაზრზენი შედეგებით მისთვის და ღვთის ყველ ზეციური და მიწიერი ქმნილებებისთვის, შეუძლებელია ამაყი არსებისთვის არჩევა ქრისტეში.

თავმდაბლობა, ჭეშმარიტი თავმდაბლობა, მოიცავს ჩვენი ადამიანური სისუსტის აღიარებას და ქრისტეს სიტყვების დაჯერებას, როდესაც ის გვეუბნება: „ჩემ გარეშე ვერაფერს გააკეთებ“ (იოანე

15:5)“: ამ „არაფერში“ გვხვდება, უპირველეს ყოვლისა, მისი კოდირებული წინასწარმეტყველური გზავნილების მნიშვნელობის გაგების შესაძლებლობა. გეტყვით რატომ და აგიხსნით. თავისი სიბრძნით, მისი ღვთაებრივი სიბრძნით, უფალმა შთააგონა და ნიელს თავისი წინასწარმეტყველებები ათწლეულებით გამოყოფილი ელემენტებით. სანამ მან შთამაგონა იდეა, რომ ყველამ წინასწარმეტყველების შედარებითი სინთეზი გამეკეთებინა თავებად, ჩემამდე ეს არავის გაუკეთებია. რადგან მხოლოდ ამ ტექნიკის მეშვეობით ხდება ღმერთის მიერ წარმოდგენილი ბრალდებები სიზუსტესა და სიცხადეს. სინათლეს საიდუმლო ემყარება ყველ წინასწარმეტყველური ტექსტის სინთეზს, მისი ცალკეული თავების მონაცემების პარალელურად შესწავლას და, უპირველეს ყოვლისა, ბიბლიაში არსებული სიმბოლოების სულერი მნიშვნელობის მიებას. სანამ ეს მეთოდი გამოიყენებოდა, და ნიელს წიგნი, რომლის გარეშეც სრულად გაუგებარია გამოცხადების წინასწარმეტყველება, აღნიშნული ღვთაებრივი ბრალდებები დიდად არ აწუხებდა მათ, ვისაც ეხებოდა. ამ სიტუაციის შესაცვლელად იესო ქრისტეს სულიწმიდამ შთამაგონა, გამეხსნა ის, რაც მანამდე ბუნდოვანი იყო. ამრიგად, ღვთაებრივი რისხვის ოთხი ძირითადი სამიზნის იდენტიფიცირება უდავო გზით ვლნდება. ღმერთი არ ცნობს სხვა ავტორიტეტს, გარდა მისი წერილობითი სიტყვისა, და ეს არის ის, რომელიც გმობს და ადანაშაულებს, მისი „ორი მოწმის“ სახელწოდებით გამოცხადების 11:3-ის მიხედვით, მიწიერ და ზეციურ ცოდვილებს. მოდით შევხედოთ ამ გამოვლენილ წინასწარმეტყველურ ამბავს მოკლედ.

ნაწილი პირველი: ისრაელის ისტორია დეპორტაციის დროს - 605 წლდან

- და ნიელ ჩადის ბაბილონში (-605) დან .1
- და ნიელს ხილვები თანმიმდევრული მმართველების შესახებ
- 1-ქალღმის იმპერია : დან .2:32-37-38; 7:4.
- 2-მიდიისა და სპარსეთის იმპერია : დან .2:32-39; 7:5; 8:20.
- 3-ბერძნული იმპერია : დან .2:32-39; 7:6 ; 8:21 ; 11:3-4-21.
- 4-რომის იმპერია : დან .2:33-40; 7:7 ; 8:9 ; 9:26 ; 11:18-30.
- 5-ევროპული სამეფოები : დან .2:33; 7:7-20-24.

6-პაპის რეჟიმი:..... და ნ.7:8; 8:10 ; 9:27 ; 11:36.

ნაწილი მეორე : და ნიელო + გამოცხადება

წინასწარმეტყველება მესიის პირველი მოსვლს შესახებ, რომელიც უაწყობილოა იუდეველთა მიერ: და ნიელო 9.

ებრაელთა დევნა ბერძენი მეფის ანტიოქოს IV ეპიფანეს მიერ (-168): *დიდი უბედურების გამოცხადება* : და ნ.10:1. შესრულება : და ნ.11:31. რომაული დევნა (70): და ნ.9:26.

ქალდეელების, მიდიელებისა და სპარსელების შემდეგ, ბერძნები, რომის ბატონობა, იმპერიული, შემდეგ პაპური, 538 წლდან. რომში ქრისტიანული რწმენა ხვდება თავის მოკვდავ მტერს ორ თანმიმდევრულ იმპერიულ და პაპურ ფაზაში: და ნ.2 :40 43-მდე ; 7:7-8-19-და ნ 26-მდე ; 8:9-12 ; 11:36-40; 12:7 ; რევ .2; 8:8-11 ; 11:2 ; 12:3-და ნ 6-13-მდე 16-მდე ; 13:1-10 ; 14:8.

1170 წლდან (პიერ ვალდო), რეფორმაციის მოღვაწეობა ქრისტეს დაბრუნებამდე : Apo.2:19-20-24-და ნ 29-მდე ; 3:1 და ნ 3; 9:1-12 ; 13:11-და ნ 18-მდე .

1789 და 1798 წლებში ფრანგული რევოლუციური ათეიზმის სადამსჯელო მოქმედება : Rev.2:22; 8:12 ; 11:7-13.

ნაკოლენ I-ის იმპერია : Apo.8:13.

1843 წლდან ადვენტისტური რწმენის გამოცდა და მისი შედეგები: და ნიელო 8:14; 12:11-12 ; რევ .3. ტრადიციული პროტესტანტიზმის დაცემა : Rev.3:1 to 3; მისი სასჯელო : გამოცხ .9:1-და ნ 12-მდე (მე ⁻⁵ საყვირი). ნეტარია ადვენტისტი პიონერები: გამოცხ .3:4-6.

1873 წლდან, უნივერსალური მეშვიდე დღის ადვენტისტური ინსტიტუტის ოფიციალური კურთხევა : და ნიელო 12:12; 3:7; *ღმერთის ბეჭედი* : Rev.7; მისი უნივერსალური მისია ან სამი ანგელოზის გზავნილები: გამოცხადება 14:7-და ნ 13-მდე .

1994 წლდან, წინასწარმეტყველური რწმენის გამოცდის ქვეშ, ინსტიტუციური ადვენტისტური რწმენა და ეცა : Rev.3:14-და ნ 19-მდე . შედეგი: იგი შეუერთდა პროტესტანტულ ბანაკს, რომელიც უაწყობილიქნა 1844 წლდან : Rev.9:5-10. მისი სასჯელო : Rev.14:10 (*ისიც და ლეგს ...*).

2021-და ნ 2029 წლამდე, III მსოფლო ომი: და ნიელო 11:40-და ნ 45-მდე ; 9:13-და ნ 19-მდე (მე ⁻⁶ საყვირი).

2029 წელს კოლექტიური და ინდივიდუალური მადლოს დროის დასასრული : აპო.15.

რწმენის საყოველთაო გამოცდა: დაწესებულ საკვირაო კანონი: გამოცხ.12:17; 13:11-18 ; 17:12-14 ; შვიდი უკანასკნელი ჭირი: Rev.16.

2030 წლის გაზაფხულზე, „არმაგედონი“: სიკვდილს ბრძანება და ქრისტეს დიდებულ და ბრუნება: დაწიელო 2:34-35-44-45; 12:1 ; გამოცხ.13:15; 16:16. მეშვიდე საყვირი: Rev.1:7; 11:15-19 ; 19:11-დან 19-მდე. მეშვიდე ბოლო ჭირი: გამოცხადება 16:17. რჩეულთა მოსავალი ან აღტაცება: გამოხმაურება 14:14-დან 16-მდე. ცრუ რელიგიური მასწავლებლების რთველი ან დასჯა: გამოცხ.14:17-დან 20-მდე; 16:19 ; 17; 18; 19:20-21.

2030 წლის გაზაფხულთან, მეშვიდე ათასწლეულთან ანუ დიდი შაბათი ღვთისა და მისი რჩეულებისთვის: დამარცხებულ, სატანა არის მიჯაჭვული უკაცრიელ დედამიწაზე ათასი წლით: Rev.20:1-დან 3-მდე .9; რეგ.4; 11:18 ; 20:4-6.

დაახლოებით 3030 წ. უკანასკნელი განაჩენი: რჩეულთა დიდება: აპოკ.21. მეორე სიკვდილ დედამიწაზე: დაწიელო 7:11; 20:7-დან 15-მდე. განახლებულ დედამიწაზე: Rev.22; დან .2:35-44; 7:22-27.

რომის სიმბოლოები წინასწარმეტყველებაში

წინასწარმეტყველებების ბუნდოვანი ასპექტი ემყარება სხვადასხვა სიმბოლოების გამოყენებას, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ერთსა და იმავე არსებას ეხება. ამიტომ, ისინი ერთმანეთის

გამორიცხვის ნაცვლად, ავსებენ ერთმანეთს. ეს ღმერთს საშუალებას აძლევს შეინარჩუნოს ტექსტების იდუმალ ასპექტი და ჩანახატში ააშენოს მიზნობრივი საგნის სხვადასხვა ასპექტები. ასეთი მისი მთავარი სამიზნე: რომი.

დან.2-ში, ქანდაკების ხედვაში, ეს არის მეოთხე იმპერია "რკინის ფეხების" სიმბოლოთი. "რკინა" ასახავს მის მკაცრ ხასიათს და მის ლათინურ დევიზის "DVRA LEX SED LEX", ითარგმნება როგორც: "კანონი მძიმეა, მაგრამ კანონი კანონია". გარდა ამისა, „რკინის ფეხები“ იხსენებს ტანზე, თავზე, მხრებზე, მკლავებზე და ფეხებზე შემოსილ რომაელ ლეგიონერების გამოჩენას, რომლებიც ფეხით მიიწევდნენ გრძელ ორგანიზებულ და მოწესრიგებულ სვეტებში.

დან.7-ში რომი, თავის ორ წარმართულ ფაზაში, რესპუბლიკური და იმპერიული, ჯერ კიდევ მეოთხე იმპერიაა, რომელიც აღწერილია როგორც "საშინელი ურჩხულ რკინის კბილებით". კბილების რკინა აკავშირებს მას დანის რკინის ფეხებთან.2. მას ასევე აქვს "ათი რქა", რომელიც წარმოადგენს ათ დამოუკიდებელ ევროპულ სამეფოს, რომელიც ჩამოყალიბდება რომის იმპერიის დაცემის შემდეგ. ეს არის სწავლება, რომელიც მოცემულია დან.7:24-ში.

რქის "გამოჩენას", რომელიც წინასწარმეტყველებაში გახდება ყველ ღვთაებრივი რისხვის მთავარი სამიზნე. ის იღებს სახელს „კატარა რქა“, მაგრამ, პარადოქსულად, დან.7:20 მას „სხვებზე უფრო დიდ გარეგნობას“ ანიჭებს. განმარტება მოცემულია დან.8:23-24-ში, „ეს თავხედი და ხელოსანი მეფე... წარმატებას მიაღწევს თავის საქმეებში; ის გაანადგურებს ძლიერებს და წმინდანთ ხალხს“. ეს მხოლოდ ნაწილია იმ ქმედებებისა, რასაც ღმერთი ანიჭებს მეორე რომის ბატონობას, რომელიც განხორციელდა 538 წლიდან, პაპის რეჟიმის დამყარებით, რომელმაც დააწესა რომაული კათოლიკური რწმენა იუსტინიანე I-ის იმპერიულ ხელსუფლების მეშვეობით. ჩვენ მოგვიწევს გავითვალისწინოთ ყველ ბრალდება, რომელსაც ღმერთი ავრცელებს წინასწარმეტყველების განმავლობაში, ამ ავტოკრატიული და დესპოტური, მაგრამ რელიგიური რეჟიმის წინააღმდეგ, რომელსაც რომაული პაპები წარმოადგენს. თუ დან.7:24 მას უწოდებს „პირველს განგანსხვავებულს“, ეს სწორედ იმიტომ, რომ მისი ძალუფლება რელიგიურია და ის ეყრდნობა ძლევამოსილთა სარწმუნოებას, რომლებსაც

ეშინიათ მისი და ეშინიათ მისი გავლენის დმერთზე; რომელსაც დაწ.8:25 მიაწერს " მისი ილუთების წარმატებას ". ზოგს შეიძლება არანორმალური აღმოჩნდეს, რომ მე დაწიელს მე-7 მეფეს დაწიელს 8-ის მეფეს ვუკავშირებ. ამიტომ უნდა ვაჩვენო ამ კავშირის გამართლება.

დაწ.8-ში ჩვენ აღარ ვპოულობთ დაწიის 2-ისა და მე-7-ის ოთხი იმპერიული მემკვიდრეობას, არამედ ამ იმპერიებიდან მხოლოდ ორს, უფრო მეტიც, ტექსტში მკაფიოდ იდენტიფიცირებული: მიდიისა და სპარსეთის იმპერია, რომელსაც აღნიშნავს „ვერძი“ და ბერძნული იმპერია. გამოსახულია " თხის " მიერ, რომელიც წინ უსწრებს რომის იმპერიას. 323 წელს გარდაიცვალა დიდი ბერძენი დამპყრობელი ალექსანდრე მაკედონელი, " თხის დიდი რქა გატყდა ". მაგრამ მემკვიდრის გარეშე, მისი იმპერია იყოფა მის გენერლებს შორის. მათ შორის 20 წლიანი ომის შემდეგ, მხოლოდ 4სამეფო დარჩა " ოთხი რქა ზეცის ოთხ ქარზე ავიდა მის ნაცვლად ". ეს ოთხი რქაა ეგვიპტე, სირია, საბერძნეთი და თრაკია. ამ მე-8 თავში სული წარმოგვიდგენს ამ მეოთხე იმპერიის დაბადებას, რომელიც თავდაპირველად მხოლოდ დასავლეთის ქალქი იყო, ჯერ მონარქისტული, შემდეგ რესპუბლიკური - 510 წლიდან. სწორედ მის რესპუბლიკურ რეჟიმში მოიპოვა რომმა თანდათან ძალ უფლება ხალხების გარდაქმნით. რომელიც დახმარებისთვის მიმართა რომის კოლონიებს. ასეა, მე-9 სტროფში სახელწოდებით „კატრა რქა“, რომელიც უკვე აღნიშნავს რომის პაპის რეჟიმს დაწ.7-ში, რესპუბლიკური რომის ჩამოსვლ აღმოსავლეთის სტორიაში, სადაც არის ისრაელი, საბერძნეთში მისი ჩარევის შედეგად, " ოთხი რქიდან ერთი ". როგორც უკვე ვთქვი, ის გამოიძახეს - 214, რათა მოეგვარებინა დავა ორ ბერძნულ ლეგას, აქაის ლეგასა და აიტოლურ ლეგას შორის, და შედეგი იყო საბერძნეთი, მისი დამოუკიდებლობის დაკარგვა და რომაელების კოლონიური მონობა. - 146. მე-9 ლექსი იწვევს თანმიმდევრულ დაპყრობებს, რომლებიც იტალიის ამ პატარა ქალქს მეოთხე იმპერია დაქვევს, რომელიც წინა წინასწარმეტყველებებში " რკინის " მიერ იყო გამოსახული. მსჯელობის გეოგრაფიული მდებარეობა არის იტალია, სადაც რომი მდებარეობს. მისი დამფუძნებლების, რომ ულუსისა და რემუსის დაბადებაზე გამოსახულია მგელი, რომელიც მათ მუშუთი კვებავდა. ლათინურადსიტყვა Louve არის "lupa", რაც ნიშნავს მგელს, მაგრამ ასევე მეძავს.

ამ გვარად, შექმნიდან ეს ქალქი ღმერთმა აღნიშნა თავისი ორმაგი წინასწარმეტყველური დანიშნულებით. ჩვენ ვიპოვიით მას, როგორც მგელს იესოს ცხვრის ფარაში, რომელიც მას მეძავს შეადარებს 17-ში. შემდეგ, მისი გაფართოება მის "სამხრეთში" განხორციელდა სამხრეთ იტალიის დაპყრობით (- 496-დან - 272 წლამდე), შემდეგ კი გამარჯვებულ გამოვიდა კართაგენის, დღევანდელი ტუნისის წინააღმდეგ, ჩვენს წელთაღრიცხვამდე 264 წ. შემდეგი ეტაპი მისი „აღმოსავლეთისკენ“ არის მისი ინტერვენცია საბერძნეთში, როგორც ეს ახლ ვნახეთ. სწორედ იქ არის აღწერილი, როგორც ალექსანდრე მაკედონისგან მემკვიდრეობით მიღებული ბერძნული იმპერიის დაშლილი იმპერიის „აღმავალი ოთხი რქიდან ერთიდან“. სულ უფრო ძლიერი, - 63 წელს, რომი დაასრულებს თავის ყოფნას და კოლონიალურ ძალს იუდასს, რომელსაც სული უწოდებს "ყველზე ლამაზ ქვეყანას", რადგან ეს იყო მისი მოღვაწეობა მისი შექმნის დღიდან, მისი ხალხის ეგვიპტიდან გასვლს შემდეგ. ეს გამოთქმა მეორდება ეზეკ. 20:6-15-ში. ისტორიული სიზუსტე: კიდევ ერთხელ მოუწოდა რომს ჰირკანუსმა თავისი ძმის არისტობულუსის წინააღმდეგ საბრძოლველად. სამი რომაული დაპყრობა, რომელიც აღწერილია იმავე გეოგრაფიული ფორმით, როგორც იმავე თავის მიდიურ-სპარსული „გერძი“, შეესაბამება ისტორიულ ჩვენებებს. მაშასადამე, ღმერთის მიერ დასახული მიზანი მიღწეულია: დან.7:8-ისა და დან.8:9-ის გამოთქმა „პატარა რქა“ ორივე ცნობაში ეხება რომაულ იდენტობას. საქმე დემონსტრირებული და უდავოა. ამ დარწმუნებით, ღვთაებრივი სული შეძლებს დაასრულოს თავისი სწავლება და ბრალდებები, რომლებიც წაყენებულა ამ პაპის რელიგიურ რეჟიმზე, რომელიც ზეცის ყველზე ქექა-ქუხილს კონცენტრირებს საკუთარ თავზე. პაპის რომიდან იმპერიულ რომში მემკვიდრეობა ნაჩვენებია დან.7-ში, აქ, დან.8-ში, სული გამოტოვებს საუკუნეებს, რომლებიც მათ ჰყოფს, და მე-10 ლექსიდან ის კვლავ მიზნად ისახავს პაპის ერთეულს, მის საყვარელ მოკვდავ მტერს; და არა უმიზეზოდ. რადგან ის წვდება იესო ქრისტეს მიერ შეკრებილ ცათა სასუფევლს მოქალაქეთა ქრისტიანულ რელიგიას: „აღდა ზეცის ლშქარში“. ეს განხორციელდა 538 წელს იუსტინიანე I-ის იმპერიული ბრძანებულებით, რომელმაც შესთავაზა ვიგილუს I-ს რელიგიური ავტორიტეტი და ვატიკანის პაპის ტახტი. მაგრამ ამ ძალთ შეიარაღებულ, ის

მოქმედებს ღვთის წმინდანების წინააღმდეგ, რომლებსაც ქრისტიანული რელიგიის სახელთ დევნიან, როგორც ამას მისი ისტორიული მემკვიდრეები გააკეთებენ თითქმის 1260 წლს განმავლობაში (538 და 1789-1793 წლებში). ისტორიული სიზუსტე ადასტურებს ამ ხანგრძლივობის სიზუსტეს, რადგან იცის, რომ ბრძანებულება დაიწერა 533 წელს. ამიტომ 1260 წელ დასრულდა, ამ გაანგარიშებით, 1793 წელს, წელს, როდესაც რევოლუციურ "ტერორში" გამოცხადდა რომის ეკლესიის გაუქმება. " მან გამოიწვია რამდენიმე ვარსკვლავი მიწაზე და დარტყა ისინი ." გამოსახულება იქნება აღებული Rev.12:4-ში: „ მისმა კუდმა გამოათრია ცის ვარსკვლავების მესამედი და დააგდო ისინი დედამიწაზე “. გასაღებები მოცემულია ბიბლიაში. რაც შეეხება ვარსკვლავებს, ისინი მოცემულია დაბ.1:15-ში: „ ღმერთმა განათავსა ისინი ცის სივრცეში, რათა განათქვამდნენ დედამიწა “; დაბ.15:5-ში ისინი აბრაამის შთამომავალს ადარებენ: „ აღხედუ ზეცისკენ და დათვალე ვარსკვლავები, თუ შეგიძლია მათი დათვლა; ასეთი იქნება შენი შთამომავლობა “; და ნ.12:3-ში: „ ვინც ბევრს ასწავლს სიმათლეს, ვარსკვლავებივით ბრწყინავს მარადიულად და მარადიულად “. სიტყვა „ კუდი “ დიდ მნიშვნელობას მიიღებს იესო ქრისტეს აპოკალიფსში, რადგან ის სიმბოლოა და აღნიშნავს „ წინასწარმეტყველს, რომელიც ასწავლს სივრცეს “, როგორც ესაია 9:14 გვეუბნება, რითაც გვიხსნის ღვთაებრივი გზავნილს გაგებას. ამიტომ რომის პაპის რეჟიმს თავისი ბატონობისა და წარმოშობის საუკუნეების განმავლობაში ცრუ წინასწარმეტყველები ხელმძღვანელობდნენ, ღვთის მიერ გამოცხადებულ წმინდა და სამართლიანი განაჩენის მიხედვით.

დან.8:11-ში ღმერთი ადანაშაულებს პაპობას იესო ქრისტეს, ერთადერთ „ მმართველს მეთაურის “ წინააღმდეგ აღზევებაში, როგორც ამას 25-ე მუხლიცხადყოფს, რომელიც ასევე მოხსენიებულია როგორც „ მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი “, გამოცხ.17-ში. :14; 19:16. ჩვენ ვკითხვლობთ: " ის წამოდგა ჯარის კაპიტანთან, წაართვა მას სამუდამო და გადააქცია მისი საკურთხევლის საფუძველი ." ეს თარგმანი განსხვავდება ამჟამინდელი თარგმანებისგან, მაგრამ მას აქვს დასახურება, რომ მკაცრად იცავს ორიგინალურ ებრაულ ტექსტს. და ამ ფორმით ღვთის გზავნილი იღებს თანმიმდევრულობას და სიზუსტეს. ტერმინი „ მარადიული “ აქ „მსხვერპლს“ არ ეხება,

რადგან ეს სიტყვა ებრაულ ტექსტში არ არის დაწერილი, მისი არსებობა უკანონოა და არ არის გამართლებული; უფრო მეტიც, ის ამახინჯებს წინასწარმეტყველების მნიშვნელობას. მართლაც, წინასწარმეტყველება მიზნად ისახავს ქრისტიანულ ეპოქას, როდესაც დაწ. 9:26-ის თანახმად, *მსხვერპლშეწირვა და შესაწირავი* გაუქმდა. ეს ტერმინი „*მუდმივი*“ ეხება იესო ქრისტეს ექსკლუზიურ საკუთრებას, რომელიც არის მისი მღვდელმსახურება, კერძოდ, მისი, როგორც შუამავლს ძალ უფლება მხოლოდ მისი რჩეულს სასარგებლოდ, რომლებსაც ის ამოიცნობს და ირჩევს. თუმცა, ამ პრეტენზიის ხელში ჩაგდება, პაპის რეჟიმი აკურთხებს და წყევლობს და წყევლს ღვთისგან კურთხეულებს, რომლებსაც ტყუილ და დაწინაურებულ ერესში, აჩენს თავს ღვთაებრივი რწმენის ნიმუშად; პრეტენზია, რომელიც სრულად სადავოა ღმერთის მიერ მის წინასწარმეტყველურ გამოცხადებაში, რომელიც მას დაწ. 7:25-ში ადაწინაურებს „*დროების და კანონის შეცვლის გეგმის შემუშავებაში*“. მაშასადამე, ერესი არის პაპის რეჟიმის მთელ საქმიანობაში, რითაც უღირსი გახდა რაიმე რელიგიური განსჯის ტარებისთვის ან გამოტანისთვის. მაშასადამე, *მარადიულო* შეესაბამება ებრაელთა 7:24-ის სწავლებას, იესო ქრისტეს „*გადაუვალ მღვდელმსახურებას*“. ამიტომაც, რომ პაპს არ შეუძლია მოითხოვოს თავისი ძალისა და ავტორიტეტის გადაცემა ღვთისგან იესო ქრისტეში; მაშასადამე, მას შეეძლო მხოლოდ უკანონოდ მოეპარა მისგან იმ ყველ შედეგით, რაც ამგვარ ქურდობას მოჰყვება მისთვის და მათთვის, ვისაც აცდუნებს. ეს შედეგები ვლენდება დაწ. 7:11-ში. ბოლო სამსჯავროზე ის განიცდის "*მეორე სიკვდილს, ცოცხლად ჩაგდებას ცეცხლს და გოგირდის ტბაში*", რომელთაც იგი დიდი ხანია ემუქრება საკუთარ თავს, მონარქებს და ყველ ადამიანს, რომ ემსახურებოდნენ და ეშინოდათ მას: "*მაშინ მე შეხედა ამპარტავანი სიტყვების გამო, რომელსაც რქა ამბობდა, და როგორც მე ვუყურებდი, მხეცი მოკლეს, მისი ცხედარი გაანადგურეს, ცეცხლს გადასცეს და საწვავად.*" თავის მხრივ, აპოკალიფსის გამოცხადება დადასტურებს აღშფოთებულ და იმედგაცრუებულ ჭეშმარიტი ღმერთის სამართლიანი განაჩენის ამ წინადადებას გამოცხადებაში 17:16; 18:8; 19:20. მე გადავწყვიტე თარგმნა „*და დავამხე მისი საკურთხევლის საფუძველს*“ პაპის რეჟიმის

წინა აღმდეგ ბრალდებების სულიერი ხასიათის გამო. მართლაც, ებრაული სიტყვა „მეკონ“ შეიძლება ითარგმნოს როგორც: *ადგილი ან საფუძველი*. და იმ შემთხვევაში, რაც წარმოიქმნება, ეს ნამდვილად არის *სულიერი სიწმინდის საფუძველი*, რომელიც გადატრიალებულია. ეს ტერმინი „*ფუძე*“ ეხება, ეფეს. 2:20-21-ის მიხედვით, თავად იესო ქრისტეს, „*კუთხის მთვარე ქვას*“, არამედ მთელ სამოციქულო სამირკველს სულიერ ნაგებობასთან შედარებით, კერძოდ, „*საწმინდარი*“ საკუთრებაში. იესო ქრისტე, რომელიც ღმერთმა ააშენა მასზე. ამიტომ წმინდა პეტრეს სავარაუდო მემკვიდრეობა ეწინააღმდეგება თავად ღმერთს. პოპერისთვის, პეტრეს ერთადერთი მემკვიდრეობაა მისი ჯალთების მუშაობის გაგრძელება, რომლებმაც ჯვარს აცვეს იგი მისი ღვთაებრივი მოძღვრის შემდეგ. მისმა ინკვიზიციური რეჟიმმა ერთგულად გაავრცელა თავდაპირველი წარმართული მოდელო. ღმერთმა „*შეცვალა დრო და კანონი*“, რომელიც დააწესა ღმერთმა, ეს შეუწყნარებელი და სასტიკი რეჟიმი, რომლის მკვლელები იყვნენ პაპის ცალკეული თავები, ცნობილი კრიმინალები, როგორცაა ალექსანდრე VI ბორჯია და მისი ვაჟი კეისარი, ჯალთი და კარდინალი, მოწმობს მის განუყოფელ ეშმაკურ ბუნებაზე. რომის კათოლიკური პაპის ინსტიტუტი. ამ რელიგიურმა ხელსუფლებამ მოახდინა მშვიდობიანი ხალხის უზარმაზარი ხოცვა-ჟლეტა, იძულებითი მოქცევით, სიკვდილთ დასჯის ქვეშ და ჯვაროსნული ლშქრობების რელიგიური ბრძანებები ხელმძღვანელობდა მუსლიმებს, რომლებმაც დაიპყრეს ისრაელის მიწა; ღმერთის მიერ დაწყებულ მიწა 70 წლადან, სადაც რომაელები მოვიდნენ „*ქალქისა და სიწმინდის*“ დასაზღვრევად, და ნ.9:26-ში ნათქვამის შესაბამისად, იუდეველთა მიერ მესიის უარყოფის შედეგად. „*მისი საწმიდრის საფუძველი*“ ეხება მოციქულთა მიერ მიღებულ ყველ დოქტრინალურ ჭეშმარიტებას, რომლებმაც ისინი გადასცეს მომავალ თაობებს ახალ აღთქმის წმინდა წერილების მეშვეობით; მეორე ღმერთის „*ორი მოწმედან*“, *გამოცხ.11:3-ის მიხედვით* ამ მდუმარე მოწმიდან პოპერიმ შეინარჩუნა მხოლოდ ბიბლიური რწმენის გმირების სახელები, რომლებსაც იგი თავყვანს სცემს და უხვად ემსახურება თავისი მიმდევრების სიმრავლთ. რომის მიხედვით ჭეშმარიტება ნაწილობრივ არის ჩაწერილი მის „*მისაღში*“ (მასების მეგზური), რომელიც ცვლის ღვთის

„*ორ მოწმეს*“; ძველი და ახალი აღთქმების ნაწერები, რომლებიც ერთად ქმნიან წმინდა ბიბლიას, რომელსაც იგი ებრძოდა თავისი ერთგული მიმდევრების მკვლელობით.

დან.8-ის მე-12 ლექსი გაგვიმხილავს, თუ რატომ იძულებული გახდა ღმერთი თავად შეექმნა ეს ამაზრზენი და საზიზღარი რელიგია. „*ჯარი მარადიულად გადაეცა ცოდვის გამო*.“ ამრიგად, ამ რეჟიმის საშინელ და საზიზღარი ქმედებები არსებობდა ღვთის სურვილთ, რათა დაესაჯა „*ცოდვა*“, რაც, 1 იოანეს 3:4-ის თანახმად, კანონის დარღვევაა. და ეს არის ქმედება, რომელიც მიეკუთვნება უკვე რომსს, მაგრამ მის წარმართულ იმპერიულ ფაზაში, რადგან ასეთი სერიოზული ცოდვა, რომელიც იმსახურებს ასეთ დასჯას, შეეხო ღმერთს ორ უკიდურესად მგრძნობიარე საკითხზე: მის დიდებას, როგორც ღმერთის შემოქმედს და ქრისტიში გამარჯვებულს. ჩვენ დავინახავთ 8:7-8-ში, რომ 538 წელს პაპის რეჟიმის დამყარება წარმოადგენს მეორე სასჯელს, რომელიც ღმერთმა დააწესა და წინასწარმეტყველებს „*მეორე საყვირის*“ გამაფრთხილებელი სიმბოლოთი. მას წინ უსწრებს კიდევ ერთი სასჯელი, რომელიც განხორციელდა ბარბაროსების შემოსევებით ევროპაში, რომელიც მოღალატე ქრისტიანულ გახდა. ეს ქმედებები ვრცელდება 395-დან 476 წლამდე, სასჯელს მიზეზი ჯერ კიდევ 395 წლამდეა ნაკონი. ამრიგად, დადასტურებულია 321 წლის 7 მარტის თარიღი, რომელშიც წარმართი რომის იმპერატორ კონსტანტინე I-ს თავაზობდა მშვიდობას. იმპერიის ქრისტიანებმა განკარგულებით უბრძანეს შაბათის პრაქტიკის მიტოვება, რომელიც მან შეცვალა დანარჩენი პირველი დღით. ახლ, ეს პირველი დღე დაეთმო წარმართულ თავვანისცემას და უძველეს გაღმერთებულ მზისადმი. ღმერთმა მოულოდნელად განიცადა ორმაგი აღშფოთება: დაკარგა თავისი შაბათი, მისი შემოქმედის ხსოვნა და მისი საბოლოო გამარჯვება ყველ მტერზე, მაგრამ ასევე, ამის ნაცვლად, წარმართული პატივის გახანგრძლივება, რომელიც მინიჭებული იყო პირველ დღეს, სწორედ ამ დღეს. იესო ქრისტეს მოწაფეების რიგები. ცოტას თუ გაიგებს შეცდომის მნიშვნელობას, რადგან უნდა გვესმოდეს, რომ ღმერთი არა მხოლოდ სიცოცხლის შემქმნელია, ის არის დროის შემქმნელი და ორგანიზატორიც და მხოლოდ ამ მიზნით შექმნა ცის ვარსკვლავები. მზე მეოთხე დღეს ჩნდება დღეების

აღსანიშნავად, მთვარე ღამის აღსანიშნავად და ისევ მზე და ვარსკვლავები წლების აღსანიშნავად. მაგრამ კვირა არ არის მონიშნული ვარსკვლავებით, ის დაფუძნებულია მხოლოდ შემოქმედი ღმერთის სუვერენულ გადაწყვეტილებაზე. ამიტომ, ეს იქნება მისი ავტორიტეტის ნიშანი და ღმერთი იზრუნებს მასზე.

შუქი შაბათს

კვირის შინაგანი ორგანიზაცია ასევე მისი ღვთაებრივი ნების გამოხატულებაა და ღმერთი ამას თავის დროზე გაიხსენებს მეოთხე მცნების ტექსტში: „ გაიხსენე დასვენების დღე, რათა ის წმინდა იყოს. თქვენ გაქვთ ექვსი დღე მთელი თქვენი საქმის შესასრულებლად მაგრამ მეშვიდე არის უფლოს, თქვენი ღმერთის დღე, იმ დღეს არავითარი საქმე არ გააკეთოთ არც შენ, არც შენმა ცოლმა, არც შვილებმა, არც ცხოველებმა და არც უცხომ. შენს კარებშია, რადგან უფალმა შექმნა ცა, დედამიწა და ზღვა და ყველფერი, რაც მათშია ექვს დღეში; ამიტომ აკურთხა მეშვიდე დღე და განწმინდა იგი ”.

დააკვირდით, ამ ციტატაში საუბარია მხოლოდ ნომრებზე „ექვსი და შვიდი“; სიტყვა შაბათი არც კი არის ნახსენები. და მისი " მეშვიდე " ფორმით, რიგითი რიცხვით, შემოქმედი კანონმდებელი ამტკიცებს პოზიციას, რომ ეს მეშვიდე დატვირთული დღე . რატომ არის ეს დაჟინებული? მე მოგცემთ მიზეზს, რომ საჭიროების შემთხვევაში შეცვალოთ თქვენი შეხედულება ამ მცნებაზე. ღმერთს სურდა განეახლებინა დროის წესრიგი, რომელიც მან დაამყარა სამყაროს დასაბამიდან. და თუ ის ასე დაჟინებით მოითხოვს, ეს იმიტომ ხდება, რომ კვირა აგებულია მისი გადარჩენის პროექტის სრული დროით: 7000 წელი ან უფრო ზუსტად, 6000 + 1000 წელი. მისი გადარჩენის გეგმის დამახინჯების გამო, ხორების კლდეზე ორჯერ დარტყმით, მოსეს ხელი შეუშალა მიწიერ ქანაანში შესვლას. ეს იყო გაკვეთილი, რომელიც ღმერთს სურდა მის ურჩობის შესახებ. 1843-44 წლებიდან პირველი დღის დასვენებას იგივე შედეგები მოაქვს, მაგრამ ამჯერად ის ხელს უშლის ზეციურ ქანაანში შესვლას, რჩეულთა რწმენის ჯილდოს, რომელსაც სთავაზობენ იესო ქრისტეს გამომსყიდველი სიკვდილით. ეს ღვთაებრივი განაჩენი აჯანყებულებზე მოდის, რადგან მოსეს მოქმედების მსგავსად, პირველი დღის დაწარჩენი დღეც არ შეესაბამება ღვთის მიერ დაპროგრამებულ გეგმას. სახელები შეიძლება შეიცვალოს დიდი შედეგების გარეშე, მაგრამ რიცხვების ხასიათი მათი უცვლელია. შემოქმედი ღმერთისთვის, რომელიც ზედამხედველობს მის შემოქმედებას, დროის პროგრესირებადი პროგრესირება ხდება შვიდი დღის კვირების თანმიმდევრობით. უცვლელად, პირველი დღე დარჩება პირველ დღედ და " მეშვიდე " დარჩება " მეშვიდედ ". ყოველი დღე სამუდამოდ შეინარჩუნებს იმ ღირებულებას, რომელიც ღმერთმა

მას თავიდანვე მისცა. და დაბაღება გვასწავლეს მე-2 თავში, რომ მეშვიდე დღე არის კონკრეტული ბედის ობიექტი: ის არის „განწმენდილი“, ანუ გამოყოფილი. აქამდე კაცობრიობა იგნორირებას უკეთებდა ამ განსაკუთრებულ ღირებულების ნამდვილ მიზეზს, მაგრამ დღეს მისი სახელთ ვამღვ ღვთის ახსნას. მის შუქზე ნათელია და გამართლებულია ღვთის არჩევანი: მეშვიდე დღე წინასწარმეტყველებს ღვთაებრივი გლობალური პროექტის მეშვიდე ათასწლეულს 7000 მზის წლის განმავლობაში, რომელთაგან ბოლო "ათასი წელი" მოყვანილია Apo.20-ში, იხილვს იესო ქრისტეს რჩეულს. შევიდნენ თავიანთი საყვარელი მოძღვრის სიხარულსა და ყოფნაში. და ეს ჯილდო მიიღება იესოს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვების წყალობით. წმიდა შაბათი აღარ არის მხოლოდ ღმერთის მიერ ჩვენი მიწიერი სამყაროს შექმნის ხსოვნა, ის ასევე ყოველკვირას აღნიშნავს წინსვლს ცათა სასუფეველში, სადაც, იოანეს თანახმად. 14:2-3, იესო „ამზადებს ადგილს.“ მისი საყვარელი რჩეულსთვის. აქ არის ძალიან ლმაზი მიზეზი, რომ შევიყვაროთ იგი და პატივი ვცეთ მას ამ წმიდა მეშვიდე დღეს, როდესაც ის გამოჩნდება ჩვენი კვირების დასასრულის აღსანიშნავად, მზის ჩასვლსას, მე-6^{ლს} ბოლოს.

ამიერიდან, როდესაც კითხულობთ ან გესმით ამ მეოთხე მცნების სიტყვებს, უნდა მოისმინოთ ტექსტის სიტყვების მიღმა, როგორ ამბობს ღმერთი ადამიანებს: „თქვენ გაქვთ 6000 წელი რჩეულთა რწმენის საქმეების შესაქმნელად, რადგან გაქვთ ამ დროიდან მიაღწიეთ დასასრულს, **მეშვიდე ათასწლეულს 1000 წლის დრო** აღარ გეკუთვნით; ის გაგრძელდება მხოლოდ ჩემი რჩეულებისთვის, რომლებიც შევიდნენ ჩემს ზეციურ მარადისობაში, იესო ქრისტეს მიერ აღიარებულ ჭეშმარიტი რწმენის მეშვეობით“.

ამრიგად, შაბათი გვევლნება, როგორც სიმბოლური და წინასწარმეტყველური ნიშანი მარადიულ სიცოცხლსა, რომელიც დაცულია დედამიწის გამოსყიდულებისთვის. ასევე, იესომ ეს ილუსტრირებულა მათე 13:45—46-ში მოყვანილი იგავი „**ძვირფასი მარგალიტით**“: „**ცათა სასუფეველო ჯერ კიდევ ვაჭარს ჰგავს, რომელიც ლმაზ მარგალიტებს ეძებს. მან იპოვა ძვირფასი მარგალიტი**; და წავიდა, გაყიდა ყველფერი, რაც ჰქონდა და იყიდა იგი“.

ამ ლექსს შეუძლია მიიღოს ორი საპირისპირო ახსნა. გამოთქმა „**ცათა სასუფეველო**“ მიუთითებს ღვთის

გადა რჩენის პროექტზე. თავისი პროექტის წარმოდგენისას, იესო ქრისტე საკუთარ თავს ადარებს „მარგალიტის“ „ვაჭარს“, რომელიც ეძებს მარგალიტს, ყველზე ლმაზს, ყველზე სრულყოფილს და, შესაბამისად, ყველზე მაღალფასს. ამ იშვიათი და, შესაბამისად, ძვირფასი მარგალიტის საპოვნელად, იესომ დატოვა ზეცა და მისი დიდება და დედამიწაზე თავისი საშინელო სიკვდილს ფასად, მან უკან იყიდა ეს სულიერი მარგალიტები, რათა ისინი სამუდამოდ გახდნენ მისი საკუთრება. მაგრამ პირიქით, ვაჭარი არის ის რჩეული, რომელსაც სწყურია აბსოლუტური, ღვთაებრივი სრულყოფილება, რომელიც იქნება ჭეშმარიტი რწმენის ჯილდო. აქ ისევ, ციური მოწოდების ამ პრიზის მოსაპოვებლად, ის ტოვებს ამოდა უსამართლო მიწიერ ფასეულობებს, რათა თავი მიუძღვნას შემოქმედ ღმერთს მისთვის სასიამოვნო თავგანისცემას. ამ ვერსიაში, ძვირფასი მარგალიტი არის მარადიული სიცოცხლე, რომელიც იესო ქრისტემ შესთავაზა თავის რჩეულს 2030 წლის გაზაფხულზე.

ეს ძვირფასი მარგალიტი მხოლოდ ადვენტიზმის ბოლო ეპოქას შეიძლება ეხებოდეს; ის, ვისი უკანასკნელი წარმომადგენლებიც იცოცხლებენ იესო ქრისტეს ჭეშმარიტ და ბრუნებამდე. ამიტომაა, რომ ეს ძვირფასი მარგალიტი აერთიანებს შაბათს, ქრისტეს და ბრუნებას და უკანასკნელ რჩეულთა სიწმინდეს. ამ უკანასკნელ ეპოქაში აღმოჩენილი მოძღვრების სრულყოფილება წმინდანებს ამლევს მარგალიტის გამოსახულებას. მარადისობაში ცოცხლად შესვლის მათი სპეციფიკური გამოცდილება ადასტურებს ამ მარგალიტის სურათს. და მათი მიჯაჭვულობა მეშვიდე დღის შაბათთან, რომელიც მათ იციან, რომ მეშვიდე ათასწლეულს წინასწარმეტყველებაა, შაბათს და მეშვიდე ათასწლეულს ამლევს უნიკალური ძვირფასი სამკაულის გამოსახულებას, რომელსაც ვერაფერი შეედრება, გარდა „ძვირფასი მარგალიტისა“. ეს იდეა გამოჩნდება გამოცხადებაში 21:21: „თორმეტი კარიბჭე იყო თორმეტი მარგალიტი ; თითოეული კარი ერთი მძივისაგან იყო. ქალქის მოედანი სუფთა ოქრო იყო, გამჭვირვალე მინასავით. ეს ლექსი ხაზს უსვამს ღმერთის მიერ მოთხოვნილ განწმენდის სტანდარტის უნიკალურობას და ამავე დროს, მარადიული სიცოცხლის მოპოვების უნიკალურ ჯილდოს მეშვიდე ათასწლეულს შაბათში მათი შესვლის გზით სიმბოლური " კარიბჭებით ", რომელიც ასახავს რწმენის ადვენტიტულგანსაცდელუბს. უკანასკნელი

გამოსყიდულები არ არიან უკეთესი მათზე, ვინც მათ წინ უსწრებდა. ეს მხოლოდ დოქტრინალური ჭეშმარიტებაა, რომელიც ღმერთმა მათაცნობა, რაც ამართლებს მათ *მარგალიტის სურათს, რომელიც ანაცვლებს თლოო ძვირფასი ქვების* გამოსახულებას. ღმერთი არასოდეს უშვებს გამონაკლსს ადამიანებისთვის, მაგრამ, დროის მიხედვით, მანიტოვებს უფლებას გამონაკლსი გააკეთოს ხსნის მისაღებად საჭირო სიწმინდის სტანდარტზე. განხილული ქრისტიანული ეპოქა ძირითადად ეხება იმ პერიოდს, რომელიც აღინიშნა რელიგიურად ფორმალური ცოდვის დაბრუნებით რომის პაპის რეჟიმის დამყარების შემდეგ, ანუ 538 წლიდან. ასევე, რეფორმაციის საწყისებს ფარავს მისი თანაგრძნობა და წყალობა და დანაშაული. შაბათი არ იყო მიჩნეული მანამ, სანამ დანის 8:14 ბრძანებულება არ შევიდა ძალში, 1843 წლის გაზაფხულიდან. დახვეწილი მინიშნებით, მარგალიტის ყიდვა შემოთავაზებულია იესოს მიერ ქ. გამოცხადება 3:18: „*გირჩევ იყიდო ჩემგან ცეცხლში გამოცდილი ოქრო, რათა გამდიდრდე და თეთრი სამოსი, რომ შეიმოსო და შენი სიშიშვლის სირცხვილი არ გამოჩნდეს. სცხე თვალებს, რომ იხილო*“. ეს ყველფერი, რასაც იესო სთავაზობს მათ, ვისაც ეს აკლავს, წარმოადგენს იმ ელემენტებს, რომლებიც რჩეულს აძლევს " *მარგალიტის* " სიმბოლურ ასპექტს უფალი იესო ქრისტეს თვალაწიერში და განსჯაში. " *მარგალიტი* " მისგან " *შემქნილი* " უნდა იყოს, ის უფასოდ არ არის მიღებული. ფასი არის თვითუარყოფა, რწმენისთვის ბრძოლის საფუძველი. შესაბამის ბრძანებაში იესო გვთავაზობს გაყიდოს რწმენის გამოცდა, რომელიც რჩეულს აძლევს მის სულიერ სიმდიდრეს; მისი წმინდა და უნაკლო სიმართლე, რომელიც ფარავს შეწყალებული ცოდვილს სულიერ სიშიშვლეს; სულიწმიდის დახმარება, რომელიც ხსნის ცოდვილ ადამიანის თვალებს და გონიერებას ღვთის მიერ გამოცხადებულ პროექტზე ბიბლიის წმინდა წერილებში.

ქრისტიანული ეპოქის 6000 წლის განმავლობაში, ღმერთი დაელოდა ამ მიწიერი ციკლს დასრულებას, რათა მის უკანასკნელ რჩეულს აღმოეჩინა მისი წმინდა მეშვიდე დღის ან მისი დასვენებისთვის განწმენდილი შაბათის ბრწყინვალება. არჩეულ ჩინოვნიკებს, რომლებსაც ეს მითმისი მნიშვნელობა, ახლ აქვთ ყველ მიზეზი, რომ შეიყვარონ და პატივი სცენ მას, როგორც იესო ქრისტეს ძღვენს. რაც შეეხება მათ, ვისაც ეს არ მოსწონს და ებრძვის, მათ

აქვთ და ექნებათ ამის სიმულაციის ყველ მიზეზი, რადგან ეს იქნება მათი ცხოველური მიწიერი არსებობის დასასრული.

დან იელს ბრძანებულება 8:14

დან .8:12 აგრძელებს და ამბობს: „*რქამ ჩამოაგდო ჭეშმარიტება და წარმატებას მიაღწია თავის საქმეებში*“. „*ჭეშმარიტება*“ ფსალმუნი 119:142-ის მიხედვით არის „*კანონი*“. მაგრამ ის ასევე აბსოლუტური საპირისპიროა "ტყუილსა", რომელიც, ესა .9:14-ის მიხედვით, ახასიათებს პაპის "ცრუ წინასწარმეტყველს" ტერმინით "კუდი", რომელიც პირდაპირ ადანაშაულებს მას გამოცხ .12:4-ში. ფაქტობრივად, იგი მიწაზე აგდებს სიმართლეს, რათა თავის ადგილზე დააყენოს თავისი რელიგიური „*ტყუილი*“. მისმა „*ნაგებობებმა*“ მხოლოდ „*წარმატება*“ შეიძლებოდა, რადგან თავად ღმერთმა გამოიწვია მისი გამოჩენა 321 წლის 7 მარტიდან მოქმედი ქრისტიანული ურწმუნობის დასასრულად.

მე-13 და მე-14 მუხლები სასიცოცხლო მნიშვნელობას მიიღებს სამყაროს აღსასრულმდე. მე-13 მუხლში წმინდანებს აინტერესებთ რამდენ ხანს გაგრძელდება „მარადიულო“ და „დამანგრეველი ცოდვის“ გამოძალა; რამ, რაც ჩვენ ახლხან დავადგინეთ. მაგრამ მოდიოთ ცოტათი ვისაუბროთ ამ „დამანგრეველ ცოდვაზე“. განსახილველ განადგურება არის ადამიანის სულები ან სიცოცხლე. საბოლოო ჯამში, მთელ კაცობრიობა დატოვებს მეშვიდე ათასწლეულს „ათასიწლოს“ განმავლობაში, პლანეტა დედამიწას თავდაპირველ სახით „უფორმო და ცარიელ“, რაც მისთვის ღირს, აპოკ.9:2-11, 11:7, 17:8 და 20:1-3, და ბ.1:2-ის სახელ „ღრმა“.

„წმინდანები“ ასევე კითხულობენ „ქრისტიანულ“ „სიწმინდესა და მასპინძელს“ როდემდე უნდა ითელონ?“. ამ სცენაში ეს „წმინდანები“ იქცევიან, როგორც ღვთის ერთგული მსახურები, დანიელს მსგავსად, რომელიც მოცემულია დან.10:12-ში კანონიერი სურვილს მაგალითის სახით. გაიგე » ღვთაებრივი პროექტი. ისინი იღებენ სამივე საკითხს, რომელიც მოცემულია მე-14 მუხლში.

შესწორებებისა და გაუმჯობესებების მიხედვით, რომლებიც ღმერთმა მიმიყვანა თავდაპირველ ებრაულ ტექსტიდან, პასუხი გაცემულია: „საღამომდე ორას სამასი და სიწმინდე გამართლდება“. აღარ არის იქ, ტრადიციის ბუნდოვანი ტექსტი: „ორ ათას სამას საღამომდე და დილამდე და საკურთხეველო განიწმინდება“. საქმე უკვე აღარ არის სიწმინდე, არამედ სიწმინდე; გარდა ამისა, ზმნა „განწმენდილი“ შეიცვალა „გამართლებული“-ით და მესამე ცვლილება ეხება გამოთქმას „საღამოს დილამდე“, რომელიც მართლაც სინგულრულია ებრაულ ტექსტში. ამგვარად, ღმერთი ყოველგვარ გამართლებას აშორებს მათ, ვინც ცდილობს შეცვალოს მთლიანი რიცხვი ორზე გაყოფით და ამტკიცებს, რომ საღამოები დილადან გამოყოფს. მისი მიდგომა მოიცავს გამოთვლას ერთეულს „საღამოს დილას“ წარმოდგენას, რომელიც განსაზღვრავს 24-საათიან დღეს Gen.1-ში. მხოლოდ ამის შემდეგ გამოავლენს სული ამ ერთეულს რიცხვს: „2300“. ამგვარად დაცულია წინასწარმეტყველური დღეების მთლიანი რაოდენობა. ზმნას „გამართლებული“ აქვს თავისი ფესვი, ებრაულ დ სიტყვა „სამართლიანობა“ „ცედეკი“. თარგმანი, რომელსაც მე გთავაზობთ, თავისთავად გამართლებულია. შემდეგ, შეცდომა ებრაულ სიტყვა

„ქოდეშთან“ დაკავშირებით ამ ტერმინს გამოაქვს როგორც „სიწმინდარი“, რომელიც ებრაულ დარის „მიქდაშ“. სიტყვა „სიწმინდარი“ კარგად არის ნათარგმნი და ნიელს 8-ის მე-11 მუხლში, მაგრამ მას ადგილ არ აქვს მე-13 და მე-14 მუხლებში, სადაც სული იყენებს სიტყვას „ქოდეშ“, რომელიც უნდა ითარგმნოს როგორც „სიწმინდე“.

როდესაც ვიცით, რომ „დამანგრეველი ცოდვა“ კონკრეტულ დმიზნად ისახავს შაბათის მიტოვებას, რომელიც თავად არის კონკრეტული ღვთაებრივი **განწმენდის ობიექტი**, ეს სიტყვა „სიწმინდე“ მნიშვნელოვნად ანათებს წინასწარმეტყველური გზავნილის მნიშვნელობას. ღმერთი აცხადებს, რომ მოხსენიებულ „2300 საღამოს და დღის“ დასასრულს, მას მოეთხოვება პატივისცემა მისი ნამდვილი „მეშვიდე დღის“ მიმართ, ყოველ ადამიანისგან, ვინც ამტკიცებს იესო ქრისტეს მიერ მიღებულ სიწმინდესა და „მარადიულ სამართლიანობას“. „დამანგრეველი ცოდვის“ დასასრული გულისხმობს კვირას, მზის ყოფილ დღეს, რელიგიურ თავჯანისმცემლობაზე უარის თქმას, რომელიც დააწესა კონსტანტინე I-მა წარმართთა იმპერატორმა. ღმერთი ამგვარად აღადგენს, თავის მხრივ, ხსნის დოქტრინალურ ნორმებს, რომლებიც ჭარბობდა მოციქულთა დროს. მხოლოდ ეს ტერმინი „სიწმინდე“ მოიცავს ქრისტიანული რწმენის საფუძვლების ყველ დოქტრინალურ ჭეშმარიტებას. ებრაელებისთვის მიცემული სწავლების მოდელ და წარმომავლობით, ქრისტიანული რწმენა მხოლოდ ახალს მოაქვს, ცხოველთა მსხვერპლმწიროვის ჩანაცვლებას იესო ქრისტეს მიერ გოლგოთაში მის ფეხქვეშ მდებარე მიწისქვეშა გამოქვაბულში და მალულ წყალობაზე დაღვრილ სისხლით. ჩვენს მაცხოვარს სიამოვნებით გამოეცხადა და ეჩვენებინა თავის მსახურს რონ უაიტს 1982 წელს. სიტყვა „სიწმინდე“ დაკავშირებული საგნების აღმოჩენა პროგრესირებადია და გრძელდება მთელი ცხოვრების მანძილზე, მაგრამ მას შემდეგ, რაც 2018 წელს, ეს დრო დათვლილია და შეზღუდულია, დღეს კი, 2020 წელს, მხოლოდ 9 წელი რჩება ყველ ასპექტის აღსადგენად.

და ნიელს 8:14 არის სულის მოკვლის განკარგულება, რადგან ღვთის განაჩენის შეცვლა იწვევს ქრისტეს ხსნის შეთავაზების დაკარგვას ყველ მოქმედი რომაული კათოლიკე კვირა ქრისტიანისთვის. აქედან გამომდინარე,

მემკვიდრეობით მიღებული ტრადიციის სულ გამოიწვევს უმრავლესობის მარადიულ სიკვდილს, რომლებმაც ყველზე ხშირად არ იციან ღმერთის მიერ მათი დაგმობის შესახებ. სწორედაქ ჭეშმარიტების სიყვარულს გამოვლენა საშუალებას აძლევს ღმერთს აღნიშნოს „განსხვავება“ იმ ბედთან დაკავშირებით, რომელიც გავლენას ახდენს „მათ ვინც მას ემსახურება და მათ ვინც მას არ ემსახურება (მალ3:18)“.

ზოგიერთ მემბოხეს ულს სურს და უპირისპირდეს ღმერთისადმი მიკუთვნებულ ცვლელის იდეას, რომელიც თავადაცხადებს: „მე არ ვცვლო“, მალ3:6-ში. სწორედ მაშინ უნდა გავაცნობიეროთ, რომ 1843-44 წლებში განხორციელებული ცვლელა მხოლოდ დიდი ხნის განმავლობაში დამახინჯებული და გარდაქმნილი ორიგინალური ნორმის აღდგენას გულისხმობს. ამიტომაცაა, რომ რეფორმაციის რჩეულთა კურთხევა, მათი არასრულყოფილ სამუშაოების მიუხედავად, გამორჩეულ ხასიათს ატარებს, რომლის დოქტრინალური ასპექტი ჭეშმარიტი რწმენის მოდელდ ვერ იქნება წარმოდგენილი. ადრეული რეფორმატორების ეს კონკრეტული განაჩენი იმდენად გამონაკლისია, რომ ღმერთი აიღებს მას და გამოავლენს გამოცხ.2:24-ში, სადაც მან პროტესტანტებს უთხრა, 1843 წლმდე: „სხვა ტვირთს არ დაგაყენებთ თქვენზე, მხოლოდ იმას, რაც გაქვთ შეინახეთ მანამდე. მე მოვდივარ.“

დან.8:14-ის ამ განკარგულების გამოყენებასთან დაკავშირებული „ვაი“ იმდენად „დიდა“ რომ ღმერთი ამას მიუთითებს სამი „დიდი უბედურების“ შესახებ გამოცხადებით Rev.8:13. და ასეთი სერიოზული შედეგებით, აუცილებელია ვიცოდეთ მისი ძალში შესვლს თარიღი. ეს იყო დან.8:13-ის „წმინდანთა“ საზრუნავი. ხანგრძლივობა ახლ გამოვლინდა როგორც წინასწარმეტყველური „2300 დღე“, ანუ 2300 რეალური მზის წელი, ეზეკიელს, დანიელს თანამედროვე წინასწარმეტყველს კოდის მიხედვით (ეზეკ.4:5-6). ეს მე-8 თავი, რომლის თემაა რომაული „ცოდვის“ დასრულება, იპოვის იმ ელემენტებს, რაც მას აკლავს დანში. „პირველ ცოდვას“, რამაც გამოიწვია მარადიული სიცოცხლს დაკარგვა, ადამისა და ევას შემდეგ. ოპერაცია დაფუძნებული იქნება მესია იესოს მიწიერ მსახურებაზე და მისი სრულყოფილი ცხოვრების ნებაყოფლობით შესაწირავზე, მისი რჩეულს ცოდვების გამოსყიდვის მიზნით, და მე და ვაკონკრეტებ, მხოლოდ

მათგან. ადამიანთა შორის მისი მოსვლას დრო წინასწარმეტყველებით არის დაფიქსირებული წინასწარმეტყველურ დღეებში. მესიჯი ეხება ებრაელ ხალხს, რომელიც პრიორიტეტულ ნაწილს წარმოადგენს, რადგან ისინი ღმერთთან ალანსში არიან. ის ამლევს ებრაელ ხალხს, რომ „დაასრულოს ცოდვა“, „სამოცდაათი კვირის“ პერიოდი, რომელიც წარმოადგენს 490 რეალურ დღე-წელს. მაგრამ ის ასევე მიუთითებს გამოთვლას საწყისი წერტილის დათარიღების საშუალებებზე. მას შემდეგ, რაც სიტყვამ გამოაცხადა, რომ იერუსალიმი აშენდებოდა, ცხებულუბამდე არსებობს... (7 + 62 = 69 კვირა). სამმა სპარსელმა მეფემ მისცა ეს უფლებამოსილება, მაგრამ მხოლოდ მესამემ, არტაქსერქსე I-მა 'სრულდ შეასრულა იგი ეზრას 7:7-ის მიხედვით. მისი სამეფო ბრძანებულება გამოქვეყნდა ძვ.წ. 458 წლის გაზაფხულზე. 69 კვირის ვადა აჩენს იესო ქრისტეს მსახურების დასაწყისს 26 წელს. განსაკუთრებით გამიზნულია ბოლო „შვიდი წელი“, რომელიც დაცულია იესოს საქმისთვის, რომელიც თავისი გამომსყიდველი სიკვდილით აყალიბებს ახალ შეთანხმების საფუძველს. სული წარმოგიდგინთ დან.9-ის 27-ე მუხლში, დღე-წლების ამ „კვირას“ „შუაში“, რომლის ნებაყოფლობითი სიკვდილით „ის წყვეტს მსხვერპლს და შესაწირავს“; იესო ქრისტემდე შეწირული ცოდვების გამოსასყიდად. მაგრამ მისი სიკვდილი უპირველეს ყოვლისა არის "ცოდვის დასასრულებლად". როგორ უნდა გავიგოთ ეს მესიჯი? ღმერთი გვთავაზობს თავისი სიყვარულის დემონსტრირებას, რომელიც დაიპყრობს მის რჩეულთა გულს, რომლებიც სიყვარულით და აღიარებით იბრძოლებენ მისი დახმარებით ცოდვის წინააღმდეგ. 1 იოანე 3:6 ადასტურებს და ამბობს: „ვინც მასში რჩება, არსჩადის ცოდვას; ვინც სცოდავს, არ უნახავს ის და არც იცნობს“. და ის ამლოერებს თავის გზავნილს მრავალს ხვაციტატიტ.

დოქტრინალურ დონეზე, იესო ქრისტეს მიერ აშენებული ახალი ალანსი მხოლოდ ცვლის ძველს. ამრიგად, ორივე შეთანხმება ეყრდნობა იმავე წინასწარმეტყველურ საფუძველს, რომელიც გამოვლინდა დან.9:25-ში. მაშასადამე, თარიღი - 458 შეიძლება იყოს საფუძველი ებრაელ ხალხისთვის და ფიქსირებული 70 კვირის გამოსათვლელად, მაგრამ ასევე დან.8:14-ის 2300 რეალური დღე-წლიანებისთვის, რომლებიც ეხება ქრისტიანულრწმენას. ამ დათარიღებული სიზუსტის წყალობით, ჩვენ

შეგვიძლია დავადგინოთ 30 წლისთვის მესიის სიკვდილი და 1843 წლისთვის დაწ. 8:14 განკარგულების გამოყენებაში შესვლა. ორივე გზა ვნილო მოვიდა „და ასრულოს ცოდვას“ მარადიული მოკვდავი შედეგებით მათთვის, ვინც დაჟინებით აგრძელებს მათუგულებელყოფას, როგორც მეორისა, სანამ სიკვდილი არ დაატყდება თავს, ან კოლექტიური და ინდივიდუალური მადლის დროის ამოწურვის შემდეგ, რომელიც წინ უსწრებს იესოქრისტეს დიდებულ დაბრუნებას. ამ ბოლო მომენტამდე სიცოცხლე იძლევა გულწრფელ გარდაქმნების საშუალებას, რაც არჩეულთა სტატუსზე წვდომის საშუალებას იძლევა.

შეკეთება აპოკალიფსისთვის

წიგნის დაწერა მთლიანად ღმერთმა შეასრულა. სწორედ ის ირჩევს სიტყვებს და გამოცხ. 22:18-19-ში აფრთხილებს მთარგმნელებსა და მწიგნობრებს, რომლებიც კასუხისმგებელი იქნებიან ორიგინალური ამბის გადაცემაზე ან გადმოცემაზე თაობიდან თაობაში, რომ სიტყვების ოდნავი ცვლილება მათზე იმოქმედებს. ხსნის დეკარვად ღირს. ასე რომ, აქ ჩვენ გვაქვს ძალიან მაღალი სიწმინდის განსაკუთრებული საქმე. მე შემომძლია შევადარო ის გიგანტურ "თავსატეხს", რომლის აწყობა ვერ დასრულდება, თუ ოდნავი ორიგინალური ნაწილის შეცვლა მოხდება. მაშასადამე, ნამუშევარი ღვთაებრივად კოლოსალურია და მისი ბუნების მიხედვით, ყველფერი, რასაც ღმერთი იქ ამბობს, მართალია, მაგრამ მართალია მისი გარდარჩენის პროექტის დასასრულებლად; რადგან ის ამ წინასწარმეტყველებას ქვეყნიერების აღსასრულს თავის „მსახურებს“, უფრო ზუსტად, „მის მონებს“ მიმართავს. წინასწარმეტყველების ინტერპრეტაცია მხოლოდ მაშინ იქნება, როცა წინასწარმეტყველური

ელმენტები შესრულდება ან, უმეტესწილად, შესრულდება.

საერთო დროის ხანგრძლივობა, რომელიც ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტი უნდა გაგრძელდეს, ყოველთვის იგნორირებულ იყო ადამიანების მიერ. ამგვარად, ნებისმიერ დროს, ღვთის მსახურს შეეძლო ქვეყნიერების აღსასრულს მოწმენის იმედი ჰქონდეს და ამას პავლე მოწმობს თავისი სიტყვებით: „*აირას ვამბობ, ძმებო, რომ დრო ცოტაა; რომ ამიერიდან, ვისაც ცოლო ჰყავს, ისეთივე იყოს, ვისაც არ ჰყავს, ვინც ტირის, როგორც არ ტირის, ვისაც უხარია, რომ არ უხარია, ვინც ყიდულობს, როგორც არ აქვს, და ვინც სამყაროს იყენებს ისე, რომ არ იყენებს, ფორმისთვის. ამ სამყაროს გარდაცვალება* (1 კორ. 7:29-31).

ჩვენ გვაქვს უპირატესობა პავლესთან შედარებით, რომ აღმოვჩინდეთ ამ დროს, როდესაც ღმერთი აპირებს ბოლო მოუდოს თავის მარადიულ რჩეულთა არჩევას. დღეს კი მისი შთაგონებული რჩევა ჩვენი ბოლო ეპოქის ჭეშმარიტმა რჩეულმა უნდა განახორციელოს. სამყარო გადავა და მხოლოდ რჩეულთა მარადიული სიცოცხლე გაგრძელდება. ასევე, ღვთის სიტყვები ქრისტეში, "მე მალე მოვდივარ", გამოცხადებაში 1:3, არის ჭეშმარიტი, სრულყოფილ და გამართლებულ და ადაპტირებულ ამ ბოლო დროისთვის, რომელიც ჩვენია; მისი დაბრუნებიდან ცხრა წლის შემდეგ, ამ ტექსტის დაწერის დროს.

ჩვენ დავინახეთ დან.7:25-ში, რომ რომის მიზანი იყო „*შეცვალოს დრო და ღვთაებრივი კანონი*“. იესო ქრისტეს აპოკალიფსის საიდუმლოებების გაგება, რომელიც მიცემულია კუნძულ პატმოსზე დაკავებულ იოანე მოციქულს, არსებითად ეფუძნება ღმერთის მიერ დადგენილ ჭეშმარიტი დროის ცოდნას. ამიტომ დროის საგანი ფუნდამენტურია აპოკალიფსის გასაგებად, რომელსაც ღმერთი აყალიბებს დროის ამ ცნებაზე. ამიტომ ის ითამაშებს ამ მონაცემების სიზუსტეზე, რათა წიგნმა შეინარჩუნოს თავისი უვნებელი იდუმალ ხასიათი, რაც საშუალებას მისცემს მას გადალახოს ჩვენი ეპოქის 20 საუკუნე ისე, რომ არ გაანადგუროს ბრალდებულ და დაგმეულ პირები. შეცვლილმა დრომ და განსაკუთრებით რომის მიერ დადგენილმა კალენდრმა იესოს დაბადებასთან დაკავშირებულ ცრუ თარიღზე არ მისცა რჩეულთა მოტყუების უფლება, როდესაც ისინი ღვთაებრივი წინასწარმეტყველებების ინტერპრეტაციას ახდენენ; ეს იმიტომ, რომ ღმერთი თავის

წინასწარმეტყველებებში წარმოაჩენს ხანგრძლივობებს, რომელთა დასაწყისი და დასასრული ემყარება ისტორიულ ქმედებებს, რომლებიც ადვილდამოსაცნობი და დათარიღებული სპეციალზებული ისტორიკოსების მიერ.

მაგრამ აპოკალიფსში დროის ცნება არსებითია, რადგან წიგნის მთელი სტრუქტურა ეყრდნობა მას. ამრიგად, მისი გაგება დამოკიდებული იყო 1844 წელს ღვთის მიერ მოთხოვნილ და აღდგენილ შაბათის სწორ ინტერპრეტაციაზე. ჩემი მსახურება, დაწყებული 1980 წელს, მიზნად ისახავდა გამოცხადებინა შაბათის წინასწარმეტყველური როლის მნიშვნელობა, რომელიც წინასწარმეტყველებს დიდ დაწარჩენს. მეშვიდე ათასწლეულს, ღმერთისა და მისი რჩეულის, თემა Rev.20. მე-2 პეტ.3:8-ის მიხედვით, „ერთი დღე ათასი წლის მსგავსია და ათასი წელიწადი ჰგავს ერთ დღეს“, კავშირი დამყარებულია 1 და 2 დაბადებაში გამოვლენილ შექმნის შვიდი დღის გამოსახულებასა და შვიდს შორის. ღვთაებრივი პროექტის საერთო დროის ათასწლეულმა მხოლოდ შესაძლებელი გახადა წიგნის სტრუქტურის შეკრების ჩემი გაგება. ამ ცოდნით წინასწარმეტყველება უფრო ნათელი ხდება და მარგალიტი მარგალიტი ავლენს მის ყველ საიდუმლოებას.

ამრიგად, წინასწარმეტყველება ცოცხლდება და მოქმედებს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ შეტყობინება შეიძლება და უკავშირდეს ქრისტიანული ეპოქის ისტორიის თარიღს. ამის გაცნობიერების საშუალება მომცა ღვთის სულიწმიდის შთაგონებამ იესო ქრისტეში. ასევე, შემოდგომა გამოვაცხადო ეს „კატრა წიგნი, ღია“, რომელიც ადასტურებს გამოცხადების 5:5-ში და 10:2-ში გამოცხადებულ ღვთაებრივი გეგმის შესრულებას.

მისი არქიტექტურის თვალაზრით, აპოკალიფსის ხედა მოიცავს ქრისტიანული ეპოქის დროს სამოციქულო დროის დასასრულს შორის, დაახლოებით 94 და მეშვიდე ათასწლეულს დასასრულს შორის, რომელიც მოჰყვება იესო ქრისტეს საბოლოო დაბრუნებას 2030 წელს. ამიტომ ის იზიარებს დანიელს. 2, 7, 8, 9, 11 და 12 თავები ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვა. ქრისტიანებისთვის, ამ წიგნის შესწავლას შედეგად მიღებული მთავარი სწავლება არის დან.8:14-ის მიერ დადგენილი 1843 წლის გაზაფხულის გადამწყვეტი თარიღი, მაგრამ ასევე 1844

წლის შემოდგომა, რომელშიც დასრულდა რწმენის განსაცდელი. ღმერთმა კვლავ 1844 წლის შემოდგომიდან ჩაუყარა საფუძველი მეშვიდე დღის ადვენტიტურ სარწმუნოებას. ეს ორი თარიღი იმდენად მნიშვნელოვანია, რომ ღმერთი გამოიყენებს მათ გამოცხადების ხედვის სტრუქტურირებისთვის. ამ ორი ახლო თარიღის სრულყოფილ დასაგებად, ჩვენ უნდა დავუკავშიროთ 1843 წელს წინასწარმეტყველური სიტყვის რწმენის გამოცდის დასაწყისი. ამ თარიღს პირველი სულიერი მსხვერპლი დეცა უილამ მილერის პირველი ადვენტიტური განცხადების ზიზღით უარყოფით. მაგრამ განსაცდელს დრო მათ მეორე შანსს სთავაზობს იესოს დაბრუნების მეორე გამოცხადებით 1844 წლის 22 ოქტომბერს. 23 ოქტომბერს სასამართლო პროცესი მთავრდება და ამგვარად შეიძლება ჩამოყალიბდეს და გამოცხადდეს ღვთის განაჩენი. კოლექტიური გამოცდა დასრულდა, მაგრამ ინდივიდუალური კონვერტაცია ჯერ კიდევ შესაძლებელია. უფრო მეტიც, ფაქტობრივად, ადვენტიტები ყველგან აკვირდებიან რომაულ კვირას და სვენებას, რომელიც ჯერ არ არის აღიარებული ცოდვად. და შაბათი თანდათანობით მიიღება ადვენტიტების მიერ ინდივიდუალურად, მისი მთავარი როლს რეალობის გარეშე ყველგან ადვენტიტი. ეს მსჯელობა მიზიდვებს ცრუ პროტესტანტული რწმენის დასასრულს, 1843 წლის გაზაფხულის თარიღისა და ღვთის მიერ კურთხეული ადვენტიზმის დასაწყისზე, 1844 წლის 23 ოქტომბრის შემოდგომაზე. უკვე ებრაელებს შორის გაზაფხული და შემოდგომა იყო დაკავშირებული. ფესტივალის წარმოქმნით, რომლებიც აღნიშნავდნენ დიამეტრალურად საპირისპირო დამატებით თემებს; გაზაფხულს „პასექის“ მოკლე „კრავის“ მარადიული სამართლიანობა, ერთი მხრივ, და ცოდვითა, შემოდგომის, სხვაგან „გამოსყიდვის დღისთვის“ მოკლე „თბის“ ცოდვის დასასრული. ორი რელიგიური დღესასწაული შესრულდა 30 წლის პასექში, როდესაც მესია იესომ სიცოცხლე მისცა. 1843 წლის გაზაფხული და 1844 წლის 22 ოქტომბერი ასევე დაკავშირებულია მნიშვნელობით, რადგან რწმენის გამოცდის მიზანია „დაასრულოს ცოდვა“ დან.7:24-ის მიხედვით; ის, რაც წარმოადგენს ყოველკვირეული დასვენების ოდიოზურ პრაქტიკას პირველდღეს, ხოლო ღმერთმა დაწესა იგი მეშვიდეზე, რომელიც მან განწმინდა ამ გამოყენებისთვის, მიწიერი შექმნის

პირველ კვირის ბოლოდან; 2021 წელს, ჩვენამდე 5991 წლთა დრე.

ჩვენ ასევე შეგვიძლია მხარი დავუჭიროთ დანიელს 8:14 ბრძანებულების თარიღს, რომელიც განსაზღვრავს 1843 წლის გაზაფხულის თარიღს. ამ არჩევანის გასამართლებლად უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ეს მომენტი წყვეტს ღმერთსა და მის ქმნილებებს შორის მანამდე დამყარებულ ყველ ურთიერთობას; ღმერთი, რომელიც ამ თარიღიდან მოყოლებული აიღო საბოლოო არჩევანი, რომელიც აგებულა ორ თანმიმდევრულად დენტიტის ტულ განცხადებებზე. 1843 წლის გაზაფხულიდან შაბათი იყო, მაგრამ ღმერთი არ აპირებდა მის მიცემას გამოცდის გამარჯვებულებისთვის 1844 წლის შემოდგომამდე, როგორც კურთხეული და განწმენდილი ნიშანი იმისა, რომ ისინი მას ეკუთვნოდნენ, ბიბლიური სწავლების შესაბამისად. ეზ.20:12-20, როგორც ადრე ვნახეთ.

ღვთის კრავის “ მიერ ასე ძვირად გადახდილ გამარჯვების გარეშე, ყოველგვარი ღვთაებრივი დახმარება, ყოველგვარი გამოვლენილი სინათლე შეუძლებელი იქნებოდა და, შესაბამისად, არც ერთი ადამიანის სული არ შეიძლებოდა. იყოს გადარჩენილი. მისი წინასწარმეტყველური შუქი იხსნის მის რჩეულს ისევე, როგორც მისი ნებაყოფლობით მიღებულ ჯვარცმა. მისი მსხვერპლწმენის რწმენა გვამლევს მის „*მარადიულსამართლიანობას*“ დან.7:24-ის მიხედვით, მაგრამ მისი გამოცხადება ანათებს ჩვენს გზას და გვიჩვენებს ეშმაკის მიერ დადგმულს ულერხაფანგებს, რათა გაგვეზიარებინა მისი საშინელი ბედი. ამ შემთხვევაში ხსნა კონკრეტულფორმას იღებს.

აი ამ დახვეწილ ხაფანგების მაგალითი. ბიბლია სწორად განიხილება და ითვლება ღვთის დაწერილ სიტყვად. თუმცა ეს სიტყვები თავიანთი დროის კონტექსტში ჩადირულმა კაცებმა დაწერეს. თუმცა, თუ ღმერთი არ იცვლება, მისი მტერი ეშმაკი, სატანა, დროთა განმავლობაში დროთა განმავლობაში ცვლის თავის სტრატეგიას და ქცევას ღვთის რჩეულების მიმართ. ამიტომაც ეშმაკმა თავისი ღია დევნის ომის „*დრაკონის*“ გამოსახულება თავის დროზე, მაგრამ მხოლოდ იმ დროისთვის იოანეს შექმნილ ეთქვა 1 იოანეს 4:1-დან 3-ში: „*საყვარელო, ნუ გწამს ყოველს ულს; მაგრამ გამოცადეთ სულუბი, არიან თუ არა ისინი ღვთისგან, რადგან მრავალ ცრუ წინასწარმეტყველ გამოვიდა ქვეყნიერებაში.*“

აღიარეთ ღვთის სული ამაში: ყოველ სული, რომელიც აღიარებს იესო ქრისტეს ხორცში მოსულს, ღვთისგანაა; და ყოველ სული, რომელიც არ აღიარებს იესოს, არ არის ღვთისგან, ეს არის ანტიქრისტეს, რომლის მოსვლას შესახებ გასმენიათ და რომელიც ახლს უკვე სამყაროშია. » მისი სიტყვებით, იოანე აკონკრეტებს „ მოდი ხორცში “ მხოლოდ ქრისტეს იდენტიფიცირებისთვის მისი თვითმხილველს ჩვენებიდან. მაგრამ მისი დადასტურება „ ყოველ სული, რომელიც აღიარებს იესო ქრისტეს ხორცში მოსვლას, ღვთისგანაა “ დაკარგა თავისი ღირებულება მას შემდეგ, რაც ქრისტიანული რელიგია 321 წლის 7 მარტიდან განდგომასა და ცოდვაში ჩავარდა, ჭეშმარიტი მეშვიდე დღის ჭეშმარიტი შაბათის პრაქტიკის მიტოვებით. ღმერთის მიერ. ცოდვის პრაქტიკამ 1843 წლამდე შეამცირა „ იესო ქრისტეს ხორციელ დ მოსვლას აღიარების “ ღირებულება და იმავე თარიღიდან მას ყოველგვარი ღირებულება ჩამოართვა; იესო ქრისტეს უკანასკნელი მტრები აცხადებენ, რომ იყენებენ მის „ სახელს “, როგორც მან გამოაცხადა მათე 7:21-დან 23-მდე: „ არა ყველ, ვინც მეუბნება: უფალო, უფალო, შევა ცათა სასუფეველში, არამედ მხოლოდ ის, ვინც აკეთებს ამას. ჩემი ზეციერი მამის ნება. ბევრი მეტყვის იმ დღეს: უფალო, უფალო, განა შენი სახელით არ ვიწინასწარმეტყველებდით ? განა ჩვენ არ განვდევნეთ დემონები შენი სახელით ? და ბევრი სასწაულს არ მოვახერხეთ შენი სახელით ? მაშინ ღიად ვიტყვი მათ: მე არასოდეს გიცნობდით თქვენ, განშორდით ჩემგან, ვინც უსამართლობის მოქმედო. " არასოდეს ცნობილო "! ამრიგად, ეს „ სასწაულები “ ეშმაკმა და მისმა დემონებმა მოახდინეს.

აკოვალის მოკლედ

1-ლი თავის პროლოგში, მისი დიდებული გამოცხადების დასაწყისი, სული წარმოვიდგენს დღესასწაულის მომზადებულ მენიუს. იქ ვხვდებით იესოქრისტეს დიდებული დაბრუნების გამოცხადების თემას, რომელიც მოეწყო უკვე 1843 და 1844 წლებში, საყოველთაო და მირითა და ამერიკული პროტესტანტული რწმენის შესამოწმებლად; ეს თემა ყველანაა: მუხლო 3, *რადგან ახლოა დრო*; ლექსი 7, *აჰა, ის მოდის ღრუბლებით...*; მე-10 ლექსი, *სულმა შემოიკრო უფლის დღეს და ჩემს ზურგს უკან მომესმა ხმა მაღალ ხმა, როგორც საყვირის ხმა*. სულიწმიდით გადაყვანილი იოანე აღმოჩნდება იესოს დიდებული დაბრუნების დღეს, *უფლის დღეს*, „*დიდი და საშინელი დღე*“ მალ4:5-ის მიხედვით და მას *უკან აქვს*

ქრისტიანული ეპოქის ისტორიული წარსული. წამოღებულა აზიის (დღევანდელი თურქეთი) შვიდი ქალქიდან ნასესხები შვიდი სახელს სიმბოლოს ქვეშ. შემდეგ, როგორც დანიელში, ასობის, ბეჭდების და საყვირების სამი თემა პარალელურად მოიცავს მთელ ქრისტიანულ ეპოქას, მაგრამ თითოეული მათგანი დაყოფილია ორ თავად. დეტალური შესწავლა გამოავლენს, რომ ეს დაყოფა ხდება 1843 წლის გადამწყვეტ თარიღზე, რომელიც დაარსდა დაწ. 8:14-ში. თითოეული თემის ფარგლებში, დანიელში და მკვიდრებულ სულიერ სტანდარტებთან ადაპტირებულ შეტყობინებები, მიზნობრივი ეპოქებისთვის, აღნიშნავს გაშუქებულ დროის 7 მომენტს; 7, ღვთაებრივი განწმენდის რიცხვი, რომელიც ემსახურება მის „ბეჭედს“ და რომელიც იქნება Rev.7-ის თემა.

ახსნა, რომელიც მოდის, არასოდეს ყოფილ ეფექტური, რადგან დროის ცნება ვლინდება მხოლოდ პირველ თავში მოყვანილ „შვიდი ეკლესიის“ სახელების მნიშვნელობით. მე-2 და მე-3 წერილების თემაში ვერ ვპოულობთ სიზუსტეს ფორმაში: „პირველი ანგელოზი, მეორე ანგელოზი... და ა.შ.“; როგორც ეს იქნება „ბეჭდების, საყვირებისა და ღვთის რისხვის შვიდი უკანასკნელი ჭირის შემთხვევაში“. ამგვარად, ზოგიერთს შეეძლო დაეჯერებინა, რომ გზავნილები მიმართულ იყო, რეალურად და სიტყვასიტყვით, ძველი კაპადოკიის, დღევანდელი თურქეთის ამ ქალქებში მცხოვრებ ქრისტიანებს. თანმიმდევრობა, რომლითაც წინასწარმეტყველება წამოგვიდგენს ამ ქალქების სახელებს, ქრონოლოგიურად მიჰყვება იმ თანმიმდევრობას, რომლითაც რელოგიური ისტორიული ფაქტები სრულდებოდა ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში. დანიელს წიგნით უკვე მოპოვებული გამოცხადებების თანახმად, ღმერთი განსაზღვრავს ხასიათს, რომელსაც ის თითოეულ ეპოქას ანიჭებს თავისი ქალქის სახელს მნიშვნელობით. თანმიმდევრულად, გამოვლენილი ბრძანება ითარგმნება შემდეგნაირად:

- 1- ეფესო : ნიშნავს : გაშვება (ასამბლეა ან ღვთის საკურთხეველ).
- 2- სმირნა : ნიშნავს : მირონს (სასიამოვნო სუნის და მიცვალებულთა ბაღამირება ღვთისთვის; რომაული დევნა ერთგულთა არჩეული 303-დან 313 წლამდე).

3- *პერგამონი* : ნიშნავს: მრუმობას (321 წლს 7 მარტს შაბათის მიტოვების შემდეგ. 538 წელს, პაპის დამკვიდრებულმა რეჟიმმა რელიგიურად გააფორმა და ნარჩენი პირველი დღე და ეწოდა კვირა).

4- *თათირა* : ნიშნავს: საზიზღრობას და სასიკვდილო ტანჯვას (აღნიშნავს პროტესტანტული რეფორმაციის ეპოქას, რომელიც ღიად გამოხდა კათოლიკური რწმენის ეშმაკურ ბუნებას; პერიოდი მე-16 საუკუნის დაკავშირებით, როდესაც მექანიკური ბეჭდვის წყალობით, ბიბლიის დისპერსიას ხელ შეუწყო).

5- *სარდისი* : ორმაგი და საპირისპირო მნიშვნელობები: კრუნჩხვითი და ძვირფასი ქვა. (იგი ცხადყოფს განაჩენს, რომ ღმერთი გადის 1843-1844 წლების რწმენის გამოცდაზე : კრუნჩხვითი მნიშვნელობა ეხება უარყოფილ პროტესტანტულ რწმენას: „*შენ მკვდარი ხარ*“, ხოლო ძვირფასი ქვა განსაზღვრავს გამოცდის არჩეულ გამარჯვებულს: „*ისინი ივლან. მე თერთ ტანსაცმელში, რადგან ისინი ღირსნი არიან.*“

6- *ვილ დე ლუია* : ნიშნავს: ძმურ სიყვარულს (სარდისის ძვირფასი ქვები გროვდება მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ინსტიტუტში 1863 წლდან; შეტყობინება და ჯილდოვებულა დანის მიერ განსაზღვრულ 1873 წლსთვის. 12:12. ამ დროს კურთხეულა იგი. თუმცა გააფრთხილ გვირგვინის „აღების“ რისკის შესახებ).

7- *ლოდიკეა* : ნიშნავს: ხალხმა გაასამართლ: „*არც ცივი და არც ცხელი, არა მედნელობილი*“ (ეს არის *ვილ დე ლუია*, რომელსაც „*აიღეს გვირგვინი*“: „*შენ ხარ უბედური, უბედური, ღარიბი, ბრმა და შიშველი*“. და წესებულბას არ წარმოედგინა, რომ 1980-დან 1994 წლმდე ის გამოიცდებოდა და გამოიცდებოდა რწმენის გამოცდის იდენტური გამოცდით, რაც მის პიონერებს 1844 წელს ღვთაებრივი კურთხევა მოუტანა: 1994 წელს ინსტიტუტმა შემოდგომაზე, მაგრამ მესიჯი გრძელდება გაფანტული ადვენტისტების მეშვეობით, რომლებსაც ღმერთი ამოიცნობს და ირჩევს თავისი გამოცხადებულ წინასწარმეტყველური შუქის სიყვარულთ და თვინიერი და მორჩილი ბუნებით, რომელიც ახასიათებს იესო ქრისტეს ჭეშმარიტ მოწაფეებს ყველს საუკუნეში).

„*გაგრძელებაში*“, რომელიც დასრულდა ქრისტე ღმერთის დიდებულ და ბრუნებით, Apo.4 გამოისახება „24 ტახტის“ სიმბოლოთი, ზეციური სამსჯავროს

სცენაზე (ზეცაში), სადაც ღმერთი შეკრებს თავის რჩეულებს, რათა ისინი განიკითხავენ ბოროტ მკვდრებს. Rev.20-ის პარალელურად, ეს თავი მოიცავს მეშვიდე ათასწლეულს „ათას წელს“. განმარტება: რატომ 24, და არა 12, ტახტები? ქრისტიანული ეპოქის ორ ნაწილს დაყოფის გამო 1843-1844 წწ.

შემდეგ, როგორც მნიშვნელოვანი განზე, Rev.5 ხაზს უსვამს წინასწარმეტყველების წიგნის გაგების მნიშვნელობას; რაც შესაძლებელი გახდება მხოლოდ ჩვენი ღვთაებრივი უფლოსა და მაცხოვრის იესო ქრისტეს მიერ მოპოვებულ გამარჯვებით.

ქრისტიანული ეპოქის დრო კვლავ იქნება გამოკვლეული რევ.6 და 7-ში ახალი თემის თვალთ; რომ "შვიდი ბეჭედი". პირველ ექვსში წარმოდგენილი იქნება სცენაზე მთავარი მსახიობები და იმ დროის ნიშნები, რომლებიც ახასიათებს ქრისტიანული ეპოქის დაყოფის ორ ნაწილს: 1844 წლამდე, Apo.6; ხოლო 1844 წლდან აპოკალიფსის .7.

საყვირების " თემა , რომელიც სიმბოლოა გამაფრთხილებელი სასჯელები გამოცხადების 8 და 9-ის პირველ ექვსისთვის და საბოლოო სასჯელს " *მეშვიდე საყვირისთვის* ", რომელიც ყოველთვის გამოყოფილია, გამოცხადების 11:15-ში 19.

Apo.9-ის მიღმა, Apo.10 მიზნად ისახავს სამყაროს აღსასრულს დროს, რაც იწვევს იესო ქრისტეს ორი დიდი მტრის სულიერ მდგომარეობას, რომლებიც მას აცხადებენ: კათოლიკური სარწმუნოება და პროტესტანტული რწმენა, რომელსაც შეუერთდა ოფიციალური ადგენტიზმი, რომელიც მას შემდეგ დაეცა. 1994. მე-10 თავი ხურავს წიგნის გამოცხადების პირველ ნაწილს. მაგრამ მნიშვნელოვანი ძირითადი თემები განიხილება და განვითარდება მომდევნო თავებში.

ამრიგად, Apo.11 განაახლებს ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვას და განავითარებს, ძირითადად, საფრანგეთის რევოლუციის მნიშვნელოვან როლს, რომლის დამკვიდრებულ ეროვნულ ათეიზმს ღმერთი იყენებს სიმბოლური სახელწოდებით " *სიღრმიდან ამომავალი ურჩხული* ". გაანადგურე „ *ზღვიდან ამომავალი ურჩხული* ს " კათოლიკური რეჟიმის ძალაუფლება , Rev.13:1-ში. საყოველთაო რელიგიური მშვიდობა, ნახსენები Apo.7-ში, ამგვარად მიიღება და აღინიშნა 1844 წელს. შემდეგ, ამ რევოლუციური რეჟიმის აღქმა, როგორც მოსალოდნელი მესამე მსოფლიო ომის ან Apo.9:13-ის " *მე-6 საყვირის* " გამოსახლება , რომელიც წარმოადგენს ჭეშმარიტს. „

მეორე ვაი “ გამოცხადების მეშვეობით გამოცხადებულია „მეშვიდე საყვირის“ ბოლო თემა, რომელიც სრულდება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებით.

Rev.12-ში სული წარმოგვიდგენს ქრისტიანულ ეპოქის სხვა მიმოხილვას. ის ავსებს თავის ინფორმაციას, განსაკუთრებით ეშმაკისა და მისი ანგელოზების მომხრეების მდგომარეობის შესახებ. ის გვასწავლს, რომ ჯვარზე გამარჯვების შემდეგ, მიქაელის ზეციური სახელთ, რომელიც უკვე ციტირებულია და ნში. 10:13, 12:1, სახელო, რომელიც მას ატარებდა ზეცაში იესოში ადამიანურ განსახიერებამდე, ჩვენმა უფალმა განწმინდა ზეცა მათგან. ბოროტი ყოფნა და რომ მათ სამუდამოდ დაკარგეს წვდომა ღმერთის მიერ შექმნილ ციურ განზომილებებზე. აი რამდენიმე კარგი ამბავი! იესოს გამარჯვებას სასიხარულო ზეციური შედეგები მოჰყვა ჩვენი ზეციური ძმებისთვის, რომლებიც განთავისუფლდნენ დემონების ცდუნებებისა და ფიქრებისგან. ამ განდევნის შემდეგ ისინი შემოიფარგლებიან ჩვენი მიწიერი განზომილებით, სადაც ისინი დაიღუპებიან ღვთის მიწიერ მტრებთან ერთად, 2030 წელს ქრისტე ღმერთის დიდებული დაბრუნების დროს. ამ მიმოხილვაში, სული ასახავს "დრაკონის" და "გველის" მემკვიდრეობას, რომლებიც, შესაბამისად, აღნიშნავენ ეშმაკის ბრძოლს ორ სტრატეგიას: ღია ომს, დაგმოზილო იმპერიული ან პაპის რომის და რომაელების მატყუარა რელიგიური ცდუნება — ვატიკანის პაპობა, ნიღბების გარეშე, თითქმის ჰუმანისტი. ებრაელთა გამოცდილებიდან ნასესხებ დახვეწილ სურათებში „დედა მიწა პირს ხსნის“ კათოლიკური ლოგის პაპის აგრესიის ჩაყლპვის მიზნით. როგორც ახლ ვნახეთ, სამუშაოს ფრანგი ათისტი რევოლუციონერები განახორციელებენ. მაგრამ მას ასევე დაიწყებენ აგრესიული, მეომარი ცრუ ქრისტიანობის პროტესტანტული ჯარები. მიმოხილვა დასრულდება "ქალის დაწარჩენი შთამომავლების" ხსენებით. შემდეგ სული გვამლევს თავის განმარტებას ბოლო დროის ჭეშმარიტ წმინდანთა შესახებ: „ეს არის წმინდანთა მოთმინება, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს და ინარჩუნებენ იესოს ჩვენებას“. სული ამ ტერმინებით ასახელებს მათ, ვინც ჩემსავით ეკიდება მის წინასწარმეტყველურ გამოცხადებას და არავის ნებას არ მისცემს მას წაართვას და ბოლომდე აგროვებს ზეცის მიერ მოწოდებულ მარგალიტებს.

მე-13 თავში წარმოდგენილია ორი აგრესიული რელიგიური მტერი, რომლებიც ატარებენ ქრისტიანულ რწმენას. როგორც ასეთი, ის მათ ასახავს ორი „*მხეცი*“ მიერ, რომელთაგან მეორე წარმოიშვა პირველად, როგორც ეს წარმოგვიდგენია დაბადების ისტორიიდან სიტყვების „*ზღვა და მიწა*“ ურთიერთიმართებით, რომლებიც განსაზღვრავენ მათ ამ მე-13 თავში. პირველი მოქმედება ადრე. 1844 წელს და მეორე გამოჩნდება მხოლოდ მიწიერი დროის ბოლო წელს, რითაც აღინიშნება ადამიანებისთვის შეთავაზებულ მადლს დროის დასასრულს. ეს ორი „*მხეცი*“ პირველსთვის არის კათოლიკური, დედა ეკლესია, მეორესთვის კი პროტესტანტულ რეფორმირებულ ეკლესიები, რომლებიც მისგან წარმოიშვა, მისი ქალიშვილები.

1844 წელს და მყოფი უბნული ქრისტიანული ეპოქის მხოლოდ მეორე ნაწილს მოიცავს, Rev. და პროტესტანტიზმის დაგმობა, რომელიც პატივს სცემს თავის კვირას, რომელსაც იგი ასახელებს როგორც იმპერიულ, ისე პაპის რომის ადამიანური და ეშმაკური ავტორიტეტის „*ნიშანს*“. როდესაც მოსამზადებელი მისიის დრო დასრულდება, თანმიმდევრულად, რჩეულ წმინდანების აღტაცებით, რომლებიც გამოსახულია „*მოსავლეთ*“ და მემამბოხე მასწავლებლებისა და ყველ ურწმუნოების განადგურებით, „*რთველს*“ მიერ გამოსახული ქმედებებით, დედა მიწა კვლავ გახდება შექმნის პირველი დღის „*უფსკრული*“, მოკლებულია მიწიერი ცხოვრების ყველ ფორმას. თუმცა, ის ინარჩუნებს ცოცხლად „*ათასი წლის განმავლობაში*“, არჩეულ მკვიდრს, სატანას, თავად ეშმაკს, რომელიც ელოდება მის განადგურებას უკანასკნელ სამსჯავროზე, ისევე როგორც ყველ სხვა მემამბოხე კაცსა და ანგელოზს.

Rev.15 ყურადღებას ამახვილებს პრობაციის დასრულების დროზე.

გამოცხადება 16 ცხადყოფს „*ღვთის რისხვის შვიდ უკანასკნელ წყლულს*“, რომელიც გამოსაცდელ პერიოდის დასრულების შემდეგ ურტყამს უკანასკნელ ურწმუნოაჯანყებულს, რომლებიც სულუფრო და უფრო აგრესიულები ხდებიან, იმ დონემდე, რომ განაჩენი გამოუცხადეს და მკვირვებლების სიკვდილს. მართალი ღვთაებრივი შაბათი მეშვიდე ჭირის წინ.

Rev.17 მთლიანად ეძღვნება „*დიდი მეძავის*“ იდენტიფიკაციას, რომელსაც „*დიდი ბაბილონი*“ ჰქვია. სწორედ ამ ტერმინებით აღნიშნავს სული

იმპერიული და პაპის „დიდქალქს“, რომს. ამგვარად, ნათლად ვლენდება ღვთის განაჩენი მასზე. თავი ასევე აცხადებს მის მომავალ სამსჯავროს და ცეცხლთ განადგურებას, რადგან კრავი და მისი ერთგული რჩეული და ამარცხებენ მას.

მოსვლის “ან” დიდი ბაბილონის “დასჯის დროს”.
Rev.

Rev.20 მიზნად ისახავს მეშვიდე ათასწლეულისათვის წლის პერიოდს, რომელიც განსხვავებულად განიცადა, ზეცაში არჩეულთა მიერ და უკაცრიელად დამიწაზე, სატანის იზოლორებულად. ათასი წლის ბოლოს ღმერთი მოაწყობს უკანასკნელ სამსჯავროს: განადგურებას ციური და მიწისქვეშა მიწიერი ცეცხლთ ყველ მიწიერი ადამიანისა და ციური ანგელოზის მემბოხეების.

Rev.21 ასახავს კრების დიდებას, რომელიც ჩამოყალიბდა იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდული რჩეულთა შეკრებით. რჩეულთა სრულყოფილება ილუსტრირებულია იმ შედარებით, რასაც დედამიწა ყველზე მვირფასს სთავაზობს ადამიანებს: ოქრო, ვერცხლი, მარგალიტი და მვირფასი ქვები.

Apo.22 გამოსახულებით აღმრავს დაბრუნებას დაკარგულ ედემში, ნაპოვნი და მარადიულად დაყენებული ცოდვის დედამიწაზე აღორძინებულ და გარდაქმნილი ერთი და ერთადერთი დიდი ღმერთის, შემოქმედის, კანონმდებლისა და გამომსყიდველის უნივერსალურ ტახტად, რომელიც დომინირებს მის მთელსამყაროზე. თავისი მიწიერი გამოსყიდვით.

აკმათავრდება წიგნის გამოცხადების ეს სწრაფი მიმოხილვა, რომლის დეტალური შესწავლად დასტურებს და განამტკიცებს იმას, რაც ახლხან ითქვა.

მე დავამატებ ამ უაღრესად სულიერ ახსნას, რომელიც ავლენს ღმერთის გონების ფარულ მსჯელობას. ის აწვდის არასაექვო შეტყობინებებს და ხვეწილი მინიშნებებით, რომ ბიბლია გაგვანათლებს. აპოკალიფსის აგებისას, იგივე პროცესების მიყოლებით, რაც მან გამოიყენა დანიელსთვის მიცემული გამოცხადებების ასაგებად, ღმერთი დასტურებს, რომ ის „არ იცვლება“ და რომ ის იქნება „მარადიულად იგივე“. ასევე, აპოკალიფსში აღმოვაჩინე სამი თემის პარალელურობის იგივე მეთოდი, რომლებიც არის „წერილები კრებებისადმი“, „ბეჭდები“ და „საყვირები“. Apo.5-ის მიხედვით, სადაც აპოკალიფსი გამოსახულია წიგნით, რომელიც დახურულია " შვიდი

ბეჭდით", მხოლოდ" მეშვიდე ბეჭდის" გახსნა იმლევა უფლებას წვდომას მტკიცებულებაზე, რომელიც დადასტურებს 8-დან 22 თავებში, ინტერპრეტაციებსა და ეჭვებს. 1-დან 6-მდე თავების შესწავლთ წამოჭრილო. ამიტომ მე-7 თავი არის გამოვლენილი საილუმლოებების გაგების გასაღები. და ნუ გაგიკვირდებათ, რადგან მისი თემა სწორედ შაბათია, რომელმაც 1843 წლიდან მოყოლებული განასხვავა ჭეშმარიტი და ცრუსიწმინდე. აქედან გამომდინარე, ჩვენ ვპოულობთ Apo.7-ში, დიდ ჭეშმარიტებას, რომელმაც 1843 წლის გაზაფხულზე გაანადგურა პროტესტანტული რელიგია. აპოკალიფსი მხოლოდ დადასტურებს დანიელს გამოცხადებულ ამ ფუნდამენტურ სწავლებას. მაგრამ, ადვენტიზმისთვის, რომელიც იმ დღეს გაჩნდა, როგორც გამარჯვებულ, აპოკალიფსი გამოავლენს 1994 წელს, გამოცდას, რომელიც მას თავის მხრივ გამოასწორებს. ეს ახალი შუქი კიდევ ერთხელ „ისევ“, გახდის „განსხვავებას მათ შორის, ვინც ემსახურება ღმერთს და მათ ვინც არ ემსახურება მას“, ან უფრო მეტს.

ნ ა წ ი ლ ო მ ე ო რ ე : ა პ ო კ ა ლ ი ფ ს ი ს დ ე ტ ა ლ უ რ ი შ ე ს წ ა ვ ლ

გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ა 1: პ რ ო ლ ო გ ი - ქ რ ი ს ტ ე ს და ბ რ უ ნ ე ბ ა - ა დ ვ ე ნ ტ ი ს ტ უ რ ი თ ე მ ა

პ რ ე ზ ე ნ ტ ა ც ი ა

მ უ ხ ლ 1: „ ი ე ს ო ქ რ ი ს ტ ე ს გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ა , რ ო მ ე ლ ც
ღ მ ე რ თ მ ა მ ი ს ც ა მ ა ს , რ ა თ ა ე ჩ ვ ე ნ ე ბ ი ნ ა თ ა ვ ი ს ი
~~მ ო ნ ე ბ ი ს თ ვ ი ს~~ - ი ს , რ ა ც უ ნ დ ა მ ო მ ხ დ ა რ ი ყ ო ს ა ს წ რ ა ფ ლ დ ,
და რ ო მ ე ლ ც მ ა ნ ა ჩ ვ ე ნ ა თ ა ვ ი ს ი ა ნ გ ე ლ ო ზ ი ს
გ ა გ ზ ა ვ ნ ი თ თ ა ვ ი ს მ ს ა ხ უ რ ი ო ა ნ ე ს ... “

ი ო ა ნ ე , მ ო ც ი ქ უ ლ , რ ო მ ე ლ ც ი ე ს ო ს უ ყ ვ ა რ დ ა , ა რ ი ს
ა მ ღ ვ თ ა ე ბ რ ი ვ ი გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ი ს შ ე მ ნ ა ხ ვ ე ლ ,
რ ო მ ე ლ ს ა ც ი გ ი ი ღ ე ბ ს მ ა მ ი ს ა გ ა ნ ი ე ს ო ქ რ ი ს ტ ე ს
ს ა ხ ე ლ თ . ი ო ა ნ ე ე ბ რ ა უ ლ დ „ ი ო ჰ ა ნ “ ნ ი შ ნ ა ვ ს : ღ მ ე რ თ მ ა
მ ი ს ც ა ; და ა ს ე ვ ე ჩ ე მ ი ს ა ხ ე ლ ა . გ ა ნ ა ი ე ს ო მ ა რ თ ე ვ ა : „
ვ ი ს ა ც ა ქ ვ ს , მ ი ე ც ე მ ა “ ? ე ს გ ზ ა ვ ნ ი ლ „ მ ო ც ე მ უ ლ ა “
მ ა მ ა „ ღ მ ე რ თ ი ს “ მ ი ე რ , ა მ ი ტ ო მ შ ე უ ზ ღ უ დ ა ვ ი
შ ი ნ ა ა რ ს ი თ . ი მ ი ს გ ა მ ო , რ ო მ მ ი ს ი ა ღ დ გ ო მ ი ს შ ე მ დ ე გ
ი ე ს ო ქ რ ი ს ტ ე მ გ ა ნ ა ა ხ ლ თ ა ვ ი ს ი ღ ვ თ ა ე ბ რ ი ვ ი
თ ვ ი ს ე ბ ე ბ ი და მ ა ს , რ ო გ ო რ ც ზ ე ც ი ე რ მ ა მ ა ს , შ ე უ მ ლ ა
ზ ე ც ი დ ა ნ ი მ ო ქ მ ე დ ო ს თ ა ვ ი ს ი მ ს ა ხ უ რ ე ბ ი ს ა ნ უ ფ რ ო
ზ უ ს ტ ა დ მ ი ს ი „ მ ო ნ ე ბ ი ს “ ს ა ს ა რ გ ე ბ ლ დ . რ ო გ ო რ ც
ნ ა თ ე ვ ა მ ი ა , "წ ი ნ ა ს წ ა რ გ ა ფ რ თ ხ ი ლ ე ბ უ ლ ა რ ი ს
ი ა რ ა ღ ი" . ღ მ ე რ თ ი ა მ ა ზ რ ზ ე ა და ა მ ა ს ა მ ტ კ ი ც ე ბ ს
თ ა ვ ი ს ი მ ს ა ხ უ რ ე ბ ი ს ა დ მ ი მ ო მ ა ვ ლ ს შ ე ს ა ხ ე ბ
გ ა მ ო ც ხ ა დ ე ბ ე ბ ი თ . გ ა მ ო თ ე მ ა „ რ ა უ ნ დ ა მ ო ხ დ ე ს
ს ა ს წ რ ა ფ ლ დ “ შ ე ი მ ლ ე ბ ა გ ა ს ა კ ვ ი რ ი ი ყ ო ს , რ ო დ ე ს ა ც

ვიციტ, რომ გზავნილო გავრცელდა ჩვენს წელთა ღრიცხვამდე 94 წელს და რომ ჩვენ ახლ 2020-2021 წლებში ვართ, ამ დოკუმენტის და წერის დროს. მაგრამ მისი შეტყობინებების აღმოჩენით, ჩვენ გავიგებთ, რომ ეს ” მყისიერად» იღებს პირდაპირი მნიშვნელობით, რადგან მათი მიმღებები იქნებიან იესო ქრისტეს დიდებული და ბრუნების თანამედროვენი. ეს თემა იქნება ყოვლისშემძლე გამოცხადებაში, რადგან გამოცხადება მიმართულია ღმერთის მიერ შერჩეულ ბოლო „ადვენტისტებს“ რწმენით, რომელიც ნაჩვენებია გამოცხადების 9:1-12-ის მონაცემებზე აგებულ საბოლოო გამოცდაში, რომელიც ეხება თემის თემას. " მეხუთე საყვირი". ამ თავში მე-5 და მე-10 მუხლებში მოყვანილია წინასწარმეტყველური პერიოდი „ ხუთი თვის“ არასწორ ინტერპრეტაციაზე, სანამ ჩემამდე იყო. ამ თემის შესწავლას, ამ ხანგრძლივობამ განსაზღვრა ახალ თარიღი, რომელიც უნდა გამოაცხადოს იესოს და ბრუნება 1994 წელს, ქრისტეს ნამდვილ დაბადების 2000 წელს. რწმენის ამ გამოცდამ ბოლოჯერ გამოსცა და ოფიციალური ადვენტიზმი, რომელიც გახდა ნელთბილო და ფორმალისტური და რომელიც ემზადებოდა პაქტის დასაღებად მათთან, ვისაც ღმერთი თავის მტრებად ავლენს თავის აპოკალიფსში. 2018 წლდან მე ვიცი იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი და ბრუნების თარიღი და ის არ არის დაფუძნებული დანიელოსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებების არცერთ მონაცემზე, რომელთა რაოდენობრივი ხანგრძლივობა ყველ მიღწეულ იყო დანიშნულ დროს მათი საცდელ როლს შესრულებით. იესოს ჭეშმარიტი და ბრუნება შეიძლება გავიგოთ დაბადების ცნობიდან, გვჯერა, რომ ჩვენი კვირების შვიდი დღე აგებულია ღმერთის მიერ შემუშავებული მთელი გეგმის 7000 წლის გამოსახულებაზე, რათა აღმოფხვრას ცოდვა და ცოდვილები და შემოიტანოს მის მარადიულობაში. საყვარელ რჩეულ შერჩეულ პირველ 6000 წლის განმავლობაში. ებრაული საკურთხევლის ან კარვის პროპორციების მსგავსად, 6000 წლის დრო შედგება 2000 წლის სამი მესამედისგან. ბოლო მესამედის დასაწყისი აღინიშნა, 30 აპრილს, ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სიკვდილთ. ებრაული კალენდარი ადასტურებს ამ თარიღს. ამიტომ მისი დაბრუნება 2030 წლის გაზაფხულზეა, 2000 წლის შემდეგ. იმის ცოდნა, რომ ქრისტეს დაბრუნება ჩვენს წინაშეა, ასე ახლოს, სიტყვა "მყისიერად" იესოს

სიტყვები სავსებით გამართლებულია. ამრიგად, მიუხედავად იმისა, რომ იგი ცნობილი და წაკითხული იყო საუკუნეების განმავლობაში, წიგნი გამოცხადება და რჩა დახურული, გაყინული, დალუქული, აღსასრულს დრომდე, რომელიც ეხება ჩვენს თაობას.

ლუქსი 2: „... რომელმაც დაამოწმა ღვთის სიტყვა და იესოქრისტეს მოწმობა, ყველგერი, რაც მან იხილს.

იოანე მოწმობს, რომ მან მიიღო თავისი ხილვა ღვთისგან. ხილვა, რომელიც წარმოადგენს იესოქრისტეს მოწმობას, რომელსაც Rev.19:10 განსაზღვრავს, როგორც „წინასწარმეტყველების სულს“. მესიჯი ეფუძნება სურათებს "ნანახი" და მოსმენილი სიტყვები. იოანე მოწყვეტილი იყო მიწიერი შემთხვევითობისგან ღვთის სულს მიერ, რომელმაც გამოავლინა მას ქრისტიანული ეპოქის რელიგიური ისტორიის დიდი თემები; ეს დასრულდება მისი მტრების დიდებული და ძლიერი დაბრუნებით.

მუხლ 3: „ნეტარია ის, ვინც კითხულობს და ისმენს წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავს მასში დაწერილს! რადგან ახლათ დრო“.

მევიღებ ჩემს დასახურებულ ნაწილს, „ვინც კითხულობს“ წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან უფალო ზმნას წაკითხულს აძლევს ზუსტ ლოგიკურ მნიშვნელობას. ის გვამლევს ახსნას ესა.29:11-12-ში: „ყველგამოცხადება არის შენთვის, როგორც დალუქული წიგნის სიტყვები, რომლებიც ეძლევა კითხვის მცოდნე კაცს და ამბობს: წაიკითხე ეს! და ვინ პასუხობს: არ შემოძლია, რადგან დალუქულია; ან წიგნის მსგავსად რომელსაც აძლევენ კაცს, რომელსაც კითხვა არ შეუძლია და ამბობს: ეს წაიკითხე! და ვინ პასუხობს: მე არ ვიცი კითხვა. მე-13 მუხლ, რომელიც შემდეგშია, ცხადყოფს ამ უუნარობის მიზეზს: „თქვა უფალმა: როცა ეს ხალხი მომიახლოვდება, პატივს მცემს პირითა და ბაგეებით; მაგრამ მისი გული ჩემგან შორს არის და ჩემი შიში მხოლოდა და მიაწერი ტრადიციის მცნებაა“. ტერმინი „დალუქული“ ან დალუქული აღწერს აპოკალიფსის ასპექტს, რომელიც გაუგებარია, რადგან ის დალუქულია. მაშასადამე, მისი სრულდგახსნა და ბეჭედი არის ის, რომ მე, ბოლო დროის სხვა იოანე, დმერთმა გამომიძახა; ეს ისე, რომ ყველ მისმა ჭეშმარიტმა რჩეულმა „მოისმინოს და შეინარჩუნოს“ წინასწარმეტყველების სიტყვებსა და გამოსახულებებში გამოცხადებულ ჭეშმარიტება. ეს ზმნები ნიშნავს "გააზრებას და პრაქტიკაში განხორციელებას". ამ მუხლში დმერთი აფრთხილებს

თავის რჩეულებს, რომ ისინი მიიღებენ ქრისტეს ერთ-ერთი ძმისგან, „ ის, ვინც კითხულობს “, ნათელს, რომელიც ხსნის წინასწარმეტყველების საიდუმლოებებს, რათა მათ, თავის მხრივ, გაიხარონ და განახორციელონ მისი სწავლება. პრაქტიკაში. როგორც იესოს დროს, რწმენა, ნდობა და თავმდაბლობა იქნება საჭირო. ამ მეთოდით ღმერთი აცრის და აშორებს ადამიანებს, რომლებიც ზედმეტად ამაყობენ და ვერასწავლიან. ასე რომ, რჩეულებს ვეუბნები: „დაივიწყეთ კაცო, ეს პატარა ოფიციალური მთარგმნელი და გადამცემი და შეხედეთ ჭეშმარიტ ავტორს: ყოვლისშემძლე ღმერთს იესო ქრისტეს“.

ლუკა 4: " იოანე შვიდ ეკლესიას, რომლებიც აზიაშია: მადლო თქვენ და მშვიდობა მისგან, ვინც არის, ვინც იყო და რომელიც უნდა მოვიდეს, და შვიდი სულსგან, რომლებიც მისი ტახტის წინ არიან ..."

შვიდი ასამბლეის " ხსენება საეჭვოა, რადგან ასამბლეა დიდი A-ით არის ერთი, მარადიულდ მაშასადამე, „ შვიდი ასამბლეა “ აუცილებლდ ნიშნავს იესო ქრისტეს ერთიან კრებას შვიდ გამორჩეულ და თანმიმდევრულ ეპოქაში. ეს დადასტურდება და უკვე ვიცით, რომ ღმერთი ქრისტეა ულექოქას 7 კონკრეტულ დროად ყოფს. აზიის მითითება სასარგებლო და გამართლებულია, რადგან მე-11 სტროფში წარმოდგენილი სახელები არის მცირე აზიაში, ძველ ანატოლიაში, დღევანდელ თურქეთის დასავლეთით მდებარე ქალქების სახელები. სული უკვე ადასტურებს ევროპის ზღვარს და აზიის კონტინენტის დასაწყისს. მაგრამ სიტყვა აზია, როგორც სიტყვა ანატოლია, მალვს სულიერ გზავნილს. ისინი გულისხმობენ: **მზე ამომავალი** აქადურ და ბერძნულ ენებზე და ამგვარად ვარაუდობენ ღვთის ბანაკს, რომელსაც ესტუმრა იესო ქრისტე, „ **ამომავალი მზე** “, **ლუკა 1:78-79: „ ჩვენი ღმერთის წყალობის წიაღის წყალობით, რომლის სათნოებითაც ამომავალი მზე გვესტუმრა ზემოდან, რათა სინათლე მიეცეს სიბნელეში და სიკვდილის ჩრდილში მსხდომთ, რათა ჩვენი ნაბიჯები მშვიდობის გზაზე წარმართოს.** ის ასევე არის „ **სიძარტლის მზე** “ **მაღ4:2: „ მაგრამ შენთვის, ვინც გეშინია ჩემი სახელს, სიძარტლის მზე ამოვა და განკურნება იქნება მის ფრთების ქვეშ; გამოხვალ და ხტუნვით ხტუნებით თავლებიდან .”** მისაღმების ფორმულს შეესაბამება წერილებს, რომლებიც ქრისტეანებმა გაცვალეს იოანეს დროს. თუმცა, ღმერთს ასახელებს ახალ გამოთქმა, რომელიც აქამდე უცნობი იყო: „ **მისგან, ვინც არის, ვინ იყო და**

ვინ უნდა მოვიდეს “. ეს გამოთქმა მხოლოდ ორიგინალურ ბერძნულ ენაში და სხვა თარგმანებში ასახავს ღმერთის ებრაულ სახელს მნიშვნელობას: „იაჰვეჰ“. ეს არის ზმნა „იყო“ ებრაულს არასრულყოფილ დროში მესამე პირში მყოფი. ეს დრო, რომელსაც არასრულყოფილ ეწოდება, გამოხატავს მიღწეულს, რომელიც ვრცელდება დროში, რადგან აწმყო დრო არ არსებობს ებრაულულებაში. „და ვინ მოდის“, კიდევ უფრო ადასტურებს იესო ქრისტეს დაბრუნების, ადვენტიზმის თემას. ამგვარად დასტურდება ქრისტიანული რწმენის გახსნა წარმართებისთვის; მათთვის ღმერთი ადაპტირებს მის სახელს. შემდეგ, კიდევ ერთი სიახლე ჩნდება სულიწმიდის აღმნიშვნელად: „შვიდი სული, რომლებიც მის ტახტზე არიან“. ეს ციტატა გამოჩნდება Rev.5:6-ში. რიცხვი 7 აღნიშნავს განწმენდას, ამ შემთხვევაში, მის ქმნილებებში გადმოღვრილი ღვთაებრივი სულის, შესაბამისად, "მისი ტახტის წინაშე". Rev.5:6-ში „მოკლულ ბატკანი“ დაკავშირებულია ამ სიმბოლოებთან, ამგვარად წინასწარმეტყველება ადასტურებს იესო ქრისტეს ღვთაებრივ ყოვლისშემძლეობას. „ღვთის შვიდი სული“ სიმბოლოა ებრაული კარვის „შვიდი ტოტიანი სასანთლუთი“, რომელიც წინასწარმეტყველებს ღვთის გადარჩენის გეგმას. ამრიგად, მისი პროგრამა ნათლად იყო გამოკვეთილი. მას შემდეგ, რაც ადამმა, 4000 წლის შემდეგ, და მისი სიკვდილთ იესომ გამოისყიდა რჩეულთა ცოდვები 30 აპრილს, ამგვარად ახვეს ცოდვის ფარდას და უხსნის სამოთხეში წვდომას რჩეულებს, რომლებიც გამოისყიდეს პროგრამული ექვსი ათასი წლის განმავლობაში ბოლო ორი ათასი წლის განმავლობაში. რჩეულთა რჩეულთათვის მიმოფანტული ქვეყნიერების აღსასრულმდე მთელი დედამიწის ერებს შორის.

ლუქსი 5: „...და იესო ქრისტესგან, ერთგული მოწმისა, მკვდრეთთ პირმშოსა და დედამიწის მეფეთათა მთავრისგან! მას, ვინც გვიყვარს, ვინც თავისი სისხლთგვიხსნა ჩვენი ცოდვებისგან.“

სახელი „იესო ქრისტე“ დაკავშირებულია მიწიერ მსახურებასთან, რომლის შესასრულებლადც ღმერთი მოვიდა დედამიწაზე. ეს ლუქსი გვახსენებს მის საქმეებს, რომლებიც შესრულებულიქნა მადლით ხსნის მისადებად, რომელსაც ის მხოლოდ თავის რჩეულებს სთავაზობს. ღმერთისა და მისი ფასეულობებისადმი სრულყოფილ დერთგულების გამო, იესო იყო „ერთგული მოწმე“, რომელიც

შემოთავაზებულ იყო მისაბამ მისაბამ მისაბამ ყველ დროის მის მოციქულებსა და მოწაფეებს, მათ შორის ჩვენს მოწაფეებს. მისი სიკვდილი ნაწინასწარმეტყველები იყო პირველი მოკლულ ცხოველს სიკვდილთ, რომელც ცოდვის შემდეგ ადამისა და ევას სიშიშველს ჩაიცვა. მისი მეშვეობით ის მართლც იყო „*მკვდრეთით პირმშო*“. მაგრამ ის ასევე, მისი ღვთაებრივი მნიშვნელობის გამო, მხოლოდ მის სიკვდილს ქონდა ეშმაკის, ცოდვისა და ცოდვილების დაგმობის ეფექტურობა და ძალა. ის რჩება „*პირმშოდ*“, უპირველეს ყოვლისა, „*პირმშოდ*“ რელიგიურ ისტორიაში. სწორედ მის სიკვდილზე ფიქრით, რომელც საჭირო გახდა თავისი რჩეულს ცოდვის გამოსასყიდად, მოკლ ღმერთმა აჯანყებულ ეგვიპტის ყველ „*პირმშო*“ ადამიანი და ცხოველ, ცოდვის ხატი, რათა „*გაეხსნა*“ თავისი ებრაელო ხალხი მონობისაგან. უკვე „*ცოდვის*“ სიმბოლო და გამოსახულება. როგორც „*პირმშო*“, სულიერი პირმშობა მას ეკუთვნის. იესო „*დედა მიწის მეფეთა უფლისწულს*“ წარმოჩენით ხდება მისი გამოსყიდვის მსახური. „*დედა მიწის მეფეები*“ არიან ისინი, ვინც შედიან მის სამეფოში მისი სისხლთ გამოსყიდული; ისინი დაიმკვიდრებენ განახლებულ დედა მიწას. გასაოცარია ციური არსებების თავმდაბლობის, თანაგრძნობის, მეგობრობის, მშობისა და სიყვარულს დონის აღმოჩენა, რომლებიც დარჩნენ ციური ცხოვრების ღვთაებრივი სტანდარტების ერთგულ. დედა მიწაზე იესომ დაბანა ფეხები თავის მოციქულებს და დადასტურა, რომ ის არის „*მოდღვარი და უფალო*“. სამოთხეში ის მარადიულ დიქნება მისი „*მეფეების*“ „*უფლისწულს*“. მაგრამ „*მეფეები*“ ასევე იქნებიან თავიანთი ძმების მსახურები. ასევე, „*უფლისწულს*“ ტიტულს მინიჭებით, იესო თავს აყენებს ეშმაკის დონეზე, მისი მოწინააღმდეგე და დამარცხებულ კონკურენტი, რომელსაც ის უწოდებს „*ამ სამყაროს უფლისწულს*“. იესოში ღმერთის განსახიერება მოტივირებულ იყო ორი „*უფლისწულს*“ პირისპირ; მსოფლოსა და მისი არსებების ბედი და მოკიდებულა დიდი გამარჯვებულ იესო მაიკლია ჰვეჰის ძალზე. მაგრამ იესო თავის გამარჯვებას მხოლოდ ნაწილობრივ ევალება მის ღვთაებრიობას, რადგან ის ეშმაკს ებრძოდა თანაბარ პირობებში, ჩვენი სხეულს იდენტური ხორციით, პირველად მის მიერ წაგებულ ბრძოლდან 4000 წლს შემდეგ. მისმა სულიერმა მდგომარეობამ და გამარჯვების

გადაწყვეტილებამ მხოლოდ რჩეულს გადასარჩენად მისცა მას გამარჯვება. მან გზა გაუხსნა თავის რჩეულს და აჩვენა, რომ მორჩილ „კრავი“ ერთგულ და ჭეშმარიტი ღმერთის დახმარებით შეუძლია დაამარცხოს „მგლები“, რომლებიც ჭამს ხორცსა და სულს.

ლექსი 6: „და ვინ დაგვაჩინა სამეფოდ მღვდლებად ღმერთსა მის მამასა, მას დიდება და ძალ უკუნითი უკუნისამდე! ამინ!“

ეს არის იოანე, რომელიც განსაზღვრავს რას წარმოადგენს არჩეულთა ასამბლეა. იესო ქრისტეში ძველი ისრაელი აგრძელებს სულიერ ფორმებს, რომლებიც წინასწარმეტყველებდნენ ძველ აღთქმის რიტუალებში. „მეფეთა მეფესა და უფალთა უფალს“ მსახურებით, ჭეშმარიტი რჩეული მონაწილეობს მის მეფობაში და მასთან ერთად ისინი ქმნიან ცათსასუფევლს მოქალაქეებს. ისინი ასევე არიან სულიერი „მღვდლები“, რადგან ისინი მსახურობენ თავიანთი სხეულის ტაძარში, სადაც ისინი ემსახურებიან ღმერთს და სწირავენ თავს სიწმიდით მისი მსახურებისთვის. და ღვთისადმი ლოცვით, ისინი ავრცელებენ სურნელს, რომელიც შესწირეს იერუსალიმის უძველესი ტაძრის საკმევლს სამსხვერპლოზე. იესოსა და მამას შორის განცალკევება შეცდომაში შემყვანია, მაგრამ ეს შეესაბამება იმ წარმოდგენას, რომელიც ბევრ ცრუ ქრისტიანს აქვს ამ თემაზე. ეს იმ დონემდეა, რომ ამტკიცებენ, რომ „პატივს სცემენ“ მესამის ხარჯზე. ეს იყო ქრისტიანული რწმენის ბრალი ან ცოდვა 321 წლის 7 მარტიდან. ბევრისთვის შაბათის დასვენება არის განკარგულება, რომელიც ეხებოდა მხოლოდ ძველ აღთქმის ებრაელებს, მამის დარიგებას. მამა და იესო მხოლოდ ერთი ადამიანი არიან, ისინი განიცდიან იესოს რისხვას, რომელსაც ისინი ფიქრობდნენ, რომ პატივს სცემდნენ. თავის ღვთაებრივ ბუნებაში, როგორც მამა, იესო ფლობს და მარადიულად „დიდებასა და ძალ უფლებას, მარადიულად და მარადიულად! ამინ!“ ამინ ” რაც ნიშნავს: მართლაც! ჭეშმარიტად!

ადგიენტის ტური თემა

ლექსი 7: „აჰა, ღრუბლებით მოდის. და ყოველ თვალ დაინახავს მას, მათაც კი, ვინც ის გახვრეტილი; და დედა მიწის ყველ ტომი გლოვობს მის გამო. დიახ. ამინ!“

სწორედ მაშინ, როცა ის დაბრუნდება, იესო გამოავლენს თავის დიდებასა და ძალს. საქმეების 1:11-ის თანახმად, ის დაბრუნდება „*ისევე როგორც ზეცაში ავიდა*“, მაგრამ მისი დაბრუნება იქნება უკიდურესი ზეციური დიდებით, რომელიც შეაშინებს მის მტრებს; "*მათ ვინც მას გახვრიტა*" მისი რეალური პროექტის წინააღმდეგობით. რადგან ეს გამოთქმა მხოლოდ მისი მოსვლს თანამედროვე ადამიანებს ეხება. როდესაც მის მსახურებს სიკვდილთ ემუქრებიან ან მოკვდებიან, იესო იზიარებს მათ ბედს, რადგანაც მათთან გაიგივება: „*და მეფე უპასუხებს მათ: ჭეშმარიტებას გეუბნებით, რამდენჯერაც ამას გაუკეთებთ ერთ-ერთამ უმცირესს. ჩემო ძმებო, თქვენ შექმენით ისინი ჩემთვის.* (მათ.25:40)“. ებრაელები და რომაელი ჯარისკაცები, რომლებმაც ის ჯვარს აცვეს, ამ გზავნილში არ შედიან. ღვთის სული ამ ქმედებას ანიჭებს ყველ ადამიანს, ვინც ხელს უშლის მის გადარჩენის საქმეს და აფერხებს თავისთვის და სხვებისთვის მის მადლსა და მარადიულ ხსნას. „*დედა მიწის ტომების*“ მოხსენიებით იესო მიზნად ისახავს ცრუ ქრისტიანებს, რომელთა მეშვეობითაც ისრაელის ტომები ახალ შეთანხმებაში უნდა გავრცელდნენ. როდესაც დაბრუნებისას აღმოაჩენენ, რომ ემზადებოდნენ მისი ჭეშმარიტი რჩეულის მოსაკლვად, მათ ექნებათ გლოვის მიზეზი და აღმოაჩენენ ღმერთის მტრებს, ვინც უნდა გადაარჩინოს ისინი. ბოლო დღეების პროგრამის დეტალები გამოვლინდება მიმოფანტული წიგნის გამოცხადების თავებში. მაგრამ შემოდგომა ვთქვა, რომ გამოცხ. 6:15-16 აღწერს სცენას შემდეგი სიტყვებით: „*დედა მიწის მეფეები, დიდებულები, მხედართმთავრები, მდიდრები, ძლევამოსილი, ყველ მონა და თავისუფალი, დაიმაღლს. გამოქვაბულები და მთის კლდეები. და უთხრეს მთებსა და კლდეებს: დაგვეციოთ და დაგვეფარეთ ტახტზე მჯდომის პირისაგან და კრავის რისხვისგან*“.

ლუქსი 8: „*მე ვარ ალფა და ომეგა, ამბობს უფალო ღმერთი, ის, ვინც არის, ვინც იყო და რომელიც უნდა მოვიდეს, ყოვლის შემძლე.*»

ის, ვინც ასე გამოხატავს თავის თავს, არის ტკბილი იესო, რომელმაც იპოვა თავისი ღვთაებრივი დიდება ზეცაში, ის არის "*ყოვლის შემძლე*". საკმარისია ამ მუხლს დავაკავშიროთ გამოცხ. 22:13-16-ის ლუქსებთან, რომ მტკიცებულება გვქონდეს: „*მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი,*

დასაწყისი და დასასრული... /... მე, იესო, მე მაქვს. გამოგზავნა ჩემი ანგელოზი, რათა დაგემოწმებინათ ეს ეკლესიებში. მე ვარ დავითის ფესვი და შთამომავალი, ნათელი დიღოს ვარსკვლავი.” როგორც მე-4 სტროფში, იესო წარმოაჩენს თავს შემოქმედი ღმერთის, მოსეს მეგობრის ატრიბუტებში, რომლის ებრაელი სახელია „იაჰვეჰ“ გამოსვლ 3:14-ის მიხედვით. მაგრამ მე დავაკონკრეტებ, რომ ღმერთის სახელი იცვლება იმისდა მიხედვით, ვინ ასახელებს საკუთარ თავს თუ ასახელებს მას: „მე ვარ“ ხდება „ის არის“ სახით „იაჰვეჰ“.

შენიშვნა დამატებულია 2022 წელს: გამოთქმა „აღუა და ომეგა“ აჯამებს ღვთის მიერ შეთავაზებულ მთელ გამოცხადებას თავის ბიბლიაში, დაბადებიდან 1-დან გამოცხადებამდე 22-მდე. თუმცა, 2018 წლიდან, „ექვსი ათასი“ წლის წინასწარმეტყველური მნიშვნელობა მიენიჭა ექვს დღეს. კვირა და დასტურდა ყოველვარი ექვსის გარეშე მისი ღირებულება, როგორც ექვსი რეალური დღე, რომლის დროსაც ღმერთმა შექმნა დედამიწა და სიცოცხლე, რომელიც მას უნდა შეენარჩუნებინა. მაგრამ, მათი წინასწარმეტყველური მნიშვნელობის შენარჩუნებით, ამ ექვსმა დღემ ან „6000“ წელმა შესაძლებელი გახადა 2030 წლის გაზაფხულისთვის განესაზღვრა იესოქრისტეს საბოლოო გამარჯვებულ დაბრუნება და მისი ერთგული წმინდანების აღტაცება. გამოთქმის „აღუა და ომეგა“ მეშვეობით იესო თავის ბოლო დღეების წმინდანებს ამლევს გასაღებს, რომელიც საშუალებას მისცემს მათ აღმოაჩინონ მისი მეორედ მოსვლას რეალური დრო. მაგრამ ჩვენ მოგვიწია 2018 წლის გაზაფხულზე ლოდინი, რათა გვესმოდეს, როგორ გამოვიყენოთ ეს 6000 წელი, და 2022 წლის 28 იანვარს, რომ დავაკავშიროთ ისინი ამ გამოთქმებთან: „აღუა და ომეგა“, „დასაწყისი და დასასრული“.

ლუქსი 9: „მე იოანე, შენი ძმა, რომელიც იზიარებს შენთან გასაჭირს, სასუფეველს და იესოს მოთმინებას, ვიყავი კუნძულზე, სახელად პატმოსზე, ღვთის სიტყვისა და იესოს მოწმობის გამო.“

იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი მონისთვის ეს სამი რამ არის დავაკავშირებულ: გასაჭირის ნაწილი, სამეფოს ნაწილი და შეუპოვრობის ნაწილი იესოში. იოანე მოწმობს იმ კონტექსტზე, სადაც მან მიიღო თავისი ღვთაებრივი ხილვა. რომაელებმა, როგორც ჩანს, ურღვევად მიიჩნიეს, რომაელებმა საბოლოოდ იზოლირება მოახდინეს კუნძულ პატმოსზე

გადასახლებაში, რათა მისი ჩვენება მამაკაცებით შეეზღუდათ. მთელი თავისი ცხოვრების მანძილზე ის არასოდეს შეწყვეტდა ღვთის სიტყვის ჩვენებას, რათა განედიდებინა იესო ქრისტე. მაგრამ ჩვენ ასევე შეგვიძლია გავიგოთ, რომ იოანე წაიყვანეს პატროსში, რათა მშვიდად მიეღო იესოს ჩვენება, რომელიც წარმოადგენს გამოცხადებას, რომელიც მანიქ მიიღო ღვთისგან.

ზედმიწევნით აღვნიშნოთ, რომ ორი წინასწარმეტყველების დანიელსა და გამოცხადების ორი ავტორი სასწაულებრივად მფარველობდა ღმერთს; დანიელი იხსნა ლომების კბილებისგან და იოანე უვნებლად გაათავისუფლეს მდუღარე ზეთისავსე ქვაბიდან. მათი გამოცდილება გვასწავლოს გაკვეთილს: ღმერთი განასხვაებს თავის მსახურებს, ძლიერი და ზებუნებრივი გზით იცავს მათ, ვინც მას ყველზე მეტად ადიდებს და წარმოაჩენს მოდელს ასპექტს, რომლის წახალსებაც მას განსაკუთრებით სურს. ამრიგად, წინასწარმეტყველური მსახურება 1 კორ.12:31-ში არის დასახელებული, როგორც „უფრო შესანიშნავი გზა“. მაგრამ არიან წინასწარმეტყველები და წინასწარმეტყველები. ყველ წინასწარმეტყველ არ არის მოწოდებული ღვთისგან ხილვების ან წინასწარმეტყველებების მისაღებად. მაგრამ ყველ რჩეულს მოუწოდებენ, იწინასწარმეტყველონ, ანუ მოწმობდნენ უფლოს ჭეშმარიტებაზე თავიანთ მეზობლებს, რათა მიიყვანონ ისინი ხსნამდე.

ჯონის შეხედულება ადგენტიის ტიპის დროზე

ლუქსი 10: „უფლის დღეს სულში ვიყავი და ჩემს ზურგს უკან მომესმა ხმამალალო ხმა, როგორც საყვირის ხმა“.

გამოთქმა „უფლის დღე“ ხელს შეუწყობს ტრაგიკულ ინტერპრეტაციებს. ბიბლიის თავის თარგმანში ჯ.ნ. დარბი არ ერიდება მის თარგმნას სიტყვით „კვირა“, რომელსაც ღმერთი მიიჩნევს „მხეცის“ გამქრალ „ნიშნად“, რომელსაც ეშმაკი ხელმძღვანელობს გამოცხ.13:16; ეს პირდაპირ ეწინააღმდეგება მის სამეფო „ბეჭედს“, წმიდა განსვენების მეშვიდე დღეს. ეტიმოლოგიურად სიტყვა „კვირა“ ნიშნავს „უფლის დღეს“, მაგრამ პრობლემა გამომდინარეობს იქიდან, რომ ის კვირის პირველ დღეს უთმობს დასვენებას, რაც ღმერთს არასოდეს უბრძანებია, თავის მხრივ, მარადიული

წესით, განწმენდილ. ეს გამოყენება მეშვიდე დღეს. მაშ, რას ნიშნავს ამ მუხლში მოყვანილი „უფლოს დღე“? მაგრამ პასუხი უკვე მოცემულია მე-7 სტროფში, რომელიც ამბობს: „აჰა, ღრუბლებით მოდის“. აქ არის „უფლოს დღე“ ღვთის სამიზნე: „აჰა, გამოგიგზავნით ელთა წინასწარმეტყველს, სანამ მოვა უფლოს დღე, ეს დიდი და საშინელო დღე“. (მალკ:5)“ ; ის, ვინც შექმნა ადვენტიზმი და მისი სამი „მოლოდინი“ იესოს დაბრუნების შესახებ, უკვე განხორციელებული ყველ კარგი და ცუდი შედეგით, რაც ამ სამ განსაცდელს მოჰყვა 1843, 1844 და 1994 წლებში. ამრიგად, 94 წელს მცხოვრები იოანე გადაყვანილია სული მეშვიდე ათასწლეულს დასაწყისში, სადაც იესო ბრუნდება თავისი ღვთაებრივი დიდებით. მაშ, რა აქვს მას " მიღმა "? ქრისტიანული ეპოქის მთელი ისტორიული წარსული; იესოს გარდაცვალების შემდეგ, ქრისტიანული რელიგიის 2000 წელი; 2000 წელი, როდესაც იესო იდგა თავის რჩეულთა შორის და ეხმარებოდა მათ, სულიწმიდით, დაემარცხებინათ ბოროტება, როგორც თვითონ დაამარცხა ეშმაკი, ცოდვა და სიკვდილი. „მაღალ ხმა“ მის „უნიდან“ არის იესოს, რომელიც „საყვირის“ მსგავსად ერევა, რათა გააფრთხილოს თავისი რჩეულები და გამოავლნოს მათთვის ეშმაკური რელიგიური ხაფანგების ბუნება, რომელსაც ისინი შეხვდებიან მათ ცხოვრებაში „შვიდივე“ ეპოქებს, რომლებსაც შემდეგი ლექსი დაასახელებს.

ლექსი 11: „ვინ თქვა, რასაც ხედავ, ჩაწერე წიგნში და გაუგზავნე შვიდ ეკლესიას, ეფესოში, სმირნაში, პერგამოსში, თიატირაში, სარდისში, ვილ დელფიასში და ლოდიაკეაში.“.

ტექსტის აშკარა ფორმა, როგორც ჩანს, ადრესატებად წარმოადგენდა იოანეს დროის აზიის დასახელებულ ქალქებს; თითოეულს აქვს თავისი მესიჯი. მაგრამ ეს მხოლოდ მატყუარა გარეგნობა იყო, რომელიც მიზნად ისახავდა ჭეშმარიტი მნიშვნელობის დაფარვას, რომელსაც იესო ამლევს თავის გზავნილებს. მთელ ბიბლიაში მამაკაცებს მიკუთვნებულ სახელებს ფარული მნიშვნელობა აქვთ ებრაულიდან, ქალდეურიდან ან ბერძნულიდან. ეს პრინციპი ასევე ეხება ამ შვიდი ქალქის ბერძნულ სახელებს. თითოეული სახელი ავლენს იმ ეპოქის ხასიათს, რომელსაც ის წარმოადგენს. და თანმიმდევრობა, რომლითაც ეს სახელებია წარმოდგენილი, შეესაბამება ღმერთის მიერ დაპროგრამებულ დროში წინსვლს რიგს. ჩვენ

ვნახავთ რევ.2 და 3-ის შესწავლაში, სადაც ამ სახელების რიგი დაცულია და დადასტურებულია, ამ შვიდი სახელს მნიშვნელობა, მაგრამ პირველი და უკანასკნელი, „*ეფესო და ლოდია*“, მხოლოდ მათ გამოავლენს, გამოყენება, რომელსაც სული აკეთებს მათგან. რაც ნიშნავს, შესაბამისად, "გაშვებას" და "განსამართლებულად მიიღებას", ჩვენ ვპოულობთ ქრისტიანული მაღლის ეპოქის " *ალფა და ომეგა*, და *საწყისს და დასასრულს* ". გასაკვირი არ არის, რომ იესომ თავი გააცნო მე-8 მუხლში, ამ განმარტებით: „ *მე ვარ ალფა და ომეგა* “. ამრიგად, ის აფიქსირებს თავის ყოფნას თავის ერთგულ მონებთან, მთელი ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში.

ლუქსი 12: „ *მივბრუნდი, რომ გავიგო, რა ხმა მელპარაკებოდა. და როცა შევბრუნდი, დავინახე შვიდი ოქროს სასანთლე* ,

შებრუნების “ მოქმედებამ იოანეს მიჰყავს მთელი ქრისტიანული ეპოქის გადახედვა, რადგან ის თავად გადაიყვანეს იესოს დიდებაში დაბრუნების მომენტში. „ *უკან* “ სიზუსტის შემდეგ გვაქვს აქ „ *შევბრუნდი* “ და ისევ „ და, *შემობრუნების შემდეგ* “; სული მტკიცე დამტკიცებს ამ მზერას წარსულისკენ, რათა მივყვეთ მას მის ლოგიკაში. და რას ხედავს ჟანი? " *შვიდი ოქროს სასანთლე* ". აქ ისევ საეჭვოა, როგორც " *შვიდი ასამბლეა* ". ებრაულ კარავში „ *სანთლის* “ მოდელი იპოვეს და მას ჰქონდა შვიდი ტოტი, რომლებიც უკვე ერთად განასახიერებდნენ ღვთის სულისა და მისი სინათლის განწმენდას. ეს დაკვირვება ნიშნავს, რომ, ისევე როგორც „ *შვიდი შეკრებები* , „ *შვიდი სასანთლე* “ სიმბოლოა ღვთის სინათლის განწმენდის, მაგრამ შვიდ მომენტში, რომელიც აღინიშნება მთელი ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში. სასანთლე წარმოადგენს ეპოქის რჩეულს , ის იღებს ღვთის სულის ზეთს, რომელზედაც დამოკიდებულია არჩეულთა განათება თავისი შუქით.

განცხადება დიდი უბედურების შესახებ

ლუქსი 13: „ *და შვიდი სალმპრეს შორის* , *ერთი კაცის ძის მსგავსი, გრძელი სამოსელი შემოსილი და მკერდზე ოქროს სარტყელი ჰქონდა* . »

აქ იწყება უფალო იესო ქრისტეს სიმბოლური აღწერა. ეს სცენა ასახავს იესოს დაპირებებს: *ლუკა 17:21*: „ *არავინ იტყვის: ის აქ არის, ან: ის იქ არის. რადგან, აჰა, ღვთის სამეფო თქვენ შორისაა* . » ;

მათ.28:20: „ და ასწავლე დაცვან ყველგერი, რაც გიბრძანე. და აჰა, მე შენთან ვარ მუდამ, სამყაროს აღსასრულს მდეც კი. “. ეს ხილვა ძალიან ჰგავს დანიელს 10-ს, სადაც 1-ლი მუხლო მას ებრაელხალხს „ დიდი უბედურების “ გამოცხადებად წარმოადგენს . მაშასადამე, გამოცხადება 1 ასევე აცხადებს " დიდი უბედურებას ", მაგრამ ამჯერად, ქრისტიანული კრებისთვის. ორი ხედვის შედარება ძალზე დადამზრდელოა, რადგან დეტალები ადაპტირებულია თითოეულ ორ ძალიან განსხვავებულ ისტორიულ კონტექსტში. სიმბოლური აღწერილობები, რომლებიც წარმოდგენილი იქნება, ეხება იესო ქრისტეს მისი საბოლოო დიდებული დაბრუნების კონტექსტში. ორ „ უბედურებას “ საერთო აქვს ის, რომ ისინი ხდება ღმერთის მიერ ზედიზედ დაწყებული ორი ალანსის ბოლოს . ახლ შევადაროთ ორი ხილვა : „... *კაცის ძე* “ ამ მუხლი იყო „ *კაცი* “ *დანიელში* , რადგან ღმერთი ჯერ კიდევ არ იყო განსახიერებული იესოში. პირიქით, „ *კაცის ძეში* “ ვხვდებით „ *კაცის ძეს* “, რომელსაც იესო მუდმივად ასახელებს მასზე სახარებებში საუბრისას. თუ ღმერთი ასე დაჟინებით მოითხოვდა ამ გამოთქმას, ეს იმიტომ ხდება, რომ ეს აკანონებს მის უნარს, გადაარჩინოს ადამიანები. ის აქ არის „ *გრძელ სამოსით შემოსილი* “, დანიელში „ *სელოთ შემოსილი* “. ამ *გრძელ სამოსის* მნიშვნელობის გასაღები მოცემულია გამოცხ.7:13-14-ში. მას ატარებენ ისინი, ვინც ჭეშმარიტი სარწმუნოების მოწამეებად იღუპება: „ *და ერთმა უხუცესმა მიპასუხა და მითხრა: ვინც თუთრ სამოსშია შემოსილი, ვინ არიან და საიდან მოვიდნენ? მე ვუთხარი მას: ბატონო, თქვენ ეს იცით და მან მითხრა: ესენი არიან დიდი გასაჭირიდან მოსულნი; მათ სამოსი გარეცხეს და კრავის სისხლში გაათუთრეს.* “. იესოს ატარებს „ *ოქროს ქამარი მკერდზე* “ ან გულზე, მაგრამ „ *წელზე* “, ძალს სიმბოლოს, დანიელში. ხოლო „ *ოქროს სარტყელი* “ განასახიერებს **ჭეშმარიტებას** ეფეს.6:14-ის მიხედვით: „ *მაშ, ადექით: ჭეშმარიტება შემოირტყით თქვენს წელზე* ; *შეიმოსე სიმართლის სამკერდე* ; “. იესოს მსგავსად, ჭეშმარიტებას მხოლოდ ისინი აფასებენ, ვისაც უყვარს იგი.

ლუქსი 14: „ *თავი და თმა თუთრი მატყლივით იყო თუთრი, თოვლივით; მისი თვალები ცეცხლს ალავით იყო;* »

თუთრი, სრულყოფილი სიწმინდის სიმბოლო, ახასიათებს ღმერთ იესო ქრისტეს, რომელსაც, შესაბამისად, აქვს ცოდვის საშინელება. თუმცა, "

დიდი უბედურების " გამოცხადებას მხოლოდ ცოდვილების დასჯა შეიძლება ჰქონდეს. ეს მიზეზი ორივე უბედურებას ეხება, ამიტომ აქ და დანიელში ვპოულობთ ღმერთს, დიდ მსაჯულს, რომლის „ თვალბი ცეცხლს აღვიტა“. მისი მზერა შთანთქავს ცოდვას ან ცოდვილს, მაგრამ იესოს რჩეული ირჩევს ცოდვაზე უარის თქმას, განსხვავებით ცრუებრებელ და ცრუ ქრისტიანი მეამბოხესგან, რომლებსაც იესო ქრისტეს განაჩენი საბოლოოდ შთანთქავს. და ამ „ უბედურების“ საბოლოო კონტექსტი მიუთითებს მის ისტორიულ მტრებზე, რომლებიც ყველ იდენტიფიცირებულია ამ წიგნის თავებში და დანიელს თავებში. Apo.13 წარმოგვიდგენს მათ ორი „ მხეცის“ ასპექტის ქვეშ, რომლებიც იდენტიფიცირებულია მათი სახელებით „ ზღვა და მიწა“, რაც მიუთითებს კათოლიკურ სარწმუნოებაზე და მისგან მომდინარე პროტესტანტულ სარწმუნოებაზე, როგორც მათი სახელები გვთავაზობს დაბ.1:9-10-ის მიხედვით. მისი დაბრუნების შემდეგ, ორი მოკავშირე მხეცი ერთიანდება, გაერთიანდებიან მის შაბათსა და მის ერთგულუბთან საბრძოლველად. მისი მტრები შეშინდებიან, გამოცხადების 6:16-ის თანახმად, და ისინი არ დადგებიან.

ლუქსი 15: „ მისი ფეხები ბრინჯაოსავით იყო, თითქოს ღუმელში იწვა; და მისი ხმა ჰგავდა მრავალ წყლის ხმას. »

იესოს ფეხები ისეთივე სუფთაა, როგორც მისი სხეულს დაწარჩენი ნაწილს, მაგრამ ამ გამოსახულებაში ისინი ბილწდებიან მეამბოხე ცოდვილების სისხლზე დაჭერით. როგორც და ნ.2:32-ში, „ სპილენძი“, უწმინდური შენადნობი ლითონი, ცოდვის სიმბოლოა. 10:2-ში ვკითხულობთ: „ მას ხელში პატარა ღია წიგნი ეჭირა. მან მარჯვენა ფეხი ზღვაზე დადო, მარცხენა კი მიწაზე;“. Rev.14:17-დან 20-მდე ამ მოქმედებას ანიჭებს სახელს „ ყურძნის მოსავალი“; ესაიას 63-ში შემუშავებული თემა. „ ბევრი წყალო“ სიმბოლოა გამოცხადების 17:15-ში „ ხალხებს, სიმრავლეებს, ერებს და ენებს“, რომლებიც კავშირში არიან „ მეძავ დიდ ბაბილონთან“; სახელი, რომელიც აღნიშნავს პაპის რომის კათოლიკურ ეკლესიას. ეს ბოლო წუთების ალოანსი გააერთიანებს მათ, რათა დაუპირისპირდნენ ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათს. ისინი წავლენ იქამდე, რომ გადაწყვეტენ მისი ერთგული დამკვირვებლების მოკვლას. ამიტომ ჩვენ გვესმის მისი მართალი რისხვის სიმბოლოები. ხილვაში იესო აჩვენებს თავის რჩეულებს, რომ მისი

ერთი პირადი ღვთაებრივი „ ხმა “ უფრო ძლიერია, ვიდრე დედა მიწის ყველ ხალხის ხმა.

ლექსი 16: „ მას მარჯვენა ხელში შვიდი ვარსკვლავი ჰქონდა. მისი პირიდან ბასრი, ორლესილო ხმალო გამოვიდა; და მისი სახე მზესავით იყო, როცა ანათებს თავისი ძალოთ »

შვიდი ვარსკვლავის " სიმბოლო, რომელიც " მარჯვენა ხელშია " იხსენებს მის მუდმივ ბატონობას, რომელსაც მხოლოდ ღვთის კურთხევა შეეძლო; ასე ხშირად და მასიურად არასწორად აცხადებდნენ მისი ურწმუნო მტრები. ვარსკვლავი რელიგიური მესინჯერის სიმბოლოა, რადგან დაბაღება 1:15-ის ვარსკვლავის მსგავსად, მისი როლი არის „ დედა მიწის განათება “, მის შემთხვევაში, ღვთაებრივი სამართლიანობა. დაბრუნების დღეს იესო აღადგენს (ხელხლ გააცოცხლებს, ან აღადგენს ტოტალური წამიერი განადგურების შემდეგ, რომელსაც სიკვდილი ჰქვია) ყველ ეპოქის რჩეულს, სიმბოლურად შვიდი ასამბლუის სახელებით. ამ დიდებულ კონტექსტში, მისთვის და მისი ერთგულ რჩეულებისთვის, ის თავს „ ღვთის სიტყვად “ წარმოაჩენს, რომლის სიმბოლოც „ ბასრი ორლესილონი მახვილია “ მოხსენიებულია ებრ.4:12-ში. ეს არის საათი, როდესაც ეს მახვილი სიცოცხლეს და სიკვდილს მოგცემთ, ბიბლიაში დაწერილ ამ ღვთაებრივ სიტყვაში ნაჩვენებები რწმენის მიხედვით, რომელიც გამოცხადების 11:3 სიმბოლოა, როგორც ღმერთის „ ორი მოწმე “. ადამიანებში მხოლოდ სახის გარეგნობა ავლენს მათ იდენტიფიცირებას და საშუალებას ამლევს მათ დიფერენცირებას; ამიტომ, ეს არის იდენტიფიკაციის უპირველესი ელემენტი. ამ ხილვაში ღმერთი ასევე ადაპტირებს თავის სახეს მიზანმიმართულ კონტექსტში. დანიელში, ხილვაში ღმერთი განასახიერებს თავის სახეს " ელვით ", ბერძნულ ღმერთის ზევსის ტიპიური სიმბოლო, რადგან წინასწარმეტყველების მტერი იქნება მეფე ანტიოქოს IV-ის ბერძენი სელევკიდი ხალხი, რომელმაც შეასრულა წინასწარმეტყველება - 168 წ. აპოკალიფსის ხილვაში, იესოს სახე ასევე იღებს მისი მტრის სახეს, რომელიც ამჯერად არის " მზე, როდესაც ის ანათებს თავისი ძალოთ ". მართალია, ეს უკანასკნელი მცდელობა, დედა მიწიდან მოსპოს წმინდა ღვთაებრივი შაბათის ნებისმიერი დამკვირვებელი, წარმოადგენს აჯანყებულთა ბრძოლას აპოგეას იმპერატორის მიერ 321 წლს 7 მარტს დაწესებულ „დაუმღვებელი მზის დღის“

პატივისცემის სასარგებლოდ კონსტანტინე 1^რ. ეს აჯანყებულ ბანაკი მის წინაშე იპოვის „ღვთაებრივი სამართლიანობის მზეს“ მთელ თავისი ღვთაებრივი ძალით და ეს, 2030 წლის გაზაფხულის პირველდღეს.

ლუქსი 17: „როცა დავინახე იგი, მკვდარივით დავეცი მის ფეხებთან. მან მარჯვენა ხელი დამადო და მითხრა: ნუგეშინია!“

ამგვარად რეაგირებით ჯონი მხოლოდ ელოდება იმ ბედს, ვინც მას დაბრუნების დროს დაუპირისპირდება. დანიელს იგივე საქციელო ჰქონდა და ორივე შემთხვევაში იესო ამშვიდებს და ამღიერებს თავის ერთგულ მსახურს, თავის მონას. „მისი მარჯვენა“ ადასტურებს მის კურთხევას და ერთგულუბაში, სხვა ბანაკის აჯანყებულებისგან განსხვავებით, რჩეულს არ აქვს მიზეზი, ეშინოდეს ღმერთის, რომელიც სიყვარულთ მოდის მის გადასარჩენად. გამოთქმა „ნუგეშინია“ ადასტურებს საბოლოო კონტექსტს, რომელიც ახასიათებს 1843 წლიდან გამოცხადების პირველ ანგელოზის 14:7-ის ამ ადვენტისტულ გზავნილს: „მან თქვა მაღალო ხმით: გეშინოდეთ ღვთისა და განადიდეთ მას, მისი განკითხვის ჟამს. მოვიდა; და თყვანი ეცით მის წინაშე, ვინც შექმნა ცა და მიწა, ზღვა და წყლის წყაროები.“; ანუ შემოქმედი ღმერთი.

ლუქსი 18: „მე ვარ პირველი და უკანასკნელი და ცოცხალი. მკვდარი ვიყავი; და აჰა, მე ვცოცხლობ მარადიულად და მარადიულად მე ხელში სიკვდილსა და ჯოჯობეთის გასაღებები.“

მართლაც, ეს არის იესო, ეშმაკის, ცოდვისა და სიკვდილს დამპყრობელი, რომელიც გამოხატავს საკუთარ თავს ამ სიტყვებით. მისი სიტყვები „პირველი და უკანასკნელი“ ადასტურებს წინასწარმეტყველებით დაფარულ დროის დასაწყისისა და დასასრულს შესახებ, მაგრამ ამავე დროულად, იესო ადასტურებს მის მაცოცხლებელ ღვთაებას მისი პირველადან უკანასკნელმდე ქმნილებამდე. მას, ვისაც „სიკვდილს გასაღებები უჭირავს“, აქვს უფლება გადაწყვიტოს ვინ უნდა იცოცხლოს და ვინ მოკვდეს. მისი დაბრუნების საათია, როდესაც მისი წმინდანები აღდგებიან „პირველად დღეობაში“, რომელიც დაცულია „ქრისტეში კურთხეულ მკვდრებისთვის“ გამოცხადების მიხედვით 20:6. მოდით, ბერძნულ და რომაულ მემკვიდრეობის ცრუ ქრისტიანობის ტრადიციების ყველ მითი გამოვრიცხოთ და გავიგოთ, რომ „

მიცვალებულთა საფლავი “ უბრალოდ მიწის მიწაა, რომელიც მტვრად გადაქცეულ მკვდრებს აგროვებდა, როგორც ეს წერია გენ. 3:19: „სახის ოფლოთ შეჭამ კურს, სანამ არ დაბრუნდები მიწაზე, საიდანაც წაღებულ ხარ. რამეთუ მტვერი ხარ და მტვერად დაბრუნდები. “. ეს ნაშთები აღარასოდეს გამოადგება, რადგან მათი შემოქმედი ალაღვენს მათ მთელ თავისი პიროვნებით, რომელიც ამოტვიფრულა მის ღვთაებრივ მეხსიერებაში, უხრწნელ ციურ სხეულში (1კორ.15:42), რომელიც იდენტურია ღვთისადმი ერთგულ და დარწმუნებულ ანგელოზთა სხეულში: „ რადგან აღდგომისას აღამიანები არც დაქორწინდებიან და არც დაქორწინდებიან, არამედ დაემსგავსებიან ღვთის ანგელოზებს ზეცაში. მათ.22:30“.

წინასწარმეტყველური ცნობა მომავლს შესახებ და დასტურებულია

ლუქსი 19: „ მაშ, დაწერე, რაც ნახე, რაც არის და რაც მათ შემდეგ მოხდება .

ამ განმარტებაში იესო ადასტურებს ქრისტიანული ეპოქის გლობალური დროის წინასწარმეტყველურ გაშუქებას, რომელიც დასრულდება მისი დიდებით დაბრუნებით. სამოციქულო დრო ეხება გამოთქმას " რომელიც შენ ნახე " და ღმერთი ამით ასახელებს იოანეს მოციქულთა მსახურების ნამდვილ თვითმხილველდ. ის შეესწრო რჩეულს „ პირველს იყვარულს “, რომელიც ციტირებულია 2:4-ში. „... ვინც არიან “ ეხება ამ სამოციქულო დროის დასასრულს, რომელშიც იოანე ცოცხალ და აქტიური რჩება. „... და ისინი, რომლებიც მათ შემდეგ უნდა მოვიდეს “, აღნიშნავს რელიგიურ მოვლენებს, რომლებიც მოხდება იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე და შემდგომ, მეშვიდე ათასწლეულის ბოლომდე .

ლუქსი 20: „ შვიდი ვარსკვლავის საიდუმლო, რომელიც იხილე ჩემს მარჯვენა ხელში, და შვიდი ოქროს სასანთლე. შვიდი ვარსკვლავი არის შვიდი ეკლესიის ანგელოზები, ხოლო შვიდი სალმპრე არის შვიდი ეკლესია. “.

" შვიდი ასამბლეის ანგელოზები " შვიდივე ეპოქის რჩეულია. რადგან სიტყვა „ ანგელოზი “, ბერძნულიდან „აგგელოს“ ნიშნავს მაცნეს და ზეციურ ანგელოზებს მხოლოდ მაშინ აღნიშნავს, თუ სიტყვა „ციური“ განმარტავს მას. ანალოგიურად, ჩემს კომენტარში ეჭვმიტანილო „ შვიდი სასანთლე “ და „ შვიდი ასამბლეა “ აქ არის თავმოყრილი. ამიტომ სული

ადასტურებს ჩემს ინტერპრეტაციას: „შვიდი
სასანთლე“ წარმოადგენს ღვთის სინათლის
განწმენდას შვიდეპოქაში, რომლებიც მითითებულია
„შვიდი კრების“ სახელზე.

გამოცხადება 2: ქრისტეს კრება მისი გაშვებიდან 1843 წლამდე

წერილების თემაში, Rev.2-ში ვხვდებით ოთხ
შეტყობინებას, რომელიც მიზნად ისახავს 94-დან 1843
წლამდე, ხოლო Rev.3-ში, სამ შეტყობინებას, რომელიც
მოიცავს 1843-44-დან 2030 წლამდე. მოდიოთ, ინტერესით
აღვნიშნოთ ეს გამოვლენის სიზუსტე. პირველი და
ბოლო ასოების სახელზე: „ეფესოდა ლოდიკეა“, რაც,
შესაბამისად, ნიშნავს: სროლს და განკითხვას;

ქრისტიანული მადლოს ეპოქის დასაწყისი და დასასრული. Rev.2-ში, თავის ბოლოს, სული იწვევს „ქრისტეს დაბრუნების ადგენტიტური თემის“ დასაწყისს, რომელიც მიზნად ისახავს 1828 წელს წინასწარ დადგენილ დან.12:11-ში. ასევე, დროის თანმიმდევრობით, გამოცხადების მე-3 თავის დასაწყისი შეიძლება ლეგიტიმურად დაუკავშირდეს 1843 წლის თარიღს, რომელმაც აღნიშნა რწმენის ადგენტიტური გამოცდის დასაწყისი. ადაპტირებულ შეტყობინება მოდის და დასტურებული პროტესტანტული რწმენის დასამტკიცებლად: " *შენ ძველად რიხარ*". ეს ახსნა-განმარტებები საჭირო იყო დანიელში დადგენილ თარიღებთან შეტყობინებების კავშირის დასადასტურებლად. მაგრამ გამოცხადების ხილვამ მოაქვს გამოცხადებები ქრისტიანული ეპოქის დასაწყისის შესახებ, რომელიც დანიელს არ განუვითარებია. წერილები ან შეტყობინებები, რომლებსაც იესო მიმართავს თავის მსახურებს მთელ ჩვენი ეპოქის განმავლობაში, აქრობს ცრუ და შეცდომაში შემყვანი ილუზიების რელიგიურ გაუგებრობას, რომელიც აწუხებს ქრისტიან მორწმუნეთა სიმრავლეს. იქ ვპოულობთ ნამდვილ იესოს თავისი კანონიერი მოთხოვნებითა და ყოველთვის გამართლებული საყვედურებით. Rev.2-ის ოთხი ასო, თანმიმდევრულად, მიზნად ისახავს ოთხ ეპოქას, რომლებიც განლგებულა 94-დან 1843 წლამდე.

1 პერიოდ : ეფესო

94 წელს, ქრისტეს კრების დაწყების უკანასკნელი მოწმე

მუხლი 1: „*დაწერე ეფესოს კრების ანგელოზს : აირას ამბობს ის, ვისაც მარჯვენა ხელში უჭირავს შვიდი ვარსკვლავი, რომელიც დადის შვიდ ოქროს სალმპრეს შორის :*

სახელთ ეფესო, ბერძნული "ეფესის" პირველი თარგმანიდან, რაც ნიშნავს დაწყებას, ღმერთი ესაუბრება თავის მსახურებს ქრისტეს კრების დაწყების დროიდან, რომის იმპერატორ დომიციანეს დროს (81-96 წწ.). ამგვარად, სული მიზნად ისახავს იმ დროს, როდესაც იოანე იღებს ღვთისგან გამოცხადებას, რომელსაც ის აღწერს ჩვენთვის. ის არის უკანასკნელი მოციქული, რომელიც დარჩა სასწაულებრივად ცოცხალ და მხოლოდ წარმოადგენს იესო ქრისტეს კრების დაწყების უკანასკნელ თვითმხილველს. ღმერთი იხსენებს თავის ღვთაებრივ ძალს; მხოლოდმას უჭირავს „*მარჯვენა ხელში*“, მისი

კურთხევის სიმბოლო, რჩეულთა სიცოცხლე, „*ვარსკვლავები*“, რომელთა საქმეებსაც ის განსჯის, მათი რწმენის ნაყოფი. შემთხვევის მიხედვით აკურთხებს ან აგინებს. ღმერთი „*დადის*“, გაიგეთ, რომ ის წინ მიიწევს თავისი პროექტის დროს, თანახლდა თაობიდან თაობას, თავისი არჩეულების ცხოვრებას და სამყაროს მოვლენებს, რომლებსაც ის აწყობს ან ებრძვის: „*და ასწავლეთ მათ დაცვან ყველგერი, რაც მე დავწერე. შენთვის. და აჰა, მე შენთან ვარ მუდამ, სამყაროს აღსასრულმდე კი.*“ მათე 28:20“. ქვეყნიერების აღსასრულმდე მის რჩეულებს მოუწევთ შეასრულონ ის საქმეები, რომლებიც მან წინასწარ მოამზადა მათთვის: „*რადგან ჩვენ ვართმისი ქმნილება, შექმნილი კეთილი საქმეებისთვის ქრისტე იესოში, რაც ღმერთმა წინასწარ მოამზადა, რათა ჩვენ შეგვიძლია ივარჯიშეთ ისინი.*“ ეფეს.2:10“. და მათ მოუწევთ ადაპტირება შვიდი ეპოქიდან თითოეულ კონკრეტულ პირობებთან. რადგან „*ეფესოში*“ მოცემული გაკვეთილი მოქმედებს შვიდი ეპოქისთვის; „*შვიდი ვარსკვლავი, რომელსაც მარჯვენა ხელში ეჭირა*“, მას შეუძლია დაუშვას და დაეცეს მიწაზე, რომლებიც ეხება მემამბოხე ქრისტიანებს. და იმახსოვრე აზრი, რომ „*სანთლის*“ მხოლოდ მაშინაა გამოსადეგი, როცა ის ნათელს ასხივებს და სინათლს მისაცემად ის ზეთით უნდა იყოს სავსე, ღვთაებრივი სულის სიმბოლო.

ლუქსი 2: „*მე ვიცი შენი საქმეები, შენი შრომა და შენი მოთმინება. ვიცი, რომ ცუდ ბიჭებს ვერ იტან; რომ გამოსცადეთ ისინი, ვინც საკუთარ თავს მოციქულებს უწოდებს და ვინც არა, და რომ გაქვთ იპოვა მატყუარა;*“

ყურადღება! ზმნის უღლების დრო უაღრესად მნიშვნელოვანია, რადგან ისინი განსაზღვრავენ სამოციქულო ეპოქის მიზანმიმართულ დროს. ამ ლუქსში აწმყო დროში შერწყმული ზმნა ეხება 94 წელს, ხოლო წარსულში ზმნა ეხება რომის იმპერატორ ნერონის მიერ განხორციელებულ დევნას, 65-დან 68 წლამდე.

94 წელს ქრისტიანებს უყვართ ჭეშმარიტება, რომელიც ჯერ კიდევ ხელუხლებლო და მახინჯებულა და სძულთ "ბოროტი" წარმართები და განსაკუთრებით მათ შორის, იმდროინდელი გაბატონებულ რომაელები. ამას აქვს მიზეზი და ეს არის იმის გამო, რომ მოციქული იოანე ჯერ კიდევ ცოცხალა, ისევე როგორც მრავალი სხვა უძველესი

მოწმე ჭეშმარიტების შესახებ, რომელიც გვასწავლდა იესო ქრისტეს. ამგვარად, "მატყუარა" ადვილად იხსნება ნიღაბი. რადგან ყოველ ეპოქაში შეუქცევადი ღორები ხორბალთან შერევას ცდილობენ, რადგან ღვთის შიში ჯერ კიდევ დიდია, ხოლო ხსნის გზავნილი მაცდური და მიმზიდველია. ისინი ცრუ იდეებს ნერგავენ დოქტრინაში. მაგრამ ჭეშმარიტების სიყვარულს გამოცდაში ისინი მარცხდებიან და ჭეშმარიტად განმანათლებლური არჩეული ნიღბების გარეშე აღმოჩნდებიან. ანალოგიურად, რაც შეეხება სამოციქულო ეპოქის წარსულს, „თქვენ გამოსცადეთ“, სული იხსენებს, თუ როგორ ჩამოაგდო სიკვდილს განსაცდელმა ცრუ ქრისტიანების, ჭეშმარიტი „მატყუარების“ „მატყუარა ნიღბები, რომლებიც ამ მუხლში იყო გამოიხსნა, 65-დან 68 წლამდე, როდესაც ნერონი ქრისტეს რჩეულ გადასცა მხეცებს თავის კოლოზეუმში, რათა რომის მაცხოვრებლებს სისხლიანი სანახაობა შეეწირათ. მაგრამ მოდით აღვნიშნოთ, რომ იესო აღძრავს წარსული ეპოქის ამ გულმოდგინებას.

მუხლი 3: „მოთმინება გქონდეს, ჩემი სახელს გამოიტანჯე და არ დაიღალე“.

აქ კიდევ ერთხელ მიაქციეთ ყურადღება ზმნის უღლების დროებს!

თუ მოთმინების ჩვენება ჯერ კიდევ არის დაცული, ტანჯვის ჩვენება აღარ არის. და ღმერთი ვალდებულია გაიხსენოს ტანჯვის მიღება, რომელიც გამოვლინდა და დიდებულ და პატივს სცემდა დაახლოებით 30 წლთა დრე, 65-დან 68 წლამდე, როდესაც სისხლს მსმელმა რომაელმა ნერონმა ქრისტიანები სიკვდილს გადასცა, სპექტაკლად შესწირა თავის ხალხს გარყვნილ კორუმპირებულ ხალხს. მხოლოდ ამ დროს იყო რჩეული ბანაკი "განიცადა" თავისი "სახელოთ" და არ "დაიღალე".

ლექსი 4: „მაგრამ მე შენს წინა აღმდეგ მაქვს ის, რომ შენ მიატოვე შენი პირველი სიყვარული.“

შემოთავაზებული საფრთხე უფრო ნათელი და დასტურებული ხდება. ამ დროს ქრისტიანები ერთგულები იყვნენ, მაგრამ ნერონის დროს გამოვლენილი გულმოდგინება შესუსტდა ან აღარ არსებობდა; რასაც იესო უწოდებს "პირველი სიყვარულის დაკარგვას", რითაც 94 ეპოქისთვის ვარაუდობს მეორე სიყვარულს არსებობას, რომელიც ბევრად ჩამოუვარდება პირველს.

ლექსი 5: „ მაშ, დაიმახსოვრე, საიდანაც ხარ დაცემული და მოინანიე და აკეთე შენი წინა საქმეები; თუ არა, მოვალშენთან და მოვაცილებ შენს სალმპრეს ადგილდან, თუ არ მოინანიებ. »

უბრალო პატივისცემა ან ჭეშმარიტების უბრალო აღიარება არ მოაქვს ხსნას. ღმერთი უფრო მეტს ითხოვს მათგან, ვინც გადაარჩენს, რათა ისინი მისი მარადიული თანამგზავრები გახდეს. მარადიული სიცოცხლს რწმენა გულისხმობს პირველ ცხოვრების გაუფასურებას. იესოს გზავნილი სამუდამოდ იგივე რჩება მათე 16:24-დან 26-მდე: „ მაშინ იესომ უთხრა თავის მოწაფეებს: თუ ვინმეს უნდა ჩემს უკან გამომყოლობა, უარყოს საკუთარი თავი, აიღოს პასუხისმგებლობა თავის ჯვარზე და დაე, გამომყევო. რადგან ვისაც სურს თავისი სიცოცხლს გადაარჩენა, დაკარგავს მას, მაგრამ ვინც დაკარგავს სიცოცხლს ჩემი გულისთვის, იპოვის მას. და რა სარგებელს მოუტანს ადამიანს მთელი სამყაროს მოპოვება, თუ სულს დაკარგავს? ან რას მისცემდა ადამიანი სულს სანაცვლოდ? » მისი სულის ამოღების მუქარა, რომელიც სიმბოლოა „სანთლის სტირით“, გვიჩვენებს, რომ ღმერთისთვის ჭეშმარიტი რწმენა შორს არის სულზე მიკრული უბრალო იარღიყისაგან. ეფესოს პერიოდში დვთის სულის სიმბოლური სასანთლე იყო აღმოსავლეთში, იერუსალიმში, სადაც დაიბადა ქრისტიანული რწმენა და პავლეს მიერ შექმნილი ეკლესიებში საბერძნეთში და დღევანდელ თურქეთში. რელიგიური ცენტრი მალე დასავლეთში და ძირითადად იტალიაში რომში გადავა.

ლექსი 6: „ მაგრამ თქვენ გაქვთ ეს, რომ გძულთ ნიკოლს იტელას საქმეები, საქმეები, რომლებიც მეც მძულს. »

ამ წერილში რომაელებს სიმბოლოა დასახელებენ " ბოროტების " მიხედვით: " ნიკოლს იტელები ", რაც ნიშნავს გამარჯვებულ ხალხს ან გამარჯვების ხალხს, იმ დროის გაბატონებულებს. ბერძნულად, ტერმინი "Nike" არის გამარჯვების პერსონიფიცირებულ სახელს. მაშ, რა სძულთ ღმერთს და მის რჩეულებს „ ნიკოლს იტელას საქმეები “? წარმართობა და რელიგიური სინკრეტიზმი. ისინი პატივს სცემენ წარმართულ დვთაებების მასპინძლებს, რომელთაგან უდიდესს აქვს კვირის დღე მათთვის მიძღვნილი. ჩვენი ამჟამინდელი კალენდარი, რომელიც კვირის შვიდ დღეს ანიჭებს ჩვენი მზის სისტემის შვიდი ვარსკვლავის, პლანეტის ან ვარსკვლავის სახელს, არის რომაული

რელიგიის პირდაპირი მემკვიდრეობა. ხოლო პირველი დღის კულტი, რომელიც ეძღვნება „და უპყრობელ მზეს“, დროთა განმავლობაში, 321 წლადან, მისცემს შემოქმედ ღმერთს რომაელთა რელიგიური „საქმეების“ სიმულაციის განსაკუთრებულ მიზეზს.

ლუქსი 7: „ვისაც ყური აქვს, მოისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს: ვინც სძლევს, მივცემ საჭმელ და სიცოცხლს ხისგან, რომელიც არის ღვთის სამოთხეში.“

ამ ლუქსში ორი გზავნილი აღვიძებს გამარჯვების მიწიერ დროს, "ის, ვინც სძლევს" და მისი ჯილდოს ზეციურ დროს.

ეს ფორმულა არის ბოლო გზავნილი, რომელსაც იესო მიმართავს თავის მსახურებს წინასწარმეტყველების სამიზნე შვიდი პერიოდიდან ერთ-ერთში. სული მას ადაპტირებს თითოეულ ეპოქის კონკრეტულ პირობებს. ეფესო აღნიშნავს წინასწარმეტყველებით დაფარულ დროის დასაწყისს, ამიტომ ღმერთი მას მარადიულ ხსნას წარუდგენს მიწიერი ისტორიის დასაწყისის სახით. იესოს გამოსახულება იქ იყო აღძრული იმ მიწიერი ბადის სიცოცხლს ხის ქვეშ, რომელიც ღმერთმა შექმნა იქ უდანაშაულო და სუფთა ადამიანის დასაყენებლად. Apo.22 წინასწარმეტყველებს განახლებულ ედემის ამ აღდგენას ახალ დემიწაზე გამარჯვებულ რჩეულის ბედნიერებისთვის. ყოველ ჯერზე წარმოდგენილი ფორმულა ეხება მარადიულ ცხოვრების ასპექტს, რომელიც შესთავაზა იესო ქრისტემ მხოლოდ მის რჩეულებს.

მე-2 პერიოდი 'სმირნა'

303-დან 313 წლამდე, რომის ბოლო "იმპერიული" ღვინა

ლუქსი 8: „მიწერე სმირნის კრების ანგელოზს: ეს არის პირველის და უკანასკნელის სიტყვები, რომელიც მკვდარი იყო და კვლავ გაცოცხლდა:“

სახელწოდებით "სმირნა", ბერძნული სიტყვიდან "სმურნა" თარგმნილი, რაც ნიშნავს "მიროს", ღმერთი მიზნად ისახავს საშინელო დევნის დროს, რომელსაც ხელმძღვანელობდა რომის იმპერატორი დიოკლეტიანე. "მირო" არის სუნამო, რომელიც ბალზამირებდა იესოს ფეხებს მის სიკვდილამდე ცოტა ხნით ადრე და რომელიც აღმოსავლეთის ბრძენმა ადამიანებმა მიიტანეს მის დაბადების თანავე. იესო ამ განსაცდელში აღმოაჩენს ნამდვილ რწმენის გულმოდგინებას, რომელიც მას აღარ აღმოაჩნდა 94

წელს. მათ, ვინც თანახმა არიან მისი სახელით მოკვდნენ, უნდა იცოდნენ, რომ იესომ დაამარცხა სიკვდილი და რომ კიდევ ერთხელ ცოცხლები, ის შეძლებს მათი აღდგომას, როგორც ეს გააკეთა. ეს თავისთვის გააკეთა. წინასწარმეტყველება მიმართულია მხოლოდ ქრისტიანებისთვის, რომელთა "პირველი" წარმომადგენელი თავად იესოა. თავისი პიროვნების მსახურების ცხოვრებასთან ასიმილაციებით, მას ასევე წარმოადგენს „უკანასკნელი“ ქრისტიანი.

ლუქსი 9: „ვიცი შენი გასაჭირი და სიღარიბე (თუმცა მდიდარი ხარ) და ცილისწამება, ვინც საკუთარ თავს ებრაელებს უწოდებს და არ არის, მაგრამ სატანის სინაგოგაა.“

რომაელების მიერ დევნილ ქრისტიანებს ართმევდნენ ქონებას და ყველზე ხშირად სიკვდილთ სჯიდნენ. მაგრამ ეს მატერიალური და ხორციელი სიღარიბე მათ სულიერად ამდიდრებს ღვთის განსჯის რწმენის კრიტერიუმებით. მეორეს მხრივ, ის არ მალავს თავის განსჯას და ძალან მკაფიოდ ავლენს მნიშვნელობას, რომელსაც ანიჭებს ებრაელებს უღრელი განსჯის, რომელსაც უარი თქვა გადარჩენის ღვთაებრივ ნორმაზე, იესო ქრისტეს არ აღიარებით, როგორც წმინდა წერილებით ნაწინასწარმეტყველები მესია. ღმერთის მიერ მიტოვებულ ებრაელებს ეშმაკი და მისი დემონები იპყრობენ და ისინი ხდებიან ღმერთისა და მისი ჭეშმარიტი რჩეული, „სატანის სინაგოგა“.

ლუქსი 10: „ნუ გეშინიათ რისი განსაცდელი გექნებათ აჰა, ეშმაკი ჩააგდებს ზოგიერთ თქვენგანს ციხეში, რათა გამოიცადოთ და ათი დღე გექნებათ გასაჭირი. იყავი ერთგული სიკვდილს მდე და მე მოგცემ სიცოცხლს გვირგვინს.“

ამ ლუქსში ეშმაკს ეწოდება დიოკლეტიანე, ამ სასტიკ რომის იმპერატორს და მასთან დაკავშირებულ "ტეტრარქებს" სასტიკი სიმულელი ჰქონდათ ქრისტიანების მიმართ, რომელთა განადგურებაც სურდათ. გამოცხადებულ დევნა ან "გასაჭირი" გაგრძელდა "ათი დღე" ან "ათი წელი" რეალურად 303-დან 313 წლამდე. ზოგიერთმა თანამედროვე იყოს "სიკვდილს მდე ერთგული", როგორც დიდად მოწამეები, იესო მისცემს "სიცოცხლს გვირგვინს"; მარადიული სიცოცხლე მათი გამარჯვების ნიშანია.

ლუქსი 11: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს: ვინც სძლევს, მეორე სიკვდილს არ განიცდის.“

პერიოდის დასასრულს გზავნილს თემაა: სიკვდილ. ამჯერად, სული ხსნის გვახსენებს, რომ მათ, ვინც არ აღიარებს ღვთისთვის მოწამეობრივ პირველ სიკვდილს, მოუწევს განიცადოს უკანასკნელი სამსჯავროს „ცეცხლის ტბის“ „*მეორე სიკვდილ*“, გაქცევის გარეშე. „*მეორე სიკვდილ*“, რომელიც არ შეეხება რჩეულებს, რადგან ისინი მარადიულ ცხოვრებაში შევლენ.

მე-3 პერიოდ : პერგამომი

538 წელს რომში პაპის რეჟიმის დამყარება

ლუქსი 12: „*დაწერე პერგამოსის კრების ანგელოზს* : აი რას ამბობს ის, ვისაც ბასრი ორღუსლიანი მახვილი აქვს:“

პერგამოსის სახელთ ღმერთი იწვევს სულიერი მრუშობის დროს . სახელწოდებაში Pergamum , ორი ბერძნული ფესვი, "perao და gamos", ითარგმნება როგორც "ქორწინების დარღვევა". ეს არის უბედურების და წყების საბედისწერო საათი , რომელიც დაარტყამს ქრისტიან ხალხებს მსოფლოს დასასრულმდე . 313 წელს თარიღის დამიზნებით, წინა ეპოქაში შესთავაზეს იმპერატორ კონსტანტინე I-ის ტეტრარქის კონსტანტიუს ქლორუსის ვაჟის და მახსენტიუსის წინააღმდეგ გამარჯვებულ ძალ უფლების წვდომას და წარმართულ მეფობას . 321 წელს 7 მარტის იმპერიული ბრძანებულებით მან მიატოვა მეშვიდე ღვთაებრივი დღის წმინდა შაბათის ყოველგვირეული დასვენება, ჩვენი ამჟამინდელი შაბათი, ამჯობინა პირველი დღე, რომელიც მიემდვინა იმ დროს მზის ღმერთის წარმართულკულტს, „სოლ Invictus“, და უმღველი მზე. მისი მორჩილებით ქრისტიანებმა ჩაიდინეს „სულიერი მრუშობა“, რაც 538 წლიდან იქნება რომაული პაპის ოფიციალური ნორმა, რომელიც დაკავშირებულია პერგამონის პერიოდთან . მოღალტე ქრისტიანები მიჰყვებიან ვიგილოუსს, იმპერატორ იუსტინიანე I-ის მიერ დაარსებულ ახალ რელიგიურ ლიდერს . ამ ინტრიგანმა ისარგებლ იმპერატორის მიერ დაქორწინებულ მეძავთან თეოდორასთან ურთიერთობით, რათა მიეღო ეს პაპის თანამდებობა , რომელიც გაფართოვდა მისი ახალი საყოველთაო რელიგიური ძალთ, ანუ კათოლიკე . ამგვარად, **პერგამონის** სახელთ , ღმერთი გმობს "კვირის" პრაქტიკას, სულიერი **მრუშობის ახალ სახელს და მიზეზს** , რომლის მიხედვითაც კონსტანტინესგან მემკვიდრეობით მიღებულ ყოფილი "მზის დღე"

აგრძელებს პატივისცემას რომაული ქრისტიანული ეკლესიის მიერ. იგი აცხადებს, რომ არის იესო ქრისტე და აცხადებს, რომ მისი პაპის ხელმძღვანელს ტიტულთარის „ღვთის ძის ვიკარი“ (ღვთის ძის შემცვლელი ან შემცვლელი), ლათინურად „VICARIVS FILII DEI“, ასობის რაოდენობა. რომელიც არის " 666 "; რიცხვი შეესაბამება იმას, რასაც Rev.13:18 მიაწერს " მხეცის " რელიგიურ ელემენტს . ეპოქა სახელდ პერგამოსი იწყება შეუწყნარებელი და უზურპატორი პაპის მეფობით, რომელიც აშორებს იესო ქრისტეს, ყოვლსშემძლე ღმერთს ხორცშესხმულ კრების მეთაურის ტიტულს, და ნ.8:11-ის მიხედვით; ეფეს.5:23: „ ვინაიდან ქმარი ცოლს თავია, როგორც ქრისტე არის ეკლესიის თავი, რომელიც მისი სხეულია და რომლის მხსნელია. » მაგრამ ფრთხილდ იყავი! ეს მოქმედება შთაგონებულია თავად ღმერთის მიერ. სინამდვილეში, სწორედმან და ტოვა და პაპის რეჟიმს გადასცა ქრისტიანული სარწმუნოება, რომელიც ოფიციალურად მოღალტე გახდა. ამ რეჟიმის თავხედობა , რომელიც დაგმო და ნ.8:23-ში, მიდის იქამდე, რომ აიღოს ინიციატივა „ შეცვალოს დრო და კანონი “, რომელიც დადგენილია ღმერთის მიერ, პირადად, და ნ.7:25-ის მიხედვით. და უფრო მეტიც, უგულბელყოფს მის გაფრთხილებას, რომ არცერთ ადამიანს სულიერად „მამა“ არ უწოდოს, ის თავის თავს თავყვანს სცემს „წმინდა მამაო“ წოდებით, რითაც თავს ამალღებს შემოქმედ ღმერთზე, კანონმდებელზე მალღ და ერთ მშვენიერ დღეს ეს მომგებიანი იქნება: „ და ნურავის უწოდებ მამაშენს დედა მიწაზე; რადგან ერთია თქვენი მამა, რომელიც ზეცაშია. (მათ.23:9)“. ამ ადამიანურ მეფეს ჰყავს მემკვიდრეები, რომელთა მეშვეობითაც რეჟიმი და მისი ექსცესები გაგრძელდება უდიდესი, უძლეერესი და ყველზე სამართლიანი, ჭეშმარიტი „წმინდა ზეციური მამის“ მიერ და პროგრამებულ განკითხვის დღემდე.

^{ამიტომ} იმპერატორმა იუსტინიანე I-მა დაამყარა რელიგიური რეჟიმი, რომელსაც ღმერთი მის მიმართ „მრუმობად“ მიიჩნევდა. აქედან გამომდინარე, აღმფოთების მნიშვნელობა უნდა აღინიშნოს და ჩაიწეროს ისტორიაში. ჩვენ აღვნიშნავთ 535 და 536 წლებში, მისი მეფობის დროს, ორ გიგანტურ ვულვანურ ამოფრქვევას, რომელიც დაახნელებს ატმოსფეროს და გამოიწვევს 541 წელს ჭირის ფატალურ ეპიდემიას, რომელიც არ მოკვდება 767 წლამდე, მაქსიმალური შეტევის პიკით, 592 წელს. არ მიიღოს უფრო საშინელო

ფორმა და დეტალები ამ საკითხთან დაკავშირებით მოცემულა შემდეგ ლექსში.

ლექსი 13: „ვიცი, სადცხოვრობ, ვიცი, რომ იქ არის სატანის ტახტი. თქვენ გახსოვთ ჩემი სახელო და არ უარყავით ჩემი რწმენა, ანტიპას, ჩემი ერთგული მოწმის დროსაც კი, რომელიც მოკვდა თქვენ შორის, სადაც სატანა ცხოვრობს.»

წინასწარმეტყველება ხაზს უსვამს „ტახტს“ და მის ადგილს ამყოფებს მისი დიდებისა და იმპატივის გამო, რომელსაც ცოდვილები დღესაც უხდიან. ეს არის ისევე "რომი", რომელიც განაახლებს თავის ბატონობას, ამჟერად, ამ ცრუქრისტიანული და მთლიანად წარმართული რელიგიური ასპექტით. ის, ვინც აცხადებს, რომ არის მისი „შემცვლელი“ (ან ვიკარი), რომის პაპი, არც კი იღებს ღმერთს, რომ მას პირადად მიმართოს. წინასწარმეტყველების მიმღები არის რჩეული და არა დაცემული და არც წარმართული რიტუალების განმადიდებელი უზურპატორი. რომაული კათოლიკური რწმენის ამ მაღალადგილს აქვს თავისი პაპის ტახტი რომში, ლტერანის სასახლეში, რომელიც გულუხვად ^{შესთავაზა კონსტანტინე I-მა} რომის ეპისკოპოსს. ეს ლტერანის სასახლე მდებარეობს კეელუსის მთაზე, "რომის შვიდი ბორცვიდან" ერთ-ერთი, რომელიც მდებარეობს ქალქის სამხრეთ-აღმოსავლეთით; სახელო Caelius ნიშნავს: ცას. ეს ბორცვი შვიდიდან ყველზე გრძელი და უდიდესია, ფართობით. ლტერანის ეკლესიის მახლობლად, რომელიც დღესაც წარმოადგენს, პაპისთვის და მისი სასულიერო პირებისთვის, მსოფლოში ყველზე მნიშვნელოვან კათოლიკურ ეკლესიას, აღმართულია რომში არსებული უდიდესი ობელისკი, სადაც არის 13, რადგან მისი სიმაღლე 47 მეტრს აღწევს. აღმოაჩინეს 7 მეტრის სიღრმეზე და დაიშალა სამნაწილად, იგი შეიქმნა 1588 წელს პაპ სიქსტუს V-ის მიერ, რომელმაც, ამავდროს, მოაწყო ვატიკანის სახელმწიფოზე ბატონობა მომდევნო წინასწარმეტყველურ ეპოქაში, სახელწოდებით თიატირა. ეგვიპტური მზის კულტის სიმბოლოს აქვს დიდი წარწერა სტელზე, რომელიც ასახავს კონსტანტინეს შეთავაზებას. სინამდვილეში, სწორედ მისმა ვაჟმა კონსტანციუს II-მ, მამის გარდაცვალების შემდეგ, ის ეგვიპტიდან რომში ჩამოიყვანა, რათა ნაწილობრივ შეესრულებინა მამამისის სურვილი, რომელსაც სურდა მისი კონსტანტინოპოლში ჩაყვანა. კონსტანტინე I-ის დიდებისადმი ეს მიმღვნა უფრო დვთის სურვილია, ვიდრე კონსტანტინეს ძე. რადგან

მთელი ობელსკი თავისი მაღალი კვარცხლბეკით
 ადასტურებს წინასწარმეტყველებულ კავშირს, რაც
 კონსტანტინე I-ს ხდის სამოქალაქო ავტორიტეტად,
 რომელიც აყენებს დანარჩენ "მზის დღეს" და პაპს, იმ
 დროს რომის ქრისტიანული ეკლესიის უბრალო
 ეპისკოპოსს, რელიგიური ხელსუფლება, რომელიც
 რელიგიურად დააწესებს ამ წარმართულ დღეს
 სახელწოდებით "კვირა" ან უფლოს დღე. ამ ობელსკის
 თავზე ოთხი გამოვლენილი სიმბოლოა, რომლებიც
 მიჰყვება ერთმანეთს ამ აღმავალ
 თანმიმდევრობით: მის წვერზე მჯდომარე 4 ლომი,
 ორიენტირებული ოთხ კარდინალურ წერტილზე,
 რომელთა შემოთარის მზის სხივებით გადაფარებულ
 ოთხი მთა და შემოთერთად დომინირებს ქრისტიანი.
 ჯვარი. ოთხი კარდინალური წერტილისკენ მიმართული,
 ლომების სიმბოლო აღნიშნავს ჰონორარს თავისი
 უნივერსალური ძალთ; რაც ადასტურებს მის აღწერას
 დან.7-სა და 8-ში. გამოცხადება 17:18 და ადასტურებს
 რომს: „და ქალო, რომელიც შენ იხილუ, ეს არის დიდი
 ქალქი, რომელსაც აქვს მეფობა დედამიწის
 მეფეებზე. » გარდა ამისა, ობელსკზე ამოტვიფრული
 ეგვიპტური კარტუში იწვევს „უწმინდურ სურვილს,
 რომელსაც მეფე მიმართავს მზის ღმერთს ამონს“.
 ყოველზე ეს ცხადყოფს ქრისტიანული რწმენის
 რეალურ ბუნებას, რომელიც დომინირებს რომში
 კონსტანტინე I-ის შემდეგ 313 წლდან, მისი
 გამარჯვების თარიღიდან. ეს ობელსკი და მისი
 სიმბოლოები მოწმობს დან.8:25-ში
 ნაწინასწარმეტყველები ეშმაკის მსახურის
 „წარმატებაზე“, რომელმაც კონსტანტინე I-ის
 მეშვეობით მოახერხა ქრისტიანული რწმენის თვის
 სინკრეტიზმის სახე, რომელიც მტკიცედ დაგმოღვთის
 მიერ იესო ქრისტეში. მევაჯამებ ამ სიმბოლოების
 გზავნილს: „ჯვარი“: ქრისტიანული რწმენა; „მზის
 სხივები“: მზის თავვანისცემა; „მთები“: მიწიერი
 ძალე; „ოთხი ლომი“: უნივერსალური ჰონორარი და ძალე;
 "ობელსკი": ეგვიპტე იყოს, ცოდო, რადგან ფარაონის
 აჯანყება გამოსვლას და ცოდვის გამო, რომელიც
 წარმოადგენს მზის ღმერთის ამონის
 კერპთავვანის მცემლობას. ღმერთი ამ კრიტერიუმებს
 კონსტანტინე I-ის მიერ შემუშავებულ რომაულ კათოლიკურ
 სარწმუნოებას ანიჭებს. და ამ სიმბოლოებს,
 ეგვიპტური კარტუშის მეშვეობით, ის ამატებს თავის
 მსჯელობას რომის ეპისკოპოსების რელიგიური
 ერთგულების შესახებ, ორივე მათგანს უწმინდურად
 თვლის; მათქალაქის რელიგიური ძმები უკვე „პაპებს“

უწოდებენ. ქრისტიანული რწმენის ასოციაცია მზის კულტთან, რომელსაც უკვე ახორციელებდა და პატივს სცემდა თავად კონსტანტინეს, არის საშინელ წყევლს სათავე, რომელსაც კაცობრიობა გადაიხდის, განუწყვეტლევ, სამყაროს აღსასრულს მდე. ეს ლტერანის ტახტი არ ეჭობრება რომის იმპერატორებს, რადგან კონსტანტინე^I-ის შემდეგ ისინი აღარ ცხოვრობენ რომში, არამედ იმპერიის აღმოსავლეთში, კონსტანტინოპოლში. ამრიგად, იესო ქრისტეს მიერ იოანესადმი მიცემული წინასწარმეტყველური გამოცხადების უგულბელყოფით, უამრავი ადამიანი ხდება ყველ დროის უდიდესი რელიგიური მოტყუების მსხვერპლი. მაგრამ მათი უცოდინრობა ცოდვას, რადგან მათ არ უყვართ ჭეშმარიტება და, ამრიგად, თავად ღმერთის მიერ არიან გადაცემული ყველ სახის ტყუილსა და მატყუარას. *პერგამონის პერიოდის* მოსახლეობის განათლების ნაკლებობა ხსნის იმდროინდელ რომაელ იმპერატორების მიერ დაწესებულ და მხარდაჭერილ პაპის რეჟიმის წარმატებას. რაც ხელს არ უშლის გარკვეულ ჭეშმარიტად არჩეულ თანამდებობის პირებს უარი თქვან და უარყონ ეს ახალ არა რელიგიტიმური უფლებამოსილება; რაც იესოს უბიძგებს აღიაროს ისინი თავის ნამდვილ მსახურებად. არჩეულთა რომაული მდებარეობა და დინდა, გაითვალისწინეთ, რომ სული იქ იპოვა 538 მსახურში, რომლებიც ინარჩუნებდნენ რწმენას იესოს სახელთ, როდესაც პატივს სცემდნენ კვირას. თუმცა, რომის ამ ადგილს, უკანასკნელ მოწამეები ან „ერთგული მოწამეები“ მხოლოდნერონის დროს ნახეს, 65-68 წლებში და დიოკლეტიანეს დროს 303-313 წლებში. ქალქ რომის მიზანში, სული იხსენებს ერთგულებას. "ანტიპა" მისი "ერთგული მოწამე" წარსულს. ეს ბერძნული სახელი ნიშნავს: ყველს წინააღმდეგ. როგორც ჩანს, ეს ნიშნავს მოციქულ პავლეს, იესო ქრისტეს სახარების პირველ მაცნეს ამ ქალქში, სადაც ის მოწამედგარდაიცვალ, თავი მოჰკვეთეს 65 წელს, იმპერატორ ნერონის დროს. ამგვარად, ღმერთი ეჭვქვეშ აყენებს პაპების „ღვთის მის ვიკარის“ ცრუ და შეცდომაში შემყვან ტიტულს. ჭეშმარიტი ვიკარი იყო ერთგული პავლე და არა ორგული ვიგილიუსი და არც მისი რომელიმე მემკვიდრე.

ყოვლისშემძლე შემოქმედმა ღმერთმა ბუნებაში ამოკვეთა ქრისტიანული ეპოქის რელიგიური ისტორიის მნიშვნელოვანი მომენტები; მომენტები, როდესაც წყევლ მძაფრ ხასიათს იძენს, რასაც

სერიოზული შედეგები მოჰყვება ქრისტიანი ხალხისთვის. უკვე მიწიერი მსახურების დროს იესო ქრისტემ მისცა თავის თორმეტ გაცემულ და გაცემულ მოციქულს გალუის ტბაზე ქარიშხლს კონტროლს მტკიცებულება; ქარიშხალი, რომელიც მან დაამშვიდა მყისიერად, მისი ბრძანებით. ჩვენს ეპოქაში 533-დან 538 წლამდე პერიოდმა მიიღო ეს განსაკუთრებით დაწყებული ხასიათი, რადგან იმპერატორ იუსტინიანე I-ის მიერ პაპის რეჟიმის დაყარებით ^{ღმერთს} სურდა დაესაჯა ქრისტიანები, რომლებიც ემორჩილებოდნენ იმპერატორ კონსტანტინე I-ის ბრძანებულებას, რომელიც მას სავალდებულო გახადა. დაისვენოს „დაუპყრობელ მზის დღეს“ კვირის პირველდღეს, 321 წლის 7 მარტიდან. ამ პერიოდში დაწყებულ მან ღმერთმა გამოიწვია ორი ვულვანის გაღვივება, რომლებმაც ასფიქსია მოახდინეს პლანეტის ჩრდილოეთ ნახევარსფეროზე და ტოვა კვალი სამხრეთ ნახევარსფეროზე ასევე ანტარქტიდაში. რამდენიმე თვის ინტერვალთ, ეკვატორის მიდამოში ერთმანეთის ანტიპოდებზე მდებარე, სიბნელის გავრცელება ძალზე ეფექტური და ძალა მთავრდებოდა იყო. მილოარდობით ტონა მტვერი გავრცელდა ატმოსფეროში, რითაც ადამიანებს ართმევდა სინათლეს და მათ ჩვეულებრივ საკვებს. მზე თავის ზენიტში იმავე შუქს გვთავაზობს, როგორც სავსე მთვარე, რომელიც თავად მთლიანად გაქრა. ისტორიკოსებმა აღნიშნეს ეს ჩვენება, რომლის მიხედვითაც იუსტინიანეს ჯარებმა რომი ოსტროგოთებს აიღეს ივლისის შუა რიცხვებში ქარბუქის წყალობით. პირველი ვულვანი სახელად "კრაკატოა" მდებარეობს ინდონეზიაში და იღვივებს 535 წლის ოქტომბერში წარმოუდგენელ სიდიდით და გარდაქმნის მთიან ტერიტორიას საზღვაო ზონად 50 კმ-ზე მეტი. ხოლო მეორე, სახელად "ილოპანგო" მდებარეობს ცენტრალურ ამერიკაში და ამოიფრქვა 536 წლის თებერვალში.

ლუქსი 14: „მაგრამ შენს წინააღმდეგ რაღაც მაქვს, რომ იქ გყავს, ვინც იცავს ბალამის მოძღვრებას, რომელმაც ასწავლ ბალკს და ბრკოლების დადება ისრაელის ძეთა წინაშე, რომ ჭამდნენ კერპებს მსხვერპლად და ჩაიდინეს უზნეობა.“

სული აღწერს რომში დამკვიდრებულ სულიერ მდგომარეობას. 538 წლიდან მოყოლებული, იმდროინდელი ერთგული არჩეული მოხელეები გახდნენ მოწმე რელიგიური ავტორიტეტის დამკვიდრებას,

რომელსაც ღმერთი ადარებს წინასწარმეტყველ " ბალამს ". ეს ადამიანი ღმერთს ემსახურებოდა, მაგრამ ნება დართო, რომ აცდუნა მოგებისა და მიწიერი საქონლის ცდუნებამ; ყველფერი, რასაც იზიარებდა რომის პაპის რეჟიმი. გარდა ამისა, „ ბალამმა “ გამოიწვია ისრაელის დაცემა იმით, რომ „ ბალკს “ გაუმხილ ის საშუალებები, რომლითაც მას შეეძლო მისი დამხობა: ეს საკმარისი იყო იმისათვის, რომ მიეღო ქორწინება ებრაელებსა და წარმართებს შორის; რამ, რაც ღმერთმა მკაცრად დაგმო. მისი " ბალამთან " შედარებით ღმერთი გვამლევს პაპის რეჟიმის ჩანახატს. შემდეგ რჩეულს ესმის იმ ქმედებების მნიშვნელობა, რომელსაც თავად ღმერთი აიძულებს ეშმაკს და მის ზეციურ და მიწიერ პარტნიორებს. ქრისტიანული ეკლესიის წყევლს ეყრდნობა წარმართულ „დაუძლეველ მზის დღის“ მიღებას, რომელსაც 321 წლიდან აღნიშნავენ მოღალატე ქრისტიანები. და პაპის რეჟიმი, ისევე როგორც " ბალამი ", იმუშავებს მათი დამხობისკენ და გააძლიერებს მათ ღვთაებრივ წყევლს. „კერპებს შეწირულ ხორცი“ წარმართულ „მზის დღესთან“ შედარებით მხოლოდ გამოსახულებაა. რომში შემოაქვს წარმართობა ქრისტიანულ რელიგიაში. მაგრამ ის, რაც უნდა გესმოდეთ, არის ის, რომ ისინი ერთი და იგივე ბუნების არიან და იგივე სერიოზულ შედეგებს ატარებენ ღვთის განსჯის ქვეშ. მით უმეტეს, რომ ქრისტიანული ეპოქის „ ბალამით “ გამოწვეული წყევლს სამყაროს აღსასრულმდე გაგრძელდება, რაც აღინიშნება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებით. ქრისტიანების ურწმუნოება ასევე შედარებულია ებრაელებთან, რომლებმაც თავი „ სიძვას “ გადასცეს მას შემდეგ, რაც ღმერთმა მათ თავისი ათი მცნება გააცნობიერა. 321-დან 538 წლამდე მოღალატე ქრისტიანები მათ მსგავსად იქცეოდნენ. და ეს აქცია გრძელდება დღემდე.

ლუქსი 15: „ ასე რომ იყოს, თქვენ ასევე გყავთ ადამიანები, რომლებიც იცავენ ნიკოლოტელს მოძღვრებას. »

ეფესოში მოხსენიებული „ ნიკოლოტელების “ სახელი კვლავ ჩნდება ამ წერილში. მაგრამ „ საქმეები “, რომლებიც მათ ეხებათ ეფესოში, აქ ხდება „ მოძღვრება “. ზოგიერთი რომაელი ფაქტობრივად, ეფესოს შემდეგ, გახდა ქრისტიანი, შემდეგ მოღალატე ქრისტიანები 321 წლიდან და ეს ოფიციალურად რელიგიური გზით 538 წლიდან, რომაული კათოლიკური " მოძღვრების " პატივისცემით.

ლექსი 16: „ მოინანიეთ; თუ არა, მაშინვე მოვალ შენთან და ჩემი პირის მახვილთშევებრძოლები მათ »

ბრძოლს “ გამოწვევით , რომელსაც ხელმძღვანელობს მისი „სიტყვა“, „ მისი პირის მახვილი “, სული ამზადებს კონტექსტს მეოთხე გზავნილისთვის, რომელიც მოდის. ეს იქნება მე-16 საუკუნეში სადაც ბიბლია, მისი წმინდა დაწერილი სიტყვა, მისი „ ორი მოწმე “ გამოცხადების 11:3-ის მიხედვით, გაავრცელებს ღვთაებრივ ჭეშმარიტებას და გამოაშკარავებს ცრუკათოლკურ წმენას.

ლექსი 17: „ ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს: ვინც სძლევს და ფარულ მანანას მივცემ და თურქვას; და ამ ქვაზე დაწერილია ახალი სახელი, რომელიც არავინ იცის, გარდა მისი მიმღებისა. »

როგორც ყოველთვის, სული იწვევს მარადიულ ცხოვრების ასპექტს. აქ ის წარმოგვიდგენს მას მშრალ უნაყოფო და მშრალ უდაბნოში მშვიერი ებრაელებისთვის მიცემული მანანას მიერ ნაწინასწარმეტყველებულ გამოსახულებაში. შემდეგ დმერთმა ასწავლ, რომ შემოქმედებითი ძალთ მას შეემლო და ეცვა და გაეხანგრძლივებინა რჩეულთა სიცოცხლე; რასაც ის შეასრულებს თავისი გამოსყიდული რჩეულებისთვის მარადიული სიცოცხლს მინიჭებით. ეს იქნება მისი მთელი გადარჩენის პროექტის კულმინაცია.

იმდროინდელ რჩეულს ჯილდოდ ექნება მარადიული სიცოცხლე, რომელსაც სული აღწერს გამოსახულებით. ზეციური საკვების „ მანანა “ გამოსახულება იმალება ცათა სასუფეველში, რომლის მწარმოებელი თავად დმერთია. ძველ სიმბოლოვაში მანანა იყო ყველზე წმინდა ადგილს, რომელიც უკვე განასახიერებდა სამოთხეს, სადაც დმერთი სუვერენულდ მეფობს მის ტახტზე. რომაულ პრაქტიკაში " თურქი კენჭი " წარმოადგენდა "დიახ" ხმას, შავი - "არას". " თურქი ქვა " ასევე მიუთითებს რჩეულს სიცოცხლს სიწმინდეს, რომელიც გახდა მარადიული. მისი მარადიული ცხოვრება არის ღვთაებრივი დიახ, რომელიც ასახავს ღვთის ენთუზიაზმით და მასიური მისასალმებელი. იმის გამო, რომ რჩეული აღდგა ციურ სხეულში, მისი ახალი მდგომარეობა შედარებულა " ახალსახელთან ". და ეს ციური ბუნება, მისი რჩეულებისთვის, სამუდამოდ იდუმალ და ინდივიდუალურია: „ არავინ იცის ეს “. ამიტომ მოგვიწევს მემკვიდრეობით მივიღოთ და

შევიდეთ ამ ბუნებაში, რათა აღმოვაჩინოთ რა არის ის.

მე-4^ა : თიატირა

1500-დან 1800 წლამდე, რელიგიის ომები

მუხლ 18: „**დაწერე თიატირას კრების ანგელოზს** : აირას ამბობს ღვთის ძე, რომლის თვალში ცეცხლს ალოვითა და ფეხები ცეცხლში იდებულ ბრინჯაოს მსგავსია:“

მეოთხე წერილ სახელწოდებით „**თიატირა**“ იწვევს იმ დროს, როდესაც კათოლიკური და პროტესტანტული ლეგის ქრისტიანულმა რწმენამ საზიზღარი სანახაობა შესთავაზა მათი სისხლანი შეტაკებების შედეგად. მაგრამ ეს მესიჯი დიდ სიურპრიზებს შეიცავს. სახელწოდებაში *Thyatira*, ორი ბერძნული ძირი "thuaio, téiro" ითარგმნება "საზიზღრობა და სიკვდილს მოტანა ტანჯვით". ბერძნული ტერმინი, რომელიც ამართლებს სისამაგლეს ამ ინტერპრეტაციას, ბაილს ბერძნულ ლექსიკონში აღნიშნავს ღორს ან გარეულ ღორს, როდესაც ისინი სიცხეში არიან. და აქ საჭიროა განმარტებები. მე-16 საუკუნე აღნიშნა პროტესტანტების გამოღვიძებით, რომლებიც ეჭვქვეშ აყენებდნენ რომის პაპის რეჟიმის ავტორიტეტს. ასევე, თავისი დროებითი ავტორიტეტის გასამღერებლად, პაპმა, რომელსაც წარმოადგენდა პაპი სიქსტუს V, დააარსა თავისი ვატიკანის სახელმწიფო, რომელიც მისცემს მას სამოქალაქო ლეგიტიმაციას, რომელიც დაკავშირებულია მის რელიგიურ ხელსუფლებასთან. სწორედ ამიტომ, მე-16 საუკუნიდან პაპის რეჟიმმა გადასცა თავისი შტაბ-ბინა, რომელიც ადრე მდებარეობდა ლტერანის სასახლეში, ვატიკანში მდებარე საკუთრებაში, რომელიც უკვე დამოუკიდებელ პაპურ სახელმწიფოს წარმოადგენდა. მაგრამ ეს გადაცემა მხოლოდ მოტყუებაა, რადგან ის, ვინც აცხადებს, რომ ვატიკანის შტატიდანაა, კვლავ ლტერანის სასახლეში ზის; რადგან იქ, ლტერანში, პაპები მიესალმებიან უცხო სახელმწიფოების ემისრებს, რომლებიც სტუმრობენ მას. ასე რომ, 1587 წელს, 1588 წლის 3 აგვისტოდან ლტერანის სასახლს მახლობლად აღმართულ ობელისკი აღმოაჩინეს 7 მეტრის სიღრმეზე და სამნაწილად. ვატიკანის სახელმწიფო მდებარეობს რომის გარეთ, ვატიკანის ბორცვზე, დასავლეთ სანაპიროზე ტიბერი, რომელიც ქალქს ესაზღვრება ჩრდილოეთიდან სამხრეთის მიმართულებით. როდესაც ვატიკანის ამ ქალქის

გეგმას ვუყურებდით, გაოგნებულ ვიყავი, როცა აღმოვაჩინე ღორის თავის ფორმა, ყურები ჩრდილოეთით და შუილ სამხრეთ-დასავლეთით. ამგვარად, ბერძნული „თუაოს“ გზავნილი ორმაგად ადასტურებს და ამართლებს ღმერთს, ამ ყველფრის ორგანიზატორის. *პერგამონისგან* მემკვიდრეობით მიღებულ კათოლიკური სარწმუნოება თავისი სისამაგლეების პიკს აღწევს. იგი ძალდობრივად რეაგირებს სიძულვილთა და სისასტიკითმათმიმართ, ვინც, ბიბლიით განათლებული, საბოლოოდ გავრცელდა სტამბის წყალობით, გმობს მის ცოდვებსა და შეურაცხყოფას. უკეთესი მაინც, მანამდე, წმინდა წერილების მცველმა, რომელსაც იგი ამრავლებდა მონასტრებსა და სააბატოებში მისმა ბერებმა, დევნიდა ბიბლიას, რომელიც გმობდა მის ურჯულოებას. და ის მსჯავრდებულს კლვს ბრმა და თვითმაცყოფილ მონარქების ძალთ; მისი ნების მორჩილ აღმსრულებლები. გამონათქვამები, რომლთაც იესოწარმოაჩენს თავს, ციტირებს: „ვისაც ცეცხლს აღვით თვალში აქვს და რომლის ფეხებიც ცეცხლვანი სპილენძის მსგავსია“, გამოავლინა მისი სადამსჯელო მოქმედება მისი რელიგიური მტრების მიმართ, რომლებსაც ის გაანადგურებს დედამიწაზე და ბრუნების შემდეგ. ეს არის ზუსტად ორი ქრისტიანული იდეოლოგია, რომლებიც სიკვდილმდე ებრძოდნენ ერთმანეთს „მახვილთ“ და ცეცხლსასროლი იარაღით *თიატირას ეპოქის ამ ისტორიულ კონტექსტში*. „მისი ფეხები“ შემდეგ დაეყრდნობა კათოლიკური რწმენისა და პროტესტანტული რწმენის სიმბოლოს „*ზღვაზე და მიწაზე*“ *გამოცხ.10:5 და 13:1-11*. კათოლიციზმი და პროტესტანტიზმი, ორივე ცოდვილი (ცოდვა = *სპილენძი*), მოუნანებელი, აღწერილია, როგორც „*ცეცხლმოკიდებულ სპილენძი*“, რომელიც იზიდავს ღმერთის იესო ქრისტეს განაჩენის რისხვას. ამ გამოსახულების აღებით, რომლთაც იგი აცხადებს დიდ „*უბედურებას*“ გამოცხადების 1:15-ში, ღმერთი ცხადყოფს იმ საათს, როდესაც მისი ერთგული შვილების წინააღმდეგ გაერთიანებულ უკანასკნელო მდევნელები სიკვდილმდე ებრძოდნენ ერთმანეთს ველური „*მხეცები*“, რაც მათ სიმბოლურად განასახიერებს მთელ წინასწარმეტყველება. ფრანსუა 1-დან ლუი XIV-^{მლ} რელიგიური ომები ერთმანეთს მოჰყვა. და ჩვენ უნდა აღვნიშნოთ, თუ როგორ ავლენს ღმერთი ფრანგი ხალხის წყევლს, პაპის შეიარაღებულმხარდაჭერას ფრანკთა პირველი

მეფის კლოვისიდან. ამ წყევლს აპოგეის აღსანიშნავად ღმერთმა საფრანგეთის ტახტზე დაასვა ახალგაზრდა ლუი XIV, "ხუთი" წლის. ეს ბიბლიური მუხლი ეკ.10:16-დან გამოხატავს თავის ცნობას: „ვაი შენ, ქვეყანა, რომლის მეფე ბავშვია და რომლის მთავრები ჭამენ დილო!“ ლუდოვიკო XIV-მ დაანგრია საფრანგეთი ვერსალს სასახლეში თავისი მდიდრული ხარჯებითა და მვირაღდირებულ ომებით. მან თავის უკან დატოვა სიღარიბეში ჩაძირულ საფრანგეთი და მისი მემკვიდრე ლუი XV ცხოვრობდა მხოლოდ იმ ლაბერტინიზმისთვის, რომელსაც იზიარებდა მისი განუყრელი თანამგზავრი გარყვნილებაში, კარდინალ დიუბუასთან. საზიზღარი პერსონაჟია, ლუი ამ რისხვის სამიზნედ ნაზი და მშვიდობიანი კაცის მიზანში ღმერთმა გამოავლინა თავისი განზრახვა და არტყა მემკვიდრეობითი მონარქიული რეჟიმი, ბრმად ნდობის გამო, რომელიც მან უსამართლოდ აჩვენა პაპის რელიგიური პრეტენზიები კლოვისის შემდეგ.

ლუქსი 19: „მე ვიცო შენი საქმეები, შენი სიყვარული, შენი რწმენა, შენი ერთგული სამსახური, შენი სიმტკიცე და შენი უკანასკნელი საქმეები პირველზე მეტად.“

ამ სიტყვებს ღმერთი მიმართავს თავის მსახურებს „სიკვდილმდე ერთგულნი“, სწირავენ თავს მსხვერპლდ თავიანთი ბატონის ხატად; მათი „საქმეები“ მიღებულია ღმერთის მიერ, რადგან ისინი მოწმობენ მათ ნამდვილ „სიყვარულზე“ მხსნელს მიმართ. მათი „რწმენა“ გამართლდება, რადგან მას „ერთგული სამსახური“ ახლავს. აქ მოყვანილი სიტყვა „მუდმივობა“ მნიშვნელოვან ისტორიულ მნიშვნელობას იძენს. ქალქ აიგეს-მორტესში მდებარე „კონსტანციის კოშკში“ მარი დიურანმა 40 ხანგრძლივი და მცდელობითი წელი იცხოვრა ტყვეობაში, როგორც რწმენის ნიმუში. ბევრმა სხვა ქრისტიანმაც იგივე მოწმობა მისცა, ხშირად ისტორიისთვის უცნობი რჩებოდა. ეს იმიტომ, რომ დროთა განმავლობაში მოწამეთა რიცხვი გაიზარდა. უახლესი ნამუშევრები ეხება მეფე ლუის მეფობის (1643-1715) დროს ნათლად გაითვალისწინეთ სახელს „დრაკონის“ გამოვლენის როლი, რომელიც აღნიშნავს „ეშმაკს“ და იმპერიული რომისა და პაპის რომის ღია აგრესიულ ქმედებას Rev.12:9-4-13-16-ში. ის, ვინც საკუთარ თავს "მზის მეფეს" უწოდებდა, პიკს მიაღწია ბრძოლს კათოლიციზმისთვის, კონსტანტინე^{1-ის} შემდეგ მემკვიდრეობით მიღებული "მზის დღის" დაცვებშია.

თუმცა, მის წინააღმდეგ ჩვენების მისაცემად, ღმერთმა თავისი ხანგრძლივი მეფობის მთელი ხანგრძლივობა სიბნელეში ჩააგდო, უარყო ჭეშმარიტი მზის სითბო და სრული შუქი, რასაც სერიოზული შედეგები მოჰყვა ფრანგი ხალხის დიეტაზე.

ლუქსი 20: „*მაგრამ მე შენს წინააღმდეგ მაქვს ის, რომ ნება დართეთ ქალს იზებელს, რომელიც საკუთარ თავს წინასწარმეტყველ ქალ უწოდებს, ასწავლოს და აცდუნოს ჩემი მსახურები უზნეობის ჩადენაში და კერპებისთვის შეწირული ხორცის ჭამა.*»

1170 წელს ღმერთმა პიერ ვოდესმა ბიბლია პროვანსულ ენაზე თარგმნა. ის იყო პირველი ქრისტიანი, რომელმაც ხელხელ ადმოაჩინა მოძღვრება განუყოფელი სამოციქულო ჭეშმარიტების შესახებ, მათ შორის ჭეშმარიტი შაბათის პატივისცემა და ვეგეტარიანობის მიღება. ცნობილი პიერ ვალდოს სახელით, ის წარმოშობით "ვოდუასები" არიან, რომლებიც დასახლდნენ იტალიურ ალპურ პიემონტში. რეფორმაციის მუშაობას, რომელსაც ისინი წარმოადგენდნენ, წინააღმდეგი იყო პოპერის მიერ და გზავნილი გაქრა. იმდენად, რამდენადც ღმერთმა გადასცა მთელი ევროპა მონღოლთა მკვლელობისთვის, რასაც მოჰყვა მონღოლების მიერ გამოწვეული ჭირის საშინელო ეპიდემია, რომელმაც გაანადგურა 1348 წლდან მისი მოსახლეობის მესამედი და თითქმის ნახევარი. ამ ლუქსის გზავნილი, "შენ მიატოვე ქალ იზებელს..." არის საყვედური, რომელიც მიმართულია რეფორმატორებისადმი, რომლებმაც არ მიანიჭეს პიერ ვალდოს შემოქმედებას ის მნიშვნელობა, რაც მას იმსახურებდა, რადგან ის სრულყოფილი იყო. 1170 და 1517 წლებში მათ უგულუბელებეს ქრისტიანული ხსნის ჭეშმარიტების სრულყოფილი დოქტრინა და მათი რეფორმა, რომელიც განხორციელდა ამ ეპოქის ბოლოს, ნაწილობრივი და ძალიან არასრულია.

შენიშვნა: პიერ ვალდოს მიერ გაგებულ და გამოყენებულ დოქტრინულ სრულყოფილება გვიჩვენებს, რომ მასში ღმერთმა წარმოადგინა რეფორმაციის სრული პროგრამა, რომელიც უნდა განხორციელდეს. ფაქტობრივად, საქმეები განხორციელდა ორ ეტაპად, შაბათის მოთხოვნა არ დაწყებულა 1843-1844 წლამდე, და ნ.8:14-ის ბრძანებულებით აღნიშნულ დროის შესაბამისად.

გამოსასახავად, ღმერთი მას ადარებს მეფე ახაზის უცხო ცოლს, საშინელ „იზებელს“, რომელმაც მოკლ ღვთის წინასწარმეტყველები და დაღვარა უდანაშაულო სისხლი. ასლი შეესაბამება მოდელს და მას ასევე აქვს მინუსი, რომ გაცილებით დიდხანს ძლებს ექსპლუატაციაში. მისი „წინასწარმეტყველოს“ დასახელებით ღმერთი მიზნად ისახავს თავისი „ტახტის“ ახალ ადგილს სახელს: ვატიკანს, რაც ძველ ფრანგულს და ლათინურად ნიშნავს „vaticinare“: წინასწარმეტყველება. ისტორიული დეტალები ამ ადგილს შესახებ ძალზე დამაიმედებელია. თავდაპირველად, ეს ადგილი აღინიშნა რომაული ტაძრის არსებობით, რომელიც ეძღვნებოდა „გველს“ ღმერთ ასკულპიუსს. ეს სიმბოლო მიუთითებს ეშმაკსა და პაპის რეჟიმს გამოცხადებაში 12:9-14-15. იმპერატორმა ნერონმა იქ მოათავსა თავისი ეტლების რბოლა და „სიმონ ჯადოქარი“ იქვე სასაფლოზე დაკრძალეს. როგორც ჩანს, ეს მისი ნეშტია, რომელსაც რომში ჯვარცმული პეტრე მოციქულს პატივს მიაგებენ. აქ ისევ კონსტანტინეს მიერ შეთავაზებულ ბაზილიკა აღნიშნავდა ქრისტიანულ დიდებას. ტერიტორია თავდაპირველად ჭაობიანი იყო. ამგვარად აგებულ სიცრუე გაამართლებს ამ ვატიკანის ბაზილიკის ახალსახელს, რომელიც მე-15 საუკუნეში გაფართოვდა და შემკული იქნება „რომის წმინდა პეტრეს ბაზილიკის“ შეცდომაში შემყვან სახელს. ეს პატივი, რომელიც რეალურად მიენიჭა ჯადოქარს და „გველს“ ესკულპიუსს, გაამართლებს სახელს „**ჯადოსნობა**“, რომელსაც სული ანიჭებს რომაულ კათოლიკურ რელიგიურ რიტუალებს გამოცხადებაში 18:23, სადაც ბიბლიური დარბის ვერსია გვეუბნება: „და ნათურის შუქი აღარ ანათებს შენში; და სიძისა და ცოლის ხმა აღარ ისმის შენში; რადგან შენი ვაჭრები იყვნიენ დიდები დედამიწისა; რადგან შენი ჯადოქრობით ყველ ერი შეცდა.“ » სწორედ, ამ ბაზილიკაზე „სენ-პიერ დე რომის“ სამუშაოების დასრულება, რომელიც უზარმაზარ თანხებს მოითხოვდა, პრელტ ტეცელს თავისი „ინდულენციების“ გაყიდვისკენ უბიძგებს. ფულზე გაყიდული ცოდვების მიტევების დასახვისას, ბერმა მასწავლებელმა მარტინ ლუთერმა აღმოაჩინა თავისი რომაული კათოლიკური ეკლესიის ნამდვილი ბუნება. ამგვარად, მან დაგმო თავისი ეშმაკური ბუნება და ზოგიერთი შეცდომა, 1517 წელს თავისი ცნობილ 95 თეზისი აუგსბურგის გერმანული ეკლესიის კარზე გამოაქვეყნა. ამგვარად, მან

და აფორმა რეფორმაციის მუშაობა, რომელიც ღმერთმა შესთავაზა პიერ ვალდოს 1170 წლიდან.

უმუალოდ ესაუბრება თავის იმდროინდელ რეფორმირებულ მსახურებს, ჭეშმარიტ, გადამდგარ მშვიდობიან მსხვერპლს, სულ საყვედურობს მათ იმის გამო, რომ *იზებელს ნება დართეს ესწავლებინა და აცდუნა თავისი მსახურები*. ამ საყვედუროში შეგვიძლია წავიკითხოთ რეფორმის ამ დასაწყისის ყველ დოქტრინალური არასრულყოფილება. ის „*ასწავლოს და აცდუნებს*“ თავის „*მსახურებს*“, იესოს, რაც მას ქრისტიანულ ეკლესიას დაქცევს. მაგრამ მისი სწავლება არის პერგამონის *პერიოდი*, სადაც ბრალდება „*სიძვაში*“ და „*ხორცის*“ გამოსახულებაა. *კერპებს შესწირეს*“ უკვე დაგმეს. მიუხედავად მატყუარა გარეგნობისა, ამ ლექსში მნიშვნელოვანი არსებობს არა „*ქალო იზებელ*“, არამედ თავად პროტესტანტი ქრისტიანი. თავიდანვე ეუბნება მას „*შენ მიატოვე იზებელ ქალს...*“ სულ ვარაუდობს პირველ პროტესტანტების ნაკლოვანებებს. შემდეგ ის ავლენს ამ ნაკლს ხასიათს: წარმართულ კერპთაყვანისმცემლობას. ამით ის ავლენს იმ „*ტვირთის*“ ბუნებას, რომელიც მან ჯერ არ დააკისრა მას იმ დროს, მაგრამ ის მოითხოვს 1843 წლიდან. მის თვალში წარმართულ კერპთაყვანისმცემელ ნაწარმოებია, რომელიც პატივს სცემს კაცობრიობის ისტორიაში უძველესი წარმართობის ცრუ მზის დვთაებას. 1843 წლიდან მას მოუწევდა უარი ეთქვა „*კვირას*“ ან იესო ქრისტესთან, მიწიერი ცოდვილთა ერთადერთ მხსნელთან ურთიერთობაზე.

ლექსი 21: „*მივეცი მას დრო, რათა მოინანიოს და არ მოინანიოს თავისი სიძვა.*»

ეს დრო ვლინდება დან.7:25-დან და ის სამი ფორმით დადსტურებულია აპოკალიფსში მე-11,12 და მე-13 თავებში. ეს არის გამონათქვამები: „*დრო დრო და ნახევარი დრო; 1260 დღე, ანუ 42 თვე*“, რაც ყველ ეხება პაპის შეუწყნარებელმეფობას, რომელიც მოქმედებს 538-დან 1798 წლამდე. ბიბლიის საშუალებით ჭეშმარიტების გავრცელებამ და ჭეშმარიტი რეფორმატორების ქადაგებამ კათოლიკურ სარწმუნოებას შესთავაზა მონანიებისა და მიტოვების უკანასკნელ შანსი. ერთის ცოდვები. მან არაფერი გააკეთა და დევნიდა და აწამებდა, თავისი ცნობის მოყვარე ძალს სახელით, ცოცხალ ღმერთის მშვიდობიან მაცნეებს. ამგვარად, მან გაიმეორა ებრაელ ხალხის აჯანყებულ საქმეები, რითაც იესოს იგავი მეორედ აღსრულდა: ეს არის იგავი

მევენახეების შესახებ, რომლებიც კლვენ პირველებს ღმერთის მიერ გამოგზავნილი და შემდეგ კლვენ, როცა ის მათთან მივა, მოძღვრის ძეს. ვენახი, რომ მოიპაროს მისი მემკვიდრეობა.

ლექსი 22: „აჰა, მე დავაგდებ მას საწოლზე და დიდ გასაჭირს გამოვგზავნი მათთან, ვინც მრუშობს მასთან, თუარმოინანიებენ თავიანთსაქმეებს.“

ღმერთი მას მოექცევა, როგორც "მეძავს" "საწოლზე დაყრილს", რაც საშუალებას გვაძლევს დავაკავშიროთ ამ თემის "ქალი იზებელო" გამოცხ.17:1-ის "მეძავ დიდბაბილონთან". წინასწარმეტყველური „დიდი გასაჭირი“ დადგება ბიბლიური გამოცხადების წარუმატებლობის შემდეგ. ეს იგივე გზავნილი და დასტურებს ამ „დიდი გასაჭირის“ იდენტიფიცირებას „სიდრმიდან ამომავალ ურჩხულთან“ გამოცხ.11:7-ში. ის ჩნდება ღვთის „ორი მოწმის“ მუშაობის შემდეგ, რომლებიც არის წმინდა ბიბლიის ძველი და ახალი ღვთაებრივი აღთქმის ნაწერები. სულიერი „მრუშობა“ და დასტურებულია და სახელდება და „ისინი“, ვისაც ღმერთი ადანაშაულებს „იზებელთან“ მის ჩადენაში, არიან ფრანგი მონარქები და მონარქისტები. კათოლიკე მღვდლებთან ერთად მონარქისტები გახდებიან რევოლუციური ეროვნული ათეიზმის რისხვის მთავარი სამიზნე, რომელიც მხოლოდ ყოვლს შემძლე ღმერთის იესო ქრისტეს რისხვის გამოხატულება იყო. მათარ მოინანიათ, ამიტომ ორმაგმა რისხვამ დაატყდა მათ ღვთის მიერ დანიშნულ დროს პაპის მეფობის დასასრულსთვის 1793-1798 წლებში.

სიტყვა „გასაჭირი“ მიუთითებს ღვთაებრივი წყევლს შედეგზე რომაელთა 2:19-ის მიხედვით: „გაჭირვება და ტანჯვა ბოროტების ჩამდენ ადამიანის ყოველსულზე, ჯერებრალზე, შემდეგ კი ბერძენზე!“ ". მაგრამ „გასაჭირი“, რომელიც სჯის კათოლიკური მონარქიის და მისი მოკავშირე რომის კათოლიკური ეკლესიის ცოდვებს, სიმბოლურად აღინიშნა გამოცხადებაში 17:5, სახელწოდებით „ბაბილონი. დადი“, ლოგიკურად არის „დადი გასაჭირი“.

ლექსი 23: „მოვკლავ მის შვილებს სიკვდილთ; და ყველს ეკლესია გაიგებს, რომ მე ვარ ის, ვინც ეძებს აზრებს და გულებს, და ვაჯილდოებ თითოეულს თქვენი საქმეების მიხედვით.“

„სიკვდილთ სიკვდილთ“ არის გამოთქმა, რომელსაც სული იყენებს 1793 და 1794 წლების რევოლუციური რეჟიმის ორი „ტერორის“ აღძვრისთვის. ამ გამოთქმითის უარყოფს ყოველგვარი იდეას უბრალო

სულიერი სიკვდილს შესახებ, რომელიც შეეხება პროტესტანტებს. 1843 წ. იმდროინდელი ანგელოზის „სარდესის“ ადმი მიწოდებულ გზავნილში 3:1. კაცობრიობამ არასოდეს იცოდა ასეთი სისხლანი სამუშაო, რომელიც შესრულებული იყო ექიმ ლუის მიერ გამოგონილი მკვლელობის მანქანებით, მაგრამ დააფასა ექიმმა გილოტიინმა, რომლის სახელსაც მიაწერდა თავად ინსტრუმენტს, რომელსაც მას შემდეგ ეძახდნენ: გილოტინა. შემდეგ შემაჯამებელ განაჩენებში გამოცხადდა უამრავი სიკვდილს ბრძანება, წინა დღის მოსამართლეებისა და ბრალდებულებისთვის სიკვდილს მიცემის პრინციპის დამატებით. ამ პრინციპის მიხედვით, კაცობრიობა თითქოს უნდა გაქრეს და სწორედ ამიტომ უწოდა ღმერთმა ამ გამანადგურებელ რევოლუციურ რეჟიმს „უფსკრული“. საბოლოო ჯამში, ის დედა მიწას „უფსკრულს“ აქცევდა სიცოცხლის ყოველგვარი ფორმის გარეშე შექმნის პირველვე დღიდან, დაბ.1:2-ის მიხედვით. მაგრამ მხოლოდ ზეცაში, შეკრებილი რჩეულის მიერ განხორციელებული ზეციური განკითხვის დროს, რომ „ყველ ეკლესია (ან კრება)“ იყოს, შვიდი ეპოქის რჩეული, აღმოაჩენს ამ ისტორიულ ფაქტებს იმ მნიშვნელობით, რაც მათ ღმერთმა მისცა. ღვთის სამართლიანობა სრულყოფილია; ისინი, ვინც ცრუ განიკითხა, დაარტყა მისმა სიმართლემ, „თავისი“ საქმეების მიხედვით. ისინი უსამართლოდ კვდებოდნენ ადამიანებს და, თავის მხრივ, სიკვდილთ სცემდნენ სრულყოფილ ღვთაებრივ სამართლიანობას: „და მე გადავიხდით თითოეულთქვენგანს თქვენი საქმეებისამებრ“.

ლუქსი 24: „თქვენ და ყველ დაწარჩენ თიატირას, რომლებიც არ იღებენ ამ მომღვრებას და არ იციან სატანის სიღრმეები, როგორც მათ ეძახიან, გეუბნებით თქვენ: სხვა ტვირთს არ დაგიდებთ;»

ისინი, ვინც გამოხერხებულ კათოლიკურ სარწმუნოებას და მის რელიგიურ რიტუალებს უწოდებს სახელს „სატანის სიღრმეები“, შეიძლება იყვნენ მხოლოდ რეფორმატორები, რომლებიც გამოჩნდნენ დაახლოებით 1200 წლიდან 1789 წლის საფრანგეთის რევოლუციამდე. როგორც არ უნდა იყოს მათი ქცევა, მათი დოქტრინა ძალიან შორს იყო წმინდა ჭეშმარიტებისგან, რომელსაც ასწავლდა. სული იესო ქრისტეს მოციქულებსა და მოწაფეებს. ჩვენ მათსავე სარგებლოდ აღვნიშნავთ მხოლოდ სამ პოზიტიურს: რწმენას მხოლოდ იესოს მსხვერპლს მიმართ, მხოლოდ ბიბლიისადმი მიცემულ ნდობა და მათი

პიროვნებისა და სიცოცხლის საჩუქარი; ყველ სხვა დოქტრინულ კუნქტი მემკვიდრეობით იყო კათოლიციზმისგან და ამიტომ ექვემდებარება კითხვის ნიშნის ქვეშ. ამგვარად, მიუხედავად იმისა, რომ არასრულყოფილ იყო ქრისტიანულ რწმენის ჭეშმარიტების დოქტრინის დონეზე, არჩეულმა რეფორმატორებმა იცოდნენ, როგორ მიეწოდებინათ ღმერთისთვის შეწირული სიცოცხლე ცოცხალ მსხვერპლზე და ელოდნენ 1844 წელს, ბრძანებულების ძალში შესვლას თარიღს. დან. 8:14, ღმერთმა დროებით დაამტკიცა მათი მსახურება. ამას ის ძალა მკაფიოდ გამოხატავს, როდესაც ამბობს: „სხვა ტვირთს არ დაგაყენებთ“. ამ სიტყვებში ნათლად იკვეთება განსაკუთრებული ღვთაებრივი განკითხვის მდგომარეობა.

ლუქსი 25: „მხოლოდ რაც გაქვს, მოითმინე, სანამ არ მოვაღ“.

მიუხედავად იმისა, რომ ლუცი ღმერთს საშუალება აქვს აკურთხოს არასრულყოფილ პროტესტანტულ სარწმუნოებას, არჩეულმა უნდა შეინარჩუნონ და გამოიყენონ იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე.

ლუქსი 26: „ვინც იმარჯვებს და ბოლომდე ინახავს ჩემს საქმეებს, მივცემ ხელწიფებას ხალხებზე.“

ეს ლუქსი ცხადყოფს, თუ რა გამოიწვევს ხსნის დაკარგვას რეფორმაციის ამ დროიდან ქრისტეს დაბრუნებამდე. რჩეულმა ბოლომდე უნდა შეინარჩუნონ იესო ქრისტეს მიერ მომზადებული და გამოცხადებული საქმეები სამყაროს აღსასრულმდე. მოწოდებული დაეცემა ღვთის ახალ მოთხოვნებზე უარის თქმით. თუმცა, ის არასოდეს მალავდა თავის განზრახვას, თანდათან გაეზარდა თავისი შუქი დიდებაში მოსვლამდე. „მართლთა გზა ჰგავს კაშკაშა შუქს, რომლის სიკაშკაშე იზრდება შუადღემდე (პრო.4:18)“; ეს ბიბლიური მუხლი ამას ადასტურებს. და ამიტომ, მისი პროექტის ფარგლებში, 1844 წლიდან ღვთაებრივი მოთხოვნები გამოჩნდება იმ თარიღებზე, რომ ლუცი დაგეგმილ და წინასწარმეტყველებს მისი უნიკალური ბიბლიური წინასწარმეტყველური სიტყვით. რჩეული მხოლოდ ზეციური მსაჯულის რანგში მიიღებს ღვთისგან „ხელწიფებას ხალხებზე“.

ლუქსი 27: „იგი განაგებს მათ რკინის კვერთხით, როგორც ამტვრევს თიხის ჭურჭელს, როგორც მე მივიღე ძალა მამისაგან.“

ეს გამოთქმა მიუთითებს სიკვდილთ დასჯის უფლებაზე. სწორია, რომ რჩეული იესო ქრისტესთან

ერთად იზიარებენ თავიანთ განაჩენს ბოროტების შესახებ, რომელიც დაარსდა ბოლო სამსჯავროზე, მეშვიდე ათასწლეულს დიდი შაბათის „ათასი წლის“ განმავლობაში.

ლუქსი 28: „და მივცემ მას დიღოს ვარსკვლავს.“

ღმერთი მისცემს მას სრულ ღვთაებრივ შუქს, რომელიც სიმბოლურად არის სიმბოლური ჩვენს ამჟამინდელ დემიწაზე მზის შუქით. მაგრამ იესომ თქვა: მე ვარ სინათლე. ამგვარად, ის აცხადებს ციური სიცოცხლის სინათლეს, სადაც თავად ღმერთი არის სინათლის წყარო, რომელიც აღარ არის დამოკიდებული ჩვენი მზის მსგავს ციურ ვარსკვლავზე.

ლუქსი 29: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს!“

აკოვალფსის აგება ჰგავს კომკს, რომელიც შედგება შვიდი სართულსგან, მეშვიდე იქნება ღმერთთან შეხვედრის დრო. ამ კონსტრუქციაში მე-2 და მე-3 თავები წარმოადგენს მთელ ქრისტიანულ ეპოქის ძირითად ჩარჩოს 94-დან 2030 წლამდე. აკოვალფსში ნახსენები ყველ თემა თავის ადგილს პოულობს ამ ძირითად ჩარჩოში. მაგრამ ამ ჩარჩოში პირველი სართულები მხოლოდ კიბეების როლს ასრულებენ, რომლებიც ზედა სართულზე მიდიან. გამოცხადების მნიშვნელობა ჩნდება მე-3 დონეზე, რომელსაც *კერგამონი ეწოდება*. ეს მნიშვნელობა კიდევ უფრო ძლიერდება მე-4 დონეზე, რომელსაც ეწოდება *თიატირა*. სწორედ ამ ეპოქაში ხდება ქრისტიანული რწმენა დაბნეული და შეცდომაში შემყვანი. ამ ეპოქის სულიერ მდგომარეობაზე ღვთის განსჯას შედეგები მოჰყვება სამყაროს აღსასრულს მდე. სწორედ ამიტომ, იმისათვის, რომ გავამყაროთ თქვენი გაგება ამ განაჩენის შესახებ, მე შევაჯამებ ამ გზავნილს, რომელიც ღმერთმა მის არჩეულპროტესტანტებს მიმართა ლუი XIV-ის მეფობის დროს.

რეზიუმე: რეფორმაციის დროს ქრისტიანული ქცევები მრავალჯერადი იყო. ჩვენ ვპოულობთ ჭეშმარიტ წმინდანებს დევნილნი, მაგრამ ყოველთვის მშვიდობიანები და ადამიანები, რომლებიც ერთმანეთში ურევენ რელიგიას და პოლიტიკას, რომლებიც იარაღდებიან და უპასუხებენ დარტყმას სამეფოკათოლიკურ ჯარებს. დანიელს 11:34-ში სული მათ „თვალთმაქცებად“ მოიხსენიებს. რამდენიმე რელიგიურმა ადამიანმა გაიგო, რომ ქრისტიანობა ნიშნავს იესოს მიბამვას ყველფერში, და ემორჩილო მის ბრძანებებს და

დაემორჩილო მის აკრძალვებს; იარაღის გამოყენება ერთ-ერთი მათგანია და ეს იყო მისი ბოლო გაკვეთილი დაკავების დროს. იესოს შეურაცხყოფა გამართლებულია იმიტომ, რომ პროტესტანტები აგრძელებენ კათოლიკური მემკვიდრეობის პრაქტიკას, თავიანთი მაგალითით ხელს უწყობენ სწავლებასა და მაცდურობას, რომელიც ეკუთვნის კათოლიკე იზებელს. მათი არასრულყოფილი რელიგიური პრაქტიკა არღვევს მათ ღვთის განსჯაში, რომელსაც ისინი შეურაცხყოფენ მისი მტრების წინაშე. რეფორმაციის დასაწყისში ამ ფაზამ მიიყვანა იგი განსაკუთრებულ განსჯისკენ; რაზეც ის ხაზს უსვამს: „სხვა ტვირთს არ დაგაყენებთ მხოლოდ ის შეინახეთ, სანამ არ მოვალ“. მაგრამ დოქტრინული არასრულყოფილება ამ დასაწყისში ლეგიტიმურია და ღმერთი ღებულობს მათ სამსახურს, ვინც იღებს დევნასა და სიკვდილს მისი სახელით. მეტი ვერ გასცეს, მაქსიმუმი გასცეს: სიცოცხლე. ღმერთი ხაზს უსვამს მსხვერპლშეწირვის ამ სულს, რომელსაც ის ასახელებს, როგორც „პირველზე მრავალრიცხოვან საქმეებს (მუხლ 19)“. რომაული კათოლიციზმის წარმართობა შეადრეს კერპებისთვის შეწირულხორცს. რომაული მოტყუების დენონსაცია დაიწყო პიერ ვაუდოს (Vaudés) სრულყოფილ დგანმანათლებლური ნაწარმოებებით, რომელიც 1170 წლადან დაწერა ბიბლიის ვერსია ლათინურის გარდა სხვა ენაზე, პროვანსული. მისი ცოდნა და გაგება ღვთიური მოთხოვნების შესახებ იყო გასაოცრად სრულყოფილი და მის შემდეგ პროტესტანტული რწმენა გაუარესდა. ჯონ კალვინის შთაგონებით პროტესტანტული სარწმუნოება კიდევ უფრო გამკაცრდა და მისი კათოლიკე მოწინააღმდეგის სახე მიიღო. ხოლო გამოთქმა „რელიგიური ომები“ მოწმობს ღმერთის სისამაგლეს, რადგან იესო ქრისტეს რჩეულები, ჭეშმარიტები, არ უბრუნებენ მათ მიყენებულ დარტყმას. მათი შურისძიება თავად უფლისგან იქნება. საკუთარი თავის შეიარაღებით პროტესტანტებმა, რომელთა დევიზი იყო "sola scriptura", "მხოლოდ წმინდა წერილი", გამოხატეს ზიზღი ბიბლიის მიმართ, რომელიც კრძალვდა მათ ძალდობას. იესო ძალთან შორს წავიდა ამ მხარეში და ასწავლ თავის მოწაფეებს, რომ „სხვა ლოყა“ უნდა მიებრუნებინათ მას, ვინც მათ ურტყამდა.

ეს პერიოდი, როდესაც კათოლიკურმა დევნამ გამოიწვია იესოს ერთგული მსახურების სიკვდილი,

სამჯერ არის ხაზგასმული აპოკალფსში, აქ ამ პერიოდში *თიატირაში*, ასევე ^{მე-5-ში} მე-6-სა და მე-8-საუკუნის *საყვირში*. აქ, 22-ე მუხლში, იესო ამხნევებს თავის მოწამეობრივ მსახურებს და უცხადებს მათ, რომ აპირებს შური იძიოს მათი სიკვდილს ან რომისა და მისი სამეფო მსახურების მიერ მიყენებულ ტანჯვის შესახებ. *პერგამონის* სახელში და მალულ საკვანძო სიტყვა აშკარად ჩანს, კათოლიკური რელიგია და მნაშავეა ღმერთის მიმართ *მრუშობაში* და ვინც ამას ჩაიდენს, კათოლიკე მონარქები, მათი ლოგები და მათი ცრუ თავადაზნაურობა გადაიხდინა ფრანგი რევოლუციონერების გილოტინის ქვეშ. უსამართლოდ დაღვრილ სისხლს. გამოცხადება 2:22-23: „*აჰა, მე და ვაგდებ მას საწოლზე და დიდ გასაჭირს გამოვგზავნი მათთან, ვინც მრუშობს მასთან, თუ არ მოინანიებენ თავიანთ საქმეებს. მის შვილებს მოვკლავ; და ყველ ეკლესია გაიგებს, რომ მე ვარ ის, ვინც იკვლევს გონებსა და გულებს და ვაჯილდოებ თითოეულ თქვენგანს თქვენი საქმეების მიხედვით. მაგრამ ფრთხილ დიყავი! რადგან 1843 წლის შემდეგ „*მასთან მრუშობაც*“ პროტესტანტები იქნებიან, ამიტომ ღმერთი მოამზადებს ბერთვულ „მესამე მსოფლო მოს“, კათოლიკეების, მართლმადიდებლების, ანგლოკანური, პროტესტანტების და სხვა მრუშების ახალ სასჯელს. პარალელურად სული ამბობს ^{მე-5-ში} ბეჭედი: გამოცხადება 6:9—11: „*როდესაც მან მეხუთე ბეჭედი გახსნა, სამსხვერპლს ქვეშ დავინახე ღვთის სიტყვისა და მოწმობის გამო დახოცილთა სულები. ისინი ტიროდნენ დიდი ხმით და ამბობდნენ: როდემდე აყოვნებთ, წმიდაო და ჭეშმარიტო მოძღვარო, განკითხვა და შურისძიება ჩვენი სისხლისთვის დე და მიწაზე მცხოვრებთათვის? თითოეულ მათგანს თეორი ხალთი გადაეცა; და უთხრეს, რომ კიდევ ცოტა ხნით და სვენებულყვნენ, სანამ არ დასრულდებოდა მათი თანამსახურებისა და მათი ძმების რიცხვი, რომლებიც მათსავითუნ და მოეკლათ.*“*

მე-5 ^{ბეჭდის ეს სვენი} შეიმლუბა იყოს და მახნეველ და შეცდომაში შემყვანი ცუდად განათლებული გონებისთვის. დაე, ყველ ფერი ნათელ იყოს, ეს გამოსახულება გვიჩვენებს ღმერთის საიდუმლო აზრს, რადგან ეკ.9:5-6-10-ის მიხედვით, ქრისტეში მიცვალებულებს *სძინავთ* ისეთ მდგომარეობაში, როდესაც მათი მეხსიერება დავიწყებულა და აღარ მონაწილეობენ ყველ ფერში. რა კეთდება მზის ქვეშ. ბიბლია პირველ სიკვდილს ანიჭებს მთელ არსების

განადგურების მნიშვნელობას; გარდაცვლილი ისეთია, თითქოს არასოდეს არსებობდა, იმ განსხვავებით, რომ არსებობის შემდეგ მთელი მისი არსებობა ღვთის აზრში რჩება ამოტვიფრული. ამიტომ, ღმერთი თავის ცოცხალ მსახურებს მიმართავს ამ ნუგეშის გზავნილს გასამხნეველად. ის შეახსენებს მათ, რომ მისი დაპირებების თანახმად, სიკვდილს მიღს შემდეგ, არის დრო მათი გამოღვიძებისთვის, როდესაც ისინი, მისი მეშვეობით, აღდგებიან. ამის შემდეგ მათ ექნებათ შესაძლებლობა, განიკითხონ იესო ქრისტეში ღმერთის მზერა და განაჩენი, მათი თანაბრად მკვდრეთით აღმდგარი მწამებლები, მაგრამ *ათსი წლის* ბოლოს. *თიატირას* გზავნილში გამოცხადებული სიკვდილი მათთვის, *ვინც მრუშობს კათოლიკე* იზებელთან, ორმაგად აღსრულდება. დედამიწაზე, რევოლუციონერების მუშაობა პირველი ეტაპია, მაგრამ მის შემდეგ, თავის დროზე და მეორე ფაზაში, უკანასკნელი განკითხვის *მეორე სიკვდილი*, *საათი*, როდესაც *"ყველასა მბლუა"* ქრისტიანი ურწმუნოები ან ყველს ეპოქის მორწმუნეები. ქრისტიანული ეპოქის იხილვთ ღვთის სამართლიან განაჩენს, რომელიც გამოყენებულ იქნება სულიერი *მრუშობის წინააღმდეგ*.

თავის სიმბოლურ გამოსახულებაში ^{მ³} მე-8 თავის *საყვირი* *ადასტურებს* „*დიდი გასაჭირის*“ მოქმედებას, რომელიც დაპროგრამებულია პაპის *მრუშობისა* და მის მხარდამჭერ მონარქისტების დასასჯელად. *მზე*, ღვთაებრივი შუქი, *მთვარე*, ბნელი კათოლიკური რელიგია და *ვარსკვლავები*, რელიგიური ხალხი, 1793 და 1794 წლებში ფრანგი რევოლუციონერების ათეიზმის დევნას მესამე დურტყამს.

მშვიდობიანი პროტესტანტებისადმი მიმართულ გზავნილს დასასრულს სული ადასტურებს იარაღის გამოყენების გამოებას იმით, რომ იხსენებს, რომ მხოლოდმეშვიდეათსწლულს ზეციური სამსჯავროს დროს მომზადებულ უკანასკნელი განკითხვისთვის იქნება შურისძიება რჩეულისთვის. ამიტომ მას არ აქვს უფლება იძიოს შურისძიება ამ ზეციური სამსჯავროს წინაშე, სადაც შემდეგ განიკითხავს თავის მდევნელებს იესო ქრისტესთან ერთად და მონაწილეობას მიიღებს მათ სასიკვდილო განაჩენში. ”*ის განაგებს მათ რკინის კვერთხით როგორც თიხის ჭურჭელს ამსხვრევს*”. ამ განაჩენის მიზანი იქნება უკანასკნელი განაჩენის მეორე სიკვდილთმსჯავრებულ დამნაშავეების ტანჯვის

დროის განსაზღვრა. 29-ე ლექსში ნახსენებია: *დიღს ვარსკვლავი.* და *მე მივცემ მას დიღს ვარსკვლავს.* ეს გამოთქმა აღნიშნავს მზეს, ღვთაებრივი სინათლის გამოსახულებას. გამარჯვებული მარადისობაში შევა ღვთაებრივ ნათელში. მაგრამ ამ მარადიულ კონტექსტამდე, ეს ტერმინი ამზადებს მეხუთე ასოს, რომელიც მოდის. *დიღს ვარსკვლავი* მოხსენიებულია 2 პეტრეს 1:19-20-21-ში: „ჩვენ კიდევ უფრო მტკიცედ ვფლობთ წინასწარმეტყველურ სიტყვას, რომელსაც კარგად აქცევთ ყურადღებას, როგორც ლმპარს, რომელიც ანათებს ბნელ ადგილს, სანამ დღე გათენდება და დიღს ვარსკვლავი ამოდის თქვენს გულბში; უპირველეს ყოვლისა თქვენ იცით, რომ წმინდა წერილს არც ერთი წინასწარმეტყველება არ შეიძლება იყოს პირადი ინტერპრეტაციის ობიექტი, რადგან ადამიანის ნებით კი არ მოხდა წინასწარმეტყველება, არამედ სულიწმიდის აღძრულება, რომ ადამიანებმა ისაუბრეს ღვთისგან. ეს მუხლი ხაზს უსვამს წინასწარმეტყველური სიტყვის მნიშვნელობას, რადგან მომავალ ეპოქის კონტექსტი სულიერად იქნება განპირობებული და ნ.8:14-ში ნაწინასწარმეტყველები ღვთაებრივი განკარგულების გამოყენებაში.“ *საღამოს 2300-მდე და სიწმინდე იქნება გამართლებული.*“ მაგრამ იმ დროს ეს ლექსი მხოლოდ თარგმანში იყო ცნობილი: "2300 საღამომდე და დიღმდე და განიწმინდება სიწმინდე". ამ თარგმანშიც კი, ღვთის გზავნილი იყო იგივე, მაგრამ ნაკლებად ზუსტი, იგი ამ ფორმით შეიძლება განიმარტოს, როგორც სამყაროს აღსასრულს შესახებ ჩვენი უფლისა და მაცხოვრის იესო ქრისტეს დაბრუნების გზით. ღმერთმა გამოიყენა ამერიკელი პროტესტანტი უილიამ მილერი რწმენის ორი ადვენტიანტური გამოცდის ჩასატარებლად 1843 წლის გაზაფხულზე და 1844 წლის შემოდგომაზე. როგორც დანიელს 12:11-12 გვასწავლის, ამ ორ თარიღს შორის, 1843 წელს, ღვთაებრივი განკარგულება იხსნება და ცემული პროტესტანტებისგან. იესო ქრისტეს მიერ შეთავაზებულ მხსნელო სამართლიანობა; რადგან ისინი აღარაკმაყოფილებენ ღვთის მიერ მოთხოვნილ ახალ სიწმინდის სტანდარტს. იესოს სამართლიანობა მარადიულია, მაგრამ ის მხოლოდ თავად იესოს მიერ არჩეულ ჭეშმარიტ რჩეულს სარგებელს მოუტანს და ეს ყოველთვის და სამყაროს აღსასრულმდე.

აქ, თიატირასა და სარდისს შორის, 1843 წლის გაზაფხულს პირველ დღეს, ძალში შედის დან.8:14 ბრძანებულება და მის შედეგებს აღმოვაჩინოთ სულს მიერ იმ თარიღის ქრისტიანებს მიმართულ გაზავნილებში.

გამოცხადება 3: ასამბლეა 1843
წოდან -
აღდგასამოციქულო ქრისტიანულ
რწმენა

მეხუთე ეპოქა: სარდი

იესო ქრისტეს მიერ გამოტანილი განაჩენი 1843 წლის გაზაფხულზე და 1844 წლის 22 ოქტომბრის ადვენტიტების სასამართლო პროცესების შემდეგ.

მუხლ 1: „*დაწერე სარდისის კრების ანგელოზს: აირას ამბობს ის, ვისაც აქვს ღვთის შვიდი სული და შვიდი ვარსკვლავი: მე ვიცი შენი საქმეები. ვიცი, რომ შენ ცოცხალ ხარ და მკვდარი ხარ.*»

„სარდისის“ ეპოქა, მეხუთე წერილს თემა, გამოავლენს ორ პროტესტანტ ქრისტიანულ ქცევას, რომლებიც საპირისპიროა: დაცემულს, რომელსაც იესო ეუბნება: „ცოცხალ დითვლები და მკვდარი ხარ“; ხოლო რჩეულებს მე-4 სტროფში: „ისინი ჩემთან ერთად და დიან თერთსამოსში, რადგან ღირსები არიან“. მისი ორი გაზავნილს შინაარსის მსგავსად, სახელწოდება "სარდისი" ორმაგ მნიშვნელობას ატარებს, რომლის მნიშვნელობაც აბსოლუტურად საპირისპიროა. მე ვინარჩუნებ ამ ბერძნულ ფესვის მთავარი იდეებს: კრუნჩხვითი და ძვირფასი ქვა, სიკვდილი და სიცოცხლე. გრიმასირება და კრუნჩხვა განსაზღვრავს სარდონიულ სიცილს; ბერძნულს სარდონიონი არის სანადირო ბადის ზედა თოკი; სარდინი არის თევზი; და პირიქით, სარდო და სარდონიქსი ძვირფასი ქვებია; სარდონიქსი არის ყავისფერი ქალღედონის ნაირსახეობა. ამ წერილს დასაწყისში იესო წარმოაჩენს თავს, როგორც „ის, ვისაც აქვს ღვთის შვიდი სული და შვიდი ვარსკვლავი“, ანუ სულს განწმენდა და შვიდი ეპოქის მისი მსახურების განკითხვა. როგორც დან.12-ში, ის დგას მკვლელ მდინარის ზემოთ, ადვენტიტური რწმენის გამოცდაზე და აქ გამოაქვს თავისი განაჩენი. აღვნიშნოთ ის ნაცნობობა, რომელიც მიუთითებს

იმაზე, რომ თანამოსაუბრე ერთია კოლექტიური
 გაგებით. მთელპროტესტანტულ ნორმას ეხება. იესომ
 ბოლო მოუღო პროტესტანტულ გამონაკლს, რომელიც
 აღინიშნა *თიატირას გზავნილში*. ახალ „ტვირთი“
 (როგორც ეს მემბოხე მორწმუნეებს ესმით) ახლ
 დაწესებულა და მოითხოვება. რომაულ კვირის
 პრაქტიკა უნდა იყოს მიტოვებული და შეცვალოს
 შაბათის შაბათი. და ნ.8:14-ის ეს განკარგულება ცვლის
 იმპერატორ კონსტანტინე^{1-ის მიერ} 321 წლის 7 მარტიდან
 დაწყებული ვითარებას. 1833 წელს, 1844 წლამდე 11 წლით
 ადრე, მსროლულ ვარსკვლავების უწყვეტი შხაპით,
 რომელიც გრძელდებოდა შუაღამედან დილს 5
 საათამდე და ხილული იყო მთელშეერთებულშტატებში,
 ღმერთმა ილუსტრირდა და იწინასწარმეტყველ
 პროტესტანტი ქრისტიანების მასიური დაცემა. ამ
 ინტერპრეტაციაში რომ დაგარწმუნოთ, ღმერთმა
 აჩვენა აბრაამს ცის ვარსკვლავები და უთხრა: „ასე
 იქნება შენი შთამომავლობა“. ამრიგად, 1833 წლის
 ვარსკვლავების დაცემამ იწინასწარმეტყველ
 აბრაამის ამ შთამომავლობის მასიური დაცემა. ეს
 ციური ნიშანი მოხსენიებულია^{მე} -ნ ბეჭდის თემაში
 ნ:13-ში. იესომ თქვა: „ამბობენ, რომ ცოცხალ ხარ და
 მკვდარი ხარ“. მაშასადამე, ის, ვისზეც ის საუბრობს,
 აქვს ღმერთის წარმომადგენლის რეპუტაცია და ეს
 დეტალ შეესაბამება პროტესტანტიზმს, რომელიც,
 მისი რეფორმაციის რწმენით, ფიქრობს, რომ იგი
 შეურიგდა ღმერთს. ღვთაებრივი განაჩენი მოდის: "მე
 ვიცი შენი საქმეები", "და შენ მკვდარი ხარ". თავად
 ღმერთისაგან, დიდი მსაჯულისგან მოდის ეს
 განაჩენი. პროტესტანტს შეუძლია იგნორირება
 გაუკეთოს ამ განაჩენს, მაგრამ მას არ შეუძლია
 გაექცეს მის შედეგებს. 1843 წელს ძალში შევიდა
 დანიელს 8:14 და დგენილება და არც ერთი ქრისტიანი
 არ უნდა იყოს იგნორირებული ცოცხალი ღმერთის
 კანონის შესახებ. ეს იგნორირება გამოწვეულია
 ბიბლიური წინასწარმეტყველური სიტყვის ზიზღით,
 რომელსაც პეტრე მოციქული მოგვიწოდებს, რომ მთელი
 ყურადღება მივაქციოთ 2 პეტ.1:19-20-ში: „ჩვენ კიდევ
 უფრო და რწმუნებულნი ვართ წინასწარმეტყველური
 სიტყვა, რომელსაც თქვენ კარგად აკეთებთ მიაქციეთ
 ყურადღება, როგორც ლმპარს, რომელიც ანათებს ბნელ
 ადგილს, სანამ დღე არ გათენდება და დილს
 ვარსკვლავი არ ამოვა თქვენს გულუბში; უპირველეს
 ყოვლისა თქვენ იცით, რომ წმინდა წერილს არც ერთი
 წინასწარმეტყველება არ შეიძლება იყოს პირადი
 ინტერპრეტაციის ობიექტი. » ახალ შეთანხმების

ბიბლიის ყველ ტექსტის შუაში შეუმჩნევლად, ეს მუხლები განასხვავებს სიცოცხლესა და სიკვდილს შორის, განსაკუთრებით 1843 წლადან.

მუხლო 2: „*ფხიზლად იყავით და გააძლიერეთ და რჩენილები, რომლებიც მოკვდებიან; რადგან ვერ ვიპოვე შენი საქმეები ჩემი ღმერთის წინაშე სრულყოფილი.*»

თუ ისინი არ დააკმაყოფილებენ სიწმინდის ახალ სტანდარტს, პროტესტანტიზმის „*დაწარჩენი*“ „*მოკვდება*“. რადგან ღმერთი გამოხატავს მას ორი მიზეზის გამო. პირველი არის რომაული კვირას პრაქტიკა, რომელიც დაგმოხილა და ნ.8:14 დადგენილების ძალში შესვლათ; მეორე არის წინასწარმეტყველური სიტყვისადმი უინტერესობა, რადგან ადგენტი ტური გამოცდილებით ღმერთის მიერ მიცემული გაკვეთილს გათვალისწინების გარეშე, პროტესტანტი შთამომავლები ატარებენ მამებისგან მემკვიდრეობით მიღებულ დანაშაულს. ორივე საკითხზე იესომ თქვა: „*მე ვერ ვიპოვე შენი საქმეები სრულყოფილი ჩემი ღმერთის წინაშე*“. „*ჩემი ღმერთის წინაშე*“ თქმით, იესო პროტესტანტებს ახსენებს ათი მცნების ნორმას, რომელიც დაწერილია ღვთის თითოთ, მამის, რომელსაც ისინი სძულთ ძის სასარგებლოდ, რომელიც უნდა გადაარჩინოს. მის სრულყოფილ დმორჩილ რწმენას, რომელიც მან მისცა სანიმუშოდ, არაფერი აქვს საერთო პროტესტანტულ სარწმუნოებასთან, მრავალი კათოლიკური ცოდვის მემკვიდრესთან, მათ შორის, პირველ რიგში, ყოველგვარი ულდასვენებასთან პირველდღეს. ხსნის კარი სამუდამოდ იხურება კოლექტიურ პროტესტანტურ რელიგიურ ნორმაზე, „*მეექვსე ბეჭდის*“ „*ვარსკვლავები*“ ცვივა.

მუხლო 3: „*მაშ, გაიხსენეთ, როგორ მიიღეთ და მოისმინეთ, და შეინახეთ და მოინანიეთ თუ არ უყურებ, ქურდივით მოვალ და არ იცი, რომელსაათზე დაგემაართება.*»

ეს ზმნა, „*დაიმახსოვრეთ*“, გულისხმობს კრიტიკულ მედიტაციას წარსულის ნამუშევრებზე. მაგრამ მხოლოდ ჭეშმარიტად არჩეულები არიან საკმარისად თავმდაბლები, რომ გააკრიტიკონ საკუთარი ნამუშევრები. გარდა ამისა, ეს ბრძანება „*დაიმახსოვრეთ*“ იწვევს „*დაიმახსოვრეთ*“ მეოთხე მცნების დასაწყისში, რომელიც ბრძანებს მემკვიდრეობის განწმენდით დაწარჩენს. აქ, ორმაგად, ოფიციალური პროტესტანტიზმი მოწვეულია გადახედოს მის მიღებას უილიამ მილერის მიერ 1843

წლს გაზაფხულზე და 1844 წლს შემოდგომაზე წამოწყებულ წინასწარმეტყველურ გზავნილებზე, ისევე როგორც ღმერთის 10 მცნებადან³⁹ -4 მე-4 ტექსტზე. რომ ის სასიკვდილო ცოდვაში გადავიდა 1843 წლდან. იესო ქრისტესთან მისი და შორების ყველზე სერიოზული შედეგია ჩამოყალიბებული: „*თუ არ უყურებ, ქურდივით მოვალ და არ იცი, რომელ საათზე მოვალ შენზე.*» ვნახავთ, როგორ იქცა 2018 წლდან ეს გზავნილი ცოცხალ რეალობად. სიფხიზლოს გარეშე, სინანულსა და სინანულს ნაყოფის გარეშე, პროტესტანტული რწმენა საბოლოოდ მკვდარია.

ლუქსი 4: „*მაგრამ თქვენ გყავთ რამდენიმე კაცი სარდეში, რომლებსაც არ გაუბილწავთ ტანსაცმელი; ისინი ჩემთან ერთად დადიან თერთ ტანსაცმელში, რადგან ღირსები არიან.*»

გაჩნდება ახალ სიწმინდე. ამ გზავნილში იესო კმაყოფილია იმით, რომ მოწმობს „*რამდენიმე კაცის*“ არსებობაზე, ელენ.ჯი.უაითისთვის გამოცხადებულ დეტალების მიხედვით, რომელიც მათ შორის იყო, მხოლოდ 50 კაცმა მიიღო ღვთის მოწონება. ეს „*რამდენიმე მამაკაცი*“ ნიშნავს მამაკაცებსა და ქალებს, რომლებიც მოწონებულნი და კურთხეულნი არიან, ინდივიდუალურად, თავიანთი რწმენის და სამოწმებლად უფლოს მოლოდინის შესაბამისად. იესომ თქვა: „*თუმცა სარდეში გყავთ კაცები, რომლებსაც არ გაუბილწავთ ტანსაცმელი; და ჩემთან ერთად დადიან თერთ [სამოსით], რადგან ღირსები არიან.*” ვის შეუძლია ეჭვქვეშ დააყენოს თავად იესო ქრისტეს მიერ აღიარებული ღირსება? 1843 და 1844 წლების რწმენის გამოცდაში გამარჯვებულებს იესო ჰპირდება მარადიულ სიცოცხლეს და სრულ მიწიერ აღიარებას, რომელიც ოფიციალურ ფორმას მიიღებს *ფილ დელფიოიდან* მომავალ შეტყობინებაში. „*ტანსაცმელს*“ ბილწულობა ადამიანის თავისუფალ ქცევას მიეწერება. „*სამოსელი*“, როგორც იესო ქრისტეს მიერ მინიჭებული სიმართლე, ამ შემთხვევაში „*თერთი*“, მისი სიბილწე ნიშნავს ამ სიმართლეს და კარგვას ტრადიციული პროტესტანტული ბანაკისთვის. აქ, პირიქით, ბიწიერების არარსებობა ნიშნავს იესო ქრისტეს „*მარადიულ სიმართლეს*“ მინიჭების გაგრძელებას და ნ.9:24-ის მიხედვით მალე შაბათის ცოდნა და პრაქტიკა მისცემს მათ ნამდვილ სიწმინდეს, იესო ქრისტეს მინიჭებულ სიმართლას ნაყოფსა და ნიშანს. ეს გონივრული და გონიერი არჩევანი მათ მალე მარადიულს გახდის მათგან რწმენდასა და ზეციურ განდიდებაში, რომელიც

გამოსახულია მე-5 ლექსის „თეთრი სამოსით“, რომელიც მოდის. სული გამოაცხადებს მათ "უმწიკვლო": "და მათ პირში სიცრუე არ მოიძებნა, რადგან უბიწოები არიან (გამოცხ.14:5)". ისინი იპოვიან „მშვიდობას ყველსთან და განწმენდას, რომლის გარეშეც ვერც ერთი ხორცი ვერ იხილვს უფალს“, პავლეს თანახმად, ებრ.12:14. კონკრეტულად ეს „თეთრი სამოსი“ მიიღებს ცოდვის მოხსნის ფორმას, რომელიც წარმოადგენს რომაული კვირას. იმის გამო, რომ ისინი ორჯერ ელოდნენ მას ორჯერ, მის ადგილს, მისი მოწონების ნიშნად, ღვთის ბეჭედი მიენიჭა მათ შაბათს, რომელიც მოდის უფლის რჩეულთა გასათეთრებლად, რომლებიც იცავენ მის სიმაღლეს. ასე განხორციელდა „საწმიდარის განწმენდა“, რომელიც იმ დროს ითარგმნა და ნიელს 8:14. ამ მხერის ქვეშ, 1844 წლის 23 ოქტომბრიდან, იესომ რჩეულ გამარჯვებულებს ციური ხილვით გადასცა ხატი მისი გადასვლს წმინდა ადგილდან მიწიერი სიწმინდის უწმინდეს ადგილს. ამგვარად, მან ილუსტრაციულად გაიხსენა ის მომენტი, როდესაც ჯვარზე მოკვდა, მისი რჩეულის ცოდვა გამოისყიდა, რითაც შეასრულა "გამოსყიდვის დღე", ებრაული "იომ კიპური". ეს მოვლენა უკვე მოხდა, ხილვაში მოქმედების განახლება მხოლოდ იესოს სიკვდილთ მიღწეული მარადიული სამართლიანობის პირველი მიღწევის ეჭვქვეშ დაყენებას ისახავდა მიზნად. რაც ფაქტიურად შესრულებულია სარდისის დაცემული ხალხისთვის, რომელთა გამოვლენილი რწმენა არა დამაკმაყოფილებელია შემოქმედი ღმერთისთვის. ორი მიზეზის გამო, ღმერთს შეუძლია უარყოს ისინი თავისი გამოცხადებული წინასწარმეტყველური ქეშმარიტებისადმი სიყვარულის ნაკლებობის გამო და შაბათის დარღვევის გამო, რომელიც 1843 წლიდან და ნიელს 8:14-ის ბრძანებულების ძალში შესვლთ გახდა და დებულ.

ლექსი 5: "ვინც გაიმარჯვებს, ამგვარად შეიმოსება თეთრი სამოსით; მე არ წავშლო მის სახელს სიცოცხლის წიგნიდან, არა მე დვალია რებ მის სახელს ჩემი მამის წინაშე და მისი ანგელოზების წინაშე.»

იესო ქრისტეს მიერ გამოსყიდული რჩეული არის მორჩილი არსება, რომელმაც იცის თავისი სიცოცხლე და მარადიულობა შემოქმედის, კეთილ, ბრძენი და სამართლიანი ღმერთის წინაშე. ეს არის მისი გამარჯვების საიდუმლო. მას არ შეუძლია მასთან კამათი, რადგან ის იწონებს ყველფერს, რასაც

ამბობს და აკეთებს. ასევე ის თავად არის თავისი მაცხოვრის სიხარულო, რომელიც იცნობს მას და უწოდებს მას თავის სახელს, სამყაროს დაარსებთან, სადაც მან იხილ იგი თავისი წინასწარი ცოდნით. ეს ლექსი გვიჩვენებს, თუ როგორ არის ცრურელიგიური ადამიანების ცრუპრეტენზიები ამოღებული შეცდომაში შემყვანი მათთვისაც კი, ვინც ამას აკეთებს. ბოლოსიტყვა ეკუთვნის იესო ქრისტეს, რომელიც ყველს ეუბნება: „ვიცი შენი საქმეები“. ამნაწარმოებების მიხედვით, ის ყოფს თავის ფარას, ათავსებს თავის მარჯვნივ, ცხვრებს, მარცხნივ კი აჯანყებულ თხებს და მტაცებელ მგლებს, რომლებიც განკუთვნილია უკანასკნელი განკითხვის მეორე სიკვდილს ეცხლსთვის.

ლექსი 6: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს!“

თუ ყველს შეუძლია სიტყვასიტყვით მოისმინოს სულს წინასწარმეტყველური სიტყვები, პირიქით, მხოლოდ მის რჩეულს, რომელსაც ის შთააგონებს და ასწავლის, შეუძლია გაიგოს მათი მნიშვნელობა. სული მიუთითებს ისტორიულ დროში შესრულებულ ზუსტ ფაქტებზე, ამიტომ რჩეული უნდა იყოს დაინტერესებული რელიგიური და საერო ისტორიით და მთელი ბიბლიით, რომელიც შედგება ჩვენებების, ქების და წინასწარმეტყველებების ისტორიებით.

შენიშვნა: მე-3 მუხლში იესო ქრისტემ უთხრა დაცემულ პროტესტანტს: „ამიტომ გაიხსენე, როგორ მიიღე და მოისმინე, დიავი და მოინანიე. თუ არ უყურებ, ქურდივით მოვალ და არ იცი, რომელსაათზე დაგემაართება“ . პირიქით, გამარჯვებულთა მემკვიდრეებისთვის, 2018 წლის გაზაფხულთან ეს გაზავნილი გადაკეთდა: „თუ უყურებ, ქურდივით არ მოვალ და იცი, რომელსაათზე მოვალ შენთან“. და უფაღმა შეასრულს თავისი დანაპირები, რადგან დღეს, 2020 წელს, მისმა რჩეულმა იცოდნენ მისი ნამდვილი დაბრუნების თარიღის შესახებ, რომელიც გამოვლინდა 2030 წლის გაზაფხულზე. მის რჩეულს. რადგან ბოროტი მსახურების მიმართ მისი ქცევისგან განსხვავებით, „უფალო არაფერს აკეთებს თავისი მსახურების წინასწარმეტყველების გაფრთხილების გარეშე“ ამო.3:7.

მე-6ერა: ზოლფლია

ადგენტიზმი შედის უნივერსალურ მისიაში

1843-დან 1873 წლამდე, შაბათის ღვთაებრივი შაბათი, ღვთის მიერ დადგენილი ჭეშმარიტი მემკვიდე

დღე, აღადგინეს და მიიღეს მეშვიდე დღის ადგენტიზმის პიონერებმა, რომელიც მიიღო ოფიციალური ამერიკული ქრისტიანული რელიგიური ინსტიტუტის სახით, სახელწოდებით 1863 წლდან: "მეშვიდე - დღის ადგენის ტური ეკლესია. დან.12:12-ში მომზადებული სწავლების თანახმად, იესოს გზავნილი მიემართება მის რჩეულებს, რომლებიც განწმენდილია შაბათის დასვენებით, 1873 წლის თარიღით. ამავდროულად, ეს რჩეულები სარგებლობენ დანის 12-ის ნეტარებით:12: „*ნეტარ იყოს ის, ვინც 1335 დღე მდე ელს!*“.

1843 წლდან დამკვიდრებული ახალი სტანდარტები უნივერსალური გახდა 1873 წელს

ლუქსი 7: „*მიწერე ვილდელფის კრების ანგელოზს: ასე ამბობს წმიდა, ჭეშმარიტი, რომელსაც აქვს დავითის გასაღები, რომელიც ხსნის და არავინ ხურავს, ვინც ხურავს და არავინ დახურავს:*»

სახელთ "ვილდელფია", იესო აჩვენებს თავის რჩეულს. მან თქვა: „*ამით გაიგებს ყველ, რომ ჩემი მოწაფეები ხართ, თუ ერთმანეთის სიყვარული გექნებათ იოანე 13:35*“ და ეს არის ვილდელფის შემთხვევა, რომლის ბერძნული ფესვები ნიშნავს: ძმურ სიყვარულს. მან აირჩია რჩეული, ვინც მას შეადგინა, მათი რწმენის გამოცდის გზით და ამ გამარჯვებულთა თვის მისი სიყვარული ივსება. იგი წარმოაჩენს საკუთარ თავს ამ გზავნილში და ამბობს: „*აი რას ამბობს წმიდა, ჭეშმარიტი*“. წმიდა, რადგან ეს არის დრო, როდესაც შაბათის და რჩეულთა განწმენდა მოითხოვება დანის 8:14 ბრძანებულებით, რომელიც ძალში შევიდა 1843 წლის გაზაფხულდან. მართლაც, რადგან ამ წინასწარმეტყველურ საათში, აღდგენილია ჭეშმარიტების კანონი; ღმერთი ხელხელ აღმოაჩენს თავისი მე-4^{მცნების} სიწმინდეს, რომელსაც 321 წლის 7 მარტიდან არღვევენ ქრისტიანები. ის კვლავ ამბობს: „*ვისაც აქვს დავითის გასაღები*“. ეს არ არის წმინდა პეტრეს გასაღებები, რომლებიც აცხადებდნენ რომის მფლობელობაში. „*დავითის გასაღები*“ ეკუთვნის „*დავითის ძეს*“, თავად იესოს. მის გარდა არავის შეუძლია მარადიული ხსნა მიანიჭოს, რადგან მან ეს გასაღები ჯვრის სახით „*მხარზე*“ ტარებით მოიპოვა, ისა.22:22: „*მხარზე დავდებ სახლს გასაღებს. დავითის: როცა გაიხსნება, არავინ დახურავს; როცა დაიხურება, არავინ გახსნის*.“ ეს გასაღები, რომელიც აღნიშნავს მისი ტანჯვის ჯვარს, ამ ლუქსის

შესასრულებლად, აქ ვკითხულობთ: " ვინ ხსნის და არავინ დახურავს, ვინც დახურავს და არავინ გახსნის ". ხსნის კარი ღიაა მეშვიდე დღის ადვენტიზმის ასაშენებლად და დახურულია რომაული კვირა რელიგიური მიმდევრებისთვის 1843 წლის გაზაფხულდან. რადგან ისინი შეთანხმდნენ, დაემორჩილნენ წარმოდგენილ დოქტრინალურ ჭეშმარიტებებს და პატივს სცემდნენ მის სიტყვას წინასწარმეტყველურად, სულ. იესომ უთხრა ვილ დელფიის ეპოქის წმინდანებს: „მე ვიცი თქვენი საქმეები. აჰა, იმის გამო, რომ შენ გაქვს მცირე ძალა, დაცავი ჩემი სიტყვა და არ უარყავი ჩემი სახელი, დაგიყენე ღია კარი, რომელსაც ვერავინ დაკეტავს “. ეს მცირე რელიგიური ჯგუფი ოფიციალურად მხოლოდ ამერიკელი იყო 1863 წლიდან. მაგრამ 1873 წელს, Battle Creek-ში გამართული გენერალური კონფერენციის დროს, სულმა გაუხსნა მას საყოველთაო მისიონერული კარი, რომელიც უნდა გაგრძელებულიყო იესო ქრისტეს ნამდვილ დაბრუნებამდე. ამას არავინ შეუშლს ხელს და ღმერთი იზრუნებს. უნდა აღვნიშნოთ ის ფაქტი, რომ ყველფერი კარგი, რასაც იესო ხედავს ჭეშმარიტ წმინდანებს შორის, ასევე განსაზღვრავს იმ მიზეზებს, რისთვისაც დაეცა პროტესტანტული რწმენა 1843 წელს. ეს გზავნილი ზუსტად საპირისპიროა იმ გზავნილს, რასაც იესო მიმართავს სარდისის დაცემულს მე-3 მუხლში, რადგან მიზნობრივი სამუშაოები თავისთავად შებრუნებულია.

Rev.7-ის 12 ტომი იზრდება

ლუქსი 8: „ მე ვიცი შენი საქმეები. აჰა, იმის გამო, რომ შენ გაქვს მცირე ძალა, დაცავი ჩემი სიტყვა და არ უარყავი ჩემი სახელი, დაგიყენე ღია კარი, რომელსაც ვერავინ დაკეტავს. »

იმ დროინდელ რჩეულს და დებიოთა დაფასებენ მისი ნაწარმოებების მიხედვით, რომლებსაც იესო მას სამართლანობას ანიჭებს. მისი „ მცირე ძალა “ ადასტურებს ჯგუფის დაბადებას, რომელიც დაფუძნებულია მე-4 ლუქსის „ რამდენიმე კაცზე “. 1873 წელს იესომ ადვენტიტებს გამოუცხადა მათი წინსვლ დაბრუნებისკენ ღია ზეციური კარის სიმბოლოთი, რომელიც გაიხსნება გაზაფხულზე. 2030, ანუ 157 წელიწადში. შემდეგ გზავნილში, რომელიც ლოდოკეას მიმართავს, იესო დადგება ამ კარის წინ, რაც მიუთითებს მისი დაბრუნების გარდაუვალ

სიახლოვეს: „აჰა, მე ვდგავარ კართან და ვაკაკუნებ. თუ ვინმემ გაიგოს ჩემი ხმა და გამიღოს კარი, შევალ მასთან და ვისა დილობ მასთან, ის კი ჩემთან ერთად 3:20»

ქრისტიანულ სარწმუნოებაზე წვდომა და შვებულო იყოებრა ელუბისთვის

ლუქსი 9: „აჰა, მე მოგცემთ სატანის სინაგოგას, რომლებიც ამბობენ, რომ ებრაელები არიან და არ არიან, მაგრამ ცრუობენ; აჰა, მე ვაიძულებ მათ მოვიდნენ და თაყვანი სცენ შენს ფეხებთან და იცოდე, რომ შეგიყვარე.»

ადვენტისტთა ჯგუფში რასისა და ხორცის მიხედვით ჭეშმარიტი ებრაელების შესვლას მოტივით, ეს ლუქსი ადასტურებს შაბათის დასვენების აღდგენას; კვირა აღარ არის დაბრკოლება მათი მოქცევისთვის. იმის გამო, რომ 321 წლადან მის მიტოვებას ასევე მოჰყვა იმის შედეგი, რომ აეკრძალა გულწრფელი ებრაელები მიეღოთ ქრისტიანული რწმენა. რასობრივი ებრაელების შესახებ მისი განაჩენი არ იყო პავლეს, ერთგული მოწმის პირადი აზრი; ეს იყო იესო ქრისტე, რომელიც ადასტურებს ამას ამ გამოცხადებაში, უკვე გამოცხადებაში 2:9, გზავნილში, რომელიც მიმართა იუდეველთა მიერ ცილსწამებულ და სმირნის ეპოქის რომაელების მიერ დევნილ მსახურებს. გაითვალისწინეთ, რომ რასობრივი ებრაელებს მოუწევთ აღიარონ ქრისტიანული ხსნა ადვენტისტურ სტანდარტებში, რათა ისარგებლონ ღვთის მადლით. მხოლოდ უნივერსალური ადვენტიზმი ატარებს ღვთაებრივ ნათებას, რომლის ექსკლუზიური ოფიციალური საცავი გახდა 1873 წლადან. მაგრამ ფრთხილდ იყავით! ეს ნათელ, მისი მოძღვრება და მისი გზავნილები იესო ქრისტეს ექსკლუზიური საკუთრებაა; არც ერთ ადამიანს და არც ერთ ინსტიტუტს არ შეუძლია უარი თქვას მის ევოლუციაზე მათი ხსნის საფრთხის გარეშე. ბოლოს ამ მუხლში იესო ამბობს: „რომ შეგიყვარე“. შეიძლება ეს ნიშნავდეს, რომ კურთხევის ამ დროის შემდეგ მას შეიძლება აღარ უყვარდეს იგი? დიახ, და ეს იქნება "ლუოდისკეას" მიკუთვნებული გზავნილის მნიშვნელობა.

ღვთის მცნებები და იესოს რწმენა

ლუქსი 10: „რადგან შენ დაიცავი ჩემში მოთმინების სიტყვა, მეც დაგიიცავ განსაცდელს

ქამს, რომელიც მოვა ცნობილ დედა მიწაზე, რათა გამოსცადო მიწის მკვიდრი.»

ტერმინი მოთმინება ადასტურებს დანიელს 12:12-ში მოხსენიებულ ადვენტისტური ლოდინის კონტექსტს: „ნეტარია ის, ვინც ელოდება და რომელიც მოვა ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღემდე!“. გამოცდა ეხება "დედა მიწის მკვიდრთა" რწმენას, ვინც ბინადრობს "ცნობილ დედა მიწაზე", ანუ აღიარებულ იესო ქრისტემ, შემოქმედმა ღმერთმა. ის ადამიანური ნების შესამოწმებლად და „ეკუმენური“ ბანაკის მეთამბოხე სულს ნიღბების გასახსნელად მოდის, რომელიც ბერძნული „oikomené“-ს მიერ ამ ლექსის „ცნობილ მიწას“ ნიშნავს.

ეს დაპირება ავალებულებს იესოს მხოლოდ იმ პირობით, რომ ინსტიტუტი ინარჩუნებს საწყისი რწმენის ხარისხს. თუ ადვენტისტური გზავნილი უნდა გაგრძელდეს ამ ლექსში ნაწინასწარმეტყველები რწმენის საბოლოო უნივერსალური გამოცდის დრომდე, ის სულც არ იქნება ინსტიტუციური ფორმით. იმის გამო, რომ მუქარა დევს ამ გზავნილში მე-11 ლექსში, რომელიც შემდეგშია, მანამდე სრულად პოზიტიური და ღვთისგან კურთხეული. იესოს დაპირება შეეხება მის შთამომავლობას, რომლებიც ცოცხლები და რჩნენ 2030 წელს. ამ დროს, 1873 წელს ჭეშმარიტ რჩეულს და იძინებს „უფაღში“ გამოცხადების 14:13-ის მიხედვით: „და გავიგონე ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: და წერე. : კურთხეულნი იყვნენ ამიერიდან უფაღში მოკვდავნი! და ხ, ამბობს სულთ, რათა და ისვენონ თავიანთი შრომისგან, რადგან მათი საქმეები მათ მიჰყვებათ » მაშასადამე, ეს არის იესო ქრისტეს მიერ ამ სამაგალითო რჩეულს მინიჭებულ მეორე ნეტარება. მაგრამ ის, რასაც იესო აკურთხებს, არის საქმეებით გამოვლენილ ქცევას. „ფილ დე ლუიის“ მემკვიდრეები 2030 წელს ერთგულად გაამრავლებენ მის ნაწარმოებებს, რწმენას, ზეციური ღმერთის მიერ მოცემულ ჭეშმარიტების მიღებას უახლესი ფორმებით, რაც მათ მისცა; რადგან ისინი დიდ ცვლლებებს განიცდიან ბოლომდე, როდესაც ღვთაებრივი გეგმის გაგება სრულყოფილი იქნება.

იესო ქრისტეს ადვენტისტური დაპირება და მისი გაფრთხილება

ლექსი 11: „სწრაფად მოვდივარ. და იჭირე რაც გაქვს, რათა არავინ აიღოს შენი გვირგვინი.»

შეტყობინება " მე სწრაფად მოვდივარ " არის ადვენტიტური ტიპის. იესო ამგვარად ადასტურებს ნებისმიერი სხვა რელიგიური აღმსარებლობის მიტოვებას. მისი დიდებით დაბრუნების მოლოდინი და რჩება სამყაროს აღსასრულმდე, ერთ-ერთი მთავარი კრიტერიუმი, რომელიც განსაზღვრავს მის ნამდვილ რჩეულს. მაგრამ დანარჩენი გზავნილი მძიმე საფრთხეს უქმნის: „*შეაჩერე რაც გაქვს, რათა არავინ წაიღოს შენი გვირგვინი.*” და ვის შეუძლია აიღოს მისი გვირგვინი, გარდა მისი მტრებისა? ამიტომ მის შთამომავლებს მოუწევთ პირველ რიგში მათი იდენტიფიცირება და იმიტომ, რომ მათ ეს არ გააკეთეს, რომ მათი ჰუმანისტური სულსკვეთების მსხვერპლნი, მათთან აღიანსს შექმნიან, 1966 წლადან დაწყებული.

ლუქსი 12: „*ვინც გაიმარჯვა, მე ვაქცევ მას სვეტად ჩემი ღმერთის ტაძარში და არასოდეს გამოვა; დავწერ მასზე ჩემი ღმერთის სახელს და ჩემი ღმერთის ქალქის სახელს, ახალ იერუსალიმს, რომელიც ჩამოდის ზეციდან ჩემი ღმერთისაგან, და ჩემს ახალსახელს.*»

გამარჯვებულთა ადმი მიმღვნილ კურთხევის ბოლო სიტყვებში იესო აერთიანებს ხსნის ყველგამოსახულებას. „*სვეტი ჩემი ღმერთის ტაძარში*“ ნიშნავს: მტკიცე საყრდენს ჩემი ჭეშმარიტების გადასატანად ჩემს კრებაში, რჩეულებში. „...და არ გამოვა მეტი“: მისი ხსნა მარადიული იქნება. „...; მასზე დავწერ ჩემი ღმერთის სახელს“: მასში ჩავბეჭდა ვედეგში დაკარგულ ღმერთის პერსონაჟის გამოსახულებას. „...და ჩემი ღმერთის ქალქის სახელს“: ის მიიღებს მონაწილეობას რჩეულთა განდიდებაში, რომელიც აღწერილია Rev.21-ში. „... ახალ იერუსალიმის, რომელიც ჩამოდის ზეციდან ჩემი ღმერთისაგან“, „*ახალ იერუსალიმი*“ არის განდიდებული რჩეულების შეკრების სახელი, რომლებიც მთლიანად ზეციური გახდნენ, როგორც ღვთის ზეციური ანგელოზები. Rev. 21 აღწერს მას ძვირფასი ქვებისა და მარგალიტების სიმბოლურ გამოსახულებაში, რაც მოწმობს იმ სიყვარულის სიძლიერეზე, რომელსაც ღმერთი გრძნობს მიწიდან გამოსყიდულის მიმართ. იგი ეშვება განახლებულ დედამიწაზე, რათა მარადიულ დიცხოვროს ღმერთის თანდასწრებით, რომელიც იქ დააყენებს მის ტახტს. „... და ჩემი ახალსახელს“: იესო თავისი სახელს შეცვლს უკავშირებს მიწიერი ბუნებიდან ზეციურ ბუნებაში გადასვლს. რჩეულ გადარჩენილი,

ცოცხალ თუ მკვდრეთით და რჩენილ, იგივე გამოცდილებით იცხოვრებს და მიიღებს ციურ სხეულს, განდიდებულს, უბრწელს და მარადიულს.

ამ მუხლში ღმერთთან შედარების და ჟინებულ მტკიცება გამართლებულია იმით, რომ თავად იესო რჩეულს ღვთაებრივია სპექტიტხვდებათ.

ლუქსი 13: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს!“»

რჩეულმა გაიგო გაკვეთილი, მაგრამ ის ერთადერთია, ვისაც ეს შეუძლია. მართალია, ეს მესიჯი მხოლოდ მისთვის იყო მომზადებული. ეს გზავნილი ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ გამოვლენილი საიდუმლოებების ინტერპრეტაცია და გაგება დამოკიდებულია მხოლოდ ღმერთზე, რომელიც გამოცდის და ირჩევს თავის მსახურებს.

ადენტიზმი მლოდინების გზავნილზე უარის გამო.

”მე სწრაფად მოვალ. და იჭირე რაც გაქვს, რათა არავინ აიღოს შენი გვირგვინი“. ვაი, იმდროინდელი ოფიციალური ადენტიზმისთვის დასასრული ჯერ კიდევ შორს არის და დროის დაღლილობით, 150 წლის შემდეგ, რწმენა აღარ იქნება იგივე. იესოს გაფრთხილება გამართლებული იყო, მაგრამ არც აღნიშნეს და არც ესმოდა. და 1994 წელს, ადენტიზმის ტური ინსტიტუტი ფაქტობრივად დაკარგავს თავის "გვირგვინს", უარყო ბოლო "დიდი შუქი", რომელიც იწინასწარმეტყველ ელენ ჯი უაითმა, იესო ქრისტეს მაცნემ თავის წიგნში "პირველი ნაწერები" თავში "Ma first vision"., მე-14 და მე-15 გვერდებზე: შემდეგი ტექსტი არის ამონაწერი ამ გვერდებიდან. მე დამატებით ვაკონკრეტებ მის შესახებ, რომ ის წინასწარმეტყველებს ადენტიზმის ნაწარმოების ბედს და თავის თავში აჯამებს მთელს წავლბას, რომელიც წარმოდგენილია გამოცხადების სამი ასამბლუის მიერ: 1843-44 სარდისი, 1873 ვილ დე ლუია, 1994 ლო ოლიკეა.

ადენტიზმის ბედი
გამოვლენ და ელენ უაიტის პირველხილვაში

„როდესაც ოჯახურ თავყვანის ცემაზე ვლოცულობდი, სულიწმიდა დაისვენა ჩემზე და მე, როგორც ჩანს, უფრო და უფრო მაღლ ვდგებოდი ამ ბნელ სამყაროს ზემოთ. გავტრიალდი, რომ მენახა ჩემი ადენტიზმი

ძმები, რომლებიც დარჩნენ ამ სამყაროში, მაგრამ ვერ ვიპოვე ისინი. შემდეგ ხმამ მითხრა: „კიდევ შეხედე, ოღონდ ცოტა მაღლ“: ავხედე და დავინახე ციცაბო და ვიწრო ბილკი, ამ სამყაროს შორს. სწორედ აქ მიიწევდნენ ადვენტისტები წმინდა ქალქისკენ. მათ უკან, ბილკის დასაწყისში, კაშკაშა შუქი იყო, რომელიც ანგელოზმა მითხრა, რომ შუალამის ტირილი იყო. ეს შუქი ანათებდა ბილკის მთელს იგრძეს, რათა მათი ფეხები არ დაბრკოლებოდა. იესო დადიოდა მათ თავთან, რათა ეხელმძვანელს; და სანამ ისინი უყურებდნენ მას, ისინი უსაფრთხოდ იყვნენ.

მაგრამ მალე ზოგიერთი მათგანი დაიღალა და თქვა, რომ ქალქი ჯერ კიდევ ძალაში შორს იყო და უფრო ადრე ჩასვლას ფიქრობდნენ. შემდეგ იესომ გაამხნევა ისინი, ასწია თავისი დიდებული მარჯვენა მკლავი, საიდანაც გამოდიოდა შუქი, რომელიც გავრცელდა ადვენტისტებზე. მათ შესძახეს: „აღლუია! მაგრამ ზოგიერთმა მათგანმა თავხედურად უარყო ეს ნათელი და თქვა, რომ ღმერთი არ იყო მათი წინამძღოლი. მათ უკან სინათლე საბოლოოდ ჩაქრა და ისინი ღრმა სიბნელეში აღმოჩნდნენ. ისინი დაბრკოლდნენ და მხედველობიდან დაკარგეს მიზანიც და იესოც, შემდეგ ბილკიდან ჩამოცვივდნენ და ქვემოთ ბოროტ სამყაროში ჩაიძირნენ.“

ღვთის მიერ ახალგაზრდა ელენ გულდ-ჰარმონისთვის მიცემული ამ პირველი ხილვის ისტორია წარმოადგენს კოდირებულ წინასწარმეტყველებას, რომელიც ისეთივე დირებულა, როგორც დანიელს ან გამოცხადების წინასწარმეტყველება. მაგრამ მისგან სარგებლობისთვის საჭიროა მისი სწორად ინტერპრეტაცია. ამიტომ განმარტებას მივცემ.

გამოთქმა „შუალამის ტირილი“ აღნიშნავს სიძვეს მოსვლას შესახებ განცხადებას „ათი ქალწულის იგავში“ მათე 25:1-დან 13-მდე. 1843 წლის გაზაფხულზე ქრისტეს დაბრუნების მოლოდინის გამოცდა და 1844 წლის შემოდგომა იყო პირველი და მეორე მიღწევა; ეს ორი მოლოდინი ერთად წარმოადგენს ისტორიის „პირველ შუქს“, რომელიც მოთავსებულია „მეშვიდე დღის ადვენტისტების“ ჯგუფის „მიღმა“, რომლებიც დროში მიიწევდნენ, იესო ქრისტეს მიერ კურთხეულ გზაზე ან გზაზე. ადვენტისტი პიონერებისთვის 1844 წელი წარმოადგენდა სამყაროს აღსასრულს თარიღს და ბოლო ბიბლიურ თარიღს, რომელიც წინასწარმეტყველურ სიტყვას შეემლო შესთავაზოს იმ დროის რჩეულს. ამ ბოლო თარიღის გავლას

შემდეგ, ისინი ელოდნენ იესოს დაბრუნებას და ფიქრობდნენ, რომ ეს გარდაუვალი იყო. მაგრამ დრო გავიდა და იესო კვლავ არ დაბრუნებულა; რას იწვევს ხილვა, როდესაც ამბობს: „მათ აღმოაჩინეს, რომ ქალქი ძალაღმსიერად შორს იყო და უფრო ადრე ჩასვლს ფიქრობდნენ“; ანუ 1844 წელს ან ამ თარიღიდან ცოტა ხნის შემდეგ. ასევე, იმედგაცრუებამ იპყრო ისინი დაახლოებით 1980 წლამდე, როდესაც მე შევედი სცენაზე, მივიღე ეს ახალი და დიდებული შუქი, რომელიც აყალიბებს მესამე ადვენტისტულ მოლოდინს. ამჯერად იესოს დაბრუნება 1994 წლის შემოდგომაზეა დაგეგმილი. რა თქმა უნდა, ამ გზავნილს გამოცხადება ეხებოდა მხოლოდ უნივერსალური ადვენტიზმის მიკროკოსმოსს, რომელიც მდებარეობს საფრანგეთში, ვალენს-სურ-რონში. ღვთის არჩევანს საფრანგეთის სამხრეთ-აღმოსავლეთით მდებარე ამპატარა ქალქისთვის თავისი ახსნა აქვს. სწორედ იქ გარდაიცვალა პაპი პიუს VI პატიმრობაში 1799 წელს, რაც შეასრულა 13:3-ში ნაწინასწარმეტყველები ფაქტი. გარდა ამისა, ვალენსია იყო ქალქი, სადაც ღმერთმა დააარსა თავისი პირველი ადვენტიტური ეკლესია საფრანგეთის მიწაზე. აქედან გამომდინარე, მან მოიტანა თავისი ღვთაებრივი დიდებული უკანასკნელი შუქი და 2020 წლის ბოლოს ვადასტურებ, რომ მუდმივად და ერთგულად მივიღე მისგან მისი უახლესი და ყველზე მვირფასი გამოცხადებები, რომლებსაც წარმოვადგენ ამ დოკუმენტში. ადვენტიტური ვალენტინიანი მიკროსამყარო ემსახურებოდა უნივერსალურ ეტაპს ჩვენი დისელენის ხედვაში უკანასკნელ დიდებულ ნათებასთან დაკავშირებულ ნაწილს შესასრულებლად. ეს ხილვა გვიჩვენებს იმ განსჯას, რომელსაც იესო აკეთებს ვალენსიაში მცხოვრები გამოცდილების შესახებ, ათი ქალწულის იგავის მესამე შესრულება. იესო ცნობს ჭეშმარიტ ადვენტიტს მისი ქცევით წარმოდგენილ სინათლეს მიმართ. ჭეშმარიტი ადვენტიტი გამოხატავს თავის სიხარულს "ალოლია!" »; სულთ კურთხეულმა აავსო თავისი ჭურჭელი ზეთით. პირიქით, ცრუ ადვენტიტები „უხეშად უარყოფენ ამ შუქს“. ღვთაებრივი სინათლეს ეს უარყოფა მათთვის საბედისწეროა, რადგან ღმერთმა გააფრთხილ ისინი ამ ნეგატიური რეაქციის წინააღმდეგ შთაგონებული შეტყობინებებით, რომლებიც განკუთვნილი იყო მათთვის, მისი მოციქულისთვის; ისინი გახდებიან ცარიელი ჭურჭელი და მოკლებულია ზეთს, რომელიც

გამოიმუშავებს ნათურის „შუქს“. გამოცხადებულია გარდაუვალი შედეგი: „შუქი, რომელიც მათ უკან იყო, მთავრდება“; ისინი უარყოფენ ადვენტიზმის ძირითად საფუძველს. იესო იყენებს თავის პრინციპს: „*ვინასაც აქვს, ვისაც აქვს, მიეცემა და უხვად ექნება, ხოლო ვისაც არა აქვს, წაერთმევა ის, რაც აქვს.* მათე 25:29. „...მათ საბოლოოდ დაკარგეს მხედველობა როგორც მიზანზე, ასევე იესოზე“, ისინი გახდებიან უგრძობი ადვენტიტური შეტყობინებების მიმართ, რომლებიც აცხადებენ ქრისტეს დაბრუნებას ან უარყოფენ ადვენტიტური მოძრაობის მიზანს, რომელიც ჩაწერილია თვით სახელწოდებით „ადვენტიტი“; "შემდეგ დეცა ბილკიდან და ჩაიძირა ბოროტ სამყაროში, რომელიც იწვა", 1995 წელს მათ ოფიციალურად მიიღეს თავი პროტესტანტული ალანსისა და ეკუმენიზმის მიმართ. ამრიგად, მათ დაკარგეს იესო და სამოთხეში შესვლა, რომელიც ადვენტიტური რწმენის მიზანი იყო. ისინი შეუერთდნენ დან.11:29-ის მიხედვით, „*ფარისევლები*“ და „*მთვრალნი*“, როგორც იესომ გამოაცხადა მათ.24:50-ში; სამუშაოს დასაწყისში ნაჩვენები რამ.

დღეს ეს წინასწარმეტყველური სიტყვები სრულდება. ისინი შესრულდა 1844 წელს, პირველი შუქის "მათ უკან მდებარე" თარიღიდან და 1994 წლამდე, დიდი წინასწარმეტყველური სინათლის თარიღიდან, რომელიც უარყო საფრანგეთში, ქალქ ვალნს-სურ-რონში და არსებული პირველი ადვენტიტური ეკლესიის მიერ, რომელიც ღმერთმა დააარსა. გამოიყენეს მისი დემონსტრაციისთვის. დღეს ოფიციალური ადვენტიზმი ეკუმენიზმის „ღრმა სიბნელეშია“ ჭეშმარიტების მტრებთან, პროტესტანტებთან და კათოლიკეებთან.

მეშვიდე ეპოქა : ლოდიკეა

ინსტიტუციური ადვენტიზმის დასასრული - მესამე ადვენტიტური მოლოდინის უარყოფა.

ლუქსი 14: „*და წერე ლოდიკეის კრების ანგელოზს : ასე ამბობს ამინ, ერთგული და ჭეშმარიტი მოწმე, ღმერთის შექმნის დასაწყისი:*“

ლოდიკეა არის მეშვიდე და ბოლო ეპოქის სახელი; რომ ინსტიტუციური ადვენტიზმის კურთხევის დასასრული. ამ სახელს აქვს ორი ბერძნული ძირი "ლოსი, დიკეია", რაც ნიშნავს

"განსამართლებულ ხალხს". ჩემამდე ადვენტისტებმა თარგმნეს: „განსჯის ხალხი“, მაგრამ დაწესებულებამ არ იცოდა, რომ ეს განაჩენი ამით დაიწყებოდა, როგორც 1 პეტრე 4:17 გვასწავლს: „**ეს ის მომენტია, როცა სასამართლო დაიწყება სახლდან. ღმერთი ახლს, თუ ჩვენგან იწყება, რა იქნება მათი, ვინც არ ემორჩილება ღვთის სახარებას?**» იესო წარუდგენს თავს და ამბობს: „**აი რას ამბობს ამინი, ერთგულ და ჭეშმარიტი მოწმე, ღმერთის შექმნის დასაწყისი:**“ სიტყვა **ამინი** ებრაულ დანიშნავს: ჭეშმარიტად იოანე მოციქულს მოწმობით, იესო ხშირად იყენებდა მას (25-ჯერ), იმეორებდა ორჯერ, დასაწყისში, მის განცხადებებამდე. მაგრამ ტრადიციულ რელიგიურ პრაქტიკაში იგი გახდა ტერმინი პუნქტუაციისთვის ლოცვების ან განცხადებების ბოლოს. შემდეგ ის ხშირად განიშორდა კათოლიციზმის განმეკვიდრეობით მიღებულ „ასე იყოს“ გაგებით. დასულ იყენებს ამ ცნებას „**ჭეშმარიტად**“, რათა სიტყვას **ამინი** მისცეს სრულყოფილ დამართლებულ ორმაგი მნიშვნელობა. **ლოდიკეა** არის საათი, როდესაც იესო გვთავაზობს დიდ შუქს, რათა სრულდებოდეს განათობის ბოლო დროისთვის მომზადებული წინასწარმეტყველებები. ნაწარმოები, რომელსაც კითხულობთ, ამის დასტურია. ის, რაც გამოიწვევს იესოსა და ოფიციალურ ადვენტისტურ ინსტიტუტს შორის რღვევას, არის მისი შუქზე უარის თქმა. **ლოგიკური და გამართლებული არჩევანით**, ღმერთმა 1980-დან 1994 წლამდე ადვენტისტი და უქვემდებარა რწმენის გამოცდას იმ მოდელს მიხედვით, რამაც გამოიწვია პროტესტანტების დაკარგვა და ადვენტისტი პიონერების კურთხევა. ტესტი უკვე ეფუძნებოდა რწმენას იესოს დაბრუნების შესახებ, რომელიც გამოცხადდა 1843 წლის გაზაფხულზე, შემდეგ კი 1844 წლის შემოდგომაზე. თავის მხრივ, 1983 წლიდან დავიწყე იესოს დაბრუნების შესახებ განცხადების გაზიარება 1994 წელს, გამოვიყენე „**ხუთი თვე**“ მოხსენიებულია „**მეხუთე საყვირის**“ გზავნილში გამოცხადებაში 9:5-10. ამ თემის 1844 წლის პროტესტანტიზმის წყველსადმი მიკუთვნებით, ციტირებულმა " **ხუთ თვემ** ", ანუ 150 რეალური წლები, მიიყვანა 1994 წ. ტექსტის დეტალზე დავიკავი ის, რაც მიმაჩნია ღვთაებრივ ჭეშმარიტებად. ოფიციალური გაფრთხილების შემდეგ დაწესებულებამ გამოაცხადა ჩემი გათავისუფლება 1991 წლის ნოემბერში; ეს მაშინ, როცა ჯერ კიდევ სამი წელი იყო დარჩენილი ჩემი განცხადებების დასამტკიცებლად

და უარყოფისთვის. მხოლოდ მოგვიანებით, დაახლოებით 1996 წელს, ჩემთვის ნათელი გახდა ამ გამოცდილების ნამდვილი მნიშვნელობა. იესოს მიერ „*ლოდიკეას*“ ადმი მიწერილ წერილში ნათქვამი სიტყვები ახლხან შესრულდა და ახლ ზუსტი მნიშვნელობა მიიღო. 1991 წლისთვის ნელბილ ადვენტისტებს აღარ უყვართ ქეშმარიტება ისე, როგორც 1873 წელს. თანამედროვე სამყარომ ასევე დაასუსტა ისინი მათი მაცდუნებით და მათი გულის მოგებით. როგორც „*ეფესოს*“ ეპოქაში, ოფიციალურმა ადვენტიზმმა დაკარგა „*პირველი სიყვარული*“. იესომ „*აიღო მისი სასანთლუ და გვირგვინი*“, რადგან ის ასევე აღარ არის ამის ღირსი. ამ ფაქტების გათვალისწინებით, მესიჯი ნათელი ხდება. სიტყვა „*ამინ*“ ადასტურებს სრული ქეშმარიტების მოთხოვნას და კურთხეული ურთიერთობის დასასრულს. „*მოწმე ერთგული და ქეშმარიტი*“ უარყოფს მოღალტე და ცრურჩეულს. „*ღვთის შექმნის პრინციპი*“, მაშასადამე, შემოქმედი, კოლექტიურად დახურავს უღირსთა ინტელექტს და ინდივიდუალურად ხსნის მის რჩეულებს იმ ქეშმარიტებისთვის, რომლებიც შეიცავს და იმალება დაბადების ამბავში. ამავდროულად, „*ღვთის შექმნის პრინციპის*“ გამოწვევით. რომელსაც იგი უკავშირებს სიტყვას „*ამინ*“, სული ადასტურებს იესოქრისტეს ძალა ახლ საბოლოო დაბრუნებას: „*მყისიერად*“. თუმცა, 1994-დან 2030 წლამდე, დედამიწაზე კაცობრიობის აღსასრულს თარიღს შორის, 36 წელი მაინც გაივლის.

სასიკვდილო ლუკმა

ლუქსი 15: „*მე ვიცი შენი საქმეები. ვიცი, არც გცივა და არც ცხელ. გცივა თუცხელ!*»

არაფორმალური მისამართი მიმართულია დაწესებულებას. ეს არის მამიდან შვილზე და ქალოშვილზე მემკვიდრეობით მიღებული რელიგიების ნაყოფი, სადაც რწმენა ხდება ტრადიციული, ფორმალისტური, რუტინული და ყოველგვარი ახლს შიში; მდგომარეობა, რომელშიც იესო ვეღარ აკურთხებს მას, როცა მას ამდენი ახალ შუქი აქვს გასაზიარებელი.

ლუქსი 16: „*მაშ, რაკი ნელბილ ხარ და არც ცივი ხარ და არც ცხელ, გამოგიღებ პირიდან.*»

ეს დაკვირვება იესომ გააკეთა 1991 წლის ნოემბერში, როდესაც წინასწარმეტყველ, რომელიც მის გზავნილს ატარებდა, ოფიციალურმა ინსტიტუტმა თანამდებობიდან გაათავისუფლ. 1994 წლის გაზაფხულზე, როგორც იესომ გამოაცხადა, მას

ლებინდება. მან ამის დადასტურება თავად მოახდინა 1995 წელს კათოლიკური ეკლესიის მიერ ორგანიზებულ ეკუმენიკურ ალანსში შესვლთ, სადაც იგი შეუერთდა მეამბოხე პროტესტანტებს, რადგან ახლი იზიარებს მათწყველს.

სულიერ მემკვიდრეობაზე და ფუნქციური მატყუარა ილუზიები

ლექსი 17: „*რადგან შენ ამბობ: მდიდარი ვარ, გამდიდრებულ ვარ და არაფერი მჭირდება, და რადგან არ იცი, რომ საწყალო, უბედური, ღარიბი, ბრმა და შიშველი ხარ*“.

„... მდიდარი“, იყო ადგენტი რჩეული 1873 წელს და ელენ ჯი უაითისთვის მიცემულმა მრავალრიცხოვანმა გამოცხადებამ კიდევ უფრო გაამდიდრა იგი სულიერად. მაგრამ წინასწარმეტყველურ დონეზე, იმ დროის ინტერპრეტაციები სწრაფად მოძველდა, როგორც მართებულ და ფიქრობდა ჯეიმს უაითი, უფლის მოციქულს ქმარი. იესო ქრისტემ, ცოცხალმა ღმერთმა, შექმნა თავისი წინასწარმეტყველებები მათი სრულყოფილ და უნაკლო საბოლოო შესრულებისთვის. სწორედ ამიტომ, დროის მსვლელობა, რომელიც უზარმაზარ ცვლილებებს მოაქვს სამყაროში, ამართლებს მიღებულ და ნასწავლი ინტერპრეტაციების მუდმივ კითხვას. უფლის კურთხევა დაცულია; იესომ თქვა: „*მას, ვინც ჩემს საქმეებს ბოლომდე დაცავს*“. თუმცა, 1991 წელს, სინათლის უარყოფის თარიღად, დასასრული ჯერ კიდევ შორს იყო. ამიტომ იგი ყურადღებიანი უნდა ყოფილიყო უფლის მიერ შემოთავაზებულ ნებისმიერი ახალი შუქის მიმართ, რომელიც მან თავად აირჩია. რადგან ხვადება აინსტიტუტისა და იმ მდგომარეობის ილუზიებს შორის, რომელშიც იესო ხედავს და განსჯის მას! ყველ მოყვანილი ტერმინიდან, სიტყვა „*შიშველი*“ ყველზე სერიოზულია და წესებულებისთვის, რადგან ეს ნიშნავს, რომ იესომ მისგან ამოიღო თავისი მარადიული სამართლიანობა, ეს არის მის პირში, სიკვდილს განაჩენი და მეორე სიკვდილი უკანასკნელი სამსჯავროზე; 2 კორ.5:3-ში დაწერილს მიხედვით: „*ამიტომ ვკვივართ ამ კარავში და გვსურს ჩავიცვათ ჩვენი ზეციური სახლი, თუმცა ბოლომდე ჩაცმული და არა შიშველი აღმოვჩნდებით.*“

ერთგული და ჭეშმარიტი მოწმის რჩევა

ლექსი 18: „ გირჩევ იყიდო ჩემგან ცეცხლში გამოცდილ ოქრო, რათა გამდიდრდე და თეორი სამოსი, რომ შეიმოსო და არ გამოჩნდეს შენი სიშიშვლეს სირცხვილო და საცხობი საცხებელი. თვალბი, რომ ნახოთ.»

1991 წელს დასკვნების შემდეგ დაწესებულებას ჯერ კიდევ სამი წელი ჰქონდა დარჩენილი, რათა გამოესწორებინა თავისი გზები და გამოეღო მონაწილების ნაყოფი, რომელიც არ მოვიდა. დაპირებით, მისი კავშირები დაცემულ პროტესტანტებთან გაძლიერდა 1995 წელს გამოქვეყნებულ ოფიციალური ალანსის გაფორმებამდე. იესო თავს წარმოაჩენს, როგორც ჭეშმარიტი რწმენის ექსკლუზიურ ვაჭარს, გამოცდის „ცეცხლთ გამოცდილ ოქროს“. ეკლესიის დაგმობის მტკიცებულება ჩანს „ თეორი სამოსის“ არარსებობით, რომლის „ ღირსნი“ იყვნენ მისი პიონერები გამოცხადებაში 3:4. ამ შედარებით იესო ასახავს იმ ფაქტს, რომ 1994 წლამდე მან „ ლოდკეის“ ადვენტისტებს წარუდგინა ადვენტისტური მოლოდინები, რომლებიც იდენტურია 1843 და 1844 წლების თარიღების წინ; სამი გამოცდილებისადმი რწმენის შესამოწმებლად, როგორც ეს ასწავლიდა 1844 წელს „ სარდისის“ ადვენტისტებს გაგზავნილ შეტყობინებაში. დახურულ მეამბოხე დამოკიდებულებით, ინსტიტუტმა ვერ გაიგო, რას ლნძღავდა მას იესო; ის იყო „ ბრმა“, როგორც იესოს მიწიერი მსახურების ფარისევლები. ამიტომ მან ვერ გაიგო ქრისტეს მოწვევა, ეყიდა „ ძვირფასი მარგალიტი“ მათე 13:45-46, რომელიც განსაზღვრავს ღვთის მიერ მოთხოვნილ მარადიულ ცხოვრების სურათს, რომელიც გამოცხადებულა გამოცხადების 3-ის ამ მუხლი.

მოწყალე მოწოდება

ლექსი 19: „ რაც მიყვარს, ვსაყვედურობ და ვსჯი. ამიტომ იყავით გულმოდგინე და მოინანიეთ.»

სასჯელი არის მათთვის, ვინც იესოს უყვარს, სანამ არ ამოიღებს მათ. გაკეთებულ მოწოდება, მოწვევა მონაწილისკენ, ყურადღარ იღო. სიყვარულ კი არ არის მემკვიდრეობით მიღებულ, ის ღირსებით მოიპოვება. დაწესებულება გამკაცრდა, იესო იწყებს ინდივიდუალურ მიმართვას და ამბობს ზეციური მოწოდების კანდიდატებს:

უნ ივე რსალური მოწოდება

ლექსი 20: „ აჰა, მე ვდგავარ კართან და ვაკაკუნებ. თუ ვინმე მოისმენს ჩემს ხმას და გამიღებს კარს, შევალ მასთან და ვისადილობ მასთან, ის კი ჩემთან ერთად“.

გამოცხადებაში სიტყვა „ კარიბჭე “ გვხვდება გამოცხადებაში 3:8, აქ 3:20, 4:1 და 21:21-ში. Rev.3:8 შეგვახსენებს, რომ კარები იღებენ და ხურავენ მისასვლელს. ამრიგად, ისინი გახდებიან რწმენის გამოცდების სიმბოლო, რომელიც ხსნის ან ხურავს წვდომას ქრისტესთან, მის სამართლიანობასთან და მის მაღლთან.

ამ მე-20 მუხლში სიტყვა „ კარიბჭე “ იღებს სამ განსხვავებულ მაგრამ შემავსებელ მნიშვნელობას. ის თავად იესოზე მიუთითებს: „ მე ვარ კარი . იოანე 10:9“; ზეცის კარი გაიხსნა გამოცხადებაში 4:1: „ გაიღო კარი ზეცაში. » ; და ადამიანის გულს კარი , რომელზეც იესო მოდის აკაკუნებს, რათა მოიწვიოს რჩეული, გაუხსნას მისთვის გული, რათა დაამტკიცოს მისი სიყვარული.

საკმარისია მისმა ქმნილებამ გახსნას გული მის გამოცხადებულ ჭეშმარიტებაზე, რათა შესაძლებელი გახდეს მასსა და მის ღვთაებრივ შემოქმედს შორის ინტიმური ზიარება. ვახშამი ნაწილდება საღამოს, როცა ღამე დგება დღის სამუშაოს დასასრულზე და კაცობრიობა მალე შევა ამ ტიპის ღამეში " სადაც ველარავინ იმუშავენს". (იოანე 9:4). მაღლს დროის დასასრულს სამუდამოდ გაყინავს ადამიანთა უკანასკნელ რელიგიურ არჩევანს, მამაკაცებსა და ქალებს, რომლებიც თანაბრად პასუხისმგებელი არიან და მკაცრად ავსებენ ხორციელდონეზე.

გზავნილთან შედარებით, რჩეული ლოდიკეის ეპოქაშია, იესო ქრისტეს დაბრუნების გარდაუვალობაში. " ღია კარი ზეცაში " გაიხსნება როგორც ამ გზავნილს გაგრძელება გამოცხ.4:1-ში.

ს ულის ბოლო შეგონება

ინდივიდუალურ გამარჯვებულს იესო აცხადებს:

ლექსი 21: „ ვინც გაიმარჯვებს, მივცემ ნებას ჩემთან ერთად დაჯდეს ჩემს ტახტზე, როგორც მე დავძლიე და დავჯექი მამა ჩემთან ერთად მის ტახტზე. »

ამგვარად, ის აცხადებს ციური სამსჯავროს მოქმედებას, რომელიც მოჰყვება ამ ცნობას და რომელიც იქნება Rev.4-ის თემა. მაგრამ ეს დაპირება

მას მხოლოდ ჭეშმარიტად არჩეულ გამარჯვებულს ავალებულა.

ლექსი 22: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს!“»

წერილების “ თემა ამ ახალ ინსტიტუციური მარცხით მთავრდება. უკანასკნელო, რადგან ამიერიდან შუქს შთაგონებულ კაცი ატარებს, შემდეგ მცირე ჯგუფი. ის ინდივიდუალურად გადაეცემა ადამიანიდან ადამიანზე და ინტერნეტის საშუალებით, რომელსაც თავად იესო წარმართავს თავისი რჩეულს მიმდევრით მისი უახლესი ჭეშმარიტების გავრცელების წყაროსკენ, ისეთივე წმინდა, როგორც მისი ღვთაებრივი პიროვნება. ამგვარად, სადაც არ უნდა იყოს ის დედამიწაზე: „ვისმენს ყური, ისმინოს, რას ეუბნება სული კრებულს!“»

შემდეგ თემას კონტექსტში ექნება წმინდანთა მიერ ბოროტთა სამსჯავროს ზეციური ათასწლეული. მთელი საგანი ემყარება 4, 11 და 20-ში გაბნეულ სწავლებებს. მაგრამ მე-4 ნათლ და დასტურებს ამ საქმიანობის ციურ კონტექსტს, რომელიც ქრონოლოგიურად მიჰყვება მიწიერი რჩეულს ბოლო ეპოქას.

გამოცხადება 4: ზეციური განაჩენი

მუხლო 1: „ამის შემდეგ შევხედე და აჰა, კარი გაიღო ზეცაში. პირველმა ხმამ, რომელიც გავიგე, როგორც საყვირის ხმა, რომელიც მეღპარაკებოდა, მითხრა: ამოდი აქ და მე გაჩვენებ, რა იქნება შემდეგ“.

ამბობდა: „პირველი ხმა, რომელიც მე მოვისმინე, როგორც საყვირის ხმა“, სული განმარტავს ამ „ლოდიკეის“ ეპოქის გზავნილს, რომელზედაც მან მიიყვანა იოანე გამოცხ. 1:10-ში: „სულში ვიყავი უფლოს დღე და მე გავიგონე ჩემს ზურგს უკან დიდი ხმა, როგორც საყვირის ხმა.“ მაშასადამე, ლოდიკეა არის ეპოქა, რომლის დასასრული აღინიშნება "უფლოს დღით", მისი დიდი დიდებული და ბრუნებით.

ლოდიკეის გზავნილთ . ეს განმარტება მნიშვნელოვანია, რადგან ინსტიტუტმა ვერასოდეს შეძლო ოპონენტებისთვის დაემტკიცებინა ციური

განსჯის თავისი დოქტრინები. დღეს მე წარმოგიდგინო ამის მტკიცებულებას, რაც შესაძლებელი გახდა 2 და 3 წერილების წერილებსთან და რთული თარიღების სწორი განსაზღვრით. *ლოდიკეასა* და რევ.4-ს შორის, მე-11-ის „*მეშვიდე საყვირით*“, იესო. წაართვა ეშმაკსა და მემამბოხე ადამიანებს მათი მიწიერი „*ბატონობა ქვეყნიერების სამეფოზე*“. 14-ის „*მოსავლთ*“ მან აიღო თავისი რჩეული ზეცაში და მიანდო მათ და ვალებას, განეკითხათ ბოროტი მკვდრების წარსული მიწიერი ცხოვრება. სწორედ მაშინ არის, რომ „*ვინც გაიმარჯვებს, ერებს მართავს რკინის კვერთხით*“, როგორც ეს გამოცხადებულია Rev.2:27-ში. თუ დევნილები, როგორც მე, მათთვის და ჯილდოვებულ ბედში და რწმუნდნენ, უდავოა, რომ ისინი შეცვლდნენ მათ ქცევას. მაგრამ სწორედ მათი მძაფრი სურვილია უგულბელოს ნებისმიერი გაფრთხილება, რაც მათ მიჰყავს უარეს ქმედებებამდე და ამით ისინი ამზადებენ საკუთარ თავს ყველზე უარეს სასჯელს, რომელიც არ შეიძლება განმეორდეს ამჟამინდელ მიწიერ პირობებში. მოდით დავუბრუნდეთ ამ მე-4 თავის ტექსტს. „*პირველმა ხმამ, რომელიც გავიგონე, როგორც საყვირის ხმა, და რომელიც მეღპარაკებოდა, მითხრა: ადექით აქ და გაჩვენებთ, რა უნდა მოხდეს შემდგომში*“. იოანე გულისხმობს გამოცხადების 1-ის მე-10 მუხლს: „*უფოს დღეს სულში ვიყავი და ზურგს უკან მომესმა ხმამაღალ ხმამ, საყვირის ხმაურივით*“. ქრისტეს დიდებაში დაბრუნების ეს თემა უკვე ნახსენებია მე-7 მუხლში, სადაც წერია: „*აჰა, ღრუბლებით მოდის. და ყოველთვალ დაინახავს მას, მათც კი, ვინც ის გახვრეტილო; და დედა მიწის ყველ ტომი გლოვობს მის გამო. დიახ. ამინ!*» ამ სამი ტექსტის შემოთავაზებული კავშირი ადასტურებს უფალო იესოს დაბრუნების დღის საბოლოო დიდებულ კონტექსტს, რომელსაც ასევე უწოდებს *მიქაელ* მისი რჩეული ინიციატორები და მისი ერთგული ანგელოზები. თუ იესოს ხმა *საყვირს* ადარებენ, ეს იმიტომ ხდება, რომ *ლუშქართა* ამ ხმამაღალ საკრავის მსგავსად, მისი ციური ანგელოზური ჯარების სათავეში, იესო ახმოვანებს თავის ჯარებს ბრძოლს დასაწყებად. უფრო მეტიც, *საყვირის* მსგავსად, მისი ხმა არ წყვეტს აფრთხილებს თავის რჩეულებს, რათა გააფრთხილონ ისინი, რათა მოემზადონ დასამარცხებლად, როგორც თვითონ დასამარცხა ცოდვა და სიკვდილი. ამ სიტყვის „*საყვირის*“ გამოძახებით იესო გვიჩვენებს ყველზე

იდუმალ და მნიშვნელოვან თემას მთელ თავის გამოცხადებაში. და მართლაც, რომ მისი ბოლო მსახურებისთვის ეს თემა დამალული იყო ელმინაციური გამოცდის შესახებ. აქ, Rev.4:1-ში აღწერილი სცენა არასრულია, რადგან ის მხოლოდ მის რჩეულს ეხება, რომელთაც იგი სიკვდილსგან გადაარჩენს. ბოროტების ქცევა იმავე კონტექსტში აღწერილი იქნება გამოცხადების 6:16-ში შემდეგი გამოვლენის სიტყვებით: „ და უთხრეს მთებსა და კლდეებს: და ეციოთ ჩვენზე და დავვიშალოთ მას, ვინც ზის. ტახტი და კრავის რისხვის წინ; რადგან და და მისი რისხვის დიდი დღე და ვინ შეიძლება და დგეს? ამ კითხვაზე, რომელიც შეჩერებულია, როგორც ჩანს, პასუხის გარეშე, ღმერთი წარმოგიდგენთ მე-7 თავში, რომელიც მიჰყვება მათ, ვისაც შეუძლია წინააღმდეგობა გაუწიოს: და ლუქულ რჩეულს, რომელიც სიმბოლოა რიცხვით 144,000, სიმრავლე 12 კვადრატში, ან 144. მაგრამ ის მხოლოდ რჩეულს, რომელიც დარჩა ცოცხალ. ქრისტეს დაბრუნებისას იქ იმოქმედეთ. ახლ, გამოცხადების 4-ის ამ კონტექსტში, ზეცის აღტაცება ასევე ეხება აბელს შემდეგ გარდაცვლილ რჩეულს, რომლებსაც იესო აღადგენს, რათა მათაც მისცეს რწმენისთვის და პირებულ ჯილდო: მარადიული სიცოცხლე. ასევე, როცა იესომ უთხრა იოანეს: „ ადით აქ! სული მხოლოდ ამ გამოსახულების მეშვეობით მოელს ამალუბას ღვთის ზეციური სასუფევლისკენ იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდულ ყველ რჩეულსკენ. ზეცაში ეს ასვლ აღნიშნავს ადამიანის მიწიერი ბუნების დასასრულს, რჩეული ადამიანის ღვთის ერთგულ ანგელოზების მსგავსად, იესოს სწავლების შესაბამისად მათ.22:30. ხორციელი და მისი წყევლ დასრულდა, ისინი ტოვებენ მათ უკან სინანულს გარეშე. კაცობრიობის ისტორიის ეს მომენტი იმდენად სასურველია, რომ იესო გამუდმებით იხსენებს მას თავის გამოცხადებაში დანიელს შემდეგ. ისევე როგორც დედამიწა, და წყევლად ადამიანის გამო, ჭეშმარიტ რჩეულს სურთ მათი ხსნა. მე-2 ლუქსი, როგორც ჩანს, გადაწერილია გამოცხ.1:10-დან; სინამდვილეში, სული უფრო მტკიცედ ადასტურებს იმ ორის კავშირს, რომლებიც ეხება ღვთის პროექტის ისტორიაში ერთსა და იმავე მოვლენას, მის დაბრუნებას თავის „ დიდ დღეს “, ნაწინასწარმეტყველებია Rev.16:16-ში.

ლუქსი 2: „ მაშინვე ვიყავი სულში. და აჰა, იყო ტახტი ზეცაში და ტახტზე ერთი იჯდა .”

როგორც იოანეს გამოცდილებით, რჩეულთა ამაღლება „ზეცაში“ ახარებს მათ სულთ და ისინი პროცირებულნი არიან ზეციურ განზომილებაში, რომელიც მარადიულად მიუწვდომელია ადამიანებისთვის, რადგან იქ ღმერთი მეფობს და ის ხილულია.

ლუქსი 3: „*ის, ვინც იჯდა, ჰგავდა იასპისა და სარდონიქის ქვას; და ტახტს ზურმუხტის მსგავსი ცისარტყელს აკრავდა.*”

იქ ისინი აღმოჩნდებიან ღმერთის ტახტის წინაშე, რომელზეც ერთი შემოქმედი ღმერთი ზის დიდებით. ეს ენით აღუწერელი ციური დიდება მაინც გამოხატულია ძვირფასი ქვებით, რომელთა მიმართაც ადამიანები მგრძნობიარენი არიან. „*იასპერის ქვები*“ იძენს ძალან განსხვავებულასპექტებსა და ფერებს, რითაც წარმოაჩენს ღვთაებრივი ბუნების სიმრავლეს. წითელი ფერით, „*სარდონი*“ მას ჰგავს. „*ცისარტყელ*“ ბუნებრივი მოვლენაა, რომელიც ყოველთვის აოცებდა მამაკაცებს, მაგრამ მაინც უნდა გვახსოვდეს მისი წარმოშობა. ეს იყო აღქმის ნიშანი, რომლისაგან ღმერთი დაჰპირდა კაცობრიობას, რომ აღარასოდეს გაანადგურებდა მას წარღვნის წყლებით, და ბ.9:9-დან 17-მდე ასევე, ყოველჯერზე, როცა წვიმა ხვდება მზეს, ღვთის სიმბოლური გამოსახულება, ცისარტყელ, როგორც ჩანს, ამშვიდებს მის მიწიერ არსებებს. მაგრამ წყალდიდობის გამოწვევით, პეტრე იხსენებს, რომ „*ცეცხლსა და გოგირდის წარღვნა*“ ღვთაებრივ გეგმაშია (2 პეტ.3:7). სწორედ ამ განადგურებელ „*ცეცხლოვანი წყალდიდობის*“ გათვალისწინებით აწყობს ღმერთი თავის ზეცაში ბოროტთა სამსჯავროს, რომლის მოსამართლეები იქნებიან გამოსყიდული რჩეული და იესო, მათი გამომსყიდველი.

ლუქსი 4: „*ტახტის ირგვლივ ვიხილუ ოცდაოთხი ტახტი, ტახტებზე კი ოცდაოთხი უზუცესი იჯდა, თუთრი სამოსით შემოსილი და თავზე ოქროს გვირგვინები*“.

აი, 24 მოხუცის სიმბოლურად, ორი წინასწარმეტყველური ეპოქის გამოსყიდვა გამოვლენდა შემდეგი პრინციპის მიხედვით: 94-დან 1843 წლამდე, 12 მოციქულს საფუძველი; 1843-დან 2030 წლამდე სულიერი „ადვენტისტი“ ისრაელი „12 ტომიდან“ დალუქული „ღვთის ბეჭდით“, მე-7 დღეს შაბათს აპოკ.7-ში. ეს კონფიგურაცია დადასტურდება 21-ე წიგნში, „*ახალი იერუსალიმის, რომელიც ჩამოდის ზეციდან*“ განახლებულ დედამიწაზე დასამკვიდრებლად; „12 ტომი“ წარმოადგენილია „12 კართი“ 12 „მარგალიტის“

სახით . განკითხვის თემა განსაზღვრულია გამოცხ. 20:4-ში, სადაც ვკითხულობთ: „ **და ვიხილუ ტახტები; და იქ მსხდომთ მიეცათ განსჯის ძალა** . და ვიხილუ სულელები, რომელთაც თავი მოკვეთეს იესოს მოწმობის გამო და ღვთის სიტყვის გამო, და მათ ვინც არ სცემდნენ თავვანს მხეცს და მის ხატებას და არ მიიღეს ნიშანი შუბლზე და მათზე. ხელები. ისინი გაცოცხლდნენ და ქრისტესთან ერთად მეფობდნენ ათასი წელი .“ რჩეულთა მეფობა მსაჯულთა მეფობაა . მაგრამ ვინ ვიმსჯელოთ? 11:18 გვამლევს პასუხს: „ **ერები განრისხდნენ; და მოვიდა შენი რისხვა და და და დრო, რომ განიკითხო მკვდრები და და აჯილდოვო შენი მსახურები წინასწარმეტყველები, წმინდანები და შენი სახელს მოშიშები, პატარები და დიდები, და გაანადგურო ისინი, ვინც ანადგურებს დედა მიწას** .“ ამ მუხლში სული იხსენებს სამი თემის თანმიმდევრობას, რომელიც გამოვლენდა აღსასრულს დროისთვის: " **მეექვსე საყვირი** " " **გაბრაზებულ ერებისთვის** ", " **შვიდი უკანასკნელი ჭირის დრო** " " **მოვიდა შენი რისხვა** " და " **ათასი წლის** " ზეციური სამსჯავრო, რადგან " **და და მკვდრების განსჯის დრო** ". ლექსის დასასრულს ასახავს საბოლოო პროგრამას, რომელიც შესრულდება **ცეცხლისა და გოგირდის ტბის საბოლოო განაჩენით** , რომელიც გაანადგურებს ბოროტებს. მეორეში ყველს მიიღებს მონაწილეობას ვარაუდობდა **აღდგომას** , „ **ათასი წლის** “ ბოლოს , გამოცხადების 20:5-ის თანახმად: „ **და ნარჩენი მკვდრები არ გაცოცხლდნენ, სანამ ათასი წელი არ დასრულდებულა** “. სული გვამლევს თავის განმარტებას ბოროტების შესახებ: „ **მათ ვინც ანადგურებს დედა მიწას** “. ამ ქმედების მიღმა დგას „ **და მანგრეველი ან გამანადგურებელი ცოდვა** “, ციტირებულია და ნ.8:13-ში; ცოდვა , რომელიც იწვევს სიკვდილს და დედა მიწის განადგურებას ; რომელმაც ღმერთმა ქრისტიანობა გადასცა რომის პაპის სასტიკ რეჟიმს 538-1798 წლებში; რომელიც ადამიანთა მესამედს ატომურ ცეცხლს აწვდის 2021 წლის შემდეგ ან 2021 წელს . ვერავინ წარმოიდგენდა , რომ 321 წლის 7 მარტიდან ჭეშმარიტი მეშვიდე დღის წმინდა შაბათის დარღვევა ამდენ საშინელ და ტრაგიკულ შედეგს მოიტანდა . 24 **უხუცესი განსხვავებები** ან მხოლოდ დანიელს 8:14-ის განკარგულების დონეზე, რადგან მათ აქვთ საერთო ის, რომ ისინი გადარჩნენ იესო ქრისტეს იგივე სისხლთ. ამიტომაც, გამოცხადებულ 3:5-ის მიხედვით, ღირსად აღმოჩენილნი, ყველს ატარებენ „ **თუთრ სამოსს** “ და „

სიცოცხლის გვირგვინს “, რომელიც აღთქმული იყო რწმენის ბრძოლაში გამარჯვებულს, გამოცხადებაში 2:10. გვირგვინების „ოქრო“ სიმბოლოა 1 პეტ.1:7-ის მიხედვით განწმენდილი რწმენა.

ამ მე-4 თავში ტერმინი „ჯდომა“ ჩნდება 3-ჯერ. რიცხვი 3, როგორც სრულყოფილების სიმბოლო, სულ მეშვიდე ათასწლეულს სამსჯავროს ამ თემას ათავსებს და მკაცრობელთა სრულყოფილ დასვენების ნიშნის ქვეშ, როგორც წერია: „დაჯექი ჩემს მარჯვნივ, სანამ შენს მტრებს შენს ფეხქვეშ არ ვაქცევ.“ ფსალმ.110:1 და მათ.22:44. ის და ისინი, ვინც სხედან, ისვენებენ და ამ გამოსახულების მიხედვით, სულ კარგად წარმოგვიდგენს მეშვიდე ათასწლეულს, როგორც იწინასწარმეტყველ დიდი შაბათი ან დასვენება, შექმნის დიდან, ჩვენი კვირების მეშვიდე დღის წმიდა დასვენებით.

ლუქსი 5: „**ტახტიდან გამოდის ელვა, ხმები და ჭექა-ქუხილი. ტახტის წინ აანთებენ შვიდი ცეცხლის ლმპარს, რომლებიც ღვთის შვიდი სულია.**

მანიფესტაციები, რომლებიც „გამოდის ტახტიდან“, პირდაპირ მიეწერება თვით შემოქმედ ღმერთს. Exo.19:16-ის მიხედვით, ამ ფენომენებმა უკვე აღნიშნეს, ებრაელი ხალხის შიშით, ღმერთის ყოფნა სინას მთაზე. ამიტომ ეს წინადადება იხსენებს როლს, რომელსაც ღმერთის ათი მცნება შეასრულებს ბოროტი მკვდრების განკითხვისას. ეს შეხსენება ასევე იწვევს იმ ფაქტს, რომ წარსულში მისი ქმნილებებისთვის გარდა უვალ სიკვდილის საფრთხის ქვეშ უხილავი ღმერთი, რომელსაც არ შეუცვლა თავისი ბუნება, საფრთხის გარეშე ხედავს მისი გამოსყიდულო აღმდგარი და განდიდებული რჩეული. ყურადღება! ეს მოკლე წინადადება, ახლანდელი ტერმინების, გახდება ღირსშესანიშნაობა წიგნის გამოცხადების სტრუქტურაში. ყოველ ჯერზე, როდესაც ის გამოჩნდება, მკითხველმა უნდა გააცნობიეროს, რომ წინასწარმეტყველება აღვიძებს მეშვიდე ათასწლეულს სამსჯავროს დასაწყისის კონტექსტს, რომელიც აღინიშნება ღმერთის უშუალო და თვალაჩინო ჩარევით მიქაელში, იესო ქრისტეში. ამ გზით, მთელი წიგნის სტრუქტურა შემოგთავაზებთ ქრისტეიანულ ეპოქის თანმიმდევრულ მიმოხილვებს სხვადასხვა თემებით, რომლებიც გამოყოფილია ამ ძირითადი გამოთქმით: „**იყო ელვა, ხმები და ჭექა-ქუხილი**“. ჩვენ ვიპოვით მას Rev.8:5-ში, სადაც გასაღებს ემატება „**მიწისძვრა**“. ის გამოყოფს იესო

ქრისტეს მარადიული ზეციური შუამდგომლობის თემას საყვირების თემისგან. შემდეგ, Rev.11:19, " ძლიერი სეტყვა " დაემატება გასაღებს. ახსნა გამოჩნდება გამოცხ.16:21-ში, სადაც ეს „ დიდი სეტყვა “ ხურავს ღმერთის შვიდი ბოლო ჭირიდან მეშვიდე თემას. ანალოგიურად, „ მიწისძვრა “ გამოცხადების 16:18-ში ხდება „ დიდი მიწისძვრა “. ეს გასაღები ფუნდამენტურია წიგნის გამოცხადების სწავლებების მართვისა და მისი სტრუქტურის პრინციპის გასაგებად.

ჩვენს მე-5 ლექსს რომ დავუბრუნდეთ, აღვნიშნავთ, რომ ამჯერად „ ტახტის წინ “ მოთავსებულია „ ცეცხლის შვიდი ლმპარი ანთებული “. ისინი სიმბოლოა " ღვთის შვიდი სული ". ნომერი " შვიდი » განასახიერებს განწმენდას, აქ, ღვთის სულს. მისი სულს მეშვიდობით, რომელიც შეიცავს მთელს ცოცხლს, ღმერთი აკონტროლებს ყველ თავის ქმნილებას; ის მათშია და აყენებს მათ „ თავისი ტახტის წინ “, რადგან თავის უფლ დშექმნა ისინი მის საპირისპიროდ. „ შვიდი ანთებული ლმპარის “ გამოსახულება სიმბოლოა ღვთაებრივი სინათლის განწმენდას; მისი სრულყოფილი და ინტენსიური შუქი გამოორიცხავს სიბნელს ყოველვარშესაძლებლობას. რადგან არ არის ადგილი სიბნელისთვის გამოსყიდულთა მარადიულცხოვრებაში.

ლექსი 6: " ტახტის წინ ჯერ კიდევ არის ბროლის მსგავსი შუშის ზღვა. ტახტის შუაში და ტახტის ირგვლივ ოთხი ცოცხალი არსებაა სავსე თვალბით წინ და უკან. "

სული გველპარაკება თავისი სიმბოლური ენით. რა არის „ ადრე ტახტი " აღნიშნავს მის ციურ არსებებს, რომლებიც ეხმარებიან, მაგრამ არ მონაწილეობენ სასამართლოში. დიდი რაოდენობით, ისინი იღებენ ზღვის სახეს, რომლის ხასიათის სისუფთავე იმდენად სუფთაა, რომ იგი ადარებს მას კრისტალს. ეს არის ციური და მიწიერი არსებების ძირითადი ხასიათი, რომლებიც დარჩნენ შემოქმედი ღმერთის ერთგულ. შემდეგ სული მოუწოდებს სხვა სიმბოლოს, რომელიც ეხება ღმერთს, ტახტის შუაგულში, და მის ციურ ქმნილებებს სხვა სამყაროებიდან და სხვა განზომილებებით, ტახტის გარშემო; ირგვლივ ნიშნავს ტახტზე მჯდომი ღმერთის მხერის ქვეშ მიმოფანტულ არსებებს. გამოთქმა " ოთხი ცოცხალი არსება " ეხება ცხოვრების უნივერსალურ დონეს. თვალბის სიმრავლე გამართლებულია სიტყვა სიმრავლთ, ხოლო მათი პოზიცია „ წინ და უკან “

რამდენიმე რამის სიმბოლოა. პირველ რიგში, ეს ამლევს ამ ცოცხალ არსებებს მრავალხრივ, მრავალგანზომილებიან სახეს. მაგრამ უფროს ულერად, გამოთქმა „წინ და უკან“ ეხება დვთაებრივ კანონს, რომელიც ამოტვიფრულია დვთის თითოეულ სინას მთაზე, ორი ქვის მაგიდის ოთხ სახეზე. სული უნივერსალურ ცხოვრებას ადარებს უნივერსალურ კანონს. ორივე არის ღმერთის ნამუშევარი, რომელიც ამოტვიფრავს ქვაზე, ხორცზე ან სულზე, სრულყოფილ ცხოვრების სტანდარტს თავისი ქმნილებების ბენიფიციებისთვის, რომლებსაც ესმით და უყვართ იგი. თვალუბის ეს სიმრავლე ვნებითა და თანაგრძნობით უყურებს და მიჰყვება იმას, რაც ხდება დედამიწაზე. 1 კორ.4:9-ში პავლე აცხადებს: „ ვინაიდან, მეჩვენება, რომ ღმერთმა ჩვენ, მოციქულები, ადამიანთა შორის უკანასკნელად გვაჯავრა, სასიკვდილო მსჯავრდებულები, რადგან ჩვენ ვიყავით სამყაროს სანახაობა. ანგელოზებს და ადამიანებს.“ სიტყვა "სამყარო" ამ ლექსში არის ბერძნული "კოსმოსი". სწორედ ამ კოსმოსს განვსაზღვრავ, როგორც მრავალგანზომილებიან სამყაროებს. დედამიწაზე რჩეულებს და მათ ბრძოლებს მოსდევს უხილავი მაყურებლები, რომლებსაც უყვართ ისინი იესო ქრისტეს მიერ გამოცხადებული იგივე დვთაებრივი სიყვარულთ. ისინი ხარობენ თავიანთი სიხარულთ და ტირიან მათთან ერთად, ვინც ტირის, რადგან ბრძოლბ ძალაან მძიმე და შემაშფოთებელია. მაგრამ ეს კოსმოსი ასევე აღნიშნავს ურწმუნო სამყაროს, როგორცაა რომაელი ხალხი, ერთგული ქრისტიანების მკვლელობის მაყურებელი მათარენაზე.

გამოცხადება 5 წარმოგვიდგენს ციურ მაყურებელთა ამ სამჯგუფს: *ოთხი ცოცხალ არსება, ანგელოზები და უხუცესები*, ყველგამარჯვებულები, ისინი გაერთიანებულნი არიან დიდი შემოქმედი ღმერთის სიყვარულთ სავსე მზერის ქვეშ მარადიულდ.

ბმული, რომელიც აკავშირებს „თვალთა სიმრავლეს“ *საღვთო კანონთან*, არის „მოწმობის“ სახელში, რომელსაც ღმერთი ამლევს თავის კანონს ათი მცნების შესახებ. ჩვენ გვახსოვს, რომ ეს კანონი ინახებოდა „უწმინდეს ადგილს“, რომელიც მხოლოდ დვთისთვის იყო დაცული და აკრძალული იყო კაცებისთვის, გარდა „გამოსყიდვის დღისა“. კანონი ღმერთს დარჩა, როგორც „მოწმობა“ და მისი „*ორი ცხრილი*“ მეორე მნიშვნელობას მისცემს სიმბოლურ „

ორ მოწმეს “, რომელიც ციტირებულია გამოცხადების 11:3-ში. » ამ გაკვეთილზე „ თვალთა სიმრავლე “ ცხადყოფს უამრავი უხილავი მოწმის არსებობას, რომლებიც შეესწრო მიწიერ მოვლენებს. ღვთაებრივ აზროვნებაში სიტყვა მოწმე განუყოფელია სიტყვა ერთგულუბისგან. ბერძნულ სიტყვა „მარტუსი“, რომელიც ითარგმნება როგორც „მოწამე“, მშვენივრად განსაზღვრავს მას, რადგან ღვთის მიერ მოთხოვნილ ერთგულუბას საზღვარი არ აქვს. დასულმცირე, იესოს „მოწმემ“ პატივი უნდა სცეს მისი ათი მცნების ღვთაებრივ კანონს, რომელსაც ღმერთი ადარებს მას და განსჯის.

ღვთაებრივი კანონი წინასწარმეტყველებს

აქ მე ვხსნი ფრჩხილს, რათა გამოვხატო 2018 წლის გაზაფხულზე მიღებულ ღვთაებრივი ნათელი. ეს ეხება ღვთის ათი მცნების კანონს. სულმა მიმიყვანა იმის გაგებამდე, თუ რამდენად მნიშვნელოვანია შემდეგი განმარტება: „ დაბრუნდა მოსე და ჩამოვიდა მთიდან მოწმობის ორი დაფითხელში; ცხრილები ეწერა ორივე მხარეს, ეწერა ერთმხარეს და მეორე მხარეს. ცხრილები ღმერთის ნამუშევარი იყო, და მწერლობა კი ღვთის წერა იყო, ცხრილებზე ამოტვიფრული (გამ. 32:15-16). თავიდან გამიკვირდა, რომ არავის არასოდეს გაუთვალისწინებია ეს განმარტება, რომლის მიხედვითაც კანონის ორიგინალური ცხრილები ეწერა მათოთხ სახეზე, ანუ „წინ და უკან“, როგორც „ოთხი ცოცხალი არსების თვალუბი“. წინა ლექსი შესწავლული. ამ დაჭინებით ციტირებულ განმარტებას ჰქონდა მიზეზი, რომლის აღმოჩენაც სულმა მომცა. მთლიანი ტექსტი თავდაპირველდ თანაბრად დაბალნსებული იყო ორი ქვის მაგიდის ოთხივე მხარეს. პირველს წინ გამოსახული იყო პირველი მცნება და ნახევარი მეორე; მის უკანა ნაწილი მეორეს და მესამეს მთლიანად ატარებდა. მეორე მაგიდაზე ფრონტზე სრულდ იყო ნაჩვენები მეოთხე მცნება; მის უკანა მხარე ატარებდა ბოლო ექვს მცნებას. ამ კონფიგურაციაში, ორი ხილულ მხარე წარმოგვიდგენს პირველ მცნებას და მეორეს, ნახევარში და მეოთხეს, რომელიც ეხება მეშვიდე დღის განწმენდილ დასვენებას. ამ ნივთების გადახედვა ხაზს უსვამს ამ სამ მცნებას, რომლებიც სიწმინდის ნიშნებია 1843 წელს, როდესაც შაბათი აღდგა და მოითხოვა ღმერთმა. ამ დღეს

პროტესტანტები გახდნენ მემკვიდრეობით მიღებული რომაული კვირა. ამგვარად, ადგენტიტების არჩევანისა და პროტესტანტების არჩევანის შედეგები ნაჩვენები იქნება ორი ცხრილს უკანა მხარეს. როგორც ჩანს, შაბათის პატივისცემის გარეშე, 1843 წლადან, მესამე მცნებაც ირღვევა: „ღვთის სახელს ტყუილ დიდებენ“, სიტყვასიტყვით „ტყუილ დ“, ისინი, ვინც მას ქრისტეს სიმართლს გარეშე ან მას შემდეგ უხმობენ. 'დაკარგეს. ამგვარად, ისინი განაახლეს ებრაელების მიერ ჩადენილ დანაშაულს, რომელთა პრეტენზია ღმერთს ეკუთვნოდა, როგორც სიცრუეა გამოცხადებული იესო ქრისტეს მიერ გამოცხადების 3:9-ში: „სატანის სინაგოგის წევრები, რომლებიც საკუთარ თავს ებრაელებს უწოდებენ და ასე არ არიან, მაგრამ იტყუებიან.“ 1843 წელს ასე იყო პროტესტანტები, კათოლიკეების მემკვიდრეები. მაგრამ მესამე მცნებამდე, მეორის მეორე ნაწილს ცხადყოფს განაჩენს, რომ ღმერთი გადასცემს ორ მთავარ დაპირისპირებულ ბანაკს. რომაული კათოლიციზმის პროტესტანტ მემკვიდრეებს ღმერთი ეუბნება: „მე ვარ ეჭვიანი ღმერთი, რომელიც სჯის მათათა ცოდვას შვილებზე მესამე და მეოთხე თაობამდე, ვინც მძულს“; მის და სამწუხაროდ, მათ ბედს გაიზიარებს ოფიციალური ადგენტიზმი 1994 წელს „ღებინება“. მაგრამ ის ასევე ეუბნება, პირიქით, წმინდანებს, რომლებიც დაცავენ მის წმიდა შაბათს და მის წინასწარმეტყველურ ნათეს 1843 წლადან 2030 წლამდე: „და ვინც შეიწყალეს ათას თაობამდე მათ ვინც მიყვარს და დცავს ჩემს მცნებებს“. ციტირებულ რიცხვი „ათასი“ დახვეწილ დაგონებს მეშვიდე ათასწლეულს 20-ე გამოცხადების „ათას წელს“, რომელიც იქნება მარადისობაში შესული რჩეული გამარჯვებულების ჯილდო. ჩნდება კიდევ ერთი გაკვეთილი. მოკლებულნი იყვნენ იესო ქრისტეს სულიწმიდის დახმარებას, შედეგად, პროტესტანტებმა და ადგენტიტებმა გაათავისუფლეს ღმერთი თანმიმდევრულად 1843 და 1994 წლებში, ვერ შეძლებენ შეასრულონ მე-2 ცხრილს უკანა მხარეს დაწერილ ბოლო ექვსი მცნება, მათ შორის წინა ეძღვნება მეშვიდე დღის ღვთაებრივ განსვენებას. მეორეს მხრივ, ამ დასვენების დამკვირვებლები მიიღებენ იესო ქრისტეს დახმარებას, დაემორჩილონ ამ მცნებებს, რომლებიც ეხება ადამიანის მოვალეობებს მოყვასის მიმართ. ღვთის საქმეები ჯერ კიდევ მოსესათვის კანონის

ცხრილების გადაცემით იძენს მნიშვნელობას, როლს და გამოყენებას, როგორც გასაკვირი, ისე მოულოდნელი დასასრულოს დროს, 2018 წელს. შაბათის აღდგენის ცნობა ამით ძლიერდება და ადასტურებს ყოვლისშემძლე ღმერთიესოქრისტეს.

აი,ახლ ის ფორმა, რომელშიც ათი მცნება ჩანს.

ცხრილი 1-წინა:რეცეპტები

ღმერთი წარმოაჩენს საკუთარ თავს

"*მე ვარ იაჰვე, შენი ღმერთი, რომელმაც გამოგიყვანა ეგვიპტის ქვეყნიდან, მონობის სახლდან.*" (იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ გამომსყიდველ სისხლთ გადარჩენილ ყველ რჩეულ შედის; მონობის სახლ ცოდვას; ეშმაკის იმიტირებულ ნაყოფი).

1 მცნება: კათოლიკური ცოდვა 538 წლდან, პროტესტანტი 1843 წლდან და ადგენტი 1994 წლდან

"*ჩემს გარდა სხვა ღმერთები არ გყავს.*"

მე-2 მცნება: 1^{ნაწილი} : კათოლიკური ცოდვა 538 წლდან.

"*ნუ გააკეთებ შენთვის ქანდაკებას ან რაიმე სახის გამოსახულებას იმის შესახებ, რაც ზეცაშია, დაბლ მიწაზე და მიწის ქვემოთ წყლებში. ნუ თავგანისცე მათ და ნუ ემსახურები მათ.*"

ცხრილი 1-უკან:შედეგები

მე-2^{მცნება} : მე-2^{ნაწილი}.

"... რადგან მე, იაჰვე, შენი ღმერთი, ვარ ეჰვიანის ღმერთი, რომელიც ვსჯის მამების და ნაშაულს შვილებზე მესამე და მეოთხე თაობამდე, ვინც მძულს (კათოლიკეები 538 წლდან; პროტესტანტები 1843 წლდან; ადგენტი 1994 წლდან.) და ვინც წყალობას ავლენს ათასი თაობის მიმართ ვინც მიყვარს და იცავს ჩემს მცნებებს. (მეშვიდე დღის ადგენტი 1843 წლდან; უახლესი, 1994 წლდან).

მე-3 მცნება: ^{არღვევენ} კათოლიკეებს 538 წლდან, პროტესტანტებს 1843 წლდან და ადგენტი 1994 წლდან).

"*ნუ იტყვი ტყუილდ იაჰვეს, შენი ღმერთის სახელს; რადგან იაჰვე არ დატოვებს და უსჯელს, ვინც მის სახელს ტყუილდ დმოიხსენიებს.*"

ცხრილი 2-წინა:რეცეპტი

მე-4 მცნება: მისი დარღვევა ქრისტიანულ კრების მიერ 321 წლდან აქცევს მას დან .8:13-ის „

და მანგრეველ ცოდვად“ ; მას 538 წლადან არღვევს კათოლიკური სარწმუნოება, ხოლო 1843 წლადან - პროტესტანტული რწმენა .

„ გაიხსენეთ შაბათი, რათა ის წმინდა დღე იცვათ იმუშავეთ ექვსი დღე და გააკეთეთ მთელი შენი საქმე. მაგრამ მეშვიდე დღე იაჰვეს, შენი ღმერთის შაბათია, ნურც შენ, არც შენი შვილი, არც შენი ქალიშვილი, არც შენი კაცი, არც შენი მსახური, არც შენი პირუტყვი და არც შენს კარში მყოფი უცხო. რადგან ექვს დღეში შექმნა უფალმა ცა, დედამიწა, ზღვა და ყველგერი, რაც მათშია და დაისვენა მეშვიდე დღეს; ამიტომ აკურთხა უფალმა შაბათი და გაანათლა იგი . »

ცხრილი 2: საპირისპირო: შედეგები : ეს ბოლო ექვსი მცნება არღვევს ქრისტიანულ რწმენას 321 წლადან; კათოლიკური სარწმუნოებით 538 წლადან; პროტესტანტული რწმენით, 1843 წლადან და 1994 წელს „ღებინების“ ადგენტიტური რწმენით "ბოლოები" 1994 წლადან 2030 წლამდე .

მე-5^{მცნება}

„ პატივი ეცი მამას და დედას, რათა დღეგრძელო იყოს იმ მიწაზე, რომელსაც გაძლევს უფალი, შენი ღმერთი. »

მე-6^{მცნება}

„ ~~არ მოკლ~~ . არ ჩაიდინოთ მკვლელობა . " (ბოროტმოქმედი მკვლელობის ტიპის ან ცრურელოგიის სახელთ)

მე-7^{მცნება}

„ ნუ იმრუშობ. »

მე-8^{მცნება}

„ არ მოიპარო. »

მე-9^{მცნება}

„ ნუ მოწმობ ცრუმოწმედ შენი მოყვასის წინააღმდეგ . »

მე-10^{მცნება}

„ ნუ ისურვებ შენი მეზობლის სახლს; არ გინდოდეს შენი მოყვასის ცოლი, არც მისი მსახური, არც მისი მოახლუ, არც მისი ხარი, არც მისი ვირი და არც არაფერი, რაც შენს მეზობელს ეკუთვნის. »

აქ ვხურავ ამ დიდებულ და სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან ფრჩხილს .

ლექსი 7: „ პირველი ცოცხალი არსება ლომს ჰგავს, მეორე ცოცხალი არსება ხბოს ჰგავს, მესამე ცოცხალი

არსებას ადამიანის სახე აქვს, მეოთხე ცოცხალ არსებას ჰგავს არწივს, რომელიც დაფრინავს“.

მაშინვე ვთქვათ, ეს მხოლოდ სიმბოლოებია. იგივე გზავნილი წარმოდგენილია ეზეკ.1:6-ში აღწერილობის ვარიაციებით. ოთხი იდენტური ცხოველია, თითოეულს ოთხი განსხვავებული სახე აქვს. აქ ჯერ კიდევ ოთხი ცხოველი გვყავს, მაგრამ თითოეულს მხოლოდ ერთი სახე აქვს, ოთხივე ცხოველში განსხვავებული. ეს მონსტრები, შესაბამისად, არ არიან რეალური, მაგრამ მათი სიმბოლური გზავნილი ამაღლებულია. თითოეული მათგანი წარმოადგენს მარადიულ უნივერსალურ ცხოვრების სტანდარტს, რომელიც ეხება, როგორც ვნახეთ, თვითღმერთს და მის მრავალგანზომილებიან უნივერსალურ ქმნილებებს. ის, ვინც განსხეულდა თავის ღვთაებრივ სრულყოფილებაში, საყოველთაო ცხოვრების ამ ოთხკრიტერიუმში, არის იესო ქრისტე, რომელშიც არის ლომის სამეფო და ძალ მსაჯ.14:18; ხბოს მსხვერპლშეწირვისა და სამსახურის სული; ადამიანის ხატება ღმერთის შესახებ; და მფრინავი არწივის უზენაესი ციური ამაღლების ბატონობა. ეს ოთხი კრიტერიუმი გვხვდება საყოველთაო მარადიულ ციურ ცხოვრებაში. ისინი შეადგენენ ნორმას, რომელიც ხსნის ღვთაებრივი პროექტის წარმატებას, რომელსაც ებრძოდნენ მეამბოხე სულელები. იესომ თავისი მუდმივი მიწიერი მსახურების დროს თავის მოციქულებსა და მოწაფეებს წარუდგინა სრულყოფილი მოდელი; მივიდა იქამდე, რომ დაიბანა ფეხები თავის მოწაფეებს, სანამ მისი სხეული ჯვარცმის წამებას გადასცემდა, რათა გამოისყიდოს მათ ადგილს, როგორც " ხბოს ", ყველ მისი რჩეულს ცოდვები. ასევე, ყველმ გამოიკვლიოს საკუთარი თავი, რათა იცოდეს, შეესაბამება თუ არა მარადიულ ცხოვრების ამ ნორმის უარყოფა მის ბუნებას, მის მისწრაფებებსა და სურვილებს. ეს არის ხსნის შეთავაზების სტანდარტი, რომელიც უნდა იქნას მიღებული ან უარყოფილი.

ლუქსი 8: „ოთხ ცოცხალ არსებას აქვს ექვსი ფრთა და სავსეა თვალებით გარშემო და შიგნით ისინი არ წყვეტენ თქმის დღე და ღამე: წმიდა, წმიდა, წმიდა აუფალო ღმერთი, ყოვლისშემძლე, რომელიც იყო, არის და მოვა!“»

ციური სამსჯავროს ფონზე, ეს სცენა ასახავს პრინციპებს, რომლებიც მუდმივად გამოიყენება ზეცასა და დედამიწაზე იმ არსებების მიერ, რომლებიც ღვთის ერთგულები არიან.

სხვა სამყაროს არსებების ციურ სხეულებს არ აქვთ ფრთების გადაადგილების საჭიროება, რადგან ისინი არ ექვემდებარებიან მიწიერი განზომილების კანონებს. მაგრამ სული იღებს მიწიერ სიმბოლოებს, რომელთა გაგებაც ადამიანს შეუძლია. მათ „ექვსი ფრთის“ მინიჭებით, ის გვიჩვენებს რიცხვის სიმბოლურ მნიშვნელობას, რომელიც ხდება ციური და ანგელოზების რიცხვი. ეს ეხება უცოდველ სამყაროებს და ანგელოზებს, რომელთაგან პირველი შეიქმნა სატანა, მეამბოხე ანგელოზი. ღმერთმა თავის პირად სამეფო „ბექედად“ რომ მიაკუთვნა რიცხვი „შვიდი“, რიცხვი ნშეიძლება ჩაითვალოს მისი პიროვნების „ბექედად“, ხოლო ეშმაკის შემთხვევაში „ნიშანს“, მაგრამ ის იზიარებს. ეს რიცხვი 6, სადაც სამყარო რჩება სუფთა და ღვთის მიერ შექმნილ ყველ ანგელოზი, კარგი და ცუდი. ანგელოზის ქვემოთ მოდის ადამიანი, რომლის რიცხვი იქნება "5", რაც გამართლებულია მისი 5 გრძნობით, ხელს 5 თითით და ფეხის 5 თითით. ქვემოთ მოდის უნივერსალური სიმბოლოს ნომერი 4, რომელიც მითითებულია 4 კარდინალური წერტილით, ჩრდილოეთით, სამხრეთით, აღმოსავლეთით და დასავლეთით. ქვემოთ მოდის სრულყოფილების ნომერი 3, შემდეგ არასრულყოფილების 2 და ერთიანობის, ანუ სრულყოფილ კავშირის 1. ოთხი ცოცხალი არსების თვალში არის „ირგვლოვ და შიგნით“ და უფრო მეტიც, „წინ და უკან“. ვერაფერი გაექცევა ამ ციური მრავალგანზომილებიანი უნივერსალური ცხოვრების მხერას, რომელსაც ღვთაებრივი სული მთლიანად იკვლევს, რადგან მისი საწყისი მასშია. ეს სწავლება სასარგებლოა, რადგან დღევანდელ დედამიწაზე, ცოდვებისა და ცოდვილთა ბოროტების გამო, მათ „თავისში“ შენახვით, ადამიანს შეუძლია დაძალოს თავისი ფარული აზრები და ბოროტება სხვა ადამიანების წინააღმდეგ მიმართულ პროექტებისგან. ზეციურ ცხოვრებაში ასეთი რამ შეუძლებელია. ზეციური ცხოვრება ბროლივით გამჭვირვალა, რადგან ბოროტება განდევნილი იქნა მისგან, ეშმაკთან და მის ბოროტ ანგელოზებთან ერთად, გადმოგდებულ იქნა დედამიწაზე, გამოცხადების 12:9-ის მიხედვით, იესოს ცოდვაზე და მკვდარზე გამარჯვების შემდეგ. ღმერთის სიწმინდის გამოცხადება სრულყოფილად (სამჯერ: წმინდა) ამ სუფთა სამყაროების მკვიდრთა მიერ სრულდება. მაგრამ ეს გამოცხადება სიტყვებით არ სრულდება; ეს არის მათი ინდივიდუალური და

კოლექტიური სიწმინდის სრულყოფილება, რომელიც მუდმივ ნაწარმოებებში აცხადებს მათ შემქმნელ ღმერთის სიწმინდის სრულყოფილებას. ღმერთი ავლენს თავის ბუნებას და სახელს გამოცხადების 1:8-ში მოყვანილ ფორმით: " *მე ვარ ალფა და ომეგა*", *ამბობს უფალ ღმერთი, რომელიც არის და რომელიც იყო და რომელიც მოვა, ყოველს შემძლე*. გამოთქმა „ *ვინ არის, ვინ იყო და ვინ უნდა მოვიდეს* “ შესანიშნავად განსაზღვრავს შემოქმედი ღმერთის მარადიულ ბუნებას. უარს ამბობენ მას სახელთ, რომელიც მან თავად დაარქვა, „იაჰვეჰ“, კაცები მას „უფალს“ უწოდებენ. მართლაც, ღმერთს სახელი არ სჭირდებოდა, ვინაიდან უნიკალური და ღვთიური კონკურენტის გარეშე, მას არ სჭირდება სახელი, რათა განასხვავოს იგი სხვა ღმერთებისგან, რომლებიც არ არსებობს. ღმერთი მაინც დათანხმდა უპასუხა მოსეს თხოვნას, რომელიც უყვარდა და რომელიც უყვარდა. ასე რომ, მან საკუთარ თავს დაარქვა სახელი "YaHwéh", რომელიც ითარგმნება ზმნით "იყოს", ებრაული არასრულყოფილს მხოლოდით მესამე პირში. ეს „არასრულყოფილი“ დრონიშნავს მიღწევას, რომელიც ვრცელდება დროში, შესაბამისად, ჩვენს მომავალზე დიდი დრო, ფორმა „რომელიც არის, რომელიც იყო და რომელიც იქნება“ შესანიშნავად თარგმნის ამ ებრაული არასრულყოფილს მნიშვნელობას. ფორმულა „*ვინც არის, ვინ იყო და ვინ უნდა მოვიდეს*“ მაშასადამე, ღმერთის გზაა მისი ებრაული სახელს „იაჰვეჰ“ თარგმნის, როდესაც ის უნდა მოერგოს დასავლურ ენებს, ან ებრაულს გარდა. ნაწილი „და რომელიც მოდის“ აღნიშნავს ქრისტეანული რწმენის საბოლოო ადვენტისტურ ფაზას, რომელიც დამკვიდრებულა ღვთის გეგმაში და ნ.8:14-ის ბრძანებულებით 1843 წლიდან. ამიტომ არჩეული ადვენტისტების ხორცშია სამგზის სიწმინდის გამოცხადება. ღმერთის შესრულებულია. იესო ქრისტეს ღვთაებრიობა ხშირად კამათობდნენ, მაგრამ ეს უდავოა. ამის შესახებ ბიბლია ამბობს ებრ.1:8-ში: „ *მან უთხრა მეს: შენი ტახტი, ღმერთო, მარადიულია; შენი მეფობის კვერთხი სამართლიანობის კვერთხია;* “. ხოლო ფილიპეს, რომელიც იესოს სთხოვს, ეჩვენებინა მისთვის მამა, იესო პასუხობს: „ *ამდენი ხანია შენთან ვარ და არ მიცნობ, ფილიპე! ვინც მე მიხილს, მიხილს მამა; როგორ ამბობ: გვაჩვენე მამაო?* (იოანე 14:9).

ლუქსები 9-10-11: „ *როცა ცოცხალნი ამღვვენ დიდებას, პატივს და მადლოებებს ტახტზე მჯდომს,*

მას, ვინც ცოცხლობს მარადიულ დოცდაოთხი უხუცესი ეცემა ტახტზე მკდომის წინაშე და ~~თავჯანს-სცემენ-~~ და თავჯანი ეცით მას, ვინც ცოცხლობს უკუნითი უკუნისამდე, და დაყარეს თავიანთი გვირგვინები ტახტის წინაშე და თქვეს: შენ ღირსი ხარ, უფალო ჩვენო და ღმერთო ჩვენო, მიიღო დიდება, პატივი და ძალა; რადგან შენ შექმენი ყველფერი და შენი ნებითა რსებობს და შეიქმნა“.

მე-4 თავი მთავრდება შემოქმედი ღმერთის განდიდების სცენით. ეს სცენა გვიჩვენებს, რომ ღვთაებრივი მოთხოვნა, „გეშინოდეთ ღვთისა და მისცეთ მას დიდება...“, გამოთქმულ გამოცხადების პირველ ანგელოზის გზავნილში, მოისმინეს და კარგად ესმოდათ 1843 წლადან შერჩეულმა ბოლო არჩეულმა ჩინოვნიკებმა; მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, რჩეულთა მიერ, რომლებიც ცოცხლები და რჩენი იესო ქრისტეს დიდებაში დაბრუნების დროს; რადგან მხოლოდ მათთვის იყო მომზადებული და სრულდ განათებული აპოკალიფსის გამოცხადება ღვთის მიერ არჩეულ დროს, 2018 წლის გაზაფხულადან. ამგვარად, გამოსყიდულები გამოხატავენ თავჯანისცემასა და ქებას, მთელმათ მაღლიერებას იესო ქრისტეს მიმართ, იმ ფორმით, რომელშიც, ყოვლისშემძლე ეწვია მათ, რათა გადაერჩინა ისინი ცოდვისა და სიკვდილისგან, მისი ხელუასი. ურწმუნო კაცობრიობას მხოლოდ იმის სჯერა, რასაც ხედავს, როგორც მოციქული თომა, და რადგან ღმერთი უხილვია, იგი განწირულია უფლებელყოს მისი უკიდურესი სისუსტე, რაც მას მხოლოდ სათამაშოდ აქცევს, რომლთაც ის მანიპულირებს თავისი ღვთაებრივი ნების შესაბამისად. მას მაინც აქვს საბაბი, რომელიც არ გაამართლებს მას, რომ არ იცნობდა ღმერთს, სატანას, რომელიც არ აქვს, რადგან ღმერთის შეცნობა არჩია მის წინააღმდეგ ბრძოლაში შესვლს; ეს ძნელდ დასაჯერებელია, მაგრამ მართალია და ასევე ეხება ბოროტ ანგელოზებს, რომლებიც მას გაჰყვნიენ. პარადოქსულია, რომ თავის უფალო არჩევანის მრავალო განსხვავებულ და თუნდაც საპირისპირო ნაყოფი მოწმობს იმ ავთენტურ და სრულ თავისუფლებაზე, რომელიც ღმერთმა მისცა თავის ციურ და მიწიერ ქმნილებებს.

გამოცხადება 5: კაცის ძე

როცა იესო ხალხს წარუდგინა, პილტემ თქვა: „აკა კაცი“. თავად ღმერთი უნდა მოსულიყო და ხორციელ სახე მიეღო, რათა „ადამიანი“ გამოჩენილიყო მისი გულსა და სურვილს მიხედვით. სიკვდილმა დაარტყა ადამიანთა პირველ წყვილს, ღვთისადმი და უმორჩილებლობის ცოდვის გამო. მათი ახალ სამარცხვინო მდგომარეობის ნიშნად ღმერთმა აიძულა ისინი აღმოეჩინათ ფიზიკური სიშიშველე, რაც მხოლოდ გარეგნულ ნიშანი იყო მათი შინაგანი სულიერი სიშიშველსა. ამ დასაწყისიდან, მათი გამოსყიდვის პირველი განცხადება გაკეთდა ცხოველების ტყავისგან დაზადებულ ტანსაცმელს მიცემით. ასე მოკლეს კაცობრიობის ისტორიაში პირველი ცხოველი, შეგვიძლია ვიფიქროთ, რომ ეს იყო ახალაზრდა ვერძი ან ბატკანი სიმბოლოზმის გამო. 4000 წელს შემდეგ, ღვთის კრავი, რომელიც ართმევს ქვეყნიერების ცოდვებს, მოვიდა თავისი კანონიერად სრულყოფილი სიცოცხლე შესთავაზა კაცობრიობის რჩეულთა გამოსასყიდად. მაშასადამე, ღვთის მიერ წმინდა მადლით შეთავაზებული ეს ხსნა მთლიანად იესოს სიკვდილს ეყრდნობა, რომელიც მის რჩეულებს საშუალებას აძლევს ისარგებლონ მისი სრულყოფილი სამართლიანობით; და ამავე დროს, მისი სიკვდილი გამოისყიდის მათ ცოდვებს, რომელთა ნებაყოფლობით მატარებელი თავად გახდა. მას შემდეგ იესო ქრისტე გახდა ერთადერთი სახელი, რომელსაც შეუძლია ცოდვილს გადარჩენა მთელ დედამიწაზე და მისი ხსნა მოქმედებს ადამისა და ევას შემდეგ.

ადამიანის “ფიგურის ქვეშ”, მას ეძღვნება. იესო არა მხოლოდ იხსნის თავის რჩეულებს მისი გამომსყიდველი სიკვდილით, არამედ იხსნის მათ მიწიერი ცხოვრების მანძილზე მათი დამცველობით. და სწორედ ამ მიზნით აფრთხილებს მათ იმ სულიერი საფრთხის შესახებ, რომელიც ეშმაკმა დააყენა მათ გზაზე. მისი ტექნიკა არ შეცვლილ: როგორც მოციქულთა დროს, იესო მათ იგავებით ესაუბრება, რომ სამყაროს ესმის, მაგრამ არ ესმის; რაც არ ეხება მის არჩეულ ჩინოვნიკებს, რომლებიც მოციქულების

მსგავსად პირდაპირ მისგან იღებენ მის განმარტებებს. მისი გამოცხადება "აკოკალოფსი" რჩება ამ უთარგმნელ ბერძნულ სახელს ქვეშ, ამ გიგანტური იგავი, რომელიც მსოფლომ არ უნდა გაიგოს. მაგრამ მისი რჩეულებისთვის ეს წინასწარმეტყველება ნამდვილად არის მისი "გამოცხადება".

მუხლ 1: " მაშინ ვიხილუ ტახტზე მჯდომის მარჯვენაში წიგნი, რომელიც დაწერილ იყო შიგნით და გარეთ და ბეჭდილი შვიდი ბეჭდით."

ტახტზე დგას ღმერთი და მას მარჯვენა ხელში აქვს, ამიტომ მისი კურთხევითარის დაწერილი წიგნი „ შიგნიდან და გარედან “. რაც წერია „ შიგნით“ არის გაშიფრული გზავნილი, რომელიც დაცულია მისი რჩეულებისთვის, რომელიც რჩება დახურულ და გაუგებარი მსოფლოს ხალხის, ღვთის მტრების მიერ. რაც წერია „ გარეთ“ არის დაშიფრული ტექსტი, ხილული, მაგრამ გაუგებარი ადამიანური სიმრავლისთვის. გამოცხადების წიგნი დალუქულია „ შვიდი ბეჭდით “. ამ განმარტებაში ღმერთი გვეუბნება, რომ მხოლოდ „ მეშვიდე ბეჭდის “ გახსნა მის სრულგახსნას იმლუვა. სანამ ბეჭედი რჩება მის დასალუმს, წიგნის გახსნა შეუძლებელია. ამგვარად, წიგნის მთელ გახსნა და მოკიდებულ იქნება იმ დროზე, რომელიც ღმერთმა დანიშნა „ მეშვიდე ბეჭდის “ თემისთვის. ეს იქნება მოხსენიებულ სათაურით " ცოცხალ ღმერთის ბეჭდის " აკო.7-ში, სადაც მეშვიდე დღის დარჩენის, მისი წმინდა შაბათის აღნიშვნა, მისი აღდგენა და ერთგება 1843 წლის თარიღს, რომელიც, შესაბამისად, ასევე იქნება დრო. „ მეშვიდე ბეჭდის “ გახსნა, რომელიც წიგნის პედაგოგიკაში შემოაქვს ჩვენთვის, მისი რჩეულებისთვის ასე მნიშვნელოვანი „ შვიდი საყვირის “ თემას.

მუხლ 2: „ და ვიხილუ ძლევამოსილ ანგელოზი, რომელიც ხმამაღლ დადადებდა: ვინ არის ღირსი წიგნის გახსნისა და მისი ბეჭდების გატეხვის? »

ეს სცენა არის ფრჩხილები წინასწარმეტყველების მონტაჟში. გამოცხადების წიგნი არ უნდა გაიხსნას სამოთხეში, წინა მე-4 თავის კონტექსტში. რჩეულებს ეს სჭირდებათ იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე, სანამ ისინი ეშმაკის მახეში არიან გამოვლენილნი. ძალ ღვთის ბანაკშია და ძლიერი ანგელოზი არის იაკვებს ანგელოზი, ღმერთი მიქაელის ანგელოზური სახით. დალუქული წიგნი უაღრესად მნიშვნელოვანი და წმინდაა, რადგან მისი

ბეჭდების გატეხვას და გახსნას ძალა მალაღობა და ღირსება სჭირდება.

მუხლ 3: „ და ვერავინ ცაში, ვერც მიწაზე, ვერც მიწის ქვეშ ვერავინ შეძლო გრაგნილოს გახსნა და დახედვა. »

თავად ღმერთის მიერ დაწერილი წიგნი ვერ გახსნის მის არცერთზეციურ და მიწიერ ქმნილებას.

ლუქსი 4: „ და მე ვტიროდი დიდად რადგან არავინ აღმოჩნდა ღირსი, გაეხსნა წიგნი ან დახედოს მას. »

იოანე, ისევე როგორც ჩვენ, მიწიერი არსებაა და მისი ცრემლები გამოხატავს კაცობრიობის შეშფოთებას ეშმაკის მიერ დადგმულ ხაფანგების წინაშე. როგორც ჩანს, ის გვეუბნება: „ვინ შეიძლება გადარჩეს გამოცხადების გარეშე? “. ამგვარად ცხადყოფს მისი შინაარსის უცოდინარობის ძალაღობა ტრაგიკულ ხარისხს და მის ფატალურ შედეგს: ორმაგ სიკვდილს.

ლუქსი 5: „ და ერთმა მოხუცმა მითხრა: ნუ ტირი; აჰა, იუდას ტომის ლომმა, დავითის ფესვმა, გაიმარჯვა გრაგნილსა და მისი შვიდი ბეჭდის გასახსნელად »

იესო ქრისტეს მიერ მიწიდან გამოსყიდული „ მოხუცები “ კარგად არიან განზღებულნი, რომ იესო ქრისტეს სახელს ყველს ცოცხალ არსებაზე მალაღობა იმადღონ. ისინი აღიარებენ მასში ბატონობას, რომელიც მან თავად გამოაცხადა, რომ მიიღო მამისაგან დაზეციური არსებებისაგან მათე 28:18: „ მოვიდა იესო და ასე ელაპარაკა მათ: მთელი ძალა უფლება ზეცაში მომეცა მე და დედა მიწაზე. იესოში მისი განსახიერების მიზანში ღმერთმა შთააგონა იაკობი, რომელმაც თავისი შვილების შესახებ წინასწარმეტყველებდა იუდას შესახებ: „ იუდა ახალა ზრდა ლომია. ხოცვა-ჟლეტიდან დაბრუნდი, შვილო! მუხლებს იყრის, ლომივით წევს, ლომივით: ვინ აამაღლებს? კვერთხი არ ჩამოშორდება იუდას და ხელწიფის კვერთხი მის ფეხებს შორის, სანამ არ მოვა შილო და ხალხები არ დაემორჩილებიან მას. თავის ვირს ვაზს აკავშირებს, ვირის ქობს კი საუკეთესო ვაზზე; სამოსელს ღვინოში რეცხავს, სამოსს კი ყურძნის სისხლში. მისი თვალები ღვინით წითელა, კბილები კი რძით თეთრი (დაბ.49:8-12). ყურძნის სისხლი იქნება გამოცხადების 14:17-დან 20-ში გამოცხადებულ „ მოსავლს “ თემა, რომელიც ასევე არის ნაწინასწარმეტყველები ესაიას 63-ში. „ დავითის ფესვის “ შესახებ ვკითხულობთ ესა.11:1-დან 5-ში.: „ მაშინ იესეს ღეროდან ტოტი გამოვა და მისი

ფესვებიდან ყლორტები დაიბადებიან. მასზე დაისვენებს უფლოს სული: სიბრძნისა და გონების სული, რჩევისა და ძალის სული, ცოდნის სული და უფლოს შიში. ის უფლოს შიშს შეისუნთქავს; ის არ განსჯის გარეგნულად არ გადაწყვეტს ხმებზე. მაგრამ ის სამართლიანად განიკითხავს ღარიბებს და სამართლიანად განიკითხავს დედამიწის ღარიბებს; თავისი სიტყვით მიწას კვერთხვით დაარტყამს და თავისი ტუჩების სუნთქვით მოკლავს ბოროტებს. სიმართლე იქნება მისი გვერდების სარტყელო და ერთგულება - მისი წელს სარტყელო“. იესოს გამარჯვება ცოდვასა და სიკვდილზე, მისი ხელფასი, ანიჭებს მას ლეგიტიმურ და ლეგიტიმურ უფლებას გახსნას გამოცხადების წიგნი, რათა მისი რჩეული გააფრთხილონ და დაიცვან იმ მომაკვდინებელ რელიგიური ხაფანგებისგან, რომლებსაც ის აყენებს ეშმაკის მიერ. ურწმუნოების შესაცდენად მაშასადამე, წიგნი სრულდ იქნება გახსნილი იმ დროს, როდესაც ძალში შევა დანიელს 8:14-ის ბრძანებულება, კერძოდ, გაზაფხულს პირველ დღეს 1843 წელს; მაშინაც კი, თუ მისი არასრულყოფილ გაგება დროთა განმავლობაში საჭიროებს გადახედვას, 2018 წლამდე.

ლექსი 6: „და ვიხილუ ტახტისა და ოთხი ცოცხალ არსების შუაგულში და უხუცესთ შორის კრავი, რომელიც იქ იყო დაკლული. მას ჰქონდა შვიდი რქა და შვიდი თვალი, რომლებიც მთელ დედამიწაზე გაგზავნილი ღვთის შვიდი სულია.“

კრავის არსებობა „ტახტის შუაში“, რადგან ის არის ღმერთი თავისი მრავალფორმიანი განწმენდით, არის ერთდროულად უნიკალური შემოქმედი ღმერთი, მთავარანგელოზი მიქაელო, იესო ქრისტე, ღვთის კრავი და წმიდა. სული ანუ „ღვთის შვიდი სული გაგზავნილია მთელ დედამიწაზე“. მისი "შვიდი რქა" სიმბოლოა მისი ძალის განწმენდას და მის "შვიდ თვალს", მისი მზერის განწმენდას, რომელიც სიღრმისეულად იკვლავს მისი ქმნილების აზრებსა და ქმედებებს.

ლექსი 7: „მოვიდა და ტახტზე მჯდომის მარჯვენა ხელიდან აიღო გრაგნილი.“

ეს სცენა ასახავს გამოცხადების 1:1-ში ჩაწერილ სიტყვებს: „იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა მისცა მას, რათა ეჩვენებინა თავის მონებს, რა უნდა მომხდარიყო სწრაფად და რომელიც მან თავისი ანგელოზის გაგზავნით აცნობა თავის მონას იოანეს“. ეს გზავნილი მიზნად ისახავს

გვითხრას, რომ გამოცხადების შინაარსი შეუზღუდავი იქნება, რადგან ის თავად ღმერთის, მამის მიერ არის მოცემული; და ეს მასზე დადებული მთელი მისი კურთხევით, რომელიც მითითებულია მისი „მარჯვენა ხელთ“.

ლუქსი 8: „როცა მან აიღო გრაგნილო, ოთხი ცოცხალი არსება და ოცდაოთხი უხუცესი დაემხო კრავის წინაშე, თითოეულს ჰქონდა არფა და ოქროს ფლკონი საკმევლსა, რაც წმინდანთა ლოცვაა.»

მოდით, ამ ლუქსიდან დავიცვათ ეს სიმბოლური გასაღები: „ოქროს თასები, სავსე სუნამოებით, რომლებიც წმინდანების ლოცვაა“. ყველ ზეციური და მიწიერი არსება, რომელიც არჩეულია მათი ერთგულებით, ემორჩილება „კრავის“ იესო ქრისტეს, რათა თავი დასცვათ სცეს მას. „არფები“ სიმბოლოა კოლექტიური ქების და თავი დასცვათ სცემის უნივერსალური ჰარმონიისა.

ლუქსი 9: „და მღეროდნენ ახალი სიმღერა და ამბობდნენ: ღირსი ხარ, აიღო გრაგნილო და გახსნო მისი ბეჭდები; რადგან დახოცეს და შენი სისხლით გამოისყიდე ღმერთისთვის კაცები ყველ ტომიდან, ენიდან, ხალხიდან და ერიდან;»

ეს „ახალი სიმღერა“ აღნიშნავს ცოდვისგან განთავისუფლებას და, დროებით, აჯანყების წამქეზებელთა გაუჩინარებას. რადგან ისინი სამუდამოდ გაქრებიან მხოლოდ უკანასკნელ განკითხვის შემდეგ. იესო ქრისტეს გამოსყიდულები მოდიან ყველ წარმოშობიდან, ყველ ფერისა და ადამიანური რასიდან, „ყოველ ტომიდან, ენიდან, ხალხიდან და ერიდან“; რაც ამტკიცებს, რომ გადარჩენის პროექტი მხოლოდ იესო ქრისტეს სახელით არის შემოთავაზებული, შესაბამისად, რასაც აქტ.4:11-12 აცხადებს: „იესო არის ქვა, რომელიც შენს მიერ უარყავი, ვინც აშენებ, და რომელიც იქცა კუთხის უმთავრესად. სხვაში არ არის ხსნა; რადგან არ არსებობს სხვა სახელი ზეცის ქვეშ ადამიანთა შორის მოცემული, რომლითაც უნდა ვიხსნათ“. ამიტომ ყველ სხვა რელიგია უკანონო და ეშმაკური მოჩვენებითი მოტყუებაა. ცრუ რელიგიებისგან განსხვავებით, ჭეშმარიტი ქრისტიანული რწმენა ორგანიზებულია ღმერთის მიერ ლოგიკურად თანმიმდევრული გზით. წერია, რომ ღმერთი არავისთვის არის უცხო; მისი მოთხოვნები ყველ მისი ქმნილების მიმართ ერთნაირია და მის მიერ შეთავაზებულხსნას ჰქონდა ფასი, რომლის გადახდაც თავად მოვიდა. ამ გამოსყიდვისთვის დატანჯული, ის

გადაარჩენს მხოლოდ იმ ადამიანებს, რომლებსაც ის თვლის, რომ ღირსები არიან ისარგებლონ მისი მოწამეობით.

ლუქსი 10: „შენ ისინი გახადე ისინი ჩვენი ღმერთის სამეფოდ და მღვდლებად და ისინი იმეფებენ და მიწაზე“.

იესოს მიერ ქადაგებულ ცათა სასუფეველს ჩამოყალიბდა. „უფლების მიღება მსაჯულს“, რჩეულები მეფეებს ადარებენ გამოცხ.20:4-ის მიხედვით. თავიანთი ძველი შეთანხმების დროს „მღვდლები“ სთავაზობდნენ სიმბოლურ ცხოველებს ცოდვის გამო. ზეციური სამსჯავროს „ათასი წლის“ განმავლობაში, რჩეულები ასევე, თავიანთი განკითხვით, მოამზადებენ დიდი საყოველთაო მსხვერპლს უკანასკნელ მსხვერპლს, რომელიც ერთბაშად გაანადგურებს ყველს დაცემულ ციურ და მიწიერ არსებებს. „მეორე სიკვდილის ცეცხლის ტბის“ ცეცხლ მოსპობს მათ განკითხვის დღეს. მხოლოდ ამ განადგურების შემდეგ, ღვთის მიერ აღორძინებული, განახლებული დედამიწა მიიღებს გამოსყიდულ რჩეულებს. მხოლოდ მაშინ არის, რომ იესო ქრისტესთან, *მეფეთა მეფესთან და უფალთა უფალთან ერთად* გამოცხადების 19:16, „ისინი იმეფებენ და მიწაზე“.

ლუქსი 11: „შევხედე და გავიგონე მრავალი ანგელოზის ხმა ტახტის, ცოცხალ არსებებისა და უხუცესების ირგვლივ და მათი რიცხვი იყო ათასობით ათასი და ათასობითათასი“.

ეს ლუქსი გაერთიანებულს წარმოგვიდგენს მაცურებელთა სამ ჯგუფს, რომლებიც მიწიერი სულიერი ბრძოლების მომსწრენი არიან. სული ამჯერად ნათლად ახსენებს ანგელოზებს, როგორც კონკრეტულ ჯგუფს, რომელთა რიცხვი ძალა და დიდია: „*მირიადები და ათასობითათასი*“. უფლის ანგელოზები ამჟამად ახლო მეზობლები არიან, რომლებიც ემსახურებიან მის გამოსყიდულს, მის მიწიერ რჩეულს, რომელსაც ისინი იცავენ, იცავენ და ასწავლიან მისი სახელით. ფრონტის ხაზზე, ღვთის ეს პირველი მოწმეები ჩაწერენ დედამიწაზე ცხოვრების ინდივიდუალურ და კოლექტიური ისტორიას.

ლუქსი 12: „*მათქვეს დიდი ხმით და კლულო კრავი ღირსია მიიღოს ძალა, სიმდიდრე, სიბრძნე, ძალა, პატივი, დღება და ქება.*»

ანგელოზები და ეხმარენ დედამიწაზე მათი წინამძღოლს, მიქაელს მსახურებას, რომელიც ჩამოართვა თავს ყველს ღვთაებრივი

ძალ უფლები სგან, რათა გამხდარიყო სრულყოფილი ადამიანი, რომელმაც შესწირა თავი ნებაყოფლობით მსხვერპლად მის მიერ ჩადენილ ცოდვების გამოსყიდვის მიზნით ოფიციალური პირები. მაღლს შეთავაზების დასასრულს, რჩეულ ალღა და შევიდნენ ალექსულ მარადისობაში, ანგელოზები აღადგენდნენ ღვთის ღვთაებრივ ქრისტეს, ყველ იმ თვისებას, რაც მას ჰქონდა მიქაელში: ” ძალ, სიმდიდრე, სიბრძნე, ძალ, პატივი, დიდება. და დიდება. »

ლუქსი 13: „ და ყოველ ქმნილება, რომელიც არის ცაში, მიწაზე, მიწის ქვეშ, ზღვაში და ყველფერი, რაც მასშია, გავიგონე, რომ ამბობდნენ: ტახტზე მჯდომარე და კრავი იყოს დიდება, პატივი, დიდება და ძალ, უკუნითი უკუნისამდე! »

ღვთის ქმნილებები ერთს ულოვანი არიან. ყველს უყვარდა მისი სიყვარულს გამოვლენება, რომელიც გამოვლენდა მისი პიროვნების საჩუქრით იესო ქრისტეში. ღმერთის მიერ შემუშავებული პროექტი დიდებულ წარმატებაა. მისი მოსიყვარულე არსებების შერჩევა შესრულებულია. ლუქსი იღებს პირველ ანგელოზის გზავნილს ფორმას გამოცხადების 14:7-დან: „ მან დიდი ხმით თქვა: გეშინოდეთ ღვთისა და განადიდეთ მას, რადგან დაგა მისი განკითხვის ჟამი; და თაყვანი ეცით მის წინაშე, ვინც შექმნა ცა და დედამიწა, ზღვა და წყლის წყაროები “. 1843 წლადან მოყოლებული ბოლო არჩევანი ეფუძნება ამ ლუქსის გაგებას. და რჩეულებმა მოისმინეს და უპასუხეს ქრისტიანულ სარწმუნოებაში აღადგინეს მეშვიდე დღის დასვენების პრაქტიკა, რომელმაც ასრულბდნენ იესოს მოციქულები და მოწაფეები მის მიტოვებამდე 321 წლს 7 მარტიდან. შემოქმედ ღმერთს პატივი მიაგეს მეოთხე მცნების მიმართ, რომელიც არის მის გულთან ახლოს. შედეგი არის ციური დიდების სცენა, სადაც მისი ყველ ქმნილება, გამოცხადების 14:7-ის პირველ ანგელოზის გზავნილს შესაბამისად, ამბობს: „ ტახტზე მჯდომს და კრავს ქება, პატივი. , დიდება და ძალ უკუნითი უკუნისამდე! “. გაითვალისწინეთ, რომ სიტყვები საპირისპიროდ იმეორებს ანგელოზების მიერ წინა მე-13 მუხლში მოყვანილ სიტყვებს. ალღომის შემდეგ იესომ დაიბრუნა თავისი ზეციური ცხოვრება: მისი ღვთაებრივი „ძალ, სიმდიდრე და სიბრძნე “. დედამიწაზე მისმა უკანასკნელმა მტრებმა უარი თქვეს მას „ დიდებაზე, დიდებაზე, დიდებაზე და

ძალზე “, რაც მას, როგორც შემოქმედ ღმერთს ეკუთვნოდა. ” თავის ძალზე ” მოწოდებით , მან საბოლოოდ დაამარცხა ისინი და ფეხქვეშ გაანადგურა. ასევე, სიყვარულთა და მაღლოერებით აღსავსე, მისი წმინდა და წმინდა ქმნილებები ერთად კანონიერად უბრუნებენ მას დიდების ქვეშევრდომებს.

ლუქსი 14: „ და თქვეს ოთხმა ცოცხალმა არსებამ: *ამინ! და მოხუცები მივიდნენ წინ და თავვანისცეს.* ”

წმინდა სამყაროს მკვიდრი ამტკიცებენ ამ აღდგენას და ამბობენ: „ჭეშმარიტად! მართალა! » და სუბლიმირებულო სიყვარულთ გამოსყიდულო მიწიერი რჩეულები ემხობიან თავიანთ ყოვლს შემძლე შემოქმედ ღმერთს, რომელიც მოვიდა ხორცშესხმად იესოქრისტეში.

**გამოცხადება 6: მსახიობები, ღვთაებრივი
სასჯელები
და ქრისტიანული ეპოქის დროინდელი ნიშნები**

გავიხსენებ 5-ში მოცემულ გაკვეთილს: წიგნის გახსნა შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, როცა „*მეშვიდე ბეჭედი*“ მოიხსნება. ამ გახსნის მიზნით,

ქრისტეს რჩეულმა აბსოლუტურად უნდა დაამტკიცოს მეშვიდე დღის შაბათის პრაქტიკა; და ეს სულიერი არჩევანი ამართლებს მას, მიიღოს ღვთისგან, რომელიც ამტკიცებს მას, მისი სიბრძნე და მისი სულიერი და წინასწარმეტყველური გამჭრიახობა. ამგვარად, ტექსტში არ არის დაკონკრეტებული, რჩეული ამოცნობს გამოცხ.7:2-ში მოხსენიებულ „ღვთის ბეჭედს“ „მეშვიდე ბეჭედთან“, რომელიც კვლავ ხურავს გამოცხადების წიგნს და ის დაუკავშირდება მათ. ორი "ბეჭედი", მეშვიდე დღე განწმენდილ ღვთის მიერ განსვენების დროს. რწმენა განასხვავებს სინათლესა და სიბნელეს შორის. ამრიგად, ყველსთვის, ვინც არ მოიწონებს წმინდა შაბათს, წინასწარმეტყველება და რჩება დახურულ ჰერმეტიულ წიგნად. მან შეიძლება კარგად ამოცნოს გარკვეული აშკარა საგნები, მაგრამ ის ვერ გაიგებს სასიცოცხლო და მკვეთრ გამოცხადებებს, რომლებიც განასხვავებს სიცოცხლესა და სიკვდილს შორის. "მეშვიდე ბეჭედს" მნიშვნელობა გამოჩნდება გამოცხადების 8:1-2-ში, სადაც სულიანიჭებს მას "შვიდი საყვირის" თემის გახსნის როლს. ახლს სწორედამ „შვიდი საყვირის“ მესიჯებში გახდება ნათელი ღმერთის პროექტი. იმის გამო, რომ მე-8 და 9-ის საყვირების თემა პარალელურად მოდის 2-ისა და 3-ის „წერილების“ თემებში წინასწარმეტყველებული ჭეშმარიტებების დასასრულბლად; 6 და 7-ის „ბეჭედი“. ღვთაებრივი სტრატეგია იდენტურია იმისა, რაც მან გამოიყენა დანიელსთვის მიცემულ წინასწარმეტყველური გამოცხადების ასაგებად. ამ თანამდებობისთვის კვალიფიცირებულ რომ მიიღეს წმიდა შაბათის პრაქტიკაში და მისი სუვერენული არჩევანით, სულმა გამიხსნა თავისი გამოცხადებების წიგნი „მეშვიდე ბეჭედს“ გახსნით. მოდით ახლს აღმოვაჩინოთ მისი "ბეჭედების" ვინაობა.

ლუქსი 1: „დავიხედე, როცა კრავმა გახსნა შვიდი ბეჭედი და ნერტი და გავიგონე, რომ ოთხი ცოცხალი არსებიდან ერთმა ჭეჭა-ჭუხილოს ხმით თქვა: მოდი.“

ეს პირველი „ცოცხალი არსება“ აღნიშნავს გამოცხადების 4:7-ის „ლომის“ საკუთრებასა და ძალს, მსაჯ.14:18-ის მიხედვით. ჭეჭა-ჭუხილოს ეს ხმა ღვთაებრივია და ღვთის ტახტიდან მოდის გამოცხ.4:5-ში. ამიტომ ყოვლს შემძლე ღმერთი ლპარაკობს. თითოეული „ბეჭედს“ გახსნა არის მოწვევა ღმერთისგან, რომ დავინახო და გავიგო ხილვის

გზავნილ. იესომ უკვე უთხრა ფილოპეს: „ მოდი და
ნახე “, რათა წაექეცი, გაჰყოლოდა მას.

ლუქსი 2: „ დავიხედე და აჰა, გამოჩნდა თეორი
ცხენი. მას, ვინც მას აჯდა, მშვილდი ჰქონდა; მას
გვირგვინი მისცეს და გამარჯვებულ და
დასაპყრობადგაემართა “.

თეორი მიუთითებს მის სრულყოფილ სიწმინდეს ;
ცხენი არის იმ რჩეულ ხალხის გამოსახულება,
რომელსაც იგი ხელმძღვანელობს და ასწავლის
იაკობის 3:3-ის მიხედვით: „ თუ ცხენებს ჩავსვამთ
ნაკვთს პირში, რათა დაგვიმორჩილონ, ჩვენ ასევე
ვმართავთ მათ მთელ სხეულს “ ; მისი „ მშვილდი “
სიმბოლოა მისი ღვთაებრივი სიტყვის ისრებით; მისი
„ გვირგვინი “ არის „ სიციცხლს გვირგვინი “,
რომელც მიღებულია მის მიერ ნებაყოფლობით
მიღებულ წამებით; მისი გამარჯვება გადამწყვეტი
იყო პირველ vis-à-vis-ის შექმნის დღიდან; ეჭვგარეშეა,
რომ ეს აღწერა არის ყოვლისშემძლე ღმერთის იესო
ქრისტეს. მისი საბოლოო გამარჯვება გარკვეულია,
რადგან მან უკვე გოლგოთაზე დაამარცხა ეშმაკი,
ცოდვა და სიკვდილი. ზაქარია 10:3-4 ადასტურებს ამ
გამოსახულებებს: „ ჩემი რისხვა მწყემსების
წინააღმდეგ აღიძვრება და თხებს დავსაჯებ; რადგან
ლუქსართა უფალო ეწვევა თავის ფარას, იუდას სახლს,
და დაქცევს მათ თავის დიდების ცხენს ბრძოლაში;
მისგან გამოვა კუთხე, მისგან ლურსმანი, მისგან
ომის მშვილდი ; მისგან გამოვა ყველ ლდერი ერთად
» ღვთაებრივი ქრისტეს გამარჯვება გამოცხადდა
ჩვენი კვირების „ მეშვიდე დღის განწმენდით “,
სამყაროს შექმნიდან; შაბათი, რომელც
წინასწარმეტყველებს დარჩენილ „ მეშვიდე “
ათასწლეულს, სახელწოდებით „ ათასი წელი “
გამოცხადებაში 20:4-6-7, რომელშიც იესო თავისი
გამარჯვებით მარადიულად მოიყვანს თავის
რჩეულს. შაბათის დაწესება მიწიერი სამყაროს
დაარსებიდან ადასტურებს ამ გამოთქმას: „ დაიწყო
როგორც გამარჯვებულ “. შაბათი არის ამ
ღვთაებრივი და ადამიანური გამარჯვების
წინასწარმეტყველური ნიშანი ცოდვისა და ეშმაკის
წინააღმდეგ და, როგორც ასეთი, მასზეა დაფუძნებული
ღმერთი „ განწმენდის “ მთელპროგრამას, ანიმას, რაც
მას ეკუთვნის და ეშმაკს იტაცებს.

მუხლი 3: „ როდესაც მან გახსნა მეორე ბეჭედი,
გავიგონე მეორე ცოცხალი არსება, რომელც ამბობდა :
მოდი “.

„მეორე ცოცხალ არსება“ აღნიშნავს გამოხ.4:7-ის მსხვერპლმეწირვის „ხბოს“. მსხვერპლმეწირვის სულმა გააცოცხლეს იესო ქრისტე და მისი ჭეშმარიტი მოწაფეები, რომლებსაც მან განუცხადა: „თუ ვინმეს უნდა გამოძევოს, უარყოს თავისი თავი, აილოს თავისი ჯვარი და აილოს თავისი ჯვარი“.

ლუქსი 4: „და გამოვიდა სხვა ცხენი წითელი. მასზე მჯდომმა მიიღო ძალა მიწიდან მშვიდობის აღების, რათა ადამიანებმა ერთმანეთის ყელ დახოცონ; და მისცეს მას დიდი ხმალი“.

„წითელი“, ან „ცეცხლოვანი წითელი“, აღნიშნავს ცოდვას, რომელსაც წაახალისებს მთავარი და მღუპველი, რომელიც არის სატანა, გამოსახ. „ცეცხლი“ არის განადგურების საშუალება და სიმბოლო. ის ასევე ხელმძღვანელობს თავის ბოროტ ბანაკს, რომელიც შედგება ცუდი და ცემული ანგელოზებისგან და აცდუნებს და მანიპულირებს მიწიერ ძალებს. ის მხოლოდ არსებაა, რომელიც „ღებულობს“ ღმერთისგან „მიწიდან მშვიდობის აღების ძალს, რათა ადამიანებმა ერთმანეთი დახოცონ“. ეს ქმედება მიეწერება რომს, „მეძავ დიდ ბაბილონს“ გამოცხ. 18:24-ში: „და იმიტომ, რომ წინასწარმეტყველთა და წმინდანთა და დედა მიწაზე დახოცილთა სისხლი იყო მასში“. ამრიგად, იდენტიფიცირებულია ერთგული ქრისტიანების „დამანგრეველი“ და მისი მსხვერპლი. „მახვილი“, რომელსაც ის იღებს, აღნიშნავს პირველ ოთხი საშინელ ღვთაებრივი სასჯელს, რომელიც ციტირებულია ეზაში. 14:21-22: „დაახ, ასე ამბობს უფალი, იაჰვე: მიუხედავად იმისა, რომ მე ვაგზავნი იერუსალიმის წინააღმდეგ ჩემს ოთხ საშინელ სასჯელს, მახვილს, შიმშილს, მხეცეები და ჭირი, ადამიანებისა და მხეცეების გასანადგურებლად მაინც იქნება ნარჩენი, რომელიც გადარჩება, რომელიც გამოვა მისგან, ვაჟები და გოგონები...“.

ლუქსი 5: „როცა მან გახსნა მესამე ბეჭედი, გავიგონე მესამე ცოცხალი არსება, რომელიც ამბობდა: მოდი. შევხედე და აჰა, შავი ცხენი გამოჩნდა. მას, ვინც მასზე ატარებდა, ხელში სასწორი ეჭირა“.

„მესამე ცოცხალი არსება“ არის „ადამიანი“ შექმნილი გამოცხ.4:7 ღმერთის ხატად. ეს პერსონაჟი გამოგონილია, მაგრამ ის წარმოადგენს მეორე ღვთაებრივ სასჯელს ცოდვისთვის ეზეკ.14:20-ის მიხედვით. მამაკაცის დიეტის საწინააღმდეგოდ მოქმედება ამჯერად შიმშილობაზეა. ჩვენს ეპოქაში

იგი დაწესდება როგორც სიტყვასიტყვით, ასევე სულიერად. ორივე შემთხვევაში მას მოკვდავი შედეგები მოჰყვება, მაგრამ მისი სულიერი გაგებით, ღვთაებრივი სინათლს ჩამორთმევისას, მისი პირდაპირი შედეგია დაცემულთა თვის დაცულ „*მეორე სიკვდილს*“ სიკვდილ უკანასკნელ განკითხვისას. ამ მესამე მხედრის გზავნილი შემდეგნაირად არის შეჯამებული: ვინაიდან ადამიანი აღარ არის ღვთის ხატად, არამედ ცხოველთა ხატად, მე მას ვკარგავ იმას, რაც მას სიცოცხლეს აძლევს: მის ხორციელ საზრდოს და მის სულიერ საზრდოს. სასწორი არის სამართლანობის სიმბოლო, აქ არის დმერთი, რომელიც განსჯის ქრისტიანთა რწმენის საქმეებს.

ლუქსი 6: „*და გავიგონე ხმა ოთხ ცოცხალ არსებას შორის, რომელიც ამბობდა: ხორბალო ერთი დინარი და სამი ქერი დინარი; ოღონდ ზეთს და ღვინოს ზიანი არ მიაყენო*“.

ეს არის ცრუმორწმუნეთა ურწმუნოებით ზიზღით და იმედგაცრუებულ ქრისტეს ხმა. იმავე ფასში ხორბლს უფრო მცირე რაოდენობას ვხვდებით, ვიდრე ქერის. ქერის ამ გულუხვი შეთავაზების მიღმა ძალიან მაღალ სულიერი დონის გზავნილი იმალება. მართლაც, რიცხ. 5:15-ში კანონი წარმოადგენს „*ქერის*“ შეთავაზებას, რათა გადაჭრას ქმარი ცოლს მიმართ *ექვციანობის* პრობლემას. ასე რომ, დეტალურად, სრულად წაიკითხეთ ეს პროცედურა, რომელიც აღწერილია 12-დან 31-ე მუხლებში, თუ გსურთ გაიგოთ. მის შუქზე მივხვდი, რომ თავად დმერთი, კრების იესო ქრისტეს *სიძე*, *მისი პატარძალი*, აქ საჩივარს აყენებს „*ექვციანობის შესახებ*“; რაც და დასტურდება „*მესამე საყვირში*“ *მოხსენიებულ* „*მწარე წყლების*“ *ხსენებით გამოცხ.* 8:11-ში. მე-5 ნომრის პროცედურაში ქალს უნდა დაეღვა მტვრიანი წყალი, უშედეგოდ, თუ უდანაშაულო იყო, მაგრამ გამწარებულ, თუ დანაშაულები იყო, მას წყევლს დაარტყამდა. ცოლს *მრუშობა* და გამოცხადებაში 2:12 (ნიღბიანი სახელწოდებით ^{პერგამონი} : *ტრაგიკული ქორწინება*) და *გამოცხ.* 2:22, და *ამგვარად ეს კვლავ და დასტურდება მე-3 ბეჭედსა და მე-3 საყვირს* შორის და მყარებულ კავშირით. უკვე დანიელში, იგივე მიდგომამ აიძულა დანიელ 8-მა „და დასტუროს“ დანის „*პატარა რქის*“ რომაული იდენტურობა.7 წარმოადგენილი როგორც „*პიპოთეზა*“. დანიელს 2, 7 და 8-ის ეს პარალელი იყო სიახლე, რამაც საშუალება მომცა დამემტკიცებინა რომაული იდენტიფიკაცია; ეს პირველად ადვენტიზმის არსებობის შემდეგ. აქ

გამოცხადებაში ყველფერი ერთნაირად გამოიყურება. მე ვაჩვენებ პარალელური ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვას სამი ძირითადი თემის, ასოების, ბეჭდების და საყვირების შესახებ. და გამოცხადებაში, "საყვირების" თემა ასრულებს იმავე როლს, როგორც დანიელს 8 წიგნიდან დანიელს წიგნისთვის. ეს ორი ელემენტი იძლევა მტკიცებულებას, რომლის გარეშეც წინასწარმეტყველება მხოლოდ იმ „ეჭვს“ შესთავაზებს, რომელსაც მე დანიელს შესწავლისას „ჰიპოთეზა“ ვუწოდებ. ამგვარად, ეს სიტყვები, „ეჭვი ეჭვიანობის შესახებ“, გამოვლენილი ნომრ.5:14-ში, ეხება ღმერთს და შეკრებას გამოცხადებიდან 1-დან 6-მდე; შემდეგ წიგნის გახსნით, რომელიც შესაძლებელი გახდა "მეშვიდე ბეჭდის" მეშვიდე დღის შაბათის იდენტიფიკაციით, რევ.7-ის თემა, ასამბლუის "ეჭვი მრუმობაში" "და დასტურებულ" იქნება "საყვირების" თემაზე და თავები 10-დან 22-მდე, რომელიც მოჰყვება მას. ამრიგად, სულ მე-7 თავში ანიჭებს საბაჟო კოსტის როლს, სადაც შესვლას ნებართვა უნდა იყოს მიღებული. გამოცხადების შემთხვევაში, ეს ავტორიტეტი არის იესო ქრისტე, ყოვლისშემძლე ღმერთი და სულწმიდა, თავად. მისასვლელი კარიღია მისთვის, ამბობს ის, ვინც "ესმის ჩემი ხმა", რომელიც მიღებს, როცა მის კარზე ვაკაკუნებ (გულისკარზე) და ვინც ჩემთან ერთად მიირთმევს და მე მასთან ერთად", - ამბობს აპოკ. 3:20. „ღვინო და ზეთი“ არის იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილი სისხლს და ღვთის სულს შესაბამისი სიმბოლო. გარდა ამისა, ორივე გამოიყენება ჭრილობების სამკურნალოდ. მიცემული ბრძანება „არავითარი ზიანი არ მიაყენო მათ“ ნიშნავს, რომ ღმერთი სჯის, მაგრამ ის მაინც აკეთებს ამას თავისი წყალობის ნაზავით. ეს არ იქნება ბოლო მიწიერი დღეების მისი „რისხვის“ „შვიდი უკანასკნელი ჭირის“ შემთხვევაში გამოცხადების 16:1-ისა და 14:10-ის მიხედვით.

ლექსი 7: „როცა მან მეოთხე ბეჭედი გახსნა, მე გავიგონე მეოთხე ცოცხალ არსების ხმა, რომელიც ამბობდა: მოდი.»

„მეოთხე ცოცხალ არსება“ არის უზენაესი ციური ამაღლების „არწივი“. ის აცხადებს ღვთის მეოთხე სასჯელს გამოჩენას: მოკვდავებას.

ლექსი 8: „დავიხედე და აჰა, გამოჩნდა ფერმკრთალი ცხენი. მას, ვინც მასზე ამხედრდა, სიკვდილი ერქვა და ჰადესი თანახლდა. მათ მიეცათ ძალე უფლება დედა მიწის მეოთხედზე, რათა

გაენადგურებინათ ადამიანები მახვილთ, მიმშილოთ სიკვდილთ და დედა მიწის მხეცეებით.

განცხადება და დასტურებულა, ეს ნამდვილდ არის "სიკვდილო", მაგრამ მისი სიკვდილიანობის გაგებით, რომელიც დაწესებულა გარე სასჯელებით. სიკვდილო გავლენას ახდენს მთელ კაცობრიობაზე თავდაპირველი ცოდვის შემდეგ, მაგრამ აქ მხოლოდ "დედა მიწის მეოთხედს" ურტყამს იგი, "ხმალი, მიმშილო, სიკვდილიანობა" ეპიდემიური დაავადებების გამო და "გარეული მხეცეები" როგორც ცხოველ, ასევე ადამიანი. ეს „დედა მიწის მეოთხედი“ მიზნად ისახავს მოღალატე ქრისტიანულ ევროპას და ძლიერ ერებს, რომლებიც მისგან გამოჩნდებიან დაახლოებით მე-16^{საუკუნეში}: ამერიკის ორი კონტინენტი და ავსტრალია.

ლექსი 9: „როდესაც მან მეხუთე ბეჭედი გახსნა, სამსხვერპლს ქვეშ დავინახე ღვთის სიტყვისა და მოწმობის გამო და ხოცილთა სულები.“

ესენი არიან ცრუქრისტიანული სარწმუნოების სახელთ ჩადენილი „მეცხოველური“ ქმედებების მსხვერპლი. მას ასწავლის რომაული პაპის კათოლიკური რეჟიმი, რომელიც უკვე სიმბოლოა Rev.2:20-ში, ქალი იზებელო, რომელსაც სული მიაწერს მსახურების სწავლების მოქმედებას ან სიტყვასიტყვით: „მისი მონები“. ისინი მოთავსებულა „ქვემოთსა მსხვერპლ“, მაშასადამე, ქრისტეს ჯვრის ეგიდით, რაც მათსა შუალებას აძლევს ისარგებლონ მისი „მარადიული სამართლიანობით“ (იხ. და ნ.9:24). როგორც Rev.13:10 მიუთითებს, არჩეულები არიან მოწამეები და არასოდეს არიან ჯალთები და არც ადამიანთა მკვლელები. ამ მუხლში რჩეული, იესოს მიერ აღიარებულ, სიკვდილს დროსაც კი მიზამეს მას, როგორც მოწამეებს: „ღვთის სიტყვისა და მოწმობისთვის, რომელიც მათ მისცეს“; რადგან ჭეშმარიტი რწმენა აქტიურია, არასოდეს არის უბრალო ცრუ და მამშვიდებელი იარაღი. მათი „მოწმე“ სწორედ ღვთის სადიდებლად სიცოცხლს დათმობას შეადგენდა.

ლექსი 10: „მაღალო ხმით შესძახეს და ამბობდნენ: როდემდე აყოვნებთ, წმიდაო და ჭეშმარიტო მოძღვარო, განიკითხოთ და შური იძიოთ ჩვენი სისხლთ დედა მიწაზე მცხოვრებთათვის?“

დაე, ამ სურათმა არ მოგატყუოთ, რადგან მხოლოდ დედა მიწაზე დაღვრილმა მათმა სისხლმა შესძახა შურისძიებას ღვთის ყურში, ისევე როგორც მისი მძის კაენის მიერ მოკლულ აბელს სისხლ დაბადება 4:10: „

და თქვა ღმერთმა: რა გააკეთე? შენი ძმის სისხლს ხმა მიწიდან მეძახის. ". მიცვალებულთა ნამდვილი მდგომარეობა ვლენდება ეკ.9:5-6-10-ში. ენოქის, მოსეს, ელასა და წმინდანთა გარდა, რომლებიც იესო ქრისტეს სიკვდილს დროს აღდგნენ, დანარჩენები „*ღარ მონაწილეობენ ყველ ფერში, რაც ხდება მზის ქვეშ, რადგან დაიკარგა მათი აზროვნება და მეხსიერება*“. „*ჯოჯობეთში არც სიბრძნეა, არც გაგება და არც ცოდნა. რადგან მათი ხსოვნა დავიწყებულია*." ეს არის ღვთის მიერ შთაგონებული კრიტერიუმები სიკვდილთან დაკავშირებით. ცრუმორწმუნეები არიან ცრუ დოქტრინების მსხვერპლნი, რომლებიც მემკვიდრეობით მიიღეს ბერძენი ფილოსოფოსის პლტონის წარმართობიდან, რომლის მოსაზრებას სიკვდილზე ადგილი არ აქვს ჭეშმარიტების ღმერთის ერთგულ ქრისტიანებში. დავუბრუნოთ პლტონს ის, რაც მას ეკუთვნის და ღმერთს, რაც მას ეკუთვნის: სიმართლე ყველ ფრის შესახებ და ვიყოთ ლოგიკური, რადგან სიკვდილი სიცოცხლს აბსოლუტური საპირისპიროა და არა არსებობის ახალ ფორმა.

ლუქსი 11: „*თითოეულ მათგანს მიეცა თეორი სამოსელი; და უთხრეს, რომ კიდევ ცოტა ხნით დასვენებულოყვნენ, სანამ მათი თანამსახურებისა და მათი ძმების რიცხვი არ დასრულდებულს, რომლებიც მათსავითუნ და მოეკლათ*“.

„*თეორი სამოსელი*“ არის მოწამეების სიწმინდის სიმბოლო, რომელიც იესომ პირველ დ ჩაიცვა გამოცხადებაში 1:13. „*თეორი ხალთი*“ არის მისი მიჩნეული სამართლიანობის გამოსახულება რელიგიური დევნის დროს. მოწამეთა დროგადის იესოს დროიდან 1798 წლამდე. ამ პერიოდის ბოლოს, გამოცხადების 11:7-ის მიხედვით, „*მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულადან*“, სიმბოლო საფრანგეთის რევოლუციისა და მისი საშინელებათა ათეისტების 1793 და 1794, ბოლო მოედოს მონარქიის დაკათოლიკური პაპის მიერ ორგანიზებულ დევნას, რომლებიც თავად არიან დასახელებულნი როგორც „*ზღვიდან ამომავალი მხეცი*“ Apo.13:1-ში. რევოლუციური ხოცვა-ჟლეტის შემდეგ ქრისტიანულ სამყაროში რელიგიური მშვიდობა დამყარდება. ჩვენ ვვლევ ვკითხვლობთ: „*და უთხრეს, რომ კიდევ ცოტა ხანს და რჩენენ, სანამ არ დასრულდებოდ მათი თანამსახურებისა და მათი ძმების რიცხვი, რომლებიც მათსავითუნ და მოეკლათ*“. ქრისტეში მიცვალებულთა დარჩენილი ნაწილი გაგრძელება მის საბოლოო დიდებულ და ბრუნებამდე.

თუ ვივარაუდებთ, რომ ამ "მეხუთე ბეჭდის" გზავნილი მიმართულია "თიატირას" ეპოქის კათოლიკური პაპის ინკვიზიციის მიერ დევნილ პროტესტანტებს, არჩეულთა მკვლელობის დრო შეწყდება საფრანგეთის რევოლუციური მოქმედების გამო, რომელიც მალე, 1789 წ. 1798, გაანადგურა პაპისა და საფრანგეთის მონარქიის კოალიციის აგრესიული ძალა. ამრიგად, "მეექვსე ბეჭედი", რომელიც გაიხსნება, ეხება ამ ფრანგულ რევოლუციურ რეჟიმს, რომელსაც Rev. 2:22 და 7:14 უწოდებს "დიდ გასაჭირს". დოქტრინული არასრულყოფილებით, რომელიც მას ახასიათებს, პროტესტანტული რწმენა ასევე გახდება ათეისტური რევოლუციური რეჟიმის შეუწყნარებლობის მსხვერპლი. სწორედ მისი მოქმედებით მიიღწევა იმართიცხვი, ვინც სიკვდილით დასაჯეს.

ლექსი 12: „დავიხედუ, როცა მან მეექვსე ბეჭედი გახსნა; და იყო დიდი მიწისძვრა, მზე ჯვალს ანივით გაშავდა, მთელი მთვარე სისხლივით გახდა.

„მიწისძვრა“, რომელიც მოცემულია „მე-6 ბეჭდის“ დროის ნიშნად, საშუალებას გვაძლევს განვახორციელოთ მოქმედება შაბათს ^{1755 წლის 1 ნოემბერს},

დიღს 10 საათზე. მისი გეოგრაფიული ცენტრი იყო უაღრესად კათოლიკური ქალქი ლსაბონი, რომელიც 120 კათოლიკური ეკლესია იყო. ამგვარად, ღმერთმა მიუთითა თავისი რისხვის სამიზნეებზე, რომ ეს „მიწისძვრა“ სულიერი ხატებითაც იწინასწარმეტყველდა. წინასწარმეტყველური

მოქმედება განხორციელდება 1789 წელს ფრანგი ხალხის აჯანყებით მათი მონარქიის წინააღმდეგ; ღმერთმა დაგმობის და მისი მოკავშირე რომაული კათოლიკე პაპები, ორივე დაიღუპა 1793 და 1794 წლებში; "ორი რევოლუციური ტერორის" თარიღები. 11:13-ში საფრანგეთის რევოლუციური ქმედება შედარებულია „მიწისძვრასთან“. ციტირებული მოქმედებების დათარიღების შესაძლებლობით,

წინასწარმეტყველება უფრო ზუსტი ხდება. „... მზე ცხენის ტომარასავით გაშავდა“, 1780 წლის 19 მაისს და ჩრდილოეთ ამერიკაში განცდილმა ამ ფენომენმა მიიღო სახელი „ბნელი დღე“. ეს იყო დღე ყოველგვარი მზის შუქის გარეშე, რომელიც ასევე წინასწარმეტყველებდა ფრანგული რევოლუციური ათეიზმის მიერ განხორციელებულ მოქმედებას ღვთის დაწერილ სიტყვის შუქის წინააღმდეგ, რომელიც აქსიმბოლურად "მზე" იყო; წმინდა ბიბლია ავტო-დაფეში დაწვეს. "მთელი მთვარე სისხლს დაემსგავსა", ამ ბნელი დღის ბოლოს სქელმა დრუბლებმა

გამოაჩინეს მთვარე გამოხატული წითელი ფერით. ამ გამოსახულების საშუალებით ღმერთმა დაადასტურა ბედი, რომელიც დაცული იყო პაპურ-სამეფო სიბნელის ბანაკისთვის, 1793-1794 წლებში. მათ სისხლს უხვად დაიღვრება რევოლუციური გილოტინის ბასრი პირი.

შენიშვნა : გამოცხ.8:12-ში „*მზის მესამედზე, მთვარის მესამედზე და ვარსკვლავთა მესამედზე*“ დარტყმით, „*მეოთხე საყვირის*“ გზავნილ დაადასტურებს იმ ფაქტს, რომ რევოლუციონერების მსხვერპლნი იქნებიან ჭეშმარიტი რჩეული და დაცემული პირები, რომლებიც უარყოფენ ღმერთს იესო ქრისტეში. ეს ასევე ადასტურებს „*მეხუთე ბეჭდის*“ გზავნილს მნიშვნელობას, რომელიც ახლხან ვნახეთ. სწორედ ათეიზმის მოქმედებით განხორციელდება ერთგული რჩეულის უკანასკნელი მკვლელობები.

ლექსი 13: „*და დეცა ზეცის ვარსკვლავები მიწაზე, როგორც ძლიერი ქარისგან შეძრწუნებულ ლღვის ხე, რომელიც აყრის თავის მწვანე ლღვს.*»

დროის ეს მესამე ნიშანი, ამჯერად ციური, ფაქტიურად დაღსრულდა 1833 წლის 13 ნოემბერს, რომელიც ხილული იყო მთელ შეერთებულ შტატებთან შუალამესა და დილს 5 საათამდე. მაგრამ წინა ნიშნის მსგავსად, ის წარმოუდგენელი მასშტაბის სულიერ მოვლენას აუწყებდა. ვის შეეძლო დათვალა ამ ვარსკვლავების რაოდენობა, რომლებიც ქოლგის სახით ჩამოცვივდნენ ცის მთელ სივრცეში შუალამედან დილს 5 საათამდე? ეს არის სურათი, რომელსაც ღმერთი გვამლევს პროტესტანტი მორწმუნეების დაცემის შესახებ 1843 წელს, როდესაც ისინი გახდნენ დან.8:14-ის ბრძანებულების მსხვერპლნი, რომელიც ძალში შევიდა. 1828-დან 1873 წლამდე, მდინარე „ვეფხვის“ მოქმედება (დან.10:4), კაცისმკვლელობების სახელო, დადასტურებულია დან.12:5-დან 12-მდე. ამ ლექსში „*ლღვის ხის*“ გამოსახულებები. ღვთის ხალხის ერთგულება, გარდა იმისა, რომ ამ ერთგულებას ეჭვქვეშ აყენებს დედამიწაზე დაყრილ „*მწვანე ლღვის*“ გამოსახულება. ანალოგიურად, პროტესტანტული რწმენა ღმერთმა მიიღო დათქმებით და დროებითი პირობებით, მაგრამ უილოამ მილერის წინასწარმეტყველური გზავნილების ზიზღმა და შაბათის აღდგენის უარყოფამ გამოიწვია მისი დაცემა 1843 წელს. სწორედ ამ უარის გამო დარჩა „*ლღვი*“ „*მწვანე*“, უარს ამბობს მომწიფებაზე ღვთის სინათლის მიღებით, ის მოკვდება. იგი ამ სტატუსში

და რჩება, უფლოს მადლოდან დაცემული 2030 წლამდე მისი დიდებული და ბრუნება მდე. " მწვანე ლევი ", რომელიც ორჯერ მოკვდება.

ლუქსი 14: „ ცა წავიდა, როგორც გადახვეული გრაგნილი; და ყველ მთა და კუნძული გადაინაცვლ თავისი ადგილებიდან. »

ეს მიწისძვრა ამჯერად უნივერსალურია. მისი ბრწყინვალე გამოჩენის ჟამს ღმერთი შეარყევს დედამიწას და ყველ ფერს, რაც მას შეიცავს ადამიანებში და ცხოველებში. ეს ქმედება მოხდება „ ღვთის რისხვის შვიდი ბოლო ჭირიდან მეშვიდე “ დროს, გამოცხ.16:18-ის მიხედვით. ეს იქნება ჭეშმარიტად რჩეულთა თვის მათი აღდგომის საათი, „ პირველი “, „ნეტარების“, გამოცხ.20:6-ის მიხედვით.

ლუქსი 15: „ დედამიწის მეფეები, დიდებულები, მხედართმთავრები, მდიდრები, ძლევამოსილი, ყველ მონა და თავისუფალი, და იმა ლს გამოქვაბულებსა და მთების კლდეებში. »

როდესაც შემოქმედი ღმერთი გამოჩნდება მთელ თავისი დიდებითა და ძალთ, ვერც ერთი ადამიანური ძალ ვერ დადგება და ვერც ერთი თავშესაფარი ვერ დაცავს მის მტრებს მისი მართალ რისხვისგან. ეს ლუქსი ამაზე მიუთითებს: ღვთის სამართლანობა ატერორებს კაცობრიობის ყველ დამნაშავე კატეგორიას.

ლუქსი 16: „ და უთხრეს მთებსა და კლდეებს: და გვეცე და გვეფარე ტახტზე მჯდომის პირისაგან და კრავის რისხვისგან; »

ღვთაებრივ ტახტზე თავად ბატკანი ზის, მაგრამ ამ დროს დაკლული ბატკანი აღარ წარუდგენს მათ, არამედ „ მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი “ მოდის, და ამტკრებს თავის უკანასკნელ მტრებს.

ლუქსი 17: „ რადგან დაღამისი რისხვის დიდი დლე და ვინ დადგება? »

გამოწვევა ნამდვილ დარის " არსებობა ", ანუ გადა რჩენა ღვთის სასამართლო ჩარევის შემდეგ.

ისინი, ვინც ამ საშინელსაათში „ გადა რჩებიან “, არიან ისინი, ვინც სიკვდილს აპირებდნენ, გამოცხადების 13:15-ში მოხსენიებული საკვირაო განკარგულების გეგმის შესაბამისად, რომლს მიხედვითაც ღვთაებრივი წმინდა შაბათის დამკვირვებლები უნდა განადგურდნენ. დედამიწას. ახსნილია წინა ლუქსში გამოვლენილი ტერორი, ვინც მათ მოკვლს აპირებდა. ასე რომ, ისინი, ვინც შეძლებენ გადა რჩენენ იესო ქრისტეს დიდებაში და ბრუნების დღეს, იქნება Rev.7-ის თემა, რომელშიც

ღმერთი გამოგვიცხადებს თავისი პროექტის ნაწილს, რომელიც მათეხება.

ღღის ადვენტიზმი
და ლუქულო ღვთის ბეჭდით: შაბათი

მუხლო 1: *“ ამის შემდეგ ვიხილუ ოთხი ანგელოზი, რომლებიც დგანან დედამიწის ოთხ კუთხეში; მათ შეაჩერეს დედამიწის ოთხი ქარი, ისე რომ ქარი არ უბერავდა დედამიწას, არც ზღვას და არც ერთხეს. »*

ეს „ ოთხი ანგელოზი “ არის ღმერთის ციური ანგელოზები, რომლებიც მონაწილეობენ უნივერსალურ მოქმედებაში, რომელიც სიმბოლურად არის „ დედამიწის ოთხი კუთხით “. „ ოთხი ქარი “ განასახიერებს საყოველთაო ომებს, კონფლიქტებს; ამგვარად ისინი „ შეკავებულნი “, აღკვეთილი, ბლოკირებულნი, რაც იწვევს საყოველთაო რელიგიურ მშვიდობას. კათოლიციზმის სიმბოლო „ ზღვა “ და რეფორმირებულ სარწმუნოების „ დედამიწა “ სიმშვიდეა ერთმანეთთან. და ეს მშვიდობა ასევე ეხება " ხეს ", ადამიანის, როგორც ინდივიდის იმიჯს. ისტორია გვეუბნება, რომ ეს მშვიდობა დაწესდა პაპის ძალაუფლების შესუსტებამ, რომელიც

გაანადგურა ფრანგულ ნაციონალური ათეიზმის მიერ 1793-1799 წლებში, იმ თარიღით, როდესაც პაპი პიუს VI გარდაიცვალა ციტადელს ციხეში ვალნს-სურ-რონში, სადაც დავიზა და ვცხოვრობ. ეს ქმედება მიეწერება „სიღრმადან ამომავალ ურჩხულს“ გამოცხ.11:7-ში. მას ასევე უწოდებენ "მე-4 საყვირს" რევ.8:12-ში. მის შემდეგ, საფრანგეთში, ნაპოლეონ I-ის იმპერიული რეჟიმი, რომელიც სიმბოლოა „არწივით“ აპოკ.8:13-ში, შეინარჩუნებს თავის ავტორიტეტს კონკორდატის მიერ რეაბილიტირებული ვათოკურ რელიგიაზე.

ლუქსი 2: „და ვიხილუ სხვა ანგელოზი ამომავალ მზისკენ, რომელსაც ეჭირა ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი; მან დიდი ხმით შესძახა ოთხ ანგელოზს, რომლებსაც მიეცათ მიწისა და ზღვის ზიანის მიყენება და უთხრა:

„ამომავალ მზე“ მოიხსენიებდა ღმერთს, რომელიც ეწვია თავის მიწიერ სამწყსოს იესო ქრისტეს ლუკას 1:78-ში. „ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი“ ჩნდება იესო ქრისტეს ზეციურ ბანაკში. „მალა ხმით“, რომელიც ადასტურებს მის უფლებამოსილებას, ანგელოზი გასცემს ბრძანებას უნივერსალურ დემონურ ანგელოზურ ძალებს, რომლებმაც მიიღეს უფლება ღვთისგან „და უზიარონ“, „დედა მიწას“ და „ზღვას“, პროტესტანტს. რწმენა და რომაული კათოლიკური რწმენა. ეს სულიერი ინტერპრეტაციები ხელს არ უშლის სიტყვასიტყვით გამოყენებას, რომელიც ეხება ჩვენი შემოქმედების „დედა მიწას, ზღვას და ხეებს“; რომლის თავიდან აცილება ძნელი იქნებოდა ბირთვული იარაღის გამოყენებით გამოხ.9:13-დან 21-მდე „მეექვსე საყვირის“ დროს.

მუხლ 3: „ნუა ზიანებთ დედა მიწას, არც ზღვას და არც ხეებს, სანამ არ დავბეჭდვთ მუბლს ჩვენი ღმერთის მსახურებს.“

ეს დეტალი საშუალებას გვაძლევს მოვათვალით არჩეულთა და ლუქვის მოქმედების დასაწყისი 1843 წლის გაზაფხულს და 1844 წლის შემოდგომამდე. სწორედ 1844 წლის 22 ოქტომბრის შემდეგ დაილუქა პირველი ადვენტისტთა, კაპიტანმა ჯოზეფ ბეიტსმა მიღებით, ინდივიდუალურად, მეშვიდე დღის შაბათის დასვენება. მას მალე მიბაძავდნენ, თანდათანობით, ყველ მისი ადვენტისტი ძმები და დები. დალუქვა დაიწყო 1844 წლის 22 ოქტომბრის შემდეგ და გაგრძელდებოდა რევ.9:5-10-ში ნაწინასწარმეტყველები „ხუთი თვის განმავლობაში“; „ხუთი თვე“ ან 150 რეალური წელი ეზე.4:5-6-ის დღის-წლის კოდის შესაბამისად. ეს 150

წელი რელიგიური მშვიდობისთვის იყო
 ნაწინასწარმეტყველები. დამყარებულმა მშვიდობამ
 ხელი შეუწყო „მეშვიდე დღის ადენტისტების“
 გზავნილს გამოცხადებას და საყოველთაო
 განვითარებას, რომელიც დღეს წარმოდგენილია
 დასავლეთის ყველ ქვეყანაში და სადაც ეს
 შესაძლებელია. ადენტისტური მისია
 უნივერსალურია და, როგორც ასეთი, ის მხოლოდ
 ღმერთზეა დამოკიდებული. მაშასადამე, მას არაფერი
 აქვს მისაღები სხვა ქრისტიანული
 აღმსარებლობისგან და, კურთხევისთვის, უნდა
 დაეყრდნოს მხოლოდ იესო ქრისტეს შთაგონებას, მისი
 ზეციური თავკაცის, რომელიც გვაწვდის გაგებას
 „წმინდა ბიბლიის“ კითხვის შესახებ; ბიბლია, ღვთის
 დაწერილი სიტყვა, რომელიც წარმოადგენს მის „*ორ
 მოწმეს*“ გამოცხადებაში 11:3. 1844 წელს დაწყებული,
 ღმერთის მიერ გარანტირებულ მშვიდობის დრო
 დასრულდება 1994 წლის შემოდგომაზე, როგორც ამას
 ადასტურებს Rev.9-ის შესწავლა.

მნიშვნელოვანი შენიშვნა „ღვთის ბეჭედას“

დაკავშირებით: მხოლოდ შაბათი არ არის საკმარისი
 იმისათვის, რომ გაამართლოს მისი, როგორც „*ღვთის
 ბეჭედი*“ როლი. ბეჭედი გულისხმობს, რომ მას თან
 ახლავს იესოს მიერ მომზადებული სამუშაოები
 თავისი წმინდანებისთვის: ჭეშმარიტების
 სიყვარული და წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტება
 და 1 კორ.13-ში წარმოდგენილი ნაყოფის ჩვენება.
 ბევრი, ვინც იცავს შაბათს ამ კრიტერიუმების
 დაკმაყოფილების გარეშე, მიატოვებს მას, როდესაც
 მისი პრაქტიკისთვის სიკვდილს საფრთხე
 გამოიწვევს. შაბათი არ არის მემკვიდრეობითი, ეს
 არის ღმერთი, რომელიც ამლავს მას რჩეულს, იმის
 ნიშნად, რომ ის მას ეკუთვნის. ეზ.20:12-20-ის
 მიხედვით: „*მეც მივეცი მათ ჩემი შაბათები, როგორც
 ნიშანი ჩემსა და მათ შორის, რათა იცოდნენ, რომ მე
 ვარ უფალი, რომელიც განწმენდს მათ.. მოაწერე ხელი
 ჩემსა და შენს შორის, რომლთაც გაიგებს, რომ მე ვარ
 უფალი, შენი ღმერთი* .“. 2 ტიმ.2:19-ში ვკითხულობთ, რომ
 არ ეწინააღმდეგება ახლხანს, არამედ მის
 დასადასტურებლად: „*მიუხედავად ამისა, ღმერთის
 მყარი საფუძველი დგას, ამ სიტყვებით, რომლებიც
 მის ბეჭედს წარმოადგენს: უფალი იცნობს მათ ვინც
 ეკუთვნის. მას ; და: ვინც უხმობს უფლოს სახელს,
 განშორდეს ურჯულოებას.*»

ლექსი 4: „ და მოვისმინე და ლუქულთა რიცხვი, ას
ორმოცდაოთხი ასთსი, ისრაელს მეთა ყველ ტომიდან

პავლე მოციქულმა რომ .11-ში გამოსახულების
საშუალებით აჩვენა, რომ მოქცეული წარმართები
ნამყენი არიან პატრიარქის აბრაამის ფესვზე,
რომელსაც იუდეველები აცხადებენ, რომ არიან.
რწმენით გადა რჩენილო, მის მსგავსად, ეს მოქცეული
წარმართები ისრაელს 12 ტომის სულიერი
გაგრძელებაა. ხორციელო ისრაელ, რომლის ნიშანი
იყო წინადაცვეთა, დაეცა ეშმაკს, მესია იესოზე
უარის თქმის გამო. ქრისტიანულ სარწმუნოება,
რომელიც 321 წელს 7 მარტიდან განდგომაში ჩავარდა,
ასევე არის სულიერი ისრაელი, რომელიც დაეცა ამ
თარიღიდან. აქ ღმერთი წარმოგვიდგენს მის მიერ 1843
წლადან კურთხეულ ავთენტურ სულიერ ისრაელს. ეს
არის ის, რომელიც ატარებს მეშვიდე დღის
ადვენტიზმის უნივერსალურ მისიას. და უკვე
ციტირებულ რიცხვი „ 144000 “ განმარტებას
იმსახურებს. ეს არ შეიძლება პირდაპირი
მნიშვნელობით იქნას აღქმული, რადგან აბრაამის
შთამომავლობა " ზეცის ვარსკვლავებთან " შედარება,
ეს რიცხვი ძალაან მცირე ჩანს. შემოქმედი
ღმერთისთვის რიცხვები ისევე საუბრობენ, როგორც
ასოები. სწორედ მაშინ უნდა გვესმოდეს, რომ
ტერმინი „ რიცხვი “ ამ ლექსში არ უნდა იქნას
განმარტებულ, როგორც რიცხვითი რაოდენობა,
არამედ როგორც სულიერი კოდი, რომელიც მიუთითებს
რელიგიურ ქცევაზე, რომელსაც ღმერთი აკურთხებს და
გამოყოფს (რომელსაც ის განწმენდს). ამრიგად, „ 144000
“ აიხსნება შემდეგნაირად: $144 = 12 \times 12$ და $12 = 7$,
ღმერთის რიცხვი +5, ადამიანის რიცხვი = ღმერთსა და
ადამიანს შორის კავშირი. ამ რიცხვის კუბი არის
სრულყოფილების სიმბოლო და მისი კვადრეტი, მისი
ზედაპირი. ეს პროპორციები იქნება ახალი
იერუსალიმის ის პროპორციები, რომლებიც
აღწერილია Rev.21 :16-ში სულიერ კოდში. ტერმინი "
ასთსი", რომელიც შემდეგ მოდის, უთვალავი
სიმრავლეს სიმბოლოა. სინამდვილეში „ 144000 “
ნიშნავს სრულყოფილ გამოსყიდულ კაცების
სიმრავლეს, რომლებმაც შეთანხმება დადეს
ღმერთთან. ეს მითითება ისრაელს ტომებზე არ უნდა
გაგვიკვირდეს, რადგან ღმერთმა არ მიატოვა თავისი
პროექტი, მიუხედავად კაცებთან მისი ალანსის
თანმიმდევრულ წარუმატებლობისა. ეგვიპტიდან
გამოსვლას შემდეგ წარმოდგენილო ებრაული მოდელი

არ გავრცელდა ქრისტეზე უსაფუძვლოდ. და მისი ქრისტიანული ჭეშმარიტების და მისი ყველმცნების პატივისცემის წყალობით, განსაკუთრებით შაბათის მცნებისა და მისი აღდგენილი ზნეობრივი, ჯანმრთელობისა და სხვა წეს-ჩვეულებების, ღმერთი აღმოაჩენს, რომ ბოლო დღეების ერთგულ დისიდენტური ადვენტიზმში, ისრაელს მოდელი შეესაბამება მის იდეალური. დავამატოთ, რომ მე-4 მცნების ტექსტში ღმერთი ამბობს თავის რჩეულს შაბათის შესახებ: „ექვსი დღე გაქვს მთელი შენი საქმის შესასრულებლად ... მაგრამ მეშვიდე^{არის} იაჰვეს, შენი ღმერთის დღე“. გამოდის, რომ 6 24-საათიანი დღე ემატება 144 საათს. ამრიგად, შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ 144000 და ლუქული ამღვთიური წესდების ერთგულ და მკვირვებლები არიან. მათი ცხოვრება ამ პატივისცემით ხასიათდება ექვსი დღის განმავლობაში, რომლებიც უფლებამოსილია მათი საერო სამუშაოებისთვის. მაგრამ მე-7^{დღის} ისინი პატივს სცემენ ამ მცნების განწმენდილ დასვენებას. ამ „ადვენტისტი“ ისრაელს სულიერი ხასიათი ნაჩვენები იქნება მე-5-დან 8-მდე მუხლებში, რომლებიც შემდეგშია. მოყვანილი ებრაელ პატრიარქების სახელები არ არის ის, ვინც შეადგინა ხორციელი ისრაელი. ისინი, ვინც ღმერთმა აირჩია, მხოლოდ იმისთვის არიან, რომ ატარონ ფარულ გზავნილ თავიანთი წარმოშობის გამართლებაში. როგორც „შვიდი კრების“ სახელებს „თორმეტი ტომის“ სახელებსაც აქვთ ორმაგი გზავნილი. უმარტივესს ავლენს მათი თარგმანი. მაგრამ ყველზე მდიდარი და რთული ემყარება თითოეული დედის მიერ გაკეთებულ განცხადებებს, როდესაც ის ამართლებს შვილსთვის სახელს მინიჭებას.

ლუქსი 5: „იუდას ტომიდან, თორმეტი ათასი ბეჭედი; რუბენის ტომიდან თორმეტი ათასი; გადის ტომიდან თორმეტი ათასი;»

თითოეული სახელსთვის რიცხვი „თორმეტი ათასი და ლუქული“ ნიშნავს: ღმერთთან მოკავშირე კაცთა სიმრავლეს, რომელიც და ლუქულია შაბათით.

იუდა : დიდება იაჰვეს; დედობრივი სიტყვები და ბ.29:35: „გადიდებ იაჰვეჰს“.

რუბენი : ნახე შვილი; დედობრივი სიტყვები და ბ.29:32-დან: „იეჰვეჰმა დაინახა ჩემი და მცირება“

გადი : ბედნიერება; დედათა სიტყვები და ბ.30:11-დან: „რა ბედნიერებაა!“

ლექსი 6: „ აშერის ტომიდან თორმეტი ათასი; ნაფთას ტომიდან თორმეტი ათასი; მენაშეს ტომიდან თორმეტი ათასი; »

თითოეული სახელსთვის რიცხვი „ თორმეტი ათასი და ლუქულო “ ნიშნავს: ღმერთთან მოკავშირე კაცთა სიმრავლეს, რომელც და ლუქულია შაბათით.

აშერი : ბედნიერი: დედობრივი სიტყვები და ბ.30:13: „ რა ბედნიერი ვარ! »

ნაფთას : ბრძოლს : დედობრივი სიტყვები და ბ.30:8-დან: „ ღვთაებრივად ვიჭიდავე ჩემს დას და გავიმარჯვე “.

მენაშე : დავიწყება: მამობრივი სიტყვები და ბ.41:51-დან: „ ღმერთმა დამავიწყა ყველ ჩემი მწუხარება “.

ლექსი 7: „ სიმეონის ტომიდან თორმეტი ათასი; ლუვის ტომიდან თორმეტი ათასი; ისაქარის ტომიდან თორმეტი ათასი; » თითოეული სახელსთვის რიცხვი „ თორმეტი ათასი და ლუქულო “ ნიშნავს: ღმერთთან მოკავშირე კაცთა სიმრავლეს, რომელც და ლუქულია შაბათით.

სიმეონი : ისმინე: დედობრივი სიტყვები და ბ.29:33-დან: „ იეჰვეჰმა გაიგო, რომ არ მიყვარდა “.

ლუვი : თანდართულ: დედობრივი სიტყვები და ბ.29:34-დან: „ ამჯერად ჩემი ქმარი თავს დამიკიდებს “.

ისაქარი : ხელუასი: დედობრივი სიტყვები და ბ.30:18: „ ღმერთმა მომცა ჩემი ხელუასი “.

ლექსი 8: „ ზებულონის ტომიდან თორმეტი ათასი; იოსების ტომიდან თორმეტი ათასი; ბენიამინის ტომიდან, თორმეტი ათასი ბეჭედი. »

თითოეული სახელსთვის რიცხვი „ თორმეტი ათასი და ლუქულო “ ნიშნავს: ღმერთთან მოკავშირე კაცთა სიმრავლეს, რომელც და ლუქულია შაბათით.

ზებულონი : საცხოვრებელი: დედობრივი სიტყვები და ბ.30:20: „ ამჯერად ჩემი ქმარი ჩემთან იცხოვრებს “.

იოსები : ის ხსნის (ან ამატებს): დედათა სიტყვებს დაბადებიდან 30:23-24: „ ღმერთმა მოიხსნა ჩემი საყვედური... / (... შეიძლება იაჰვეჰმა კიდევ ერთი ვაჟი დამამატოს) “

ბენიამინი : მარჯვენის ძე: დედობრივი და მამობრივი სიტყვები დაბადებიდან 35:18: „ და როცა ის სულს გაცემას აპირებდა, რადგან კვდებოდა, და არქვეს მას სახელო ბენ-ონი (ჩემი მწუხარების ძე) . მამამ მას ბენიამინი (მარჯვენა ძე) უწოდა .

ეს 12 სახელო და დედობრივი და მამობრივი სიტყვები გამოხატავს ღვთის მიერ შერჩეულ ადვენტიტების ბოლო კრების გამოცდილებას; „*კატარძალა მოამზად*“ თავისი საქმრო ქრისტესთვის Rev.19:7. წარმოდგენილი გვარის ქვეშ, „*ბენჯამინი*“; ღმერთი წინასწარმეტყველებს თავისი რჩეულს საბოლოო მდგომარეობას, რომელსაც სიკვდილთემუქრება მემბოხე ადამიანები. მამის მიერ დაწესებულ სახელოს შეცვლს, ისრაელი, წინასწარმეტყველებს ღვთის ჩარევას მისი რჩეულს სასარგებლოდ. მისი დიდებული დაბრუნება სიტუაციას ცვლს. ისინი, ვინც სიკვდილს აპირებდნენ, განდიდდებიან და აიყვანეს ზეცაში, სადაც შეუერთდებიან იესო ქრისტეს, ყოვლს შემძლე და დიდებულ შემოქმედ ღმერთს. გამოთქმა „მართალი შვილები“ სრულ წინასწარმეტყველურ მნიშვნელობას იძენს: მარჯვენა იყო რჩეული, ანუ უკანასკნელი სულიერი ისრაელი, და მისი შვილები, გამოსყიდული რჩეული, რომლებიც მას ქმნიან. ასევე, ეს არის უფლს მარჯვნივ მოთავსებული ცხვრები (მათ.25:33).

ლექსი 9: „*ამის შემდეგ შევხედე და, აჰა, იყო უამრავი ხალხი, რომლს და თვლც ვერავინ შეძლო, ყოველ ერიდან, ტომიდან, ხალხიდან და ენიდან. ისინი იდგნენ ტახტისა და კრავის წინაშე, თეთრი სამოსით შემოსილი და კალშის რტოებით ხელში.*»

ეს „*დიდი ბრბო, რომელსაც ვერავინ და თვალ*“ ადასტურებს წინა მუხლებში მოყვანილი „*ნომრების*“ „144000“ და „12000“ სულიერად კოდირებულ სიმბოლურ ბუნებას. გარდა ამისა, აბრაამის შთამომავლობაზე მინიშნება ხდება გამოთქმით: „*არავის შეეძლო მათი და თვლ*“; რაც შეეხება „*ზეცის ვარსკვლავებს*“, რომლებიც ღმერთმა აჩვენა და უთხრა: „*ასეთი იქნებიან შენი შთამომავლები*“. მათი წარმომავლობა მრავალგვარია, *ყველ ერიდან, ყველ ტომიდან, ყველ ხალხიდან, ყველ ენიდან* და ყველ ეპოქიდან. თუმცა, ამ თავის თემა განსაკუთრებით მიზნად ისახავს ღვთისგან ბომებულ უნივერსალურობის უახლეს ადვენტიტულ გზავნილს. მათაცვიათ „*თეთრი სამოსი*“, რადგან მზად იყვნენ მოწამეებად მოკვდნენ და სიკვდილთ დასაჯეს უკანასკნელი აჯანყებულების მიერ გამოცხადებული ბრძანებულებით გამოცხადების 13:15-ის მიხედვით. ხელში ჩაგდებული „*კალშები*“ სიმბოლოა მათ გამარჯვებაზე ცოდვილთა ბანაკთან.

ლექსი 10: „*და შესძახეს დიდი ხმით და თქვეს: ხსნა ჩვენს ღმერთს, რომელიც ტახტზე ზის, და კრავს.*»

მოქმედება იწვევს იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნების კონტექსტს, აჯანყებულთა ბანაკის რეაქციების აღწერის პარალელურად, აღწერილი Rev.6:15-16-ში. აქ გადარჩენილი არჩეული ჩინოვნიკების შენიშვნები აბსოლუტური საპირისპიროა აჯანყებულების. ქრისტეს დაბრუნება არ შეაშინებს მათ, მაგრამ ახარებს მათ, ამშვიდებს და იხსნის. აჯანყებულების მიერ დასმული კითხვა " ვინ გადარჩება?" » დებულობს მის პასუხს აქ: ადვენტიტები, რომლებიც დარჩნენ იმ მისიის ერთგულ, რომელიც ღმერთმა მათ დაავალ სამყაროს აღსასრულს მდე სიცოცხლის საფრთხის ქვეშ, საჭიროების შემთხვევაში. ეს ერთგულთა ემყარება მათ მიჯაჭვულობას, პატივი სცენ წმინდა შაბათს, რომელიც წმიდა შაბათს აკურთხებს სამყაროს დასაბამიდანვე და მათი სიყვარული გამოვლინდა მისი წინასწარმეტყველური სიტყვის მიმართ. ეს მით უმეტეს, რომ მათ ახლ იციან, რომ შაბათი წინასწარმეტყველებს მეშვიდე ათასწლეულს დიდ დაწარჩენს, რომელშიც, იესო ქრისტეს შემდეგ გამარჯვებულ, შეძლებენ შევიდნენ მის სახელზე დაპირებულ მარადიულ სიცოცხლეს მიღებით.

ლექსი 11: „ და იდგნენ ყველ ანგელოზი ტახტის გარშემო, უბუცესები და ოთხი ცოცხალი არსება; და პირველ დაემხო ტახტის წინაშე, ღმერთის წინაშე ,

ჩვენთვის წარმოადგენილ სცენა აღმრავს შესვლს ღვთის დიდ ზეციურ განსვენებაში. ჩვენ ვპოულობთ სურათებს მე-4 და მე-5 თავებიდან, რომლებიც ეხება ამ თემას.

ლექსი 12: „ ამბობს: ამინ! დიდება, დიდება, სიბრძნე, მაღლოერება, პატივი, ძალა და ძლევამოსილება იყოს ჩვენს ღმერთს უკუნითი უკუნისამდე. ამინ! »

მიწიერი ხსნის ამ მშვენიერი დასასრულთ ბედნიერები ანგელოზები გამოხატავენ სიხარულს და მაღლოერებას სიკეთის ღმერთის მიმართ, რომელიც არის ჩვენი შემოქმედი, მათი, ჩვენი, ვინც აიღო ინიციატივა არჩეულ მიწიერ ცოდვების გამოსყიდვაში. , მოვიდა ხორცშესხმა ადამიანის ხორცის სისუსტეში, განიცადა საშინელო სიკვდილი, რომელსაც მისი სამართლიანობა მოითხოვდა. უხილვი თვალების ეს სიმრავლე მიჰყვებოდა ამ ხსნის გეგმის ყოველეტაპს და გაოცებულ იყო ღვთის სიყვარულს ამაღლებული დემონსტრირებით. პირველი სიტყვა, რომელსაც ისინი ამბობენ, არის " ამინ!" ჭეშმარიტად! მართალია! რადგან ღმერთი არის

ჭეშმარიტების ღმერთი, ჭეშმარიტი. მეორე სიტყვა არის „დიდება“ ასევე იყო 12 ტომის პირველი სახელი: „იუდა“ = ქება. მესამე სიტყვა არის „დიდება“ და ღმერთი სამართლიანად ზრუნავს თავის დიდებაზე, რადგან ის გაიხსენებს მას აპოკ. 14:7-ში, რათა მოსთხოვოს იგი, უნიკალური შემოქმედი ღმერთის ტიტულთ, მათგან, ვინც 1843 წლადან აცხადებდა მის გადარჩენას. მეოთხე სიტყვა არის „სიბრძნე“. ამ დოკუმენტის შესწავლს მიზნად ისახავს მისი ყველა არჩეული თანამდებობის პირის აღმოჩენას. ეს ღვთაებრივი სიბრძნე სცილდება ჩვენს წარმოდგენას. დახვეწილობა, გონების თამაშები, ყველგვარი იქ არის ღვთიური ფორმატით. მეხუთე მოდის "მაღლიერება". ეს არის მაღლიერების რელიგიური ფორმა, რომელიც სრულდება წმინდა სიტყვებით და საქმეებით მეექვსე კლასში მოდის "პატივი". ეს არის ის, რითაც აჯანყებულუბმა ყველზე მეტად შეაწუხეს ღმერთი. ისინი ზიზღით ეპყრობოდნენ მას, გამოვლენილ ნების გამოწვევით. პირიქით, არჩეულმა თანამდებობის პირებმა მას, მათი შესაძლებლობის ფარგლებში, ლეგიტიმურად დაკისრებულ პატივი მიაგეს. მეშვიდე და მერვეში მოდის "ძალა და ძალა". ეს ორი სავალდებულო რამ იყო საჭირო დედამიწის ტირანების დასამხობად, ამპარტავანი აჯანყებულუბის დასამხობად, სანამ ისინი ჯერკიდევ მართავდნენ დედამიწას. ამ ძალსა და ძალს გარეშე, უკანასკნელ არჩეულ ქრისტიანულ ეპოქის მრავალ სხვა მოწამის მსგავსად დაიღუპებოდა.

ლუქსი 13: „ერთმა უბუცესთაგანმა მიპასუხა და მიითხრა: ესენი, რომლებიც თუთრი სამოსით არიან შემოსილნი, ვინ არიან და საიდან მოვიდნენ?“

თუთრი სამოსის “ სიმბოლოს თავისებურება გამოცხადების 3:4-ის „თუთრ“ სამოსთან და „ღმაზი თუთრულს“ მიმართ, რომელიც აღნიშნავს გამოცხადებაში 19:8: ბოლო დროის „მომზადებულ პატარძლს“ წმინდანთ მართალ საქმეები იყოს, ერთგული ბოლო დროის ადვენტიზმი, რომელიც მზად არის სამოთხეში გასატაცებლად.

ლუქსი 14: „მე ვუთხარი მას: ჩემობატონო, შენ ეს იცი. და მან მიითხრა: ესენი არიან დიდი გასაჭირიდან მოსულნი; მათ სამოსი გარეცხეს და კრავის სისხლში გაათუთრეს.“

„ თუთრი ხალთი “, რომელსაც ატარებენ გარკვეულ მოხუცები, ჟანს შეუძლია, ფაქტობრივად, იმედი ჰქონდეს ერთ-ერთი მათგანისგან. და მოდის

მოსალოდნელი პასუხი: „*ესენი არიან დიდი გასაჭირიდან მოსულნი*“, ან ურჩეულები, რელიგიური ომებისა და ათეიზმის მსხვერპლი და მოწამეები, როგორც ეს „*მე-5 ბეჭდით*“ გამოგვიცხადა. 6:9-დან 11-მდე: „*თითოეულმა თანამოცილებმა თეორიის სამოსელი; და უთხრეს, რომ კიდევ ცოტა ხნით დასვენებულყვენენ, სანამ არ დასრულდებოდა მათი თანამსახურებისა და მათი მძებნის რიცხვი, რომლებიც მათსავით უნდა მოეკლათ* » გამოცხ.2:22-ში, „*დიდი გასაჭირი*“ აღნიშნავს ფრანგული ათეისტური რევოლუციური რეჟიმის ხოცვა-ჟლეტას, რომელიც განხორციელდა 1793-1794 წლებში. დასადასტურებლად, ცხ.11:13-ში ვკითხულობთ: „*...ამას დაიღუპა შვიდი ათასი კაცი. მიწისძვრა*“; „*შვიდი*“ რელიგიურისთვის და „*ათასი*“ სიმრავლესთვის. საფრანგეთის რევოლუცია მიწისძვრას ჰგავს, რომელიც ღვთის მსახურებსაც კლავს. მაგრამ ეს „*დიდი გასაჭირი*“ ამ მიღწევის მხოლოდ პირველი ფორმა იყო. მის მეორე ფორმას შეასრულეს Rev.9-ის „*მე-6 საყვირი*“, Rev.11-ის რედაქტირების დახვეწილობა ამ ფაქტს გამოავლენს. მოლაღტე ქრისტიანების სიმრავლე მოკვდება მესამე მსოფლო ომის დროს, რასაც „*მე-6 საყვირი*“ განასახიერებს და დასტურებს. მაგრამ 1843 წლადან ღმერთმა აირჩია რჩეულები, რომლებსაც განწმენდა და უკანასკნელი, ვისაც გამოყოფს, მის თვალში ზედმეტად ძვირფასები არიან, რომ განადგურდნენ. ის ამზადებს მათ მიწიერი ხსნის ისტორიის უკანასკნელი ჩვენებისთვის; ერთგულების ჩვენება, რომელსაც ისინი მისცემენ მას მეშვიდე დღის შაბათის ერთგული დარჩენით, მაშინაც კი, როცა აჯანყებულთა ბანაკი სიკვდილთ ემუქრება. ღმერთის გეგმის ეს საბოლოო გამოცდა ვლენდება „*ფილ დე ლუია ში*“ მიწოდებულ გზავნილი გამოცხადებაში 3:10 და გამოცხადების 13:15-ში (სიკვდილს ბრძანება). ღმერთისთვის განზრახვა ღირს ქმედება და რამდენადაც, განსაცდელი, ისინი მიიღებენ სიკვდილს რისკს, ისინი აიგივებენ მის მიერ მოწამეთა ჯგუფს და ამით მიეკუთვნებიან „*თეორიის სამოსელ*“ ნამდვილ მოწამეებს. ისინი სიკვდილს გადაურჩებიან მხოლოდ იესო ქრისტეს მხსნელი ჩარევის გამო. ამ უკანასკნელ გამოცდაში, მეორე „*დიდი გასაჭირის*“ შემდეგ, მათი ერთგულების და მოწმებით, ისინი, თავის მხრივ, „*გარეცხავენ სამოსს და გაათურებენ კრავის სისხლში*“ და დარჩებიან ერთგული სიკვდილმდე მათ დაემუქრებიან. რწმენის ამ უკანასკნელი გამოცდის

დასასრულს, მათი რიცხვი, ვინც ამგვარად უნდა მოკვდებოდნენ მოწამეებად დასრულდება და „მეხუთე ბეჭდის“ წამებულო წმინდანთა მოკვდავი „განსვენება“ მათი აღდგომით დასრულდება. 1843 წლადან და განსაკუთრებით 1994 წლადან, ღვთის მიერ განხორციელებული განწმენდის საქმე მას უსარგებლო ხდის, ჭეშმარიტი რჩეულის სიკვდილი, რომელიც ცოცხალი და ერთგული დარჩა მისი დაბრუნების საათამდე და მაღლოს ჟამის დასასრული, რომელიც წინ უსწრებს მას. უსარგებლო.

ლექსი 15: „ამიტომ არიან ღვთის ტახტის წინაშე და ემსახურებიან მას დღედაღამ მის ტაძარში. ვინც ტახტზე ზის, კარავს გაშლის მათზე;»

ჩვენ გვესმის, რომ ღმერთისთვის, ამ ტიპის რჩეული წარმოადგენს განსაკუთრებით მაღალ ელტას. ის მას განსაკუთრებულ პატივს მისცემს. ამ ლექსში სული იყენებს უღლებიან ორ დროს, აწმყოსა და მომავალს. აწმყო დროში შერწყმული ზმნები „ისინი“ და „ემსახურება მას“ ცხადყოფს მათი ქცევის უწყვეტობას მათ ხორციელ სხეულში, რომელიც არის მათში მცხოვრები ღმერთის ტაძარი. და ეს ქმედება გაგრძელდება ზეცაში იესო ქრისტეს მიერ მათი აღტაცების შემდეგ. მომავალში ღმერთი პასუხობს მათ ერთგულებაზე: „ის, ვინც ტახტზეა, კარავს გაშლის მათზე“ მარადიულად.

ლექსი 16: „აღარ მოშვიდებიან, აღარ სწყურდებიან, არც მზე და არც გამს მათ და არც სიცხე. »

ეს სიტყვები უკანასკნელი არჩეული ადვენტიტებისთვის ნიშნავს იმას, რომ ისინი იყვნენ „მოშვიდები“ , რომლებსაც ართმევდნენ საჭმელს და „მწყუროდათ“ , რადგან წყალს ართმევდნენ მათმწამებლებსა და ციხის მცველებს. „მზის ცეცხლი“ , რომლის „სითბო“ ძლიერდება ღმერთის ბოლო შვიდი ჭირიდან მეოთხეში, დაწვავს მათ და ტანჯვას გამოიწვევს. მაგრამ ასევე პაპის ინკვიზიციის ბუმტების ცეცხლთ, სხვა სახის „სითბო“ იყო, რომ „მეხუთე ბეჭდის“ მოწამეები შთანთქა ან აწამეს. სიტყვა "სითბო" ასევე ეხება ჩვეულებრივი და ატომური იარაღის ცეცხლს, რომელიც გამოიყენება მეექვსე საყვირის კონტექსტში . ამ ბოლო კონფლიქტის გადარჩენილები ცეცხლში გაივლიან. ეს ყველფერი აღარასოდეს განმეორდება მარადიულ ცხოვრებაში, რომელიც მხოლოდ რჩეული ბი შევლენ.

ლექსი 17: „ რაკი ტახტის შუაგულში მყოფი კრავი გამოკვებავს მათ და მიიყვანს სიცოცხლს წყლების წყაროებთან და ღმერთი მოსწმენდს მათ ყოველ ცრემლს თვალებიდან. »

„ კრავი “ სინამდვილეში ასევე არის კარგი მწყემსი, რომელიც მწყემსავს თავის საყვარელ ცხვრებს. მისი ღვთაებრიობა აქ კვლავ დასტურდება მისი პოზიციით " ტახტის შუაგულში ". მის ღვთაებრივ ძალს მიჰყავს მისი რჩეული „ სიცოცხლს წყლების წყაროებამდე “, მარადიულ სიცოცხლს სიმბოლური გამოსახულება. და მიზნად ისახავს საბოლოო კონტექსტს, რომელიც დაბრუნების შემდეგ, მისი უკანასკნელი რჩეული ცრემლიანი იქნება, ის " მოწმენდს მათ ყოველ ცრემლს თვალებიდან ". მაგრამ ცრემლები ასევე იყო მისი ყველ რჩეულს ნაწილი, რომელსაც ცუდად ეპყრობოდნენ და დევნიდნენ ქრისტიანული ეპოქის ისტორიის განმავლობაში, ხშირად უკანასკნელ ამოუწმენდელად.

შენიშვნა: მიუხედავად 2020 წელს ჩვენს დროში და ფიქსირებულ შეცდომაში შემყვანი გამოჩენებისა, რომლებშიც ჭეშმარიტი რწმენათი თქოს გაქრა, ღმერთი წინასწარმეტყველებს მოქცევას და გადარჩენას „სიმრავლების“ შესახებ, რომლებიც მოდის დედამიწის ყველ რასობრივი, ეთნიკური და ენობრივი წარმოშობიდან. ეს არის ნამდვილი პრივილეგია, რომელსაც ის ანიჭებს თავის არჩეულ თანამდებობის პირებს, რომ იცოდნენ, რომ გამოცხ. 9:5-10-ის თანახმად, გაგებისა და საყოველთაო რელიგიური მშვიდობის დრო მას მხოლოდ „150“ წელწაღია და პროგრამებულ (ანუ ხუთი წინასწარმეტყველური). თვეები) 1844-დან 1994 წლმდე. ჭეშმარიტი რჩეულს ეს განმასხვავებელი კრიტერიუმი მოხსენიებულია სულს მიერ გამოცხადებაში 17:8: „ მხეცი, რომელიც შენ ნახე, იყო და ის აღარ არის. ის უფსკრულიდან უნდა ავიდეს და წავიდეს და დუპვისკენ. და ისინი, ვინც დედამიწაზე ცხოვრობენ, რომელთა სახელები არ არის დაწერილი ცხოვრების წიგნში ქვეყნიერების დასაბამიდან, გაოცდებიან, როცა იხილვენ ურჩხულს, რადგან ის იყო და აღარ არის, და რომ ის კვლავ გამოჩნდება. » ჭეშმარიტად არჩეულს არ გაუკვირდებათ, როცა დაინახავენ, რაც ღმერთმა გამოუცხადა მათ თავისი წინასწარმეტყველური სიტყვით.

გამოცხადება №: პირველი ოთხი საყვირი
ღმერთის პირველი ოთხი სასჯელი

მუხლი 1: „ როცა მან მეშვიდე ბეჭედი გახსნა, ზეცაში დაახლოებით ნახევარი საათის განმავლობაში სიჩუმე ჩამოვარდა. »

მეშვიდე ბეჭდის “ გახსნა მაღზე მნიშვნელოვანია, რადგან ის იძლევა სრულდ გახსნას წიგნის „გამოცხადება“ „ შვიდი ბეჭდით დალუქული “ გამოცხადების 5:1-ის მიხედვით. დუმილი, რომელიც აღნიშნავს ამ გახსნას, მოქმედებას განსაკუთრებულ საზეიმოდ ანიჭებს. მას ორი დასაბუთება აქვს. პირველი არის იდეა ცასა და დედამიწას შორის ურთიერთობის გაწყვეტის შესახებ, რომელიც გამოწვეულია შაბათის მიტოვებით 321 წლის 7 მარტს. მეორე აიხსნება შემდეგნაირად: რწმენით მე ვადიარებ ამ " მეშვიდე ბეჭედს " ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი " მე-7 თავის, რომელიც აღნიშნავს, ჩემი აზრით, წმინდა შაბათს, რომელიც განწმენდილია ღმერთის მიერ სამყაროს დაარსებიდან. მან გაიხსენა მისი მნიშვნელობა თავისი ათი მცნება და მეოთხეში. და იქ აღმოვაჩინე მტკიცებულება, რომელიც ცხადყოფს მის უკიდურეს მნიშვნელობას ღმერთის, ჩვენი ამაღლებული შემოქმედისთვის. მაგრამ უკვე დაბადების ანგარიშში შევამჩნიე, რომ მეშვიდე დღე ცალკე იყო წარმოდგენილი მე-2 თავში. პირველი ექვსი დღე განხილულია პირველ თავში. გარდა ამისა, მეშვიდე დღე არ არის დახურული, როგორც წინა დღეები, ფორმულით „ იყო. საღამო და დღე “. ეს თავისებურება გამართლებულია მისი წინასწარმეტყველური როლით ღვთის გადარჩენის პროექტის მეშვიდე ათასწლეულში. იესო ქრისტეს სისხლით გამოსყიდული რჩეულია მარადისობის ნიშნის ქვეშ მოქცეული მეშვიდე ათასწლეული თავის თავად ჰგავს უსასრულო დღეს. ამ ყველფრის დასადასტურებლად, ებრაული ბიბლიაში, თორაში, მეოთხე მცნების ტექსტი გამოყოფილია სხვებისგან და წინ უძღვის ნიშანი, რომელიც მოითხოვს პატივისცემის დუმილის დროს. ეს ნიშანი არის ასო "Pé" ებრაულიდან და, შესაბამისად, იზოლირებული, რაც მიუთითებს ტექსტში შესვენებაზე, მას აქვს სახელი "pétuhot". ამრიგად, მეშვიდე დღის შაბათის დასვენებას აქვს ყველ გამართლება იმისა, რომ ღმერთის მიერ განსაკუთრებულ სახით არის აღნიშვნა. 1843 წლის გაზაფხულიდან მან გამოიწვია ტრადიციული პროტესტანტული სარწმუნოების დაკარგვა, კათოლიკური "კვირის" მემკვიდრე. და იგივე

განსაცდელს შემდეგ, მაგრამ 1844 წლის შემოდგომაზე, ეს კიდევ ერთხელ გახდა ღმერთის კუთვნილების ნიშანი, რასაც ეზე . მათ შეიძლება იცოდნენ, რომ მე ვარ იაკვე, რომელიც განწმენდს მათ.. იაკვე, შენი ღმერთი. » მხოლოდ მისი მეშვეობით შეუძლია რჩეულს ღმერთის საიდუმლოში შესვლა და მისი გამოცხადებული პროექტის ზუსტი პროგრამის აღმოჩენა .

ამის თქმით, მე-8 თავში ღმერთი იწვევს წყევლს შეტყობინებების თანმიმდევრობას . რაც მიბიძგებს შევხედო შაბათის ჭეშმარიტებას იმ წყევლს ასპექტით, რომლის მიტოვება ქრისტიანების მიერ 321 წლის 7 მარტიდან, მთელი ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში ჯაჭვებში დაჰყვა . ამასვე დაადასტურებს მომდინარე ლექსი, შაბათის თემის „ შვიდი საყვირის “ დაკავშირებით, „შვიდი ღვთაებრივი სასჯელს“ სიმბოლოებით, რომლებიც დაარტყამს 321 წლის 7 მარტის ქრისტიანულ ურწმუნობას .

ლექსი 2: „ და ვიხილუ შვიდი ანგელოზი, რომლებიც იდგნენ ღვთის წინაშე და მიეცათ შვიდი საყვირი. »

პირველი პრივილეგია, რომელიც მიღებულია მეშვიდე დღის შაბათის განწმენდით, რომელიც თავად ღვთის მიერ არის განწმენდილი, არის იმის გაგება, თუ რა მნიშვნელობა ანიჭებს მას „ შვიდი საყვირის “ თემას . მასზე მოცემული მიდგომის ფორმით, ეს თემა მთლიანად ხსნის არჩეულს ინტელექტს . იმის გამო, რომ იგი ადასტურებს და ნ.8:12-ში მოხსენიებულ „ ცოდვის “ ბრალდებას ქრისტიანული ასამბლეის წინააღმდეგ, ღმერთის მიერ . მართლაც, ეს „შვიდი სასჯელ“ ღმერთის მიერ არ იქნება დაწესებული, ეს ცოდვა რომ არ არსებობდეს . გარდა ამისა, ლუციანების 26-ის ფონზე, ეს სასჯელი გამართლებულია მისი მცნებების სიმულაციით . ძველ შეთანხმებაში ღმერთს უკვე მიღებული ჰქონდა იგივე პრინციპი, რათა დაესაჯა ორგული და კორუმპირებული ხორციელი ისრაელის დანაშაული . ღმერთის შემოქმედი და კანონმდებელი, რომელიც არ იცვლება, ამის მშვენიერ მტკიცებულებას გვაძლევს . ორივე აღთქმა ექვემდებარება ერთსა და იმავე მოთხოვნებს მორჩილებისა და ერთგულების შესახებ .

საყვირების “ თემაზე წვდომა შესაძლებელს გახდის ყველს ქრისტიანული რელიგიის : კათოლიკური, მართლმადიდებლური, პროტესტანტი 1843 წლიდან, მაგრამ ასევე ადვენტიტების 1994 წლიდან მოყოლებული თანმიმდევრული დაგმობის

დემონსტრირება . გამოსაცდელი ვადის დასრულებამდე დაარტყა მათ ერთად. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია გავზომოთ მისი მნიშვნელობა. „*მეშვიდე საყვირი*“, რომელიც დაკავშირებულია ქრისტეს დაბრუნებასთან, ღმერთის პირდაპირ მოქმედებასთან, განიხილება ცალკე, შაბათის მსგავსად, მე-11 თავში, შემდეგ იგი ფართოდ განვითარდება მე-18 და მე-19 თავებში.

ბოლო 17 საუკუნის განმავლობაში 321, უფრო ზუსტად 1709 წლდან, 1522 წელ აღინიშნა შაბათის დარღვევით გამოწვეული წყევლებით, სანამ მისი აღდგენა 1843 წელს იყო დაგეგმილი დან.8:14 დადგენილებით. და მისი აღდგენის თარიღიდან 2030 წელს იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე, შაბათმა აკურთხა მხოლოდ 187 წელი. ამიტომ შაბათმა დიდი ხანია ზიანი მოუტანა მოლაღტე ადამიანებს, ვიდრე სიკეთე ერთგული რჩეულებისთვის. წყევლები მარჯვებს და ამიტომ ამ თემას თავისი ადგილი უჭირავს ამ მე-8 თავში, რომელიც დვთაებრივ წყევლს წარმოადგენს.

მუხლ 3: „*მოვიდა სხვა ანგელოზი და დადგა სამსხვერპლოზე და ჰქონდა ოქროს საცეცხლე; და მისცეს მას ბევრი საკმეველი, რათა შესწიროს იგი ყველს წმინდანის ლოცვით, ტახტის წინ მყოფ ოქროს სამსხვერპლოზე.*»

გამანადგურებელი ცოდვის “ მოხსენიების შემდეგ, ხილის წმინდანებმა აღძრეს „*მარადიული*“, რომელიც ეხებოდა იესო ქრისტეს „*უცნობ*“ „*ზეციურ*“ *სამღვდელოებას*, ებრ.7:23-ის მიხედვით. დედამიწაზე, 538 წლდან, პაპის რეჟიმმა წაართვა იგი დან.8:11-ის მიხედვით. 1843 წელს იესო ქრისტესთან შერიგება მოითხოვდა მის აღდგენას. ეს არის თემის მიზანი, რომელსაც ჩვენ განვიხილვთ ამ მუხლს მე-3 მუხლში, რომელიც ხსნის ზეცას და გვაჩვენებს იესო ქრისტეს მის სიმბოლურ როლში, როგორც ზეციური მღვდელმთავარი, შუამავალი მისი რჩეულთა და მხოლოდ მათ ცოდვებისთვის. გახსოვდეთ, რომ დედამიწაზე, 538-დან 1843 წლამდე, ეს სცენა და ეს როლი პაროდირებულ და უზურპირებულა რომაული კათოლიკე პაპების საქმიანობით, რომლებიც დროთა განმავლობაში ერთმანეთს ენაცვლებიან და მუდმივად არღვევენ ღმერთს მისი ლეგიტიმური უზენაესი სუვერენული უფლებით.

იმის გამო, რომ იგი წარმოადგენილია ამ მე-8 თავში და რადგან ის შეწყდა შაბათის მიტოვებასთან ერთად, იესო ქრისტეს შუამავლობის ეს თემა ასევე

წარმოდგენილია ჩვენთვის ქრისტიანისთვის ამ შუამავლობის შეწყვეტის წყევლს ასპექტით. წარმართული რომაული „მზის დღის“ უფონო მსხვერპლთა სიმრავლე; ეს, თუნდაც და განსაკუთრებით, მისი მატყუარა და მაცდური სახელს შეცვლს შემდეგ: „კვირა“: უფლოს დღე. კი მაგრამ რომელი ბატონისგან? ვაი! ერთი ქვემოთ.

მუხლო 4: „საკმევლს კვამლს ავიდა წმინდანთა ლოცვითანგელოზის ხელდას ღვთის წინაშე.»

„სუნამოები“, რომლებიც „წმინდანთა ლოცვებს“ ახლავს, სიმბოლოა იესო ქრისტეს მსხვერპლშეწირვის სასიამოვნოსუნის. ეს არის მისი სიყვარულისა და ერთგულების დემონსტრირება, რაც მის რჩეულთა ლოცვებს მისაღებს ხდის მის ღვთაებრივ სამსჯავროს. ამ ლექსში უნდა აღვნიშნოთ სიტყვების „კვამლს“ და „წმინდანთა ლოცვების“ ასოციაციის მნიშვნელობა. ეს დეტალ გამოყენებულ იქნება Rev.9:2-ში ცრუ პროტესტანტი ქრისტიანების ლოცვების აღსანიშნავად, 1843 წელს შექმნილ ახალ სიტუაციიდან გამომდინარე.

რასაც ღმერთი აღმრავს ამ მუხლში არის სიტუაცია, რომელიც ჭარბობდა სამოციქულო დროსა და 321 წელს 7 მარტის დაწყებულთა რიღს შორის. შაბათის მიტოვებამდე იესომ მიიღო რჩეულთა ლოცვები და შუამდგომლობდა მათზე მისი სახელით. ეს არის სწავლების გამოსახულება, რომელიც ნიშნავს, რომ შენარჩუნებულა ვერტიკალური ურთიერთობა ღმერთსა და მის რჩეულებს შორის. ასე იქნება მანამ, სანამ ისინი მოწმობენ მისი პიროვნებისა და ჭეშმარიტების სწავლების ერთგულებაზე, 321 წლამდე. 1843 წელს იესოს სამღვდელოება განაახლებს მთელ თავის კურთხეულსაქმიანობას არჩეულადგენტიტი წმინდანების სასარგებლოდ. თუმცა, 321-დან 1843 წლამდე, რეფორმატორებმა ისარგებლეს მისი შეწყალებით, როგორცაა თიატირას ეპოქის შეწყალება.

ლექსი 5: „და აიღო ანგელოზმა საცეცხლური, აავსო იგი სამსხვერპლოდას ცეცხლით და დაყარა მიწაზე. და იყო ხმები, ჭექა-ქუხილი, ელვა და მიწისძვრა.»

აღწერილი ქმედება აშკარად ძალდობრივია. ეს არის იესო ქრისტე მისი შუამავლობის მსახურების დასასრულს, როდესაც დება მაღლის დროის დასასრულს დრო. "საკურთხევლს" როლი მთავრდება და "ცეცხლი", იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სიკვდილს გამოსახულება, "მიყრილა დედა მიწაზე",

ითხოვს დასჯას მათგან, ვინც არ აფასებდა მას, ზოგისთვის კი ზიზღს. სამყაროს დასასრულს, რომელიც აღინიშნა ღმერთის უშუალო ჩარევით, აქ არის გამოცხადებული საკვანძო ფორმულით, რომელიც გამოვლინდა გამოცხადებაში 4:5 და გამოსვლ 19:16. ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვა მთავრდება იესო ქრისტეს ამ „ადვენტისტური“ მოსვლით.

ისევე როგორც შაბათს, იესო ქრისტეს ზეციური შუამავლობის თემა წარმოადგენილია მისი განკითხვის წყევლის ასპექტში 321-დან 1843 წლამდე. წმინდანებს, რომლებიც ეჭვქვეშ აყენებენ მას სულს, დან.8:13-ში, კარგი მიზეზები ჰქონდათ ამისთვის. მსურს იცოდეს დრო, როდესაც „მარადიული“ მღვდლობა აიღებს იესო ქრისტეს.

შენიშვნა: წინა ინტერპრეტაციის ეჭვქვეშ დაყენების გარეშე, აზრი აქვს მეორე ახსნას. ამ მეორე ინტერპრეტაციით, იესო ქრისტეს შუამავლობის თემის დასასრული შეიძლება დაუკავშირდეს 321 წლის 7 მარტის თარიღს, მომენტს, როდესაც ქრისტიანების მიერ შაბათის მიტოვებამ ღმერთი განაპირობა რისხვისკენ, რომელსაც დასავლეთი ათავის უფლებდა. ქრისტიანობა, "შვიდსაყვირის" საშუალებით, რომელიც მოდის მე-8 მუხლადან, რომელიც შემდეგშია. ეს ორმაგი ახსნა მით უფრო გამართლებულია, რადგან შაბათის მიტოვებას შედეგები მოჰყვება სამყაროს აღსასრულამდე, 2030 წელს, წელს, როდესაც მისი დიდებული ხილული დაბრუნებით იესო ქრისტე სამუდამოდ ჩამოშორდება რომის პაპის რეჟიმს და მის უკანასკნელ ამერიკელს. პროტესტანტების მხარდაჭერა, მათი ცრუ პრეტენზია, რომ ემსახურებოდნენ და წარმოადგენდნენ მას. ამის შემდეგ იესო განაახლებს პაპის მიერ უზურპირებული ეკლესიის „მეთაურის“ ტიტულს. მართლაც, ერთგული რჩეულისგან განსხვავებით, დაცემული ურწმუნო ქრისტიანები უგულბელოდნენ დან.8:14-ის ბრძანებულებას და მის შედეგებს სამყაროს აღსასრულამდე; რაც ამართლებს მათშიშს, როდესაც იესო ბრუნდება გამოცხ.6:15-16 სწავლების მიხედვით. 2030 წლამდე პირველი ექვსი "საყვირი" შესრულდება 321-დან 2029 წლამდე. "მეექვსე საყვირით", ბოლო გამაფრთხილებელი სასჯელი საბოლოო განადგურებამდე, ღმერთი ძალად მკაცრად სჯის მუამბოხე ქრისტიანებს. ამ მეექვსე სასჯელს შემდეგ, ის მოაწყობს პირობებს რწმენის ბოლო საყოველთაო გამოცდისთვის და ამ კონტექსტში

გამოცხადებულ ნათელ გამოცხადება და გახდება ცნობილი ყველგადარჩენისთვის. დემონსტრირებული ჭეშმარიტების წინაშეა, რომ არჩეული და დაცემული შემდეგ, მათი თავისუფალი არჩევანით, სიკვდილს საფრთხის წინაშე მიიწევენ წინ მათი საბოლოო ბედისკენ, რომელც იქნება: მარადიული სიცოცხლე არჩეულთათვის, საბოლოო და აბსოლუტური სიკვდილი. დაცემულთათვის.

ლუქსი 6: „და შვიდი ანგელოზი, რომელთაც ჰქონდათ შვიდი საყვირი, მოემზადნენ და სარეკადა.»

ამ მუხლადან სული გვთავაზობს ქრისტიანულ ეპოქის ახალ მიმოხილვას, მის თემად „შვიდი საყვირი“, ანუ „შვიდი თანმიმდევრული სასჯელი“, რომელც გავრცელდა მთელ ქრისტიანულ ეპოქაში 321 წელს 7 მარტიდან, წელს, როდესაც „ცოდვა“. და არსდა ოფიციალურად და სამოქალაქოდ. მე მახსოვს, რომ გამოცხადების 1-ის პროლოგში ქრისტეს „ხმა“ უკვე შედარებულია „საყვირის“ ხმასთან. ეს ინსტრუმენტი, რომელც ისრაელში ხალხის გასაფრთხილებლად გამოიყენებოდა, თავის თავში ატარებს აპოკალიფსის გამოცხადების სრულ მნიშვნელობას. გაფრთხილება აფრთხილებს მტრის მიერ დადგმულხაფანგებს.

ლუქსი 7: „პირველმა დარეკა. და იყო სეტყვა და სისხლთ შეზავებული ცეცხლი, რომელც დაყარეს მიწაზე; და დაიწვა დედამიწის მესამედი, და დაიწვა ხეების მესამედი, და დაიწვა ყოველი მწვანე ბალხი.»

პირველი სასჯელი: ეს განხორციელდა 321-დან 538 წლამდე, რომის იმპერიაში ეგრეთ წოდებულ "ბარბაროსულ" ხალხების სხვადასხვა შემოსევებით. მე განსაკუთრებით მახსოვს "ჰუნების" ხალხი, რომელთა ლიდერმა ატილმა თქვა, რომ ის იყო "ღვთის უბედურება". უბედურება, რომელმაც ევროპის ნაწილი გაანადგურა; ჩრდილოეთგალა, ჩრდილოეთიტალია და პანონია (ხორვატია და დასავლეთუნგრეთი). მისი დევიზი იყო, რაც ცნობილი! "სადაც ჩემი ცხენი გადის, ბალხი არ იზრდება." მისი ქმედებები მშვენივრად არის შეჯამებული ამ ლუქსში 7; არაფერი აკლავ, ყველფერი იქ არის. სეტყვა ნათესების განადგურების სიმბოლოა, ცეცხლი კი - სახარჯო მასალების განადგურების სიმბოლო. და რა თქმა უნდა, „დედამიწაზე დაღვრილი სისხლი“ არის ადამიანის სიცოცხლს ძალდობრივი მოკვლას სიმბოლო. ზმნა „გადაადგეს“ მიუთითებს შემოქმედის, კანონმდებელ და მხსნელ ღმერთის

რისხვაზე, რომელიც შთააგონებს და წარმართავს მოქმედებას „საკურთხევლს ცეცხლს სროლს“ შემდეგ მე-5 ლექსში.

ამავდროულად, ლევ.26:14-დან 17-მდე ვკითხულობთ: „მაგრამ თუ არ მომიხმენთ და არ შეასრულებთ ყველამ მცნებას, თუ აბუჩადაგდებთ ჩემს წესებს და თუ თქვენი სული ეზიზღება ჩემს სამართალს, შენ არ ასრულებ ჩემს ყველ მცნებას და არ დაარღვიე ჩემი შეთანხმება, მაშინ ამას გაგიკეთებ. მე გამოგიგზავნით შიშს, მოხმარებასა და სიცხეს, რაც თვალს გაგიფუჭებთ და სულს დაგიტანჯავთ; და ამოდ დათესავ შენს თესლს: შენი მტრები შეჭამენ მათ სახეს და გიბრუნებ და შენი მტრების წინაშე დამარცხდები; ისინი, ვინც გძულხართ, იბატონებენ თქვენზე და გაიქცევიან დევნის გარეშე.“

ლექსი 8: ” მეორე დარეკა. და რაღაც დიდი მთის მსგავსი ცეცხლთ ჩავარდა ზღვაში; და ზღვის მესამედი სისხლი გახდა,

მეორე სასჯელი: ამ გამოსახულებების გასაღები იერ.51:24-25-შია: „მე ვუპასუხებ ბაბილონს და ქალღმერთის ყველ მცხოვრებს ყველ იმ ბოროტებას, რაც მათ გაუკეთეს სიონს თქვენს თვალწინ, ამბობს იაჰვე. აჰა, მე შენს წინააღმდეგ ვარ, განადგურების მთავრად, ამბობს უფალი, შენ, ვინც გაანადგურე მთელი დედამიწა! ხელს გაგიწვდი, კლდეებიდან ჩამოგგორავ და ცეცხლს მთად გაგიკეთებ.“ სწორედ ამ მე-8 მუხლში სული იწვევს რომის პაპის რეჟიმს მისი სიმბოლური სახელწოდებით „ბაბილონი“, რომელიც გამოჩნდება „ბაბილონი“ სახით. დიდი ”გამოცხ.14:8, 17:5 და 18:2. „ცეცხლ“ ამავრებს მის პიროვნებას და აღმრავს ისევე, როგორც ის, რაც მას შთანთქავს ქრისტეს დაბრუნებისა და უკანასკნელ განკითხვისას, ისევე როგორც ის, რასაც იგი იყენებს სიმულაციის გასაღვივებლად, ვინც მას ამტკიცებს და მხარს უჭერს: ევროპელ მონარქებს და მათ კათოლიკე ხალხებს. . აქ, ისევე როგორც დანიელში, " ზღვა " წარმოადგენს წინასწარმეტყველური საფართო დაინტერესებულ კაცობრიობას; ანონიმური ხალხების კაცობრიობა, რომლებიც არსებითად დარჩნენ წარმართები, აშკარა ქრისტიანული მოქცევის მიუხედავად. 538 წელს პაპის რეჟიმის დამყარების პირველი შედეგი იყო ხალხზე თავდასხმა შეიარაღებულ სამხედრო ძალით მოქცევის მიზნით. სიტყვა " მთა " აღნიშნავს ძლიერ გეოგრაფიულ სირთულეს. ეს არის ის, რაც მიზანშეწონილია განისაზღვროს პაპის რეჟიმი,

რომელიც ღმერთის მტერს, მიუხედავად ამისა, მისი ღვთაებრივი ნებით აღძრავს; ეს იმისთვის, რომ გაართულოს მოღალტე ქრისტიანების რელიგიური ცხოვრება, რასაც მოჰყვება დევნა, ტანჯვა და სიკვდილი მათ შორის და სხვადასხვა რელიგიის ხალხებს შორის. სავალდებულო რელიგია სიახლად ვთის წმინდა შაბათის დარღვევის გამო. ჩვენ გვმართებს კარლოს დიდის მიერ განხორციელებულ იმულებითი მოქცევის არასაჭირო ხოცვა-ჟლეტა და მუსლიმი ხალხების წინააღმდეგ მიმართულ ჯვაროსნულ ლაშქრობების ბრძანებები, რომელიც დაიწყო პაპ ურბან II-ის მიერ; ყველფერი ნაწინასწარმეტყველები იყო ამ „მეორე საყვირში“.

ლექსი 9: „ზღვაში მყოფი არსებების მესამედი, რომლებსაც სიცოცხლე ჰქონდათ მოკვდა და გემების მესამედი და იღუპა“.

შედეგები უნივერსალურია და გაგრძელდება სამყაროს აღსასრულს მდ.სიტყვა "ზღვა" და "გემები" იპოვის თავის მნიშვნელობას ხმელთაშუა ზღვის მუსლიმებთან, მაგრამ ასევე აფრიკელ და სამხრეთ ამერიკელ ხალხებთან, სადაც დამპყრობელი კათოლიკური სარწმუნოება გამოიწვევს მკვიდრი მოსახლეობის საშინელ ხოცვა-ჟლეტას.

ამავე დროს ვკითხულობთ ლევ.26:18-დან 20-მდე: „თუ ამის მიუხედავად არ მომისმენ, შვიდჯერ მეტს დაგსჯი შენი ცოდვებისთვის. მე დავამსხვრევ შენი ძალის სიამაყეს, შენს ცას რკინასავით გავხდი და შენს მიწას სპილენძად ამაოდ ამოიწურება შენი ძალ, შენი მიწა თავის ნაყოფს არ გამოიღებს და დედა მიწის ხეები ნაყოფს არ გამოიღებს.“ ამ ლექსში ღმერთი აცხადებს რელიგიურ გამკვრივებას, რომელიც ქრისტიანულ ეპოქაში სრულდება რომის წარმართობიდან პაპობაზე გადასვლით. აღვნიშნოთ ინტერესი, რომ ამ ცვლილების გამო რომაელთა ბატონობამ მიატოვა „კაპიტოლიუმი“, რათა პაპობა დაეყენებინა ლატერანის სასახლეში, რომელიც მდებარეობს ზუსტად „კაელუსზე“, ანუ ცაზე. მკაცრი პაპის რეჟიმი ადასტურებს წინასწარმეტყველებულ რელიგიურ გამკვრივებას. ქრისტიანული რწმენის ნაყოფი იცვლება. ქრისტეს სინაზეს აგრესია და სისასტიკე ცვლის; ხოლო ჭეშმარიტებისადმი ერთგულება გარდაიქმნება ურწმუნოებაში და რელიგიური სიცრუის მოშურნეობაში.

ლექსი 10: ” მესამემ და რეკა. და ჩამოვარდა ზეციდან ჩირაღდანივით ანთებულ დიდი

ვარსკვლავი; და დეცა მდინარეთა მესამედსა და წყალთა წყაროებზე.»

მესამე სასჯელი: წარმოქმნილი ბოროტება ძლიერდება და პიკს აღწევს შუა საუკუნეების ბოლოს. მექანიკური ბეჭდვის მიღწევებმა ხელო შეუწყო წმინდა ბიბლიის გამოცემას. მისი წაკითხვით, არჩეული ოფიციალური პირები აღმოაჩენენ ჭეშმარიტებას, რომელსაც ის ასწავლის. ის ამგვარად ამართლებს „ორი მოწმის“ როლს, რომელსაც ღმერთი ამლევს მას გამოცხადების 11:3-ში: „ჩემს ორ მოწმეს მივცემ წინასწარმეტყველების ძალს, ჯვალში შემოსილს, ათას ორას სამოცი დღის განმავლობაში.“ საკუთარი რელიგიური დოგმების მომხრეა, კათოლიკური სარწმუნოება მხოლოდ ბიბლიას ეყრდნობა იმ წმინდანთა სახელების გასამართლებლად, რომლებსაც მისი ქვეშევრდომები თაყვანს სცემენ. იმიტომ, რომ ბიბლიის ფლობა გმობს მის მიერ და ის ამხელს მფლობელს წამებისა და სიკვდილს წინაშე. ეს არის ბიბლიური ჭეშმარიტების აღმოჩენა, რომელიც ამართლებს ამ ლექსში მოცემულ გამოსახულებას: „და ჩამოვარდა ზეციდან დიდი ვარსკვლავი, რომელიც ჩირაღდანით იწვის“. ცეცხლ კვლავ ეკვრის რომის გამოსახულებას, რომელიც ამჯერად სიმბოლურად "დიდი ცეცხლოვანი ვარსკვლავის" მსგავსი "დიდი ანთებულ მთის" მსგავსია. სიტყვა „ვარსკვლავი“ ცხადყოფს თავის პრეტენზიას „დედამიწის განათების შესახებ“ რელიგიურად დაბ.1:15-ის მიხედვით; და ეს იესო ქრისტეს სახელით, რომლისგანაც იგი ამტკიცებს, რომ არის ჭეშმარიტი „ჩირაღდნის“ გამოსახულება, სინათლის მატარებელი, რომელსაც იგი ადარებენ Apo.21:23-ში. ის ჯერ კიდევ ისეთივე „დიდა“, როგორც მაშინ, როცა დაიწყო, მაგრამ მისი დევნის ცეცხლ გამოეღო და „დაწვის“ მდგომარეობიდან „დაწვის“ მდგომარეობამდე გადავიდა. ახსნა მარტივია, ბიბლია დამო, მისი რისხვა უფრო დიდია, რადგან იძულებულია ღია და უპირისპირდეს ღვთის რჩეულებს. რაც გამოცხ.12:15-16-ის მიხედვით იძულებს მას გადავიდეს მზაკვრულ და მატყურა „გველს“ სტრატეგიიდან ღიად მდევნელ „დრაკონის“ სტრატეგიაზე. მისი მოწინააღმდეგეები არა მხოლოდ ღვთის მშვიდობიანი და მორჩილი რჩეულები არიან, არამედ, უპირველეს ყოვლისა, მის წინაშეა ცრუ პროტესტანტიზმი, უფრო პოლიტიკური, ვიდრე რელიგიური, რადგან ის უგულებელყოფს იესო ქრისტეს ბრძანებებს და იღებს

იარაღს, კლავს და ხოცავს იმდენი, რამდენიც კათოლიკური ბანაკი. „მდინარეთა მესამედი“, ანუ ქრისტიანული ევროპის მოსახლეობის ნაწილი, განიცადა კათოლიკური აგრესია, ისევე როგორც „წყლების წყაროები“. ამ წყლს წყაროების მოდელთა ვად ღმერთთა იერ.2:13-ის მიხედვით: „რადგან ორმაგი ცოდვა ჩაიდინა ჩემმა ხალხმა: მიმატოვა მე, ცოცხალ წყლს წყარო, რომ ამოთხარა წყლები, და ბზარული წყლები. რომლებიც არ იკავებენ წყალს.“ მრავლობით რიცხვში, ამ მუხლში, სული „წყლების წყაროებით“ ნიშნავს ღვთის ხატად შექმნილ რჩეულებს. იოანე 7:38 ადასტურებს და ამბობს: „ვისაც მე სწამს, მისგან ცოცხალ წყლს მდინარეები გამოედინება, როგორც წმინდა წერილშია ნათქვამი“.

» ეს გამოთქმა ასევე მიუთითებს ბავშვების ნათლობის პრაქტიკაზე, რომლებიც დაბადებიდან, კონსულტაციის გარეშე, იღებენ რელიგიურ იარაღს, რაც მათ შეურჩევი რელიგიური საქმის ქვეშევრდომებად აქცევს. როდესაც ისინი იზრდებიან, ისინი ერთ დღეს აიღებენ იარაღს და მოკლვენ მოწინააღმდეგეებს, რადგან რელიგიური ეტიკეტი მათგან ამას მოითხოვს. ბიბლია გმობს ამ პრინციპს, რადგან ამბობს: „ვისაც სწამს და მოინათლება, გადარჩება, ხოლო ვინც არ ირწმუნებს, დაგმობილი იქნება (მარკოზი 16:16).

ლუქსი 11: „ამ ვარსკვლავის სახელია ჭიაყელ; და წყლების მესამე ნაწილი გადაიქცა ჭიაყელ და მრავალ კაცი მოკვდა წყალთან, რადგან გამწარებულ იყო.“

წმინდა და წყურვილს ჩამქრალ წყლს საწინააღმდეგოდ, რომელიც აღნიშნავს ბიბლიას, ღვთის წერილობით სიტყვას, კათოლიკური სწავლება შედარებულა „ჭიაყელსთან“, მწარე, ტოქსიკური და თუნდაც სასიკვდილო სასმელთან; ეს გამართლებულია, რადგან ამ სწავლების საბოლოო შედეგი იქნება „უკანასკნელ განკითხვის მეორე სიკვდილს“ ცეცხლი. კაცების ნაწილი, „მესამედი“, გარდაიქმნება მიღებული კათოლიკური ან ცრუ პროტესტანტული სწავლებით. "წყლები" არის როგორც კაცი, ასევე ბიბლიური სწავლება. მე-16 საუკუნეში შეიარაღებულმა პროტესტანტულმა ჯგუფებმა არასწორად გამოიყენეს ბიბლია და მისი სწავლება და ამ ლუქსის გამოსახულებით, მამაკაცები ხოცავდნენ კაცების მიერ და ცრუ რელიგიური სწავლებით. ეს იმიტომ ხდება, რომ კაცები და რელიგიური სწავლება გამწარდა. იმის გამოცხადებით, რომ "წყლები

გამწარდა ", ღმერთი პასუხობს ბრალდებას " ეჭვიანობაში ", რომელიც გადაუჭრელი და რჩა მე-3 ბეჭედში გამოცხადების 6:6-ის შემდეგ . ის ადასტურებს იმ დროს, როდესაც მისი წერილობითი სიტყვა ამის გაკეთებას მოჰყვება, მრუშობის ბრალდებას, რომელიც მან წამოაყენა კრების წინააღმდეგ 321 წლის 7 მარტიდან, რომელიც წინ უძღოდა ოფიციალურად მრუშობის დროს, სახელად პერგამონი 538 წელს .

ამავდროულად, ლევ.26:21-22-ში ვკითხულობთ: „ თუ წინააღმდეგობა მიწევთ და არ მომისმენთ, შვიდჯერ მეტს მოგცემთ თქვენი ცოდვების მიხედვით. შენს წინააღმდეგ გამოგიგზავნი მინდვრის მხეცებს, რომლებიც გაძარცვავენ შენს შვილებს, გაანადგურებენ შენს პირუტყვს და დაგამცირობენ რამდენიმემდე; და შენი ბილკები გაუკაცრიელდება. » ლევ.26-ისა და გამოცხადების მე-3 საყვირის პარალელური შესწავლს ცხადყოფს განაჩენს, რომელსაც ღმერთი ატარებს რეფორმაციის პერიოდის დასაწყისში. მისი ჭეშმარიტი რჩეული მშვიდობიანად რჩებიან და გადადგებიან, იღებენ სიკვდილს ან ტყვეობას, როგორც ჭეშმარიტ მოწამეებს. მაგრამ მათი ამალგებულ მაგალითს გარდა, ის მხოლოდ ხედავს სასტიკ „ მხეცებს “, რომლებიც ერთმანეთს უპირისპირდებიან, ყველზე ხშირად, პირადი სიამაყის გამო და რომლებიც კლვენ ადამიანებს მტაცებელ გარეულ ცხოველების სისასტიკით. ეს იდეა ჩამოყალიბდება გამოცხ.13:1-ში და 11-ში. ეს არის იმ დროის კულმინაცია, როდესაც ტანჯვის ნორმაში რჩეული მიჰყავთ „ უდაბნოში “ (= განსაცდელში) გამოცხადებაში 12:6 - 14 წერილობითი ბიბლური „ ორი მოწმე “ ღმერთის გამოცხ.11:3-დან. 1260 წლის განმავლობაში ნაწინასწარმეტყველები პაპის შეუწყნარებლობის მეფობა დასრულდება .

ლექსი 12: „ მეოთხემ დარეკა. მზის მესამედი და მთვრა, მთვარის მესამედი და ვარსკვლავების მესამედი, ისე რომ დაბნელდა მესამედი, და დღემ დაკარგა სინათლის მესამედი და ღამემ ასევე. »

მეოთხე სასჯელი: სული აქ ასახავს „ დიდი გასაჭირს “ გამოცხადებულ Rev.2:22-ში. სიმბოლოებში ის გვიჩვენებს თავის ეფექტს: ნაწილობრივ დარტყმულია „ მზე “, ღვთის სინათლის სიმბოლო. ასევე, ნაწილობრივ, " მთვარე ", სიმბოლო რელიგიური სიბნელის ბანაკის, რომელიც ეხებოდა 1793 წელს თვალმაქც კათოლიკეებსა და პროტესტანტებს. " ვარსკვლავების " სიმბოლოს ქვეშ, ცალცალკე იჭრება

დედა მიწის გასანათებლად მოწოდებული ქრისტიანების ნაწილაც. ვის შეუძლია ამგვარად დარტყოს ჭეშმარიტი და ცრუ ქრისტიანულ რელიგიური შუქი? პასუხი: ათეიზმის იდეოლოგია განიხილებოდა დროის დიდ შუქად. მისი შუქი ყველ და ნარჩენს აბნელებს. მწერლები, რომლებიც წერენ წიგნებს ამ თემაზე, ძალაძან პატივს სცემენ და თავად უწოდებენ "განმანათლებლებს", როგორც ავოლტერი და მონტესკიე. თუმცა, ეს შუქი ანადგურებს, პირველრიგში, ადამიანის სიცოცხლეს ჯაჭვში, ღვრის სისხლს ნაკადებს. მეფე ლუი XVI-ის და მისი მეუღლის მარი-ანტუანეტას მეთაურის შემდეგ, მოქმედი კათოლიკეები და პროტესტანტები თავის მხრივ რევოლუციონერთა გილოტინის ქვეშ მოექცნენ. ღვთაებრივი სამართლიანობის ეს აქტი არ ამართლებს ათეიზმს; მაგრამ მიზანი ამართლებს საშუალებებს და ღმერთს შეუძლია დაამხოს ტირანები მხოლოდ იმით, რომ დაუპირისპირდეს მათ უმაღლესი, უფრო ძლიერი და ძლიერი ტირანიით. „ძალა და ძლევამოსილება“ არის უფლისა გამოცხ. 7:12-ში.

ამავდროულად, ლევ. 26:23-დან 25-მდე ვკითხულობთ: „თუ ეს სასჯელები არ გაგისწორებთ და წინააღმდეგობას გამოიწევთ, მეც წინააღმდეგობას გაგიწევთ და შვიდჯერ მეტს დაგიბრტყამთ თქვენი ცოდვებისთვის. მახვილს მოვიტან შენს წინააღმდეგ, რომელიც შურს იძიებს ჩემს აღთქმაზე; როცა შეიკრიბებით თქვენს ქალქებში, გამოვიგზავნით ჭირს და მტრის ხელში ჩაგაგდებთ.“ „ხმალი, რომელიც შურს იძიებს ჩემს აღიანსზე“ არის ის როლი, რომელიც ღმერთმა მისცა საფრანგეთის ეროვნულ ათეისტურ რეჟიმს, მის წინააღმდეგ ჩადენილ სულიერი მრუშობის დამნაშავე თავები. ლუქსის ჭირის მსგავსად, ამ ათეისტურმა რეჟიმმა წამოიწყო მასობრივი სიკვდილთ დასჯის პრინციპი, რომ გუშინდელი ჯალთები ხვალსდელი მსხვერპლნი გახდნენ. ამ პრინციპის თანახმად, ეს ჯოჯობხეთური რეჟიმი, როგორც ჩანს, მთელკაცობრიობას სიკვდილთ სცემდა. სწორედ ამიტომ მისცემს ღმერთი მას სახელს „უფსკრული“, „მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულიდან“; გამოცხადების 11:7-ში, სადაც ის ავითარებს თავის თემას. ეს იმიტომ, რომ დაბადება 1:2-ში ეს სახელი აღნიშნავს დედა მიწას სიცოცხლეს გარეშე, ფორმის გარეშე, ქაოტურად და რომელსაც გრძელვადიან პერსპექტივაში ათეისტური რეჟიმის მიერ განხორციელებული სისტემატური განადგურება განაპირობებს. მაგალითად, ჩვენ ვპოულობთ

კათოლიკე და მონარქისტულვანდების ბედს, რომელსაც რევოლუციონერებმა „შურისძიება“ უწოდეს, რომელთა პროექტი იყო მისი უდაბნო და დაუსახლებელ მიწად გადაქცევა.

ლექსი 13: „და შევხედე და გავიგონე არწივი, რომელიც დაფრინავდა შუა ცაში, რომელიც ამბობდა დიდი ხმით: ვაი, ვაი, ვაი დეამიწაზე მცხოვრებთ, სამი ანგელოზის საყვირის სხვა ხმების გამო. რომელიც და რეკავს!“

საფრანგეთის რევოლუციამ მოახდინა თავისი მკვლელ შედეგები, მაგრამ მან მიაღწია ღვთის სასურველ მიზანს. ამან ბოლო მოუღო რელიგიურ ტირანიას და მის შემდეგ ტოლერანტობამ გაიმარჯვა. ეს ის მომენტი, როდესაც, გამოცხ.13:3-ის მიხედვით, კათოლიკე „ზღვის მხეცი“ „დაჭრილი იქნა სიკვდილთ, მაგრამ განიკურნა“ ამ ლექსში წარმოადგენილ ნაპოლეონის „არწივის“ ძლიერი ავტორიტეტის გამო, რომელმაც ის რეაბილიტაცია მოახდინა. მისი კონკორდატის მეშვეობით. „...ცის შუაგულში მფრინავი არწივი“ სიმბოლოა იმპერატორ ნაპოლეონ¹ ის ბატონობის აპოგეას. მან გააფართოვა თავისი ბატონობა ყველ ევროპულ ხალხზე და მარცხი განიცადა რუსეთის წინააღმდეგ. ეს არჩევანი დიდ სიზუსტეს გვთავაზობს მოვლენათა და თარიღებისას, ამიტომ ვარაუდობენ 1800-დან 1814 წლამდე პერიოდს. ამ მეფობის უზარმაზარი შედეგები წარმოადგენს მყარ ნიშნულს, რომელიც ამგვარად ამართლებს 1843 წლს დანიელს 8:14 გადამწყვეტ თარიღს. ეს მნიშვნელოვანი რეჟიმი საფრანგეთის ქვეყნის ისტორიაში, ღმერთისთვის, საშინელო განცხადების მატარებელი ხდება, რადგან მის შემდეგ საყოველთაო ქრისტიანული სარწმუნოება შევა იმ დროს, როცა მას ღმერთი დაარტყამს სამ დიდს „უბედურებები“. სამჯერ გამეორებულ, საუბარია „უბედურების“ სრულყოფაზე; ეს იმიტომ, რომ 1843 წელს, როგორც აპო.3:2 გვასწავლის, ღმერთი მოითხოვს ქრისტიანებს, რომლებიც აცხადებენ იესო ქრისტეს ხსნაზე, რომ საბოლოოდ დაასრულონ რეფორმაცია, რომელიც დაიწყო 1170 წლდან, თარიღით, როდესაც პიერ ვალდომ სრულდა აღადგინა ბიბლიური ჭეშმარიტება და მათ წარმოადგინეს „სრულყოფილი ნამუშევრები“; ეს სრულყოფილება მოითხოვება გამოცხადებაში 3:2 და დანიელს 8:14-ის ბრძანებულებით. მისი გამოყენებაში შესვლს შედეგები აქვლანდება სამი ძირითადი „უბედურების“ სახით, რომლებსაც ახლ ცალკე შევისწავლთ. კიდევ ერთხელ მინდა

აღვნიშნო, რომ ის, რაც ამ რელიგიური მშვიდობის პერიოდს, პარადოქსულად დიდი „უბედურებად“ აქცევს, არის ფრანგული ეროვნული ათეიზმის მემკვიდრეობა, რომელიც გაჟღენთილია დასამყაროს აღსასრულმდე გაჟღენთავს დასავლელ ადამიანებში. ეს არ დაეხმარება მათ განახორციელონ ღმერთის მიერ 1843 წლიდან მოთხოვნილი რეფორმები. მაგრამ უკვე, გამოცხ.ნ:13-ის „მეექვსე ბეჭედი“ ამ „უბედურებიდან“ პირველ ასახავდა „ვარსკვლავების დაცემასთან“ შედარებით. მწვანე ლევი“, ამიტომ არ მიიღეს ღვთის მიერ 1843 წლიდან მოთხოვნილი სრული სულიერი მომწიფება. და ღვთის გაფრთხილების ციური ნიშანი მიენიჭა 13 ნოემბერს. 1833 წელ დიდი სამეულის გამოცხადების სავარაუდო დროის პარალელურად შესწავლილი ლექსის „უბედურებები“.

თავის გამოცხადებაში სული იწვევს გამოთქმას „დედა მიწის მკვიდრი“ იმ ადამიანების აღსანიშნავად, რომლებიც სამიზნეა სამი დიდის მიერ. იწინასწარმეტყველ „უბედურება“. ღვთის განმოწყვეტილი და მათი ურწმუნობითა და ცოდვით განცალკევებით, სული აკავშირებს მათ „დედა მიწასთან“. ამის საპირისპიროდ, იესო თავის ჭეშმარიტ ერთგულ რჩეულს ასახელებს გამოთქმით „ცათ სასუფეველს მოქალაქეები“; მათი სამშობლო არ არის „დედა მიწა“, არამედ „ზეცა“, სადაც იესომ „აღიღო მოაძხად“ მათთვის იოანეს 14:2-3-ის მიხედვით. ასე რომ, ყოველ ჯერზე, როდესაც ეს გამოთქმა „დედა მიწის მკვიდრი“ მოიხსენიება აპოკალიფსში, ეს ნიშნავს იესო ქრისტეში ღმერთის გან განცალკევებულ მემბრანე კაცობრიობას.

გამოცხადება 9: მე⁻⁵ და მე⁻⁶ საყვირები
"პირველი" და "მეორე დიდი უბედურება"

მეხუთე საყვირი: "პირველი დიდი ვაი"
პროტესტანტებისთვის (1843) და
ადვენტიანებისთვის (1994)

შენიშვნა: პირველი მოსმენით, "მე-5 საყვირის" ეს თემა სიმბოლურ გამოსახულებებში წარმოაჩენს განაჩენს, რომ ღმერთი ატარებს პროტესტანტულ რელიგიებს, რომლებიც 1843 წელს გაზაფხულთან სამარცხვინოდ დაეცა. მაგრამ მას მოაქვს დამატებითი სწავლებები, რომლებიც ადასტურებენ წინასწარმეტყველურ განცხადებებს. ჩვენი მეშვიდე დღის ადვენტიანი და, ქალბატონი ელენ გულდ უაიტი, რომელიც იესომ აირჩია თავის მაცნედ. მისმა წინასწარმეტყველურმა მოღვაწეობამ განსაკუთრებით გაანათა რწმენის ბოლო საბოლოო გამოცდის დრო; მისი პროგნოზები ამ შეტყობინებაში დადასტურდება. მაგრამ რაც ჩვენმა დამარცოდა ის იყო, რომ მესამე ადვენტიანური მოლოდინი ღმერთმა დაგეგმა, რათა გამოეცადა თავად მეშვიდე დღის ადვენტიანური ეკლესია. რასაკვირველია, ამ მესამე მოლოდინს არ მიუღია წინა ორის საზოგადოებრივი განვითარება, მაგრამ მასზე მიმაგრებული ახალ გამოვლენილ ჭეშმარიტების სიდიდე ანაზღაურებს ამ აშკარა სისუსტეს. სწორედ ამიტომ, 1983 და 1991 წლებში იესო ქრისტეს მიერ გამოსაცდელ დვალნს-სურ-რონში, საფრანგეთი და მავრიკიში, მისი ბოლო წინასწარმეტყველური მნათობების უაწყობის შემდეგ, ოფიციალურმა ინსტიტუციონალურმა ადვენტიანის სწავლება სულბის მხსნელს მიერ იყო „ღებინება“ 1994 წელს, თარიღი, რომელიც აგებულა ამ მე-9 თავის მე-5 და მე-10 სტროფების წინასწარმეტყველური „ხუთი თვის“ გამოყენებით.

რატომ, მეორე წაკითხვისას, უფლოს მიერ გამოტანილი ეს ფერწერული განაჩენი პროტესტანტული რწმენის სხვადასხვა ასპექტების წინააღმდეგ ვრცელდება ინსტიტუციონალურ მეშვიდე დღის ადვენტიზმზე, რომელიც განდგომაში ჩავარდა, თავის მხრივ, ღვთაებრივი წინასწარმეტყველური შუქის უარყოფით; ეს, მიუხედავად ელენ ჯი უაითის მიერ გაცემული გაფრთხილებისა მისი წიგნის „ნათელზე უარყოფის“ თავში, რომელიც მიმართა ადვენტიზმის მასწავლებლებს „ევანგელურ მსახურებას“. 1995 წელს ადვენტიზმის ოფიციალურმა ალანსმა პროტესტანტიზმთან დადასტურა ღვთის მიერ ნაწინასწარმეტყველები მართალ განაჩენი. გაითვალისწინეთ ის ფაქტი, რომ ორ დაცემას ერთი და იგივე მიზეზი აქვს: ღვთის მიერ შემოთავაზებულ წინასწარმეტყველური სიტყვის უარყოფა და ზიზღი, მსახურის მიერ, რომელიც მან აირჩია ამ ამოცანისთვის.

„*უბედურება*“ არის ბოროტების ჟამი, რომლის წამქეზებელი და შთაგონებული სატანაა, იესოს და მისი რჩეული წმინდანების მტერი. სული გამოსახულებით გამოგვიცხადებს, თუ როგორი ხდება იესო ქრისტეს მოწაფე, როდესაც ის უარყოფილია მის მიერ ეშმაკისთვის გადასაცემად; რაც შემდეგ წარმოადგენს ჭეშმარიტად დიდ *„უბედურებას“*.

ლუქსი 1: *„მეხუთე დარეკა. და დავინახე ვარსკვლავი, რომელიც ზეციდან დედა მიწაზე დაეცა. უფსკრულს ორმოს გასაღები მას მიეცა,*

„მეხუთე“, მაგრამ დიდი გაფრთხილება მიმართულა 1844 წლადან გამოყოფილ ქრისტეს რჩეულთა მიმართ. *„ვარსკვლავი, რომელიც ზეციდან ჩამოვარდა“* არ არის *„ვარსკვლავი“*. აბსენტი *„წინათავიდან, რომელიც არ ჩავარდა“*, *„ზეიქ დედა მიწა“*, მაგრამ *„on THE მდინარეები და THE წყაროები წყლების“*. ეს არის *„სარდისის“* ეპოქა, სადაც იესო იხსენებს, რომ *„ხელებში უჭირავს შვიდი ვარსკვლავი“*. „*არასრულყოფილად*“ გამოცხადებული *„ნამუშევრებისთვის“*, იესომ მიწაზე დააგდო პროტესტანტული მაცნეს *„ვარსკვლავი“*.

ადვენტიზმის ტური განსაცდელი აღინიშნა 1843 წლის გაზაფხულზე იესო ქრისტეს დაბრუნების პირველი მოლოდინის დასასრულთ. ამ დაბრუნების მეორე ლოდინი დასრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. მხოლოდ ამ მეორე გამოცდის ბოლოს მისცა დმერთმა გამარჯვებულებს მისი წმინდა შაბათის ცოდნა და პრაქტიკა. ამ შაბათმა შეასრულა *„ღვთის ბეჭდის“*

როლი, რომელიც ციტირებულია ამ მე-9 თავის მე-4 მუხლში. ამიტომ მისი მსახურების დალუქვა დაიწყო მეორე გამოცდის დასრულების შემდეგ, 1844 წლის შემოდგომაზე. იდეა ასეთია. შემდეგია: გამოთქმა "რომელიც დაეცა" მიზნად ისახავს 1843 წლის გაზაფხულს თარიღს, დანის 8:14 დადენილების დასასრულს და პირველი ადენტიტური სასამართლო პროცესის დასრულებას, შემოდგომის სასამართლო პროცესის საწინააღმდეგოდ. 1844 წელს, რომელიც აღნიშნავს რჩეული გამარჯვებულების დალუქვის დასაწყისს და ამ "მე-5 საყვირის" თემის თემას, რომლის მიზანია დმერთისთვის გამოავლინოს პროტესტანტული რწმენის დაცემა და ადენტიზმი, რომელიც დადებს მას ალიანსს 1994 წლის შემდეგ. მე-5 და მე-10 მუხლებში ნაწინასწარმეტყველები „ხუთი თვის“ ტერმინი. ამრიგად, სანამ ამ თემის „ხუთი თვე“ იწყება 1844 წლის შემოდგომაზე, დალუქვა, როგორც მთავარი თემა, პროტესტანტული სარწმუნოება „დაეცა“ ამ თარიღამდე, 1843 წლის გაზაფხულიდან. შემდეგ ჩვენ ვხედავთ, როგორ პატივს სცემს ღვთაებრივი გამოცხადება დასრულებული ისტორიული ფაქტებს. ორი თარიღი 1843 და 1844 თითოეულს აქვს კონკრეტული როლი.

მიტოვებული იესოს მიერ, რომელიც ის ეშმაკს გადასცა, პროტესტანტული რწმენა ჩავარდა კათოლიკურ „ჭაში“ ან „სატანის სიღრმეში“, რომელიც თავად რეფორმატორებმა დაგმეს რეფორმაციის დროს გამოცხადებაში 2:24. დახვეწილად, იმის თქმით, რომ ის ეცემა "დედა მიწაზე", სული ადასტურებს პროტესტანტული რწმენის იდენტურობას, რომელიც სიმბოლოა სიტყვა "დედა მიწით", რომელიც იხსენებს მის გამოსვლას კათოლიციზმიდან, რომელსაც "ზღვა" ეძახიან გამოცხ.13 და 10:2. „ფილ დელუიის“ გზავნილში იესო წარმოგიდგენთ „კარებს“, რომლებიც ღიაა ან დახურულია. აქ გასაღები ხსნის მათთვის სრულია დგანსხვავებულგზას, რადგან ის ამლევს მათ წვდომას სიცოცხლის გაქრობის სიმბოლოდ „უფსკრულზე“. ეს ის საათია, როცა მათთვის „სინათლე ბნელდება“ და „სიბნელე იქცევა სინათლედ“. მათ მემკვიდრეობად მიიღეს რესპუბლიკური ფილოსოფიური აზრების პრინციპები, ისინი მხედველობიდან კარგავენ იესო ქრისტეს სისხლთ განწმენდილ რწმენის ნამდვილ სიწმინდეს. მოდი თაღვნიშნოთს იზუსტე "მიეცა მას". ის, ვინც ამგვარად ამლევს თითოეულს თავისი საქმეების მიხედვით, არის იესო ქრისტე ღვთაებრივი მსაჯული. რადგან ის ასევე არის გასაღებების მცველი; „ღვთის

გასაღები “ ნეტარ რჩეულთა თვის 1873 და 1994 წლებში, რევ.3:7-ის მიხედვით და „ უფსკრული ორმოს გასაღები “ და ცემულთა თვის 1843 და 1994 წლებში.

ლუქსი 2: „ და გახსნა ღრმის ორმო. და ამოვიდა კვამლი ჭიდან, როგორც დიდი ღუმელის კვამლი; და მზე და ჰაერი და ბნელდა ჭაბურღილის კვამლით »

პროტესტანტული რწმენა ცვლის ბატონს და ბედს და იცვლება მისი ნამუშევრებიც. ამგვარად, იგი წვდება შესაშურ ბედს, რომ უნდა განიცადოს უკანასკნელი განაჩენის განადგურება „ მეორე სიკვდილს “ „ ცეცხლთ “, რომელიც იქნება ნახსენები გამოცხადების 19:20-სა და 20:10-ში. „ცეცხლსა და გოგირდის ტბის “ გამოსახულების აღება უკანასკნელი სამსჯავროს ეს „ ცეცხლ “ იქნება „ დიდი ღუმელი “, რომელიც საფრთხეს უქმნის ღვთის მცნებების დამრღვევებს სინას მთაზე გამოცხადების შემდეგ, გამოსვლ 19:18: სინას მთა კვამლში იყო, რადგან უფალი ჩამოვიდა იქ ცეცხლში; ეს კვამლი კვამლივითა მოვიდა ღუმელთან და მთელი მთა ძლიერად შეირყა. » შემდეგ The Spirit იყენებს კინემატოგრაფიულ ტექნიკას სახელწოდებით „ფლუშბეკი“, ფლუშბეკი, რომელიც ავლენს ჯერ კიდევ ცოცხლად შექმნილ ნამუშევრებს, და ცემული ეშმაკს ემსახურებოდა. სიტყვა „ კვამლს “ აქ ორმაგი მნიშვნელობა აქვს: „ დიდი ღუმელის “ ცეცხლს შესახებ, რომლის შესახებაც ჩვენ ვკითხულობთ გამოცხ. 14:11-ში: „ და მათი ტანჯვის კვამლი ადის უკუნითი უკუნისამდე; და არ აქვთ მოსვენება დღე და ღამე, მათ ვინც თაყვანს სცემენ მხეცს და მის სურათს, და ვინც იღებს მისი სახელს ნიშანს, ისევე როგორც „ წმინდანთა ლოცვებს “ გამოცხ.5:8-ის მიხედვით, აი, ისინი. ცრუ წმინდანები. რადგან ლოცვებით გამოვლენილი უხვი რელიგიური საქმიანობა ამართლებს ამ სიტყვებს, რომლებიც იესომ მიმართა მას სარდეში, 1843 წელს: „ შენ ცოცხლად ითვლები; და შენ მკვდარი ხარ. ” სიკვდილი და ორჯერ მკვდარი, ვინაიდან სავარაუდო სიკვდილი არის „ უკანასკნელი განკითხვის “ მეორე სიკვდილი. ეს რელიგიური აქტივობა ატყუებს ყველს, გარდა ღმერთისა და მისი რჩეული, რომლებსაც ანათლებს. ეს ფართოდ გავრცელებული მოტყუება არის „მოტყუება“, როგორც ამას თანამედროვე სამყარო ამბობს. და მართლაც, სული ინტოქსიკაციის იდეას გვთავაზობს „ კვამლს “ გამოსახულებით, რომელიც „ჰაერში “ ვრცელდება „ მზეს “ და ბნელდება მდე. თუ ეს უკანასკნელი ჭეშმარიტი ღვთაებრივი სინათლის

სიმბოლოა, „*ჰაერი*“ ნიშნავს ეშმაკის დაცულ სამფლობელოს, რომელსაც ეწოდება „*ჰაერის ძალს უფლოს წულ*“ ეფეს. 2:2-ში და რომელსაც იესო უწოდებს „*უფლოს წულს*“. *ამ სამყაროს შესახებ*“ იოანეს 12:31 და 16:11. მსოფლოში დეზინფორმაციის მიზანია ჭეშმარიტების და ძალა, რომელიც საიდუმლოდ უნდა დარჩეს. რელიგიურ დონეზე იგივეა: სიმართლე მხოლოდ რჩეულს ეკუთვნის. პროტესტანტული ჯგუფების გამრავლებამ ფაქტობრივად ქონდა მეშვიდე დღის ადვენტიტური რწმენის არსებობის ნიშნის ეფექტურობა; ეს მანამ სანამ 1995 წლამდე მიესალმა თავის რიგებში მისი "დიდი უბედურების" გამო. ამ ახალსულერ სიტუაციაში ისინი გახდებიან *მეორე სიკვდილს მსხვერპლნი*, რომლებიც დედამიწის ზედაპირს ცეცხლოვან *ღუმელ*დ გარდაქმნის. გზავნილი შემზარავია და ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ არ შემოგვთავაზა ღმერთმა იგი ნათლად. რჩეულებისთვისაა და თმობილი, რათა გაიგონ, რა ბედს გადაურჩენ.

მუხლი 3: „*კალები გამოვიდნენ კვამლთ და გაიფანტნენ დედამიწაზე; და ძალს უფლება მიეცა მათ როგორც მიწის მორიელუბის ძალს.*»

კვამლს “ სიმბოლური ლოცვები დაცემული პროტესტანტების პირიდან და გონებიდან მოდის, ამიტომ მამაკაცები და ქალები სიმბოლურად „*კალებით*“ არიან მათი დიდი რაოდენობის გამო. სინამდვილეში, 1843 წელს დაეცა ადამიანთა სიმრავლე და შეგახსენებთ, რომ 1833 წელს, ათი წლთ ადრე, უფალმა წარმოადგენა მისცა ამ სიმრავლეს შესახებ 13 ნომბრის ღამეს განხორციელებულ "ვარსკვლავების დაცემით". , 1833 შუაღამედან დილს 5 საათამდე, ისტორიული თვითმხილველების ჩვენების მიხედვით. კიდევ ერთხელ გამოთქმა „*დედამიწაზე*“ ატარებს ორმაგ მნიშვნელობას მიწიერ გაფართოებასა და პროტესტანტულ იდენტობას. ვის უყვარს მძვინვარე და გამანადგურებელი "კალები"? არა ფერმერები, და ღმერთი არ აფასებს მორწმუნეებს, რომლებიც უღალტებენ მას და მუშაობენ მოწინააღმდეგესთან, რათა გაანადგურონ მისი რჩეული მოსავალი, ამიტომ ეს სიმბოლო მათზეა გამოყენებული. შემდეგ, ეზეკიელს 2-ში, 10 მუხლსგან შემდგარი ამ მოკლე თავში, სიტყვა „*მეამბოხე*“ *ნ-ჯერ არის მოხსენიებული* ებრაელ „*მეამბოხეების*“ აღსანიშნავად, რომლებსაც ღმერთი უწოდებს „*ეკალებს, ეკლებს და მორიელებს*“. აქ ეს ტერმინი „*მორიელი*“ ეხება პროტესტანტ მეამბოხეებს. მე-3

ლექსში, მისი ძალ უფლების მინიშნება ამზადებს ყველზე მნიშვნელოვანი დახვეწილი სიმბოლოს გამოყენებას. " *მორიელუბის* " ძალ იმაში მდგომარეობს, რომ მსხვერპლს " *კუდის* " ნაკბენით სასიკვდილო წვეთები . და ეს სიტყვა " *კუდი* " იღებს ფუნდამენტურ მნიშვნელობას ღვთაებრივ აზროვნებაში, რომელიც გამოცხადებულია ესაიას 9:14-ში: " *წინასწარმეტყველო, რომელიც ასწავლის სიცრუეს, არის კუდი* ". ცხოველები თავიანთ " *კუდებს* " იყენებენ ბუხებისა და სხვა პარაზიტული მწერების გასაღვინებლად, რომლებიც აღიზიანებენ მათ. აქ ვპოულობთ ცრუ " *წინასწარმეტყველო იხებელს* " გამოსახულებას . რომელიც თავის დროს ატარებს ღვთისა და მისი მოტყუებული ორგული მსახურების გაკიცხვასა და ტანჯვას. ცოდვის გამოსყიდვის მიზნით ნებაყოფლობითი ფლგელციის პრაქტიკა ასევე კათოლიკური რწმენის სწავლების ნაწილია. Rev.11:1-ში სული ადასტურებს ამ შედარებას სიტყვის " *ლურჯის* " გამოყენებით, რომელსაც გასაღები ესაია 9:14 ამლავს იგივე მნიშვნელობას, რაც სიტყვას " *კუდი* ". პაპის ეკლესიის ეს სურათი ასევე ვრცელდება 1844 წლადან დაცემულ პროტესტანტ მორწმუნეებზე, რომლებიც გახდნენ ღმერთის წინასწარმეტყველები, რომლებიც ასწავლიან სიცრუეს, ან ცრუ წინასწარმეტყველებს. შემოთავაზებული სიტყვა „ *კუდი* “ ნათლ დიქნება ციტირებული მე-10 ლექსში.

ადგენტი სტური მოლოდინის მშენებლობა
(ამჯერა დ.მეშვიდე დღიდან)

მუხლი 4: „ *მათ უთხრეს, რომ ზიანი არ მოიყენონ დედა მიწის ბაღხს, არც რაიმე მწვანე ნივთს, არც ხეს, არამედ მხოლოდ მათ ვისაც შუბლზე ღვთის ბეჭედი არჰქონდა . »*

ეს " *კალოები* " არშთანთქავს სიმწვანეს, მაგრამ ისინი საზიანოა ადამიანებისთვის, რომლებიც არ არიან დაცული " *ღვთის ბეჭდით* ". „ *ღვთის ბეჭდის* “ ეს ხსენება ადასტურებს იმ დროის კონტექსტს, რომელიც უკვე იყო აღწერილი Rev.7-ში. მაშასადამე, შეტყობინებები პარალელურია, მე-7 თავი არჩეული და ლუქსლებთან და თავი 9, მიტოვებულია შესახებ. შეგახსენებთ, რომ მათე 24:24-ის მიხედვით,

შეუძლებელია ავტენტური რჩეულის შეცდენა. ამიტომ ცრუწინასწარმეტყველებია ტყუილები ერთმანეთს.

სიზუსტე, „*ღვთის ბეჭედი შუბლზე*“, მიუთითებს *ღვთის რჩეული ადვენტიისტი მსახურების და ლუქვის დასაწყისზე, 1844 წლის 23 ოქტომბერს. დეტალ ნახსენებია წინასწარმეტყველური „ხუთთვიანი“* პერიოდის ციტატამდე. ლუქსი, რომელიც მოყვება; ხანგრძლივობა 150 რეალური წელი, რომელიც დაფუძნებულია ამ თარიღზე.

მუხლ 5: „*მიეცა მათარა მოკვლ, არამედ ტანჯვა ხუთი თვის განმავლობაში; და მათ მიერ გამოწვეულ ტანჯვას ჰგავდა მორიელის ტანჯვა, როცა ის კაცს სცემდა.*»

ღვთის ცნობა თავის ხატად აერთიანებს სხვადასხვა დროს განხორციელებულ ქმედებებს; რაც აბნევს და ართულებს ფერწერულ ინტერპრეტაციას. მაგრამ ამ ტექნიკის გაგებისა და მიღების შემდეგ, მესიჯი ძალან ნათელი ხდება. ეს მე-5 სტროფი საფუძვლად დაედო იესო ქრისტეს დაბრუნების შესახებ ჩემს განცხადებას 1994 წელს. იქ ვპოულობთ ძვირფას წინასწარმეტყველურ „*ხუთ თვეს*“, რომელიც 1844 წლიდან დაწყებული, შესაძლებელი ხდის 1994 წლის თარიღის დადენას. თუმცა, პროექტის განხორციელება. ღმერთის, მე აბსოლუტურად უნდა დავაკავშირო იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნება ამ თარიღთან. აი, ასე, ნაწილობრივ დაბრმავებული ტექსტის სიზუსტით, რომელიც ამ იმედს შეუძლებელს გახდის, გავუმელო ჩემი შემოქმედის სასურველი მიმართულებით. მართლაც, ტექსტში მითითებულია: „*მათ მიეცა მათარა მოკვლ, არამედ ტანჯვა ხუთი თვის განმავლობაში*“. განმარტება „*არამედ მოკვლს*“ არ დაუშვია თემა „^{მ¹} საყვირი“; ამაზრზენი მკვლელობის ომი, იმ დროში, რომელსაც მოიცავს „^{მ²} საყვირი“; დრო 150 რეალური წელი. მაგრამ თავის დროზე უილა მ მილერი უკვე ნაწილობრივ დაბრმავებული იყო, რათა განეხორციელებინა ღმერთის სასურველი ქმედება; აღმოაჩინე შეცდომა, რომელიც საშუალებას გვაძლევს გავაცოცხოთ ქრისტეს დაბრუნების იმედი 1844 წლის შემოდგომაზე; მცდარი შეცდომაა, რადგან 1843 წლის გაზაფხულს დამდგენი საწყისი გამოთვლები დღეს დადასტურებულია ჩვენს უახლეს გამოთვლებში. ღმერთის ნება და ძალს უვერენ ულა დასაბედნიეროდ მისი რჩეულებისთვის, მის პროექტს ვერაფერი და ვერავინ შეუშლის ხელს. ფაქტია, რომ განცხადების ამ შეცდომამ აიძულა ოფიციალური ადვენტიზმი გამოეჩინა 1991 წელს ზიზდის

დამოკიდებულება იესო ქრისტეს დაბრუნების იმედის მიმართ, რომელიც გამოცხადდა 1994 წელს. და ყველზე ცუდი ადვენტიტებისთვის არის ის, რომ მოკლებული იყვნენ ბოლო წინასწარმეტყველური შექისგან, რომელიც სრულდებოდა ანათებს წიგნების დანიელო და გამოცხადების 34 თავებს, რაც დღეს ყველს შეუძლია ამ დოკუმენტის წაკითხვით. ამით მათ ასევე ართმევენ სხვა ახალმნათობებს, რომლებიც ღმერთმა მომცა 2018 წლის გაზაფხულიდან მისი კანონისა და ქრისტეს დაბრუნების შესახებ, რომელიც დაბრუნდება, როგორც ახლ ვიცით, 2030 წლის გაზაფხულზე; და ეს ახალ საფუძვლებზე გამოეყონ დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველური კონსტრუქციისგან. 1982-დან 1991 წლამდე, ჩემთვის *ხუთი თვე* დაკავშირებული იყო ცრუ წინასწარმეტყველთა საქმიანობასთან, რომელიც უნდა გაგრძელებულიყო იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე. ამ მსჯელობით და რწმუნებულმა, უფრო მეტიც, გამართლებულმა, ვერ დავინახე „*ბკვლულობის*“ აკრძალვით დაწესებული დროის შეზღუდვა. და იმ დროს თარიღი 1994 წარმოადგენდა იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბადების 2000 წელს. დავამატებ, რომ ჩემამდე არავის დაუსახელებია ჩემი შეცდომის მიზეზი; რომელიც ადასტურებს მიღწევას ღვთის ნების შესახებამისად. მოდით, ახლ ყურადღება მივაქციოთ განმარტებას „*მაგრამ მათ ხუთი თვის განმავლობაში ტანჯვა*“. ფორმულ უკიდურესად მცდარია, რადგან მოცემული „*ტანჯვა*“ დაზარალებულებს არ განიცდიან წინასწარმეტყველური „*ხუთი თვის განმავლობაში*“. „*ტანჯვა*“, რომელზედაც სული მიანიშნებს, ბოლოსამსჯავროზე დაცემული იქნება დაცემული, სადაც ის გამოწვეული იქნება „*ცეცხლის ტბის დაწვით*“, „*მეორე სიკვდილით*“ სასჯელით. ეს „*ტანჯვა*“ გამოცხადებულია გამობ.14:10-11 მესამე ანგელოზის გზავნილში, რომელიც წინა მუხლმა გამოიწვია *მათი ტანჯვის* „*კვამლის*“ ციტირებით; მესიჯი, რომელიც ადვენტიტებმა კარგად იციან, რადგან ის წარმოადგენს მათი უნივერსალური მისიის ელემენტს. წინასწარ იცოდა ამ ოფიციალური ადვენტიზმის დაცემა, სული დახვეწილ დამბობს ამ გზავნილში: „*ისიც დალევს ღვთის რისხვის ღვინოს, დაღვრილ მისი რისხვის თასში, და დაიტანჯება ცეცხლში და გოგირდში. წმიდა ანგელოზები და კრავის წინაშე*“. ეს განმარტება „*ისიც*“ მიზნად ისახავს, თანმიმდევრულად, პროტესტანტულ რწმენას, შემდეგ

ოფიციალურ ურწმუნო ადვენტიზმს, რომელიც უარყო 1994 წელს თავად იესო ქრისტეს მიერ. ამ თარიღიდან, მისი წყევლს დასადასტურებლად, ეს ახალი "მეამბოხე" შეუერთდა ეკუმენურ ალიანსს, რომელიც აერთიანებს კათოლიკეებსა და პროტესტანტებს უკვე მოწყვეტილ ღმერთისგან. მაგრამ ოფიციალური ადვენტიზმის დაცემამდე ფორმულა „ისიც“ ხმარობდა დაცემულ პროტესტანტებს, რადგან 1844 წელს დაცემით ისინი ახლ გაიზიარებდნენ კათოლიკეების, მართლმადიდებლების და ცრუებრადებლების ბედს. სინამდვილეში, "ისიც" ეხება ყველ არაკათოლიკეს, რომლებიც პატივს სცემენ რომის კათოლიკურ ეკლესიას, მის ეკუმენიკურ ალიანსში შესვლათ და კონსტანტინე I-ის დადგენილებების პატივისცემით: მისი კვირა და ნატალური "მზის დღე", (შობა 25 დეკემბერი). მხოლოდ იტი რიცხვის "ისიც" ფორმის არჩევით, ვიდრე მისი მრავლობითი რიცხვის "ისინიც", სულ გვახსენებს, რომ რელიგიური არჩევანი არის ინდივიდუალური არჩევანი, რომელიც აიძულებს ადამიანს პასუხისმგებლობას, ამართლებს ან აიძულებს თავი დამნაშავედ იგრძნოს ღმერთის, ინდივიდის მიმართ. და არა, საზოგადოება; მაგალითად, „ნოე, დანიელ და იობი, რომლებიც არ იხსნიდნენ ვაჟებს ან ქაღალდებს“ ეზეკ.14:18-ის მიხედვით.

უკანასკნელი განკითხვის მეორე სიკვდილს ტანჯვები

მუხლი ნ: „იმ დღეებში ადამიანები სიკვდილს დაეძებენ და ვერ იპოვიან; სიკვდილს სურვილი ექნება თდა სიკვდილი მათგან გაექცევა.“

იდეები ძალიან ლოგიკურად მიედინება. „მეორე სიკვდილს ტანჯვის“ გამოწვევის შემდეგ, სულ წინასწარმეტყველებს ამ მე-6 მუხლში, მისი გამოყენების დღეების შესახებ, რომლებიც დადგება მე-7 ^{ასწლეულს} ბოლოს, მიმართული გამოთქმით „იმ დღეებში“. შემდეგ ის გვიჩვენებს ამ უკიდურესად საშინელ საბოლოო სასჯელს თავისებურებებს. „ადამიანები ეძებენ სიკვდილს, მაგრამ ვერ იპოვიან; მათ მოინდომებენ სიკვდილი და სიკვდილი გაექცევა მათგან“. რაც ადამიანებმა არ იციან არის ის, რომ ბოროტთა აღდგომის სხეულს ექნება თვისებები, რომლებიც ძალიან განსხვავდება დღევანდელ ხორციელ სხეულებისგან. მათი საბოლოო სასჯელსთვის, შემოქმედი ღმერთი ხელხლ შექმნის მათ სიცოცხლს, რათა გააგრძელოს იგი

ცნობიერ მდგომარეობაში მათი ბოლო ატომის განადგურებამდე. გარდა ამისა, ტანჯვის დროის ხანგრძლივობა ინდივიდუალურად იქნება ადაპტირებულ თითოეულ ინდივიდისთვის, რაც დამოკიდებულია მათ ინდივიდუალურ ბრალეულობაზე გამოტანილ განაჩენზე. მარკოზი 9:47-48 ადასტურებს ამ სიტყვებს: „... ჩაავდეს ჯოჯობეთში, სადაც მათი მატლი არ კვდება და ცეცხლი არ ჩაქრება. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ პროტესტანტული სარწმუნოება კათოლიკურ ეკლესიას უზიარებს ბევრ ცრურელიგოურ დოგმას, გარდა კვირას, დასვენების პირველ დღეს, არსებობს სულს უკვდავების რწმენა, რაც პროტესტანტებს უზიარებენ ირწმუნონ ჯოჯობეთის არსებობა, რომელსაც ასწავლიდნენ კათოლიკეები. ამრიგად, ჯოჯობეთის კათოლიკურ საფრთხეს, სადაც სამუდამოდ დაწყევლილი იტანჯებიან ცეცხლში, საფრთხე, რომელიც მას დაემორჩილ ქრისტიანული ქვეყნების ყველ მონარქს, ჰქონდა ცოტა სიმართლე, მაგრამ, უპირველეს ყოვლისა, ბევრი სიცრუე. იმიტომ, რომ, პირველ რიგში, ღმერთის მიერ მომზადებული ჯოჯობეთი მხოლოდ წმინდანების მიერ ბოროტთა ზეციური სამსჯავროს "ათასი წლის" დასასრულს მიიღებს. და მეორე, ტანჯვა არ იქნება მარადიული, თუმცა გახანგრძლივებული, დღევანდელ მიწიერ პირობებთან შედარებით. მათ შორის, ვინც დაინახავს მათგან სიკვდილს გაქცევას, იქნებიან სულს უკვდავების წარმართული ბერძნული დოგმატის მიმდევრები და მხურვალე დამცველები. ღმერთი ამგვარად შესთავაზებს მათ იმის წარმოადგენას, თუ როგორი იქნებოდა მათი ბედი, თუ მათი სული ნამდვილად უკვდავი იქნებოდა. მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, სწორედ „დაუძლეველი მზის დღის“ თავიანთი მცემლები შეხვდებიან მათ ღვთაებას; თავად დედამიწა, რომელმაც ისინი გადაიტანა, ცეცხლსა და გოგირდის მაგმის შერწყმის შედეგად „მზედ“ იქცა.

სასიკვდილო მატყუარა გარეგნობა

ლუქსი 7: „ეს კალოები საბრძოლველად გამზადებულ ცხენებს ჰგავდნენ; მათ თავზე ოქროსავით გვირგვინები ჰქონდათ, ხოლო სახეები კაცთა სახეებს ჰგავდა.“

მე-7 ლუქსი თავისი სიმბოლოებით ასახავს დაცემულ პროტესტანტული ბანაკის მოქმედების გეგმას. რელიგიური ჯგუფები (ცხენები) იკრიბებიან სულიერი „ბრძოლსთვის“, რომელიც განხორციელდება

მხოლოდ მაღლოს დროის ბოლოს, მაგრამ საბოლოო მიზანი იქ არის. ამ ბრძოლას ეწოდა „არმაგედონი“ გამოცხადების 16:16-ში. მაშინ მიზანშეწონილი აღვნიშნოთ სულს დაჭინებულ მოთხოვნა მის შედარებაზე საგანთა რეალობასთან; რასაც ის აკეთებს ტერმინის „მსგავსი“ გამოყენების გამრავლებით. ეს არის მისი გზა უარყოფის რელიგიური ხალხის ცრუ პრეტენზიები. ყველფერი მხოლოდ მატყუარა გარეგნობაა: რწმენის დამპყრობელს აღთქმულ „გვირგვინი“ და თვით რწმენა (ოქრო), რომელსაც მხოლოდ „მსგავსება“ აქვს ჭეშმარიტ რწმენასთან. ამ ცრუმორწმუნეების „სახეები“ თავისთავად მატყუარაა, რადგან მათ მხოლოდ ადამიანის გარეგნობა დარჩენიათ. ის, ვინც ამ განაჩენს გამოთქვამს, იკვლევს სადავებებს და გულებს. მან იცის ადამიანთა საიდუმლო აზრები და უზიარებს რეალობის ხედვას თავის რჩეულებს.

ლუქსი 8: „მათჰქონდათ თმა ქალს თმა სავით და მათი კბილები ლომის კბილებივითიყო.“

1 კორ.11:15-ის მიხედვით, ქალს თმა ფარდის ფუნქციას ასრულებს. ფარდის როლი კი სახის დამალვაა, დაფარული სუბიექტის ვინაობა. ეს მე-8 მუხლ თავისი სიმბოლოებით უარყოფს ქრისტიანულ რელიგიური ჯგუფების შეცდომაში შემყვან გარეგნობას. ამიტომ მათ აქვთ ეკლესიების გარეგნული გარეგნობა (თმები) (ქალები, ეფეს. 5:23-32), მაგრამ მათი სულიერი გაცოცხლებულია „ლომების“ სისასტიკით (კბილებით). ჩვენ უკეთ გვესმის, რატომ აქვს მათ სახეებს მხოლოდ ადამიანის გარეგნობა. უმიზეზოდ იესო მათ ლომებს ადარებს. ამგვარად, ის იხსენებს რომაელ ხალხის სულიერ მდგომარეობას, რომელთაც პირველი ქრისტიანები ლომებმა გადაყლაპა თავიანთ ასპარეზზე. და ეს შედარება გამართლებულია, რადგან ქვეყნიერების დასასრულს, მათ კიდევ ერთხელ მოინდომებენ იესო ქრისტეს უკანასკნელი ჭეშმარიტი რჩეულის მოკვლას.

ლუქსი 9: „მათჰქონდათ სარძევეები, როგორც რკინის სამკერდეები, და მათი ფრთების ხმა იყო ეტლების ხმა, სადაც ბევრი ცხენები გადიან საბრძოლველად.“

ეს ლუქსი მიზნად ისახავს იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი ჯარისკაცის გაყალბებას, რომელიც ატარებს სამართლიანობის „მკერდს“ (ეფეს. 6:14), მაგრამ აქ ეს სამართლიანობა რთულია, როგორც „რკინა“ უკვე რომის იმპერიის სიმბოლოა. დანიელ „კალები“ აქტიურობისას ხმა ურობენ „ფრთებით“.

შესაბამისად, შედარება ეხება მოქმედებას. შემდეგი განმარტება ადასტურებს კავშირს რომთან, რომლის ეტლუბის რბოლს "რამდენიმე ცხენით" აღფრთოვანებული იყო რომაელები თავიანთ წრეებზე. ამ გამოსახულებაში „ბევრი ცხენი“ ნიშნავს: რამდენიმე რელიგიური ჯგუფი შეიკრიბა რომაულ „ეტლს“ გასაყვანად, რომის ავტორიტეტის სადიდებლად; რომი, რომელმაც იცოდა, როგორ ემართა სხვა რელიგიური ლიდერები, რათა დაემორჩილებინა ისინი თავისი ცდუნების გზით. ასე აჯამებს სული მეამბოხე ბანაკის მოქმედებას. და ეს შეკრება რომის სასარგებლოდ ამზადებს მათ საბოლოო "არმაგედონის ბრძოლს თვის", რომელიც მიმართულია კვირას მოწინააღმდეგეების, ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათის ერთგულ და მკვირვებლების წინააღმდეგ და უგონოდ, ქრისტეს, მათი მფარველ მფარველს წინააღმდეგ.

ლუქსი 10: „მათ ჰქონდათ კუდეები, როგორც მორიელები და ნაკბენები, და მათკუდეებში იყო ძალა, რომ ავნოთა და მიაწებოთ ხუთი თვის განმავლობაში.“

ეს ლუქსი ხსნის მე-3 ლუქსის ფარდას, სადაც სიტყვა "კუდი" იყო შემოთავაზებული სათაურით "მორიელების ძალა". ის ციტირებულია ნათლად, თუმცა მისი მნიშვნელობა არ არის ნათელი მათთვის, ვინც არ ეძებს მას ესაიას 9:14-ში. ეს არ არის ჩემი საქმე, ამიტომ მახსენდება ეს მნიშვნელოვანი გასაღები: "წინასწარმეტყველო, რომელიც ასწავლეს სიცრუეს, არის კუდი". მე ვაზუსტებ და შიფრულ გზავნილს ამ ტერმინებით: ამ ჯგუფებს ჰყავდათ მატყუარა (კუდეები) და მეამბოხე (მორიელები) წინასწარმეტყველები და ცრუენები (ნაკბენები), და სწორედ ამ ცრუ წინასწარმეტყველებში (კუდეებში) იყო ძალა, რომ ზიანი მიაყენონ ადამიანებსაც. შეაცდინეთ ისინი და დაარწმუნეთ, რომ პატივი მიაგონ რომაულ კვირას ღვთის მიერ გარანტირებულ რელიგიური მშვიდობის 150 წლის (ხუთი თვის) განმავლობაში; რომელიც გამოუსწორებლად ამხელს მათ VII სასწაულის ბოლოს უკანასკნელ განკითხვის „მეორე სიკვდილს ტანჯვას“. როცა ვფიქრობ, რომ სიმრავლე ვერ ხედავს დასვენების დღის მნიშვნელობას! თუ მათ სჯეროდათ ამ გაშიფრულ გამოვლენილ გზავნილს, ისინი აზრს შეიცვლიდნენ.

ლუქსი 11: „მათ მეფედ ჰყავდათ უძირო ორმოს ანგელოზი, სახელად ებრაულად აბადონი და ბერძნულად დაპოლონი.“

უფრო და უფრო ზუსტად, ღვთაებრივი ბრალდება აღწევს სიმაღლეს: ამ რელიგიურ ჯგუფებს მეფედ ჰყავთ სატანა „*უფსკრულოს ანგელოზი*“. რომელიც იქნება შეკრული უდაბნოში "ათასი წლის განმავლობაში" გამოცხ.20:3-ის მიხედვით. სიტყვა „*ღრმა*“ და ბ.1:2-ში მიუთითებს დედამიწაზე მანამ, სანამ ის სიცოცხლს ოდნავი ნიშანს ატარებს. ამგვარად, ეს ტერმინი ნიშნავს დედამიწას, რომელიც გაპარტახებულია, სიცოცხლს ყველ ფორმა განადგურდა ქრისტეს დიდებული დაბრუნებით. ის ამ მდგომარეობაში იქნება "ათასი წელი", ერთადერთი მკვიდრი იქნება ანგელოზი სატანა, რომელიც მასზე დატყვევებულია. ერთი ღმერთი მოუწოდებს გამოცხადების 12-ში, „*დრაკონი*“ და *გველი*, *ეშმაკი*. და *სატანა*", აქ იღებს სახელს გამანადგურებელი, რაც ნიშნავს სიტყვების "ებრაული და ბერძნული", *აბადონი* და *აპოლონი*". დახვეწილად, სული გვეუბნება, თუ როგორ ანადგურებს ეს ანგელოზი ღვთის საქმეს, რომელსაც ის ებრძვის. "ებრაული და ბერძნული" არის ორიგინალური ბიბლიური და მწერლობის ენები. ამრიგად, მას შემდეგ, რაც პროტესტანტული სარწმუნოება დაეცა, 1844 წელს, ამ^{მე-5} "თემის დასაწყისი. *საყვირი*, - მიუბრუნდა ეშმაკმა წმინდა ბიბლიისადმი ცნობილი ინტერესით. მაგრამ რეფორმაციის დიდებული დასაწყისის განგანსხვავებით, ისახლს გამოიყენება ღვთის გეგმის გასანადგურებლად. სატანა იყენებს დაცემულ რეფორმირებულ რწმენით, ამჯერად წარმატებით, რასაც ამოდ ცდილობდა დაეცემა თავად ქრისტე, წინააღმდეგობის გამოცდის ჟამს.

ლუქსი 12: „*პირველი ვაი წარსულია. აი ამის შემდეგ კიდევ ორი უბედურება მოდის.*»

ლუქსი^{მე-5-ის} "ეს განსაკუთრებული თემა *საყვირი*." ეს მომენტი მიუთითებს იმაზე, რომ კაცობრიობა ჩვეული კალენდრის 1994 წელს შევიდა. მანამდე რელიგიური მშვიდობა არსებობდა ყველ მონოთეისტურ რელიგიას შორის. რელიგიური ვალდებულების სულიერი მოტივით არავინ მოკლეს. ამიტომ, მე-5 ლუქსში მოყვანილი აკრძალვა პატივს სცემდა და შესრულდა, როგორც ღმერთმა გამოაცხადა.

მაგრამ 1994 წლის 3 აგვისტოს GIA-ს პირველი მუსლიმური რელიგიური თავდასხმის შედეგად დაიღუპა ხუთი ფრანგი ჩინოვნიკი საფრანგეთის საელჩოს მახლობლად ალჟირში, რასაც მოჰყვა ქრისტიანული შობის წინა დღეს, 1994 წლის 24 დეკემბერს, თავდასხმა ფრანგულ თვითმფრინავზე,

რომელიც დაიღუპა. სამი ადამიანი ალჟირში, მათ შორის ერთი ფრანგი. მომდევნო ზაფხულს, ალჟირის GIA-ს შეიარაღებულმა ისლამისტურმა ჯგუფებმა სასიკვდილო თავდასხმები განახორციელეს პარიზის RER-ზე, საფრანგეთის დედაქალაქში. 1996 წელს კი 7 ფრანგ კათოლიკე მღვდელს თავი მოჰკვეთეს ალჟირში, ტიბჰირინში. ამგვარად, ეს ჩვენებები ადასტურებს, რომ წინასწარმეტყველებული „ხუთი თვე“ გადააჭარბა. ამიტომ რელიგიური ომები შეიძლება განახლდეს და გაგრძელდეს სამყაროს აღსასრულმდე, რომელიც აღინიშნება განდიდებულ ქრისტეს დაბრუნებით.

მე-6^{საყვრი} : მეორე დიდი "უბედურება"
მეექვსე სასჯელი ყველ ცრუქრისტიანულ
სიწმინდსა

მესამე მსოფლოომი

ლუქსი 13: ” მეექვსე და რეკა. და გავიგონე ხმა ოქროს სამსხვერპლს ოთხი რქიდან, რომელიც ღვთის წინაშეა,

ეს მეექვსე გამაფრთხილებელი სასჯელი წარმოადგენს გამოცხადების 8:13-ში გამოცხადებულ „მეორე“ დიდ „ვაიას“. ის წინ უსწრებს კოლექტიური და ინდივიდუალური მაღოს დროის დასასრულს და ამგვარად განხორციელდება 2021-დან 2029 წლამდე „საყვრი“ და ადასტურებს ომის დაბრუნებას და ავტორიზაციას „მოკვლზე“. ეს ახალ თემა ეხება იმავე რელიგიურ ჯგუფებს, როგორც „^{მე-5} საყვრი » წინა. გამოყენებული სიმბოლოები იდენტურია. ასევე შეიძლება ასე აიხსნას: „^{მე-5} ის ხალხები საყვრის "მიეჩვიეს" არა მოკვლულმა“, მიაღწიეს იქამდე, რომ აკრძალეს სიკვდილთ დასჯა ევროპაში და აშშ-ის ზოგიერთ შტატში. მათ იპოვეს გზა, რომ საერთაშორისო ვაჭრობა აეწყოთ ხელაყრელ, რამაც გაამდიდრა ისინი. ამიტომ ისინი აღარ არიან ომის მომხრეები, არამედ მშვიდობის დამცველები ნებისმიერ ფასად. ამიტომ ქრისტიან ხალხებს შორის ომი გამორიცხული ჩანს, მაგრამ სამწუხაროდ მესამე მონათესაის ტური რელიგია გაცილებით ნაკლებად მშვიდობიანია, ეს არის ისლამი, რომელიც დადის ორ

ფეხზე: ტერორისტებისა, რომლებიც მოქმედებენ და სხვა მიმდევრების, რომლებიც ტაშს უკრავენ მათ მკვლელობებს. ამრიგად, ეს თანამოსაუბრე შეუძლებელს ხდის გრძელვადიანი მშვიდობის პერსპექტივას და შემოქმედ ღმერთს საკმარისი იქნება „გააჟღეროს“ თავისი უფლებამოსილება ცივილზაციებისა და რელიგიების შეტაკებაზე მნიშვნელოვანი სასიკვდილო შედეგებით მოხდეს. დანარჩენ დედამიწაზე, თითოეულ ხალხს ეყოლება თავისი ტრადიციული მტერი, ეშმაკისა და მისი დემონების მიერ მომზადებული დანაყოფები მთელ პლანეტაზე.

თუმცა, აქ წინასწარმეტყველება მიზნად ისახავს კონკრეტულ ტერიტორიას, მოღალატე ქრისტიანულდასავლეთს.

ბოლო სასჯელი, „შვიდი უკანასკნელი ჭირის“ წინ, რომელიც წინ უძღვის ქრისტეს დაბრუნებას, მოდის „^{მე-5}“-ის სახელით. *საყვირი*.“ უკვე, სანამ თემის დეტალებს შევუდგებით, ვიცით, რომ ეს თემა მართლაც მეორეა ნაპოლეონის იმპერიის „არწივის“ მიერ გამოცხადებული „დიდი უბედურებიდან“ Apo.8:13-ში. თუმცა, ამ განზრახვის ადაპტირებულ მონტაჟში, აპო.11-ის წინასწარმეტყველება ამ სახელს „მეორე ვაი“ ანიჭებს საფრანგეთის რევოლუციას, სახელწოდებით „მხეცი, რომელიც უფსკრულად აშობის“. ეს არის ასევე Rev.8-ის "მე-4 ^{საყვირის}" თემა. ამიტომ სული გვთავაზობს მჭიდრო კავშირის არსებობას მოვლენებს შორის, რომლებიც ეხება „^{მე-4} და ^{მე-6}“ *საყვირი*.“ ჩვენ გავარკვევთ, რა არის ეს ურთიერთობები.

როდესაც „მე-6“ ჟღერს *საყვირი*, ბრძანებას გამოხატავს ქრისტეს ხმა, *შუამავალ საკმევლს საკურთხევლს წინაშე*. (მიწიერი კარვის გამოსახულების მიხედვით, რომელიც წინასწარმეტყველებდა მის მომავალ ზეციურ როლს, როგორც შუამავალ რჩეულთა ლოცვებისთვის).

დასავლეთ ევროპა იესო ქრისტეს რისხვის სამიზნეა

ლუქსი 14: „და უთხრა მეექვსე ანგელოზს, რომელსაც ჰქონდა საყვირი: გახსენით ოთხი ანგელოზი, რომლებიც შეკრულნი არიან დიდ მდინარე ევფრატში.“

იესო ქრისტე აცხადებს: „გახსენით ოთხი ანგელოზი რომლებიც მიჯაჭვულნია დიდ მდინარე ევფრატზე“: ათავის უფლებს უნივერსალურ დემონურ

მალებს, რომლებიც ორიენტირებულია ევროპაზე, სიმბოლურად ევფრატის სახელით; დასავლეთ ევროპა და მისი ამერიკული და ავსტრალიური გაფართოებები, სადაც ისინი შენარჩუნებულია 1844 წლდან, Rev.7:2-ის მიხედვით; ეს არის *ოთხი ანგელოზი, რომლებსაც მიეცათ მიწისა და ზღვის ზიანის მიყენება*. ინტერპრეტაციის გასაღებები მარტივი და ლოგიკურია. "ევფრატი" არის მდინარე, რომელიც რწყავდა დანიელს ძველ ბაბილონს. 17-ში „მეძავი“, რომელსაც „*დიდი ბაბილონი*“ ჰქვია, ზის „*ბევრ წყალზე*“, სიმბოლოა „*ხალხების, ერებისა და ენების*“. „*ბაბილონი*“, რომელიც აღნიშნავს რომს, და ინტერესებულ ხალხები არიან ევროპელ ხალხები. თავისი მკვლელო რისხვის მთავარ სამიზნედ ევროპას დასახელებით, ქრისტე ღმერთი აპირებს დასაჯოს ისინი, ვინც მას ლალტობს და ასე მცირე ყურადღებას მიაქცევს იმ ტანჯვას, რომელიც მან გადაიტანა მის მტკივნეულ ჯვარზე, რაც წინამუხლმა ახლხან გაიხსენა სიტყვა „*საკურთხეველს*“ მოტივით“, რომელმაც ეს იწინასწარმეტყველ ძველი შეთანხმების სიმბოლურ რიტუალში.

ევროპის სამიზნე სული მიმართავს თავის შურისძიებას ორი ქვეყნის წინააღმდეგ, რომლებიც კონცენტრირებენ დანაშაულს მის მიმართ. საუბარია კათოლიკურ სარწმუნოებაზე, დედა ეკლესიაზე და უფროს ქალშვილზე, როგორც ის უწოდებს საფრანგეთს, რომელიც მას ასე უჭერდა მხარს საუკუნეების განმავლობაში, მისი დასაწყისიდან, ფრანკების პირველი მეფის კლოვისის მიერ.

პირველი ბმული „^{მე-4} *საყვირი*“ ჩნდება, ეს არის საფრანგეთი, რევოლუციონერი ხალხი, რომელმაც დათესა თავისი ურწმუნოების თესლო დედა მიწის ყველ ქრისტიან ერს შორის თავისი ფილოსოფოსების, ათეისტი თავისუფალი მოაზროვნეების ნაწერების გავრცელებით. მაგრამ საფრანგეთის რევოლუციამ ასევე უნდა გაანადგურა და გააჩუმა პაპის რომი. საყვირების შედარებითი შესწავლ ებრაელებისთვის ლუვიანების 26-ში წარდგენილ გამაფრთხილებელ სასჯელებთან ერთად მეოთხეს ამლევს ღვთაებრივი „*მახვილს*“ როლს, რომელიც „*შურს იძიებს მის აღთქმაზე*“. ამჯერად „^{მე-6} *საყვირს*“, იესო შურს იძიებს თავის ალანსზე, და არტყამს ორ დამნაშავე ხალხს და მათ ევროპელ მოკავშირეებს. იმის გამო, რომ Apo.11-ის მიხედვით, ფრანგულმა ათეიზმა „*გაახარა*“ და გარშემომყოფები „*სიხარულში*“ ჩააგდო: „*ისინი ერთმანეთს*“

გაუგზავნიან საჩუქრებს “, ვკითხულობთ Apo.11:10-ში. თავის მხრივ, ღვთაებრივი ქრისტე მოუტანს მათ თავის საჩუქრებს: ჩვეულებრივი და ატომური ბომბები; ამას წინ უძღოდა სასიკვდილო გადამდები ვირუსი, რომელიც 2019 წელს ბოლოს გამოჩნდა ევროპაში. საყურადღებო საჩუქრებს შორისაა საფრანგეთის მიერ თავის უფლების ქანდაკების შეთავაზება აშშ-ს ქალქ ნიუ-იორკისთვის. მოდელი იმდენად მშვენიერი იყო, რომ საფრანგეთის შემდეგ ევროპის სხვა ქვეყნები რესპუბლიკებადიქცენ. 1917 წელს რუსეთი იგივე სასაკლავოებით გაიმეორებს მოდელს.

გლობალური ბირთვული ომი

ლუქსი 15: „ და ოთხი ანგელოზი, რომლებიც მზად იყვნენ საათისთვის, დღისთვის, თვისთვის და წლისთვის, გაიხსნეს, რათა მოკლათ კაცთა მესამედი. »

მომზადებული " დედამიწისა და ზღვის და საზიანებლად " გამოცხადების 7:2-ის მიხედვით, " ოთხი ანგელოზი გათავისუფლდა, რათა მოკლათ კაცთა მესამედი " და მოქმედება დაგეგმილია და დიდი ხნის ნანატრი, როგორც ეს მიუთითებს ამ დეტალზე: " ვინ მზად იყვნენ საათისთვის, დღისთვის, თვისთვის და წლისთვის . " ახლ, როდის გახდა ეს სასჯელი საჭირო? 321 წელს 7 მარტიდან, კონსტანტინე I-ის მიერ დაწესებულ მზის დღის მიღების თარიღიდან . მე-17-ის მიხედვით, რომლის თემაა „ მეძვის განაჩენი დიდი ბაბილონი “, რიცხვი 17 სიმბოლოა ღვთაებრივი განაჩენი. გამოყენებულია 321 წელს 7 მარტიდან საუკუნეების განმავლობაში, ეს რიცხვი 17 იძლევა 2021 წელს 7 მარტს; ამ თარიღიდან, ღვთაებრივი წყევლის ბოლო 9 წელს საშუალებას მისცემს განხორციელდეს „^{მე-6} საყვირი ” გამოცხ.9:13.

ავღნიშნოთ „ კაცთა მესამედის “ ხსენება, რომელიც გვახსენებს, რომ რაც არ უნდა საშინელი იყოს, მესამე სამყაროს ეს დესტრუქციული კონფლიქტი ნაწილობრივ (მესამე) გამაფრთხილებელ ხასიათს ინარჩუნებს; ამიტომ სასარგებლოა რელიგიური მოქცევის მოსაწყობად და არჩეულ ჩინოვნიკების ხელმძღვანელობისთვის, რათა სრულდებოდეს მიეღოთ თავი ადენტიტის ტური საქმისადმი, რომელსაც ხელმძღვანელობს იესო ქრისტე. ეს განადგურება მოდის დასასჯელად და მონანიებისკენ მოწვევისთვის, კაცობრიობისთვის, რომელმაც ისარგებლა რელიგიური მშვიდობის „150 რეალური

წლთ“, ნაწინასწარმეტყველებია „მეხუთე საყვირის“ „ხუთი თვის“ მიერ.

ამ სასჯელს სრულყოფილ დგასაგებად, რომელიც მესამეა მსოფლო ომებში 1914 წლდან, პარალელურად უნდა შევადროთ ებრაელების მესამე დეპორტაციას ბაბილონში. ამ უკანასკნელსა ომარინტერვენციაში, - 586 წელს, მეფე ნაბუქოდონოს ორმა გაანადგურა იუდას სამეფო, ისრაელის ერის უკანასკნელი ნარჩენი; იერუსალიმი და მისი წმინდა ტაძარი ნანგრევებად იქცა. მესამე მსოფლო ომის შედეგად დატოვებულ ნანგრევები იქნება მტკიცებულება იმისა, რომ ქრისტიანულმა ალანსმა განდგომია ისევ, როგორც ებრაელ ხალხის ებრაულ ალანსი. ამრიგად, ამ დემონსტრაციის შემდეგ, ურწმუნო ან რელიგიური გადარჩენილები დაექვემდებარებიან რწმენის ბოლო საყოველთაო გამოცდას, რომელიც გადარჩენის საბოლოო შანსს ამლავს ყველ მონათესაის ტური რელიგიის მორწმუნეებს; მაგრამ შემოქმედი ღმერთი ასწავლს მხოლოდ ერთ ჭეშმარიტებას, რომელიც ეხება იესო ქრისტეს და მის წმინდა შაბათს, ერთადერთ ჭეშმარიტ მეშვიდე დღეს.

ამ საყოველთაო ომისთვის გამოცხადებულ ხოცვა-ჟლეტა წარმოადგენს „მეორე უბედურების“ კიდევ ერთა სპექტს, რომელიც მას „მეოთხე საყვირის“ ფრანგულ რევოლუციურ ათეიზმს უკავშირებს. საფრანგეთი და განსაკუთრებით მისი დედაქალაქი პარიზი ყოველს შემძლე ღმერთის საყრდენშია. Rev.11:8-ში, ის მას ანიჭებს სახელს „სოდომი და ეგვიპტე“, ძველი მტრების სახელები, რომლებიც განადგურებულა, მაგალითად, და უვიწყარი გზით ღმერთის მიერ, ერთი ზეციდან ცეცხლთ, მეორე მისი და მარმავებელი ძალით. ეს საშუალებას გვაძლავს გავიგოთ, რომ ის იმოქმედებს მის წინააღმდეგ იმავე საშინელ და საბოლოო გზით. ჩვენ უნდა გავაცნობიეროთ ჩვენი უზარმაზარი პასუხისმგებლობა ჭეშმარიტი რწმენის გაქრობაში. რელიგიის სიძულვილს შემდეგ, რესპუბლიკური რეჟიმი ნაპოლონ¹-ის ანტიპატურ ხელში ჩავარდა. ვისთვისაც რელიგია მხოლოდ სასარგებლო ფოლგა იყო მისი პირადი დიდებისთვის. მისი სიამაყე და ოპორტუნოზია, რომ კათოლიკური სარწმუნოება ევალება თავის გადარჩენას კონკორდატის დაარსებით, რომელიც იყო ღვთაებრივი ჭეშმარიტების პრინციპის და მღუპველი.

დემოკრაფიული სიზუსტე: ორასი მილიონი მეგრძოლო

ლექსი 16: „*ჯარის მხედართა რიცხვი იყო ორი ასი ათასი: მეგავიგე მათი რიცხვი.*»

მე-16 სტროფი გვამლევს მნიშვნელოვან განმარტებას იმ მეგრძოლოთა რაოდენობაზე, რომლებიც მონაწილეობენ კონფლიქტში: „*ორი ათობით ათასი*“ ან ორასი მილიონი ჯარისკაცი. 2021 წლამდე, სანამ ამ დოკუმენტს ვწერ, არცერთ ომს არ მიუღწევია ამ რიცხვს მის დაპირისპირებაში. თუმცა დღეს, შვიდნახევარი მილიარდი ადამიანის გლობალური მოსახლეობით, წინასწარმეტყველება შეიძლება შესრულდეს. **ამ ლექსში მოცემული სიზუსტე გმობს ყველ ინტერპრეტაციას, რომელიც ამ კონფლიქტს წარსულქმედებებს მიაწერს.**

იდეოლოგიური ომი

ლექსი 17: „*დავიხილე ხილვაში ცხენები და მათზე მსხდომნი, რომლებსაც ცეცხლს, ჰიაცინთისა და გოგირდის ფერის სამკერდეები ჰქონდათ ცხენების თავები ლომების თავებივით იყო; და მათ პირთაგან გამოვიდა ცეცხლი, კვამლი და გოგირდი.*»

ამ მე-17 მუხლში, ღვთაებრივი განკითხვის რიცხვში, ჩვენ ვხვდებით „მე-5^{საყვირის}“ *სიმბოლოებს*: ჯგუფებს (ცხენები) და მათ, ვინც მათ მეთაურობს (მხედრები). მათი ერთადერთი სამართლიანობა (მკერდი) არის ცეცხლთ დაწვის მოქმედება და რაც ცეცხლი! ბირთვული ცეცხლი შედარებულია მიწისქვეშა მაგმის ცეცხლთან. სული მათ ანიჭებს ჰიაცინთის მახასიათებლებს, რაც შეესაბამება ლექსის ბოლოს გამოთქმის გამეორებას *მოწევა*. ეს უკვე წინა თემაში წმინდანთა ლოცვების სიმბოლოა, სწორედმისი სუნამოს ხასიათი უნდა გვახსოვდეს და იქ გავიგოთ, რას ნიშნავს მისი ხსენება. ეს მცენარე ტოქსიკურია, ალიზიანებს კანს და მისი სუნი იწვევს თავის ტკივილს. კრიტერიუმების ეს ნაკრები განსაზღვრავს მონაწილე მეგრძოლების ლოცვას. არც ერთამ ლოცვას არ იღებს შემოქმედი ღმერთი; ისინი მას გულსრევას უქმნიან და ღრმა ზიზღს შთააგონებენ. უნდა გვესმოდეს, რომ ამ არსებითად რელიგიურ და იდეოლოგიურ კონფლიქტში მხოლოდ რელიგიებია ჩართული, მისგან სრულად მოწყვეტილი, მაგრამ მაინც ძირითად დომინანტურის ტური: იუდაიზმი, კათოლიციზმი, პროტესტანტიზმი, მართლმადიდებლობა, ისლამი. ესაიას 9:14-დან მოყვანილია ახალი საკვანძო სიმბოლო: „*თავი არის*

მოსამართლე ან უხუცესი “ ამიტომ, იმ ჯგუფების სათავეში, რომლებიც ერთმანეთს უპირისპირდებიან, არიან მაგისტრატები, რომლებსაც დღეს რესპუბლიკებში უწოდებენ "პრეზიდენტებს". და ეს პრეზიდენტები და ჯილდოვებულნი არიან " ლომის ", ცხოველთა მეფისა და ჯუნგლების მეფის ძალთ . ძალის მნიშვნელობა მას მსაჯულების 14:18-ში ეძლევა . თავის გზავნილში სული წინასწარმეტყველებს სამარ ვალდებულებას, რომელსაც დისტანციურად ატარებენ ძალაან ძლიერი, ავტორიტარული და რელიგიურად ერთგული სახელმწიფოს მეთაურები, რადგან ეს მათი „ პირიდან “ მოდის . გამოუშვან თავიანთი ლოცვები, რომლებიც ილუსტრირებულია სიტყვით " კვამლი " . მათი იგივე „ პირიდან “ მოდის „ ცეცხლთ “ განადგურების ბრძანებები , „ კვამლთ “ ლოცვები და ხალხის განადგურება , „ გოგირდით “ გამოსახული ბირთვული ბომბების გამოყენების ბრძანებით . ცხადია, სულს სურს ხაზი გაუსვას ამ ბირთვული ძალის მნიშვნელობას, რომელიც ერთი ადამიანის განკარგულებაშია . დედამიწის ისტორიაში არასოდეს ყოფილ ასეთი დამანგრეველი ძალ და მოკიდებული ერთი ადამიანის გადაწყვეტილებაზე . ეს მართლაც საყურადღებოა და ყურადღების ღირსია . მაგრამ, ჩვენთვის, ვინც ამ ტიპის პოლიტიკურ ორგანიზაციაში ვცხოვრობთ, ეს უზარმაზარობაც კი აღარ გვაოცებს . ჩვენ ყველანი ერთგვარი კოლექტიური სიგიჟის მსხვერპლი ვართ .

ლექსი 18: ” ადამიანთა მესამედი დაიღუპა ამ სამი ჭირით, ცეცხლთ, კვამლთა და გოგირდით, რომელიც გამოდიოდა მათი პირიდან . »

მე-18 სტროფი ხაზს უსვამს ამ ფაქტს წინამუხლდან, სადაც მითითებულია, რომ „ ცეცხლ , კვამლი და გოგირდი “ წარმოადგენს ღვთის ნებას ; რაც მუხლმა და ადასტურა შურისმაძიებელქრისტეს კაცთა მესამედის მოკვლას ბრძანების მიწერით .

ერების მეათე ურთა ბირთვული ძალ

ლექსი 19: „ რადგან ცხენების ძალ იყო მათ პირებში და მათ კუდეებში; მათი კუდეები ემსგავსებოდა გველებს, რომლებსაც თავები ჰქონდათ და მათთან ერთად აკეთებდნენ ბოროტებას . »

მე-19 მუხლ ადასტურებს კონფლიქტის რელიგიური იდეოლოგიურ ხასიათს იმით, რომ: რადგან მებრძოლ ჯგუფების (ცხენების) ძალ იყო მათ სიტყვაში (მათ პირში) და მათ ცრუ წინასწარმეტყველებში (კუდეებში) , რომლებიც გარეგნულ დმატყუებლები (გველები)

იყვნენ გავლენიანი. სახელმწიფოს მეთაურებზე, მაგისტრატებზე (ხელმძღვანელებზე), რომელთა მეშვეობითაც მათ (მებრძოლებმა) ზიანი მიაყენეს. ამგვარად განსაზღვრული პრინციპი ზუსტად შეესაბამება ხალხთა ორგანიზაციას, რომელიც ჭარბობს დღეს აღსასრულს დროს.

ეს მესამე მსოფლიო ომი ვინც მოდის „საყვირების“ ანგამა ფრთხილებელ სასჯელს თემის დახურვა იმდენად მნიშვნელოვანია, რომ ღმერთმა ეს ჯერ ძველი შეთანხმების ებრაელებს გამოუცხადა, თანმიმდევრულად დაწი 11:40-45 და ეზეკიელ 38 და 39, შემდეგ კი ახალი ქრისტიანებისთვის. აღქმა, ამ წიგნში გამოცხადება, როგორც „მეექვსე საყვირი“, როგორც უკანასკნელი დვთაებრივი გაფრთხილება მაღლს ქამის დასრულებამდე. მოდით, აქ ვიპოვოთ ეს მდიდარი დამატებითი გაკვეთილები.

დან იელ 11:40-45

გამოთქმა „აღსასრულს დრო“ გვაიძულებს შევისწავლოთ ერთა ბოლო კონფლიქტი, რომელიც გამოვლინდა და განვითარდა დანის წინასწარმეტყველებაში. 11:40-დან 45-მდე. იქ აღმოვაჩენთ მისი ორგანიზების ძირითად ფაზებს. თავდაპირველად, ძირითად დაყენებულ დასავლეთ ევროპის ტერიტორიაზე, აგრესიული ისლმი, რომელსაც „სამხრეთის მეფე“ უწოდებდნენ, შეეჯახა ძირითად დაკათოლკე ევროპელ ხალხს; რომაული პაპის კათოლიკური სარწმუნოება არის საგანი, რომლის მიზანია წინასწარმეტყველება დან. 11:36-დან. აქამდე მოხსენიებული რომის პაპის ლდერი წარმოდგენილია ტერმინით „მას“; „მეფის“ ტიტულთ მას თავს ესხმის „სამხრეთის მეფე“, ისლმი, რომელიც „შეეწინააღმდეგება მას“. ზმნის „შეჯახება“ არჩევა ზუსტი და გონივრულია, რადგან მხოლოდ ერთსა და იმავე ტერიტორიაზე მყოფი „ეჯახება“ ერთმანეთს. სწორედ მაშინ ისარგებლებს შეთავაზებულ სიკეთით, ვითარებამ, რომელმაც დასავლეთ ევროპა სრულარეულობასა და პანიკაში ჩააგდო, „ჩრდილოეთის მეფე“ (ან ჩრდილოეთის) „ქარიშხალვით დატრიალდება“ ამ გაჭირვებულ მსხვერპლზე, რათა დაიპყროს იგი. და დაიკავეთ იგი. ის იყენებს „ბევრგემს“, „ტანკს“ და მებრძოლებს, რომლებიც სხვა არაფერია თუ არა „მხედრები“ და ცხოვრობენ ჩრდილოეთით და არა დასავლეთ ევროპის ჩრდილოეთით, არამედ ევრო-აზიის კონტინენტის ჩრდილოეთით. და უფრო ზუსტად ისრაელის ჩრდილოეთით.

რომელიც გვთავაზობს 41-ე სტროფს და უწოდებს მას " ყველზე ლმაზ ქვეყანას ". რუსეთი არის " მხედრების " ხალხი (კაზაკები), მშენებლები და ისრაელის ისტორიული მტრებისთვის ცხენების მომწოდებლები. ამჯერად, ყველამ მონაცემზე დაყრდნობით, ადვილი ხდება ამ „ ჩრდილოეთის მევის “ იდენტიფიცირება მღერ მართლმადიდებლურ რუსეთთან, დასავლური კაპის რომანიზმის აღმოსავლური რელიგიური მოწინააღმდეგის 1054 წლის ოფიციალური ქრისტიანული რელიგიური განხეთქილების შემდეგ.

ჩვენახლხან ვიპოვეთ მესამე მსოფლომომის მეომარი მსახიობები. მაგრამ ევროპას ჰყავს ძლიერი მოკავშირეები, რომლებმაც ის გარკვეულწილად უგულვებლევად ეკონომიკური კონკურენციის გამო, რომელიც დამღუპველი გახდა ვირუსის, კოვიდ-19 კოროვირუსის მოსვლას შემდეგ. უსიხლო, ეკონომიკა იბრძვის მათი გადარჩენისთვის, თითოეული ხალხის ულუფრო და უფრო იქცევა შინაგანად. თუმცა, როდესაც ევროპაში კონფლიქტი დაიწყება, ამერიკელი მოკავშირე დრო დაუთმობს მოქმედებას.

ევროპაში რუსული ჯარები მცირე წინააღმდეგობას აწყდებიან. ერთმანეთის მიყოლებით დაიკავეს ჩრდილოეთის ევროპელი ხალხები. მხოლოდ საფრანგეთმა გაუწია სუსტი სამხედრო წინააღმდეგობა და რუსეთის არმიები უკან დაიხიეს ქვეყნის ჩრდილოეთ ნაწილში. სამხრეთ ნაწილს სერიოზული პრობლემები აქვს ამ სფეროში უკვე დიდი რაოდენობით დამკვიდრებულ ისლმთან. ერთგვარი საერთო ინტერესის შეთანხმება აკავშირებს მუსლიმ მებრძოლებსა და რუსებს. ორივე ხარბია ნაძარცვისთვის და საფრანგეთი მდიდარი ქვეყანაა, თუნდაც ეკონომიკურად დაზარეული. არაბები ტრადიციული მემკვიდრეობით მძარცველები არიან.

ისრაელის მხრიდან მდგომარეობა კატასტროფულია, ქვეყანა ოკუპირებულია. მაჰმადიანი არაბული ხალხები, რომლებიც გარშემორტყმული არიან, გადარჩენენ: ედომი, მოაბი, ამონის შვილები: თანამედროვე იორდანია.

ის, რაც ვერ მოხერხდა 1979 წლამდე, როდესაც ეგვიპტემ დატოვა არაბთა ბანაკი ისრაელთან აღიარების დასამყარებლად, მაშინდელი არჩევანი აშშ-ს მძლავრი მხარდაჭერით უარყოფითად იქცა; ის რუსების მიერაა ოკუპირებული. და მითითებით " ის

არ გაქცევა", სულო ავლენს 1979 წელს გაკეთებულ არჩევანის ოპორტუნისტულ ხასიათს. იმ დროის უძლიერესთა გვერდით, მას სჯეროდა, რომ გადაურჩებოდა უბედურებას, რომელიც მას დაეწია. უბედურება კი დიდია, მას ოკუპანტი რუსები ართმევენ სიმდიდრეს. და თითქოს ეს არ იყო საკმარისი, ლიბიელები და ეთიოპელებიც მარცვავენ რუსების შემდეგ.

მსოფლოვკონფლიქტის ბირთვული ეტაპი

44-ე მუხლო აღნიშნავს დიდ ცვლილებას საგანთა ვითარებაში. დასავლეთ ევროპის, ისრაელისა და ეგვიპტის ოკუპაციისას რუსული ჯარები შეშინებულნი არიან იმ „სიახლეს“ გამო, რომელიც მათ საკუთარ რუსეთის ტერიტორიას ეხება. Spirit მოჰყავს „აღმოსავლეთი“ დასავლეთ ევროპის ოკუპაციასთან დაკავშირებით, მაგრამ ასევე „ჩრდილოეთი“ ისრაელს ოკუპაციასთან დაკავშირებით; რუსეთი არის პირველი და „აღმოსავლეთით“ და მეორის „ჩრდილოეთით“. სიახლე იმდენად სერიოზულია, რომ მკვლელობის სიგიჟეს იწვევს. სწორედ აქ შედის ბრძოლაში აშშ, რომელიც ირჩევს რუსეთის ტერიტორიის განადგურებას ბირთვული ცეცხლთ. მაშინ დაიწყო კონფლიქტის ბირთვული ეტაპი. სასიკვდილო სოკო ბევრგან წარმოიქმნება, რათა გაანადგუროს და „გასპოს უამრავი ადამიანისა და ცხოველის სიცოცხლე. სწორედ ამ აქციაში იღუპება "მე-8 საყვირის" განცხადების შესაბამისად "კაცების მესამედი". ისრაელს „მთების“ კენ უბიძგებენ, „ჩრდილოეთის მეფის“ რუსული ჯარები ოდნავი დახმარების გარეშე გაანადგურეს: „არავის დასახმარებლად“.

ეზეკიელი 38 და 39

ეზეკიელი 38 და 39 ასევე იწვევს ისტორიაში ამ უკანასკნელ კონფლიქტს თავისებურად. არის ისეთი საინტერესო დეტალები, როგორცაა ეს სიზუსტე, რომელიც ცხადყოფს ღმერთის განზრახვას, „ჩასვას ყბაში ბალთა“ რუსეთის მეფეს, რათა ჩაეჭიდოს და ჩაერთოს კონფლიქტში. ეს სურათი ასახავს მაცდუნებელ შესაძლებლობას გამდიდრდეს თავისი ხალხით, რომელსაც ის ვერ გაუძლებს.

ამ ხანგრძლივ წინასწარმეტყველებაში სული გვამლევს სახელებს საცნობარო პუნქტებად: გოგი, მაგოგი, რომი (რუსული), მეშეხი (მოსკოვი), თუბალ

(ტობოლსკი). ბოლო დღეების კონტექსტს ადასტურებს თავდასხმული ხალხების შესახებ დეტალი: „*თქვენ იტყვი: ავალგაშლოლ მიწაზე, მოვალ და მიაწებზე, რომლებიც არიან მშვიდად უსაფრთხოდ თავიანთ საცხოვრებლებში. ყველ საცხოვრებლებში, რომლებიც კედლების გარეშე არიან და არაქვთ არც ჭანჭიკი და არც კარი* (ეზეკ.38:11). თანამედროვე ქალქები მართლაც სრულად ღიაა და მოწინააღმდეგე ძალები ტრაგიკულ დართანაზარია. სული აქაყენებს დანიელს "ჩრდილოეთის მეფის" პირში, ამჯერად ზმნა "მოვალ", რომელიც მიუთითებს მასიური, სწრაფი და საჰაერო აგრესიაზე ზმნისა და გამოსახულების მიხედვით "ქარიშხალვით ტრიალებს". და ნ.11:40, საკმაოდ შორეული ადგილიდან. ეზეკიელს ამ წინასწარმეტყველებაში არ არის საიდუმლო ჩართული ქვეყნების შესახებ; რუსეთი და ისრაელი აშკარად იდენტიფიცირებულია. საიდუმლო იყო მხოლოდ და ნ.11:36-დან 45-მდე, სადაც ის ეხებოდა რომის პაპობას და მის ევროპულ ტერიტორიას. და „*ჩრდილოეთის მეფის*“ სახელს მინიჭებით რუსეთს, რომელიც თავს ესხმის პაპის კათოლიკურ ევროპას, დმერთი გულსხმობს მის გამოცხადებას ეზეკიელს. იმიტომ, რომ შეგახსენებთ, ძირითადად, ისრაელს გეოგრაფიულ მდებარეობასთან დაკავშირებით, რუსეთი "ჩრდილოეთში" მდებარეობს. ფაქტობრივად, ეს არის რომაული კათოლიკური პაპის დასავლეთ ევროპის პოზიციის "აღმოსავლეთით". მაშასადამე, რუსული ჯარების პოზიციის დადასტურება ამ პაპის ევროპაში, სადაც ისინი ოკუპირებულნი არიან და დომინირებენ, რომ სული აფიქსირებს ცუდი ამბების ჩამოსვლს "აღმოსავლეთიდან". „*ცეცხლსა და გოგირდს დავაწვიმებ მას და მის ჯარს* (ეზეკ.38:22)“; „*ცეცხლს გამოვგზავნი მაგოგში*“, ვკითხულობთ ეზეკ.39:6-ში. აი, მიზეზი ცუდი ამბისა, რომელიც აბრაზებს დანის „*ჩრდილოეთის მეფის*“ 11:44. ისევე როგორც დანიელში, რუსი აგრესორი იქნება კუთხეში და განადგურდება ისრაელს მთებზე: „*შენ და მთელი შენი ჯარი დაეცემით ისრაელს მთებს* (ეზეკ.39:4)“. მაგრამ საიდუმლო მოიცავს აშშ-ს ვინაობას ამ მოქმედების სათავეში. ეზეკ.39:9-ში ვკოულობ ძალან საინტერესო დეტალს. ტექსტი იწვევს ცეცხლს გაჩენის შესაძლებლობას "შვიდი წლის განმავლობაში" ამ საშინელ გლობალურ კონფლიქტში გამოყენებულ იარაღის დაწვით. ხე აღარ არის ნედლეული თანამედროვე იარაღისთვის, მაგრამ მოყვანილი „*შვიდი წელი*“ ასახავს ამ ომის

ინტენსივობას და იარაღის რაოდენობას. 2021 წლის 7 მარტის მდგომარეობით, ქრისტეს დაბრუნებამდე მხოლოდ ცხრა წელია დარჩენილი; ღმერთის წყევლის ბოლო 9 წელი, რომლის დროსაც მოხდება ბოლო საერთაშორისო კონფლიქტი; სიცოცხლისა და ქონების საშინლად და მღუპველი ომი. მე-12 მუხლის თანახმად, რუსი გვამები "შვიდი თვის განმავლობაში" დაკრძალვენ.

საშინელი და შეურიგებელი ღვთაებრივი სამართალი

ზევრი გვამი იქნება და ღმერთი ეზეკიელმე-9-ში წარმოგვიდგენს წარმოდგენას ხოცვა-ჟლეტის შესახებ, რომელსაც ის მოაწყობს. რა დგან 2021-დან 2029 წლამდე მოსალოდნელი შესამე მსოფლიო ომი არის მე-3 ომის ანტიტიპი, რომელსაც ნაბუქოდონოსორი ხელმძღვანელობდა ძველი ისრაელის წინააღმდეგ - 586 წელს. აი, რა უბრძანა ღმერთმა დიდმა შემოქმედმა, იმედგაცრუებულმა და აბუჩად აგდებულმა თავისი ხალხის მიერ ეზეკ.9:1-დან 11-მდე:

„ეზეკ.9:1 მაშინ მან ხმამაღლ შესძახა ჩემს ყურებში: მოდი, შენ, ვინც უნდა დასაჯო ქალქი, თითოეულს თავისი განადგურების იარაღით ხელში!

ეზეკ.9:2 და, აჰა, ექვსი კაცი მივიდა ჩრდილოეთის მხრიდან ზემო კარიბჭის გზით, თითოეულს თავისი და მღუპველი იარაღით ხელში. მათ შორის იყო თერთმეული გამოწყობილი მამაკაცი და ქამარში საწერი ჩანთა ეჭირა. მივიდნენ და დადგნენ სპილენძის სამსხვერპლსთან.

ეზეკ.9:3 ადგა ისრაელის ღმერთის დიდება ქერუბიმიდან, რომელზედაც იდგა და მივიდა სახლის ზღურბლმდე; და დაუძახა კაცს, თერთმეული შემოსილს და ქამარში საწერი შესაკრავი.

ეზეკ.9:4 უთხრა მას უფალმა: გაიარე ქალქის შუაგულში, იერუსალიმის შუაგულში და მიაწინებ შუბლზე იმ კაცებს, რომლებიც კვნესიან და კვნესიან იქ ჩადენილ სისამაგლეების გამო.

ეზეკ.9:5 და ჩემს გაგონებაზე მან უთხრა დაწინებებს: გაიარეთ მას ქალქში და დაარტყით; შენი თვალ იყოს უწყალო და ნუ შეიწყალა!

ეზეკ.9:6 მოკალო და გაანადგურე მოხუცები, ქაბუკები, ქაღწულუბი, ბავშვები და ქალები; ოღონდ არ მიუახლოვდეთ მას, ვისაც კვალი აქვს; და დაიწყე ჩემი სიწმინდე! მათ დაიწყეს უხუცეები, რომლებიც სახლს წინ იყვნენ.

ეზე.9:7 და უთხრა მათ: გააუწურეთ სახლი და აავსეთე ზოები და ხოცილებით; გამოდი!... გავიძენ და ქალქში და არტყეს.

ეზე.9:8 როცა და არტყეს და მე მაინც დავრჩი, პირქვე და ვეცი და წამოვიყვირე: აჰ! უფალო ღმერთო, განადგურდები მთელი ისრაელის ნარჩენები იერუსალიმზე შენი რისხვით?

ეზე.9:9 მან მითხრა: ისრაელისა და იუდას სახლის და ნაშაულო დიდია, ძალა და დიდი; ქვეყანა სავსეა მკვლელობებით, ქალქი სავსეა უსამართლობით, რადგან ამბობენ: უფალო მიატოვა ქვეყანა.

ეზე.9:10 მეც არ შემიწყალებს და არ შემიწყალებს; მათნა მუშევრებს თავზე დავატან.

ეზე.9:11 და, აჰა, თეთრეულში შემოსილმა კაცმა, სარტყელში საწერი ჩანთა ჰქონდა, ასე უპასუხა: როგორც მიბრძანე, გავაკეთე.»

რელიგიური მიზეზების გამო მოკლული ყველ არ არის რწმენის მოწამე. ამ კატეგორიაში არის ბევრი ფანატიკოსი, რომლებიც მზად არიან გაწირონ სიცოცხლე, შესაძლოა, თავიანთი რელიგიისთვის, მაგრამ ასევე ნებისმიერი პოლიტიკური თუ სხვა იდეოლოგიისთვის. რწმენის ჭეშმარიტი მოწამე, პირველ რიგში და მხოლოდ იესო ქრისტეშია. მაშ, ეს არის აუცილებლად რჩეული, რომლის მსხვერპლმეწირულო სიცოცხლე მხოლოდ შემოქმედი ღმერთს ახარებს, თუ მის სიკვდილს წინ უძღოდა სიცოცხლე, რომელიც შეესაბამებოდა მის დროს გამოცხადებულ მოთხოვნებს.

²⁹⁻⁶“-ის თემაში საყვირი” ომის შემდგომი დროის მორალური კონტექსტის გამოძახილი.

გადარჩენილთა სინანული

ომის საპირისპიროდ, რასაც ადამიანების უმეტესობა ფიქრობს და ეშინია, რაც არ უნდა იყოს დამანგრეველი, ბირთვული იარაღი კაცობრიობას არ მოსპობს; რადგან „გადარჩენილები“ დარჩებიან კონფლიქტის დასრულების შემდეგ. ომების შესახებ იესომ თქვა მათე 24:6-ში: „მოისმენთ ომებისა და ომების ჭორების შესახებ: იზრუნეთ, რომ არ შეშფოთდეთ, რადგან ეს უნდა მოხდეს. მაგრამ ეს ჯერ არ იქნება დასასრული.“ კაცობრიობის მოსპობა განპირობებული იქნება შემოქმედი ღმერთის ქმედებით იესო ქრისტეს პიროვნებაში მისი დიდებული დაბრუნების შემდეგ. რადგან გადარჩენილები უნდა დაექვემდებარონ რწმენის საბოლოო გამოცდას. 1945 წლდან, ატომური იარაღის

პირველ გამოყენების თარიღიდან, განხორციელდა 2000-ზე მეტი აფეთქება, რომელიც განხორციელდა ტესტირებისთვის იმ მიწიერი ძალების მიერ, რომლებიც ფლობენ მათ; ეს მართალია, თანმიმდევრულად, 75 წლის მანძილზე და დედამიწა უზარმაზარია, თუმცა შეზღუდული, ის უძლებს და მხარს უჭერს დარტყმებს, რომლებსაც კაცობრიობა აყენებს მას. მომავალატომ ურთმში, პირიქით, მოკლე დროში მოხდება უამრავი აფეთქება და რადიოაქტიურობის გაფანტვა დედამიწაზე სიცოცხლს გაგრძელებას შეუძლებელს გახდის. მისი დაბრუნებით ღვთაებრივი ქრისტე ბოლოს მოუღებს მომაკვდავი მეთამბოხე კაცობრიობის ტანჯვას.

ლუქსი 20: „*დაწარჩენმა კაცებმა, რომლებიც არ დაიღუპნენ ამ ჭირით, არმოინანიეს თავიანთი ხელის საქმეები, რათა არეთავყვანებოდნენ დემონებს და ოქროს, ვერცხლს, სპილენძის, ქვისა და ხის კერპებს, რომლებიც ვერცხედავენ. ისმინე, არც იარე;*»

მე-20 ლუქსში სულ წინასწარმეტყველებს გადარჩენილ ხალხების გამკვრივებას. "სხვა კაცებმა, რომლებიც არ დახოცეს ამ ჭირმა, არმოინანიეს თავიანთი ხელის საქმეები." იმპერიის დროს გამოცხადებულ "მეორე ვაი" ნამდვილად წარმოადგენს ღვთაებრივ "ჭირს", მაგრამ ის წინ უსწრებს "ბოლო შვიდეულს", რომელიც დაეცემა და მნაშავე ცოდვილებს, მე-15 მაღლს პერიოდის დასრულების შემდეგ. აქ მაინც აუცილებელია შეგვახსენოთ, რომ ეს „ჭირი“ ყველს სჯის რომის აგრესიას ყოვლისშემძლე შემოქმედი ღმერთის მიერ შექმნილ დროის წესრიგის წინააღმდეგ.

„... მათ არ შეუწყვეტიათ თავჯანისცემა დემონებისა და ოქროს, ვერცხლს, ბრინჯოს, ქვისა და ხის კერპების თავჯანისცემას, რომლებიც ვერცხედავენ, ვერუსმენენ და ვერდაიან“.

ამ ჩამოთვლში სულ მიზნად ისახავს კათოლიკური სარწმუნოების საკულტო გამოსახულებებს, რომლებიც ამ კერპთავჯანისმცემელ რელიგიის მიმდევრების თავჯანისცემის საგნებია. ეს ფიგურები წარმოადგენენ, პირველრიგში, „ღვთისმშობელს“, ხოლო მის უკან, დიდი რაოდენობით, მეტ-ნაკლებად ანონიმურ წმინდანებს, რადგან ეს ყველს უტოვებს დიდ თავისუფლებას, აირჩიოს თავისი საყვარელი წმინდანი. დიდი ბაზარი ღიაა 24 საათის განმავლობაში. ჩვენ გთავაზობთ ბალოშებს ყველს სახის ქვეშ, ყველს სტილსა და ზომის. და ამ ტიპის

პრაქტიკა განსაკუთრებით აღიზიანებს გოლგოთის ჯვარზე დატანჯულს; ასევე, მისი შურისძიება საშინელი იქნება. და უკვე მას შემდეგ, რაც 2018 წელს თავის არჩეულ თანამდებობის პირებს გააცნო თავისი ძლიერი და დიდებული დაბრუნება 2030 წელს, 2019 წლიდან, მან დაარტყა დედამიწის ცოდვილებს სასიკვდილო გადამდები ვირუსით. ეს მხოლოდ მისი მომავალ რისხვის ძალაზე მცირე ნიშანია, მაგრამ მას უკვე აქვს ეფექტურობა თავის მხრივ, რადგან ჩვენ უკვე ვაღწი ვართ ეკონომიკური დაზარების გარეშე თავდაპირველ დასავლეთის ისტორიაში. და როცა ნადგურდებიან, ერები ჩხუბობენ, მერე იბრძვიან და იბრძვიან.

ღვთის შეურაცხყოფა მით უფრო გამართლებულია, რადგან იესო ქრისტეს გამოჩენისას ჭეშმარიტი ღმერთი მოვიდა ხორცში, ადამიანთა შორის და იქ, როგორც ერთ-ერთმა მათგანმა, მან „ინახა, მოისმინა და ბაზრობა“ მოჩუქურთმებული ან ჩამოსხმული კერპებისგან განსხვავებით. რომელსაც არ შეუძლია ამის გაკეთება.

ლუქსი 21: „და მათარ მოინანიეს არც მკვლელობა, არც ჯადოქრობა, არც სიძვა და არც ქურდობა.“

21-ე ლუქსით თემა იხურება. „მათი მკვლელობების“ გამოწვევით, სული ასახავს სასიკვდილო საკვირაო კანონს, რომელიც საბოლოოდ მოითხოვს ღვთის მიერ განწმენდილ წმინდა შაბათის ერთგულ და მკვირვებლების სიკვდილს. „მათი მოჯადოების“ მოტივით, ის მიზნად ისახავს კათოლიკე მასებს, რომლებიც პატივს სცემენ მათ, ვინც ამართლებს მის „კვირას“, უფლს ამ ცრუ დღეს და ავთენტურ წარმართულ „მზის დღეს“. „მათი თავხედობის“ გახსენებით, სული მიუთითებს პროტესტანტულ სარწმუნოებაზე, როგორც ცრუ „წინასწარმეტყველო იზებელოს“ კათოლიკური „სიძვის“ მემკვიდრე გამოცხ. 2:20-ში. და მათ „მათი ქურდობის“ მიწერით, ის მიუთითებს სულიერ ქურდობაზე, რომელიც განხორციელდა, პირველ რიგში, თავად იესო ქრისტეს წინააღმდეგ, რომელსაც, დან.8:11-ის თანახმად, პაპის მეფემ „აიღო მარადიული“ მღვდლობა და მისი კანონიერი ტიტული. გამართლებულია „ასამბლეის მეთაურისგან“, ეფეს.5:23-დან; არამედ მისი წესრიგი „დრო და მისი კანონი“, დან.7:25-ის მიხედვით. ეს უაღრესად სულიერი ინტერპრეტაციები არ გამორიცხავს ჩვეულებრივ ლიტერატურულ გამოყენებას, მაგრამ ისინი ბევრად სცილდებიან

მათ ღვთის განსჯას და მის შედეგებს დამნაშავე ავტორებისთვის.

გამოცხადება 10: პატარა ღია წიგნი

ქრისტეს დაბრუნება და აჯანყებულთა დასჯა

პატარა ღია წიგნი და მისი შედეგები

ქრისტეს დაბრუნება მეოთხე ადვენტიტების
ლოდინის ბოლოს

მუხლი 1: „ვიხილუ სხვა ძლევამოსილ ანგელოზი, რომელიც ჩამოდიოდა ზეციდან ღრუბელში მოცულ; მის თავზე ცისარტყელ იყო, სახე მზესავით იყო, ფეხები კი ცეცხლს სვეტებად.»

მე-10 თავი უბრალოდ ადასტურებს იმ დრომდე და მკვიდრებულ სულიერ მდგომარეობას. ქრისტე ჩნდება წმინდა ღვთაებრივი ალანსის ღმერთის ასპექტში, ნოესა და მის შთამომავლებს წარღვნის შემდეგ მიცემულ „ცისარტყელს“ გამოსახულების ქვეშ. ეს იყო ღვთის აღთქმის ნიშანი, რომ აღარასოდეს გაანადგუროს სიცოცხლე დედამიწაზე ნიაღვარი წყლებით. ღმერთი შეასრულებს თავის

დაპირებას, მაგრამ პეტრეს პირით მან გამოაცხადა, რომ დედამიწა ახლ „ცეცხლის თვისაა დაცული“; ცეცხლს წყალდიდობა. საქმე მხოლოდ მეშვიდე ათასწლეულს ბოლო სამსჯავროზე განხორციელდება. ცეცხლმა არ დაასრულა სიცოცხლის განადგურება, რადგან ეს არის იარაღი, რომელიც ღმერთმა უკვე გამოიყენა სოდომისა და გომორის ხეობის ქალქების წინააღმდეგ. ამ მიმდინარე თავში სული მოკლუდასახავს მოვლენებს „^{მე-6} საყვირი.“ თავი იხსნება შურისმაძიებელი ქრისტეს დიდებული დაბრუნების გამოსახულებით.

წინასწარმეტყველება სრულიად დალუქული

ლუქსი 2: „მას ხელში პატარა ღია წიგნი ეჭირა. მან მარჯვენა ფეხი ზღვაზე დადო, მარცხენა კი მიწაზე;»

წიგნის დასაწყისიდანვე, გამოცხადების 1:16-ის მიხედვით, იესო მოდის გაღმერთებულ „მზის“ თაყვანისმცემლებთან საბრძოლველად. სიმბოლოების როლი უფრონათელი ხდება: „მისი სახე მზეს ჰგავდა“ და რა ბედი ეწევათ მის მტრებს, „მზის“ თაყვანისმცემლებს? პასუხი: მისი ნაბიჯები და ვაი მათ! რადგან „მისი ფეხები ცეცხლს სვეტებს ჰგავს“. ბიბლიის ეს მუხლო, მაშასადამე, შესრულდება: „დაჯექი ჩემს მარჯვენაზე, სანამ შენს მტრებს ფეხქვეშ არ დავდებ (ფსალმ.110:1; მათ.22:44)“. მათი დაწამებული გაიზარდა იმით, რომ მის დაბრუნებამდე იესომ „გახსნა გამოცხადების პატარა წიგნი“ 1844 წლიდან „მეშვიდე ბეჭდის“ გახსნით, რომელიც ჯერ კიდევ დახურულ იყო გამოცხ.5:1-დან 7-მდე. 1844-დან 2030 წლამდე, ამ მე-10 თავში განხილული კონტექსტის წელს, შაბათის გაგება და მნიშვნელობა სრულ შუქში გადაიზარდა. ასევე, ამ ეპოქის მამაკაცები არ არიან გამართლების გარეშე, როდესაც ისინი არ ირჩევენ მას პატივს. „პატარა წიგნი“ მაშინ „გახსნა“ ქრისტეს სულიწმიდის მიერ და მზის თაყვანისმცემლებს არაფერი ესაქმებათ. მე-2 ლუქსში მათი ბედი ილუსტრირებულია. ამ მუხლში ნაპოვნი „ზღვისა და ხმელეთის“ სიმბოლოების მნიშვნელობის გასაგებად, ჩვენ უნდა შევისწავლოთ მე-13 გამოცხადება, რომელიც ღმერთი მათორს ულიერ „მხეცს“ აკავშირებს, რომლებიც ქრისტიანული ეპოქის 2000 წლებში გამოჩნდებიან. პირველი „მხეცი, რომელიც ზღვიდან ამოდის“, სიმბოლოა სამოქალაქო და რელიგიური ძალების კოალიციის არაადამიანურ, შესაბამისად ცხოველურ რეჟიმს, მონარქიებისა და

რომაული კათოლიკური პაპის პირველი ისტორიული ფორმაში. ამ მონარქიების სიმბოლოა "ათი რქა", რომელიც ასოცირდება სიმბოლოსთან, რომელიც აღნიშნავს რომს და ნში.7 "პატარა რქა" და Rev.12, 13 და 17 "შვიდი თავი". ეს „მხეცი“, ღვთაებრივი ფასეულობების განსჯის მიხედვით, აჩვენებს დანიელს 7-ში მოყვანილ სიმბოლოებს: რომის იმპერიის წინამორბედი იმპერიები, დანის 7-ის საპირისპირო თანმიმდევრობით: *ლოპარდი*, *დათვი*, *ლომი*. მაშასადამე, „მხეცი“ არის რომაული ურჩხული დანი. 7:7. მაგრამ აქ, რევ. 13-ში, პაპის „პატარა რქის“ სიმბოლო, რომელიც იკავებს „ათი რქას“, *შეიცვალა* რომაული იდენტობის „შვიდი თავის“ სიმბოლოთი. დასული მას ანიჭებს „გმობას“, ან ურელიგიურ სიცრუეს. „გვირგვინების“ არსებობა „ათ რქაზე“ მიუთითებს იმ დროზე, როდესაც დანის „ათი რქა“ გამეფდა. 7:24. ამიტომაც არის დრო, როდესაც თავად „პატარა რქა“ ან „სხვა და სხვა მეფე“ აქტიურობს. „მხეცი“ იდენტიფიცირებული, გაგრძელება აცხადებს მის მომავალ. ის თავის უფლდ იმოქმედებს "დრო, *ჯერ* (2-*ჯერ*) და *ნახევარი დროით*". ეს გამოთქმა აღნიშნავს 3 და ნახევარ წინასწარმეტყველურ წელს, ანუ 1260 რეალურ წლებს, და ნ.7:25-ში და გამოცხადებაში 12:14; ჩვენ მას ვპოულობთ „1260 დღე“-წლის სახით ან წინასწარმეტყველური „42 თვე“ გამოცხადებაში 11:2-3, 12:6 და 13:5. მაგრამ ამ მე-13 თავის მე-3 სტროფში სული აცხადებს, რომ მას დაარტყამს და „თითქოს სასიკვდილოდ დაიჭრება“, ზუსტად ფრანგული ათეიზმის მიერ 1789-1798 წლებში. და ნაპოლონ I-ის კონკორდატის წყალობით „მისი სასიკვდილო *ჭრილობა იქნება. განიკურნა*." ამრიგად, მათ, ვისაც არ უყვარს ღვთაებრივი ჭეშმარიტება, შეძლებს განაგრძოს პატივი სცეს სიცრუეს, რომელიც კლვს სულსა და სხეულს.

დღის ბოლოს გამოჩნდება პირველი „ზღვიდან ამოსული მხეცის“ *გამოსახულება*. ეს ახალი მხეცი იმითაა გამორჩეული, რომ ამჯერად „*დედა მიწიდან ამოვა*“. გენეზისის გამოსახულებას ეყრდნობა, სადაც „*დედა მიწა*“ გამოდის „ზღვიდან“, და ხვეწილდ, სული გვეუბნება, რომ ეს მეორე „მხეცი“ პირველადან გამოვიდა, რითაც აღნიშნავს რეფორმირებული კათოლიკური ეკლესიას; პროტესტანტული რეფორმირებული რწმენის ზუსტი განმარტება. 2021 წელს ის უკვე წარმოადგენს უდიდეს სამხედრო ძალს დედა მიწაზე და არის ავტორიტეტი იაპონიისა და ნაცისტური გერმანიის წინააღმდეგ

გამარჯვების შემდეგ 1944-45 წლებში. რათქმუნდა, ეს არის აშშ, თავდაპირველად მირითა და პროტესტანტულ, მაგრამ მირითა და კათოლიკური დღეს, ძლიერი ესპანური ემიგრაციის გამო. „პირველ მხედს მის წინაშე თავგანისცემაში“ ბრალდებებით სული გმობს რომაული კვირას მის მემკვიდრეობას. ეს აჩვენებს, რომ რელიგიური იარაღები შეცდომაში შემყვანია. თანამედროვე პროტესტანტულ სარწმუნოება იმდენად არის მიჯაჭვული ამ რომაულ მემკვიდრეობასთან, რომ ის მიდის იქამდე, რომ გამოაქვეყნებს სავალდებულო კანონს, რომელიც სავალდებულო გახდის კვირას დასვენებას სანქციების ქვეშ: თავდაპირველად კომერციულ ბოიკოტი და საბოლოოდ სასიკვდილო განაჩენი. კვირა აღინიშნება, როგორც რომაული „მხედის“, პირველ „მხედის“ ავტორიტეტის „ნიშანი“. ხოლო რიცხვი "666" არის ჯამი მიღებული სათურის ასოებით "VICARIVS FILII DEI", რასაც სული უწოდებს "მხედის რიცხვს". გააკეთე მათემატიკა, ნომერი იქ არის:

VICIVILIIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

მნიშვნელოვანი განმარტება: ნიშანი მიიღება მხოლოდ „ხელზე“ ან „შუბლზე“ იმ ზომით, რომ „ხელ“ განასახიერებს სამუშაოს, მოქმედებას და „შუბლ“ აღნიშნავს თითოეულ არსების პიროვნულ ნებას მისიგან თავისუფალ. არჩევანი, როგორც ეზე.3:8 გვეუბნება: „გამაგრებ შენს შუბლს ისე, რომ მათ შუბლს და უპირისპირდე“.

იესო ქრისტეს, სამართლიანი ღვთაებრივი მსაჯულის მომავალ „ფეხის საყრდენი“. და დახვეწილ და პრიორიტეტულ „მარჯვენა ფეხის“ ან „მარცხენა ფეხის“ მითითებით, სული მიუთითებს იმაზე, თუ ვინ თვლის მას უფრო დამნაშავედ. დამწვარი „მარჯვენა ფეხი“ არის რომაული პაპის კათოლიკური სარწმუნოებისთვის, რომელსაც ღმერთი „მიწაზე მოკლულის“ სისხლს დაღვრას მიაწერს, გამოცხ.18:24-ის მიხედვით. ამიტომ მისი პრიორიტეტი ბრაზისთვის არის და მსახურებულ. შემდეგ, თანაბრად დამნაშავე, რომ თავის მხრივ, მიბაძავს მას, პირველ კათოლიკური მხედის „გამოსახულების“ შექმნით, პროტესტანტულ სარწმუნოება, სახელად „დედა მიწა“, იღებს ცეცხლს იესო ქრისტეს „მარცხენა ფეხიდან“. ამგვარად შურს იძიებს უკანასკნელ

არჩეულ წმინდანების სისხლზე, რომლის დაღვრასაც მისი გადარჩენის გარეშე აპირებდა.

ლექსი 3: „და ღაღადებდა დიდი ხმით, ვითარცა ლომი ღაღადებს. როცა დაიყვირა, შვიდმა ჭექა-ქუხილმა წარმოთქვა ხმა.“»

საიღუმლო, რომელიც დაფარულია ან დალუქულია მე-4-7 მუხლებში, გამოცხადებული „შვიდი ჭექა-ქუხილის ხმით“ ახლ გამოვლენდა. ამრიგად, ღმერთის "ხმა" შედარებულია "ჭექა-ქუხილის" ხმასთან, რომელიც ასოცირდება რიცხვთან "შვიდთან", რომელიც სიმბოლოა მისი განწმენდის შესახებ. ეს ხმა აუწყებს გზავნილს, რომელიც დიდი ხნის განმავლობაში იმალება და იგნორირებული იყო მამაკაცების მიერ. ეს არის ჩვენი ღვთაებრივი და ამაღლებული უფლის იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნების წელი. თარიღი მის არჩეულ თანამდებობის პირებს 2018 წელს გამოუცხადეს; ეს არის 2030 წლის გაზაფხული, რომელშიც იესოს გამოსყიდვის შემდეგ, 30 აპრილს, დასრულდება 2000 წლის მესამე მესამედი იმ 6000 წლის განმავლობაში, რომელიც ღმერთმა დაპროგრამდა რჩეულთა არჩევისთვის.

ლექსი 4: „და როცა შვიდმა ჭექა-ქუხილმა წარმოთქვა ხმა, წავედი დასაწერად და გავიგონე ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: დალუქეთ ის, რაც შვიდმა ჭექა-ქუხილმა თქვა და არ დაწეროთ.“»

ამ სცენაზე ღმერთს ორი მიზანი აქვს. პირველი ის არის, რომ მისმა რჩეულებმა უნდა იცოდნენ, რომ ღმერთმა მართლაც დანიშნა დრო სამყაროს აღსასრულისთვის; ეს ნამდვილ დარარის დამალული, რადგან ეს დამოკიდებულია ჩვენს რწმენაზე 6000 წლის პროგრამის მიმართ, რომელიც წინასწარმეტყველებდა ჩვენი კვირების ექვს უწმაწურ დღეს. მეორე მიზანია ამ თარიღის ძიების დათრგუნვა იმ დრომდე, როდესაც ის თავად გაუხსნის გზას გაგებისკენ. ეს მიღწეული იქნა სამი ადვენტიტური ტესტიდან, რომელიც სასარგებლო იყო რჩეულის შესამოწმებლად და არჩევისთვის, რომლებიც იმსახურებდნენ იესო ქრისტეს მიერ შეთავაზებულ მარადიულ სამართლანობის სარგებლობას 1843, 1844 და 1994 წლებში.

ლექსი 5: "და ანგელოზმა, რომელიც ვიხილე ზღვაზე და მიწაზე მდგარი, ასწია მარჯვენა ხელი ზეცისკენ".

დიდი გამარჯვებული მსაჯულის ამ დამოკიდებულებით, მისი ფეხები მტრებზე დადებული,

წინასწარმეტყველური მსახურების შედეგები და დრო

ლექსი 8: „ და ხმა, რომელიც გავიგონე ზეციდან, კვლავ მეღპარაკებოდა და მითხრა: წადი, აიღე პატარა წიგნი ანგელოზის ხელში, რომელიც ღვას ზღვაზე და მიწაზე. »

მე-8-11 მუხლები ასახავს მსახურის მისიის გამოცდილებას, რომელსაც დაევალ დაშიფრულ წინასწარმეტყველების მარტივი ენითწარმოქმენა.

ლექსი 9: „ და მივედი ანგელოზთან და ვუთხარი, მომეცი პატარა წიგნი. და მითხრა: აიღე და ჩაყლპე; შიგნიდან მწარე იქნება, პირში კი თაფლივით ტკბილი. ».

უპირველეს ყოვლისა, „ ნაწლავის ტკივილები “ ძალიან კარგად ასახავს ტანჯვასა და ტანჯვას, რომელიც გამოწვეულია მემამბოხე ქრისტიანების მიერ შეთავაზებულ სინათლს უარყოფით. ეს ტანჯვა მიაღწევს თავის სიმაღლეს რწმენის ბოლო გამოცდისთვის, კვირა კანონის დროს, სადაც რჩეულთა სიცოცხლეს სიკვდილთ დაემუქრება. რადგან ბოლომდე, სინათლესა და მის შემნახველებს შეებრძოლებიან ეშმაკი და მისი ციური და მიწიერი დემონები, ცნობიერი თუ არაცნობიერი მოკავშირეები ამ „დამღუპველს“, „ აბადონისა თუ აპოლონის “ Rev.9:11-ის. „ სიტკბოება თაფლი “ ასევე შესანიშნავად ასახავს ღმერთის საიდუმლოებების გაგების ბედნიერებას, რომელსაც ის უზიარებს ჭეშმარიტების წყურვილს თავის ჭეშმარიტ რჩეულს. დედამიწაზე არცერთი სხვა პროდუქტი არ აკონცენტრირებს მის ბუნებრივად ტკბილსიტკბოს, როგორც მას. ჩვეულებრივ, ადამიანები აფასებენ და ეძებენ ამ ტკბილ გემოს, რომელიც მათთვის სასიამოვნოა. ასევე, ქრისტეს რჩეული ღმერთში ეძებს სიყვარულთ სავსე და მშვიდობიანი ურთიერთობის სიტკბოს და მის მითითებებს.

თაფლის სიტკბოების “ მიცემით, ღვთის სული მას ადარებს „ ზეციურ მანანას “, რომელსაც ჰქონდა „ თაფლის გემო “ და რომელიც საზრდოობდა ებრაელებს უდაბნოში, ე.წ. ქანაანელთაგან აღთქმულ აღთქმულ მიწაზე მათშესვლამდე 40 წლითადრე. ისევე, როგორც ებრაელო ვერ გადარჩებოდა ამ „ მანანას “ მოხმარების გარეშე, 1994 წლიდან, გამოცხადებაში ნაწინასწარმეტყველები „ ხუთი თვის “ დასასრულს შემდეგ, ადვენტისტური რწმენა გადარჩება მხოლოდ ამ უკანასკნელი წინასწარმეტყველური სულიერის

გამოკვევებით . საკვები “ (მათ. 24:45) „მომზადებული იესო ქრისტეს დიდებული მოსვლის სათანადო დროისთვის“. ეს სწავლება, რომელსაც ჭეშმარიტების ღმერთი მამლევს, რომ გავაცნობიერო მხოლოდ ამ შაბათის დღით, 2021 წლის 16 იანვრის 4 საათზე (მაგრამ 2026 წ. ღმერთისთვის), სასარგებლო იქნებოდა პასუხისთვის, ვინც ერთ დღეს მკითხა წინასწარმეტყველებების შესწავლის შესახებ. რა არის ეს ჩემთვის?” » იესოს პასუხი მოკლე და მარტივია: სულიერი ცხოვრება სულიერი სიკვდილსგან თავის დასაღწევად. თუსულო არილებს " ნამცხვრის " გამოსახულებას, არამედ მხოლოდ " თაფლის სიტკბოს ", ეს იმიტომ ხდება, რომ ებრაელთა ფიზიკური ცხოვრება ამ " მანანას " საკვებს ეხებოდა. რაც შეეხება გამოცხადებას, საკვები მხოლოდ რჩეულთა სულისთვისაა. მაგრამ, ამ შედარებაში, ის აუცილებელი, შეუცვლელი და ცოცხალი ღმერთის მოთხოვნად გვეჩვენება, როგორც სულიერი ცხოვრების შენარჩუნების პირობა. და ეს მოთხოვნა ლოგიკურია, რადგან ღმერთმა არ მოამზადა ეს საკვები უკანასკნელი დღეების მისი მსახურების უგულებელყოფისა და ზიზღისთვის. იგი წარმოადგენს ყველზე განწმენდილ ელემენტს იესო ქრისტეს მსხვერპლმეწიერისა და წმიდა ვახშმის ბოლო ფორმასა და საბოლოო აღსრულების შემდეგ; იესო ამლევდა თავის რჩეულებს საკვებად, სხეულსა და წინასწარმეტყველურ მითითებებს.

ლუქსი 10: „ მე ავიღე პატარა გრაგნილი ანგელოზის ხელდან და გადავყლპე; პირში თაფლივით ტკბილი იყო, მაგრამ როცა გადავყლპე, შიგნილი სიმწარითმევესებოდა. »

ცოცხალ გამოცდილებაში მსახურმა მართლობაში აღმოაჩინა იესოს მიერ ნაწინასწარმეტყველები კაშკაშა შუქი და მან, ფაქტობრივად, ჯერ აღმოაჩინა „ თაფლის სიტკბო“, სასიამოვნო სიამოვნება, რომელიც შედარებულია თაფლის ტკბილ სიტკბოსთან. მაგრამ ადვენტიისტი წევრებისა და მასწავლებლების მიერ გამოვლენილი სიცივემ, რომლებისთვისაც მიწოდდა მისი წარდგენა, ჩემს სხეულში წარმოიქმნა მუცლის ავთენტური ტკივილები, რომელსაც კოლოტი ეწოდება. ასე რომ, მე ვმოწმობ ამ ნივთების სულიერ და სიტყვიერ შესრულებაზე.

თუმცა, კიდევ ერთი ახსნა ეხება ბოლო ეპოქას, რომელშიც წინასწარმეტყველური შუქი ანათებს. ის იწყება მშვიდობის დროს, მაგრამ დასრულდება ომისა და მკვლელ ტერორის დროს. და ნ.12:1

იწინასწარმეტყველ, როგორც „*უბედურების დრო, როგორც არყოფილ ხალხების დაწყებთან დღემდე*“; ეს საკმარისია იმისათვის, რომ გამოიწვიოს „*ტვივილო ნაწლავებში*“. მითუმეტეს, რომ ლმ.1:20-ში ვკითხულობთ: „*უფალო, შეხედე ჩემს გასაჭირს! შიგნეული მიდუღდება, გული შიგნიდან მწყდება, რადგან მეამბოხე. გარედან ხმაღმა თავისი განადგურება მოახდინა, სიკვდილში.*» ასევე იერ.4:19-ში: „*ჩემო ნაწლავები! ჩემი შიგნეულობა: გულში ვიტანჯები, გული მიცემს, ვერ ვჩუმდები; რადგან გესმის, სულო ჩემო, საყვირის ხმა, ომის ძახილი.*” შინაგანის” სიმწარე ადარებს ადვენტისტების საბოლოო მისიასა და წინასწარმეტყველ იერემიას მინდობილ მისიას შორის. ორივე გამოცდილებით, არჩეული ოფიციალური პირები მუშაობენ თავიანთი დროის აჯანყებულ მმართველების ატმოსფერულ მტრობაში. იერემია და უკანასკნელ ჭეშმარიტი ადვენტისტები გამოხატა თავიანთი დროის სამოქალაქო და რელიგიური ლიდერების მიერ ჩადენილ ცოდვებს და ამით და მნაშავეთა რისხვა იქცევა მათწინააღმდეგ, სამყაროს აღსასრულმდე, რომელიც აღინიშნება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებით. 19:16-ის „*მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი*“.

გამოცხადების პირველი ნაწილს დასასრულო

ამ პირველ ნაწილში ჩვენ ვიპოვეთ პროლოგი და სამი პარალელური თემა, წერილები შვიდი ეკლესიის ანგელოზებისადმი, შვიდი ბეჭედი ან დროის ნიშანი და ექვსი საყვირი ან გამაფრთხილებელი სასჯელი, რომლებიც აღმრულა ღმერთის აღშფოთებით.

ლუქსი 11: „*და მათ მითხრეს: კვლავ უნდა იწინასწარმეტყველო მრავალ ხალხზე, ერზე, ენებზე და მეფეებზე.*»

მე-11 მუხლო ადასტურებს ღვთის მიერ მომზადებულ პროგრამის 6000 წლის ბოლო 2000 წლის მთელ გაშუქებას. იესო ქრისტეს დიდებულ დაბრუნების დროს, წინასწარმეტყველების გამოხმაურება განაახლებს ქრისტიანული ეპოქის მიმოხილვას მე-11 თავში სხვა თემით: „*კიდევ ერთხელ უნდა იწინასწარმეტყველოთ მრავალ ხალხზე, ერზე, ენაზე და მეფეზე*“.

გამოცხადების მეორე ნაწილს გახსნა

ამ მეორე ნაწილში, ქრისტიანული ეპოქის პარალელურად მიმოხილვით, სულ მიზნად ისახავს წიგნის პირველ ნაწილში უკვე ნახსენებ მნიშვნელოვან მოვლენებს, მაგრამ აქ, მეორე ნაწილში, უფრო განვითარებულ და გაგვამხილვს თავის განსჯას. თითოეული ეს თემა . აქ კიდევ ერთხელ, თითოეული თავი გამოიყენებს განსხვავებულ მაგრამ ყოველთვის შემავსებელ სიმბოლოებსა და სურათებს. ეს არის ყველამ სწავლების და ჯგუფების მეშვეობით, რომ წინასწარმეტყველება განსაზღვრავს მიზანმიმართულ საგნებს. დანიელს წიგნიდან მოყოლებული, როგორც ხედავთ, წინასწარმეტყველების თავების პარალელურობის პრინციპი გამოიყენებოდა გამომჟღავნებელი სულის მიერ.

გამოცხადება 11, 12 და 13

ეს სამი თავი პარალელურად მოიცავს ქრისტიანული ეპოქის პერიოდს, ნათელს ჰფენს სხვადასხვა მოვლენებს, მაგრამ რომლებიც ყოველთვის ძალაში ავსებენ ერთმანეთს. მე შევაჯამებ, შემდეგ დეტალურად, თემებს.

გამოცხადება 11

პაპის მეფობა - ნაციონალური ათეიზმი - მეშვიდე საყვირი

მუხლები 1-დან 2-მდე: კათოლიკე პაპის ცრუ წინასწარმეტყველს 1260-წლიანი მეფობა: მდევნელი.

მუხლო 3-დან 6-მდე: ამ შეუწყნარებელ და დევნილ მეფობის დროს ღმერთის „ორი მოწმე“, ორი შეთანხმების წმინდა წერილი, შეურაცხყოფენ და დევნიან „მხეცის“ მიერ, რომელიც რელიგიური კოალიცია, რომელიც მოკავშირეა ევროპის დასავლეთ მონარქიებთან..

მე-7-დან 13-ე სტროფებში თემატურია "მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულადან" ან "საფრანგეთის რევოლუცია" და მისი ეროვნული ათეიზმი, რომელიც პირველ დღინდება კაცობრიობის ისტორიაში.

მე-15-დან 19-ე მუხლებში იქნება „მეშვიდე საყვირის“ ნაწილობრივი განვითარება.

პაპის მეფობის როლი

მუხლო 1: „და მომცეს ლურჯამი, როგორც კვერთხი და თქვეს: ადექი და გაზომე ღვთის ტაძარი, სამსხვერპლო და მასში თავყვანისმცემლები.“

მიზანმიმართული დრო არის დასჯის დრო, რომელიც გამოვლენდა სიტყვა „ჯობით“. სასჯელი გამართლებულია "ცოდვის გამო", რომელიც აღდგენილია ცივილურად 321 წლიდან და რელიგიურად 538 წლიდან. ამ მეორე თარიღიდან ცოდვა დაწესებულია პაპის რეჟიმის მიერ, რომელიც სიმბოლოა აქ "ლურჯით", რომელიც აღნიშნავს "ცრუ წინასწარმეტყველს, რომელიც ასწავლის ტყუილს" ისა. 9:13-14. ეს გზავნილი ასახავს დან.8:12-ს: „ჯარი მარადიულს გადაეცა ცოდვის გამო“, რომელშიც „ჯარი“ აღნიშნავს ქრისტიანულ კრებას, „მარადიულს“, იესოს მღვდლობას, რომელსაც წაართვეს პაპის

რეჟიმი და „ცოდვა“, შაბათის მიტოვება 321 წლდან. ეს არის მხოლოდ მრავალჯერ გამეორებული გზავნილს გამეორება სხვადასხვა ასპექტში და სიმბოლოებში. ის ადასტურებს სადამსჯელო როლს, რომელიც ღმერთმა მისცა რომის პაპის რეჟიმის დამყარებას. ზმნა "ზომა" ნიშნავს "მსაჯულს". მაშასადამე, სასჯელო არის ღვთის განაჩენის შედეგი "ტაძრის" წინააღმდეგ ღვთისა, ქრისტეს კოლექტიური კრება, „საკურთხევლო“ მისი მსხვერპლს ჯვრის სიმბოლო და „იქ თავყვანისმცემლები“, კერძოდ, ქრისტიანები, რომლებიც აცხადებენ მის ხსენას.

მუხლო 2: „მაგრამ ტაძრის გარე ეზო და ტოვეთ გარეთ და არ გაზომოთ იგი; რადგან მიეცა ერებს და ორმოცდაორი თვის განმავლობაში ფეხქვეშ გათელვენ წმინდა ქალქს.“

ამ ლექსში მნიშვნელოვანი სიტყვაა „გარეთ“. მხოლოდ ის აღნიშნავს რომაული კათოლიციზმის ზედაპირულ რწმენას, რომელიც ეხება მისი მეფობის 1260 დღე-წლან გამოსახულებას, რომელიც აქ წარმოდგენილია როგორც "42 თვე". „წმინდა ქალქს“ ჭეშმარიტი რჩეულს გამოსახულება „ფეხს ფეხქვეშ გათელვს პაპის დესპოტების რეჟიმთან მოკავშირე ერები“ ან ევროპული სამეფოების მეფეები, რომლებიც მრუშობენ „კათოლიკე“ იეზებელთან“ მისი ხანგრძლივი შეუწყნარებლობის დროს 1260 წ. რეალური წლები 538-დან 1798 წლამდე. ამ მუხლოში ღმერთი აღნიშნავს განსხვავებას ჭეშმარიტ და ცრუ რწმენას შორის ებრაული საკურთხევლის სიმბოლოკაზე დაყრდნობით: მოსეს კარავი. და სოლომონის მიერ აგებულ ტაძარი. ორივე შემთხვევაში, „კარზე, ტაძრის გარეთ“ ვხვდებით ხორციელ რელიგიურ წეს-ჩვეულებებს: მსხვერპლწირვის სამსხვერპლო და აბესტაციის აუზი. ჭეშმარიტი სულიერი სიწმინდე გვხვდება ტაძრის შიგნით: წმიდა ადგილს, სადაც არის: სასანთლე შვიდი ლმპარით, 12 პურის მაგიდა და საკმევლს საკურთხევლო, რომელიც მოთავსებულია ფარდის წინ, რომელიც მალვს უწმინდეს ადგილს. ღმერთი ზის თავის სამეფო ტახტზე. ქრისტიანულ ხსენის კანდიდატების გულწრფელობა მხოლოდ ღმერთმა იცის და დედამიწაზე კაცობრიობა მოტყუებულია იმ "გარეთ" ფასადური რელიგიით, რომელსაც რომაული კათოლიკური რწმენა წარმოადგენს პირველ დჩვენი ეპოქის ქრისტიანულ რელიგიის ისტორიაში.

წმინდა ბიბლია, ღვთის სიტყვა, ღვნილო

მუხლი 3: „ ჩემს ორ მოწმეს მივცემ წინასწარმეტყველების უფლებას, ჯვალს შემოსილს, ათას ორას სამოც დღეს. »

ამ ხანგრძლივი მეფობის განმავლობაში, რომელიც აქ დადასტურებულია სახით " 1260 დღე ", ბიბლია, რომელიც სიმბოლოა " ორი მოწმის " მიერ, ნაწილობრივ იგნორირებული იქნება რეფორმაციის დრომდე, სანამ მას ღვნიან კათოლიკური ლეგები, რომლებიც ხელაყრელ პაპებს უჭერენ მხარს ხმლებით. . გამოსახულება „ ჯვაროსანი “ მიუთითებს ტანჯვის მდგომარეობაზე, რომელსაც ბიბლია გაუძლებს 1798 წლამდე. რადგან ამ პერიოდის ბოლოს, ფრანგული რევოლუციური ათეიზმი დაწვავს მას საზოგადოებრივ ადგილებში და ასევე შეეცდება მის მთლიანად გაქრობას.

ლექსი 4: „ ეს არის ორი ზეთისხილს ხე და ორი სასანთლე, რომლებიც დგანან დედამიწის უფლოს წინაშე. »

ეს „ ორი ზეთისხილს ხე და ორი სასანთლე “ არის ორი თანმიმდევრული ალიანსის სიმბოლო, რომელიც ღმერთმა მოაწყო თავის გადარჩენის გეგმაში. ორი ზედიზედ რელიგიური დარიგება, რომელიც ატარებს მის სულს, რომლის მემკვიდრეობაა ბიბლია და მისი ორი ალიანსის ტექსტები. ორი ალიანსის პროექტი ნაწინასწარმეტყველები იყო ზეკ.4:11-დან 14-მდე, „ სანთლს მარჯვენა და მარცხნივ მოთავსებულ ორი ზეთისხილს ხის მიერ “. და უკვე, მე-3 მუხლს „ ორი მოწმის “ წინ, ღმერთმა თქვა მათშესახებ ზაქარიას ჩვენებაში: „ ეს არის ზეთის ორი ვაჭი, რომლებიც დგანან მთელ დედამიწის უფლოს წინაშე. ამ სიმბოლოვაში „ ზეთი “ აღნიშნავს ღვთაებრივ სულს. „ სანთლე “ წინასწარმეტყველებს იესო ქრისტეს, რომელიც ადამიანის სხეულში მოიტანს სულს შუქს თავის განწმენდაში (= 7) და გაავრცელებს მის შესახებ ცოდნას ადამიანებში, ისევე როგორც სიმბოლური სასანთლე ავრცელებს სინათლეს მასში შემავალ ზეთს დაწვით. შვიდი ” ვაზა .

შენიშვნა: „ სასანთლე “ „ შვიდი “ ნათურებით არის ორიენტირებული შუა ვაზაზე; ეს, ისევე როგორც შუა კვირა, რომელიც აღნიშნავს აღდგომის კვირის მე-4 ^{ლექს}, დღე, როდესაც იესო ქრისტემ თავისი გამომსყიდველი სიკვდილთ „ შეწყვიტა მსხვერპლ და შესაწირავი “, რელიგიური რიტუალი ებრაული, შესაბამისად. დან.9:27-ში ნაწინასწარმეტყველები

ღვთაებრივი გეგმა. ამიტომ, შვიდი ლმპარი „სანთელ“ წინასწარმეტყველურ ცნობას ატარებდა.

ლექსი 5: „თუ ვინმეს სურს ზიანი მიაყენოს მათ, ცეცხლს გამოდის მათი პირიდან და შთანთქავს მათ მტრებს; და თუ ვინმეს სურს ზიანი მიაყენოს მათ, ის უნდა მოკლეს ამ გზით.»

აქ, როგორც გამოცხ. 13:10-ში, ღმერთი ადასტურებს თავის ჭეშმარიტ რჩეულს, რომ აკრძალულია საკუთარი თავის დასჯა ბიბლიისა და მისი მიზეზისთვის მიყენებულ ზიანისთვის. ეს არის ქმედება, რომელსაც ის მხოლოდ თავისთვის იტოვებს. შემოქმედი ღმერთის პირიდან ბოროტება გამოვა. ღმერთი თავის თავს იდენტიფიცირებს ბიბლიასთან, რომელსაც ჩვენ ვუწოდებთ „ღვთის სიტყვას“, ასე რომ, ვინც მას ზიანს აყენებს, პირდაპირ თავს დაესხმება მას.

ლექსი 6: „მათაქვთ ძალ და კეტონ ცა, რათა წვიმა არ ჩამოვიდეს მათი წინასწარმეტყველების დღეებში; და მათ აქვთ ძალ გადააქციონ წყლები სისხლად და არტყონ დედამიწა ყოველგვარი ჭირით როცა სურთ.»

Spirit მოჰყავს ბიბლიაში მოხსენებულ ფაქტები. თავის დროზე ელა წინასწარმეტყველმა მოიპოვა ღვთისგან, რომ წვიმა არ ჩამოვიდოდა, გარდა მისი სიტყვისა; მის წინაშე მოსემ ღმერთისგან მიიღო ძალ, რომ წყალ სისხლად გადაექცია და დედამიწას 10 ჭირი დაარტყა. ეს ბიბლიური მოწმობები მით უფრო მნიშვნელოვანია, რადგან ბოლო დღეებში ღვთის დაწერილ და შთაგონებულ სიტყვის ზიზღი დაისჯება იმავე ტიპის ჭირით, გამოცხ. 16-ის მიხედვით.

საფრანგეთის რევოლუციის ეროვნული ათეიზმი ბნელო შუქები

ლექსი 7: „როცა დაასრულებენ თავიანთ ჩვენებას, ღრმადან ამომავალ მხეცი შეებრძოლება მათ და ამარცხებს მათ და მოკლავს მათ.»

სული გვიჩვენებს აქ, მნიშვნელოვანი რამ უნდა აღინიშნოს; თარიღი 1793 აღნიშნავს ბიბლიური მოწმობის დასასრულს, მაგრამ ვისთვის? მისი იმდროინდელი მტრებისთვის, რომლებიც დევნიდნენ ბიბლიას, უარყოფდნენ მის ღვთაებრივ ავტორიტეტს რწმენის მხარდაჭერის საკითხებში; ან უმონარქები, მონარქისტი არისტოკრატები, რომის კათოლიკური პაპის რეჟიმი და მთელი მისი სასულიერო პირები. ამ დღეს ღმერთი ასევე გამოხს ცრუ პროტესტანტ

მორწმუნეებს, რომ ლუბიც პრაქტიკულად არ ითვალისწინებენ მის სწავლებებს. დან.11:34-ში, თავის განსჯაში, ღმერთი მათ „*თვალთმაქცობას*“ *მიაწერს*: „*როცა დაეცემა თ ცოტათი და ეხმარებიან და ბევრი შეუერთდება მათ თვალთმაქცობაში*“. ეს არის ბიბლიის მოწმობის მხოლოდ პირველი ნაწილი, რომელიც დასრულებულია, რადგან 1843 წელს მისი როლი სასიცოცხლო მნიშვნელობას დაუბრუნდება არჩეულთა მოწვევით ადვენტისტური წინასწარმეტყველების აღმოსაჩენად. საფრანგეთში ნაციონალური ათეიზმის დამკვიდრება მიზნად ისახავს ბიბლიას და შეეცდება მის გაქრობას. „მისი გილოტინის“ უხვი სისხლიანი გამოყენება მას ახალ „*მხეცად*“ აქცევს, რომელიც ამჟღავნებს „*უფსკრულად უნდა წამოსულიყო*“. ამ ტერმინით ნასესხები შექმნის ისტორიიდან დაბადების 1:2-ში, სულ გვახსენებს, რომ ღმერთი, მისი შემოქმედი რომ არ არსებობდეს, დედამიწაზე სიცოცხლე არ განვითარდებოდა. „*უფსკრულად*“ არის სიმბოლო მკვიდრად მოკლებული დედამიწისა, როცა ის „*უფორმო და ცარიელა*“. ასე იყო „*თავდაპირველად*“, დაბადება 1:2-ის თანახმად, და კვლავ ასე იქნება „*ათასი წლის განმავლობაში*“, სამყაროს დასასრულს, იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნების შემდეგ, რაც არის თემა, რომელიც ამას მოჰყვება ამ თავში 11. ეს შედარება თავდაპირველ ქაოსთან კარგად არის დასახურებული რესპუბლიკური რეჟიმისთვის, რომელიც იბადება პოლიტიკურ ქაოსში და უდიდეს არეულობაში. იმის გამო, რომ მეამბოხე კაცებმა იციან როგორ გაერთიანდნენ განადგურებისთვის, მაგრამ ისინი ძალაზე გაყოფილ არიან იმ ფორმებზე, რომ ლუბიც უნდა მიეცეს რეკონსტრუქციას. შემდეგ ეს ჩვენება გვთავაზობს იმ ნაყოფის დემონსტრირებას, რომელიც კაცობრიობას შეუძლია აიღოს, როდესაც ის მთლიანად მოწყვეტილია ღმერთს; მოკლებულია მის სასიკეთო მოქმედებას.

უფსკრულად დასახელებით, შემოქმედი ღმერთის სული ასევე გვთავაზობს ჩვენი დედამიწის თავდაპირველ შექმნის კონტექსტს და მდგომარეობას. ამგვარად, ამ შექმნის პირველ დღეს გვიჩვენებს დედამიწას, რომელიც ჩამირულია აბსოლუტურ „*სიბნელეში*“, რადგან იმ მომენტში ღმერთს ჯერ არ მიუცია დედამიწას არც ერთი ვარსკვლავის შუქი. და ეს იდეა სულიერად აკავშირებს ამ „*მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულად*“ გამოცხადების 6:12-ის „*მეოთხე ბეჭედთან*“, რომელიც აღწერილია, როგორც „*მზე შავი*“,

როგორც ჯვალა ". კავშირი ასევე დამყარებულია გამოცხადების 8:12-ის „ მე-4 საყვირთან “, რომელიც აღწერილია „ მესამის, მზის, მთვარის მესამედისა და ვარსკვლავების მესამედის დარტყმით “. ამ სურათების მეშვეობით სული მას განსაკუთრებულ „**ზნელ**“ პერსონაჟს ანიჭებს. თუმცა, სწორედ ამ ასპექტით და ამ „**ზნელ**“ მდგომარეობით განადიდებს საფრანგეთი თავის თავის უფალ მოაზროვნეებს „**განმანათლებლობის**“ ტიტულს მინიჭებით. შემდეგ ჩვენ გვახსოვს იესო ქრისტეს სიტყვები, რომლებიც ციტირებულია მათე 6:23-ში: „**მაგრამ თუ შენი თვალი ცუდია, მთელი სხეული სიბნელეში იქნება. მაშინ თუ სინათლე, რომელიც შენშია, სიბნელეა, რაოდენ დიდი იქნება ეს სიბნელე!**» ამგვარად, **ზნელი** თავის უფალ აზროვნება ებრძვის რელიგიურ სულს და ეს ახალი **ლობერტარიანიული სული** დროთა განმავლობაში გავრცელდება და გავრცელდება დასავლურ სამყაროზე... სახელწოდებით ქრისტიანი და ის შეინარჩუნებს თავის ბოროტ გავლენას სამყაროს დასასრულს მდე. საფრანგეთის რევოლუციასთან ერთად „**სიბნელე**“ ცოდვასთან ერთად მარადიულ დდასახლდა. რადგან მასთან ერთად ჩნდება თავის უფალ აზროვნების ფილოსოფოსების მიერ დაწერილი წიგნები; რაც მას უკავშირებს „ცოდვას“, რომელიც ახასიათებს საბერძნეთს და ნიელს 2-7-8 წინასწარმეტყველებებში. ეს ახალი წიგნები კონკურენციას გაუწევს ბიბლიას და წარმატებას მიაღწევს მის ჩახშობაში, უზარმაზარი ზომით. ამიტომ დამო „**ომი**“ უპირველეს ყოვლისა იდეოლოგიურია. რევოლუციის შემდეგ და მეორე მსოფლო ომის შემდეგ, ეს **სიბნელე** მიიღებს უმაღლესი ჰუმანიზმის ასპექტს, რომელიც ეწინააღმდეგება და არღვევს თავდაპირველ შეუწყნარებლობას, მაგრამ იდეოლოგიური „**ომი**“ გრძელდება. დასავლელ ადამიანები მზად იქნებიან ამ „**თავის უფლებისთვის**“ ყველფერი შესწირონ. ფაქტობრივად, ისინი შესწირავენ თავიანთ ერებს, მათ უსაფრთხოებას და არ გაექცევიან ღვთის მიერ დაგეგმილს იკვდილს.

ლუქსი 8: „**და მათი გვამები იქნება დიდი ქალქის მოედანზე, რომელსაც სულიერი გაგებით უწოდებენ სოდომს და ეგვიპტეს, სადაც ჯვარს აცვეს მათი უფალი.**»

„**ცხედრები**“ არის „**ორი მოწმის**“, რომელთა პირველი თავდასხმელებიც იმავე „**ქალქის**“ „**სკვერში**“ დახვრიტეს. ეს „**ქალქი**“ არის პარიზი და

ციტირებულ " ადგილს " თანმიმდევრულდ ეწოდებოდა "ადგილი ლუი XIV", "ადგილი ლუი XV", "ადგილი de la Révolution" და აღნიშნავს ამჟამინდელ "ადგილ დე ლუკონკორდი". ათეიზმი არცერთ რელიგიურ ფორმას არ აკეთებს რაიმე სიკეთეს. გილოტინირებულ მსხვერპლები სწორედ რელიგიური კუთვნილების გამო სცემენ. და როგორც „ მე-4 საყვირის “ გზავნილ გვასწავლეს, სამიზნეები არის ჭეშმარიტი სინათლე (მზე), ცრუ კოლექტივი (მთვარე) და ნებისმიერი ინდივიდუალური რელიგიური მაცნე (ვარსკვლავი). გარდა ამისა, გარკვეულ კორუმპირებულ რელიგიური ფორმები მიიღება იმ პირობით, რომ ისინი შეესაბამება დომინანტური ათეიზმის ნორმებს. ამგვარად, ზოგიერთი მღვდელ დაცინვით იღებს სახელს „გადგმებელი“. Spirit ადარებს პარიზს, საფრანგეთის დედაქალაქს, " სოდომს " და " ეგვიპტეს ". თავის უფლების პირველ ნაყოფი იყო სექსუალური ექსცესები, რომელსაც თან ახლდა ტრადიციულ სოციალური და ოჯახური კონვენციების რღვევა. ამ შედარებას დროთა განმავლობაში ტრაგიკული შედეგები მოჰყვება. სულ გვეუბნება, რომ ამ ქალაქს ექნება " სოდომის " და " ეგვიპტის " ბედი, რომელიც ღმერთისთვის გახდა ცოდვისა და მის წინააღმდეგ აჯანყების ტიპიური სიმბოლო. დანიელს 2-7-8-ში დაგმობილ „ბერძნულ“ ფილოსოფიურ „ ცოდვასთან “ ზემოაღნიშნულ კავშირი დადასტურებულია აქ. ბერძნული ცოდვის ამ ღვთაებრივი სტიგმატიზაციის სრულდგასაგებად, გავითვალისწინოთ ის ფაქტი, რომ ათენის მცხოვრებთათვის სახარების წარდგენის ფილოსოფიური სიტყვების მცდელობისას, პავლე მოციქულს ჩავარდა და განდევნეს ადგილიდან. ამიტომაც ფილოსოფიური აზროვნება სამუდამოდ დაჩეხა შემოქმედი ღმერთის მტრად. დროთა განმავლობაში და მის დასასრულმდე, ეს ქალაქი სახელდ „პარიზი“ შეინარჩუნებს და ამქმედებებით დაამოწმებს ამ ორ სახელთან, სექსუალური და რელიგიური ცოდვის სიმბოლოებთან შედარების სიზუსტეს. მისი სახელს მიღმა "პარიზი" დევს "პარიზის" მემკვიდრეობა, სიტყვა, რომლის კელტური წარმოშობა ნიშნავს "ქვაბის პირებს", დრამატულ და წინასწარმეტყველური სახელი. რომაულ ხანაში ეს ადგილი იყო ეგვიპტელთა ქალღმერთის, ისისის წარმართთა თაყვანისმცემელთა დასაყრდენი, მაგრამ ასევე პარიზის სცენა და ცინიკური გამოსახულება, ტროას მეფის, მოხუცი პრიამის ვაჟი. მრუმობის

ავტორი ბერძენი მეფის მენელოსის მეუღლესთან, მშვენიერ ელენასთან, ის იქნება პასუხისმგებელი საბერძნეთთან ომზე. წარუმატებელი ალყის შემდეგ, ბერძნები უკან დაიხიეს და სანაპიროზე უზარმაზარი ხის ცხენი დატოვეს. ფიქრობდნენ, რომ ეს იყო ბერძენი ღმერთი, ტროელუბმა ცხენი ქალქში შეიყვანეს. და შუადამისას, როცა ღვინო და ქეიფი დასრულდა, ცხენებიდან გამოვიდნენ ბერძენი ჯარისკაცები და გაუღეს კარი ჩუმი და ბრუნებულ ბერძნულ ჯარს; და მოკლეს ქალქის ყველ მკვიდრი, მეფიდან დაწყებული და დამთავრებულ. ეს ტროას ქმედება გამოიწვევს პარიზის დაკარგვას ბოლო დღეებში, რადგან გაკვეთილს უფლებელყოფით, ის გაიმეორებს თავის შეცდომებს, რადგან მის ტერიტორიაზე კოლონიზებული მტრები დასახლებიან. პარიზის სახელს აღება მდე ქალქს ერქვა "ლუტესი", რაც ნიშნავს "სუნთან ჭაობას"; მისი სევდიანი ბედის მთელი პროგრამა. „*ეგვიპტესთან*“ შედარება გამართლებულია, რადგან რესპუბლიკური რეჟიმის მიღებით საფრანგეთი ოფიციალურად ხდება პირველი ცოდვილი რეჟიმი დასავლურ სამყაროში. ამ ინტერპრეტაციას რევ.17:3-ში დაადასტურებს „მხეცის“ „*ალსფერი*“ ფერი, უკანასკნელი დღეების მონარქიული და რესპუბლიკური კოალიციების გამოსახულება, რომელიც აგებულია საფრანგეთის მოდელზე. სიტყვით: "*მაშინაც კი, სადაც მათი უფალო ჯვარს აცვებს*", სული აყალობებს შედარებას საფრანგულ ათეიზმის ქრისტიანულ რწმენისა და მესიის იესო ქრისტეს ებრაულ ეროვნულ უარყოფას შორის; რადგან ეს ორი სიტუაცია იდენტურია და ისინი მოიტანენ ერთსა და იმავე შედეგებს და უპატივცემულობისა და უსამართლობის იგივე ნაყოფს. ეს შედარება გაგრძელდება შემდეგ მუხლებში.

ეგვიპტე " უწოდა, ღმერთი საფრანგეთს ადარებს ფარონს, ადამიანის წინააღმდეგობის ტიპურ მოდელს, რომელიც ეწინააღმდეგება მის ნებას. იგი შეინარჩუნებს ამ მემბოხე პოზიციას მის განადგურებამდე. არასოდეს არ იქნება მონანიება მისი მხრიდან. უწოდებს „*ბოროტს სიკეთეს და კეთილ ბოროტს*“, ის ჩაიდენს ღმერთის მიერ განხორციელებულ უმძიმეს ცოდვებს; ეს „ნათების“ მოწოდებით, „ბნელ“ მოაზროვნეების, რომლებმაც დააფუძნეს „მისი ადამიანის უფლებები“, რომლებიც ეწინააღმდეგებიან ღმერთის უფლებებს. და ბევრი ხალხი, მის მოდელს მიბაძავს, თუნდაც 1917 წელს,

ძღვანოლი რუსეთი, რომელიც გაანადგურებს მას ატომური გასროლით "მეექვსე საყვირის" დროს, რასაც მისი სახელი "პარიზი" იწინასწარმეტყველებს კელტურში. ენა, რაც ნიშნავს "ისინი ქვაბში". ამიტომ ის ბოლომდე დარჩება და ვერ დაინახავს ღმერთს განსაცდელში, რაც მას გაანადგურებს მის განადგურებამდე. იმიტომ რომ მიზანში და უმიზნა და არ გაუშვებს სანამ აღარიქნება.

ლექსი 9: „სამ და ნახევარი დღის განმავლობაში ხალხებიდან, ტომებიდან, ენებიდან და ერებიდან იხილვენ მათ გვამებს და არ დაუშვებენ მათი გვამების საფლავში ჩასვენებას.“

საფრანგეთში ხალხი რევოლუციაში შევიდა 1789 წელს, ხოლო 1793 წელს მათ სიკვდილთ დასაჯეს თავიანთი მეფე, შემდეგ კი დედოფალი, ორივეს საჯაროდ მოჰკვეთეს თავი ქალქის დიდ ცენტრალურ მოედანზე, რომელსაც თანმიმდევრულად ეძახდნენ "Place Louis XV", "Place de la Révolution" და ამჟამად, "ადგილდე ლკონკორდი". დესტრუქციული მოქმედების დროს „სამნახევარი დღის“ მიწერით, სულ, როგორც ჩანს, მოიცავს ვალის ბრძოლას, სადაც 1792 წელს რევოლუციონერებმა დაუპირისპირდნენ დაამარცხეს ევროპული სამეფოების სამეფო ლშქარი, რომლებიც თავს დაესხნენ რესპუბლიკურ საფრანგეთს, მათ შორის ავსტრიას. დედოფალ მარიანტუანეტას წარმოშობის ოჯახის სახლი. ამ სიძულვილს წარმოშობის გასაგებად უნდა გვანახოვდეს, რომ პაპ-სამეფო კოალიციის მიერ 1260 წლიანმა ყველ სახის შეურაცხყოფამ დაასრულა ფრანგი ხალხის გაღიზიანება, რომლებიც ექსპლუატაციის, არასათანადო მოპყრობის, დევნისა და მთლიანად განადგურებულნი იყვნენ. ლუის ბოლო ორი მეფობა ყურადღება! რესპუბლიკა არ არის და არც იქნება კურთხევა საფრანგეთისთვის. ის ბოლომდე, მეხუთე ფორმაში, აიტანს ღვთის წყევლს და თავად ჩაიდნის შეცდომებს, რომლებიც მის დაცემას გამოიწვევს. ეს სისხლსმსმელო რეჟიმი თავისი სათავედან გადაიქცევა „ადამიანის უფლებათა“ და ჰუმანიზმის ქვეყნად, რომელიც საბოლოოდ დაცავს დანაშავეს და თავისი უსამართლობის მეშვეობით მსხვერპლს გააფუჭებს. ის მიესალმება კიდევ თავის მტრებს და დაყენებს მათ თავის ტერიტორიაზე, ყველზე უარესად მიზანძავს ტროას ქალქის ცნობილ მაგალთს, რომელიც ცნობილია ბერძნების მიერ დატოვებულ ხის ცხენის შემოღებით, როგორც ადრე ვნახეთ.

ლექსი 10: ” და მათ გამო გაიხარებენ და გაიხარებენ დედა მიწის მკვიდრნი და გაუგზავნიან ძღვენს ერთმანეთს, რადგან ეს ორი წინასწარმეტყველო ტანჯავდა დედა მიწის მკვიდრთ. »

ამ ლექსში სულ მიზნად ისახავს იმ დროს, როდესაც განგრენის ან კიბოს მსგავსად, ფრანგულ ფილოსოფიური ბოროტება გავრცელდება და გავრცელდება, როგორც ჭირი სხვა დასავლურ ქვეყნებში. იგი აღნიშნავს „ჟამთა ნიშანს“ „^{მე-6} ბეჭდით“; ის, სადაც „მზე ცხენის ტომარასავით შავი ხდება“: ბიბლიის შუქი ქრება, ჩახშობილ თავის უფალი მოაზროვნეთა ფილოსოფიური წიგნებით.

სულიერი კითხვისას, განსხვავებით " ცათსასაუფევლს მოქალაქეებისგან ", რომლებიც განსაზღვრავენ იესოს რჩეულს, " დედა მიწის მკვიდრნი " აღნიშნავენ ამერიკელ პროტესტანტებს და ზოგადად ადამიანებს, რომლებიც მემამბოხეს ღმერთისა და მისი ჭეშმარიტების მიმართ. ევროპული და კიდევ უფრო მეტი ამერიკული სამეფოს ხალხი საფრანგეთისკენ იყურება. იქ ხალხი ანადგურებს მის მონარქიას და კათოლიკურ ქრისტიანულ რელიგიას, რომელიც ემუქრება ბიბლიის წაკითხულ ადამიანებს, „*ორ მოწმეს*“, მისი „*ჯოჯობეთის*“ „*ტანჯვით*“; *რეალური* „*ტანჯვა*“, რომელიც მხოლოდ უკანასკნელ განკითხვისთვისაა განკუთვნილი, რათა გაანადგურონ ცრუ რელიგიური ადამიანები, რომლებიც თავად იყენებენ მოტყუებით ამ სახის საფრთხეს, გამოცხადების 14:10-11-ის მიხედვით. უცხოელებიც, იგივე ძალადობის მსხვერპლ საფრანგეთის ფარგლებს გარეთ, იმედოვნებენ, რომ ისარგებლებენ ამ ინიციატივით. ეს მითუმეტეს, რომ ლუი XVI-ის მიერ გაცემული საფრანგეთის მხარდაჭერით მსოფლოში, რამდენიმე წლით ადრე, ჩრდილოეთ ამერიკის ახალმა შეერთებულმა შტატებმა იპოვეს დამოუკიდებლობა, განთავისუფლდნენ ინგლისის ბატონობისგან. თავის უფლება მოძრაობაშია და მალე ბევრად ადამიანს გაიმარჯვებს. ამ მეგობრობის ნიშნად „*ისინი საჩუქრებს უგზავნიან ერთმანეთს*“. ერთ-ერთი ასეთი საჩუქარი იყო ფრანგული საჩუქარი ამერიკელებისთვის "თავისუფლების ქანდაკება", რომელიც 1886 წელს ნიუ-იორკის მოპირდაპირე კუნძულზე დაიდგა. ამერიკელებმა დაუბრუნეს ყესტი და შესთავაზეს მას ასლ, რომელიც აღმართულია 1889 წელს, მდებარეობს პარიზში, კუნძულ სენას შუაგულში, ეიფელის კოშკთან ახლოს. ღმერთი მიზნად ისახავს ამ

ტიპის მღვდენს, რომელიც ავლენს გაზიარებას და გაცვლს, რაც წარმოადგენს გადაჭარბებულ თავისუფლების წყევლს, რომლის მიზანია მისი სულიერი კანონების იგნორირება.

ლექსი 11: „და სამნახევარი დღის შემდეგ ღვთის სიცოცხლს სული შევიდა მათში და დადგნენ ფეხზე; და დიდი შიში და ეუფლ მათ ვინც მათხედავდა.“»

1792 წლის 20 აპრილს საფრანგეთს დაემუქრნენ ავსტრია და პრუსია და ჩამოაგდეს მისი მეფე, ლუი XVI, 1792 წლის 10 აგვისტოს. რევოლუციონერებმა გაიმარჯვეს ვალში 1792 წლის 20 სექტემბერს. მეფე ლუი XVI გილოტინირებული იქნა 1793 წლის 21 იანვარს. დიქტატორ რობესპიერსა და მის მეგობრებს 28 ივლისს გილოტინა მოახდინეს. 1794. „კონვენცია“ შეიცვალა „დირექტორიით“ 1795 წლის 25 ოქტომბერს. 1793 და 1794 წლების ორი „ტერორი“ ერთად მხოლოდ ერთი წელი გაგრძელდა. 1792 წლის 20 აპრილიდან 1795 წლის 25 ოქტომბრამდე, მეზუსტად ვხვდები, რომ ეს პერიოდი იყო „სამნახევარი დღე“ წინასწარმეტყველებული ან „სამნახევარი“ რეალური წელი. მაგრამ ვფიქრობ, რომ ხანგრძლივობა სულიერ მესიჯსაც ატარებს. ეს პერიოდი წარმოადგენს ნახევარ კვირას, რამაც შეიძლება გამოიწვიოს იესო ქრისტეს მიწიერი მსახურების მინიშნება, რომელიც გაგრძელდა ზუსტად „სამნახევარი წინასწარმეტყველური დღე“ და დასრულდა მესიის, იესო ქრისტეს სიკვდილთ. სული თავის მოქმედებას ადრებს ბიბლიას, მის „ორ მოწმეს“, რომლებიც ასევე მოქმედებდნენ და ასწავლდნენ პარიზის რევოლუციის მოედანზე და წვამდე. ამ შედარებით, ბიბლია, ეს რწმენა, იდენტიფიცირებულია იესო ქრისტესთან, რომელიც მასში კვლავ ჯვარს აცვეს და „გახვრეტილა“, როგორც ეს მითითებულია გამოცხადების 1:7-ში. სისხლსღვრამ ფრანგი ხალხი შეაშინა. ასევე, სისხლსმსმელო კონვენციის მისი ლიდერის, მაქსიმილიენ რობესპიერის და მისი მეგობრების კუტონისა და სენ-ჟუსტის სიკვდილთ დასჯის შემდეგ, შემაჯამებელი და სისტემატური სიკვდილთ დასჯა შეწყდა. ღვთის სულმა გააღვიძა ადამიანთა სულიერი წყურვილი და რელიგიის პრაქტიკა კიდევ ერთხელ გახდა კანონიერი და უპირველეს ყოვლისა თავისუფალი. სამაშველო „ღვთის შიში“ კვლავ გაჩნდა და ბიბლიისადმი ინტერესი კვლავ გამოვლინდა, მაგრამ სამყაროს აღსასრულმდე მას შეეზღო და შეეჯიბრება თავისუფალი მოაზროვნეების მიერ და წერილი ფილოსოფიური წიგნებით, რომელთა

ბერძნულ მოდელ წინა პლანზეა მისი სხვადასხვა ფორმები.

ლექსი 12: „ და მოესმათ ხმა ზეციდან, რომელიც ეუბნებოდა მათ: ადით აქ; და ამაღლდნენ ზეცაში ღრუბელში; და მათმტრებმა დაინახეს ისინი. »

ეს ღვთაებრივი განცხადება ეხება ბიბლიურ „ ორ მოწმეს “ 1798 წლის შემდეგ .

იესოსთან შედარება გრძელდება , რადგან სწორედ ის დაინახეს მისმა რჩეულებმა (ელია წინასწარმეტყველოს შემდეგ) ზეცა და ამაღლება მათი მზერის წინ . მაგრამ , თავის მხრივ , მისი საბოლოო დროის რჩეულები იგივენაირად იმოქმედებენ . მათი მტრებიც დაინახავენ მათ ზეცად ამაღლებას ღრუბელში , სადაც იესო მათ თავისკენ მიიზიდავს . მხარდაჭერა , რომელსაც ღმერთი აძლევს თავის საქმეს , იგივეა , იესო ქრისტესთვის , მისი რჩეულისთვის და საფრანგეთის რევოლუციის ამკონტექსტში , ბიბლია 1798 წლის შემდეგ . წინასწარმეტყველებული ხანგრძლივობის დასასრულბლდ „ 1260 დღე “ - წელი , 1799 წელს პაპი პიუს VI გარდაიცვალ ვალენს -სურ-რონის ციხეში , რითაც შესაძლებელი გახდა 1843-44 და 1994 წლებში ხანგრძლივი მშვიდობის პერიოდი . 150 წელიწადწინასწარმეტყველები იყო , როგორც „ ხუთი თვე “ გამოცხ .9:5-10-ში . ლუდოვიკო XVI-ის სიკვდილი , მონარქიის შეწყვეტა და პატიმარი პაპის სიკვდილი სასიკვდილო დარტყმას აყენებს რელიგიურ შეუწყნარებლობას " ზღვიდან ამომავალი მხეცის " გამოცხ .13:1-3-ში . დირექტორიას კონკორდატი კურნავს მის ჭრილობას , მაგრამ ის აღარ სარგებლობს განადგურებულ სამეფო მხარდაჭერით , ის აღარ დევნის იმ დრომდე , როდესაც პროტესტანტული შეუწყნარებლობა გამოჩნდება აპოში " დედა მიწიდან ამომავალი მხეცის " სახელთ 13:11 .

ლექსი 13: „ იმ დროს იყო დიდი მიწისძვრა და დეცა ქალქის მეთაურ ნაწილი ; ამ მიწისძვრას შვიდი ათასი კაცი შეეწირა , და ნარჩენები კი შეშინდნენ და ადიდებდნენ ზეცის ღმერთს . »

ამ ეპოქაში (ამ საათში) განხორციელდა „ მიწისძვრა “ , რომელიც უკვე ნაწინასწარმეტყველები იყო ლსაბონის 1755 წელს , აპო 6:12-ის „ მუქი ბეჭდის “ თემაში . ღვთის სულის თანახმად , ქალქმა პარიზმა დაკარგა მოსახლეობის " მეთაური " . მაგრამ სხვა მნიშვნელობა შეიძლება ეხებოდეს დან .7:24-ისა და გამოცხადების 13:1-ის მიხედვით , რომის პაპის კათოლიციზმს დაქვემდებარებულ „ ათი რქის “ მეთაურ

ნაწილ ან დასავლური ქრისტიანული სამეფოები. საფრანგეთი, რომელსაც რომი მიიჩნევდა რომის კათოლიკური ეკლესიის „უფროს ქალშვილად“, ჩავარდა ათეიზმში, ჩამოართვა მას მხარდაჭერა და წავიდა იქამდე, რომ გაანადგურა მისი ავტორიტეტი. მე-4^{საყვირმა} გამოავლნა ეს: „*მზის მესამე ნაწილ დაძვრა*“; მესიჯი „*ამ მიწისძვრას შვიდი ათასი კაცი შეეწირა*“ ადასტურებს იმას, რომ უამრავი (ათასი) რელიგიური „კაცი“ (შვიდი: იმ დროინდელი რელიგიური სიწმინდე) დაიღუპა ამ საზოგადოებრივ პოლიტიკურ მიწისძვრას.

ლუქსი 14: „*მეორე ვაი გავიდა. აჰა, მესამე ვაი მალე მოვა*“.

ამგვარად, ძლიერმა სისხლს ღვრამ გააცოცხლ ღვთის შიში და შეწყდა "ტერორი", რომელიც შეცვალა ნაპოლეონ 1-ის იმპერიამ "არწივმა", რომელიც აუწყებდა ბოლო სამ "საყვირს", სამი "დიდი უბედურების" მაცხოვრებლებს დედამიწის. იმის გათვალისწინებით, რომ განცხადება მოჰყვა საფრანგეთის რევოლუციას 1789 წლიდან 1798 წლამდე, მე-14 სტროფში მას მიწერილი „*მეორე უბედურება*“ პირდაპირ არ შეიძლება ეხებოდეს მას. მაგრამ სულისთვის ეს არის გზა იმისა, რომ გვიტხრას, რომ საფრანგეთის რევოლუციის ახალი ფორმა გამოჩნდება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე. თუმცა, გამოცხ. 8:13-ის მიხედვით, „*მეორე ვაი*“ აშკარად ეხება მე-6^{მე-6} თემას. Rev.9:13-ის *საყვირი*, რომელიც ზუსტად „*მოკლავს კაცთა მესამედს*“, სანამ იესო ქრისტე დაბრუნდება, რათა შური იძიოს თავისი წმინდა ერთგული მსახურების უსამართლო მსჯავრისთვის მათი მოკვდავი მტრების, უკანასკნელი მეამბოხეების განადგურებით. ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ფრანგი რევოლუციონერების მიერ გამოწვეული ხოცვა-ჟლეტის მსგავსად, ღმერთი აწყობს მესამე მსოფლიო ომის ხოცვა-ჟლეტას, ამჯერად ბერთვულს, რომელიც საგრძნობლად შეამცირებს დედამიწის მაცხოვრებლების რაოდენობას მის აღმოფხვრამდე, რაც მას აღადგენს ორიგინალური "უფსკრული" გამოჩენა, იესო ქრისტეს საბოლოო დესტრუქციული ჩარევის შემდეგ.

მეორე ვაი " -ს ორმაგი მნიშვნელობა აკავშირებს *მეოთხე საყვირს* მეექვსეს სულიერი მიზეზის გამო. გამოცხადების სტრუქტურა ქრისტიანული ეპოქის დროს ორ ნაწილად ჰყოფს. პირველი „*უბედურება*“ სჯის 1844 წლამდე დასჯილ

დამნაშავეებს, მეორეში კი – 1844 წლის შემდეგ, სამყაროს აღსასრულმდე. ახლ, ორი სადამსჯელო მოქმედება იზიარებს იმ მნიშვნელობას, რასაც ღმერთი ანიჭებს მის მეოთხე სასჯელს ლუციანთა 26:25-ში: „*მე გამოვგზავნი მახვილს, რომელიც შურს იძიებს ჩემს აღთქმაზე*“. პირველი სასჯელი დაეკისრა ადამიანებს, რომლებმაც არ მიიღეს რეფორმაციის ცნობა, იესოს მიერ მომზადებულ სამუშაო მისი რჩეულისთვის, და მეორე, მათ ვინც არ უპასუხა ღვთის მოთხოვნას დაესრულებინა ეს რეფორმაცია 1843 წლიდან. გამოცხადებულ შუქი. რომლითაც ღმერთი აშენებს ამ მუდმივ რეფორმაციას, წარმოადგენილი იქნება იმ საათამდე, როდესაც მაღლს დრო დასრულდება.

იმ საგნებისა და ქმედებების განხილვით, რომლებიც ღმერთმა მიაწერა საფრანგეთის რევოლუციის კაცებს 1789 წლიდან 1795 წლამდე, ჩვენ ვპოულობთ იმას, რაც მას შეუძლია ბოლო დღეების დასავლელკაცებს მიაწეროს. ჩვენ ვხვდებით იგივე ზიზღს, იგივე უპატივცემულობას და სიძულვილს რელიგიური წეს-ჩვეულებებისა და მათ მიმართ, ვინც მათ ასწავლს; ქცევა, რომელიც ამჟერად მეცნიერებისა და ტექნოლოგიების არაჩვეულებრივი განვითარების შედეგია. მშვიდობის წლებში ათეიზმმა და ცრუ რელიგიამ დაიპყრო დასავლური სამყარო. ამიტომ ღმერთს აქვს კარგი მიზეზი, რომ შემოგვთავაზოს ამ თემისთვის ორმაგი კითხვა; „*გადარჩენილთა*“ ქცევა, რაც მთავარი განსხვავებაა რევოლუციურ ეპოქასა და კაცობრიობის ბოლო დღეების სამეცნიერო დროს შორის. უფრო გასაგებად რომ ვთქვათ, გამოცხადების 11:11-დან 13-მდე, პირველი წაკითხვის „*გადარჩენილებმა*“, *რომელიც ეხება* „*მეოთხე საყვირს*“, „*მოინანიეს*“, ხოლო მეორეს „*გადარჩენილებმა*“, *რომელიც ეხება* „*მეექვსე საყვირს*“ *მოინანიეს*. არა,“ გამოცხადების თანახმად, 9:20-21.

მესამე „*დიდი ვაი*“ (ცოდვილთათვის): ქრისტეს მართლმსაჯულების დიდებულ დაბრუნება

ლუკის 15: „*მეშვიდე ანგელოზმა გაისმა. და იყო დიდი ხმები ზეცაში, რომლებიც ამბობდნენ: ქვეყნიერების სამეფოები ჩვენს უფალსა და მის ქრისტეს ეკუთვნის; და ის იმეფებს უკუნითი უკუნისამდე.*»

თავის ბოლო თემაა „*მეშვიდე საყვირი*“, რომელიც აღნიშნავს, შეგახსენებთ, იმ მომენტს, როდესაც

უხილვი შემოქმედი ღმერთი თავს ავლენს მტრების თვალში, ადასტურებს აპოკ.1:7: „*აჰა, ის მოდის. ღრუბლები და ყოველ თვალს დაინახავს მას; მათაც კი, ვინც ის გახვრეტოდა.*” „*ვინც გახვრეტა იგი*“, ვინც გაჭრა იესო, მისი მტრები არიან ქრისტიანულ ეპოქის ყველ პერიოდიდან, მათ შორის ბოლო პერიოდიდან. ისინი ხვრიტეს, დევნიდნენ მის ერთგულ მოწაფეებს, რომლებზედაც მან განაცხადა: „*რადგან ეს გაუკეთე ჩემს ერთერთ უმცირეს ძმას, მე გამიკეთე*“ (მათ. 25:40). ციდან ხმამაღალ ხმები ისმის ამ მოვლენის აღსანიშნავად. ესენი არიან ზეცის მკვიდრნი, რომლებმაც უკვე გამოთქვეს საკუთარი თავი ეშმაკისა და მისი დემონების ზეციდან განდევნას გამარჯვებულ ქრისტეს მიერ, სახელწოდებით „*მიქაელ*“ გამოცხ. 12:7-დან 12-მდე. ისინი მონაწილეობენ სიხარულში. არჩეულ, თავის მხრივ განთავისუფლებულ და გამარჯვებულ იესო ქრისტეს მიერ. მიწიერი ცოდვის ისტორია შეწყდება ღვთაებრივი ქრისტეს პირით განადგურებულ ცოდვილების ნაკლებობის გამო. ეშმაკი, „*ამ სამყაროს უფლოსწულ*“, იესოს მიხედვით, კარგავს თავის ფლობას ღვთის მიერ განადგურებულ ცოდვილ სამყაროზე. ის კიდევ ათასი წელი დაჩეხება უკაცრიელ დედამიწაზე, არავის ზიანის მიყენების გარეშე, სანამ ელოდება მის სრულ განადგურებას ბოლო განკითხვისას ყველ სხვა ცოდვილთან ერთად, რომლებსაც ღმერთი ამ მიზნითა დადგენს.

იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდულ რჩეულთა დიდი ზეციური ბედნიერება

ლუქსი 16: „*და ოცდაოთხი უხუცესი, რომლებიც ისხდნენ ღვთის წინაშე თავიანთ ტახტებზე, პირქვე დაემხო და თყვანის სცეს ღმერთს.*”

რჩეულები შევიდნენ ღვთის ზეციურ სასუფეველში, ისხდნენ ტახტებზე ღვთის წინაშე, ისინი იმეფებენ ან განიკითხავენ ბოროტებს გამოცხ.20:4-ის მიხედვით. ეს ლუქსი იწვევს გამოსყიდულთა ზეციური დასაწყისის კონტექსტს Rev.4-ში. ეს მუხლ წარმოგვიდგენს იმ ფორმას, რომელიც უნდა მიიღოს ღვთის ჭეშმარიტმა თყვანისცემამ. პროსტრაცია, დაჩოქება, სახე ქვემოთ, არის ღმერთის მიერ ლუგითიმირებულ ფორმა.

ლუქსი 17: „*ამბობს: გმადლობთ, უფალო ღმერთო ყოვლისშემძლე, რომელიც ხარ და ვინც იყო, რადგან დაისაკუთრე შენი დიდი ძალა და დაისაკუთრე შენი სამეფო.*»

გამოსყიდულნი განაახლებს მადლიერებას და ემხობიან იესო ქრისტეს, „*ყოვლს შემძლე ღმერთს, რომელთა არის და იყო*“ „და რომელიც მოვიდა“, როგორც გამოცხადდა გამოცხადება 1:4. „*შენ გაითავისე შენი დიდი ძალა*“, რომელსაც უარყავი შენი რჩეულის გადასარჩენად და შენი სიკვდილთ გამოისყიდე მათი ცოდვების ფასი შენი „*კრავის*“ მსახურებაში; „*ღვთის კრავი, რომელთა ართმევს ქვეყნიერების ცოდვებს*.“ თქვენ „*და ისაკუთრეთ თქვენი სამეფო*“; შემოთავაზებულო კონტექსტი ნამდვილდ არის ის, სადაც სულმა წაიყვანა იოანე Rev.1:10-ში; დედამიწაზე ქრისტეს კრების ისტორია წარსულშია. ამ ეტაპზე არჩეულ თანამდებობის პირებს უკან დგას „*შვიდი კრება*“. იესოს მეფობა, რჩეულთა რწმენის იმედის ობიექტი, რეალობად იქცა.

ლუქსი 18: „*გაბრაზდნენ ერები; და მოვიდა შენი რისხვა და დადგა დრო, რომ განიკითხო მკვდრები, და აჯილდოვო შენი მსახურები წინასწარმეტყველები, წმინდანები და შენი სახელს მოშიშები, პატარები და დიდები, და გაანადგურე ისინი, ვინც ანადგურებს დედამიწას.*»

ჩვენ ვპოულობთ ძალიან სასარგებლო ინფორმაციას წინასწარმეტყველებულ მოვლენების თანმიმდევრობის შესახებ. მე⁶ საყვირი მოკლეს კაცების მესამე დარის „*ერები გაღიზიანებულ*“ და ჩვენს თვალწინ, 2020-2021 წლებში, ჩვენ ვხედავთ ამ გაღიზიანების მიზეზებს: Covid-19 და გამოწვეული ეკონომიკური დაზარება, ისლამური აგრესია და სასწრაფოდ რუსეთის შეტევა. თავის მოკავშირეებთან ერთად. ამ საშინელო და დანაგრეველო კონფლიქტის შემდეგ, „*დედამიწის მხეცის*“ მიერ, ანუ ამერიკელ და ევროპელ გადარჩენილთა პროტესტანტული და კათოლიკური კოალიციის მიერ საკვირაო კანონის გამოცხადების შემდეგ, ღმერთმა დაასხა მათ „*მისი რისხვის შვიდი უკანასკნელი ჭირი*“. აღწერილი Rev.16-ში. მეშვიდეზე იესო გამოჩნდა, რათა გადაერჩინა თავისი რჩეული და გაენადგურებინა დაცემული. შემდეგ მოდის მეშვიდე ათასწლეულს „*ათასი წლისთვის*“ მომზადებული პროგრამა. სამოთხეში, გამოცხადების 4:1-ის თანახმად, ბოროტების განაჩენი მოხდება: „*და დადგა მკვდრების განსჯის დრო*“. წმინდანები იღებენ თავიანთ ჯილდოს: მარადიულ სიცოცხლეს, რომელიც იესო ქრისტემ აღუთქვა თავის რჩეულებს. მათ საბოლოოდ მიიღეს დილს ვარსკვლავი და გვირგვინი და ჰპირდნენ რწმენის ბრძოლაში გამარჯვებულ

რჩეულებს: „დააჯილდოვე შენი მსახურები წინასწარმეტყველები“. ღმერთი აქ იხსენებს წინასწარმეტყველების მნიშვნელობას ყველსა უკუნეში (2 პეტ.1:19-ის მიხედვით) და განსაკუთრებით ბოლო დღეებში. „წმინდანები და შენი სახელს შიშნი“ არიან ისინი, ვინც დაღებით და გამოეხმაურნენ გამოცხადების სამი ანგელოზის გზავნილებს; რომელთაგან პირველი იხსენებს სიბრძნეს, რომელიც მოიცავს მის შიშს, მის მორჩილებასა და მისი მცნებების და უმორჩილებლობას, ამბობდა: „გეშინოდეთ ღვთისა და დიდება მიეცით მას“, მისი შემოქმედი ღმერთის თვალსაზრისით, „რადგან დაღა მისი განკითხვის ჟამი. და თაყვანი ეცით მას, ვინც შექმნა ცა, ზღვა და მიწა და წყლის წყაროები“.

ლუქსი 19: „და გაიხსნა ღვთის ტაძარი ზეცაში და გამოჩნდა მისი აღთქმის კიდობანი მის ტაძარში. და იყო ელვა, ხმები, ჭეჭა-ქუხილი, მიწისძვრა და დიდი სეტყვა.»

გამოცხადების ამ წიგნში აღძრული ყველ თემა ემთხვევა ჩვენი ღვთაებრივი უფლის იესო ქრისტეს დიდებულ დაბრუნების ამ ისტორიულ მომენტს. ეს ლუქსი მიზნად ისახავს კონტექსტს, სადაც შემდეგი თემები სრულდება და მთავრდება:

Rev.1: ადვენტიზმი:

მუხლ 4: „იოანე შვიდეკლესიას, რომლებიც აზიასშია: მადლო თქვენდა და მშვიდობა მისგან, ვინც არის, ვინც იყო და რომელიც უნდა მოვიდეს, და შვიდი სულსგან, რომლებიც მის ტახტზე არიან.”

ლუქსი 7: „აჰა, ღრუბლებით მოდის. და ყოველი თვალ დაინახავს მას, მათაც კი, ვინც ის გახვრეტილი; და დედა მიწის ყველ ტომი გლოვობს მის გამო. დიახ. ამინ!»

ლუქსი 8: „მე ვარ ალვა და ომეგა, ამბობს უფალ ღმერთი, რომელიც არის და რომელიც იყო და რომელიც უნდა მოვიდეს, ყოვლის შემძლე.»

ლუქსი 10: „უფლის დღეს სულში ვიყავი და უკნიდან მომესმა ხმამაღალ ხმა, საყვირის ხმა“.

აკო.3: მეშვიდე შეკრება: „ლოდიკეის“ ეპოქის დასასრული (=გასამართლებული ხალხი).

გამოცხ.6:17: ღვთის რისხვის დიდი დღე მეამბოხე ადამიანებზე „რადგან მისი რისხვის დიდი დღე დაღა და ვინ შეიძლება გაუძლოს?»

Apo.13: „ მხეცი, რომელიც ამოდის დედ მიწიდან “ (პროტესტანტული და კათოლიკური კოალიცია) და მისი საკვირაო კანონი; ლუქსი 15: „ და მიეცა მას ცხოველყოფელი ხატი, რათა ილპარაკოს მხეცის ხატება და მოკლულყვნენ ვინც არ სცემდნენ თავჯანს მხეცის ქანდაკებას. »

Apo.14: ორი თემა „ მოსავლს “ (სამყაროს დასასრული და რჩეულთა აღტაცება) და „ რთველ “ (ცრუმწყემსების ხოცვა-ჟლეტა მათი შეცდენილ და მოტყუებულ მიმდევრების მიერ).

16: ლუქსი 16: „ არმაგედონის ბრძოლს დიდი დღე“

ღმერთის პირდაპირი და ხილული ჩარევის საკვანძო ფორმულს, „ და იყო ელვა, ხმები, ჭექა-ქუხილი, მიწისძვრა “, უკვე ციტირებულია გამოცხ.4:5-ში და 8:5-ში. მაგრამ აქ სული ამატებს " და ძლიერი სეტყვა "; სეტყვა, რომლისაც მთავრდება მეშვიდე „შვიდი უჯანასკნელი ჭირის“ თემა გამოცხ.16:21-ში.

ამიტომ, იესო ქრისტეს და ბრუნების კონტექსტი აღინიშნება ბოლო ადვენტისტური თემით, რომელიც ამჯერად მოაქვს 2030 წლს გაზაფხულზე არჩეულთა თვის შეთავაზებულ ჭეშმარიტ ხსნას, რომელიც მიღებულია იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლთ. ეს არის მისი დაპირისპირების ჟამი აჯანყებულბთან, რომლებიც ემზადებიან მისი რჩეულბის მოსაკლვად, რომლებიც უარს ამბობენ რომაულ კვირაზე და ინარჩუნებენ ერთგულებას ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათისთვის, სამყაროს შექმნის პირველი კვირიდან. მე-6-ის „ მეექვსე ბეჭედი “ ასახავს ამ მემამბოხეების ქცევას და შეშფოთებას, რომლებიც დაიჭირეს უფლს მიერ მისი კურთხეული და საყვარელი რჩეულს გენოციდის განზრახ აქტში. უთანხმოების თემა წამოჭრილია ამ მე-19 მუხლში. ეს ეხება საღვთო კანონს, რომელიც დაცულია „ მოწმობის კიდობანში “ კარვის უწმინდეს ადგილს და ებრაულ „ ტაძარში “. კიდობანი თავის პრესტიჟს და მის ძალაძან მაღალსიწმინდეს მხოლოდ იმიტომ აკისრებს, რომ მასში მოცემულია კანონის ცხრილები, რომლებიც ამოტვიფრულია ღვთის თითოთ, პირადად, მოსეს, მისი ერთგული მსახურის თანდასწრებით. ბიბლია საშუალებას გვამლევს გავიგოთ, რა იწვევს აჯანყებულთა ტერორს იესო

ქრისტეს დაბრუნების დროს. აი, რას ამბობს 50-ე ფსალმუნის 1-დან 6-მდე მუხლები:

“*ასაფის ფსალმუნი. ღმერთი, ღმერთი, იაკვე, ლპარაკობს და იხმობს დედამიწას, მზის ამოსვლად მზის ჩასვლამდე. სიონიდან, სრულყოფილ სილმაზე, ღმერთი ბრწყინავს. მოდის, ღმერთო ჩვენო, ჩუმადარ რჩება; მის თვალწინ არის შთანთქმის ცეცხლო, მის გარშემო ძლიერი ქარიშხალო. ის უხმობს მაღლ ცას და მიწას, რათა განსაჯოს თავისი ხალხი: შეკრიბე ჩემთან ჩემი ერთგულები, რომლებმაც შეთანხმება დადეს ჩემთან მსხვერპლოთ! - და ცა გამოაცხადებს მის სიმართლეს, რადგან ღმერთია მსაჯულო.*»

ტერორის კონტექსტში, აჯანყებულები დაინახავენ ღვთის ათი მცნებიდან მეოთხე ტექსტს, რომელიც გამოსახულია ცაში ცეცხლს ასობით. და ამ ღვთაებრივი მოქმედებით ისინი ეცოდინებათ, რომ ღმერთი სჯის მათპირველდა „*მეორესიკვდილს*“.

მეშვიდე საყვირის “*თემის ეს ბოლო მუხლი ცხადყოფს და ადასტურებს იმ მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს თავის კანონს, რომელიც ეჭვქვეშ აყენებს მემამბოხე ცრუ ქრისტიანობას. ღვთაებრივი კანონი შემცირდა კანონისა და მაღლს სავარაუდო წინააღმდეგობის საბაბით. ეს შეცდომა გამოწვეულია პავლე მოციქულს მიერ თავის წერილებში ნათქვამი სიტყვების არასწორი გაგებით. ასე რომ, აქ მე გავაქარწყლებ ეჭვს მკაფიო და მარტივი ახსნა-განმარტებით. რომ.6-ში პავლე მათ „*კანონის ქვეშ*“ მყოფებს უპირისპირებს მათ, ვინც „*მაღლს ქვეშ*“ იმყოფებიან, მხოლოდ მისი დროის კონტექსტიდან გამომდინარე, როდესაც იწყება ახალი შეთანხმება. ფორმულთ „*კანონის ქვეშ*“ ის აღნიშნავს ძველ შეთანხმების ებრაელებს, რომლებიც უარს ამბობენ ახალ შეთანხმებაზე, რომელიც დაფუძნებულია იესო ქრისტეს სრულყოფილ სამართლიანობაზე. და ის ასახელებს არჩეულ თანამდებობის პირებს, რომლებიც შედიან ამ ახალ აღიარებაში ფორმულთ „*კანონთან*“. რამეთუ ეს არის მაღლთ მოტანილ სარგებელი, რომლის სახელთაც იესო ქრისტე სულწმიდით ეხმარება თავის რჩეულს და ასწავლს წმინდა საღმრთო რჯულის სიყვარულს და მორჩილებას. მისი მორჩილებით, ის მაშინ არის „*კანონთან*“ და „*მაღლს ქვეშ*“ მყოფი, არც „*რჯულის ქვეშაა*“. კიდევ ერთხელ გავიხსენებ, რომ პავლე ამბობს საღვთო კანონის შესახებ, რომ ის არის „*წმინდა და მცნება სამართლიანი და კარგია*“; რასაც*

მე ვიზიარებ მას იესო ქრისტეში. მიუხედავად იმისა, რომ პავლე აკრიტიკებს ცოდვას, ცდილობს დაარწმუნოს თავისი მკითხველი, რომ მათალარუნდა შესცოდათ ქრისტეში ყოფნისას, თანამედროვე აჯანყებულები იყენებენ მის ტექსტებს, რათა ეწინააღმდეგებოდნენ მას და რომის მიერ დამკვიდრებულ „ცოდვის მსახურად“ აქცევენ იესო ქრისტეს 321 წლის 7 მარტი. მაშინ როცა პავლე აცხადებდა გალ2:17-ში: „მაგრამ სანამ ჩვენ ვცდილობთ გამართლებას ქრისტეს მეშვეობით, ჩვენც რომ ცოდვილები აღმოვჩნდეთ, იქნებოდა თუ არა ქრისტე ცოდვის მსახური? მისგან შორს!» მოდიოთ, აღვნიშნოთ სიზუსტის მნიშვნელობა, „შორს“, რომელიც გამოხსნის ცრუ თანამედროვე ქრისტიანულ მეამბოხე რწმენის რელიგიურ კონცეფციას და ეს 321 წლის 7 მარტიდან, იმ თარიღიდან, როდესაც რომაული „ცოდვა“ შევიდა დასავლურ და აღმოსავლეთ ქრისტიანულ რწმენაში წარმართი რომის იმპერატორის, კონსტანტინე¹-ის ავტორიტეტით.

მეშვიდე საყვირის “ამ კონტექსტში მთავრდება ღმერთის მიერ გამოყოფილი პირველი ექვსი ათასი წელი მიწიერი რჩეულების არჩევისთვის, მის საერთო პროექტში შვიდი ათასი წლის განმავლობაში. შემდეგ იხსნება მეშვიდე ათასწლეული, ანუ „ათასი წელი“ Rev.20, რომელიც ეძღვნება აჯანყებულთა ციურ სამსჯავროს იესო ქრისტეს მიერ გამოსყიდულ რჩეულებს მიერ, თემა Rev.4.

**გამოცხადება 12: დიდი ცენტრალური
გეგმა**

ქალო - რომაელი აგრესორი - ქალი უდაბნოში -
ფრჩხილები: ბრძოლა სამოთხეში - ქალი უდაბნოში -
რეფორმაცია - ათეიზმი -
ადგენტი სტების ნარჩენი

გამარჯვებულ ქალო, ქრისტეს პატარძალი,
ღვთისკრავი

ლუქსი 1: "დიდი ნიშანი გამოჩნდა ზეცაში: ქალი მზეში შემოსილ, მთვარე ფეხქვეშ და თორმეტი ვარსკვლავის გვირგვინი თავზე. »

აქ ისევ რამდენიმე თემა მიჰყვება ერთმანეთს რამდენიმე ფერწერასა თუ სცენაში. პირველი ცხრილი ასახავს არჩეულ კრებას, რომელიც ისარგებლებს იესო ქრისტეს, მისი ერთადერთი ხელმძღვანელის გამარჯვებით, ეფეს. 5:23-ის მიხედვით. „ქალს“ სიმბოლოს ქვეშ ქრისტეს „პატარძალი“ მოცულა მალ. 4:2-ში ნაწინასწარმეტყველები „სიმართლის მზეში“. ორმაგი განაცხადით, "მთვარე" სიბნელის სიმბოლო არის "მის ფეხქვეშ". ეს მტრები არიან ისტორიულ და ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით, ძველი შეთანხმების ებრაელები და ახლს დაცემულ ქრისტიანები, კათოლიკეები, მართლმადიდებლები, პროტესტანტები და ადგენტი სტები. მის თავზე "თორმეტი ვარსკვლავის გვირგვინი" სიმბოლოა მის გამარჯვებაში ღმერთთან ალიანსში, 7, ადამიანთან, 5, რაც ნიშნავს 12 რიცხვს.

ღვნილო ქალო საბოლოო გამარჯვება მდე

ლუქსი 2: "ორსულ და იყო და ყვიროდა მშობიარობისას და მშობიარობის ტკივილებით. »

მე-2 მუხლში „დაბადების ტკივილები“ იწვევს მიწიერ ღვინას, რომელიც წინ უძღოდა ზეციური დიდების დროს. ეს გამოსახულება გამოიყენა იესომ იოანეს 16:21-22-ში: „დედაკაცი მშობიარობისას წუხს, რადგან დაღა მისი საათი; მაგრამ როდესაც მან გააჩინა ბავშვი, მას აღარ ახსოვს ტანჯვა, რადგან ის სიხარულია იმით, რომ ადამიანი დაიბადა ამქვეყნად ამიტომ თქვენც ახლს მწუხარებაში ხართ;

მაგრამ ისევ გნახავ და გულო გიხარდება და სიხარულს აწავინ წაგართმევს.»

ქალთა წარმართი მღევნელი: რომი, დიდი იმპერიული ქალქი

მუხლი 3: „და კიდევ ერთი ნიშანი გამოჩნდა ცაში; და, აჰა, ეს იყო დიდი წითელი გველუშაპი, რომელსაც ჰქონდა შვიდი თავი და ათი რქა და თავზე შვიდი დიადემა.“

მე-3 მუხლი განსაზღვრავს მის მღევნელს: ეშმაკს, რა თქმა უნდა, მაგრამ ის მოქმედებს ხორციელ მიწიერი ძალების მეშვეობით, რომლებიც დევნიან რჩეულებს, მისი ნების შესაბამისად. თავის მოქმედებაში ის იყენებს ორ თანმიმდევრულ სტრატეგიას; რომ "დრაკონისა" და ის "გველი". პირველი, "დრაკონის", არის წარმართული იმპერიული რომის მიერ გამოყენებული დია შეტევა. ამგვარად, ჩვენ ვპოულობთ სიმბოლოებს, რომლებიც უკვე ჩანს დან.7:7-ში, სადაც რომი გამოჩნდა მეოთხე ურჩხული ცხოველის სახით „ათი რქით“. წარმართულ კონტექსტს ადასტურებს "დიადემების" არსებობა, რომლებიც აქ არის მოთავსებული "შვიდ თავზე", რომაული ქალქის სიმბოლოა პო.17. ეს სიზუსტე იმსახურებს ჩვენს სრულ ყურადღებას, რადგან ის ჩვენზე მიუთითებს, ყოველ ჯერზე ამ სურათის წარმოდგენისას, „ტიარას“ მდებარეობით, წინასწარმეტყველურ ისტორიულ კონტექსტზე.

ქალთა რელიგიური მღევნელი: პაპის კათოლიკური რომი

ლუქსი 4: „მისმა კუდმა გამოათრია ცის ვარსკვლავების მესამედი და მიწაზე გადაადგო. დრაკონი დადგა მშობიარობის მოახლოებულ ქალს წინაშე, რათა შთანთქა მისი შვილი.“

ჯოხის "სახელწოდებით", „გააბიჯოს წმინდა ქალქი 42 თვის განმავლობაში“.

დანიელში რომის იმპერიის "ათი რქა" უნდა დაემკვიდრებინა პაპის "პატარა რქას" (538 წლდან 1798 წლამდე). ეს მემკვიდრეობა დადასტურებულია აქ Rev.12-ში, მე-4 მუხლი.

ტერმინი "კუდი", რომელიც მიზნად ისახავს ცრუ "წინასწარმეტყველო ქალ იეზებელი" Rev.2:20-დან, ასახავს ცრუქრისტიანული პაპის რელიგიური რომის ამ მემკვიდრეობას. დან.8:10-ში მოყვანილი ბრალდება აქ განახლებულია. მისი ხრიკებისა და მაცდუნებლების მსხვერპლი, რომლებიც

იმსახურებენ დაბადების „ გველს “, ფეხქვეშ ითრევენ „ ზეცის ვარსკვლავების “ ან „ ცათსასუფეველს მოქალაქეების “ ტიტულოს ქვეშ, რომელსაც იესომიაწერს თავის მოწაფეებს..” *მესამე მხარე ჩათრეულია თავის დაცემაში.*” მესამე არარის მოხსენიებული მისი პირდაპირი მნიშვნელობით, არამედ, როგორც ყველგან წინასწარმეტყველებაში, როგორც გამოცდილებისტიანთა საერთო რაოდენობის მნიშვნელოვანი ნაწილი. მსხვერპლმა შეიძლება გადააჭარბოს ამ პროპორციას ფაქტიურად მესამედით.

ლუქსი 5: ” *მან შვა ძე, რომელიც ყველ ერს უნდა მართავდეს რკინის კვერთხით და მისი შვილი დაიჭირეს ღმერთთან და მის ტახტთან.* »

ორმაგი განაცხადით, წინასწარმეტყველება იხსენებს, თუ როგორებრძოდა ეშმაკი მესიის საქმეს მისი დაბადებიდან მის გამარჯვებულსიკვდილმდე. მაგრამ ეს გამარჯვება არის პირმო, რომლის შემდეგაც ყველ მისი რჩეული წარმატებას მიაღწევს, რათა იგივე ბრძოლს გააგრძელოს საბოლოო გამარჯვებამდე. იმ მომენტში, როდესაც მიიღებენ ციურ სხეულს, ისინი გაუზიარებენ მას ბოროტთა განსჯას და იქ ერთად, „ *და მწყემსებენ ერებს რკინის კვერთხით* “, რომელიც გამოსცემს განაჩენს „ *სატანჯველთა ტანჯვის შესახებ* “. *მეორე სიკვდილი* “ უკანასკნელი განაჩენი. ქრისტესა და მისი რჩეულის გამოცდილება ერწყმის ერთ საერთო გამოცდილებას, ხოლო „ *ღმერთთან და მის ტახტთან აყვანილი ბავშვის* “ გამოსახულება არის რჩეულთა მიწიერი „ *განთავისუფლება* “. განხორციელდება 2030 წელს, შურისმაძიებელი ქრისტეს დაბრუნების დროს. ისინი განთავისუფლებიან „ *ტკივილებისგან მშობიარობა* “. ბავშვი წარმატებულ და გამარჯვებულ ჭეშმარიტი ქრისტეიანული მოქცევის სიმბოლოა.

ლუქსი 6: „ *და გაიქცა ქალი უდაბნოში, სადაც ღმერთმა მოამზადა დგილი, რათა იქ ეკვება ათასორას სამოცი დღე.* »

დევნის ასამბლეა მშვიდობიანი და განიარაღებულია, მისი ერთადერთი იარაღია ბიბლია, ღვთის სიტყვა, სულს მახვილი, მას შეუძლია გაქცევა მხოლოდ აგრესორების წინაშე. მე-6 მუხლი იხსენებს პაპის დევნის დროს წინასწარმეტყველურ „ *1260 დღეს* “, ანუ 1260 რეალურ წლებს ეზეს 4:5-6 კოდის მიხედვით. ეს დრო ქრისტეიანული სარწმუნოებისთვის არის მტკივნეული განსაცდელს დრო, რომელიც გვთავაზობს სიტყვა „ *უდაბნოს* “ ხსენებით, სადაც

მას „ღმერთი ხელმძღვანელობს“. ამგვარად, იგი იზიარებს გამოცხ. 11:3-ის „*ორი მოწმის*“ ტანჯვას. და ნ.8:12-ში ეს ღვთაებრივი წინადადება ასე იყო ჩამოყალიბებული: „*ცოდვის გამო ლშქარი მარადიულს გადაეცა*“; ცოდვა, რომელიც განხორციელდა 321 წლის 7 მარტიდან შაბათის დასვენების დღისადმი პატივისცემის მიტოვებით.

ფრჩხილს გახსნა : ბრძოლს ცაში

ლუქსი 7: „*და იყო ომი ცაში. მაიკლო და მისი ანგელოზები იბრძოდნენ დრაკონის წინააღმდეგ. და დრაკონი და მისი ანგელოზები იბრძოდნენ,*

წმინდანთა გამოცხადებულ ალტაცება იმსახურებს ახსნას, რომელსაც სულ წარმოგვიდგენს ერთგვარ ფრჩხილში. ეს შესაძლებელი გახდება იესო ქრისტეს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვების გამო. ეს გამარჯვება და დასტურდა მისი მკვდრეთით აღდგომის შემდეგ, მაგრამ სულ აქ გვიჩვენებს, რა შედეგები მოჰყვა მას ზეცის მკვიდრთათვის, რომლებიც ამ წუთამდე დემონებს და თავადსატანას ეფერებოდნენ.

მალიან მნიშვნელოვანია: ეს ზეციური კონფლიქტი, რომელიც ადამიანის თვალსთვის უხილვი და რჩა, ნათეს ჰყენს იესოს მიერ დედამიწაზე ყოფნისას წარმოქმნილ იდუმალ სიტყვების მნიშვნელობას. იოანეს 14:1-3-ში იესომ თქვა: „*ნუ შეწუხდება თქვენი გული. გწამდეს ღმერთის და გწამდეს ჩემი. მამა ჩემის სახლში ბევრი სასახლეა. რომ არა, გეტყობდი. მე მოვამზადებ ადგილს შენთვის.* და როცა წავალ და გაგიმზადებ ადგილს, ისევ მოვალ და ჩემთან წაგიყვან, რათა სადაც მე ვარ, თქვენც იყოთ.» ამ „ადგილს“ „მომზადებისთვის“ მიცემულ მნიშვნელობა გამოჩნდება შემდეგ ლუქსში.

ლუქსი 8: „*მაგრამ ისინი არ იყვნენ ძლოერები და მათი ადგილი აღარიყო ზეცაში.*»

ამ ციურ ომს არაფერი აქვს საერთო ჩვენს მიწიერ ომებთან; ის და უყოვნებლოვ არ იწვევს სიკვდილს და ორი დაპირისპირებული ბანაკი არ არის თანაბარი. დიდი შემოქმედი ღმერთი, რომელიც თავს წარმოაჩენს მთავარანგელოზის „*მიქაელს*“ თავმდაბალ და ძმურ ასპექტში, არის ერთი და იგივე ყოვლს შემძლე ღმერთი, რომლის წინაშეც ყველს მისი ქმნილება უნდა დაემორჩილოს და დაემორჩილოს. სატანა და მისი დემონები ის მეთამბოხე არსებები არიან, რომლებიც მხოლოდ იმულებით ემორჩილებიან

და ბოლოს, ვერ უწევენ წინააღმდეგობას და იმულებულნი არიან დაემორჩილონ, როცა დიდი ღმერთი თავისი ყოვლისშემძლეობით განდევნის მათ ზეციდან. მიწიერი მსახურების დროს იესოს ეშინოდა ბოროტი ანგელოზები, რომლებიც მას ემორჩილებოდნენ და ამოწმებდნენ, რომ ის ნამდვილად იყო ღვთაებრივი პროექტის „ღვთის ძე“, რითაც დაწინის იგი.

ამ მუხლში სული აზუსტებს: „მათი აღიღო აღარ იყო სამოთხეში“. ეს „აღიღო“, რომელიც ეკავათ ზეციურ აჯანყებულებს ღვთის სასუფეველში, უნდა განთავისუფლებულიყო, რათა ეს ზეციური სამეფო „განწმენდილიყო“ და „მომზადებულიყო“ ქრისტეს რჩეულს მისაღებად მისი მოსვლის დროს მიწიერ მემბოხეებთან მისი ბოლო ბრძოლს დღეს. დედაბაში. სწორედ მაშინ წაიყვანს თავის რჩეულებს, „დსინი მუდამ მასთან იქნებიან, სადაც არ უნდა იყოს ის“ ან განწმენდილ ცაში, ასე „მომზადებულ“ მათი მისაღებად. მაშინ დედამიწის ნაწილს იქნება გაპარტახებული, როგორც ნაწინასწარმეტყველები იყო სიტყვა „ღრმა“ დაბ.1:2-დან. ამ ბრძოლს ფონზე, ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტი განათებულია და მისი გეგმის თითოეული საკვანძო სიტყვა ავლენს მის მნიშვნელობას. ასეა ებრ. 9:23-ში მოყვანილი ეს მუხლების შემთხვევა: „ამიტომ საჭირო იყო, რადგან გამოსახულებები ზეცაში მყოფნი ამგვარად უნდა განიწმინდებოდნენ, თუ არა თავად ზეციური მსხვერპლწირვები მათზე უკეთესი“. ასე რომ, „უფრო შესანიშნავი მსხვერპლ“ აუცილებელი იყო მესიის, სახელად იესოს ნებაყოფლობითი სიკვდილი, რომელიც შესთავაზა გამოისყიდა თავისი რჩეულს ცოდვები, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, მიეღო თავისი ქმნილებებისთვის და საკუთარი თავისთვის გმობის კანონიერი უფლება. სიკვდილმდე ციური და მიწიერი მემბოხეები. სწორედ ამ გზით განიწმინდა „ღვთის ზეციური საწმიდა რი“, ჯერ და შემდეგ, გამარჯვებულ ქრისტეს დაბრუნების შემდეგ, მობრუნდება დედამიწა, რომელსაც ის თავის „ფეხის საყრდენად“ ასახელებს, მაგრამ არა თავის „საკურთხეველ“ ესა.66:1-2-ში: „ასე ამბობს უფალ: ცა ჩემი ტახტია და მიწა ჩემი ფეხის საყრდენი. რა სახლო შეგემლო აეშენებინა ჩემთვის და რომელაღიღოს მომცემდი საცხოვრებლად? ეს ყველფერი ჩემმა ხელმა შექმნა და ყველფერი გაჩნდა, ამბობს უფალი. ეს არის ის, ვისზეც შევხედავ: ტანჯულს და სულით სუსტს, ჩემი სიტყვის მოშიშს. » ; ან ეზეკ.9:4-ის მიხედვით,

ჩადენილ „მათ ვინც კვნესა და კვნესა სისამაგლეების გამო“.

ლექსი 9: ” და განდევნეს დიდი გველეშაპი, ძველი გველი, ეშმაკი და სატანა, რომელიც ატყუებს მთელ დედამიწას: იგი განდევნეს მიწაზე და მისი ანგელოზები განდევნეს მასთან ერთად »

ზეციურმა არსებებმა პირველბმა ისარგებლეს გამარჯვებულ ქრისტეს მიერ განხორციელებულ სულიერი განწმენდით. მან ზეციდან განდევნა ეშმაკი და მისი ანგელოზური დემონები, რომლებიც ორი ათასი წლის განმავლობაში " ჩამოყრილნი " იყვნენ დედამიწაზე. ამგვარად, ეშმაკმა იცის „დრო“, რომელიც რჩება პირადად მას და მის დემონებს რჩეული წმინდანებისა და ღვთაებრივი ჭეშმარიტების წინააღმდეგ მოქმედებისთვის.

შენიშვნა: იესომ არა მხოლოდ გაუმხილს კაცობრიობას ღმერთის ხასიათი, მან ასევე წარუდგინა ეს შესანიშნავი პერსონაჟი, რომელიც არის ეშმაკი, რომლის შესახებაც ძველი აღთქმა ცოტას ამბობდა, რის გამოც იგი თითქმის უგულვებელყოფილი იყო. იესოს ეშმაკთან გამარჯვების შემდეგ, ბრძოლს ორ ბანაკს შორის გაძლიერდა დემონების ჩაკეტვის გამო, რომლებიც ახლს უხილვად ცხოვრობენ ადამიანთა შორის დედამიწაზე და მთელჩვენს მიწიერ განზომილებაში, რომელიც მოიცავს ცის პლანეტებსა და ვარსკვლავებს. ეს არის ერთადერთი არამიწიერი არსება ჩვენს მიწიერ განზომილებაში.

აქვე უნდა შეგახსენოთ, რომ ღმერთის მიერ შემუშავებულ პროგრამის მთლიანი გადარჩენის პროექტის სწორი გაგება მისი რჩეულსთვის დაცული ექსკლუზიური პრივილეგიაა. რადგან ცრუ რწმენა აღიარებულა იმით, რომ ის ყოველთვის არასწორია თავისი პროექტის ინტერპრეტაციაში. ეს გამოვლნდა მას შემდეგ, რაც ებრაელებმა, რომლებმაც მესიას მისცეს, წმინდა წერილებში იწინასწარმეტყველეს ხორციელი ხსნის როლი, მაშინ როცა ღმერთს მხოლოდ სულიერი ხსნა ჰქონდა დაგეგმილი; რომ ცოდვის. ანალოგიურად, დღეს, ცრუ ქრისტიანული რწმენა ელს იესო ქრისტეს დაბრუნებას, მისი სამეფოს და მისი ძალუფლების და მკვიდრებას დედამიწაზე; ის, რაც ღმერთს არ შეუტანია თავის პროგრამაში, როგორც მისი წინასწარმეტყველური გამოცხადება გვასწავლს. პირიქით, მისი დიდებულ მოსვლს დაასრულებს მათ

სიცოცხლეს, რომელიც რჩება მათი ცოდვების და მის მიმართმთელ და ნაშაულს მატარებლად.

ქრისტეს რჩეულმა იცის, რომ თავისუფალ ცხოვრებაზეცაში დაიწყო და მას შემდეგ, რაც მიწიერი ფრხილები გახდა საჭირო მისი სიყვარულსა და სამართლანობის სრულყოფილად გამოვლენისთვის, შემოქმედი ღმერთი გაუხანგრძლივებს სიცოცხლეს თავის ქმნილებებს, რომლებიც რჩებიან ერთგულნი ზეცაში და დედამიწაზე. მარადიულად მისი ზეციური სახით ზეციური და მიწიერი მეამბოხეები მაშინ განიკითხებიან, განადგურდებიან და განადგურდებიან.

ცათასა სუფეველი განთავისუფლდა

ლუქსი 10: „და გავიგონე დიდი ხმა ზეცაში, რომელიც ამბობდა: ახლ მოვიდა ხსნა და ძალ, ჩვენი ღმერთის სასუფეველი და მისი ქრისტეს ხელმწიფება; რადგან ჩამოგდებულა ჩვენი ძმების ბრალდებელი, რომელიც ადანაშაულუბდა მათ ჩვენი ღმერთის წინაშე დღე და ღამე.“

ეს „ახლ“ მიზნად ისახავს 7,30 აპრილს თარიღს, კვირის პირველდღეს, ოთხშაბათს, 3 აპრილს შემდეგ, როდესაც იესომ ჯვრის მიღებამ დაამარცხა ეშმაკი, ცოცხად და სიკვდილად. კვირის პირველდღეს მან მარიამს უთხრა: „ნუ შემეხები. მე ჯერ არ ავედი მამაჩემთან“. მისი გამარჯვება ჯერ კიდევ სამოთხეში უნდა გაფორმებულიყო და მას შემდეგ, მთელ თავისი ღვთაებრივი ძალთ, ხელხლ აღმოჩენილ ანგელოზური სახელთ "მიქაელ", მან განდევნა ეშმაკი და მისი დემონები ზეციდან. უნდა აღვნიშნოთ ციტატა „ჩვენი ძმების ბრალდებელი, ვინც მათ ადანაშაულუბდა ჩვენი ღმერთის წინაშე დღე და ღამე“. ის გვიჩვენებს ღმერთის ბანაკის უზარმაზარ უნივერსალურ ძმობას, რომელიც იზიარებს აჯანყებულთა ბანაკის უარყოფას დედამიწის რჩეულუბთან. ვინ არიან ეს "ძმები"? ისინი ზეცაში და დედამიწაზე მყოფნი, როგორცაა იობი, რომელიც ნაწილობრივ გადაეცემა ეშმაკს, რათა დაემტკიცებინა, რომ მისი „ბრალდებელი“ უსაფუძვლოა.

ლუქსი 11: „მათსძლეს მას კრავის სისხლსა და მათი მოწმობის სიტყვის გამო და არ უყვარდათ თავიანთი სიცოცხლე ისე, რომ სიკვდილს ეშინოდათ.“
სმირნის“ ეპოქის გზავნილში და ეს გზავნილი მიუთითებს რწმენის სტანდარტზე, რომელსაც იესო

ქრისტე მოითხოვდა ყველ წინასწარმეტყველებულ ეპოქისთვის მის დიდებულდაბრუნებამდე.

ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს ზეციური ღვთაებრივი სახელს „მიქაელს“ გამარჯვება ამართლებს მის საზეიმო განცხადებებს, რომლებიც გაკეთდა მათ.28:18-დან 20-მდე: „მოვიდა იესო და ასე ელჰარაკა მათ: მიულო ძალ უფლება მომეცა ზეცაში და დეამიწაზე. მაშ, წადით და მოწაფეებად მოამზადეთ ყველ ერი, მონათლეთ ისინი მამისა და ძისა და სულიწმიდის სახელთ და ასწავლეთ დივან ყველ ფერი, რაც გიბრძანეთ და აჰა, მე შენთან ვარ მუდამ, სამყაროს აღსასრულ მდეცკი.»

ამრიგად, თავისი პირველ შეთანხმების საფუძველში, ღმერთმა გამოავლნა მოსეს ჩვენი მიწიერი განზომილების წარმოშობის ისტორია, მაგრამ მხოლოდ ჩვენ, ვინც ვცხოვრობთ კაცობრიობის ბოლო დღეებში, გვიჩვენებს მისი მთლიანი გადარჩენის პროექტის გაგებას. მიწიერი ცოდვის გამოცდილების ფრჩხილს დახურვა, რომელიც ექვსი ათასი წელი გაგრძელდება. ამიტომ ჩვენ ვიზიარებთ ღმერთს მისი ყველ ერთგულ ზეციური და მიწიერი რჩეულს მარადიული გაერთიანების მოლოდინს. ამიტომ, არჩეულ პრივილეგიაა, თავის მხრივ გავამახვილოთ ყურადღება ცაზე და მის მაცხოვრებლებზე. თავის მხრივ, ისინი არ წყვეტენ დაინტერესებას რჩეულთა ბედით და ჩვენი მიწიერი ისტორიით, შექმნიდან სამყაროს აღსასრულმდე, როგორც ეს წერია 1კორ.4:9-ში: „ღმერთისთვის, როგორც ჩანს, მე, ჩვენ, მოციქულნი, ადამიანთა შორის უკანასკნელი გავხდით ერთგვარად სიკვდილთ გასამართლებულთ, რადგან ჩვენ ვიყავით სანახაობა სამყაროსთვის, ანგელოზებისთვის და ადამიანებისთვის.»

დეამიწის მდგომარეობა გაუარესდა

ლუქსი 12: „ამიტომ გიხაროდენ, ცანო და ცათა მკვიდრნო. ვაი ხმელეთს და ზღვას! რადგან ეშმაკი ჩამოვიდა თქვენთან დიდი რისხვით, რადგან იცის, რომ ცოტა დროაქვს.»

„ზეცაში მცხოვრებნი“ პირველები იყვნენ, ვინც „გაიხარეს“ ქრისტეს გამარჯვებით. მაგრამ ამ სიხარულს ტოლუასი არის " უბედურების " გაძლიერება " დეამიწის მაცხოვრებლებისთვის ". იმის გამო, რომ ეშმაკმა იცის, რომ მას სიკვდილთ სჯიან პირობითვა და ზედა რომ მას აქვს „მცირე დრო“ თავისი გადარჩენის გეგმის საწინააღმდეგოდ

იმოქმედოს. დედა მიწაზე შემოფარგლულ დემონური ბანაკის მიერ 2000 წლის განმავლობაში განხორციელებული ქმედებები გამოვლენდა იესო ქრისტეს მიერ მის გამოცხადებაში ან აპოკალიფსში. ეს არის ამ ნაწარმოების თემა, რომელსაც მე ვწერ თქვენთვის. და 2018 წლადან იესო ქრისტეს რჩეულ ბმა გაიზიარეს ეს ცოდნა ეშმაკისთვის და თმობილ დროის აღსასრულს შესახებ მისი მაცდუნებლობისთვის; ის დასრულდება 2030 წლის გაზაფხულზე მათი ღვთაებრივი მოძღვრის დიდებულ და ბრუნებით. ამ თემის ფრჩხილები იხურება მე-12 ლექსით.

ვაში ბრძოლის ფრჩხილების დახურვა

ქალს მამოძრავებელი თემის განახლება უდაბნოში

ლექსი 13: „როცა დრაკონმა დაინახა, რომ მიწაზე იყო გადმოგდებული, და ედევნა დედაკაცს, რომელმაც გააჩინა მამრი.»

ეს ფრჩხილები საშუალებას ამლევს სულს აითვისოს პაპის მეფობის თემა მე-6 მუხლიდან. ტერმინი „დრაკონი“ ამ მუხლში კვლავ მიუთითებს თავად ეშმაკზე, სატანაზე. მაგრამ მისი ბრძოლ „ქალს“ წინააღმდეგ მიმდინარეობს რომაული მოქმედებით, თანმიმდევრულად, იმპერიული, შემდეგ პაპური.

ლექსი 14: „დიდი არწივის ორი ფრთა მიეცა ქალს, რათა გაფრინდეს უდაბნოში, თავის ადგილზე, სადა ციკვებება დრო და დრო და ნახევარი დრო, შორს. გველს სახე.»

დრო, დრო და ნახევარი “სახით, რომელიც უკვე გამოიყენება და ნ.7:25-ში. ამ განახლებაში ახალ დეტალები მოვლენების ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით გამოვლენდება. უნდა აღინიშნოს ერთი დეტალი: მე-4 ლექსის „დრაკონი“ შეიცვალა „გველთ“ ისევე, როგორც მე-3 ლექსის „დრაკონი“ შეიცვალა „კუდი“. ტერმინები „გველ და კუდი“ გვიჩვენებს ცვლილებას აქტიურ ტაქტიკაში, რომელსაც ღმერთი, „დიდი არწივი“ შთააგონებს ეშმაკსა და მის დემონებს. „დრაკონის“ ღია აგრესიის შემდეგ მოჰყვება „გველს“ მზაკვრობა და რელიგიური სიცრუე, რომელიც სრულდება 1260 წინასწარმეტყველური წლების პაპის მეფობის დროს. „გველს“ ხსენება საშუალებას ამლევს ღმერთს შემოგვთავაზოს შედარება თავდაპირველი ცოდვის

გარემოებებთან. ისევე, როგორც ევა აცდუნა „გველმა“, რომლის მეშვეობითაც ეშმაკი ლპარაკობდა; ქრისტეს „ქაღ“ „პატარმაღ“ ექვემდებარება ცრუსიტყვების გამოცდას, რომელსაც ეშმაკი წარუდგენს მას რომის პაპის კათოლიციზმის მისი აგენტების „პირით“.

ლუქსი 15: „და გამოგზავნა გველმა თავისი პირიდან წყაღ, როგორც მდინარე ქაღს უკან, რათა წაეყვანა იგი მდინარის პირას.“

მე-15 მუხლო ასახავს კათოლიკეების დევნას, რომელსაც ექვემდებარება ორგულო ქრისტიანული რწმენა; როგორც „მდინარის წყაღ“, რომელიც „ატანს“ ყველ ფერს, რაც მის ხელთარის. რომის კათოლიკურმა პაპის „პირმა“ თავისი ფანატიკური და სასტიკი კათოლიკური ლგები დაიწყო მათი რელიგიური ოპონენტების წინააღმდეგ. ამ მოქმედების შესანიშნავი მიღწევაა ლუი XIV-ის მიერ ეპისკოპოს ლუტელეს რჩეული "დრაკონების" კორპუსის შექმნა. ეს სამხედრო ორგანო, რომელიც შეიქმნა მშვიდობიანი პროტესტანტული წინააღმდეგობის დასადევნად, მიზნად ისახავდა ქრისტეს ყველსუსტი და თვინიერი რჩეულის „გაწვრთნას“ მის დოგმებში, აიძულეს ისინი აირჩიონ კათოლიციზმზე მოქცევა, ტყვეობაში მიყვანა ან სიკვდილსაზარელო შეურაცხყოფისა და წამების შემდეგ..

ლუქსი 16: „და დაეხმარა დედა მიწა ქაღს, და გააღო პირი მიწამ და შთანთქა მდინარე, რომელიც დრაკონმა ამოაგდო პირიდან.“

სული გვთავაზობს ორზედ მეტი ინტერპრეტაციას ამ ერთი ლუქსისთვის. გაითვალისწინეთ, რომ „ქაღ“ და „დედა მიწა“ აქარის ორი განსხვავებული არსება და რომ „დედა მიწა“ შეიძლება იყოს პროტესტანტული რწმენის ან პირდაპირი მნიშვნელობით დედა მიწა, ჩვენი პლანეტის ნიადაგის სიმბოლო. ეს მისცემს ამ ლუქსს ორ ინტერპრეტაციას, რომლებიც ერთმანეთს ქრონოლოგიურად მოსდევს დვთაებრივ გამოცხადებაში.

1 მესიჯი: ცრუ ცხოველური პროტესტანტიზმი : ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით, პირველ რიგში, „ქაღ“ შეესაბამება რეფორმაციის მშვიდობიანი პროტესტანტების ფერწერულ აღწერას, რომელთა ოფიციალური „პირი“ (მარტინ ლუთერის პირი 1517 წელს) და გამოცოდებები კათოლიკეები; რომელიც ამართლებდა მათსახელს: „პროტესტანტები“ არიან ისინი, ვინც აპროტესტებენ კათოლიკე რელიგიურ უსამართლობას, რომელიც სცოდავს ღმერთს და კლვს მის ნამდვილ

მსახურებს. პროტესტანტიზმის კიდევ ერთმა ფარისევლურმა კომპონენტმა, რომელიც სიმბოლოა სიტყვა „*დედმიწით*“, ასევე გააღო „*პირი*“ კათოლიკური სარწმუნოების დაგმობის მიზნით, მაგრამ მან იარაღი აიღო და მისმა ძალდობრივმა და რტყმებმა „*ჩაყლაპა*“ კათოლიკური ლოგის მებრძოლების მნიშვნელოვანი ნაწილი. სიტყვა „*მიწა*“ აქ სიმბოლოა ცნობილ „*ჰუგენოტებს*“, სევენიის პროტესტანტ მებრძოლებს და სამხედრო ციხესიმაგრეებს, როგორცაა ლ რომელი „*რელოგიების ომების*“ დროს, რომლებშიც ღმერთს არც ემსახურებოდნენ და არც პატივს სცემდნენ და პირისპირებულა და მიაჩნებს მებრძოლები.

მე-2 შეტყობინება: ფრანგული ნაციონალური ათეიზმის შურისძიების ხმალი. მეორე მოსმენით და ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით, ეს მუხლი 16 ცხადყოფს, თუ როგორ ჩაყლაპავს საფრანგეთის რევოლუცია კათოლიკური მონარქიების პაპის აგრესიას. ეს არის ამ ლუქსის მთავარი გზავნილი. და ეს არის ის, რასაც ღმერთი ანიჭებს „*მე-4-ის*“ „*როლს საყვირი*“ *გამოცხ.8:12-ისა და* „*მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულდან*“ *გამოცხ.11:7, ლევ.26:25-ის* ანალოგიით, მოდის, ამბობს ღმერთი, როგორც „*მახვილო, რათა შური იძიოს ჩემს ალანსზე*“. ” უღალტა მეამბოხე კათოლიკე ცოდვილებმა. ეს გამოსახულება ეფუძნება მეამბოხე „*კორას*“ დასჯას ნომრებში 16:32: „*გააღო პირი დედმიწამ და შთანთქა ისინი და მათი სახლები, კორახის მთელი ხალხი და მთელი მათი ქონება*“. ღვთაებრივ გამოცხადებასთან და ისტორიულ მიღწევებთან სრულყოფილ ჰარმონიაში, ეს შედარებითი სურათი იხსენებს აჯანყებულთა მიერ ღვთაებრივი კანონის უარყოფას ორივე სიტუაციაში.

დრაკონის უკანასკნელი მტერი : ქალების ადვენტიკური ნარჩენი

ლუქსი 17: ” და განრისხდა დრაკონი ქალზე და წავიდა სამრად მისი შთამომავლების ნარჩენებთან, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს და რომლებსაც აქვთ იესოს ჩვენება. »

მე-5 საყვირის “ თემის, პროტესტანტების მოღვაწეობის 150-წლიან მოღვაწეობას, სული აგონებს ეშმაკისა და მისი ციური და მიწიერი მემამულეების უკანასკნელ მიწიერ ბრძოლს და გვიჩვენებს სამიზნეებს. მათი საერთო სიძულვილი. ეს უკანასკნელი სამიზნეები იქნებიან რჩეული, 1873 წლს ადვენტიკტი პიონერების უკანასკნელი

შთამომავლები და მემკვიდრეები, რომლებსაც ეს უკანასკნელი გამოცდა გამოუცხადეს გამოცხადების 3:10-ის მიხედვით. პიონერები, რომელთა მისიასაც ისინი დაასრულებენ, თავიანთი ღვთაებრივი კურთხევით. მათ მოუწევთ მტკიცედ და ერთგულდ მხარი დაუჭირონ იმ საქმეს, რომელიც იესომ მათ დაავალა: უარი თქვან პატივისცემაზე რაიმე სახით, „*მხეცის ნიშნის*“ პატივისცემაზე რომაულ კვირას, ერთგულდ დაიცვან, რაც არ უნდა ღირდეს, შაბათის განმავლობაში შაბათის დასვენების პრაქტიკა. კვირის ჭეშმარიტი მეშვიდე დღე, დრო ორგანიზებულ და დადგენილ დიდი და ყოვლისშემძლე შემოქმედი ღმერთის მიერ. ეს არის ეს ჭეშმარიტება, რომელიც ვლენდება ამ ლუქსში " *ქალის შთამომავლობის ნარჩენების* " აღწერილობაში: " *ვინც იცავს ღვთის მცნებებს* ", ათი და არა ცხრა; „ *და ვინც ინახავს იესოს მოწმობას* „, რადგან არავის ამღვენი უფლებას, წაართვას იგი; არც " *დრაკონები* " და არც " *გველები* ". და ეს „ *იესოს მოწმობა* “ არის ყველზე მვირფასი, რადგან, გამოცხადების 19:10-ის თანახმად, „ *იესოს ჩვენება წინასწარმეტყველების სულია* “. სწორედ ეს წინასწარმეტყველური მოწმობა აიძულებს „ *ეშმაკს მოატყუოს ჭეშმარიტი რჩეული* “ ქრისტეს, ჭეშმარიტების ღმერთის, როგორც მათე 24:24 გვასწავლის: „ *რადგან ცრუქრისტეები და ცრუწინასწარმეტყველები აღდგებიან; ისინი ადასრულებენ დიდსა ოცრებებს და სასწაულებს, რათა შეაცდინონ, თუეს შესაძლებელია, რჩეულსაც კი* “.

სატანის თითქმის ...სრული გამარჯვება

ლუქსი 18: " *და დადგა ზღვის ქვიშაზე* " .

ეს უკანასკნელი ლუქსი გვიჩვენებს ტრიუმფალურ ეშმაკს, რომელმაც მოახერხა თავის დაცემისა და მოკვდავი მსჯავრის დროს ყველ ქრისტიანულ რელიგიური ინსტიტუტის მოყვანა, რომლებზეც ის დომინირებს და ფლობს მის უფლებამოსილებას. ესა .10:22-ში ღმერთი აცხადებს: „ *შენი ხალხი, ისრაელო, ზღვის ქვიშასავით რომ იყოს, მხოლოდ ნარჩენი დაბრუნდება; განადგურება მოგვარებულია, ეს გამოიწვევს მართლმსაჯულების გადატვირთვას* . ამრიგად, ამ წინასწარმეტყველების თანახმად, სამყაროს დასასრულს, მხოლოდ დისიდენტი ადვენტისტები, რომლებიც შეადგენენ " *ქალის ნარჩენს* ", " *რჩეულს* , *ქრისტეს პატარძალს* " და ღმერთის *სულიერ* " *ისრაელს* " აფარებენ თავს. სატანის ბატონობა . მახსოვს, რომ სახელწოდებით

„ადგენტი სტი“, სულ განსაზღვრავს რწმენის სტანდარტს 1843 წლდან შერჩეულ უკანასკნელ რჩეულს გადარჩენისთვის; 2020 წელს, ეს არის რელიგიური ქცევა, მაგრამ აღარ არის ინსტიტუტი, რომელიც ღმერთმა გაასამართლ, დაგმო და უარყო („ღებინება“) 1994 წელს.

გამოცხადება 13: ქრისტიანული რელიგიის ცრუმმები

Beast of the sea – ღუდა მიწის მხეცი

რიცხვი 13 წარმოადგენს ცრუმორწმუნე კერპთა ყვანის მცემელ ადამიანებს იღბლიან ხიბლს ან უიღბლო ხიბლს, რაც დამოკიდებულია თითოეულ ადამიანის შეხედულებებზე და ქვეყნებზე. აქ, თავის დიდი დიდებულ გამოცხადებაში, ღმერთი გვიჩვენებს თავის ნომრის კოდს, 1-დან 7-მდე რიცხვებზე და მათ სხვადასხვა კომბინაციებზე და ყრდნობით. რიცხვი 13 მიიღება რიცხვის "6"-ის, ანგელოზის სატანის და რიცხვის "7"-ის დამატებით, ღმერთის რიცხვისა და, შესაბამისად, კანონიერი რელიგიისა, რომელიც მიცემულია შემოქმედ ღმერთს იესო ქრისტეში. ამრიგად, ამ თავში ვიპოვით „ქრისტიანული რელიგიის ცრუმმებს“, მაგრამ ჭეშმარიტად არჩეულთა ნამდვილ მოკვდავ მტრებს. ეს „თარში“ იმალება „კარგი მარცვლულის“ შუაში, შეცდომაში შემყვანი რელიგიური გარეგნობის ქვეშ, რომელსაც ეს თავი ამხელს.

**პირველი მხეცი : რომელიც ამოდის ზღვიდან
გველს დრაკონის პირველი ბრძოლა**

**ლექსი 1: „ მაშინ ვიხილე ზღვიდან ამომავალი
მხეცი, რომელსაც ჰქონდა ათი რქა და შვიდი თავი ,
რქებზე კი ათი დადუმა და თავის თავზე-
მკრეხელური სახელები .**

როგორც ვნახეთ გამოცხადების 10-ის
შესწავლში, ამ თავში ვხვდებით ჩვენი ეპოქის ორ
ეგრეთ წოდებულ ქრისტიანულ „ მხეცს “: პირველი, „
რომელიც ზღვიდან ამოდის “, როგორც დან.7:2-ში, ეხება
კათოლიკურ სარწმუნოებას და მის მდევნელმეფობას
წინასწარმეტყველური „ 42 თვე “, ანუ 1260 რეალური
წელი. დან.7-ში მის წინ უსწრებს იმპერიების
სიმბოლოებს, ჩვენ ვხვდებით „ პატარა რქის “
მეფობას, რომელიც უნდა გამოჩენილიყო მას შემდეგ,
რაც „ ათი რქა “ მიიღებდა სამეფოებს დან.7:24-ის
მიხედვით. „ ათ რქაზე “ განთავსებულ „ ტიარა “
გვიჩვენებს, რომ სწორედ ეს ისტორიული კონტექსტია
მიზანმიმართული. აქ პაპის რომი სიმბოლოა " შვიდი
თავით", რომელიც განსაკუთრებულ დახასიათებს მას
ორმაგი გაგებით. ყველზე პირდაპირი არის „ შვიდი
ბორცვი “, რომელზედაც რომი აშენდა გამოცხ.17:9-ის
მიხედვით. მეორეს, უფრო სულერს, აქვს პრიორიტეტი;
გამოთქმა " შვიდი თავი " აღნიშნავს მაგისტრაციის
განწმენდას: " შვიდი " არის განწმენდის რიცხვი,
ხოლო " თავი " აღნიშნავს მაგისტრატს ან უხუცესს
ესა.9:14-ში. ეს უმაღლესი მაგისტრატურა
მიეკუთვნება პაპის რომს, რადგან ის იღებს
დამოუკიდებელი სახელმწიფოს ფორმას, როგორც
სამოქალაქო, ასევე რელიგიური, რომლის მეთაური
პაპია. სული აზუსტებს: „ და მის თავზე მკრეხელობის
სახელები “. სიტყვა „ გმობა “ არის მხოლოდით
რიცხვში და უნდა ვითარგმნოთ, როგორც: „ სიცრუის
სახელები “, სიტყვა „ გმობა “ მნიშვნელობის
მიხედვით. იესო ქრისტე „ ტყუილს “ რომის პაპის
რეჟიმს მიაწერს. ამიტომ იგი მას ანიჭებს ტიტულს „
სიცრუის მამის“, რომლისაგან დასახელ ეშმაკი,
თავად სატანა იოანეს 8:44-ში: „ შენ მამაშენი ,
ეშმაკი ხარ და გინდა, რომ შეასრულო მამის
სურვილები. ის თავიდანვე მკვლელ იყო და
სიმაართლეში არ დგას, რადგან მასში სიმაართლე არ
არის. როცა ტყუილს წარმოთქვამს, საკუთარი გულიდან
ლპარაკობს; რადგან ის მატყუარაა და ტყუილს მამა
."

ლექსი 2: „ მხეცი, რომელიც ვნახე, **ლეოპარდს** ჰგავდა ; მისი ფეხები და თვის იყო და მისი პირი **ლომის** პირივით იყო . დრაკონმა მისცა მას თავისი ძალე, ტახტი და დიდი ავტორიტეტი. »

„ მეოთხე მხეცი “ ამბობს : „ საშინელო, საშინელო და არაჩვეულებრივად ძლიერი “ აქ უფრო ზუსტი აღწერაა . სინამდვილეში ის მხოლოდ წარმოადგენს სამი იმპერიის კრიტერიუმებს, რომლებიც მას წინ უძღოდა ქალღმერთის იმპერიის შემდეგ . ის ფლობს " **ლეოპარდის** " სისწრაფეს , " და თვის " აბსოლუტურ ძალეს და " **ლომის** " სასტიკ მტაცებელ ძალეს . Rev.12:3-ში მე-3 მუხლს „ დრაკონი “, **სადაც** „ და დემები “ იყო „ შვიდ თავზე “ წარმოადგენდა რომს წარმართულ იმპერიულ ფაზაში, რომელიც დევნიდა ადრეულ ქრისტიანებს . ამგვარად, ისევე, როგორც დან .7:8-24-ის „ **კატარა რქა** “ ანაცვლებს დან .8:9-ს, აქ პაპობა ძალე უფლებას რომის იმპერიისგან იღებს ; რასაც ისტორია ადასტურებს იუსტინიანე I-ის გამო 533 (წერილობით) და 538 (განცხადება) ^{გამოტანილ} ^{საიმპერატორო} ბრძანებულებით . მაგრამ, ფრთხილდ იყავი ! „ **დრაკონი** “ ასევე აღნიშნავს „ **ეშმაკს** “ გამოცხადების 12:9-ში, რაც იმას ნიშნავს, რომ პაპობა თავის ძალეს, „ **ძლევამოსილებას**, **ტახტსა** და **დიდავტორიტეტს** “ თავად ეშმაკისგან იღებს . ჩვენ გვესმის, რატომ აქცევს ღმერთი ამ ორ არსებას „ **სიცრუის მამება** და “ წინამუხლში .

შენიშვნა : სამხედრო დონეზე, პაპის რომი იწინარჩუნებს თავისი იმპერიული ფორმის სიმღერეს და ძალეს, რადგან ევროპული სამეფო ჯარები ემსახურებიან მას და აკმაყოფილებენ მის გადაწყვეტილებებს . როგორც დან .8:23-დან 25-მდე გვასწავლს, მისი სიმღერე ემყარება „ **მისი მზაკვრობის წარმატებას** “, რომელიც შედგება ღმერთის წარმოჩენაზე დამიწაზე და, როგორც ასეთი, შეუძლია გახსნას ან დახუროს შემოთავაზებული მარადიული სიცოცხლე ქრისტეს სახარება : „ **მათი ბატონობის დასასრულს**, როცა ცოდვილები დაიღუპებიან, აღდგება **თავხედი** და **ხელისანი მეფე** . **მისი ძალე გაიზრდება**, **მაგრამ არა საკუთარი ძალით** ; ის მოახდენს წარმოუდგენელ ნგრევას, ის წარმატებას მიაღწევს თავის **ვალებულებებს** , **გაანადგურებს ძლევამოსილად მათებს** და **წმინდანთ ხალხს** . **მისი კეთილდღეობისა და მისი ხრიკების წარმატების გამო** , მას **გულში ქედმაღლობა ექნება**, **გაანადგურებს მშვიდობიანად მცხოვრებ მრავალ**

კაცს და აღდგება მმართველთა მეთაურის წინააღმდეგ; მაგრამ ის გატყდება, ყოველგვარი ხელს ძალსხმევის გარეშე.»

1260-იანი წლების ბოლოს საფრანგეთის რევოლუციის ათეიზმმა ბოლო მოუღო მის დესპოტურ ძალ უფლებას, რომელიც ჩამოყალიბდა 538 წლიდან.

მუხლო 3: „და ვიხილუ ერთი თავი მისი, ვითარცა სასიკვდილოდ დაჭრილი; მაგრამ მისი სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. და მთელი დედამიწა შიში იყო მხეცის უკან.“

არასოდეს მოინანია მთელი თავისი ისტორიის განმავლობაში, პაპის მაგისტრატურას მოუწევს უარი თქვას დევნის ძალ უფლებაზე. ეს განხორციელდება 1792 წლიდან, როდესაც მონარქია, მისი შეიარაღებული მხარდაჭერა, დაემხო და თავი მოკვეთა ფრანგული ათეიზმის მიერ. როგორც გამოცხადებულია Rev.2:22-ში, ამ ათეისტურ „დიდი გასაჭირს“ სურს გაანადგუროს რომაული რელიგიური ძალ „იეზებელი ქალის“ და მისი სამიზნეები არიან „მასთან მრუმები“; მონარქები, მონარქისტები და კათოლიკე მღვდლები. ასე უნდა ყოფილიყო „თითქოს სასიკვდილოდ დაჭრილი“. მაგრამ ოპორტუნისტული მიზეზების გამო, იმპერატორმა ნაპოლეონ I-მა აღადგინა იგი 1801 წელს თავისი კონკორდატის სახელთ. ის აღარასოდეს პირდაპირ დევნას აღარ აპირებს. მაგრამ მისი მაცდუნებელი ძალ გაგრძელდება უამრავი კათოლიკე მორწმუნეებისთვის, რომლებიც ყველ დაიჯერებენ მის სიცრუეს და მის პრეტენზიებს იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე: „და მთელი დედამიწა აღფრთოვანებულ იყო მხეცის უკან“. „მთელი დედამიწა გაჰყვა მხეცს“ და ეს სიტყვა დედამიწა, ორმაგი გაგებით, ეხება პლანეტას, არამედ მისგან მომდინარე რეფორმირებულ პროტესტანტულ რწმენას. მას შემდეგ გაფორმებული ეკუმენური ალიანსი (=მიწიერი, ბერძნულ და დასტურებს ამ განცხადებას. თუ სულს სურდა ამ გზავნილს გამოხატვა მკაფიო ენით, ჩვენ წავიკითხავდით: „მთელი პროტესტანტული რელიგია მის დევდა მას შეუწყნარებელი კათოლიკური რელიგია“. ამ განცხადებას და დასტურებს მეორე „მხეცის“ შესწავლ, რომელიც ამჯერად „მიწიდან ამოდის“ მე-13 თავის მე-11 მუხლი.

მუხლო 4: „და თყვანს სცემდნენ დრაკონს, რადგან მან მხეცს ხელმწიფება მისცა; თყვანს

სცემდნენ მხეცს და ამბობდნენ: ვინ ჰგავს მხეცს და ვის შეუძლია მასთან ბრძოლა?»

როგორც საიმპერატორო რომის, ასევე სატანის მითითებით, გამოცხადების 12:9-ის მიხედვით, დრაკონს, შესაბამისად თავად ეშმაკს, თავვანს სცემენ ისინი, ვინც პატივს სცემენ პაპის რეჟიმს; ეს შედეგად და სრული უცოდინრობით, რადგან სწორედ მან მისცა თავისი ძალე მხეცს. ამრიგად, დან.8:24-ში ნაწინასწარმეტყველები პაპის „საწარმოების წარმატება“ და დასტურებულია ისტორიაში. იგი მეფობს მეფეებზე მაღლს თავისი რელიგიური ძალე უფლებით, აბსოლუტური წესით, დიდი ხნის განმავლობაში უდავო. ის ანიჭებს მიწებს და პატივს სცემს მათ, ვინც ემსახურება მათ და საჯილდოებლად, როგორც დან.11:39-ში ვკითხულობთ: „უცხო ღმერთთან არის ის, რომ იმოქმედებს გამაგრებული ადგილების წინააღმდეგ; და პატივით აღავსებს მათ, ვინც იცნობს მას, და აყენებს მათ ბევრზე მმართველად და ურიგდება მათ მიწებს ჯილდოდ.“ ეს მოხდა ფაქტიურად კარგად ცნობილ გზით, როდესაც პაპმა ალექსანდრე VI ბორჯიამ (ცნობილია მკვლელი) 1494 წელს მიწა დაყო და გადასცა პორტუგალიას, ბრაზილიასა და ინდოეთის აღმოსავლეთ მოწინავე კუნძუტს და ესპანეთს, დანარჩენი ახლ და დმოქენილი. მიწები. სულ ამტკიცებს. იესო ქრისტეს რჩეული სრულად უნდა იყოს და რწმუნებული, რომ კათოლიკური სარწმუნოება ეშმაკურია და რომ მისი ყველ აგრესიული თუ ჰუმანისტური ქმედება მიმართულია სატანის, ღვთის მოწინააღმდეგის და რჩეულის მიერ. ეს აქცენტი გამართლებულია, რადგან ის წინასწარმეტყველებს დან.8:25-ში, „მისი საწარმოების წარმატება და მისი მზაკვრობების წარმატება“. მისი რელიგიური ავტორიტეტი, რომელიც აღიარებულია ევროპის მეფეების, ძლევამოსილ და ქრისტიანი ხალხების მიერ, ანიჭებს მას ნდობაზე და ფუძნებულ პრესტიჟს, შესაბამისად, სინამდვილეში უკიდურესად მყიფეა. მაგრამ როდესაც ღმერთი და ეშმაკი უერთდებიან სადამსჯელო ქმედებებისთვის, ბრბო, ადამიანთა მასები მორჩილდ მიჰყვება ცრუ გზას, რომელიც მიკვლულია და უპირველეს ყოვლისა, დაწესებულია. დედამიწაზე ძალე უფლება ითხოვს ძალე უფლებას, რადგან ადამიანებს მოსწონთ თავი ძლიერად იგრძნონ თავი და ამ სფეროში პაპის რეჟიმი, რომელიც ამტკიცებს, რომ ღმერთს წარმოადგენს, ჟანრის ოსტატია. როგორც Rev.6-ში, თემა სვამს

კითხვას: " ვინ ჰგავს მხეცს და ვის შეუძლია მის წინააღმდეგ ბრძოლა? ". მე-11 და მე-12 თავებმა პასუხი გასცეს: ღმერთი ქრისტეში, რომელიც 1793 წელს წარმოშობს ფრანგულ რევოლუციურ ათეიზმს, რომელიც მას სისხლს აბანოში შთანთქავს. მაგრამ ამ „*შურისძიების ხმოს*“ გამოჩენამდე (როლი მიეკუთვნება მე-4 სსს^ს ლევ. 26:25-ში), შეიარაღებული პროტესტანტები უკვე ებრძოდნენ მას, თუმცა ვერ შეძლეს მისი დამარცხება. კაცები, პროტესტანტები, ფრანგები და გერმანელები და ანგლოკანელები, ყველანი მასავით მკაცრნი, ებრძვიან მას მე-16 სსს^ს და დაუბრუნებენ მის სასიკვდილს და რტყმებს, რადგან მათი რწმენა უპირველეს ყოვლისა, პოლიტიკურია.

ლექსი 5: „ და მიეცა პირი, რომელიც ლპარაკობდა ამპარტავნულსიტყვებსა და გმობას; და მიეცა მას ორმოცდაორი თვის მოქმედების უფლება. »

ეს სიტყვები იდენტურია იმ სიტყვებისა, რასაც ვკითხულობთ დან. 7:8-ში, რომელიც ეხება რომაელპაპის „პატარა რქას“; რომელიც ამოდის ევროპული სამეფოების „ათი რქის“ შემდეგ. აქ ჩვენ ვპოულობთ მის „ამპარტავნებას“, მაგრამ აქ სული ამატებს „გმობას“ ან ცრუპრეტენზიებს და რელიგიურ სიცრუეს, რომლებზეც „მისი წარმატება“ იყო აგებული. ღმერთი ადასტურებს მის მეფობას „1260“ ფაქტობრივად, წარმოდგენილ ბიბლიური წინასწარმეტყველური ფორმით „ორმოცდაორი თვე“, ეზეს 4:5-6 კოდის „ღმერთი წლის განმავლობაში“.

ლექსი 6: „ და გააღო პირი ღვთის გმობის სათქმელად, მისი სახელს, მისი კარვისა და ცაში მცხოვრებთა დასაგმად »

აქ ყურადღება უნდა გავამახვილო იმ საერთო მნიშვნელობაზე, რომელსაც კაცობრიობა ანიჭებს სიტყვას „გმობა“ ან შეურაცხყოფა. ეს წარმოდგენა მცდარია, რადგან სიცრუის აღმნიშვნელი „გმობა“ სულც არ აქვს შეურაცხყოფის სახე და რაც შეეხება იმას, რასაც ღმერთი პაპის რომს მიაწერს, პირიქით, ცრუდა მატყუარა სიწმინდის სახე აქვთ.

პაპის პირი „ღმერთს გმობს“; რაც მის ვინაობას ადასტურებს დან. 11:36-ში, სადაც ვკითხულობთ: „ მეფე გააკეთებს იმას, რაც სურს; ის აამაღლებს თავს, იდიდებს ყველს ღმერთს და იტყვის წარმოუდგენელ რამეებს ღმერთების ღმერთის წინააღმდეგ; ის აყვავდება მანამ, სანამ რისხვა არ დასრულდება, რადგან ის, რაც განსაზღვრულია, შესრულდება. სული პაპის რეჟიმს მიაწერს სიცრუეს, ანუ „გმობას“;

რომელიც ახასიათებს მის ყველ რელიგიურ დოქტრინას; „*ღმერთის წინააღმდეგ, მისი სახელს გმობა*“, იგი ამოდილებს ღვთის სახელს, ამახინჯებს მის ხასიათს და მიაწერს მის მკვლელ ეშმაკურ ქმედებებს; „*მისი კარავი*“, ანუ მისი სულიერი სიწმინდე, რომელიც არის მისი კრება, მისი რჩეული; „*და ისინი, ვინც სამოთხეში ცხოვრობენ*“, რადგან ის წარმოგვიდგენს სამოთხეს და მის მცხოვრებლებს თავისი მატყუარა სახით, თავის დოგმებში, ციურ ჯოჯობეებში, ბერძნების მემკვიდრეობას, რომლებიც მათ მიწის ქვეშ, სამოთხესა და განსაწმენდეში მდებარეობდნენ. „*ზეცის მკვიდრი*“, წმინდანი და წმიდანი, იტანჯებიან და აღშფოთებულნი არიან იმით, რომ მიწიერი დემონური ბანაკის მიერ ადამიანებში შთაგონებული ბოროტებისა და სისასტიკის მოდელი მათ უსამართლოდ მიეწერება.

ლუქსი 7: „*და მიეცა მას, რომ ებრძოლოს წმინდანებს და დაამარცხოს ისინი. და მას მიეცა ძალე უფლება ყოველტომზე, ხალხზე, ენაზე და ერზე.*»

ეს მუხლო ადასტურებს დან.7:21-ის ცნობას: „*ვიხილე ეს რქა, რომელიც ებრძოდა წმინდანებს და სძლევდა მათ*“. ევროპული და გლობალური ქრისტიანობა მართლაც სამიზნეა, რადგან რომაული კათოლიკური სარწმუნოება დაწესდა ყველ ევროპელ ხალხზე, რომელიც შედგებოდა, ფაქტობრივად, „*ტომებისგან, ხალხებისგან, ენებისგან და ერებისგან*“, რომლებიც სამოქალაქოდ დამოუკიდებელი იყვნენ. მისი „*ხელს უფლება ყოველ ტომზე, ხალხზე, ენაზე და ერზე*“ ადასტურებს მის გამოსახულებას, როგორც „*მეძავ დიდ ბაბილონს*“, გამოცხადების 17:1-დან, სადაც წარმოდგენილია მისი „*მჯდომარე მრავალ წყალზე*“; „*წყლები*“, რომლებიც განასახიერებენ „*ხალხებს, სიმრავლეებს, ერებს და ენებს*“ გამოცხ.17:15-ის მიხედვით. ინტერესით შეგვიძლია აღვნიშნოთ სიტყვა „*ტომის*“ არარსებობა ამ მე-17 თავში. მიზეზი არის მიზნობრივი ეპოქის საბოლოო კონტექსტი, რომელიც ეხება ევროპასა და დასავლეთ ქრისტიანობას, რომელშიც ტომობრივი ფორმა შეიცვალა სხვადასხვა ეროვნული ფორმებით.

მეორე მხრივ, პაპის რეჟიმის დამყარების დაწყების კონტექსტში, ევროპული მოსახლეობა არსებითად იყო ორგანიზებული „*ტომებად*“, როგორცაა რომაული გალი, დაშლილი და გაზიარებული სხვადასხვა „*ენებით*“ და დიალექტებით. ქრონოლოგიურად, ევროპა დასახლებული იყო „*ტომებით*

"*შემდეგ "ხალხებით"*, რომლებიც ექვემდებარებოდნენ მეფეებს, და ბოლოს, მე-18 საუკუნეში რესპუბლიკური "*ერებით*", როგორცაა ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებული შტატები, რომლებიც წარმოადგენენ მის მნიშვნელოვან განვითარებას. „ხალხების“ კონსტიტუცია განპირობებულია რომის პაპის რეჟიმისადმი დამორჩილებით, რადგან სწორედ ის ცნობს და ადგენს ქრისტიანული ევროპის მეფეების ავტორიტეტს, ფრანკთა პირველი მეფიდან კლავისი.

მუხლი 8: „*და თაყვანს სცემენ მას ყველ, ვინც დედა მიწაზე ცხოვრობს, ვისი სახელიც არ იყო და წერილ ქვეყნიერების დასაბამიდან მოკლულ კრავის სიცოცხლს წიგნში*“.

საბოლოო დროში, სადაც სიმბოლო „დედა მიწა“ აღნიშნავს პროტესტანტულ რწმენას, ეს გზავნილი იღებს ზუსტ მნიშვნელობას: ყველ პროტესტანტი თაყვანს სცემს კათოლიკურ რწმენას; ყველ, გარდა რჩეულებისა, რომლებსაც სული დახვეწილ დაძლევს ამ განმარტებას: „*მათ ვისი სახელიც არ იყო და წერილ-სამყაროს დასაბამიდან მოკლულ კრავის სიცოცხლს წიგნში*“ და აქვე შეგახსენებთ, რომ მისი არჩეული წარმომადგენლები არიან „*ცათ სასუფეველს მოქალაქეები*“ განსხვავებით აჯანყებულებისგან, რომლებიც „*დედა მიწის მკვიდრნი*“ არიან. ფაქტები მოწმობს ღვთის სულის მიერ ჩამოყალიბებულ ამ წინასწარმეტყველური განცხადების ჭეშმარიტებას. იმის გამო, რომ რეფორმაციის დასაწყისიდან, გარდა პიერ ვალდოს შემთხვევისა 1170 წელს, პროტესტანტები თაყვანს სცემდნენ კათოლიკურ სარწმუნოებას, პატივს სცემდნენ მის "კვირას", რომელიც მემკვიდრეობით მიიღო წარმართი იმპერატორის კონსტანტინე 1-ისგან 321 წლის 7 მარტიდან. ეს ბრალდება ამჟამად თემას. მეორე „*მხეცი*“ წარმოადგენილი მე-11 ლექსში.

ლექსი 9: „*ვინმეს ყური აქვს, ისმინოს!*“

მას, ვისაც აქვს ღვთის მიერ გახსნილი გამჭრიახობის „*ყური*“, გაიგებს სულის მიერ შემოთავაზებულ ცნობას.

ფრანგული ნაციონალური ათეიზმის შურისმაძიებელი მახვილთაღსრულებული სასჯელის გამოცხადება

ლექსი 10: „*თუ ვინმე ტყვეობაში მიიყვანს, ტყვეობაში წავა; თუ ვინმე მახვილთა კლავს,*

მახვილთ უნდა მოკლს. ეს არის წმინდანთა მოთმინება და რწმენა.»

იესო ქრისტე იხსენებს მშვიდობიან მორჩილებას, რომელსაც ის ყოველთვის მოითხოვს თავისი რჩეულისგან. პირველი მოწამეების მსგავსად, სასტიკი პაპის მეფობის არჩეულმა მოხელეებმა უნდა მიიღონ ის ბედი, რომელიც ღმერთმა მოამზადა მათთვის. მაგრამ ის აცხადებს რა იქნება მისი მართლმსაჯულება, რომელიც დაისჯება თავის დროზე, მეფეებისა და პაპების რელიგიური მოთხოვნილებები, ისევე როგორც მათი სასულიერო პირები. არჩეულ ჩინოვნიკების ტყვეობაში „*მიყვანის*“ შემდეგ ისინი თავად წავლენ ფრანგი რევოლუციონერების ციხეებში. და როდესაც „*მოკლვენ მახვილთ*“ რჩეულებს, რომლებიც იესოს უყვარდა, ისინი თავად მოკლვენ ღვთის შურისძიების „*მახვილს*“, რომლის როლსაც იგივე ფრანგი რევოლუციონერების გილოტინა შეასრულებს. საფრანგეთის რევოლუციის მეშვეობით ღმერთი უპასუხებს *შურისძიების სურვილს*, რომელიც გამოიხატება მოწამეთა სისხლთგამოცხადების 6:10-ში: „*ისინი ტიროდნენ დიდი ხმით და ამბობდნენ: როდემდე, წმიდაო და ჭეშმარიტო მოძღვარო, და გვიანებულ ხარ. ვიმსჯელოთ და ჩვენი სისხლსთვის შური ვიძიოთ დედა მიწაზე მცხოვრებთათვის?*“. და რევოლუციური გილოტინა „*მოკვდება*“ თვათოლოკე შვილებს“ მონარქიის და პაპის რომაული სამღვდელთა რეგორც გამოცხადებულ Rev.2:22-ში. მაგრამ მის მსხვერპლთა შორის ვიპოვით თვალთმაქც პროტესტანტებსაც, რომლებმაც სარწმუნოება აირია სამოქალაქო პოლიტიკურ შეხედულებებთან და „*მახვილთ*“ ხელში იცავდნენ საკუთარ შეხედულებებს და რელიგიურ და მატერიალურ მემკვიდრეობას. ეს საქციელი იყო ჯონ კალვინისა და მისი ბოროტი და სისხლიანი თანამშრომლების ქენევაში. 1793 და 1794 წლებში განხორციელებულ ქმედებების გამოძახილ, წინასწარმეტყველება მოგვყავს იმ ხანგრძლივი რელიგიური მშვიდობის კონტექსტში, რომელიც დამყარდა "150" წლის განმავლობაში, რომელიც წინასწარმეტყველებდა გამოცხ.9:5-10-ის წინასწარმეტყველურ "ხუთ თვეში". მაგრამ 1994 წლის შემდეგ, ამპერიოდის ბოლოს, 1995 წლიდან, რელიგიური მიზეზების გამო „*მოკვლულობის*“ უფლება აღდგა. მაშინ პოტენციური მტერი აშკარად იქცევა ისლამურ რელიგიად, სანამ მისი მეომარი გაგრძელდება, რაც

გამოიწვევს „მესამე მსოფლო ომს“ 2021-2029 წლებში. 2030 წლის გაზაფხულზე მოსალოდნელი ქრისტეს დაბრუნებამდე ცოტა ხნითა დრე, გამოჩნდება მეორე „მხეცი“ ამ მე-13 თავში.

მეორე მხეცი: რომელიც ამოდის მიწიდან
დრაკონ-კრავის ბოლო დგომა

ლუქსი 11: „მაშინ ვიხილუ ქვეყნიდან ამომავალ სხვა მხეცი, რომელსაც კრავის რქა ჰქონდა და დრაკონივით ჰპარაკობდა.“

დედა მიწის “ იდენტიფიკაციის გასაღები გვხვდება და ბ.1:9-10-ში: „ღმერთმა თქვა: შეკრიბეთ ცის ქვეშ მყოფი წყლები ერთ ადგილს და გამოჩნდეს ხმელი. და ასეც იყო. ღმერთმა ხმელეთს მიწა უწოდა, წყლს მასას კი ზღვა. ღმერთმა დაინახა, რომ კარგი იყო.“

ასე რომ, როგორც მშრალი „დედა მიწა“ გამოვიდა „ზღვიდან“ მიწიერი შექმნის მეორე დღეს, ასევე გამოვიდა ეს მეორე „მხეცი“ პირველიდან. ეს პირველი „მხეცი“, რომელიც აღნიშნავს კათოლიკურ რელიგიას, მეორე, მისგან გამოსულ, ეხება პროტესტანტულ რელიგიას, ანუ რეფორმირებულ ეკლესიას. თუმცა, ეს გასაკვირი გამოცხადება აღარ უნდა გაგვიკვირდეს, რადგან წინა თავების კვლევებმა გვიჩვენა, და მატებითი სახით, სულიერი მდგომარეობა, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს თავის ღვთაებრივ განსჯაში ამ პროტესტანტულ რელიგიას, რომელიც, წოდებულ პერიოდის შემდეგ, *თიატირა*“, არ დათანხმდა განხორციელებულ რეფორმის დასრულებას. თუმცა ეს დასრულება მოითხოვდა და ნ.8:14-ის ბრძანებულებას, რომელსაც იგი ევალება ღვთის ცნობას გამოცხადების 3:1-ში: „*ამბობენ, რომ ცოცხალ ხარ; და შენ მკვდარი ხარ.*“ ეს სულიერი სიკვდილი ჩააგდებს მას ეშმაკის ხელში, რომელიც მისი შთაგონებით ამზადებს მას „*არმაგედონის ბრძოლისთვის*“, გამოცხადების 16:16-ში, მიწიერი ცოდვის ბოლო საათისა. სწორედ რწმენის ამ უკანასკნელი გამოცდის ჟამს, ნაწინასწარმეტყველები იყო ფილდეფიაში მის იმდროინდელ ადვენტიტ მსახურებისადმი მიწერილ გზავნილში, რომ იგი მიიღებს შეუწყნარებელი ინიციატივებს, რაც მას გახდის " *მხეცი, რომელიც ამოდის დედა მიწიდან* ". მას აქვს „*ორი რქა*“, რომელსაც შემდეგი მე-12 მუხლო გაამართლებს და ამოიცინობს. ეკუმენიკურ ალიანსში გაერთიანებულ პროტესტანტულ და კათოლიკური რელიგიები

ერთიანდებიან თავიანთ ბრძოლში ღვთის მიერ განწმენდილ და სვენების დღის წინააღმდეგ კვირის მეშვიდე დღეს; ებრაელების შაბათი ან შაბათი, ასევე ადამი, ნოე, მოსე და იესო ქრისტე, რომლებმაც არ დაუსვეს იგი ეჭვქვეშ მსახურებისა და დედამიწაზე სწავლების დროს, რადგან აჯანყებულ ებრაელების მიერ შაბათის დარღვევის ბრალდებები უსაფუძვლო იყო. და გაუმართლებელი. შაბათს სასწაულების განზრახ აღსრულებით, მისი მოტივაცია იყო შაბათის დასვენების შესახებ ღვთის ჭეშმარიტი კონცეფციის ხელხალ განსაზღვრა. ეს ორი რელიგია, რომლებიც აცხადებენ ხსნას, რომელიც მოიპოვა "კრავის მიერ, რომელიც ართმევს სამყაროს ცოდვებს", კარგად იმსახურებს, მათი აღწერილობითი კრიტერიუმების გამო, "კრავის, რომელიც ლპარაკობს როგორც დრაკონი". იმის გამო, რომ შაბათის დამკვირვებლების მიმართ შეუწყნარებლობის ადგოკატირება, რომელთაც ისინი სიკვდილმდეც მიაღწევენ, ეს მართლაც დიალია, „დრაკონის“ სტრატეგია, რომელიც ხელხალ ჩნდება.

ლუქსი 12: ” მან გამოიყენა პირველი მხეცის მთელი ძალე უფლება მის წინაშე და აიძულა დედამიწა და მისი მკვიდრნი თავვანი ეცათ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. »

ჩვენ ვართ ერთგვარი რელიის მოწმენი, კათოლიკური სარწმუნოება აღარ დომინირებს, მაგრამ მისი ყოფილი ავტორიტეტი პროტესტანტული რელიგიას ენიჭება. ეს იმიტომ, რომ ეს პროტესტანტული რელიგია ოფიციალურად არის ყველზე ძლიერი ქვეყანა: ჩრდილოეთ ამერიკის შეერთებული შტატები ან აშშ. 1995 წლდან. დედამიწის ახალ „ბაბილონი“ იძულებულია რელიგიური შერევით იქცეს, რადგან ისინი აშენებულა სხვადასხვა რელიგიური აღმსარებლობის ემიგრანტების მიერ. თუ ადამიანებს ეს ყველფერი ნორმალურად მიაჩნიათ, მათი ზედაპირული გონებისა და რელიგიური უინტერესობის გამო, თავის მხრივ, შემოქმედი ღმერთი, რომელიც არ იცვლება, არცაზრს ცვლს და ის სჯის ამ დაუმორჩილებლობას, რომელიც უგულბელოფს მის ისტორიულ გაკვეთილებს, რომლებიც მოწმობს ბიბლიაში. . თავის მხრივ, პირველი დღის რომაული კვირა, დასვენების დღე, რომელიც დააწესა კონსტანტინე I-მა მეორე პროტესტანტმა „ მხეცმა “ „ პირველი კათოლიკური მხეცის “ თავვანისცემა გააკეთა, რომელმაც იგი ოფიციალურ რელიგიურ სტატუსად აღიარა და

დაარქვეს სახელი. კვირა” შეცდომაში შემყვანი. სული გვახსენებს, რომ ეს უკანასკნელი კავშირი პროტესტანტებსა და კათოლიკეებს შორის შესაძლებელი გახდა იმის გამო, რომ „*მომაკვდინებელი ჭრილობა*“, რომელიც მიაყენა „*უფსკრულადან აღმავალმა ურჩხულმა*“ „*განიკურნა*“. ის მას უკან უწოდებს, რადგან მეორე მხეცს არ ექნება განკურნების ეს შანსი. ის განადგურდება იესოქრისტეს დიდებულ მოსვლთ.

ლუქსი 13: „*მან დიდი სასწაულუბი მოახდინა, ცეცხლაც კი ჩამოაწვინა ზეციდან დედმიწაზე ადამიანთ თვალწინ.*»

1945 წელს იაპონიასთან გამარჯვების შემდეგ, პროტესტანტული ამერიკა გახდა პირველი ბირთვული ძალა დედმიწაზე. მისი ძალა მალე ტექნოლოგია მუდმივად იმიტირებულა, მაგრამ არასდროს უტოლდება; ის ყოველთვის ერთი ნაბიჯით უსწრებს თავის კონკურენტებს ან მოწინააღმდეგეებს. ეს პრიმატი დადასტურდება „მესამე მსოფლო ომის“ კონტექსტში, სადაც დან.11:44-ის თანახმად, ის განადგურებს თავის მტერს, რუსეთს, „ჩრდილოეთის მეფის“ ქვეყანას ამ წინასწარმეტყველებაში. მაშინ მისი პრესტიჟი იქნება უზარმაზარი და კონფლიქტის გადარჩენილუბი, გაოგნებულ და აღტაცებულ, ანდობენ მას თავიანთსიცოცხლეს და აღიარებენ მის ავტორიტეტს მთელად მიანურ ცხოვრებაზე. „*ცეცხლ ზეციდან*“ მხოლოდ დმერთს ეკუთვნოდა, მაგრამ 1945 წლადან ამერიკა ფლობს და აკონტროლებს მას. მას ევალება მისი გამარჯვება და მთელი მისი ამჟამინდელი პრესტიჟი, რომელიც კიდევ უფრო გაიზრდება მომავალ ბირთვულ ომში მისი გამარჯვებით.

ლუქსი 14: „*და მან აცდუნა ისინი, ვინც დედმიწაზე ცხოვრობენ, ნიშნებით, რომლებიც მიცემულ იყო მხეცის წინაშე, ეუბნებოდა დედმიწაზე მცხოვრებთ, რომ გაეკეთებინათ ხატი მხეცისთვის, რომელსაც მახვილის ჭრილობა ჰქონდა. და ვინც ცხოვრობდა.*»

ტექნიკური „*საოცრება*“ უთვალვია. „*დედმიწის მაცხოვრებლები*“ დამოკიდებულნი გახდნენ მის ყველ გამოგონებაზე, რომელიც შთანთქავს მათ ცხოვრებასა და აზრებს. სანამ ამერიკა არ სთხოვს მათ ჩამოართვან თავი ამ გაჯეტებს, რომლებიც მათ სულს იკავებს, როგორც ნარკომანები, „*დედმიწის ხატი*“ მზადა და კანონდეს რელიგიური შეუწყნარებლობა "ძალან

მცირე ჯგუფის", " ქალს ნარჩენების " მიმართ
"გამოცხ.12:17. „... მხეცის გამოსახულების და მზადება“
გულისხმობს კათოლიკური რელიგიის ქმედებების
კოპირებას და მათ გამრავლებას პროტესტანტული
ხელსუფლების ქვეშ. გონების სიმკაცრეში
დაბრუნება და ფუძნებულო იქნება ორ მოქმედებაზე. „
გადარჩენილები“ გადაურჩებიან ომის საშინელ
აქტებს და ღმერთი განუწყვეტლოვ და თანდათან
დაარტყამს მათ „ მისი რისხვის ბოლო შვიდი ჭირით“,
აღწერილი Rev.16-ში.

კვირას სიკვდილის ბრძანება

ლუქსი 15: „ და მას მიეცა, რომ მხეცის ხატი
გაეცოცხლებინა, რათა მხეცის გამოსახულება
ილპარაკოს და ყველ, ვინც არ სცემდა თავვანს
მხეცის კერძს, მოკლულიყო. »

ღვთისგან შთაგონებული ეშმაკის გეგმა
ჩამოყალიბდება და განხორციელდება. სული ავლენს
უკიდურესი ზომის ფორმას, რომელიც მიიღება
მეექვსე „შვიდი ბოლო ჭირიდან“. ოფიციალური
განკარგულებით, რომელიც მიღებულია დედამიწაზე
ყველ გადარჩენილ მეამბოხეების მიერ,
გადაწყდება, რომ 2030 წლს გაზაფხულიდან 3
აპრილმდე, ბოლო და რჩენილ მეშვიდე დღის შაბათის
დამცავი ადვენტისტები დაიღუპებიან. ლოგიკურად,
ეს თარიღი აღნიშნავს იესო ქრისტეს დიდებით
დაბრუნების წელს. ამ 2030 წლს გაზაფხული
აუცილებლად არის მომენტი, როდესაც ის ჩაერევა,
რათა თავიდან აიცილოს აჯანყებულთა დამღუპველი
პროექტი მისი რჩეულების წინააღმდეგ, რომელთა
გადასარჩენადც ის მოდის მათი „ დიდი გასაჭირის
დღეების შემცირებით“ (მათ.24: 22).

ლუქსი 16: „ და მან აიძულა ყველ, წვრილმანსა და
დიდასა, მდიდარსა და ღარიბსა, თავისუფლებასა და
მონასა, მიეღონიშანი მარჯვენა ხელზე ან შუბლზე“.

მიღებული ღონისძიება ეპოქის გადარჩენილებს
ორ ბანაკად ყოფს. აჯანყებულთა ის
იდენტიფიცირებულია ადამიანური ავტორიტეტის „
ნიშნით“, რომელიც აღნიშნავს კათოლიკურ „კვირას“,
უძველეს „და უპრობელმზის დღეს“ და წესებულო მისი
ერთ-ერთი თავვანისმცემლის, რომის იმპერატორის კონსტანტინე
I-ის მიერ 321 წლს 7 მარტიდან. „ნიშანი“ მიიღება „ხელზე
“, რადგან ის წარმოადგენს ადამიანურ „საქმეს“,
რომელსაც იესო განსჯის და გმობს. იგი ასევე
მიიღება „ შუბლზე“, რაც სიმბოლოა ყოველ
ადამიანური არსების პიროვნულ ნებაზე, რომლის

პასუხისმგებლობაც მთლიანად ეკისრება შემოქმედი ღმერთის სამართლიანი განაჩენის ქვეშ. ბიბლიდან „ხელსა“ და „შუბლს“ სიმბოლოზმის ამინტერპრეტაციის ავტენტურობის დასადასტურებლად არის ეს მუხლო კან. 6:8-დან, სადაც ღმერთი ამბობს თავის მცნებებზე: „შეკრე ისინი, როგორც ნიშანი შენს ხელზე. , და ისინი შენს თვალებს შორის ფრონტლუტებივით იქნებიან. »

წინა რეპრესიები

ლუქსი 17: და რომ არავის შეეძლო ყიდვა ან გაყიდვა ნიშნის, მხეცის სახელს ან მისი სახელს ნომრის გარეშე. »

ამ სიტყვის „პიროვნების“ მიღმა დევს ადვენტისტ წმინდანთა ბანაკი, რომლებიც და რჩენენ ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათის ერთგულ. იმის გამო, რომ უარს ამბობენ „ნიშნის“ პატივისცემაზე, კვირას, პირველწარმართულ დღეს და რჩენილ დღეებში, ისინი განზე არიან. თავდაპირველ დისინი გახდნენ „ბოიკოტის“ მსხვერპლნი, რომლებიც კარგად იყო ცნობილი ამერიკულ ღონისძიებებში ოპონენტების წინააღმდეგ, რომლებიც მათ წინააღმდეგობას უწევდნენ. ვაჭრობის უფლების მისაღწევად, კვირას უნდა პატივი სცეს "ნიშანს", რომელიც ეხება პროტესტანტებს, "მხეცის სახელს", "ღვთის მის მეუფეს", რაც ეხება კათოლიკეებს ან "მისი რიცხვს". სახელ", ან ნომერი 666.

ლუქსი 18: „ეს არის სიბრძნე. ვისაც გაგება აქვს, გამოთვალს მხეცის რაოდენობა. რადგან ეს არის კაცის რიცხვი და მისი რიცხვი ექვსას სამოცდაექვსი. »

ა და მიაწერი სიბრძნე არ არის საკმარისი ღვთის სულს გზავნილს გასაგებად. ის აუცილებლად მისგან უნდა იყოს მემკვიდრეობით მიღებული, ისევე როგორც სოლომონის შემთხვევა, რომლის სიბრძნემ ყველ ადამიანის სიბრძნე გადააჭარბა და მისი რეპუტაცია მთელ მსოფლიოში ცნობილ გახდა. არაბული ციფრების მიღებამდე, ებრაელებში, ბერძნებსა და რომაელებში, მათი ანბანის ასოებს ასევე ჰქონდათ შიფრების მნიშვნელობა, ასე რომ, ასოების მნიშვნელობების დამატება, რომლებიც ქმნიან სიტყვას, განსაზღვრავს მის რაოდენობას. ჩვენ მას ვიღებთ „გათვლებით“, როგორც ეს ლუქსი აკონკრეტებს. „... მისი სახელს რიცხვი“ არის „666“, ანუ რიცხვი მიღებული რომაული ასოების რიცხვითი მნიშვნელობის დამატებით, რომელიც შეიცავს მის

ლთინურსახელს „VICARIVS FILII DEI“; რაღაცაჩვენამე-10 თავის შესწავლში. ეს სახელი თავისთავად წარმოადგენს მის პრეტენზიებში ყველზე დიდ „გმობას“ ან „ტყუილს“; რადგან იესომ არავითარ შემთხვევაში არ მისცა საკუთარ თავს „შემცვლელ“, სიტყვა „ვიკარის“ მნიშვნელობა.

გამოცხადება 14: მეშვიდე დღის ადენტიზმის დრო

სამიანგელოზის გზავნილები - მოსავალი -
რთველი

ეს არის თავი, რომელიც მიზნად ისახავს 1843-დან 2030 წლამდე.

1843 წელს, დან.8:14-ის წინასწარმეტყველების განსაკუთრებულმა გამოყენებამ აიძულა „ადენტიზმის“ დაელოდებინათ იესო ქრისტეს დაბრუნებას, რომელიც დაფიქსირებულა ამ თარიღისთვის. ეს არის რწმენის გამოცდების

თანმიმდევრობის დასაწყისი, სადაც წინასწარმეტყველების სულისა დმი ინტერესი, კერძოდ, „იესოს ჩვენება“ გამოცხადების 19:10-ის მიხედვით, ინდივიდუალურად გამოვლენდება ქრისტიანების მიერ, რომლებიც აცხადებენ, რომ არიან იესოს ხსნაზე. ქრისტე მრავალი რელიგიური იარაღის ქვეშ. მხოლოდ დემონსტრირებულ „ნამუშევრები“ არჩევის საშუალებას იძლევა თუ არა. ეს ნამუშევრები შეიძლება შეჯამდეს ორ შესაძლო არჩევანში: მიღებულ შუქზე და მის ღვთაებრივ მოთხოვნებზე მიღება ან უარყოფა.

1844 წელს, 1844 წლის შემოდგომის ახალ მოლოდინის შემდეგ, იესო მიჰყავს თავის არჩეულ რჩეულს რეფორმაციის სამუშაოს დასრულებამდე, რომელიც იწყება სამყაროს შექმნის დღიდან ღვთის მიერ განწმენდილ შაბათის პრაქტიკის აღდგენით. ეს არის "სიწმინდის" ყველზე მნიშვნელოვანი საგანი, რომელიც "გამართლებულია" 1844 წლიდან, როდესაც ეს დანაშაული მის მსახურებს მიაჩნდა. დაწ.8:14-ის ეს თარგმანი, რომელიც ჩემს მსახურებამდე ითარგმნა, როგორც: „ორი ათს სამასი საღამოს დღით და საწმინდარი განიწმინდება“, ავთენტურად არის ორიგინალური ებრაული ტექსტის შესაბამისად: „ორი ათს სამასი საღამოს დღით და სიწმინდე გაამართლებს“. ყველს შეუძლია აღმოაჩინოს, რომ ღვთაებრივი შაბათის დარღვევას 321 წლიდან მოყოლებული თანახლვს მოციქულთა დროს ღვთის მიერ დადგენილ დოქტრინალური ჭეშმარიტების მრავალ სხვა მიტოვება. 1260 წლიანი ტყუილს მეფობის შემდეგ, რწმენის დამანგრეველმა მემკვიდრეებმა, პაპამ პროტესტანტულ დოქტრინაში დატოვა მრავალი ტყუილი, რომელიც აუტანელი იყო ჭეშმარიტების ღმერთისთვის. სწორედ ამიტომ, ამ მე-14 თავში სული წარმოგიდგენთ სამ მთავარ თემას, რომლებიც თანმიმდევრულდ არის: ადგენტი სტური მისი ან „სამი ანგელოზის“ გზავნილი; სამყაროს აღსასრულს „მოსავალი“, რჩეულთა და ლგება და აღტაცება; რისხვის ყურძნის „ყურძნის მოსავალი“, ცრუ მწყემსების, ქრისტიანობის ცრუ რელიგიური მასწავლებლების საბოლოო სასჯელი.

1844 წლიდან ისწავლება რჩეულთა დაცვა ღვთიური რისხვისგან, ბოლო გამოცდა და ცულის კაცობრიობისთვის მიცემულ დროის უკიდურესი დასასრულსთვის, რათა თავი დაამყაროს გამოცხადებულ ღვთაებრივ ნებასა და მეამბოხე ადამიანის მოთხოვნას შორის, რომელიც ყველზე

ტოტალურ განდგომაშია ჩავარდნილი. მაგრამ გაკეთებულ არქევანს აქვს შედეგები ყველსთვის, ვინც გარდაიცვალა 1844 წლადან. მხოლოდ განმანათლებლები და ერთგული რჩეულები "იღუპებიან უფაღში" მე-13 ლექსის სწავლების მიხედვით, სადაც ისინი გამოცხადდებიან "კურთხეულებად", ანუ მაღლს მოსარგებლებად. ქრისტე, მთელი თავისი კურთხევით უკვე დადასტურდა „ვილ დე ლუიის“ ანგელოზისადმი მიმართულ გზავნილში, რომელიც მათ ეხება, რადგან არ არის საკმარისი „ადვენტისტად“ ნათლობა, რათა ღმერთმა რჩეულს დჩაიფოს.

მეორე მხრივ, თუ მიტოვებულთა დეტალების აღმოჩენა რჩება, არსებითი პუნქტები ხაზგასმულია და შეჯამებულია სულის მიერ მე-7-დან 11-ე სტროფების „სამი ანგელოზის გზავნილების“ სახით. ეს გზავნილები მიჰყვება ერთმანეთს. შედეგების თანმიმდევრობა.

მე მახსენდება ეს აქ, ამ ნაწარმოების მე-2 გვერდზე ყდაზე შენიშვნის შემდეგ, ეს სამი გზავნილი ხაზს უსვამს სამ შეტყობინებას, რომლებიც უკვე გამოვლინდა სიმბოლურ გამოსახულებებში და ნიელს წიგნში და 7 და 8. მათი შეხსენება გამოცხადების მე-14 თავში., ხაზს უსვამს და დადასტურებს იმ უკიდურეს მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს მათ.

გამოსყიდული ადვენტისტები გაიმარჯვებს

მუხლი 1: „*ვხედე და აჰა, კრავი იდგა სიონის მთაზე და მასთან ერთად ას ორმოცდაოთხი ათასი [ადამიანი], რომელთაც შუბლზე ეწერა მისი სახელი და მამის სახელი.*»

„სიონის მთა“ აღნიშნავს იმ ადგილს ისრაელში, სადაც აშენდა იერუსალიმი. ეს სიმბოლოა ხსნის იმედსა და იმ ფორმას, რომელსაც ეს ხსნა მიიღებს მიწიერი და ზეციური რწმენის განსაცდელის დასასრულს. ეს პროექტი სრულდ განხორციელდება ყველფრის განახლების დროს, რაც შეეხება *დედა მიწასა და ცას* გამოცხადების 21:1-ის მიხედვით. „144,000 [ადამიანი]“ სიმბოლოა 1843-დან 2030 წლამდე არჩეულ ქრისტეს რჩეულზე, კერძოდ, ადვენტისტ ქრისტიანებზე, რომლებიც გამოცდილი, დადასტურებული და დამტკიცებული იყოს იესო ქრისტეს მიერ, რომელთა განაჩენი გამოიყენება ერთობ ღვად და ინდივიდუალურად. კოლექტიური გადაწყვეტილება განსჯის ინსტიტუტს და ინდივიდუალური განსჯა ეხება თითოეულ არსებას. „

144000 [ა და მიაწი] “წარმოადგენს იესო ქრისტეს მიერ არჩეულად დენტიის ტური რწმენის მიმდევრებს შორის არჩეულს. ეს რიცხვი მკაცრად სიმბოლურია და შერჩეულთა რეალური რაოდენობა ღმერთის მიერ ცნობილ და დაცულ საიდუმლოა. მათი შერჩევის მიზეზი შეგვიძლია გავიგოთ შემოთავაზებულ სურათის განმარტებიდან. "მათ შუბლზე", მათი ნებისა და აზრების სიმბოლო, "კრავის სახელო", იესო და "მისი მამის", ძველ აღიარებაში გამოცხადებულ ღმერთი, არის წარწერა. ეს ნიშნავს, რომ მათი პოვნის და გაამრავლეს ღმერთის ხატი, რომელიც შემოქმედმა ღმერთმა მისცა პირველად მიაწის ცოდვის წინ, როცა ჩამოაყალიბა და სიცოცხლე მისცა; და ეს სურათი მისი პერსონაჟია. ისინი წარმოადგენენ ნაყოფს, რომელიც ღმერთს სურდა მიეღო იესო ქრისტეში მისი ერთადერთი ერთგული რჩეულს ცოდვების გამოსყიდვით. როგორც ჩანს, არჩეულ რჩეულთა შუბლზე, ან მათ სულში, მათი აზრი და მათი ნება ანაპოვნის გამოცხ.7:3-ის ღმერთის ბეჭედი, ან დეკალოგის მეოთხე მცნების შაბათი და განუყოფელი პერსონაჟი. კრავის იესო ქრისტესა და მისი გამოცხადების შესახებ ძველ აღიარებაში, როგორც მამა, ღმერთის შემოქმედი. ამრიგად, ჭეშმარიტი ქრისტიანული სარწმუნოება არ ეწინააღმდეგება ძესა და მამას მიმაგრებულ რელიგიურ ნორმებს, როგორც მამას რომაული კვირას მიმდევრები ამტკიცებენ, თუ სიტყვითა რა, მაინც მოქმედებით.

ლექსი 2: „და გავიგონე ხმა ზეციდან, ვითარცა ხმა მრავალ წყლსა, ვითარცა ხმა დიდი ქუხილსა; და ხმა, რომელიც გავიგონე, ჰგავდა არფისტებს, რომლებიც უკრავდნენ არფებზე.“

ამ ლექსში ნახსენები ურთიერთგამორიცხავი პერსონაჟები სინამდვილეში ერთმანეთს ავსებენ. "დიდი წყლები" სიმბოლოა უამრავი ცოცხალი არსების, რომლებიც გამოხატვისას იღებენ "დიდი ჭეჭა-ქუხილს" სახეს. პირიქით, „არფის“ გამოსახულებით ღმერთი ავლენს სრულყოფილ ჰარმონიას, რომელიც აერთიანებს მის გამარჯვებულ არსებებს.

მუხლი 3: „და მღეროდნენ ახალ სიმღერა ტახტის, ოთხი ცოცხალი არსებისა და უხუცესების წინაშე. და ვერავინ ისწავლს სიმღერა, გარდა ას ორმოცდა ოთხი ათასისა, რომლებიც გამოისყიდეს მიწიდან.“

ღმერთი ადასტურებს და ხაზს უსვამს აქ 1843-44 წლებში დამკვიდრებულ „ადენტიის ტური“ რწმენის ძალაზე მაღალ განწმენდას. მისი არჩეული წარმომადგენლები გამოირჩევიან სხვა სიმბოლური

ჯგუფებისგან; " ტახტი, ოთხი ცოცხალი არსება და უხუცესები "; ეს უკანასკნელი აღნიშნავს ყველგამოსყიდულს დედა მიწაზე მცხოვრები გამოცდილებიდან. მაგრამ ღვთაებრივი გამოცხადება, რომელსაც „გამოცხადება“ ჰქვია, მიზნად ისახავს მხოლოდ ორი ათასი წლის ქრისტიანულ სარწმუნოებას, რომელსაც დანის 8:14 დადგენილება ჰყოფს ორ თანმიმდევრულ ეტაპად. 1843-1844 წლამდე არჩეულთა სიმბოლო იყო 12 „უხუცესი“ რევ.4:4-ში მოყვანილო „ 24 “ -დან . დანარჩენი 12 " უხუცესი " არის ადვენტიისტი " 12 ტომი " " დალუქული " 1843-44 წლებში Rev.7:3-8-ში .

ლუქსი 4: „ ესენი არიან, ვინც არ შეიბიძგა თავი ქალებით, რადგან ისინი ქალებით არიან; ისინი მიჰყვებიან კრავს, სადაც ის მიდის. ისინი გამოისყიდნენ ადამიანთა შორის, როგორც პირველნაყოფი ღვთისა და კრავისათვის; »

ამ ლუქსის სიტყვები მხოლოდ სულიერი გაგებით გამოიყენება; სიტყვა „ ქალები “ აღნიშნავს ქრისტიანულ ეკლესიებს, რომლებიც დაეცა განდგომილებაში მათი წარმოშობის დღიდან, როგორცაა რომაული კათოლიკური რწმენა, ან 1843-44 წლადან, პროტესტანტული რწმენისთვის და 1994 წლადან, ინსტიტუციური ადვენტიისტიური რწმენისთვის. ნახსენები „ ბინძურება “ მიზნად ისახავს ცოდვას, რომელიც გამოწვეულია ღვთიური კანონის დარღვევით და რომლის „ ანაზღაურება სიკვდილია “, რომ.6:23-ის მიხედვით. იესო ქრისტემ ცოდვის პრაქტიკისგან მათი გადასარჩენად განწმინდა სიმბოლური „ 144000 [ადამიანი] “. მათი „ ქალებულება “ ასევე სულიერია და ის მათ „სუფთა“ არსებებად ასახელებს, რომელთა სამართლანობა გათეთრდა იესო ქრისტეს მიერ მათი სახელთ დაღვრილ სისხლთ. ცოდვისა და მისი ბილწობის მემკვიდრეებმა, ისევე როგორც ადამისა და ევას ყველ შთამომავალმა, იესო ქრისტეს მიერ აღიარებულმა რწმენამ სრულყოფილად „განწმინდა“ ისინი. მაგრამ იმისათვის, რომ ეს რწმენა ეფექტური იყოს იესო ქრისტეს მიერ, ეს განწმინდა უნდა იყოს რეალური და დაკონკრეტებული მათ „ საქმეში “. აქედან გამომდინარე, ეს გულისხმობს ცრუქრისტიანულ ან ებრაულ ან, უფრო ფართოდ, მონოთეისტური რელიგიებიდან მემკვიდრეობით მიღებულ ცოდვების მიტოვებას. და თავის წინასწარმეტყველურ გამოცხადებაში ღმერთი განსაკუთრებით მიზნად ისახავს დროის წესრიგის

შეუსრულებლობას, რომელიც მან დაადგინა დედამიწისა და მისი ციური სისტემის შექმნის პირველი კვირიდან.

ახალ სიმღერის სიმღერის "იმიჯის მიღმა დგას სპეციფიური გამოცდილება, რომელსაც მხოლოდ „144,000 [ა და მიაწი]“ განიცდის. „მოსეს სიმღერის“ შემდეგ, რომელიც ზეიმობდა ეგვიპტიდან დიდეზული გასვლას, ცოდვის სიმბოლოს, „სიმღერა“ „144000“ არჩეულთა „სიმღერა“ აღნიშნავს მათ ცოდვისაგან განთავისუფლებას, რადგან ისინი დაემორჩილნენ დანის განკარგულებას.8:14 და თანამშრომლობდნენ მათში. განწმენდა სურდა და მოითხოვა ღმერთმა 1843-44 წლადან. ამ დღეს ციური ხილვა იხსენებდა გოლგოთას ჯვარზე იესო ქრისტეს სიკვდილთ დასრულებულცოდვას განწმენდას. ეს გზავნილი იყო როგორც საყვედური, ასევე სწავლება, რომელიც ღმერთმა წარუდგინა პროტესტანტ მორწმუნეს, რომელიც იყო რომაული კვირას და მისი ზოგიერთი სხვა ცრუ ცოდვის მემკვიდრე. ებრაული რიტუალების ტიპოლოგიაში, ეს "ცოდვას განწმენდა" იყო რელიგიური დღესასწაული შემოდგომაზე, რომლის დროსაც მოკლული თხის სისხლი მიჰქონდათ უწმინდეს ადგილს ამ მიუწვდომელ ადგილს მოწყალების საყდარზე, რომელიც აკრძალულია დანარჩენისთვის. წელწადის დრო. ამ თხის სისხლი, ცოდვის სიმბოლური გამოსახულება, იწინასწარმეტყველებს იესო ქრისტეს სისხლს, რომელიც თავად გახდა მისი რჩეულის ცოდვების მატარებელი, რათა მათნაცვლდმოეხდინა სასჯელი, რომელიც მათიმსახურებდნენ; თავად იესო ცოდვად შეიქნა. ამ ცერემონიაში თხა წარმოადგენს ცოდვას და არა ქრისტეს, რომელიც მას ატარებს. ეს არის მღვდელმთავრის ფიზიკური გადაადგილება უფლებამოსილ წმინდა ადგილადან აკრძალულ უწმინდეს ადგილს მთელი წლის განმავლობაში, რასაც ეს ლექსი მიაწინებებს, როდესაც ამბობს: "ისინი მიჰყვებიან კრავს, სადაც ის მიდის". 1844 წლის 23 ოქტომბრის ხილვაში ამ სცენის გახსენებით, ქრისტეს სულმა თავის არჩეულ უგონო მემკვიდრეებს შეახსენა მოძღვრების სიცრუე, ცოდვის აკრძალვა. ამგვარად, 1844 წლადან ნებაყოფლობითი წარმოშობის ცოდვა, რაც რომაული კვირას შემთხვევაა, ღმერთთან ურთიერთობას შეუძლებელს ხდის და მიტოვებული ცოდვა საშუალებას ამლევს ამ ურთიერთობის გაფართოებას, რაც დაინტერესებულ რჩეულს მიჰყავს მისი განწმენდის სრულყოფამდე. გამოცხადებული

ღვთაებრივი ჭეშმარიტების მიღება, გაგება და ამოქმედება.

ისინი განიხილეს როგორც „პირველ ნაყოფად ღვთისა და კრავისთვის“, ისინი წარმოადგენენ საუკეთესოს, რაც ღმერთმა აღმოაჩინა მიწიერ რჩეულთა შერჩევისას. ებრაული ტულა ლეზში "პირველ ნაყოფი" გამოცხადდა "წმინდად". ამ ცხოველური ან ბოსტნეულს პირველი ხილს შეთავაზება ღმერთს ჰქონდა დაცული, რათა პატივი მიეგო მას და აღენიშნა ადამიანური მაღლოერება მისი სიკეთისა და გულუხვობის მიმართ. სხვა მიზეზი, ფაქტობრივად, „წმინდა პირველ ნაყოფისთვის“, არის მათ მიერ სრულად გამოცხადებულ ღვთაებრივი სინათლის მიღება, რადგან ისინი ცხოვრობენ აღსასრულის დროში, სადაც გამოცხადებულ სინათლე აღწევს თავის აპოგეას, მის სულიერ ზენიტს.

ლექსი 5: „და არ იპოვეს სიცრუე მათ პირში, რადგან ისინი უმწიკველოები არიან.“

ჭეშმარიტად რჩეულს, ახალშობილს ჭეშმარიტების გან დაბადებულს, შეუძლია მხოლოდ „ტყუილს“ სიმულაციო, რომელშიც სიამოვნებას ვერ პოულობს. ტყუილი საზიზღარია, რადგან მას მხოლოდ მავნე შედეგები მოაქვს და კარგად ადამიანებს ტანჯავს. ის, ვისაც სჯერა „ტყუილს“, მაშინ განიცდის იმედაცრუების ტკივილს, მოტყუების სიმწარეს. ქრისტეს მიერ არჩეულს ვერავინ ახარებს თავისი მოყვასის ცდუნებას და მოტყუებას. მეორე მხრივ, ჭეშმარიტება ამშვიდებს, ის დადებითად ამყარებს ურთიერთობას ჭეშმარიტ ძმებთან, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, ღმერთთან, შემოქმედთან და ჩვენი ხსნის გამომსყიდველთან, რომელიც აცხადებს და ამაღლებს თავის სახელს, როგორც „ჭეშმარიტების ღმერთს“. ამგვარად, აღარასრულებენ დოქტრინა ლურცოდვას, გამოცხადებულ ჭეშმარიტების მორჩილებით, რჩეულები განიხილება „გაუმაართლებლად“ თავად ჭეშმარიტების ღმერთის მიერ.

შეტყობინება პირველ ანგელოზის გან

ლექსი 6: „ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც დაფრინავდა შუა ცაში, რომელსაც ჰქონდა მარადიული სახარება, რათა ექადაგა იგი დედამიწაზე მცხოვრებთ ყველ ერს, ყველ ტომს, ყველ ენას და ყველ ხალხს.“

„სხვა ანგელოზი“ ან სხვა მაცნე ქადაგებს სრულ ღვთაებრივ შუქს, რომელიც სიმბოლოა „შუა ცის“ ან

მზის ზენიტით. ეს სინათლე დაკავშირებულია იესო ქრისტეს მიერ მოტანილ „სახარებას“ ან „სასიხარულო ცნობას“ ხსნის შესახებ. მას „მარადიულს“ უწოდებენ, რადგან მისი გზავნილი ავთენტურია და დროთა განმავლობაში არ იცვლება. ამგვარად, ღმერთი ადასტურებს, რომ იგი შეესაბამება იმას, რაც იესო ქრისტეს მოციქულებს ასწავლდნენ. ჭეშმარიტების ეს დაბრუნება 1843 წლადან მოვიდა რომაული კათოლიკური სარწმუნოებიდან მემკვიდრეობით მიღებულ მრავალ დამახინჯების შემდეგ. გამოცხადება უნივერსალურია და ნიელს 12:12-ში წარმოადგენილ გზავნილს ანალოგიით, რომელიც ავლენს ადვენტისტების მოღვაწეობის ღვთაებრივ კურთხევას. „მარადიული სახარება“ აქ მოხსენიებულია რწმენის ჭეშმარიტი ნაყოფის ასპექტში, და ნიელს 8:14-ის ბრძანებულებით გამოვლენილ ღვთაებრივი მოთხოვნის შესაბამისად. წინასწარმეტყველური სიტყვისადმი ინტერესი ნორმის კანონიერი ნაყოფია „მარადიული სახარება“.

ლუქსი 7: „მან დიდი ხმით თქვა: გეშინოდეთ ღვთისა და განადიდეთ მას, რადგან მოვიდა მისი განკითხვის ჟამი; და თყვანი ეცით მას, ვინც შექმნა ცა და მიწა და ზღვა და წყლის წყაროები.“

მე-7 სტროფში პირველი ანგელოზი გამოხსნა შაბათის დარღვევას, რომელიც ადიდებს, ღვთაებრივ დეკალოგში, შემოქმედი ღმერთის დიდებას. ამრიგად, მან მოითხოვა მისი აღდგენა 1844 წლის ოქტომბრიდან, მაგრამ მისი დანაშაული პროტესტანტებს და დანაშაულს 1843 წლის გაზაფხულადან.

შეტყობინება მეორე ანგელოზისგან

ლუქსი 8: „და მეორე ანგელოზი მოჰყვა და თქვა: დაეცა დიდი ბაბილონი, მან ყველს ერი დაასვა თავისი სიძვის რისხვის ღვინით.“

მე-8 სტროფში მეორე ანგელოზი ავლენს რომის პაპის კათოლიკური ეკლესიის უზარმაზარ დანაშაულს, რომელმაც აცდუნა და მოატყუა კაცები კონსტანტინე I-ის წარმართულ „მზის დღეს“ და არქვეს ლთინური მონტაჟის „უფლის დღის“ თარგმანის მიხედვით. არის მისი „კვირის“ წარმოშობა: dies dominica. ორჯერ გამეორებული გამოთქმა: „დიდი ბაბილონი დაეცა, დაეცა“, ადასტურებს, რომ მისთვის და მათთვის, ვინც მას მემკვიდრეობით იღებს, ღვთაებრივი მოთმინების დრო საბოლოოდ დასრულდა. ინდივიდუალურად, მოქცევა შესაძლებელია, მაგრამ

მხოლოდ ნაყოფის, ან მონანიების „საქმეების“ გამოუმუშავების ფასად.

შეხსენება: „*დაეცა*“ ნიშნავს: ის აიღო და დაამარცხა ჭეშმარიტების ღმერთის მიერ, როგორც ქალქი ჩავარდება მტრის ხელში. ის ამალღებს და ანათებს 1843 წელს შემდეგ, 1844-დან 1873 წლამდე, მისი ერთგული მეშვიდე დღის ადვენტიისტი მსახურებისთვის, „*საიდუმლო*“, რომელიც მას ახასიათებს Rev.17:5-ში. მისი ტყუილს მაცდუნება კარგავს ეფექტურობას.

მე-8 სტროფში, წინა გზავნილებში მიღებული გადაწყვეტილება და დასტურებულია საშინელი გაფრთხილებით. დასვენების დღის შეგნებული და ნებაყოფლობით არჩევანი, რომელიც დაწესდა კონსტანტინე I-ის მიერ 321 წელს, 1844 წლიდან, ამბობებულს, რომლებიც ამას ამართლებენ, პასიურს ხდის უკანასკნელი სამსჯავროს *მეორე სიკვდილს ტანჯვის ღვთაებრივი დაგმობის მიმართ კვირას ბრალდების შესანიღბად ღმერთი მალვს მას სამარცხვინო* „*ნიშნის*“ სახელთ, რომელიც ეწინააღმდეგება მის საკუთარ ღვთაებრივ „*ბეჭედს*“. ადამიანური ავტორიტეტის ეს ნიშანი, რომელიც კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს მის დროის წესრიგს, წარმოადგენს უზარმაზარ აღშფოთებას, რომელიც ღირს მის მიერ დასასჯელდ. და გამოცხადებულ სასჯელს, ფაქტობრივად, საშინელი იქნება: „*მას ტანჯავს ცეცხლთა და გოგირდით*“, რომელიც გაანადგურებს აჯანყებულებს, მაგრამ მხოლოდ უკანასკნელი განკითხვის მომენტში.

შეტყობინება მესამე ანგელოზისგან

ლუქსი 9: „*და მეორე, მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ და ამბობდა დიდი ხმით: თუ ვინმე თაყვანს სცემს (თაყვანს სცემს) მხეცს და მის გამოსახულებას და მიიღებს ნიშანს შუბლზე ან ხელზე,*“

ამ მესამე გზავნილს შემავსებელი და თანმიმდევრული ბუნება ორ წინასთან, მითითებულია ფორმულთ „*მათ მოჰყვა*“. „*ხმა ძალს ხმა*“ დასტურებს მის გამომცხადებლს ძალთან მალაღ ღვთაებრივ ავტორიტეტს.

დედა მიწიდან ამომავალი მხეცის“ მმართველობას და რომლებიც იღებენ და პატივს სცემენ, მათი მორჩილებით, კვირას, მისი

ავტორიტეტის „ნიშანს“, ციტირებულია 13-ში: 16 რაც, ამჟამად, მთელი ქრისტიანული მოსახლეობაა.

ნიშნის "პირდაპირი წინააღმდეგობა" ღვთის ბეჭედთან, ანუ პირველი დღის კვირადან მეშვიდე დღის შაბათამდე, დასტურდება იმით, რომ ორივე მიიღება "წინა", სავარძელში. ნება, რევ. 7:3 და 13:16-ის მიხედვით. გაითვალისწინეთ, რომ „ღმერთის ბეჭედი“ Rev. 7:3-ში ხდება Rev. 14:1-ში: „კრავის სახელი და მისი მამის სახელი“. „ხელზე“ მიღებას განმარტავს ეს მუხლები კან. 6:4-დან 9-მდე:

„მისმინე ისრაელო! იაჰვე, ჩვენი ღმერთი, ერთადერთი იაჰვეა. შეიყვარე უფალო შენი ღმერთი მთელი გულით, მთელი სულით და მთელი ძალით. და ეს მცნებები, რომლებსაც დღეს გაძლევ, შენს გულში იქნება. ჩაუნერგეთ ისინი თქვენს შვილებს და ისაუბრებთ მათზე სახლში ყოფნისას, სამოგზაუროდ წასვლისას, და წოლისას და ადგომისას. შეაკრა ისინი ხელზე ნიშნად და თვალბს შორის წინა ზოლები იქნება. და წერე ისინი შენი სახლის ბოძებზე და კარებზე.“ ხელ ” ნიშნავს მოქმედებას, პრაქტიკას და ” ფონტს ”, აზროვნების ნებას. ამ მუხლის სული ამბობს: „გიყვარდეს უფალო, შენი ღმერთი მთელი გულით, მთელი სულით და მთელი ძალით“; რასაც იესო მოჰყავს მათე 22:37-ში და რომელსაც ის წარმოაჩენს, როგორც „პირველ და უდიდეს მცნებას“. მაშასადამე, არჩეული ჩინოვნიკები, რომლებსაც აქვთ „ღვთის ბეჭედი“ უნდა აკმაყოფილებდნენ ამ სამ კრიტერიუმს: „გიყვარდეს ღმერთი მთელი გულით“; პატივი მიაგოთ მას პრაქტიკაში შაბათის დასვენების წმიდა მეშვიდე დღეს; და გონებაში ჰქონდა „კრავის სახელი“ იესო ქრისტე და მისი მამის სახელი „იაჰვე“. „და მისი მამის სახელს“ მითითებით, სული დასტურებს ღვთის ათი მცნებისა და მცნებებისა და წეს-ჩვეულებების და მორჩილების აუცილებლობას, რომლებიც ხელს უწყობენ რჩეულთა სიწმინდეს ძველაღთქმაში. ჯერ კიდევ თავის დროზე მოციქულმა იოანემ დაადასტურა ეს 1 იოანეს 5:3-4-ში:

„რადგან ეს არის ღვთის სიყვარული, მისი მცნებების დაცვა. და მისი მცნებები არ არის მტკივნეული, რადგან რაც ღვთისგან არის შობილი, სძლევს სამყაროს; და გამარჯვება, რომელიც იმარჯვებს მსოფლოში, არის ჩვენი რწმენა.“

ლუქსი 10: „ისიც დალევს ღვთის რისხვის ღვინოს, ურევოდ დაღვრილი მისი რისხვის თასში და დაიტანება ცეცხლთა და გოგირდით წმიდა ანგელოზებისა და კრავის წინაშე.“

ღვთის რისხვა სავსებით გამართლებია, რადგან ისინი, ვინც „*მხეცის ნიშანს*“ იღებენ, პატივს სცემენ ადამიანურ ცოდვას, როცა ითხოვენ იესო ქრისტეს სიმართლეს. Rev.6:15-17-ში სულმა წარმოადგინა მათი საბოლოო დაპირისპირების შედეგები იესო ქრისტეს დამანგრეველმართა ღრისხვასთან.

უაღრესად მნიშვნელოვანი შენიშვნა : ამ ღვთაებრივი რისხვის უკეთ გასაგებად, უნდა გვესმოდეს, რატომ იწვევს წმინდა შაბათის უგულბეწყოფა ასე დიდად ღვთის რისხვას. არის სანატრელო ცოდვები, მაგრამ ბიბლია გვაფრთხილებს სულწმიდის წინააღმდეგ ჩადენილ ცოდვის შესახებ და გვეუბნება, რომ აღარ არსებობს მსხვერპლ ღვთიური მიტევების მისაღებად. მოციქულთა დროს ამ ტიპის ცოდვის ერთადერთი მაგალითი, რომელიც მოგვცეს, იყო მოქცეული ქრისტიანის მიერ ქრისტეს უარყოფა. მაგრამ ეს მხოლოდ მაგალითია, რადგან სინამდვილეში სულწმიდის გმობა გულისხმობს ღვთის სულს მიერ მიცემულ ჩვენების უარყოფას და უარყოფას. ადამიანების დასარწმუნებლად და სწავლების მიზნით, სულმა შთააგონა ბიბლიის წმინდა წერილები. ამიტომ, ვინც ედავება ბიბლიაში სულს მოწმობას, უკვე ღვთის სულს გმობას სჩადის. განა ღმერთს შეუძლია უკეთ გაამჟღავნოს თავისი ნება, ვიდრე ბიბლიისა და მისი წერილებისკენ მოწოდებულთა მიყვანა? შეუძლია თუ არა მას უფრო ნათლად გამოხატოს თავისი ნება, თავისი აზრები და თავისი სუვერენული გადაწყვეტილება? მე-16 საუკუნეში გიბლის^გ ეს ზიზღი, რომლის წინააღმდეგაც მან ომი დაიწყო, რომაული კათოლიკური რელიგიის მიმართ ღვთის მოთმინების საბოლოო დასასრული იყო; მისი მოთმინების დასასრული დოქტრინის მიმართ, რომელიც მან არასოდეს აღიარა. შემდეგ, 1843 წელს, წინასწარმეტყველური სიტყვის ზიზღით დასრულდა პროტესტანტული რწმენის მიღება მისი მრავალვარი ფორმით, რომაული კვირას მემკვიდრეები, ანუ „*მხეცის ნიშანი*“. და ბოლოს, თავის მხრივ, ადვენტიზმმა ჩაიდინა გმობა სულწმიდის წინააღმდეგ, უარყო საბოლოო წინასწარმეტყველური გამოცხადება, რომელიც იესომ წარუდგინა მას თავისი თავმდაბალი მსახურის მეშვეობით, რომელსაც მე განსახიერებელი ვარ; გმობა, რომელიც დადასტურდა დაგამლერდა 1995 წლიდან მოყოლებული საკვირაო დამკვირვებლებთან მათი ალიანსით. სულს გმობა ყოველ ჯერზე ღვთისგან იღებს სამართლიან პასუხს, რასაც იმსახურებს; პირველ და

„ მეორე სიკვდილს “ სამართლიანი სასჯელი, რომელიც დადს ტურებულა ამ მე-10 მუხლში.

ლექსი 11: „ და მათი ტანჯვის კვამლი ადის უკუნითი უკუნისამდე; და არაქვთ მოსვენება დღე და ღამე, ვინც თავიანთს სცემენ მხეცს და მის ხატებას და ვინც მიიღებს მისი სახელის ნიშანს. »

„ კვამლი “ იქნება მხოლოდ უკანასკნელი განკითხვის დროს, იმ საათში, როდესაც მეამბოხე დაცემული „იტანჯებიან ცეცხლსა და გოგირდში“ გამოცხადების 19:20 და 20:14 „ცეცხლის ტბის“; ეს, მეშვიდე ათასწლეულის ბოლოს. მაგრამ უკვე ამ საშინელ მომენტამდე, იესო ქრისტეს დიდებულ და ბრუნების საათი და დასტურებს მათ საბოლოო ბედს. ამ ლექსის გზავნილი ეხება „ დასვენების “ საკითხს. თავის მხრივ, რჩეულები ყურადღებიანი არიან ღვთის მიერ განწმენდილი განსვენების დროს, მაგრამ დაცემულს არაქვთ იგივე საზრუნავი, რადგან ისინი არამლევინ საღვთო განცხადებებს იმ მნიშვნელობასა და სერიოზულობას, რასაც იმსახურებენ. ამიტომ, მათი ზიზღის საპასუხოდ, საბოლოო სასჯელს ჟამს, ღმერთი არ მისცემს მათ მოსვენებას მათი ტანჯვის შესამსუბუქებლად.

ლექსი 12: „ ეს არის წმინდანთ მოთმინება, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას. »

სიტყვები " მოთმინება ან მოთმინება " ახასიათებს ღვთაებრივი მესიის იესოს ჭეშმარიტ წმინდანებს 1843-44 წლებში მის დიდებაში და ბრუნებამდე. ამ მუხლში „ მამის სახელ “ 1 მუხლადან ხდება „ ღვთის მცნებები “ და „ კრავის სახელ “ შეიცვალა „ იესოს რწმენით “. შეიცვალა პრიორიტეტების რიგიც. ამ მუხლში სული მოჰყავს ჯერ „ ღვთის მცნებებს “ და მეორე „ იესოს რწმენას “; რომელიც ისტორიულ და ღირებულების დონეზე არის ღვთის მიერ დამტკიცებულ წესრიგი მის ხსნის პროექტში. 1 ლექსმა პრიორიტეტი მიანიჭა „ სახელს კრავი " 144000 " არჩეულ ქრისტიანულ რწმენასთან დასაკავშირებლად.

ლექსი 13: „ და გავიგონე ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: დაწერე: ნეტარ არიან ამიერიდან მკვდრები, რომლებიც კვდებიან უფაღში! დიახ, ამბობს სული, რათა დაისვენონ თავიანთი შრომისგან, რადგან მათი საქმეები მათ მიჰყვებათ »

გამოთქმა „ ამიერიდან “ იმსახურებს დეტალურ ახსნას, რადგან ის ძალიან მნიშვნელოვანია. რადგან ის მიზნად ისახავს 1843 წლის გაზაფხულისა და 1844

წლის შემოდგომის თარიღს, რომელშიც, შესაბამისად, ძალში შედის დანიელს 8:14 და დენილუბა და უილამ მილერის მიერ ორგანიზებული ორი ადვენტიისტური სასამართლო პროცესი დასრულდა.

დროთა განმავლობაში, ოფიციალურმა ინსტიტუციურმა ადვენტიზმმა მხედველობიდან დაკარგა ამ ფრაზის "ახლ" მნიშვნელობა. მხოლოდ ადვენტიისტური რწმენის დამფუძნებელ პიონერებს ესმოდათ 1843 წლის შაბათის შესახებ ღვთის მოთხოვნის შედეგები. მეშვიდე დღის ამ პრაქტიკის მისაღებად მათ მიიწვიეს იმის გაგება, რომ მანამდე პრაქტიკული კვირა იყო დმერთის დაწყებულ. მათ შემდეგ მემკვიდრეობით მიღებული ადვენტიზმი გახდა ტრადიციული და ფორმალისტური, ხოლო მიმდევრებისა და მასწავლებლების აბსოლუტური უმრავლესობისთვის კვირა და შაბათი უსამართლოდ მოთავსდა თანასწორობის დონეზე. წმინდასა და ჭეშმარიტი სიწმინდის გრძნობის დაკარგვამ გამოიწვია უინტერესობა წინასწარმეტყველური სიტყვისა და მესამე ადვენტიისტური გზავნილის მიმართ, რომელიც მეგამოვიტანე 1983-1994 წლებში. მას შემდეგ, რაც ეს ზიზღი გამოვლენდა საფრანგეთში ადვენტიზმში, ინსტიტუტი ადვენტიისტური სამყარო ალანსში შევიდა. ეკუმენური კლნი 1995 წელს, მისი უდიდესი წყევლსთვის. მე-10 სტროფში „ტანჯვის“ მუქარა თავის მხრივ მას ეხება გამოთქმის „ობიც და ლვს“ წინადადებით; 1994 წლდან ინსტიტუციონალური ადვენტიზმი, პროტესტანტული რწმენის შემდეგ, გაასამართლეს და დამო 1843 წლდან.

როგორც ეს მუხლო გვთავაზობს, დანიელს 8:14-ის ბრძანებულება იწვევს 1843 წლის პროტესტანტი ქრისტიანების გამოყოფას ორ ბანაკად, მათ შორის ადვენტიისტთა ჯგუფის ჩათვლთ, ნეტარების მომხმარებლებმა გამოთქვეს: „კურთხეულნი არიან მკვდრები, რომლებიც იღუპებიან უფაღში!“". რათქმაუნდა, იესომ „ლოდიკეაში“ გამოაცხადა, რომ აპირებდა მის „ღებინებას“, ადვენტიისტური ინსტიტუტი, ქრისტეს ოფიციალური მაცნე 1991 წელს, სინათლს ოფიციალური უარყოფის თარიღს, სახელწოდებით „შიშველო“, ვეღარ ისარგებლებს. ამ ნეტარებისგან.

მოსავლეს დრო

ლექსი 14: „დავიხედე და აჰა, იყო თეორი ღრუბელი, და ღრუბელზე იჯდა კაცის ძევით, თავზე ოქროს გვირგვინი ჰქონდა, ხელში კი ბასრი ნამგალო.“

ეს აღწერა აღმრავს იესო ქრისტეს მისი დიდებულ და ბრუნების მომენტში. „თეორი ღრუბელი“ იხსენებს მისი წასვლსა და ზეცაში ამაღლების პირობებს, რომელიც განიცადა ორიათასი წლთა დრე. „თეორი ღრუბელი“ აღნიშნავს მის სიწმინდეს, მისი „ოქროს გვირგვინი“ სიმბოლოა მის გამარჯვებულ რწმენას, ხოლო „ბასრი ნამგალო“ გამოსახავს ღვთის „გამჭრელ სიტყვას“ ებრაელუბიდან 4:12, შესრულებული „მისი ხელით“.

ლექსი 15: „და გამოვიდა ტაძრიდან სხვა ანგელოზი და ხმამაღლ შესძახა ღრუბელზე მჯდომს: გამოატრიალე შენი ნამგალო და მოიმ; რამეთუ მოვიდა ჟამი მოსავლსა, რამეთუ მომწიფდა მოსავალო მიწისა.“

მოსავლს „ასპექტით, როგორც თავის იგავში, იესო იხსენებს, რომ ამ დროს დადებოდა დრო „ხორბალო ხორბალოსაგან“. მისი გამოცხადების საშუალებით ის გვაიმულებს აღმოვაჩინოთ ეს თემა, რომელიც ჰყოფს ორ ბანაკს: რჩეულთა შაბათს და დაცემულთა კვირას, რადგან ამ რელიგიური სახელის უკან იმალება წარმართული მზის ღვთაების თაყვანისცემა და ავტორიტეტი. და მიუხედავად ადამიანთა დროის ევოლუციისა, ღმერთი აგრძელებს მას შეხედვას, თუ რა არის სინამდვილეში მისთვის. კაცთა განსხვავებული აზრი არახდენს გავლენას მის განსჯაზე; თავისი დროის მიხედვით, პირველი დღე პროფანულია, ის ვერანაირად ვერ მიიღებს ღვთაებრივ სიწმინდეს. ეს დაკავშირებულია მხოლოდ წმიდა მეშვიდე დღეს თავისი დროის თანმიმდევრობით, რომელიც ამოტვიფრულია მარადიული მიწიერი დროის დასაწყისიდან; ეს 6000 მზის წლის განმავლობაში.

ლექსი 16: „და ღრუბელზე მჯდომმა დაყარა თავისი ნამგალო მიწაზე. და მიწა მოიკრიფა.“

სული ადასტურებს „დედამიწის მოსავლს“ მომავალ შესრულებას. ქრისტე მაცხოვარი და შურისმაძიებელი დაცავს მას და შეასრულებს მას იგავში გაკეთებულ განცხადებაში, მის მოციქულებს მათე 13:30-დან 43-მდე. „მოსავალო“ ძირითადად ეხება და რჩენილ რჩეულ წმინდანებს ზეცაში აღტაცებას. შემოქმედი ღმერთის ერთგული.

მოსავლს დრო (და შურისძიება)

ლექსი 17: „ და გამოვიდა სხვა ანგელოზი ზეცის ტაძრიდან, რომელსაც ასევე ბასრი ნამგალო ჰქონდა. »

თუ წინა „ანგელოზს“ ჰქონდა არჩეულთა თვის ხელსაყრელი მისია, პირიქით, ამ „სხვა ანგელოზს“ აქვს დამსჯელი მისია, რომელიც მიმართულია დაცემულ მემბოხეების წინააღმდეგ. ეს მეორე „ნამგალო“ ასევე განასახიერებს „ღვთის საჭრელ სიტყვას“, რომელიც მოქმედებდა მისი ნებით, მაგრამ არა მისი ხელთ, რადგან მოსავლს გან განსხვავებით, ყურძნის მოსავლს თვის გამოთქმა „მის ხელში“ არ არსებობს. ამიტომ სადამსჯელო მოქმედება და ევალება ღვთაებრივი ნების აღმასრულებელ აგენტებს; ფაქტობრივად, მისი ცდუნების მსხვერპლი.

ლექსი 18: „ სხვა ანგელოზი, რომელსაც ხელწიფება ჰქონდა ცეცხლზე, გამოვიდა სამსხვერპლოდან და ელპარაკა დიდი ხმით მას, ვისაც ბასრი ნამგალო ჰქონდა, და თქვა: გადაფურცლე შენი ბასრი ნამგალო და შეკრიბე ყურძენი ვაზი მიწისა; რადგან მწიფეა ყურძენი მიწისა. »

შემდეგ, რჩეულთა სამოთხეში აღტაცების შემდეგ, მოდის „ყურძნის რთველს“ მომენტი. ესა. 63:1-დან 6-მდე სული ავითარებს ამ სიმბოლური ტერმინით მიზანმიმართულ მოქმედებას. ბიბლიაში წითელი ყურძნის წვენს ადამიანის სისხლს ადარებენ. იესოს მიერ მისი გამოყენება წმინდა ვახშამზე ადასტურებს ამ აზრს. მაგრამ „რთველ“ დაკავშირებულია „ღვთის რისხვასთან“ და ის შეეხება მათ, ვინც უღირსად მუშაობდა მისი მსახურების საფარში, რადგან ქრისტეს მიერ ნებაყოფლობით დაღვრილ სისხლს არ იმსახურებდა მათმრავალრიცხოვან ღალტს. იმის გამო, რომ იესოს შეუძლია იგრძნოს ღალტად მათ მიერ, ვინც ამახინჯებს მის გადარჩენის პროექტს იმ ცოდვის გამართლებამდე, რომლისთვისაც მან სიცოცხლე გაიღო და ტანჯვა განიცადა, რათა შეწყდეს მისი პრაქტიკა. ამიტომ, მისი კანონის განზრახ დამრღვევებმა პასუხი უნდა აგონ მას. ბრმა სიგიჟეში ისინი წავლენ იქამდე, რომ მოინდომებენ მოკვლას თავიანთი ჭეშმარიტი რჩეულ, რათა აღმოიფხვრას დედამიწიდან მეშვიდე დღის შაბათის პრაქტიკა, რომელიც განწმინდა და მოითხოვა ღმერთმა 1843-44 წლადან. არჩეულებს არ ჰქონდათ ღმერთის უფლებამოსილება გამოეყენებინათ ძალთავიანთი რელიგიური მტრების წინააღმდეგ; ღმერთს ეს ქმედება მხოლოდ თავისთვის ჰქონდა დაცული. ”

შურისძიება ჩემია, შურისძიება ჩემია ", - განუცხადა მან თავის რჩეულებს და დადგა დრო, რომ ეს შურისძიება აღსრულდეს.

ამ მე-14 თავში, მე-17-დან 20-მდე მუხლები აღძრავს „*მოსავლს*“ ამ თემას. ცოდვილ ყურმენი მომწიფებულს დარის გამოცხადებულ, რადგან მათ თავიანთი ნაწარმოებებით სრულს დაჩვენეს მათი ნამდვილი ბუნება. მათი სისხლ ყურმნის წვენივით ჩავაღუმეღმი, როცა ყურმნის მკრეფთა ფეხებს დააჭიანურებენ.

ლექსი 19: „*და ჩამოაგდო ანგელოზმა თავისი ნამგალო მიწაზე. და შეკრიბა ვაზი მიწისა და რთველ ჩააგდო ღვთის რისხვის დიდსა წნახელში.*»

ქმედება დასტურდება ამ სცენით გამოვლენილი ამ განცხადებით. ღმერთი და რწმუნებით წინასწარმეტყველებს კათოლიკური და პროტესტანტული ამპარტავნების დასჯას. ისინი განიცდიან ღვთის რისხვის შედეგებს, რაც ილუსტრირებულა კვერთხით, რომელშიც დაკრეფილ ყურმენი დამსხვრეულთა ფეხებით იჭყლოტება.

ლექსი 20: „*და საწნახელი გათელს ქალქიდან; და სისხლ გამოვიდა თოფიდან, თუნდაც ცხენების ლგამდე, ათს ექვსას სტადიონზე.*»

ესა.63:3 აკონკრეტებს: „*მარტო ვიყავი საწნახელზე; არავინ იყო ჩემთან ერთად.*“ რთველასრულებს ბაბილონის დიდი ქალქის სასჯელს გამოცხ.16:19-ში. მან აავსოთასი ღვთიური რისხვით, რომელცახლუნდა დალოს მირამდე. „*საწნახელი ქალქგარეთ გაიარა*“, ანუ უკვე ზეცაში აყვანილი რჩეულების გარეშე. იერუსალიმში სიკვდილთ მსჯავრდებულთა სიკვდილთ დასჯა ხორციელდებოდა წმინდა ქალქის კედლების მიღმა, რათა არ გაეზილწებინათ იგი. ეს იყო იესო ქრისტეს ჯვარცმასთან დაკავშირებით, რომელც ამ გზავნილს მეშვეობითახსენებს ფასს, რომელცუნდა გადაიხადოს მათთვის, ვინც არაფასებდა მის სიკვდილს. დადგა დრო, რომ მისმა მტრებმა თავის მხრივ დაღვრიონ სისხლთავიანთი მრავალ ცოდვის გამოსასყიდად. „*და თხრილდა სისხლ წამოვიდა ცხენების ნაკვთებამდე.*“ რისხვის სამიზნეები არიან ქრისტიანი რელიგიური მასწავლებლები და ღმერთი მათ მოიხსენიებს იმ „*ნაწიბურის*“ გამოსახულებით, რომელსაც მხედრები აყენებენ „*ცხენების პირში*“, რათა მათ მიმართონ. ეს სურათი შემოთავაზებულა იაკობის 3:3-ში, რომლის თემა სწორედ: რელიგიური მასწავლებლები. მე-3 თავის

დასაწყისში ჯეიმსი აკონკრეტებს: „*მძებო, თქვენგან ბევრმა არ დაიწყოს სწავლება, რადგან იცით, რომ უფრო მკაცრად განვსჯით*“. „*მოსავლს*“ მოქმედება ამართლებს ამ ბრძნულ გაფრთხილებას. „*ცხენების ნაკვეთებამდე*“ მითითებით, სული ვარაუდობს, რომ კვერთხი ეხება, პირველ რიგში, „*დიდი ბაბილონის*“ რომაულ კათოლიკურ სამღვდელეობას, მაგრამ ის ვრცელდება პროტესტანტ *მასწავლებლებზე*, რომლებიც 1843 წლადან „*დამანგრეველ*“ იყენებენ. წმინდა ბიბლია სულიწმიდის ბრალდების მიხედვით გამოცხადებაში 9:11. აქ ჩვენ ვხვდებით გამოცხადების 14:10-ში მოცემულ გაფრთხილების გამოყენებას: „*ისიც დალევს ღვთის რისხვის ღვინოს, დაღვრილ მისი რისხვის თასში...*“.

გზავნილისთვის "ათას ექვსას სტადიონზე მეტი", წინა გზავნილის თანმიმდევრობით, სასჯელ ვრცელდება რეფორმირებულ სარწმუნოებაზე მე-16 საუკუნის დასაწყისში, რომელზეც რიცხვი 1600 მიუთითებს. ეს ის დროა, როდესაც მარტინ ლუთერმა 1517 წელს დააფორმა ბრალდება კათოლიკური სარწმუნოების წინააღმდეგ. მაგრამ ასევე ამ მე-16 საუკუნეში ჩამოყალიბდა პროტესტანტული დოქტრინები "ცრუ ქრისტეს" და ცრუ ქრისტიანების შესახებ, რომლებმაც ლეგიტიმაცია მოახდინეს იესო ქრისტეს მიერ აკრძალულ ძალდობასა და მახვილზე. აპოკალიფსი გვთავაზობს ინტერპრეტაციის საკუთარ გასაღებს და ეს მე-16 საუკუნე დასახელებულია გამოცხადების 2:18-დან 29-მდე ეპოქის სიმბოლური სახელწოდებით "თიატირა". სიტყვა „სტადიონი“ ცხადყოფს მათ რელიგიურ აქტივობას, მათ მონაწილეობას იმ რბოლაში, რომლის ჯილდოც არის გამარჯვებულსთვის დაპირებულ გამარჯვების გვირგვინი. ეს არის პავლუს სწავლება 1 კორ.9:24-ში: „*არ იცით, რომ ვინც სტადიონზე დარბის, ყველს დარბის, მაგრამ ერთი იღებს პრიზს? გაიქეცი ისე, რომ მოიგო.*“ ამიტომ ზეციური მოწოდების პრიზი არანაირად არ მოიპოვება; ერთგულება და მორჩილება რწმენის ბრძოლაში გამარჯვების ერთადერთი გზაა. ის ადასტურებს ფი.3:14-ში და ამბობს: „*მე ვისწრაფვი მიზნისკენ, რათა მივიღო ღმერთის აღმავალი მოწოდების ჯილდო ქრისტე იესოში*“. „*მოსავლს*“ დროს დადასტურდება იესოს ეს სიტყვები: „*რადგან ბევრია მოწოდებულნი, მაგრამ ცოტა რჩეულნი*“ (მათ.22:14)“.

გამოცხადება 15: გამოსაცდელი პერიოდის დასასრული

" მოსავლესა და რთველს " დასრულებამდე მოდის საშინელო მომენტი, მაღლს დროის დასასრული. ის, სადაც ადამიანის არჩევანი ამოტვიფრულია დროის ქვაში, ამ არჩევანის შებრუნების შესაძლებლობის გარეშე. ამ დროს მთავრდება ქრისტეში ხსნის შეთავაზება. ეს არის იესოქრისტეს აპოკალიფსის ამ ძალან მოკლე თავის მე-15 თემა. მაღლს დროის დასასრული ხდება მე-8 და მე-9 თავების პირველი ექვსი „საყვირის“ შემდეგ და მე-16 თავის „ღვთის შვიდი ბოლო ჭირამდე“. ცხადია, რომ ის მიჰყვება ღმერთის გზის ბოლო არჩევანს. ადამიანს ამლევს გასაკეთებლად. გამოცხადების 13:11-დან 18-მდე " მხეცის, რომელიც ამალუბულია დედა მიწიდან " ავტორიტეტული ეგიდით, ბოლო ორი გზა მიდის, ერთი, ღვთის წმინდა შაბათის ან შაბათისკენ, მეორე კი კვირას, რომის პაპის ავტორიტეტისკენ. . არასოდეს ყოფილ არჩევანი სიცოცხლესა და სიკეთეს შორის, სიკვდილსა და ბოროტებას შორის ასე მკაფიო. ვისი ეშინია ადამიანს ყველზე მეტად? ღმერთი თუ ადამიანი? ეს არის სიტუაციის მოცემული. მაგრამ ასევე შემოიძლოა ვთქვა: ვინ უყვარს ადამიანს ყველზე მეტად? ღმერთი თუ ადამიანი? რჩეული ორივე შემთხვევაში უპასუხებს: ღმერთმა, თავისი წინასწარმეტყველური გამოცხადებით იცის თავისი პროექტის დასასრულის დეტალები. მარადიული სიცოცხლე მაშინ იქნება ძალან ახლოს, მათ ხელმისაწვდომობაში.

მუხლო 1: „მაშინ ვიხილუ სხვა ნიშანი ზეცაში, დიდი და საოცარი: შვიდი ანგელოზი, რომლებსაც შვიდი უკანასკნელი ჭირი ეჭირათ, რადგან მათში აღსრულდა ღვთის რისხვა.“

ეს მუხლში წარმოდგენილია " შვიდი ბოლო ჭირი ", რომელიც ცრუმორწმუნეებს და არტყამს რომაული კვირა დღის არჩევის გამო. ამ თავის თემა, გამოსაცდელი პერიოდის დასასრული, ხსნის " ღვთის რისხვის შვიდი უკანასკნელი ჭირის " დროს.

ლუქსი 2: „და ვიხილუ, ვითარცა შუშის ზღვა, ცეცხლთან შეზავებული, და მათ ვინც სძლია მხეცს, და

მისი ხატი და მისი სახელს რიცხვი, დგანან შუშის ზღვაზე და ჰქონდა თღმერთის არგები.»

თავისი მსახურების, მისი რჩეულების გასამხნეველად, უფალო წარმოგიდგენთ სცენას, რომელიც იწვევს მათ გარდა უფალო გამარჯვებას წინასწარმეტყველების სხვა მონაკვეთებიდან გადაღებულ სხვადასხვა გამოსახულების მეშვეობით. „ცეცხლთან შერეულ შუშის ზღვაზე დგანან“, რადგან გაიარეს რწმენის განსაცდელი, რომელშიც დევნიდნენ (ცეცხლში შერეულ) და გამოვიდნენ გამარჯვებულნი. „შუშის ზღვა“ აღნიშნავს რჩეულ ხალხის სიწმინდეს, როგორც გამოცხ.4:1-ში.

ლუქსი 3: „და მღეროდნენ მოსეს, ღვთის მსახურის, და კრავის სიმღერას და ამბობდნენ: დიდი და საკვირველია შენი საქმეები, უფალო ღმერთო ყოვლის შემძლეო; მართალი და ჭეშმარიტია შენი გზები, ერების მეფეო!“

„მოსეს სიმღერამ“ აღნიშნა ისრაელის დიდებულ გასვლ ეგვიპტიდან, ქვეყნიდან და ცოდვის ტიპიური სიმბოლო. მიწიერ ქანაანში შესვლ, რომელიც მოჰყვა 40 წლის შემდეგ, უწინასწარმეტყველ ბოლო რჩეულთა შესვლ ზეციურ ქანაანში. თავის მხრივ, მას შემდეგ, რაც სიცოცხლე გასცა რჩეულთა ცოდვების გამოსასყიდად, იესო, „კრავი“, ამალდა ზეცაში, თავისი დიდებითა და ზეციური ღვთაებრივი ძალით. იესოს უკანასკნელ ერთგულ მოწმეები, ყველ ადვენტისტი რწმენითა და საქმით, თავის მხრივ განიცდიან ზეცადამალეობას, როდესაც იესო ბრუნდება მათ გადასარჩენად. ადიდებენ თავის „დიდი და აღფრთოვანებულს საქმეებს“, რჩეულები ადიდებენ შემოქმედ ღმერთს, რომელმაც განასახიერა თავისი ფასეულობები იესო ქრისტეში: მის სრულყოფილ „სამართლიანობას“ და მის „ჭეშმარიტებას“. სიტყვა „ჭეშმარიტი“ გამოძახილ აკავშირებს მოქმედების კონტექსტს „ლოდიკეის“ ეპოქის დასასრულს, რომელშიც მან თავი წარმოაჩინა როგორც „ამინი და ჭეშმარიტი“. ეს არის „ხსნის“ საათი, რომელიც აღნიშნავს გამოცხადების 12:2-ის „მშობიარე ქალს“ დროის დასასრულს. „ბავშვი“ შემოტანილია სამყაროში ზეციური ხასიათის სიწმინდის სახით, რომელიც გამოვლნდა იესო ქრისტეში და მისი მეშვეობით. რჩეულებს შეუძლიათ ადიდონ ღმერთი მისი „ყოვლის შემძლე“ მდგომარეობისთვის, რადგან სწორედ ამ ღვთაებრივ ძალს ევალებათ მათი ხსნა და ხსნა. შეაგროვა და

ამორჩია თავისი გამოსყიდული ყველ მიწიერი ერიდან, იესო ქრისტე ნამდვილ დარის „ხალხთ მეფე“. ვინც მას და მის არჩეულ პირებს და უპირისპირდა, აღარ არის.

მუხლო 4: „ვის არ შეეშინდება, უფალო, და არ განადიდებს შენს სახელს? რამეთუ მარტო შენ ხარ წმიდა. და მოვა ყველ ერი და თაყვანს სცემენ შენ, რადგან გამოცხადდა შენი სამართალო.“

მარტივად რომ ვთქვათ, ეს ნიშნავს: ვინ იტყვის უარს თქვენს შიშზე, შემოქმედ ღმერთზე, და გაბედავს მოგატყუოთ თქვენი კანონიერი დიდება იმით, რომ უარი თქვას თქვენი წმინდა მეშვიდე დღის შაბათის პატივისცემაზე? რადგან **მხოლოდ შენ ხარ წმიდა** და მხოლოდ შენ განიწმინდე შენი მეშვიდე დღე და ისინი, ვისაც ეს აჩუქე, მათი მოწონებისა და შენი სიწმინდის კუთვნილების ნიშნად. მართლაც, „მისი შიშის“ გამოწვევით, სულ მიანიშნებს გამოცხადების 14:7-ის პირველ „ანგელოზის“ ცნობაზე: „გეშინოდეთ ღვთისა და განადიდეთ მას, რადგან დადგა მისი განკითხვის ჟამი; და თაყვანი ეცი მას, ვინც შექმნა ცა და დედამიწა და ზღვა და წყლის წყაროები. ღვთის გეგმის თანახმად, განადგურებულ მეთამბოხე ერები აღდგებიან ორმაგი მიზნით: და იმ დაბლნ ღვთის წინაშე და მისცეს დიდება, და განიცადონ მისი სამართლანი უკანასკნელი სასჯელ, რომელიც მათ საბოლოოდ მოსპობს, „ცეცხლის ტბაში“. ბოლო სამსჯავროს გოგირდი, რომელიც გამოცხადდა 14:10-ის „მესამე ანგელოზის“ გზავნილში. სანამ ეს მოხდება, რჩეულს მოუწევთ გაიარონ ღვთაებრივი განკითხვის დრო, რომელიც გამოვლენდება პირველ ლუქსში გამოცხადებულ „შვიდი ჭირის“ მოქმედებით.

ლუქსი 5: „ამის შემდეგ შევხედე და გაიხსნა მოწმობის კარვის ტაძარი ზეცაში.“

ზეციური „ტაძრის“ ეს გახსნა მიანიშნებს იესო ქრისტეს შუამავლობის შეწყვეტაზე, რადგან ხსნის მოწოდების დრო მთავრდება. „მოწმობა“ გულისხმობს ღვთის ათმცნებას, რომლებიც წმინდა კიდობანში იყო მოთავსებული. ამრიგად, ამ მომენტიდან არჩეულსა და კარგულს შორის გამოიჯვნა საბოლოოა. დედამიწაზე აჯანყებულებმა ახლხან გადაწყვიტეს, კანონის დადგენილებით, ვალდებულბა პატივისცენ პირველ დღის ყოველგვირეული დასვენებას, რომელიც სამოქალაქო და რელიგიურად დადასტურდა რომის იმპერატორების კონსტანტინე I-ისა და იუსტინიანე I-

ის მიერ რომლებმაც ვიბილუს I აქციის პირველი პაპი, საყოველთაო ქრისტიანული რწმენის დროებითი წინამძღოლი, ანუ კათოლიკე, 538 წელს. სიკვდილს უკანასკნელი ბრძანებულება იყო ნაწინასწარმეტყველები Rev.13:15-ში. 17 და მოექცა ამერიკული პროტესტანტული სარწმუნოების დომინანტური მოქმედების ქვეშ, რომელსაც მხარს უჭერს ევროპული კათოლიკური რწმენა.

ლექსი 6: „და შვიდი ანგელოზი, რომლებსაც შვიდი ჭირი ჰქონდათ გამოვიდნენ ტაძრიდან სუფთა, კაშკაშა თეთრეულით შემოსილი და მკერდზე ოქროს სარტყლები ჰქონდათ.»

წინასწარმეტყველების სიმბოლოებაში " შვიდი ანგელოზი " წარმოადგენს მხოლოდ იესო ქრისტეს ან " შვიდი ანგელოზს ", რომელიც ერთგულია მის მსგავს ბანაკში. " ლმაზი, სუფთა, ნათელი თეთრეული " ასახავს " წმინდანთა მართალსაქმეებს " გამოცხ.19:8-ში. „ ოქროს სარტყელს მკერდის გარშემო “, შესაბამისად, გულის სიმბოლოა, აღძრავს ჭეშმარიტების სიყვარულს, რომელიც უკვე ციტირებულია გამოცხადებაში 1:13-ში წარმოდგენილი ქრისტეს გამოსახულებაში. ჭეშმარიტების დმერთი ემზადება სიცრუის ბანაკის დასასჯელად. ამ შეხსენებით, სული გვთავაზობს „ დიდ უბედურებას “, რომლის ფორმა გამოვლენდა მისი სახით „ მზესთან შედარებით, როცა ის ანათებს თავისი ძალთ “. იესო ქრისტესა და წარმართი მზის თავვანისმცემელი მემბოხეების საბოლოო დაპირისპირების საათი დადგა.

ლექსი 7: ” და ერთმა ოთხი ცოცხალი არსებიდან ერთმა მისცა შვიდი ანგელოზს შვიდი ოქროს თასი, სავსე დმერთის რისხვით, რომელიც ცოცხლობს უკუნითი უკუნისამდე. »

იესო თავად იყო მოდელი, რომელიც გამოსახულია რევ.4-ის „ ოთხი ცოცხალი არსების “ მიერ. ის ასევე არის " დმერთი, რომელიც ცოცხლობს მარადიულად და მარადიულად ", " გაბრაზდა ". ამგვარად, მისი ღვთაებრიობა მას ანიჭებს ყველს როლს: შემოქმედი, გამომსყიდველი, შუამავალი და სამუდამოდ მსაჯული, შემდეგ კი ბოლო მოუღებს მის შუამავლობას, ის ხდება მართლმსაჯულების დმერთი, რომელიც ურტყამს და სიკვდილთ სჯის თავის მემბოხე მოწინააღმდეგეებს, რადგან მათ შეასრულეს " თასი "მისი მართალი " რისხვა ". " თასი " ახლს სავსეა და ეს რისხვა მიიღებს " შვიდი უკანასკნელი " სასჯელის სახეს, რომელშიც ღვთაებრივი წყალობა აღარიქნება.

ლექსი 8: „ და აივსო ტაძარი კვამლთ ღვთის
დიდებისა და მისი ძალის გამო; და ვერავინ
შევიდოდა ტაძარში, სანამ არ აღსრულდებოდა შვიდი
ანგელოზის შვიდი ჭირი. »

მადლოს შეწყვეტის ამ თემის საილუსტრაციოდ,
სულ ამ ლექსში წარმოგვიდგენს " ტაძრის კვამლთ
სავსე " ყოფნის გამო „ ღმერთის “ და აზუსტებს: „ და
ვერავინ შევიდოდა ტაძარში, სანამ არ
აღსრულდებოდა შვიდი ანგელოზის შვიდი წყლული “.
ღმერთი ამგვარა და ფრთხილებს თავის რჩეულებს, რომ
ისინი დედა მიწაზე და რჩებიან მისი რისხვის „ შვიდი
უკანასკნელი ჭირის “ დროს . უკანასკნელი რჩეული
კვლავ გაიმეორებს ებრაელების გამოცდილებას „ ათი
ჭირის “ დროს, რომელმაც აჯანყებულ ეგვიპტეში
დაარტყა . ჭირი მათთვის კი არა ,
აჯანყებულებისთვისაა , ღვთიური რისხვის სამიზნე .
მაგრამ ამგვარა და დასტურდა მათი " ტაძარში "
შესვლის მოახლოება , შესამლებლობა მიეცემა "
შვიდი ბოლო ჭირის " ბოლოდან .

გამოცხადება 16: შვიდი ბოლო ჭირი ღვთის რისხვის

შვიდი უკანასკნელი ჭირის “გადმოღვრა”, რომლის მეშვეობითაც გამოხატულა „ღვთის რისხვა“.

ღვთის რისხვის “სამიზნეები იდენტური იქნება მათთან, ვინც პირველ ექვსი „საყვირის“ სასჯელბმა დაარტყეს. ამგვარად, სულ ცხადყოფს, რომ „შვიდი უკანასკნელი ჭირის“ და „შვიდი საყვირის“ სასჯელი იმავე ცოდვას სჯის: „მეშვიდე დღის“ შაბათის დასვენების დარღვევა. განწმენდილია ღმერთის მიერ სამყაროს დასაბამიდან.

აქვე ვხსნი ფრჩხილს, და გვიანებით. ყურადღება მიაქციეთ განსხვავებას, რომელიც ახასიათებს ღვთაებრივ „საყვირებს“ და „ჭირს ან ჭირს“. „საყვირები“ არის ყველ ადამიანის მკვლელობა, რომელსაც ახორციელებენ ადამიანები, მაგრამ ღმერთის ბრძანებით, სულიერი ბუნების მეხუთე არსება. „ჭირი“ არის უსიამოვნო ქმედებები, რომლებიც უშუალოდ ღმერთის მიერ არის დაწესებული მისი ცოცხალ ქმნილების ბუნებრივი საშუალებებით. გამოცხადება 16 წარმოგვიდგენს „შვიდ უკანასკნელ ჭირს“; რომელიც გვთავაზობს, დახვეწილად, რომ მათწინ უძლოდა სხვა „წყლულები“, რომლებიც ადამიანებმა განიცადეს მაღლის ჟამის დასრულებამდე, რომელიც სულიერად ჰყოფს ორ ნაწილად, „დროს“ და სასრულს“ ციტირებულია დან.11:40. პირველში, ეს არის ერების დრო, ხოლო მეორეში, შეერთებული შტატების მეტავალყურეობისა და ინიციატივით ორგანიზებული უნივერსალური მსოფლომთავრობის დრო. ამ განახლებაში, რომელიც განხორციელდა 2021 წლის 18 დეკემბერს შაბათს, შემომღია და ვადასტურო ეს ახსნა, რადგან 2020 წლის დასაწყისიდან მთელ კაცობრიობას ეკონომიკური განადგურება მოჰყვა გადამდები ვირუსის, Coronavirus Covid-19-ის გამო, რომელიც პირველად გამოჩნდა ჩინეთი. გლობალური გაცვლისა და ცოდნის კონტექსტში, გონებრივად ამღერებს მის რეალურ ეფექტებს, პანიკაში ხალხის ლიდერებმა შეაჩერეს მთელი დასავლეთ ევროპისა და ამერიკის

ეკონომიკის განვითარება და მუდმივი ზრდა. უსამართლოდ მიჩნეული, როგორც პანდემია, დასავლეთი, რომელიც ფიქრობდა, რომ ერთ მშვენიერ დღეს დაამარცხებდა სიკვდილს, შეძრწუნებულა და აღელვებულა. პანიკაში მყოფმა უღმერთობმა სხეული და სული გადასცეს ახალრელიგიას, რომელიც მას ანაცვლებს: ყოვლსშემძლე სამედიცინო მეცნიერებას. და თაღლითების ქვეყანამ, ყველზე მდიდარმა დედამიწაზე, ისარგებლა ამ შესაძლებლობით, რათა ადამიანები დაეპყრო და დაემონებინა მათი დიაგნოზი, ვაქცინები, მათი სამკურნალო საშუალებები და მათი კორპორატიული გადაწყვეტილებები. ამავდროულად, საფრანგეთში გვესმის დირექტივები, რბილად რომ ვთქვათ პარადოქსული, რომელსაც ასე ვაჯამებ: „მიზანშეწონილია ბინების ვენტილაცია და დამცავი ნიღბის ტარება საათობით, რის მიღმაც იხრჩობა“. მონიშნეთ საფრანგეთისა და სხვა იმიტირებულ ქვეყნების ახალგაზრდა ლიდერების „სადი აზრი“. ჩვენ ინტერესითაღვნიშნავთ, რომ ამ დესტრუქციულ ქცევის წამყვანი ქვეყანა იყო ჯერ ისრაელი; ღმერთის მიერ დაწყებულ პირველ ქვეყანა რელიგიურ ისტორიაში. ნიღბის ტარება, რომელიც ჯერ აკრძალული იყო, როდესაც ის არ იყო ხელისაწვდომი, შემდეგ გახდა სავალდებულო, რათა დაიცვან დაავადება, რომელიც გავლენას ახდენს სასუნთქ სისტემაზე. ღვთის წყევლს მოულოდნელი, მაგრამ დესტრუქციულ დაღლიან ეფექტური ნაყოფი მოაქვს. და რწმუნებულ ვარ, რომ 2021 წლიდან „მეექვსე საყვირის“, *მესამე მსოფლო ომის* დაწყებამდე, სხვა „ღვთის ჭირი“ დაატყდება თავს დამნაშავე კაცობრიობას დედამიწის სხვადასხვა ადგილს და განსაკუთრებით დასავლეთში. „ჭირები“, როგორცაა „შიმშილი“ და სხვა რეალური უნივერსალური პანდემიები, რომლებიც უკვე ცნობილია როგორც ჭირი და ქოლერა. ღმერთი აცხადებს ამ ტიპის სასჯელს ეზეკში. 14:21: „*დაახ, ასე ამბობს უფალი, იაჰვე: მიუხედავად იმისა, რომ იერუსალმის წინააღმდეგ ვგზავნი ჩემს ოთხ საშინელ სასჯელს, მახვილს, შიმშილს, მხეცებს და ჭირს, რათა მოვსპო აღმიანი და მხეცები*. გაითვალსწინეთ, რომ ეს სია არ არის ამომწურავი, რადგან თანამედროვე დროში ღვთაებრივი სასჯელები მრავალჯერ ფორმას იღებს: კიბო, შიდაი, ჩიკუნგუნია, ალჰეიმერი... და ა.შ... გლობალური და თბობის გამო შიშის გამორჩენასაც აღვნიშნავ. კაცობრიობის მასები შეშინებულა და

პანიკაშია ყინულის დნობისა და წყალდობის ფიქრით, რაც შეიძლება გამოიწვიოს. ისევ, ღვთაებრივი წყევლს ნაყოფი, რომელიც ურტყამს ადამიანთა გონებას და აშენებს განშორებისა და სიძულვილის კედლებს. მე ვხურავ ამ ფრჩხილს, რათა განვაახლო შესწავლ მაღლს შემდგომი აღსასრულს კონტექსტში, რომელიც ახასიათებს „ღვთის რისხვის შვიდბოლო ჭირს“.

კიდევ ერთი მიზეზი ამართლებს მიზნების არჩევანს. " შვიდი უკანასკნელი ჭირი " ასრულებს ქმნილების განადგურებას სამყაროს დასასრულს. ღმერთისთვის, შემოქმედისთვის, დაღა დრო მისი საქმის განადგურებისა. ასე მიჰყვება შექმნის პროცესს, მაგრამ შექმნის ნაცვლ და ნადგურებს. „მეშვიდე უკანასკნელი ჭირით“ დე დამიწაზე ჩაქრება ადამიანის სიცოცხლე, და ტოვებს მას, დე დამიწა კვლ ვ იქცევა „უფსკრულში“ ქაოტურ მდგომარეობაში, ერთადერთი ბინადრით, სატანით, ცოდვის ავტორით; გაპარტახებულ მიწა იქნება მისი ციხე "ათასი წლის განმავლობაში" ბოლო განკითხვამდე, სადაც ის და ყველ სხვა აჯანყებულ განადგურდებიან გამოცხადების 20-ის მიხედვით.

ლუქსი 1: „და გავიგონე ტაძრიდან გამომავალი დიდი ხმა, რომელიც ეუბნებოდა შვიდ ანგელოზს: წადით და დაასხით ღვთის რისხვის შვიდი თასი დე დამიწაზე.“

ეს „მაღალი ხმა, რომელიც მოვიდა ტაძრიდან“ არის შემოქმედი ღმერთის ხმა, რომელიც იმედაცრუებულა მის ყველზე ლუგიტიმურ უფლებაში. როგორც შემოქმედი ღმერთს, მის ავტორიტეტს აქვს უზენაესი ხასიათი და არც სამართლიანი და არც გონივრული არ არის მისი სურვილს თაყვანისცემა და განდიდება და სვენების დღის დაკვირვებით, რომელიც მან „განწმინდა“ ამ მიზნით. თავისი დიდი და ღვთაებრივი სიბრძნით, ღმერთმა უზრუნველყო, რომ ვინც ეჭვქვეშ აყენებს მის უფლებებსა და უფლებამოსილებას, უფლებელყოფს მის ყველზე მნიშვნელოვან საიდუმლოებებს, სანამ „მეორე სიკვდილთ“ გამოისყიდის ყოვლისშემძლე ღმერთის წინააღმდეგ მისი აღშფოთების ფასს.

მუხლ 2: „პირველი წავიდა და დაასხა თავისი თასი მიწაზე. და ავთვისებიანი და მტკივნეული წყლული დაემართა მხეცის ნიშნის მქონე მამაკაცებს და რომლებიც თაყვანს სცემდნენ მის გამოსახულებას.“

როგორც უკანასკნელი აჯანყების დომინანტური ძალა და წამყვანი ავტორიტეტი, ამ კონტექსტში პრიორიტეტულ სამიზნეა დაცემული პროტესტანტული რწმენის „დედა მიწის“ სიმბოლო.

პირველი უბედურება არის „ავთისებიანი წყლო“, რომელიც ფიზიკურ ტანჯვას აყენებს მემბრანების სხეულებს, რომლებმაც აირჩიეს დაემორჩილონ მამაკაცების მიერ დაწესებულ დასვენების დღეს. სამიზნეები არიან კათოლიკეები და პროტესტანტები, რომლებიც გადაურჩნენ ბირთვულ კონფლიქტს, რომლებსაც აქვთ პირველი დღის არჩევანი, რომის კვირა. *მხეცის ნიშანი*.

ლექსი 3: *„მეორემ ჩაასხა თავისი თასი ზღვაში და გახდა სისხლი, როგორც მკვდარი. და ყველ ცოცხალი არსება მოკვდა, ყველ ფერი რაც ზღვაში იყო*

„მეორე“ ურტყამს „ზღვას“, რომელსაც ის გარდაქმნის „სისხლად“, როგორც ეს მოხდა ეგვიპტური ნილოსისთვის მოსეს დროს; „ზღვა“, რომაული კათოლიციზმის სიმბოლო, რომელიც მიზნად ისახავს ხმელთაშუა ზღვას. ამ დროს ღმერთი ანადგურებს მთელ ცხოველურ ცხოვრებას „ზღვაში“. იგი ჩართავს შექმნის პროცესს საპირისპიროდ, საბოლოოდ, „დედა მიწა“ კვლავ გახდება „უფორმო და ცარიელი“; ის და უბრუნდება თავდაპირველ „უფსკრულ“ მდგომარეობას.

ლექსი 4: *„მესამემ დაასხა თავისი თასი მდინარეებსა და წყლს წყაროებში. და ისინი გახდნენ სისხლი.“*

„მესამე“ ურტყამს „მდინარეებისა და წყაროების“ მტკნარ „წყალს“, რომელიც უეცრად „სისხლად“ იქცევა. მეტი წყალი წყურვილს მოსაკლვად. სასჯელი მკაცრი და დამსახურებულია, რადგან რჩეულთა „სისხლს“ დასაღვრლად ემზადებოდნენ. ეს სასჯელი იყო პირველი, რომელიც ღმერთმა მოსეს კვერთხით დააკისრა ეგვიპტელებს, ებრაელთა „სისხლს მსმელებს“, რომლებიც ცხოველებს ეპყრობოდნენ სასტიკ მონობაში, სადაც ბევრი დაიღუპა.

ლექსი 5: *„და გავიგონე წყალთა ანგელოზის ნათქვამი: მართალ ხარ, რომელი ხარ და რომელი იყო; წმიდა ხარ, რადგან გამოიყენე ეს გადაწყვეტილება.“*

გაითვალისწინეთ უკვე, ამ მუხლში, ტერმინები „მართალი“ და „წმინდა“, რომლებიც ადასტურებენ დან.8:14-ის ბრძანებულების ტექსტის ჩემს სწორ

თარგმანს: „ 2300 საღამოს დილ და სიწმინდე გამართლება “; „ სიწმინდე “, რომელიც მოიცავს ყველ ფერს, რასაც ღმერთი წმინდად მიიჩნევს. ამ საბოლოო კონტექსტში, თავდასხმა მის „ წმიდა “ შაბათზე სამართლიანად იმსახურებს ღმერთის განაჩენს, რომელიც „ წყალს “ დასალევად „ სისხლად “ აქცევს. სიტყვა „ წყლები “ სიმბოლურად და ორმაგად აღნიშნავს ადამიანურ მასებს და რელიგიურ სწავლებას. პაპის რომის მიერ გარყვნილი, რევ.8:11-ში ორივე შეიცვალა " ჭიკაყვალად ". თქვით: „ მართალ ხარ... იმიტომ, რომ გამოიყენე ეს გადაწყვეტილება “ ანგელოზი ამართლებს იმ ზომას, რომელსაც მოითხოვს ჭეშმარიტი სრულყოფილი სამართლიანობა, რომლის შესრულებაც მხოლოდ ღმერთს შეუძლია. დახვეწილად და ძალაღონა ზუსტად, სული აქცევს ფორმას „ და ვინ მოდის “ ღმერთის სახელდას, რადგან ის მოვიდა; და მისი გამოჩენა ხსნის მუდმივ საჩუქარს მისთვის და მის გამოსყიდულს, დავიწყების გარეშე, სამყაროებს, რომლებიც დაჩნენ წმინდა და წმინდა ანგელოზებს, რომლებიც დაჩნენ მისი ერთგული.

ლექსი 6: „ რამეთუ მათ დაღვარეს წმიდათა და წინასწარმეტყველთა სისხლი და შენ აძლევ მათ დასალევად ღირსნი არიან. »

აჯანყებულები, რომლებიც მზად არიან მოკლნ რჩეულები, რომლებიც თავიანთი ხსნას მხოლოდ იესოს ჩარევას ევალებათ, ღმერთი მათ დაწაშა ულებსაც მიაწერს, რომელთა ჩადენას აპირებდნენ. ერთი და იგივე მიზეზების გამო, მათ ისე ექცევებიან, როგორც ეგვიპტელებს გამოსვლში. ეს უკვე მეორედ ამბობს ღმერთი: " ისინი ღირსები არიან ". ამ ბოლო ფაზაში ჩვენ ვხვდებით, როგორც ადგენტი სტების არჩეულ აგრესორს, მაცნეს სარდისიდან, რომელსაც იესომ უთხრა: „ შენ ცოცხალი ხარ და მკვდარი ხარ “. მაგრამ ამავე დროს, მან თქვა 1843-1844 წლების არჩეულ მოხელეებზე: " ისინი ჩემთან ერთად დადიან, თუთრი ტანსაცმელთ, რადგან ღირსები არიან ". ამრიგად, თითოეული ადამიანს აქვს ღირსება, რომელიც მას სარწმუნოების საქმის მიხედვით ეუფლება: „ თუთრი სამოსი “ ერთგული რჩეულებისთვის, „ სისხლი “ დასალევი და ცემული, ორგული მეამბოხეებისთვის.

ლექსი 7: „ და გავიგონე სამსხვერპლოდ სხვა ანგელოზი, რომელიც ამბობდა: დიახ, უფალო ღმერთო ყოვლისშემძლო, ჭეშმარიტი და მართალია შენი სამართალი. »

ეს ხმა, რომელიც მომდინარეობს „საკურთხეველად“, ჯვრის სიმბოლოდან, არის ჯვარცმული ქრისტეს ხმა, რომელსაც განსაკუთრებული საფუძველი აქვს ამ განაჩენის დასამტკიცებლად. ვინც ამ წუთში სჯის, გაბედა თავის ხსნაზე პრეტენზია, მაშინ როცა ამართლეს საზარელი ცოდვა, ამჯობინეს დაემორჩილებინათ კაცის ბრძანება; ეს მიუხედავად წმინდა წერილს გაფრთხილებისა: ესა.29:13-ში „*თქვა უფალმა: როცა ეს ხალხი ჩემთან ახლოს მოდის, პატივს მცემს თავისი ბაგეებით და ბაგეებით; მაგრამ მისი გული ჩემგან შორს არის და ჩემი შიში მხოლოდ ადამიანური ტრადიციის მცნებაა*“. მათ.15:19: „*ტყუილად მცემენ პატივს, ახწავლიან კაცთა მცნებებს.*»

ლუქსი 8: „*მეოთხემ დაასხა თავისი ფლკონი მზეს. და მიეცა კაცთა ცეცხლოთდაწვა;*»

მეოთხე მოქმედებს „მზეზე“ და ჩვეულებრივზე მეტად ათბობს. აჯანყებულთა ხორცი „იწვის“ ამ ძლიერი სიცხისგან. „სიწმინდის“ დაწაშაულის დასჯის შემდეგ, ღმერთი ახლ დასჯის კონსტანტინე¹-ისგან მემკვიდრეობით მიღებულ „მზის დღის“ კერპთა ყვანისმცემლობას. „მზე“, რომელსაც ბევრი პატივს სცემს ამის ცოდნის გარეშე, ამჟამად იწყებს აჯანყებულთა კანის „დაწვას“. ღმერთი კერპს კერპთა ყვანისმცემელთა წინააღმდეგ აქცევს. ეს არის Rev.1-ში გამოცხადებული „დიდი უბედურების“ კულმინაცია. მომენტი, როდესაც ის, ვინც მზეს უბრძანებს, იყენებს მას თავისი თაყვანისმცემლების დასასჯელად.

ლუქსი 9: „*და დაიწვა კაცები დიდი სიცხისგან და გმობდნენ ღმერთის სახელს, რომელსაც აქვს ძალე უფლება ამ ჭირებზე, და მოინანიეს, რომ არ მისცეს მას დიდება.*»

იმ სიმკაცრის დონეზე, რომელსაც მიაღწიეს, მუამბოხეები არინანიებენ თავიანთ დაწაშაულს და არ იმცირებენ თავს ღვთის წინაშე, არამედ შეურაცხყოფენ მას მისი „სახელის გმობით“. ეს უკვე მათბუნებაში იყო ჩვეულო ქცევა, რომელიც გვხვდება ზედაპირულმორწმუნეებს შორის; ისინი არ ცდილობენ შეიცნონ მისი სიმართლე და მის საზიზღარ დუმილს თავიანთ სასარგებლოდ განმარტონ. და როდესაც სირთულეები წარმოიქმნება, ისინი აგინებენ მის „სახელს“. „*მონანიების*“ უნარობა ადასტურებს გამოცხადების 9:20-21 „*მეექვსე საყვირის*“ „*გადრჩენილთა*“ კონტექსტს. მუამბოხე ურწმუნოები

არიან ადამიანები, რელიგიური თუ არა, რომლებსაც არ სწამთ ყოვლს შემძლე შემოქმედი ღმერთის. მათი თვალში მათთვის სასიკვდილო ხაფანგი იყო.

ლექსი 10: „*მეხუთემ დაასხა თავისი ფლკონი მხეცის ტახტზე. და დაიფარა მისი სამეფო სიბნელემ; და კაცებმა ტკივილს განენაიკბინა,*

„*მეხუთე*“ თავის კონკრეტულ სამიზნედილებს „*მხეცის ტახტს*“, ან ურომის რეგიონს, სადა ცვატიკანი მდებარეობს, პაპის პატარა რელიგიური სახელმწიფო, სადაც წმინდა პეტრეს ბაზილიკა დგას. თუმცა, როგორც ვნახეთ, რომის პაპის ნამდვილი „*ტახტი*“ მდებარეობს ძველ რომში, კეელუსის მთაზე, მსოფლოს ყველ ეკლესიის დედა ეკლესიაში, წმინდა იოანე ლტერანის ბაზილიკაში. ღმერთი მას მეღვის " *სიბნელეში* " ჩასვრის, რაც ყველ მხედველადამიანს ბრმას მდგომარეობაში აყენებს. ეფექტი საშინლად მტკივნეულია, მაგრამ ერთი ღმერთის სინათლესათურით და იესო ქრისტეს სახელთწარმოდგენილ რელიგიური ტყუილს ამ ამოსავალი წერტილსთვის სრულად დამსახურებულ და გამართლებულია. " *მონანიება* " *ადარ არის შესაძლებელი* , მაგრამ ღმერთი ხაზს უსვამს მისი ცოცხალ მიზნების გონების გამკვრივებას.

ლექსი 11: „*და გმობდნენ ზეცის ღმერთს თავიანთი ტკივილებისა და ტკივილების გამო და არ მოინანიეს თავიანთი საქმეები.*»

ეს ლექსი საშუალებას გვამლევს გავიგოთ, რომ ჭირი ემატება და არ ჩერდება. მაგრამ „*მონანიების*“ არარსებობაზე და „*გმობის*“ უწყვეტობაზე დაჟინებით, სულ გვამლევს იმის გაგებას, რომ აჯანყებულთა რისხვა და ბოროტება მხოლოდ იზრდება. ეს არის ღმერთის მიერ მოძიებული მიზანი, რომელიც უბიძგებს მათ ზღვრამდე, ასე რომ ისინი ადგენენ რჩეულთა სიკვდილს.

ლექსი 12: „*მეექვსემ დაასხა თავისი თასი დიდ მდინარე ევფრატზე. და დაშრა მისი წყალო, რათა მოემზადოს აღმოსავლეთიდან მომავალი მეფეების გზა.*»

„*მეექვსე*“ მიზნად ისახავს ევროპას, რომელსაც სიმბოლური სახელი აქვს „*მდინარე ევფრატი*“, რომელიც ამგვარად აღნიშნავს, 17:1-15-ის გამოსახულების ფონზე, ხალხებს, რომლებიც თაყვანს სცემენ „*მეძავს დიდ ბაბილონს*“, კათოლიკე პაპს. რომი. " *მისი წყლის დაშრობა* " შეიძლება მიუთითებდეს მისი მოსახლეობის განადგურებაზე,

რაც მართლაც გარდა უვალია, მაგრამ ჯერ ადრეა ეს ასე იყოს. ფაქტობრივად, ეს ისტორიული შეხსენებაა, რადგან მიდიის მეფე დარიოსმა "მდინარე ევფრატის" ნაწილობრივი დაშრობის შედეგად დაიპყრო ქალღმერთის "ბაბილონი". მაშასადამე, სულს გზავნილ არის რომაული კათოლიკური "ბაბილონის" გარდა უვალი სრული დამარცხების განცხადება, რომელიც ჯერ კიდევ ინარჩუნებს მხარდამჭერებს და დამცველებს, მაგრამ მცირე ხნით. „დიდი ბაბილონი“ ამჯერად ჭეშმარიტად „დაიშლება“, ყოვლისშემძლე ღმერთი იესო ქრისტეს მიერ დამარცხებული.

სამი უწმინდური სულს კონსულტაცია

ლუქსი 13: „და ვიხილუ, რომ გამოდიოდნენ დრაკონის პირიდან, მხეცის პირიდან და ცრუწინასწარმეტყველს პირიდან, სამი უწმინდური სული, როგორც ბაყაყები.“

მე-13—16 მუხლები ასახავს მზადებას „არმაგედონის ბრძოლსთვის“, რომელიც სიმბოლურად განასახიერებს სასიკვდილო გადაწყვეტილებას, მოკვდეს ურჩი შაბათის მცველები, რომლებიც უკომპრომისო ერთგულები არიან შემოქმედი ღმერთის მიმართ. თავდაპირველად, სპირიტუალზმის მეშვეობით, ეშმაკი, რომელიც ამსგავსებდა იესო ქრისტეს პიროვნებას, გამოჩნდა, რათა დაერწმუნებინა აჯანყებულები, რომ კვირა დღეს მათი არჩევანი გამართლებული იყო. ამიტომ ის მოუწოდებს მათ, წაერთმიონ წინააღმდეგობის ერთგული მებრძოლების სიცოცხლე, რომლებიც პატივს სცემენ შაბათს. მაშასადამე, ეშმაკი ტრიოერთსა და იმავე ბრძოლში აერთიანებს ეშმაკს, კათოლიკურ რწმენას და პროტესტანტულ რწმენას, კერძოდ, „დრაკონს, მხეცს და ცრუ წინასწარმეტყველს“. აქ აღსრულებულია 9:7-9-ში ნახსენები „ბრძოლ“ „პირების“ ხსენება ადასტურებს კონსულტაციების სიტყვიერ გაცვლას, რაც იწვევს ჭეშმარიტად არჩეულთა მკვლელობის დადგენილებას; რასაც ისინი იგნორირებას უკეთებენ ან მთლიანად ეწინააღმდეგებიან. ღმერთისთვის "ბაყაყები" უდავოდ არის ცხოველები, რომლებიც კლსიფიცირდება როგორც უწმინდური, მაგრამ ამ გზავნილში სული მიანიშნებს დიდ ნახტომებზე, რომლის გაკეთებაც ამ ცხოველს შეუძლია. ევროპულ „მხეცსა“ და ამერიკულ „ცრუ წინასწარმეტყველს“ შორის არის ფართო ატლანტის ოკეანე და ამ ორის შეხვედრა დიდ ნახტომებს გულს ხმობს.

ინგლისელებსა და ამერიკელებს შორის, ფრანგები კარიკატურულუბი არიან როგორც "ბაყაყები" და "ბაყაყების მჭამელები". უწმინდური არის საფრანგეთის სპეციალობა, რომლის მორალური ღირებულებები დროთა განმავლობაში დაინგრა, 1789 წელს რევოლუციის შემდეგ, სადაც მან თავისუფლება ყველგერზე მალღ დააყენა. უწმინდური სული, რომელიც აცოცხლებს სამეულს, არის თავისუფლება, რომელიც არ სურს „არც ღმერთი და არც ოსტატი“. ყველ მათგანმა წინააღმდეგობა გაუწია ღვთის ნებას და უფლებამოსილებას და ამიტომ ერთიანნი არიან ამ საკითხში. ისინი ერთიანდებიან, რადგან ჰგვანან ერთმანეთს.

ლუქსი 14: „*რადგან ისინი დემონების სულბი არიან, რომლებიც სასწაულუბს აკეთებენ და მოდიან მთელ დედმიწის მეფეებთან, რათა შეკრიბონ ისინი ყოვლს შემძლე ღმერთის დიდი დღის საბრძოლველდ*»

დან.8:14 და დგენილუბის წყევლს შემდეგ, დემონების სულბმა დიდი წარმატებით გამოავლნეს თავი ინგლისსა და აშშ-ში. იმ დროს მოდური იყო სპირიტუალუზმი და მამაკაცები მიეჩვივნენ ამ ტიპის ურთიერთობას უხილვ, მაგრამ აქტიურ სულბთან. პროტესტანტულ რწმენით, ბევრი რელიგიური ჯგუფი ინარჩუნებს ურთიერთობას დემონებთან და თვლს, რომ მათ აქვთ ურთიერთობა იესოსთან და მის ანგელოზებთან. დემონებს ძალან უადვილდებათ ღვთის მიერ უარყოფილ ქრისტიანების მოტყუება და ისინი მაინც შემლბენ ადვილდ და არწმუნონ ისინი, რომ შეიკრიბონ, რათა ბოლომდე მოკლნ ღვთისმოსავი ქრისტიანები და ებრაელები, რომლებიც იცავენ შაბათს. ეს უკიდურესი ზომა, რომელიც საფრთხეს უქმნის ორივე ჯგუფს, გააერთიანებს მათ იესო ქრისტეს კურთხევაში. ღმერთისთვის, ეს შეკრება მიზნად ისახავს აჯანყებულთა შეკრებას „*ყოვლს შემძლე ღმერთის დიდი დღის ბრძოლსთვის*“. ეს შეკრება მიზნად ისახავს აჯანყებულბს მკვლულობის განზრახვის მიცემას, რაც მათ თავად გახდის სიკვდილს ღირსი იმათ ხელში, ვინც აცდუნა და მოატყუა მათი რელიგიური სიცრუით. ბრძოლს მთავარი მიზეზი იყო, ზუსტად, დასვენების დღის არჩევა და დახვეწილდ, სული მიუთითებს, რომ შემოთავაზებულ დღეები არ არის თანაბარი. რადგან ის, რაც ეხება წმინდა შაბათს, მისი ბუნებით არაფრით ნაკლებია, ვიდრე „*ყოვლს შემძლე ღმერთის დიდი დღე*“. დღეები არ არის თანაბარი და არც მოწინააღმდეგე ძალბი. როდესაც

მან განდევნა ეშმაკი და მისი დემონები ზეციდან, იესო ქრისტე, მღვდამოსილ " მიქაელში ", და აკისრებს თავის გამარჯვებას თავის მტრებს.

ლუქსი 15: „ აჰა, ქურდით მოვდივარ. ნეტარია ის, ვინც უყურებს და ინახავს ტანსაცმელს, რომ შიშველ არ დადის და მისი სირცხვილი არ ჩანს! »

ბანაკი, რომელიც ებრძვის ღვთაებრივი შაბათის დამკვირვებელთა წინააღმდეგ, არის ორგულო ცრუ ქრისტიანების ბანაკი, მათ შორის პროტესტანტიზმის, რომლებსაც იესომ უთხრა გამოცხადების 3:3-ში: „ ამიტომ დაიმახსოვრე, როგორ მიიღე და მოისმინე, დაიცავი და მოინანიე . თუ არ უყურებ, ქურდით მოვალ და არ იცი, რომელსაა თზე და გემაართება “. ამის საპირისპიროდ, სული უცხადებს ადვენტისტ რჩეულებს, რომლებიც სარგებლობენ მისი სრულ წინასწარმეტყველური სინათლით " ლოდიკეის " ბოლო ეპოქაში : " ნეტარია ის, ვინც უყურებს და ინახავს თავის სამოსს " და მიუთითებს ადვენტისტურ ინსტიტუტზე, რომელიც ღებინება 1994 წლადან. ასევე ამბობს: " რათა შიშველმა არ დადის და მისი სირცხვილი არ დავინახოთ! ". გამოაცხადა და დატოვა "შიშველ", ქრისტეს დაბრუნების შემდეგ, ის იქნება სირცხვილსა და უარყოფის ბანაკში, 2 კორ.5:2-3-ის შესაბამისად: " ასე რომ, ჩვენ ვკვნივართ ამ კარავში, გვსურს ჩავიცვათ ჩვენი ზეციური. სახლში, თუმაინც და გვხვდა ჩაცმული და არა შიშველ ."

ლუქსი 16: „ შეკრიბეს ისინი იმ ადგილს, რომელსაც ებრაულ დჰქვია არმაგედონი. »

განსახილველი „შეკრება“ არ ეხება გეოგრაფიულ მდებარეობას, რადგან ეს არის სულიერი „შეკრება“, რომელიც თავის მოკვდავ პროექტში აერთიანებს ღვთის მტრების ბანაკს. გარდა ამისა, სიტყვა „ჰარ“ ნიშნავს მთას და თურმე ისრაელში მართლაც არის მეგიდოს ველი, მაგრამ ამ სახელს მთა არ არის.

სახელი „ არმაგედონი “ ნიშნავს: „მვირფას მთას“, სახელი, რომელიც აღნიშნავს იესო ქრისტეს, მის კრებას, მის რჩეულს, რომელიც აერთიანებს მის ყველ რჩეულს. და მე-14 მუხლმა თითქმის ნათლად გაგვიმხილ, თუ რა არის ბრძოლა „ არმაგედონი “; აჯანყებულებისთვის სამიზნეა ღვთაებრივი შაბათი და მისი დამკვირვებლები; მაგრამ ღმერთისთვის სამიზნე მისი ერთგული რჩეულის მტრები არიან.

ეს „მვირფასი მთა“ ამავე დროს აღნიშნავს „სინაის მთას“, საიდანაც ღმერთმა თავისი კანონი ისრაელს პირველ დეგვიპტიდან გამოსვლს შემდეგ გამოუცხადა. რადგან აჯანყებულთა სამიზნეა

მეოთხე მცნებით განწმენდილი მეშვიდე დღის შაბათიც და მისი ერთგული და მკვირვებლებიც. ღმერთისთვის, ამ „მთის“ „მკვირვასი“ ხასიათი სადავოა, რადგან მას არ ჰყავს ტოლო კაცობრიობის მთელ ისტორიაში. ადამიანთა კერპთა ყვანის მცემლობისგან დასაცავად, ღმერთმა ნება დართო ადამიანებს, უგულუბეყოთ მისი რეალური მდებარეობა. ეგვიპტის ნახევარკუნძულის სამხრეთით, ტრადიციისამებრ, ტყუილდ მდებარეობდა, ჭეშმარიტად, „მიდიანის“ ჩრდილო-აღმოსავლეთით, სადაც ცხოვრობდა „იოთრო“, მოსეს ცოლის, „ზეფორას“ მამა, როგორც ნათქვამია. დღევანდელი საუდის არაბეთის ჩრდილოეთით. მისი მაცხოვრებლები სინას ნამდვილ მთას უწოდებენ სახელს "ალ ლოზ", რაც ნიშნავს "კანონს"; გამართლებული სახელი, რომელიც მოწმობს მოსეს მიერ დაწერილ ბიბლიური ცნობის სასარგებლოდ. მაგრამ ამ გეოგრაფიულ „ადგილზე“ აჯანყებულები არ დაუპირისპირდებიან დიდებულ და ღვთაებრივ ქრისტეს გამარჯვებულს. იმიტომ, რომ ეს სიტყვა „ადგილი“ შეცდომაში შეჰყავს და სინამდვილეში უნივერსალურ ასპექტს იძენს, რადგან რჩეულები ამ დროს ჯერ კიდევ მიმოფანტულები არიან მთელ დედამიწაზე. ცოცხალ რჩეულებს და მკვდრეთით აღდგომას იესო ქრისტეს კეთილ ანგელოზები „შეაგროვებენ“, რათა შეუერთდნენ იესოს ცის ღრუბლებზე.

ლუქსი 17: „მეშვიდემ თავისი ფლკონი ჰაერში დაასხა. და გამოვიდა ტაძრიდან, ტახტიდან, ხმა მალალო ხმა: დასრულებულია!“

ჰაერში ჩამოსხმული მეშვიდე ჭირის "ნიშნის" ქვეშ, სანამ აჯანყებულები შეასრულებენ თავიანთ დაწაშაულებრივ განზრახვას, იესო ქრისტე, ჭეშმარიტი, ყოვლისშემძლე და დიდებული გამოჩნდება, განუმეორებელ ციურ დიდებაში, რომელსაც თანახლავს უამრავი ანგელოზი. ჩვენ ვხვდებით „მეშვიდე საყვირის“ მომენტს, სადაც გამოცხადების 11:15-ის თანახმად, იესო ქრისტე, ყოვლისშემძლე ღმერთი, ართმევს სამყაროს სამეფოს ეშმაკს. ეფეს.2:2-ში პავლე სატანას მოიხსენიებს, როგორც „ჰაერის ძალის უფლისწულს“. „ჰაერი“ არის მთელი მიწიერი კაცობრიობის საზიარო ელემენტი, რომელზეც ის დომინირებს იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე. მისი დიდებული მოსვლის მომენტი, როდესაც მისი ღვთაებრივი ძალეულება ეშმაკს

ართმევს ადამიანებზე ამ ბატონობას და ძალ უფლებას და ბოლო მოუღებს მას.

გააცნობიერე ღმერთის მოთმინება, რომელიც 6000 წელი ელოდა იმ მომენტს, როცა იტყვის: „შესრულდებულა!“ და შემდეგ გააცნობიერე, რამნიშვნელობას ანიჭებს ის „წმიდა მეშვიდე დღეს“, რომელიც წინასწარმეტყველებს ამ მომენტის დადგომას, როდესაც შეწყდება მისი ორგული ქმნილებებისთვის დარჩენილი თავის უფლება. მეამბოხე არსებები შეწყვეტენ მის იმედგაცრუებას, გაღიზიანებას, ზიზღს და შეურაცხყოფას, რადგან განადგურდებიან. დან.12:1-ში სულმა იწინასწარმეტყველეს ეს დიდებული მოსვლა, რომელსაც იგი მიაწერს „**მიქაელს**“, იესო ქრისტეს ანგელოზურ ციურ სახელს: „**მაშინ აღდგება მიქაელი, დიდი წინამძღოლო, შენი ხალხის შვილების და მცველი; და ეს იქნება უბედურების დრო, როგორც არ ყოფილ მას შემდეგ, რაც არსებობდნენ ერები. ამ დროს თქვენი ხალხიდან, ვინც წიგნშია დაწერილი, გადარჩება**“. ღმერთი არ უწყობს ხელს მისი გადარჩენის პროექტის გაგებას, რადგან ბიბლია არ ახსენებს სახელს „იესო“ მესიის აღსანიშნავად და მას ამლევს სიმბოლურ სახელს, რომლებიც ავლენს მის ფარულ ღვთაებრიობას: „**ემანუელ**“ (ღმერთი ჩვენთან ერთად) ისა.7:14 : „**ამიტომ თავად უფალს მოგცემთ ნიშანს, აჰა, გოგონა და ორს ულღება და შეეძინება ვაჟს და დაარქმევს მას ემანუელს**“; „**მარადიული მამა**“ ესა.9:5-ში: „**რადგან ჩვენთვის დაიბადა შვილი, მოგვეცა მე და ბატონობა იქნება მის მხარზე; მას დაერქმევა მშვენიერი, მრჩეველი, ძლევამოსილი ღმერთი, მარადიული მამა, მშვიდობის უფლისწული**“.

ლუქსი 18: „**იყო ელვა, ხმები, ჭექა-ქუხილი და დიდი მიწისძვრა, ისეთი, როგორც არასოდეს ყოფილ მას შემდეგ, რაც ადამიანი დედა მიწაზე იყო, ისეთი დიდი რხევა.**»

აქ ვკითხვობთ ფრაზას Rev.4:5-ის ძირითადი საცნობარო ლუქსიდან, რომელიც განახლებულია Rev.8:5-ში. ღმერთი გამოვიდა თავისი უხილვობიდან, ორგული მორწმუნეები და ურწმუნოები, მაგრამ ასევე, არჩეული ერთგული ადვენტისტები, შეუძლიათ დაინახონ შემოქმედი ღმერთი იესო ქრისტე მისი დაბრუნების დიდებაში. მე-6 და მე-7 რევმა გამოგვიცხადა ორი ბანაკის საპირისპირო ქცევები ამ საშინელ და დიდებულკონტექსტში.

და განიცდიან ძლიერ მიწისძვრას, ისინი შეშინებულნი მოწმენი არიან პირველი აღდგომა, რომელიც დაცულია ქრისტეს რჩეულუბისთვის, გამოცხადების 20:5-ის თანახმად, და მათი აღტაცება ზეცაში, სადაც შეუერთდებიან იესოს. ხდება ისე, როგორც ეს იყო ნაწინასწარმეტყველები 1 თეს .4:15-17: „აი რას გაუწყებთ თქვენ უფლოს სიტყვისამებრ: ჩვენ, ვინც ცოცხლები ვართ და ვრჩებით უფლოს მოსვლისთვის, არ წავალთ. გარდაცვლლთა წინ. რადგან თავად უფალო ჩამოვა ზეციდან ბრძანებით მთავარანგელოზის ხმითა და ღვთის საყვირით და ქრისტეში მკვდრები აღდგებიან პირველნი. მაშინ ჩვენ, ვინც ცოცხლები ვართ და დავრჩით, მათთან ერთად დავიჭერთ ღრუბლებში, რათა შევხვდეთ უფალს ჰაერში და ასე ვიქნებით მუდამ უფალთან.“ მე ვიყენებ ამ სტროფს, რათა აღვნიშნო „მკვდრების“ მდგომარეობის სამოციქულო კონცეფცია: „ჩვენ, ცოცხლები, დარჩენილნი უფლოს მოსვლისთვის, არ გავუსწრებთ ვინც დაიღუპა.“ პავლე და მისი თანამედროვეები დღეს ცრუ ქრისტიანებივით არ ფიქრობდნენ, რომ „მკვდარი“ რჩეული ქრისტეს თანდასწრებით იმყოფებოდნენ, რადგან მისი ასახვა აჩვენებს, რომ პირიქით, ყველს ფიქრობდა, რომ „ცოცხალი“ რჩეულები „მკვდრებზე“ შევიდოდნენ სამოთხეში.

ლუქსი 19: „და დაიყო დიდი ქალქი სამ ნაწილად და დეცა ხალხთა ქალქები და გაიხსენა ღმერთმა დიდი ბაბილონი, რათა მისცეს მას თავისი სასტიკ რისხვის ღვინის სასმისი.“

„სამი ნაწილი“ ეხება „დრაკონს, მხეცს და ცრუ წინასწარმეტყველს“, რომელიც შეგროვებულია ამ თავის მე-13 მუხლში. მეორე ინტერპრეტაცია ემყარება ამ ტექსტს ზაკ.11:8: „მე გავანადგურებ სამ მოძღვარს ერთ თვეში; ჩემი სული მოუთმენელო იყო მათ მიმართ და მათი სულებიც მეზიზღებოდა.“ ამ შემთხვევაში „სამი მოძღვარი“ წარმოადგენს ისრაელის ხალხის სამ კომპონენტს: მეფეს, სამღვდელუბას და წინასწარმეტყველებს. საბოლოო კონტექსტის გათვალისწინებით, რომელშიც პროტესტანტული სარწმუნოება და კათოლიკური რწმენა გაერთიანებულია და ერთიანდება, „სამი ნაწილი“ იდენტიფიცირებულია: „დრაკონი“ = ეშმაკი; „მხეცი“ = შეცდენილი კათოლიკე და პროტესტანტი ხალხები; „ცრუ წინასწარმეტყველო“ = კათოლიკე და პროტესტანტი სასულიერო პირები.

დამარცხებულ ბანაკში კარგი გაგება წყდება, „*დიდი ქალქი სამ ნაწილად გაიყო*“; მოტყუებულ და შეცდენილ მსხვერპლთა შორის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველს ბანაკებში, სიძულვილ და წყენა შურისძიებას იწვევს მატყუარა მაცდუნებლების წინააღმდეგ, რომლებიც პასუხისმგებელი არიან ხსნის დაკარგვაზე. სწორედ მაშინ სრულდება „*მოსავლს*“ თემა ანგარიშების სისხლიანი გადაწყვეტით, რომლის მთავარი სამიზნეები, მთელი ლოგიკით და სამართლიანობით, რელიგიური მასწავლებლები არიან. ეს გაფრთხილება იაკობის 3:1-დან სრულ მნიშვნელობას იძენს: „*ჩემო ძმებო, თქვენგან ბევრმა არ დაიწყოს სწავლება, რადგან იცით რომ უფრო მკაცრად განვსჯით*“. „*ჭირთა*“ ამ დროს, ეს ქმედება გამოწვეულია ამ ციტატით: „*და გაიხსენა ღმერთმა დიდი ბაბილონი, რათა მისცეს მას თავისი სასტიკი რისხვის ღვინის თასი*“. Apo.18 მთლიანად დაეთმოება ამ სასჯელს გამოძახილს ურწმუნო რელიგიური ადამიანების მიმართ.

ლუქსი 20: „*და გაიქცა ყველ კუნძული და მთები ვერიპოვეს.*»

ეს ლუქსი აჯამებს დედამიწის ცვლილებას, რომელიც ექვემდებარება უზარმაზარ კანკალებს, იღებს საყოველთაო ქაოსის ასპექტს, უკვე „*უფორმო*“ და მალე „*ცარიელი*“ ან „*გაპარტახებული*“. ეს არის „*ცოდვის*“ შედეგი, შედეგი *გამანადგურებელი*“ და გამოდანიელის 8:13-ში და რომლის საბოლოო სასჯელი წინასწარმეტყველებულია და ნ.9:27-ში.

ლუქსი 21: „*და დიდი სეტყვა, რომლის სეტყვაც ტალნტს იწონიდა, ზეციდან ჩამოვარდა ადამიანებს; და ადამიანებმა გმობდნენ ღმერთს სეტყვის უბედურების გამო, რადგან დიდი იყო უბედურება.*»

მათი ბოროტი დავალება შესრულებულია, დედამიწის მკვიდრნი, თავის მხრივ, განადგურდებიან უბედურებით, საიდანაც შეუძლებელი იქნება მათი თავის დაღწევა: მათზე „*სეტყვის*“ ქვეები დაეცემა. სული მათანიჭებს „*ერთი ნიჭის*“ წონას, ანუ 44,8კგ. მაგრამ ეს სიტყვა „*ნიჭი*“ უფრო სულიერი პასუხია, რომელიც დაფუძნებულია „*ნიჭების იგავზე*“. ამგვარად, ის დაცემულს ანიჭებს მათ როლს, ვინც არ გამოავლენა „*ნიჭი*“, ანუ საჩუქრები, რომლებიც ღმერთმა მათ იგავში მისცა. და ეს ცუდი საქციელი მათ სიცოცხლეს დაუჯდება, პირველი და მეორე, რომელიც მხოლოდ ქეშმარიტად არჩეულთა თვის იყო ხელმისაწვდომი. სიცოცხლს

უკანასკნელ ამოხსნაში ვამდებ ისინი აგრძელებენ „*გმობას*“ (შეურაცხყოფას) ზეცის „*ღმერთს*“, რომელიც *მათსჯის*.

ნიჭების იგავი “*მაშინ ფაქტიურად შესრულდება . ღმერთი მისცემს თითოეულ ადამიანს, მისი რწმენის საქმეების დამოწმების მიხედვით; მოღალატე ქრისტიანებს ის სიკვდილს მოუტანს და თავს ისეთივე უხეში და სასტიკად გამოიჩენს, როგორც ეგონათ და განსაჯეს. ხოლო ერთგულ რჩეულებს ის მისცემს მარადიულ სიცოცხლეს იმ რწმენის მიხედვით, რომელიც მათ დაამყარეს მის სრულყოფილ სიყვარულსა და ერთგულებაში, რომელიც განდიდებულა იესო ქრისტეში მათთვის; ეს ყველფერი იესოს მიერ მოყვანილი პრინციპის მიხედვით მათ.8:13-ში: „*შენი რწმენისამებრ მოგექცეს*“.*

ამ უკანასკნელ უბედურების შემდეგ, დედამიწა უკაცრიელდება, მოკლებულა ადამიანის სიცოცხლს ყველფორმას. ამრიგად, იგი აღმოაჩენს დაბ.1:2-ის დამახასიათებელ „*უფსკრულს*“.

თავი 17: მეძავი იღბის გარეშეა და იდენტის ფიცი რებული

მუხლი 1: „*მოვიდა შვიდი ანგელოზი და ნი, რომლებსაც ეჭირათ შვიდი თასი, და მითხრა: მოდი, გაჩვენებ დიდ წყალზე მჯდომარე დიდი მეძავის სამსჯავროს.*»

ამ პირველ მუხლთან სული მიუთითებს ამ მე-17 თავის მიზანზე: „*დიდი მეძავის*“ „*განკითხვა*“ რომელიც „*დაჯდა დიდწყლებზე*“ ან დომინირებს, მე-15 მუხლს მიხედვით, „*ხალხები, ბრბოები, ერები და ენები*“, რომლებიც „*ევფრატის*“ სიმბოლოს ქვეშ უკვე აღნიშნავენ ევროპასა და ქრისტიანულ რელიგიის მის პლანეტურ გაფართოებებს „*მეექვსე საყვირი*“ Rev.9:14: აშშ, სამხრეთ ამერიკა, აფრიკა და ავსტრალია. განკითხვის საქმე დაკავშირებულია „*შვიდი უკანასკნელი ჭირის*“ ან „*შვიდი ფლკონის*“

კონტექსტთან, რომლებიც გადმოასხა „შვიდმა ანგელოზმა“ წინამე-16 თავში.

განსჯის “ნომრის” მნიშვნელობა დასტურდება დანიელს 4:17-ში: „ეს წინადადება არის განკარგულება მათ ვინც უყურებს, ამ დადგენილებას. ეს არის წმინდანთა ბრძანება, რათა ცოცხალბმა იცოდნენ, რომ უზენაესი ფლობს ადამიანთა სამეფოს, რომ აძლევს მას, ვისაც სურს და ამაღლებს მასში ყველზე ბოროტადმიანებს.

„განკითხვა“ არის ყოვლისშემძლე ღმერთის მიერ გამოტანილი, რომლის წინაშე ყველ ქმნილება ცაში და დედამიწაზე პასუხისმგებელია და იქნება პასუხისმგებელი; ეს გვიჩვენებს, არის თუ არა ეს თავი მნიშვნელოვანი. ჩვენ დავინახეთ მე-14 თავის მე-3 ანგელოზის გზავნილში, რომ ეს იდენტიფიკაცია იწვევს მარადიულსიცოცხლეს ან სიკვდილს. ამრიგად, ამ „განკითხვის“ კონტექსტი არის „მხეცი, რომელიც ამოდის დედამიწიდან“ მე-13 თავში.

ისტორიული და წინასწარმეტყველური გაფრთხილებების მიუხედავად, თავის მხრივ, პროტესტანტული რწმენა 1843 წელს და ოფიციალური ადვენტიტური რწმენა 1994 წელს, ღმერთმა გაასამართლ იესო ქრისტეს მიერ შეთავაზებულ ხსნისთვის. ამ განაჩენის დასადასტურებლად, ისინი ორივე შევიდნენ რომაული კათოლიკური რწმენის მიერ შემოთავაზებულ ეკუმენიკურ ალანსში, ხოლო ორივე ჯგუფის პიონერებმა დაგმეს მისი ეშმაკური ბუნება. ამ შეცდომის თავიდან ასაცილებლად, რჩეული აბსოლუტურად უნდა იყოს და რწმუნებულო იესო ქრისტეს მთავარი მტრის ვინაობაში: რომი, მთელი მისი წარმართული და პაპის ისტორიაში. პროტესტანტული და ადვენტიტური რელიგიების დაწესებული უფრო დიდა, რადგან ორივეს პიონერებმა დაგმეს და ასწავლეს რომაული კათოლიციზმის ეს ეშმაკური ბუნება. ორივეს აზრების ეს ცვლილება წარმოადგენს დალტს იესო ქრისტეს, ერთადერთი მხსნელისა და დიდი მსაჯულის წინააღმდეგ. როგორ გახდა ეს შესაძლებელი? ორივე რელიგია მხოლოდ მნიშვნელობას ანიჭებდა მიწიერ მშვიდობასა და ადამიანებს შორის კარგ ურთიერთგაგებას; ასევე მას შემდეგ, რაც კათოლიკური სარწმუნოება აღარ იდევნება, ის მათთვის ხდება ხშირი ან კიდევ უკეთესი, ასოცირებული პაქტის დადებისა და მასთან ალანსის დამყარებამდე. ამგვარად, ღვთის გამოცხადებულ აზრი და მართალი განსჯა აბუჩად იგდებს და ფეხქვეშ თევს. შეცდომა იყო იმის

დაჯერება, რომ ღმერთი არსებითად დემებს მშვიდობას ადამიანთა შორის, რადგან ჭეშმარიტად, ის გამოხატავს შეცდომებს, რომლებიც ჩადენილია მისი პიროვნების, მისი კანონისა და მის დადგენილებებში გამოვლენილსიკეთის პრინციპებზე. ფაქტი მით უფრო სერიოზულია, რადგან იესომ ძალა მკაფიოდ გამოხატა თავისი თავი ამ საკითხზე მათე 10:34-დან 36-მდე: *არ იფიქროთ, რომ მე მოვედი დედამიწაზე მშვიდობის დასამყარებლად; მშვიდობის მოსატანად კი არ მოვსულვარ, არამედ მადხვილს. რამეთუ მოვედი, რათა განვასხვავო კაცსა და მამას შორის, ასულსა და დედას შორის, და რძალსა და დედამთილს შორის; და კაცის მტრები მისი ოჯახის წევრები იქნებიან* “. თავის მხრივ, ოფიციალურ ადვენტიზმს არ გაუგია ღვთის სული, რომელმაც 1843-1873 წლებში მეშვიდე დღის შაბათის აღდგენით, აჩვენა მას რომაული კვირა, რომელსაც იგი უწოდებს "მხეცის ნიშანს" და არსების დღიდან მარტში. 7, 321. ინსტიტუციური ადვენტიზმის მისია ჩაიშალა, რადგან რაც დრო მიიწევდა წინ, რომის კვირა დღეს მისი განაჩენი გახდა მეგობრული და მმური, განსხვავებით ღვთისგან. რომელიც უცვლელად იგივე რჩება, მზის წარმართობიდან მეშვიდრეობით მიღებული ქრისტიანული კვირა მისი რისხვის მთავარ მიზეზს წარმოადგენს. ერთადერთი, რაც მნიშვნელოვანია, არის ღმერთის განსჯა და მისი წინასწარმეტყველური გამოცხადება მიზნად ისახავს ჩვენ დაგვიკავშირდეს მის განსჯასთან. შედეგად, მშვიდობამ არ უნდა დაიფაროს ცოცხალ ღმერთის კანონიერი გაღიზიანება. და ჩვენ უნდა ვიმსჯელოთ, როგორც ის განსჯის და განვსაზღვროთ სამოქალაქო თუ რელიგიური რეჟიმები მისი ღვთაებრივი მზერის მიხედვით. ამ მიდგომის შედეგად ჩვენ ვხედავთ „მხეცს“ და მის ქმედებებს, თუნდაც მათყუარა მშვიდობის დროს.

ლუქსი 2: „*მასთან მეძავდნენ დედამიწის მეფეები და მისი სიძვის ღვინით და მთვრა ღვინით დედამიწის მკვიდრნი.*»

იეზუბელქალს “ქმედებებთან, რომელსაც იესო ქრისტე ადანაშაულებს, რომ მის მსახურებს სულიერი „სიძვის (ან გარყვნილების) ღვინოს“ სვამდა (გამოცხ.2:20); 18:3-ში დადასტურებული რამ. ეს ქმედებები ასევე აკავშირებს „მეძავს“ გამოცხ.8:10-11-ის „ჭიის ვარსკვლავს“; ჭია არის მისი მხამიანი ღვინო, რომელსაც სული ადარებს მის რომაულ კათოლიკურ რელიგიურ სწავლებას.

ამ მუხლში ღმერთის საყვედური, რომელსაც ღმერთი აკეთებს კათოლიკური რელიგიის წინააღმდეგ, გამართლებულია ჩვენს მშვიდობიან დროსაც კი, რადგან შეურაცხყოფა უტევს მის ღვთაებრივ ავტორიტეტს. წმინდა ბიბლიის ნაწერები, რომლებიც წარმოადგენს მის „ორ მოწმეს“, მოწმობს ამ რომაული რელიგიის ცრუ რელიგიური სწავლების წინააღმდეგ. მაგრამ მართალია, მის ცრუ სწავლებას ყველზე უარესი შედეგები მოჰყვება მისი შეცდენილი მსხვერპლებისთვის: მარადიული სიკვდილი; რაც გაამართლებს მათ შურისმაძიებელ ქმედებას რევ.14:18-დან 20-მდე „მოსავლს“ შესახებ.

მუხლ 3: „*მან სულთ წამიყვანა უდაბნოში. და ვიხილუ ქალო, რომელიც იჯდა ალსფერ მხეცზე, მკრეხელური სახელებით სავსე, შვიდი თავი და ათი რქა.*»

„... უდაბნოში“, რწმენის გამოცდის სიმბოლო, მაგრამ ასევე „მშრალ“ სულიერი კლიმატის კონტექსტში ჩვენი „ბოლო დროის (დან.11:40)“ ამჯერად, მიწიერი რწმენის უკანასკნელი გამოცდისა. ისტორია, სული ასახავს სულიერ მდგომარეობას, რომელიც ჭარბობს ამ საბოლოო კონტექსტში. „ქალო დომინირებს ალსფერ მხეცზე“. ამ გამოსახულებაში რომი დომინირებს „მხეცი, რომელიც ამოდის დედა მიწიდან“, რომელიც აღნიშნავს პროტესტანტ შეერთებულ შტატებს იმ მომენტში, როდესაც ისინი კათოლიკეებს „თავვანს სცემენ მხეცის ნიშანს“ „იმპერატორ კონსტანტინე“¹ ისგან მემკვიდრეობით მიღებულ დასვენების დღის დაწესებით. ამ საბოლოო კონტექსტში, აღარ არის დიადემები, არც რელიგიური რომის „შვიდ თავზე“ და არც „ათი რქაზე“ „სიმბოლოები, ამ შემთხვევაში, ევროპული და მსოფლიო ქრისტიანი ხალხების სამოქალაქო დომინანტების, რომლთაც ის მანიპულირებს. მაგრამ მთელი ეს ასოციაცია არის ცოდვის ფერი: „ალსფერი“.

ში ვკითხულობთ: „და ვიხილუ მისი ერთი თავი, თითქოს სასიკვდილოდ დაჭრილი; მაგრამ მისი სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. და მთელი დედა მიწა შიში იყო მხეცის უკან.“ ჩვენ ვიცით, რომ ეს განკურნება ნაპოლეონ¹ ის კონკორდატის დასახურებაა. ამ მომენტიდან რომაული კათოლიკური პაპი აღარ დევნიან, თუმცა, მნიშვნელოვნებით აღვნიშნოთ, რომ ღმერთი კვლავაც უწოდებს მას „მხეცს“: „და მთელი დედა მიწა აღფრთოვანებული იყო მხეცის უკან“. ეს ადასტურებს ზემოთ მოცემულ ახსნას. ღმერთის მტერი რჩება მის

მტრად, რადგან მისი ცოდვები მისი კანონის წინააღმდეგ არ წყდება, როგორც მშვიდობის, ისე ომის დროს. და მაშასადამე, ღვთის მტერი არის მისი ერთგული რჩეული მშვიდობისა თუ ომის დროს.

ლექსი 4: „*ქალს იისფერი და ალსფერი შემოსილ იყო და ოქროთი, ძვირფასი ქვებით და მარგალიტით იყო შემკული. მას ხელში ეჭირა ოქროს თასი, სავსე სისამაგლეებითა და მისი მეძავობის მინარევებით.*»

აქ კიდევ ერთხელ წარმოდგენილი აღწერა მიზნად ისახავს სულიერ დოქტრინალურ შეცდომებს. დმერთი გმობს მის რელიგიურ რიტუალებს; მისი მასები და მისი ოდიოზური ევქარისტია და, უპირველეს ყოვლისა, ფუფუნებისა და სიმდიდრის გემოვნება, რაც მას მიჰყავს მეფეების, დიდვაროვნებისა და დედამიწის ყველ მდიდრის მიერ სასურველკომპრომისებამდე. „*მეძავმა*“ უნდა დააკმაყოფილოს თავისი „კლენტები“ ან საყვარლები.

ალსფერი " ფერი სათავეს იღებს თავად " *მეძავში* ": " *იისფერი და ალსფერი* ". ტერმინი „*ქალ*“, რომელიც აღნიშნავს „*ეკლესიას*“, რელიგიურ კრებას, ეფეს. 5:23-ის მიხედვით, მაგრამ ასევე „*დიდი ქალქი, რომელსაც სამეფო მეფეები ჰყავს დედამიწის მეფეებზე*“, როგორც ამ თავის მე-18 მუხლ გვასწავლის 17. მოკლედ, ჩვენ შეგვიძლია ამოვიცნოთ რომაული ვატიკანის "კარდინალების და ეპისკოპოსების" უნიფორმების ფერები. დმერთი ასახავს კათოლიკურ მასებს „*ოქროს*“ *ჭიქის* გამოყენებით, რომელიც ალგოპოლური ღვინო უნდა წარმოადგენდეს იესო ქრისტეს სისხლს. მაგრამ რას ფიქრობს უფალო ამაზე? ის გვეუბნება: მისი გამომსყიდველი სისხლს ნაცვლად მხოლოდ „*სიძულვილისა და სიბინძურეს*“ ხედავს. დან.11:38-ში „*ოქრო*“ იყო ნახსენები, როგორც მისი ეკლესიების მორთულობა, რომელსაც სული მიაწერს „*ციხეების დმერთს*“.

ლექსი 5: „*მის შუბლზე ეწერა სახელო, საიდუმლო: ბაბილონი დიდი, მეძავებისა და დედამიწის სისამაგლეების დედა.*»

„*საიდუმლო*“, რომელიც მოხსენიებულია ამ მუხლში, არის „*საიდუმლო*“ მხოლოდ მათთვის, ვისაც იესო ქრისტეს სული არ ანათლებს; ისინი ასევე, სამწუხაროდ, ყველზე მრავალრიცხოვანნი არიან. რადგან დან.8:24-25-დან გამოცხადებულ პაპის რეჟიმის „*წარმატებები და წარმატებები*“

და დასტურებული იქნება მისი განკითხვის ჟამამდე, სამყაროს აღსასრულამდე. ღმერთისთვის ეს არის „*უსჯულოების საიდუმლო*“, რომელიც ეშმაკმა უკვე გამოაცხადა და აღასრულ მოციქულთა დროს, 2 თეს. 2:7-ის მიხედვით: „*რამეთუ უსჯულოების საიდუმლო უკვე მოქმედებს; მხოლოდ ის არის საჭირო, რომ ის, ვინც მას კვლავ აკავებს, უნდა გაქრეს.*“ „*საიდუმლო*“ დაკავშირებულია თავად სახელთან „*ბაბილონთან*“, რაც ლოგიკურია, რადგან ამ სახელწოდების უძველესი ქალქი აღარ არის. მაგრამ პეტრემ უკვე სულიერად დაარქვა ეს სახელი რომს, 1 პეტრეს 5:13-ში და, სამწუხაროდ, მოტყუებული ხალხისთვის, მხოლოდ არჩეულები აქცევენ ყურადღებას ბიბლიის მიერ შემოთავაზებულ ამ სიზუსტეს. ფრთხილდ იყავით სიტყვა „*დედამიწის*“ ორმაგი მნიშვნელობით, რომელიც ასევე აქ მიუთითებს პროტესტანტულ მორჩილებაზე, რადგან რამდენადაც კათოლიკური სარწმუნოება ერთიანია, პროტესტანტული სარწმუნოებაც მრავალჯერადია, და სახელბული, როგორც „*მეძავები*“, მათი კათოლიკეების ქალშვილები“. *დედა*“. გოგონები იზიარებენ თავიანთი „*დედის*“ „*სიზიზღებას*“. და ამ „*სისაძაგლე თაგან*“ მთავარია კვირა, მასზე მიმაგრებული მისი რელიგიური ავტორიტეტის „*ნიშანი*“.

სიტყვა „*მიწის*“ პირდაპირი მნიშვნელობა ასევე გამართლებულია, რადგან კათოლიკური რელიგიური შეუწყნარებლობა არის ძირითადი საერთაშორისო რელიგიური აგრესიის გამომწვევი. მან შებილწა და სძულდა ქრისტიანულ სარწმუნოება მეფეების წაქეზებით, რომ მოექციათ დედამიწის ხალხები მის მორჩილებაზე. მაგრამ ძალუფლების დაკარგვის შემდეგ, მისი „*სისაძაგლეები*“ გაგრძელდა აკურთხებდა მათ, ვისაც ღმერთი აგინებს და ღნძღავდა მათ, ვისაც აკურთხებს. მისი წარმართული ბუნება ვლენდება, როდესაც ის მუსლიმებს უწოდებს „*ძმებს*“, რომელთა რელიგია წარმოგვიდგენს იესო ქრისტეს, როგორც ერთ-ერთ ყველზე პატარა წინასწარმეტყველს.

ლუქსი 6: „*და ვიხილუ დედაკაცი მთვრალი წმიდათ სისხლთა და იესოს მოწმეთა სისხლთა და მისი და ნახვისას დიდი გაოგნებულნი შემოიპყრო.*“

ეს ლუქსი იღებს ციტატას დან.7:21-დან, სადაც მითითებულია, რომ „*წმინდანები*“, რომლებთანაც იგი ებრძვის და დომინირებს, ნამდვილდ არიან „*იესოს მოწმეები*“. ეს დიდად ნათელს ჰფენს „*დიდი*“

ბაბილონის " საიდუმლოს . რომაული რელიგია სვამს რჩეულთა " სისხლს " ინტოქსიკაციამდე . ვინ იეჭვებს ქრისტიანულ ეკლესიას , როგორც თანამედროვე პაპის რომი იყო , ეს „ მეძავი “ იყო „ იესოს მოწმეების მიერ დაღვრილ სისხლთ მთვრალ “? არჩეულ თანამდებობის პირები , მაგრამ მხოლოდ ისინი . რადგან წინასწარმეტყველების მეშვეობით სულმა მათაცნობა მათი მტრის მკვლელობის განზრახვა . ეს დაბრუნება მის ბოროტ და სასტიკ ბუნებასთან იქნება მაღლს დროის დასასრულს თვალაჩინო შედეგი . მაგრამ ეს ბოროტება უპირველეს ყოვლისა , კიდევ უფრო გასაოცარი სახით იქნება სამყაროს აღსასრულს ამ დროის დომინანტური პროტესტანტული რწმენის ბუნება . სულ ცალკე მოჰყავს „ წმინდანებს “ და „ იესოს მოწმეებს “ . პირველმა „ წმინდანებმა “ განიცადეს წარმართული რომაული რესპუბლიკური და იმპერიული დევნა ; „ იესოს მოწმეებს “ გაოცებულ აქვთ იმპერიული და პაპის წარმართული რომი . რამეთუ მეძავი ქალქია : რომი ; „ დიდი ქალქი , რომელსაც აქვს სამეფო მეფეებზე “ ისრაელში , იუდეაში ჩასვლადან 63 წელს , დან .8:9-ის მიხედვით : „ ყველზე ლმაზი ქვეყანა “ . ხსნის ისტორია დასრულდება რწმენის გამოცდით , რომელშიც „ იესოს მოწმეები “ გამოჩნდებიან და იმოქმედებენ ამ გამოთქმის გასამართლებლად ; ამგვარად , ისინი დმერთს მისცემენ კარგ მიზეზს ჩარევითვის , რათა დაიხსნას ისინი დაგეგმილო სიკვდილისგან . თავის დროზე იოანეს საფუძვლიანი საფუძველი ჰქონდა გაოგნებულყო იმ „ საიდუმლოებით “ , რომელიც ეხებოდა ქალქ რომს . ის იცნობდა მას მხოლოდ მისი მკაცრი და დაუნდობელი წარმართული იმპერიული ასპექტით , რამაც იგი დააპატიმრა კუნძულპატმოსზე . მაშასადამე , რელიგიურმა სიმბოლოებმა , როგორცაა „ ოქროს თასი “ , რომელსაც „ მეძავი “ უჭირავს , სამართლიანად შეეძლო მისი გაოცება .

ლუქსი 7: „ და ანგელოზმა მითხრა : რატომ გაოცებულ ხარ? მე გეტყვით ქალსა და მისი მატარებელი მხედის საიდუმლოს , რომელსაც აქვს შვიდი თავი და ათი რქა . »

„ საიდუმლო “ არ არის გამიზნული , რომ სამუდამოდ გაგრძელდეს , და მე-7 მუხლიდან სული გადმოგვცემს დეტალებს , რაც საშუალებას მისცემს იოანეს და ჩვენს თავს , ამოხსნან „ საიდუმლო “ და ნათლად ამოიცნონ ქალქი რომი და მისი როლი მე-3 მუხლი , რომლის სიმბოლოები , ისევ ციტირებულია .

„ ქალო “ აღნიშნავს პაპის რომის რელიგიურ ბუნებას, მის პრეტენზიას, როგორც „ კრავის ცოლს “, იესო ქრისტეს. მაგრამ ღმერთი ამ პრეტენზიას უარყოფს და მას " მეძავს " უწოდებს.

„ მხეცი, რომელიც მას ატარებს “ წარმოადგენს რეჟიმებსა და ხალხებს, რომლებიც აღიარებენ და აკანონებენ მის რელიგიურ პრეტენზიებს. მათ თავიანთი ისტორიული წარმოშობა აქვთ ევროპაში ჩამოყალიბებული სამეფოების „ ათი რქიდან “ მას შემდეგ, რაც ისინი განთავისუფლდნენ იმპერიული რომის ბატონობისაგან და ნ.7:24-ში მოცემული სურათის მიხედვით. ისინი შეცვალეს " მეოთხე ცხოველს " იმპერიული რომი . და ეს ტერიტორიები ბოლომდე იგივე რჩება. საზღვრები მოძრაობს, რეჟიმები იცვლება, მონარქიიდან რესპუბლიკებში გადადის, მაგრამ ცრუ რომაული პაპის ქრისტიანობის ნორმა მათ უარესობისკენ აერთიანებს. მე-20 საუკუნის განმავლობაში ეს კავშირი რომის ეგიდით დაკონკრეტდა ევროკავშირის მიერ, რომელიც დაარსდა 1957 წლის 25 და 2004 წლის 25 მარტის „ რომის ხელშეკრულებებში “.

ლუქსი 8: „ მხეცი, რომელიც შენ ნახე, იყო და აღარ არის “. ის უფსკრულიდან უნდა ავიდეს და წავიდეს და ღუპვისკენ. და ისინი, ვინც დედა მიწაზე ცხოვრობენ, რომელთა სახელები არ არის და წერილი ქვეყნიერების დასაბამიდან სიცოცხლს წიგნში, გაცდებიან, როდესაც იხილვენ ურჩხულს, რადგან ის იყო და აღარ არის, და რომ ის კვლავ გამოჩნდება. »

" მხეცი, რომელიც შენ ნახე, იყო და აღარ არის ." თარგმანი: ქრისტიანული რელიგიური შეუწყნარებლობა იყო 538 წლიდან და აღარ არის 1798 წლიდან. სული გვთავაზობს ხანგრძლივობას, რომელიც სხვადასხვა ფორმით იყო ნაწინასწარმეტყველები პაპის შეუწყნარებლობისთვის და ნ.7:25-დან: „ დრო, დრო და ნახევარი ცემა; 42 თვე; 1260 დღე . მიუხედავად იმისა, რომ მისი შეუწყნარებლობა დასრულდა " სიღრმედან ამომავალ მხეცის " მოქმედებით , რომელიც ეხება საფრანგეთის რევოლუციას და მის ეროვნულათეიზმს გამობ. 11:7-ში, აქ ტერმინი " ღრმა " წარმოადგენილია, როგორც საქმიანობა, რომელიც დაკავშირებულია ეშმაკი, " და მანგრეველი ", რომელიც ანადგურებს სიცოცხლეს და დეჰუმანიზაციას უკეთებს პლანეტა დედა მიწას, და რომელსაც Rev.9:11 უწოდებს " უფსკრულის ანგელოზს ". Rev.20:1 მოცემით ახსნას: " ეშმაკი " იქნება შეკრული " ათასი წლის განმავლობაში " დედა მიწაზე დედა მიწაზე, რომელსაც " უფსკრულს " უწოდებენ. მისი წარმოშობის "

უფსკრულში "მიკუთვნებით, ღმერთი ცხადყოფს, რომ ამ ქალქს არასოდეს ჰქონია მასთან ურთიერთობა; თუ არა, მისი წარმართულ ბატონობის დროს, რაც ძალიან ლოგიკურია, მაგრამ ასევე, მისი პაპის რელიგიური მოღვაწეობის განმავლობაში, იმის საპირისპიროდ, რასაც მოტყუებულ ადამიანების სიმრავლე სწამს მათი დაცემის შესახებ, რადგან ისინი იზიარებენ მას, აქ გამოვლენდება მისი საბოლოო „დაღუპვა“. წინასწარმეტყველური სიტყვის ზიზღის გამო, რომის მაცდუნებლების მსხვერპლი გაოგნდებიან, რადგან რელიგიური შეუწყნარებლობა „გაჩნდება“ ამ ბოლო გამოცხადებულ და გამოვლენილ კონტექსტში. ღმერთი ამგვარად შეგვახსენებს, რომ მან იცის რჩეულთა სახელები „ქვეყნიერების დარსებიდან“. მათი „სახელები“ დაწერილი იყო „კრავის სიცოცხლის წიგნში“ იესო ქრისტე. და მათი გადასარჩენად მან გონება გახსნა თავისი ბიბლიური წინასწარმეტყველებების საიდუმლოებამდე.

მე გთავაზობთ ამ ლექსის მეორე ანალოზს სიტყვა "უფსკრულთან" დაკავშირებით. ამ ასახვაში, მე მხედველობაში მივიღე სულს მიერ მიზანმიმართული საბოლოო კონტექსტი მე-3 ლექსის "ალსფერი მხეცის" აღწერის მიხედვით ჩვენ ვნახეთ ეს, "დაადემების" არარსებობა "ათრქაზე" და "შვიდი თავი" თავსებს მას "აღსასრულის დროში"; რომ ჩვენი დროის. მე დიდი ხანია მიმაჩნია, რომ ცნება „სულელ“ შეიძლება ეხებოდეს მხოლოდ შეუწყნარებელ და დესპოტურ ქმედებას და რომელიც, შესაბამისად, შეიძლება მიეწეროს მხოლოდ ბოლო დღეების შეუწყნარებლობის რეჟიმს, რომელიც აღინიშნა საყოველთაო რწმენის ბოლო გამოცდით. მაგრამ სინამდვილეში, 2020 წლის ზამთრის ბოლოს, ღვთიური დროით, კიდევ ერთი იდეაა შთაგონებული ჩემგან. „მხეცი“ ფაქტობრივად გამუდმებით კლვს ადამიანთა სულს და მისი გაზვიადებულ და აღმაშფოთებელ ჰუმანისტური სწავლებების მსხვერპლ ბევრად უფრო მრავალრიცხოვანია, ვიდრე მისი შეუწყნარებლობისა. საიდან მოდის ეს ახალი მაცდური და მატყუარა ჰუმანისტური ქცევა? ეს არის თავისუფალი აზროვნების მემკვიდრეობის ნაყოფი, რომელიც მოდის რევოლუციონერი ფილოსოფოსებისგან, რომლებსაც ღმერთი მიზნად ისახავს გამოცხადების 11:7-ში „უფსკრულთან ამოშვალ ურჩხულის“ სახელთ. ჩვენი დროის „მხეცისთვის“ მიმაგრებული „ალსფერი“ ფერი, ამ თავის მე-3 სტროფიდან, გამოხსნის ცოდვას, რომელიც წარმოიქმნება ჭარბი

თავის უფლებით, რომელიც ადამიანმა მისცა საკუთარ თავს. ვის წარმოადგენს იგი? ქრისტიანული წარმოშობის დასავლელ დომინანტები, რომელთა რელიგიური საფუძვლები ევროპული კათოლიციზმისგანაა მემკვიდრეობით: აშშ და ევროპა მთლიანად აცდუნებს კათოლიკურ რელიგიას. „*მხეცი*“, რომელსაც *ღმერთი გვიჩვენებს*, არის „*მეხუთე საყვირის*“ გზავნილი ნაწინასწარმეტყველები ქმედებების საბოლოო შედეგი. პროტესტანტულ სარწმუნოება, შეცდენილ კათოლიკური სარწმუნოებით მშვიდობიანად, აერთიანებს პროტესტანტიზმსა და ღვთისგან დაწყევლულ კათოლიციზმს, რომლებსაც შეუერთდა ოფიციალური ინსტიტუციური ადვენტიზმი 1994 წელს, Rev.9:7-9, „*არმაგედონის*“ „*ბრძოლსთვის*“ „*მზადებისთვის*“, 16:16-ის მიხედვით, რომ ისინი ერთად „*მეექვსე საყვირის*“ შემდეგ, და უპირისპირდებიან ღვთის უკანასკნელ ერთგულ მსახურებს, რომლებიც იცავენ და ასრულებენ მის შაბათი; მეშვიდე დღის დასვენება დავალებულია მისი ათი მცნებადნ მეოთხეზე. მშვიდობის დროს მათი გამოსვლები ადიდებს ძმურ სიყვარულს და სინდისის თავის უფლებას. მაგრამ ეს აღმაშფოთებელი და ცრუ თავის უფლება, რომელიც ლბერტარიანად იქცა, მიჰყავს „*მეორე სიკვდილმდე*“ დასავლეთის სამყაროში დასახლებულ სიმრავლემდე; რომელსაც ახასიათებს ნაწილობრივ ათეიზმი, ნაწილობრივ გულგრილობა და მცირე ნაწილი რელიგიური ვალდებულებები, რომლებიც უსარგებლოა, რადგან ისინი გამობენ ღმერთის მიერ მათი ცრუ რელიგიური სწავლებების გამო. ამგვარად, ამ ჰუმანისტურ „*ურჩხულს*“ თავისი სათავე აქვს „*უფსკრულში*“, როგორც ამას სული ავლენს ამ ლექსში, იმ გაგებით, რომ ქრისტიანული რელიგია იქცა ჰუმანისტური აზროვნების, ბერძნების, ფრანგებისა თუ უცხოელ რევოლუციონერების გამოსახულება და გამოყენება. როგორც იუდას კოცნა იესოსთვის, მაცდური ცრუ ჰუმანისტური სიყვარული მშვიდობის დროს უფრო მეტს კლვს, ვიდრე ხმალი. ჩვენი მშვიდობის დროს „*მხეცი*“ *ასევე მემკვიდრეობით იღებს* „*სიბნელის*“ ხასიათს, რომელსაც სიტყვა „*ღრმა*“ ამლევს მას დაბ.1:2-ში: „*დედამიწა იყო უფორმო და ცარიელი, იყო სიბნელე უფსკრულზე და სული. ღმერთი გადავიდა წყლების ზემოთ*. და ქრისტიანული წარმოშობის საზოგადოებების ეს „*სიბნელის*“ ხასიათი თავის თავად პარადოქსულ და არის მემკვიდრეობით

მიღებულ „განმანათლებლობისგან“; სახელწოდებით, რომელიც ფრანგ რევოლუციონერ თავის უფალ მოაზროვნეებს ეწოდა.

ამ სინთეზის შეთავაზებით, სული აღწევს თავის მიზანს, რომელიც მოიცავს თავის ერთგულმსახურებს თავისი განსჯის გაცხადებას ჩვენს დასავლურ სამყაროზე და საყვედურებზე, რომლებიც მას მიმართავს. ამგვარად, ის გამოხს თავის მრავალ ცოდვას და დალტს იესო ქრისტეს, ერთადერთი მხსნელის მიმართ, რომელსაც მათი ქმედებები შეურაცხყოფს.

ლუქსი 9: *„ეს არის გონიერება, რომელსაც აქვს სიბრძნე: შვიდი თავი შვიდი მთა, რომლებზეც ქალის.“*

ეს ლუქსი ადასტურებს გამოთქმას, რომლითაც რომი დიდი ხანია იყო დასახელებული: „რომი, შვიდი ბორცვის ქალქი“. მევიპოვებ ეს სახელი ციტირებულ ძველ სკოლს გეოგრაფიულ ატლსში 1958 წლადან. მაგრამ ეს არ არის სადავო; „შვიდი მთები“, რომლებსაც „გორაკები“ ეძახიან, დღესაც შემორჩა სახელებს: კაპიტოლინი, პალტინი, კეელუსი, ავენტინი, ვიმინალი, ესკვილინი და კვირინალი. წარმართულფაზაში ეს ბორცვები „მაღალი ადგილები“ ყველ ეყრდნობოდა ტაძრებს, რომლებიც ეძღვნებოდა ღმერთის მიერ დაგმოზილგა ღმერთებულკერპებს. და „ციხეთა ღმერთის“ პატივსაცემად, კათოლიკურმა სარწმუნოებამ თავის მხრივ აღმართა თავისი ბაზილიკა, კეელუსზე, რომელიც რომის მიხედვით „სამოთხეს“ ნიშნავს. კაპიტოლიუმზე, „თავზე“, დგას მერიის სასახლე, სასამართლო ხელსუფლების სამოქალაქო ასპექტი. ავღნიშნოთ, რომ ბოლო დღეების მოკავშირე ამერიკაც დომინირებს ვაშინგტონში მდებარე „კაპიტოლიუმთან“. აქ კიდევ ერთხელ "თავის" სიმბოლო გამართლებულია ამ მაღალი მაგისტრატით, რომელიც ჩაანაცვლებს რომს და, თავის მხრივ, დომინირებს დედამიწის მკვიდრებზე, „მისი თნდასწრებით“ გამოცხ.13:12-ის მიხედვით.

ლუქსი 10: *„არის შვიდი მეფეც: ხუთი დაცა, ერთი არის, მეორე ჯერ არ მოსულს და როცა მოვა, მცირე ხნით და რჩება.“*

ამ ლუქსში, გამოთქმით „შვიდი მეფე“, სული რომს ანიჭებს მმართველობის „შვიდ“ რეჟიმს, რომლებიც თანმიმდევრულად არის პირველ ექვსისთვის: მონარქია – 753-დან – 510 წლამდე; რესპუბლიკა, საკონსულო, დიქტატურა, ტრიუმვირატი, იმპერია ოქტავიანეს შემდეგ, კეისარი ავგუსტუსი, რომლის

დროსაც იესო დაიბადა და ტეტრარქია (4 ასოცირებული იმპერატორი) მეშვიდე პოზიციაზე 284-დან 324 წლამდე, რაც ადასტურებს სიზუსტეს " *მას უნდა გაგრძელდეს მოკლე დრო* "; რეალურად 30 წელი. ახალი იმპერატორი კონსტანტინე ^I სწრაფად დატოვებს რომს და დასახლება ადმოსავლეთში ბიზანტიაში (კონსტანტინოპოლს თურქებმა დაარქვეს სტამბოლ). მაგრამ 476 წლადან რომის დასავლეთის იმპერია დაიშალა და დანიელსა და აპოკალიფსის " *ათი რქა* " მოიპოვეს დამოუკიდებლობა დასავლეთ ევროპის სამეფოების შექმნით. 476 წლადან რომი დარჩა ოსტროგოთი ბარბაროსების ოკუპაციის ქვეშ, რომელთა განაცხადი 538 წელს გადაეცა გენერალ ბელზარიუსმა, რომელიც გაგზავნა თავის ჯარებთან ერთად იმპერატორ იუსტინიანეს მიერ, რომელიც ცხოვრობდა ადმოსავლეთში, კონსტანტინოპოლში.

ლექსი 11: „ *და მხეცი, რომელიც იყო და აღარ არის, თავად მერვე მეფეა და შვიდთა რიცხვიდანაა და წარწყმდეს მიდის.* »

იუსტინიანე ^I ის ხელსაყრელი იმპერიული ბრძანებულებით. ამგვარად, მან უპასუხა მეუღლის თხოვნას, თეოდორას, ყოფილ „მეძავი“, რომელიც ჩაერია ვიჯილს, მისი ერთ-ერთი მეგობრის სახელთ. როგორც მე-11 მუხლ აკონკრეტებს, პაპის რეჟიმი ჩნდება ციტირებულ „შვიდი“ მმართველობის დროს, როდესაც წარმოადგენდა ახალ უპრეცედენტო ფორმას, რომელიც დანიელმა აღნიშნა, რომ იყო „ *განსხვავებულ* “ მეფე. ის, რაც წინა „შვიდი“ მეფის დროს უსწრებს, არის რომის რელიგიური ლიდრის ტიტული, რომელიც უკვე მიეკუთვნება მის იმპერატორებს და მისი წარმოშობის დღიდან: „Pontifex Maximus“, ლათინური გამოთქმა, რომელიც ითარგმნება როგორც „სუვერენული პონტიფი“, რომელიც ასევე იყო, მას შემდეგ. 538, რომის კათოლიკე პაპის ოფიციალური ტიტული. რომაული რეჟიმი, რომელიც არსებობს იმ დროს, როდესაც იოანე იღებს ხილვას, არის იმპერია, მეექვსე რომის მმართველობა; და თავის დროზე „სუვერენული პონტიფის“ ტიტულს თავად იმპერატორი ატარებდა.

რომის დაბრუნება ისტორიულ სცენაზე განპირობებულია ფრანკთა მეფის, კლოვიუს I-ის იმდროინდელი ცრურისტიანული სარწმუნოების „მოქცეული“ 496 წელს; ანუ რომაული კათოლიციზმს, რომელიც ემორჩილებოდა კონსტანტინე I-ს ^ლ რომელიც უკვე 321 წლის 7 მარტიდან მოექცა ღვთის წყევლს. იმპერიული ბატონობის შემდეგ რომი შეიჭრა და

მასიური მიგრაციაში ჩასული უცხო ხალხები ბატონობდნენ. სხვადასხვა ენისა და კულტურის გაუგებრობა არის არეულობისა და შინაგანი ბრძოლების საფუძველი, რამაც გაანადგურა რომაელთა ერთიანობა და ძალე. ამ ქმედებას დმერთი იყენებს დღეს ევროპაში, რათა დასუსტდეს და გადასცეს მტრებს. ამგვარად, „ბაბილონის კომპის“ გამოცდილების წყველ საუკუნეებისა და ათასწლეულების განმავლობაში ინარჩუნებს მის ყველ ეფექტს და მის ეფექტურობას კაცობრიობის უბედურებაში მიყვანაში. რაც შეეხება რომს, ბოლოს და ბოლოს, ის მოექცა არიან ოსტროგოთების ბატონობის ქვეშ, რომლებიც დოქტრინულ დეწინააღმდეგებოდნენ რომაულ კათოლიკურ სარწმუნოებას, რომელსაც მხარს უჭერდნენ ბიზანტიის იმპერატორები. ამიტომ იგი უნდა განთავისუფლდეს ამ ბატონობისაგან, რათა მის მიწაზე 538 წელს რომის პაპის რეჟიმის დამყარება შესაძლებელი გახდეს ამის განსახორციელებლად და 7:8-20, „სამი რქა ჩამოიყვანეს და ბლ პოპერის წინაშე (კატარა რქა); შეშფოთებულია რომის ეპისკოპოსების რომის კათოლიციზმისადმი მტრულ დ განწყობილ ხალხები, თანმიმდევრულად, 476 წელს, ჰერულბი, 534 წელს, ვანდალები და 538 წლის 10 ივლისს, "თოვლის ქარიშხალი", რომელიც განთავისუფლდა გენერალს მიერ ოსტროგოთების ოკუპაციისგან. იუსტინიანე I-ის მიერ გაგზავნილ ბელზარიუსს რომში შეეძლო შესულიყო მის ექსკლუზიურ, დომინანტურ და არატოლერანტულ პაპურ რეჟიმში, რომელიც დაწესდა ამ გზით. იმპერატორს, ინტრიგანი ვიგილუსის, პირველი მმართველი პაპის თხოვნით. ამ მომენტიდან რომი გახდა დიდი ქალქი, რომელსაც აქვს სამეფო მიწის მეფეებზე“; მე-18 მუხლადან, რომელიც მიდის „დაღუპვამდე“¹, როგორც სული აკონკრეტებს აქ, მეორედ, მე-8 მუხლს შემდეგ.

¹ იუსტინიანე I-ის ბრძანებულებას, რომელმაც მას ტიტულო და რელიგიური ავტორიტეტი მიანიჭა. ამგვარად, კვირა 321 წლის 7^{მარტს} რომის იმპერატორმა კონსტანტინე I-მა უბრძანა და პაპის, რომელიც გაამართლ, დაადგინა ბიზანტიის იმპერატორმა იუსტინიანე I-მა 538 წელს; ორი თარიღი ყველზე საშინელო შედეგებით მთელი კაცობრიობისთვის. ასევე 538 წელს რომის ეპისკოპოსმა პირველ დმიილო პაპის წოდება.

ლუქსი 12: „ათი რქა, რომელიც შენ ნახე, არის ათი მეფე, რომელთაც ჯერ არ მიუღიათ სამეფო, მაგრამ

იღებენ ძალ უფლებას, როგორც მეფეები ერთი საათის განმავლობაში მხეცთა ერთად »

დასრულების დროის “ბოლოს .

როგორც დანიელს დროს, ისე იოანეს დროს, რომის იმპერიის „ათი რქა“ ჯერ კიდევ არ იყო მოპოვებული ან აღდგენილი და მოუკიდებლობა. მაგრამ, ამ მე-17 თავში მიზანმიმართული კონტექსტი არის სამყაროს აღსასრულის კონტექსტი, ეს არის როლი, რომელსაც „ათი რქა“ ასრულებს ამ ზუსტ კონტექსტში, რასაც სული აღმრავს, როგორც ამას შემდეგი ლექსები დაადასტურებს. ნაწინასწარმეტყველები "საათი" ეხება რწმენის საბოლოო გამოცდის დროს გამოცხადებულ დროს, გამოცხადებულ 3:10-ში, მეშვიდე დღის ადგენტიზმის ერთგული პიონერებისთვის 1873 წელს. გზავნილი იყო ჩვენთვის, მათი მემკვიდრეებისთვის, ადგენტიზმის ერთგულებისთვის. სინათლე, რომელიც იესო ქრისტემ მისცა თავის რჩეულს 2020 წელს.

წინასწარმეტყველ ეზეკიელსთვის მიცემული წინასწარმეტყველური კოდექსის მიხედვით (ეზეკ. 4:5-6), წინასწარმეტყველური „დღე“ უდრის რეალურ „წელს“ და, მაშასადამე, წინასწარმეტყველური „საათი“ არის 15 რეალური დღე. სულს გზავნილის დიდი დაჟინებით, რომელიც სამჯერ მოჰყავს გამოთქმას „ერთ საათში“ მე-18 თავში, მაიმულს და ვასკვნათ, რომ ეს „საათი“ მიზნად ისახავს „შვიდი უკანასკნელი ჭირიდან“ მე-6-ის დასაწყისს შორის. და დაბრუნება ჩვენი ღვთაებრივი უფლის იესოს დიდებით, რომელიც ბრუნდება მთავარანგელოზის "მიქაელის" დიდებით, რათა გადაარჩინოს თავისი რჩეული დაპროგრამებული სიკვდილისგან. ამრიგად, ეს „საათი“ არის ის, რომლის დროსაც გრძელდება „არმაგედონის ბრძოლა“.

მუხლი 1 3: „მათ ერთი მიზანი აქვთ და მხეცს ანიჭებენ თავიანთ ძალსა და ძალ უფლებას.“

ამ უკანასკნელ განსაცდელს დროს, სული ამბობს „ათი რქის“ შესახებ: „მათ ერთი მიზანი აქვთ და თავიანთ ძალსა და ძალ უფლებას მხეცს აძლევენ“. ეს მიზანი, რომელსაც ისინი იზიარებენ, მოიცავს იმის უზრუნველყოფას, რომ კვირას დასვენება პატივს სცემენ მესამე ბირთვულ მოფლომს ყველგადარჩენილს. ნანგრევებმა მნიშვნელოვნად შეამცირა ძველი ევროპული ქვეყნების სამხედრო ძალა. მაგრამ, კონფლიქტის გამარჯვებულებმა ამერიკელმა პროტესტანტებმა გადაარჩენილებისაგან მიიღეს მათი სუვერენიტეტის

სრულ მიტოვება. მოტივი ეშმაკურია, მაგრამ დაცემულუბმა ეს არ იცინა და სატანისთვის გადაცემული მათი სულბი მხოლოდ მის ნებას ასრულებენ.

დრაკონის ", " მხეცის " და " ცრუწინასწარმეტყველს " კოალიციიდანაა, რომ " ათი რქა " თმობს თავის ძალ უფლებას "მხეცს ". და ეს უარის თქმა გამოწვეულია იმ ტანჯვის სიმწვავეით, რომელსაც ღმერთის უბედურება აყენებს მათ. სიკვდილს ბრძანების გამოცხადებასა და მის გამოყენებას შორის 15-დღიანი ვადა ეძლევა შაბათის დამკვირვებლებს, რათა მიიღონ " მხეცის ნიშანი ", მისი რომაული "კვირა", რომელიც შებილწულია წარმართული მზის თავგანისცემით. იესო ქრისტეს დაბრუნება, რომელიც დაგეგმილია 2030 წლის 3 აპრილს წინა გაზაფხულზე, თუ არ არის შეცდომა ტერმინის „ საათი “ ინტერპრეტაციაში, სიკვდილს ბრძანება უნდა გამოქვეყნდეს ამ თარიღისთვის ან თარიღისა და დღეს შორის მდებარე თარიღისთვის. ჩვენი ამჟამინდელი ჩვეულებრივი კალენდრის 2030 წლის გაზაფხული.

იმისათვის, რომ სრულდ გაიგოთ, რა იქნება საბოლოო დროის ვითარება, გაითვალისწინეთ შემდეგი ფაქტები. მაღლს დროის დასასრულს მხოლოდ არჩეული თანამდებობის პირები აკავშირებენ, რომლებიც მას კვირას კანონის გამოცხადებას უკავშირებენ; უფრო სწორედ მის შემდეგ. ჯერ კიდევ ცოცხალ ურწმუნო და აჯანყებულ ხალხების კოლექციისთვის, კვირა კანონის გამოქვეყნება მხოლოდ საერთო ინტერესის ზომად გვევლინება მათთვის შედეგების გარეშე. და მხოლოდ პირველი ხუთი ჭირის გადატანის შემდეგ, შურისმაძიებელმა რისხვამ აიძულა ისინი სრულდ დაამტკიცონ გადაწყვეტილება „ მოკლნ “ მათ, ვინც მათ წარუდგენენ, როგორც პასუხისმგებელი ზეციურ სასჯელზე.

ლუქსი 14: „ ისინი შეებრძოლებიან კრავს და კრავი დაამარცხებს მათ რადგან ის არის უფალთა უფალ და მეფეთა მეფე, და მასთან მყოფნი მოწოდებულნი, რჩეულნი და ერთგულნიც სძლევენ მათ »

" ისინი შეებრძოლებიან კრავს და კრავი დაამარცხებს მათ... ", რადგან ის არის ყოველს შემძლე ღმერთი, რომელსაც ვერანაირი ძალ ვერ გაუძლებს. „ მეფეთა მეფე და უფალთა უფალ “ დააკისრებს თავის ღვთაებრივ ძალს დედამიწის უძლეერეს მეფეებსა და ბატონებს. და რჩეულები, რომლებსაც ეს ესმით,

მასთან ერთად გაიმარჯვებენ. სული აქ იხსენებს იმ სამკრიტერიუმს, რომელსაც ღმერთი ითხოვს მათგან, ვინც იხსნის და ვინც მიისწრაფვის ხსნის გზაზე, რომელიც მათთვის იწყება სულიერი სტატუსით " მოწოდებული " და რომელიც შემდეგ გარდაიქმნება, როდესაც ეს ასეა, „ არჩეული “ სტატუსი, შემოქმედი ღმერთისა და მთელი მისი ბიბლიური სინათლის მიმართ გამოვლენილი „ ერთგულებით “. ნახსენები ბრძოლა არის " არმაგედონის " ბრძოლა, გამოცხ. 16:16; " საათი ", როდესაც " რჩეული " " მოწოდებულის " " ერთგულება " გამოცდას ექვემდებარება. 9:7-9-ში სულმა გამოავლინა პროტესტანტული რწმენის მომზადება ამ სულიერი „ ომისთვის “. შაბათის ერთგულების გამო, რჩეული მოწმობენ ღვთის მიერ ნაწინასწარმეტყველები დაპირებებისადმი ნდობას და ეს ჩვენება, რომელიც მას ეძლევა, ანიჭებს მას „ დიდებას “, რომელსაც ის ითხოვს პირველი ანგელოზის ცნობაში. 14:7-დან. სავალდებულოდ და დებულო კვირას დაცვები და მხარდამჭერები ამ გამოცდილებაში იპოვიან სიკვდილს, რომელიც მოამზადებენ იესო ქრისტეს რჩეულს. აქვე ვახსენებ მათ, ვინც სკეპტიკურად არის განწყობილი და ეჭვი ეპარება, რომ ღმერთი ამდენ მნიშვნელობას ანიჭებს და სვენების დღეებს, რომ ჩვენმა კაცობრიობამ დაკარგა მარადისობა მიწიერი ბაღის „ ორ ხეს “ მნიშვნელობის გამო. „ არმაგედონი “ ეფუძნება იმავე პრინციპს „ ორი ხის “ ნაცვლად დღეს გვაქვს „ სიკეთის და ბოროტების შეცნობის დღე “, კვირა და „ წმიდა ცხოვრების დღე “, შაბათი ან შაბათი.

ლუქსი 15: „ და მან მითხრა: წყლები, რომლებიც შენ ნახე, რომელზედაც მეძავი ზის, არის ხალხები და სიმრავლეები, ერები და ენები. »

მე-15 ლუქსი გვამლევს გასაღებს, რომელიც საშუალებას გვამლევს მივაწეროთ „ წყლები “, რომლებზეც „ მეძავი ზის “, ევროპელი ხალხების იდენტურობა, რომლებსაც „ ქრისტიანები “ უწოდეს, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, ცრუ და მოტყუებით „ ქრისტიანები “. ევროპას აქვს მახასიათებელი, რომ აერთიანებს სხვადასხვა „ ენაზე “ მოღვაწე ხალხებს; რაც ასუსტებს შექმნილ გაერთიანებებსა და ალიანსებს. მაგრამ ბოლო დროს ინგლისური ენა ხიდად ემსახურება და ხელს უწყობს საერთაშორისო გაცვლებს; ადამიანთა ფართოდ გავრცელებული განათლება ამცირებს ღვთიური წყევლის იარაღის ეფექტურობას და ეწინააღმდეგება მისი შემოქმედის დიზაინს. მაშასადამე, მისი პასუხი უფროსაშინელო

იქნება: სიკვდილი ომით და ბოლოს, მისი დიდებული მოსვლას ბრწყინვალეებით.

ლექსი 16: „ათი რქა, რომელიც შენი ხელი, და მხეცი შეიძლებს მეძავს, გაშიშვლებს მას და გააშიშვლებს, შეჭამს მის ხორცს და შთანთქავს მას ცეცხლთ.“

მე-16 ლექსი აცხადებს მომავალი მე-18 თავის პროგრამას. ის ადასტურებს ათი რქის შებრუნებას და მხეცი „რომელიც მისი მხარდაჭერისა და დამტკიცების შემდეგ ანადგურებს „მეძავს“. აქ მახსენდება, რომ "მხეცი" არის სამოქალაქო და რელიგიური ძალების გაერთიანების რეჟიმი და რომ იგი ამ კონტექსტში აღნიშნავს ოფიციალურად პროტესტანტი ამერიკელი ხალხის და კათოლიკე და პროტესტანტი ევროპელი ხალხების ძალს, ხოლო "მეძავი" ნიშნავს. სასულიერო პირები, ანუ კათოლიკური რელიგიური ხელსუფლების მასწავლებლები: ბერები, მღვდლები, ეპისკოპოსები, კარდინალები და პაპი. ამრიგად, საპირისპიროდ, კათოლიკე ევროპელი ხალხები და პროტესტანტი ამერიკელი ხალხი, რომაული ტყუილს ორი მსხვერპლი, დგანან რომის პაპის კათოლიციზმის სამღვდლოების წინააღმდეგ. და ისინი „ცეცხლთ შთანთქავენ მას“, როდესაც იესო თავისი დიდებული ჩარევით ჩამოგლოჯავს მის ეშმაკურ მაცდუნებელ მაცდუნებელ ნილაბს. „ათი რქა“ „გაშიშვლებს მას და გააშიშვლებს“, რადგან ფუფუნებაში ცხოვრობდა, გააშიშვლდება და რადგან სიწმინდის სახე შეიმოსა, ისიც „შიშველ“ გამოჩნდება, სულიერი სირცხვილით, ყოველგვარი გარეშე. ზეციური სიმაღლეს შეიმოსოს იგი. სიზუსტე, "ისინი შეჭამენ მის ხორცს", გამოხატავს მისი სასჯელს სისხლთან სისასტიკეს. ეს ლექსი ადასტურებს გამოცხადების 14:18-20-ის „რთველს“ თემას: ვაირისხვის ყურმენს!

ლექსი 17: „ვინაიდან ღმერთმა ჩაღო მათგულუბში, რომ შეასრულონ თავისი განზრახვა და ერთი განზრახვა შეასრულონ და მხეცს მიეცათ მათი სამეფო, სანამ არ აღსრულდება ღვთის სიტყვები.“

მე-17 მუხლო, განკითხვის რიცხვის მიხედვით, გვიჩვენებს ზეციური ღმერთის მნიშვნელოვან აზრს, რომელსაც ადამიანები არასწორად ამცირებენ ან გულგრილად ეპყრობიან. ღმერთი დაჟინებით მოითხოვს აქ, რათა მისი რჩეულები და რწმუნდნენ, რომ ის არის ერთადერთი ოსტატი "საშინელო თამაშის", რომელიც დადგება მოსალოდნელ დროს. პროგრამა ეშმაკმა კი არ შექმნა, არამედ თავად ღმერთმა.

ყველფერი, რაც მან გამოაცხადა თავის დიდ და ამაღლებულ გამოცხადებაში, რომელიც ეხება დანიელს და გამოცხადებას, ან უკვე შესრულებულა, ან რჩება შესასრულებელ. და იმის გამო, რომ „საქმის დასასრულო მის დასაწყისს სჯობს“ ეკ.7:8-ის თანახმად, ღმერთი ჩვენთვის მიზნად ისახავს ერთგულების ამ უკანასკნელ გამოცდას, რომელიც განგვაშორებს ცრუ ქრისტიანებისგან და ღირსი გახდის მის ზეციურ მარადისობაში შესვლას შემდეგ. მესამე მსოფლიო ომის ბირთვულ განადგურება. ამიტომ, ჩვენ მხოლოდ თავდაჯერებულად უნდა ველოდოთ, რადგან ყველფერი, რაც დედამიწაზე იქნება ორგანიზებულ, არის თვით ღმერთის მიერ შექმნილი „დიზაინი“. და თუ ღმერთი ჩვენთანაა, ვინ იქნება ჩვენს წინააღმდეგ, თუ არა ისინი, ვისი მკვლელ „განზრახვაც“ მათწინააღმდეგ იქნება?

ნიშნავს „სანამ ღვთის სიტყვები არ აღსრულდება“? სული მიუთითებს პაპის „პატარა რქისთვის“ დანიშნულ საბოლოო ბედზე, როგორც უკვე ნაწინასწარმეტყველები იყო დან.7:11-ში: „მაშინ მე ვუყურე ამპარტავანი სიტყვების გამო, რომელიც რქამ თქვა; და სანამ მე ვუყურებდი, ცხივებო მოკლეს და მისი ცხედარი გაანადგურეს, მიიტანეს ცეცხლში და საწვავად“; დან.7:26-ში: „მაშინ სასამართლო მოვა და წაერთმევა მისი ბატონობა და განადგურდება და განადგურდება სამუდამოდ“; და დან.8:25: „თავისი კეთილდღეობისა და მისი მზაკვრობების წარმატების გამო, მას გულში ქედმაღლობა ექნება და განადგურებს მრავალმშვიდობიანად დაცხივრებს და აღდება მთავართა მეთაურის წინააღმდეგ; მაგრამ ის გატყდება, ყოველგვარი ხელს ძალსხმევის გარეშე.“ დანარჩენი „ღვთის სიტყვები“ რომის აღსასრულს შესახებ წარმოადგენილი იქნება 18, 19 და 20 წიგნებში.

ლუქსი 18: „და ქალო, რომელიც შენიხილუ, არის დიდი ქალოქი, რომელიც ბატონობს დედამიწის მეფეებზე.“

მე-18 მუხლო გვთავაზობს ყველზე და მაჯერებელ მტკიცებულებას, რომ „დიდი ქალოქი“ მართლაც რომია. გავიაზროთ, ანგელოზი პირადად ესაუბრება იოანეს. ასევე, როდესაც ეუბნება მას: "და ქალო, რომელიც შენიხილუ, არის დიდი ქალოქი, რომელსაც აქვს სამეფო დედამიწის მეფეებზე", იოანეს მიჰყავს იმის გაგება, რომ ანგელოზი საუბრობს რომზე, "შვიდი ბორცვის ქალოქზე". რომელიც თავის დროზე იმპერიულად დომინირებდა მთელ თავისი

უზარმაზარი კოლონიური იმპერიის სხვადასხვა სამეფოებზე. თავის იმპერიულ ასპექტში მას უკვე აქვს „*ჰონორარი დეა მიწის მეფეებზე*“ და შეინარჩუნებს მას პაპის ბატონობის ქვეშ.

ამ მე-17 თავში, თქვენ ხედავთ, რომ ღმერთმა კონცენტრირებულა თავისი გამოცხადებები, რაც საშუალებას გვაძლევს დარწმუნებით ამოვიცნოთ „*მეძავი*“, მისი მტერი ქრისტიანულ „საუკუნეების ტრაგედიისა“. ამგვარად, ის აძლევს ნომერ 17-ს თავისი განსჯის ავთენტურ აზრს. სწორედ ამ დაკვირვებამ მიბიძგა დავაფასო ცოდვის დამყარების მე-17 ასი წლისთვის, რომელიც წარმოადგენს 321 წლის 7 მარტის მზის დღის მიღებას (ოფიციალური თარიღი, მაგრამ ღმერთისთვის 320 წელი), რომელიც ჩვენ განვიცადეთ ამ 2020 წელს. რომელიც ახლ გავიდა. ჩვენ ვხედავთ, რომ ღმერთმა ეს მართლაც აღნიშნა ქრისტიანულ ეპოქის ისტორიაში უპრეცედენტო წყევლთ (Covid-19), რამაც გამოიწვია გლობალური ეკონომიკური კოლფსი უფრო დამღუპველი, ვიდრე მეორე მსოფლო ომი. ღვთაებრივი მართალი განკითხვის სხვა წყევლ შემდეგ მოდის, ჩვენ მათ დღითი დღე აღმოვაჩენთ.

გამოცხადება 18: მეძავი იღებს თავის სასჯელს

არმაგედონის ბრძოლს “ და სასრულს კონკრეტულ კონტექსტში. სიტყვები ცხადყოფს მის შინაარსს: „*დიდი ბაბილონის, დეა მიწის მეძავების დედის და სჯის ჟამი*“; სისხლიანი " მოსავლს " დრო.

მუხლი 1: „*ამის შემდეგ ვიხილუ სხვა ანგელოზი, რომელიც ჩამოდიოდა ზეციდან, რომელსაც დიდი ძალე უფლება ჰქონდა; და განათდა მიწა მისი დიდებით*»

დიდი ავტორიტეტის მატარებელი ანგელოზი ღვთის მხარეზეა, ფაქტობრივად, თავად ღმერთი.

მიქაელო, ანგელოზთა უფროსი, კიდევ ერთი სახელია, რომელსაც იესო ქრისტე ატარებდა ზეცაში მიწიერი მსახურების წინ. სწორედ ამ სახელთ და წმინდა ანგელოზების მიერ მისთვის აღიარებულ ავტორიტეტით განდევნა ეშმაკი და მისი დემონები ზეციდან, ჯვარზე გამარჯვების შემდეგ. ამიტომ, სწორედ ამ ორი სახელს ქვეშ ბრუნდება იგი დედამიწაზე მამის დიდებით, რათა მისგან თავისი ძვირფასი რჩეულ გამოიყვანოს; ძვირფასია, რადგან ისინი ერთგულები არიან და ეს გამოცდილ ერთგულება გამოვლენდა. სწორედ ამ კონტექსტშია ის, რომ იგი თავისი ერთგულებით პატივს სცემს მათ, ვინც გონივრულად დაემორჩილ, მიენიჭა „დიდება“, რომელსაც იგი ითხოვდა 1844 წლიდან გამოცხადების 14:7-ის მიხედვით. შაბათის დაცვით, მისმა რჩეულმა განადიდა იგი, როგორც შემოქმედი ღმერთი, რომელსაც მხოლოდ ის კანონიერად ფლობს ციური და მიწიერი ცხოვრების შექმნის დღიდან.

ლუქსი 2: *“ მან დიდი ხმით შესძახა და თქვა: დაეცა დიდი ბაბილონი, დაეცა! იქცა დემონების საცხოვრებლად ყოველი უწმინდური სულის ბუნაგად ყოველი უწმინდური და სამულველო ფრინველის ბუნაგად“.*

“ ის დაეცა, დაეცა, დიდი ბაბილონი! ”. ჩვენ ვპოულობთ ციტატას გამოცხადების 14:8-დან ამ მე-2 მუხლში, მაგრამ ამჯერად ის წინასწარმეტყველურად არ არის ნათქვამი, ეს იმიტომ ხდება, რომ მისი დაცემის მტკიცებულებები გადარჩენილად მიაწვდის ეძლევათ მისი მატყუარა მაცდუნებელი საქმიანობის ამ ბოლო მომენტში. ასევე ეცემა რომაული პაპის ბაბილონის სიწმინდის ნიღაბი. სინამდვილეში ეს არის *“ დემონების საცხოვრებელი, ყოველი უწმინდური სულის ბუნაგი, ყოველი უწმინდური და საზიზღარი ფრინველის ბუნაგი ”.* „ჩიტის“ ხსენება გვახსენებს, რომ მიწიერი მოქმედებების მიღმა იმალება ცუდანგელოზთა ზეციური შთაგონება სატანის ბანაკიდან, მათი წინამძღოლო და ღვთაებრივი შემოქმედების პირველი მეთამბოხე.

მუხლო 3: *„ რადგან ყველ ერმა და ღოა მისი სიძვის რისხვის ღვინო, მეძავდნენ მას დედამიწის მეფეები, და დედამიწის ვაჭრები გამდიდრდნენ მისი ფუფუნების ძალით. »*

“... რადგან ყველ ერმა და ღოა მისი სიძვის რისხვის ღვინო... ” რელიგიური აგრესია გამოჩნდა რომაული კათოლიკური პაპის ხელსუფლების წაქეზებით, რომელიც, აცხადებდა, რომ იესო ქრისტეს

სამსახურში იყო, ზიზღს გამოხატავდა ქცევის გაკვეთილების მიმართ. ასწავლდა თავის მოწაფეებს და მოციქულებს დედამიწაზე. იესო სავსე სიმშვიდით, პაპები სავსე მრისხანებით; იესო, თავმდაბლობის მოდელი, პაპები, ამაოებისა და სიამაყის მოდელი, იესო ცხოვრობს მატერიალურ სიღარიბეში, პაპები ცხოვრობენ ფუფუნებაში და სიმდიდრეში. იესომ გადაარჩინა სიცოცხლე, პაპებმა უსამართლოდ და უაზროდ უთვალვი ადამიანთა სიცოცხლე დახოცეს. ამრიგად, რომის პაპის ამკათოლოკურ ქრისტიანობას არ ჰქონია მსგავსება იესოს მიერ მიცემული სარწმუნოების მაგალითთან. დანიელში ღმერთმა იწინასწარმეტყველ „*მისი მზაკვრობების წარმატება*“, მაგრამ რატომ მიაღწია ამ წარმატებას? პასუხი მარტივია: იმიტომ რომ ღმერთმა მისცა. ჩვენ უნდა გვახსოვდეს, რომ სწორედ გამოცხადების 8:8-ის „*მეორე საყვირის*“ სასჯელს სათაურით აღმრა ეს სასტიკი და მკაცრი რეჟიმი 321 წლს 7 მარტიდან მიტოვებულ შაბათის დარღვევის დასასჯელდ. შეისწავლეთ ჭირი, რომელიც დაარტყამდა ისრაელს ღვთის მცნებებისადმი მათი ორგულობის გამო, ლევ.26:19-ში ღმერთმა თქვა: „*დავრღვევ შენი ძალის სიამაყეს. დაგიბრუნებს შენს ცას როგორც რკინა და შენი მიწა როგორც სპილენძი.*“ ახალ შეთანხმებაში პაპის რეჟიმი აღდგა იმავე წყევლს შესასრულებლდ. თავის პროექტში ღმერთი არის ამავე დროს მსხვერპლი, მოსამართლე და აღმასრულებელი, რათა დააკმაყოფილოს თავისი სიყვარულს კანონისა და მისი სრულყოფილ სამართლანობის მოთხოვნები. 321 წლდან შაბათის დარღვევა ძვირად დაუჯდა კაცობრიობას, რამაც თავისი ფასი გადაიხადა არასაჭირო ომებში და ხოცვა-ჟლეტაში და შემოქმედი ღმერთის მიერ შექმნილ დამანგრეველ სასიკვდილო ეპიდემიებში. ამ ლექსში „*სიძვა*“ (ანუ „*გარყვნილება*“) სულიერია და ის აღწერს უღირს რელიგიურ ქცევას. „*ღვინო*“ განასახიერებს მის სწავლებას, რომელიც ქრისტეს სახელთ ასუფთავებს „*მრისხანებას*“ და ეშმაკურ სიძულვილს ყველ იმ ადამიანში, ვინც მის გამო გახდა თავდასხმის მსხვერპლი ან აგრესორი.

კათოლიკური სწავლების დანაშაული არ უნდა მალვდეს მთელ კაცობრიობის დანაშაულს, რომელიც თითქმის ყველ არ იზიარებს იესო ქრისტეს მიერ ამაღლებულ ღირებულებებს. თუკი დედამიწის მეფეები „*ბაბილონის*“ „*სიძვის ღვინოს*“ (*გარყვნილებას*) სვამდნენ, ეს იმიტომ, რომ როგორც „

მეძავი “, მისი ერთადერთი საზრუნავი იყო კლენტების სიამოვნება; ეს წესია, მომხმარებელ კმაყოფილო უნდა იყოს, თორემ აღარ დაბრუნდება. და კათოლიციზმმა აამაღლა სიხარბე, და ნაშაულებამდე, სიმდიდრისა და მდიდრულ ცხოვრების სიყვარული. როგორც იესო ასწავლდა, როგორც სამწყსო ერთად ბოროტი და ამაყი კაცები ნებისმიერ შემთხვევაში დაიკარგებოდნენ მასთან თუ მის გარეშე. შეგახსენებთ: ბოროტება კაცობრიობის ცხოვრებაში შემოვიდა მისი ძმის აბელის მკვლელს კაენის მეშვეობით მიწიერი ისტორიის დასაწყისიდან. " დედამიწის ვაჭრები გამდიდრდნენ მისი ფუფუნების ძალთ ." ამით აიხსნება რომის კათოლიკური პაპის რეჟიმის წარმატება. დედამიწის ვაჭრებს მხოლოდ ფულს სჯერათ, ისინი არ არიან რელიგიური ფანატიკოსები, მაგრამ თურელგია მათამდიდრებს, ის გახდება მისაღები და თუნდაც დასაფასებელი პარტნიორი. თემის საბოლოო კონტექსტი მიმყავს ძირითად დამერიკელ პროტესტანტულ ვაჭრების იდენტიფიცირებამდე, რადგან მიწა სულერად მიუთითებს პროტესტანტულ რწმენაზე. მე-16^{საუკუნის} მოყოლობული, ჩრდილოეთ ამერიკა, თავისი წარმოშობის არსებითად პროტესტანტული, მიესალმა ესპანელ კათოლიკეებს და მას შემდეგ კათოლიკური სარწმუნოება ისეთივე წარმოდგენილია, როგორც პროტესტანტული რწმენა. ამ ქვეყნისთვის, სადაც მხოლოდ „ბიზნესი“ ითვლის, რელიგიურ განსხვავებებს მნიშვნელობა აღარ აქვს. გამდიდრების სიამოვნებით გაიმარჯვეს, რასაც ჟენევის რეფორმატორი ჯონ კალვინი წაახალსებდა, პროტესტანტმა ვაჭრებმა კათოლიკური სარწმუნოებით იპოვნეს გამდიდრების საშუალება, რომელსაც ორიგინალური პროტესტანტული ნორმა არ გვთავაზობდა. პროტესტანტული ტამრები ცარიელია შიშველი კედლებით, ხოლო კათოლიკური ეკლესიები გადატვირთულა ძვირფასი მასალისგან, ოქროთი, ვერცხლს, სპილხის ძვლისგან და მზადებულ რელიქვიებით, რაც ამ თემაში ჩამოთვლილია მე-12 მუხლში. მაშასადამე, კათოლიკური თაყვანისცემის სიმდიდრე უფალ ღმერთს ეკუთვნის. ამერიკულ პროტესტანტულ რწმენის შესუსტების ახსნა. დოლრი, ახალი მამონი, მოვიდა ღმერთის ჩანაცვლება გულუბში და დოქტრინების საგანმა ყოველგვარი ინტერესი დაკარგა. ოპოზიცია არსებობს, მაგრამ მხოლოდპოლიტიკური ფორმით.

ლექსი 4: „ და გავიგონე სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ იყოთ მისი ცოდვების თანაზიარი და არც მისი ჭირისა. »

მე-4 სტროფი აღმრავს საბოლოო განშორების მომენტს: „ გამოდით მის შორის, ჩემო ხალხო “; ეს არის საათი, როდესაც რჩეული ზეცაში აიყვანენ იესოს შესახვედრად. ის, რასაც ეს ლექსი ასახავს, არის „ მოსავლს “ დრო, გამოცხადების 14:14-დან 16-მდე. ისინი ასახულია, რადგან, როგორც ლექსი აკონკრეტებს, მათარუნდა „ ჰქონდეთ მონაწილეობა “ „სამკაში“. ” რომელიც დაარტყამს პაპის რომსა და მის სამღვდელეზას. მაგრამ ტექსტი აზუსტებს, რომ წაყვანილთა შორის ყოფნისთვის, არუნდა ჰქონოდა „ მის ცოდვებში მონაწილეობა “. და რადგან უპირველესი ცოდვა არის კვირას დასვენება, „ მხეცის ნიშანი “, რომელსაც პატივს სცემენ კათოლიკეები და პროტესტანტები რწმენის საბოლოო გამოცდაში, ამორი ძირითადი რელიგიური ჯგუფის მორწმუნეებს არ შეუძლიათ მონაწილეობა მიიღონ არჩეულთა აღტაცებაში. „ ბაბილონიდან გამოსვლს “ მოთხოვნილება მუდმივია, თუმცა ამ მუხლში სულ მიზნად ისახავს იმ მომენტს, როდესაც უკანასკნელ შესამლებლობა გვეძლევა დაემორჩილოს ღვთის ამ ბრძანებას, რადგან კვირა კანონის გამოცხადება აღნიშნავს მაღლოს დროის დასასრულს. ეს პროკლამაცია ხელს უწყობს ცნობიერებას ყველგადარჩენილთა შორის " *მეექვსე საყვირის* " (მესამე მსოფლო ომი), რომელიც ამღერებს მათარჩევანს შემოქმედი ღმერთის სიფხიზლს ქვეშ.

ლექსი 5: „ რადგან მისი ცოდვები დაგროვდა ზეცაში და გაიხსენა ღმერთმა მისი ურჯულოებანი. »

მისი სიტყვებით, სულ გვთავაზობს " ბაბილონის კოშკის " გამოსახულებას, რომლის სახელოც " ბაბილონის " სახელოდან იღებს სათავეს. 321 და 538 წლებიდან რომი, „ დიდი ქალქი “, სადაც „ მეძავს “ აქვს თავისი „ ტახტი “, მისი „ წმინდა “ პაპის ადგილსამყოფელო 538 წლოდან, გაამრავლ თავისი ცოდვები ღვთის წინაშე. ის ზეციდან ითვლოდა და იწერდა დაგროვილ ცოდვებს 1709 წლოს განმავლობაში (321 წლოდან). თავისი დიდებულ დაბრუნებით იესომ მოხსნა პაპის რეჟიმი და რომისა და მისი ცრუსიწმინდისთვის დროა გადაიხადონ მათი დანაშაულები.

ლექსი 6: „ გადაუხადე მას, როგორც გადაიხად და გადაუხადე ორმაგი მისი საქმეებისა მებრ. ჭიქაში, სადაც მან ჩაასხა, ჩაასხით მისი ორეული. »

Rev.14-ის თემების პროგრესირების შემდეგ, მოსავლის აღების შემდეგ მოდის რთველი. და სწორედ კათოლიციზმის სიცრუის ყველზე ბოროტი კათოლიკე და პროტესტანტი მსხვერპლს მიმართავს ღმერთი მის სიტყვებს: „ გადაუხადე მას, როგორც გადაიხად და დაუბრუნე ორმაგი მისი საქმეების მიხედვით “. ჩვენ გვახსოვს ისტორიიდან, რომ მისი ნამუშევრები იყო მისი ინკვიზიციური სასამართლოების ფსონები და წამება. ამიტომ სწორედ ასეთი ბედი დაზარალებიან კათოლიკე რელიგიური მასწავლებლები, თუ ეს შესაძლებელია. იგივე შეტყობინება მეორდება სახით: „ თასში, სადაც მან ჩაასხა, ჩაასხით მისი ორეული “. სასმელი ჭიქის გამოსახულება იესომ გამოიყენა წამების აღსანიშნავად, რომელსაც მისი სხეული აპირებდა, ბოლო აგონიამდე ჯვარზე, რომელიც უკვე აღმართულია რომის მიერ, გოლგოთის მთის ძირში. ამ გზით იესო იხსენებს, რომ კათოლიკური სარწმუნოება ოდიოზურ ზიზღს ავლენდა იმ ტანჯვის მიმართ, რომლის გადატანასაც ის დათანხმდა, ამიტომ მისი ჯერია განიცადოს ისინი. ძველი ანდაზა ამ დროს სრულ მნიშვნელობას მიიღებს: არასოდეს გაუკეთო სხვას ის, რაც არ ისურვებდი, რომ სხვებმა გაგიკეთონ. ამ ქმედებაში ღმერთი ასრულებს შურისძიების კანონს: თვალთვალს წილ კბილ კბილზე; სრულიად სამართლიანი კანონი, რომლის ინდივიდუალურ გამოყენებას ის იტოვებდა. მაგრამ კოლექტიურ დონეზე მისი გამოყენება ნებადართული იყო ადამიანებზე, რომლებიც, მიუხედავად ამისა, გმობდნენ, ფიქრობდნენ, რომ ღმერთზე უფრო სამართლიანები და კეთილები იქნებოდნენ. შედეგი და მღუპველია, ბოროტებამ და მისმა მემბოხესულმა გააუარესა და გაბატონდა ქრისტიანული წარმოშობის დასავლურ ხალხებზე.

გამოცხ. 17:5-ში „ დიდი ბაბილონი “, „ მეძავი “, „ ეკყრა ოქროს თასი სავსე მისი სისამაგლეებით “. ეს განმარტება მიზნად ისახავს მის რელიგიურ საქმიანობას და ევქარისტის თასის განსაკუთრებულ გამოყენებას. იესო ქრისტეს მიერ ნასწავლი და განწმენდილი ამ წმინდა რიტუალსადმი უპატივცემულობამ მას განსაკუთრებულ სასჯელს და უმსახურა. სიყვარულის ღმერთი გზას უთმობს სამართლიანობის ღმერთს და

მისი განკითხვის ფიქრი აშკარად ცხადდება ადამიანებს.

ლექსი 7: „ როგორც მან განადიდა თავი და ჩაიძირა ფუფუნებაში, ისე მიეცი მას ტანჯვა და გლოვა. რადგან გულში ამბობს: დედოფალ დ მჯდომი ვარ, ქვრივი არა ვარ და გლოვას არვიხილავ! »

მე-7 ლექსში სული ხაზს უსვამს სიცოცხლსა და სიკვდილს წინააღმდეგობას. სიკვდილს უბედურებისგან ხელუხლებელი ცხოვრება ხალსიანი, უდარდელი, უაზროა, ახალ სიამოვნების ძიებაში. პაპის რომაული "ბაბილონი" ეძებდა სიმდიდრეს, რომელიც ყიდულობს ფუფუნების ცხოვრებას. ძლევამოსილთა და მეფეთაგან მის მისაღებად მან იყენებდა და ახლც იყენებს იესო ქრისტეს სახელს ცოდვების მიტევების „ინდულენციად“ გასაყიდად. ეს არის დეტალი, რომელიც ძალიან მძიმედ იწონის ღვთის განკითხვის სასწორს, რისთვისაც მას ახლ ფსიქოლოგიურად და ფიზიკურად უნდა გამოისყიდოს. ამ სიმდიდრისა და ფუფუნების შეურაცხყოფა ემყარება იმ ფაქტს, რომ იესო და მისი მოციქულები ცუდად ცხოვრობდნენ და კმაყოფილი იყვნენ იმით, რაც საჭირო იყო. ამიტომ, „ ტანჯვა “ და „ გლოვა “ ცვლის რომის პაპის კათოლიკე სამღვდელოების „ სიმდიდრეს და ფუფუნებას “.

თავისი მატყუარა ქმედების დროს ბაბილონი გაუღბი თქვა: „ მე დედოფალ ვჯდები “; რომელიც ადასტურებს „ მის მეფობას დედა მიწის მეფეებზე “ Rev.17:18. და Rev.2:7 და 20-ის მიხედვით, მისი " ტახტი " არის ვატიკანში (vaticinate = წინასწარმეტყველება), რომში. " მე არ ვარ ქვრივი "; მისი ქმარი, ქრისტე, რომლის ცოლდაც იგი აცხადებს, რომ ცოცხალა. " და მე ვერ ვხედავ გლოვას. " ეკლესიის გარეთ ხსნა არ არის, უთხრა მან ყველ თავის მოწინააღმდეგეს. მან ეს ისე გაიმეორა, რომ საბოლოოდ დაიჯერა. და ის ნამდვილად დარწმუნებულა, რომ მისი მეფობა სამუდამოდ გაგრძელდება. მას შემდეგ, რაც ის იქ ცხოვრობდა, რომს არ მიენიჭა სახელი "მარადიული ქალქი"? უფრო მეტიც, დედა მიწის დასავლური ძალების მხარდაჭერით, მას ჰქონდა საფუძვლიანი საფუძველი, ეფიქრა, რომ ადამიანურად ხელმეუხებელი და ხელმეუხებელი იყო. მას არც ღმერთის ძალს ეშინოდა, რადგან აცხადებდა, რომ ემსახურებოდა მას და წარმოადგენდა მას დედამიწაზე.

ლექსი 8: „ ამის გამო, ერთ დღეს მოვა მისი ჩირი, სიკვდილი, გლოვა და შიმშილი, და დაიღუპება იგი

ცეცხლთ რადგან ძლეერია უფალო ღმერთი, რომელმაც განიკითხა იგი.»

ეს ლექსი წყვეტს მის ყველ ილუზიას: „ ამის გამო, ერთდღეში “; ის, სადაც იესო დიდებით ბრუნდება, „ მოვა მისი ჭირი “ ან ღვთისგან სასჯელი; „ სიკვდილო, გლოვა და შიმშილობა “ ფაქტობრივად, ყველ ფერი საპირისპირო თანმიმდევრობით სრულდება. ჩვენ არ ვკვდებით შიმშილთ ერთ დღეში, ამიტომ, პირველ რიგში, სულერი „ შიმშილო “ არის სიცოცხლის პურის დაკარგვა, რომელიც ქრისტიანულ რელიგიური რწმენის საფუძველია. შემდეგ „ გლოვა “ ატარებს ჩვენთან ახლოს მყოფი ადამიანების გარდაცვალებას, რომლებთანაც ოჯახურ გრძნობებს ვიზიარებთ. და ბოლოს, „ სიკვდილო “ ურტყამს დამნაშავე ცოდვილს, რადგან „ ცოდვის საზღაური სიკვდილია “, რომაელთა ნ:23-ის მიხედვით. დანიელსა და გამოცხადებაში გამეორებულ წინასწარმეტყველური განცხადებების შესაბამისად „ და შთანთქავს ცეცხლს “. მან თვითონ გამოიწვია იმდენი არსების დაწვა მის ბუჩქებზე, უსამართლოდ, რომ სრულყოფილ ღვთაებრივ სამართლანობაში თავად უნდა დაიღუპოს ცეცხლში. " რადგან ძლევა მოსილია უფალო, რომელმაც განიკითხა იგი "; თავისი მაცდური საქმიანობის დროს კათოლიკური სარწმუნოება თავვანს სცემდა მარიამს, იესოს დედას, რომელიც გამოჩნდა მხოლოდ პატარა ბავშვის სახით, რომელიც ხელში ეჭირა. ეს ასპექტი მიმართავდა სენტიმენტალურობისკენ მიდრეკილ ადამიანურ გონებას. ქალო, კიდევ უკეთესი, დედა, რა დამამშვიდებელი გახდა რელიგია! მაგრამ ეს არის ჭეშმარიტების ჟამი და ქრისტე, რომელმაც ის განიკითხა, ახლხან გამოჩნდა ყოვლისშემძლე ღმერთის დიდებაში; და იესო ქრისტეს ეს ღვთაებრივი ძალა, რომელმაც ნიდაბი ამოიღო, ანადგურებს მას, გადასცემს მას მოტყუებულ მსხვერპლების შურისმაძიებელრისხვას.

ლექსი 9: „ და დედა მიწის ყველ მეფე, ვინც მას სქესობრივი გარყვნილება და ფუფუნება ჩაიდინა, იტირებენ და ატირდებიან მის გამო, როცა დაინახავენ მისი წვის კვამლს. »

ეს ლექსი ცხადყოფს „ დედა მიწის მეფეთა, რომლებიც სიძვასა და ფუფუნებას დაემორჩილნენ “. მათ შორის არიან მეფეები, პრეზიდენტები, დიქტატორები, ყველ ერის ლიდერი, რომლებმაც ხელი შეუწყეს კათოლიკური სარწმუნოების წარმატებას და მოღვაწეობას და რომლებმაც, ბოლო განსაცდელი,

და ამ ტკიცეს გადაწყვეტილება შაბათის მცველების მოკვლას შესახებ. ისინი „ტირიან და ატირდებიან მის გამო, როცა დაინახავენ მისი წვის კვამლს“. ცხადია, დედამიწის მეფეები ხედავენ, რომ სიტუაცია მათ შორდება. ისინი აღარავის ხელმძღვანელობენ და მხოლოდ აღნიშნავენ მოტყუებულ მსხვერპლს მიერ ანთებულ რომის ცეცხლს, ღვთაებრივი შურისძიების აღმასრულებელი არადს. მათი ცრემლები და გოდება გამართლებულია იმით, რომ სამყაროს ფასეულობები, რომლებმაც ისინი უმაღლეს ძალმღე მიიყვანა, მოულოდნელ დიშლუბა.

ლუქსი 10: „შორს დგანან, მისი ტანჯვის შიშით იტყვიან: ვაი! ვაი! დიდი ქალქი, ბაბილონი, ძლიერი ქალქი! ერთსაათში დადგა შენი განაჩენი!“

„მარადიული ქალქი“ კვდება, იწვის და დედამიწის მეფეები რომს შორს რჩებიან. ახლ მათ ეშინიათ მისი ბედის გაზიარება. რაც ხდება მათთვის უზარმაზარ უბედურებას წარმოადგენს: „უბედურება! ვაი! დიდი ქალქი, ბაბილონი, - ვაი ორჯერ მეორდება, - ის დაეცა, ის დაეცა, დიდი ბაბილონი.“ ძლიერი ქალქი!“ » ; იმდენად ძლიერი, რომ იგი მართავდა მსოფლოს ქრისტიანული ერების ლიდერებზე გავლენით; სწორედ ღმერთის მიერ დაგმობილი ამ კავშირის გამო, მეფე ლუი XVI და მისი ავსტრიელი ცოლი მარი-ანტუანეტა გილოტინის ხარაჩოზე აჯდნენ, ისევე როგორც მათი მხარდამჭერები, „დიდი გასაჭირის“ მსხვერპლნი, როგორც ამას The Spirit აცხადებდა. , გამოცხ.2:22-23-ში. " ერთსაათში დადგა შენი განაჩენი!" » ; იესოს დაბრუნება აღნიშნავს სამყაროს აღსასრულს დროს. ბოლო გამოცდა აღნიშნავდა სიმბოლურ „საათს“, რომელიც ნაწინასწარმეტყველები იყო გამოცხადებაში 3:10, მაგრამ საკმარისი იქნება იესო ქრისტეს გამოჩენა, რომ მთელ დღევანდელ ვითარება შეიცვალოს და ამჯერად, „საათი“ პირდაპირი გაგებით იქნება. საკმარისია ამ გასაოცარი ცვლლების მისაღებად.

ლუქსი 11: " და ტირიან და გლოვობენ დედამიწის ვაჭრები მის გამო, რადგან აღარავინ ყიდულობს მათ ტვირთს " .

სულ ამჯერად მიზნად ისახავს „დედამიწის ვაჭრებს“, განსაკუთრებით მიზნად ისახავს ამერიკული მერკანტილური სულსკვეთებას, რომელიც მიღებულა გადარჩენილთა მიერ მთელ დედამიწაზე, როგორც ეს იყო ნახსენები წინა მე-17 თავის შესწავლში. ისინიც „ტირიან და გლოვობენ მის გამო, რადგან მათ ტვირთს არავინ ყიდულობს ; ...“. ეს ლუქსი

ხაზს უსვამს პროტესტანტების მიერ კათოლიკური რწმენისადმი მიდრეკილებას, რისთვისაც ის *გლოვობს*, რითაც მოწმობს მათპირად მიჯაჭვულობაზე ეკონომიკური ინტერესებიდან გამომდინარე. ამის შემდეგ, აბსოლუტური საპირისპიროდ, რეფორმაციის სამუშაო აღძრა ღმერთმა, რათა დაგმო რომის პაპის კათოლიკური დანაშაული და აღედგინა გასაგები ჭეშმარიტება; რას აკეთებდნენ თავის დროზე ნამდვილ რეფორმატორები, როგორებიც იყვნენ პიერ ვალო, ჯონ ვიკლუფი და მარტინ ლუთერი. ვაჭრები ასევე სევდიანად ხედავენ მათ თვალწინ იშლება მათთვის საყვარელი ფასეულობები, რადგან ისინი ცხოვრობენ მხოლოდ კომერციული საქმიანობით გამდიდრების სიამოვნებისთვის; ბიზნესის კეთება აჯამებს მათი არსებობის სიხარულს.

ლუქსი 12: „*ოქრო, ვერცხლი, ძვირფასი ქვები, მარგალიტი, თეთრეული, მეწამული, აბრეშუმი, ალსფერი, ყოველგვარი ტკბილი ხის ტვირთი, სპილოს ძვლის ყოველგვარი ნივთი, ყველნაირი ნივთი. და მზადებულთა ძალიან ძვირფასი ხისგან, სპილენძის, რკინისა და მარმარილოსგან,*

სანამ ჩამოვთვლო სხვადასხვა მასალას, რომლებიც რომაული კათოლიკური კერპთაყვანისმცემელი რელიგიის საფუძველს წარმოადგენს, აქ გავიხსენებ ჭეშმარიტი რწმენის ამ კონკრეტულ პუნქტს, რომელსაც ასწავლდა იესო ქრისტე. მან უთხრა სამარიელ ქალს: „*დედაკაცო, – უთხრა მას იესომ, – მერწმუნეთ და დგება ჟამი, როცა არც ამ მთაზე და არც იერუსალიმში იქნება მამას თაყვანი. თქვენ ეთაყვანებით იმას, რაც არ იცით; ჩვენ თაყვანს ვცემთ იმას, რაც ვიცით, რადგან ხსნა მოდის ებრაელებისგან. მაგრამ მოდის ჟამი და უკვე დადგა, როცა ჭეშმარიტი თაყვანისმცემლები თაყვანს სცემენ მამას სულთა და ჭეშმარიტებით; რადგან ესენი არიან თაყვანისმცემლები, რომლებსაც მამა მოითხოვს. ღმერთი სულთა და ვინც მას თაყვანს სცემს, სულთა და ჭეშმარიტებით უნდა სცეს თაყვანი. (იოანე 4:21-23). ასე რომ, ჭეშმარიტი რწმენას არავითარი მასალა და მასალა არსჭირდება, რადგან ის მხოლოდ გონების მდგომარეობას ეფუძნება. და შესაბამისად, ეს ჭეშმარიტი რწმენა ნაკლება და ინტერესებს ხარბ და ქურდულსამყაროს, რადგან ის არავის ამდიდრებს, გარდა სულიერად, რჩეულთა. რჩეულები თაყვანს სცემენ ღმერთს სულთ, შესაბამისად მათი აზრებით, მაგრამ ასევე ჭეშმარიტებით, რაც ნიშნავს, რომ მათი აზრები უნდა*

იყოს აგებულ ღვთის მიერ მითითებულ სტანდარტზე. ყველფერი ამ სტანდარტის გარეთ არის კერძთა ყვანისმცემლობის წარმართობის ფორმა, სადაც ჭეშმარიტ ღმერთს ემსახურებიან კერპად დაპყრობების დროს რესპუბლიკურმა რომმა მიიღო მარცხებულ ქვეყნების რელიგიები. და მისი რელიგიური დოგმების დიდი ნაწილი ბერძნულ წარმოშობისა იყო, ანტიკური ხანის პირველი დიდი ცივილიზაცია. ჩვენს ეპოქაში, პაპის სახით, ჩვენ ვხვდებით მთელ ამ მემკვიდრეობას, რომელიც უერთდება ახალ „ქრისტიანულ“ „წმინდანებს“, და წყებულ უფლოს 12 მოციქულთ. მაგრამ იქამდე მივიდა, რომ აღკვეთა ღვთის მეორე მცნება, რომელიც გმობს ამ კერძთა ყვანისმცემლობას, კათოლიკური რწმენა აგრძელებს მოჩუქურთმებულ, მოხატულ გამოსახულებების თაყვანისცემას ან დემონურ ხილვებში გამოჩენას. ამიტომ სწორედ მისი კულტების რიტუალებში ვკოულობთ ამ მოჩუქურთმებულ კერპებს, რომლებიც საჭიროებენ მასალებს ფორმის მისაღებად; მასალები, რომელთა ჩამონათვალს თავად ღმერთი წარმოადგენს: „...; ... ტვირთი ოქროს, ვერცხლის, ძვირფასი ქვებისგან, მარგალიტის, თხელი თერთლეს, მეწამულს, აბრეშუმის, ალსფერის, ყოველგვარი ტკბილი ხის, ყოველგვარი სპილოს ძვლს, ყველ სახის ნივთის, ძალთან ძვირფასი ხისგან, სპილენძის, რკინისა და მარმარილოსგან... . „ ოქრო, ვერცხლი, ძვირფასი ქვები და ძვირადღირებული ნივთები“ „პატივს სცემს ციხე-სიმაგრეების ღმერთს“ და ის პაპის მეფის.11:38. შემდეგი, „იისფერი და ალსფერი“ შემოსავს მეძავს დიდ ბაბილონს გამოცხ.17:4-ში; " ოქრო, ძვირფასი ქვები და მარგალიტი " მისი სამკაულებია ; „სელო“ აღნიშნავს მის პრეტენზიას სიწმინდეზე, გამოცხადების 19:8-ის თანახმად: „სელო წმინდანთა მართალ საქმეებია“. მოყვანილი სხვა მასალებია ის მასალები, საიდანაც მან თავისი მოჩუქურთმებულ კერპები შექმნა. ეს ფუფუნების მასალები გამოხატავს კერძთა ყვანისმცემელ კათოლიკე თაყვანისმცემლს ერთგულების მაღალდონეს.

ლუქსი 13: და რიჩინი, სანელუბლები, სუნამოები, მირონი, საკმეველო, ღვინო, ზეთი, კარგი ფქვილი, ხორბალი, ხარები, ცხვრები, ცხენები, ეტლები, სხეულები და ადამიანთა სულები.»

"სუნამოები, მირონის, საკმეველოს, ღვინისა და ზეთის შესახებ", - ნათქვამია მის რელიგიურ რიტუალებზე. სხვა რამ არის საკვები ნივთიერებები

და საქონელი, რომლებიც მიანიშნებენ სოლომონის, დავითის მის, ღვთისთვის აშენებულ პირველ ტაძრის მშენებელს მეფობაზე, 1 მეფეთა 4:20-დან 28-მდე. ამგვარად, სული გამოხს მის მცდელობას არა ლეგიტიმურად რეპროდუცირება "ღვთის ტაძრის" მშენებლობას, რომელსაც ის "გმობს", გამოცხ.13:6-ში და რომელსაც ის "ანგრევს", დან.8:11-ში. ლუქსის საბოლოო სიზუსტე, რომელიც ეხება "ადამიანთა სხეულებსა და სულებს", გამოხს მის თანამშრომლობას იმ მონარქებთან, რომლებთანაც იგი იზიარებს არა ლეგალურად, დროებით ძალაუფლებას. ქრისტეს სახელთ მან რელიგიურად გაამართლ საზიზღარი ქმედებები, როგორცაა მონობა, წამება და ღვთის ქმნილებათა მკვლელობა; რაღაც რასაც ღმერთი თავისთვის იტოვებს რელიგიურ სფეროში; ეს იქამდე, რომ ის აჯამებს თავის ქმედებებს შემდეგნაირად: „მასში აღმოჩნდა ყველ და ხოცილო დედა მიწაზე“, ამ მე-18 თავის მე-18 სტროფში. ციტირებს „ადამიანთა სულებს“, ღმერთს მიაწერს. მისი საქმიანობითა და ცრურელიგიური პრეტენზიებით ეშმაკს გადაცემული „სულების“ დაკარგვა.

შეხსენება: ბიბლიაში და ღვთაებრივ აზროვნებაში სიტყვა „სული“ აღნიშნავს ადამიანს მის ყველ ასპექტში, მის ფიზიკურ სხეულსა და მის გონებრივ თუ ფსიქიკურ აზროვნებაში, მის ინტელექტსა და გრძნობებში. თეორია, რომელიც წარმოაჩენს „სულს“, როგორც სიცოცხლს ელემენტს, რომელიც სიკვდილს დროს შორდება სხეულს და გადარჩება მას, წმინდა ბერძნულ წარმართულ წარმომობისაა. ძველ შეთანხმებაში ღმერთი „სულს სისხლთან“ აიგივებს თავისი ადამიანური თუ ცხოველური არსებების: ლევ.17:14: „ყოველ ხორციელს სული არის მისი სისხლი, რომელიც მასშია. ამიტომ ვუთხარი ისრაელს მეებს: არ ჭამოთ არავითარი ხორცის სისხლი; რადგან ყოველ ხორციელს სული მისი სისხლია: ვინც მას შეჭამს, უნდა მოიკვდეთ.“. ამგვარად, ის საპირისპირო შეხედულებას იღებს მომავალ ბერძნულ თეორიების მიმართ და ამზადებს ბიბლიურ აღლუმს იმ ფილოსოფიური აზრების წინააღმდეგ, რომლებიც წარმართ ხალხებში დაიბადება. ადამიანისა და ცხოველს სიცოცხლე დამოკიდებულია სისხლს ფუნქციონირებაზე. დაღვრილ ან დაბინძურებულ სისხლს აღარ აწვდის ჟანგბადს ფიზიკური სხეულს ელემენტებს, მათ შორის ტვინს, აზროვნების მხარდაჭერას. და თუ ეს უკანასკნელი ჟანგბადით არ არის გაჯერებული,

აზროვნების პრინციპი ჩერდება და არაფერი რჩება. ცოცხალი ამ ბოლო ეტაპის შემდეგ; თუ არა მკვდარი "სულს" შემადგენლობის ხსოვნა ღვთის მარადიული აზროვნებაში მისი მომავალი "აღდგომის" მიზნით, როდესაც ის "აცოცხლებს" მას ან, როდესაც ის "ამაღლებს" საქმე, მარადიული სიცოცხლისთვის ან "მეორე სიკვდილს" საბოლოო განადგურებისთვის.

ლუქსი 14: „შენს სულს სურდა ნაყოფი, შორს წავიდა შენგან; და ყველგვარი დელოკატური და ლმაზი შენთვის დაკარგულია და ველარასოდეს იპოვი მათ.»

იმის დასადასტურებლად, რაც წინა მუხლში იყო ახსნილი, სულ პაპის რომის „სურვილებს“ მიაწერს მის „სულს“, მის მაცდუნებელ და მატყუარა პიროვნებას. ბერძნული ფილოსოფიების მემკვიდრემ, კათოლიკურმა სარწმუნოებამ პირველმა დაისვა კითხვა ახალ მიწებზე აღმოჩენილ ცხოველებსა და ადამიანებზე სულს მიკუთვნების შესახებ. სინამდვილეში კითხვას აქვს თავისი პასუხი; მას ეფუძნება სწორი და მხმარე ზმნის არჩევა: ადამიანს სული არა აქვს, რადგან ის სულია.

სული აჯამებს ჭეშმარიტი სიკვდილს შედეგებს, რომლებიც მან დაადგინა და გამოავლინა ეკ.9:5-6-10-ში. ეს დეტალები ახალი ალიანსის წერილებში არ განახლდება. ამიტომ, ჩვენ ვხედავთ მთელ ბიბლიის შესწავლას მნიშვნელობას. განადგურებულ „ბაბილონს“ სამუდამოდ „დაკარგავს“ „ნაყოფი, რომელიც მის სულს სურდა“ და „ყველ ნატიფი და დიდებულ რამ“, რასაც იგი აფასებდა და ეძებდა. მაგრამ სული ასევე აზუსტებს: „შენთვის“; რადგან რჩეულები, მისგან განსხვავებით, შეძლებენ მარადიულად განავრცონ საოცრებათა დაფასება, რომელსაც ღმერთი გაუზიარებს მათ.

ლუქსი 15: „ამით გამდიდრებულნი ვაჭრები შორს დაიკავებენ თავს, მისი ტანჯვის შიშით; ისინი ატირდებიან და გლოვობენ,”

15-დან 19-ე მუხლებში სული მიზნად ისახავს „ვაჭრებს, რომლებიც გამდიდრდნენ მისით“. გამეორებები ავლენს აქცენტს გამოთქმაზე „ერთ საათში“; რომელიც სამჯერ განმეორდა ამ თავში, ისევე როგორც ტირილი „ვაი! ვაი!“. რიცხვი 3 სრულყოფილების სიმბოლოა. ამიტომ ღმერთი დაჟინებით მოითხოვს, დადასტუროს წინასწარმეტყველური განცხადების შეუქცევადი ხასიათი; ეს სასჯელი მთელ თავისი ღვთაებრივი სრულყოფილებით შესრულდება. ტირილი: „ვაი! ვაი!“

ვაჭრების მიერ წარმოქმნილ გამაფრთხილებელ ძახილ ეხმიანება მის რჩეულს გამოცხადების 14:8-ში: „*ის დაეცა! ის დაეცა! დიდი ბაბილონი*“. ეს ვაჭრები შორიდან უყურებენ მის განადგურებას, „*მისი ტანჯვის შიშით*“. და ისინი მართებულნი არიან, რომ ეშინიათ ცოცხალ ღმერთის სამართლანი რისხვის ამ ნაყოფის, რადგან სინანულთ მისი განადგურებით, ისინი თავს ათავსებენ მის ბანაკში და, თავის მხრივ, განადგურდებიან რელიგიური მოტყუების უნუგეშო მსხვერპლთა მკვლელ ადამიანური რისხვით. ეს ლექსი გვაცნობს კომერციული ინტერესების უზარმაზარ პასუხისმგებლობას რომის კათოლიკური ეკლესიის წარმატებისთვის. „*ვაჭრები*“ მხარს უჭერდნენ მეძავს და მის ყველზე სასტიკ და დესპოტურ გადაწყვეტილებებს, მხოლოდ ფინანსური და მატერიალური გამდიდრების მაღის გამო. მათ თვალ დახუჭეს მის ყველ უაღრესად ამაზრზენ შეურაცხყოფაზე და იმსახურებენ მისი საბოლოო ბედის გაზიარებას. ისტორიული მაგალითი ეხება პარიზელს, რომლებმაც დაიკავეს კათოლიკური სარწმუნოების მხარე რეფორმირებულ რწმენის წინააღმდეგ რეფორმაციის დასაწყისიდან მეფე ფრანცისკე I-ის დროს მის შემდეგ.

ლექსი 16: „*და იტყვის: ვაი! ვაი! დიდი ქალქი, რომელიც შემოსილი იყო ძვირფასი სეღის, იისფერი და ალსფერი, და შემკული ოქროთი, ძვირფასი ქვებითა და მარგალიტით! ერთ საათში იმდენი სიმდიდრე განადგურდა!*»

ეს ლექსი ადასტურებს მიზანს; „*დიდი ბაბილონი, ძვირფასი სეღის, იისფერი და ალსფერი შემოსილი*“; მეფეთა მოსასხამების ფერები, რადგან სწორედ ამიტომ დამცინავი რომაელო ჯარისკაცები იესოს მხრებს „*იისფერი*“ სამოსით უფარავდნენ. მათ ვერ წარმოედგინათ, რა მნიშვნელობა მისცა ღმერთმა მათ ქმედებას: როგორც გამოსყიდვის მსხვერპლ, იესო გახდა თავისი რჩეულს ცოდვების მატარებელი, რომლებიც მითითებულა ამ ფერებით, *ყოლოსფერი ან მეწამული*. ისა.1:18-ის მიხედვით. " *ერთი საათი* " საკმარისი იქნება რომის, მისი პაპისა და მისი სამღვდელთა დასანგრევად, იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნების შემდეგ, რომელიც მოდის თავისი რჩეულს სიკვდილს თავიდან ასაცილებლად. ამ საბოლოო გამოცდაში მათი ერთგულება ყველფერს გააკეთებს, ასე რომ, ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ დაჟინებით მოითხოვს ღმერთი მათი რწმენის

განმტკიცებას და აბსოლუტურ ნდობას, რომელსაც ისინი უნდა მიეჩვიონ მის მიმართ. დიდი ხნის განმავლობაში, ადამიანს შეეძლო მხოლოდ და რწმუნებულყო, რომ ასეთი განადგურება "ერთ საათში" იყო სასწაულო და, შესაბამისად, ღმერთის პირდაპირი ჩარევა, როგორც სოდომსა და გომორაში. ჩვენს დროში, როდესაც ადამიანი დაეუფლა ბირთვულ ცეცხლს, ეს ნაკლებად გასაკვირია.

ლუქსი 17: "და ყველ მფრინავი, ყველ ვინც მიცურავს ამ ადგილს, მეზღვაურები და ყველ, ვინც ზღვაზე მუშაობს, შორს იდგნენ."

ეს ლუქსი განსაკუთრებით მიზნად ისახავს „მათ ვინც ზღვას იყენებს, მფრინავებს, მეზღვაურებს, რომლებიც მიცურავდნენ ამ ადგილს, ყველნი შორს არიან“. პაპის ეკლესია თავად გამდიდრდა მეფეთა სურვილთ გამდიდრების სურვილთ. იგი მხარს უჭერდა და ამართლებდა მამაკაცებისთვის უცნობი მიწების დაპყრობას მათი აღმოჩენის დრომდე, როდესაც მისმა კათოლიკე მსახურებმა განახორციელეს მოსახლეობის საშინელო ხოცვა-ჟლეტა იესო ქრისტეს სახელით. ეს იყო ძირითად და სამხრეთ ამერიკის შემთხვევა და სისხლიანი ექსპედიციები გენერალ კორტესის მეთაურობით. ამ ტერიტორიებიდან მოპოვებულ ოქრო და ბრუნდა ევროპაში კათოლიკე მეფეებისა და თანამონაწილე პაპის გასამდიდრებლად. გარდა ამისა, საზღვაო ასპექტზე აქცენტი გვახსენებს, რომ „ზღვიდან ამომავალ მხედის“ რეჟიმი გაძლიერდა მისი კავშირი „მეზღვაურებთან“ მათი საერთო გამდიდრებისთვის.

ლუქსი 18: „და იყვირეს, როცა დაინახეს მისი წვის კვამლი: რომელი ქალქი ჰგავდა დიდქალქს?“

„რომელი ქალქი ჰგავდა დიდქალქს? ყვირიან მეზღვაურები, როცა ხედავენ „მისი ხანძრის კვამლს“. პასუხი სწრაფი და მარტივია: არცერთი. იმის გამო, რომ არც ერთ ქალქში არ იყო კონცენტრირებული ამდენი ძალა, სამოქალაქო, როგორც იმპერიული ქალქი, შემდეგ რელიგიური 538 წლიდან. კათოლიციზმი იყო ექსპორტირებული პლანეტის ყველ ქვეყანაში, გარდა რუსეთისა, სადაც აღმოსავლეთის მართლმადიდებლური რწმენა უარყო. მას დახვედრის შემდეგ ჩინეთიც შეებრძოლა და დევნიდა. მაგრამ დღეს ის კვლავ დომინირებს მთელს ავსტრალიაში და მის ექსპრეციებში ამერიკაში, აფრიკასა და ავსტრალიაში. ეს არის პირველი რელიგიური ტურისტული ადგილი მსოფლიოში, რომელიც იზიდავს

მნახველებს მთელ მსოფლოდან. ზოგი მოდის „უძველესი ნანგრევების“ სანახავად, ზოგიც იქ მიდის იმ ადგილს სანახავად, სადაც პაპი და მისი კარდინალები ცხოვრობენ.

ლუქსი 19: „და იყარეს მტვერი თავზე, ტიროდნენ, გლოვობდნენ, ღაღადებდნენ და ამბობდნენ: ვაი! ვაი! დიდი ქალქი, სადაც ყველ, ვისაც ზღვაზე გემები ჰქონდა, გამდიდრდა თავისი სიმდიდრით, ერთსაათში განადგურდა!“

ეს არის მესამე გამეორება, სადაც თავმოყრილია ყველ წინა გამოთქმა, ასევე განმარტება „ერთსაათში განადგურდა“. „დიდი ქალქი, სადაც ყველ, ვისაც გემები აქვს ზღვაზე, გამდიდრდა თავისი სიმდიდრით.“ ბრალდება ძალანსათელი ხდება, მართლაც რომ პაპის რეჟიმის სიმდიდრის წყალობით გამდიდრდნენ საზღვაო გემთმფლობელები მსოფლო სიმდიდრის რომში მიტანით. რომი თავის გამდიდრებას იღებს მისი მუდმივი მოკავშირის, სამოქალაქო მონარქიული ძალ უფლების, მისი შეიარაღებული ფრთის მიერ მოკლულ ოპონენტების ქონების გაზიარებით. ისტორიულ მაგალითად გვაქვს „ტამპლრების“ გარდაცვალება, რომელთა ქონება ფილოპ ლებელს გვირგვინსა და რომის კათოლიკურ სამღვდელეობას შორის გაიყო. მოგვიანებით ეს „პროტესტანტების“ შემთხვევაშიც იქნებოდა.

ლუქსი 20: „ცაო, გიხაროდნენ! და თქვენც, წმიდანო, მოციქულნო და წინასწარმეტყველნო, გიხაროდნენ! რადგან ღმერთმა გაგიმართლ მისი განკითხვისას.“

სულ ეპატიჟება ზეცის მცხოვრებლებს და ჭეშმარიტ წმინდანებს, მოციქულებსა და დედამიწის წინასწარმეტყველებს, გაიხარონ რომაული ბაბილონის განადგურებით. მაშასადამე, სიხარული იქნება იმ ტკივილებისა და ტანჯვის შესაბამისი, რაც მან გააკეთა ანსურდა ჭეშმარიტების ღმერთის მსახურების ატანა, წმინდა შაბათის ერთგული უკანასკნელი რჩეულის მიმართ.

ლუქსი 21: „მაშინ ძლიერმა ანგელოზმა აიღო ქვა, როგორც დიდი წისქვილს ქვა, და ჩააგდო ზღვაში და თქვა: ასე დაინგრევა დიდი ქალქი ბაბილონი ძალ დობით და აღარიქნება ნაკოვნი.“

რომის "ქვასთან" შედარება სამ იდეას გვთავაზობს. პირველ რიგში, პაპის კონკურენცია უწევს იესო ქრისტეს, რომელც თავად სიმბოლოა „ქვით“ დანში. 2:34: „თქვენ უყურებდით, როცა ქვა ყოველგვარი ხელს გარეშე გაიხსნა და დარტყა

რკინისა და თიხის ფეხებს. გამოსახულება და დაარღვია ისინი ნაწილებად » ბიბლიის სხვა მუხლებიც მას „ქვის“ სიმბოლოს მიაწერენ ზაკ.4:7; „მთავარი კუთხე“ ფსალმ.118:22-ში; მათ.21:42; და ქ.4:11: „იესო არის ქვა, რომელზე შენ მიერ მშენებელმა უარყო და კუთხის მთავარი გახდა“. მეორე იდეა არის მინიშნება პაპის პრეტენზიაზე მოციქულს „პეტრეს“ მემკვიდრეობის შესახებ; „მისი საწარმოების წარმატებისა და მისი მზაკვრობების წარმატების“ მთავარი მიზეზი, რაც ღმერთმა დაგმო და ნ.8:25-ში. ეს მითუმეტეს, რომ პეტრე მოციქულს არასოდეს ყოფილ ქრისტიანულ ეკლესიის მეთაური, რადგან ეს ტიტული თავად იესო ქრისტეს ეკუთვნის. მაშასადამე, პაპის „ჭკუა“ ასევე „ტყუილია“. მესამე წინადადება ეხება პაპის რელიგიური დასაყრდენის სახელს, მის პრესტიჟულ ბაზილიკას სახელად „რომის წმინდა პეტრე“, რომლის ძალაზე მვირაღდირებულმა მშენებლობამ გამოიწვია „ინდულენციების“ გაყიდვა, რამაც მას ნიღაბი მოახდინა რეფორმატორ ბერ მარტინ ლუთერის თვალში. ეს ახსნა მჭიდროდ არის დაკავშირებული მეორე იდეასთან. ვატიკანის ადგილ ემსახურებოდა სასაფლოს, მაგრამ უფლოს მოციქულს პეტრეს სავარაუდო საფლავი სინამდვილეში იყო "სიმონ პეტრე ჯადოქარი", გველს ღმერთის თაყვანისმცემელი და მღვდელი, სახელად ესკულპიუსი.

ჩვენს დღეებში რომ დავბრუნდეთ, სული წინასწარმეტყველებს რომაული „ბაბილონის“ წინააღმდეგ. ის მის მომავალ განადგურებას ადარებს „ქვის“ „დიდი წისქვილის ქვის“ გამოსახულებას, რომელსაც „ანგელოზი ზღვაში აგდებს“. ამ ილუსტრაციით ის რომის წინააღმდეგ ბრალდებას აყენებს მათე 18:6-ში: „მაგრამ თუ ვინმე სკანდალზეებს ერთერთ ამ პატარას, ვისაც ჩემი სჯერა, მისთვის უკეთესი იქნება წისქვილის ქვა ჩამოვიდებულყო კისერზე. და ზღვის ფსკერზე გადააგდე. და მის შემთხვევაში, მან სკანდალზეა არა მხოლოდ ერთი ამ პატარა და, ვისაც მისი სჯერა, არამედ სიმრავლე. ერთი რამ რჩება გარკვეულ, ის არის, რომ ერთხელ „განადგურდება, აღარასოდეს იპოვება“. ის აღარასდროს არავის დააზარალებს.

ლუქსი 22: „და აღარ გაისმება თქვენ შორის არფისტების, მუსიკოსების, ფლიუტისა და საყვირის ხმები და არც ხელოსანი მოიძებნება თქვენ შორის, აღარგაიგონებს წისქვილის ხმას თქვენში. სახლში,“

შემდეგ სული აღვიძებს მუსიკალურ ბგერებს, რომლებიც გამოხატავდნენ რომის მკვიდრთა უდარდელობას და სიხარულს. განადგურების შემდეგ, მათ იქ აღარ გავიგებთ. სულიერი გაგებით იგი მიუთითებს ღვთის მაცნეებზე, რომელთა სიტყვებიც ისეთივე ეფექტით ისმოდა, როგორც " *ფლოტიის ან საყვირის* " მუსიკალური ხმები; გამოსახულება მოცემულია იგავში მათ.11:17. იგი ასევე ახსენებს სამუშაო შეკვეთებით გადატვირთულ ხელოსნების „ *ხმაურებს* “, რადგან უძველესი ქალქიდან გამოდიოდა მხოლოდ პროფესიული საქმიანობის „ *ხმაურები* “, *მათ შორის* „ *წისქვილის ქვის ხმაური* “, რომელიც ხდებოდა მარცვლულს მარცვლების დასაფქვადად ან სიმკვვეთრად. საჭრელ იარაღები, როგორცაა ნამგალ და ნამგალ, დანები და ხმლები; ეს უკვე ძველქალდეურ ბაბილონში, იერ.25:10-ის მიხედვით.

ლექსი 23: „ *ნათურის შუქი აღარ გაბრწყინდება თქვენ შორის და სიძისა და ცოლის ხმა აღარ გაისმება თქვენ შორის, რადგან თქვენი ვაჭრები იყვნენ დიდები დედამიწაზე, რადგან ყველხერი იყო. მოხიბლული შენი მოჯადოებით,*

” *ნათურის შუქი აღარ ანათებს თქვენს სახლში.* სულიერი ენით, სული აფრთხილებს რომს, რომ ბიბლიის სინათლე აღარ მოვა, რათა შესთავაზოს მას განმანათლებლობის შესაძლებლობა, რათა შეიცნოს ჭეშმარიტება ღმერთის მიხედვით. იერ.25:10-ის გამოსახულებები მეორდება, მაგრამ „ *სიძისა და პატარძლის სიმღერები* “ აქ ხდება „ *სიძისა და პატარძლის ხმა, რომელიც აღარ ისმის შენს სახლში* “. სულიერად, ისინი ქრისტეს და მისი რჩეული კრების მოწოდების ხმებია დაკარგული სულების მოქცევისა და გადარჩენისკენ. ეს შესაძლებლობა სამუდამოდ გაქრება მისი განადგურების შემდეგ. " *რადგან შენი ვაჭრები იყვნენ დედამიწის დიდებულები* ." რომა დედამიწის დიდი ხალხის ცდუნებამ შეძლო თავისი კათოლიკური რელიგიის გავრცელება დედამიწის მრავალ ხალხზე. მან ისინი გამოიყენა, როგორც თავისი რელიგიური ბიზნესის წარმომადგენლები. და შედეგი არის ის, რომ " *ყველხერი მოატყუა შენმა მოჯადოებამ* ". აქ ღმერთი კათოლიკურ მასებს მოიხსენიებს, როგორც " *მოჯადოებას* ", რომელიც ახასიათებს ბოროტი ჯადოქრების და ჯადოქრების წარმართულ კულტებს. მართალია, განმეორებადი ფორმალისტური ფორმულების, ამო გამეორებების გამოყენებით, კათოლიკური რელიგია მცირე ადგილს ტოვებს შემოქმედ ღმერთს საკუთარი თავის

გამოსახატავად. ის არც კი ცდილობს ამის გაკეთებას, რადგან მას მიაჩერს „უცხო ღმერთს“ და ნ.11:39-ში და არასოდეს აღიარა იგი მსახურად: "ღვთის მის ვიკარი", პაპის ტიტულო, ამიტომ არ არის მისი ვიკარი. შემდეგი ლექსი მოგვცემს მიზეზს.

ლექსი 24: „და იმიტომ, რომ წინასწარმეტყველთა, წმინდანთა და დედამიწაზე დახოცილთა სისხლო იყო მასში.“

„... და რადგან მასში იპოვეს წინასწარმეტყველთა, წმინდანთა სისხლო“: უხეში, მოუქნელი, უგრძნობი და სასტიკი მთელი თავისი ისტორიის მანძილზე, რომმა გზა გაიარა თავისი მსხვერპლთა სისხლთ. ეს მართალი იყო წარმართულ რომისთვის, მაგრამ ასევე პაპის რომისთვის, რომელსაც მეფეები კლავდნენ მოწინააღმდეგეებს, ღვთისგან განათლებულ მსახურებს, რომლებმაც გაბედეს მისი ეშმაკური ბუნების დაგმობა. ზოგს ღმერთი მფარველობდა, როგორცაა ვალო, უიკლიფი და ლუთერი, ზოგს - არა და მათ სიცოცხლე დაასრულეს რწმენის მოწამებებად, ძელებზე, ბლოკებზე, ბორცვებზე ან ღორებზე. მისი მოქმედების საბოლოოდ შეწყვეტის წინასწარმეტყველურ პერსპექტივას შეუძლია მხოლოდ გაახაროს ზეცის მკვიდრნი და დედამიწის ჭეშმარიტი წმინდანები. „... და ყველ დახოცილ დედამიწაზე“: ვინც ამ განსჯას აკეთებს, იცის რაზეა საუბარი, რადგან ადევნებს თვალს რომის ქმედებებს მისი დაარსებიდან მ.წ. 747 წ. ბოლო დღეების მსოფლო ვითარება უკანასკნელი ნაყოფია, რომელსაც იღებენ დამპყრობელი და გაბატონებული დასავლეთი დედამიწის სხვა ხალხებზე. მონარქიულმა მაშინდელმა რესპუბლიკურმა რომმა შთანთქა დედამიწის ხალხები, რომლებიც დაიმორჩილ. ამ საზოგადოების მოდელი დარჩა 2000 წლის ჭეშმარიტი და ცრუქრისტიანობის მოდელი. ამის შემდეგ წარმართულმა რომმა, პაპის რომმა გაანადგურა ქრისტეს მშვიდობის სახე და წაართვა კაცობრიობას ის მოდელი, რომელიც ხალხებს ბენიერებას მოუტანდა. იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი ბატონის მოწაფეების ხოცვა-ჟლეტის გამართლებით, მან გზა გაუხსნა რელიგიური შეტაკებებისკენ, რომლებიც კაცობრიობას საშინელი გენოციდური მესამე მსოფლო ომისკენ მიჰყავს. უსაფუძვლოდ არ არის ისლმური შეიარაღებული დაჯგუფებების მიერ ყელს ჭრის ნორმა საჯაროდ გამოხატული. ისლმის ეს სიმულგილო გვიანი პასუხია ჯვაროსნული

ლ შქრობების ომებზე, რომელიც დაიწყო ურბან II-ის მიერ კლერმონ-ფერანთან 1095 წლის 27 ნოემბერს.

გამოცხადება 19: ბრძოლა იესოქრისტეს არმაგედონი

მუხლი 1: „ ამის შემდეგ გავიგონე ზეცაში დიდი ხალხის ხმა, რომელიც ამბობდა: ალილუია! ხსნა, დიდება და ძალა ეკუთვნის ჩვენს ღმერთს .

გაგრძელება წინა მე-18 თავიდან, გამოსყიდული და გადარჩენილი რჩეულები აღმოჩნდებიან ზეცაში, „ახალ სახელს“ მატარებლები, რომლებიც მიუთითებენ მათახალციურ ბუნებაზე. სიხარულს და სიხარულს სუფევს და ერთგულ ზეციური ანგელოზები ადიდებენ მაცხოვარ ღმერთს. ეს " ბრბო „ მრავალრიცხოვანი “ განსხვავდება იმ „ ბრბოსგან, რომლის დათვლა ვერავინ შეძლო “, მოხსენიებულია გამოცხ. 7:9-ში. იგი წარმოადგენს ღვთის წმიდა ზეციური ანგელოზების შეკრებას, რომლებიც ადიდებენ მის „ დიდებას “, რადგან მე-4 მუხლი „ 24 უხუცესის “ მიერ სიმბოლური მიწიერი რჩეულები უპასუხებენ და დაადასტურებენ მათ ერთგულებას

გამოთქმული შენიშვნების მიმართ, თქვეს: „ ამინ! »
რაც ნიშნავს: ჭეშმარიტად!

ხსნა, დიდება, ძალა “ წესრიგს თავისი ლოგიკა აქვს. „ ხსნა “ მიეცა მიწიერ რჩეულებს და წმიდან გელოზებს, რომლებმაც „ დიდება “ მისცეს შემოქმედ ღმერთს, რომელმაც მათ გადასარჩენად მოუწოდა თავის ღვთაებრივ „ ძალს “ საერთო მტრების გასანადგურებლად.

მუხლ 2: „ რადგან მისი განაჩენები ჭეშმარიტი და მართალა; რადგან მან გაასამართლა დიდი მეძავი, რომელმაც თავისი სიძვით გააფუჭა დედამიწა, და შური იძია მისი მსახურების სისხლსთვის, თავისი ხელთმოითხვია. »

არჩეული თანამდებობის პირები, რომლებსაც საერთო ჰქონდათ სიმართლესა და ჭეშმარიტი სამართლიანობის წყურვილი, ახლ სრულად დაკმაყოფილდნენ და დაკმაყოფილდნენ. თავის ბრმა სიგიჟეში, ღმერთისგან მოწყვეტილ კაცობრიობას ეგონა, რომ სამართლიანობის სტანდარტის შერბილებით შეეძლო ბედნიერება მოეტანა უკანასკნელ ხალხებს; მხოლოდ ბოროტებამ ისარგებლა ამ არჩევანით და განგრენის მსგავსად შემოიჭრა კაცობრიობის მთელს ხეულში. კეთილი და მოწყალე ღმერთი „ დიდი ბაბილონის “ განსჯაში გვიჩვენებს, რომ სიკვდილს მომტანი სიკვდილი უნდა განიცადოს. ეს არ არის ბოროტმოქმედა, არამედ სამართლიანობის ქმედა. ამრიგად, როცა უკვე აღარ იცის დანაშაულებების დასჯა, სამართლიანობა უსამართლობა ხდება.

მუხლ 3: „ და თქვეს მეორედ: ალილუია! ...და მისი კვამლი ამოდის უკუნითი უკუნისამდე. »

სურათი შეცდომაში შეჰყავს, რადგან რომის განადგურების ხანძრის „ კვამლი “ გაქრება მისი განადგურების შემდეგ. „ საუკუნოვანი საუკუნეები “ განსაზღვრავს მარადისობის პრინციპს, რომელიც ეხება მხოლოდ საყოველთაო ციურ და მიწიერ განსაცდელში გამარჯვებულებს. ამ გამოთქმაში სიტყვა „ კვამლი “ მიგვანიშნებს განადგურებაზე და გამოთქმა „ საუკუნეების საუკუნეები “ ამლევს მას მარადიულ ეფექტს, ანუ საბოლოო განადგურებას; ის აღარასდროს ადგება. სინამდვილეში, უარეს შემთხვევაში, ცოცხალთა გონებაში „ კვამლი “ შეიძლება აღმოჩნდეს, როგორც ხსოვნას ღვთის მიერ განხორციელებული დიდებულო ღვთაებრივი ქმედების შესახებ რომის, სისხლიანი მტრის წინააღმდეგ.

მუხლო 4: „ და დაემხო ოცდა ოთხი უხუცესი და ოთხი ცოცხალ არსება და თაყვანი სცეს ტახტზე მჯდომ ღმერთს და თქვეს: ამინ! ალოლია! »

ჭეშმარიტად! დიდება იაჰვეს! ...თქვით ერთად გამოსყიდულები დედამიწისა და სამყაროების, რომლებიც დარჩნენ სუფთა. ღვთის თაყვანისცემა გამოიხატება დაპირისპირებით; მხოლოდ მისთვის დაცული კანონიერი ფორმა.

ლექსი 5: „ და მოესმა ხმა ტახტიდან, რომელიც ამბობდა: ადიდეთ ჩვენი ღმერთი, ყველგან მისი მოშიში, პატარები და დიდები! »

მიქაელს ", იესო ქრისტეს ხმა, ორი ციური და მიწიერი გამონათქვამი, რომლთაც ღმერთი ეცხადება თავის ქმნილებას. იესო ამბობს: „ თქვენ, ვისაც მისი გეშინოდათ “, ის ამგვარად იხსენებს ღვთის „ შიშს “, რომელიც მოითხოვს გამოცხადების პირველ ანგელოზის გზავნილში. „ ღვთის შიში “ მხოლოდაჯამებს არსების გონიერ და მოკიდებულებას თავისი შემოქმედის მიმართ, რომელსაც აქვს მასზე სიცოცხლისა და სიკვდილის ძალა. როგორც ბიბლია გვასწავლს 1 იოანეს 4:17-18-ში: „ სრულყოფილ სიყვარულს განდევნის შიშს “: „ როგორც ის არის, ჩვენც ვართ ამქვეყნად ამაშია სიყვარულს ჩვენში სრულყოფილ, რათა გვქონდეს ნდობა დღეს. განკითხვის. შიში სიყვარულში არ არის, მაგრამ სრულყოფილ სიყვარულს განდევნის შიშს; რადგან შიში სასჯელა და ვინც ეშინია, სიყვარულში სრულყოფილ არ არის “. ამრიგად, რაც უფრო მეტად უყვარს რჩეულს ღმერთი, მით უფრო ემორჩილება მას და მით უფრო ნაკლები მიზეზი აქვს მისი შიშის ქვეშ. რჩეულს ღმერთი ირჩევს პატარებიდან, როგორც მოციქულები და თავმდაბალი მოწაფეები, ასევე დიდები, როგორიცაა დიდი მეფე ნაბუქოდონოსორი. მისი დროის მეფეთა ეს მეფე შესანიშნავი მაგალითია იმისა, რომ რაც არ უნდა დიდი იყოს ადამიანთა შორის, მეფე მხოლოდ სუსტი არსებაა ყოვლს შემძლე შემოქმედი ღმერთის წინაშე.

ლექსი 6: „ და გავიგონე, როგორც ხმა დიდი ხალხის, როგორც ბევრი წყლის ხმა, და როგორც ხმამაღალ ჭექა-ქუხილს, რომელიც ამბობდა: ალოლია! რადგან უფალო ჩვენი ღმერთი ყოვლს შემძლე შევიდა მის სასუფეველში. »

ეს ლექსი აერთიანებს უკვე ნანახ გამონათქვამებს. " ბევრი ხალხი " შედარებით " ბევრი წყლის ხმასთან " წარმოადგენილია მისი შემოქმედის მიერ გამოცხ.1:15-ში. „ ხმები “, რომლებიც

გამოხატავენ საკუთარ თავს, იმდენად „მრავალრიცხოვანია“, რომ მათი შედარება მხოლოდ გუგუნით, „ხმაურთან“ შეიძლება. ჭეჭა-ქუხილო“. „აღლუია! რადგან უფალო ჩვენი ღმერთი ყოვლს შემძლე შევიდა მის სასუფეველში. » ეს გზავნილო აღნიშნავდა „მეშვიდე საყვირის“ მოქმედებას გამოცხადების 11:17-ში: „გმადლობთ შენ, უფალო ღმერთო ყოვლს შემძლე, ვინც ხარ და ვინც იყავი, რადგან შეითვისე შენი დიდი ძალა და ეუფლე შენს სამეფოს.“

მუხლო 7: „ვიხაროთ და ვიხალსოთ და ვადიდოთ მას; რადგან მოვიდა კრავის ქორწინება და მისი რძალო მოემზადა,

„სიხარულო“ და „სიხარულო“ სრულადად გამართლებულა, რადგან „ბრძოლის“ დრო გავიდა. ზეციური "დიდებაში", "პატარძალი", დედამიწის გამოსყიდული რჩეულთა კრება შეუერთდა თავის "სიძეს", ქრისტეს, ცოცხალღმერთს "მიქაელს", იაკვებს. ყველ მათი ზეციური მეგობრის თანდასწრებით, გამოსყიდულები და იესო ქრისტე აღნიშნავენ "ქორწილს" დღესასწაულს, რომელიც მათა ერთიანებს. "პატარძალი მოემზადა" ყველ ღვთაებრივი ჭეშმარიტების აღდგენით, რაც კათოლიკურმა სარწმუნოებამ გაქრა ქრისტიანული რწმენის თავის ვერსიაში. "მომზადება" იყო ხანგრძლივი, აგებულ 17 საუკუნის რელიგიურ ისტორიაში, მაგრამ განსაკუთრებით 1843 წლიდან, ღვთაებრივი მოთხოვნის დაწყების თარიღიდან სხვადასხვა რესტავრაციაზე, რომელიც გახდა არსებითი, ანუ ყველ ჭეშმარიტება, რომელიც არ იქნა აღდგენილ დევნილ პროტესტანტული რეფორმატორების მიერ. ამ მომზადების დასრულებას მიაღწიეს ბოლო დისიდენტურმა მეშვიდე დღის ადვენტისტებმა, რომლებიც დარჩნენ ღმერთის მოწონებაში და იმ სინათლეში, რომელიც იესომ მისცა მას ბოლომდე და უკვე 2021 წლის დასაწყისამდე, როდესაც მე ვწერ მისი მნათობების ამ ვერსიას.

ლუქსი 8: „და მიეცა მას, რომ შეიმოსოს თეთრეული, ნათელი და სუფთა. რადგან თეთრეული არის წმინდანთა მართალი საქმეები.“

„ღმარაზი თეთრეული“ აღნიშნავს „ჭეშმარიტი უკანასკნელი“ წმინდანების მართალ საქმეებს“. ეს „საქმეები“, რომლებსაც ღმერთი „მართალს“ უწოდებს, არის ღვთაებრივი გამოცხადებების ნაყოფი, რომლებიც თანმიმდევრულად იქნა მოტანილი 1843 და 1994 წლიდან. ეს ნამუშევარი არის უახლესი ნაყოფი,

რომელიც ავლენს 2018 წლდან მოყოლებული ღვთაებრივი შთაგონებას მათ, ვინც უყვარს და აკურთხებს და „ამზადებს“ *ქორწილ* ადნიშნულია ამ ლექსში. თუ ღმერთი აკურთხებს თავის ჭეშმარიტ „წმინდანთ“ „სამართლთან საქმეებს“, პირიქით, მან დაწყევლ და იბრძოდა, სანამ არ გაანადგურა იგი, ცრუ წმინდანთ ბანაკს, რომელთა „საქმეები“ „უსამართლო“ იყო.

ლექსი 9: „და ანგელოზმა მიიხრა: დაწერე: ნეტარ არიან კრავის საქორწინო ვახშამზე მოწოდებულნი! და მან მიიხრა: ეს სიტყვები ღვთის ჭეშმარიტი სიტყვებია.“

ენიჭება იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდულ წმინდანებს, რომელთა პიონერებს აწუხებდა თანის სისხლ . 12 X 12 X 1000 აპო.7. მარადისობის სამოთხეში შესვლ მართლც დიდი ბედნიერების მიზეზია, რომელიც ღვთაებრივად „ბედნიერს“ გახდის მათ, ვისაც ეს შანსი აქვს . იღბალო არარის ერთადერთი ფაქტორი ამ პრივილეგიით სარგებლობისთვის, მაგრამ ხსნის შეთავაზება ღმერთმა შემოგვთავაზა, როგორც „მეორე შანსი“ მემკვიდრეობითი ცოდვისა და დაგმობის შემდეგ. ხსნისა და მომავალ ზეციური სიხარულს დაპირება და დასტურებულია, როგორც ღმერთის ზეპირი ვალდებულება, რომელიც ღირსია ჩვენი რწმენისთვის, რადგან ის მუდმივად ასრულებს თავის ვალდებულებებს. ბოლო დღეების განსაცდელები საჭიროებს გარკვეულობას, რომლებშიც ეჭვს ადგილი აღარ ექნება. რჩეულებს უნდა დაეყრდნონ ღვთის გამოცხადებულ და პირებებზე აგებულ რწმენას, რადგან ის, რაც დაწერილია, ადრეა ნათქვამი. ამიტომაც ეწოდება ბიბლიას, წმინდა წერილს: ღვთის სიტყვა.

ლექსი 10: „და დვეცი მის ფეხებთან, რათა თაყვანი სცეს მას; მაგრამ მან მიიხრა: ფრთხილდ იყავი ეს არგაკეთო! მე ვარ შენი თანამსახური და შენი ძმების, რომლებსაც აქვთ იესოს ჩვენება. ღმერთს ეცი თაყვანი. რადგან იესოს ჩვენება არის წინასწარმეტყველების სული.“

ღმერთი იყენებს იოანეს შეცდომას, რათა გამოავლინოს ჩვენთვის მისი დაგმობა კათოლიკური სარწმუნოების მიმართ, რომელიც ასწავლის მის წევრებს ქმნილების ამ ტიპის თაყვანისცემას. მაგრამ ის ასევე მიზნად ისახავს პროტესტანტულ რწმენას, რომელიც ასევე სჩადის ამ შეცდომას რომიდან მემკვიდრეობით წარმართული „მზის დღის“ პატივისცემით. ანგელოზი, რომელიც მას ესაუბრება,

უდავოდ არის "გაბრიელ" ღვთაებრივი მისიის ლიდერი ღმერთთა ნახლოს, რომელიც უკვე გამოცხადდა დანიელს და მარიამს, იესოს "სუროგატ" დედას. რამდენადაც მაღალი თანამდებობაა, „გაბრიელ“ ისეთივე თავმდაბლობას ავლენს, როგორც იესო. ის მხოლოდ ამტკიცებს იოანეს „*თანამგზავრის სამსახურში*“ ტიტულს ბოლო დროის ბოლო არჩეულ განსხვავებულ ადვენტისტებამდე. 1843 წლიდან არჩეულებს თანაქვთ „*იესოს ჩვენება*“, რომელიც ამ ლექსის მიხედვით აღნიშნავს „წინასწარმეტყველების სულს“. ადვენტისტებმა, საკუთარი დანაკარგით, შემოიფარგლეს ეს „*წინასწარმეტყველების სული*“ 1843-1915 წლებში უფლოს მაცნეს ელენ გ. უაითის მიერ შესრულებული საქმით. ამგვარად, მათ თავად დაუსვეს ზღვარი იესოს მიერ მოცემულ შუქს. თუმცა, „*წინასწარმეტყველების სული*“ არის მუდმივი საჩუქარი, რომელიც მომდინარეობს იესოსა და მის მოწაფეებს შორის ავთენტური ურთიერთობის შედეგად და რომელიც დაფუძნებულია უპირველეს ყოვლისა მის გადაწყვეტილებაზე, მიანდოს მისია მსახურს, რომელსაც ის ირჩევს თავისი ღვთაებრიობის მთელ ავტორიტეტით. ეს ნაშრომი მოწმობს ამის შესახებ: „*წინასწარმეტყველების სული*“ ჯერ კიდევ ძალიან აქტიურია და შეიძლება გაგრძელდეს სამყაროს აღსასრულამდე.

ლექსი 11: „*მაშინ ვიხილე ცა გახსნილი და აჰა, გამოჩნდა თეორი ცხენი. მას, ვინც მასზე ამხედრდა, ეწოდება ერთგული და ჭეშმარიტი, ის განსჯის და იბრძვის სიმართლთ.*»

ამ სცენაში სული გვაბრუნებს დედამიწაზე, "დიდი ბაბილონის" საბოლოო გამარჯვებამდე და განადგურებამდე. სული ასახავს იმ მომენტს, როდესაც დაბრუნებისას დიდებულ ქრისტე უპირისპირდება მიწიერ მეამბოხეებს. განდიდებულ იესო ქრისტეში ღმერთი გამოდის მისი უხილვობიდან: „*ზეცა ღიაა*“. ის გამოსახ. 6:2-ის „*პირველი ბეჭდის*“ გამოსახულებაში ჩანს, როგორც მხედარი, წინამძღოლი, რომელიც „*გამარჯვებულსა და თეორ ცხენზე ამხედრებულს*“ თავისი ბანაკის სიწმინდითა და სიწმინდით აღსანიშნავი გამოსახულების დასაპყრობად. სახელი „*ერთგული და ჭეშმარიტი*“, რომელსაც მან საკუთარ თავს ამ სცენაზე ასახელებს, ათავსებს მოქმედებას ბოლო დროის გაგრძელებაში, რომელიც ნაწინასწარმეტყველებია სახელწოდებით „

ლოდიკეა “ Rev.3:14-ში. ეს სახელო ნიშნავს "განსამართლებულ ხალხს", რაც აქ დასტურდება სიზუსტით: " ის განსჯის ". დაკონკრეტებით, რომ ის " ებრძვის სამართლიანობას ", სულ აღვიძებს გამოცხადების 16:16-ის " არმაგედონის ბრძოლს " მომენტს, რომელშიც ის ებრძვის უსამართლობის ბანაკს, რომელსაც ხელმძღვანელობს ეშმაკი და გაერთიანებული პატივისცემით. „მზის დღე“ მეძველდროებით მიიღო კონსტანტინე I-ისგან რომის კათოლიკე პაპებისგან.

ლექსი 12: „ მისი თვალში ცეცხლს ალვით იყო; თავზე რამდენიმე დადგმა იყო; მას ჰქონდა დაწერილი სახელო, რომელიც არავინ იცის საკუთარი თავის გარდა; »

ვიცოდეთ სცენის კონტექსტი, ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რომ " მისი თვალი " შედარებით " ცეცხლს ალ " უყურებს მისი რისხვის სამიზნეებს, ერთიანი აჯანყებულები " საბრძოლველ და მოემზადენ " გამოცხ.9:7-9, ე.ი. 1843. „ მის თავზე “ ნახმარი „ რამდენიმე დადგმის “ მნიშვნელობა მოცემული იქნება ამ თავის მე-16 სტროფში: ის არის „ მეფეთა მეფე და უფალთა უფალ “. მისი „ დაწერილი სახელო, რომელიც არავინ იცის საკუთარი თავის გარდა “ მიუთითებს მის მარადიულღვთაებრივ ბუნებაზე.

ლექსი 13: „ და შემოესეს სისხლთ შეღებილი სამოსელი. მისი სახელა ღვთის სიტყვა. »

ეს „ სისხლიანი სამოსი “ ორ რამეს ნიშნავს. პირველი არის მისი სამართლიანობა, რომელიც მან მოიპოვა საკუთარი „ სისხლს “ დაღვრით რჩეულთა გამოსასყიდად. მაგრამ მისი ნებაყოფლობით გაღებულ მსხვერპლ თავისი რჩეულის გადასარჩენად მოითხოვს მათი აგრესორებისა და მდევნელების სიკვდილს. მისი „ სამოსელი “ კვლავ „ სისხლთ “ იქნება დაფარული, მაგრამ ამჯერად ეს იქნება მისი მტრები, რომლებიც „ გადახევენ ღვთის რისხვის ყურძნის საწნახელში “ ესაიას 63-ისა და გამოცხ. 14:17-დან 20-მდე. ეს სახელო „ ღვთის სიტყვა “ ცხადყოფს იესოს მიწიერი მსახურებისა და მისი გამოცხადებების სასიცოცხლო მნიშვნელობას, რომლებიც თანმიმდევრულად იყო მოცემული დედამიწაზე და ზეციდან მისი აღდგომის შემდეგ. ჩვენი მხსნელი თავად ღმერთი იყო მიწიერი გარეგნობით დაფარული. მისი არჩეული ჩინოვნიკების მიერ მიღებული მისი მუდმივი სწავლება განასხვაავებს გადარჩენილ ბანაკსა და დაკარგულბანაკს შორის.

ლექსი 14: „*ზეცაში მყოფი ლშქარი მას გაჰყვა თეორი ცხენებით, თეორე ულო, სუფთა, სუფთა თეორე ულოთ შე მოსილო.*»

გამოსახულება დიდებულა, სიწმინდის „*თეორი*“ ახასიათებს ღვთის ბანაკის სიწმინდეს და ანგელოზთა სიმრავლეს, რომლებიც ერთგულები და რჩენენ. „*სელო*“ ცხადყოფს მათ „*მართალ*“ და *წმინდა* საქმეებს.

ლექსი 15: „*მის პირიდან ბასრი მახვილი გამოვიდა ხალხების დასარტყმელად: ის მწყემსავს მათ რკინის კვერთხით; და ყოვლს შემძლე ღმერთის მძვინვარე რისხვის საწნახელს და აბიჯებს*“.

„*ღვთის სიტყვა*“ აღნიშნავდა ბიბლას, მის წმინდა „*სიტყვას*“, რომელიც აერთიანებდა მის სწავლებას, რომელიც ხელმძღვანელობდა არჩეულებს მის ღვთაებრივ ჭეშმარიტებაში. მისი დაბრუნების დღეს „*ღვთის სიტყვა*“ „*ბასრი მახვილივით*“ მოდის, რათა მოკლს თავისი მემამბოხე, პროტესტი, მოლშქრე მტრები, რომლებიც მზად არიან დაღვარონ უკანასკნელი რჩეულის სისხლი. მისი მტრების განადგურება ანათებს გამოთქმას „*იგი განაგებს მათ რკინის კვერთხით*“, რაც ასევე მიუთითებს რჩეულთა მიერ განხორციელებულ სამსჯავროზე, რომლებიც გაიმარჯვებენ გამოცხადების 2:27-ის მიხედვით. ღვთაებრივი შურისძიების გეგმა, სახელწოდებით „*როველო*“ გამოცხადების 14:17-დან 20-მდე აქ კვლავ დადსტურებულია. ეს თემა განვითარებულია ისა.63-ში, სადაც სული აკონკრეტებს, რომ ღმერთი მოქმედებს მარტო, მასთან არცერთი ადამიანის გარეშე. მიზეზი ის არის, რომ უკვე სამოთხეში აყვანილი არჩეული ჩინოვნიკები არ ხედავენ იმ დრამას, რომელიც აჯანყებულებს ურტყამს.

ლექსი 16: „*სამოსელზე და თემოზე ეწერა სახელო: მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი.*»

„*ტანსაცმელი*“ მიუთითებს ცოცხალი არსების ნამუშევრებზე და „*ბარძაყი*“ მიაწინებს მის ძალსა და ძალზე, რადგან მნიშვნელოვანი დეტალია ის, როგორც მხედარი, ხოლო ცხენზე დგომა „*ბარძაყის*“ კუნთები. ადამიანების უმეტესობა გამოცდას ექვემდებარება და მოქმედებას შესაძლებელს ხდის თუ არა. მისი, როგორც ცხენოსნის იმიჯი წარსულში მნიშვნელოვანი იყო, რადგან ეს იყო მეომარი მებრძოლების გარეგნობა. დღეს ჩვენ დაგვრჩენია ამ გამოსახულების სიმბოლოვა, რომელიც გვეუბნება, რომ მხედარი არის მასწავლებელი, რომელიც

დომინირებს ადამიანთა ჯგუფზე, რომელსაც სიმბოლურად განასახიერებს ამხედრებულ „ცხენი“. ის, რომლითაც იესო ამაღლდება, ეხება მის რჩეულს, რომლებიც ამჟამად მიმოფანტულნი არიან მთელ დედამიწაზე. მისი სახელი „მეფეთა მეფე და უფალთა უფალი“ წარმოადგენს ჭეშმარიტ ნუგეშის საგანს მისი საყვარელი რჩეულსთვის, რომელიც ექვემდებარება დედამიწის მეფეებისა და ბატონების უსამართლო კარნახს. ეს თემა დაზუსტებას იმსახურებს. მიწიერი მეფობის მოდელი არ იყო შექმნილი ღვთის მიერ დამტკიცებულ პრინციპებით. მართლაც, ღმერთმა მიანიჭა ისრაელს, მისი თხოვნის შესაბამისად, რომ ემართა დედამიწაზე მეფე, მე მოვიყვან ციტირებულს, „სხვა წარმართული ერების მსგავსად“, რომლებიც იმ დროს არსებობდნენ. ღმერთმა მხოლოდ მათი ბოროტი გულის თხოვნა უპასუხა. იმის გამო, რომ დედამიწაზე საუკეთესო მეფე მხოლოდ „საზიზღარი“ არსებაა, რომელიც „მკის იქ, სადაც არ დათესავს“ და ის, ვინც იცნობს ღმერთს, არ ელოდება თავისი ხალხის ჩამოგდებას, სანამ თვითონ მოაგვარებს თავს. იესოს მიერ წარმოდგენილი მოდელი გმობს იმ მოდელს, რომელიც დედამიწაზე თაობიდან თაობას გადაეცემა სულელ, უმეცარი და ბოროტი ადამიანების მიერ. ღვთის ზეციურ სამყაროში ლიდერი თავისი ხალხის მსახურია და მათგან იღებს მთელ დიდებას. სრულყოფილი ბედნიერების გასაღები იქ არის, რადგან არც ერთი ცოცხალი არსება არ იტანჯება მოყვასის გამო. თავისი დიდებული და ბრუნებისას იესო მოდის ბოროტი მეფეებისა და ბატონების განადგურების მიზნით და მათი ბოროტება, რომელსაც ისინი მიაწერენ მას იმიტომ, რომ მათი მეფობა ღვთიური უფლებაა. იესო ასწავლის მათ, რომ ეს ასე არ არის; მათ, არამედ ადამიანთა მასებს, რომლებიც ამართლებენ მათ უსამართლობას. ეს არის ახსნა "ნიჭების იგავი", რომელიც შემდეგ სრულდება და გამოიყენება.

დაპირისპირების შემდეგ

ლუქსი 17: „და ვიხილუ მზეზე მდგარი ანგელოზი. და მან ხმამაღლ შესძახა და უთხრა ყველ ფრინველს, რომელიც ცის შუაგულში დაფრინავდა: მოდი, შეიკრიბეთ ღვთის დიდი ვახშამი.“

იესო ქრისტე „მიქაელ“ მოდის ღვთაებრივი სინათლის მზის სიმბოლოს გამოსახულებით, რათა ებრძოლოს ცრუ ქრისტიანებს მზის ღმერთის თავგანისმცემლებს, რომლებიც ამართლებენ

იმპერატორ კონსტანტინე¹-ის მიერ დასვენების დღის შეცვლას ქრისტე ღმერთთან დაპირისპირებისას ისინი აღმოაჩენენ, რომ ცოცხალ ღმერთი უფრო ძლიერია, ვიდრე მათი მზის ღმერთი. დიდი ხმით იესო ქრისტე იწვევს მტაცებელ ფრინველების შეკრებას.

შენიშვნა: კიდევ ერთხელ უნდა აღვნიშნო, რომ აჯანყებულებს არ სურთ მზის ღვთაების თაყვანისცემა შეგნებულ და ნებაყოფლობით, მაგრამ ისინი არ აფასებენ იმ ფაქტს, რომ ღმერთისთვის პირველი დღე, რომელსაც პატივს სცემენ ყოველგვირეულ დასვენებისთვის, ინარჩუნებს მისი წარმართობის სიბილწეს. წარსული დროის გამოყენება. ანალოგიურად, მათი არჩევანი ავლენს დიდზიზღს დროის წესრიგის მიმართ, რომელიც მან დააწესა დედამიწის შექმნის დასაწყისიდან. ღმერთი ითვლს დღეებს, რომლებიც აღინიშნება დედამიწის ბრუნვით მის ღერძზე. მისი ხალხის ისრაელისთვის ჩარევის დროს მან გაიხსენა კვირის წესრიგი და დაასახელა მეშვიდე დღე, რომელსაც "შაბათი" ჰქვია. ბევრს სჯერა, რომ მათ შეუძლიათ ღმერთის გამართლება მათი გულწრფელობის გამო. არც გულწრფელობა და არც რწმენა არ არის ღირებულ მათთვის, ვინც ეჭვქვეშ აყენებს ღვთის მიერ მკაფიოდ გამოხატულ ჭეშმარიტებას. მისი ჭეშმარიტება ერთადერთი სტანდარტია, რომელიც საშუალებას აძლევს შერიგებას იესო ქრისტეს ნებაყოფლობით მსხვერპლსადმი რწმენით. შემოქმედი ღმერთის მიერ პირადი მოსაზრებები არ არის მოსმენილი ან აღიარებული, ბიბლია ადასტურებს ამ პრინციპს ესაიას 8:20-დან: „კანონს და მოწმობას! თუ ასე არ ვიღებ პარაკებთ, ხალხისთვის გათენება არ დადგება“.

ღმერთმა მოამზადა ორი „დღესასწაული“: „კრავის საქორწილო ვახშამი“, რომლის სტუმრები თავად არიან რჩეულები ინდივიდუალურად, რადგან ისინი ერთობლივად წარმოადგენენ „პატარძალს“. მეორე „დღესასწაული“ მაკაბრის ტიპისაა და მისი ბენეფიციარები არიან მხოლოდ „მტაცებელ ფრინველები“, ულვაშები, კონდორები, ბუდეები და სხვა სახეობები.

ლუქსი 18: „მეფეთ ხორცის ჭამა, მხედართმთავრების ხორცი, ძღუვამოსილი კაცების ხორცი, ცხენების ხორცი და მათზე მჯდომი, ყველხს ხორცი, თავისუფალი და მონა, პატარა და დიდი.“»

მთელი კაცობრიობის განადგურების შემდეგ აღარავინ დაჩება, ვინც სხეულებს მიწის ქვეშ

დააყენებს და იერ.16:4-ის თანახმად, „გავრცელდება, როგორც ნაგავი დედა მიწაზე“. მოდი ვიპოვოთ მთელი ლექსი, რომელიც გვასწავლოს იმ ბედს, რომელსაც ღმერთი უტოვებს მათ, ვისაც ლხმდავს: „ისინი სწეულუბით მოკვდებიან; მათარ მიეცემა თცრემლები და დაკრძალვა; ისინი მიწაზე ნაგავივით იქნებიან; ისინი დაიღუპებიან მახვილთა და შიმშილთ; და მათი გვამები საკვები იქნება ცის ფრინველებისთვის და დედა მიწის მხეცებისთვის.“ ამ მე-18 მუხლში სულოწმიდის მიერ წარმოდგენილ ჩამოთვლს მიხედვით, სიკვდილს არავინ გაურბის. შეგახსენებთ, რომ „ცხენები“ სიმბოლოა ხალხის, რომელსაც ხელმძღვანელებენ მათი სამოქალაქო და რელიგიური წინამძღოლები იაკობის 3:3-ის მიხედვით: „თუცხენებს პირში ჩავსვამთ ნაკვთს ისე, რომ ისინი დაგვიძორჩილონ, ჩვენ ასევე მივმართავთ მათ მთელს ხეულს.“

ლექსი 19: „და ვიხილუ მხეცი და დედა მიწის მეფეები და მათი ლშქარი შეკრებილო, რათა ებრძოლთ ცხენზე მჯდომისა და მისი ლშქრის წინააღმდეგ.“

ჩვენ ვნახეთ, რომ „არმაგედონის ბრძოლს“ სულოერი იყო და დედა მიწაზე მისი ასპექტი შედგებოდა იესო ქრისტეს ყველ უკანასკნელ ჭეშმარიტი მონის სიკვდილს გამოცხადებაში. ეს გადაწყვეტილება მიიღეს იესო ქრისტეს და ბრუნებამდე და აჯანყებულები და რწმუნებულნი იყვნენ თავიანთ არჩევანში. მაგრამ მისი გამოყენების დროს, ცა გაიხსნა და გამოავლინა ღვთაებრივი შურისმაძიებელი ქრისტე და მისი ანგელოზური ჯარები. ამიტომ, ბრძოლს აღარ არის შესაძლებელი ვერავინ შეებრძოლება ღმერთს, როცა ის გამოჩნდება და შედეგი არის ის, რაც გამოგვიცხადებს გამოცხ.6:15-17: „დედა მიწის მეფეები, დიდებულები, მხედართმთავრები, მდიდრები, ძლევამოსილნი, ყველ მონა და თავისუფალნი გამოქვაბულებსა და მთების კლდეებში იმალებოდნენ. და უთხრეს მთებსა და კლდეებს: დაგვეციოთ და დაგვეფარეთ ტახტზე მჯდომის პირისაგან და კრავის რისხვისგან; რადგან დადგა მისი რისხვის დიდი დღე და ვინ შეიძლება დადგეს? » ბოლო კითხვაზე პასუხი ასეთია: არჩეული ჩინოვნიკები, რომლებიც აჯანყებულების მიერ მოკვლას აპირებდნენ; არჩეულნი განიწმინდნენ წმინდა შაბათის ერთგულებით, რომელიც

წინასწარმეტყველებდა იესოს გამარჯვებას მის ყველ მტერზე და მის გამოსყიდულობზე.

ლექსი 20: „ და აიღეს მხეცი და მასთან ერთად ცრუწინასწარმეტყველო, რომელმაც მოახდინა ნიშნები მის წინაშე, რომლთაც აცდუნა ისინი, ვინც აიღო მხეცის ნიშანი და თაყვანი სცა მის ხატს. ორივე ცოცხლად ჩააგდეს ცეცხლთა და გოგირდით და მწვარტბაში. »

ყურადღება! სული გვიჩვენებს ბოლოსამსჯავროს საბოლოო ბედს, რადგან ღმერთი ამზადებს მას " მხეცისთვის და ცრუწინასწარმეტყველოსთვის ", ანუ კათოლიკური სარწმუნოებისა და პროტესტანტული სარწმუნოებისთვის, რომლებსაც შეუერთდნენ ცრუ ადვენტისტები 1994 წლადან. გოგირდი " დაფარავს დედამიწას მხოლოდ მეშვიდე ათასწლეულის ბოლოს, რათა გაანადგუროს და მოსპოს ცოდვილები, საბოლოოდ, უკანასკნელ განკითხვის შემდეგ. ეს ლექსი გვიჩვენებს ჩვენი შემოქმედი ღმერთის სრულყოფილ სამართლანობის მშვენიერ გრძნობას. ის ადვენს განსხვავებას რეალურ და მნაშავეებსა და მსხვერპლებს შორის, რომლებიც მოტყუებულნი არიან, მაგრამ და მნაშავეები არიან, რადგან ისინი პასუხისმგებელი არიან თავიანთ არჩევანზე. რელიგიური მმართველები „ ცოცხლად აგდებულნ ცეცხლს ტბაში “, რადგან გამოცხადების 14:9-ის თანახმად, მათ აღმრას დედამიწის კაცები და ქალები პატივი სცენ „ მხეცის ნიშანს “, რომლის სასჯელიც გამოცხადდა.

ლექსი 21: „ და დაწარჩენები დახოცეს მახვილთა რომელიც გამოვიდა ცხენზე მჯდომის პირიდან; და ყველ ფრინველ კმაყოფილო იყო თავისი ხორციით”

ეს „ სხვები “ ეხება არაქრისტიანებს ან არამორწმუნე ადამიანებს, რომლებიც მიჰყვებოდნენ საერთაშორისო მოძრაობას და ემორჩილებოდნენ საერთო ბრძანებას ქრისტიანი რელიგიური მემბოხეების მიერ განხორციელებულ ქმედებებში პირადი ჩარევის გარეშე. ისინი არ არიან დაფარული იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლს სიმართლთ, ისინი ვერ გადაურჩებიან ქრისტეს დაბრუნებას, მაგრამ მაინც იხოცებიან მისი სიტყვით, რომელიც სიმბოლოა " მის პირიდან გამოსული მახვილთ ". ეს დაცემული არსებები, რომლებიც ჭეშმარიტი ღმერთის გამოჩენის თვითმხილველი არიან, მივლენ უკანასკნელ სამსჯავრომდე, მაგრამ ისინი არ განიცდიან ტანჯვას აჯანყებაში მოქმედი დიდი რელიგიური და მნაშავეებისთვის განკუთვნილი "

ცეცხლოვანი ტბის " გახანგრძლივებულ სიკვდილთა დიდი შემოქმედი ღმერთის, დიდი მსაჯულის დიდებასთან დაპირისპირების შემდეგ, ისინი მოულოდნელ დგანადგურდებიან.

გამოცხადება 20:
მეშვიდეათა სწულულისათა სიწელო
და ბოლო განაჩენი

ეშმაკის სასჯელო

მუხლო 1: „*მაშინ ვიხილუ ზეციდან ჩამომავალი ანგელოზი, რომელსაც ხელში უძირო ორმოს გასაღები და დიდი ჯაჭვი ჰქონდა.*»

„*ანგელოზი*“ ან ღმერთის მაცნე „*ჩამოდის ზეციდან*“ დედამიწაზე, რომელიც მოკლებულია მიწიერი, ადამიანური და ცხოველური ცხოვრების ყველ ფორმას, აქილებს თავის სახელს „*უფსკრულს*“, რაც მას აღნიშნავს დაბ.1:2-ში. "გასაღები" ხსნის ან ხურავს წვდომას ამ უკაცრიელ მიწაზე. და „*დიდი ჯაჭვი*“, რომელიც „*მის ხელშია*“ გვამლევს საშუალებას გავიგოთ, რომ ცოცხალი არსება მიჯაჭვული იქნება უკაცრიელ დედამიწაზე, რომელიც გახდება მისი ციხე.

ლუქსი 2: „*დაიჭირა დრაკონი, უძველესი გველი, რომელიც არის ეშმაკი და სატანა, და შებოჭა იგი ათასი წლის განმავლობაში.*»

გამოთქმები, რომლებიც აღნიშნავს „*სატანას*“, მეამბოხე ანგელოზს, გამოცხადების 12:9-ში კვლავ აქ არის მოყვანილი. ისინი გვახსენებენ მის ძალაუნებურ მალაქას უხისმგებლობას მისი მეამბოხე ხასიათით გამოწვეულ ტანჯვაზე; ფიზიკური და მორალური ტანჯვა და ტკივილი, რომელსაც აკისრებენ ადამიანებს დომინანტები, ექვემდებარებიან მის შთაგონებებსა და გავლენებს, რადგან ისინიც მასავით ბოროტები იყვნენ. როგორც "დრაკონი" ის ხელმძღვანელობდა წარმართულ იმპერიულ რომს და როგორც "გველი", პაპის ქრისტიანულ რომი, მაგრამ რეფორმაციის დროს ნიღბების გარეშე, ის კვლავ იქცეოდა როგორც "დრაკონი", რომელსაც ემსახურებოდნენ შეიარაღებული კათოლიკური და პროტესტანტული ლიგები და "დრაკონადები". "ლუი XIV-ის. დემონური ანგელოზების ბანაკიდან" *სატანა* ერთადერთია გადარჩენილი, რომელიც ელოდება თავის გამომსყიდველ სიკვდილს ბოლო განკითხვისას, ის

და რჩება ცოცხალ კიდევ ერთი "ათასი წელი" იზოლირებული, ყოველგვარი კონტაქტის გარეშე, ნებისმიერ არსებასთან, დედამიწაზე, რომელსაც აქვს გახდეს უფორმო და უდაბნო საპყრობილე, რომელიც დასახლებულია მხოლოდ ადამიანთა და ცხოველთა გვამებითა და ძვლებით.

უფსკრულის ანგელოზი უკაცრიელ მიწაზე: და მღუპველი Rev.9:11.

მუხლო 3: „და ჩაავდო იგი სიღრმეში, და ხურა და დალუქა მის ზემოთ შესასვლელი, რათა აღარ მოეტყუებინა ერები, სანამ ათასი წელი არ შესრულდებოდეს. ამის შემდეგ ის ცოტა ხნით უნდა გაიხსნას.“

მოცემული გამოსახულება ზუსტია, სატანა მოთავსებულია უკაცრიელ დედამიწაზე საფარქვეშ, რომელიც ხელს უშლის მას სამოთხეში წვდომაში; რათა ის აღმოჩნდეს ადამიანური ნორმის შეზღუდვის ქვეშ მყოფი, რომლის დანაკარგიც მან გამოიწვია ან წაახალსა. სხვა ცოცხალ არსებები, ციური ანგელოზები და ადამიანები, რომლებიც თავის მხრივ ანგელოზებადიქცნენ, მის მაღლ არიან, სამოთხეში, სადაც მას აღარაქვს წვდომა ცოდვასა და სიკვდილზე იესო ქრისტეს გამარჯვების შემდეგ. მაგრამ მისი მდგომარეობა გაუარესდა, რადგან მას აღარ ჰყავს არც კომპანია, არც ანგელოზი, არც კაცი. სამოთხეში არიან „ერები“, რომლებსაც ეს ლუქსი მოჰყავს „დედამიწის“ ხსენების გარეშე. ეს იმიტომ ხდება, რომ ამ ერების გამოსყიდულები ყველ ზეცაში არიან ღვთის სასუფეველში. ამგვარად ვლინდება „ჯაჭვის“ როლი; ეს აიძულებს მას მარტო და იზოლირებულ და რჩეს დედამიწაზე. ღვთაებრივ პროგრამაში ეშმაკი და რჩება ტყვედ "ათასი წლის განმავლობაში", რომლის დასასრულს ის განთავისუფლდება, ექნება წვდომა და კონტაქტი ბოროტ მკვდრებთან, რომლებიც აღდგებიან მეორე აღდგომაში, ბოლო "მეორე სიკვდილსთვის". განაჩენი დედამიწაზე, რომელიც შემდეგ, მომენტალურად, კვლავ დასახლდება. ის კიდევ ერთხელ დაიმორჩილებს მსჯავრდებულ მეთამბოხე ერებს გამოსყიდულ წმიდა ანგელოზებისა და იესო ქრისტეს დიდ მსაჯულთან ბრძოლის ამომცდელობებში.

გამოსყიდული მსაჯული ბოროტი

ლუქსი 4: „და ვიხილე ტახტები; და იქ მსხდომთ მიეტათგანსჯის ძალს. და ვიხილე სულუბი, რომელთაც

თავი მოკვეთეს იესოს მოწმობის გამო და ღვთის სიტყვის გამო, და მათ ვინც არ სცემდნენ თავყვანს მხეცს და მის ხატებას და არ მიიღეს ნიშანი შუბლზე და მათზე. ხელუბი. ისინი გაცოცხლდნენ და ქრისტესთან ერთად მდებდნენ ათასი წელი."

„ მათ ვინც ტახტზე ზის “ აქვს სამეფო „ ძალ უფლება “ განსაჯოს . ეს არის მნიშვნელოვანი გასაღები იმ მნიშვნელობის გასაგებად, რომელსაც ღმერთი აძლევს სიტყვას „ მეფეს “. ახლ, თავის სამეფოში, იესო ქრისტე „ მიქაელში “, ღმერთი უზიარებს თავის განაჩენს მიწიდან გამოსყიდულ ყველ თავის ადამიანურ ქმნილებას. მიწიერი და ზეციური ბოროტების განაჩენი იქნება კოლექტიური და გაზიარებული ღმერთთან. ეს არის გამოსყიდულ არჩეულთა მეფობის ერთადერთი ასპექტი. ბატონობა და ცულა არა რჩეულთა კატეგორიისთვის, არამედ ყველსთვის, და სული გვახსენებს, რომ დედამიწაზე განვლულ დროში იყო პირველი საშინელი მკვლელობის დევნა, რომელსაც ის ციტირებს: „ მათ სულუბი, რომლებსაც თავი მოკვეთეს, რადგან იესოს მოწმობისა და ღვთის სიტყვის გამო “; პავლე ერთ-ერთი მათგანი იყო. ამგვარად, სული აღვიძებს რომაულ წარმართობის ქრისტიან მსხვერპლს და რომაულ პაპის შეუწყნარებლობას, რომელიც მოქმედებდა 30-დან 1843 წლამდე. შემდეგ ის მიზნად ისახავს უკანასკნელ რჩეულს, რომლებსაც სიკვდილთ ემუქრება " დედამიწიდან ამომავალ მხეცი " აპოკ.13:11-15, დედამიწის დროის ბოლოსათვის; 2029 წლის განმავლობაში 2030 წლის პასექის წინა გაზაფხულს პირველდღემდე .

მეშვიდე საყვირის “ გამოცხადების თანახმად, „ და და მკვდრების განსჯის დრო “ და ეს არის ამ მე-4 მუხლში მოყვანილი „ ათასი წლის “ დროის სარგებლობა . იყოს ოკუპაცია გამოსყიდულთა , რომლებიც შევიდნენ ღვთის ზეციურ მარადისობაში. მათ მოუწევთ ბოროტი ადამიანებისა და დაცემული ზეციური ანგელოზების „ განსჯა “. პავლე ამბობს 1 კორ.6:3-ში: „ არ იცით რომ ანგელოზებს განვსჯით? და კიდევ რამდენად არ უნდა ვიმსჯელოთ ამ ცხოვრების შესახებ? »

მეორე აღდგომა და ცემული აჯანყებულებისთვის
მუხლი 5: „ და ნარჩენი მკვდრები არ გაცოცხლდნენ, სანამ ათასი წელი არ დასრულდეს . ეს არის პირველი აღდგომა . »

გაუფრთხილდით ხანა ფანგს! ფრაზა "სხვა მკვდრები არ გაცოცხლდნენ მანამ, სანამ ათასი წელი არ დასრულდება" წარმოადგენს ფრჩხილს და გამოთქმა, რომელიც მოჰყვება მას "ეს არის პირველი აღდგომა", ეხება პირველმკვდრებს აღდგომილქრისტეში. ათასი წელი "ციტირებულია. ფრჩხილები დასახელების გარეშე იწვევს მეორე "აღდგომის" გამოცხადებას, რომელიც დაცულია ბოროტი მკვდრებისთვის, რომლებიც აღდგებიან "ათასი წლის" ბოლოს ბოლო განკითხვისთვის და "ცეცხლსა და გოგირდის ტბის" სასიკვდილო სასჯელისთვის; რომელიც ასრულებს "მეორე სიკვდილს".

მუხლი: „ნეტარ და წმიდა არიან ისინი, ვინც პირველ აღდგომას ეზიარებიან! მეორე სიკვდილს არ აქვს ძალა მათზე; მაგრამ ისინი იქნებიან ღვთისა და ქრისტეს მღვდლები და მეფობენ მასთან ერთად ათასი წელი. »

ეს მუხლი ძალა მარტივად აჯამებს ღვთის გამოცხადებულ სამართლს განაჩენს. ნეტარება მიმართავს ჭეშმარიტ რჩეულებს, რომლებიც მონაწილეობენ "ათასი წლის" დასაწყისში "ქრისტეში მკვდრეთით აღდგომაში". ისინი არ გამოვლენ სამსჯავროზე, არამედ თავად იქნებიან მსაჯულები ღვთის მიერ ორგანიზებულ სამსჯავროში, ზეცაში, „ათასი წლის განმავლობაში“. "ათასი წლის" გამოცხადებულ "მეფობა" მხოლოდ მოსამართლეს საქმიანობის "მეფობა" და შემოიფარგლება ამ "ათასი წლით". მარადისობაში შესვლის შემდეგ, რჩეულებს არ უნდა ეშინოდეთ ან განიცადონ „მეორე სიკვდილი“, რადგან პირიქით, სწორედ ისინი აიძულებენ ბოროტ მკვდრებს, რომლებიც განიკითხებიან. ჩვენ ვიცით, რომ ესენი არიან ყველზე დიდი და ყველზე ბოროტი, სასტიკი და მკვლელ რელიგიური და მნაშავეები. არჩეულმა მოსამართლეებმა უნდა დაადგინონ ტანჯვის ხანგრძლივობა, რომელიც უნდა განიცადოს თითოეულმა არსებამ ინდივიდუალურად "მეორე სიკვდილს" განადგურების პროცესში, რომელსაც არაფერი აქვს საერთო ამჟამინდელ პირველ მიწიერ სიკვდილთან. რადგან შემოქმედი ღმერთი ამლევს ცეცხლს მისი დამღუპველი მოქმედების ფორმას. ცეცხლი არ მოქმედებს ციურ სხეულებზე და ღვთის მიერ დაცულ მიწიერ სხეულებზე, როგორც დანიელს სამი თანამგზავრის გამოცდილება ადასტურებს დანიელს 3-ში. ბოლო განსჯისთვის, აღდგომის სხეული განსხვავებულია დრეაგირებს ამჟამინდელ მიწიერი

სხეულს გან. მარკოზის 9:48-ში იესო გვამცნობს თავის განსაკუთრებულობას და ამბობს: „სადაც მათი ჭია არკვდება და სადაც ცეცხლი არჩაქრება“. ისევე, როგორც დედამიწის ჭიის სხეულს რგოლები რჩება ინდივიდუალურად დანიმაცირებული, დაწყევლოვს სხეული ექნება სიცოცხლეს უკანასკნელ ატომამდე. ამიტომ მათი მოხმარების სიჩქარე დამოკიდებული იქნება წმიდა მსაჯულებისა და იესო ქრისტეს მიერ გადაწყვეტილ ტანჯვის ხანგრძლივობაზე.

საბოლოო დაპირისპირება

ლუქსი 7: „როდესაც დასრულდება ათასი წელი, სატანა განთავისუფლდება თავისი ციხიდან.»

"ათასი წლის" ბოლოს, მცირე ხნით, ის კვლავ იპოვის კომპანიას. ეს არის მეორე "აღდგომის" მომენტი, რომელიც განკუთვნილია მიწიერი მეთამბოხეებისთვის.

ლუქსი 8: „და გამოვა, რათა მოატყუოს ხალხები, რომლებიც არიან დედამიწის ოთხ კუთხეში, გოგი და მაგოგი, რათა შეკრიბოს ისინი საომრად მათი რიცხვი ზღვის ქვიშას ჰგავს.“

ეს კომპანია არის „ერები“, რომლებიც აღდგნენ მთელ დედამიწაზე, რაც მითითებულია „ოთხი კუთხის“ ფორმულთა დედამიწის” ან ოთხი კარდინალური წერტილთა, რომლებიც მოქმედებას ანიჭებენ უნივერსალურ ხასიათს. ასეთ შეკრებას არაფერი აქვს შედარება, გარდა ომის სტრატეგიის დონეზე, მსგავსება მესამე მსოფლიო ომის კონფლიქტთან Rev.9:13-ის „მეექვსე საყვირთან“. სწორედ ამ შედარებას უბიძგებს ღმერთს, რომ საბოლოო განკითხვისას შეკრებილებს დაარქვას სახელები „გოგი და მაგოგი“, რომელიც თავდაპირველად იყო ციტირებული ეზეკ.38:2-ში, მანამდე კი დაბ.10:2-ში, სადაც „მაგოგი“ არის იაფეთის მეორე ვაჟი. ; მაგრამ მცირე დეტალ ცხადყოფს ამ მოწოდების მხოლოდ შედარებით ასპექტს, რადგან ეზეკიელში მაგოგი არის გოგის ქვეყანა და ის აღნიშნავს რუსეთს, რომელიც მესამე მსოფლიო ომის დროს ახორციელებს ადამიანთა ყველზე დიდ რაოდენობას ომის ისტორია; რაც ამართლებს მის უზარმაზარ გაფართოებას და დასავლეთ ევროპის კონტინენტის მიწების სწრაფ დაპყრობას.

სული მათადარებს „ზღვის ქვიშას“, რითაც ხაზს უსვამს უკანასკნელ განაჩენის მსხვერპლთა რიცხვის მნიშვნელობას. ეს ასევე არის მინიშნება მათი დამორჩილების შესახებ ეშმაკისა და მისი

ა და მიანური აგენტებისადმი, რომლებიც გამოვლენილია გამოცხადების 12:18 ან 13:1-ში (დამოკიდებულია ბიბლიურ ვერსიაზე): „დრაკონზე“ საუბრისას ვკითხულობთ: „და იდგა ქვიშაზე. ზღვის“.

გამოუსწორებელი მემბრანა, სატანა კვლავ იწყებს იმედს, რომ შეძლებს ღვთის არმიის დამარცხებას და აცდუნებს სხვა მსჯავრდებულებს და არწმუნებს მათ ბრძოლაში ღმერთთან და მის რჩეულებთან.

ლუქსი 9: „და ავიდნენ დედამიწის ზურგზე და შემოეხვივნენ წმინდანთა ბანაკს და საყვარელ ქალქს. მაგრამ ცეცხლო ჩამოვიდა ზეციდან და შთანთქა ისინი. » მაგრამ მიწის დაპყრობა აღარაფერს ნიშნავს, როცა მოწინააღმდეგის ხელში ჩაგდება არ შეგვიძლია, რადგან ის ხელშეუხებელი გახდა; დანიელს თანამებრძოლების მსგავსად, მათ ვერც ცეცხლო და ვერაფერი ვერ დააზარალებს. და პირიქით, „ცეცხლო ზეციდან“ ურტყამს მათ „წმინდანთა ბანაკშიც“, რომელზედაც მას არანაირი გავლენა არ აქვს. მაგრამ ეს ცეცხლო „შთანთქავს“ ღვთის მტრებს და მის რჩეულებს. ზაქარიას მე-14-ში სული წინასწარმეტყველებს ორ ომს, რომლებიც დაშორებულია „ათსი წლით“. ის, რაც წინ უსწრებს და სრულდება "მეექვსე საყვირით" წარმოდგენილია 1-დან 3-მდე მუხლებში, დანარჩენი ეხება მეორე ომს, რომელიც ჩატარდა უკანასკნელი განკითხვის ქამს და მის შემდეგ, ახალ დედამიწაზე დამყარებულ საყოველთაო წესრიგს. მე-4 მუხლში წინასწარმეტყველება იწვევს ქრისტესა და მის რჩეულთა დედამიწაზე დაშვებას შემდეგი სიტყვებით: „მისი ფეხები დადგება დღეს ზეთისხილს მთაზე, რომელიც არის იერუსალიმის მოპირდაპირე მხარეს, აღმოსავლეთის მხარეს; ზეთისხილს მთა გაიყოფა შუაზე, აღმოსავლეთით და დასავლეთით და წარმოიქმნება ძალიან დიდი ხეობა: მთის ნახევარი ჩრდილოეთისკენ დაიხევს, ნახევარი სამხრეთისაკენ. » ამგვარად იდენტიფიცირებულ და განლგებულა უკანასკნელი განკითხვის წმინდანთა ბანაკი. მოდით აღვნიშნოთ, რომ მხოლოდ ციური „ათსი წლის“ დასასრულს, იესოს „ფეხები“ „დაადგება“ დედამიწაზე, „ზეითუნის მთაზე, რომელიც იერუსალიმის მოპირდაპირეა, აღმოსავლეთის მხარეს“. . არასწორი ინტერპრეტაციით, ამ მუხლმა წარმოშვა მცდარი რწმენა იესო ქრისტეს მიწიერი მეფობის შესახებ „ათსი წელიწადში“.

ლექსი 10: „ და ეშმაკი, რომელმაც აცდუნა ისინი, ჩააგდეს ცეცხლსა და გოგირდის ტბაში, სადაც არის მხეცი და ცრუწინასწარმეტყველო. და იტანჯებიან დღე და ღამე უკუნითი უკუნისამდე. »

დადგა დრო, განვახორციელოთ რელიგიური მემბოხეების განაჩენი, რომელიც გამოვლენდა 19:20-ში. ამ ლექსის განცხადების თანახმად, „ ეშმაკი, მხეცი და ცრუწინასწარმეტყველო “ ერთად არიან „ ცოცხლად ჩაყრილნი ცეცხლსა და გოგირდის ტბაში “; რაც გამოწვეულია „ ზეციდან ცეცხლს “ მოქმედებით, რომელსაც დაემატა. ეს არის მიწისქვეშა გამდნარი მაგმა, რომელიც გამოიყოფა დედამიწის ქერქის მოტეხილობების შედეგად პლანეტის მთელ ზედაპირზე. შემდეგ დედამიწა იღებს „მზის“ სახეს, რომლის „ცეცხლ“ შთანთქავს აჯანყებულთა ხორცს, ისინი თავად არიან ღვთის მიერ შექმნილი მზის თაყვანისმცემლები (უგონო, მაგრამ დამნაშავენი). სწორედ ამ ქმედებით განიცდიან მიწიერი და ზეციური დამნაშავეები გამოცხადების 9:5-6-დან ნაწინასწარმეტყველები „ მეორე სიკვდილს “ „ ტანჯვას “. ცრუ დასვენების დღისადმი მიცემულმა უსამართლო მხარდაჭერამ გამოიწვია ეს საშინელო დასასრულო. რადგან მსჯავრდებულთა საბედნიეროდ, რაც არ უნდა ხანგრძლივი იყოს, „ მეორე სიკვდილსაც “ აქვს დასასრულო. და გამოთქმა „ უკუნითი უკუნისამდე “ არ ვრცელდება თვით „ ტანჯვაზე “; არამედ „ ცეცხლს “ და მღუპველშედეგებზე, რომელიც იწვევს მათ, რადგან ეს ის შედეგები იქნება საბოლოო და მარადიული.

ბოლო განსჯის პრინციპები

ლექსი 11: „ მაშინ ვიხილო დიდი თეორი ტახტი და მასზე მჯდომი. დედამიწა და ცა გაიქცა მისი სახიდან და ადგილი არიყომათვის. ”

სრულყოფილ სიწმინდის „ თეორი “, მისი „ დიდი ტახტი “ არის სრულყოფილ და სუფთა და წმინდა პერსონაჟის გამოსახულება ღმერთის შემოქმედისა და სიცოცხლისა და საგნისა. მისი სრულყოფილება ვერ მოითმენს „ დედამიწის “ არსებობას მის განადგურებულ და მოხმარებულ ასპექტში, რაც მას ბოლო განაჩენმა მისცა. გარდა ამისა, ყველ წარმოშობის ბოროტმოქმედები განადგურდა, სიმბოლოების დრო დასრულდა და ციურ სამყაროს და მის მილოარდობით ვარსკვლავს არსებობის საფუძველად არ აქვს; მაშასადამე, ჩვენი მიწიერი განზომილების „ცა“ და ყველფერი, რაც მას შეიცავს,

აღმოფხვრება, გაქრება არაფრად. მარადიულ დღეში მარადიული სიცოცხლს დროა.

ლუქსი 12: „და ვიხილუ მკვდარი, დიდი და პატარა, ტახტის წინ მდგარი. წიგნები გაიხსნა. და გაიხსნა კიდევ ერთი წიგნი, რომელიც არის სიცოცხლს წიგნი. და მკვდრები განიკითხნენ თავიანთი საქმეების მიხედვით, ამ წიგნებში ჩაწერილს მიხედვით.»

ეს "მკვდრები", რომლებიც დამნაშავედ ცნეს, აღდგნენ საბოლოო განაჩენისთვის. ღმერთი არავისთვის გამონაკლსს არ აკეთებს, მისი სამართლანი განაჩენი გავლენას ახდენს "დიდებზე" და "პატარებზე", მდიდრებზე და ღარიბებზე და აკისრებს მათ იგივე ბედს, სიკვდილს, ცხოვრებაში პირველ დ, თანასწორუფლებიან.

ეს მუხლები, რომლებიც მოჰყვება, გვაწვდის დეტალს უკანასკნელ განაჩენის მოქმედების შესახებ. უკვე ნაწინასწარმეტყველებია და ნ.7:10-ში, ანგელოზთა ჩვენებების „წიგნები“ „ღიაა“ და ამ უხილვმა მოწმეებმა აღნიშნეს მსჯავრდებულების მიერ ჩადენილ შეცდომები და დანაშაულები და არჩეულთა და იესო ქრისტეს მიერ ყოველ შემთხვევის განკითხვის შემდეგ, საბოლოო შეუქცევადი საბოლოო განაჩენი ერთხმად იქნა მიღებული. საბოლოო განაჩენის გამოტანისას გამოტანილ განაჩენი აღსრულდება.

ლუქსი 13: „ზღვამ გასცა მასში მყოფი მკვდრები და ჯოჯობეთმა გასცა მათში მყოფი მკვდრები; და თითოეული განიკითხა თავისი საქმეების მიხედვით.»

ამ მუხლში განსაზღვრული პრინციპი ეხება ორივე აღდგომას. „მკვდარი“ ქრება „ზღვაში“ ან „ხმელთზე“; სწორედ ეს ორი შესაძლებლობაა მითითებული ამ ლუქსში. მოდით აღვნიშნოთ ფორმა „ჰქონდა“, რომლთაც წარმოიქმნება ერთეული „დედამიწა“. მართლაც, ეს სახელი გამართლებულია, რადგან ღმერთმა ცოდვილ ადამიანს განუცხადა: „მტვერი ხარ და მტვერში დაბრუნდები“ და ნ.3:19-ში. მაშასადამე, „ჰქონდა“ არის „დედამიწის“ „მტვერი“. სიკვდილმა ხანდახან ცეცხლში შთანთქა ადამიანები, რომლებიც, შესაბამისად, არ „აბრუნებენ მტვერს“ ჩვეულებრივი დაკრძალვის რიტუალს მიხედვით. ამიტომაც, ამ შემთხვევის გამოკლებით, სულ აკონკრეტებს, რომ „სიკვდილ“ თავისთავად დააბრუნებს მათ, ვინც დაარტყა ნებისმიერი ფორმით; ბირთვული ცეცხლთ

გამოწვეული დაშლის გაგებით, რომელიც არ ტოვებს მთლიანად დაშლას და მიანის სხეულს კვალს.

ლუქსი 14: „და სიკვდილს და ჯოჯობეთი ჩააგდეს ცეცხლს ტბაში. ეს არის მეორე სიკვდილი, ცეცხლს ტბა.“»

„სიკვდილი“ იყო პრინციპი, რომელიც აბსოლუტურად ეწინააღმდეგებოდა სიცოცხლის პრინციპს და მისი მიზანი იყო აღმოფხვრა არსებები, რომელთა ცხოვრებისეული გამოცდილება განიხილებოდა და დაგმოღმერთის მიერ. ცხოვრების ერთადერთი მიზანია წარუდგინოს ღმერთს ახალ კანდიდატი მარადიული მეგობრების შესარჩევად. ეს არჩევანი რომ შედგა და ბოროტები განადგურდნენ, „სიკვდილს“ და „დედამიწას“ „მკვდრები ჰყავდა“ არსებობის საფუძველი აღარ აქვთ. ამ ორი ნივთის დამანგრეველი პრინციპები თავად ღმერთმა გაანადგურა. „ცეცხლს ტბის“ შემდეგ იქმნება ოთახი სიცოცხლისთვის და ღვთაებრივი შუქისთვის, რომელიც ანათებს მის არსებებს.

ლუქსი 15: „ვინც არ იპოვებს სიცოცხლს წიგნში ჩაწერილ, ჩააგდეს ცეცხლს ტბაში.“»

ეს ლუქსი ამას ადასტურებს, ღმერთმა ჭეშმარიტად დააყენა ადამიანის წინაშე მხოლოდ ორი გზა, ორი არჩევანი, ორი ბედი, ორი ბედი (კან. 30:19). არჩეულთა სახელები ღმერთმა იცოდა სამყაროს დაარსებიდან ან უფრო შორს, მისი პროექტის პროგრამიდან, რომელიც მიზნად ისახავდა კომპანიისთვის თავისუფალ და დამოუკიდებელ არსებების მიწოდებას. ეს არჩევანი მას ხორციელ ტანჯვის ფასად და უჯდებოდა, მაგრამ სიყვარულის სურვილი შიშზე მეტი იყო, მან წამოიწყა თავისი პროექტი და წინასწარ იცოდა ზეციური ცხოვრებისა და მიწიერი ცხოვრების ჩვენი ისტორიის დეტალური შესრულება. მან იცოდა, რომ მისი პირველი არსება ერთდღეს მისი მოკვდავი მტერი გახდებოდა. მაგრამ მან მას, მიუხედავად ამ ცოდნისა, მისცა ყველ შანსი, დაეტოვებინა თავისი პროექტი. მან იცოდა, რომ ეს შეუძლებელი იყო, მაგრამ დაუშვა. ამგვარად მან იცოდა რჩეულთა სახელები, მათი ქმედებები, მათი მთელი ცხოვრების ჩვენება და ხელმძღვანელობდა და მიჰყავდა თითოეულს თავის დროზე და ეპოქაში. ღმერთისთვის მხოლოდ ერთი რამ არის შეუძლებელი: გაოცება.

მან ასევე იცოდა გულგრილი, მეამბოხე, კერპთაყვანისმცემელი ადამიანთა სიმრავლეს სახელები, რომლებიც ადამიანის გამრავლების

პროცესმა შექმნა. 19:19-20-ში გამოცხადებული ღვთის განაჩენის განსხვავება ეხება მის ყველქმნილებას. ზოგიერთ მათგანს, ვინც ნაკლებად დამნაშავეა, მოკლავს „ღვთის სიტყვით“ ისე, რომ არ იცოდეს „მეორე სიკვდილს ცეცხლს ტანჯვა“, რომელიც განკუთვნილია მხოლოდ ქრისტიანი და ებრაელო რელიგიური დამნაშავეებისთვის. მაგრამ მეორე „აღდგომა“ ეხება დედამიწაზე დაბადებულ ყველ მის ადამიანურ ქმნილებას და ზეცაში შექმნილ ანგელოზებს, რადგან ღმერთმა განაცხადა რომ. 14:11-ში: „რადგან დაწერილია, როგორც მეცოდებალო ვარ, ამბობს უფალო, ყოველი მუხლო მოიხარებს ჩემს წინაშე. და ყოველი ენა აღიღებს ღმერთს“.

გამოცხადება 21: განდიდებული ახალი იერუსალიმის სიმბოლო

მუხლო 1: „მაშინ ვიხილე ახალი ცა და ახალი მიწა; რადგან გაქრა პირველი ცა და პირველი მიწა და აღარ იყო ზღვა.“

ათასწლეულის ბოლოს ახალი მრავალგანზომილებიანი წესრიგის დამყარებით შთაგონებულ გრძნობებს. ამ წუთიდან დრო აღარ იქნება და თვლილი, ყველფერი რაც ცოდხლობს უსასრულო მარადისობაში შედის. ყველფერი ახალია ან უფრო ზუსტად განახლებულია. ცოდვის ეპოქის „ცა და დედამიწა“ გაქრა და „სიკვდილს“ სიმბოლო „ზღვა“ აღარ არის. როგორც შემოქმედმა, ღმერთმა შეცვალა პლანეტა დედამიწის გარეგნობა, გაქრა ყველფერი, რაც რისკს ან საფრთხეს წარმოადგენდა მისი მცხოვრებლებისთვის; ასე რომ აღარც ოკეანეები, აღარც მთები ციცაბოკლდოვანი მწვერვალებით. იქცა პირველი „ედემის“

მსგავსი დიდი ბაღი, სადაც ყველფერი დიდება და მშვიდობაა; რაც და დასტურდება რევ. 22.

მუხლ 2: „და ვიხილუ წმინდა ქალქი, ახალ იერუსალიმი, ზეციდან ღვთისგან ჩამოშვალ, ქმრისთვის შემკული პატარძალივით მომზადებული.“

წმინდა ქალქი “ დასახელებული მიწიდან, როგორც გამოცხ. 11:2-ში, „ახალი იერუსალიმი“, იესო ქრისტეს „პატარძალ“ მისი „ქმარი“. ის „ჩამოდის ზეციდან“, ღვთის სასუფევლიდან, სადაც შემოვიდა და ბრუნებისას თავისი მაცხოვრის დიდებით. შემდეგი იგი პირველად დაეშვა დედამიწაზე ზეციური სამსჯავროს „ათასი წლის“ ბოლოს ბოლო სამსჯავროზე. რის შემდეგაც, სამოთხეში დაბრუნების შემდეგ, იგი დაელოდა სანამ „ახალ ცა და ახალ მიწა“ მზად იქნებოდა მის მისაღებად. გაითვალისწინეთ, რომ სიტყვა „ზეცა“ არის მხოლოდით რიცხვში, რადგან ის იწვევს სრულყოფილ ერთობას, მრავლობით რიცხვის „ზეცას“ საპირისპიროდ, რომელიც გვთავაზობდა დაბ. 1:1-ში ციური არსებების დაყოფას ორ დაპირისპირებულ ბანაკად.

მუხლ 3: „და გავიგონე დიდი ხმა ტახტიდან, რომელიც ამბობდა: აჰა, ღვთის კარავი კაცებთან ერთად ის იცხოვრებს მათთან და ისინი იქნებიან მისი ხალხი და თვითღმერთი იქნება მათთან.“

„ახალ დედამიწა“ მიესალმება გამორჩეულ სტუმარს, რადგან „თვითღმერთი“, მიატოვებს თავის უძველეს ციურ ტახტს, მოდის თავისი ახალი ტახტის დასაყენებლად დედამიწაზე, სადაც მან დამარცხა ეშმაკი, ცოდვა და სიკვდილი. „ღვთის კარავი“ აღნიშნავს ღმერთის იესო ქრისტეს ციურ სხეულს „მიქაელ“ (= რომელიც ღმერთს ჰგავს). მაგრამ ის ასევე არის რჩეულთა კრების სიმბოლო, რომელზედაც მეფობს იესო ქრისტეს სული. „კარავი, ტაძარი, სინაგოგა, ეკლესია“, ყველ ეს ტერმინი არის გამოსყიდული წმინდანების ხალხის სიმბოლო, სანამ ადამიანის მიერ აშენებულ შენობები იქნებოდა; თითოეული მათგანი აღნიშნავს ღვთაებრივი პროექტის პროგრესის ეტაპს. და პირველ რიგში, „კარავი“ აღნიშნავს ებრაელთა გასასვლელს ეგვიპტიდან, რომელსაც ღმერთი ხელმძღვანელობს და მიჰყავს უდაბნოში, რომელიც აშკარად ჩანს ღრუბლთ, რომელიც სვეტივით ეშვება წმინდა კარავზე. ის მაშინ უკვე „კაცებთან“ იყო; რაც ამართლებს ამ ტერმინის გამოყენებას ამ ლექსში. შემდეგ „ტაძარი“ აღნიშნავს „კარვის“ მყარ კონსტრუქციას; სოლომონ

მეფის ბრძანებით და შესრულებული სამუშაო. ებრაულ და ექსკლუზიურად, სიტყვა "სინაგოგა" ნიშნავს: შეკრებას. 2:9-სა და 3:9-ში ქრისტეს სული მოიხსენიებს მემამბოხე ებრაელ ერს, როგორც „სატანის სინაგოგას“. ბოლო სიტყვა „ეკლესია“ აღნიშნავს კრებას ბერძნულად (ეკლესია); ბიბლიის ქრისტიანული სწავლების გავრცელების ენა. იესომ შეადარა „თავისი სხეული“ იერუსალიმის "ტამარში" და ეფეს. 5:23-ის თანახმად, კრება, მისი "ეკლესია" არის "მისი სხეული": "ქმარი ცოლს თავია, როგორც ქრისტეა. ეკლესიის თავი, რომელიც არის მისი სხეული და რომლის მხსნელია ის. ჩვენ გვახსოვს, რამწუხარება განიცადეს იესოს მოციქულებმა, როდესაც მან მიატოვა ისინი ზეცად ასვლსთვის. ამჯერად, "ჩემი ქმარი ჩემთან იცხოვრებს" შეიძლება თქვას რჩეულმა თავის ინსტალაციაში "ახალ დედამიწაზე". სწორედ ამ კონტექსტშია, რომ მეშვიდე მე-7 „თორმეტი ტომის“ თორმეტი სახელს გზავნილებმა შეიძლება გამოხატოს მათი გამარჯვების და უოკებელი სიხარული და ბედნიერება.

მუხლო 4: „მოსწმენდს მათ ყოველ ცრემლს თვალბიდან და აღარ იქნება სიკვდილო და აღარ იქნება გლოვა, ტირილი და ტკივილი, რადგან წინანდელი ყველ ფერი გაქრა“.

7:17-თან კავშირი დასტურდება აქ ღვთაებრივი აღთქმის პოვნა, რომლითაც მთავრდება გამოცხადება 7: „ის მოსწმენდს მათ ყოველ ცრემლს თვალბიდან“. ტირილს წამალი სიხარული და სიხარულია. ჩვენ ვსაუბრობთ საათზე, როდესაც ღვთის დანაპირები შესრულდება და შესრულდება. დააკვირდით ამ მშვენიერ მომავალს, რადგან ჩვენს წინაშეა „სიკვდილს, გლოვის, ტირილს, ტკივილს“ დრო, რომელიც აღარ იქნება მხოლოდ ყველ ფრის განახლება ჩვენი ამალღებულო და მშვენიერი შემოქმედი ღმერთის მიერ. მე ვაკონკრეტებ, რომ ეს საშინელებანი გაქრება მხოლოდ უკანასკნელი განკითხვის შემდეგ, რომელიც განხორციელდება "ათასი წლის" ბოლოს. არჩეულთათვის, მაგრამ მხოლოდ მათთვის, ბოროტების შემოქმედა შეწყდება ყოვლისშემძლე უფალო ღმერთის დიდებით დაბრუნებაზე.

ლექსი 5: „და ტახტზე მჯდომმა თქვა: აჰა, ყველ ფერს ახალს ვაკეთებ. და მან თქვა: დაწერე; რადგან ეს სიტყვები გარკვეული და ქეშმარიტია.“

შემოქმედი ღმერთი, პირადად, აღთქმით იღებს თავის თავს და მოწმობს ამ წინასწარმეტყველურ სიტყვას: „*აჰა, მე ვაახლებ ყველგერს*“. აზრი არ აქვს ჩვენს მიწიერ ამბებში გამოსახულების მიებას, რათა შეგვექმნა წარმოდგენა იმაზე, თუ რას ამზადებს ღმერთი, რადგან ახალს აღწერა შეუძლებელია. მანამდე კი ღმერთმა მხოლოდ ჩვენი დროის მტკივნეული რამ შეგვახსენა, როდესაც გვითხრა, რომ ისინი აღარ იქნებიან „*ახალ დედა მიწასა და ახალ ცაში*“, რომლებიც ამგვარად ინარჩუნებენ მთელ თავის საიდუმლოებას და სიურპრიზებს. ანგელოზი ამ განცხადებას ამატებს: „*რადგან ეს სიტყვები გარკვეულ და ჭეშმარიტია*“. ღვთის მადლს მოწოდება იესო ქრისტეში მოითხოვს უწყევ რწმენას ღვთის დანაპირების ჯილდოს მისაღებად. ეს რთული გზაა, რომელიც ეწინააღმდეგება მსოფლოს ნორმებს. ეს მოითხოვს დიდი მსხვერპლს სულსკვეთებას, თავის უარყოფას, მონის თავმდაბლობას, რომელიც დაემორჩილ ბატონს. ამიტომაც, ღვთის მცდელობა ჩვენი ნდობის გასამლოერებლად გამართლებულია: „*გამოცხადებულ და გამოხატული ჭეშმარიტების და რწმუნება*“ არის ჭეშმარიტი რწმენის სტანდარტი.

ლუქსი 6: „*და მან მიიხრა: შესრულდა! მე ვარ აღვა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული. მწყურვალს უსასყიდლოდ მივცემ სიცოცხლს წყლის წყაროდან*“.

შემოქმედი ღმერთი იესო ქრისტე ქმნის „*ყველგერ ახალს*“. „*ეს გაკეთდა!*“; ფსალმ.33:9: „*რამეთუ თქვა და ეს მოხდა; ის ბრძანებს და ის არსებობს*.“ მისი შემოქმედებით სიტყვა სრულდება, როგორც კი სიტყვები ამოდის პირიდან. 30 წლიდან, ჩვენს უკან, ქრისტიანულ ეპოქის პროგრამა, რომელიც გამოვლენდა დანიელში და გამოცხადებაში, შესრულდა უმცირეს დეტალამდე. ღმერთი მოგვიწოდებს, კვლავ გადავხედოთ მომავალს, რომელიც მან მოამზადა თავისი რჩეულებისთვის; გამოცხადებულ საქმეები განხორციელდება იმავე გზით, სრული და რწმუნებით. იესო გვეუბნება, როგორც გამოცხ.1:8-ში: „*მე ვარ აღვა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული*“. „*დასაწყისისა და დასასრულის*“ იდეას აზრი აქვს მხოლოდ მიწიერი ცოდვის ჩვენს გამოცდილებაში, რომელიც მთლიანად დასრულდება მეშვიდე ათასწლეულს „*დასასრულზე*“ ცოდვილთა განადგურებისა და სიკვდილს შემდეგ. ვაჭრობის მიწაზე მიმოვანტულ ღვთის შვილებს იესო „*უსასყიდლოდ*“ სთავაზობს „*სიცოცხლს წყლის წყაროს*“.

“. ის თავად არის ამ „სიცოცხლის წყლის“ „წყარო“, რომელიც მარადიულ სიცოცხლეს სიმბოლოა. ღვთის საჩუქარი უფასოა, ეს განმარტება გმობს რომაულ კათოლიკური „ინდულგენციების“ გაყიდვას, რომელიც პაპისგან ფასში მიღებულშეწყალებას ნიშნავდა.

ლუქსი 7: „ვინც გაიმარჯვებს, დაიმკვიდრებს ამას; მე ვიქნები მისი ღმერთი და ის იქნება ჩემი შვილი.“

ღვთის რჩეულ იესო ქრისტეს თანამემკვიდრეები არიან. უპირველეს ყოვლისა, იესომ თავისი „გამარჯვებით“ „დაემკვიდრა“ სამეფო დიდება, რომელსაც აღიარებდა მისი ყველგან შეციური ქმნილება. მის შემდეგ, მისი რჩეული, ასევე „გამარჯვებულ“, მაგრამ მისი „გამარჯვებით“ „დაემკვიდრებენ ამ ახალ ნივთებს“ სპეციალურად მათთვის შექმნილ ღვთის მიერ. იესომ დაუდასტურა თავისი ღვთაებრიობა მოციქულ ფილიპეს ითანეს 14:9-ში: „იესომ უთხრა მას: ამდენი ხანია შენთან ვარ და არ მიცნობ, ფილიპე! ვინც მე მიხილ, იხილ მამა; როგორ ამბობ: გვაჩვენე მამაო? კაცმა მესია წარმოადგინა თავი, როგორც „მარადიული მამა“, რითაც დაადასტურა ესა.9:6 (ან 5) წინასწარმეტყველება, რომელიც მას ეხებოდა. ამიტომ იესო ქრისტე არის მისი რჩეულბისთვის, როგორც მათი ძმისთვის, ასევე მათი მამისთვის. და ისინი თვითონ არიან მისი ძმები და მისი ვაჟები. მაგრამ მოწოდება ინდივიდუალურია, ამიტომ სული ამბობს, როგორც "წერილების" თემის 7 ეპოქის ბოლოს: "მას, ვინც სძლევს", "ის იქნება ჩემი შვილი". ცოდვაზე გამარჯვება საჭიროა ცოცხალ ღმერთის „მის“ სტატუსითსარგებლობისთვის.

ლუქსი 8: „მაგრამ მშიშარებს, ურწმუნოებს, საზიზღრებს, მკვლულებს, უზნეოებს, ჯადოქრებს, კერპთაყვანისმცემლებს და ყველ მატყუარას, მათი წილი ცეცხლთა და გოგირდით დამწვარი ტბაში იქნება, რაც მეორე სიკვდილია...»

ადამიანური პერსონაჟების ეს კრიტიკრიუმები გვხვდება მთელ წარმართულ კაცობრიობაში, თუმცა, სული აქ ცრუ ქრისტიანული რელიგიის ნაყოფებს უმიზნებს; ებრაული რელიგიის დაგმობა ნათლდ იყო გამოხატული და გამოცხადებული იესოს მიერ გამოცხადებაში 2:9 და 3:9.

გამოცხადების 19:20-ის თანახმად, „... ცეცხლთ და გოგირდით ანთებული ტბა“ იქნება, ბოლო განკითხვისას, ნაწილი დაცულია „მხეცისთვის და ცრუ წინასწარმეტყველისთვის“: კათოლიკური რწმენა და

პროტესტანტული რწმენა. ცრუ ქრისტიანული რელიგია არა ფრით განსხვავდება ცრუ ებრაული რელიგიისგან. მისი პრიორიტეტული ფასეულობები ღმერთის საპირისპიროა. ამგვარად, მაშინ, როცა ებრაელი ფარისევლები საყვედურობდნენ იესოს მოწაფეებს იმის გამო, რომ ჭამის წინ ხელები არ დაიბანეს (მათ.15:2), იესოს არასოდეს გაუკეთებია ეს შეურაცხყოფა მათთვის და შემდეგ თქვა მათ.15:17-დან 20-მდე: „გაკეთეთ არ გესმის, რომ რაც პირში შედის, მუცელში ჩადის და შემდეგ საიდუმლო ადგილებს ყრიან? მაგრამ რაც პირიდან გამოდის გულიდან მოდის და სწორედეს ბილწავს კაცს. რადგან გულიდან გამოდის ბოროტი აზრები, მკვლელობა, მრუშობა, სიძვა, ქურდობა, ცრუ ჩვენება, ცილისწამება. ეს არის ის, რაც ბილწავს ადამიანს; მაგრამ ჭამა ხელების დაბანის გარეშე არ ბილწავს კაცს“. ანალოგიურად, ცრუ ქრისტიანული რელიგია ნიღბავს თავის ცოდვებს სულს წინააღმდეგ, პირველ რიგში, ხორციელ ცოდვების განსჯით. იესომ თავისი აზრი გამოთქვა და უთხრა იუდეველებს მათ.21:3-ში: „გადასახადების ამკრეფები და მეძავნი წავლენ თქვენამდე ცათს სასუფეველში“; ცხადია, იმ პირობით, რომ ყველს მოინანიებს და მოიქცევა ღმერთსა და მის სიწმინდესთან. ცრუ რელიგიაა, რომ იესო ეპყრობა „ბრმა მეგზურებს“, რომლებსაც ის საყვედურობს მათ. 23:24-ში, რომ „გაფილტვრეს ღრძილები და გადაყლ პეს აქლემი“, ან სხვაგვარად, რომ „მეზობლს თვალში ჩაღ დაინახა და არ დაინახა. სხივი, რომელიც საკუთარშია“ ლუკას 6:42-ისა და მათ.7:3-დან 5-მდე.

მცირე იმედი აქვს ყველს, ვინც იდენტიფიცირება ყველს ამ პიროვნების კრიტერიუმთან, რომელიც იესომ ჩამოთვალს. თუმხლოდერთი ემთხვევა შენს ბუნებას, მოგიწევს მის წინააღმდეგ ბრძოლ და შენი ნაკლს დაძლევა. რწმენის პირველი ბრძოლ არის საკუთარი თავის წინააღმდეგ; და ეს არის ყველზე მნელ დადასაძლევი უბედურება.

ამ ჩამოთვლში, რომელიც მხარს უჭერს მათს სულიერ მნიშვნელობას, იესო ქრისტე, დიდი ღვთაებრივი მსაჯული, მოჰყავს პაპის რომაული კათოლიციზმის ტიპის ცრუ ქრისტიანულ რწმენაში ბრალდებულ ხარვეზებს. „მიშინებზე“ მიზნად ისასახელებს მათ, ვინც უარს იტყვის რწმენის ბრძოლში გამარჯვებაზე, რადგან მისი დაპირებები ეძღვნება „მას, ვინც სძლევა“. თუმცა, არ არსებობს გამარჯვება მათთვის, ვინც უარს ამბობს ბრძოლზე. „

ერთეული მოწმე “ უნდა იყოს გაბედული; გამოდი მშიშარა. „ რწმენის გარეშე შეუძლებელია ღმერთს ასია მოვნიო“ (ებრ. 11:6); გასვლს, " ურწმუნო ". და რწმენა, რომელიც არ შეესაბამება იესოს რწმენას, რომელიც მიხედვის ნიმუშად არის მოცემული, მხოლოდ ურწმუნობაა. " სისაძაგლეები " საზიზღარია ღმერთისთვის და ისინი რჩება წარმართთა ნაყოფად; გასასვლელს, " საზიზღარი ". ეს არის გაჟონვა, რომელიც მიეწერება „ დიდ ბაბილონს, მეძავთა და დედამიწის სისაძაგლეთა დედას “ გამოცხ.17:4-5-ის მიხედვით. „ მკვლელები “ არღვევენ მეექვსე მცნებას; გასასვლელს, " მკვლელს ". მკვლელობა მიეკუთვნება კათოლიკურ სარწმუნოებას და " ფარისმიერების " პროტესტანტულ რწმენას და ნ.11:34-ის მიხედვით. „ უპატიოსნეს “ შეუძლია შეცვალოს თავისი ქცევა და დაძლოს ბოროტება, წინააღმდეგ შემთხვევაში; გამოდით " უსინდისო ". მაგრამ „ მეძავთა “ შედარებით კათოლიკურ სარწმუნოებას მიკუთვნებულ სულიერი „ უგუნურება “ სამოთხის კარს მთლიანად ხურავს მისთვის. გარდა ამისა, ღმერთი გამოხსნის „ უწმინდურობაში “, რაც იწვევს სულიერ „ მრუშობას “: ვაჭრობას ეშმაკთან. „ ჯადოქრები “ არიან კათოლიკე მღვდლები და დემონური სპირიტუალიზმის პროტესტანტი მიმდევრები; გასასვლელს, " ჯადოქარი "; ეს ქმედება მიეწერება " დიდ ბაბილონს " გამოცხ.18:23-ში. „ კერპთა ყვანის მცემლები “ ასევე აღნიშნავს კათოლიკურ სარწმუნოებას, მისი მოჩუქურთმებული კერპები თავყვანისცემისა და ლოცვის ობიექტებს; გასასვლელს, " კერპთა ყვანის მცემელი ". და ბოლოს, იესო მოჰყავს „ მატყურები “, რომლებსაც სულიერი მამა ჰყავთ „ ეშმაკი, დასაბამიდან მატყურა და მკვლელ და სიცრუის მამა “ იოანეს 8:44-ის მიხედვით; გასვლს " მატყურა ".

ლუქსი 9: „ მოვიდა შვიდი ანგელოზიდან ერთი, რომლებსაც ეჭირათ შვიდი ბოლო ჭირის შვიდი ფლკონი და მითხრა: მოდი, გაჩვენებ კატარძალს, კრავის ცოლს. »

ამ ლუქსში სული აგზავნის გამხნევეების გზავნილს რჩეულებს, რომლებიც გამარჯვებით გაივლიან ღვთაებრივი „ შვიდი უკანასკნელი ჭირის “ ტრაგიკულ და საშინელ დროს. მათი ჯილდო იქნება ნახონ (" მე გაჩვენებ ") დიდება, რომელიც დაცულია გამარჯვებულ რჩეულებისთვის, რომლებიც ქმნიან და წარმოადგენენ ცოდვის მიწის ამ ბოლო ისტორიულ ფაზაში " კატარძალს, კრავის ცოლს ", იესოქრისტეს..

„ შვიდი ანგელოზი, რომლებსაც ეჭირათ შვიდი ფლკონი სავსე შვიდი უკანასკნელი ჭირით“, მიზნად ისახავდნენ ადამიანებს, რომლებიც აკმაყოფილებდნენ წინა მუხლში მოყვანილი ცრუ ქრისტიანული რელიგიის კრიტერიუმებს. ეს „ შვიდი უკანასკნელი ჭირი “ იყო ის ნაწილი, რომელსაც ღმერთი მალე მისცემდა დაცემულ ბანაკს. ის ახლ სიმბოლურ გამოსახულებებში გვაჩვენებს იმ ნაწილს, რომელიც გადაეცემა გამარჯვებულ გამოსყიდულ რჩეულს. სიმბოლოვაში, რომელიც გამოავლენს იმ გრძნობებს, რაც ღმერთს აქვს მათთვის, ანგელოზი აჩვენებს რჩეულებს, ვისი კრება წარმოადგენს, ერთობლვად, " კრავის პატარძალს ". „ კრავის ცოლს “ მითითებით, სული ადასტურებს ეფესელთა 5:22-32-ში მოცემულ სწავლებას. მოციქული პავლე აღწერს ცოლქმრის იდეალურ ურთიერთობას, რომელიც, სამწუხაროდ, სრულდება მხოლოდ რჩეულთა ურთიერთობაში ქრისტესთან. . და ჩვენ უნდა ვისწავლოთ დაბადების ისტორიის ხელხლ წაკითხვა, ამ გაკვეთილს ფონზე, რომელიც მოცემულია ცოცხალ ღმერთის სულის მიერ, მთელი სიცოცხლის შემოქმედისა და მისი სრულყოფილ ფასეულობების ბრწყინვალე გამომგონებელს მიერ. სიტყვა „ ქალი “ აკავშირებს „ პატარძალს “, „ ქრისტეს რჩეულს “ გამოცხადებაში 12-ში წარმოდგენილ „ ქალს “ გამოსახულებას .

განდიდებული რჩეულის ზოგადი აღწერა

ლუქსი 10: „ და წამიყვანა სულით დიდსა და მაღალ მთაზე. და მაჩვენა წმინდა ქალქი იერუსალიმი, რომელიც ჩამოვიდა ზეციდან ღვთისგან, ღვთის დიდებით »

სულთ, იოანე გადაყვანილია იმ მომენტამდე, როდესაც იესო ქრისტე და მისი რჩეული ზეციდან ჩამოდიან მეშვიდე ათასწლეულს „ ათასი წლის “ ზეციური განკითხვის შემდეგ. 14:1-ში ქრისტიანული სულიერი „ თორმეტი ტომის “ „ დალუქული “ ადვენტისტი „ 144000 “ ნაჩვენებები იყო „ სიონის მთაზე “. " ათასი წლის " შემდეგ ნაწინასწარმეტყველები სრულდება " ახალ დედამიწის " რეალობაში . იესო ქრისტეს დაბრუნების შემდეგ რჩეულებმა ღვთისგან მიიღეს განდიდებული ზეციური სხეული, რომელიც მარადიულია. ამრიგად, ისინი ასახავს " ღვთის დიდებას ". ეს გარდასახვა გამოცხადებულია პავლე მოციქულის მიერ 1 კორ.15:40-დან 44-მდე: „ არსებობენ აგრეთვე ზეციური სხეულები და მიწიერი სხეულები; მაგრამ ციური სხეულების სიკაშკაშე

განსხვავებულია, ხმელეთის სხეულების სიკაშკაშე განსხვავებულია. ერთია მზის სიკაშკაშე, მეორე - მთვარის სიკაშკაშე და მეორე - ვარსკვლავების სიკაშკაშე; ვარსკვლავიც კი განსხვავდება სხვა ვარსკვლავისგან სიკაშკაშით ასეა მკვდრეთით აღდგომა. სხეულო და თესილია ხრწნადი; ის უხრწნელ დღება; საზიზღრად ითესება, დიდებულ და აღდგება; ითესება უძლური, აღდგება ძალით აღსავსე; ის ითესება როგორც ცხოველური სხეულო, ის აღდგება როგორც სულიერი სხეულო. თუ არსებობს ცხოველური სხეულო, არის სულიერი სხეულოც .”

ლუქსი 11: „ მისი სიკაშკაშე ძალაჲსი მვირფასი ქვის სიკაშკაშეს ჰგავდა, კრისტალივით გამჭვირვალე იასპრის ქვას. »

წინა მუხლში ციტირებულ, „ ღვთის დიდება “, რომელიც მას ახასიათებს, და დასტურებულია, რადგან „ იასპრის ქვა “ ასევე აღნიშნავს „ის, ვინც ტახტზე ზის “ გამოცხ.4:3-ში. ამ ორ ლუქსს შორის განსხვავებას ვნიშნავთ, რადგან რევ.4-ში, განკითხვის კონტექსტში, ამ „ იასპრის ქვას “, რომელიც განასახიერებს ღმერთს, ასევე აქვს „ სარდონიქსის “ სახე . აქ, ცოდვის პრობლემის გადაწყვეტის შემდეგ, რჩეული წარმოაჩენს საკუთარ თავს სრულყოფილ სიწმინდის ასპექტში „ კრისტალივით გამჭვირვალე “.

ლუქსი 12: „ დიდი და ძალალო კედელი ჰქონდა. მას ჰქონდა თორმეტი კარი და კარებზე თორმეტი ანგელოზი და ეწერა სახელები ისრაელთან თორმეტი ტომისა :

იესო ქრისტეს სულს მიერ შემოთავაზებულ გამოსახულება ეფუძნება " **ტაძრის** " **სიმბოლოვას ეფეს.2:20-დან 22-ში მოხსენიებული სულიერი წმინდანო** : „ შენ ხარა შენებული მოციქულთა და წინასწარმეტყველთა სამირკველზე, ქვაკუთხედი თავად იესო ქრისტეა. მასში მთელი შენობა, კარგად კოორდინირებული, აღდგება უფალში წმინდა ტაძრად. მასში თქვენ ასევე აშენდებით ღვთის საცხოვრებლად სულში. ". მაგრამ ეს განსაზღვრება მხოლოდ სამოციქულო დროის რჩეულებს ეხებოდა. „ ძალალო კედელი “ ასახავს ქრისტიანული რწმენის ევოლუციას 30 წლიდან 1843 წლამდე; აღნიშნოთ, რომ ამ თარიღამდე უცვლელი რჩება მოციქულების მიერ გაგებულ და ნასწავლ ჰეშმარიტების სტანდარტი. ამიტომაც 321 წელს დამყარებულ დასვენების დღის ცვლილება არღვევს ღმერთთან იესო ქრისტეს სისხლით დადებულ წმინდა შეთანხმებას .—რაც

შეეხება ამ წინასწარმეტყველების გამოცხადების ნამდვილ მიმღებებს, სიმბოლოები, რომლებიც ასახავს 1843 წლადან ღმერთის მიერ გამოყოფილ ადვენტიტურ რწმენას, გამოსახულია „თორმეტი კარით“, „ღია“ „ვილ დე ლუიის“ არჩეულ ჩინონიკების წინაშე (გამოცხ.3:7) და „დახურული“ „სარდისის“ დაცემული „ცოცხალი მკვდრების“ წინაშე (გამოცხ. 3:1). ისინი „ღმერთის ბეჭდით დაღუქული 12 ტომის სახელს ატარებენ“ Rev.7-ში.

ლუქსი 13: „აღმოსავლეთით სამი კარიბჭე, ჩრდილოეთით სამი კარიბჭე, სამხრეთით სამი კარიბჭე და დასავლეთით სამი კარიბჭე.“

კარების“ ეს ორიენტაცია ოთხ კარდინალურ წერტილზე ასახავს მის უნივერსალურ ხასიათს; რომელიც გმობს და არა ლეგიტიმურს ხდის რელიგიას, რომელიც ამტკიცებს უნივერსალზმს ბერძნული ძირით „კათოლიკოსი“ ან „კათოლიკოსი“. ამრიგად, 1843 წლადან, ღვთისთვის, ადვენტიზმი არის ერთადერთი ქრისტიანული რელიგია, რომელსაც მან მიანდოთავისი „მარადიული სახარება“ (გამოცხ. 14:6) დედამიწის მოსახლეობის სწავლების უნივერსალური მისიისთვის. ჭეშმარიტების გარდა, რომელსაც ის სამყაროს აღსასრულს მდე უცხადებს თავის სულიერ რჩეულს, არ არსებობს ხსნა. ადვენტიზმი დაიბადა რელიგიური აღორძინების მოძრაობის სახით, რომელიც მოტივირებული იყო იესო ქრისტეს დაბრუნების გამოცხადებით, რომელიც პირველად 1843 წლს გაზაფხულზე იყო მოსალოდნელი; და მან უნდა შეინარჩუნოს ეს ხასიათი 2030 წლს გაზაფხულზე დაგეგმილ იესო ქრისტეს ნამდვილ საბოლოო დაბრუნებამდე. რადგან „მოძრაობა“ არის საქმიანობა მუდმივ ევოლუციაში, წინააღმდეგ შემთხვევაში ის აღარ არის „მოძრაობა“, არამედ „დაბლოკილი“ და მკვდარი ინსტიტუტი, რომელიც ემხრობა ტრადიციას და რელიგიურ ფორმალზმს; ან, ყველფერი, რაც ღმერთს სძულს და გმობს; და უკვე დაგმო აჯანყებულ ებრაელებს შორის პირველი ურწმუნეები.

დეტალური ალწერა ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით

ქრისტიანული რწმენის საფუძვლები

ლუქსი 14: „ქალქის კედელს ჰქონდა თორმეტი საფუძველი და მათზე იყო კრავის თორმეტი მოციქულის თორმეტი სახელი.“

ეს ლექსი ასახავს სამოციქულო ქრისტიანულ სარწმუნოებას, რომელიც მოიცავს, როგორც ვნახეთ, 30-დან 1843 წლამდე პერიოდს და რომლის სწავლება დაამახინჯეს რომმა 321 და 538 წლებში. „მაღალკედელ“ ჩამოყალიბებულია მრავალსაუკუნოვანი შეკრებით. „ცოცხალ ქვების“ მიხედვით 1 Pie.2:4-5: „მიუახლოვდით მას, ცოცხალ ქვას, ადამიანთაგან უარყოფილ მაგრამ რჩეულს და ძვირფასს ღვთის წინაშე; თქვენ კი, როგორც ცოცხალ ქვები, ააშენეთ სულიერი სახლი, წმინდა სამღვდელოება, რათა შესწიროთ სულიერი მსხვერპლი, ღვთისთვის მისაღები იესოქრისტეს მემშვეობით.

ლექსი 15: „ვინც მე მეღპარაკებოდა, ჰქონდა ოქროს ლურწამი საზომად რათა გაეზომა ქალქი, კარიბჭეები და გალვანი.»

აქაც, როგორც გამოცხ. 11:1-ში, საუბარია განდიდებული რჩეულთა ღირებულების „გაზომვის“ ან განსჯის შესახებ, ადვენტისტების ეპოქაზე (12 კარიბჭე) და სამოციქულო რწმენაზე (საძირკველ და კედელ). თუ გამოცხადების 11:1-ის „ლურწამი“ იყო „კვერთხის მსგავსი“, დასჯის იარაღი, აბსოლუტური საპირისპიროა, ამ ლექსში არის „ოქროს ლურწამი“; „ოქრო“ არის სიმბოლო „განსაცდელთ განწმენდილ რწმენის“ მიხედვით, 1 პეტ.1:7: „რათა თქვენი რწმენის გამოცდა, უფრო ძვირფასი, ვიდრე მაღუჭებადი ოქრო (რომელიც ცეცხლზეა გამოსაცდელი), მოჰყვეს ქებას, დიდება და პატივი, როცა იესოქრისტე გამოჩნდება. მაშასადამე, რწმენა არის ღვთის განსჯის სტანდარტი.

ლექსი 16: „ქალქი იყო კვადრატის ფორმა და მისი სიგრძე უდრიდა მის სიგანეს. ლურწამით გაზომა ქალქი და იპოვა თორმეტი ათასი სტადიონი; სიგრძე, სიგანე და სიმაღლე თანაბარი იყო.»

„კვადრატი“ ზედაპირის ფართობზე არის იდეალური იდეალური ფორმა. ის თავდაპირველად გვხვდება მოსეს დროს აშენებულ კარვის „წმინდათა“ ან „უწმინდეს ადგილს“ ასპექტში. „კვადრატის“ ფორმა ინტელექტუალური ჩართულობის დასტურია, ბუნება არ წარმოადგენს სრულყოფილ „კვადრატს“. ღმერთის ინტელექტი ჩნდება ებრაული საკურთხევლის ზომებში, რომელიც ჩამოყალიბდა სამი „კვადრატის“ განლაგებით. ორი გამოიყენებოდა „წმინდა ადგილსთვის“, ხოლო მესამე, „წმინდათათვის“ ან „უწმინდათა ადგილსთვის“, რომელიც მხოლოდ ღვთის ყოფნისთვის იყო და ცულად, შესაბამისად, გამოყოფილი „ფარდით“;

ცოდვის გამოსახულება. იესო თავის საათში გამოისყიდის. სამიმესამედის ეს პროპორციები იყო 6000 ან სამჯერ 2000 წლის გამოსახულება, რომელიც მიემდვნა არჩეულთა არჩევას ღვთის მიერ შემუშავებულ გადარჩენის პროექტში. ამ შერჩევის ბოლოს, არჩეულები ამგვარად გამოსახულა „*უწმიდათ ადგილს*“ „*კვადრატით*“, რომელიც წინასწარმეტყველებდა ხსნის პროექტის შედეგს; ეს სულიერი ადგილი ხელმისაწვდომი ხდება ქრისტეში და დებულო შეთანხმების შერიგების გამო. და ამგვარად აღწერილო ტაძრის სულიერმა „*კვადრატმა*“ *საფუძველო მიიღო 30 აპრილს, როდესაც ხსნა დაიწყო ჩვენი გამომსყიდველი იესო ქრისტეს ნებაყოფლობითი გამომსყიდველი სიკვდილოთ.* „*კვადრატის*“ გამოსახულება საკმარისი არ არის ჭეშმარიტი სრულყოფილების ამ განმარტების დასასრულებლად, რომლის სიმბოლური რიცხვია „სამი“. ასევე, ეს არის „კუბი“, რომელიც ჩვენთვის არის წარმოდგენილი. იგივე საზომით, „*სიგრძით, სიგანეში და სიმაღლეში*“, ჩვენ ამჯერად გვაქვს „სამი“ სიმბოლო სრულყოფილი „*კუბური*“ სრულყოფილების, იესო ქრისტეს მიერ გამოსყიდული რჩეულთა შეკრების. 2030 წელს დასრულდება „*ქალქის მოედანი*“ (და თუნდაც კუბური: „*მისი სიმაღლე*“), *მისი საძირკველი და მისი თორმეტი კარიბჭის მშენებლობა*. კუბური ფორმის მიცემით, სული კრძალვს „*ქალქის*“ პირდაპირი მნიშვნელობით ინტერპრეტაციას, რომელსაც მას უამრავი ადამიანი ამლევს.

გაზომილი რიცხვი, „*12000 სტადიონი*“ იგივე მნიშვნელობას ატარებს, რაც Rev.7-ის „*12000 და ლუქული*“. შეგახსენებთ: 5+7x1000, ან უადამიანი (5)+ღმერთი (7) x სიმრავლე (1000). სიტყვა „*სტადიონები*“ მიუთითებს მათ მონაწილეობაზე იმ რბოლაში, რომლის მიზანია „*ზეციური მოწოდების პრიზის მოგება*“ პავლეს სწავლების მიხედვით, ფი.3:14-ში: „*მივრბივარ მიზნისკენ, პრიზის მოსაპოვებლად ღმერთის ზეციური მოწოდება იესო ქრისტეში.*»; და 1 კორ.9:24-ში: „*არ იცით, რომ ვინც სტადიონზე დარბის, ყველადარბის, მაგრამ ერთი იღებს პრიზს? გაიქეცი ისე, რომ მოიგო.*» გამარჯვებული რჩეული გაიქცა და მოიგო ღმერთის მიერ იესო ქრისტეში მინიჭებულ პრიზი.

ლუქსი 17: „*და გაზომა კედელი და იპოვა ას ორმოცდაოთხი წყრთა, კაცის ზომა, რომელიც იყო ანგელოზისა.*»

„ კუბიტების “, შეცდომაში შემყვანი გაზომვების მიღმა, ღმერთი გვიჩვენებს თავის განსჯას და გვიჩვენებს, რომ მხოლოდ „5“ რიცხვით სიმბოლური ადამიანები, რომლებიც ღმერთთან მოკავშირეს და დებუნნი არიან, რომელთა რიცხვი არის „7“. ამ ორი რიცხვის ჯამი იძლევა "12", რომელიც "კვადრატში" იძლევა რიცხვს "144". სიზუსტე „ ადამიანის ზომა “ ადასტურებს არჩეულ „ კაცების “ განაჩენს, რომლებიც გამოისყიდეს იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლთ. ამრიგად, რიცხვი „12“ წარმოადგენილია ღმერთთან დადებულ წმინდა ალანსის პროექტის ყველ ფაზაში: 12 ებრაელი პატრიარქი, იესო ქრისტეს 12 მოციქული და 12 ტომი 1843-1844 წლებში და მკვიდრებულ ადვენტისტურ რწმენის გამოსასახად.

ლექსი 18: „ კედელი იასპისაგან იყო გაკეთებული, ქალქი კი სუფთა ოქროვით სუფთა მინა იყო. »

ამ სიმბოლოების მეშვეობით ღმერთი ავლენს თავის მაღლიერებას 1843 წლამდე მისი რჩეულ რჩეულს მიერ გამოვლენილ რწმენისადმი. მათ ხშირად მცირე სინათლე ჰქონდათ, მაგრამ ღვთისადმი მათმა ჩვენებამ ანაზღაურა და სიყვარულთა აავსო იგი. ამ ლექსის „ სუფთა ოქრო და სუფთა მინა “ ასახავს მათი სულების სიწმინდეს. ისინი ხშირად თმობდნენ სიცოცხლეს იესო ქრისტეს მეშვეობით გამოცხადებულ ღვთის დაპირებებზე ნდობის გამო. მასზე დადებულ ნდობა არ გაუცრუვდება, ის თავად მიესალმება მათ 2030 წლის გაზაფხულზე „ პირველ აღდგომაში “, ჭეშმარიტ „ ქრისტეში მკვდრებთან “.

სამოციქულო საფუძველი

ლექსი 19: „ ქალქის გაღვნიის საძირკველი შემკული იყო ყოველგვარი ძვირფასი ქვებით: პირველი საძირკველი იყო იასპისაგან, მეორე საფირონისგან, მესამე ქალკედონისა, მეოთხე ზურმუხტისგან “.

ლექსი 20: „ სარდონიქსის მეხუთე, სარდონიქსის მეექვსე, ქრიზოლიტის მეშვიდე, ბერილს მერვე, ტოპაზის მეცხრე, ქრიზოპრაზის მეათედი, ჰიაცინტის მეთერთმეტე, ამეთვისტოს მეთორმეტე. »

ღმერთმა იცის ადამიანთა აზრები და რას გრძნობენ ისინი, როდესაც აღფრთოვანებულ არიან ძვირფასი ქვების სილმაზით, როდესაც ისინი ჭრიან ან აპრიალებენ. ამ ნივთების შესაძენად, ზოგი ხარჯავს ქონებას საკუთარი თავის გაფუჭებამდე, ასეთია მათი სიყვარული მათ მიმართ. ამავე

პროცესში, ღმერთი გამოიყენებს ამ ადამიანურ გრძნობას, რათა გამოხატოს გრძნობები, რომლებსაც ის გრძნობს თავისი საყვარელი და კურთხეული რჩეულის მიმართ.

ეს განსხვავებული „*ძვირფასი ქვეები*“ გვასწავლს, რომ რჩეული არ არის იდენტური კლონები, რადგან თითოეულა დამიანს აქვს საკუთარი პიროვნება, ფიზიკურ დონეზე, ცხადია, მაგრამ განსაკუთრებით სულიერ დონეზე, ხასიათის დონეზე. იესოს „*თორმეტი მოციქულის*“ მაგალითი ადასტურებს ამ აზრს. რა განსხვავებაა ჟანსა და პიერს შორის! თუმცა იესოს უყვარდა ისინი როგორც განსხვავებულობის გამო, ისე მათი განსხვავებულობის გამო. ღმერთის მიერ შექმნილ ცხოვრების ნამდვილ სიმდიდრე მდგომარეობს პიროვნებების ამ მრავალფეროვნებაში, რომლებმაც ყველმ შეძლო მისთვის პირველი ადგილი დაეთმო გულებსა და სულებში.

ადვენტიზმი

ლუქსი 21: „*თორმეტი კარიბჭე იყო თორმეტი მარგალიტი; თითოეული კარი ერთი მარგალიტისგან იყო. ქალქის მოედანი სუფთა ოქრო იყო, გამჭვირვალე მინასავით.*»

1843 წლადან არჩეულმა არჩეულმა ან გამოავლინეს უფრო დიდი რწმენა, ვიდრე მათ, ვინც მათწინ უსწრებდა მაცხოვრის მსაჯულის განაჩენს. "ერთი მარგალიტის" სიმბოლო განპირობებულია ადვენტიზმის კურთხეული წვდომით ღვთის ხსნის გეგმის სრულ გაგებით. ღმერთისთვის, 1843 წლადან მოყოლებული, არჩეულმა ადვენტისტებმა აჩვენეს, რომ ღირსნი იყვნენ მიეღოთ მთელი მისი შუქი. მაგრამ ეს მუდმივი ზრდის შედეგად, მხოლოდ ბოლო დისიდენტი ადვენტისტები იღებენ წინასწარმეტყველური ახსნა-განმარტებების ბოლო სრულყოფილ ფორმას. რას ვგულისხმობ არის ის, რომ ბოლო არჩეული ადვენტისტი არ იქნება იმაზე მეტი ღირებულო, ვიდრე სხვები, რომლებიც გამოისყიდეს სამოციქულო დროიდან. „*მარგალიტი*“ მიანიშნებს ღმერთის მიერ წამოწყებულ გადარჩენის პროექტის კულმინაციაზე. ის ავლენს კონკრეტულ გამოცდილებას, რომელიც შედგებოდა ყველ იმ დოქტრინალური ჭეშმარიტების აღდგენაში, რომელიც დამახინჯებულ და თავდასხმა იყო რომაული პაპის კათოლიკური რწმენით და პროტესტანტული

სარწმუნოებით, რომელიც დაეცა განდგომილებაში. და ბოლოს, ის გვიჩვენებს იმ უზარმაზარ მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს 1843 წლის გაზაფხულზე დაწილს 8:14 განკარგულების გამოყენებას: „საღამოს ორათას სამასამდე და სიწმინდე გამართლება“ „მარგალიტი“ არის ამ გამართლებული სიწმინდის გამოსახულება, რომელიც, სხვა მვირფასი ქვებისგან განსხვავებით, არ უნდა მოიჭრას მისი სილმაზის გამოსავლენად. ამ საბოლოო კონტექსტში განწმენდილი რჩეულთა შეკრება ჰარმონიულდ გამოიყურება, „გაუგებარი“ გამოცხადების 14:5-ის მიხედვით, რაც ღმერთს ანიჭებს მთელ დიდებას, რაც მას იმსახურებს. წინასწარმეტყველური შაბათი და მის მიერ ნაწინასწარმეტყველები მეშვიდე ათასწლეული ერთიანდება და სრულდება დიდი შემოქმედი ღმერთის მიერ ჩაფიქრებული გადარჩენის პროექტის სრულყოფილებაში. მისი „მვირფასი მარგალიტი“ მათე 13:45-46 გამოხატავს მთელ ბრწყინვალეობას, რაც მას სურდა.

ახალი იერუსალიმის დიდი ცვლილებები

სული აზუსტებს: „ქალქის მოედანი სუფთა ოქროსგან იყო, გამჭვირვალე მინის მსგავსი.“ ამ „სუფთა ოქროს ადგილს“ ან სუფთა რწმენის მოტივით, ის გვთავაზობს შედარებას პარიზის ადგილთან, რომელიც ცოდვის გამოსახულებას ატარებს, გამოცხადების 11:8-ში სახელწოდებით „სოდომი და ეგვიპტე“.

ლუქსი 22: „არ მინახავს ტაძარი ქალქში; რადგან უფალო ღმერთი ყოვლისშემძლე არის მისი ტაძარი, ისევე როგორც კრავი.“

სიმბოლოების დროგავიდა, რჩეულები შევიდნენ ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტის ნამდვილ შესრულებაში. როგორც ჩვენ გვესმის დღეს დედამიწაზე, შეკრების „ტაძარს“ აღარ ექნება რაიმე სარგებლობა. მარადისობასა და რეალობაში შესვლს უსარგებლო გახდის „ჩრდილებს“, რომლებიც წინასწარმეტყველებდნენ კოლ2:16-17-ის მიხედვით: „ამიტომ ნურავინ განსჯით თქვენ ჭამაზე, სასმელზე, დღესასწაულზე, ახალმთვარეზე ან შაბათზე. : ეს იყო მომავლის ჩრდილო, მაგრამ სხეული ქრისტეშია“. ყურადღება! ამ მუხლში ფორმულა „შაბათების“ ეხება „შაბათებს“ რელიგიური დღესასწაულებით და არა „ყოველწვირეული შაბათის“ მიერ დადგენილ და განწმენდილ ღმერთის მიერ სამყაროს შექმნიდან

მეშვიდე დღეს. როგორც ქრისტეს პირველმა მოსვლამ გამოუსადეგარი გახადა სადღესასწაულო რიტუალები, რომლებიც მას უწინასწარმეტყველებდნენ ძველ აღთქმაში, მარადისობაში შესვლამიწიერ სიმბოლოებს მოძველებულს გახდის და რჩეულებს საშუალებას მისცემს დაინახონ, მოისმინონ და მიჰყვნენ „კრავი, იესო ქრისტე, ჭეშმარიტი წმინდა ღვთაებრივი „ტაძარი“, რომელიც მარადიულ დიქნება შემოქმედებითი სულის ხილულ გამოხატულება.

ლუქსი 23: „ქალქს არსჭირდება არც მზე და არც მთვარე მის გასანათებლად; რადგან ღვთის დიდება განანათლებს მას და კრავი არის მისი ჩირაღდანი.»

დღისა და ღამის “ მონაცვლოებით; „ღამე თუ სიბნელე“ გამართლებულია ცოდვის გამო. როდესაც ცოდვა მოგვარებულია და გაქრა, მხოლოდ ადგილ რჩება „სინათლისთვის“, რომელიც ღმერთმა „კარგი“ გამოაცხადა დაბ.1:4-ში.

ღვთის სული რჩება უხილავი და იესო ქრისტე არის ის ასპექტი, რომელშიც მის ქმნილებებს შეუძლიათ მისი და ნახვა. სწორედ ამ მიზეზით არის წარმოდგენილი, როგორც უხილავი ღმერთის „ჩირაღდანი“.

მაგრამ სულიერი ინტერპრეტაცია ცხადყოფს დიდ ცვლილებას. სამოთხეში შესვლასას არჩეულები უშუალოდ იესოს ასწავლიან, მათაღარ დასჭირდებათ „მზე“, ახალ ალიანსის სიმბოლო და არც „მთვარე“, ძველ ებრაულ ალიანსის სიმბოლო; ორივე, გამოცხადების 11:3-ის მიხედვით, წმინდა წერილში, ბიბლიური „ორი მოწმე“ ღმერთია, რომელიც სასარგებლოად ამიანების გასანათებლად მისი გადარჩენის პროექტის აღმოჩენასა და გაგებაში. მოკლედ, რჩეულებს აღარ დასჭირდებათ წმინდა ბიბლია.

ლუქსი 24: „ხალხები ივლიან მის მუქზე და დედამიწის მეფეები მოიტანენ მასში თავიანთ დიდებას.»

„აღნიშნული ერები“ არის „ერები“, რომლებიც ზეციურია ან ზეციური გახდა. „ახალ დედამიწა“, რომელიც ასევე გახდა ღვთის ახალ სამეფო, იქ ყველ ცოცხალ არსებას შეუძლია შემოქმედი ღმერთის პოვნა. „დედამიწის მეფეები“, რომლებიც შეადგენენ რჩეულებს, „მოიტანენ დიდებას“ თავიანთი სულის სიწმინდისა ამ მარადიულ სიცოცხლეში, რომელიც დამკვიდრებულია „ახალ დედამიწაზე“. ეს გამოთქმა „დედამიწის მეფეები“, რომელიც ყველზე ხშირად მიზნად ისახავს

აჯანყებულ მიწიერ ხელსუფლებას, დახვეწილ სახით აღნიშნავს რჩეულებს გამოცხ. 4:4-სა და 20:4-ში, სადაც ისინი წარმოადგენილი არიან „სხდნენ“ „ტახტებზე“. . ანალოგიურად, ჩვენ ვკითხულობთ გამოცხ. 5:10-ში: „*თქვენ გააკეთეთ ისინი ჩვენი ღმერთის სამეფოდ და მღვდლებად და ისინი იმეფებენ დედამიწაზე*“.

ლუქსი 25: „*მისი კარი არ დაიკეტება დღისით რადგან იქ ღამე არ იქნება.*»

შეტყობინება ხაზს უსვამს მიმდინარე და უცვლელის გაქრობას. მშვიდობა და უსაფრთხოება სრულყოფილი იქნება მარადიული დღის შუქზე. ცხოვრების ისტორიაში სიბნელს გამოსახულება მხოლოდ დედამიწაზე შეიქმნა ღვთაებრივი „*სინათლსა*“ და ეშმაკის ბანაკის „*სიბნელს*“ შორის ბრძოლს გამო.

ლუქსი 26: „*ხალხების დიდება და პატივი იქ იქნება მოტანილი.*»

6000 წლის განმავლობაში კაცები ორგანიზებულნი იყვნენ ტომებად, ხალხებად და ერებად. ქრისტიანულ ეპოქაში, დასავლეთში, ხალხი ცვლდა თავიანთ სამეფოებს ერებად და მათგან ირჩევდნენ ქრისტიანულ რჩეულებს „*დიდებისა და პატივის*“ გამო, რომლებიც მათ ღმერთს იესო ქრისტეში აძლევდნენ.

ლუქსი 27: „*არაფერი უწმინდური არ უნდა შევა მასში, არც სისაძაგლსა და სიცრუის მწარმოებელი; შევა მხოლოდ ისინი, ვინც კრავის სიცოცხლს წიგნშია ჩაწერილი.*”

ღმერთი ადასტურებს, ხსნა მისი მხრიდან დიდი მოთხოვნის საგანია. მხოლოდ სრულყოფილ და სუფთა სულები, რომლებიც აჩვენებენ სიყვარულს ღვთიური ჭეშმარიტებისადმი, შეიძლება შეირჩეს მარადიული სიცოცხლისთვის. კიდევ ერთხელ, სული განაახლებს თავის უარყოფას "ბილწულებზე", რაც მიუთითებს *დაცემულ პროტესტანტულ რწმენაზე* "სარდესის" მესიჯში გამოცხ. 3:4-ში და კათოლიკურ სარწმუნოებაზე, რომლის მიმდევარიც "მისცემს თავს სისაძაგლს, რელოგიურ და სამოქალაქო სიცრუეს. . იმიტომ, რომ ისინი, ვინც ღმერთს არ ეკუთვნიან, ეშმაკისა და მისი დემონების მანიპულირების უფლებას აძლევენ.

კიდევ ერთხელ სული შეგვახსენებს, რომ სიურპრიზები დაცულია ადამიანებისთვის, რადგან ღმერთმა სამყაროს დაარსების დღიდან იცის თავისი რჩეულის სახელები, რადგან ისინი "დაწერილია მის

ცხოვრების წიგნში". და „კრავის ცხოვრების წიგნში“ მითითებით, ღმერთი გამორიცხავს ნებისმიერ არაქრისტიანულ რელიგიას თავისი ხსნის გეგმიდან. თავის გამოცხადებაში გამოავლინა ცრუ ქრისტიანული რელიგიების გამორიცხვა, ხსნის გზა ჩანს როგორც „ვიწრო და ვიწრო“, როგორც ეს იესომ განაცხადა მათ.7:13-14-ში: „*შედით ვიწრო კარიბჭით რადგან ფართოა კარიბჭე და განიერია გზა, რომელსაც მიჰყავს დაღუპვა, და ბევრია მასში შესული. მაგრამ ვიწროა კარიბჭე და ვიწროა გზა, რომელსაც მიჰყავს სიცოცხლე და ცოტანი არიან, ვინც პოულობენ მას.*”

გამოცხადება 22: მარადისობის და უსრულუბელი დღე

ღვთაებრივი შერჩევის მიწიერი დროის სრულყოფილება დასრულდა აპოკ.21: 7 x 3. რიცხვი 22 პარადოქსულ და აღნიშნავს ისტორიის დასაწყისს, თუმცა ის წარმოადგენს, ამ წიგნში, მის ეპილოგს. ეს განახლება, რომელიც ეხება „ყველგერს“ ღმერთის მიხედვით, დაკავშირებულია „ახალ მიწასთან და ახალ ცასთან“, ორივე მარადიულია.

ლექსი 1: „ და მან მაჩვენა სიციცხლის წყლის მდინარე, ბროლოვით სუფთა, ღვთისა და კრავის ტახტიდან გამომავალი. »

სიახლეს ამ ამაღლებულ გამამხნეველელ გამოსახულებაში სული გვახსენებს, რომ რჩეულთა კრება, რომელიც გახდა მარადიული, გამოსახულია " სიციცხლის წყლის მდინარით", არის ქმნილება, ღვთის საქმე სულიერად ხელხლ შექმნილი ქრისტეში, რომლის ყოფნაც ჩანს. ვარაუდობს მისი „ ტახტი “; და ეს „ კრავის “, იესო ქრისტეს მსხვერპლმეწირვით; მარადისობა არის ახალ დაბადების ნაყოფი, რომელიც ამ მსხვერპლმეწირვამ წარმოქმნა რჩეულუბში.

" მდინარე " არის მტკნარი წყლის დიდი მოცულობის ნაკადი. ის ასახავს ცხოვრებას, რომელიც მის მსგავსად მუდმივ საქმიანობაშია. მტკნარი წყალი ჩვენი ადამიანის ხმელეთის სხეულს 75%-ს შეადგენს; ეს ნიშნავს, რომ მტკნარი წყალი მისთვის აუცილებელია და ეს არის მიზეზი იმისა, რომ ღმერთი ადარებს თავის სიტყვას, ისევე როგორც მარადიულ სიციცხლს მოსაპოვებლად, „ სიციცხლის წყლების წყაროს “ Apo.7:17, რადგან თავად არის ეს. „ ცოცხალი წყლის წყარო “ იერ.2:13-ის მიხედვით. მის გამოცხადებაში ჩვენ ვნახეთ გამოცხადებაში 17:15, რომ „ წყლები “ სიმბოლოა „ ხალხებს “; აქ „ მდინარე “ არის სიმბოლო იმისა, რომ გამოსყიდული რჩეული გახდება მარადიული.

მუხლო 2: „ ქალქის მოედნის შუაგულში და მდინარის ორ ნაპირზე იყო სიციცხლის ხე, რომელიც თორმეტჯერ ნაყოფს იღებდა, ყოველთვიურად იღებდა ნაყოფს და მისი ფოთლები ერების სამკურნალოდ იყო. »

ამ მეორე გამოსახულებაში, იესო ქრისტეში, "სიციცხლის ხე" არის ნაპოვნი მისი რჩეულთა კრების " შუაში " შეკრებილი მის გარშემო შეკრების " ადგილში ". ის არის მათ " შუაში ", მაგრამ ასევე მათ გვერდებზე, წარმოადგენილი " მდინარის ორი ნაპირით ". რადგან იესო ქრისტეს ღვთაებრივი სული ყველგან არის; წარმოადგენილი ყველგან და ყველში. ამ „ ხის “ ნაყოფი არის „ სიციცხლე “, რომელიც მუდმივად განახლდება, რადგან „ მისი ნაყოფი “ მიიღება ჩვენი მიწიერი წილს ყოველ „ 12 თვეში “. ეს არის მარადიული სიციცხლის კიდევ ერთი ლმაზი სურათი და შეხსენება იმისა, რომ ის მარადიულად ინახება ღვთის ნებით.

იესო ხშირად ადარებდა ადამიანს ნაყოფიერ „ ხეებს “, რომლებსაც „ ჩვენ ვმსჯელობთ მათი ნაყოფით

“. მან თავის თავს, დაბ.2:9-ში თავიდანვე მიაწერა " სიცოცხლის ხის " სიმბოლური გამოსახულება. მაგრამ ხეებს " ტანსაცმლად " აქვთ მათი " ფოთლების " მორთულობა. იესოსთვის, მისი „სამოსელი“ სიმბოლოა მის სამართლიან საქმეებზე და, შესაბამისად, მის გამოსყიდვას მისი რჩეულს ცოდვებისგან, რომლებიც მას ევალებათ ხსნას. ისევე, როგორც „ხეების“ „ფოთლები“ კურნავს დაავადებებს, ასევე იესო ქრისტეს მიერ შესრულებული მართალი საქმეები „კურნავს“ რჩეულთა მიერ მემკვიდრეობით მიღებულ თავდაპირველ ცოდვის სასიკვდილო დაავადებას ადამისა და ევას შემდეგ, რომლებიც იყენებდნენ ხის „ფოთლებს“ ფიზიკური დასაფარავად და ცოდვის გამოცდილებით აღმოჩენილ სულიერი სიშიშველ.

მუხლი 3: „ აღარ იქნება წყევლ. ღვთისა და კრავის ტახტი ქალქში იქნება; მისი მსახურები მოემსახურებიან მას და დაინახვენ მის სახეს. ”

ამ ლექსიდან სული გამოხატავს საკუთარ თავს მომავალ დროში და ამლევს თავის გზავნილს წახალისების მნიშვნელობას რჩეულებისთვის, რომლებსაც ჯერ კიდევ მოუწევთ ბრძოლ ბოროტებასთან და მის შედეგებამდე ქრისტეს დაბრუნებამდე და ცოდვის მიწიდან მოცილებამდე.

ეს არის „ანათება“, ევას და ადამის მიერ ჩადენილ ცოდვის წყევლ, რამაც ღმერთი ადამიანის თვალსთვის უხილავი გახადა. ძველი აღთქმის ისრაელის შექმნამ არაფერი შეცვალა, რადგან ცოდვამ ღმერთი კვლავ უხილავი გახადა. მას მაინც უწევდა დამალვა ღრუბლის გარეგნობის ქვეშ დღისით, რომელიც ღამით მბზინავი ხდება. საკურთხევლის უწმიდესი ადგილი მხოლოდ მისთვის იყო დაცული, და მნაშავეს სიკვდილთ დასჯილ. მაგრამ ეს მიწიერი პირობები აღარ არის. ახალ დედამიწაზე ღმერთი ხილულა ყველ მისი მსახურისთვის, როგორი იქნება მათი მსახურება ჯერ კიდევ საიდუმლოდ რჩება, მაგრამ მათ ექნებათ მასთან კონტაქტი, როგორც მოციქულები მხრებს უსვამდნენ იესო ქრისტეს და ესაუბრებოდნენ მას; პირისპირ.

ლექსი 4: „ და იქნება მისი სახელი მათ შუბლზე. »

ღმერთის სახელი წარმოადგენს ჭეშმარიტ " ცოცხალ ღმერთის ბეჭედს ". შაბათის დასვენება ამის მხოლოდ გარეგანი „ნიშანია“. რადგან ღმერთის „სახელი“ აღნიშნავს მის ხასიათს, რომელსაც ის განასახიერებს „ოთხი ცხოველს“ სახეებით: „ლომი, ხბო, ადამიანი და არწივი“, რომლებიც შესანიშნავად

ასახავს ღმერთის ხასიათის ჰარმონიულ კონტრასტებს. : სამეფო და ძლერი, მაგრამ მსხვერპლსთვის მზად, ადამიანური გარეგნობა, მაგრამ ზეციური ბუნება. იესოს სიტყვები შესრულდა; ერთნაირები ერთად იყრიან თავს. ასევე, ისინი, ვინც იზიარებენ ღვთაებრივ ფასეულობებს, ღმერთმა შეარჩია მარადიული სიცოცხლისთვის და შეკრიბა მასთან. " *შუბლზე* " განთავსებულა ადამიანის ტვინი, მისი აზროვნებისა და პიროვნების საავტომობილო ცენტრი. და ეს ანიმაციური ტვინი სწავლობს, ასახავს და ამტკიცებს ან უარყოფს ჭეშმარიტების სტანდარტს, რომელსაც ღმერთი წარუდგენს მას მის გადასარჩენად. რჩეულთა ტვინებს უყვარდა იესო ქრისტეში ღვთის მიერ ორგანიზებულ სიყვარულს გამოვლენება და დადენილ წესით იბრძოდნენ მისი დახმარებით ბოროტების დასამლევად, რათა მიეღოთ მასთან ცხოვრების უფლება.

საბოლოო ჯამში, ყველს, ვინც იზიარებს იესო ქრისტეს მიერ გამოცხადებულ ღვთის ხასიათს, აღმოჩნდება მასთან ერთად, რათა მარადიულდ ემსახურონ მას. *შუბლზე* და *წერილ ღვთის „სახელს“* არსებობა ხსნის მათ გამარჯვებას; და ეს, განსაკუთრებით, ადვენტისტური რწმენის ბოლო გამოცდაში, რომლის დროსაც კაცებს არჩევანი ჰქონდათ ჩაეწერათ „*შუბლზე*“ , „*ღვთის სახელს*“ ან მეთამბოხე „*მხეცის*“ სახელს.

ლუქსი 5: „*აღარ იქნება ღამე; და მათ არ დასჭირდებათ არც ღმკარი და არც სინათლე, რადგან უფალ ღმერთი აანთებს მათ და ისინი იმეფებენ სამუდამოდ და მარადიულად*»

და ბ.1:5-ის მიხედვით, სიტყვა „*ღამის*“ უკან დასს სიტყვა „*სიბნელე*“; ცოდვისა და ბოროტების სიმბოლო. „*ღმკარი*“ აღნიშნავს ბიბლას, ღვთის წმინდა და წერილს სიტყვას, რომელიც ავლენს „*მისი სინათლის*“; სიკეთისა და სიკეთის სტანდარტს. ის აღარ იქნება სასარგებლო, რჩეულს ექნებათ პირდაპირი წვდომა მის ღვთაებრივ შთაგონებაზე, მაგრამ ის ამჟამად ინარჩუნებს ცოდვის დედამიწაზე არსებით „*განმანათლებელ*“ როლს, რომელსაც მხოლოდ მარადიული სიცოცხლე მივყავართ.

ლუქსი 6: „*და მან მითხრა: ეს სიტყვები უტყუარი და ჭეშმარიტია; და უფალმა, წინასწარმეტყველთა სულების ღმერთმა, გამოგზავნა თავისი ანგელოზი, რათა ეჩვენებინა თავის მსახურებს, რა უნდა მოხდეს მალე“.*

მეორე დეკოლოზობთამ ღვთაებრივ და დასტურებას: "ეს სიტყვები გარკვეული და ჭეშმარიტია". ღმერთი ცდილობს დაარწმუნოს მკითხველ წინასწარმეტყველებაში, რადგან მისი მარადიული სიცოცხლე მის არჩევანში სასწორზეა. მისი ღვთაებრივი და დასტურებების წინაშე ადამიანი განპირობებულია იმ ხუთი გრძნობით, რომელიც მისმა შემოქმედმა მისცა. ცდუნებები მრავალრიცხოვანია და ეფექტურია სულიერებისგან განდევნის მიზნით. ამიტომ ღვთის დაჟინებული მოთხოვნა სრულად გამართლებულია. საშიშროება სულბისთვის რეალურია და ყოველთვის არსებობს.

მიზანშეწონილია განვაახლოთ ჩვენი წაკითხვა ამ ლექსის შესახებ, რომელიც წარმოადგენს ამ წინასწარმეტყველების იშვიათ ლიტერატურულ ხასიათს. ამ ლექსში არ არის სიმბოლო, მაგრამ დასტურება იმისა, რომ ღმერთი არის წინასწარმეტყველების შთაგონება, რომლებმაც დაწერეს ბიბლიის წიგნები და რომ, როგორც საბოლოო გამოცხადება, მან გაუგზავნა "გაბრიელი" იოანეს, რათა მან გამოავლინოს მას გამოსახულებით რა., 2020 წელს, ეს მოხდება „მყისიერად“, ან უკვე დასრულებულია, დიდწილად. მაგრამ 2020-დან 2030 წლამდე ყველზე საშინელო ეპოქის გადაკვეთა მოუწევს; საშინელო დრო, რომელიც აღინიშნა სიკვდილთ, ბირთვული განადგურებით და საშინელო „ღვთის რისხვის შვიდი უკანასკნელო ჭირი“; ადამიანი და ბუნება საშინლ დიტანჯებიან, სანამ არგაქრებიან.

ლექსი 7: „და აჰა, მე მაღუ მოვდივარ. ბედნიერია ის, ვინც იცავს ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს!“

იესოს დაბრუნება გამოცხადებულია 2030 წლის გაზაფხულზე. ნეტარება ჩვენთვის არის იმდენად, რამდენადც ჩვენ „ვინარჩუნებთ“ ბოლომდე, „ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს“ გამოცხადება.

ზმნიზედა „სწრაფად“ განსაზღვრავს ქრისტეს უეცარ გამოჩენას მისი დაბრუნების საათზე, რადგან დრო გადის რეგულარულ დაჩქარებისა და შენელების გარეშე. დანიელს 8:19-დან ღმერთი შეგვახსენებს: „არის დასასრულისთვის დანიშნული დრო“: „შემდეგ მან მითხრა: გასწავლო, რაც მოხდება რისხვის დასასრულს, რადგან არის დრო აღსასრულისთვის.“ მას შემდეგ ჩაერიოს მხოლოდ 6000 წლის ბოლოს, რომელიც დაპროგრამებულია ღმერთის მიერ არჩეულთა

არჩევისთვის, ანუ გაზაფხულს პირველ დღეს, რომელიც წინ უსწრებს 2030 წლის 3 აპრილს.

ლექსი 8: „*მე ვარიონე, რომელმაც მოვისმინე და ვიხილე ეს. და როცა მოვისმინე და დავინახე, დავედუანგელოზის ფეხებთან, რომელმაც მაჩვენა ისინი, რათა ~~საყვანისცემი~~ და დემხომის წინაშე.*»

მეორედ მოდის სული ჩვენი გაფრთხილების გამოსავლად. ორიგინალურ ბერძნულ ტექსტებში ზმნა „პროსკუნეო“ ითარგმნება როგორც „წინ და მხოლოდ“. ზმნა "თაყვანისცემა" არის ლათინური ვერსიის მემკვიდრეობა, სახელწოდებით "Vulgate". როგორც ჩანს, ამ ცუდმა თარგმანმა მოამზადა გზა განდგომილ ქრისტიანობის რელიგიურ პრაქტიკაში ფიზიკური და პირისპირების მიტოვებისთვის ლოცვამდე ლოცვამდე, მარკოზის 11:25-ში ბერძნულ ზმნის „ისტემის“ კიდევ ერთი მცდარი თარგმანის გამო. ტექსტში, მის ფორმას „stékété“ აქვს „დარჩენა მტკიცე ან მოთმინების“ მნიშვნელობა, მაგრამ ოლტრამარის თარგმანი, რომელიც გამოიყენება L.Segond ვერსიაში, ის თარგმნა „სტაზისად“, რაც პირდაპირი მნიშვნელობით „დგომას“ ნიშნავს. ამგვარად, ბიბლიის ცრუ თარგმანი აკანონებს, მოტყუებით, უღირსს, ამპარტავან და აღმაშფოთებელ დამოკიდებულებას დიდი შემოქმედი ღმერთის, ყოვლისშემძლე, ადამიანების მხრიდან, რომლებიც კარგავენ ჭეშმარიტად წმინდას გრძნობას. და ეს არ არის ერთადერთი... ამიტომაც ჩვენი დამოკიდებულება ბიბლიური თარგმანების მიმართსა ეჭვო და ფრთხილ უნდა იყოს, მით უმეტეს, რომ გამოცხ.9:11-ში ღმერთი ავლენს დაწერილ ბიბლიის „დამღუპველ“ გამოყენებას (*აბადონ-აკოლონი*). " *ებრაულ დ და ბერძნულ დ* ". ჭეშმარიტება გვხვდება მხოლოდ ორიგინალურ ტექსტებში, რომლებიც შემონახულია ებრაულ ენაზე, მაგრამ გაქრა და ჩაანაცვლა ახალ შეთანხმების ბერძნულ ნაწერებში. და იქ, უნდა ვადიაროთ, რომ "მდგარი" ლოცვა გამოჩნდა პროტესტანტ მორწმუნეებს შორის, სამიზნე ღვთაებრივი სიტყვების "*მე-5 საყვირი* ." იმის გამო, რომ პარადოქსულად, მუხლმოდრეკილ ლოცვა კათოლიკეებს შორის უფრო დიდხანს გაგრძელდა, მაგრამ ჩვენ არ უნდა გაგვიკვირდეს, რადგან სწორედ ამ კათოლიკურ რელიგიაში უბიძგებს ეშმაკი თავის მიმდევრებს და მსხვერპლებს დაემხოს ქანდაკებებს, რომლებიც აკრძალულია ღვთისათვის მცნება და მთელი მთელი; მცნება, რომელსაც

კათოლიკეები უგულვებელყოფენ, რადგან რომაულ ვერსიაში ის წაშლილა და შეიცვალა.

ლექსი 9: „*მაგრამ მან მიიხრა: ფრთხილ დიყავი, ეს არ გააკეთო! მე ვარ შენი თანამსახური და შენი ძმების წინასწარმეტყველთა და მათი, ვინც ამ წიგნის სიტყვებს იცავს. ~~თავიდან~~ ღმერთის წინაშე დაემხო.*»

იოანეს მიერ ჩადენილ დანაშაულ ღმერთმა შესთავაზა, როგორც გაფრთხილება მის რჩეულს: „იზრუნეთ, რომ არ ჩავარდეთ კერპთაყვანისმცემლობაში!“ რაც წარმოადგენს იესო ქრისტეში ღმერთის მიერ უარყოფილ ქრისტიანულ რელიგიების მთავარ ბრალს. ის აწყობს ამ სცენას ისევე, როგორც მან მოაწყობა თავისი ბოლო გაკვეთილი და უბრძანა თავის მოციქულებს აეღოთ იარაღი მისი დაპატიმრების საათის განმავლობაში. როცა დრო მოვიდა, აუკრძალა მათ გამოყენება. გაკვეთილი ჩაუტარდა და მან თქვა: „*ფრთხილ და არ გააკეთო ეს.*” ამ მუხლში იოანე იღებს განმარტებას: „*მე ვარ შენი თანამსახური*“. „*ანგელოზები*“, მათ შორის „*გაბრიელ*“, ადამიანების მსგავსად, შემოქმედი ღმერთის ქმნილებები არიან, რომელმაც თავისი ათი მცნებიდან მეორეში აკრძალა თავისი ქმნილებების, გამოსახულებების ან მოხატული გამოსახულებების წინაშე დამორჩილება; ყველს ფორმა, რაც კერპს შეუძლია. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია ვისწავლოთ ამ ლექსიდან ანგელოზების საპირისპირო ქცევის აღნიშვნით. აქ გაბრიელი, მიხეილს შემდეგ ყველს ზედირსეული ციური არსება, კრძალვს მის წინაშე და მხობას. მეორეს მხრივ, სატანა, თავის მაცდუნებელგამოჩენებში, „ღვთისმშობლს“ სამოსით ითხოვს, რომ ძეგლები და თავიანთი მცემლობის ადგილები აღმართონ მის თავიანთი მცემასა და სამსახურში... სიბნელის მანათობელი ნიღაბი ეცემა.

ანგელოზი ასევე აკონკრეტებს „*და თქვენი ძმების, წინასწარმეტყველთა და მათ ვინც იცავს ამ წიგნის სიტყვებს*“. ამ წინადადებასა და გამოცხადების 1:3-ის წინადადებას შორის ჩვენ აღვნიშნავთ განსხვავებას გაშიფვრის დროის დასაწყისს, 1980 წელს, და 2020 წელს ამჟამინდელ ვერსიას შორის გასული დროის გამო. ამ ორ თარიღს შორის, „*ის, ვინც კითხულობს*» აიძულს ღვთის სხვა შვილები გაეზიარებინათ გაშიფრული სინათლე და ისინი თავის მხრივ შევიდნენ „*წინასწარმეტყველების*“ საქმეში. ეს გამრავლება საშუალებას აძლევს კიდევ უფრო მეტ სხვა

მოწოდებულ ადამიანებს, მიიღონ არჩევნებში წვდომა გამოვლენილი სიმართლის მოსმენით და კონკრეტული პრაქტიკის გამოყენებით.

ლექსი 10: „ და მან მიიხრა: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს. რადგან დროა ხლოა. »

გზავნილი შეცდომაში შეჰყავს, რადგან ის მიმართულა იოანეს, რომელიც ღმერთმა ჩვენს ბოლო ხანაში გადაიყვანა წიგნის დასაწყისიდან, გამოცხ.1:10-ის მიხედვით. ასევე, უნდა გვესმოდეს, რომ წიგნის სიტყვების არ დალუქვის ბრძანება პირდაპირ ჩემსკენაა მიმართული იმ დროს, როცა წიგნი მთლიანად დალუქულია; შემდეგ ის ხდება გამოცხადების 10:5-ის „ პატარა ღია წიგნი “. და როდესაც ის „ იხსნება “ ღმერთის დახმარებითა და უფლებამოსილებით, აღარ დგას მისი „ბეჭდებით“ და ხურვის საკითხი. და ეს: „ რამეთუა ხლოა ჟამი “; 2021 წლის გაზაფხულზე 9 წელი დარჩა უფალ ღმერთი იესო ქრისტეს დიდებულდაბრუნებამდე.

პატარა წიგნის “ პირველი გახსნა დაიწყო დან.8:14-ის განკარგულების შემდეგ, ანუ 1843 და 1844 წლების შემდეგ; რადგან რწმენის უახლესი ადვენტიტური გამოცდის თემის მნიშვნელოვანი გაგება განპირობებულია იმ გამოცხადებებით, რომლებიც უშუალოდ იესო ქრისტემ, ან მისმა ანგელოზმა მისცა ჩვენს დასელენ.ჯი.უაითს, მისი მსახურების დროს.

ლექსი 11: „ ვინც უსამართლოა ისევ უსამართლო იყოს, უწმინდური ისევ უწმინდური გახდეს; და მართალნი კვლავ იმოქმედონ სიმართლეზე, ხოლო ვინც წმიდაა კვლავ განიწმინდოს თავი. »

პირველი მოსმენით, ეს მუხლო ადასტურებს დან.8:14-ის ბრძანებულების გამოყენებაში შესვლას. 1843 და 1844 წლებში ღმერთის მიერ არჩეული ადვენტიტების განცალკევება ადასტურებს " სარდისის "მესიჯს, სადაც პროტესტანტებს ვპოულობთ " ცოცხალს ", მაგრამ " მკვდარს " და სულიერად " გაბილწულს ", ხოლო ადვენტიტპიონერებს " სითეთრის ღირსი " უწოდებს ამ ლექსში. სიმართლე და განწმენდა “. მაგრამ „ პატარა წიგნის “ გახსნა პროგრესულია, როგორც „ მართალთა გზა, რომელიც დღის სინათლევიით იზრდება, გამთენიიდან მის ზენიტამდე “. და პიონერმა ადვენტიტებმა არ იცოდნენ, რომ რწმენის გამოცდა აპირებდა მათგანგან 1991-1994 წლებში, როგორც ჩვენთვის " მე-5 საყვირის " შესწავლამ გამოავლენა. შედეგად, შესაძლებელი ხდება ამ ლექსის სხვა წაკითხვა.

დალუქვის დრო დასასრულს უახლოვდება, როგორც ჩვენ ვკითხულობთ გამოცხ. 7:3-ში: „*ნუ აზიანებთ დედა მიწას, არც ზღვას და არც ხეებს, სანამ არ დავბეჭდავთ შუბლს ჩვენი ღმერთის მსახურებს.*» სადა უნდა მივცეთ ავტორიზაცია მიწის, ზღვისა და ხეების ზიანის მიყენების შესახებ? ორი შესაძლებლობა არსებობს. " *მეექვსე საყვირამდე* " თუ " *შვიდი ბოლო ჭირის წინ* " ? „ *მეექვსე საყვირი* “ წარმოადგენს მეექვსე გამაფრთხილებელ სასჯელს, რომელიც ღმერთმა მიწიერ ცოდვილებს მისცა, ამ შემთხვევაში ლოგიკურად მეჩვენება მეორე შესაძლებლობის შენარჩუნება. რადგან „ *ღვთის რისხვის შვიდი უკანასკნელი ჭირი* “ სამიზნედ *პროტესტანტულ „დედა მიწა“* და *კათოლიკური „ზღვაა“*. განვიხილოთ, რომ „ *მეექვსე საყვირის* “ მიერ განხორციელებული ნგრევები ხელს არ უშლის, არამედ ხელს უწყობს იესო ქრისტეს სისხლთ გამოსყიდული მოწოდებულ რჩეულების მოქცევას.

მაშასადამე, „ *მეექვსე საყვირის* “ შემდეგ და „ *შვიდი უკანასკნელი ჭირის* “ წინ და დალუქვის შეწყვეტის დროს, რომელიც აღნიშნავს კოლექტიური და ინდივიდუალური მადლის დროის დასასრულს, ჩვენ კვლავ შეგვიძლია განვათავსოთ სიტყვები. ეს *ლექსი*: „ *ვინც უსამართლოა ისევ უსამართლო იყოს; და მართალნი კვლავ იმოქმედონ სიმართლეზე, ხოლო ვინც წმიდაა კვლავ განიწმინდოს თავი.* » ყველს შეძლებს აქ დაინახოს ის გზა, რომლითაც სული ადასტურებს ამ *ლექსში* იმ კარგ თარგმანს, რომელიც მე წარმოვადგინე ფუნდამენტური „*ადენტიტური*“ *ლექსის* თვის, რომელიც არის დანიელს 8:14: „... *სიწმინდე გამართლდება* “. სიტყვები „ *სიმართლე* და *წმიდა* “ მტკიცედ არის მხარდაჭერილი და, შესაბამისად, დადასტურებულ ღმერთის მიერ. ამრიგად, ეს შეტყობინება ითვალისწინებს საშეღავათო პერიოდის დასრულების დროს, მაგრამ სხვა ახსნა ასეთია. წიგნის დასასრულს მიღწევისას სული მიზნად ისახავს იმ დროს, როდესაც სრულდ დაშიფრული წიგნი იქცევა „ *პატარა ღია წიგნად* “ და ამ მომენტიდან, მისი მიღება ან უარი განასხვავენ „ *სამართლოანსა და საკუთარ თავს ბილწავს* “. "და ჩვენი უფალი იწვევს " *წმინდანს კიდევ უფრო განიწმინდოს* ". კიდევ ერთხელ ვიხსენებ, რომ „ *სიბილწე* “ პროტესტანტიზმს მიაწერეს „ *სარდესის* “ გზავნილში. სული თავისი სიტყვებით მიზნად ისახავს პროტესტანტიზმსა და ინსტიტუციონალურ ადენტიზმს, რომელიც იზიარებს თავის წყევლს 1994

წლდან, როცა შეუერთდა მას ეკუმენურ ალიანსში შესვლთ. ამრიგად, ამ წიგნის გაშიფრულო გზავნილს მიღება „კიდევ ერთხელ, მაგრამ ბოლო, განასხვავებს მას, ვინც ემსახურება ღმერთს და მას, ვინც მას არ ემსახურება“ მალ:18-ის მიხედვით.

ასე რომ, მე ვაჯამებ ამ ლექსის გაკვეთილებს. პირველ რიგში, ის ადასტურებს ადვენტიტულ განცალკევებას პროტესტანტიზმისგან 1843-1844 წლებში. მეორე მოსმენით, იგი ეხება ოფიციალურ ადვენტიზმს, რომელიც დაბრუნდა პროტესტანტულ და ეკუმენურ ალიანსში 1994 წლს შემდეგ. გამოსაცდელ ვადა 2029 წელს, იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე, დაწესებულა გაზაფხულს დასაწყისად, რომელიც მოდის პასექის პაპრილმდე. 2030 წელი.

ამ ახსნა-განმარტებების შემდეგ ჩვენთვის რჩება იმის გაგება, რომ ინსტიტუციური ადვენტიზმის დაცემის მიზეზი, რამაც განაპირობა ის იესო ქრისტეს მიერ ლოდოკეისადმი მიწერილ გზავნილში მისი „ღებინება“, ნაკლებად არის 1994 წელს მისი დაბრუნების რწმენაზე უარის თქმა. უარის თქმა სინათლის წვლოლს გათვალისწინებაზე, რომელიც მოვიდა დანიელს 8:14-ის ჭეშმარიტი თარგმანის გასანათებლდ; სინათლე, რომელიც უდავო სახით არის ნაჩვენები თვითორიგინალური ებრაული ბიბლოური ტექსტით. ეს ცოდვა მხოლოდ სამართლანობის ღმერთმა შეიძლება დაგმო, რომელიც დამნაშავეს ართვლს უდანაშაულოდ.

ლექსი 12: „აჰა, მე მალე მოვდივარ და ჩემი საზღაური ჩემთანაა, რათა მივაწოდო თითოეულს მისი საქმის მიხედვით“.

9 წელწა დმი იესო დაბრუნდება ენითა ღუწერელი ღვთაებრივი დიდებით. 16-დან 20-მდე ღმერთმა გამოგვიცხადა თავისი შურისძიების ნაწილს ბუნება, რომელიც დაცული იყო უსამართლო და შეუწყნარებელი მემბოხე კათოლიკე, პროტესტანტი და ადვენტიტი ცოდვილებისთვის. მან ასევე წარმოგვიდგინა ის ნაწილი, რომელიც დაცულია მისი არჩეული ადვენტიტებისთვის, რომლებიც დარჩნენ ერთგულნი და პატივს სცემდნენ მის წინასწარმეტყველურ სიტყვას და მის წმინდა მეშვიდე დღის შაბათს, გამოცხადებებში 7, 14, 21 და 22. „შურისძიება“ „უბრუნდება თითოეულს“ შესაბამისად რა არის მისი შრომა, რომელიც მცირე ადგილს უტოვებს დამნაშავეებს ქრისტეს თვალში თავის გამართლებისთვის. თვითგამართლებული სიტყვები უსარგებლო ხდება, რადგან შემდეგ უკვე გვიანი

იქნება წარსული არჩევანის შეცდომების გარდაქმნა.

ლექსი 13: „*მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი, დასაწყისი და დასასრული.*»

რასაც აქვს დასაწყისი, აქვს დასასრულიც. ეს პრინციპი ვრცელდება იმ მიწიერი დროის ხანგრძლივობაზე, რომელიც ღმერთმა გამოყო რჩეულთა არჩევისთვის. ალფასა და ომეგას შორის 6000 წელი გავა. 30 წელს, 3 აპრილს, იესო ქრისტეს ნებაყოფლობით გამოსყიდვის სიკვდილი ასევე აღნიშნავს ქრისტიანული ალანსის 2000 წლის ალფადროს; 2030 წლის გაზაფხული მთელი ძალით აღნიშნავს თავის ომეგადროს.

მაგრამ ალფა ასევე არის 1844 თავისი ომეგა 1994. და ბოლოს, ალფა არის ჩემთვის და ბოლო არჩეული ჩინოვნიკებისთვის, 1995 თავისი ომეგათ, 2030 წელი.

ლექსი 14: „*ნეტარარიანი ისინი, ვინც იცავენ მის მცნებებს* (და არა ~~დაიბრუნეთ მათი სამოსი~~), *რათა ჰქონდეთ სიცოცხლის ხეზე უფლება და შეხვიდეთ ქალქში კარიბჭით*»

დიდი გასაჭირის “მეორე ფორმა ჩვენს წინაშეა მრავალი სიკვდილის თანხლებით. ამიტომ, გადაუდებელი ხდება იესო ქრისტეს მეშვეობით ღვთისგან მფარველობისა და დახმარების მიღება. როგორც გამოსახულება გვთავაზობს, ცოდვილია უნდა „*შეასრულოს თავისი მცნებები*»; ღვთისა და იესოს, „*ღვთის კრავის*“, რაც ნიშნავს, რომ მან უარი უნდა თქვას ცოდვის ყველ ფორმაზე. ამ ლექსის ფარული თარგმანი, რომელიც დაცულია ჩვენს ამჟამინდელ ბიბლიებში, განპირობებულია რომაული კათოლიციზმით, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ვატიკანი. სხვა ხელნაწერები, უმველესი და, შესაბამისად, უფრო ერთგული, გვთავაზობენ: „*ნეტარარიანი, ვინც იცავენ მის მცნებებს*“. და რადგანაც ცოდვა არის კანონის დარღვევა, გზავნილი დამახინჯებულია და ცვლის აუცილებელ და სასიცოცხლო მორჩილებას ქრისტიანული კუთვნილების უბრალო პრეტენზიით. ვინ სარგებლობს დანაშაულით? მათ, ვინც იბრძვის შაბათს იესო ქრისტეს დიდებულ დაბრუნებამდე. ჭეშმარიტი გზავნილი ასე შეჯამებულია: „*ნეტარარის, ვინც ემორჩილება თავის შემოქმედს*“. ეს შეტყობინება მხოლოდ იმეორებს იმას, რაც მოხსენიებულია გამოცხადების 12:17 და 14:12, კერძოდ: „*ვინც იცავს ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას*“. ესენი არიან იესოს მიერ გაგზავნილი ბოლო გზავნილის

მიმღებები. მიღებულ შედეგს განსჯის თავად იესო ქრისტე და მისი მოთხოვნილება უდრის მოწამებრივ ტანჯვას. შერჩეულთა ჯილდო ძალიან დიდი იქნება; ისინი მიიღებენ უკვდავებას და მარადიულ ცხოვრებაში შევლენ ადვენტისტური ბილიკით, რომელიც სიმბოლოა სიმბოლური „ახალ იერუსალიმის“ „თორმეტი კარიბჭით“.

ლუქსი 15: „გამოდით ძაღლებთან, ჯადოქრებთან, მემკვებთან, მკვლულებთან, კერპთაყვანისმცემლებთან და ყველს, ვისაც უყვარს და სტყუის!“

ვინ არიან ისინი, ვისაც იესო ასე ასახელებს? ეს ფარული ბრალდება ეხება მთელ ქრისტიანულ სარწმუნოებას, რომელიც განდგომილია; კათოლიკური რწმენა, მრავალფორმიანი პროტესტანტული რწმენა, მათ შორის ადვენტისტური სარწმუნოება, რომელიც მის ალანსში შევიდა 1994 წლდან; ადვენტისტური რწმენა ასე უხვად აკურთხა მის მიერ მისი არსებობის დასაწყისში და მით უმეტეს მისი უკანასკნელი წარმომადგენლების მიმართ, რომლებიც აიძულეს დისიდენტობაში. "ძაღლები" არიან წარმართები, მაგრამ ასევე, და უპირველეს ყოვლისა, ისინი, ვინც ამტკიცებენ, რომ მისი ძმები არიან დალატობენ. ეს ტერმინი „ძაღლები“ თანამედროვე დასავლელ ადამიანებისთვის პარადოქსულია ცხოველს ერთგულების სიმბოლოდ, მაგრამ აღმოსავლულებისთვის კი - განდევნის იმიჯი. და აი, იესო მათა და მიაწერ ბუნებას კი და უპირისპირდება და მათ არასაიმედო ცხოველებად თვლის. სხვა ტერმინები ადასტურებს ამ გადაწყვეტილებას. იესო ადასტურებს გამოცხადების 21:8-ში წარმოქმულ სიტყვებს და აქ ტერმინის „ძაღლების“ დამატება გამოხატავს მის პირად განსჯას. სიყვარულის ამ აღლუბული დემონსტრირების შემდეგ, რომელიც მან აჩუქა ადამიანებს, არაფერია იმაზე საშინელო, ვიდრე დალტი მათ მიერ, ვინც ამტკიცებს, რომ მას ეკუთვნის და მის მსხვერპლს.

შემდეგ იესო მათ უწოდებს „ჯადოქრებს“ ცუდ ანგელოზებთან ვაჭრობის გამო, სპირიტუალიზმი, რომელმაც პირველდ შეაცდინა კათოლიკური სარწმუნოება „ღვთისმშობლის“ მოჩვენებით, რაც ბიბლიურად შეუძლებელია. მაგრამ დემონების მიერ მოხდენილი სასწაულები ჰგავს იმას, რასაც ფარაონის „ჯადოქრები“ ახდენდნენ მოსესა და აარონის წინაშე.

უწმინდურების “ მოწოდებით იესო გმობს ზნეობის განთავისუფლებას, მაგრამ განსაკუთრებით არაბუნებრივი რელიგიური ალანსები, რომლებსაც პროტესტანტული ეკლესიები ქმნიან კათოლიკურ სარწმუნოებასთან, რომელიც დაგმოღვთის წინასწარმეტყველების მიერ, როგორც ეშმაკის მსახური. ისინი „ასულუბად“ იმეორებენ თავიანთი „მეძავი დედის დიდი ბაბილონის“ „სიძვას“, რომელიც დაგმოგამოცხადების 17:5-ში.

განდგომილები ასევე არიან „მკვლულები“, რომლებიც მოემზადებიან იესოს რჩეულის მოსაკლვად, თუ ის არ ჩაერევა მათ აღსაკვეთად თავისი დიდებული მოვლის გზით.

ისინი „კერპთაყვანისმცემლები“ არიან, რადგან ის უფრო მეტად აინტერესებს მატერიალურ ცხოვრებას, ვიდრე სულიერ ცხოვრებას. ისინი გულგრილები რჩებიან, როდესაც ღმერთი მათს თავაზობს თავის შუქს, რომელსაც ისინი თავხედურად უარყოფენ მისი ჭეშმარიტი მესინჯერების დემონიზირებით.

და ამ ლექსის დასასრულბლდის აზუსტებს: „დავისაც უყვარს დააკეთებს, ტყუის!“ ამით ის გმობს მათ, ვისი ბუნებაც სიცრუეს არის მიბმული, იმდონემდე, რომ ისინი სრულად უგრძნობი არიან სიმათლს მიმართ. ითქვა გემოვნებაზე და ფერებზე, რომ მათზე საუბარი შეუძლებელია; იგივეა სიმათლს ან სიცრუის სიყვარული. მაგრამ თავისი მარადისობისთვის ღმერთი ირჩევს მხოლოდ თავის ქმნილებებს შორის, რომლებსაც ადამიანის გამრავლება წარმოშობს, ვისაც აქვს ჭეშმარიტების სიყვარული.

ღვთის ხსნის გეგმის საბოლოო შედეგი საშინელია. თანმიმდევრულად განდევნიან ცოდვილებს, მველ ურწმუნოებრულ ალანსს, საზიზღარ რომის პაპის კათოლიკურ რწმენას, კერპთაყვანისმცემელ მართლმადიდებლურ სარწმუნოებას, კალენისტურ პროტესტანტულ რწმენას და ბოლოს, ინსტიტუციონალურ ადვენტიტულ რწმენას, სულის ბოლო მსხვერპლს. ტრადიცია, რომელსაც წინამორბეები ყველ ერთნაირად ემხრობოდნენ.

„ადვენტიტულ“ გზავნილს საბედისწერო შედეგები მოჰყვა, პირველრიგში, ებრაელებისთვის, რომლებმაც უარი თქვეს დან.9:24-დან 27-ში გამოცხადებულ მესიის პირველ მოვლზე. მეორე, იესოს მიერ განდევნილი ქრისტიანები, რომლებიც

ყველ იზიარებს. უახლესი „ადენტის ტის“ გზავნილსადმი ინტერესის ნაკლებობის გამოვლენის დაწაშაულო, რომელიც აცხადებს მის მეორედ მოსვლს. მათი სიმართლსადმი სიყვარულის ნაკლებობა მათთვის საბედისწეროა. 2020 წელს, ეს ძირითადი ოფიციალური რელიგიები იზიარებენ ამ საშინელ გზავნილს, რომელიც იესომ 1843 წელს მიმართა „სარდასის“ ეპოქის პროტესტანტიზმს გამოცხადების 3:1-ში: „ამბობენ, რომ ცოცხალ ხარ და მკვდარი ხარ“.

ლუქსი 16: „მე, იესომ, გამომიგზავნე ჩემი ანგელოზი, რათა დაგიმოწმოთ ეს ეკლესიებში. მე ვარ დავითის ფესვი და თესლო, ნათულო დიღის ვარსკვლავი.“

იესომ თავისი ანგელოზი გაბრიელი გაუგზავნა იოანეს, ხოლო იოანეს მეშვეობით ჩვენ, ბოლო დღეების მის ერთგულ მსახურებს. რადგან მხოლოდ დღეს ეს სრულდ დაშიფრულ გზავნილს გვამღვს საშუალებას გავიგოთ მესიჯები, რომლებიც მან შვიდი ეპოქის ან შვიდი ასამბლეის თავის მსახურებს და მოწაფეებს მიმართავს. იესო ხსნის ეჭვს მის სიმბოლურ გამომახილზე Apo.5: „დავითის ფესვი და შთამომავლობა“. ის დასძენს: "დიღის ნათულო ვარსკვლავი". ეს ვარსკვლავი არის მზე, მაგრამ ის მხოლოდ მას იდენტიფიცირებს, როგორც სიმბოლო. რადგან, უგონოდ, გულწრფელი არსებები, რომლებსაც უყვართ იესო ქრისტე მისი მსხვერპლსთვის, პატივს სცემენ ჩვენს მზეს, წარმართთა მიერ გადმერთებულ ამ ვარსკვლავს. თუ ბევრმა არ იცის ამის შესახებ, სიმრავლე, თუნდაც ამ საკითხში განათლებული, არ არის მზად და არც შეუძლია გაიგოს ამ წარმართული კერპთაყვანისმცემლობის სერიოზულობა. ადამიანმა უნდა დაივიწყოს საკუთარი თავი, დააყენოს ღმერთის ადგილი, რომელიც გრძნობს სულს ხვანაირად იმის გამო, რომ მისი გონება უკვე თითქმის 6000 წელია ადევნებს თვალს ადამიანთა ქმედებებს. იგი განსაზღვრავს თითოეულ მოქმედებას, რასაც ის რეალურად წარმოადგენს; რაც არ არის იმ ადამიანების შემთხვევა, რომელთა ხანმოკლე სიცოცხლე უპირველეს ყოვლისა მიზნად ისახავს მათი სურვილების დაკმაყოფილებას, უპირველეს ყოვლისა, ხორციელი და მიწიერი, მაგრამ ეს ასევე ეხება მათ, ვინც სულიერი და ძალაღონ რელიგიურია და დაბლოკილია მამების პატივისცემის გამო.

თავისთვის გზავნილს დასასრულს სულმა უთხრა „*მას ვინც სძლევს*“: „*და მე მივცემ მას დილს ვარსკვლავს*“. აქ იესო საკუთარ თავს „*დილს ვარსკვლავად*“ წარმოაჩენს. ამრიგად, გამარჯვებულ მიიღებს იესოს და მასთან ერთად სიცოცხლს მთელ სინათლეს, რომელიც მასშია. ამ ტერმინის შეხსენება მიგვანიშნებს ჭეშმარიტი უკანასკნელი „ადგენტი სტების“ სრულ ყურადღებაზე 1 პეტრეს ამ მუხლებზე. 2:19-20-21: „*და ჩვენ უფრო მტკიცედ ვთვლით წინასწარმეტყველურ სიტყვას, რომელსაც თქვენ კარგად უნდა გადაუხადოთ. ყურადღება, როგორც ნათურა, რომელიც ანათებს ბნელადგილს, სანამ დღე არ გათენდება და დილს ვარსკვლავი არ ამოვა თქვენს გულში; უპირველეს ყოვლისა თქვენ იცით, რომ წმინდა წერილს არც ერთი წინასწარმეტყველება არ შეიძლება იყოს პირადი ინტერპრეტაციის ობიექტი, რადგან ადამიანის ნებით კი არ მოხდა წინასწარმეტყველება, არამედ სულიწმიდის აღძრულია, რომ ადამიანებმა ლპარაკობდნენ ღვთისგან.*» უკეთესს ვერ ვიტყვით. ამ სიტყვების მოსმენის შემდეგ რჩეული აქცევს მათ იესოქრისტეს მიერ გათვალისწინებულს აქმეებად.

ლუქსი 17: „*და სულმა და პატარმა ლმა თქვეს: მოდი. და ვინც ისმენს, თქვას: მოდი. და მწყურვალ მოვიდეს; ვისაც უნდა, უსასყიდლოდა იღოს სიცოცხლს წყალო*“.

თავისი მიწიერი მსახურების დაწყებიდან იესომ დაიწყო ეს მოწოდება: „*მოდი*“. მაგრამ „*მწყურვილს*“ გამოსახულების აღებით მან იცის, რომ ვინც არ არის „*მწყურვალ*“, არ მოვა დასალევად. მის მოწოდებას მოისმენენ მხოლოდ ისინი, ვისაც „*სწყურია*“ ეს მარადიული სიცოცხლე, რომელსაც მისი სრულყოფილი სამართლიანობა გვთავაზობს მხოლოდ მისი მაღლით, როგორც მეორე შანსი. მხოლოდ იესომ გადაიხადა ფასი; ამიტომ სთავაზობს მას "*უფასოდ*". არც ერთი კათოლიკური ან ღვთაებრივი „ინდულენცია“ არ იძლევა იმის საშუალებას, რომ ის ფულთ მოიპოვოს. ეს საყოველთაო მოწოდება ამზადებს არჩეულ თანამდებობის პირთა შეკრებას ყველგან ერიდან და ყველგან წარმოშობიდან. მოწოდება „*მოდი*“ ხდება რჩეულთა ამ ჯგუფის გასაღები, რომელსაც შექმნის ბოლო დღეების რწმენის გამოცდა. მაგრამ ისინი განიცდიან დედამიწაზე მიმოფანტულ გამოცდას და მხოლოდ მაშინ გაერთიანდებიან, როცა იესო ქრისტე დაბრუნდება თავისი დიდებით, რათა განდევნოს ისინი ცოდვის ქვეყნიდან.

ლექსი 18: „მე ვაცხადებ ყველს, ვინც ისმენს ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს: თუ ვინმე რამეს დაამატებს მას, ღმერთი დაარტყამს მას ამ წიგნში აღწერილ ჭირებით;“

გამოცხადება არ არის ჩვეულებრივი ბიბლიური წიგნი. ეს არის ბიბლიურ ენაზე ღვთიური კოდირებული ლიტერატურული ნაწარმოები, რომელიც შეიძლება ამოიცნონ მათ, ვინც ეძებს მთელ ბიბლიას თავიდან ბოლომდე. გამონათქვამები ნაცნობი ხდება განმეორებითი კითხვით. ხოლო „ბიბლიური კონკორდანსები“ შესაძლებელს ხდის მსგავსი გამონათქვამების პოვნას. მაგრამ ზუსტად იმის გამო, რომ მისი კოდი ძალაღწევა ზუსტია, მთარგმნელები და გადამწერები გაფრთხილებულნი არიან: „თუ ვინმე რამეს დაამატებს მას, ღმერთი დაარტყამს მას ამ წიგნში აღწერილ ჭირებით“.

ლექსი 19: „და თუ ვინმე რაიმეს წაართმევს ამ წინასწარმეტყველების წიგნის სიტყვებს, ღმერთი წაართმევს მის ნაწილს სიცოცხლის ხიდან და წმინდა ქალქიდან, რომელიც აღწერილია ამ წიგნში.“

იმავვე მიზეზების გამო, ღმერთი ემუქრება ყველს, ვინც „რამეს წაართმევს ამ წინასწარმეტყველების წიგნის სიტყვებს“. ვინც ამ რისკზე მიდის, ასევე გაფრთხილებულია: „ღმერთი მოწყვეტს თავის ნაწილს სიცოცხლის ხიდან და ამ წიგნში აღწერილ წმინდა ქალქიდან“. შესაბამისად, აღნიშნულ ცვლილებებს საშინელო შედეგები მოჰყვება მათთვის, ვინც მათ ჩაიდინა.

თქვენს ყურადღებას ვაქცევ ამ გაკვეთილზე. თუ ამ გაუგებარი კოდირებული წიგნის მოდიფიკაცია და ისჯება იესო ქრისტეს მიერ ამ ორი მკაცრი გზით, რა იქნება მათთვის, ვინც უარყოფს მის სრულად გასაგებ გაშიფრულგზავნილს?

ღმერთს აქვს კარგი მიზეზები, რათა ნათლად წარმოაჩინოს ეს გაფრთხილება, რადგან ეს გამოცხადება, რომლის სიტყვებიც მან აირჩია, იგივე მნიშვნელობა აქვს, როგორც მისი „ათი მცნების“ ტექსტი „თითოეული ამოტვიფრული ქვის ფილებზე“. ახლ, დან.7:25-ში მან იწინასწარმეტყველ, რომ მისი სამეფო „კანონი“ „შეიცვლებოდა“, ისევე როგორც „დროები“. ქმედება, როგორც ვნახეთ, რომის ხელს უფლებამ შეასრულ თანმიმდევრულ დიპერიულმა 321 წელს, შემდეგ პაპმა, 538 წელს. ეს ქმედება, რომელიც მან შეაფასა, როგორც „ამპარტავანი“, და ისჯება სიკვდილთ და ღმერთი მოგვიწოდებს, არ გავამრავლოთ.

წინასწარმეტყველების მიმართ, ამ ტიპის შეცდომის მიმართ, რომელსაც იგი მტკიცედგმობს.

ღვთის საქმე რჩება მის საქმედ, განურჩევლად დროისა, რომელშიც იგი ხორციელდება. მისი წინასწარმეტყველების გაშიფვრა შეუძლებელია მისი ხელმძღვანელობის გარეშე. ეს ნიშნავს, რომ გაშიფრული ნამუშევარი იგივე მნიშვნელობისაა, რაც დაშიფრულია. მაშასადამე, გააცნობიერეთ, რომ ეს ნაწარმოები, სადაც ღმერთის აზრი აშკარად ვლინდება, არის ძალაძან მაღალი „სიწმინდე“. ის წარმოადგენს „იესოს შესახებ“ საბოლოო ჩვენებას, რომელსაც ღმერთი მიმართავს თავის უკანასკნელ დისიდენტს მეშვიდე დღის ადვენტისტ მსახურებს; და ამავდროულად, ჭეშმარიტი შაბათის შაბათის პრაქტიკით, ეს არის 2021 წელს, ბოლო „გამართლებულ სიწმინდე“ დაგეგმილი 1843 წელს დანის 8:14 განკარგულების ძალაში შესვლადან.

ლუქსი 20: „ვინც ამას მოწმობს, ამბობს: დიახ, სასწრაფოდ მოვდივარ. ამინ! მოდი, უფალო იესო!»

რადგან ის შეიცავს ბოლო სიტყვებს, რომლებიც იესო ქრისტემ მიმართა თავის მოწაფეებს, გამოცხადების ეს წიგნი ძალაძან მაღალი სიწმინდეა. მასში ვპოულობთ კანონის ცხრილების ეკვივალენტს, ამოტვიფრული ღვთის თითოდა მიცემული მოსეს. იესო მოწმობს; ვინ გაბედავს ამ ღვთაებრივი მოწმობის წინააღმდეგობას? ყველფერი ნათქვამია, ყველფერი გამოვლინდა, მას მეტი არაფერი აქვს სათქმელად გარდა: " დიახ, მე სწრაფად მოვდივარ". მარტივი „დიახ“, რომელიც მოიცავს მთელ მის ღვთაებრივ პიროვნებას, ნიშნავს, რომ მისი მოახლოება არის გარკვეული, რადგან ის განაახლებს თავის დაპირებას: „სწრაფად მოვალ“; ა „სასწრაფოდ» და თარიღებულ, რომელიც სრულმნიშვნელობას იძენს: 2030 წელს გაზაფხულზე. და ის ადასტურებს თავის განცხადებას „ამინ“-ით; რაც ნიშნავს: „სიმართლეთ“.

ვინ ამბობს: „მოდი, უფალო იესო“? ამ თავის მე-17 მუხლს თანახმად, ისინი არიან „სული და პატარძალი“.

ლუქსი 21: „უფალო იესოს მაძლი ყველ წმიდანთა იყოს!»

გამოცხადების ეს ბოლო ლუქსი ხურავს წიგნს „უფალო იესოს მაძლის“ გამომდახილთ. ეს არის თემა, რომელიც ხშირად ეწინააღმდეგებოდა კანონს ქრისტეანული ასამბლეის დასაწყისში. იმ დროს, მაძლი აღსრულდა კანონის წინააღმდეგ მათ მიერ, ვინც უარი თქვა ქრისტეს შეთავაზებაზე. იუდეველთა

მიერ კანონის მემკვიდრეობა ნიშნავდა, რომ ისინი ღვთაებრივ სამართალს მხოლოდ მისი მეშვეობით ხედავდნენ. იესოს არ სურდა მათი კანონის მორჩილებისგან განდევნა, მაგრამ ის მოვიდა, რათა „**შეესრულებინა**“ ის, რაც მას ცხოველთა მსხვერპლმეწირვა უწინასწარმეტყველეს. ამიტომ თქვა მან მათ: 5:17-ში: „**ნუ გგონიათ, რომ მე მოვედი რჯულის ან წინასწარმეტყველების დასაწვდევად; მე მოვედი არა გასაუქმებლად არა მედშესასრულებლად**“.

ყველზე გასაოცარი ის არის, რომ ქრისტიანები ეწინააღმდეგებიან კანონსა და მადლს. რადგან, როგორც პავლე მოციქული განმარტავს, მადლი მიზნად ისახავს დაეხმაროს ადამიანს კანონის შესრულებამდე, სანამ იესო აცხადებს იოანეს 15:5-ში: „**მე ვარ ვაზი, თქვენ ხართ ტოტები. ვინც ჩემშია და ვისთანაც მე ვცხოვრობ**, ბევრ ნაყოფს გამოიღებს, რადგან უჩემოდ ვერაფერს გააკეთებ“ . რა „გასაკეთებლად“ საუბრობს და რა „ხილია“ ეს? კანონის პატივისცემას, რომელსაც მისი მადლი სულიწმიდით დახმარების წყალობით ხდის.

სასურველი და სასარგებლო იქნებოდა, რომ „**უფალო იესოს მადლო ყოფილიყო**“ და შეეძლო „**ყოველში**“ ემოქმედა; მაგრამ ეს დამახინჯებულ ლექსი მხოლოდ განუხორციელებელ სურვილს გამოხატავს. ყველამ უკვე იმედი გვქონდეს, რომ ძალიან ბევრი იქნება; რაც შეიძლება მეტი; ჩვენი აღტაცებულ ღმერთი, შემოქმედი და მხსნელი იმსახურებს ამას; ის ამის უაღრესად ღირსია. „**ყველს წმინდანის**“ მითითებით ორიგინალი ტექსტი აშორებს ყოველგვარ გაურკვეველობას; უფლოს მადლი, რომელსაც შეუძლია ისარგებლოს მხოლოდ მათთვის, „**ვისაც იგი განწმენდს თავისი ჭეშმარიტებით**“ (იოანე 17:17). ხოლო მათ, ვინც ფიქრობს მარადიული სიცოცხლის მიღწევაზე იესო ქრისტეს მიერ მოთხოვნილ გზის გავლს გზით, შეგახსენებთ, რომ „**გზასა**“ და „**სიცოცხლეს**“ შორის არის არსებითი „**ჭეშმარიტება**“, იოანეს 14:6-ის მიხედვით. არავითარი შეურაცხყოფა აჯანყებულებს, რომლებიც აცხადებენ ამ ლექსის კურთხევაზე, 1843 წლიდან უფლოს მადლი მხოლოდ მათ სარგებლობდა, ვისაც იგი განწმენდს შაბათს წმინდა შაბათის დასვენების აღდგენით. სწორედ ეს ქმედება ასოცირდება მისი „**ჭეშმარიტების**“ სიყვარულის მოწმობასთან, რჩეულს წმინდანებს აქცევს ამ მადლის ღირსად. ამიტომ მადლი არ შეიძლება მიემღვნა „ყველს“. ასე რომ, სიფრთხილთმოვეკიდოთ

ბიბლიის ცუდ, შეცდომაში შემყვან თარგმანებს, რომლებიც საშინელსაბოლოო იმედაცრუებას იწვევს მათთვის, ვინც მათუბედურებას ეყრდნობა!

ამ ნაშრომში წარმოდგენილმა ღვთაებრივმა გამოცხადებამ დაადასტურა დაბადების ამბავში წინასწარმეტყველები გაკვეთილები, რომელთა სასიცოცხლო მნიშვნელობა ჩვენ შევძელით აღნიშვნა. ამ სამუშაოს დასასრულს, როგორც ჩანს, სასარგებლოა ამ ძირითადი გაკვეთილების გახსენება. ეს გამართლებულია და ასევე მიიწოდება აღვნიშნო, რომ ჩვენს თანამედროვე სამყაროში ქრისტიანული სარწმუნოება მასიურად და მახინჯებულ სახითარის წარმოდგენილ რომაულ კათოლიციზმის საკულტო მემკვიდრეობის გამო. ღმერთის მიერ მოთხოვნილ ჭეშმარიტება და რჩამართივ და ლოგიკურ მდგომარეობაში, რომელსაც ესმით იესო ქრისტეს პირველი მოციქულები, მაგრამ ეს ხშირად იგნორირებულ სიმართლევ, თავისი უმცირესობის ხასიათით, რთული ხდება გაუთვითცნობიერებელებისთვის. მართლაც, იესო ქრისტეს უკანასკნელი დღეების წმინდანების და გამოცხადების სულიერი სტრუქტურის იდენტიფიცირებისთვის აუცილებელია დანიელს 8:14-ის დადგენილება. მაგრამ ამ განკარგულების იდენტიფიცირებისთვის აუცილებელია დანიელს მთელი წიგნის შესწავლა და მისი წინასწარმეტყველებების გაშიფვრა. ეს ყველფერი გავიგე, აპოკალიფსი გვიმხელს თავის საიდუმლოებებს. ეს აუცილებელი კვლევები ხსნის იმ სიძნელეს, რომელიც შეგვხვდება, როდესაც ვცდილობთ დავარწმუნოთ ჩვენი დროის ურწმუნო კაცი დასავლეთში და განსაკუთრებითსაფრანგეთში.

იესომ თქვა, რომ ვერავინ მივა მასთან, გარდა მამისა, რომელიც მას წინამძღოლობს და ასევე თქვა მის რჩეულებთან დაკავშირებით, რომ ისინი უნდა დაიბადონ წყლისა და სულისგან. ეს ორი სწავლება ავსებს იმას ნიშნავს, რომ ღმერთმა იცის თავისი რჩეულის სულიერი ბუნება ყველ მის ქმნილებას შორის. შესაბამისად, თითოეული მათგანი რეაგირებს თავისი ბუნების მიხედვით; ასევე მათ, ვისაც ებრაელების მიერ უკვე გამოყენებული შაბათის შესახებ ხელსაყრელი ცრურწმენები აქვთ, დიდი სირთულეს გარეშე მიიღებენ წინასწარმეტყველურ გამოცხადებებს, რომლებიც ცხადყოფს, რომ ის მოითხოვება ღმერთს 1843 წლიდან. პირიქით, ისინი, ვისაც არახელსაყრელი ცრურწმენები აქვთ ამის

შესახებ, უარყოფენ ყველ ბიბლიურ არგუმენტს. ის იპოვის კარგ მიზეზებს უარის გასამართლებლად. ამ პრინციპის გაგება გვიცავს იმედგაცრუებისგან, ვისაც ქრისტეს ჭეშმარიტებას ვაძლევთ. ღვთაებრივი აზროვნების ჭეშმარიტების გამოვლენით, წინასწარმეტყველება მთელ ძალს ანიჭებს „მარადიულ სახარებას“, რომელიც იესოს მოწაფეებმა უნდა „ასწავლონ ერებს სამყაროს აღსასრულს მდე“.

აპოკალიფსის "მხეცები".

მხეცების "გამოსახულებაში".

პირველ აღნიშნავს იმპერიულ რომს, რომელიც გამოსახულია „დრაკონითათი რქითა და შვიდი თავით რომელსაც დაადემები აცვია“, გამოცხ. 12:3; „ნიკოლს იტელუბი“ გამოცხ.2:6-ში; „ეშმაკი“ გამოცხალებაში 2:10.

მეორე ეხება პაპის კათოლიკურ რომს, რომელიც გამოსახულია „ზღვიდან ამომავალი ურჩხულოთ ათი რქით, რომელსაც აქვს დაადემები და შვიდი თავი“ (გამოცხ. 13:1); „სატანის ტახტი“ გამოცხალებაში 2:13; „ქალო იზებელო“ გამოცხ.2:20-ში; „სისხლთ შეღებილი მთვარე“ გამოცხ.6:12-ში; „მეოთხე საყვირის“ „მთვარით განათებული მესამედი“ Rev.8:12; „ზღვა“ გამოცხ.10:2-ში; „წელივით ლურწამი“ გამოცხ.11:1-ში; „დრაკონის“ „კუდი“ გამოცხ.12:4-ში; „გველი“ გამოცხ.12:14-ში; და 13, 16 და 17 ლუქსების „დრაკონი“; „დიდი ბაბილონი“ გამოცხალებაში 14:8 და 17:5.

მესამე მიზნად ისახავს ფრანგულ რევოლუციურ ათეიზმს, რომელიც გამოსახულია „უფსკრულთან ამომავალი ურჩხულოს“ მიერ Rev.11:7; „დიდი გასაჭირი“ გამოცხალებაში 2:22; „მეოთხე საყვირი“ გამოცხ.8:12-ში; „პირი, რომელიც შთანთქავს მდინარეს“, რომელიც განასახიერებს კათოლიკე ხალხს, რევ.12:16. ეს ეხება 11:14-ში მოხსენიებულ „მეორე უბედურების“ პირველ ფორმას. მის მეორე ფორმას შეასრულებს Apo.9:13-ის „მეექვსე საყვირი“, Apo.8:13-ის მიხედვით „მეორე ვაი“, 2021 წლის 7 მარტიდან 2029 წლამდე, სამყაროს რეალური ასპექტით. III ომი დამთავრდა ბირთვული ომით. ადამიანთა გენოციდი, რომელიც ასახულებს დედამიწას (უფსკრული) არის „მეოთხე და მეექვსე საყვირის“ შორის დამყარებული კავშირი. ამ ომის განვითარების დეტალური ვლენდება და ნ.11:40-დან 45-მდე.

მეოთხე „მხეცი“ აღნიშნავს პროტესტანტულ რწმენას და კათოლიკურ რწმენას, მის მოკავშირეს, მიწიერი ისტორიის რწმენის ბოლო გამოცდაში. ის „

ამოდიხ დედა მიწიდან“; გამოცხ.13:11-ში; რაც იმას ნიშნავს, რომ ის თავად არის, გამოსული კათოლიკური სარწმუნოებიდან, რომელიც სიმბოლოა "ზღვით". უმეტესწილად, რეფორმაციის ეპოქამ დაამყარა პროტესტანტული რელიგია, მრავალი ასპექტით, განდგომილთ გამორჩეულ, რაც მოწმობს ჯონ კალვინის ნაწარმოებებში, მეომარი, მკაცრი, სასტიკი და მდევნელი ხასიათის შესახებ. დან.8:14-ის დადგენილების ძალში შესვლით იგი გლობალურად დამო 1843 წლის გაზაფხულადან.

ინსტიტუციონალური ადვენტიტური რწმენა, რომელიც ცოცხლად წარმოიშვა 1843-1844 წლების რწმენის პროტესტანტული გამოცდის შედეგად, დაბრუნდა და დაუბრუნდა პროტესტანტული რწმენის სტატუსს და მის ღვთაებრივ წყევლს 1994 წლის შემოდგომიდან; ეს 1991 წლიდან ამ ნაშრომში გამოცხადებულ ღვთაებრივი წინასწარმეტყველური სინათლის ოფიციალური უარყოფის გამო. ინსტიტუციური ფორმის ეს სულიერი სიკვდილი ნაწინასწარმეტყველებია გამოცხ.3:16-ში: „და გაღებინებ ჩემი პირიდან“.

წინასწარმეტყველებების საბოლოო შესრულება ჩვენს წინაშეა და ყველს რწმენა გამოიცდება. უფალი იესო ქრისტე ყველადამიანში აღიარებს მათ, ვინც მას ეკუთვნის, მათ, ვინც მიესალმება მის სასიცოცხლო გამოცხადებებს, ღვთაებრივი სიყვარულს ნაყოფს, სიხარულით და მაღლიერი ერთგულებით.

უკანასკნელი არჩევანის დროს, რჩეულები გამოირჩევიან იმით, რომ მათ ეცოდინებათ, რატომ დაცემულ დაცემა, ღვთაებრივი გამოცხადება ამგვარად განასხვავებს გადარჩენილსა და დაკარგულს შორის, რომელიც მოციქულთა ეპოქიდან "ეფესოსში", აკოში. 2:5 ღმერთმა თქვა: „მაშ, დაიმახსოვრე, საიდანაც დაცემული ხარ“; და 1843 წელს, "სარდისის" ეპოქაში მან ასევე უთხრა პროტესტანტებს გამოცხ.3:3-ში: "გაიხსენეთ, როგორ მიიღეთ და გაიგეთ; და შეინახე და მოინანიე"; ეს ეხება დაცემულად ადვენტიტებს 1994 წლიდან, რომლებიც შაბათის დამკვირვებლები არიან, მაგრამ იესოს განიღებენ გამოცხადების 3:19-ში ჩაწერილ გზავნილს: „ვსაყვედურობ და ვსაჯებ ყველს, ვინც მიყვარს; ამიტომ იყავით გულმოდგინე და მოინანიეთ“.

ამ წინასწარმეტყველური გამოცხადების მომზადებისას შემოქმედმა ღმერთმა, რომელიც შეხვდა იესო ქრისტეს პიროვნებას, საკუთარ თავს

და ისახა მიზანი, მისცა საშუალება მისცეს თავის რჩეულებს, მკაფიოდ გამოეჩინათ თავიანთი მტრები; საქმე შესრულებულია და ღვთის განზრახვა მიღწეულია. ამრიგად, სულიერად გამდიდრებული, მისი რჩეული ხდება "კრავის საქორწინო ვახშმისთვის მომზადებული პატარძალი". მან „შემოსა იგი თუთრი თუთრეულით, რომელიც არის წმინდანთა მართალ საქმეები“ გამოცხ. 19:7-ში. თქვენ, ვინც წაიკითხეთ ამ ნაწარმოების შინაარსი, თუ გაქვთ შესაძლებლობა და კურთხევა იყოთ მათ შორის, „*მოემზადე შენს ღმერთთან შესახვედრად*“ (ამოსი 4:12), მის სიმათლემში!

მიუხედავად იმისა, რომ დანიელსა და გამოცხადების იდუმალ წინასწარმეტყველებების გაშიფვრა დასრულებულია და ახლ ჩვენთვის ცნობილია ქრისტეს ნამდვილ დაბრუნების დრო, ლუკას 18:8-ში ციტირებულ იესო ქრისტეს ეს შეკითხვა გარკვეულ შემთხვევებზე ეჭვს ტოვებს: „*გეუბნებით თქვენ, სამართლიანობა მათ მიმართ სწრაფად მაგრამ როცა კაცის ძე მოვა, იპოვის თუ არა რწმენას დედამიწაზე?*“. რადგან ჭეშმარიტების ინტელექტუალური ცოდნის სიუხვე ვერ ანაზღაურებს ამ რწმენის ხარისხის სისუსტეს. კაცობრიობა, რომელიც შეხვდება იესო ქრისტეს დაბრუნებას, განვითარდა კლმატში, რომელიც ხელსაყრელი ყველ სახის ძლიერად წახალისებულ ეგოიზმისთვის. ინდივიდუალური წარმატება იქცა ნებისმიერ ფასად მისაღწევ მიზნად, თუნდაც მეზობლს განადგურებით და ეს 70 წელზე მეტი ხნის განმავლობაში მსოფლო მშვიდობის ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში. როდესაც ვიცით, რომ იესო ქრისტეს მიერ შემოთავაზებული სამოთხის ღირებულებები აბსოლუტურ ეწინააღმდეგება ჩვენი დროის ამ ნორმას, მისი შეკითხვა ტრაგიკულად გამართლებული ჩანს, რადგან ის შეიძლება ეხებოდეს ადამიანებს, რომლებსაც სჯეროდათ, რომ იყვნენ "არჩეულები", მაგრამ დარჩება მხოლოდ მათი უბედურება "მოწოდებულთა"; რადგან იესო ვერ იპოვის მათში რწმენის ხარისხს, რომელიც საჭიროა მისი მადლს ღირსი იყოს.

წერილ კლვს, მაგრამ სული აცოცხლებს

ეს ბოლო თავი ასრულებს აპოკალიფსის გამოცხადების გაშიფვრას. მართლაც, მე ახლხან წარმოვადგინე ბიბლიური კოდები, რომლებიც შესაძლებელს ხდის იმ სიმბოლოების იდენტიფიცირებას, რომლებსაც დმერთი იყენებს თავის წინასწარმეტყველებებში, მაგრამ მიუხედავად იმისა, რომ მათი მიზანია გამოავლინოს მისი მოთხოვნა შაბათის დაბრუნების შესახებ 1843-1844 წლებში, სიტყვა შაბათი არ ჩანს. მხოლოდ ერთხელ დანიელს ან გამოცხადების ამ წინასწარმეტყველურ ტექსტებში. ის ყოველთვის არის შემოთავაზებული, მაგრამ არა მკაფიოდ მოხსენიებული. მისი მკაფიოდ დასახელების მიზეზი ის არის, რომ შაბათის პრაქტიკა არის სამოციქულო ქრისტიანული რწმენის ძირითადი ნორმალობა, რადგან ყველს შეუძლია დაინახოს, რომ შაბათის თემა არასოდეს ყოფილ კამათის საგანი ებრაელებსა და პირველ მოციქულებს, მოწაფეებს შორის. იესო ქრისტე. თუმცა, ეშმაკს არ შეუწყვეტია მასზე თავდასხმა, ჯერ ებრაელებს უბიძგებს მის „გაუბილწავად“, შემდეგ კი ქრისტიანებს, სრულად „იგნორირებაში“. ამ შედეგის მისაღწევად, მან შთააგონა ორიგინალური ტექსტების ყალბი თარგმანები, რომლებშიც ის იყონახსენები. ასევე, ღვთაებრივი ჭეშმარიტების ეს წარმოდგენა სრული არ იქნებოდა ამ ოდიოზური ბოროტმოქმედების დაგმობის გარეშე, რომელთა მსხვერპლნი არიან, ჯერ დმერთი იესო ქრისტეში, შემდეგ კი ისინი, ვისაც მისი გამომსყიდველი სიკვდილი შეეძლო მარადიული სიცოცხლე შეეწირა.

მე ვადასტურებ ღვთის წინაშე, რომ არ არსებობს ძველი და ახალი აღთქმის წერილებში, ანუ მთელ ბიბლიაში, არცერთი მუხლი, რომელიც ასწავლს შაბათის სტატუსის შეცვლას მისი ათი მცნებადან

მეოთხედან; უფრო მეტიც, განწმენდილი ღვთის მიერ, ჩვენი მიწიერი სამყაროს შექმნის დასაწყისიდანვე.

დანიელს 8:14-ის ბრძანებულების ძალში შესვლას გამო პროტესტანტული განდგომიდან, 1843 წელს გაზაფხულზე დღემდე, ბიბლიის კითხვა კლავს. მინდა აღვნიშნო, რომ ეს არ არის ბიბლია, რომელიც განზრახ კლავს, არამედ მისი გამოყენება ხდება თარგმანის შეცდომებზე დაყრდნობით, რომლებიც გვხვდება ორიგინალური „ებრაული და ბერძნული“ ტექსტების ნათარგმნ ვერსიებში; მაგრამ უპირველეს ყოვლისა ეს ასევე პრობლემაა ცუდი ინტერპრეტაციების გამო. ღმერთი თავად ადასტურებს ამ საკითხს გამოსახულებებით გამოცხადებაში 9:11: *მათმეფედჰყავდათ უფსკრულს ანგელოზი, სახელად ებრაულ და აბადონი და ბერძნულ და აპოლონი*. აქ მახსენდება ფარული გზავნილი ამ ლექსში: *„აბადონი და აპოლონი“* ნიშნავს *„ებრაულ და ბერძნულ და“*: გამანადგურებელს. *„უფსკრულს ანგელოზი“* ანადგურებს რწმენას გამოხ.11:3-ის ბიბლიური *„ორი მოწმის“* გამოყენებით.

ასევე, 1843 წლდან მოყოლებული, ცრუმორწმუნეებმა ორი შეცდომა და უშვეს ბიბლიის ისტორიულ ჩვენების წაკითხვისას. პირველი არის იესო ქრისტეს დაბადებას უფრო მეტი მნიშვნელობა, ვიდრე მის სიკვდილს და მეორე აძლიერებს ამ შეცდომას, უფრო დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მის აღდგომას, ვიდრე მის სიკვდილს. ეს ორმაგი შეცდომა მოწმობს მათ წინააღმდეგ, რადგან ღვთის სიყვარულს დემონსტრირება თავისი ქმნილებებისადმი, არსებითად, ეყრდნობა მის ნებაყოფლობით გადაწყვეტილებას, გასცეს სიცოცხლე ქრისტეში რჩეულთა გამოსასყიდად. იესოს აღდგომაზე პრიორიტეტის მინიჭება გულისხმობს ღვთის გადარჩენის პროექტის დამახინჯებას, რაც დამნაშავეებს მისგან მოწყვეტისა და მისი წმინდა, სამართლიანი და კარგი ალანსის დარღვევის შედეგებს იწვევს. ქრისტეს გამარჯვება ემყარება სიკვდილს მიღებას, მისი აღდგომა მხოლოდ მისი ღვთაებრივი სრულყოფილების ბედნიერი და სამართლიანი შედეგია.

კოლოსელუბი 2:16-17: *„ამიტომ ნურავინ განსჯით თქვენ ჭამაზე, სასმელზე, დღესასწაულზე,*

ახალთვარეზე ან შაბათზე: ეს იყო მომავალს ჩრდილს, მაგრამ სხეულს ქრისტეშია.»

შაბათის კრაქტიკის შეწყვეტის გასამართლებლად. ორი მიზეზი გამოხატავს ამ არჩევანს. პირველი არის ის, რომ გამოთქმა „შაბათები“ აღნიშნავს „შაბათებს“, რომლებიც გამოწვეულია ღვთის მიერ ლევიან 23-ში დადგენილ ყოველწლიურ რელიგიურ „დესასწაულებათს“. ეს არის მოძრავი „შაბათები“, რომლებიც მოთავსებულია დასაწყისში და ზოგჯერ ბოლოს რელიგიური „დესასწაულების“ დროს. „მათ აღმრავს გამოთქმა: „იმ დღეს არავითარი სერვიული საქმე არ გააკეთე“. მათ არავითარი კავშირი არ აქვთ ყოველგვარეულ „შაბათთან“ გარდა მათი სახელსა „შაბათი“, რაც ნიშნავს „შეწყვეტას, დასვენებას“ და რომელიც პირველ დინება დაბ.2:2-ში: „ღმერთმა დაისვენა“. ასევე უნდა აღინიშნოს, რომ მეოთხე მცნების ებრაულ ტექსტში მოყვანილი სიტყვა „შაბათი“ არ გვხვდება L.Segond თარგმანში, რომელიც მას მხოლოდ „დასვენების დღე“ ან „მეშვიდე დღე“ ნიშნავს. თუმცა, ის იღებს ფესვს დაბ.2:2-ში მოყვანილი ზმნიდან: „დასვენება“ ან „შაბათი“, რომელიც აშკარად არის დასახელებული ბიბლიის JNDarby ვერსიაში.

მეორე მიზეზი ასეთია: პავლემ თქვა „დესასწაულებზე და შაბათებზე“, რომ ისინი არიან „მომავალს ჩრდილები“, ანუ ის, რაც წინასწარმეტყველებს რეალობას, რომელიც იყო ან იქნება. ვივარაუდოთ, რომ „მეშვიდე დღის შაბათი“ ეხება ამ ლექსს, რჩება „მომავალს ჩრდილს“ მეშვიდე ათასწლეულს მოსვლამდე, რომელსაც ის წინასწარმეტყველებს. იესო ქრისტეს სიკვდილმა გამოავლინა „მეშვიდე დღის შაბათის“ მნიშვნელობა, რომელიც წინასწარმეტყველებს ცოდვასა და სიკვდილზე მისი გამარჯვების გამო, ციურ „ათასწელს“, რომლის დროსაც მისი რჩეული განიკითხავენ და ცემული მიწიერი და ციური მკვდრების განსჯას.

ამ ლექსში „დესასწაულები, ახალთვარეები“ და მათი „შაბათები“ დაკავშირებული იყო ძველი აღთქმის ისრაელის ეროვნული ფორმის არსებობასთან. თავისი სიკვდილთა ხალი აღთქმის დაწყებით, იესო ქრისტემ ეს წინასწარმეტყველური რამ უსარგებლო გახადა; ისინი უნდა შეჩერებულიყვნენ და გაქრეს, როგორც „ჩრდილს“, რომელიც ქრება მისი დასრულებული მიწიერი მსახურების რეალობის წინაშე. მიუხედავად იმისა, რომ ყოველგვარეული „შაბათი“

ელს მეშვიდე ათასწლეულის მოსვლას, რათა შეხვდეს წინასწარმეტყველებულ რეალობას და დაკარგოს სარგებლობა.

პავლე ასევე ახსენებს „ჭამას და სვამს“. როგორც ერთგულმა მსახურმა, მან იცის, რომ ღმერთმა ამაზე ისაუბრა ლუვიანთა 11-სა და მეორე რჯულში 14-ში, სადაც ის აწესებს ნებადართულს უფთა საკვებს და აკრძალულ უწმინდურ საკვებს. პავლეს შენიშვნები არ არის გამიზნული ამ დვთაებრივი წეს-ჩვეულებების გამოწვევაზე, არამედ მხოლოდ ადამიანთა მოსაზრებებზე (*რომლებიც არავის...*) გამოთქვა ამ თემაზე, რომელსაც იგი განავითარებს რომაელთა 14 და 1 კორ.8, სადაც მისი აზრები უფრო ნათლად ჩანს. თემა ეხება კერპებს და ცრუ დვთაებებს შეწირულ საკვებს. ის რჩეულს, რომლებიც ქმნიან დვთის სულიერ ისრაელს, შეახსენებს მათ მოვალეობებს მის მიმართ და ამბობს 1 კორ.10:31-ში: „*ჭამთ, სვამთ, თუ სხვა რამეს აკეთებთ, ყველგან ფერი დვთის სადიდებლად გააკეთეთ*“. განადიდებენ ღმერთს ისინი, ვინც უგულბელოფს და სძულს მის გამოცხადებულ განკარგულებებს ამ საკითხებთან დაკავშირებით?

ეს არის იაკობი, იესოს ძმა, რომელიც მოციქულთა სახელთ საუბრობს წინადაცვეთის საკითხზე, საქმეების 15:19-20-21-ში: „*ამიტომ, მე ვფიქრობ, რომ არ უნდა ვწუხდეთ იმ ერებიდან, რომლებიც მიმართავენ ღმერთს, ოღონდ დაწერო მათ, რომ თავი შეიკავონ კერპების სიბინძურესაგან, სიძვისგან, და მხრჩვალსაგან და სისხლისგან; რადგან მოსეს უძველესი თაობიდან მოყოლებული ჰყავს ყველგან ქალქში, ვინც მას ქადაგებს და სინაგოგებში იკითხება ყოველშაბათს*“.

ხშირად გამოიყენება შაბათის მიმართ წარმართი მოქცეულთა თავისუფლების გასამართლებლად, ეს მუხლები, პირიქით, საუკეთესო მტკიცებულებაა მოციქულთა მიერ წახალისებულ და სწავლებულ მისი პრაქტიკისა. მართლაც, ჟაკს მიაჩნია, რომ არ არის სასარგებლო მათთვის წინადაცვეთა და ის აჯამებს ძირითად პრინციპებს, რადგან ღრმა რელიგიური სწავლება წარედგინება მათ, როდესაც ისინი მიდიან „*ყოველშაბათს*“ ებრაულ სინაგოგებში თავიანთა დღილებში.

კიდევ ერთი საბაბი, რომელიც გამოიყენება საკვების სუფთა და უწმინდური კლსიფიკაციის

შეწყვეტის გასამართლებლად: პეტრეს ხილვა მოციქულთა მე-10 საქმეებში. მისი ახსნა განვითარებულია მოციქულთა საქმეებში 11, სადაც ის აიგივებს ხილვის „უწმინდურ ცხოველებს“ წარმართ „კაცებთან“, რომლებიც მოვიდა მას სალოცავად, რომ წასულიყო რომაელ ცენტურიონ „კორნელიუსთან“. ამ ხილვაში ღმერთი ასახავს წარმართთა უწმინდურ ბუნებას, რომლებიც არ ემსახურებიან მას და ემსახურებიან ცრუღვთაებებს. თუმცა, იესო ქრისტეს სიკვდილს და აღდგომას დიდი ცვლილება მოაქვს მათთვის, რადგან მაღლოს კარი მათთვის იხსნება იესო ქრისტეს გამომსყიდველ მსხვერპლს რწმენით. სწორედ ამ ხილვით ასწავლოს ღმერთი პეტრეს ამ ახალს. შესაბამისად, ლუციანთა 11-ში ღვთის მიერ დადგენილ წმინდა და უწმინდური კლსიფიკაცია რჩება და გრძელდება სამყაროს აღსასრულმდე. გარდა იმისა, რომ 1843 წლიდან, დან. 8:14-ის დადგენილებით, ადამიანთა დიეტამ მიიღო ორიგინალური „განწმენდის“ ნორმა, რომელიც დადგენილ და დადგენილ იქნა დაბ. 1:29-ში: „და ღმერთმა თქვა: აჰა, მე მე მივეცი ყოველ თესლს მომტანი მცენარე, რომელიც არის მთელი დედამიწის ზურგზე, და ყოველ ხე, რომელშიც არის ხის ნაყოფი და თესლს მომტანი; ეს იქნება თქვენთვის საჭმელი.“

იესომ სიცოცხლე გაიღო ფიზიკურ და გონებრივ წამებაში, რათა გადაერჩინა თავისი რჩეული. ეჭვი არ შეგეპაროთ სიწმინდის ძალაზე მაღალ დონეზე, რომელსაც ეს ვნებიანი სიკვდილი ითხოვს მის მიერ გადარჩენის სანაცვლოდ. ჭეშმარიტად!

იესო ქრისტეს მიწიერი დრო

2021 წლის 20 მარტის შაბათის მარგალიტი

ჩემი მსახურების დასაწყისიდანვე და რწმუნებულ ვიყავი და ვმღეროდი, რომ „იესო გაზაფხულზე დაიბადა“. 2021 წლის 20 მარტის ამ შაბათს, გაზაფხულის ბუნიობა დადგა 10:37 საათზე, სულიერი შეხვედრის დაწყებისას. შემდეგ სულმა მიმიყვანა მტკიცებულებების მიებაში, რაც მანამდე მხოლოდ რწმენის უბრალო და რწმუნება იყო. ებრაულმა კალენდარმა საშუალება მოგვცა და გვეყენებინა წლის გაზაფხულის ბუნიობის დრო - ჩვენი მაცხოვრის დაბადების ოფიციალურ ქრისტიანულ თარიღამდე, 21 მარტის "შაბათს".

რატომ წელი - 6?

იმიტომ, რომ ჩვენი ოფიციალური დათარიღება იესო ქრისტეს დაბადების შესახებ ორ შეცდომაზე იყო აგებული. მხოლოდ ჩვენი წელთაღრიცხვით VI საუკუნეში პათარამ დიონისე პატარამ დაიწყო კალენდრის შექმნა. ბიბლიური ან ისტორიული დეტალების არარსებობის გამო, მან ეს დაბადება მოათავსა მეფე ჰეროდეს გარდაცვალების თარიღზე, რომელიც მან რომის დარსების 753 წელს მოათავსა. მას შემდეგ ისტორიკოსებმა და დასტურეს მის გამოთვლში 4 წლის შეცდომა; რომელიც ჰეროდეს სიკვდილს რომის დარსებიდან 749 წელს ასახელებს. მაგრამ იესო დაიბადა ჰეროდესა და მათე სიკვდილამდე. 2:16 გვამღვს სიზუსტეს, რომელიც ადგენს იესოს ასაკს "ორი წლის" დროს განრისხებულ მეფე ჰეროდეს მიერ "უდანაშაულო ხოცვა-ჟლეტის" დროს, რადგან ის განიცადა და იგრძნო სიკვდილს მოახლოება, რომელიც მას ძალუფლების სიამოვნებისგან ჩამოშორებდა. დეტალი მნიშვნელოვანია, რადგან ტექსტში მითითებულია, "ორი წელი, რომლის თარიღის მიხედვით მან გულდასმით გამოიკითხა ბრძენკაცები". წინა შეცდომის ოთხ წელწადს დაემატა რომის დარსების 6, ანუ 747 წელი, ბიბლიურად დადგენილია.

წლის გაზაფხულის ბუნიობა - 6

შაბათს, ამ - 6 წელს, ბიბლია გვეუბნება, რომ ანგელოზი წარუდგინა "მწყემსებს, რომლებიც იცავდნენ თავიანთ ფარებს". შაბათი კრძალვს ვაჭრობას, მაგრამ არა ცხოველების შენახვას და მოვლას; იესომ დადასტურა ეს და თქვა: „რომელ თქვენგანს ჰყავს ცხვარი, რომელიც ორმოში ვარდება და შაბათ დღესაც არ მოდის და არ მისცემს მას??“. ამგვარად, ანგელოზის მიერ „კეთილი მწყემსის“ დაბადება, ადამიანთა ცხოვრების მხსნელი და

მეგზური, პირველ რიგში, ადამიანთა მწყემსებს, ცხოველთა ცხვრის მცველებსა და მფარველებს გამოუცხადა. ანგელოზმა განმარტა: „...რაღაან დღეს დავითის ქალქში დაიბადა შენთვის მაცხოვარი, რომელიც არის ქრისტე უფალო“. მაშასადამე, ეს „დღეს“ იყო შაბათის დღე და გამოცხადება გაკეთდა ღამით, იესოს დაბადება მოხდა საღამოს 6 საათზე, შაბათის დასაწყისსა და ანგელოზის მიერ მწყემსებისთვის გამოცხადების ღამის საათს შორის. ახლ ჩვენ უნდა დავადგინოთ ზუსტი დრო, როდესაც ისრაელის დროის აკრიფეთ შესრულდა წლის გაზაფხულის ბუნიობა - 6. მაგრამ ეს ჯერჯერობით შეუძლებელია, რაღაან ამ პერიოდის შესახებ ინფორმაცია არ გვაქვს.

იესოს დაბადება შაბათს ხდის ღვთის გადარჩენის გეგმას ნათელი და სრულიად ლოგიკური. იესომ გამოაცხადა თავი "კაცის ძედი", "შაბათის მოძღვრად". რაღაან შაბათი დროებითია და მისი სარგებლობა გრძელდება მეორედ მოსვლას დღემდე, ამჯერად დღიერი და დიდებულ. იესო ანიჭებს შაბათს მის სრულ მნიშვნელობას, რაღაან ის წინასწარმეტყველებს და რჩენილ მეშვიდე ათასწლეულს, რომელიც მხოლოდ მისი რჩეულებისთვის მოიპოვაცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვებით.

სრულწლოვანებამდე შესვლას აღსანიშნავად, „თორმეტი წლის ასაკში“, იესო სულიერად ერევა რელიგიურ ადამიანებთან, რომლებსაც კითხულობს წმინდა წერილებში გამოცხადებულ მესიასთან დაკავშირებით. სამი დღის განმავლობაში მშობლებთან განცალკევებით, მან დაამოწმა თავისი ღვთაებრივი დამოუკიდებლობა და თავისი მისიის გაცნობიერება მიწიერი ადამიანების სასარგებლოდ.

შემდეგ მოდის მისი აქტიური და ოფიციალური მიწიერი მსახურების დრო. დანიელს 9: 27-ის სწავლებები წარმოგვიდგენს მას „შეთანხმების“ სახით „აკვირა“, რომელიც სიმბოლოა შვიდი წელი 26 შემოდგომიდან 33 შემოდგომას შორის. ამ ორ შემოდგომას შორის ცენტრალურ პოზიციაზეა 30 წლის გაზაფხულო და პასექის დღესასწაული, სადაც, საღამოს 3 საათზე, "აღდგომის კვირის შუა რიცხვებში, ოთხშაბათს. 30 აპრილს იესო ქრისტემ შეწყვიტა ებრაული რიტუალის „მსხვერპლი და შესაწირავი“ და სიცოცხლე შესწირა თავისი ცოდვების გამოსასყიდად. მხოლოდ არჩეულ თანამდებობის პირები. მისი სიკვდილს დღეს იესო 35 წლისა და 13 დღის იყო. ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვებულ მოკვდა, იესოს შეემლო თავისი სული

ღმერთს მიეცა და ეთქვა: „*დასრულებულია*“. მისი გამარჯვება სიკვდილზე მოგვიანებით მისი აღდგომით და დასტურდა. ამგვარად, ის თანახმაა და ასწავლოდა თავის მოციქულებს და მოწაფეებს მანამ, სანამ ისინი უყურებდნენ, სულმოფენობის დღესასწაულს მდე ზეცაში ამაღლდა, საქმეების 1:1-დან 11-მდე მოწმობის მიხედვით. მაგრამ ანგელოზებმა მოამზადეს ამის შესახებ განცხადება მის შესახებ. დიდებული და ბრუნება და ეთქვა: „*გალოლეულო, რატომ დგახართ აქ და ზეცისკენ იყურებით? ეს იესო, რომელიც თქვენგან ამაღლდა ზეცა და დასჯე მოვა, როგორც ზეცაში მიმავალი იხილეთ*“. ორმოცდაშეათე დღის დღესასწაულზე მან დაიწყო ზეციური მსახურება „სულიწმიდის“ შესახებ, რომელიც საშუალებას აძლევს მას იმოქმედოს სამყაროს აღსასრულს მდე, ამავე დროს, დედამიწაზე მიმოფანტული მისი ყოველი რჩეულის სულსკვეთებით. სწორედ მაშინ იწინასწარმეტყველებს მისი სახელი ესა .7:14, 8:8 და მათე 1:23, „*ემანუელ*“, რაც ნიშნავს „ღმერთი ჩვენთან ერთად“, უფრო მეტად იღებს თავის ნამდვილმნიშვნელობას.

ამ დოკუმენტში მოცემული დეტალები წარმოადგენს ჯილდოს, რომელსაც იესო აძლევს თავის რჩეულებს, როგორც მაღლიერების ნიშნად მათი რწმენის გამოვლენისთვის. ასე გვამლევს საშუალებას მისი გარდაცვალების თარიღი გავიგოთ და გავუზიაროთ მას მისი უკანასკნელი დიდებული და ბრუნება, რომელიც მან დაგეგმა 2030 წლის გაზაფხულს პირველ დღეს; ანუ მისი ჯვარცმის გაზაფხული და 2000 წლის შემდეგ 30 აპრილს.

ს ი წ მ ი ნ დ ე და ს ი წ მ ი ნ დ ე

სიწმინდე და განწმენდა განუყოფელი და ხსნიის პირობაა, რომელიც ღმერთმა შესთავაზა იესო ქრისტეში. პავლე ამას იხსენებს ებრ.12:14-ში: „*ესწრაფე მშვიდობას ყველსთან და სიწმინდეს, რომლის გარეშეც ვერავინ იხილვს უფაღს*“.

განწმენდის “ ეს ღვთაებრივი კონცეფცია მშვენივრად უნდა იყოს გაგებულ, რადგან ის ეხება „ყველ ფერს, რაც ღმერთს ეკუთვნის“ და როგორც ყველ მფლობელს, არ შეიძლება მისი განდევნა უშედეგოდ მათთვის, ვინც ამას გაბედავს. ახლ არ არის საჭირო იმ ნივთების იდენტიფიცირება და ჩამოყალიბება, რაც მას ეკუთვნის; სიცოცხლსა და მასში არსებულ ყველ ფრის შემოქმედი, ყველ ფერი მას ეკუთვნის. ამიტომ მას აქვს სიცოცხლსა და სიკვდილს უფლება მის ყველ ცოცხალ არსებაზე. თუმცა, ყველს უტოვებს უფლებას იცხოვროს მასთან ან მოკვდეს მის გარეშე, მისი რჩეული შეუერთდება მას თავის უფაღ და ნებაყოფლობით არჩევანით, სამუდამოდ ეკუთვნოდნენ მას. მასთან ეს შეერიგება რჩეულს თავის საკუთრებად აქცევს. ისინი, ვისაც ის მიესალმება და აღიარებს, შედიან მისი **განწმენდის კონცეფციაში**, რომელიც უკვე ეხებოდა ყველ კანონს, რომელსაც ექვემდებარება სიცოცხლედ და მიწაზე. მაშასადამე, განწმენდა შედგება ღვთის მიერ დადგენილ და, შესაბამისად, დამტკიცებულ ფიზიკური და მორალური კანონებისადმი და მორჩილებაზე. სწორედ ამ ორმა გომიზეზის გამოა, რომ შაბათი და ათი მცნება კონკრეტულდ გამოხატავს ამ ღვთაებრივ განწმენდას, რომლის და რღვევაც მოითხოვს მესია იესოს სიკვდილს.

განწმენდის ეს კონცეფცია იმდენად ფუნდამენტურია, რომ ღმერთმა მიზანშეწონილდ მიიჩნია განემარტა იგი ბიბლიის დასაწყისიდან და ბ.2:3-ში, მეშვიდე დღის განწმენდით. ამიტომ გასაკვირი არ არის, რომ ეს რიცხვი შვიდი ხდება მისი „სამეფო ბეჭედი“ მთელ ბიბლიაში და უფრო კონკრეტულდ გამოცხადებაში 7:2: „*და დავინახე ხე ხვა ანგელოზი, რომელიც ამოდიოდა მზისკენ და რომელსაც ეჭირა ბეჭედი. ცოცხალ ღმერთის; მან დიდი ხმით შესძახა ოთხ ანგელოზს, რომლებსაც მიეცათ მიწისა და ზღვის ზიანის მიყენება და უთხრა: მათ, ვისაც ყურები აქვს ღვთის და ხვეწილ სულის წინა დადების მოსასმენად, შენიშნავს, რომ ეს „ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი“ მოხსენიებულა გამოცხადების ამ თავში „7“.*

ამ პასეჟისა და შაბათის დღეს, 2021 წლის 3 აპრილს, ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს გარდაცვალების წლისთავზე, ღვთის სულმა ჩემი ფიქრები მიმართა მოსეს ებრაულსაკურთხეველსა და მეფე სოლომონის მიერ იერუსალიმში აშენებულ ტაძარს. მე იქ აღვნიშნე დეტალო, რომელიც მტკიცედ ადასტურებს იმ ინტერპრეტაციას, რომელიც ამ საკურთხეველს მივუცვი; კერძოდ, წინასწარმეტყველური როლი ღვთის მიერ გამოსყიდულ რჩეულებისთვის მომზადებულ დიდი გადარჩენის პროექტისა.

1948 წლადან, ებრაელებმა კვლავ დაიბრუნეს ღვთაებრივი წყევლ იმის გამო, რომ უარი თქვეს იესო ქრისტეს ღვთის მიერ გამოგზავნილ „მესიად“ აღიარებაზე, ებრაელებმა დაიბრუნეს თავიანთი ეროვნული მიწა. მას შემდეგ მათ ერთი იდეა, ერთი აზრი აწუხებდათ: იერუსალიმის ტაძრის აღდგენა. ვაიმათ, ეს არასოდეს მოხდება, რადგან ღმერთს აქვს ამის თავიდან აცილების კარგი მიზეზი; მისი როლი დასრულდა იესო ქრისტეს სიკვდილთა და აღდგომით. ტაძრის სიწმინდე მთელს რუხოფილ და ყოველგვარი ლქების გარეშე „მესიას“ სულში ჰპოვა, მის ხორცსა და სულში. იესომ გამოავლინა ეს გაკვეთილი, როდესაც თქვა იოანეს 2:14-ში, როცა ლპარაკობდა თავის სხეულზე: „და ანგრე ეს ტაძარი და სამ დღეში აღვადგენ მას“.

ტაძრის სარგებლობის დასასრულს ღმერთმა რამდენიმე გზით ადასტურა. პირველი, მან გაანადგურა ის 70 წელს ტიტუსის რომაულმა ჯარებმა, როგორც ეს იყო ნაწინასწარმეტყველები დანიელს 9:26-ში. შემდეგ, ებრაელების განდევნის შემდეგ, ტაძრის ადგილი ისლამის რელიგიას გადასცა, რომელიც იქ ორი მეჩეთი ააგო; უძველესი "ალაქსა" და კლდის გუმბათი. ამიტომ, ისრაელს არ აქვს ღვთისგან არც შესაძლებლობა და არც უფლებამოსილება აღადგინოს თავისი ტაძარი. რადგან ეს რეკონსტრუქცია ამახინჯებდა მის წინასწარმეტყველებულხსნა პროექტს.

იერუსალიმის ტაძრის მოქმედების დრო ამოტვიფრულია მისი აგების სახით. მაგრამ უფრო ნათლად რომ დავინახოთ, უკვე უნდა გამოვიკვლიოთ სიწმინდის მატარებელი ამ რელიგიური შენობის გამოვლენილი დეტალები. აღვნიშნავთ, რომ ტაძარი უნდა აეშენებინა მეფე დავითმა, რომელიც გამოთქვა სურვილი და მისასალმებლად იერუსალიმი

აირჩია; ღმერთი დათანხმდა. ამისათვის მან გააღმაწა და გაამაგრა ეს უძველესი ქალქი, რომელსაც აბრაამის დროიდან „იებუსი“ ერქვა. ასე გავიდა დავითსა და „დავითის ძეს“ შორის „მესია“, „ათასი წელი“. მაგრამ ღმერთმა მას ამის საშუალება არ მისცა და მიზეზი გამოუცხადა; ის გახდა სისხლიანი კაცი, როცა მოკლ თავისი ერთგული მსახური „ურია ხეთელი“, რათა წაეყვანა ცოლი „ბათშება“, რომელიც მოგვიანებით მეფე სოლომონის დედა გახდა. ამგვარად, დავითმა აიღო თავისი დანაშაულის საფასური, და ისაჯა ბათშებასგან დაბადებული პირველი ვაჟის სიკვდილთ, შემდეგ, ღვთის ბრძანების გარეშე შეასრულ თავისი ხალხის რაოდენობა, და ისაჯა და ღმერთმა შესთავაზა მას სასჯელი აერჩია. სამი არჩევანი. 2 სამ.24:15-ის მიხედვით, მან აირჩია სიკვდილიანობის ეპიდემიური ჭირი, რომელმაც სამ დღეში 70 000 მსხვერპლი მოკლ.

1 მეფეთა 6-ში ვხვდებით სოლომონის მიერ აგებული ტაძრის აღწერას. მან მას უწოდა "იაჰვეჰის სახლი". ეს ტერმინი „სახლი“ გულისხმობს ოჯახის გაერთიანების ადგილს. აშენებული სახლი წინასწარმეტყველებს გამომსყიდველ შემოქმედი ღმერთის ოჯახს. იგი შედგება ორი მომიჯნავე ელემენტისგან: საკურთხეველი და ტაძარი.

დედამიწაზე ტარდება რელიგიური რიტუალები, რომლებიც ტარდება ადამიანისთვის უფლებამოსილ ზონაში. სოლომონი მას უწოდებს: ტაძარს. როგორც უწმიდესი ადგილს გაგრძელებას, რომელსაც იგი უწოდებს საკურთხეველს და საიდანაც მხოლოდ ფარდითაა გამოყოფილი, ტაძრის ოთახი ორმოცი წყრთაა, ანუ ორჯერ დიდი ვიდრე საკურთხეველი. ამრიგად, ტაძარი მოიცავს მთელ სახლს 2/3-ს.

მიუხედავად იმისა, რომ მოგვიანებით აშენდა მოსეს დროს, ებრაული შეთანხმება მთლიანად ექვემდებარება ღმერთსა და აბრაამს შორის დადებულ შეთანხმების ქოლგის ქვეშ ადამის შემდეგ მესამე ათასწლეულს დასაწყისში. „მესია წარუდგენს თავს ებრაელ ხალხს მეხუთე ათასწლეულს დასაწყისში, 2000 წლს შემდეგ. თუმცა, ღმერთის მიერ გამოყოფილი დრო დედამიწაზე მისი არჩევისთვის არის 6000 წელი. ამრიგად, ჩვენ ვპოულობთ დროის პროპორციას YaHWéH სახლს 2/3 + 1/3. და ამ შედარებაში, აბრაამის შეთანხმების 2/3 შეესაბამება იაჰვეჰს სახლს 2/3-ს, რომელიც მთავრდება გამყოფ ფარზე. ეს ფარდა თამაშობს

მთავარ როლს, რადგან ის აღნიშნავს გადასვლას მიწიერიდან ციურზე; ეს იმის ცოდნა, რომ ეს ცვლილება მიწიერი ტაძრის წინასწარმეტყველური როლს დასრულებას ნიშნავს. ეს ცნებები გამყოფ ფარდას აძლევს ცოდვის მნიშვნელობას, რომელიც აშორებს სრულყოფილ ციურ ღმერთს არასრულყოფილ და ცოდვილ მიწიერი ადამიანისგან ადამისა და ევას შემდეგ. განცალკევებულ ფარდას აქვს ორმაგი ხასიათი, რადგან ის უნდა შეესაბამებოდეს ზეციურ სრულყოფილებას და მიწიერ არასრულყოფილებას ორი დაკავშირებულ ნაწილს. სწორედ მაშინ ჩნდება მესიის როლი, რადგან ის შესანიშნავად განასახიერებს ამ მახასიათებელს. თავისი ღვთაებრივი სრულყოფილებით, იესო ქრისტე გახდა ცოდვა, როცა თავის რჩეულებს თავის ადგილზე ატარებდა, რათა გამოისყიდა ისინი და გადაეხადა სასიკვდილო ფასი.

ეს ანალოზი გვაიმულებს და ვინახოთ საკურთხეველი დიდი სულიერი ფაზების წინასწარმეტყველური თანმიმდევრობის გამოსახულება, რომელიც აღინიშნება ყოველ 2000 წელწადში: ადამის მიერ შეწირული პირველი მსხვერპლი - აბრაამის მიერ შეწირული მსხვერპლი მორიას მთაზე, მომავალი გოლგოთა - ქრისტეს მსხვერპლზე წირვა ძირში. გოლგოთას მთაზე - ბოლო რჩეულთა მსხვერპლზე წირვა, რომელიც აღკვეთილია მაცხოვრის იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნებით მიქაელში.

ღმერთისთვის, ვისთვისაც 2 პეტრე 3:8-ის თანახმად, „ერთი დღე არის ათასი წელიწადი და ათასი წელიწადი, როგორც ერთი დღე“ (იხ. აგრეთვე ფსალმუნი 90:4), მიწიერი პროგრამა აგებულია ხატზე. კვირაში ზედიზედ: 2 დღე + 2 დღე + 2 დღე. და ამ თანმიმდევრობის უკან მარადიული "მეშვიდე დღე" იხსნება.

წმინდა სახლს ორი ოთახის შიგთავსი უაღრესად თვალსაჩინოა.

საკურთხევლო ან უწმინდესი ადგილი

ორი ქვერუბიმი გაშლილი ფრთებით

საკურთხევლოს, რომელსაც უწმინდესი ადგილი ჰქვია, ზომებია 20 წყრთა სიგრძისა და 20 წყრთა სიგანისა. იდეალური მოედანია. მისი სიმაღლეც 20 წყრთაა; რაც მას კუბად აქცევს; სრულყოფილების

სამმაგი გამოსახულება ($= 3 : L = 1 = H$); ეს არის აღწერილობა „ახალი იერუსალიმის, რომელიც ჩამოდის ზეციდან ღვთისგან“ Rev.20-ში. ეს უწმინდესი ადგილი ღმერთმა აუკრძალა და მიანს სიკვდილთ დასჯის ქვეშ. მიზეზი მარტივი და ლოგიკურია; ეს ადგილი მხოლოდ ღმერთს მიესალმება, რადგან ის განასახიერებს სამოთხეს და ასახავს ღმერთის ზეციურ ხასიათს. მის ფიქრებში არის მისი გადარჩენის გეგმა, რომელიც ყველს სიმბოლური ელემენტი, რომელიც ამ საკურთხეველშია დაყენებულ, თავის როლს ასრულებს. რეალობა ღმერთშია ზეციურ განზომილებაში და დედამიწაზე იგი ამ რეალობის ილუსტრაციას იძლევა სიმბოლოების საშუალებით. ამგვარად, მივედი 2021 წლის პასექის ამ კონკრეტულ აღმოჩენასთან. 1 მეფეთა 6:23—27-ში ვკითხულობთ: „საწმიდა რში გააკეთა ორი ქერუბიმი ველური ზეთისხილის ხისგან, ათი წყრთა სიმაღლესა. ერთი ქერუბიმის ორი ფრთა და ნთითოეულს ხუთი წყრთა ჰქონდა, რომელიც ათი წყრთა იყო მისი ერთი ფრთის წვერიდან მეორის წვერამდე. მეორე ქერუბიმიც ათი წყრთა იყო. ზომა და ფორმა ორივე ქერუბიმის ერთნაირი იყო. ორი ქერუბიმის თითოეული სიმაღლე ათი წყრთა იყო. სოლომონმა ქერუბიმები სახლოს შუაგულში, შიგნით მოათავსა. მათი ფრთები გაშლდნო იყო: პირველს ფრთა ერთ კედელს ეხებოდა, მეორის ფრთა კი მეორე კედელს; და მათი სხვა ფრთები ბოლოს სახლოს შუაგულში შეხვდნენ.

ეს ქერუბიმები არ არსებობდნენ მოსეს კარავში, მაგრამ მათი სოლომონის ტაძარში განთავსებით ღმერთი ანათებს ამ უწმინდესი ადგილს მნიშვნელობას. მისი სიგანის მიმართულებით, ნაჭერი გადაკვეთილია ორი ქერუბიმის ორი წყვილი ფრთებით, რითაც მას ამლევს ციურ სტანდარტს, ფაქტობრივად მიუწვდომელად მიანს, რომელიც მხოლოდ დედამიწაზე ცხოვრობს. მე ვისარგებლებ შემთხვევით, რათა დაგმო და აღვადგინო ჭეშმარიტება ამ ქერუბიმებთან დაკავშირებით, რომლებსაც წარმართული მისტიური დღორიუმივით ცნობილმა მხატვრებმა, როგორც „მიქელანჯელო“ აჩვენეს ფრთოსანი ჩვილების იერსახე, რომლებიც უკრავენ ინსტრუმენტებზე ან ისრებს მშვილდს. სამოთხეში ჩვილები არ არიან. ხოლო ღმერთისთვის, ფსალმ.51:5 ან 7-ის მიხედვით: „აჰა, მე დავიბა დე ურჯულოებაში და დედა ჩემმა და ორსულს ცოდვაში“ და რომ.3:23: „ვინაიდან ყველმ შეესცოდა და

მოკლებულია დიდებას. ღმერთის “, არ არსებობს უდანაშაულო ან სუფთა ჩვილი, რადგან ადამიანი მოყოლებული ადამიანი მემკვიდრეობით ცოდვილი დაიბადა. ზეციური ანგელოზები ყველას ხალაზრდებად შეიქმნა, როგორც ადამიანები და მიწაზე. ისინი არბერდება და სამუდამო დივივი რჩებიან. სიბერე არის უნიკალური მიწიერი მახასიათებელი, ცოდვისა და სიკვდილის შედეგი, მისი საბოლოო ხელახალი, რომ .6:23-ის მიხედვით.

წმინდა ალანსის კიდობანი

1 მეფეები 8:9: „კიდობანში მხოლოდ ორი ქვის ფიცარი იყო, რომლებიც მოსემ იქჰორებში დადო, როცა უფალმა შეთანხმება დადო ისრაელის ძეებთან, როცა ისინი ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოდიოდნენ“.

ამიტომ, საკურთხეველში ან უწმინდეს ადგილს არის ორი უზარმაზარი ქერუბიმი გაშლილი ფრთებით, რომლებიც სიმბოლოა აქტიური ციური ხასიათისა, მაგრამ ასევე და უპირველეს ყოვლისა, ალთქმის კიდობანი, რომელიც მოთავსებულია ოთახის ცენტრში ორ დიდ ქერუბიმს შორის. რადგან სწორედ მის შესაფარად შენდება სახლი. იმ თანმიმდევრობით, რომლთაც ღმერთი წარუდგენს მოსეს რელიგიურ საქმეებს, რომლებიც მას მოუწევს შეასრულოს, პირველრიგში გვხვდება ალთქმის კიდობანი. მაგრამ ეს კონტეინერი ნაკლებად ძვირფასია, ვიდრე მისი შიგთავსი: ორი ქვის მაგიდა, რომლებზეც ღმერთმა თავისი თითო ამოტვიფრა ათი მცნების ულტრაწმინდა კანონი. ეს არის მისი აზროვნების, მისი ნორმის, მისი უცვლელ ხასიათის ანარეკლი. ცალკე კვლევაში (2018-2030, ადვენტისტების საბოლოო მოლოდინი), მე უკვე ვაჩვენე მისი წინასწარმეტყველური ხასიათი ქრისტიანულ ეპოქისთვის. საკურთხეველში ვკითხულობთ ღვთის საიდუმლო აზრებს. იქ ჩვენ ვპოულობთ ელემენტებს, რომლებიც ხელს უწყობს და შესაძლებელს ხდის მასთან ზიარებას. საკმარისია იმის თქმა, რომ ცოდვილი, რომელიც რჩება თავისი ათი მცნების განზრახ დამრღვევად, იტყუებს საკუთარ თავს, თუ სჯერა, რომ შეუძლია მოითხოვოს თავისი ხსნა. ურთიერთობა ემყარება მხოლოდ ამ უწმინდეს ადგილს არსებულ სიმბოლურ რეალობებს რწმენაზე. ათ მცნებაში ღმერთი აჯამებს მის ხატად ჩამოყალიბებულ ადამიანთა ცხოვრების სტანდარტს; რაც იმას ნიშნავს, რომ თავად ღმერთი პატივს სცემს და ასრულებს მის მცნებებს. ადამიანისათვის

მიცემულ სიცოცხლე ამ მცნებების პატივისცემას ეფუძნება. და მათი დანაშაული იწვევს ცოდვას, რომელიც ის ჯება დანაშავე მხარის სიკვდილთ. და მას შემდეგ, რაც ადამი და ევა, ურჩობამ მთელ კაცობრიობა მოაქცია ამ მოკვდავ მდგომარეობაში. ამიტომ სიკვდილი ადამიანებზე დაეცა, როგორც დაავადება უმკურნალო.

მოწყალუბის სავარძელი

საკურთხეველში, მოწყალუბის ადგილს ზემოთ, საკურთხეველს სიმბოლური გამოსახულება, რომელზედაც ღვთის კრავი უნდა იყოს დადებული, კიდევ ორი პატარა ანგელოზი უყურებს სამსხვერპლს და მათი ფრთები ხვდება შუაში. ამ გამოსახულებაში ღმერთი აჩვენებს ინტერესს, რომელსაც ერთგული ანგელოზები ავლენენ ხსნის გეგმის მიმართ, რომელიც ეყრდნობა იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სიკვდილს. რადგან იესო ზეციდან ჩამოვიდა, რათა ადამიანის ჩვილს სახე მიეღო. ვინც გოლგოთას ჯვარზე სიცოცხლე გაწირა, ჯერ მათი ზეციური მეგობარი „მიქაელ“ იყო, ანგელოზთა უფროსი და შემოქმედი სული ღმერთის ხილული ციური გამოხატულება და ანგელოზები სამართლიანად თვლიან თავს მისი არჩეულუბის „თანამომსახურებად“.

უწმინდეს ადგილს კიდობანი, რომელიც დაფარულია მოწყალუბის სავარძლით, მოთავსებულია ორი დიდი და ყველზე პატარა ქერუბიმის ფრთების ქვეშ. ამ გამოსახულებაში ჩვენ ვხვდებით ამ მუხლს ილუსტრაციას მალ4:2-დან: „თქვენთვის კი, ვისაც ჩემი სახელს გეშინიათ, **სიმართლის მზე ამოვა და განკურნება იქნება მისი ფრთების ქვეშ**; გამოხვალო და ხტუნთები, როგორც ხბოები თავლში“. მოწყალუბის საყდარი, სიმბოლო, რომელიც ასახავს ჯვარს, რომელზედაც ჯვარს აცვეს იესო, ნამდვილდ მოაქვს განკურნება ცოდვის მომაკვდინებელ დაავადების წინააღმდეგ. იესო მოკვდა ცოდვისაგან გადასარჩენად და აღდა, რათა თავისი რჩეული ეხსნა მოუნანიებელ და მემბოხე ცოდვილების ბოროტი ხელებისგან. კიდობანში მოცემული კანონის და რღვევამ სიკვდილი მოუტანა დედამიწაზე არსებულ ყველს ადამიანურ ქმნილებას. ხოლო ქრისტეში ღვთის მიერ არჩეულ რჩეულთათვის, მხოლოდ მათთვის, კიდობნის ზემოთ მოთავსებულმა რჯულმა, რომელიც შეიცავს კანონს, მოიტანა მარადიული სიცოცხლის ტრიუმფი, რომელშიც ისინი შევლენ პირველ

ადღომის ჟამს; რომ იესო ქრისტეს მიერ ამ საწყალზე დაღვრილ სისხლთ გამოყიდულ წმინდანებს. სიკვდილსგან მათი განკურნება მაშინ იქნება სრული. მალ:4:2-ის მიხედვით, ქერუბიმები არის ზეციური სული ღმერთის გამოსახულება, რომელსაც გამოცხადება 4 აღნიშნავს „*ოთხი ცოცხალი არსების*“ სიმბოლოთი. იმიტომ, რომ მოწყალეების საჯდომზე მიმაგრებულ სამკურნალო კარგად არის მოთავსებული ორი დიდი ქერუბიმის ორი ცენტრალური ფრთის ქვეშ.

ისევე, როგორც ყოველწლიურ ებრაულ რიტუალში „გამოყიდვის დღის“ დროს, თხის ცხოველურ სისხლს ასხამდნენ წინ და საწყალზე, აღმოსავლეთისკენ, საჭირო იყო იესო ქრისტეს სისხლი მასაც მოედინებოდა. იმავე მოწყალეების სავარძელზე. ამ მიზნით ღმერთმა არ მოუწოდა ადამიანთა მღვდლს მსახურებას. მან ყველფერი წინასწარ დაგეგმა და მოაწყო, რომ კიდობანი და წმიდანის იერემია წინასწარმეტყველოს დროს წმინდა ადგილდან და წმინდა ადგილდან გოლგოთის მთის ძირში, კლდოვანი მიწის ქვეშ მდებარე გამოქვაბულში გადაიტანეს. ექვსი მეტრის სიღრმეზე, მხოლოდ 50 სმ კუბური ღრუს ქვემოთ, კლდეში გათხრილი ზედაპირზე, რომელშიც რომაელმა ჯარისკაცებმა აღმართეს ჯვარი, რომელზეც იესო ჯვარს აცვეს. ბიბლიაში მოხსენიებულ მიწისძვრის შედეგად შექმნილ გრძელ და ღრმა დეფექტის მეშვეობით, მისი სისხლი ფაქტიურად მოედინებოდა საწყალობის მარცხენა მხარეს, ანუ ჯვარცმულ ქრისტეს მარჯვენა მხარეს. ამგვარად, უმიზეზოდ არ მოწმობს ამას მათ:27:51: „*და აჰა, ტაძრის ფარდა ორად იყო გახლეჩილი, შემოდან ქვევით, მიწა შეირყა, კლდეები და იშალა ...*“. 1982 წელს მეცნიერულმა გამოკვლევამ აჩვენა, რომ რონ უაიტის მიერ შეგროვებული გამხმარი სისხლი არანორმალურად შედგებოდა 23 X ქრომოსომისგან და ერთი Y ქრომოსომისაგან. რაც მისი სახისა და სხეულის გამოსახულება ნეგატიურად ჩანს. ამრიგად, კიდობანში მყოფმა დარღვევულმა კანონმა მიიღო სრული ანაზღაურება სამსხვერპლოზე ჩვენი მაცხოვრის იესო ქრისტეს ჭეშმარიტად სუფთა სისხლთ. რადგან რონ უაიტისთვის ამ ნივთების გაცხადებისას ღმერთს არ სურდა ადამიანის ცნობის მოყვარეობის დაკმაყოფილება, არამედ სურდა გაემლერებინა მომღვრება იესო ქრისტეში მისი ღვთაებრიობის განწმენდის შესახებ. იმის გამო, რომ სხვა ადამიანებისგან განსხვავებული სისხლი

აქვს, ის იმლუვა საფუძველს ვირწმუნოთ მისი სრულყოფილი და სუფთა ბუნების, ყოველგვარი ცოდვისგან თავისუფალი. ამგვარად, ის ადასტურებს, რომ მოვიდა განსახიერება ახალ ან „უკანასკნელ ადა მის“; როგორც პავლე ამბობს 1 კორ.15:45-ში, რადგან მიუხედავად იმისა, რომ ნახეს, მოისმინა და მოკვდა ჩვენს მსგავს ხორციელს ხელში, არ იყო გენეტიკური კავშირი. ადამიანის სახეობასთან. მისი გადარჩენის პროექტის შესრულებისას დეტალებისადმი ასეთი ყურადღება ცხადყოფს იმ მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს თავისი სწავლების სიმბოლოებს. და ჩვენ უკეთ გვესმის, რატომ და ისაჯა მოსე ამ ღვთაებრივი გადარჩენის პროექტის და მახინჯების გამო და ორჯერ დაარტყა ხორების კლდეს. მეორედ, ღვთის ბრძანებისამებრ, მხოლოდ წყლის მისაღებად მოუწია მასთან საუბარი.

მოსეს კვერთხი, მანანა, მოსეს გრაგნილი

რიცხ.17:10: „*უთხრა უფალმა მოსეს: და აბრუნე აარონის კვერთხი მოწმობის წინ, რათა ინახებოდეს აჯანყების შვილების ნიშნად, რათა ბოლო მოუღო მათ დრტვინვას ჩემს წინაშე და ისინიც მოწმობენ. არ მოკვდეს წერტილი*“.

გამოსვლ .16:33-34: „*და უთხრა მოსემ აარონს: აიღე ჭურჭელი, ჩადე მანანა თსავსე ომერი და დადე უფლოს წინაშე, რათა შეინახოს შენი შთამომავლებისთვის. იაჰვეს მიერ მოსესადმი მიცემული ბრძანების თანახმად აარონმა ის ჩვენებამდე დააყენა, რათა შენა რჩუნებულყო*“.

კან. 31:26: „*აიღე კანონის ეს წიგნი და დადე უფლოს, შენი ღმერთის აღთქმის კიდობნის გვერდით და იქ იქნება შენს წინააღმდეგ მოწმად*“.

ამ მუხლებიდან გამომდინარე, მივუტევოთ პავლე მოციქულს მისი შეცდომა, რომელმაც აიძულა ეს ელემენტები მოათავსა კიდობანში და არა მის გვერდითან მის წინ, ებრ. 9:3-4: „*მეორე ფარდის უკან იყო ნაწილი. კარვისა, რომელსაც წმიდათა წმიდა ეწოდება, შეიცავს ოქროს სამსხვერპლო საკმეველს და აღთქმის კიდობანი, მთლიანად ოქროთი და ფარული. კიდობნის წინ—იდეა ოქროს ჭურჭელი, რომელშიც შედიოდა მანანა, აარონის კვერთხი, რომელიც კვირტიითიყო გაშლილი, და აღთქმის მაგიდები. ასევე, საკმევლს სამსხვერპლო არ იყო საკურთხეველში, არამედ ტაძრის მხარეს, ფარდის წინ. მაგრამ კიდობნის გვერდით მოათავსებულ ელემენტები იქ იყო, რათა მოწმობდნენ ღვთის მიერ აღსრულებულ*

სასწაულებს მისი ებრაელი ხალხისთვის, რომელიც გახდა ისრაელი, თავისუფალი და პასუხისმგებელი ერი.

კიდობნის გვერდით მოსესა და აარონის კვერთხი ითხოვს ნდობას ღვთის ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველების მიმართ. რჯულს 8:3-ის თანახმად, მანანა შეახსენებს რჩეულებს იესოს წინაშე, რომ „ა და მიანი მარტო პურით და წყლთკი არ იცოცხლებს, არამედ ყოველ სიტყვით, რომელიც გამოდის იაკვებს პირიდან“. და ეს სიტყვა იქაც არის წარმოდგენილი მოსეს მიერ დაწერილი გრაგნილის სახით, ღვთის კარნახით. კიდობნის ზემოთ, მოწყალეების საკურთხეველ გვასწავლს, რომ იესო ქრისტეს სიცოცხლს ნებაყოფლობითი მსხვერპლსადმი რწმენის გარეშე ღმერთთან კავშირი შეუძლებელია. ეს ყველფერი წარმოადგენს იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილად მიანის სისხლზე დაყრდნობულ ახალ შეთანხმების თეოლოგიურ საფუძველს. და ძალიან ლოგიკურია, იმ დღეს, როდესაც მასში მიღწეული და განხორციელებული იქნა ღვთის პროექტი, სიმბოლოების როლი და ფესტივალი „იომ კიპური“ ანუ „გამოსყიდვის დღე“, რომელიც ამას წინასწარმეტყველებდა, მოძველდა და უსარგებლო გახდა. რეალობის წინაშე ჩრდილები ქრებოდა. ამიტომ ტაძარი, რომელშიც წინასწარმეტყველურ წეს-ჩვეულებებს ატარებდნენ, უნდა გაქრეს და აღარ გამოჩენილიყო. როგორც იესომ ასწავლს, ღვთის თაყვანისმცემელმა უნდა სცეს თაყვანი მას „სულთა და ჭეშმარიტებით“, „თავისუფალი წვდომა“ მის ზეციურ სულთან იესო ქრისტეს შუამავლობით. და ეს თაყვანისცემა არ არის მიზმული არც ერთ მიწიერ ადგილს, არც სამარიაში, არც იერუსალიმში და მით უმეტეს რომში, სანტიაგო დე კომპოსტელში, ლურდესსა თუ მექაში.

მიუხედავად იმისა, რომ მიწიერ ადგილთან არ არის მიზმული, რწმენა ვლენდება იმ საქმეებით, რომლებიც ღმერთმა წინასწარ მოამზადა თავისი რჩეულებისთვის, სანამ ისინი დედა მიწაზე ცხოვრობენ. საკურთხეველს სიმბოლოზმი შეწყდა მეხუთე ათასწლეულს დასაწყისში 4000 წლიანი ცოდვის შემდეგ. და თუ ღვთის პროექტი აშენდა 4000 წელზე მეტი ხნის განმავლობაში, რჩეულები შევიდოდნენ ღვთის დანარჩენში, რომელიც წინასწარმეტყველებდა ყოველგვირეულ შაბათს. მაგრამ ეს ასე არ იყო, რადგან ზაქარიას შემდეგ ღმერთმა იწინასწარმეტყველს ორი კავშირი. ის

განმარტავს მეორეს და ამბობს ზეკ.2:11-ში: „ ბევრი ერი შეუერთდება იაკვებს იმ დღეს და გახდება ჩემი ხალხი; მე თქვენს შორის ვიცხოვრებ და გაიგებთ, რომ ცაბათ უფალმა გამომგზავნა თქვენთან. » ორი კავშირი ილუსტრირებულია „ ორი ზეთისხილს ხეებით “ ზაკ.4:11-დან 14-მდე: „ მე ვუპასუხე და ვუთხარი მას: რას ნიშნავს ეს ორი ზეთისხილს ხე, სანთლის მარჯვნივ და მარცხნივ? მე მეორედ ველპარაკე და ვუთხარი: რას ნიშნავს ზეთისხილს ორი ტოტი, რომლებიც იმ ორ ოქროს მილსადენთანაა, საიდანაც ოქრო მოედინება? მან მიპასუხა: არ იცი რას გულისხმობენ? მე ვამბობ: არა, ჩემო ბატონო. მან თქვა: ეს ორი ცხებულო დგას მთელ დედამიწის უფლის წინაშე . ამ ლექსების წაკითხვა მაიმულებს აღმოვაჩინო შემოქმედი ღმერთის, სულწმიდის ამაღლებული და ხვეწილობა, რომელიც შთააგონებს ბიბლიურ სიტყვას. ზაქარია იმულებულია ორჯერ იკითხოს, რას ნიშნავს ღმერთი, რომ უპასუხოს მას „ ორი ზეთისხილს ხე “. ეს იმიტომ, რომ ღვთაებრივი ალანსის პროექტი ორ თანმიმდევრულ ფაზას განიცდის, მაგრამ მეორე ეტაპი ისწავლება პირველს გაკვეთილებით. ორი მათგანია, მაგრამ სინამდვილეში ისინი მხოლოდ ერთია, რადგან მეორე მხოლოდ პირველს კულმინაციას. მართლაც, რა ღირს ძველ შეთანხმება მესია იესოს გამოსყიდვის გარეშე? არაფერი, მსხლს კუდიც კი, როგორც ბერი მარტინ ლუთერი იტყოდა. და ეს არის ტრაგედიის მიზეზი, რომელიც დღესაც მოქმედებს ეროვნულ ებრაელებზე. ამ მუხლებში ღმერთი ასევე უწინასწარმეტყველებს მათ უარყოფას ახალ აღთქმის შესახებ იმ პასუხით, რომელსაც ზაქარია იმლუვა კითხვაზე: „ არ იცი რას გულისხმობენ ისინი?“ მე ვამბობ: არა, ჩემო ბატონო. იმის გამო, რომ სინამდვილეში, ეროვნული ებრაელები უგულბელოფენ ამ მნიშვნელობას იესო ქრისტეს დაბრუნებამდე წინა გამოცდის მომენტამდე, სადაც ისინი გარდაიქმნებიან ან დაადასტურებენ უარს მათი არსებობის ფასად.

ცხადია, წარმართი ხალხების ქრისტიანულმა მოქცევამ დაამტკიცა, რომ ღვთაებრივი გეგმა მართლაც განხორციელდა იესო ქრისტეს პიროვნებაში და ეს არის ერთადერთი ნიშანი იმისა, რომ ღმერთი კვლავ სთავაზობს ეროვნულ ებრაელებს და რჩენენ მის წმინდა ალანსში. ამგვარად დადასტურდა, რომ ეს მეორე ან ახალ შეთანხმება უნდა გაგრძელდეს მიწიერი ცოდვის დროის 6000 წლის ბოლო მესამედზე. და

მხოლოდ მისი უკანასკნელი დიდებული დაბრუნებით, იესო ქრისტე აღნიშნავს მეორე აღთქმის დასრულების დროს; რადგან ამ დაბრუნებამდე სიმბოლოებით ნაწინასწარმეტყველები სწავლება სასარგებლო რჩება ღმერთის მიერ მომზადებული გლობალური პროექტის გასაგებად, რადგან მას ვალში გვაქვს მისი დიდებული დაბრუნების დროის ცოდნა: 2030 წლს გაზაფხულს დასაწყისი. ამრიგად, 1844 წელს, შაბათის მიცემით. თავის რჩეულს ღმერთი სწავლობს ებრაული საკურთხევლისა და სოლომონის ტაძრის სიმბოლოებაში ჩაწერილ გაკვეთილებზე. ის გამოხს 321 წლს 7 მარტიდან იმპერატორ კონსტანტინესგან მემკვიდრეობით მიღებული კათოლიკური კვირას ცოდვას, რაც მიუთითებს ახალ „საწმინდრის განწმენდას“ აუცილებლობაზე, რომელიც მართლცერთხელ და სამუდამოდ განხორციელდა ჯვარცმულ და მკვდრეთით აღდგომილ იესო ქრისტეში. ღმერთი რეალურად დაელოდა 1844 წლმდე, რათა უფრო მკაფიოდ დაგმომისი "რომაული კვირა". რადგან მისმა მიღებამ თავდაპირველწმინდა ქრისტეანულრწმენას მოაქცია ცოდვის წყევლის ქვეშ, რაც არღვევს ღმერთთან ურთიერთობას და ნ.8:12-ში მოცემული განცხადების შესაბამისად.

ამიტომ განწმენდა აუცილებლად გულისხმობს წმინდა შაბათის პატივისცემას, რომელიც თავად ღმერთმა განწმინდა მისი მიწიერი სისტემის შექმნის პირველი კვირის ბოლოდან. მითუმეტეს, რომის წინასწარმეტყველებს იესოს გამარჯვებით მიღებული დანარჩენში რჩეულთა შესვლას და ისწარმოდგენილა ღვთის ათი მცნებადან მეოთხეში, რომელიც შეიცავს მოწმობის კიდობანში უწმინდეს ადგილს, საკურთხეველში, სიმბოლო ზეციური ღმერთის სული სამჯერ წმიდა, წმიდა მისი სამითანმომღვრული როლის სრულყოფილებაში მამა, ძე და სულიწმიდა. იქ ნაპოვნი ყველფერი ძვირფასია ღვთის გულში და ისეთივე ძვირფასი უნდა იყოს მისი რჩეულს, მისი შვილების, მისი „სახლის“ ხალხის აზრებსა და გულებში. ამგვარად დადგენილ და იდენტიფიცირებულა რჩეულთა ავთენტური სიწმინდის შერჩევა.

მოსეს კანონისგან განსხვავებით, რომელიც ადაპტაციას განიცდის ღვთის პროექტის წინსვლასთვის, ის, რაც ქვეზეა ამოტვიფრული, მუდმივ მნიშვნელობას იძენს სამყაროს აღსასრულმდე. და ასეა მისი ათი მცნება, რომელთაგან არც ერთი არ შეიძლება შეიცვალოს და

მით უმეტეს, ამოღებულ, როგორც პაპმა რომმა გაზედა ამათი მცნება და მერეზე. მარადისობის კანდიდატების მოტყუების ეშმაკური განზრახვა ჩნდება მცნების დამატებაში ათი რიცხვის შესანარჩუნებლად. მაგრამ ღვთაებრივი აკრძალვა არსებების, ამოკვეთილ გამოსახულებებისა თუ გამოსახულებების წინაშე თავიანთისცემის შესახებ მართლაც მოიხსნა. ჩვენ შეგვიძლია ვნახოთ ამ ტიპის რამეს, მაგრამ ეს მაინც გვაძლევს ცრურწმენის ნიღბის მოხსნას. ის, ვინც არ ცდილობს გაიგოს და შედაპირულდ რჩება, ლოგიკურად განიცდის თავისი ქცევის შედეგებს; ის უგულბელყოფს თავისი განსჯის პირობებს ღმერთის მიერმის დაგმობამდე.

ტაძარიან წმინდა ადგილ

მოდი და ვტოვოთ ზეციდან და ნახულო რელიგიური ზეციური ასპექტი, რათა შევხედოთ მას იმის ქვეშ, რასაც რელიგიური სიწმინდე ამლევს მას დედამიწაზე. ჩვენ მას აღმოვაჩენთ „იაჰვეჰის სახლს“ „ტაძრის“ ნაწილში მოთავსებულ ელემენტებში. მოსეს დროინდელ კარავში ეს ოთახი იყო შეხვედრის კარავი. სამი ასეთი ელემენტია და ისინი ეხება პურის სუფრას, სასანთლეს შვიდი მილით და შვიდი ლმპარით და საკმევლს საკურთხეველ, რომელიც განთავსებულია ფარდის წინ, ოთახის შუაში. გარედან მოსული პურის სუფრა მარცხნივ, ჩრდილოეთით და სასანთლე მარჯვნივ, სამხრეთით. ეს სიმბოლოები რეალობის სიმბოლოა, რომელიც ყალობდება იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლით გამოსყიდული რჩეულთა ცხოვრებაში. ისინი სრულყოფილდავსებენ ერთმანეთს და განუყოფელი არიან.

ოქროს სასანთლე შვიდი ნათურით

გაც.26:35: „გააწყვეთ მაგიდა ფარდის გარეთ და სასანთლე მაგიდის მოპირდაპირე მხარეს, კარვის სამხრეთ მხარეს; და გაშალე სუფრა ჩრდილოეთის მხარეს“.

ტაძარში მოთავსებულია მარცხნივ, სამხრეთ მხარეს. სიმბოლოები იკითხება დროთა განმავლობაში, სამხრეთიდან ჩრდილოეთისკენ. სასანთლე გამოსახავს ღვთის სულს და სინათლეს ძველი აღთქმის დასაწყისიდან. წმინდა ალანსი უკვე ეფუძნება საადგომო „ღვთის კარავის“ მსხვერპლშეწირვას, რომელიც სიმბოლოა და წინ

უსწრებს მსხვერპლად შეწირულ ბატკებს ან ახალგაზრდა ვერძებს ადამიდან მოყოლებულ. 5:6-ში მასზე მიმაგრებულია სანთლის სიმბოლოები: „შვიდი თვალ, რომელიც არის ღვთის შვიდი სული, გაგზავნილი მთელ დედამიწაზე“ და „შვიდი რქა“, რომლებიც მას ძალ უფლების განწმენდას მიაწერენ.

სასანთლე არის რჩეულთა სინათლის საჭიროების დასაკმაყოფილებლად. ისინი იღებენ მას იესო ქრისტეს სახელთ, რომელშიც არის ღვთაებრივი სინათლის განწმენდა (= 7). ამ განწმენდის სიმბოლოა რიცხვი „შვიდი“, რომელიც წარმოდგენილია ბიბლიურ გამოცხადებაში, დასაწყისიდან შვიდდღიანი კვირის შექმნიდან. ზაქარიაში სული „შვიდ თვალს“ ანიჭებს მთავარ ქვას, რომელზედაც ზერუბაბელ ააშენებს ბაბილონელთა მიერ დაგრეულსოლომონის ტაძარს. და ის ამბობს ამ „შვიდ თვალზე“: „ეს შვიდი იაკვებს თვალბია, რომლებიც მთელ დედამიწაზე ტრიალებს.“ გამოცხ. 5:6-ში ეს ცნობა მიეწერება იესო ქრისტეს, „ღვთის კრავას“: „და ვიხილუ ტახტისა და ოთხი ცოცხალი არსების შუაგულში და უხუცესთ შორის კრავი. რომელიც იქ იყო თითქოს დამწვარი. მას ჰქონდა შვიდი რქა და შვიდი თვალი, ეს არის ღვთის შვიდი სული, გაგზავნილი მთელ დედამიწაზე.” ეს ლექსი მტკიცედ ადასტურებს მესია იესოს ღვთაებრიობის განწმენდას. დიდმა შემოქმედმა ღმერთმა გამოგზავნა დედამიწაზე თავისი ნებაყოფლობით გამომსყიდველი მსხვერპლს შესასრულებლად იესოში. სწორედ ამ ღვთაებრივი სულის მოქმედების და მსახურებაა ჩემს ნაწარმოებებში წარმოდგენილი ახსნა-განმარტებები. სინათლე პროგრესირებადია და ცოდნა დროთა განმავლობაში იზრდება. ჩვენ გვმართებს მას მთელი ჩვენი გაგება მისი წინასწარმეტყველური სიტყვების მიმართ.

სუნამოების საკურთხეველო

თავისი ფიზიკური სხეულის სასიკვდილოდ შეწირვით, თავისი სულისა და მთელი სულის სრულყოფილ ნორმაში, იესო ქრისტე ღმერთს წარუდგენს სასიამოვნო სურნელს, რომელსაც ებრაული რიტუალი სიმბოლოა სუნამოებით. ქრისტე წარმოდგენილია ამ სუნამოებში, მაგრამ ასევე ოფიცრის როლში, რომელიც მათს თავაზობს.

ვარდის წინ და მოწმობის კიდობნისა და მისი წყალობის საჯდომის წინაშე დგას საკმევლს საკურთხეველო, რომელიც ანიჭებს მღვდელმთავარს,

როგორც შუამავლს როლს მხოლოდ მისი რჩეულს მიერ ჩადენილ ცოდვებზე. რადგან იესომ არ აიღო თავის თავზე მთელ ქვეყნიერების ცოდვები, არამედ მხოლოდ მისი რჩეულები, რომლებსაც მან მადლოერების ნიშნები მისცა. დედამიწაზე მღვდელმთავარს მხოლოდ სიმბოლური წინასწარმეტყველური ღირებულება აქვს, რადგან შუამავლს უფლება მხოლოდ ქრისტე მაცხოვარს ეკუთვნის. შუამავლობა მისი ექსკლუზიური უფლებაა და მას აქვს „მუდმივი“ ხასიათი მექისედეკის ბრძანების მიხედვით, როგორც ეს უფრო ნათლად არის ახსნილი დან. 8:11-12: „ის წამოდგა ჯარის წინამძღოლად, წაართვა მარადიული მსხვერპლი. მას და დაანგრია მისი საწმიდარის ადგილი. ლეშქარი მარადიული მსხვერპლითა და ეცა ცოდვის გამო; რქამ სიმართლე მიწაზე დააგდო და წარმატებას მიაღწია“; და ებრ.7:23. გადახაზულ სიტყვები „~~მსხვერპლშეწირვა~~“ არ არის ციტირებული ორიგინალურ ებრაულ ტექსტში. ამ მუხლში ღმერთი გმობს რომის პაპის მმართველობის შედეგებს. ქრისტიანის უშუალო ურთიერთობა იესოსთან გადახრილია პაპის ლდერის სასარგებლოდ; ღმერთი კარგავს თავის მსახურებს, რომლებიც კარგავენ სულს. მისი ღვთაებრივი სრულყოფილებით, მხოლოდ ღმერთს ქრისტეში შეუძლია დაკანონდეს მისი შუამავლობა, რადგან ის სთავაზობს გამოსასყიდს მათთვის, ვისთვისაც შუამავლობს, თავის ნებაყოფლობით თანაგრძნობ მსხვერპლს, რომელიც სასიამოვნო სურნელს ატარებს ღმერთის მსაჯულისთვის, სიყვარულსა და სამართლიანობისთვის, რომელსაც ის წარმოადგენს. დრო. მისი შუამავლობა არ არის ავტომატური, ის ამას ახორციელებს თუ არა, იმის და მიხედვით, იმსახურებს თუ არა მთხოვნიელ. იესო ქრისტეს შუამავლობა მოტივირებულია მისი რჩეულს ბუნებრივი ხორციელი სისუსტეებისადმი მისი თანაგრძნობით, მაგრამ ვერავინ მოატყუებს მას, ის განსჯის და იბრძვის სამართლიანობითა და სამართლიანობით და ცნობს თავის ჭეშმარიტ თავგანისმცემლებს და მონებს; რა არიან მისი ნამდვილი მოწაფეები. რიტუალი სუნამოები სიმბოლოა იესოს სასიამოვნო სურნელზე, რომელსაც შეუძლია თავისი ერთგული წმინდანების ლოცვა შესთავაზოს თავისი პირადი სურნელთ, რომელიც სასიამოვნოა ღვთისთვის. პრინციპი წააგავს საჭმელდკერძის სურნელს. გამარჯვებულ ქრისტეს წინასწარმეტყველური გამოსახულება,

მიწიერი მღვდელმთავარი მოძველებულია და უნდა გაქრეს ტაძართან ერთად, რომელშიც ის ატარებს თავის რელიგიურ რიტუალებს. შუამავლს პრინციპი ამის შემდეგაც რჩება, რადგან წმინდანთა მიერ ღვთისადმი მიმართულ ლოცვები წარმოდგენილია იესო ქრისტეს ზეციური შუამავლს სახელთ და ღვაწლთ, ამავე დროს, სრულფასოვნად.

პურის სუფრა

ტაძარში იგი მოთავსებულია მარჯვნივ, ჩრდილოეთის მხარეს. საჩვენებელი პური წარმოადგენს სულიერ საზრდოს, რომელიც წარმოადგენს იესო ქრისტეს სიცოცხლეს, ჭეშმარიტ ზეციურ მანანას, რომელიც გადაეცემა რჩეულებს. არსებობს თორმეტი პური, ისევე როგორც თორმეტი ტომია ღვთაებრივ და ადამიანურ ალიანსში, რომლებიც შესრულებულია იესო ქრისტეში სრულად ღმერთში (= 7) და სრულად ადამიანში (= 5); რიცხვი თორმეტი არის ღმერთსა და ადამიანს შორის ამ კავშირის რიცხვი, იესო ქრისტე არის განაცხადი და სრულყოფილი მოდელი. სწორედ მასზე აყალიბებს ღმერთი თავის ალიანსს 12 პატრიარქზე, იესოს 12 მოციქულზე, 12 ტომზე, რომლებიც დალუქულია Rev.7-ში. „ტაძრის“ ჩრდილოეთითორიენტაციის წაკითხვისას ეს მაგიდა არის ახალი აღთქმის მხარეს და საკურთხეველი მარცხნივ მოთავსებული დიდი ქერუბიმის მხარეს.

მოედანი

მსხვერპლწირვის საკურთხეველი

გამოცხადების 11:2-ში სული განსაკუთრებული ბედს ანიჭებს საკურთხევლს „*ეზოს*“: „*მაგრამ ტაძრის გარე ეზოში დატოვეთ იგი. გარეთ და არ გაზომოთ იგი; რადგან მიეცა ერებს და ისინი ორმოცდაორი თვის განმავლობაში ფეხქვეშ გათელვენ წმინდა ქალქს*“. „*სასამართლო*“ ნიშნავს გარე ეზოს, რომელიც მდებარეობს წმინდა ადგილსან გადახურული ტაძრის შესასვლელმდე. იქ ვხვდებით რელიგიური რიტუალს ელემენტებს, რომლებიც ეხება არსების ფიზიკურ ასპექტს. პირველ რიგში, არის მსხვერპლწირვის სამსხვერპლო, რომელზეც მსხვერპლწირულ ცხოველებს წვავენ. იესო ქრისტეს მოსვლს შემდეგ, რომელიც მოვიდა სრულყოფილი მსხვერპლს შესასრულებლად, ეს რიტუალი მოძველდა და დასრულდა დანის წინასწარმეტყველების თანახმად. *ის შეწყვეტს*

მსხვერპლს და შესაწირავს; და მღუპველ ჩაიდენს ყველზე საზიზღარს, სანამ დაწვება და გადაწყვეტილ არ დაეცემა და მღუპველს. ” ებრ.10:6-დან 9-მდე და დასტურებულია: „ არ მიგიღიათ დასაწვავი შესაწირავი ან მსხვერპლ ცოდვისთვის. შემდეგ მე ვუთხარი: აჰა, მოვედი (წიგნის გრაგნილში ის ჩემზე ლპარაკობს) შენი ნების შესასრულებლად ღმერთო. მას შემდეგ, რაც პირველ დედას: მსხვერპლს და შესაწირავი, რომელიც არ გინდოდა თუ არ მიიღეთ არც დასაწვავი შესაწირავი და არც ცოდვის შესაწირავი (რომლებიც სჯულს მიხედვით არის შეწირულ), შემდეგ თქვა: აჰა, მოვედი თქვენი ნების შესასრულებლად ამგვარად ის აუქმებს პირველ მეორეს და სამკვიდრებლად სწორედ ამ ნების წყალობით ვართ განწმენდილი იესო ქრისტეს სხეულის შეწირვით ერთხელ და სამუდამოდ“. როგორც ჩანს, პავლე, სავარაუდოდ ავტორი ამ ეპისტოლის „ებრაელუბისადმი“, დაწერა იესო ქრისტეს კარნახით; რაც ამართლებს მის უზომო სინათლეს და მის შეუდარებელ სიზუსტეს. მართლაც, მხოლოდ იესო ქრისტეს შეემდლო ეთქვა მისთვის: „(წიგნის გრაგნილში ეს ჩემზეა)“. მაგრამ მე-40 ფსალმუნის ტექსტის მე-8 მუხლი ამბობს: „ ჩემთვის დაწერილი წიგნის გრაგნილით “. ამრიგად, ეს ცვლილება შეიძლება გამართლდეს ქრისტეს პირადი მოქმედებით პავლესთან, რომელიც სამი წლის განმავლობაში იზოლირებული და დარჩა არაბეთში, მომზადებული და უშუალოდ სულით დავალებული. და შეგახსენებთ, ასე იყო უკვე მოსეს მიერ დაწერილი გრაგნილი, რომელიც ის ღვთის კარნახით დაწერა.

ზღვა, ავზის ავზი

კვადრატის მეორე ელემენტია აბსენტის ავზი, ნათლობის რიტუალის პრეფიგურაცია. ღმერთმა მას სიტყვა "ზღვა" მისცა სახელი. ადამიანური გამოცდილებით ზღვა "სიკვდილს" სინონიმია. მან თავისი წარღვნით შთანთქა ანტიდილუვიელი და დაახრჩო ფარაონის მთელი კავალურია, რომელიც მისდევდა მოსეს და მის ებრაელხალხს. ნათლობისას, აუცილებლად სრულ ჩაძირვაში, მოხუცი ცოდვილი ადამიანი უნდა მოკვდეს, რათა აღმოჩნდეს წყლიდან, როგორც ახალი არსება, გამოსყიდული და აღორძინებული იესო ქრისტეს მიერ, რომელიც მას ანიჭებს მის სრულყოფილ სამართლიანობას. მაგრამ ეს მხოლოდ თეორიული პრინციპია, რომლის გამოყენება დამოკიდებული იქნება კანდიდატის

ბუნებაზე, რომელიც წარადგენს საკუთარ თავს. მოდის თუ არა ის, იესოს მსგავსად, ნათლობისას ღვთის ნების შესასრულებლად? პასუხი ინდივიდუალურია და იესო ასახელებს ან არ ასახელებს მის სამართლიანობას საქმის მიხედვით. ცხადია, რომ ვისაც თავისი ნების შესრულება სურს, სიხარულთა და მაღლიერებით სცემს პატივს ღვთაებრივ წმიდა კანონს, რომლის დარღვევაც ცოდვაა. თუ ის უნდა მოკვდეს ნათლობის წყალში, არ არსებობს საკითხი, რომ ის ხელხლ დაიბადება ქრისტეს მსახურებაში, გარდა შემთხვევით, ადამიანის ხორციელ სისუსტის გამო.

ამრიგად, ცოდვებისგან განწმენდილ და იესო ქრისტეს მიკუთვნებულ სიმართლეს, ძველ აღთქმის მღვდლს მსგავსად, ქრისტიან რჩეულებს შეუძლიათ შევიდნენ წმინდა ადგილს ან ტაძარში, რათა ემსახურონ ღმერთს იესო ქრისტეში. ამრიგად, ჭეშმარიტი ღვთაებრივი რელიგიის გზა ვლინდება ამ ფერწერულ კონსტრუქციით, რადგან ეს მხოლოდ სიმბოლოებია, რეალობა გამორჩევა ნაწარმოებებში, რომლებსაც გამართლებული რჩეული წარადგენს ადამიანების, ანგელოზების და შემოქმედი ღმერთის წინაშე.

ღვთის გეგმა იწინასწარმეტყველს სურათებით

თავის გეგმაში ღმერთმა ამოიღო რჩეულთა ცოდვა საკურთხევლს ან უწმინდესის წყალობის საყდარში მიყვანილ იესო ქრისტეს სისხლთ. 1982 წლამდე იერუსალიმში, გოლგოთას მთაზე განსაკუთრებული გათხრების ნებართვის მინიჭების შემდეგ, ადვენტიანთა მედამ არქეოლოგმა რონ უაიტმა გამოავლინა, რომ იესოს სისხლ ფაქტობრივად მიედინებოდა წყალობის სავარძლს მარცხენა მხარეს, რომელიც მდებარეობს მიწისქვეშა გამოქვაბულში, ჯვრის ქვემოთექვს მეტრში. ქრისტეს ჯვარცმისა; რაც მოხდა გოლგოთის მთის ძირში. სამღვდელო რიტუალში წმინდა ადგილს მოთავსებულ მღვდელს აწყდება მოწყალების საჯდომს და უწმინდეს ადგილს, საკურთხეველში დაყენებულ ზეციურ ნივთებს. მაშასადამე, რაც არის ადამიანის მარცხნივ არის ღმერთის მარჯვნივ. ანალოგიურად, ებრაელს დაწერა ხდება ადამიანის მარჯვნიდან მარცხნივ, ჩრდილოეთიდან სამხრეთის მიმართულებით, შესაბამისად, მარცხნიდან მარჯვნივ ღმერთისკენ. ამრიგად, ორი აღთქმის გეგმა იწერება ამ უწმიდესი ადგილს კითხვაში,

ა და მიანის მარჯვნიდან მარცხნივ; ან ღმერთის საპირისპირო. ძველი აღთქმის ებრაელები ღმერთს ემსახურებოდნენ ქერუბიმის სიმბოლური გამოსახულების ქვეშ, რომელიც მათ მარჯვნივ მდებარეობს საკურთხეველში. მათი მოკავშირეობის დროს „გამოყიდვის დღეს“ მოკლულ თხის სისხლი წინ და საწყალებს ასხურეს. მღვდელმთავარმა შვიდჯერ შეასხურა თითო აღმოსავლეთისკენ. მართლაც, ძველი აღიარების იყო მისი გადარჩენის პროექტის აღმოსავლური ეტაპი. ცოდვილები, რომლებიც უნდა მიეტევებინათ, თავად იყვნენ აღმოსავლეთში, იერუსალიმში. იმ დღეს, როდესაც იესომ დაღვარა სისხლი, იგი დაეცა იმავე საწყალებს და მის სისხლზე დაყარებულ ახალ შეთანხმება და მისი სამართლიანობა დაიწყო მეორე ქერუბიმის ნიშნის ქვეშ, რომელიც მდებარეობს მარცხენა, სამხრეთ მხარეს. ამრიგად, ღმერთის მიერ დაწესებული ეს პროგრესი განხორციელდა მისი მარცხნიდან „მარჯვნივ“, მისი კურთხევის მხარეს, როგორც წერია ფსალმუნების 110:1-ში: „*დავითისა . ფსალმუნი . უფლოს სიტყვა ჩემს უფალს: დაჯექი ჩემს მარჯვნივ, სანამ შენს მტრებს ფეხქვეშ არ დავდებ . და დაადასტურებს ებრ.7:17-ს, 4-დან 7-ე მუხლებს: „*იეჰოვა დაიფიცა და არ მოინანიებს: სამუდამოდ მღვდელ ხარ მელქისედეკის წესით უფალ შენს მარჯვნივ არღვევს მეფეებს თავისი რისხვის დღეს. სამართლიანობას ახორციელებს ერებს შორის: ყველფერი გვამებით არის სავსე; ის მთელ ქვეყანაში თავებს ამტვრევს. ის სვამს ნაკადულს სიარულს დროს: ამიტომაც ასწევს თავი მაღალ*“.*

ამრიგად, თვინიერი, მაგრამ სამართლიანი იესო ქრისტე დამცინავებსა და მემბოხეებს აიძულებს გადაიხადონ თავიანთი ზიზღის ფასი მისი გამოყიდული რჩეულისადმი მისი თანამგრძობი სიყვარულის ამალგებულ და მოწმებისთვის.

ისე, რომ ეზომი ან ტამარში შესვლასა ებრაელებმა ზურგით წარმართონ „ამომავალი მზე“, რომელსაც დროთა განმავლობაში თავყვანს სცემდნენ წარმართები დედამიწის სხვადასხვა ადგილს, ღმერთს სურდა, რომ საკურთხეველი მის სიგრძეზე აეშენებინათ აღმოსავლეთში. დასავლეთის ღერძი. მისი სიგანით, უწმინდესის მარჯვენა კედელი მდებარეობდა "ჩრდილოეთით", ხოლო მარცხენა კედელი იყო "სამხრეთის" მხარეს.

მათე 23:37-ში იესომ საკუთარ თავს აჩუქა „ქათამი, რომელიც იცავს თავის წიწილებს ფრთების

ქვეშ “: „ იერუსალიმე, იერუსალიმე, რომელიც კლავს წინასწარმეტყველებს და ქვეშს შენთან მოგზავნილებს, რამდენჯერ მინდოდა შეკრიბეთ თქვენი შვილები, როგორც ქათამი აგროვებს თავის წიწილებს ფრთების ქვეშ და თქვენ არ გინდოდათ! “. ეს არის ის, რასაც ასწავლს ორი ქერუბიმის გაშლულ ფრთები, ყოველი ორი თანმიმდევრული კავშირისთვის. გამოსვლების 19:4-ის მიხედვით, ღმერთი საკუთარ თავს „არწივს“ ადრებს: „ შენ გინახავს, რა გავუკეთე ეგვიპტეს და როგორ მოგიყვანე არწივის ფრთებზე და მომიყვანე “. 12:14-ში ის აზუსტებს „ დიდარწივს “: „ დიდარწივის ორი ფრთა მიეცა ქალს, რათა გაფრინდეს უდაბნოში, თავის ადგილზე, სადაც იკვებება გარკვეულ დროით, დროით და ნახევარი დრო, გველს სახისგან შორს. ეს სურათები ასახავს იმავე რეალობას: ღმერთი იცავს მათ, ვინც უყვარს, რადგან მათ უყვართ იგი, ორ თანმიმდევრულ ალანსში, იესო ქრისტემდე და მის შემდეგ.

საბოლოოდ, სიმბოლურად, ებრაული ტაძარი წარმოადგენდა ქრისტეს სხეულს, რჩეულთა და ერთობლივად, ქრისტეს პატარძალს, მის რჩეულს, რჩეულთა კრებას. ყველს ამ მიზეზის გამო ღმერთმა დააწესა სანიტარული დიეტური წესები, რათა ტაძრის ეს სხვადასხვა ფორმები განიწმინდოს და პატივისცეს; 1კორ.6:19: „ ნუთუ არ იცით, რომ თქვენი სხეული არის თქვენში მყოფი სულიწმიდის ტაძარი, რომელიც გაქვთ ღვთისგან და რომ არ ხართ თქვენი? »

ოქრო, ოქროს გარდა არაფერი

ასევე უნდა აღვნიშნოთ ამ კრიტიკუმი მნიშვნელობა: ყველს ავეჯი და ჭურჭელი, ქერუბიმები და თავად შიდა კედლები ოქროთია ან დაფარული ოქროთი. ოქროს მახასიათებელია მისი უცვლელი ხასიათი; ეს არის ერთადერთი ღირებულება, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს მას. გასაკვირი არ არის, რომ მან ოქრო გახადა სრულყოფილი რწმენის სიმბოლოდ, რომლის უნიკალური და სრულყოფილი მოდელი იყო იესო ქრისტე. ტაძრისა და საკურთხევლის ინტერიერის გამოსახულება იესო ქრისტეს სულის შინაგანი ასპექტი, რომელიც დასახლებულია განწმენდით, ღვთის სულიწმიდის სიწმინდით; მისი ხასიათი უცვლელი იყო და ეს იყო მისი გამარჯვების მიზეზი ცოდვასა და სიკვდილზე. იესოს მიერ მოყვანილი მაგალითი ღმერთის მიერ არის წარმოდგენილი, როგორც მისი ყველს რჩეულს მიბამვა; ეს არის მისი მოთხოვნა, ერთადერთი პირობა, რომ ინდივიდუალურად და ერთობლივად გავხდეთ მარადიულ ციურ

ცხოვრებასთან, გამარჯვებულთა ხელფასთან და ჯილდოსთან. ის ფასეულობები, რომლებიც მას იყო, ჩვენი უნდა გახდეს, ჩვენ უნდა დავემსგავსოთ მას კლონებივით, როგორც წერია 1 იოანეს 2:6-ში: „ ვინც ამბობს, რომ მასში რჩება, ისევე უნდა იაროს, როგორც და დიოდა - თუნდაც “. ოქროს მნიშვნელობა მოცემულია 1 პეტრეს 1:7-ში: " რათა თქვენი რწმენის გამოცდამ, რომელიც უფრო ძვირფასია, ვიდრე ოქრო, რომელიც ფუჭდება (რომელიც ცეცხლთ გამოიცდება), შეიძლება გამოიწვიოს ქება, დიდება და პატივი. როდესაც იესო ქრისტე გამოჩნდება . ღმერთი სცდის თავის რჩეულთა რწმენას. მიუხედავად იმისა, რომ უცვლელია, ოქრო შეიძლება შეიცავდეს უწმინდური მასალის კვალს და მის მოსაშორებლად, ის უნდა გაცხელდეს და გადნება. შემდეგ წიდა ან მინარევეები ამოდის მის ზედაპირზე და შეიძლება მოიხსნას. ეს არის გამოსყიდული მოწაფეების მიწიერი ცხოვრების გამოცდილების გამოსახულება, რომლის დროსაც ქრისტე ამომირკვავს ბოროტებას და განწმენდს მათ, აყენებს მათ სხვადასხვა განსაცდელს. და მხოლოდ განსაცდელში გამარჯვების პირობით წყვეტს მათი სიცოცხლის ბოლოს მათმარა დიულბედს დიდი მსაჯული იესო ქრისტე. ამ გამარჯვების მოპოვება შესაძლებელია მხოლოდ მისი მხარდაჭერითა და დახმარებით, როგორც მან განაცხადა იოანეს 15:5-6-ში და 10-დან 14-მდე: „ მე ვარ ვაზი, თქვენ ხართ ტოტები. ვინც ჩემშია და ვისთანაც მე ვცხოვრობ, ბევრ ნაყოფს გამოიღებს, რადგან უჩემოდ ვერაფერს გააკეთებ. თუ ვინმე ჩემში არ დარჩება, ტოტივით გამოგდებულა და ხმება; შემდეგ ტოტებს ვაგროვებთ, ცეცხლში ვყრით და იწვებიან “. ღვთიური მცნებების შესრულებაა საჭირო: „ თუ ჩემს მცნებებს იცავ, ჩემს სიყვარულში დარჩები, როგორც მე დავიცავი მამის მცნებები და ვრჩები მის სიყვარულში. ". მეგობრებისთვის სიკვდილი ხდება სუბლემირებული სიყვარულს ნორმის სრულყოფილი კულმინაცია: „ ეს არის ჩემი მცნება: ვიყვარდეთ ერთმანეთი, როგორც მე შეგიყვარეთ“. არ არსებობს იმაზე დიდი სიყვარული, ვიდრე საკუთარი სულის გაწირვა მეგობრებისთვის. " მაგრამ იესოს მიერ ეს აღიარება პირობითია: „ თქვენ ჩემი მეგობრები ხართ, თუ ასრულებთ იმას, რასაც მე გიბრძანებთ“.

თავის მხრივ, სასანთლუ შვიდი ნათურით დამზადებული იყო მყარი ოქროსგან. მაშინ მას შეეძლო მხოლოდ იესო ქრისტეს სრულყოფილების სიმბოლო. რომის კათოლიციზმის ეკლესიებში

შემდგომში ნაკოვნი ოქრო ასახავს მისი ცრუ რწმენის მტკიცებას. ამიტომ, პირიქით, პროტესტანტულ ტაძრებს ჩამოართვის ყოველგვარი ორნამენტი, თავმდაბალო და მკაცრი. საკურთხევლსა და ტაძრის სიმბოლოვაში ოქროს არსებობა ადასტურებს, რომ საკურთხევლო მხოლოდ ღვთაებრივი ესოქრისტეს წარმოადგენს. მაგრამ გაფართოებით, დაწერილა, რომ ის არის თავი, ეკლესიის თავი, რომელიც მისი სხეულია ეფეს. 5:23-24: „ვინაიდან ქმარი ცოლს თავია, როგორც ქრისტე არის ეკლესიის თავი, რომელიც არის მისი სხეული და რომლის მხსნელია ის. ახლ, როგორც ეკლესია ემორჩილება ქრისტეს, ასევე ცოლებიც ყველგვარში უნდა დაემორჩილონ ქმრებს. მაგრამ შემდეგ სული აზუსტებს: „ქმრებო, გიყვარდეთ თქვენი ცოლები, როგორც ქრისტემ შეიყვარა ეკლესია და გასცა თავი მისთვის, რათა განწმინდა იგი სიტყვით. მას შემდეგ რაც განიწმინდა იგი წყლით ნათლობით რათა შექმნა ეს ეკლესია. გამოჩნდი მის წინაშე დიდებული, ლჭისა და ნაოჭის ან რაიმე მსგავსის გარეშე, მაგრამ წმინდა და უმწიკვლო.“ აი, ნათლად გამოხატული, რისგან შედგება ჭეშმარიტი ქრისტეანული რელიგია. მისი სტანდარტი არ არის მხოლოდ თეორიული, რადგან ის არის პრაქტიკა, რომელიც დაწერგილა მთელმის რეალობაში. საჭიროა მისი გამოვლენილო „სიტყვის“ სტანდარტთან შეთანხმება; რაც გულისხმობს ღვთის მცნებებისა და დადენილებების დაცვას და მის ბიბლურ წინასწარმეტყველებებში გამოვლენილო საიდუმლოებების ცოდნას. ეს კრიტერიუმი, რჩეულთა „გაურკვეველი ან შეუსაბამო“, გახსენებულა და დასტურებულა გამოცხადების 14:5-ში, სადაც იგი მიეწერება ქრისტეს ჭეშმარიტი საბოლოო დაბრუნების „ადგენტიტ“ წმინდანებს. ისინი აღინიშნა " 144,000 " -ის სიმბოლოთი, რომელიც დალუქულია " ღვთის ბეჭდით " Rev.7-ში. მათი გამოცდილება არის მთლიანწმინდა. ეს კვლევა აჩვენებს, რომ კარავი, საკურთხევლო, ტაძარი და ყველ მათი სიმბოლო წინასწარმეტყველებდა ღვთის დიდგადარჩენის პროექტს. მათ თავიანთი მიზანი და შესრულება აღმოაჩინეს იესო ქრისტეს მიწიერი მსახურების გამოვლენებაში, რომელიც გამოვლენდა ადამიანებისთვის. ამრიგად, ურთიერთობა, რომელსაც რჩეული მასთან ინარჩუნებს, წინასწარმეტყველური ხასიათისა და ხასიათისაა; უმეცარი ადამიანი თავის თავს ანდობს შემოქმედ ღმერთს, რომელმაც

ყველფერი იცის; რომელიც აშენებს თავის მომავალს და ამხელს მას.

მეფე სოლომონის მიერ აგებულ ტაძრის შესწავლმ დაგვანახა, რომ არ უნდა ავურიოთ კაცთათვის ხელისაწვდომი „ტაძრის“ ნაწილი და „საწმინდარი“, რომელიც მხოლოდ ციური ღმერთისთვის არის დაცული. ამის შედეგად სიტყვა „სიწმინდე“ გამოყენებულ სიტყვა „სიწმინდის“ ნაცვლდ და ნში 8:14 ამჯერად კარგავს ყოველვარ ლუგიტიმაციას, რადგან ის ეხება ზეციურ ადგილს, სადაც 1843 წელს განწმენდა არ არის საჭირო. და პირიქით. სიტყვა „სიწმინდე“ ეხება წმინდანებს, რომლებმაც უნდა დაარღვიონ ცოდვის პრაქტიკა დედამიწაზე, რათა განიწმინდონ ან აირჩიონ ღმერთმა.

იესო ქრისტეს სიკვდილს შემდეგ, ფარდა, რომელიც "ტაძარს" "საწმიდარს" ჰყოფდა, ღმერთმა დახია, მაგრამ მხოლოდ წმინდანთა ლოცვები მიიღებდა სულიერ წვდომას ზეციურ საკურთხეველში, სადაც იესო შუამდგომლობდა მათთვის. ტაძრის ნაწილი უნდა გაეგრძელებინა თავისი როლი, როგორც დედამიწაზე არჩეულთა თავშეყრის სახლი. ასე იყო 1843 წელსაც, პრინციპი განახლდა. წმინდანთა "ტაძარი" რჩება დედამიწაზე და "საწმინდარში", მხოლოდ ზეციური, ქრისტეს შუამავლობა ოფიციალურად განახლდება მხოლოდ შერჩეულ ადვენტიისტი რჩეულს სასარგებლოდ. ამიტომ, ახალ ალანსში დედამიწაზე აღარ არის „საკურთხეველი“, სადაც მისი სიმბოლო ქრება. რჩება მხოლოდ გამოსყიდული რჩეულს სულიერი „ტაძარი“.

ერთადერთი სიბინძურე, რომელიც განწმენდას მოითხოვდა, იყო ადამიანთა ცოდვები დედამიწაზე, რადგან არცერთი მათი ცოდვა არ მოსულს ზეცის გასაუწმინდურებლად. მხოლოდ ეშმაკისა და მისი მემამბოხე დემონების არსებობას შეეძლო ამის გაკეთება, რის გამოც, გამარჯვებულმა, მიქაელში, იესო ქრისტემ განდევნა ისინი ზეციდან და გადაადგო ისინი ცოდვის მიწაზე, სადაც უნდა და რჩენენ სიკვდილმდე.

სიწმინდის სიმბოლოკის განხილვის შემდეგ კიდევ ერთი რამ უნდა გავიგოთ. რამდენადაც წმინდა აეს სიმბოლოები, ისინი მხოლოდ მატერიალური საგნებია. ჭეშმარიტი სიწმინდე ცოცხალშია, რის გამოც იესო ქრისტე უფრო მეტი იყო, ვიდრე ტაძარი, რომელიც არსებობდა მხოლოდ ღვთის კანონის, მისი ხასიათისა და მიწიერი ცოდვილს მიერ შეურაცხყოფილ სამართლიანობის შესაფარად. ეს

მხოლოდ მისი რჩეულის სწავლების საყრდენია, რომ ღმერთმა ეს ყველფერი დაასრულა მოსემ და მისმა მუშაკებმა. კერპთაყვანისმცემლობის თავიდან აცილების მიზნით ღმერთმა უფლება მისცა ადამიანს, მის მსახურს, რონ უაიტს, ეპოვო და შეეხო მისი მოწმობის კიდობნის 1982 წელს. რადგან „იესოს ჩვენება“, რომელიც „წინასწარმეტყველების სულია“ ბევრად აღმატებულია. მისთვის და უფროსასარგებლო, რადგან ის პირადად მოვიდა, რათა გაემხილდე და მიწაზე შერჩეული მისი რჩეულებისთვის მომზადებული გადარჩენის პროექტის მნიშვნელობა. რონ უაიტს უფლება მიეცა გადაეღო ანგელოზების მიერ კიდობნიდან ამოღებული ათი მცნება, მაგრამ მან უარი თქვა ფილმის შენარჩუნებაზე. ეს ფაქტები ადასტურებს, რომ ღმერთმა წინასწარ იცოდა მისი უარი, მაგრამ ეს არჩევანი გვიცავს იმ კერპთაყვანისმცემლობისგან, რომელიც შეიძლება მოჰყოლოდა მის ზოგიერთ უფრო და უცვლელ რჩეულს. ეს რეალობა ჩვენთვის გამოვლინდა, რათა ის ჩვენს გულებში შევინარჩუნოთ, როგორც ჩვენი სიყვარულის ღმერთის მიერ მიცემული ტკბილი პრივილეგია.

გენეზისის განშორებები

მიუხედავად იმისა, რომ ამ ნაშრომის შესწავლამ გაგვიმხილს დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებებში დამალულ საიდუმლოებები, ახლ უნდა დაგეხმაროთ წინასწარმეტყველებების აღმოჩენაში, რომლებიც გამოვლენდა დაბადების წიგნში, სიტყვა, რომელიც ნიშნავს „დასაწყისს“.

ყურადღება!!! მოწმობა, რომელსაც ჩვენ აღვნიშნავთ დაბადების წიგნის ამ შესწავლას, პირდაპირ მოვიდა ღვთის პირიდან, რომელმაც ეს უკარნახა თავის მსახურ მოსეს. ამ ამბის არდაჯერება წარმოადგენს უდიდეს აღშფოთებას, რაც შეიძლება უშუალოდ ღმერთის მიმართ განხორციელდეს, აღშფოთება, რომელიც საბოლოოდ ხურავს სამოთხის კარს, რადგან ცხადყოფს „რწმენის“ სრულარსებობას, რომლის გარეშეც შეუძლებელია ღვთისთვის სასიამოვნო იყო. ებრაელთა 11:6.

თავისი აპოკალიფსის პროლოგში იესო მტკიცედ დაჟინებით მოითხოვდა ამ გამოთქმას: „მე ვარ ალფა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული“, რომელსაც იგი კვლავ ციტირებს თავისი გამოცხადების ბოლოს გამოცხადებაში 22:13. ჩვენ უკვე აღვნიშნეთ დაბადების წიგნის წინასწარმეტყველური ხასიათი, განსაკუთრებით შვიდდღიან კვირას, რომელიც წინასწარმეტყველებს შვიდი ათას წელს. აქ მე მივუდგები დაბადების ამ წიგნს „განცალკევების“ თემის ასპექტიდან, რომელიც განსაკუთრებით ახასიათებს მას, როგორც დავინახავთ.

დაბადება 1

1დღე

დაბადების 1:1: „თავდაპირველად ღმერთმა შექმნა ცა და დედამიწა“

დასაწყისი“ მიუთითებს „დედამიწა“ მართლაც შეიქმნა ღმერთმა, როგორც ახალ განზომილების ცენტრი და საფუძველი, ციური სიცოცხლის ფორმების პარალელურად, რომელიც მას წინ უძღოდა. მხატვრის გამოსახულების გამოყენება, მისთვის ეს არის ახალ ნახატი შექმნა და განხორციელება. მაგრამ მოდი უკვე აღვნიშნოთ, რომ მათი წარმომავლობიდან „ცა და დედამიწა“ გამოყოფილია. "ცა" ნიშნავს

ცარიელ ბნელ და უსასრულო ვარსკვლავთმორის კოსმოსს; და "დედა მიწა" შემდეგ გამოჩნდება წყლით და ფარულ ბურთის სახით. "დედა მიწას" არ ჰქონდა წინასწარ არსებობა შექმნის კვირამდე, რადგან იგი შექმნილია ამ კონკრეტულ მიწიერი განზომილების შექმნის დასაწყისში ან "დასაწყისში". იგი გამოდის არარაობიდან და ყაღბდება ღმერთის ბრძანებით, რათა შეასრულოს როლი, რომელიც აუცილებელი გახდა თავისუფლების გამო, რომელიც სათავეშია მისი პირველვე ქმნილების მიერ სამოთხეში ჩადენილი ცოდვისგან; ვინც ესაიას 14:12-ში „*დიღს ვარსკვლავი*“ და „*განთიადის ძე*“ სახელწოდებით არის მოხსენიებული, სატანად იქცა მას შემდეგ, რაც ღვთის ავტორიტეტს და უპირისპირდა. მას შემდეგ ის არის არსებული ციური მეამბოხე ბანაკის და მომავალ მიწიერი ბანაკის ლიდერი.

და ბ.1:2: „*დედა მიწა უფორმო და ცარიელი იყო: სიბნელე იყო უფსკრულზე და ღვთის სული მოძრაობდა წყლებზე*“.

როგორც მხატვარი იწყებს ტილოზე ფონის ფენის დადებას, ღმერთი წარმოგიდგენთ სიტუაციას, რომელიც ჭარბობს უკვე შექმნილ ზეციურ ცხოვრებაში და მიწიერ ცხოვრებაში, რომელსაც ის შექმნის. ამრიგად, იგი სიტყვით „*სიბნელე*“ აღნიშნავს ყველფერს, რაც მის მოწონებაში არ არის და რასაც აბსოლუტურ წინააღმდეგობაში დაასახელებს „*სინათლეს*“. მოდით აღვნიშნოთ კავშირი, რომელსაც ეს ლექსი ამყარებს სიტყვას „*სიბნელე*“, ყოველთვის მრავლობით რიცხვში, რადგან მისი ასპექტები მრავალრიცხოვანია, და სიტყვა „*უფსკრულს*“ შორის, რომელიც მიაწინებს დედა მიწას, რომელსაც არ აქვს სიცოცხლის ფორმა. ღმერთმა გამოიყენა ეს სიმბოლო თავისი მტრების აღსანიშნავად: „*უღმერთო*“ რევოლუციონერები და თავის უფალო მოაზროვნეები გამოცხ. 11:7-ში და პაპის კათოლიციზმის აჯანყებულები გამოცხადებაში 17:8. მაგრამ აჯანყებულო პროტესტანტები შეუერთდნენ მათ 1843 წელს და, თავის მხრივ, გადავიდნენ სატანის ბატონობის ქვეშ, „*უფსკრულს ანგელოზის*“ გამოცხადების 9:11; რომლებსაც 1995 წელს შეუერთდა ურწმუნო ადვენტიზმი.

ამ მუხლში მოცემულ გამოსახულებაში ჩვენ ვხედავთ, რომ „*სიბნელე*“ გამოყოფს „*ღვთის სულს*“ „*წყლებისგან*“, რომლებიც იწინასწარმეტყველებენ სიმბოლოებით, დანიელსა და გამოცხადებაში, „*ხალხების, ერებისა და ენების*“ მასების

სიმბოლოების ქვეშ. „ზღვა“ და ნ.7:2-3-სა და 13:1-ში, ხოლო „მდინარეების“ ქვეშ გამოცხადებაში 8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. განშორება მალე მიეწერება თავდაპირველ „ცოდვას“, რომელსაც ჩაიდენენ ევა და ადამი. როგორც მოცემულს ურათხეა, ღმერთი მხრებს აშორებს სიბნელს სამყაროს, რომელიც ერთვის მემამბოხე ანგელოზებს, რომლებიც მიჰყვებიან სატანას მის არჩევანში, და უპირისპირდეს ღვთის ავტორიტეტს.

და ბ.1:3: „*თქვა ღმერთმა: იყოს ნათელი! და შუქი იყო*“

სიკეთის “სტანდარტს ადგენს საკუთარი და სუვერენული განსჯის მიხედვით. „*სიკეთის*“ ეს ვარიანტი უკავშირდება სიტყვას „*სინათლეს*“ მისი დიდებული ასპექტის გამო, ხილული ყველსთვის და ყველსთვის, რადგან სიკეთე არ წარმოშობს „*სირცხვილს*“, რაც ადამიანს მიჰყავს დამალვისკენ, რათა შეასრულოს თავისი ბოროტება. ამ „*სირცხვილს*“ იგრძნობს ადამი და ბ.3-ის მიხედვით ცოდვის შემდეგ, და ბ.2:25-თან შედარებით.

და ბ.1:4: „*ღმერთმა დაინახა, რომ სინათლე კარგი იყო; და ღმერთმა გამოყო სინათლე სიბნელისგან.*“

ეს არის ღმერთის მიერ გამოთქმული პირველი განაჩენი. ის ავლენს თავის არჩევანს სიკეთის შესახებ, რომელსაც იწვევს სიტყვა „*სინათლე*“ და გმობს ბოროტებას, რომელიც მითითებულია სიტყვა „*სიბნელეთ*“.

ღმერთი გვამცნობს თავისი მიწიერი შექმნის მიზანს და, შესაბამისად, საბოლოო შედეგს, რომელსაც მიაღწევს მისი პროექტი: მათი „*სინათლეს*“ მოყვარულთა საბოლოო განცალგევება მათგან, ვინც ამჯობინებს „*სიბნელეს*“. „*სინათლე და სიბნელე*“ არის ორი არჩევანი, რომელიც შესაძლებელი გახდა თავის უფლების პრინციპით, რომელიც ღმერთს სურდა მისცეს ყველს თავის ციურ და მიწიერ ქმნილებას. ამ ორ დაპირისპირებულ ბანაკს საბოლოოდ ორი ლიდერი ჰყავს; იესო ქრისტე „*სინათლესთვის*“ და სატანა „*სიბნელესთვის*“. და ამ ორ დაპირისპირებულ ბანაკს, ისევე როგორც დედამიწის ორ პოლუსს, ასევე ექნება ორი განსხვავებული აბსოლუტური დასასრული; რჩეული მარადიულ დიცხოვრებენ ღვთის ნათელში გამოცხ.21:23-ის მიხედვით; და განადგურდებიან ქრისტეს დაბრუნებით, აჯანყებულები აღმოჩნდებიან როგორც „*მტკერი*“ უკაცრიელ დედამიწაზე, რომელიც კვლავ იქცევა დაბადებიდან 1:2-ის „*უფსკრულს* და“. მკვდრეთით აღდგომილნი განკითხვისთვის, ისინი საბოლოოდ განადგურდებიან და შთანთქმავენ „*მეორე*

სიკვდილს “ „ცეცხლს ტბაში “ გამოცხადების 20:15-ის მიხედვით.

და ბ.1:5: „ ღმერთმა სინათლეს უწოდა დღე და სიბნელეს უწოდა ღამე. ასე იყო საღამო და იყო დღე: ეს იყო პირველი დღე .”

ეს „ პირველი დღე “ ეძღვნება „ სინათლესა და სიბნელეს “ მიერ ჩამოყალიბებული ორი ბანაკის საბოლოო განცალკევებას, რომლებიც დაუპირისპირდებიან ერთმანეთს დედამიწაზე იესო ქრისტეს საბოლოო გამარჯვებამდე და ქვეყნიერების განახლებამდე. ამრიგად, „ პირველი დღე “ „ მონიშნულია “ იმ ნებართვით, რომელსაც ღმერთი აძლევს აჯანყებულებს, იბრძოლონ მის წინააღმდეგ მთელი კვირის განმავლობაში ნაწინასწარმეტყველები „შვიდი ათასი“ წლის განმავლობაში. ამრიგად, იგი იღვასა და ღმერთის მიერ, რომ გახდეს ნიშანი, ან „ ნიშანი “ ცრულ ვთავებრივი თავყვანის ცემისა, რომელიც ნაპოვნია ექვსი ათასწლეულის მანძილზე მოღალტე წარმართულ თუ ებრაელ ხალხებში, მაგრამ განსაკუთრებით ქრისტეანულ ეპოქაში, „დღის დღის“ მიღების შემდეგ. და უმარცხებელი მზე“, როგორც კონსტანტინე I-ის იმპერიული ხელსუფლების მიერ დაწესებული ყოველკვირეული დასვენების დღე 321 წლის 7 მარტი. ასე გახდა ამ თარიღიდან ახლანდელი „ქრისტეანული“ კვირა „ბრენდად“. ურჩხულის “ შემდეგ რელიგიური მხარდაჭერის შემდეგ, რომელიც მას პაპის რომაულ-კათოლიკური სარწმუნოების მიერ იყო გაცემული 538 წლადან. და ჯერ არ დასრულებულა.

მე-2 დღე

და ბ.1:6: „ თქვა ღმერთმა: იყოს წყლებს შორის სივრცე და გამოეყოს წყლები წყლებს “.

განცალკევების საკითხია: „ წყლები წყლებისაგან “. მოქმედება წინასწარმეტყველებს ღვთის ქმნილებების განცალკევებას, სიმბოლურად " წყლებით ". ეს ლექსი ადასტურებს ზეციური ცხოვრების ბუნებრივ განცალკევებას მიწიერი ცხოვრებისაგან და ორივეში, „ღვთის ძეგლის“ განცალკევებას „ეშმაკის ძეგლისგან“, მიუხედავად ამისა, მოუწოდებენ ერთად იცხოვრონ განკითხვამდე, იესო ქრისტეს სიკვდილთ. მეამბოხე ბოროტი ანგელოზები და მიწიერებისთვის იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე. ეს განცალკევება გაამართლებს იმ ფაქტს, რომ ადამიანი შეიქმნება

ციური ანგელოზებზე ოდნავ დაბალ დონეზე, რადგან ციური განზომილება მისთვის მიუწევდომელო იქნება. დედამიწის ისტორია იქნება ხანგრძლივი და ხარისხება მის დასასრულმდე. ცოდვამ და ადინა უწესრიგობა და ღმერთი აწესრიგებს ამ აშლოლობას შერჩევითი და ხარისხების გზით.

დაბ.1:7: „და შექმნა ღმერთმა სივრცე და გამოყო სივრცის ქვეშ მყოფი წყლები სივრცის ზემოთ მდებარე წყლებისაგან. ასეც იყო.“

მოცემულ გამოსახულება განასხვავებს მიწიერ ცხოვრებას, რომელსაც წინასწარმეტყველებს „ქვემოთ მყოფი წყლები“ ზეციური ცხოვრებისგან, რომელიც არის „სივრცის ზემოთ“.

დაბ.1:8: „ღმერთმა სივრცის ცა უწოდა. ასე იყო საღამო და იყო დღე: ეს იყო მეთორე დღე.“

ეს ცა აღნიშნავს ატმოსფერულ ფენას, რომელიც წარმოიქმნება ორი აირისგან (წყალბადი და ჟანგბადი), რომლებიც ქმნიან წყალს, აკრავს დედამიწის მთელზე და პირს და რომელიც ბუნებრივად მიუწევდომელია ადამიანისთვის. ღმერთი მას უკავშირებს უხილვი ციური სივრცის არსებობას, რაც ასეა, რადგან თავად ეშმაკი მიიღებს სახელს „ჰაერის ძალს უფლისწულს“ ეფეს. 2:2-ში: „... რომელშიც ერთხელ და დიდი, შესაბამისად ამ სამყაროს გზა, ჰაერის ძალს, სულს მთავრის მიხედვით, რომელიც ახლს მოქმედებს აჯანყების შვილებში“; დამოკიდებულება, რომელიც მას უკვე ჰქონდა ციურ სამყაროში.

მე-3 დღე

დაბ.1:9: „თქვა ღმერთმა: შეიკრიბოს ცის ქვეშ მყოფი წყლები ერთ ადგილზე და გამოჩნდეს ხმელი. ასეც იყო.“

ამ დრომდე „წყლები“ მთელ დედამიწას ფარავდა, მაგრამ ისინი ჯერ კიდევ არ შეიცავდნენ საზღვაო ცხოველთა არანაირ ფორმას, რომელიც მე-5 დღის შეიქმნება. ეს სიზუსტე მთელ თავის ავთენტურობას მისცემს დაბადების მე-6 წარღვნის მოქმედებას, რომელიც შეძლებს წყალქვეშა დედამიწაზე ცხოველური საზღვაო სივრცის გავრცელებას; რაც შედეგ გაამართლებს იქ ზღვის ნამარხებისა და ჭურვების აღმოჩენას.

დაბ.1:10: „ღმერთმა ხმელეთს უწოდა მიწა, ხოლო წყლების მასა - ზღვები. ღმერთმა დაინახა, რომ ეს კარგი იყო.“

ეს ახალ განცალკევება შეფასებულია ღმერთის მიერ "კარგად", რადგან ოკეანეებისა და კონტინენტების მიღმა, მან ამ ორ ტერმინს "ზღვა და მიწა" ანიჭებს ორი სიმბოლოს როლს, რომლებიც, შესაბამისად, მიუთითებს კათოლიკურ ქრისტიანულ ეკლესიაზე და კათოლიკურ ქრისტიან პროტესტანტზე რეფორმირებულ ეკლესიის სახელით. მათი განცალკევება, რომელიც განხორციელდა 1170-დან 1843 წლამდე, ამიტომ ღმერთმა "კარგად" შეაფასა. და მისი გამხნევება თავისი ერთგული მსახურებისადმი რეფორმაციის დროს გამოვლენდა გამოცხადების 2:18-დან 29-მდე. ამ მუხლებში ვხვდებით 24-ე და 25-ე მუხლების ამ მნიშვნელოვან განმარტებას, რომლებიც მოწმობენ გამონაკლის დროებით ვითარებაზე: „*თქვენ ყველ და ნარჩენს თიატირაში, რომლებიც არილებენ ამ მოძღვრებას და არიციოდნენ სატანის სიღრმეები, როგორც მათ ეძახიან, გეუბნებით თქვენ: სხვა ტვირთს არ დაგაყენებთ; მხოლოდ იმას მიჰყევით, რაც გაქვს, სანამ არ მოვალ.*“ კიდევ ერთხელ ამ გადაჯგუფების მეშვეობით, ღმერთი წესრიგს აყენებს მემამბოხე ანგელოზური და ადამიანური სულების მიერ შექმნილ უწესრიგობას. მოდით აღვნიშნოთ ეს სხვა სწავლება, რომ „დედა მიწა“ თავის სახელს მთელპლანეტას დაარქმევს, რადგან „მშრალ“ მომზადებულია ბუნებრივი გარემო ადამიანის სიცოცხლისთვის, ვისთვისაც ეს ქმნილება ღმერთმა შექმნა. საზღვაო ზედაპირი ოთხჯერ აღემატება მშრალ დედამიწის ზედაპირს, პლანეტას შეეძლო მიედო სახელი "ზღვა" უფრო და მსახურებულ, მაგრამ არა გამართლებულ დვთებრივ პროექტში. ამ "გამონათქვამის" სიტყვები: "ფრინველები ერთად იყრიან და ბუმბულის ფრინველები ერთად", გვხვდება ამ დაჯგუფებებში. ამრიგად, 1170-დან 1843 წლამდე, ერთგული და მშვიდობიანი პროტესტანტები გადაარჩინეს ქრისტეს მართლსაჯულბამ, რომელიც მათ გამონაკლისად მიეკუთვნებოდა ჭეშმარიტი მეშვიდე დღის შაბათის დასვენების მორჩილების გარეშე: შაბათს. და სწორედ ამ დასვენების მოთხოვნაა, რაც „დედა მიწას“ აქცევს ცრუ ქრისტიანულ რწმენის სიმბოლოს 1843 წლიდან, დან.8:14-ის მიხედვით. ამ დვთური განაჩენის დადასტურება ჩანს გამოცხადების 10:5-ში, რადგან იესო „თავის ფეხებს“ დებს „ზღვასა და მიწაზე“, რათა გაანადგუროს ისინი თავისი რისხვით.

დაბ.1:11: „*მაშინ ღმერთმა თქვა: გამოაჩინოს დედმიწამ სიმწვანე, ბალხის მომტანი თესლო და ხეხილოს ხეები, რომლებიც გამოიღებენ ნაყოფს თავიანთი ჯიშის მიხედვით და მათი თესლო დედმიწა ზე. ასეც იყო.*»

მშრალ მიწას ღმერთის მიერ მინიჭებულ პრიორიტეტი დასტურდება: ჯერ ერთი, ის იღებს ძალს „*აწარმოოს*“ „*გამწვანება, ბალხის თესლო, ხეხილო, რომელიც თავისი სახის ნაყოფს იძლევა*“; ყველფერი წარმოიქმნება პირველ რიგში ადამიანის საჭიროებებისთვის და მეორეც ხმელეთისა და ციური ცხოველებისთვის, რომლებიც მის გარშემოიქნებიან. დედმიწის ამ ნაწარმოებებს ღმერთი გამოიყენებს, როგორც სიმბოლურ გამოსახულებებს, რათა გაუმხილოს თავისი გაკვეთილები თავის მსახურებს. ადამიანი, როგორც „*ხე*“, გამოიღებს ნაყოფს, კარგს თუ ცუდს.

დაბ.1 :12: „*დედმიწამ გამოიყვანა სიმწვანე, ბალხი თავისი სახის მიხედვით და ხეები, რომლებიც ნაყოფს იძლევიან და თავიანთი ჯიშის მიხედვით აქვთ თესლო. ღმერთმა დაინახა, რომ კარგი იყო.*»

ამ მე-3 ^{ლექს} არანაირი ნაკლო არაფუჭებს ღვთის მიერ შექმნილ საქმეს, ბუნება არის სრულყოფილი, ითვლება „*კარგად*“. სრულყოფილ ატმოსფერულ და ხმელეთის სისუფთავეში, დედმიწა ამრავლებს თავის წარმოებას. ნაყოფი განკუთვნილია იმ არსებებისთვის, რომლებიც იცხოვრებენ დედმიწაზე: ადამიანებისა და ცხოველებისთვის, რომლებიც, თავის მხრივ, გამოიღებენ ნაყოფს თავიანთი პიროვნების მიხედვით.

დაბ.1:13: „*იყო საღამო და იყო დილა: იყო მესამე დღე*“.

მე-4 დღე

დაბ.1:14: „*თქვა ღმერთმა: იყოს მნათობები ცის სამყაროში, რომ გაყოს დღე და ღამე; დაე, ისინი იყვნენ ნიშნები დროის, დღეებისა და წლების აღსანიშნავად.*»

ჩნდება ახალი განცალკევება: „*დღე ღამედან*“. ამ მეოთხე დღემდე ციურ სხეულს დღის სინათლე არ მიუღია. დღისა და ღამის გამოიჯვნა უკვე არსებობდა ღვთის მიერ შექმნილ ვირტუალური ფორმით. იმისათვის, რომ მისი ქმნილება დამოუკიდებელი

იყოს მისი ყოფნის გან, ღმერთი მეოთხე დღეს შექმნის ციურ ვარსკვლავებს, რომლებიც საშუალებას მისცემს ადამიანებს დაადგინონ კალენდრები ვარსკვლავთშორის კოსმოსში ამ ვარსკვლავების პოზიციის საფუძველზე. ამრიგად, გამოჩნდება ზოდიაქოს ნიშნები, ასტროლოგია თავის დროზე ადრე, მაგრამ მიმდინარე მკითხაობის გარეშე, რომელიც მას ერთვის, ანუ ასტრონომია.

დაბ.1:15: „და იყოს ისინი მნათობნი ცის სივრცეში, რათა გაანათონ დედამიწა. ასეც იყო.“

"დედამიწა" უნდა იყოს განათებული როგორც "ღლით" ასევე "ღამით", მაგრამ "დღეს" "ნათელ" უნდა აღემატებოდეს "ღამეს", რადგან ეს არის ჭეშმარიტების ღმერთის, ყველფრის შემოქმედის სიმბოლური გამოსახულება. რომ ცხოვრობს. და თანმიმდევრობა „ღამის დღე“ წინასწარმეტყველებს მის საბოლოო გამარჯვებას ყველ მისი მტრის წინააღმდეგ, რომლებიც ასევე არიან მისი საყვარელი და კურთხეული რჩეულები. ეს როლი, რომელიც შედგება „დედამიწის განათებისგან“, მისცემს ამ ვარსკვლავებს რელიგიური მოქმედების სიმბოლურ მნიშვნელობას, რომელიც ასწავლის შემოქმედი ღმერთის სახელთ წარმოადგენილ ჭეშმარიტებას ათუსიცრუეს.

დაბ.1:16: „ღმერთმა შექმნა ორი დიდი მნათობი, დიდი სინათლე დღის სამართავად და მცირე სინათლე ღამის სამართავად; მან ასევე შექმნა ვარსკვლავები.“

მზის "და" მთვარის ", " ორი დიდი მნათობის " გამოწვევით ღმერთი მზეს აღნიშნავს გამოთქმით "დიდი", ხოლო დაბნელებები ამას ადასტურებს, მზის და მთვარის ორი დისკი გვეჩვენებს. იმავე ზომის ქვეშ, ერთი ფარავს მეორეს საპასუხოდ. მაგრამ ღმერთმა, რომელმაც შექმნა იგი, იცის ადამიანის წინაშე, რომ მისი მცირე გარეგნობა გამოწვეულია დედამიწიდან და შორებით, მზე 400-ჯერ დიდია, მაგრამ 400-ჯერ უფრო შორს ვიდრე მთვარე. ამ სიზუსტითის ადასტურებს და ადასტურებს შემოქმედი ღმერთის თავის უზენაეს ტიტულს. გარდა ამისა, სულიერ დონეზე ის ავლენს თავის შეუდარებელ „სიდიადეს“ მთვარის სიმცირესთან, ღამისა და სიბნელის სიმბოლოსთან შედარებით. ამ სიმბოლური როლების გამოყენება შეეხება იესო ქრისტეს, სახელწოდებით „სინათლე“ იოანეს 1:9-ში: „ეს ნათელი იყო ჭეშმარიტი ნათელი, რომელიც სამყაროში მოსვლას ანათებს ყოველ ადამიანს“. აღვნიშნოთ, რომ მთვარის კალენდარზე

აგებულ ხორციელ ებრაელ ხალხის უძველესი ალანსი მოთავსებული იყო „ბნელ“ ეპოქის ნიშნის ქვეშ; ეს ქრისტეს პირველ და მეორედ მოსვლამდე. ისევე, როგორც „ახალ მთვარეების დღესასწაულების“ აღნიშვნა, დრო, როდესაც გაუჩინარებული მთვარე უხილავი ხდება, იწინასწარმეტყველ ქრისტეს მზის ეპოქის მოსვლას, რომელსაც მალ:4:2 ადარებს „სიმართლის მზე“: „მაგრამ შენ, ვისაც ჩემი სახელს გეშინია, სიმართლის მზე ამოვა და განკურნება იქნება მის ფრთების ქვეშ; გამოხვალთ და ხტუნვით ხტუნებით თავლებიდან ...“. ძველი ებრაული ალანსის შემდეგ, „მთვარე“ გახდა ცრუქრისტიანული რწმენის სიმბოლო, თანმიმდევრულ და კათოლიკური 321 და 538 წლებში, შემდეგ პროტესტანტი 1843 წლიდან და ... ინსტიტუციური ადვენტიისტი 1994 წლიდან.

ლუქსში ასევე ნახსენებია "ვარსკვლავები". მათი შუქი სუსტია, მაგრამ ისინი იმდენად მრავალრიცხოვანია, რომ ისინი მაინც ანათებენ ხმელეთის ღამეების ცას. ამგვარად, „ვარსკვლავი“ ხდება რელიგიური მესინჯერების სიმბოლო, რომლებიც დგანან ან ცვივან, როგორც გამოცხ.6:13-ის „მე-ნ ბეჭდის“ ნიშანი, რომელშიც ვარსკვლავების დაცემა წინასწარმეტყველებდა რჩეულებს 1833 წლის 13 ნოემბერს. პროტესტანტიზმის მასიური დაცემა 1843 წელს. ეს შემოდგომა ამავე დროს ეხებოდა ქრისტეს მაცნეებს, გზავნილს მიმღებებს „სარდისიდან“, რომლებსაც იესომ განუცხადა: „შენ ცოცხლდ თვლი და შენ ხარ. მე მკვდარი ვარ.“ ეს შემოდგომა იხსენებს გამოცხ. 9:1-ში: „მეხუთე ანგელოზმა საყვირს გაჰკრა. და დავინახე ვარსკვლავი, რომელიც ზეციდან დედა მიწაზე დაეცა. უფსკრულის ორმოს გასაღები მას მიეცა.“ პროტესტანტების დაცემა მდე, გამოცხადების 8:10 და 11 ახმოვანებს ღმერთის მიერ საბოლოოდ დაგმობილ კათოლიციზმს: „მესამე ანგელოზმა საყვირს გაჰკრა. და ჩამოვარდა ზეციდან ჩირაღდათივით ანთებული დიდი ვარსკვლავი; და დაეცა მდინარეთა მესამედსა და წყალთა წყაროებზე. » მე-11 ლუქსი მას უწოდებს სახელს „Wormwood“: „ამ ვარსკვლავის სახელთა ჭია; და წყლების მესამე ნაწილი აბზინდა და დაკეთდა და ბევრი კაცი მოკვდა წყალთა, რადგან გამწარებული იყო. ეს დადასტურებულია გამოცხადების 12:4-ში: „მისმა კუდმა ცის ვარსკვლავების მესამედი გადაათრია და მიწაზე დააგდო. დრაკონი დადგა მშობიარობის მსურველ ქალთა, რათა გადაეყლაპა მისი შვილი,

როცა ის მშობიარობდა . რელიგიური მაცნეები გახდებიან ფრანგი რევოლუციონერების სიკვდილთ დასჯის მსხვერპლნი გამოცხ. 8:12-ში: „ მეოთხე ანგელოზმა საყვირს გაჰკრა. და მზის მესამედი დაეცა, მთვარის მესამედი და ვარსკვლავების მესამედი, ისე რომ მესამედი დაბნელდა და დღემ დაკარგა თავისი სინათლის მესამედი და ღამემ ასევე . რელიგიის ყველ ფორმისადმი მტრულდ განწყობილ თავის უფლდ მოაზროვნე რევოლუციონერების სამიზნეები არიან ასევე, ყოველთვის ნაწილობრივ (მესამე), „ მზე “ და „ მთვარე “.

და ბ.15:5-ში „ ვარსკვლავები “ განასახიერებენ აბრაამს აღქმულ „ თესლ “: „ როცა გამოიყვანა იგი, თქვა: გაიხედე ზეცისკენ და დათვალე ვარსკვლავები, თუ შეგიძლია მათი დათვლ. და უთხრა მას: ეს იქნება შენი შთამომავალი . ყურადღება! შეტყობინება მიუთითებს მრავალრიცხოვან რაოდენობაზე, მაგრამ არაფერს ამბობს ამ სიმრავლს რწმენის ხარისხზე, რომელშიც ღმერთი იპოვის „ ბევრს მოწოდებულს, მაგრამ ცოტას რჩეულს “ მათე 22:14-ის მიხედვით. „ ვარსკვლავები “ კვლავ განასახიერებენ რჩეულებს და ნში. 12 :3: „ ვინც გონიერია ცის ბრწყინვალეზავით გაბრწყინდება და ვინც სიმაართლს ასწავლის ბევრს, ვარსკვლავებივით გაბრწყინდება მარადიულდ “.

და ბ.1:17: „ დააყენა ისინი ღმერთმა ცის სივრცეში, რათა განათდეს დედამიწა “ .

ჩვენ აქ სულერი მიზეზით ვხედავთ ღვთის დაჟინებას ვარსკვლავების ამ როლზე: „ დედამიწის გასანათებლდ “.

და ბ.1:18: „ დღესა და ღამის სამართავად და სინათლს სიბნელისგან განცალკევება . ღმერთმა დაინახა, რომ ეს კარგი იყო. ”

, ერთის მხრივ, „ დღისა და სინათლს “ და მეორე მხრივ „ ღამისა და სიბნელს “ შეერთებით.

და ბ.1:19: „ იყო საღამოდ და იყო დილ: იყო მეოთხე დღე “.

დედამიწას ახლ შეუძლია ისარგებლოს სინათლსა და მზის სითბოსგან, რათა უზრუნველყოს მისი ნაყოფიერება და მცენარეულო საკვების წარმოება. მაგრამ მზის როლო მნიშვნელოვანი გახდება მხოლოდ იმ ცოდვის შემდეგ, რომელსაც ევა და ადამი ჩაიდენენ. ამ ტრაგიკულ მომენტამდე სიცოცხლე ეყრდნობა ღვთის შემოქმედებითი ძალის სასწაულმოქმედ ძალს. მიწიერი ცხოვრება ღმერთმა

მოაწყოამ დროისთვის, როცა ცოდვა დედა მიწას მთელ თავისი წყევლთდა არტყამს.

მე-5 დღე

დაბ.1:20: „*თქვა ღმერთმა: უხვად გამოიყვანოს წყლებმა ცოცხალ არსებები და ფრინველებმა იფრინონ დედა მიწაზე ცის სივრცამდე*“.

ამ მე-5 ^{ლღე} ღმერთი ამლევს „*წყლებს*“ ძალს, „*აწარმოონ უხვად ცოცხალ ცხოველები*“ იმდენად მრავალრიცხოვანი და მრავალფეროვანი, რომ თანამედროვე მეცნიერებას უჭირს მათი ჩამოთვლა. უფსკრულს ფსკერზე, სრულ სიბნელეში, ჩვენ აღმოვაჩინეთ პატარა ფლორესცენტური ცხოველების ცხოვრების უცნობ ფორმას, რომლებიც ციმციმებენ, ციმციმებენ და ცვლიან სინათლს ინტენსივობას და ფერსაც კი. ანალოგიურად, ცის სივრცე მიიღებს "*ჩიტების*" ფრენის ანიმაციას. აქ ჩნდება სიმბოლო "*ფრთები*", რომლებიც ფრთიან ხორციელ ცხოველებს ჰაერში გადაადგილების საშუალებას ამლევს. სიმბოლო მიმაგრებულ იქნება ციურ სულეზე, რომლებსაც ეს არ სჭირდებათ, რადგან ისინი არ ექვემდებარებიან მიწიერ და ციურ ფიზიკურ კანონებს. დედა მიწის ფრთიან სახეობებში კი ღმერთი საკუთარ თავს მიაწერს „*არწივის*“ *გამოსახულებას*, რომელიც ყველზე მაღალ სიმაღლა ფრინველთა და მფრინავ ცხოველთა შორის. „*არწივი*“ ასევე ხდება იმპერიის სიმბოლო, მეფე ნაბუქოდონოსორის დანში 7:4 და ნაპოლეონის 1-ლს გამოცხადებაში 8:13: „*შევხედე და გავიგონე არწივი, რომელიც შუაში დაფრინავდა ზეციდან და ამბობდა: დიდი ხმით: ვაი, ვაი, ვაი დედა მიწაზე მცხოვრებთ, სამი ანგელოზის საყვირის სხვა ხმების გამო, რომლებიც უნდა გაისმას!*» ამ იმპერიულ რეჟიმის გამოჩენამ იწინასწარმეტყველ სამი დიდი „*უბედურება*“, რომელიც დასავლეთის ქვეყნების მცხოვრებლებს აპოს ბოლო სამი „*საყვირის*“ სიმბოლოს ქვეშ დაატყდება თავს. 9 და 11, 1843 წლდან, როდესაც დან.8:14-ის ბრძანებულება შევიდა ძალში.

არწივის "გარდა, სხვა "ცის ჩიტები" სიმბოლოა ციურ ანგელოზებზე, კარგებსა და ცუდებზე.

დაბ.1:21: „*ღმერთმა შექმნა დიდი თევზი და ყოველ მოძრავი ცოცხალ არსება, რომლებიც წყალმა უხვად გამოიმუშავა მათი სახის მიხედვით; მან ასევე შექმნა ყველ ფრთოსანი ფრინველ თავისი*

სახის მიხედვით. ღმერთმა დაინახა, რომ ეს კარგი იყო.”

ღმერთი ამზადებს საზღვაო ცხოვრებას ცოდვის მდგომარეობისთვის, იმ დროს, როდესაც " ყველზე დიდი თევზი " ყველზე პატარას საქმელს გახდის, ეს არის დაპროგრამებული ბედი და მათი სიმრავლეს სარგებლობა თითოეულსახეობაში. " ფრთიანი ჩიტები " ამ პრინციპს არ გაექცევიან, რადგან ისინიც დახოცავენ ერთმანეთს საკვებისთვის. მაგრამ ცოდვამდე არც ერთი ზღვის ცხოველ ან ფრინველ არ აყენებს ზიანს სხვას, სიცოცხლე აცოცხლებს მათ და ისინი ერთად ცხოვრობენ სრულყოფილ ჰარმონიაში. ამიტომ ღმერთი განსჯის სიტუაციას " კარგად ". საზღვაო " ცხოველები " და " ჩიტები " ცოდვის შემდეგ სიმბოლურ როლს შეასრულებენ. სახეობებს შორის სასიკვდილო ბრძოლები შემდეგ მისცემს "ზღვას " "სიკვდილს" მნიშვნელობას, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს მასებრად მღვდლების აღების რიტუალში. ამ მიზნით გამოყენებული კვერთხი მიიღებს სახელს " ზღვა " "წითელი ზღვის" გადაკვეთის ხსოვნას, ორივე რამ არის ქრისტიანული ნათლობის წინაპირობა. ამგვარად, მას სახელს მინიჭებით „ ზღვიდან ამოსული მხეცი “ გამოცხადების 13:1-ში, ღმერთი განსაზღვრავს რომაულ კათოლიკურ რელიგიას და მონარქიას, რომელიც მხარს უჭერს მას „მკვდრების“ კრებულთან, რომლებიც კლვენ და ჭამენ მეზობლებს, როგორც თევზი. "ზღვიდან " . ანალოგიურად, არწივები, ქორი და ქორი შეჭამენ მტრელებს და მტრელებს, ევას და ადამის ცოდვის გამო და მათი მრავალი ადამიანის შთამომავალი ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე .

და ბ.1:22: „ აკურთხა ღმერთმა ისინი და უთხრა: ინაყოფიერეთ და გამრავლდით და აავსეთ ზღვების წყლები; და ფრინველები გამრავლდნენ და მიწაზე .

ღვთის კურთხევა მატერიალურად უზრუნველყოფს ამ კონტექსტში ზღვის ცხოველებისა და ფრინველების, მაგრამ ასევე მალე ადამიანის გამრავლებით. ქრისტეს ეკლესიაც მოწოდებულია თავისი მიმდევრების რაოდენობის გასამრავლებლად, მაგრამ იქ ღვთის კურთხევა არ კმარა, რადგან ღმერთი მოუწოდებს, მაგრამ არავის აიძულებს უპასუხოს მის ხსნის შეთავაზებას .

და ბ.1:23: „ იყო საღამო და იყო დილა: მეხუთე დღე იყო“.

გაითვალისწინეთ, რომ საზღვაო სიცოცხლე იქმნება მეხუთე დღეს, რითაც განცალკევებულია ხმელეთის სიცოცხლეს შექმნისგან, მისი სულიერი

სიმბოლოზმის გამო, რომელიც ეხება დაწყევლო და განდგომილ ქრისტიანობის პირველ ფორმას; რას წარმოადგენს რომის კათოლიკური რელიგია 321 წლის 7 მარტიდან, ცრუ წარმართულ დასვენების დღის მიღების თარიღიდან, პირველ დღე და „მზის დღე“, რომელიც შემდგომში დაარქვეს: კვირა, უფლოს დღე. ამ ახსნას ადასტურებს რომაული კათოლიციზმის გამოჩენა მე-5 ათასწლეულში¹⁰ პროტესტანტიზმის, რომელიც გაჩნდა მე-6¹¹ ათასწლეულში.

მე-6 დღე

დაბ.1:24: „*თქვა ღმერთმა: აწარმოოს დედა მიწამ ცოცხალ ცხოველები მათი გვარის მიხედვით, პირუტყვი, მცოცავი და დედა მიწის ცხოველ მათი გვარის მიხედვით ასეც იყო.*”

მე-6¹² ადინიშნება ხმელეთის სიცოცხლს შექმნით, რომელიც, თავის მხრივ, ზღვის შემდეგ, ”*წარმოქმნის ცოცხალ ცხოველებს. მათი ჯიშის, პირუტყვის, მცოცავი საგნების და მიწის ცხოველების მიხედვით მათი ჯიშის მიხედვით.* ღმერთი ახორციელებს ყველ ამ ცოცხალ არსების გამრავლების პროცესს. ისინი გავრცელდებიან მიწის ზედაპირზე.

დაბ.1:25: „*ღმერთმა შექმნა დედა მიწის მხეცები მათი გვარის მიხედვით, პირუტყვი მათი გვარის მიხედვით და ყოველ მცოცავი დედა მიწაზე მათი გვარის მიხედვით ღმერთმა დაინახა, რომ ეს კარგი იყო.*”

ეს ლექსი ადასტურებს წინაში დავალებულ მოქმედებას. ამჯერა დაღვნიშნავთ, რომ ღმერთი არის დედა მიწაზე წარმოქმნილ ამ ხმელეთის ცხოველური სიცოცხლს შემოქმედი და დირექტორი. როგორც ზღვის ცხოველების შემთხვევაში, ხმელეთის ცხოველებიც იცხოვრებენ ჰარმონიაში ადამიანის ცოდვის ჟამამდე. ღმერთი ხედავს ამ ცხოველურ ქმნილებას „*კარგს*“, რომელშიც იქმნება სიმბოლური როლები და გამოიყენებს მათ თავის წინასწარმეტყველურ გზავნილებში ცოდვის და მკვიდრების შემდეგ. ქვეწარმავლებს შორის „*გველ*“ მთავარ როლს შეასრულებს, როგორც ეშმაკის მიერ გამოყენებულ ცოდვის წამქეზებელ საშუალება. ცოდვის შემდეგ, დედა მიწის ცხოველები გაანადგურებენ ერთმანეთს სახეობებს სახეობების წინააღმდეგ. და ეს აგრესიულობა გაამართლებს გამოცხადების 13:11-ში სახელს „*მხეცი, რომელიც ამოღის დედა მიწიდან*“;

რომელიც აღნიშნავს პროტესტანტულ რელიგიას ღმერთის მიერ დაწყებულ ბოლო სტატუსში ადვენტიტური რწმენის საბოლოო გამოცდის კონტექსტში, რომელიც გამართლებულია ნამდვილ დაბრუნებით. იესო ქრისტეს შესახებ, რომელიც დაგეგმილია 2030 წლის გაზაფხულზე. თუმცა, გაითვალისწინეთ, რომ პროტესტანტიზმი ატარებს ამ წყევლს, რომელიც უზულებელყოფილია ხალხის მიერ 1843 წლიდან.

დაბ.1:26: „*მაშინ თქვა ღმერთმა: შევქმნათ ადამიანი ჩვენს ხატად ჩვენს მსგავსებად და დაეუფლოს მას ზღვის თევზებზე, ცის ფრინველებზე, პირუტყვზე და საქონელზე. მთელ დედამიწაზე და ყველ მცოცავზე, რომელიც ცოცავს დედამიწაზე*“.

მოდით, გავაკეთოთ “*თქმით ღმერთი თავის შემოქმედებით საქმიანობას უკავშირებს ერთგულ ანგელოზურ სამყაროს, რომელიც მოწმეა მისი ქმედებებისა და ენთუზიაზმით სავსე გარს. განცალკევების თემის ქვეშ, შენიშნეთ აქ, დაჯგუფებული მე-6 ლეხ, ხმელეთის ცხოველთა ქმნილება და ადამიანის შექმნა, რომელიც მოხსენიებულია ამ მუხლში 26, ღვთის სახელს რიცხვი, რიცხვი, რომელიც მიღებულია ოთხი ებრაული ასოს „იოდის“ დამატებით. = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26“; ასოები, რომლებიც ქმნიან მის სახელს, ტრანსლიტერირებულია "YaHWéH". ეს არჩევანი მით უფრო გამართლებულია, რადგან „ღვთის ხატად შექმნილი“, „ადამიანი“ ადამი სიმბოლურად წარმოაჩენს მას მიწიერ შემოქმედებაში, როგორც ქრისტეს ხატად. ღმერთი ამლევს მას ფიზიკურ და გონებრივ ასპექტს, ანუ სიკეთესა და ბოროტებას შორის განსჯის უნარს, რაც მას პასუხისმგებლობას გახდის. ცხოველბთან ერთად შექმნილი „ადამიანი“ მიიღებს არჩევანს თავისი „მსგავსებით“: ღმერთი თუ ცხოველი, „მხეცი“. თუმცა, ევა და ადამი ღმერთს მოწყვეტენ და „მსგავსებას“ დაკარგავენ, როცა საკუთარ თავს „ცხოველს“, „გველს“ აცდუნებენ. „დედამიწაზე მცოცავ ქვეწარმავლებზე“ ბატონობის მინიჭებით, ღმერთი ადამიანს მოუწოდებს, ბატონობდეს „გველზე“ და, შესაბამისად, არ მისცეს თავის სწავლებას. სამწუხაროდ, კაცობრიობისთვის, ევა იზოლირებული იქნება და განცალკევდება ადამიანგან, როდესაც ის აცდუნებს და დამნაშავედ აქცევს და უმორჩილებლობის ცოდვას.*

დმერთი ადამიანს ანდობს მთელ მის მიწიერ ქმნილებას იმ ცხოვრებით, რაც მას შეიცავს და აწარმოებს ზღვევებში, დედამიწაზე და ცაში.

და ბ.1:27: „*დმერთმა შექმნა ადამიანი თავის ხატად ღვთის ხატად შექმნა იგი, შექმნა კაცი და ქალი*“.

მე-6 ^{ლვ} გრძელდება ისევე, როგორც სხვები, 24 საათი და როგორც ჩანს, მამაკაცისა და ქალს შემოქმედება აქ არის დაჯგუფებული მათი შემოქმედების შეჯამების საგანმანათლებლო მიზნით. მართლაც, დაბადება 2 იღებს ადამიანის ამ ქმნილებას მრავალ მოქმედების გამოვლენით, რომლებიც, სავარაუდოდ, რამდენიმე დღის განმავლობაში განხორციელდა. ამგვარად, ამ თავის 1 სიუჟეტი ნორმატიულ ხასიათს იძენს და ავლენს იმ სიმბოლურ ღირებულებებს, რომლებიც დმერთს სურდა მიეცა კვირის პირველი ექვსი დღისთვის.

ამ კვირას უფრო სიმბოლური მნიშვნელობა აქვს, რადგან ის ასახავს ღვთის გადარჩენის პროექტს. „კაცი“ განასახიერებს და წინასწარმეტყველებს ქრისტეს და „ქალს“, „რჩეულ ეკლესიას“, რომელიც აღდგება მისგან. უფრო მეტიც, ცოდვამდე რეალურ დროს არ აქვს მნიშვნელობა, რადგან სრულყოფილების მდგომარეობაში დრო არ ითვლება და "6000 წლის" ათვლად იწყება პირველ გაზაფხულზე, რომელიც აღინიშნება ადამიანის პირველ ცოდვით. იდეალური რეგულრობით, 12-საათიანი დამეები და 12-საათიანი დღეები მუდმივად მიჰყვება ერთმანეთს. ამ მუხლში დმერთი ხაზს უსვამს საკუთარი ხატის მიხედვით შექმნილ ადამიანის მსგავსებას. ადამი არ არის სუსტი, ის სავსეა ძალით და ის შეიქმნა, რომელსაც შეუძლია წინააღმდეგობა გაუწიოს ეშმაკის ცდუნებებს.

და ბ.1:28: „*და აკურთხა ისინი დმერთმა და უთხრა მათ დმერთმა: ინაყოფიერეთ და გამრავლდით, აავსეთ დედამიწა და დაემორჩილეთ მას; და მეუფე ზღვის თევზებზე, ცის ფრინველებზე და ყველ ცოცხალ არსებაზე, რომელიც მოძრაობს დედამიწაზე.*“

გზავნილ დმერთმა მიმართა მთელკაცობრიობას, რომლის ორიგინალური მოდელები ადამი და ევა არიან. ცხოველების მსგავსად, ისინი თავის მხრივ კურთხეულნი არიან და წახალსებულნი არიან გამრავლდენ, რათა გამრავლდენ ადამიანები. ადამიანი ცხოველურ ქმნილებებზე ბატონობას დმერთისგან იღებს, რაც ნიშნავს, რომ მან არ უნდა დაუშვას მათ დომინირება, სენტიმენტალური და

სენტიმენტალური სისუსტის გამო. მან არ უნდა დააზიანოს ისინი, არამედ უნდა იცხოვროს მათთან ჰარმონიაში. ეს იმ კონტექსტში, რომელიც წინ უსწრებს ცოდვის წყევლს.

დაბ.1:29: „ და თქვა ღმერთმა: აჰა, მე გაძლევთ ყველ ბალებს, რომელიც თესლდება, რომელიც არის მთელი დედამიწის ზურგზე, და ყოველ ხეს, რომელსაც ხის ნაყოფი აქვს, თესლს იძლევა. იქნება შენი საჭმელი.“

თავის მცენარეულ შემოქმედებაში ღმერთი ავლენს მთელ თავის სიკეთესა და კეთილშობილებას ყოველ სახეობის მცენარის, ხეხილს, მარცვლულს, მწვანეხეხილსა და ბოსტნეულს თესლს რაოდენობის გამრავლებით. ღმერთი ადამიანს სთავაზობს სრულყოფილ კვების მოდელს, რომელიც ხელს უწყობს კარგ ფიზიკურ და ფსიქიკურ ჯანმრთელობას, რაც ხელსაყრელია მთელი ორგანიზმისა და ადამიანის სულისთვის, დღესაც, როგორც ადამის დროს. ეს თემა 1843 წლადან არის წარმოდგენილი ღმერთის მიერ, როგორც მისი რჩეულს მოთხოვნა და ის კიდევ უფრო დიდ მნიშვნელობას იძენს ჩვენს ბოლო დღეებში, სადაც საკვები ქიმიის, სასუქების, პესტიციდების და სხვათა მსხვერპლია, რომლებიც ანადგურებენ სიცოცხლეს.

დაბ.1:30: „ მიწის ყოველ მხეცს, ცის ყველ ფრინველს და ყველ ფერს, რაც დედამიწაზე მოძრაობს და მასში სიცოცხლის სუნთქვა აქვს, საჭმელად ვაძლევ ყოველმწვანე ბალებს. ასეც იყო.“

ამ ლექსში წარმოდგენილია გასაღები, რომელიც ამართლებს ამ ჰარმონიულ ცხოვრების შესაძლებლობას. ყველ ცოცხალ არსება ვეგანია, ამიტომ მათ არ აქვთ საკუთარი თავის ზიანის მიყენების მიზეზი. ცოდვის შემდეგ ცხოველები ყველზე ხშირად თავს ესხმიან ერთმანეთს საკვების გამო, შემდეგ კი სიკვდილ ყველ მათგანს ასეთუისე დაარტყამს.

დაბ.1:31: „ ღმერთმა დაინახა ყველ ფერი, რაც შექმნა და აჰა, ძალთან კარგი იყო. იყო სადამო და იყო დილ: მეთქვსე დღე იყო.“

^{დღის} ბოლოს ღმერთი კმაყოფილია თავისი შემოქმედებით, რომელიც ამჯერად „ ძალთან კარგი “ არის შეფასებული, ხოლო მე^{დღის} ბოლოს „ კარგი “ იყო.

ღვთის განზრახვა, გამოეყოს კვირის პირველ დღე მე-7-დან, ^{ნაჩვენებია} მათი დაჯგუფებით დაბადების ამ თავში 1. ამ გზით ის ამზადებს თავისი ღვთაებრივი კანონის მე-4 ^{მცნების} სტრუქტურას ,

რომელსაც თავის დროზე წარუდგენს ეგვიპტის მონობიდან გათავისუფლებულ ებრაელებს. ადამიანს მოყოლებული, ადამიანებს ჰქონდათ კვირაში 6 დღე, ყოველ კვირას, რათა გაეკეთებინათ თავიანთი მიწიერი საქმიანობა. ადამისთვის ყველფერი კარგად დაიწყო, მაგრამ მისგან შექმნის შემდეგ, ქალ, მისი ღვთისგან ბოძებულ „თანაშემწე“, ცოდვას მიწიერ ქმნილებაში შეიტანს, როგორც მე-3 დაბადება გამოავლენს. ცოლს სიყვარულს გამო, ადამი თავის მხრივ შეჭამს აკრძალულ ნაყოფს და მთელ წყვილ ცოდვის წყევლში აღმოჩნდება. ამ ქმედებაში ადამი იწინასწარმეტყველებს ქრისტეს, რომელიც მოვა საზიარებლად და მის ნაცვლად გადაიხდის მისი საყვარელი რჩეული ეკლესიის ბრალს. მისი სიკვდილი ჯვარზე, გოლგოთის მთის ძირში, გამოისყიდის ჩადენილი ცოდვისა და ცოდვისა და სიკვდილის დამარცხებას, იესო ქრისტე მიიღებს უფლებას, რომ მისმა რჩეულმა ისარგებლონ მისი სრულყოფილი სამართლიანობით. ამგვარად, მას შეუძლია შესთავაზოს მათ ადამისა და ევას შემდეგ დაკარგული მარადიული სიცოცხლე. რჩეული ერთად შევლენ ამ მარადიულ ცხოვრებაში მე-7^ა სასწაულის დასაწყისში, სწორედ მაშინ შესრულდება შაბათის წინასწარმეტყველური როლი. ამიტომ, თქვენ გესმით, რატომ არის წარმოდგენილი მე-7^{ლი} დასვენების თემა დაბადების მე-2 თავში, **გამოყოფილი** პირველ 6 დღისგან, რომლებიც დაჯგუფებულია პირველთა ვში.

დაბადება 2

მეშვიდე დღე

დაბ.2:1: „ასე დასრულდა ცა და დედა მიწა და მთელი მათი ლაშქარი“.

პირველ ექვსი დღე გამოყოფილია "მეშვიდე"-სგან, რადგან ღმერთის შემოქმედებითი შრომა დედამიწასა და ზეცაზე სრულდება. ეს მართალი იყო, პირველვე კვირაში შექმნილი სიცოცხლის საფუძვლების ჩაყრისთვის, მაგრამ მით უმეტეს, 7000 წლის განმავლობაში, რომელიც მან ასევე იწინასწარმეტყველს. პირველ ექვსი დღე აცხადებს, რომ ღმერთი იმუშავებს უბედურებაში ეშმაკის ბანაკისა და მისი დამანგრეველი ქმედებების წინაშე 6000 წლის განმავლობაში. მისი სამუშაო შედგება მისი რჩეულების მიზიდვაში, რათა შეარჩიოს ისინი ყველ ადამიანთაგან. ის მისცემს

მათ თავისი სიყვარულს სხვადასხვა მტკიცებულებებს და შეინარჩუნებს მათ, ვინც უყვარს და ამტკიცებს მას მის ყველ ასპექტში და ყველ სფეროში. რადგან ვინც ამას არ გააკეთებს, ეშმაკის დაწყევლო ბანაკს შეუერთდება. ციტირებულ "არმია" აღნიშნავს ორი ბანაკის ცოცხალ ძალებს, რომლებიც დაუპირისპირდებიან და შეებრძოლებიან ერთმანეთს "დედა მიწაზე" და "ზეცაში", სადაც "ცის ვარსკვლავები" სიმბოლოა. და ეს ბრძოლს შერჩევისთვის 6000 წელი გაგრძელდება.

და ბ.2:2: „*მეშვიდე დღეს დაასრულს ღმერთმა თავისი საქმე, რაც გააკეთა და მეშვიდე დღეს დაისვენა მთელ თავისი საქმისგან, რაც გააკეთა*“.

მიწიერი ისტორიის პირველი კვირის ბოლოს, ღვთის დასვენება გვასწავლს პირველ გაკვეთილს: ადამს და ევას ჯერ არ შესცოდავთ; რაც ხსნის ღმერთის შესაძლებლობას განიცადოს ნამდვილი დასვენება. ამიტომ ღმერთის დასვენება განპირობებულია მის ქმნილებებში ცოდვის არარსებობით.

მეშვიდე დღის “წინასწარმეტყველურ ასპექტში, რომელიც არის ღვთის მიერ დაპროგრამებული დიდი გადარჩენის პროექტის „*მეშვიდე*“ *ათასწლეულის* გამოსახულება.

შესვლს „*მეშვიდე*“ ათასწლეულში, სახელწოდებით „*ათასი წელი*“ გამოცხადებაში 20:4-6-7, ნიშნავს რჩეულთა შერჩევის დასრულებას. და რადგან ღმერთი და მისი რჩეულები გადარჩნენ ცოცხლდანი მკვდრეთით, მაგრამ ყველ განდიდებული, დანარჩენი მიღებულ იქნება ღმერთის გამარჯვების შედეგი იესო ქრისტეში მის ყველ მტერზე. ებრაულ ტექსტში ზმნა "დაისვენა" არის "შავატი" იგივე ძირიდან, როგორც სიტყვა "შაბათი".

და ბ.2:3: „*ღმერთმა აკურთხა მეშვიდე დღე და განწმინდა იგი, რადგან მასში დაისვენა მთელ თავისი საქმისგან, რომელიც შექმნა მის შესასრულებლად*“.

სიტყვა შაბათი არ არის ნახსენები, მაგრამ მისი გამოსახულება უკვე გვხვდება „*მეშვიდე დღის*“ *განწმენდაში*. ამიტომ კარგად გაიგეთ ღვთის მიერ ამ *განწმენდის* მიზეზი. ის წინასწარმეტყველებს იმ მომენტს, როდესაც მისი მსხვერპლი იესო ქრისტეში მიიღებს საბოლოო ჯილდოს: ბედნიერებას, რომ გარშემორტყმული იყო მისი ყველ რჩეულთ, რომლებიც თავის დროზე მოწმობდნენ თავიანთ ერთგულებაზე მოწამეობაში, ტანჯვაში, და ღუპვაში,

ყველზე ხშირად, სიკვდილმდე. და " *მეშვიდე* " *ათასწლეულს* დასაწყისში ისინი ყველ ცოცხლები იქნებიან და აღარ მოუწევთ სიკვდილს შიში. ღმერთისა და მისი ერთგული ბანაკისთვის შეიძლება წარმოიდგინოთ ამაზე დიდი „დასვენების“ მიზეზი? ღმერთი აღარ დაინახავს მათ, ვინც უყვარს, იტანჯება, აღარ მოუწევს მათი ტანჯვის გაზიარება, სწორედ ამ „დასვენებას“ აღნიშნავს ის ჩვენი მუდმივი კვირების ყოველ „*მეშვიდე დღეს შაბათს*“. მისი საბოლოო გამარჯვების ეს ნაყოფი მიიღება იესო ქრისტეს გამარჯვებით ცოდვასა და სიკვდილზე. საკუთარ თავში, დედამიწაზე და სხვა ადამიანთა შორის, მან ძლევს სანდო საქმე შეასრულ: მან აიღო სიკვდილი, რათა შეექმნა თავისი რჩეული ხალხი და შაბათმა გამოაცხადა ადამიანთა კაცობრიობას, რომ დაამარცხებდა ცოდვას, რათა შესწიროს თავისი სიმათელე და მარადიული სიცოცხლე მათ. ვისაც უყვარს და ერთგულდ ემსახურება მას; რასაც გამოცხადება 6:2 აცხადებს და ადასტურებს: „*ვხედე და აჰა, გამოჩნდა თეორი ცხენი. მას, ვინც მას აჯდა, მშვილდი ჰქონდა; მას გვირგვინი მისცეს და გამარჯვებულ და დასაპყრობად გაემართა*“.

მეშვიდე ათასწლეულში შესვლს აღნიშნავს რჩეულთა შესვლს ღმერთის მარადისობაში, რის გამოც ამ ღვთაებრივ ამბავში მეშვიდე დღე არ იხურება გამოთქმით „*იყო საღამო, იყო იყო დღე, იყო... დღე*.“ იოანესადმი მიცემულ აპოკალიფსში ქრისტე გამოავლენს ამ მეშვიდე ათასწლეულს და გამოავლენს, რომ იგი ასევე შედგება „*ათასი წლისგან*“ გამოცხადების 20:2-4-ის მიხედვით, ისევე როგორც პირველი ექვსი, რომელიც მას უძღოდა წინ. ეს იქნება ზეციური განკითხვის დრო, რომლის დროსაც რჩეულებს მოუწევთ დაწყველო ბანაკის მკვდრების განსჯა. ამიტომ ცოდვის ხსოვნა შენარჩუნდება ყოველ შაბათ-კვირას ნაწინასწარმეტყველები დიდი შაბათის ბოლო „*ათასი წლის განმავლობაში*“. მხოლოდ უკანასკნელი განაჩენი დაასრულებს ცოდვაზე ფიქრს, როდესაც მეშვიდე ათასწლეულის ბოლოს ყველ დაცემულ განადგურდება „*მეორე სიკვდილს ცეცხლს ტბაში*“.

ღმერთი ამლევს ახსნას მისი მიწიერი შემოქმედების შესახებ

გაფრთხილება: შეცდომაში შემყვანი ხალხი ეჭვს თესავს დაბადება 2-ის ამ ნაწილს მეორე ჩვენებად

წარმოჩენით, რომელიც ეწინააღმდეგება დაბადების 1-ის ისტორიას. ამ ადამიანებს არ ესმით ღმერთის მიერ გამოყენებული ნარატიული მეთოდი. დაბადების 1-ში ის წარმოგიდგენთ მისი შექმნის პირველ ექვსი დღის მთლიანობას. შემდეგ, დაბ.2:4-დან, ის ბრუნდება, რათა მოგვაწოდოს დამატებითი დეტალები გარკვეულ საკითხებზე, რომლებიც არ არის განმარტებული დაბადების 1-ში.

დაბ.2:4: „*ეს არის ცისა და მიწის წარმოშობა, როცა ისინი შეიქმნა*“

ეს დამატებითი განმარტებები აბსოლუტურად აუცილებელია, რადგან ცოდვის თემამ უნდა მიიღოს საკუთარი ახსნა. და როგორც ვნახეთ, ცოდვის ეს თემა ყველანაა წარმოდგენილი იმ ფორმებში, რაც ღმერთმა მისცა მის მიწიერ და ზეციურ მიღწევებს. შვიდდღიანი კვირის მშენებლობა თავისთავად შეიცავს ბევრ საიდუმლოს, რომელსაც მხოლოდ დრო გამოავლენს ქრისტეს რჩეულებს.

დაბ.2:5: „*როცა უფალ ღმერთმა შექმნა დედა მიწა და ცა, ჯერ კიდევ არ იყო მიწაზე მინდვრის ბუჩქი და არც მინდვრის ბალახი ამოსული, რადგან უფალი ღმერთს წვიმა არ გაუგზავნია დედა მიწაზე და კაცი არ იყო მიწის დასამუშავებელი*“.

იაკვებ 3 “*გამოჩენას*”, რომლისაც ღმერთმა დაარქვა თავის თავს მოსეს თხოვნით გამოსვლ 3:14-15-ის მიხედვით. მოსე წერს ამ გამოცხადებას ღმერთის კარნახით, რომელსაც ის უწოდებს “*იაკვებ 3*”. ღვთაებრივი გამოცხადება აქ იღებს თავის ისტორიულ ცნობას ეგვიპტიდან გასვლსა და ისრაელის ერის შექმნიდან.

ამ აშკარადმაღალანოვან ლოგიკური დეტალების მიღმა წინასწარმეტყველური იდეები იმალება. ღმერთი აღძრავს მცენარის ზრდას, „*მინდვრის ბუჩქებს და ბალახებს*“, რასაც უმატებს „*წვიმას*“ და „*ადამიანის*“ არსებობას, რომელიც „*დასამუშავებს მიწას*“. 1656 წელს, ადამის ცოდვის შემდეგ, დაბ.7:11-ში, „*წარღვნა*“ გაანადგურებს მცენარეთა სიცოცხლეს, „*მინდვრის ბუჩქებსა და ბალახებს*“, ასევე „*ადამიანს*“ და მის „*მოსავალს*“ ცოდვის გამლერებას.

დაბ.2:6: „*მაგრამ ორთქლი ამოვიდა მიწიდან და აწყობთელ მიწის ზედაპირი*“.

სანამ რაიმეს გაანადგურებს, ცოდვამდე, ღმერთი „*ორთქლით მორწყავს დედა მიწას მთელ მის ზედაპირზე*“. მოქმედება ნაზი და ეფექტურია და შეეფერება უცოდველ დიდებულ და სრულად წმინდა

ცხოვრებას. ცოდვის შემდეგ, ზეცა გამოგზავნის დამანგრეველ ქარიშხალს და კოკისპირულ წვიმებს, როგორც მისი წყევლს ნიშნად.

ადამიანის ფორმირება

დაბ.2:7: „*უფალმა ღმერთმა შექმნა ადამიანი მიწის მტვრისგან და ჩაუბერა ნესტოებში სიცოცხლის სუნთქვა და ადამიანი გახდა ცოცხალ არსება*“.

ადამიანის შექმნა და ფუძნებულია ახალ განცალკევებაზე: „*ღეღამის მტვრისგან*“, რომლის ნაწილი აღებულია ღვთის ხატად შექმნილ სიცოცხლს შესაქმნელად. ამ ქმედებაში ღმერთი ავლენს თავის გეგმას, მოიპოვოს და საბოლოოდ შეარჩიოს მიწიერი წარმოშობის რჩეული ადამიანები, რომლებსაც ის მარადიულ დაქვევს.

როდესაც ღმერთი ქმნის მას, ადამიანი მისი შემოქმედის განსაკუთრებული ყურადღების ობიექტია. გაითვალისწინეთ, რომ ის „*აყალებებს*“ მას „*ღეღამის მტვრისგან*“ და *ეს ერთი საწყისი წინასწარმეტყველებს მის ცოდვას, მის სიკვდილს და მის დაბრუნებას „მტვრის“* მდგომარეობაში. ეს ღვთაებრივი ქმედება შედარებულია „*ჭურჭლს*“ მოქმედებასთან, რომელიც აყალებებს „*თხის ჭურჭელს*“; გამოსახულება, რომელსაც ღმერთი ამტკიცებს იერ.18:6-ში და რომ.9:21-ში. გარდა ამისა, „*ადამიანის*“ სიცოცხლე დამოკიდებული იქნება მის „*სუნთქვაზე*“, რომელსაც ღმერთი ჩაჰბერავს მის „*ნესტოებში*“. მაშასადამე, ეს ნამდვილად არის ფილტვის „*სუნთქვა*“ და არა სულიერი სუნთქვა, რა ზეც ბევრი ფიქრობს. ყველს ეს დეტალი ვლენდება იმისთვის, რომ შეგვახსენოს, რამდენად მყიფეა ადამიანის სიცოცხლე, მისი გახანგრძლივება ღმერთზეა დამოკიდებული. ის რჩება მუდმივი სასწაულის ნაყოფად, რადგან სიცოცხლე მხოლოდ ღმერთში და მხოლოდ მასშია. სწორედ მისი ღვთაებრივი ნებით გახდა „*ადამიანი ცოცხალ არსება*.“ თუკარგი ან ბოროტი ადამიანის სიცოცხლე უხანგრძლივდება, ეს მხოლოდ იმიტომ არის, რომ ღმერთი უშვებს ამას. და როცა სიკვდილი ატყდება მას, მაინც მისი გადაწყვეტილება კითხვის ნიშნის ქვეშ დგას.

ცოდვამდე ადამი შეიქმნა სრულყოფილ და უდანაშაულო, გააჩნდა ძლიერი სიცოცხლის უნარიანობა და შევიდა მარადიულ ცხოვრებაში, მარადიული საგნებით

გარშემორტყმულ. მხოლოდ მისი შემოქმედების ფორმა წინასწარმეტყველებს მის საშინელებებს.

და ბ.2:8: „*მაშინ უფაღა ღმერთმა გააშენა ბაღი ედემში, აღმოსავლეთის მხარეს და იქ დააყენა ადამიანი, რომელიც მან შექმნა*“.

ბაღი იდეალური ადგილს გამოსახულებათ ადამიანისთვის, რომელიც იქ თავმოყრილა მთელი მისი მომხიბლავი საკვები და ვიზუალური ელემენტები; უსასრულობამდე გამრავლებული მშვენიერი ყვავილები, რომლებიც არ ქრებიან და არასდროს კარგავენ სასიამოვნო სურნელს. ბაღში შეთავაზებულ ეს საკვები არა შენებს ადამიანის ცხოვრებას, რომელიც ცოდვამდე არ არის დამოკიდებული საკვებზე. ამიტომ საკვები ადამიანი მხოლოდ მისი სიამოვნებისთვის მოიხმარს. სიზუსტე „*ღმერთმა გააშენა ბაღი*“ მოწმობს მის სიყვარულზე თავისი ქმნილების მიმართ. ის მებაღე ხდება, რათა ადამიანს შესთავაზოს ეს შესანიშნავი ადგილი საცხოვრებლად.

სიტყვა ედემი ნიშნავს "სიხარულების ბაღს" და ისრაელს ცენტრალურ პუნქტად ღმერთი ათავსებს ამ ედემს ისრაელს აღმოსავლეთით. თავისი „სიხარულებისთვის“ ადამიანი ღმერთმა, მისმა შემოქმედმა მოათავსა ამ გემრიელ ბაღში.

და ბ.2:9: „*იაჰვე ღმერთმა ყოველგვარი ხეები შექმნა მიწიდან, სანახავად სასიამოვნოდ და საჭმელად კარგი, სიცოცხლის ხე ბაღის შუაგულში და ხე სიკეთისა და ბოროტების შემცენებისა*“.

ბაღის ხასიათი არის ხილს ხეების არსებობა, რომლებიც გვთავაზობენ "მზა საჭმელად", რაც მათ ნაყოფს ქმნის მრავალ რბილ და ტკბილ რომატით. ისინი ყველ იქ არიან მხოლოდ ადამის სიამოვნებისთვის, ჯერ კიდევ მართლ.

ბაღში ასევე არის ორი ხე დიამეტრალურად საპირისპირო სიმბოლოებით: "სიცოცხლის ხე", რომელიც ცენტრალურ ადგილს იკავებს, "ბაღის შუაში". ამ გზით ბაღი და მისი მდიდრული შესაწირავი მთლიანად მას ერთვის. მის მახლობლად არის "სიკეთის და ბოროტების შემცენების ხე". უკვე, თავის აღნიშვნაში, სიტყვა "ბოროტი" წინასწარმეტყველებს ცოდვის წვდომას. შემდეგ ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ეს ორი ხე არის ორი ბანაკის გამოსახულება, რომლებიც ერთმანეთს და უპირისპირდებიან ცოდვის დედამიწაზე: იესო ქრისტეს ბანაკი, რომელიც გამოსახულია "სიცოცხლის

ხის " მიერ, ეშმაკის ბანაკის წინააღმდეგ, რომელიც, ისევე როგორც სახელი. „ხე“ მიუთითებს, იცოდა ან განიცადა თანმიმდევრულად „ სიკეთე “ მისი შექმნიდან იმ დღემდე, როცა „ ბოროტმა “ აიძულ იგი აჯანყდა თავისი შემოქმედის წინააღმდეგ; რასაც ღმერთი უწოდებს „მის წინააღმდეგ ცოდვას“. შეგახსენებთ, რომ „ სიკეთისა და ბოროტების “ ეს პრინციპები არის ორი არჩევანი ან ორი შესაძლო უკიდურესი საპირისპირო ნაყოფი, რომელსაც „ ცოცხალი არსების “ სრული თავისუფლება იძლევა. პირველ ანგელოზს ეს რომ არ მოქცეულიყო, სხვა ანგელოზები მაინც აჯანყდნენ, როგორც უკვე დადასტურდა ადამიანის ქცევის მიწიერი გამოცდილება.

ღმერთის მიერ ადამისთვის მომზადებული ბაღის ყველ გულებზე შესაწირავში არის ეს ხე " სიკეთისა და ბოროტის შემეცნებისა ", რომელიც იქ არის ადამიანის ერთგულების შესამოწმებლად. ეს ტერმინი „ ცოდვა “ კარგად უნდა იყოს გაგებულ, რადგან ღმერთისთვის ზმნა „ იცოდე “ იღებს „ სიკეთის ან ბოროტების “ განცდის უკიდურეს მნიშვნელობას, რომელიც დაფუძნებული იქნება მორჩილების ან დაუმორჩილებლობის აქტებზე. ბაღის ხე მხოლოდ მატერიალური საყრდენია მორჩილების გამოცდისა და მისი ნაყოფი მხოლოდ ბოროტებას გადასცემს, რადგან ღმერთმა მას ეს როლი მისცა აკრძალვის წარმოდგენით. ცოდვა ნაყოფში კი არ არის, არამედ ჭამაშია იმის ცოდნა, რომ ღმერთმა აკრძალა.

დაბ.2:10: „ ედემიდან მდინარე გამოვიდა ბაღის მოსარწყავად და იქიდან ოთხ ტოტად იყოფა “.

განცალკევების ახალი გზავნილი, ისევე როგორც მდინარე, რომელიც გამოდის ედემიდან, იყოფა „ ოთხ მკლვად “, ეს სურათი წინასწარმეტყველებს კაცობრიობის დაბადებას, რომლის შთამომავლები საყოველთაოდ გავრცელდებიან ან ოთხ კარდინალურ წერტილში, ან ოთხ ქარს ზეციდან მთელს ტერიტორიაზე. დედამიწას. „ მდინარე “ ხალხის სიმბოლოა, წყალ კი ადამიანის სიცოცხლის სიმბოლოა. ამ " ოთხ მკლვად " დაყოფით, ედემიდან გამომავალ მდინარე გაავრცელებს თავის სიცოცხლეს წყალს მთელ დედამიწაზე და ეს იდეა წინასწარმეტყველებს ღვთის სურვილს, გაავრცელოს თავისი ცოდნა მთელ ზედაპირზე. მისი პროექტი განხორციელდება Gen.10-ის მიხედვით ნოესა და მისი სამი ვაჟის და შორებით წყალდიდობის დასრულების შემდეგ. წარღვნის ეს მოწმეები თაობიდან თაობას

გადასცემენ საშინელო ღვთაებრივი სასჯელს ხსოვნას.

ჩვენ არ ვიცით ის ვიზუალური გარეგნობა, რაც დედამიწას ჰქონდა წარღვნამდე, მაგრამ ხალხთა განშორებამდე, დასახლებული დედამიწა უნდა გამოჩენილიყო, როგორც ერთი კონტინენტი, რომელიც ირწყვება მხოლოდ ედემის ბაღიდან მომდინარე წყლს ამ წყაროთ. ამჟამინდელი შიდა ზღვები არ არსებობდა და ისინი იმ წყალდიდობის შედეგია, რომელმაც მთელი დედამიწა ერთი წლის განმავლობაში მოიცვა. წყალდიდობამდე მთელი კონტინენტი ირწყვებოდა ამ ოთხი მდინარით და მათი შენაკადები მტკნარ წყალს ანაწილებდნენ მშრალ დედამიწის მთელ ზედაპირზე. წყალდიდობის დროს დაინგრა გიბრალტარისა და წითელი ზღვის სრუტე, რამაც მოამზადა ხმელთაშუა ზღვის და წითელი ზღვის ფორმირება, რომელიც შემოიჭრა ოკეანეებიდან მარილიანი წყლთ. იცოდეთ, რომ ახალ დედამიწაზე, სადაც ღმერთი დაამყარებს თავის სამეფოს, არ იქნება ზღვა გამოცხ.21:1-ის მიხედვით, ისევე როგორც აღარ იქნება სიკვდილი. გაყოფა ცოდვის შედეგია და მისი ყველზე მძაფრი ფორმა და ისჯება წარღვნის და მღუპველი წყლებით. ამ გზავნილს წაკითხვისას, მხოლოდ მისი წინასწარმეტყველური ასპექტით, მდინარის „ოთხი მკლავი“ აღნიშნავს ოთხ ხალხს, რომლებიც ახასიათებენ კაცობრიობას.

და ბ.2:11: „პირველს სახელთა პიშონი; ეს არის ის, რაც აკრავს მთელს ჰავილს ქვეყანას, სადაც ოქროს ნაკრები“.

პირველი მდინარის სახელი, სახელს დპიშონი ან ფისონი, ნიშნავს: წყლს სიმრავლეს. ტერიტორია, სადაც ღმერთის მიერ გაშენებულ ედემი მდებარეობდა, უნდა ყოფილიყო, სადაც ახლნდელი ტიგროსი და ევფრათი სათავეს იღებს; ევფრათისთვის არარათის მთამდე და ტიგროსისთვის კუროსამდე. აღმოსავლეთით და თურქეთის შუაგულში ჯერ კიდევ არის ვანის უზარმაზარი ტბა, რომელიც მტკნარი წყლს უზარმაზარ მარაგს წარმოადგენს. უხვი წყალმა თავისი ღვთაებრივი კურთხევით ხელი შეუწყო ღვთის ბაღის უკიდურეს ნაყოფიერებას. ქვეყანა ჰავილს, რომელიც ცნობილია თავისი ოქროთი, ზოგიერთის აზრით მდებარეობდა დღევანდელი თურქეთის ჩრდილო-აღმოსავლეთით. იგი ვრცელდებოდა დღევანდელი საქართველოს სანაპიროებამდე. მაგრამ ეს ინტერპრეტაცია უქმნის პრობლემას, რადგან და ბ.10:7-ის თანახმად, „ჰავილს“ არის „კუშის შვილი“,

თავად . " ქამის ძე " და აღნიშნავს ეთიოპიას , რომელიც მდებარეობს ეგვიპტის სამხრეთით . ამან მიზიძგა , რომ მოვძებნო ეს ქვეყანა " ჰავილ " ეთიოპიაში , ან იემენში , სადაც იყო ოქროს მადარობი , რომლებიც დედოფალმა შაბამ შესთავაზა მეფე სოლომონს .

დაბ.2:12: „ ამ ქვეყნის ოქრო სუფთაა ; ასევე გვხვდება ბდელოუმი და ონიქსის ქვა .

„ ოქრო “ რწმენის სიმბოლოა და ღმერთი წინასწარმეტყველებს ეთიოპიას , წმინდა რწმენას . ეს უკვე იქნება მსოფლოში ერთადერთი ქვეყანა , რომელმაც შეინარჩუნა შაბას დედოფლის რელიგიური მემკვიდრეობა მეფე სოლომონთან ყოფნის შემდეგ . მის სასარგებლოდ დავამატოთ ისიც , რომ ეთიოპელებმა რელიგიური სიბნელის მანძილზე შენარჩუნებულ და მოუკიდებლობის პირობებში , რომელიც ახასიათებდა დასავლეთ ევროპის " ქრისტიანულ " ხალხებს , შეინარჩუნეს ქრისტიანული სარწმუნოება და ასრულებდნენ სოლომონთან შეხვედრის შედეგად მიღებულ ჭეშმარიტ შაბათს . მოციქულმა ფილოპემ მონათლ პირველი ეთიოპიელი ქრისტიანი , როგორც ეს გამოვლენდა საქმეების 8:27-39-ში . კიდევ ერთი დეტალი მოწმობს ამ ხალხის კურთხევაზე , ღმერთმა მტრებისგან დაცვა ისინი ცნობილ ნავიგატორის ვასკო და გამას მიერ ნებაყოფლობით განხორციელებული და გადაწყვეტილი სამხედროქმედებებით .

ეთიოპიის კანის შავი ფერის და მადსტურებელი " ონიქსის ქვა " არის " შავი " ფერის და შედგება სილიციუმის დიოქსიდისგან ; და მატებითი სიმდიდრე ამ ქვეყნისთვის ; რადგან მისი გამოყენება ტრანზისტორების და სამზადებლად მას დღეს განსაკუთრებითა ფასებს .

დაბ.2:13: „ მეორე მდინარის სახელია გიჰონი ; ეს არის ის , რაც გარშემორტყმულია კუშის მთელმიწაზე .

დავივიწყოთ „ მდინარეები “ და მათ ადგილს დავაყენოთ ის ადამიანები , რომლებსაც სიმბოლოა დანასახიერებენ . ეს მეორე ხალხი " გარს აკრავს კუშის მიწას " , ანუ ეთიოპიას . სემის შთამომავლები განვითარდებიან არაბეთის ქვეყანაში და სპარსეთამდე . ის რეალურად გარს აკრავს ეთიოპიის ტერიტორიას , ამიტომ შეიძლება მისი სიმბოლოზაცია და მოხსენიება " მდინარე " " გიჰონის " სახელით . ჩვენს ბოლო დღეებში ეს გარემოცვა არის არაბეთისა და სპარსეთის " მუსლიმური " რელიგია . ამრიგად ,

შექმნის დასაწყისის კონფიგურაცია რეპროდუცირებულა დროის ბოლოს.

და ბ.2:14: „მესამის სახელა ჰიდეკელ; ეს არის ის, რაც მიედინება ასურეთის აღმოსავლეთით. მეოთხე მდინარე არის ევფრათი.“

„ჰიდეკელ“ აღნიშნავს „ვეფხვის მდინარეს“ და დანიშნულ ხალში იქნება ინდოეთი, რომელიც სიმბოლოა „ბენგალს ვეფხვით“; აზია და მისი აღმოსავლური ცივილიზაცია, რომელიც ტყუილად არის მოხსენიებული, როგორც "ყვითელი რასა", ამიტომ არის წინასწარმეტყველება და შეშფოთება და ის ფაქტობრივად მდებარეობს "ასურეთის აღმოსავლეთით". და ნ.12-ში ღმერთმა გამოიყენა ამ კაციქამია „მდინარის“ „ვეფხვის“ სიმბოლო 1828-1873 წლებში განცდილ ადვენტისტური განსაცდელს საილუსტრაციოდ, მის მიერ გამოწვეულ უამრავი სულიერი სიკვდილს გამო.

სახელწოდება "ევფრათი" ნიშნავს: ყვავილოვანი, ნაყოფიერი. აპოკალიფსის წინასწარმეტყველებაში, "ევფრათი" სიმბოლოა დასავლეთ ევროპასა და მის გამონაყარებზე, ამერიკასა და ავსტრალიაში, რომლებსაც ღმერთი წარმოგიდგენთ რომაულ პაპის რელიგიური რეჟიმით დომინირებულდ, რომელსაც ის თავის ქალქთან ერთად უწოდებს "დიდი ბაბილონი". ნოეს ეს შთამომავალი იქნება იაფეთი, რომელიც ვრცელდება დასავლეთით საბერძნეთისა და ევროპისკენ და ჩრდილოეთით რუსეთისკენ. ევროპა იყო ნიადაგი, სადაც ქრისტიანულმა რწმენამ განიცადა ყველ თავისი კარგი და ცუდი განვითარება ისრაელს ეროვნულ დაცემის შემდეგ; ზედსართავი სახელები „ყვავილოვანი, ნაყოფიერი“ გამართლებულია და, როგორც ჩანს, ლუას, უსაყვარლესი ქალს ვაჟები, უფრო მრავალრიცხოვანი იქნებიან, ვიდრე რახელს, ცოლს, რომელიც იაკობს უყვარდა.

კარგია, რომ ამ გზავნილში ვიპოვოთ შეხსენება, რომ მიუხედავად მათი საბოლოო რელიგიური დაყოფისა, ამ ოთხი ტიპის მიწიერ ცივილიზაციას ჰყავდა იგივე შემოქმედი ღმერთი, როგორც მამა, მათი არსებობის გასამართლებლად.

და ბ.2:15: „აიყვანა უფალმა ღმერთმა ეს კაცი და მოათავსა ედემის ბაღში, რათა დაემუშავებინა და შეეენარჩუნებინა“.

ღმერთი ადამს სთავაზობს ოკუპაციას, რომელიც მოიცავს ბაღის „დამუშავებას და მოვლას“. ამ კულტივირების ფორმა ჩვენთვის უცნობია, მაგრამ

იგი ცოდვამდე ყოველგვარი დაღლილობის გარეშე ხდებოდა. ანალოგიურად, ყოველგვარი აგრესიის გარეშე მთელ შემოქმედებაში, მისი დაცვა უკიდურესად გამართივდა. თუმცა, მცველს ეს როლი გულისხმობდა საფრთხის არსებობას, რომელიც მალე მიიღებს რეალურ და ზუსტ ასპექტს: ადამიანური აზროვნების ეშმაკური მაცდუნება იმავებაღში.

დაბ.2:16: „*უფაღმა ღმერთმა ასეთი ბრძანება მისცა ადამიანს: შეგიძლია ჭამო ბაღის ყველ ხისგან;*»

უამრავი ხეხილ თავისუფლდ არის ხელმისაწვდომი ადამისთვის. ღმერთი ასრულებს მას მისი მოთხოვნილებების მიღმა, რომლებიც მოიცავს საკვების სურვილების დაკმაყოფილებას სხვადასხვა გემოვნებითა და არომატით. ღვთის შეთავაზება სასიამოვნოა, მაგრამ ეს მხოლოდ პირველ ნაწილა იმ "ბრძანებისა", რომელსაც ის ამღვს ადამს. ამ "ბრძანების" მეორე ნაწილ მოდის შემდეგი.

დაბ.2:17: „*მაგრამ არ ჭამო სიკეთისა და ბოროტის შეცნობის ხისგან, რადგან იმ დღეს, როცა მისგან შეჭამ, მოკვდები*“.

ღვთის „ბრძანებით“ ეს ნაწილ ძალიან სერიოზულია, რადგან წარმოდგენილ მუქარას შეურიგებლდ გამოიყენებენ, როგორც კი ურჩობა, ცოდვის ნაყოფი შესრულდება და შესრულდება. და არ დაგავიწყდეთ, რომ ცოდვის საყოველთაო მოგვარების პროექტი განხორციელდეს, ადამს მოუწევს დაცემა. უკეთ რომ გავიგოთ, რა მოხდება, გვახსოვდეს, რომ ადამი ჯერ კიდევ მარტოა, როცა ღმერთი აფრთხილებს მას თავისი „ბრძანების“ წარდგენით, რომ არ ჭამოს „სიკეთის და ბოროტის შეცნობის ხიდან“ ან არ იკვებებოდეს. ეშმაკის იდეები. გარდა ამისა, მარადიული სიცოცხლს კონტექსტში ღმერთს უნდა აეხსნა, თუ რას ნიშნავს „სიკვდილ“. იმის გამო, რომ საფრთხე არსებობს, ამ "შენ მოკვდები". მოკლედ, ღმერთი ადამს სთავაზობს ტყეს, მაგრამ აუკრძალვს მას ერთი ხე. ზოგისთვის კი მხოლოდ ეს აკრძალვა აუტანელია, სწორედ მაშინ მალვს ხე ტყეს, როგორც გამონათქვამი გვასწავლს. „სიკეთისა და ბოროტების შეცნობის ხისგან“ ჭამა ნიშნავს: იკვებება ეშმაკის სწავლებით, რომელიც უკვე გაცოცხლებულია ღმერთისა და მისი სამართლიანობის წინააღმდეგ აჯანყების სულთ. რადგან ბაღში მოთავსებული აკრძალული „ხე“ მისი პიროვნების

გამოსახულებაა, ისევე როგორც „სიცოცხლის ხე“ არის პერსონაჟი იესო ქრისტეს გამოსახულება.

და ბ.2:18: „თქვა უფალმა ღმერთმა: არ არის კარგი ადამიანისთვის მარტო ყოფნა; მე დავეხმარები მას, როგორც მას.“

ღმერთმა შექმნა დედამიწა და ადამიანი, რათა გამოეჩინა თავისი სიკეთე და ეშმაკის ბოროტება. მისი გადარჩენის პროექტი გვევლნება შემდეგში. გასაგებად, იცოდეთ, რომ ადამიანი ასრულებს ღმერთის როლს პიროვნებაში, რომელიც აიძულებს მას იფიქროს, იმოქმედოს და ილპარაკოს ისე, როგორც ფიქრობს, მოქმედებს და ლპარაკობს თავად. ეს პირველად მი არის ქრისტეს წინასწარმეტყველური გამოსახულება, რომელსაც პავლე წარადგენს ახალად.

ეშმაკის ბოროტებისა და ღვთის სიკეთის გამოსავლენად აუცილებელია ადამმა შესცოდოს, რათა დედამიწაზე ეშმაკი გაბატონდეს და მისი ბოროტი საქმეები საყოველთაოდ გამოაშკარავდეს. წყვილს ცნება მხოლოდ ცოდვისთვის შექმნილი დედამიწაზე არსებობს, რადგან ამგვარად ჩამოყალიბებული დუეტი არის სულიერი მიზეზის გამო, რომელიც წინასწარმეტყველებს ღვთაებრივი ქრისტეს ურთიერთობას მის მეუღლესთან, რომელიც განსაზღვრავს მის რჩეულს. რჩეულმა უნდა იცოდეს, რომ ღმერთის მიერ დაგეგმილი გადარჩენის გეგმის მსხვერპლაც არის და ბენეფიციარიც; ის არის ღმერთისთვის საჭირო ცოდვის მსხვერპლი, რათა მან საბოლოოდ შეძლოს ეშმაკის გმობა და მისი გადარჩენის მაღლოს მოსარგებლე, რადგან იცის მისი პასუხისმგებლობა ცოდვის არსებობაზე, ის თავად გადაიხდის ცოდვის გამოსყიდვის ფასს ცოდვით იესო ქრისტეში. ასე რომ, თავიდან ღმერთმა მარტოობა არასახარბიელო მიიჩნია და სიყვარულს მოთხოვნილება იმდენად დიდი იყო, რომ მზად იყო მისი მოპოვებისთვის ძვირი ფასი გადაეხადა. ამ კომპანიას, ამ პირისპირ, რომელიც გაზიარების საშუალებას იძლევა, ღმერთი უწოდებს „დახმარებას“ და მამაკაცი გამოიყენებს ამ ტერმინს, როდესაც იხსენებს თავის ქალ ადამიანურ კოლეგას. დახმარების კუთხით, ის გამოიწვევს მის დაცემას და სიყვარულს გამოცოდვაში მიიყვანს. მაგრამ ადამის ეს სიყვარული ევას მიმართ არის ქრისტეს სიყვარულს გამოსახულება მისი რჩეული ცოდვილების მიმართ, რომლებიც მარადიულ სიკვდილს ღირსნი არიან.

დაბ.2:19: „ უფალმა ღმერთმა ჩამოაყალიბა მიწიდან მინდვრის ყოველი მხეცი და ცის ყველ ფრინველ და მიიყვანა ადამიანთან, რათა ენახა, რას უწოდებდა მათ და რომ ყველ ცოცხალ არსებას ერქვა ეს სახელი. კაცი მისცემს მას .

ზემდგომი ასახელებს იმას, რაც მასზე დაბალა. ღმერთმა საკუთარ თავს დაარქვა თავისი სახელი და ამ უფლების მინიჭებით ადამს ადასტურებს ადამიანის ბატონობას ყველ ფერზე, რაც დედამიწაზე ცხოვრობს. მიწიერი შემოქმედების ამ პირველ ფორმაში, მინდვრის ცხოველთა და ცის ფრინველთა სახეობები მცირდება და ღმერთმა მიიყვანა ისინი ადამთან, ისევე, როგორც წარღვნამდე მიიყვანა ისინი წყვილწყვილდ ნოესთან.

დაბ.2:20: „ და დაარქვა კაცმა სახელები ყველ პირუტყვს, ცის ფრინველებს და მინდვრის ყველ მხეცს; მაგრამ ადამიანისთვის მან ვერ იპოვა მისნაირი დახმარება . ეგრეთ წოდებულ პრეისტორიულ ურჩხულები შეიქმნა ცოდვის შემდეგ, რათა გაამძაფრონ ღვთაებრივი წყევლის შედეგები, რომელც დაარტყამს მთელ დედამიწას, მათ შორის ზღვას, უდანაშაულობის დროს, ცხოველთა სიცოცხლე შედგება ადამიანისათვის სასარგებლო " პირუტყვისგან ", " ფრინველებისგან ". ცის " და „ველს ცხოველების “ უფრო დამოუკიდებელი. მაგრამ ამ პრეზენტაციაში მან ვერ იპოვა ადამიანის ანალოგი, რადგან ის ჯერ არ არსებობს.

დაბ.2:21: „ მაშინ იაკვებ ღმერთმა ღრმა ძილს დაწვა კაცს და დაიძინა; მან აიღო მისი ერთი ნეკნი და დახურა ხორცი თავის ადგილს .”

ამ ქირურგიულ ოპერაციისთვის მიცემულ ფორმა კიდევ უფრო ავლენს გადარჩენის პროექტს. მიქაელში ღმერთი თავს იშორებს ზეციდან, ის ტოვებს და შორდება თავის კეთილანგელოზებს, რაც არის „ ღრმა ძილს “ ნორმა, რომელშიც ადამია ჩამირული. ხორციელ და დადებულ იესო ქრისტეში აღებულია ღვთაებრივი ნეკნი და სიკვდილსა და აღდგომის შემდეგ, თავის თორმეტ მოციქულზე, ქმნის თავის „ დახმარებას “, საიდანაც აიღო ხორციელი მხარე და თავისი ცოდვები და რომელსაც ანიჭებს თავის „წმიდას“. სულ”. ამ სიტყვის „ დახმარების “ სულიერი მნიშვნელობა დიდია, რადგან ის ამლევს მის ეკლესიას, მის რჩეულს, „ დახმარების “ როლს ხსნის გეგმის განხორციელებაში და ცოდვის საყოველთაო გლობალური და რეგულირებისა და ცოდვილთა ბედისა.

დაბ.2:22: „ აყალობა უფალმა ღმერთმა ქალ ნეკნიდან, რომელიც აიღო მამაკაცს და მიიყვანა კაცთან “.

ამრიგად, ქალს ფორმირება წინასწარმეტყველებს ქრისტეს რჩეულზე. რადგან ხორციელდ მოსვლთ ღმერთი აყაობებს თავის ერთგულ ეკლესიას, მისი ხორციელი ბუნების მსხვერპლს. რჩეულთა ხორცისგან გადასარჩენად ღმერთს ხორცში ფორმა უნდა მიეღო. ასევე, მარადიული სიცოცხლს მქონე საკუთარ თავში, მოვიდა მისი რჩეულთა გასაზიარებლად.

დაბ.2:23: „ და თქვა კაცმა: აჰა, ამჯერად ის, რომელიც არის ძვალი ჩემი ძვლებისგან და ხორცი ჩემი ხორციდან! მას ქალს ეძახიან, რადგან კაცს წაართვეს “.

ღმერთი დედამიწაზე მოვიდა მიწიერი ნორმების შესასრულებლად, რათა შეძლოს თავისი რჩეულის შესახებ თქვას ის, რასაც ადამი ამბობს თავის ქალ კოლეგაზე, რომელსაც ის უწოდებს სახელს „ქალ“. ეს უფრო აშკარაა ებრაულში, რადგან მამაკაცური სიტყვა კაცი არის, „იშ“ ხდება „იშა“ ქალს სიტყვისთვის ქალი. ამ ქმედებითის ადასტურებს მის ბატონობას მასზე. მაგრამ მას შემდეგ რაც წაართვეს, ეს „ქალ“ მისთვის შეუცვლელ გახდება, თითქოს მისი სხეულადან ამოღებულ „ნეკნს“ სურდეს მასთან დაბრუნება და მისი ადგილს დაკავება. ამ უნიკალურ გამოცდილებაში ადამი ცოლს მიმართ იგრძნობს იმ გრძნობებს, რასაც დედა იგრძნობს ბავშვის მიმართ, რომელსაც ის შობს მას შემდეგ, რაც მას მუცელში ატარებს. და ეს გამოცდილება ასევე ცხოვრობს ღმერთის მიერ, რადგან ცოცხალ არსებებს, რომლებსაც ის ქმნის მის გარშემო, არიან ბავშვები, რომლებიც გამოდიან მისგან; რაც მას ისეთივე დედას აქცევს, როგორც მამას.

დაბ.2:24: „ ამიტომ მიატოვებს კაცი მამას და დედას, მიეერთება თავის ცოლს და იქნებიან ერთი ხორცი “.

ამ მუხლში ღმერთი გამოხატავს თავის გეგმას თავისი რჩეულებისთვის, რომლებსაც ხშირად მოუწევთ ხორციელი ოჯახური ურთიერთობების გაწყვეტა ღვთის მიერ კურთხეულ რჩეულთან დასაკავშირებლად. და არ დაგავიწყდეთ, პირველ რიგში, იესო ქრისტეში, მიქაელმა და ტოვა ზეციერი მამის სტატუსი, რათა მოსულიყო და მოეპოვებინა თავისი რჩეული მოწაფეების სიყვარულს დედამიწაზე; ეს იმდენად, რამდენადც მან უარი

თქვა ცოდვისა და ეშმაკის წინააღმდეგ საბრძოლველად თავისი ღვთაებრივი ძალის გამოყენებაზე. აქ ჩვენ გვესმის, რომ განშორებისა და ზიარების თემები განუყოფელია. დედამიწაზე რჩეული ხორციელდუნდა განცალკევდნენ მათგან, ვისაც უყვარს, რათა შევიდნენ სულიერ ზიარებაში და გახდნენ „ერთი“ ქრისტესთან და მის ყველ რჩეულთან და მის ერთგულკეთილანგელოზებთან.

ნეკნის “თავდაპირველად აღიღოს და ბრუნების სურვილი თავის მნიშვნელობას კოულობს ადამიანთა სექსუალურ შეერთებაში, ხორცისა და სულს აქტში, სადაც კაცი და ქალი ფიზიკურად ქმნიან ერთხორცს.

დაბ.2:25: „კაცი და მისი ცოლი ორივე მიშველო იყვნენ და არ რცხვენოდათ“.

ფიზიკური სიშიშველე ყველს არ აწუხებს. არიან ნატურიზმის თავიანთი მცემლები. და კაცობრიობის ისტორიის დასაწყისში, ფიზიკური სიშიშველე არ იწვევდა „სირცხვილს“. „სირცხვილს“ გამოჩენა ცოდვის შედეგი იქნება, თითქოს „სიკეთისა და ბოროტის შეცნობის ხიდან“ ჭამას შეუძლია ადამიანის გონება გაუხსნას აქამდე უცნობი ეფექტებისკენ და უგულებელყო. სინამდვილეში, აკრძალული ხის ნაყოფი არ იქნება ამ ცვლელის ავტორი, ეს იქნება მხოლოდ საშუალება, რადგან საგანთა და სინდისის ღირებულებების შემცვლელ ღმერთთა და მხოლოდ ის. სწორედ ის გააღვიძებს „სირცხვილს“ განცდას, რომ ცოდვილი წყვილი გონებაში იგრძნობს მათ ფიზიკურ სიშიშველს, რაც არ იქნება პასუხისმგებელი; რადგან დანაშაული მორალური იქნება და მხოლოდ ღმერთის მიერ აღნიშნულ და უმორჩილებლობას შეეხება.

დაბადების 2-ის სწავლების შეჯამებისას ღმერთმა პირველდ წარმოგვიდგინა დასვენების ან მეშვიდე დღის შაბათის განწმენდა, რომელიც წინასწარმეტყველებს დიდ დასვენებას, რომელიც მიენიჭება მეშვიდე ათასწლეულში ღმერთს და მის ერთგულ რჩეულებს. მაგრამ ეს დასვენება უნდა მოეპოვებინა მიწიერი ბრძოლით, რომელსაც ღმერთი განახორციელებს ცოდვისა და ეშმაკის წინააღმდეგ, იესო ქრისტეში განსახიერებით. ადამის მიწიერი გამოცდილება ასახავს ღვთის მიერ შემუშავებულ ამ გადარჩენის გეგმას. ქრისტეში ის ხორცად იქცა, რათა შექმნა თავისი ხორციელი რჩეული, რომელიც საბოლოოდ მიიღებს ანგელოზთა მსგავს ციურ სხეულს.

და ბ ა ლ ე ბ ა 3

ცოდვისგან განშორება

დაბ.3:1: „ გველ ყველზე მზაკვარი იყო მინდვრის ყველ მხეცს შორის, რომელიც შექმნა უფალმა ღმერთმა. და უთხრა ქალს: მართლ თქვა ღმერთმა: არ შეჭამოთბადის ყოველ ხე? »

ღარიბ „ გველს “ ჰქონდა უბედურება, რომ ღვთის მიერ შექმნილანგელოზთა შორის ყველზე „ ცბიერი “ საშუალებად გამოიყენებოდა. ცხოველები, რომლებზეც ქვეწარმავლები, როგორცაა „ გველ “ არ საუბრობდნენ; ენა იყო ადამიანისათვის მიცემული ღმერთის ხატის თავისებურება. მიუთითე კარგი, ეშმაკი აიძულებს მას ელპარაკოს ქალს იმ დროს, როცა ის ქმარს შორდება. ეს განმარტობა მისთვის საბედისწერო იქნება, რადგან ადამის თანდასწრებით ეშმაკს უფრო გაუჭირდებოდა ადამიანების ღვთის ბრძანების და უმორჩილებლობა.

იესო ქრისტემ გამოავლენა ეშმაკის არსებობა, რომელსაც მან აღნიშნა, იოანეს 8:44-ში თქვა, რომ ის არის " სიცრუის მამა და მკვლელ თავიდანვე ". მისი სიტყვები მიზნად ისახავს შეარყიოს ადამიანური და რწმუნება და ღმერთის მიერ მოთხოვნილ „დახ-ს“ ან „არას“ ის ამატებს „მაგრამ“ ან „შეიძლება“, რომელიც შლის ჭეშმარიტებას, რაც ძალს აძლევს ჭეშმარიტებას. ღვთის მიერ მიცემული ბრძანება მიიღო ადამმა, რომელმაც შემდეგ გადასცა იგი თავის ცოდვს, მაგრამ მან არ გაიგო ღვთის ხმა, რომელმაც ბრძანება გასცა. ასევე, მისი ეჭვი ეყრდნობა მის ქმარს, როგორცაა: „გაიგო მან, რაც უთხრა ღმერთმა? »

დაბ.3:2: „ უპასუხა ქალმა გველს: ჩვენ ვჭამთ ბადის ხეების ნაყოფს “.

როგორც ჩანს, მტკიცებულებები ეშმაკის სიტყვებს ადასტურებს; ის მსჯელობს და ჭკვიანურად საუბრობს. „ ქალ “ პირველ შეცდომას უშვებს მოლპარაკე „ გველზე “ რეაგირებით; რაც არ არის ნორმალური. უპირველეს ყოვლისა, ის ამართლებს ღვთის სიკეთეს, რომელმაც მათმისცა შესაძლებლობა ეჭამათყველ ხე, გარდააკრძალულსა.

დაბ.3: 3: „ ხოლო რაც შეეხება ხის ნაყოფს, რომელიც ბადის შუაშია, ღმერთმა თქვა: არ ჭამოთ მისგან და არ შეეხოთმას, რომ არ მოკვდეთ“.

ადამის მიერ ღვთიური ბრძანების გზავნილს გადმოცემა ჩნდება ფრაზაში „რომ არ მოკვდე“. ეს არ არის ღმერთის მიერ ნათქვამი ზუსტი სიტყვები, რადგან მან უთხრა ადამს: „იმ დღეს, როცა შეჭამ, მოკვდები“. ღვთაებრივი სიტყვების შესუსტება წაახალსებს ცოდვის მოხმარებას. „შიშის“ მიზეზით ღმერთისადმი მორჩილების გამართლებით „ქალო“ ეშმაკს სთავაზობს ამ „შიშის“ დადასტურების შესაძლებლობას, რომელიც მისი აზრით არ არის გამართლებული.

დაბ.3:4: „უთხრა გველმა ქალს: არ მოკვდე;»

და მთავარი მატყუარა ვლენდება ამ განცხადებაში, რომელიც ეწინააღმდეგება ღვთის სიტყვებს: „არ მოკვდები“.

დაბ.3:5: „მაგრამ ღმერთმა იცის, რომ იმ დღეს, როცა შეჭამო, თვალუბი გაგეხილება და ღმერთებვით იქნებით სიკეთისა და ბოროტების მცოდნე“.

მან ახლ უნდა გაამართლოს ღმერთის მიერ მიცემული ბრძანება, რომელსაც ის მიაწერს ბოროტ და ეგოისტურ აზრს: ღმერთს სურს შენი შენახვა სიმცირეში და არასრულფასოვნებაში. მას ეგოისტურად სურს ხელო შეგიშალოთ, რომ მისნაირი გახდეთ. ის სიკეთისა და ბოროტების ცოდნას წარმოაჩენს, როგორც უპირატესობას, რომელიც ღმერთს მხოლოდ თავისთვის სურს. მაგრამ თუ სიკეთის შეცნობაში არის უპირატესობა, სადა არის უპირატესობა ბოროტების შეცნობაში? სიკეთე და ბოროტება აბსოლუტური საპირისპიროა, როგორცაა დღე და ღამე, სინათლე და სიბნელე და ღვთისთვის ცოდნა მოიცავს გამოცდილებას ან მოქმედებას. სინამდვილეში, ღმერთმა უკვე მისცა ადამიანს სიკეთისა და ბოროტების ინტელექტუალური ცოდნა, და უშვა ბადის ხეები და აკრძალა ის, რაც წარმოადგენს „კეთილსა და ბოროტს“; რადგან ის არის ეშმაკის სიმბოლური გამოსახულება, რომელიც კონკრეტულად განიცდიდა თანმიმდევრულად, „სიკეთეს“, შემდეგ „ბოროტებას“ თავისი შემოქმედის წინააღმდეგ აჯანყებით.

დაბ.3:6: „ქალმა დაინახა, რომ ხე კარგი იყო საჭმელად და სასიამოვნო სანახავად და ძვირფასი იყო გონების გასახსნელად; აიღო მისი ნაყოფი და შეჭამა; მანაც მისცა ქმარს, რომელიც მასთან იყო და მან შეჭამა“.

გველსგან წამოსულ სიტყვებს თავისი ეფექტი აქვს, ეჭვი ქრება და ქალო უფრო და უფრო რწმუნდება,

რომ გველმა სიმართლე უთხრა. ნაყოფი მისთვის კარგი და ვიზუალურად სასიამოვნო ჩანს, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა, მას მიაჩნია " ძვირფასი ინტელექტის გასახსნელად ". ეშმაკი სასურველ შედეგს იღებს, მან ახლხან მოიყვანა თავისი მემბოხე დამოკიდებულების მიმდევარი. და აკრძალული ხილს ჭამითის თავადხდება ბოროტების შეცნობის ხე. სიყვარულთა აღსავსე ცოლს მიმართ, რომელთანაც არ არის მზად დაეთანხმოს განცალკევებას, ადამი ურჩევნია გაიზიაროს თავისი დამღუპველი ბედი, რადგან იცის, რომ ღმერთი გამოიყენებს მის მოკვდავ სანქციას. და აკრძალული ხილს რიგრიგობით ჭამა, ეს არის მთელი წყვილი, რომელიც განიცდის ეშმაკის ტირანულ ბატონობას. მიუხედავად ამისა, პარადოქსულია, რომ ეს ვნებიანი სიყვარული არის იმის გამოსახულებით, რასაც ქრისტე განიცდის მისი რჩეულსთვის, ის ასევე თანახმაა მოკვდეს მისთვის. ასევე, ღმერთს შეუძლია ადამის გაგება.

და ბ.3:7: „*თვალუბი აეხილთ ორივეს და იცოდნენ, რომ შიშველუბი იყვნენ, ლუღვის ფოთლუბი რომ შეკერეს და სარტყლუბი გაუკეთეს*“.

ამ მომენტში, როდესაც ცოდვა განხორციელდა ადამიანთა წყვილმა, დაიწყო ღმერთის მიერ დაგეგმილი 6000 წლის ათვლ. პირველ რიგში, მათი ცნობიერება გარდაიქმნება ღმერთის მიერ. თვალუბი, რომლებიც პასუხისმგებელი იყვნენ ნაყოფის " მხედველობისთვის სასიამოვნო " სურვილზე, საგნების ახალ განსჯის მსხვერპლნი არიან. და მოსალოდნელი და სასურველი უპირატესობა მინუსად იქცევა, რადგან ისინი „სირცხვილს“ გრძნობენ თავიანთი სიშიშვლს გამო, რომელიც მანამდე პრობლემას არ უქმნიდა არც მათ და არც ღმერთს. აღმოჩენილი ფიზიკური სიშიშვლე იყო სულიერი სიშიშვლს მხოლოდ ხორციელი ასპექტი, რომელშიც აღმოჩნდნენ ურჩი წყვილი. ამ სულიერმა სიშიშვლემ წაართვა მათ ღვთაებრივი სამართლიანობა და სიკვდილს სანქცია შემოვიდა მათში, ასე რომ მათი სიშიშვლს აღმოჩენა ღვთის მიერ მოცემული სიკვდილს პირველ შედეგი იყო. ამრიგად, სიკვდილი ბოროტების გამოცდილი ცოდნის შედეგი იყო; რასაც პავლე გვასწავლს რომ.6:23-ში ნათქვამით: „*რადგან ცოდვის საზღაური სიკვდილია*“. სიშიშვლს დასაფარად მემბოხე მეუღლეებმა მიმართეს ადამიანურ ინიციატივას, რომელიც შედგებოდა „*ლუღვის ფოთლუბის კერვისგან*“ „*ღამრების*“

გასაკეთებლად. ეს ქმედება სულერად ასახავს ადამიანის თვითგამართლების მცდელობას. „ქაშარი“ გახდება „ჭეშმარიტების“ სიმბოლო ეფეს.6:14-ში. ამრიგად, ადამის მიერ „ლუღვის ფოთლებისგან“ დამზადებული „ქაშარი“ ოპოზიციაშია, სიმბოლოა იმ სიცრუისა, რომლის მიღმაც ცოდვილ თავს აფარებს თავის დასამშვიდებლად.

და ბ.3:8: „*მაშინ მოისმინეს იაჰვე ღმერთის ხმა, რომელიც საღამოსკენ მიდიოდა ბაღში, და მამაკაცი და მისი ცოლი დაიმაღეს იაჰვე ღმერთის წინაშე, ბაღის ხეებს შორის*“.

ვინც თირკმელებსა და გულებს ეძებს, იცის რა მოხდა ახლხან და რაც შეესაბამება მის გადარჩენის პროექტს. ეს მხოლოდ პირველ ნაბიჯია, რომელიც ეშმაკს მისცემს ადგილს, რათა გამოავლნოს თავისი აზრები და თავისი ბოროტი ბუნება. მაგრამ ის უნდა შეხვდეს მამაკაცს, რადგან მას ბევრი რამ აქვს სათქმელი. ახლ ადამიანი არ ჩქარობს ღმერთს, თავის მამას, მის შემოქმედს, რომლისგანაც ახლ მხოლოდ გაქცევას ცდილობს, იმდენადეშინია მისი საყვედურის მოსმენის. და სად დაიმალო ამ ბაღში ღვთის მზერა? ისევ დაჯერება, რომ „*ბაღის ხეებს*“ შეუძლია მისი სახიდან დამალვა, მოწმობს იმ ფსიქიკურ მდგომარეობაზე, რომელშიც ჩავარდა ადამიანს შემდეგ, რაც ცოდვილ გახდა.

და ბ.3:9: „*მაგრამ უფაღმა ღმერთმა დაუძახა კაცს და უთხრა: სად ხარ?*»

ღმერთმა მშვენივრად იცის სად იმალება ადამი, მაგრამ სვამს კითხვას: „*სად ხარ?*“ » და ხმარების ხელ გაუწოდებს და დაწაშაულს აღიარებისკენ მიაპყროს.

და ბ.3:10: „*და მან თქვა: მე გავიგონე შენი ხმა ბაღში და შემეშინდა, რადგან შიშველი ვიყავი და დავიმაღე*“.

ადამის პასუხი თავისთავად არის მისი დაუმორჩილებლობის აღიარება და ღმერთი გამოიყენებს მის სიტყვებს ცოდვის გამოცდილების წარმოჩენის გზაზე.

და ბ.3:11: „*და თქვა იაჰვე ღმერთმა: ვინ გითხრა, რომ შიშველი ხარ? ჩამე იმ ხისგან, რომლის ჩამაც ავიკრძალე?*»

ღმერთს სურს ადამისგან გამოაცხადოს თავისი დაწაშაულს აღიარება. გამოქვითვიდან გამოკლებამდე ის ამთავრებს ნათლად სვამს მას კითხვას: „*იჭამე იმ ხისგან, რომლის ჩამაც ავიკრძალე?*“.

დაბ.3:12: „*კაცმა თქვა: დედაკაცმა, რომელიც შენ და მიყენე, ხიდან მომცა და ვჭამე*“.

მართალია, ადამის პასუხი არ არის დიდებული. ის საკუთარ თავში ატარებს ეშმაკის ნიშანს და აღარ იცის როგორ უპასუხოს დიანანარა, მაგრამ სატანის მსგავსად, ის პასუხობს შემოვლთი გზით, რათა უბრალოდ არ აღიაროს საკუთარი და უზარმაზარი დანაშაული. ის მიდის იქამდე, რომ შეახსენებს ღმერთს გამოცდილებაში თავისი წვლილისთვის, რადგან მან მას ცოლო მისცა, პირველი დანაშავე, რომელიც საკუთარ თავზე ფიქრობს. სიუყუტის საუკეთესო ნაწილი ის არის, რომ ყველფერი მართალია და ღმერთმა არ იცის ამის შესახებ, რადგან ცოდვა აუცილებელი იყო მის პროექტში. მაგრამ სადაც ის ცდება, ის არის, რომ ქალს მაგალითის მიზამვით მან აჩვენა მისი უპირატესობა ღვთის საზიანოდ და ეს იყო მისი ყველზე დიდი ბრალი. იმიტომ, რომ თავიდანვე ღმერთის მოთხოვნა იყო, გიყვარდეს ყველფერზე და ყველფერზე მეტად.

დაბ.3:13: „*და უთხრა უფალმა ღმერთმა ქალს: რატომ გააკეთე ეს? ქალმა უპასუხა: „გველმა მომატყუა და მე შევჭამე*“.

ამის შემდეგ დიდი მსაჯული მიუბრუნდება მამაკაცის მიერ ბრალდებულ ქალს და ისევ ქალს პასუხი შეესაბამება ფაქტების რეალობას: „*გველმა შემაცდუნა და მე შევჭამე*“. ასე რომ, მან ნება დართო, რომ აცდუნა და ეს მისი მოკვდავი ბრალია.

დაბ.3:14: „*უთხრა უფალმა ღმერთმა გველს: და წყევლო იქნები ყველ პირუტყვზე და მიწის ყველ ცხოველზე*“.

ამჯერად ღმერთი „*გველს*“ არ ეკითხება, რატომ მოიქცა ეს, რადგან ღმერთმა იცის, რომ მას სატანის, ეშმაკის საშუალებით იყენებდა. ბედი, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს „*გველს*“, რეალურად ეხება თავად ეშმაკს. „*გველისთვის*“ განაცხადი მყისიერი იყო, მაგრამ ეშმაკისთვის ეს მხოლოდ წინასწარმეტყველება იყო, რომელიც შესრულდებოდა იესო ქრისტეს ცოდვასა და სიკვდილზე გამარჯვების შემდეგ. Rev.12:9-ის თანახმად, ამ განაცხადის პირველი ფორმა იყო მისი განდევნა ცათა სასუფეველდან, ისევე როგორც ბოროტი ანგელოზები მისი ბანაკიდან. ისინი გადაადგდეს დედამიწაზე, რომელსაც ისინი არასოდეს მიატოვებენ სიკვდილმდე და ათასი წლის განმავლობაში, იზოლირებული მიტოვებულ დედამიწაზე, სატანა დაცოცავს მტვერში, რომელიც

მიესალმა მის გამო დაღუპულს და თავის უფლებას, რომ ღოთა ცმან არასწორად გამოიყენა იგი. ღმერთის დაწყევლლ დედა მიწაზე ისინი გველებით იქცევინ, როგორც შეშინებულები, ასევე ფრთხილები, რადგან დაამარცხეს იესო ქრისტე და გაიქცნენ იმ კაცს, რომელიც მათი მტერი გახდა. ისინი ზიანს აყენებენ თავიანთი ციური სხეულების უხილვობაში ჩაფლულად მიანებს, მათ ერთმანეთის წინააღმდეგ შეჯიბრებით.

დაბ.3:15: „*დავაყენებ მტრობას შენსა და დედაკაცს შორის, შენს თესლსა და მის თესლს შორის: ის შენს თავს დაგიჭეჭავს, შენ კი ქუსლს ჩაუჭეჭყავ*“.

„გველზე“ გამოყენებული ეს წინადადება ადასტურებს განცდილ და დაკვირვებულ რეალობას. მისი გამოყენება ეშმაკზე უფრო დახვეწილია. მტრობა მის მხარესა და კაცობრიობას შორის დადასტურებულია და აღიარებულია. „დედაკაცის შთამომავლო, რომელიც თავის თავს დამტვრევს“ იქნება ქრისტესა და მისი ერთგული რჩეული. ის საბოლოოდ გაანადგურებს მას, მაგრამ მანამდე დემონებს ექნებათ მუდმივი შესაძლებლობა „დაჭრიან ქუსლს“ „ქალს“, თავად ქრისტეს რჩეულს, პირველ რიგში, ამ „ქუსლთ“ გამოსახული. რადგან „ქუსლო“ არის ადამიანის სხეულს საყრდენი წერტილი, ისევე როგორც „კვარცხლბეკი“ არის ქვა, რომელზეც აგებულია ღვთის სულიერი ტაძარი.

დაბ.3:16: „*მან ქალს უთხრა: გაგიძლიერებ მშობიარობის ტკივილს, ტკივილთ გააჩენ შვილებს და შენი სურვილი იქნება შენი ქმარი, მაგრამ ის იქნება შენზე ბატონობა*“.

გარდაცვალებამდე ქალს მოუწევს „დატანჯვა ორსულობისას“; ის „ტკივილთ დაიბადება“, ყველფერი სიტყვასიტყვით შესრულებულია და აღინიშნა. მაგრამ აქ კიდევ ერთხელუნდა აღინიშნოს გამოსახულების წინასწარმეტყველური მნიშვნელობა. იოანეს 16:21-სა და გამოცხ. 12:2-ში „ქალო მშობიარობის ტკივილებში“ განასახიერებს ქრისტეს ეკლესიას რომის იმპერიულ და შემდეგ პაპურ დევნაში ქრისტეიანული ეპოქის დროს.

დაბ.3:17: „*და უთხრა იმ კაცს: რაკი დაემორჩილე შენი ცოლს ხმას და შეჭამე იმ ხისგან, რომელიც მე გიბრძანე, არ შეჭამო. შენს გამო მიწა დაწყევლლი იქნება. შრომით თქვენ მიიღებთ მისგან თქვენს საზრდოს თქვენი ცხოვრების მთელი დღეების განმავლობაში*“.

ა და მი ან თ ა ნ და ბ რ უ ნ ე ბ ი ს შ ე მ დ ე გ ღ მ ე რ თ ი წ ა რ უ დ გ ე ნ ს მ ა ს მ ი ს ი მ დ გ ო მ ა რ ე ო ბ ი ს ნ ა მ დ გ ი ლ ა ლ წ ე რ ა ს , რ ო მ ლ ს და მ ა ლ ვ ა ც ს ა მ ა რ ც ხ ვ ი ნ ო დ ც დ ი ლ ო ბ და . მ ი ს ი და ნ ა შ ა უ ლ ს რ უ ლ ა და ა და მ ი ა ს ე ვ ე ა ღ მ ო ა ჩ ე ნ ს , რ ო მ მ ი ს გა თ ა ვ ი ს უ ფ ლ ე ბ ა მ დ ე , მ ი ს ს ი კ ვ დ ი ლ ს წ ი ნ უ ს წ რ ე ბ ს წ ყ ე ვ ლ , რ ო მ ე ლ ც ზ ო გ ი ე რ თ ს ს ი კ ვ დ ი ლ ს ს ი ც ო ც ხ ლ ს ა მ ჯ ო ბ ი ნ ე ბ ს . მ ი წ ი ს წ ყ ე ვ ლ ს ა შ ი ნ ე ლ ბ ა ა და ა და მ ი ა მ ა ს რ თ უ ლ გ ზ ა ზ ე ი ს წ ა ვ ლ ს .

და ბ .3:18: „ *ეკალსა და ეკალს მოგცემს და მინდვრის ბაღხს შეჭამ* “.

გ ა ქ რ ა ე დ ე მ ი ს ბ ა ღ ი ს მ ა რ ტ ი ვ ი კ უ ლ ტ ი ვ ა ც ი ა , მ ა ს ჩ ა ა ნ ა ც ვ ლ გა ნ უ წ ყ ვ ე ტ ე ლ ბ რ ძ ო ლ ბ ა ლ ხ ი ს , „ *ღერობის, ეკლების* “ და ს ა რ ე ვ ე ლ ბ ი ს წ ი ნ ა ა ღ მ დ ე გ , რ ო მ ლ ბ ი ც მ რ ა ვ ლ დ ე ბ ი ა ნ დ ე და მ ი წ ი ს ნ ი ა და გ ზ ე . მ ი თ უ მ ე ტ ე ს , რ ო მ ნ ი ა და გ ი ს ე ს წ ყ ე ვ ლ და ა ჩ ქ ა რ ე ბ ს კ ა ც ო ბ რ ი ო ბ ი ს ს ი კ ვ დ ი ლ ს , რ ა დ ა ნ მ ე ც ნ ი ე რ უ ლ „ *პროგრესით*“ ა და მ ი ა ნ ი უ კ ა ნ ა ს კ ნ ე ლ დ ე ე ბ შ ი მ ო ი წ ა მ ლ ე ბ ა თ ა ვ ს , თ ა ვ ი ს ი მ ო ს ა ვ ლ ს ნ ი ა და გ შ ი ქ ი მ ი უ რ ი შ ხ ა მ ი ს ჩ ა ს მ ი თ , ს ა რ ე ვ ე ლ ბ ი ს ა და მ წ ე რ ე ბ ი ს მ ა ვ ნ ე ბ ლ ე ბ ი ს ა ღ მ ო ს ა ფ ხ ვ რ ე ლ დ . უ ხ ვ ი და ა დ ვ ი ლ დ მ ი ს ა წ ვ დ ო მ ი ს ა კ ვ ე ბ ი ა ღ ა რ ი ქ ნ ე ბ ა ბ ა ღ ი ს მ ი ღ მ ა , ს ა ი და ნ ა ც გა ნ დ ე ვ ნ ი ა ნ მ ა ს , ი ს ე ვ ე რ ო გ ო რ ც მ ი ს ს ა ყ ვ ა რ ე ლ ღ მ ე რ თ ს .

და ბ .3:19: „ *სახის ოფლოთ შეჭამ კურს, სანამ არ დაბრუნდები იმ მიწაზე, საიდანაც ხარ აღებულო; რადგან მტვერი ხარ და მტვერს და უბრუნდები* “.

ე ს ბ ე დ ი , რ ო მ ე ლ ც ა და მ ი ა ნ ზ ე მ ო დ ი ს , ა მ ა რ თ ლ ე ბ ს ი მ ფ ო რ მ ა ს , რ ო მ ლ თ ა ც ღ მ ე რ თ მ ა გა მ ო ა ვ ლ ნ ა თ ა ვ ი ს ი ქ მ ნ ი ლ ე ბ ა და მ ი ს ი ფ ო რ მ ი რ ე ბ ა ზ უ ს ტ ა დ , „ *ღე და მ ი წ ი ს მ ტ ვ რ ი ს გა ნ* “ . ა და მ ი თ ა ვ ი ს ი და ჩ ვ ე ნ ი ხ ა რ ჯ ე ბ ი თ ი გ ე ბ ს , რ ი ს გა ნ შ ე დ გ ე ბ ა ღ მ ე რ თ ი ს მ ი ე რ გა მ ო წ ვ ე უ ლ ს ი კ ვ დ ი ლ . მ ო დ ი თ ა ღ ვ ნ ი შ ნ ო თ , რ ო მ მ კ ვ დ ა რ ი ს ხ ვ ა ა რ ა ფ ე რ ი ა თ უ ა რ ა „ *მ ტ ვ ე რ ი* “ და *რომ ამ* „ *მ ტ ვ რ ი ს* “ მ ი ღ მ ა ა რ რ ჩ ე ბ ა ც ო ც ხ ა ლ ს უ ლ , რ ო მ ე ლ ც გა მ ო დ ი ს ა მ მ კ ვ დ ა რ ი ს ხ ე უ ლ და ნ . Eccl.9 და ს ხ ვ ა ც ი ტ ა ტ ე ბ ი ა და ს ტ უ რ ე ბ ს ა მ მ ო კ ვ და ვ ი ს ს ტ ა ტ უ ს ს .

და ბ .3:20: „ *ადამმა დაარქვა თავის ცოლს ევა, რადგან ის იყო ყველ ცოცხალს ღედა* “.

ა ქ კ ი დ ე ვ ე რ თ ხ ე ლ ა და მ ი ა ღ ნ ი შ ნ ა ვ ს თ ა ვ ი ს ბ ა ტ ო ნ ო ბ ა ს „ *ქ ა ლ ს* “ *ს ა ხ ე ლ ს* „ *ე ვ ა ს* “ ა ნ „ *ც ხ ო ვ რ ე ბ ი ს* “ მ ი ნ ი ქ ე ბ ი თ ; ს ა ხ ე ლ , რ ო მ ე ლ ც გა მ ა რ თ ლ ე ბ უ ლ ა , რ ო გ ო რ ც კ ა ც ო ბ რ ი ო ბ ი ს ი ს ტ ო რ ი ი ს მ ი რ ი თ ა დ ი რ ე ა ლ ო ბ ა . ჩ ვ ე ნ ყ ვ ე ლ ნ ი შ ო რ ე უ ლ შ თ ა მ ო მ ა ვ ლ ე ბ ი ვ ა რ თ , და ბ ა დ ე ბ უ ლ ე ვ ა ს , ა და მ ი ს მ ა ც დ უ რ ი ც ო ლ ს გა ნ , რ ო მ ლ ს მ ე შ ვ ე ო ბ ი თ ა ც ს ი კ ვ დ ი ლ ს წ ყ ე ვ ლ გა და ე ც ა

და იქნება იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნება მდე 2030 წელს გაზაფხულს დასაწყისში.

და ბ.3:21: „*იაჰვეჰ ღმერთმა გაუკეთა ადამსა და მის ცოლს ტყავის სამოსი და შემოსვა ისინი.*

ღმერთს არ ავიწყდება, რომ მიწიერი მეუღლეების ცოდვა იყო მისი გადარჩენის პროექტის ნაწილი, რომელიც ახლ აჩვენებს ფორმას. ცოდვის შემდეგ, ღვთიური პატიება ხელმისაწვდომი ხდება ქრისტეს სახელთ, რომელსაც რომაელი ჯარისკაცები სწირავენ და ჯვარს აცვევენ. ამ ქმედებაში, უდანაშაულო არსება, თავის უფალო ყოველგვარი ცოდვისგან, დათანხმდება სიკვდილს, რათა გამოისყიდოს, მათ ნაცვლად, თავისი ერთადერთი ერთგული რჩეულის ცოდვებისთვის. თავიდანვე უდანაშაულო ცხოველებს ღმერთი კლავდა, რათა მათი „ტყავი“ დაეფარა ადამისა და ევას სიშიშველ. ამ ქმედებაში, ის ცვლის ადამიანის მიერ წარმოსახულ „სამართლიანობას“ იმიტომ, რასაც მისი გადარჩენის გეგმა მას რწმენით ანიჭებს. ადამიანის მიერ წარმოსახული „სამართლიანობა“ მხოლოდ მატყუარა სიცრუე იყო და მის ნაცვლად ღმერთი მათ ანიჭებს „სამოსელს“, სიმბოლოს „მისი ჭეშმარიტი სამართლიანობისა“, „მისი ჭეშმარიტების სარტყელს“, რომელიც დაფუძნებულია ქრისტეს ნებაყოფლობით მსხვერპლწირვაზე. თავისი სიცოცხლის შეთავაზება მათთვის, ვისაც ერთგულ დუყვარს იგი.

და ბ.3:22: „*იაჰვეჰ ღმერთმა თქვა: აჰა, ადამიანი გახდა როგორც ჩვენგანი, სიკეთისა და ბოროტების შეცნობისთვის. მოდი, ახლ ხელო შევუშალოთ მას, აიღოს სიცოცხლის ხე, ჭამოს და მარადიულად იცხოვროს.*“

მაიკლში ღმერთი მიმართავს თავის კეთილანგებულებებს, რომლებიც დედამიწაზე ახლ ხან მომხდარი დრამის მოწმენი არიან. მან უთხრა მათ: „*აჰა, ადამიანი დაემსგავსა ერთერთ ჩვენგანს სიკეთისა და ბოროტის შეცნობისთვის.*“ სიკვდილმდე ერთი დღით ადრე იესო ქრისტე გამოიყენებს იგივე გამოთქმას იუდას მიმართ, მოლაღტეს, რომელიც უნდა მიეწოდებინა იგი რელიგიურ ებრაელებს, შემდეგ რომაელებს ჯვარზე ჯვარზე აეტანა, ეს იოანეს 6:70-ში: „*იესომ უპასუხა მათ: იყო მე არ აგირჩიეთ თქვენ, თორმეტმა? და ერთი თქვენგანი დემონია!*“ „*ჩვენ*“ ამ ლექსში ხდება „*შენ*“ განსხვავებული კონტექსტის გამო, მაგრამ ღმერთის მიდგომა იგივეა. ფრაზა „*ერთი ჩვენგანი*“ ეხება სატანას, რომელსაც ჯერ კიდევ აქვს თავის უფალო წვდომა და მოძრაობა ღვთის

ზეციურ სასუფეველში მიწიერი შემოქმედების დასაწყისში შექმნილყველ ანგელოზს შორის.

იმის აუცილებლობა, რომ ადამიანს არ ეჭამა „სიცოცხლის ხის“ მოთხოვნა, იყო ჭეშმარიტების მოთხოვნა, რაზეც იესო მოვიდა რომაელო პრეფექტის პონტიუს პილტესადმი მიწერილ სიტყვებში. „სიცოცხლის ხე“ იყო ქრისტეს გამომსყიდველს გამოსახულება და მისი ჭამა ნიშნავდა მისი სწავლებითა და მთელი სულიერი პიროვნებით გამოკვებას, მის შემცვლელ და პირად მხსნელ დაღებას. ეს იყო ერთადერთი პირობა, რომელსაც შეემლო ამ "სიცოცხლის ხის" მოხმარების გამართლება. სიცოცხლს ძალ იყო არა ხეში, არამედ მასში, რომლის სიმბოლოც ხე იყო: ქრისტე. გარდა ამისა, ამ ხემ განაპირობა მარადიული სიცოცხლე და თავდაპირველ ცოდვის შემდეგ ეს მარადიული სიცოცხლე სამუდამოდ დაიკარგა ღმერთის საბოლოო დაბრუნებამდე ქრისტესა და მიქაელში. „სიცოცხლის ხე“ და სხვა ხეები შეიძლება გაქრეს, ისევე როგორც ღვთის ბაღი.

დაბ.3:23: „და განდევნა იგი უფაღმა ღმერთმა ედემის ბაღიდან, რათა დაემუშავებინა მიწა, საიდანაც იყო აღებული“.

შემოქმედს რჩება მხოლოდ საოცარი ბაღიდან განდევნა ადამიანთა წყვილი, რომლებიც პირველად ადამიანს ჩამოყალიბებულნი (სიტყვა, რომელიც ახასიათებს ადამიანურ სახეობას: წითელი = სანგვინი), უღირსები გამოავლნეს თავიანთი ურჩობით. ბაღის გარეთ კი მისთვის მტკივნეული ცხოვრება, ფიზიკურად და სულიერად დასუსტებულ სხეულში დაიწყება. მძიმე და მემამბოხე ქვეყანაში დაბრუნება შეახსენებს ადამიანებს მათ „მტვრის“ წარმოშობას.

დაბ.3:24: „ასე განდევნა მან ადამი; და დააყენა ედემის ბაღის აღმოსავლეთით ქერუბიმები, რომლებიც ცეცხლოვან მახვილს აქნევენ სიცოცხლის ხის გზის დასაცავად“.

ადამი აღარ არის ის, ვინც იცავს ბაღს, არამედ ანგელოზები ხელს უშლიან მას მასში შესვლში. ბაღი საბოლოოდ გაქრება წარღვნამდე ცოტა ხნით ადრე, რომელიც მოხდა 1656 წელს ევასა და ადამის ცოდვის შემდეგ.

ამ ლექსში ჩვენ გვაქვს სასარგებლო განმარტება ედემის ბაღის ადგილმდებარეობის დასადგენად. მფარველ ანგელოზები მოთავსებულა „ბაღის აღმოსავლეთით“, რაც თავისთავად არის იმ

ადგილს დასავლეთით, სადაც ადამი და ევა გადადიან. ამ თავის დასაწყისში წარმოდგენილ სავარაუდო ტერიტორია შეესაბამება ამ განმარტებას: ადამი და ევა უკან იხევენ არარატის მთის სამხრეთით მიწაზე და აკრძალულ ბაღი მდებარეობს თურქეთის „უხვ წყლებში“ ვანის ტბის მახლობლად. მათი კოზიციის დასავლეთით.

დაბადება 4

სიკვდილთგანშორება

ეს მე-4 თავი საშუალებას მოგვცემს უკეთ გავიგოთ, რატომ იყო აუცილებელი ღმერთისთვის შესთავაზოს სატანასა და მის მემბოხე დემონებს საჩვენებელი ლბორატორია, რომელიც ავლენს მათ ბოროტებას.

სამოთხეში ბოროტებას ჰქონდა საზღვარი, რადგან ზეციურ არსებებს არ ჰქონდათ ერთმანეთის მოკვლას ძალა; რადგან ისინი ყველ წამიერად უკვდავები იყვნენ. ამრიგად, ამ ვითარებამ ღმერთს არ მისცა საშუალება გამოეჩინა ბოროტებისა და სისასტიკის მაღალი დონე, რაც მის მტრებს შეეძლოთ. ამიტომ დედამიწა შეიქმნა იმ მიზნით, რომ დაუშვას სიკვდილი მისი ყველზე სასტიკი ფორმებით, რაც სატანის მსგავსი არსების გონებას შეუძლოა წარმოიდგინოს.

ეს თავი 4, რომელიც მოქცეულია ამ რიცხვის 4-ის სიმბოლური მნიშვნელობის ქვეშ, რომელიც არის უნივერსალურობა, მაშასადამე, გამოიწვევს ხმელეთის კაცობრიობის პირველ სიკვდილს გარემოებებს; სიკვდილი არის მისი განსაკუთრებული და უნიკალური უნივერსალური ხასიათი ღვთის მიერ შექმნილ ყველ ქმნილებას შორის. ადამისა და ევას ცოდვის შემდეგ, მიწიერი ცხოვრება იყო „სანახაობა ქვეყნიერებისა და ანგელოზებისთვის“, როგორც ნათქვამია 1 კორ.4:9-ში, შთაგონებული და ერთგული მოწმე პავლე, ყოფილ სავლუ ტარსუსი, პირველ დავალებულ მღვანელს. ქრისტეს ეკლესია.

დაბ.4:1: „*ადამი იცნობდა ევას თავის ცოლს; და ორს უღდა და შვა კაენი და თქვა: მე შევექმენი კაცი იაჰვეს და ხმარებით.*“

ამ მუხლში ღმერთი გვიჩვენებს იმას, თუ რა მნიშვნელობას ანიჭებს ზმნას „*იცოდა*“ და ეს პუნქტი სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია რწმენით გამართლების პრინციპში, როგორც ეს წერია იოანეს 17:3-ში: „*ახლ მარა დიულო სიცოცხლა, რომ გიცნობენ.*“, *ერთადერთი ჭეშმარიტი ღმერთი და ის, ვინც თქვენ გამოგ ზავნეთ, იესო ქრისტე*. ღმერთის შეცნობა ნიშნავს მასთან სასიყვარულო ურთიერთობას, ამ შემთხვევაში სულიერი, მაგრამ ადამისა და ევას შემთხვევაში ხორციელ. ისევ პირველ წყვილს ამ მოდელს მიხედვით, ამ ხორციელ სიყვარულს გან „*ბავშვი*“ დაიბადა; ასევე, „*ბავშვი*“ ასევე უნდა დაიბადოს ღმერთთან ჩვენს სულიერ სიყვარულთ ურთიერთობაში. ეს ახალ დაბადება ღმერთის ნამდვილ „*ცოდნის*“ გამოვლენდება გამოცხადების 12: 2-5-ში: „*და იყო ორსულად და ღაღადებდა მშობიარობისა და მშობიარობის დროს. ... მან გააჩინა ვაჟი, რომელიც უნდა განაგებდეს ყველ ერს რკინის კვერთხით და მისი შვილი ღმერთთან და მის ტახტთან მიიწია*.“ ღვთისგან დაბადებულმა შვილმა უნდა განაახლოს მისი მამის ხასიათი, მაგრამ ეს ასე არ იყო კაცთაგან დაბადებულ პირველ ვაჟის შემთხვევაში.

სახელი კაენი ნიშნავს შეძენას. ეს სახელი მისთვის ხორციელ და მიწიერ ბედს უწინასწარმეტყველებს, სულიერი ადამიანის საპირისპიროს, როგორც მისი უმცროსი ძმა აბელ იქნება.

მოდით აღვნიშნოთ, რომ კაცობრიობის ისტორიის ამ დასაწყისში, დედა, რომელიც მშობიარობას უკავშირებს ღმერთს ამ დაბადებასთან, რადგან მან იცის, რომ ამ ახალ ცხოვრების შექმნა დიდი შემოქმედი ღმერთის იაჰვეჰს მიერ აღსრულებულ სასწაულს შედეგია. ჩვენს ბოლო დღეებში ეს აღარ არის ანიშვითა დახდება.

დაბ.4:2: „*მან კვლავ შვა მისი ძმა აბელი. აბელი მწყემსი იყო, კაენი კი გუთანო*.“

აბელი ნიშნავს სუნთქვას. კაენზე მეტად, ბავშვი აბელი წარმოდგენილია როგორც ადამის ასლი, პირველი, ვინც ღვთისგან ფილტვების სუნთქვა მიიღო. ფაქტობრივად, მისი სიკვდილთ, მოკლული ძმის მიერ, ის წარმოადგენს იესო ქრისტეს, ღვთის ჭეშმარიტი

მის, რჩეულთა მხსნელს, რომლებსაც ის თავისი სისხლთგამოისყიდის.

ორი ძმის პროფესია ადასტურებს მათ საპირისპირო ბუნებას. ქრისტეს მსგავსად, „აბელ მწყემსი იყო“ და როგორც მიწიერი მატერიალისტი ურწმუნო, „კაენი იყო გუთანი“. კაცობრიობის ისტორიის ეს პირველი შვილუბი აცხადებენ ღვთის მიერ წინასწარმეტყველებულბედს. და ისინი მოდიან, რათა მიაწოდონ დეტალური მისი გადარჩენის პროექტის შესახებ.

დაბ.4:3: „გარკვეული დროის შემდეგ კაენმა შესწირა იეჰოვას დედა მიწის ნაყოფი;»

კაენმა იცის, რომ ღმერთი არსებობს და იმის დასადასტურებლად, რომ მას სურს პატივისცემას, ის მას „მიწის ნაყოფის შესაწირავად“ აქცევს, ანუ ის, რაც მისმა საქმიანობამ გამოიღო. ამ როლში ის იღებს ებრაელ, ქრისტიანი ან მუსლიმი რელიგიური ხალხის იმიჯს, რომლებიც ხაზს უსვამენ თავიანთ კარგ საქმეებს ისე, რომ არ იზრუნონ იმაზე, რომ იცოდნენ და გაიგონ, რას უყვარს და რას მოელს ღმერთი მათგან. საჩუქრებს მხოლოდ მაშინ აქვს მნიშვნელობა, თუ ისინი აფასებენ მათ მიმღებს.

დაბ.4:4: „და აბელმა თავის მხრივ გახად იგი თავისი ფარის პირმშო და მათი მსუქანი. იაკვემ და დები თა დშეხედა აბელს და მის შესაწირავს;»

აბელ თავის ძმას ჰზამავს და მწყემსის პროფესიის გამო ღმერთს შესაწირავს „თავის პირმშოსა და მათი მსუქანისაგან“. ეს სასიამოვნოა ღმერთისთვის, რადგან ის ამ „პირმშოების“ მსხვერპლმეწირვაში ხედავს იესო ქრისტეში საკუთარი მსხვერპლის მოსალოდნელ და წინასწარმეტყველებულს ურათს. გამოცხადების 1:5-ში ვკითხულობთ: „... და იესო ქრისტესგან, ერთგულ მოწმისა, მკვდრეთი პირმშოსა და ქვეყნიერების მეფეთა მთავრისგან!“ ვისაც გვიყვარს, ვინც თავისი სისხლთ გვიხსნა ჩვენი ცოდვებისგან...“. ღმერთი თავის გადარჩენის პროექტს აბელს შეთავაზებაში ხედავს და მხოლოდ მას სიამოვნებს.

დაბ.4:5: „მაგრამ მან არ შეხედა კაენს და მის შესაწირავს. კაენი ძალთან გაბრაზდა და სახე დაეცა.»

აბელს შეთავაზებასთან შედარებით, ლოგიკურია, რომ ღმერთი ნაკლებად დაინტერესებულ კაენის შეთავაზებით, რომელიც ისევე ლოგიკურად შეიძლება მხოლოდ იმედაცრუებულ და დამწუხრებულ იყოს. „სახე და ბღვერილოა“, მაგრამ

აღვნიშნოთ, რომ გაღიზიანება იწვევს „**ძალან გაღიზიანებას**“ და ეს არ არის ნორმალური, რადგან ეს რეაქცია იმედგაცრუებულ სიამაყის ნაყოფია. გაღიზიანება და სიამაყე მალე უფრო სერიოზულ ნაყოფს გამოიღებს: მისი ძმის აბელს მკვლელობა, მისი ეჭვიანობის საგანი.

და ბ.4:6: „**და უთხრა უფალმა კაენს: რატომ ხარ გაბრაზებული და რატომ გაქვს სახე ჩამოშლილი?**»

მხოლოდ ღმერთმა იცის აბელს შეთავაზების უპირატესობის მიზეზი. კაენს შეუძლია მხოლოდ ღმერთის რეაქცია უსამართლოდ მიიჩნიოს, მაგრამ გაბრაზების ნაცვლად, ღმერთს უნდა ევედრებოდეს, რომ ნება მისცეს გაიგოს ამ აშკარად უსამართლო არჩევანის მიზეზი. ღმერთს აქვს სრული ცოდნა კაენის ბუნების შესახებ, რომელიც გაუცნობიერებლდ თამაშობს მისთვის მათეს ბოროტი მსახურის როლს. 24:48-49: „**მაგრამ თუ ის ბოროტი მსახურია, ის ამბობს საკუთარ თავში: ჩემი ბატონი აყოვნებს მოსვლას, თუ ის იწყებს თანამგზავრების ცემას, თუ მთვრალებთან ერთად ჭამს და სვამს...**“ ღმერთი სვამს მას კითხვას, რომელზეც მან მშვენივრად იცის პასუხი, მაგრამ ისევ ამითაძლევს კაენს შესაძლებლობას გაუზიაროს მას თავისი ტანჯვის მიზეზი. ეს კითხვები კაენს პასუხგაუცემელო და რჩება, ამიტომ ღმერთი აფრთხილებს მას ბოროტების შესახებ, რომელიც მას დაეუფლება.

და ბ.4:7: „**უეჭველად თუ კარგად მოიქცევი, სახეს ამაღლებ და თუ ბოროტებას სჩადიხარ, ცოდვა კართან დევს და მისი სურვილები შენთვისაა, შენ კი ბატონობ მასზე.**»

მას შემდეგ, რაც ევამ და ადამმა შეჭამეს და ეშმაკის სტატუსი მიიღეს „**სიკეთის და ბოროტების შეცნობით**“, ის კვლავ ჩნდება, რათა უბიძგოს კაენს მოკლას თავისი ძმა აბელ. ორი არჩევანი, „**სიკეთე და ბოროტი**“, მის წინაშეა; „**კარგი**“ მიიყვანს მას გადადგომამდე და ღვთის არჩევანზე, თუნდაც ის არ ესმოდეს. მაგრამ „**ბოროტის**“ არჩევა აიძულებს მას შესცოდოს ღმერთს და დაარღვევს მას მეექვსე მცნებას: „**არ ჩადინო მკვლელობა**“; და არა, „**არ მოკლ**“, როგორც ეს მთარგმნელებმა წარმოადგინეს. ღვთის მცნება გმობს დანაშაულს და არა დანაშაუცეების მკვლელობას, რომელიც მან კანონიერი გახადა მისი ბრძანებით და ამ შემთხვევაში, იესო ქრისტეს მოსვლამ არაფერი შეცვალა ღვთის ამ უსამართლოან განაჩენში.

ყურადღება მიაქციეთ, როგორ ლპარაკობს ღმერთი „ ცოდვაზე “, თითქოს ქალზე ლპარაკობს, რომლის მიხედვითაც მან უთხრა ევას დაბ.3:16-ში: „**შენი სურვილები იქნება შენი ქმრის მიმართ მაგრამ ის იქნება ბატონი მასზე. შენ**“. ღმერთისთვის „ ცოდვის “ ცდუნება ჰგავს ქალს ცდუნებას, რომელსაც სურს აცდუნოს თავისი ქმარი და მან არ უნდა დაუშვას, რომ იყოს მისი ან მისი „**გაბატონება**“. **ამგვარად ღმერთმა კაცს უბრძანა, არ დაუშვას თავი ქალს მიერ წარმოადგენილ „ცოდვით“ აცდუნება .**

დაბ.4:8: „**მაგრამ კაენი ელპარაკა თავის ძმას აბელს; მაგრამ მიწოდორში რომ იყვნენ, კაენი დაცა თავის ძმას აბელს და მოკლ .**»

მიუხედავად ამ ღვთაებრივი გაფრთხილებისა, კაენის ბუნება თავის ნაყოფს გამოიღებს. აბელთან სიტყვის გაცვლს შემდეგ, კაენი, სულიერი მკვლელ თავიდანვე, როგორც მისი სულიერი მამა, ეშმაკი, „**და ისროლ თავის ძმას აბელს და მოკლ იგი**“. ეს გამოცდილება წინასწარმეტყველებს კაცობრიობის ბედს, სადაც ძმა მოკლავს ძმას, ხშირად საერო ან რელიგიური ეჭვიანობის გამო სამყაროს აღსასრულს მდე .

დაბ.4:9: „**უთხრა უფალმა კაენს: სად არის შენი ძმა აბელი? მან უპასუხა: არ ვიცი; ჩემი ძმის მცველი ვარ?**»

როგორც უთხრა ადამს, რომელიც ემალებოდა მას: „**სად ხარ?**“ უთხრა ღმერთმა კაენს: **სად არის შენი ძმა აბელი?**“, ყოველთვის მისცეს საშუალება, აღიაროს თავისი დანაშაული. მაგრამ სულელურად, რადგან არ შეუძლია იგნორირება, რომ ღმერთმა იცის, რომ მოკლ, თავხედურად პასუხობს " არ ვიცი " და წარმოუდგენელი ამპარტავნობით ღმერთს უსვამს კითხვას: " **მე ვარ ჩემი ძმის მცველი?** »

დაბ.4:10: „**და თქვა ღმერთმა: რა ჩაიდინე? შენი ძმის სისხლს ხმა მიწიდან მეძახის** "

ღმერთი პასუხობს მას, რაც ნიშნავს: შენ არ ხარ მისი მცველი, რადგან შენ ხარ მისი მკვლელი. ღმერთმა კარგად იცის, რაც ჩაიდინა და მას ნახატით წარუდგენს: „**შენი ძმის სისხლს ხმა მიწიწავს ჩემკენ**“. ეს ფერწერული ფორმულა, რომელიც დაღვრილ სისხლს აძლევს ხმას, რომელიც დადადებს ღმერთს, გამოყენებულ იქნება Apo.6-ში, რათა აღძრას „**მე-5^ე აქტი**“, მოწამეთა ძახილი, რომელიც მოკვდავებულთა კათოლიკური რელიგიის რომაული პაპის დევნის მიერ: აპო. 6:9-10: „**როცა მან მეხუთე ბეჭედი გახსნა, სამსხვერპლოს ქვეშ დავინახე ღვთის სიტყვისა და**

მათ მიერ მიცემული მოწმობის გამო დახრილთა სულუბი. ისინი ხმაშაღლ ტიროდნენ და ამბობდნენ: როდემდე აყოვნებთ წმიდათა და ჭეშმარიტობის მოძღვარო, განკითხვა და შურისძიება ჩვენი სისხლს გამოდე და მიწაზე მცხოვრებთათვის? ". ამრიგად, უსამართლოდ დაღვრილ სისხლს დამნაშავეების მიმართ შურისძიებას მოითხოვს. ეს კანონიერი შურისძიება მოვამაგრამ ეს არის ის, რასაც ღმერთი იტოვებს მხოლოდ თავისთვის. ის აცხადებს რჯულს 32:35-ში: „ ჩემია შურისძიება და შურისძიება, როცა მათი ვეხი და ბრკოლდება! რადგან მოახლოვდა მათი განკითხვის დღე და არ დაყოვნებს რაც ელს მათ “. ესა .61:2-ში, „ მაღლს წელთან ერთად “, „ შურისძიების დღე “ არის მესიის იესოქრისტეს პროგრამაში: „... მან გამომგზავნა... მაღლს წელწადის გამოსაცხადებლად იაკობე და ჩვენი ღმერთის შურისძიების დღე ; ნუგეშისცემას ყველს გაჭირვებულს ; ...“. ვერავინ მიხვდა, რომ ამ „ მაღლს წელს “ „ გამოცემა “ „ შურისძიების დღეს “ უნდა გამოეყო 2000 წლით.

ამრიგად, მიცვალებულებს შეუძლიათ მხოლოდ დადაბებენ ღვთის ხსოვნას, რომლის მეხსიერებაც შეუზღუდავია .

კაენის მიერ ჩადენილი დანაშაული სამართლიან სასჯელს იმსახურებს .

დაბ.4:11: „ ახლ დაწყებულ იქნები მიწამ, რომელმაც პირი გააღო შენი ხელიდან შენი ძმის სისხლს მისაღებად . »

კაენი დაწყებულ იქნება მიწიდან და არ მოკლავს . ამ ღვთაებრივი შემწყნარებლობის გასამართლებლად უნდა ვაღიაროთ, რომ ამ პირველ დანაშაულს არ ჰქონია პრეცედენტი . კაენმა არ იცოდა, რას ნიშნავდა მოკვლად და ეს იყო ბრაზი, რომელმაც დააბრმავა ყოველგვარი მსჯელობა, რამაც იგი საბედისწერო სისასტიკემდე მიიყვანა . ახლ, როცა მისი ძმა გარდაიცვალა, კაცობრიობა ვედარ იტყვის, რომ არ იცოდა რა არის სიკვდილი . შემდეგ ძალში შევა ღვთის მიერ დადგენილი კანონი გამოსვლში 21:12: „ ვინც სასიკვდილოდ ურტყამს ადამიანს, ისჯება სიკვდილით “.

ამ მუხლში ასევე მოცემულია ეს გამოთქმა: „ დედა მიწა, რომელმაც გააღო პირი შენი ძმის სისხლს მისაღებად “. ღმერთი ახასიათებს დედა მიწას იმით, რომ ამლევს მას პირს, რომელიც შთანთქავს მასზე დაღვრილს სისხლს . შემდეგ ეს პირი ელპარაკება მას და ახსენებს მოკვდავს აქციელს, რომელმაც შებიღწა

იგი. ეს გამოსახულება იქნება აღებულ რჯულს 26:10-ში: „*დედმიწამ გააღო პირი და შთანთქა ისინი კორახთან ერთად როცა მოკვდნენ შეკრებილები და ცეცხლმა შთანთქა ორას ორმოცდაათი კაცი: ისინი ემსახურებოდნენ გამაფრთხილებელ ხალხს.*“. შემდეგ ეს იქნება გამოცხადებაში 12:16: „*და დაეხმარა დედმიწა ქალს, მიწამ გააღო პირი და შთანთქა მდინარე, რომელც დრაკონმა ამოაგდო პირიდან*“.

“*მდინარე*” სიმბოლოა ფრანგული კათოლიკური მონარქიული ლიგებისა, რომელთა სპეციალურად შექმნილი “დრაკონების” სამხედრო კორპუსი დევნიდა ერთგულ პროტესტანტებს და დევნიდა მათ ქვეყნის მთებში. ამ ლექსს აქვს ორმაგი მნიშვნელობა: პროტესტანტულ შეიარაღებულ წინააღმდეგობა, შემდეგ სისხლანი საფრანგეთის რევოლუცია. ორივე შემთხვევაში გამოთქმა “*დედმიწამ გააღო პირი*” მას გამოსახავს, როგორც მიესალმება უამრავი ადამიანის სისხლს.

დაბ.4:12: „*როცა მიწას დაამუშავებ, ის აღარ მოგცემს თავის სიმდიდრეს. დედმიწაზე მოხეტიალე და მოხეტიალე იქნები.*»

კაენის სასჯელ შემოიფარგლება მხოლოდმიწით, რომელც მან პირველმა შებილწა მასზე ადამიანის სისხლს დაღვრიტ; რომ ადამიანი, რომელც თავდაპირველდ ღვთის ხატად შეიქმნა. ცოდვის შემდეგ ის ინარჩუნებს თავის თვისებებს ღვთისგან, მაგრამ აღარ ფლობს მის სრულყოფილ სიწმინდეს. ადამიანის საქმიანობა მირითადად მიწის დამუშავებით საკვების წარმოებას შეადგენდა. ამიტომ კაენს მოუწევს კვების სხვა გზების პოვნა.

დაბ.4:13: „*კაენმა უთხრა იაკვებჰს: ჩემი სასჯელი ძალთან დიდია ასატანად*“.

რაც ნიშნავს: ამ პირობებში ჯობია თავი მოვიკლ.

დაბ.4:14: „*აკა, შენ გამაგდე ამ მიწიდან დღეს; მე დავიძალაუბი შენს სახეს, ვიქნები მოხეტიალე და მოხეტიალე დედმიწაზე და ვინც მიპოვის, მომკლვს*“.

აქ ის ახლ ძალთან ლპარაკობს და თავის მდგომარეობას სასიკვდილო განაჩენად აჯამებს.

დაბ.4:15: “*უთხრა მას უფალმა: თუ ვინმე მოკლვდა კაენს, კაენს შვიდჯერ შურს იძიებდნენ. და დაუსვა უფალმა ნიშანი კაენს, რათა ვინც იპოვა, არ მოკლვდო*“.

გადაწყვეტილ იყო დაეტოვებინა კაენის სიცოცხლე უკვე ნანახი მიზეზების გამო, ღმერთმა

უთხრა მას, რომ მისი სიკვდილი გადაიხდებოდა, " *შურისძიება* ", " *შვიდეტი* ". შემდეგ ის ახსენებს " *ნიშანს* ", რომელიც დაცავს მას. ამ ზომით, ღმერთი წინასწარმეტყველებს რიცხვის „შვიდის“ სიმბოლურ მნიშვნელობას, რომელიც მიუთითებს შაბათს და დასვენების განწმენდას, რომელიც კვირების ბოლოს წინასწარმეტყველებია, სრულშესრულებას იპოვის მისი გადარჩენის პროექტის მეშვიდე ათასწლეულში. შაბათი შემოქმედი ღმერთის კუთვნილების ნიშანი იქნება ეზეკ.20:14-20. ხოლო ეზეკ.9-ში „ *ნიშანი* “ ედება მათ, ვინც ღმერთს ეკუთვნის, რათა არ დაიღუპოს ღვთაებრივი სასჯელს ქამს. და ბოლოს, დაცული **განცალგევების** ამ პრინციპის დასადასტურებლად, 7-ში „ *ნიშანი* “, „ *ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი* “ მოდის ღვთის მსახურების „ *შუბლზე დალუქად* “ და ეს „ *ბეჭედი და ნიშანი* “ არის მისი მეშვიდე დღის შაბათი. და ბ.4:16: „ *მაშინ წავიდა კაენი იაკვებს პირიდან და დაკვიდრდა ნოდის ქვეყანაში, ედემის აღმოსავლეთით*“.

უკვე ედემის აღმოსავლეთით იყო, რომ აღამი და ევა დაიხიეს ღვთის ბაღიდან განდევნის შემდეგ. ეს მიწა აქ იღებს სახელს Nod, რაც ნიშნავს: ტანჯვას. ამგვარად, კაენის ცხოვრება გამორჩეული იქნება გონებრივი და ფიზიკური ტანჯვით, რადგან ღვთის პირისგან შორს უარყოფა კვალს ტოვებს კაენის გულშიც კი, რომელიც თქვა მე-13 მუხლში, მისი შიშით: „ *და მაგული ვიქნები შენითა და სწრებისგან*“. სახე “.

და ბ.4:17: „ *კაენმა იცნობდა თავის ცოლს; და ორს ულდა და გააჩინა ენოქი. შემდეგ ააშენა ქალქი და დარქვა ქალქს თავისი ვაჟის ენოქი*“.

კაენი გახდება იმ ქალქის მოსახლეობის პატრიარქი, რომელსაც იგი ანიჭებს თავისი პირველი ვაჟის სახელს: ენოქი, რაც ნიშნავს: წამოწყება, დავალება, ვარჯიში და ნივთის გამოყენება. ეს სახელი აჯამებს ყველგან, რასაც ეს ზმნები წარმოადგენენ და ის მიზანშეწონილია, რადგან კაენი და მისი შთამომავლები აყალიბებენ საზოგადოებას ღმერთის გარეშე, რომელიც გაგრძელება სამყაროს აღსასრულმდე.

და ბ.4:18: „ *ენოქმა შვა ირადი, ირადმა შვა მებუჯაელო, მებუჯაელმა შვა მეთუშაელო და მეთუშაელმა შვა ლმექ.* »

ეს მოკლე გენეალოგია განზრახ ჩერდება პერსონაჟზე სახელად ლმექზე, რომლის ზუსტი მნიშვნელობა უცნობია, მაგრამ სიტყვა ამ პირიდან

ეხება ინსტრუქციებს, როგორცაა სახელ ენოქი და ასევე ძალ უფლების ცნება.

დაბ.4:19: „*ლმექმა მოიყვანა ორი ცოლი: ერთს ერქვა ადა, მეორეს კი ზილ.*»

ამ ლმექში ვპოულობთ ღმერთთან განშორების პირველ ნიშანს, რომლის მიხედვითაც „*კაცი მიატოვებს მამას და დედას, რათა ცოლს მიეერთოს და ორივენი ერთ ხორცად იქცნენ*“ (იხ. დაბ.2:24). მაგრამ ლმექში კაცი ორ ქალს ეკიდება და სამივე გახდება ერთი ხორცი. ცხადია, ღმერთთან განშორება სრულია.

დაბ.4:20: „*ადა მშვა ჯაბალო: ის იყო კარვეებში და ფარებში მცხოვრებთა მამა.*“

ჯაბალო მომთაბარე მწყემსების პატრიარქია, როგორც ზოგიერთი არაბული ხალხი დღესაც.

დაბ.4:21: „*მისი ძმის სახელი იყო იუბალო; ის იყო ყველ არფაზე და ღვეზელზე დაკვირის მამა.*»

ჯუბალო იყო ყველ მუსიკოსის პატრიარქი, რომლებსაც მნიშვნელოვანი ადგილი უჭირავთ უღვთო ცივილიზაციებში, დღესაც, სადაც კულტურა, ცოდნა და ხელოვანი არის ჩვენი თანამედროვე საზოგადოებების საფუძველი.

დაბ.4:22: „*ზილ მთავის მხრივ აიღო თუბალკაენი, რომელიც ამზადებდა სპილენძისა და რკინის ყველ ინსტრუმენტს. თუბალკაენის და იყონაამა.*»

ეს ლექსი ეწინააღმდეგება ისტორიკოსების ოფიციალურ სწავლებებს, რომლებიც თვლიან ბრინჯაოს ხანას რკინის ხანამდე. სინამდვილეში, ღმერთის თანახმად, პირველმა ადამიანებმა იცოდნენ რკინის გაყალბება და, შესაძლოა, თავად ადამიანს მოყოლებული, რადგან ტექსტში არ არის ნათქვამი თუბალკაენის შესახებ, რომ ის იყო რკინის მჭედელთა მამა. მაგრამ ეს გამოვლენილი დეტალები ისე მოგვეცა, რომ გავიგოთ, რომ ცივილიზაცია არსებობდა პირველი ადამიანებიდან. მათი უღმერთო კულტურები არანაკლებ დახვეწილი იყო ვიდრე ჩვენი დღევანდელი.

დაბ.4:23: „*უთხრა ლმექმა თავის ცოლებს: ადა და ზილ, მოუსმინეთ ჩემს ხმას! ლმექის ქალბო, ისმინეთ ჩემი სიტყვა! ჭრილობისთვის კაცი მოვკალო, სისხლჩაქცევისთვის კი ახალგაზრდა.*»

ლმექი ტრაზახობს თავის ორ ცოლს, რომ მოკლეს კაცი, რაც მას ტკივილს აყენებს ღვთის განკითხვისას. მაგრამ ამპარტავნობითა და დაცინვით დასძენს, რომ მან ასევე მოკლეს ახალგაზრდა, რაც აუარესებს მის საქმეს ღვთის

განსჯაში და რაც მას ნამდვილ „მკვლელ“ და განმეორებით და მნაშავე დაქცევს.

და ბ.4:24: „*კაენის შურისძიება შვიდჯერ იქნება, ხოლო ლმექს სამოცდაჩვიდმეტჯერ.*»

შემდეგ ის დასცინის იმ ლმობიერებას, რომელიც ღმერთმა გამოიჩინა კაენის მიმართ. ვინაიდან კაცის მოკვლას შემდეგ კაენის სიკვდილს „შვიდჯერ“ უნდა ეძია შური, კაცისა და ჭაბუკის მოკვლას შემდეგ ლმექს ღმერთი „სამოცდაცხრამეტჯერ“ იძიებს. ჩვენ ვერ წარმოვიდგენთ ასეთ საზიზღარ გამოხატვამებს. და ღმერთს სურდა ეჩვენებინა კაცობრიობისთვის, რომ მეორე თაობის მისმა პირველმა წარმომადგენლებმა, კაენმა მეშვიდმდე, ლმექმა, მიაღწიეს უღვთობის უმაღლეს დონეს. და ეს არის მისგან განშორების შედეგის დემონსტრირება.

და ბ.4:25: „*ა და მიჯერკიდევ იცნობდა თავის ცოლს; და შეეძინა ვაჟი და დაარქვა მას სეტი, რადგან თქვა: ღმერთმა მომცა სხვა შთამომავალი აბელს ნაცვლად რომელიც კაენმა მოკლა.*»

სახელ სეტი, რომელიც ებრაულ დწარმოითქმის „ჩეთ“, ნიშნავს ადამიანის სხეულს საფუძველს. ზოგი მას თარგმნის როგორც „ექვივალენტი ან რესტიტუცია“, მაგრამ მე ვერ ვიპოვე ამ წინადადების გამართლება ებრაულში. ამიტომ მე ვინარჩუნებ „სხეულს საფუძველს“, რადგან სეთი გახდება ერთგული საგვარეულოს ფესვი ან ძირითადი საფუძველი, რომელსაც გენ. კაენი, რომელიც ატყუებს მათ, ოპოზიციით, სახელწოდებით „*კაცთა ქალშვილები*“.

სეთში ღმერთი თესავს და აჩენს ახალ „თესლს“, რომელშიც მეშვიდე შთამომავალი, სხვა ენოქი, მაგალითის სახით არის მოყვანილი და ბ.5:21-დან 24-მდე. მას ჰქონდა სამოთხეში შესვლას პრივილეგია ცოცხალ, სიკვდილს გარეშე, შემდეგ. 365 წელი მიწიერი ცხოვრებით ცხოვრობდა შემოქმედი ღმერთის ერთგულებით. ეს ენოქი კარგად ატარებდა თავის სახელს, რადგან მისი „განათლება“ ღვთის სადიდებლად იყო განსხვავებული მისი თანამომამე, ლმექის ძე, კაენის შტოდან. და ორივე, მეამბოხე ლმექ და მართალი ენოქი, მათი საგვარეულოს "მეშვიდე" შთამომავლები იყვნენ.

და ბ.4:26: „*სეთსაც შეეძინა ვაჟი და უწოდა ენოში. სწორედ მაშინ დაიწყო ხალხმა იაკვეჰს სახელს მოწოდება.*»

ენოსხი ნიშნავს: კაცი, მოკვდავი, ბოროტი. ეს სახელი უკავშირდება იმ მომენტს, როდესაც ადამიანებმა დაიწყეს იაკვექს სახელს მოწოდება. რაც ღმერთს სურს გვითხრას ამ ორი რამის შეერთებით არის ის, რომ ერთგულ საგვარეულოს ადამიანმა გააცნობიერა თავისი ბუნების ბოროტება, რომელიც უფრო მეტიც, მოკვდავია. და ამ შეგნებამ აიძულა იგი ეძია თავისი შემოქმედი, რათა პატივი სცეთ მას და ერთგულდ ემსახურებოდა მისთვის სასიამოვნო თავგანისცემას.

დაბადება 5

განცალკევება განწმენდის გზით

ამ მე-5 თავში ღმერთმა გააერთიანა შთამომავლობა, რომელიც მისი ერთგული დარჩა. წარმოგიდგინთ მხოლოდ პირველი მუხლების დეტალურ შესწავლას, რომელიც საშუალებას გვაძლევს გავიგოთ ამ ჩამოთვლას მიზეზი, რომელიც მოიცავს ადამსა და ცნობილნოეს შორის პერიოდს.

დაბ.5:1: „*ეს არის ადამის შთამომავლს წიგნი. როდესაც ღმერთმა შექმნა ადამიანი, მან შექმნა იგი ღვთის მსგავსებაში.*”

ეს ლექსი ადგენს სტანდარტს ციტირებულ მამაკაცთა სახელების სიაში. ყველფერი ემყარება ამ შეხსენებას: " *როდესაც ღმერთმა შექმნა ადამიანი, მან შექმნა იგი ღმერთის მსგავსად*". ამიტომ უნდა გვესმოდეს, რომ ამ სიაში შესვლასთვის ადამიანს უნდა შეენარჩუნებინა თავისი „*ღვთის მსგავსება*“. ამრიგად, ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ, რატომ არ შედის ამ სიაში კაენის მსგავსი სახელები. იმის გამო, რომ საუბარია არა ფიზიკურ მსგავსებაზე, არამედ ხასიათის მსგავსებაზე და მე-4 თავმა ახლხან გვაჩვენა კაენისა და მისი შთამომავლების მსგავსება.

დაბადება 5:2: „*შექმნა კაცი და ქალი, აკურთხა ისინი და უწოდა სახელი კაცი, როცა შეიქმნა*“.

აქაც, ღვთის კურთხევის შეხსენება კაცისა და ქალს შესახებ ნიშნავს, რომ სახელები, რომლებიც იქნება მოხსენიებული, ღმერთმა აკურთხა. ღმერთის მიერ მათი შექმნის დაჭინებულ მოთხოვნა ხაზს უსვამს იმ მნიშვნელობას, რომ იგი ანიჭებს

შემოქმედ ღმერთა და ღვთაებას, რომელიც გამოყოფს, ასუფთავებს თავის მსახურებს შაბათის ნიშნით, და ნარჩენს, რომელიც აღინიშნება მეშვიდე დღეს მთელ მათი კვირებიდან. ღვთის კურთხევის შენარჩუნება შაბათის განწმენდით და მისი ხასიათის მსგავსებით არის ის პირობა, რომელსაც ღმერთი მოითხოვს იმისათვის, რომ ადამიანი დარჩეს „ადამიანის“ წოდების ღირსი. ამ ნაყოფის გარდა, ადამიანი მისი განსჯის მიხედვით ხდება უფრო განვითარებული და განათლებული „ცხოველი“, ვიდრე სხვა სახეობები.

დაბ.5:3: „*ადამ, ასოცდაათი წლსა, შვა მე მისი სახით, მისი ხატისა მებრ, და უწოდა მას სეთი*“.

ადამსა და სეთს შორის აშკარად ორი სახელი აკლია: კაენის (რომელიც არ არის ერთგული საგვარეულოდან) და აბელს (რომელიც შთამომავლობის გარეშე მოკვდა). ამგვარად ნაჩვენებია კურთხეული შერჩევის სტანდარტი. იგივე ეხება ყველ ნახსენებ სახელს.

დაბ.5:4: „*სეთის დაბადების შემდეგ ადამის დღეები იყო რვაასი წელი; და შვა ვაჟები და ასულები*“.

ის, რაც უნდა გვესმოდეს, არის ის, რომ ადამს „*შვა ვაჟები და ასულები*“, „*სეთის*“ დაბადებამდე და მის შემდეგ, მაგრამ მათარ გამოავლენეს არც მამის რწმენა და არც „სეთის“ რწმენა. ისინი შეუერთდნენ „ცხოველ კაცებს“, რომლებიც მოლაღტე და უპატივცემული იყვნენ ცოცხალ ღმერთის მიმართ. ამგვარად, აბელს გარდაცვალების შემდეგ მის მიერ დაბადებულთა შორის, „*სეთი*“ იყო პირველი, ვინც გამოიჩინა თავისი რწმენით და ღმერთის იაკვესადმი ერთგულებით, რომელმაც შექმნა და შექმნა მისი მიწიერი მამა. მის შემდეგ სხვები, რომლებიც დარჩნენ ანონიმურად, შეიძლება მიჰყვეს მის მაგალითს, მაგრამ ისინი ანონიმურები რჩებიან, რადგან ღმერთის მიერ შერჩეული სია აგებულა თითოეული წარმოდგენილი შთამომავლს პირველი ერთგული მამაკაცის მემკვიდრეობაზე. ეს ახსნა გასაგები ხდის ადამისთვის ისედაც მაღალ ასაკს, „130 წელს“, როცა მისი ვაჟი „სეთი“ დაიბადა. და ეს პრინციპი ეხება თითოეულ რჩეულს, რომელიც ციტირებულია გრძელსიაში, რომელიც ჩერდება ნოეზე, რადგან მისი სამი ვაჟი: სემი, ქამი და იაფეთი არ იქნებიან არჩეული, არ იქნებიან მის სულიერ მსგავსებაში.

დაბ.5:5: „*ა და მმა ცხრას ოცდაათი წელწადი იცოცხლს; შემდეგ ის გარდაიცვალს.*”

პირდაპირ მივდივარ მეშვიდე რჩეულთან, რომლის სახელა ენოქი; ენოქი, რომლის პერსონაჟი არის ენოქი კაენის ძის აბსოლუტური საპირისპირო.

დაბ.5:21: „*ენოქმა სამოცდათხუთმეტი წლისა შვა მეთუშალს.*”

დაბ.5:22: „*მეთუშალს დაბადების შემდეგ ენოქმა ღმერთთან ერთად იარა სამასი წელი; და შვა ვაჟები და ასულები.*”

დაბ.5:23: „*ენოქის მთელი დღე იყო სამას სამოცდათხუთმეტი წელი.*”

დაბ.5:24: „*ენოქი ღმერთთან დადიოდა; მაშინ ის აღარიყო, რადგან ღმერთმა წაიყვანა.*”

ღმერთი ენოქის შემთხვევის ამ კონკრეტულ გამონათქვამით გვამცნობს მას: წინა ღმრთველებმა ცთავიანთი „ელა“ აიყვანეს სამოთხეში სიკვდილის გარეშე. მართლაც, ამ ლუქსის ფორმულს განსხვავდება ყველს დაწარქენისგან, რომელიც მთავრდება ადამის სიცოცხლესთან დაკავშირებით, სიტყვებით, „*მაშინ ის მოკვდა.*”

შემდეგი მოდის მეთუშალს, ადამიანი, რომელმაც ყველს ზედიხანს იცოცხლს დეადმიწაზე, 969 წელი; შემდეგ ღვთისგან კურთხეული ამ ხაზის კიდევ ერთი ლმექი.

დაბადება: 5:28: „*ლმექს, ას ოთხმოცდათორმეტი წლისა, შეეძინა ვაჟი.*”

დაბ: 5:29: „*მან დაარქვა თავისი სახელი ნოე და თქვა: ეს გვანუგეშებს ჩვენი და ღლილობისა და ჩვენი ხელების შრომისგან, რომელიც მოდის ამ ქვეყნიდან, რომელიც იეჰოვამ დაწყევლს.*”

ამ ლუქსის მნიშვნელობის გასაგებად, უნდა იცოდეთ, რომ სახელი ნოე ნიშნავს: დასვენებას. ლმექს, რა თქმა უნდა, ვერ წარმოიდგენდა, რამდენად ახდებოდა მისი სიტყვები, რადგან მან მხოლოდ "დაწყევლო დეადმიწა" დაინახა "ჩვენი და ღლილობისა და ჩვენი ხელების მტკივნეული შრომის კუთხით", - თქვა მან. მაგრამ ნოეს დროს ღმერთი გაანადგურებს მას იმ ადამიანების ბოროტების გამო, რომლებიც მას ატარებს, როგორც დაბადებანსაშუალებას მოგვცემს გავიგოთ. თუმცა, ლმექი, ნოეს მამა, რჩეული იყო, რომელმაც თავისი დროის რამდენიმე რჩეულს მსგავსად, უნდა ეწყინა, რომ ირგვლვ მყოფი ადამიანების ბოროტება იზრდება.

და ბ.5:30: „*ლმექმა იცოცხლ ნოეს შობის შემდეგ ხუთს ოთხმოცდათხუთმეტი წელი; და შვა ვაჟები და ასულები*”

და ბ.5:31: „*ლმექის მთელი დღე იყო შვიდას სამოცდათშვიდი წელი; შემდეგ ის გარდაიცვალა*»

და ბ.5:32: „*ნოემ, ხუთს სიწლისა, შვა სემი, ქამი და იაფეთი*“

და ბ ა დე ბ ა 6

გ ა ნ ც ა ლ ე ვ ე ბ ა ვ ე რ ხ ე რ ხ ლ ე ბ ა

და ბ.6:1: „*როცა ადამიანებმა დაიწყეს გამრავლება დედამიწის ზურგზე და შეეძინათ მათ ქალოშვილები,*“

ადრე ნასწავლო გაკვეთილების თანახმად, ეს ადამიანური სიმრავლე არის ცხოველური ნორმა, რომელიც სძულს ღმერთს, რომელსაც აქვს კარგი მიზეზები, რომ უარყოს ისინიც. ადამის აცდუნება მისი მეუღლს ევას მიერ მთელ კაცობრიობაშია გავრცელებული და ეს ნორმალურია ხორციელდ: გოგონები აცდუნებენ მამაკაცებს და მათგან იღებენ იმას, რაც სურთ.

და ბ.6: 2: „*ღვთის ძეგებმა დაინახეს, რომ კაცთა ასულები მშვენიერი იყვნენ და ცოლდ მოიყვანეს ყველ მათგანს, ვინც აირჩიეს*“.

ეს არის სადაც საქმეები რთულდება. **გ ა ნ ც ა ლ ე ვ ე ბ ა** განწმენდილსა და ურწმუნო ურწმუნოებს შორის საბოლოოდ ქრება. აქ განწმენდილი ლოგიკურად „ღვთის ძეგები“ *ექცევია* „*ადამიანთა ასულთა*“ ან „ცხოველთა“ ადამიანთა ჯგუფის ცდუნებას. ამგვარად, ქორწინების გზით მოკავშირეობა ხდება ღმერთის მიერ სასურველ და ძებნილ **გ ა ნ შ ო რ ე ბ ის** დაშლის მიზეზი. სწორედ ამ და უვიწყარმა გამოცდილებამ განაპირობა ის, რომ მოგვიანებით ისრაელს ძეგებს უცხო ქალების ცოლდ აღება აუკრძალა. წყალდიდობა, რომელიც მოჰყვება, აჩვენებს, თუ რამდენად უნდა დიცვან ეს აკრძალვა. ყველ წესიდან არის გამონაკლისები, რადგან ზოგიერთმა ქალმა რუთის მსგავსად ჭეშმარიტი ღმერთი წაიყვანა ებრაელ ქმართან. საშიშროება ის კი არ არის, რომ ქალო უცხოელთა, არამედ ის, რომ ის წარმართულგანდგომამდე მიჰყავს „ღვთის ძეს“ მისი წარმოშობის ტრადიციული წარმართული რელიგიის მიღების გზით. უფრო მეტიც, პირიქითაც აკრძალულია,

რადგან ქალ „ღვთის ასული“ სასიკვდილო საფრთხეში აყენებს თავს „კაცთა შვილზე“ „ცხოველებზე“ და ცრურელიგიის ქორწინებით, რაც მისთვის კიდევ უფრო საშიშია. რადგან ყოველი „ქალი“ ან „გოგონა“ არის „ქალი“ მხოლოდ დედამიწაზე ცხოვრების განმავლობაში და მათ შორის რჩეულები მიიღებენ კაცების მსგავსად ღვთის ანგელოზების მსგავს ასექსუალურ ციურ სხეულს. მარადისობა არის უნისექსი და იესო ქრისტეს პერსონაჟის გამოსახულება, სრულყოფილი ღვთაებრივი მოდელო.

ქორწინების პრობლემა კვლავ აქტუალურია. რადგან ის, ვინც დაქორწინდება ვინმეზე, რომელიც მისი რელიგიის არარის, მოწმობს საკუთარი რწმენის წინააღმდეგ, იქნება ეს სწორი თუ არასწორი. გარდა ამისა, ეს ქმედება გამოხატავს გულგრილობას რელიგიის და, შესაბამისად, თავად ღმერთის მიმართ. რჩეულს ყველგან ფერზე მეტად ღმერთი უნდა უყვარდეს, რომ არჩევის ღირსი იყოს. თუმცა, უცხოელთან აღიარების მისთვის უსიამოვნოა, არჩეული თანამდებობის პირი, რომელიც ამას დადებს, უღირსი ხდება არჩევისთვის და მისი რწმენა ხდება თავხედური, ილუზია, რომელიც დამთავრდება საშინელო იმედგაცრუებით. რჩება საბოლოო გამოქვითვის გამოტანა. თუ ქორწინება კვლავ აჩენს ამ პრობლემას, ეს იმიტომ ხდება, რომ თანამედროვე ადამიანთა საზოგადოება ისეთივე უზნეო მდგომარეობაშია, როგორც ნოეს დროს. ამრიგად, ეს გზავნილი არის ჩვენი ბოლო დროისთვის, სადაც სიცრუე დომინირებს ადამიანურ გონებაში, რომელიც მთლიანად დახურულია ღვთაებრივი „ქეშმარიტებისთვის“.

ჩვენი „აღსასრულს დროისთვის“ მისი მნიშვნელობის გამო, ღმერთმა მიბიძგა, განმევიტარებინა ეს ცნობა, რომელიც გამოვლენილი იყო დაბადების წიგნში. იმის გამო, რომ ანტიდილუვიური რჩეულს გამოცდილება შეჯამებულა ბედნიერი „დასაწყისით“ და ტრაგიკული „დასრულებით“ განდგომასა და საზიზღრობაში. თუმცა, ეს გამოცდილება ასევე აჯამებს მის უკანასკნელ ეკლესიას მისი ინსტიტუციური ფორმით „მეშვიდე დღის ადვენტისტი“, კურთხეული ოფიციალურად და ისტორიულად 1863 წელს, მაგრამ სულიერად 1873 წელს, „ფილ დელფიაში“, რევ. 3:7, მისი „დასაწყისისთვის“. და იესო ქრისტეს მიერ „ღებინება“ გამოცხადებაში 3:14, „ლოდიკეაში“ 1994 წელს, მის „ბოლოზე“, მისი ფორმალისტური სიტბილის

გამო და ბანაკთან მისი მოკავშირის გამო. ეკუმენური მტერი 1995 წელს. ამ ქრისტიანულ რელიგიური ინსტიტუტისთვის ღმერთის დამტკიცების დრო და ფიქსირებულა „დასაწყისით და დასასრულთ“ . მაგრამ როგორც ებრაელთა შეთანხმება გააგრძელეს იესოს მიერ არჩეულმა თორმეტმა მოციქულმა, ასევე ადვენტიტულსაქმეს ვაგრძელებ მე და ყველ, ვინც იღებს ამ წინასწარმეტყველურ მოწმობას და ამრავლებს რწმენის საქმეებს, რომლებიც თავდაპირველდ ღმერთმა აკურთხა 1843 წლის ადვენტიზმის პიონერებში და 1844. მე და ვაკონკრეტებ, რომ ღმერთმა აკურთხა მათი რწმენის მოტივები და არა მათი წინასწარმეტყველური ინტერპრეტაციების სტანდარტი, რომელიც მოგვიანებით ეჭვქვეშ დადგა. შაბათის პრაქტიკა, რომელიც შესაძლოა გახდეს ფორმალისტური და ტრადიციული, ღვთის სამსჯავროს საცერი აღარ აკურთხებს სხვას, გარდა ჭეშმარიტების სიყვარულისა, რომელიც აღინიშნა მის რჩეულში, „თავდაპირველმდე“ ან ქრისტეს ჭეშმარიტ დიდებულ და ბრუნებამდე, ბოლოს 2030 წლის გაზაფხულზე.

აღუა და ომეგა “ წარმოჩენით, იესო ქრისტე გვიჩვენებს გასაღებს იმ სტრუქტურისა და ასპექტის გასაგებად, რომელიც ის გვამცნობს მთელ ბიბლიაში, მის „განსჯას“, ეს ყოველთვის არის. ეფუძნება „დასაწყისის“ და „დასასრულს“ სიტუაციის დაკვირვებას, ცხოვრების, ალანსის ან ეკლესიის მდგომარეობას. ეს პრინციპი ჩანს დან.5-ში, სადაც ღმერთის მიერ კედელზე დაწერილ სიტყვები „დანომრილო, დანომრილო“, რასაც მოჰყვება „აწონილო და გაყოფილო“, წარმოადგენს მეფე ბელშაზარის ცხოვრების „დასაწყისს“ და მისი „დასასრულს“ დროს. ამ გზით ღმერთი ადასტურებს, რომ მისი განაჩენი ემყარება განსჯის საგნის მუდმივ კონტროლს. ის იყო მისი დაკვირვების ქვეშ მისი „დასაწყისიდან“ ან „აღუა და ნ“ მის „ბოლომდე“, მის „ომეგამდე“.

შვიდი ეკლესიისადმი “ მიმართული წერილების თემაში, იგივე პრინციპი აფიქსირებს ყველ და ინტერესებულ „ეკლესიის“ „დასაწყისს და დასასრულს“. პირველ რიგში, ჩვენ ვპოულობთ სამოციქულო ეკლესიას, რომლის დიდებულ „დასაწყისი“ იხსენებს „ეფესოს“ მიწოდებულ ცნობაში და რომელიც მისი „დასასრულ“ აყენებს მას ღვთის სულის განდევნის საფრთხის ქვეშ, მისი

ნაკლებობის გამო. საბედნიეროდ, 303 წლამდე "სმირნაში" გადმოცემული ცნობა მოწმობს, რომ ქრისტეს მოწოდება მონანიებისკენ გაისმოდა ღვთის სადიდებლად. შემდეგ, რომის პაპის კათოლიკური ეკლესია იწყება "კერგამომში", 538 წელს და მთავრდება "თიატირაში", პროტესტანტული რეფორმაციის დროს, მაგრამ განსაკუთრებით ოფიციალურად პაპი პიუს 6-ის გარდაცვალების დროს, რომელიც ციხეში იყო ვალენსიაში, ჩემს ქალქში. , საფრანგეთში, 1799 წელს. შემდეგ მოდის პროტესტანტული რწმენის შემთხვევა, რომლის მოწონებაც ღმერთის მიერ დროში შეზღუდულია. მისი „დასაწყისი“ მოხსენიებულია „თიატირაში“ და მისი „დასასრული“ გამოვლინდა 1843 წლის „სარდესში“ რომაული რელიგიიდან მემკვიდრეობით მიღებული კვირის პრაქტიკის გამო. იესო არ შეიძლება იყოს უფრო მკაფიო, მისი გზავნილი, "შენ მკვდა რიხარ", არ იწვევს დაბნეულობას. და მესამე ქვეშ „ფილ დე ლჟია და ლოდკეა“ ინსტიტუციონალური ადვენტიზმის შემთხვევა, რომელიც ადრე ვნახეთ, ხურავს გზავნილების თემას, რომელიც მიმართულია „შვიდი ეკლესიის“ და იმ ეპოქების დროს, რომლებსაც ისინი განასახიერებენ.

დღეს გაგვიმხილ, თუ როგორ განიკითხა მან უკვე შესრულებული საქმეები და „დასაწყისიდან“, როგორც დაბადება, ღმერთი გვამლევს გასაღებს იმის გასაგებად, თუ როგორ განიხილვს ის ჩვენს დროში არსებულ ფაქტებსა და ეკლესიებს. ამგვარად, ჩვენი შესწავლიდან გამოსული „განკითხვა“ ატარებს მისი ღვთაებრიობის სულს „ბეჭედს“.

დაბ.6:3: „მაშინ უფალმა თქვა: ჩემი სული სამუდამოდ არ დარჩება ადამიანში, რადგან ადამიანი ხორცია და მისი დღეები იქნება ასოცი წელი.»

ქრისტეს დაბრუნებამდე 10 წელზე ნაკლები ხნის წინ, ეს გზავნილი დღეს გასაოცარ აქტუალობას იძენს. ღმერთის მიერ მოცემული სიცოცხლის სული „არ დარჩება ადამიანში მარადიულად რადგან ადამიანი ხორცია და მისი დღეები იქნება ასოცი წელი“. სინამდვილეში, ეს არ იყო ის მნიშვნელობა, რაც ღმერთმა მის სიტყვებს მისცა. გესმით ჩემი და გაიგეთ იგი: ღმერთი არ უარს არ ამბობს თავის ექვსათასწლიან პროექტზე რჩეულთა მოწვევისა და არჩევის შესახებ. მისი პრობლემა მდგომარეობს იმ უზარმაზარ სიცოცხლეში, რომელიც მან აჩუქა წინამორბედებს მას შემდეგ, რაც ადამიან

გარდაიცვალ 930 წლის ასაკში, მის შემდეგ კიდევ ერთი მეთუშელ იცოცხლებს 969 წლამდე. თუ ეს არის 930 წელი ერთგულუბა, ეს ასაკი ანა და ღმერთისთვისაც კი სასიამოვნოა, მაგრამ თუ ეს ამპარტავანი და საზიზღარი ლმეჯა, ღმერთის შეფასებით, მისი გაძლუბა საშუალოდ 120 წელი საკმარისზე მეტი იქნება. ამ ინტერპრეტაციას ისტორიაც ადასტურებს, ვინაიდან წარღვნის დასრულებიდან ჩვენს დროში ადამიანის სიცოცხლს ხანგრძლივობა საშუალოდ 80 წლამდე შემცირდა.

დაბ.6:4: „ გიგანტები იმ დღეებში იყვნენ დედამიწაზე და მას შემდეგ, რაც ღვთის ძეები მივიდნენ ადამიანთა ქალშვილებთან და მათ შეეძინათ შვილები: ესენი არიან ცნობილი გმირები ანტიკურ ხანაში .

მე მომიწია სიზუსტის დამატება " და ასევე " ებრაული ტექსტიდან, რადგან გზავნილს მნიშვნელობა გარდაიქმნება. ღმერთი გვამცნობს, რომ მისი პირველი ხსნარამდელი ქმნილება იყო გიგანტური სტანდარტების მიხედვით, თავადადამი უნდა ყოფილიყო დაახლოებით 4 ან 5 მეტრის სიმაღლეზე. იცვლება და მცირდება დედამიწის ზედაპირის მართვა. ამ " გიგანტების " ერთი ნაბიჯი ღირდა ჩვენს ხუთზე და მას ხუთჯერ მეტი საკვები უნდა მიეღო დედამიწიდან, ვიდრე დღეს ადამიანს. ამიტომ თავდაპირველი მიწა სწრაფად დასახლებული და დასახლებული იყო მთელმის ზედაპირზე. სიზუსტე " და ასევე " გვასწავლს, რომ " გიგანტების " ეს სტანდარტი არ შეცვლულა განწმენდილთა და უარყოფილთა, " ღვთის ძეთა " და " ადამიანთა ასულთა " ალანსებით. ამიტომ ნოე თავად იყო 4-დან 5 მეტრის სიგრძის გიგანტი, ისევე როგორც მისი შვილები და მათი ცოლები. მოსეს დროს ეს ანტიდილუვიური სტანდარტები ჯერ კიდევ ქანაანის მიწაზე იყო ნაპოვნი და სწორედ ამ გიგანტებმა, „ანაკიმებმა“ შეაშინეს ქვეყანაში გაგზავნილი ებრაელი ჯაშუშები.

დაბ.6:5: „ იხილ უფალმა, რომ ადამიანთა ბოროტება დიდი იყო დედამიწაზე და მათი გულის ყოველი ფიქრი ყოველდღიურად მხოლოდ ბოროტებისკენ იყო მიმართული “.

ასეთი დაკვირვება მის გადაწყვეტილებას გასაგებს ხდის. შეგახსენებთ, რომ მან შექმნა დედამიწა და ადამიანი, რათა გამოეჩინა ეს ბოროტება ჩაფლული მისი ციური და მიწიერი ქმნილებების ფიქრებში. ამიტომ მიღწეული იქნა

სასურველ დემონსტრაცია, რადგან „მათი გულს მთელ აზრი ყოველდღე მხოლოდ ბოროტებისკენ იყო მიმართული“.

დაბადება 6:6: „იეჰვემ მოინანია, რომ მან შექმნა ადამიანი დედმიწაზე და გულში შეწუხდა“.

წინასწარი იმის ცოდნა, თუ რა მოხდება, ერთია, მაგრამ მისი განხორციელების გამოცდილება სხვაა. და ბოროტების გაბატონების რეალობის წინაშე, სინანულს, ან უფრო ზუსტად სინანულს ფიქრი შეიძლება მომენტალურად გაჩნდეს ღმერთის გონებაში, იმდენად დიდია მისი ტანჯვა ამ მორალური კატასტროფის წინაშე.

დაბ.6:7: „და თქვა უფალმა: მოვსპობ მიწის პირიდან კაცს, რომელიც შევქმენი, კაციდან პირუტყვამდე, მცოცავებიდან და ცის ფრინველებიდან; რადგან ვნანობ, რომ გავაკეთე ისინი.“

წარღვნის წინ ღმერთი აღნიშნავს სატანისა და მისი დემონების გამარჯვებას დედმიწაზე და მის მკვიდრებზე. მისთვის განსაცდელს საშინელო იყო, მაგრამ მან მიიღო დემონსტრაცია, რომლის მიღებაც სურდა. რჩება მხოლოდ ცხოვრების პირველი ფორმის განადგურება, რომელშიც ადამიანები ძალიან დიდხანს ცოცხლობენ და გიგანტური ზომით ძალიან ძლიერები არიან. ადამიანებთან ახლოს მყოფი მიწის ცხოველები, როგორცაა პირუტყვი, ქვეწარმავლები და ცის ფრინველები, სამუდამოდ უნდა გაქრეს მათთან ერთად.

დაბ.6:8: „მაგრამ ნოემ მაღლი იპოვა იაკვებს თვალში“.

და ეზეს მიხედვით.14 ის ერთადერთი იყო, ვინც მაღლი ჰპოვა ღვთის წინაშე, მისი შვილები და მათი ცოლები გადარჩენის ღირსნი არიყვენენ.

დაბ.6:9: „ეს არის ნოეს შთამომავალი. ნოე თავის დროზე მართალ და მართალ კაცი იყო; ნოე ღმერთთან ერთად დადიოდა“.

იოზის მსგავსად, ნოე განიკითხება ღმერთის მიერ „სამართლადანი და მართალი“. და როგორც მართალი ენოქი მის წინაშე, ღმერთი მას მიაწერს მას „სეირნობას“ მასთან.

დაბ.6:10: „ნოეს შეეძინა სამი ვაჟი: სემი, ქამი და იაფეთი“.

500 წლის დაბადებიდან 5:22-ის თანახმად, ნოეს შეეძინა სამი ვაჟი: სემი, ქამი და იაფეთი. ეს ვაჟები გაიზრდებიან, კაცები გახდებიან და ცოლები აიყვანენ. ამიტომ ნოეს დაეხმარებიან და

დაეხმარებიან მისი ვაჟები, როცა კიდობანის აშენება მოუწევს. მათი დაბადებამდე დაწარღვნამდე 100 წელს გავა. ეს ადასტურებს, რომ მე-3 მუხლს „120 წელს“ არ ეხება იმ დროს, რაც მას მიეცა მშენებლობის დასასრულზე.

დაბ.6:11: „*დედა მიწა გახრწნილ იყო ღვთის წინაშე, დედა მიწა სავსე იყო ძალდობით*“.

კორუფცია სულც არ არის ძალდობრივი, მაგრამ როდესაც ძალდობა ახასიათებს და ახასიათებს მას, მოსიყვარულე ღმერთის ტანჯვა ხდება ძლიერი და აუტანელი. ეს ძალდობა, რომელმაც პიკს მიაღწია, იმ ტიპისაა, რომლთაც ლმექი დაიკვეხნიდა დაბ.4:23-ში: „*მე მოვკალო კაცი ჩემი ჭრილობისთვის და ახალა ზრდა კაცი ჩემი სისხლჩაქცევისთვის*“.

დაბ.6:12: „*და შეხედა ღმერთმა დედა მიწას და, აჰა, გაფუჭებული იყო; რადგან ყველ ხორციელმა გააფუჭა თავისი გზა დედა მიწაზე*“.

10 წელზე ნაკლებ დროში ღმერთი კვლავ შეხედავს დედა მიწას და იპოვის მას იმავე მდგომარეობაში, როგორც წარღვნის დროს, „*ყოველ ხორციელს გაუფუჭდება თავისი გზა*“. მაგრამ თქვენ უნდა გესმოდეთ, რას გულისხმობს ღმერთი, როდესაც ის საუბრობს კორუფციაზე. რადგან თუ ამ სიტყვის მითითება ადამიანურია, პასუხები ისეთივე მრავალრიცხოვანია, როგორც მოსაზრებები ამ თემაზე. შემოქმედ ღმერთთან პასუხი მარტივი და ზუსტია. ის კორუფციას უწოდებს ყველ იმ გარყვნილებას, რომელსაც მამაკაცი და ქალი მოაქვს მის მიერ დადგენილ წესრიგსა და წესებში: კორუფციაში მამაკაცი აღარ იღებს თავის, როგორც მამაკაცის, არც ქალს როლს, როგორც ქალს როლს. მაგალითია ლმექის, ბიგამისტის, კაენის შთამომავალს შემთხვევა, რადგან ღვთაებრივი ნორმა ეუბნება მას: „*კაცი მიატოვებს მამას და დედას, რათა ცოლს მიეკრას*“. მათი სხეულის სტრუქტურის გარეგნობა ავლენს ქალსა და მამაკაცის როლებს. მაგრამ უკეთ რომ გავიგოთ ადამისთვის „*დახმარების*“ როლი, ქრისტეს ეკლესიის სიმბოლური გამოსახულება გვამღვს პასუხს. რა „*დახმარება*“ შეუძლია ეკლესიას ქრისტეს? მისი როლი მდგომარეობს იმაში, რომ გაზარდოს გადარჩენილთა რიცხვი და დათანხმდეს ტანჯვას მისთვის. იგივეა ადამისთვის მიცემული ქალი. მოკლებულია ადამის კუნთოვან ძალს, მისი როლი არის შვილების გაჩენა და აღზრდა, სანამ ისინი თავის მხრივ არ იპოვიან ოჯახს და ამგვარად

დედამიწა დასახლება, ღმერთის ბრძანების თანახმად, დაბადება 1:28-ში: „დააკურთხა ისინი ღმერთმა. და უთხრა მათ ღმერთმა: **ინაყოფიერეთ და გამრავლდით აავსეთ დედა მიწა და დაიმორჩილეთ იგი**; და მეუფე ზღვის თევზებზე, ცის ფრინველებზე და ყველ ცოცხალ არსებაზე, რომელიც მოძრაობს დედა მიწაზე.“ თავის გარყვნილებაში თანამედროვე ცხოვრებამ ზურგი აქცია ამ ნორმას. კონცენტრირებულმა ურბანულმა ცხოვრებამ დასამრეწველო დასაქმებამ ერთად შექმნა ფულის მუდმივად მზარდი საჭიროება. ამან აიძულა ქალბი მიატოვონ თავიანთი დედაბის როლი და ემუშავათ ქარხნებში ან მაღაზიებში. ცუდად აღზრდილები, ბავშვები გახდნენ კაპრიზული და მომთხოვნი და იღებენ ძალდობის ნაყოფს 2021 წელს და ისინი სრულად ემთხვევა იმ აღწერას, რომელიც პავლემ ტიმოთეს მისცა 2 ტიმოთ.3:1-დან 9-მდე. მოგიწოდებთ, დრო და უთმოთ კითხვას. , მთელი ყურადღებით ისინი იმსახურებენ, სრულდ, ორი ეპისტოლე, რომელიც მან მიმართავს ტიმოთეს, რათა ამ წერილებში აღმოაჩინოს ღმერთის მიერ დაწესებული სტანდარტები, თავიდანვე, იმის ცოდნა, რომ ის არ იცვლება. და არ შეიცვლება 2030 წლს გაზაფხულზე დედაბის დაბრუნებამდე.

დაბ.6:13: „**უთხრა ღმერთმა ნოეს: ყოველი ხორციელს აღსასრულო მე გადაწყვეტიტე; რადგან მათ აავსეს დედა მიწა ძალდობით; აჰა, მე გავანადგურებ მათ დედა მიწასთან ერთად.**“

ბოროტების შეუქცევად და მყარებით, დედამიწის მკვიდრთა განადგურება რჩება ერთადერთი, რისი გაკეთებაც ღმერთს შეუძლია. ღმერთი თავის ერთადერთ მიწიერ მეგობარს აცნობს თავის საშინელ პროექტს, რადგან მისი გადაწყვეტილება მიღებულია და საბოლოოდ გადაწყვეტილია. ჩვენ უნდა აღვნიშნოთ განსაკუთრებული ბედი, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს ენოქს, ერთადერთს, ვინც მარადისობაში შედის სიკვდილს გარეშე, და ნოეს, ერთადერთ ადამიანს, რომელიც იმსახურებს გადარჩენის დამლუპველ წარღვნას. რადგან მის სიტყვებში ღმერთი ამბობს: „**მათაქვთ...**“ და „**მე გავანადგურებ მათ**“. იმის გამო, რომ ის ერთგული დარჩა, ნოეს არ შეეხო ღვთის გადაწყვეტილება.

დაბ.6:14: „**გაკეთე შენთვის კიდობანი რბილი ხის; ამ კიდობანს საკნებში მოაწყობ და შიგნიდან და გარედან მოედანზე დაფარავ**“.

ნოე უნდა გადარჩეს და არა მარტო ის, რადგან ღმერთს სურს, რომ მისი ქმნილების სიცოცხლე გაგრძელდეს მისი პროექტის შერჩევის 6000 წლს ბოლომდე. წყალდიდობის დროს შერჩეული სიცოცხლს შესანარჩუნებლად, მცურავი კიდობანი უნდა აშენდეს. ღმერთი თავის მითითებებს აძლევს ნოეს. იგი გამოიყენებს წყალგამძლე რბილ ხეს და თაღი წყალგაუმტარი გახდება ფიჭვის ან ნაძვის ფისის საფარით. ის ააშენებს უჯრედებს ისე, რომ თითოეული სახეობა იცხოვროს ცალცალკე, რათა თავიდან აიცილოს სტრესული დაპირისპირება ბორტზე მყოფი ცხოველებისთვის. კიდობანში ყოფნა მთელი წელი გაგრძელდება, მაგრამ საქმეს ღმერთი ხელმძღვანელობს, რომ ღოსთვისაც შეუძლებელი არაფერია.

დაბ.6:15: „ასე გააკეთებ მას: კიდობანი იქნება სამასი წყრთა სიგრძისა, ორმოცდაათი წყრთა სიგანისა და ოცდაათი წყრთა სიმაღლისა“.

თუ "კუბიტი" გიგანტის იყო, ის შეიძლება ხუთჯერ აღემატებოდეს ებრაელებს, რაც დაახლოებით 55 სმ იყო. ღმერთმა გამოავლინა ეს ზომები ებრაელებისა და მოსემ ცნობილ სტანდარტში, რომლებმაც მიიღეს ეს ინფორმაცია ღვთისგან. ამიტომ აშენებულ თაღი იყო 165 მ სიგრძით 27,5 მ სიგანით და 16,5 მ სიმაღლით. ამიტომ მართულებას ყუთის ფორმის თაღი შთაბეჭდავი ზომის იყო, მაგრამ ის აშენდა მამაკაცების მიერ, რომელთა ზომაც დაკავშირებულ იყო მას. იმის გამო, რომ მისი სიმაღლის მიხედვით, ჩვენ ვპოულობთ სამ სართულს, დაახლოებით ხუთი მეტრიანი მამაკაცებისთვის, რომლებიც თავად იზომებოდნენ სიმაღლეში 4-დან 5 მ-მდე.

დაბ.6:16: „გაკეთე კიდობანს სარკმელი, რომელიც ზედა წყრად უნდა შეამცირო; კიდობანის მხარეს დააღა კარი; და შენ ააშენებ ქვედა სართულს, მეორეს და მესამეს.“

ამ აღწერით, კიდობანის ერთადერთი „კარი“ იყო განთავსებული პირველი სართულის დონეზე „კიდობანის მხარეს“. კიდობანი მთლიანად დაკეტილი იყო, ხოლო მესამე დონის სახურავის ქვემოთ, 55 სმ სიმაღლისა და სიგანის ერთი სარკმელი წარღვნის დასრულებამდე უნდა ყოფილიყო დახურული, დაბ.8:6-ის მიხედვით. კიდობანის მცხოვრებნი მთელი წყალდიდობის მანძილზე სიბნელეში და ნავთობის ლამპრების ხელოვნურ შუქში ცხოვრობდნენ.

და ბ.6:17: „ და მოვიყვან წყლების წარღვნას დედა მიწაზე, რათა განანადგურო ყოველ ხორცი, რომელსაც აქვს სიცოცხლის სუნთქვა ცის ქვეშ; ყველ ფერი დედა მიწაზე და იღუპება .”

ღმერთს სურს ამ განადგურებით დატოვოს გამაფრთხილებელი გზავნილი ადამიანებისთვის, რომლებიც კვლავ დასახლებიან დედა მიწაზე წარღვნის შემდეგ და იესო ქრისტეს დიდებით დაბრუნებამდე ღვთაებრივი პროექტის 6000 წლის ბოლოს. მთელი ცხოვრება გაქრება თავისი ანტიდილუვიური ნორმით. რადგან წარღვნის შემდეგ ღმერთი თანდათან შეამცირებს ცოცხალ არსებებს, ადამიანებსა და ცხოველებს, აფრიკული პიგმეების ზომამდე.

და ბ.6:18: „ მაგრამ მე დავდებ შენთან შეთანხმებას; კიდობანში შეხვალ შენ და შენი ვაჟები, შენი ცოლი და შენი ვაჟების ცოლები შენთან ერთად. »

მომავალ წარღვნას გადაურჩა რვა, მაგრამ შვიდი მათგანი განსაკუთრებულ დასარგებლობს ნოეს განსაკუთრებულ და ინდივიდუალური კურთხევით. მტკიცებულება ჩანს ეზ.14:19-20-ში, სადაც ღმერთი ამბობს: „ ან თუ გამოვგზავნი ჭირს ამ მიწაზე და ჩემს რისხვას გადმოვღვრი მასზე მოკვდავის გამო, რათა განადგურდეს მისგან ადამიანი და ცხოველი, და მათ შორის იყვნენ ნოე. , დანიელო და იობი, მე ვცოცხლობ! ამბობს უფალო იაკვვე, ისინი არ იხსნიან ვაჟებს ან ქალიშვილებს, არამედ თავიანთი სიმართლთ იხსნიან საკუთარ სულებს . ისინი გამოადგებათ დედა მიწის ხელხლ დასახლებას, მაგრამ არ არიან ნოეს სულიერ დონეზე, ისინი ახალ სამყაროში შემოაქვთ თავიანთ არასრულყოფილებას, რომელიც დიდხანს არ მოიტანს მის ცუდნაყოფს .

და ბ.6:19: „ ყოველი ცოცხალი არსებიდან, ყოველი ხორციდან, კიდობანში შეიყვანე ყოველგვარი ორი, რომ შენთან ერთად იცოცხლო: ერთი მამრი და ერთი მდედრი .

ერთი წყვილი თითო სახეობაზე " ყველ ფერი, რაც ცხოვრობს " არის მხოლოდ ნორმა, რომელიც აუცილებელია გამრავლებისთვის, ეს იქნება ერთადერთი გადარჩენილი ხმელეთის ცხოველთა გვარს შორის.

და ბ.6:20: „ ფრინველებიდან მათი გვარის და მიხედვით, პირუტყვიდან მათი გვარის და მიხედვით და დედა მიწის ყოველი მცოცავიდან თავისი

გვარისდა მიხედვით, ყოველი ჯიშის ორი მოვა შენთან, რათა შეინარჩუნო მათი ცხოვრება.”

ამ მუხლში, თავის ჩამოთვლში, ღმერთი არახსენებს გარეულ ცხოველებს, მაგრამ ისინი მოიხსენიება, როგორც კიდობანზე აყვანილი და ბ.7:14-ში.

და ბაღება 6:21: „აიღე მთელი ჭამიდან და შეინახე შენთან, რათა იყოს საჭმელი შენთვისაც და მათთვისაც“.

საკვები რვა ადამიანის გამოსაკვებად სჭირდებოდა ერთი წლს განმავლობაში და ბორტზე გადაყვანილ ყველ ცხოველს კიდობანში დიდადგილი უნდა ეკავა.

და ბ.6:22: „აი რა მოიქცა ნოემ: შეასრულე ყველფერი, რაც ღმერთმა უბრძანა მას“.

ერთგულად და ღვთის მხარდაჭერით, ნოემ და მისმა შვილებმა შეასრულეს დავალება, რომელიც ღმერთმა მას დაავალ. და აქ, უნდა გვახსოვდეს, რომ დედამიწა არის ერთი კონტინენტი, რომელიც ირწყვება მხოლოდ მდინარეებით და მდინარეებით. არარატის მთაზე, სადაც ნოე და მისი ვაჟები ცხოვრობენ, არის მხოლოდ დაბლობი და არარის ზღვა, ამიტომ ხედავენ, რომ ნოე აშენებს მცურავ კონსტრუქციას უზღვავე კონტინენტზე და შეურაცხყოფა, რომლთაც მათ უნდა დაასხათ ღვთისგან კურთხეული მცირე ჯგუფი. მაგრამ დამცინავები მალევე შეწყვეტენ რჩეულის დაცინვას და დაიხრჩობენ იმ წარღვნის წყალში, რომლის დაჯერებაც არსურდათ.

და ბაღება 7

წყალდიდობის საბოლოო გამოყოფა

და ბ.7:1: „უთხრა უფალმა ნოეს: შედი კიდობანში შენ და მთელი შენი ოჯახი; რამეთუ მე გიხილუ შენ ჩემ წინაშე ამ თაობაში.“

ღება ქეშმარიტების მომენტი და შემოქმედების საბოლოო განცალგევება ხდება. „კიდობანში შესვლათ“ ნოესა და მისი ოჯახის სიცოცხლე გადარჩება. არსებობს კავშირი სიტყვა „კიდობანსა“ და „სიძმართლეს“ შორის, რომელსაც ღმერთი მიაწერს ნოეს. ეს ბმული გადის მომავალ „მოწმობის კიდობანიდან“, რომელიც იქნება წმინდა

სკივრი, რომელიც შეიცავს ღმერთის „სამართლანობას“, გამოხატული ორი მაგიდის სახით, რომლებზეც მისი თითი ამოტვიფრავს მის „ათმცნებას“. ამ შედარებაში ნოე და მისი თანმხლები თანაბრად არიან ნაჩვენები, რამდენადაც ისინი ყველს სარგებელს იღებენ გადარჩენით კიდობანში შესვლას, თუნდაც ნოე ერთადერთია, ვინც იმსახურებს იდენტიფიცირებას ამ ღვთაებრივ კანონთან, რაც მიუთითებს ღვთაებრივი სიზუსტით: "მე დავინახე . მართლ ხარ." ამიტომ ნოე სრულყოფილად ემთხვეოდა ღვთაებრივ კანონს, რომელიც უკვე ასწავლდა მის პრინციპებში მის წინარემსახურებს.

დაბ.7:2: „წაიღე შვიდი წყვილი სუფთა ცხოველი, მამრი და მისი დედა ლ; წყვილი ცხოველი, რომელიც არ არის სუფთა, მამრი და მისი მდედრი;»

ჩვენ ვიმყოფებით ანტიდილუვიურ კონტექსტში და ღმერთი იწვევს განსხვავებას ცხოველებს შორის, რომლებიც კლსიფიცირდება "სუფთა ან უწმინდურ" შორის. ამრიგად, ეს სტანდარტი ისეთივე ძველია, როგორც დედამიწის შექმნა და ლევიანთა 11-ში ღმერთმა მხოლოდ გაიხსენა ეს სტანდარტები, რომლებიც მან თავიდანვე დაადგინა. მაშასადამე, ღმერთს, ისევე როგორც „შაბათს“, აქვს საფუძვლანო მიზეზები, რათა მოსთხოვოს თავის რჩეულს, ჩვენს დღეებში პატივისცემა იმ საგნების მიმართ, რაც განადიდებს მის დამკვიდრებულ წესრიგს ადამიანისთვის. „შვიდი სუფთა წყვილს“ შერჩევით ერთი „უწმინდურისთვის“, ღმერთი ანიჭებს უპირატესობას სიწმინდეს, რომელსაც აღნიშნავს თავისი „ბეჭდით“, მისი მიწიერი პროექტის დროის განწმენდის რიცხვით „7“.

დაბ.7:3: „ცის ფრინველთა შვიდი წყვილი, მამრი და დედა ლ, რათა ცოცხალი შეენარჩუნებინათ თავიანთი რასა მთელ დედამიწის ზურგზე“.

ანგელოზური ზეციური ცხოვრების გამოსახულებების გამო, ასევე გადარჩენილია „ცის ჩიტების“ „შვიდი წყვილი“.

დაბ.7:4: კიდევ შვიდი დღე და ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე მოვა წვიმს დედამიწაზე და გავანადგურებ ყოველას რსებას, რაც შევქმენი“.

რიცხვი "შვიდი" (7) ჯერ კიდევ არის ნახსენები, რაც აღნიშნავს "შვიდ დღეს", რომელიც განასხვავებს ცხოველებისა და ადამიანების კიდობანში შესვლას მომენტს, წყლის პირველ ვარდნისგან. ღმერთი გამოიწვევს უწყვეტ წვიმას "40 დღე და 40 ღამე". ეს

რიცხვი "40" არის ტესტის ნომერი. ეს ეხება ებრაელ ჯაშუშების ქანაანის მიწაზე გაგზავნის „40 დღეს“ და უდაბნოში სიცოცხლისა და სიკვდილის „40 წელს“ გიგანტებით დასახლებულ ქვეყანაში შესვლზე უარის თქმის შედეგად. და მის მიწიერ მსახურებაში შესვლსთანავე იესო გადაეცემა ეშმაკის ცდუნებაში მარხვის „40 დღისა და 40 ღამის“ შემდეგ. ასევე იქნება „40 დღე“ ქრისტეს აღდგომასა და სულიწმიდის გადმოსვლს შორის სულთმოფენობის დღეს.

ღმერთისთვის, ამ კოკისპირული წვიმის მიზანია „მის მიერ შექმნილ არსებების“ განადგურება. ამგვარად, ის იხსენებს, რომ როგორც შემოქმედ ღმერთს, ყველ მისი ქმნილების სიცოცხლე მას ეკუთვნის, რათა გადაარჩინოს ან განადგუროს ისინი. მას სურს მომავალთა ობებს მწარე გაკვეთილი მისცეს, რომელიც არ უნდა დაივიწყონ.

დაბ.7:5: „ნოემ შეასრულ ყველფერი, რაც უბრძანა მას იეჰოვამ“.

ერთგული და მორჩილი ნოემ ღმერთს იმედი არ გაუტრია და ყველფერი შეასრულ, რასაც უბრძანა.

დაბ.7:6: „ნოე ექვსასი წლის იყო, როცა წყალდიდობა მოვიდა დედამიწაზე.“

დროის შესახებ სხვა დეტალები იქნება მოცემულ, მაგრამ უკვე ეს ლექსი წარღვნას ნოეს ცხოვრების 600-ე წელს⁵⁰⁰ სსახელებს. 500 წელს პირველი ვაჟის დაბადებიდან 100 წელი გავიდა.

დაბ.7:7: „და შევიდა ნოე კიდობანში თავის ვაჟებთან, ცოლთან და ვაჟების ცოლებთან ერთად რათა თავი დააღწიოს წარღვნის წყლებს“.

წყალდიდობას მხოლოდ რვა ადამიანი გადაურჩება.

დაბ.7:8: „სუფთა მხეცებსა და უწმინდურ მხეცებს შორის, ფრინველებსა და ყველფერს, რაც დედამიწაზე მოძრაობს,“

ღმერთი და მადსტურებელია. შედით კიდობანში, გადასარჩენად რამდენიმე „ყველფერი, რაც დედამიწაზე მოძრაობს“. მაგრამ რომელი „დედამიწიდან“, ანტიდილუვიური თუ პოსტდილუვიური? ზმნის „მოძრაობს“ აწმყო დრო მიგვანიშნებს მოსეს დროის პოსტდილუვიურ დედამიწაზე, რომელსაც ღმერთი მიმართავს თავის მოთხოვნაში. ამ დახვეწილობამ შეიძლება გაამართლოს გარკვეული ურჩხული სახეობების მიტოვება და სრული განადგურება, რომლებიც არასასურველია ხელხლ

დასახლებულ დედა მიწაზე, თუ ისინი არსებობდნენ წარღვნამდე.

დაბ.7:9: „ის ნოესთან ერთად შევიდა კიდობანში ორ-ორად მამრი და ქალი, როგორც ღმერთმა უბრძანა ნოეს“

პრინციპი ეხება ცხოველებს, მაგრამ ასევე სამადმიანურ წყვილს, რომლებიც ჩამოყალიბდა მისი სამი ვაჟის და მათი ცოლების მიერ დასაკუთარი, რომელიც ეხება მას და მის მეუღლეს. ღმერთის არჩევანი მხოლოდ წყვილების არჩევის შესახებ გვიჩვენებს იმ როლს, რომელსაც ღმერთი მისცემს მათ: გამრავლება და გამრავლება.

დაბ.7:10: „შვიდი დღის შემდეგ წარღვნის წყალ დედა მიწაზე იყო“.

ამ განმარტებით, კიდობანში შესვლამოხდა ნოეს ცხოვრების მე-600 წლის მეორე თვის მეათე დღეს, ანუ მე-17 დღით ^{ადრე}. მითითებულია მე-11 მუხლში, რომელიც შემდეგშია. ამ მეათე დღეს ღმერთმა თავად დახურა კიდობნის „კარი“ მის ყველმყოფს, ამ მე-7 თვის მე-16 მუხლში მოყვანილ სიზუსტის მიხედვით.

დაბ.7:11: „ნოეს ცხოვრების მეექვსე წელს, მეორე თვეში, თვის მეჩვიდმეტე დღეს, იმ დღეს იფეთქა დიდი სიღრმის ყველმწყარო და დაიღვარა ცის კარიბჭე. გაიხსნა“

ღმერთმა აირჩია ნოეს მე-600 წლის „მეორე თვის მეჩვიდმეტე დღე“ „ზეცის სარკმლების გასახსნელად“. რიცხვი 17 განასახიერებს განაჩენს ბიბლიის ციფრულკოდში და მის წინასწარმეტყველებებში.

მე-6 გენ. არჩეულთა ნომიმდევრობით დადგენილი გაანგარიშება წარღვნასათვისებს 1656 წელს, ევას და ადამის ცოდვის შემდეგ, ანუ 4345 წლათადრესამყაროს აღსასრულს 6001 წლის გაზაფხულმდე, რომელიც განხორციელდება ჩვენი ჩვეულოვანი კალენდარი 2030 წლის გაზაფხულზე და იესო ქრისტეს გამომსყიდველსიკვდილმდე 2345 წლათადრე, რომელიც მოხდა ჩვენი ცრუ და შეცდომაში შემყვანი ადამიანური კალენდრის 30 აპრილს.

შემდეგი განმარტება განახლდება გენ.8:2-ში. ამ ლექსში „სიღრმის წყაროების“ დამატებითი როლს გამოწვევით, ღმერთი გვიჩვენებს, რომ წარღვნამხოლოდ ციდან მომდინარე წვიმამ არ გამოიწვია. იმის ცოდნა, რომ „უფსკრულ“ ნიშნავს დედა მიწას, რომელიც მთლიანად წყლთიყო და ფარული შექმნის პირველი დღიდან, მისი „წყაროები“ მიუთითებენ წყლს დონის მატებაზე, რაც გამოწვეულია თავად ზღვით. ეს ფენომენი მიიღება ოკეანის ფსკერის

დონის შეცვლთ, რომელიც მაღლ ასვლსას ამაღლებს წყლს დონეს მანამ, სანამ არ მიაღწევს იმ დონეს, რომელიც მთელ დედამიწას ფარავდა პირველ დღეს. სწორედ ოკეანეების უფსკრულების ჩამირვის შედეგად გამოვიდა ხმელ წყლდან მე-3 ლის და სწორედ საპირისპირო მოქმედებით დაფარა მშრალ წყალდიდობის წყლებით. წვიმა, რომელსაც "სამოთხის კარიბჭე" ეძახიან, მხოლოდ იმაზე მეტყველებდა, რომ სასჯელი მოვიდა ზეციდან, ზეციური ღმერთისგან. მოგვიანებით ეს გამოსახულება „ზეცის საკეტი“ მიიღებს კურთხევის საპირისპირო როლს, რომელიც მოდის იმავე ზეციური ღმერთისაგან.

და ბ.7:12: „წვიმა მოვიდა დედამიწაზე ორმოცი დღე და ორმოცი ღამე“.

ამ ფენომენმა უნდა გააკვიროს ურწმუნო ცოდვილები. მით უმეტეს, რომ ამ წყალდიდობამდე წვიმა არ იყო. ანტიდილუვიური მიწა ირწყვებოდა და რწყავდა მისი ნაკადულებითა და მდინარეებით; ამიტომ წვიმა არ იყო საჭირო, დილს ნამი შეცვალა. და ეს ხსნის იმას, რომ ურწმუნოებს უჭირდა თნოეს მიერ გამოცხადებულ წყალდიდობის დაჯერება, როგორც სიტყვით, ასევე საქმით, ვინაიდან მან კიდობანი მშრალ მიწაზე ააგო.

დრო „40 დღე და 40 ღამე“ მიზნად ისახავს საცდელ პერიოდს. თავის მხრივ, ეგვიპტიდან გამოსულ ხორციელ ისრაელს გამოიცდებამოსეს არყოფნის დროს, რომელიც ღმერთმა მასთან ერთად იმყოფებოდა ამ პერიოდში. შედეგი იქნება მოსეს ხორციელ ძმის, აარონის შეთანხმებით და მდნარი „ოქროს ხბო“. შემდეგ იქნება ქანაანის მიწის შესწავლს „40 დღე და 40 ღამე“ და შედეგად, ხალხი უარს იტყვის მასში შესვლზე, მასში მცხოვრები გიგანტების გამო. თავის მხრივ, იესო გამოიცდებამ „40 დღე და 40 ღამე“, მაგრამ ამჯერად, თუმცა ამ ხანგრძლივი მარხვით დასუსტებულ, წინააღმდეგობას გაუწევს ეშმაკს, რომელიც მას აცდუნებს და საბოლოოდ მიატოვებს მას გამარჯვების მოპოვების გარეშე. იესოსთვის ეს იყო ის, რაც მის მიწიერ მსახურებას შესაძლებელს და კანონიერს ხდიდა.

და ბ.7:13: *იმავე დღეს კიდობანში შევიდნენ ნოე, სემი, ქამი და იაფეთი, ნოეს ძეები, ნოეს ცოლ და მისი სამი ვაჟის ცოლები.*

ეს ლექსი ხაზს უსვამს ადამიანთა მიწიერი არსებების ორივე სქესის შერჩევას. თითოეულ მამაკაცს თანახმად ვს "მისი და მხმარე", მის ქალს "

ცოლს " უწოდებენ. ამგვარად, თითოეული წყვილი წარმოადგენს თავს ქრისტეს და მისი ეკლესიის ხატად, „მისი შემწე“, მისი რჩეული, რომელსაც ის გადაარჩენს. რადგან „კიდობნის“ თავშესაფარი ხსნის პირველ გამოსახულებას, რომელსაც ის გამოავლენს ადამიანებს.

და ბ.7:14: „*ისინი და ყველ მხეცი თავისი გვარის მიხედვით ყველ პირუტყვი თავისი გვარის მიხედვით ყოველ მცოცავი, რომელც ცოცავს დედამიწაზე თავისი გვარის მიხედვით ყოველ ფრინველ თავისი გვარის მიხედვით ყოველ პატარა ფრინველ, ყველ ფრთიანი.*

სიტყვა „*სახეობა*“-ს ხაზგასმით ღმერთი იხსენებს თავისი ბუნების კანონებს, რომ კაცობრიობა ჩვენს ბოლო დროს სიამოვნებას ანიჭებს ცხოველებისა და კაცობრიობის წინააღმდეგ ბრძოლს, დანაშაულს და ეჭვქვეშ აყენებს. არ შეიძლება იყოს სახეობის სიწმინდის მასზე დიდი დამცველი. და ის ითხოვს თავის რჩეულებს, რომ მათ გაიზიარონ მისი ღვთაებრივი აზრი ამ თემაზე, რადგან მისი თავდაპირველ შემოქმედების სრულყოფილება იყოს ამ სიწმინდესა და სახეობათა ამ აბსოლუტურ განცალკევებაში.

ფრთიან სახეობებზე მკაცრად ხაზგასმით, ღმერთი ცოდვის მიწასა და ჰაერს გვთავაზობს, როგორც ეშმაკის დაქვემდებარებაში მყოფ სამეფოს, რომელსაც თავად ეფესში „*ჰაერის ძალის უფლოსწულს*“ უწოდებენ. 2:2.

და ბ.7:15: „*ორი ორ-ორად შევიდნენ კიდობანში ნოესთან, ყველ ხორციელ, რომელსაც სიცოცხლს სუნთქვა ჰქონდა.*“

ღმერთის მიერ შერჩეული თითოეული წყვილი **განცალკევებულია** თავის მსგავსთან, რათა წარღვნის შემდეგაც გაგრძელდეს მისი ცხოვრება. ამ საბოლოო განცალკევებაში ღმერთი ახორციელებს ორი გზის პრინციპს, რომელსაც ის აყენებს ადამიანის თავის უფალ არჩევანის წინაშე: სიკეთეს მივყავართ სიცოცხლემდე, ხოლო ბოროტება სიკვდილმდე.

და ბ.7:16: „*შევიდნენ ყოველ ხორციელ კაცი და ქალი, როგორც ღმერთმა უბრძანა ნოეს. შემდეგ იაჰვეჰჰმა მას კარი დახურა.*“

სახეობების " გამრავლების მიზანი აქ დასტურდება ხსენებით "*მამაკაცი და მდედრი*".

აქ არის მოქმედება, რომელც ანიჭებს ამ გამოცდილებას მთელ მის მნიშვნელობას და მის

წინასწარმეტყველურ ხასიათს ღვთიური მადლოს
ჟამის დასასრულს შესახებ: „*მაშინ იაკვემ და ხურა
მას კარი*“. ეს არის მომენტი, როდესაც სიცოცხლსა
და სიკვდილს ბედი **ერთმანეთისგან
განცალკევებულია** შესაძლო ცვლილების გარეშე. ასე
იქნება 2029 წელსაც, როდესაც იმ დროის
გადარჩენილები გააკეთებენ არჩევანს, პატივი
სცენ ღმერთს და მის მეშვიდე დღეს, კერძოდ, შაბათს,
ან პატივი სცენ რომს და მის პირველ დღეს,
წარმოდგენილ ულტიმატუმის მიხედვით მეამბოხე
კაცობრიობის განკარგულების სახით. აქ კვლავ „*მა
დლოს კარი*“ დაიხურება ღმერთის მიერ, „*გაღება და
დახურვის*“ მიხედვითგამოცხადება 3:7.

დაბ.7:17: „*წარღვნა ორმოცი დღე იყო დედა მიწაზე.
ადედა წყლები, აწია კიდობანი და ავიდა
დედა მიწაზე მაღლ*“.

თაღიაწეულია.

დაბ.7:18: „*წყლები გაიზარდა და გაიზარდა
დედა მიწაზე და კიდობანი ცურავდა წყლის
ზედაპირზე*“.

კიდობანი ცურავს.

დაბ.7:19: „*წყლები უფრო და უფრო იზრდებოდა და
მთელი ცის ქვეშ მყოფი ყველ მაღალო მთა და იფარა*“.

მშრალი ნიადაგი უნივერსალურად ქრება წყლის
ჩამირვით.

დაბ.7:20: „*წყლები მთებზე თხუთმეტი წყრთა ავიდა
და იფარა*“.

იმ დროის ყველზე მაღალო მთა დაფარულია
დაახლოებით 8მ წყლთ.

დაბ.7:21: „*ყველფერი, რაც მოძრაობდა
დედა მიწაზე, დაიღუპნენ, ფრინველებიც, პირუტყვიც
და ცხოველებიც, ყველფერი, რაც ცოცავდა
დედა მიწაზე, და ყველ ადამიანი*“.

ყველ ცხოველი, რომელიც ჰაერს სუნთქავს,
იხრჩობა. ფრინველებთან დაკავშირებული სიზუსტე
მით უფრო საინტერესოა, რადგან წარღვნა არის ბოლო
სამსჯავროს წინასწარმეტყველური გამოსახულება,
რომელშიც ციური არსებები, როგორცაა სატანა,
ხმელთის არსებებთან ერთადგანადგურდებიან.

დაბ.7:22: „*ყველფერი, რასაც ჰქონდა სუნთქვა,
სიცოცხლს სუნთქვა ნესტოებში და რაც იყო მშრალი
მიწაზე, მოკვდა*“.

ადამიანის მსგავსად შექმნილ ყველ ცოცხალ
არსება, რომლის სიცოცხლაც მის სუნთქვაზეა
დამოკიდებული, დაიხრჩო. ეს არის ერთადერთი ჩრდილი
წარღვნის დასჯაზე, რადგან დაწაშაული მკაცრად

ა და მ ი ა ნ ზ ე ა და ს ა დ ლ ა ც უ ს ა მ ა რ თ ლ ა უ და ნ ა შ ა უ ლ ო ც ხ ო ვ ე ლ უ ბ ი ს ს ი კ ვ დ ი ლ . მ ა გ რ ა მ მ ე ა მ ბ ო ხ ე კ ა ც ო ბ რ ი ო ბ ი ს ს რ უ ლ დ და ს ა ხ რ ჩ ე ბ ლ დ, ღ მ ე რ თ ი ი მ უ ლ ბ უ ლ ა გ ა ა ნ ა დ გ უ რ ო ს მ ა თ ა ნ ე რ თ ა დ ი ს ც ხ ო ვ ე ლ უ ბ ი, რ ო მ ლ უ ბ ი ც მ ა თ მ ო ს წ ო ნ თ, დ ე და მ ი წ ი ს ა ტ მ ო ს ფ ე რ ო ს ჰ ა ე რ ს ს უ ნ თ ქ ა ვ ე ნ . და ბ ო ლ ო ს, ა მ გ ა და წ ყ ვ ე ტ ი ლ უ ბ ი ს გ ა ს ა გ ე ბ ა დ, გ ა ი თ ვ ა ლ ს წ ი ნ ე თ, რ ო მ ღ მ ე რ თ მ ა დ ე და მ ი წ ა მ ი ს ხ ა ტ ა დ შ ე ქ მ ნ ი ლ ა და მ ი ა ნ ი ს ა თ ვ ი ს შ ე ქ მ ნ ა და ა რ ა მ ი ს გ ა რ შ ე მ ო შ ე ქ მ ნ ი ლ ც ხ ო ვ ე ლ ს თ ვ ი ს, თ ა ნ ა ხ ლ დ ე ს და, პ ი რ უ ტ ყ ვ ი ს შ ე მ თ ხ ვ ე ვ ა შ ი, ე მ ს ა ხ უ რ ო ს მ ა ს .

და ბ .7:23: „ მოწყდა ყოველი არსება, რომელიც იყო დედა მიწის ზურგზე, ა და მ ი ა ნ ი ს გ ა ნ, პ ი რ უ ტ ყ ვ ი ს გ ა ნ, მ ც ო გ ა ვ ი ს გ ა ნ და ც ი ს ფ რ ი ნ ვ ე ლ ს გ ა ნ. და რ ჩ ა მ ხ ო ლ ო დ ნ ო ე და ისინი, ვ ი ნ ც მ ა ს თ ა ნ ე რ თ ა დ ი ე ვ ნ ე ნ კ ი დ ო ბ ა ნ შ ი .”

ეს ლექსი ა და ს ტ უ რ ე ბ ს გ ა ნ ს ხ ვ ა ვ ე ბ ა ს, რ ო მ ე ლ ს ა ც ღ მ ე რ თ ი ა ყ ე ნ ე ბ ს ნ ო ე ს ა და მ ი ს თ ა ნ ა მ გ ზ ა ვ რ ე ბ ს შ ო რ ი ს, რ ო მ ლ უ ბ ი ც ც ხ ო ვ ე ლ უ ბ თ ა ნ ე რ თ ა დ ა რ ი ა ნ და ჯ გ უ ფ ე ბ უ ლ უ ბ ი, ყ ვ ე ლ ა ღ მ რ უ ლ და და ი ნ ტ ე რ ე ს ე ბ უ ლ რა ი ე ო მ ა ს თ ა ნ . კ ი დ ო ბ ა ნ შ ი .”

და ბ .7:24: „ წ ყ ლ უ ბ ი დ ი დ ი ი ე ო დ ე და მ ი წ ა ზ ე ა ს ო რ მ ო ც და ა თ ი დ ღ ი ს გ ა ნ მ ა ვ ლ ო ბ ა შ ი “.

„ ა ს ო რ მ ო ც და ა თ ი დ ღ ე “ და ი წ ყ ო 40 დ ღ ი ს ა და 40 ღ ა მ ი ს გ ა ნ უ წ ყ ვ ე ტ ე ლ წ ვ ი მ ი ს შ ე მ დ ე გ, რ ა მ ა ც წ ყ ა ლ დ ი დ ო ბ ა გ ა მ ო ი წ ვ ი ა . მ ი ა ღ წ ი ა მ ა ქ ს ი მ ა ლ ო რ ს ი მ ა ღ ლ ს „ 15 წ ყ რ თ ა “ ა ნ და ა ხ ლ ე ბ ი თ 8 მ -ზე ი მ დ რ ო ი ს „ უ მ ა ღ ლ ს ი მ თ ე ბ ი დ ა ნ “, წ ყ ლ ს დ ო ნ ე ს ტ ა ბ ი ლ ო რ ი და რ ჩ ა „ 150 დ ღ ი ს გ ა ნ მ ა ვ ლ ო ბ ა შ ი “. შ ე მ დ ე გ თ ა ნ და თ ა ნ შ ე მ ც ი რ დ ე ბ ა ღ მ ე რ თ ი ს ს ა ს უ რ ვ ე ლ გ ა შ ო რ ო ბ ა მ დ ე .

შენიშვნა: ღ მ ე რ თ მ ა შ ე ქ მ ნ ა ს ი ც ო ც ხ ლ ე გ ი გ ა ნ ტ უ რ ს ტ ა ნ და რ ტ შ ი, რ ო მ ე ლ ც ე ხ ე ბ ო და დ ი ლ უ ს ა მ დ ე მ ც ხ ო ვ რ ე ბ ა და მ ი ა ნ ე ბ ს ა და ც ხ ო ვ ე ლ უ ბ ს . მ ა გ რ ა მ წ ა რ ღ ვ ნ ი ს შ ე მ დ ე გ, მ ი ს ი პ რ ო ე ქ ტ ი მ ი ზ ნ ა დ ი ს ა ხ ა ვ ს პ რ ო პ ო რ ც ი უ ლ დ შ ე ა მ ც ი რ ო ს მ ი ს ი ყ ვ ე ლ ა რ ს ე ბ ი ს ზ ო მ ა, რ ი თ ა ც ს ი ც ო ც ხ ლ ე და ი ბ ა დ ე ბ ა პ ო ს ტ დ ი ლ უ ვ ი უ რ ნ ო რ მ ა შ ი. ქ ა ნ ა ა ნ შ ი შ ე ს ვ ლ ს ა ს ე ბ რ ა ე ლ მ ზ ვ ე რ ა ვ ე ბ ი მ ო წ მ ო ბ ე ნ, რ ო მ მ ა თ ს ა კ უ თ ა რ ი თ ვ ა ლ თ ნ ა ხ ე ს ყ უ რ მ ნ ი ს ი ს ე თ ი დ ი დ ი მ ტ ე ვ ნ ე ბ ი, რ ო მ მ ა თ ტ ო ლ ს ს ჭ ი რ დ ე ბ ო და მ ა თ ი ზ ო მ ი ს ო რ ი კ ა ც ი. შ ე ს ა ბ ა მ ი ს ა დ ზ ო მ ი ს შ ე მ ც ი რ ე ბ ა ა ს ე ვ ე ა უ ც ი ლ უ ბ ლ დ ე ხ ე ბ ა ხ ე ე ბ ს, ხ ი ლ ს ა და ბ ო ს ტ ნ ე უ ლ ს . ა მ რ ი გ ა დ, შ ე მ ო ქ მ ე დ ი ა რ ა ს ო დ ე ს წ ყ ვ ე ტ ს შ ე ქ მ ნ ა ს, რ ა დ გ ა ნ დ რ ო თ ა გ ა ნ მ ა ვ ლ ო ბ ა შ ი ი ს ც ვ ლ ს და ა და პ ტ ი რ ე ბ ს თ ა ვ ი ს მ ი წ ი ე რ ქ მ ნ ი ლ უ ბ ა ს წ ა რ მ ო შ ო ბ ი ლ ა ხ ა ლ

პირობებს. მან შექმნა ადამიანთა კანის შავი პიგმენტაცია, რომლებიც ცხოვრობენ მზის ძლიერი გამოსხივების ზემოქმედების ქვეშ დედამიწის ტროპიკულ და ეკვატორულ რეგიონებში, სადაც მზის სხივები დედამიწას ეცემა 90 გრადუსით. კანის სხვა ფერები მეტ-ნაკლებად თეთრი ან ფერმკრთალ და მეტ-ნაკლებად სპილენძისფერია მზის შუქის ოდენობიდან გამომდინარე. მაგრამ ადამის ძირითადი წითელი (წითელი) სისხლს გამოგვხვდება ყველ ადამიანში.

ბიბლია არ აკონკრეტებს ცოცხალ ცხოველთა ცოცხალ სახეობების დეტალურ სახელებს. ღმერთი ტოვებს ამ საკითხს იდუმალუბრით, რაიმე განსაკუთრებულ გამოცხადების გარეშე, ყველ თავისუფალა საგნების წარმოსახვის გზაზე. თუმცა, მე წამოვაცენე ჰიპოთეზა, რომ სურდა მიწიერი ცხოვრების ამ პირველ ფორმას სრულყოფილ ხასიათი მიეცა, ღმერთს იმ დროს არ შეუქმნია პრეისტორიული ურჩხულები, რომელთა ძვლები დღეს მეცნიერ მკვლევარებმა აღმოაჩინეს დედამიწის ნიადაგში. დედამიწა. ასევე, მე წამოვაცენე ეს შესაძლებლობა, რომ ისინი ღმერთმა შექმნა წარღვნის შემდეგ, რათა გაემთხრობინა დედამიწის წყევლ იმ ადამიანებისთვის, რომლებიც, სწრაფად, კვლავ შორდებიან მას. მისგან თავის მოწყვეტით ისინი დაკარგავენ გონებას და დიდ ცოდნას, რომელიც ღმერთმა ადამისგან ნოეს მისცა. ეს იქამდე, რომ დედამიწის გარკვეულ ადგილებში ადამიანი აღმოჩნდება დეგრადირებულ „გამოქვაბულს კაცის“ მდგომარეობაში, რომელსაც თავს ესხმიან და ემუქრებიან სასტიკი ცხოველები, რომელთა ჯგუფურად განადგურებასაც შეძლებს ბუნებრივი ძვირფასი დახმარებით. ცუდი ამინდი და ღვთის თანაგრძნობა.

და ბ ა დ ე ბ ა 8

კიდობანში მცხოვრებთა წამიერი განშორება

და ბ.8:1: „გაიხსენა ღმერთმა ნოე, ყველ ცხოველ და პირუტყვი, რომელიც მასთან ერთად იყო კიდობანში; და ღმერთმა ქარმა გადაუარა დედამიწას და წყალ გაჩერდა“.

დარწმუნებულ იყავით, რომ მას არასოდეს დავიწყებია, მაგრამ მართალია, მცურავ კიდობანში

ჩასმული სიცოცხლის ეს უნიკალური თავმოყრა კაცობრიობასა და ცხოველთა სახეობებს ისეთ შემცირებულ იერს ანიჭებს, რომ ღმერთისგან მიტოვებულს ეჩვენება. სინამდვილეში, ეს სიცოცხლე სრულად უსაფრთხოა, რადგან ღმერთი უყურებს მათ, როგორც საგანძურს. ისინი ყველზე ძვირფასია: პირველ ნაყოფი, რომელიც კვლავ დასახლდა დედამიწაზე და გავრცელდა მის ზედაპირზე.

დაბ.8:2: „*სიღრმის წყაროები და ცის სარკმლები და იხურა და წვიმა აღარ მოდიოდა ზეციდან*“

ღმერთი წყალდიდობის წყლებს თავისი საჭიროების მიხედვით ქმნის. საიდან მოდიან ისინი? ზეციდან, მაგრამ უპირველეს ყოვლისა ღვთის შემოქმედებით ძალსგან. საკეტის მცველს გამოსახულებით, მან გახსნა სიმბოლური ზეციური ქიშკარი და დება დრო, როდესაც ის კვლავ დახურავს მათ.

სიღრმის წყაროების “ დამატებითი როლს გამოწვევით, ღმერთი გვიჩვენებს, რომ წარღვნა მხოლოდ ციდან მომდინარე წვიმამ არ გამოიწვია. იმის ცოდნა, რომ „*უფსკრული*“ ნიშნავს დედამიწას, რომელიც მთლიანად წყლით იყო დაფარული შექმნის პირველ დღიდან, მისი „*წყაროები*“ მიუთითებენ წყლს დონის მატებაზე, რაც გამოწვეულია თავად ზღვით. ეს ფენომენი მიიღება ოკეანის ფსკერის დონის შეცვლთ, რომელიც ძალს ასვლსასამალეებს წყლს დონეს მანამ, სანამ არ მიაღწევს იმ დონეს, რომელიც მთელ დედამიწას ფარავდა პირველ დღეს. სწორედ ოკეანეების უფსკრულების ჩადირვის შედეგად გამოვიდა ხმელ წყლდან მე-3 ლ^{ის} და სწორედ საპირისპირო მოქმედებით დაფარა მშრალი წყალდიდობის წყლებით. წვიმა, რომელსაც „*სამოთხის კარიბჭე*“ ეძახიან, მხოლოდ იმაზე მეტყველებდა, რომ სასჯელი მოვიდა ზეციდან, ზეციური ღმერთისგან. მოგვიანებით ეს გამოსახულება „*ზეცის საკეტი*“ მიიღებს კურთხევის საპირისპირო როლს, რომელიც მოდის იმავე ზეციური ღმერთისაგან.

როგორც შემოქმედი, ღმერთს შეეძლო წყალდიდობის შექმნა თვალს დახამხამებაში, სურვილსამებრ. მან მაინც ამჯობინა თანდათან ემოქმედა უკვე შექმნილ ქმნილებაზე. ამრიგად, ის აჩვენებს კაცობრიობას, რომ ბუნება მის ხელშია ძლიერი იარაღი, ძლიერი საშუალება, რომლითაც ის მანიპულირებს, რათა შესთავაზოს თავისი კურთხევა ან წყევლს იმისდა მიხედვით, სიკეთეში დადის თუ ბოროტებაში.

და ბ.8:3: „ წყლები წავიდა დედა მიწიდან, წავიდა და წავიდა, და წყალს შემცირდა ას ორმოცდაათი დღის ბოლოს “.

40 დღისა და 40 ღამის უწყვეტი წვიმის შემდეგ, რასაც მოჰყვება 150 დღის სტაბილურობა წყლის უმაღლეს დონეზე, იწყება რეცესია. ნელ-ნელა ეშვება საზღვაო უფსკრულის დონე, მაგრამ არ ეშვება ისე ღრმად, როგორც წარღვნამდე.

და ბ.8:4: „ მეშვიდე თვის, თვის მეჩვიდმეტე დღეს, კიდობანი და ისვენა არარატის მთებზე “.

ხუთი თვის ბოლოს, დღემდე, „ მეშვიდე თვის მეჩვიდმეტე “, კიდობანი წყვეტს ცურვას; არარატის უმაღლეს მთაზე დგას. ეს რიცხვი „ჩვიდმეტი“ ადასტურებს ღვთაებრივი განკითხვის აქტის დასასრულს. ამ განმარტებიდან ჩანს, რომ წარღვნის დროს კიდობანი არ შორდებოდა იმ ტერიტორიიდან, სადაც ის ააგეს ნოესა და მისმა ვაჟებმა. და ღმერთს სურდა, რომ წარღვნის ეს მტკიცებულება ხილული ყოფილიყო სამყაროს ბოლომდე, არარატის იმავე მწვერვალზე, სადაც შესვლას კრძალული იყო და დარჩა რუსეთისა და თურქეთის ხელსუფლების მიერ. მაგრამ მის მიერ არჩეულ დროს ღმერთმა მხარი დაუჭირა საჰაერო ფოტოების გადაღებას, რაც დადასტურა ყინულსა და თოვლი დაჭერილი კიდობნის ნაწილის არსებობა. დღეს სატელეტურ დაკვირვებას შეუძლია ძლიერად დადასტუროს ეს არსებობა. მაგრამ მიწიერი ავტორიტეტები არ ცდილობენ შემოქმედი ღმერთის განდიდებას; ისინი მის მიმართ მტრულ დიქცივიან და სრული სამართლიანობით ღმერთი მათ სამაგიეროს უხდის ეპიდემიითა და ტერორისტულ თავდასხმებით.

და ბ.8:5: „ წყლები მცირდებოდა მეათე თვემდე. მეათე თვეში, თვის პირველ დღეს, გამოჩნდა მთების მწვერვალები ”

წყლის შემცირება შეზღუდულია, რადგან წყალდიდობის შემდეგ წყლის დონე უფრო მაღალი იქნება, ვიდრე ანტიდილუვიურ დედა მიწაზე. უძველესი ხეობები დარჩება ჩაძირულ და მიიღებს ამჟამინდელ შიდა ზღვების სახეს, როგორცაა ხმელთაშუა ზღვა, კასპია, წითელი ზღვა, შავი ზღვა და ა.შ.

და ბ.8:6: „ ორმოცი დღის ბოლოს ნოემ გააღო ფანჯარა, რომელიც გააკეთა კიდობნის თვის “.

150 დღის სტაბილურობისა და 40 დღის ლოდინის შემდეგ, ნოე პირველდ ხსნის პატარა ფანჯარას. მისი მცირე ზომა, ერთი კუბიტი ან 55 სმ,

გამართლებულ იყო, რადგან მისი ერთადერთი გამოყენება იყო ფრინველების გათავისუფლება, რომლებსაც ამგვარად შეეძლოთ სიცოცხლის კიდობნიდან თავის დაღწევა.

დაბ.8:7: *მან გაათავისუფლ ყორანი და ის გამოვიდა, მიდიოდა და ბრუნდებოდა, სანამ წყალო არ დაშრა დედა მიწაზე.*

შექმნის დასაწყისში "სიბნელის და სინათლის" ან "ღამის და დღის" რიგის მიხედვით. ასევე, გამოგზავნილი პირველი აღმოჩენიან არის უწმინდური „ყორანი“, ბუმბულთ „შავი“, როგორც „ღამე“. ის თავისუფლად დამოუკიდებლად მოქმედებს ნოეს, ღვთის რჩეულის მიმართ. ამიტომ ის სიმბოლოა ბნელ რელიგიების, რომლებიც გააქტიურდებიან ღმერთთან ყოველგვარი ურთიერთობის გარეშე.

უფრო ზუსტად, ეს სიმბოლოა ძველი აღთქმის ხორციელის რაელებზე, რომელებიც ღმერთმა არაერთხელ გაგზავნა თავისი წინასწარმეტყველები, როგორცაა ყორანის მოსვლ და წასვლ, რათა ცდილობდნენ თავისი ხალხის გადარჩენას ცოდვისგან. „ყორანის“ მსგავსად, ღმერთმა საბოლოოდ უარყოფილმა ისრაელმა განაგრძო თავისი ისტორია მისგან განცალკევებით.

დაბ.8:8: *„მანაც გაათავისუფლ მტრედი, რათა დაენახა, შემცირდა თუ არა წყალო დედა მიწის პირიდან“.*

იმავთე თანმიმდევრობით, სუფთა „მტრედი“, თოვლივით „თეთრი“ ქლავით, იგზავნება და ზვერვისთვის. იგი მოთავსებულია "დედა ნათელი" ნიშნის ქვეშ. როგორც ასეთი, ის წინასწარმეტყველებს ახალშეთანხმებას, რომელიც დაფუძნებულია იესო ქრისტეს მიერ დაღვრილ სისხლზე.

დაბ.8:9: *„მაგრამ მტრედმა ვერ იპოვა ფეხის ძირის დასადგმელი ადგილი და დაბრუნდა მასთან კიდობანში, რადგან წყლები იყო მთელი დედა მიწის ზურგზე. მან ხელე გაუწოდა, აიღო და თან მიიტანა კიდობანში“.*

დამოუკიდებელი შავი „ყორანისაგან“ განსხვავებით, თეთრი „მტრედი“ მჭიდრო ურთიერთობაშია ნოესთან, რომელიც „ხელს სთავაზობს წაიყვანოს და კიდობანში შეიყვანოს“ მასთან. ეს არის კავშირის გამოსახულება, რომელიც აკავშირებს რჩეულს ზეცის ღმერთთან. "მტრედი" ერთ დღეს დაეშვება იესო ქრისტეზე, როდესაც ის იოანე

ნათლისმცემლის წინაშე წარდგება მის მიერ მოსაწოდ.

მე გთავაზობთ შეადართო ეს ორი ბიბლიური ციტატა; ამ ლექსის ის: „მაგრამ მტრედმა ვერ იპოვა ადგილი ფეხის ძირის დასასვენებლად“ მათე 8:20-დან ამ მუხლთან ერთად: „უპასუხა მას იესომ: მელებს ბუდეები აქვთ ცის ფრინველებს კი ბუდეები; მაგრამ კაცის ძეს არაქვს სადა დადოს თავი“; და იოანეს 1:5 და 11-ის ეს მუხლები, სადაც ქრისტეს განსახიერებაზე საუბრობს სიცოცხლის ღვთაებრივი „შუქის“ განსახიერებაზე, ის ამბობს: „სინათლე ანათებს სიბნელეში და სიბნელემ ვერ მიიღო იგი ... / ...ის მივიდა მისმა ხალხმა და მისმა ხალხმა არ მიიღო იგი“. ისევე, როგორც "მტრედი" და უბრუნდა ნოეს და უშვა, რომ მისი ხელში აეყვანა, აღდგა, მხსნელი იესო ქრისტე ამაღლდა ზეცაში თავისი ღვთაებრიობისკენ, როგორც ზეციერი მამა, და ტოვაცნობა დედამიწაზე. მისი რჩეულს გამოსყიდვის შესახებ, მისი სასიხარულო ცნობა სახელწოდებით „მარადიული სახარება“ გამოცხ.14:6-ში. და Rev.1:20-ში: ის დაიჭერს მათ „ხელში“ „შვიდი ეკლესიის მიერ“ ნაწინასწარმეტყველები „შვიდი ეპოქაში“, სადაც აზიარებს მათ ღვთაებრივ განწმენდაში „შვიდი სასანთლეებით“ გამოსახულ „ნათელში“.

და ბ.8:10: „და მოითმინა კიდევ შვიდი დღე და კვლავ გამოუშვა მტრედი კიდობნიდან“.

„შვიდი დღის“ ეს ორმაგი შეხსენება გვასწავლავს, რომ ნოესთვის, ისევე როგორც ჩვენთვის დღეს, ღმერთმა სიცოცხლე დაამყარა და ავაღ „შვიდი დღის“ კვირის ერთიანობაზე, ასევე „შვიდი ათასი“ წლოს სიმბოლურ ერთიანობაზე. მისი დიდი გადარჩენის პროექტი. ეს დაჟინებული მოთხოვნა ამ რიცხვის „შვიდის“ ხსენებაზე საშუალებას გვამლევს გავიგოთ მნიშვნელობა, რასაც ღმერთი ანიჭებს მას; რაც გაამართლებს მას განსაკუთრებით ეშმაკის თავდასხმას ქრისტეს დიდებით და ბრუნებამდე, რაც ბოლო მოეღოს მის მიწიერ ბატონობას.

და ბ.8:11: „მტრედი და ბრუნდა მასთან საღამოს; და, აჰა, და ხეული ზეთისხილს ფოთოლი იყო მის წვერში. ასე რომ, ნოემ იცოდა, რომ წყლები დედა მიწიდან შემცირდა“.

სიტყვით „საღამოს“ მიერ გამოცხადებულ „სიბნელის“ ხანგრძლივი დროის შემდეგ, ხსნის იმედი და ცოდვისაგან განთავისუფლების სიხარული მოვა „ზეთისხილს ხის“ გამოსახულების ქვეშ,

თანმიმდევრულ დ მველ, შემდეგ ახალ ალანსი. როგორც ნოემ „ზეთისხილს ფოთლს“ საშუალებით იცოდა, რომ მოსალოდნელი და მოსალოდნელი დედა მიწა მზად იქნებოდა მის შესახებ დრად, „ღვთის ძეგლი“ გაიგებენ და გაიგებენ, რომ ცათა სასუფეველო მათ გაუხსნა ელმა. სამოთხე იესო ქრისტე.

ამ „ზეთისხილს ფოთლმა“ ნოეს მოწმობდა, რომ ხეების გაღვივება და ზრდა კვლავ შესაძლებელი ხდებოდა.

და ბ.8:12: „და ელოდა კიდევ შვიდ დღეს; და მან გაათავისუფლ მტრედი. მაგრამ ის არასოდეს დაბრუნებულ მასთან.“

ეს ნიშანი იყო გადამწყვეტი, რადგან ამტკიცებდა, რომ „მტრედი“ ბუნებაში დარჩენა აირჩია, რომელმაც კიდევ ერთხელ შესთავაზა საჭმელი.

ისევე, როგორც „მტრედი“ ქრება იმედის გზავნილს გადაცემის შემდეგ, მას შემდეგ, რაც სიცოცხლე გაიღო დედა მიწაზე თავისი რჩეულის გამოსასყიდად, იესო ქრისტე, „მშვიდობის უფლისწული“ დატოვებს დედა მიწას და თავის მოწაფეებს და დატოვებს მათ თავისუფალ და მოუკიდებელ წარმართონ თავიანთი ცხოვრება მის საბოლოო დიდებულ და ბრუნებამდე.

და ბ.8:13: „ექვსას მეთერთმეტე წელს, პირველ თვეში, თვის პირველ დღეს, და შრა წყალო დედა მიწაზე. ნოემ კიდობნიდან საფარი მოიხსნა და შეხედა, და აჰა, დედა მიწის ზედაპირი გამხმარი იყო.“

დედა მიწის გაშრობა ჯერ კიდევ ნაწილობრივი, მაგრამ პერსპექტიულია, ამიტომ ნოე იწყებს კიდობნის სახურავის გაღებას, რათა დაათვალიეროს კიდობნის გარე მხარე და იცის, რომ ის არარატი მწვერვალზე იყო ჩამირული, მისი ხედა ძალან შორს და ძალან გაფართოვდა. ფართოდ ჰორიზონტზე. წყალდიდობის დროს კიდობანი ლეზულობს გამოჩეკვის კვერცხის გამოსახულებას. როდესაც ის იჩეკება, წიწილ თავად არღვევს ნაჭუჭს, რომელშიც იყო ჩასმული. ნოეც იგივეს აკეთებს; ის „აშორებს კიდობანს საფარს“, რომელიც აღარ გამოდგება მის დასაცავად კოკისპირული წვიმისგან.

გაითვალსწინეთ, რომ ღმერთი არ მოდის კიდობნის კარის გასაღებად, რომელიც მან თავად დახურა; ეს ნიშნავს, რომ ის არ აყენებს კითხვის ნიშნის ქვეშ და არ ცვლის თავისი განსჯის სტანდარტს მიწიერი მეთამბოხეების მიმართ, რომელთა თვისაც ხსნისა და სამოთხის კარი ყოველთვის დაკეტილი იქნება.

და ბ.8:14: „ მეორე თვეში, თვის ოცდა მეშვიდე დღეს, დედა მიწა გაშრა “.

დედა მიწა კვლავ საცხოვრებლად ხდება კიდობანში 377 დღით სრულ ჩაკეტვის შემდეგ, აფრენის დღიდან და ღმერთის მიერ კარის დაკეტვის დღიდან.

და ბ.8:15: „ მაშინ ღმერთმა ელპარაკა ნოეს და უთხრა : “

და ბ.8:16: „ გამოდით კიდობნიდან, შენ და შენი ცოლი, შენი ვაჟები და შენი ვაჟების ცოლები შენთან ერთად “.

ისევ ღმერთი გასცემს სიგნალს „ კიდობანიდან “ გასასვლელს შესახებ, ვინც წარღვნის წინ დაკეტა ერთადერთი „ კარი “ მის ბინადრებს.

და ბ.8:17: „ გამოიყვანე შენთან ყოველი ხორციელი ცოცხალი არსება, ჩიტებიც და პირუტყვიც და ყოველი მცოცავი, რაც მიწაზე ცოცხალს, ინაყოფიერეთ და გამრავლდით დედა მიწაზე .

სცენა ჰგავს შექმნის კვირის მეხუთე დღეს, მაგრამ საუბარი არ არის ახალ შემოქმედებაზე, რადგან წარღვნის შემდეგ დედა მიწის ხელხალი დასახლება არის პროექტის ფაზა, რომელიც წინასწარმეტყველებდა მიწიერი ისტორიის პირველ 6000 წელს განმავლობაში. . ღმერთს სურდა, რომ ეს ეტაპი საშინელო და დამაბრკოლებელი ყოფილიყო. მან კაცობრიობას მისცა სასიკვდილო მტკიცებულება მისი ღვთაებრივი განკითხვის შედეგების შესახებ. მტკიცებულება, რომელიც გავიხსენებთ 2 პეტრეს 3:5-დან 8-ში: „ მათს ურთიგნობრიობა გაუკეთონ იმას, რომ ოდესღაც ცა ღვთის სიტყვით არსებობდა, ისევე, როგორც წყლიდან ამოღებულ და წყლს მეშვეობით წარმოქმნილი დედა მიწა, და ამით დაიღუპა მაშინდელი სამყარო, წყალმა ჩაიძირა, ხოლო ამავდროულად სიტყვითცა და დედა მიწა ახლ ინახება და დაცულია ცეცხლისთვის, განკითხვისა და დაღუპვის დღისთვის. უღმერთო კაცები. მაგრამ არის ერთი რამ, ძვირფასო, რაც არ უნდა იცოდე, რომ უფალთან ერთად დედა ათასი წელია და ათასი წელი - ერთი დღე . ნაწინასწარმეტყველები ცეცხლს წარღვნა განხორციელდება მეშვიდე ათასწლეულს ბოლოს ბოლო განკითხვის დროს, მიწისქვეშა მაგმის ცეცხლოვანი წყაროების გახსნით, რომელიც დაფარავს დედა მიწის მთელ ზედაპირს. 20:14-15-ში მოხსენიებული ეს „ ცეცხლის ტბა “ შთანთქავს დედა მიწის ზედაპირს მის მოღალატე მემამბოხე მოსახლეობასთან ერთად, ისევე როგორც მათ საქმეებს, რომლებიც მათ სურდათ

პრივილეგია მიეღოთ ღვთის გამოვლენილ სიყვარულს ზიზღით. და ეს მეშვიდე ათასწლეული იწინასწარმეტყველ კვირის მეშვიდე დღეს, ეს განმარტების მიხედვით "ერთი დღე ათასი წელიწადია და ათასი წელი ერთდღეს".

და ბ.8:18: „გამოვიდა ნოე თავის ვაჟებთან, ცოლთან და ვაჟების ცოლებთან ერთად“.

მას შემდეგ რაც ცხოველები გაათავისუფლეს, ახალ კაცობრიობის წარმოადგენლები თავის მხრივ გამოდიან კიდობნიდან. ისინი აღმოაჩენენ მზის შუქს და უზარმაზარ და თითქმის შეუზღუდავ სივრცეს, რომელსაც ბუნება სთავაზობს მათ, 377 დღისა და ღამის ჩაკეტვის შემდეგ ვიწრო და ბნელდახურულ სივრცეში.

და ბ.8:19: „კიდობნიდან გამოვიდა ყველ ცხოველ, ყოველ მცოცავი, ყოველ ფრინველ, ყველ ფერი, რაც მოძრაობს დედამიწაზე, მათი გვარის მიხედვით“.

კიდობნიდან გასვლ წინასწარმეტყველებს რჩეულთა შესვლს ცათა სასუფეველში, მაგრამ შევლენ მხოლოდ ისინი, ვინც განიკითხება ღმერთის მიერ წმინდად. ნოეს დროს ეს ჯერ კიდევ ასე არ არის, რადგან წმინდა და უწმინდური ერთად იცხოვრებენ, ერთ დედამიწაზე, სამყაროს აღსასრულს მდეობრძვიან ერთმანეთის წინააღმდეგ.

და ბ.8:20: „ნოემ ააგო სამსხვერპლო იაკვებს; აიღო ყველ სუფთა ცხოველ და ყველ სუფთა ფრინველ და შესწირა და საწვავი შესაწირავი სამსხვერპლოზე“.

და საწვავი შესაწირავი არის ქმედება, რომლითაც რჩეულ ნოე გამოხატავს ღმერთს თავის მაღლოერებას. უდანაშაულო მსხვერპლს, ამ შემთხვევაში ცხოველს, სიკვდილი შეახსენებს შემოქმედ ღმერთს იმ საშუალებებს, რომლითაც იესო ქრისტეში მოვა ის თავისი რჩეულს სულბის გამოსასყიდად. წმინდა ცხოველები იმსახურებენ გამოსახონ ქრისტეს მსხვერპლს, რომელიც განასახიერებს სრულყოფილ სიწმინდეს მთელ მის სულში, სხეულსა და სულში.

და ბ.8:21: „და უფალმა სასიამოვნო სურნელ შეიგრძნო და თქვა უფალმა მის გულში: აღარ დავწყევლო დედამიწას ადამიანის გამო, რადგან ადამიანის გულს ფიქრები თავიდანვე ბოროტია. და აღარ დავამარცხებ ყოველ ცოცხალ არსებას, როგორც გააკეთე“.

ნოეს მიერ შეწირულ დასაწვავი შესაწირავი რწმენისა და მორჩილო რწმენის ნამდვილი აქტია. რადგან, თუ ის ღმერთს მსხვერპლს შესწირავს, სწორედ მსხვერპლმეწირვის რიტუალს საპასუხოდ

უბრძანა მას ეგვიპტიდან გამოსულ ებრაელებს
ასწავლდა. გამოთქმა „სასიამოვნო სუნი“ ეხება
არა ღვთაებრივ ყნოსვას, არამედ მის ღვთაებრივ
სულს, რომელიც აფასებს როგორც მისი ერთგული
რჩეულს მორჩილებას, ასევე წინასწარმეტყველურ
ხილვას, რომელსაც ეს რიტუალო აძლევს მის მომავალ
თანაგრძნობ მსხვერპლს, იესო ქრისტეში.

ბოლო განკითხვამდე აღარ იქნება
დამანგრეველ წარღვნა. გამოცდილებამ ახლხან
აჩვენა, რომ ადამიანი ბუნებრივად და
მემკვიდრეობით არის „**ბოროტი**“ ხორცში, როგორც
იესომ თქვა თავის მოციქულზე მათე 7:11-ში: „*მაშინ,
თუ შენსავით ბოროტები ხართ, იცით როგორ მისცეთ
კარგი საჩუქრები თქვენს შვილებს.*“, რამდენად
მისცემს კეთილძღვენს თქვენი ზეციერი მამა მათ,
ვინც მას სთხოვს“. ამიტომ ღმერთს მოუწევს ამ „
ბოროტი“ „**ცხოველს**“ მოთვინიერება, მოსაზრება,
რომელსაც იზიარებს პავლე 1 კორ.2:14-ში და იესო
ქრისტეში მათი სიყვარულის ძალის
დემონსტრირებით, ზოგიერთი „**ბოროტი**“ წოდებულ
გახდება. *ერთგული და მორჩილი* ადამიანები.

დაბ.8:22: „*სანამ დეამიწა იარსებებს, არ
შეწყდება თესვა და მოსავალი, სიცივე და სიციხე,
ზაფხული და ზამთარი, დღე და ღამე*“.

ეს მერვე თავი მთავრდება აბსოლუტური
დაპირისპირებების მონაცვლეობის შეხსენებით,
რომლებიც მართავენ მიწიერი ცხოვრების პირობებს
შექმნის პირველ დღიდან მოყოლებული, როდესაც
ღმერთმა თავისი კონსტიტუციით "ღამე და დღე"
გამოავლნა მიწიერი ბრძოლს "სიბნელესა" და
"სიბნელეს" შორის. *სინათლე*“, რომელიც საბოლოოდ
აძლევს იესო ქრისტეს მეშვეობით. ამ ლექსში ის
ჩამოთვლს ამ უკიდურეს მონაცვლეობებს, რომლებიც
განპირობებულია იმით, რომ თავად ცოდვა არის ამ
ზეციური და მიწიერი არსებების თავისუფალი
არჩევანის შედეგი, რომლებიც ამგვარად
თავისუფალი არიან შეიყვარონ და ემსახურონ მას
ან უარყონ იგი სიმუღილმდე. მაგრამ ამ
თავისუფლების შედეგი იქნება სიკეთის მომხრეთა
სიცოცხლე, ხოლო ბოროტთა თვის სიკვდილი და
განადგურება, როგორც ეს წარღვნამ აჩვენა.

ციტირებულ სუბიექტები სულიერ გზავნილს
ატარებენ:

„*თესვა და მოსავალი*“: ვარაუდობენ სახარების
დასაწყისს და სამყაროს აღსასრულს; იესო ქრისტეს
მიერ გადაღებულ გამოსახულებები თავის

იგავებში, განსაკუთრებით მათე 13:37-დან 39-მდე: „*მან უპასუხა: ვინც თესავს კარგ თესვას, არის კაცის ძე; ველო არის სამყარო; კარგი თესვას სამეფოს ძენი არიან; ტარები ბოროტის შვილები არიან; მტერი, რომელმაც ის დათესა, არის ეშმაკი; მოსავალი არის სამყაროს დასასრული; მკრეფები ანგელოზები არიან*“.

„*სიცივე და სიცხე*“: „*სიბო*“ მოხსენიებულია გამოცხ. 7:16-ში: „*ალარ მოშვიდებიან, ალარ სწყურდებიან, არც მზე და ეცემა მათ და არც სიცხე*“. მაგრამ აბსოლუტური საპირისპიროდ, „*სიცივეც*“ ცოდვის წყევლს შედეგია.

„*ზაფხული და ზამთარი*“: ეს არის უკიდურესობების ორი სეზონი, ორივე ისეთივე უსიამოვნო, როგორც მეორე მათი სიჭარბით.

„*ღლე და ღამე*“: ღმერთი მოჰყავს მათ იმ თანმიმდევრობით, რომელსაც ადამიანი ამლევს მას, რადგან მის პროექტში, ქრისტეში მოდის დღის დრო, მოწოდება მის მაღში შესვლასკენ, მაგრამ ამ დროის შემდეგ მოდის „*ღამე, როცა ვერავინ იმუშავებს*“ იოანეს 9:4-ის მიხედვით, ანუ შეცვალს საკუთარი ბედი, რადგან იგი მაღლს ჟამის ბოლოდან არის განსაზღვრულ სიცოცხლსთვის ან სიკვდილსთვის.

და ბ ა დ ე ბ ა 9

ცხოვრების ნორმიდან გამოყოფა

დაბ.9:1: „*და აკურთხა ღმერთმა ნოე და მისი ვაჟები და უთხრა მათ: ინაყოფიერეთ, გამრავლდით და აავსეთ დედა მიწა.*»

ეს იქნება პირველი როლი, რომელსაც ღმერთი ამლევს ადამიანების მიერ აშენებულ კილობნით შერჩეულ და გადარჩენილ ცოცხალ არსებებს: ნოეს და მის სამვაჟს.

დაბ.9:2: „*შენ იქნები შიში და შეძრწუნება დედა მიწის ყველ მხეცისთვის, ცის ყველ ფრინველსთვის, დედა მიწაზე მოძრავი არსებისთვის და ზღვის ყველ თევზისთვის. თქვენს ხელში.*”

ცხოველური სიცოცხლე თავის გადარჩენას ადამიანს ევალება, რის გამოც, წყალდიდობამდეც კი, ადამიანი შეძლებს ცხოველებზე ბატონობას. გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ცხოველი კონტროლს კარგავს შიშის ან გაღიზიანების გამო, როგორც

წესი, ყველ ცხოველს ეშინია ადამიანის და ცდილობს გაექცეს მისგან, როდესაც მას შეხვდება.

დაბ.9:3: „*ყველ ფერი, რაც მოძრაობს და აქვს სიცოცხლე, საკვები იქნება თქვენთვის : ყველ ფერს მოგცემ, როგორც მწვანე ბალხს*“.

დიეტის ამ ცვლელბას რამდენიმე დასაბუთება აქვს. ზედმეტად დიდი მნიშვნელობის მინიჭების გარეშე, წარმოდგენილ წესრიგს, პირველ რიგში, ვასახელებ წყალდიდობის დროს ამოწურული მცენარეული საკვების და უყოვნებელ არარსებობას და მარილიანი წყლთ დაფარულ დედამიწა, რომელიც ნაწილობრივ სტერილდება, მხოლოდ თანდათან დაიბრუნებს სრულ და სრულ ნაყოფიერებას და პროდუქტიულობას. გარდა ამისა, ებრაული მსხვერპლწირვის რიტუალების დამკვიდრება თავის დროზე მოითხოვს წმინდა ვახშმის წინასწარმეტყველურ ხილვაში შეწირულ მსხვერპლს ხორცის მოხმარებას, სადაც პურს შეჭამენ, როგორც იესო ქრისტეს სხეულს სიმბოლოს, და მისი სისხლს სიმბოლოდ დაღული ყურძნის წვენი. მესამე მიზეზი, ნაკლებად დასაშვები, მაგრამ არანაკლებ ჭეშმარიტი, არის ის, რომ ღმერთს სურს ადამიანის სიცოცხლს ხანგრძლივობის შემცირება; და ხორცის მოხმარება, რომელიც თავის თავს ხრწნის და ადამიანის სხეულში სიცოცხლს დამღუპველ ელემენტებს მოაქვს, იქნება მისი სურვილისა და გადაწყვეტილების წარმატების საფუძველი. მხოლოდ ვეგეტარიანულ ან ვეგანური დიეტის გამოცდილება იმლუვა პირად და დასტურებას. ამ აზრის გასამყარებლად, გაითვალისწინეთ, რომ ღმერთი არ კრძალავს ადამიანს უწმინდური ცხოველების მოხმარებას, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი საზიანოა მისი ჯანმრთელობისთვის.

დაბ.9:4: „*მხოლოდ ხორცს არ ჭამს მისი სულთ, მისი სისხლთ*“.

ეს აკრძალავს ძალში დარჩება მველ შეთანხმებაში ლევ.17:10-11-ის მიხედვით: „*თუ ისრაელს სახლს კაცი ან მათ შორის მცხოვრები უცხო ადამიანი შეჭამს რაიმე სახის სისხლს, სახეს შევაბრუნებ მის წინააღმდეგ, ვინც ჭამს. სისხლ და მოვწყვეტ მას თავისი ხალხიდან*. და ახალამბებში, საქმეების 15:19-დან 21-მდე: „*ამიტომ, ვფიქრობ, რომ ჩვენ არ ვუქმნით სირთულეებს წარმართთაგან, ვინც ღმერთს მოიქცევა, არამედ ვწერთ, რომ თავი შეიკავონ კერპების სიბინძურისგან. სიძვისგან, და ხრწობისგან და სისხლისგან. რადგან მრავალ*

თაობის განმავლობაში მოსეს ჰყავდა ხალხი ყველ
ქალქში, ვინც მას ქადაგებდა, რადგან მას
სინაგოგებში ყოველშაბათს კითხულობენ“.

ღმერთი უწოდებს "სულს" მთელარებას, რომელიც
შედგება ხორცისა და სულისაგან, რომელიც მთლიანად
ხორცზეა დამოკიდებული. ამ ხორცში საავტომობილო
ორგანო არის ტვინი, რომელსაც მიეწოდება თავად
სისხლი, რომელიც ყოველ ამოსუნთქვაში იწმინდება
ფილტვების მიერ შეწოვილი ჟანგბადით. ცოცხალ
მდგომარეობაში ტვინი ქმნის ელექტრულ სიგნალებს,
რომლებიც წარმოქმნიან აზროვნებას და
მეხსიერებას და ის მართავს ყველ სხვა ხორციელ
ორგანოს ფუნქციონირებას, რომლებიც ქმნიან
ფიზიკურ სხეულს. „სისხლს“ როლი, რომელიც უფრო
მეტიც, გენომის მიხედვით, უნიკალურია თითოეული
ცოცხალი სულისთვის, არ უნდა იქნას გამოყენებული
ჯანმრთელობის მიზეზების გამო, რადგან ის ატარებს
ნარჩენებს და მინარევებს, რომლებიც
წარმოიქმნება მთელსხეულში და სულიერი მიზეზით.
ღმერთმა თავისი რელიგიური სწავლებისთვის
აბსოლუტურ ექსკლუზიურად შეინახა ქრისტეს
სისხლს და ლევის პრინციპი, მაგრამ მხოლოდ
ყურძნის წვენი სიმბოლური სახით. თუ სიცოცხლე
სისხლშია, ის, ვინც სვამს ქრისტეს სისხლს, აღდება
მის წმიდა და სრულყოფილ ბუნებაში, რეალური
პრინციპის მიხედვით, რომელიც ამბობს, რომ სხეული
იქმნება იმით, რაც მას კვებავს.

დაბ.9:5: „ესეც იცოდე, შენი სულუბის სისხლს
მოვითხოვ, ყოველ ცხოველს მოვითხოვ; და მე
მოვითხოვ ადამიანის სულს ადამიანისგან,
კაცისგან, რომელიც მისი ძმაა“.

სიცოცხლე ყველზე მნიშვნელოვანია
შემოქმედი ღმერთისთვის, რომელმაც შექმნა იგი.
ჩვენ უნდა მოვუსმინოთ მას, რათა მივხვდეთ რა
აღშფოთებას იწვევს დანაშაული მის მიმართ,
აღებული სიცოცხლს ნამდვილი მფლობელს მიმართ.
როგორც ასეთი, ის ერთადერთია, ვისაც შეუძლია
სიცოცხლს მოსპობის ბრძანების ლეგიტიმაცია.
წინა მუხლში ღმერთმა ადამიანს უფლება მისცა,
ცხოველური სიცოცხლე მიეღო, რათა მისი საკვები
ყოფილიყო, მაგრამ აქ საუბარია დანაშაულზე,
მკვლელობაზე, რომელიც საბოლოოდ წყვეტს
ადამიანის სიცოცხლეს. ამ მოცილებულ ცხოვრებას
აღარ ექნება შესაძლებლობა მიუახლოვდეს ღმერთს
და არც ქცევის ცვლილების მოწმე იყოს, თუ მანამდე
იგი არ შეესაბამებოდა მის ხსნას. აქ ღმერთი

აყალებებს შურისძიების კანონს, „თვალო თვალოს წილ კბილო კბილოს წილ და სიცოცხლე სიცოცხლესთვის“. ცხოველო ადამიანის მკვლელობას თავისი სიკვდილით გადაიხდის და კაენის ტიპის კაცს მოკლვენ, თუ ის მოკლავს საკუთარ სისხლს „*მძას*“ აბელს ტიპის.

დაბ.9:6: „*ვინც დაღვრის ადამიანის სისხლს, ადამიანის მიერ დაიღვრება მისი სისხლი; რადგან ღმერთმა ადამიანი თავის ხატად შექმნა*“.

ღმერთი არ ცდილობს დაღუპულთა რიცხვის გაზრდას, რადგან, პირიქით, მკვლელს სიკვდილით დასჯის ნებართვით, მას იმედი აქვს შემაკავებელი ეფექტზე და რომ, გაწეული რისკის გამო, ადამიანების უმეტესობა სწავლობს აკონტროლეთ მათი ქცევა, რათა არ გახდეს მკვლელი, თავის მხრივ, სიკვდილს ღირსი.

მხოლოდ ის, ვინც ცოცხალა რეალური და ავთენტური რწმენით, შეუძლია გააცნობიეროს რას ნიშნავს „*ღმერთმა შექმნა ადამიანი თავის ხატად*“. განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც კაცობრიობა ხდება ამაზრზენი და საზიზღარი, როგორც ეს ხდება დღეს დასავლურ სამყაროში და ყველგან მეცნიერული ცოდნითაც დუნებს დედამიწაზე.

დაბ.9:7: „*თქვენ კი, ინაყოფიერეთ და გამრავლდით, გავრცელდით დედამიწაზე და გამრავლდით მასზე*“.

ღმერთს ნამდვილდ სურს ეს გამრავლება და კარგი მიზეზის გამო, რჩეულთა რიცხვი იმდენად მცირეა, თუნდაც იმ მოწოდებულებთან მიმართებაში, ვინც გზაში ვარდება, რომ რაც უფრო მეტი იქნება მისი ქმნილება თავ რიცხვი, მით უფრო მეტ მათ შორის შეძლებს. იპოვეთ და შეარჩიეთ მისი რჩეული; რადგან დან.7:9-ში აღნიშნული სიზუსტის მიხედვით, პროპორცია არის მილონი არჩეული ათი მილიარდისთვის, ან 1 10000-ზე.

დაბ.9:8: „*ღმერთი კვლავ ელპარაკა ნოეს და მასთან ერთად მის ვაჟებს და უთხრა:*“

ღმერთი მიმართავს ოთხ კაცს, რადგან ბატონობის მინიჭებით ადამიანთა სახეობის მამრობითი სქესის წარმომადგენელს, ისინი პასუხისმგებელი იქნებიან იმაზე, რაც ნებას დაართეს ქალებმა და ბავშვებმა, რომლებიც მათ ძალ უფლებას ექვემდებარება. ბატონობა არის ნდობის ნიშანი, რომელსაც ღმერთი სთავაზობს ადამიანებს, მაგრამ ეს მათ სრულ პასუხისმგებლობას ხდის მის წინაშე და მისი განსჯის წინაშე.

და ბ.9:9: „ აჰა, დავდებ ჩემს შეთანხმებას შენთან და შენს შთამომავლებთან შენს შემდეგ; »

ჩვენთვის დღეს მნიშვნელოვანია გვესმოდეს, რომ ჩვენ ვართ ის „ თესლო“, ვისთანაც ღმერთმა დადო თავისი „ შეთანხმება“. თანამედროვე ცხოვრება და მისი მიმზიდველი გამოგონებები არაფერს ცვლის ჩვენი ადამიანური წარმოშობის შესახებ. ჩვენ ვართ იმ ახალ დასაწყისის მემკვიდრეები, რომელიც ღმერთმა მისცა კაცობრიობას საშინელ წარღვნის შემდეგ. ნოესა და მის სამ ვაჟთან დადებულ შეთანხმება სპეციფიკურია. იგი ავალდებულებს ღმერთს, რომ აღარ გაანადგუროს მთელი კაცობრიობა წარღვნის წყლებით. ამის შემდეგ დადება ალიანსი, რომელსაც ღმერთი დაამყარებს აბრაამთან, რომელიც შესრულდება მის ორ თანმიმდევრულ ასპექტში, რომელიც ორიენტირებული იქნება სიტყვასიტყვით დროში და სულებრად, იესო ქრისტეს გამომსყიდველ მსახურებაზე. ეს ალიანსი ფუნდამენტურად ინდივიდუალური იქნება, როგორც ხსნის სტატუსი, რომელიც კითხვის ნიშნის ქვეშ დგას. 16 საუკუნის განმავლობაში, რომელიც წინ უსწრებს მის პირველ მოსვლას, ღმერთი გამოავლენს თავის გადარჩენის გეგმას რელიგიური რიტუალების მეშვეობით, რომლებიც დავალბულია ებრაელხალხს. შემდეგ, იესო ქრისტეში ამ გეგმის სრული შუქით განხორციელების შემდეგ, დაახლოებით კიდეც 16 საუკუნის განმავლობაში ურწმუნოება გადარჩება ერთგულებას და 1260 წლს განმავლობაში ყველზე ბნელ სიბნელე იმეფებს რომანის პაპის ეგიდით. 1170 წლიდან, როდესაც პიტერ ვალდომ შემლო კვლავ დაემკვიდრებინა წმინდა და ერთგული ქრისტიანული სარწმუნოება, მათ შორის ჭეშმარიტი შაბათის დაცვით, ნაკლებად განმანათლებლური არჩეული ჩინოვნიკები მის შემდეგ არჩეულნი იყვნენ რეფორმაციის მუშაობაში, მაგრამ არ დაასრულეს. ასევე, მხოლოდ 1843 წლიდან, რწმენის ორმაგი გამოცდის მეშვეობით, ღმერთმა შეძლო ადვენტიზმის პიონერებს შორის ერთგული რჩეულის პოვნა. მაგრამ მათთვის ჯერ კიდეც ნაადრევი იყო მის წინასწარმეტყველებებში გამოვლენილ საიდუმლოებების სრულად გაგება. ღმერთთან მოკავშირის ნიშანი ყოველთვის არის მისი სინათლის მოტანა და მიღება, რის გამოც ნაშრომი, რომელსაც მე ვწერ მისი სახელთ, მისი რჩეულის გასანათლებლად, წარმოადგენს „ იესოს ჩვენებას“.

მის უკანასკნელ ფორმას, ნიშანი იმისა, რომ მისი ალანსი ძალაწარმოებული და დასტურებულია.

და ბ.9:10: „ ყველ ცოცხალ არსებასთან, რომელიც შენთანაა, ფრინველთან, პირუტყვთან და დედამიწის ყველ მხეცთან, კიდობნიდან გამოსულთან თუ დედამიწის ყველ მხეცთან ერთად“.

ღმერთის მიერ წარმოადგენილი ალანსი ასევე ეხება ცხოველებს, ყველ ფერს, რაც ცხოვრობს და გამრავლებს დედამიწაზე.

და ბ.9:11: „ მე და დე შენთან შეთანხმებას: აღარ განადგურდება წარღვნის წყლებით ხორცს და აღარ იქნება წარღვნა დედამიწის დასანგრევად“.

წარღვნის მიერ მიცემული გაკვეთილი უნიკალური უნდა დარჩეს. ღმერთი ახლ დაიწყებს მჭიდრო ბრძოლს, რადგან მისი მიზანია დაიპყროს თავისი რჩეულის გულები.

და ბ.9:12: „ და თქვა ღმერთმა: ეს არის აღთქმის ნიშანი, რომელსაც დავდებ ჩემსა და შენს შორის და ყველ ცოცხალ არსებას შორის, რომელიც შენთანაა, ყველ თაობის განმავლობაში .

ეს ნიშანი, რომელსაც ღმერთი ამლევს, ეხება ყველ ფერს, რაც ცოცხალს, წმინდას და უწმინდურს. ეს ჯერ კიდევ არ არის მისი პიროვნების კუთვნილების ნიშანი, რომელიც იქნება მეშვიდე დღის შაბათი. ეს ნიშანი ცოცხალ არსებებს ახსენებს ვალდებულებას, რომელიც მან აიღო, რომ აღარასოდეს გაენადგურებინა ისინი წარღვნის წყლებით; ეს არის მისი ზღვარი.

და ბ.9:13: „ დავდებ ჩემი მშვილდი ღრუბლებში და ეს იქნება აღთქმის ნიშანი ჩემსა და დედამიწას შორის“

მეცნიერება აგისხნის ცისარტყელს არსებობის ფიზიკურ მიზეზს. ეს არის მზის სინათლის სპექტრის დაშლ, რომელიც ეცემა წყლის თხელ ფენებზე ან მაღალ ტენიანობაზე. ყველმ შეამჩნია, რომ ცისარტყელს წვიმის დროს ჩნდება და მზე თავის სინათლის სხივებს აფრქვევს. ფაქტი ფაქტად რჩება, რომ წვიმა წარღვნას მოგვაგონებს და მზის შუქი ღმერთის შესაფასებელი, სასარგებლო და მამშვიდებელი შუქის გამოსახულებაა.

და ბ.9:14: „ როცა ღრუბლებს შევკრებ დედამიწის ზემოთ, მშვილდი ღრუბლებში გამოჩნდება; »

ამიტომ ღრუბლები ღმერთმა გამოიგონა წვიმის შესაქმნელად მხოლოდ წარღვნის შემდეგ და იმავდროულად ცისარტყელს პრინციპით. თუმცა, ჩვენს საზიზღარ დროში, უღვთო კაცებმა და ქალებმა

დაამახინჯეს და შებიღწეს ცისარტყელს ეს საგანი, აიღეს ღვთაებრივი ალანსის ეს სიმბოლო, რათა ის სექსუალური გარყვნილების შეკრების აკრონიმად დაემბლუმადაქციეს. ღმერთმა უნდა მოძებნოს ამაში კარგი მიზეზი, რომ დაარტყას ამ ოდიოზურ და უპატივცემულო კაცობრიობას მის და ადამიანთა სახეობის მიმართ. მისი ბრაზის უკანასკნელ ნიშნები მალე გამოჩნდება, ცეცხლოვით ანთებულ და სიკვდილოვით და მღუპველ.

და ბ.9:15: „და გავიხსენო ჩემი შეთანხმება ჩემსა და შენს შორის და ყოველ ხორციელ ცოცხალ არსებას შორის, და წყალ აღარ გახდება წარღვნა ყოველ ხორციელს და საღუპავად“.

ღვთის პირიდან წამოსული ამ სიკეთის სიტყვების წაკითხვისას, პარადოქსს ვზომავ იმ სიტყვებზე ფიქრით, რაც მას შეუძლია დღეს თქვას ადამიანური გარყვნილების გამო, რომელმაც მიაღწია წინამორბედების დონეს.

ღმერთი შეასრულებს თავის სიტყვას, აღარ იქნება წყალდიდობა, მაგრამ ყველ აჯანყებულს ცეცხლს წარღვნა დაცულია განკითხვის დღისთვის; რომელიც პეტრე მოციქულმა შეგვახსენა 2 პეტრეს 3:7-ში. მაგრამ ამ უკანასკნელ სამსჯავრომდე დაქრის ტეს და ბრუნებამდე, მოვა მესამე მსოფლოო მის ბირთვულ ცეცხლს ან „მე-6^{საყოფი}“ გამოცხ.9:13-დან 21-მდე, მრავალრიცხოვანი და ბოროტი მომაკვდინებელი „სოკოების“ სახით. წაართვით უთანასწორობის თავშესაფარი, რომელიც გახდა პლანეტა დედამიწის დიდი ქაღალქები, დედა ქაღალქები თუ არა.

და ბ.9:16: „მშვილდი ღრუბელში იქნება; და შევხედავ მას, რომ გავიხსენო მარადიული აღთქმა ღმერთსა და ყოველ ცოცხალ არსებას შორის, დედა მიწაზე მყოფ ყველ ხორციელს შორის“.

ეს დრო ჩვენგან შორსაა და მას შეუძლია კაცობრიობის ახალწარმომადგენლებს და ტოვოს დიდი იმედი, რომ თავიდან აიცილონ წინამორბედების მიერ დაშვებულ შეცდომები. მაგრამ დღეს იმედი აღარ არის ნებადართული, რადგან ანტიდილუვიანების ნაყოფი ყველგან ჩნდება ჩვენ შორის.

და ბ.9:17: „და უთხრა ღმერთმა ნოეს: ეს არის აღთქმის ნიშანი, რომელსაც დავდებ ჩემსა და დედა მიწაზე მყოფ ყოველ ხორციელს შორის“.

ღმერთი ხაზს უსვამს ამ შეთანხმების ხასიათს, რომელიც დამყარებულია „ყოველ ხორციელთან“. ეს არის ალანსი, რომელიც ყოველთვის ეხება კაცობრიობას კოლექტიური გაგებით.

დაბ.9:18: „ კიდობნიდან გამოსულ ნოეს ვაჟები იყვნენ სემი, ქამი და იაფეთი. ქამი იყო ქანაანის მამა “.

ჩვენ გვეძლევა განმარტება: " ქამი იყო ქანაანის მამა ". და იმახსოვრეთ, ნოე და მისი ვაჟები არიან გიგანტები, რომლებიც და რჩნენ წინა დვარძლს ზომით. ამრიგად, გიგანტები გააგრძელებენ გამრავლებას, განსაკუთრებით „ქანაანის“ მიწაზე, სადაც ეგვიპტის და ტოვებულ ებრაელები მათ უბედურებას აღმოაჩენენ, რადგან მათი სიდიდით გამოწვეული შიში მათ 40 წლს განმავლობაში უდაბნოში ხეტიალში დაგმოხს. და იქ მოკვდეს.

დაბ.9:19: „ ეს არის ნოეს სამი ვაჟი და მათი შთამომავლები და სახლდნენ მთელდე და მიწაზე “.

გაითვალისწინეთ, რომ თავდაპირველად, ანტიდილუვიელებს წარმოშობით ერთი კაცი ჰყავდათ: ადამი. ახალ პოსტ-დილუვიური ცხოვრება აგებულა სამ ადამიანზე, სემზე, ჩამზე და იაფეტზე. ამიტომ მათი შთამომავლების ხალხები და შორდებიან და გაიყოფიან. ყოველ ახალ დაბადება და უვავშირდება მის პატრიარქს სემს, ქამს ან იაფეთს. განხეთქილების სული დაეყრდნობა ამ განსხვავებულ საწყისებს, რათა მათ წინაპართა ტრადიციებზე მიბმული ადამიანები ერთმანეთს და უპირისპირდეს.

დაბ.9:20: „ ნოემ მიწის დამუშავება და იწყო და ვაზი და რგო “.

ამ საქმიანობას, მთლიანობაში, ნორმალურ პირობებში, მაინც ექნება სერიოზული შედეგები. იმის გამო, რომ კულტივირების ბოლოს ნოე ყურძენს და დაწურულწვენს კრეფს, მან ალკოჰოლი დალია.

დაბ.9:21: „ დალია ღვინო, და თვრა და თავის კარვის შუაში გაიხადა. »

თავის ქმედებებზე კონტროლს დაკარგვით, ნოეს სჯერა, რომ მარტოა, ის თავს იხსნის და მთლიანად შიშველდება.

დაბ.9:22: „ ჰამამ, ქანაანის მამამ, დაინახა მამის სიშიშველუ და მოახსენა იგი გარეთ თავის ორ ძმას. »

იმ დროს ადამიანის გონება ჯერ კიდევ ძალიან მგრძობიარე იყო ცოდვილ ადამის მიერ აღმოჩენილ სიშიშველს მიმართ. და ჩამს, მხიარულად და, რა თქმა უნდა, ცოტა დამცინავად, ცუდი იდეა აქვს, რომ თავისი ვიზუალური გამოცდილება თავის ორ ძმას მოახსენოს.

დაბ.9:23: „*შემდეგ სემმა და იაფეთმა აიღეს მოსასხამი, დააღეს მხრებზე, უკან წავიდნენ და ფარეს მამის სიშიშველუ; როგორც მობრუნდა მათი სახე, ვერ დაინახეს მამის სიშიშველუ*“.

ყველ საჭირო სიფრთხილთ, ორმა ძმამ მამის შიშველ სხეულს დაფარა.

დაბ.9:24: „*როცა ნოემ გაიღვიძა ღვინით, გაიგო, რა გაუკეთა მას უმცროსმა ვაჟმა*“.

ამიტომ ორ ძმას უნდა ესწავლებინა იგი. და ეს დაგმობა აღაფრთოვანებს ნოეს, რომელიც გრძნობს, რომ მისი პატივი, როგორც მამა შელხულა. მას ნებაყოფლობით არ სვამდა ალუოჰოლს და გახდა ბუნებრივი რეაქციის მსხვერპლ ყურძნის წვენიდან, რომელიც დროთა განმავლობაში იჟანგება და რომლის შაქარი გარდაიქმნება ალუოჰოლად.

დაბ.9:25: „*და თქვა: წყეულმც იყოს ქანაანი! და ე, ის იყოს თავისი ძმების მონების მონა!*»

სინამდვილეში, ეს გამოცდილება მხოლოდ საბაბად ემსახურება შემოქმედ ღმერთს, რომ იწინასწარმეტყველოს ნოეს შვილების შთამომავლების შესახებ. რადგან თავად ქანაანს არავითარი კავშირი არ ჰქონდა მამამისის ქამთან; ამიტომ ის უდასაშაულო იყო თავისი ბრალს გამო. და დაწყევლ ნოემ, რომელსაც არაფერი გაუკეთებია. შექმნილ ვითარება იწყებს ჩვენთვის ცხადყოფს ღვთის განსჯის პრინციპს, რომელიც ჩანს მისი ათი მცნებადან მეორეში, რომელიც წაკითხული იყო გამოსვლში 20:5: „*არ დაემხო მათ და არ ემსახურო; რადგან მე, იაკვე, შენი ღმერთი, ვარ შურიანი ღმერთი, ვნახულობ მამათ ცოდვას შვილებზე მესამე და მეოთხე თობამდე*. ამ ამკარა უსამართლობაში დევს ღვთის მთელი სიბრძნე. რადგან, დაფიქრდით, შვილსა და მამას შორის კავშირი ბუნებრივია და ვაჟი ყოველთვის დაიჭერს მამის მხარეს, როცა მას თავს დაესხმებიან; იშვიათი გამონაკლსებით. თუ ღმერთი მამას დაარტყამს, ვაჟი შეიძულეზს მას და დაცავს მამას. შვილს, ქანაანის ლნმღვით ნოესჯის ჰემს, მამას, რომელიც შემფოთებულა მისი შთამომავლების წარმატებით. და ქანაანი, თავის მხრივ, აიტანს თავის შედეგებს, რომ იყოს ჰემის ძე. ამიტომ ის განიცდის ხანგრძლივ წყენას ნოესა და ორი ვაჟის მიმართ, რომელსაც აკურთხებს: სემს და იაფეთს. ჩვენ უკვე ვიცით, რომ ქანაანის შთამომავლები განადგურდება ღმერთის მიერ, რათა შესთავაზოს ისრაელს, მის ხალხს ეგვიპტის

მონობიდან გათავისუფლებული (ქამის კიდევ ერთი ვაჟი: მიზრაიმი), მათი ეროვნული ტერიტორია.

და ბ.9:26: „და კვლავ თქვა: კურთხეული იყოს იაჰვე, სემის ღმერთი და იყოს ქანაანის მათი მონა!“

ნოე თავის შვილებზე წინასწარმეტყველებს გეგმას, რომელიც ღმერთს აქვს თითოეულ მათგანისთვის. ასე რომ, ქანაანის შთამომავლები იქნებიან სემის შთამომავლების მონები. ჩამი გაფართოვდება სამხრეთისაკენ და დასახლება აფრიკის კონტინენტზე დღევანდელი ისრაელს მიწამდე. სემი გაფართოვდება აღმოსავლეთისა და სამხრეთ-აღმოსავლეთისაკენ, დასახლება ამჟამინდელი არაბული მუსულმანური ქვეყნებით. ქალდეიდან, დღევანდელი ერაყიდან, აბრაამი გამოვა სუფთა სემიტი. ამას ისტორია ადასტურებს, ქანაანის აფრიკა მართლაც სემიდან წარმოშობილ არაბების მონა იყო.

და ბ.9:27: „ღმერთმა გააფართოვოს იაფეთის ქონება და დაკვიდრდეს სემის კარვებში და ქანაანის იყოს მათი მონა!“

იაფეთი გაფართოვდება ჩრდილოეთით, აღმოსავლეთით და დასავლეთით. დიდი ხნის განმავლობაში ჩრდილოეთი დომინირებს სამხრეთზე. ჩრდილოეთის გაქრისტიანებული ქვეყნები განიცდიან ტექნიკურ და მეცნიერულ განვითარებას, რაც მათ საშუალებას მისცემს გამოიყენონ სამხრეთის არაბული ქვეყნები და დაიმონონ აფრიკის ხალხები, ქანაანის შთამომავლები.

და ბ.9:28: „ნოემ წარღვნის შემდეგ იცოცხლეს სამას ორმოცდაათი წელი“.

350 წლის განმავლობაში ნოეს შვიემლო წარღვნის შესახებ მოწმე ეთქვა თავის თანამედროვეებს და გაეფრთხილებინა ისინი წინაღმდეგების შეცდომების შესახებ.

და ბ.9:29: „ნოეს მთელი დღე იყო ცხრაას ორმოცდაათი წელი; შემდეგ ის გარდაიცვალა.“

1656 წელს, ადამის წარღვნის წელს, ნოე 600 წლის იყო, ამიტომ იგი გარდაიცვალა 2006 წელს ადამის ცოდვის შემდეგ, 950 წლის ასაკში. და ბ.10:25-ის მიხედვით, „პელეგის“ დაბადებისას, 1757 წელს, „დედა მიწა გაიყო“, ღმერთმა მეფე ნიმროდისა და მისი ბაბილონის კოშკის აჯანყებული აჯანყების გამოცდილების გამო. დაყოფა, ანუ განცალკევება იყო იმ სხვადასხვა ენების შედეგი, რომელიც ღმერთმა მისცა ხალხებს, რათა ისინი გამოეყოთ და აღარ შექმნიდნენ ერთიან ბლოკს მისი სახისა და მისი

ნების წინაშე. ამიტომ ნოემ განიცადა ეს მოვლენა და ის იმ დროს 757 წლის იყო.

როდესაც ნოე გარდაიცვალა, აბრამი უკვე დაიბადა (1948 წელს, 2052 წლთა დრე იესო ქრისტეს გარდაცვალებამდე, რომელიც მდებარეობს ჩვენი საერთო ცრუ კალენდრის 30 წელს), მაგრამ ის იმყოფებოდა ურში, ქალდეაში, ნოესგან მოშორებით, რომელიც ცხოვრობდა ჩრდილოეთით. არარატის მთა.

დაბადებულმა 1948 წელს, როდესაც მისი მამა ტერაქი 70 წლის იყო, აბრამმა დატოვა ხარანი ღვთის ბრძანების საპასუხოდ, 75 წლის ასაკში 2023 წელს, ანუ 2006 წელს ნოეს გარდაცვალებიდან 17 წლის შემდეგ. ალანსის სულიერი რელია არის ამით უზრუნველყოფილი და შესრულებული.

100 წლის ასაკში 2048 წელს აბრამი ისაკის მამა ხდება. გარდაიცვალა 2123 წელს 175 წლის ასაკში.

60 წლის ასაკში, 2108 წელს, ისაკს შეეძინა ტყუპები ესავი და იაკობი, დაბ.25:26-ის თანახმად.

დაბადება 10

ხალხთა გამოყოფა

ეს თავი გვაცნობს ნოეს სამი ვაჟის შთამომავლებს. ეს გამოცხადება სასარგებლო იქნება, რადგან ღმერთი თავის წინასწარმეტყველებებში ყოველთვის მოიხსენიებს შესაბამისი ტერიტორიების თავდაპირველსახელებს. ამ სახელებიდან ზოგიერთი ადვილად იდენტიფიცირებადია როგორც ამჟამინდელი სახელები, რადგან მათ შეინარჩუნეს ძირითადი ფესვები, მაგალითები: „მადაი“ მედესთის, „ტუბალ“ ტობოლკისთვის, „მეშეხი“ მოსკოვისთვის.

დაბ.10:1: „ესენი არიან ნოეს ვაჟების, სემის, ქამისა და იაფეთის შთამომავლები. წარღვნის შემდეგ მათვაჟები შეეძინათ.»

იაფეთის შვილები

დაბ.10:2: „იაფეთის ვაჟები იყვნენ: გომერი, მაგოგი, მადაი, იავანი, თუბალ, მეშექი და ტირასი.»

„მადაი“ არის მედია; „იავანი“, საბერძნეთი; „ტუბალ“, ტობოლკი, „მეშეხი“, მოსკოვი.

დაბ.10:3: „გომერის ვაჟები: აშკენაზი, რიფატი და თოგარმა.»

დაბ.10:4: „ იავანის ვაჟები: ელსე, თარშიში, კიტომი და დოდანიში. »

„ თარშიში “ ნიშნავს ტარსუსს; " კიტომი ", კვიპროსი.

დაბ.10:5: „ მათ მიერ იყო დასახლებული ხალხების კუნძულები მათი მიწების მიხედვით, მათი ენის მიხედვით, მათი საგვარეულოების მიხედვით, მათი ერების მიხედვით. »

გამოთქმა " ერა კუნძულები " ეხება დღევანდელ ევროპის დასავლეთ ქვეყნებს და მათ დიდ გაფართოებებს, როგორცაა ამერიკა და ავსტრალია.

სიზუსტე „ თითოეული ადამიანის ენის მიხედვით “ თავის ახსნას იპოვის ბაბილონის კოშკის გამოცდილებაში, რომელიც გამოვლენდა გენ.11-ში.

ჰემის ვაჟები

გენ. 10:6: „ ქამის ვაჟები იყვნენ: კუში, მიცრაიმი, ფუთი და ქანაანი. »

კუში ნიშნავს ეთიოპიას; " მიცრაიმი ", ეგვიპტე; „ ჰუტი “, ლიბია; და " ქანაანი ", დღევანდელი ისრაელი ან ძველი პალესტინა.

დაბ.10:7: „ კუშის ვაჟები: საბა, ჰავილ, საბტა, რაემა და საბტეკა. რაემას ვაჟები: სება და დედანი. »

დაბ.10:8: „ კუშმა შვა ნიმროდი; სწორედ მან დაიწყო ძლევა მოსილუბა დედმიწაზე. »

ეს მეფე „ ნიმროდი “ იქნება „ ბაბილონის კოშკის “ მაშენებელი, ღმერთის მიერ ენების გამოიჯვრის მიზეზი, რომელიც ყოფს და აშორებს ადამიანებს ხალხებად და ერებად დაბ.11-ის მიხედვით.

დაბ.10:9: „ ის იყო მამაცი მონადირე იაკვებს წინაშე; ამიტომ ნათქვამია: ნიმროდის მსგავსად მამაცი მონადირე იაკვებს წინაშე. »

დაბ.10:10: „ პირველ დმეფობდა ბაბილზე, ერეკზე, აკადსა და კალნეზე, შინარის ქვეყანაში. »

„ ბაბელ “ ნიშნავს ძველ ბაბილონს; „ აკადი “, ძველი აქადია და ახლანდელი ქალქი ბაღდადი; " Shinear ", ერაყი.

დაბ.10:11: „ იმ ქვეყნიდან გამოვიდა აშური; მან ააგო ნინევი, რეჰობოთ-ჰირი, კალჰი. »

" აშური " აღნიშნავს ასურეთს. " ნინევი " გახდა ის, რაც ახლ მოსულა.

დაბ.10:12: „ და რეზენი ნინევესა და კალს შორის; ეს არის დიდი ქალქი. »

ეს სამი ქალქი მდებარეობდა დღევანდელ ერაყში ჩრდილოეთით და მდინარე „ვეფხვის“ გასწვრივ.

დაბ.10:13: „ მიცრაიმმა შვა ლუდომი, ანამომი, ლუჰაბომი, ნაფტუჰომი “.

დაბ.10:14: „ პატრუსიმები, კასლუჰიმები, საიდანაც მოვიდნენ ფილსტიმელები და კაფთორიმები. »

„ ფილსტინელები “ ნიშნავენ ამჟამინდელ პალესტინელებს, რომლებიც ჯერ კიდევ ებრძვიან ისრაელს, როგორც ძველ აღიარებაში. ისინი ეგვიპტის შვილები არიან, ისრაელს კიდევ ერთი ისტორიული მტერი 1979 წლამდე, სანამ ეგვიპტემ ისრაელთან მოკავშირეობა დაამყარა.

დაბ.10:15: „ ქანაანმა შვა სიდონი მისი პირმშო და ჰეთი; »

დაბ.10:16: „ და იებუსელები, ამორეველები და გირგაშელები “.

„ იებუსი “ ნიშნავს იერუსალიმს; „ ამორელები “ იყვნენ ღვთის მიერ ისრაელსთვის მიცემული ტერიტორიის პირველი მკვიდრნი. მიუხედავად იმისა, რომ ისინი დარჩნენ გიგანტურ ნორმაში, ღმერთმა მოკლ ისინი და შხამიანი რქებით გაანადგურა თავისი ხალხის თვალწინ, რათა ადგილი გაეთავისუფლებინა.

დაბ.10:17: „ ხიველები, არკიელები, სინიელები “
" ცოდვა " ეხება ჩინეთს.

დაბ.10:18: „ არვადელები, ზემარიელები, ხამათიელები. მაშინ გაიფანტა ქანაანელთა საგვარეულოები. »

დაბ.10:19: „ ქანაანელთა საზღვრები იყო სიდონიდან გერარის მხარეს და ზამდე და სოდომის, გომორის, ადმასა და ზებოიმის მხარეს, ლუშამდე. »

ეს უძველესი სახელები განასხვავებებს ისრაელს მიწას დასავლეთის მხრიდან ჩრდილოეთიდან, სადაც სიდონია სამხრეთით, სადაც ჯერ კიდევ მდებარეობს დღევანდელი ღაზა, და აღმოსავლეთით სამხრეთიდან, სოდომისა და გომორის და არსების მიხედვით. "მკვდარი ზღვის" ჩრდილოეთით, სადაც მდებარეობს ზებოიმი.

გენ. 10:20: „ ესენი არიან ქამის ძეები მათი საგვარეულოების მიხედვით, მათი ენების მიხედვით, მათი ქვეყნების მიხედვით, მათი ერების მიხედვით. »

სემის ვაჟები

დაბ.10:21: „ შვილები შეეძინა სემს, ხებერის ყველ ვაჟის მამას და უფროსის იაფეთის ძმას. »

დაბ.10:22: „ სემის ვაჟები იყვნენ: ელმი, ასური, არფაქშადი, ლუდი და არამი. »

„ ელმი “ აღნიშნავს დღევანდელ ირანის ძველ სპარსელ ხალხს, ისევე როგორც ჩრდილოეთ ინდოეთის არიელებს; „ ასური “, დღევანდელი ერაყის ძველ ასურეთი; „ ლუდი “, შესაძლოა ლუდი ისრაელში; „ არამი “, სირიის არამეელები.

და ბ.10:23: „ არამის ვაჟები: უზი, ხულო, გეტერი და მაში. »

და ბ.10:24: „ არფაქშადს შვა შელქი; და შელქმა შვა ხებერი. »

და ბ.10:25: „ ჰებერს შეეძინა ორი ვაჟი: ერთს ერქვა პელუგი, რადგან მის დღეებში მიწა გაიყო, ხოლო მის სახელო იყო იოქთანო. »

ამ ლექსში ვპოულობთ სიზუსტეს: „ რადგან მის დროს დედა მიწა გაიყო “. ჩვენ მას გვმართებს შესაძლებლობა დავთარილოთ, ადამის ცოდვის 1757 წელს, ბაბილონის კოშკის ამაღლებით აჯანყებულ გაერთიანების მცდელობის შედეგად ენების გამოყოფა . ამიტომ არის მეფე ნიმროდის მეფობის დრო.

და ბ.10:26: „ იოკთანმა შვა აღშოდადი, შელუფი, ჰაზარმავეთი, იერაჰ “ .

და ბ.10:27: „ ჰადორამი, უზალო, დიკლ “

და ბ.10:28: „ ოზალო, აბიმაელო, შება “

და ბ.10:29: „ ოფირი, ჰავილ და იობაბი. ყველ ეს იოქთანის ძე იყო. »

და ბ.10:30: „ დასახლდნენ მეშადან, სეფარის მხარეს, აღმოსავლეთის მთა მდე. »

და ბ.10:31: „ ესენი არიან სემის ძეები მათი საგვარეულოების მიხედვით, მათი ენების მიხედვით, მათი ქვეყნების მიხედვით, მათი ერების მიხედვით. »

და ბ.10:32: „ ეს არის ნოეს ძეთა საგვარეულები მათი თაობების მიხედვით, მათი ერების მიხედვით და მათგან გამოვიდნენ ერები, რომლებიც გავრცელდნენ დედა მიწაზე წარღვნის შემდეგ. »

და ბ ა დე ბ ა 11

გამოყოფა ენების მიხედვით

და ბ.11:1: „ მთელ დედა მიწას ჰქონდა ერთი ენა და ერთი და იგივე სიტყვები “ .

ღმერთი აქ იხსენებს იმ ფაქტის ლოგიკურ შედეგს, რომ მთელ კაცობრიობა ერთი წყვილს

შთამომავალა: ადამი და ევა. ამიტომ სალპარაკო
ენა გადაეცა ყველ შთამომავალს.

და ბ.11 :2: „ როდესაც ისინი აღმოსავლეთიდან
წავიდნენ, ნახეს დაბლობი შინარის ქვეყანაში და
დასახლდნენ იქ“.

დღევანდელი ერაყის "შინეარის" ქვეყნის
"აღმოსავლეთით" დღევანდელი ირანი იყო. მაღალ
ტერიტორიებს ტოვებენ, კაცები იკრიბებიან
დაბლობზე, რომელსაც კარგად რწყავს ორი დიდი
მდინარე, „ეფრათი და ტიგროსი“ (ებრაულად: Phrat და
Hiddekel) და ნაყოფიერია. თავის დროზე ლოტმა,
აბრაამის ძმისშვილმაც, ეს ადგილი აირჩია იქ
დასახლდნენ, როცა ბიძას დაშორდა. დიდი დაბლობი
ხელს შეუწყობს დიდი ქალქის, "ბაბილს" აშენებას,
რომელიც ცნობილი და რჩება მსოფლოს ბოლომდე.

და ბ.11:3: „ უთხრეს ერთმანეთს: მოდი! აგური
გავაკეთოთ და ცეცხლზე გამოვაცხოთ და აგური
ემსახურებოდეს მათ როგორც ქვას, ხოლო ბიტუმი მათ
ემსახურებოდეს ცემენტად.

შეკრებილი კაცები კარვებში აღარ ცხოვრობენ,
აღმოაჩენენ გამომწვარი აგურის დამზადებას, რაც
შესაძლებელს ხდის მუდმივი საცხოვრებლს
აშენებას. ეს აღმოჩენა ყველ ქალქის სათავეშია.
ეგვიპტეში მათი მონობის დროს, ამ აგურის
დამზადება, რათა ააშენონ რამზესის ფარაონისთვის,
იქნება ებრაელთა ტანჯვის მიზეზი. განსხვავება
ისაა, რომ მათ აგურებს ცეცხლში კი არ გამოაცხოებენ,
მიწისა და ჩალსგან გააკეთებენ, ეგვიპტის
ანთებულმზეზე გაშრება.

და ბ.11:4: „ კიდევ თქვეს: წავიდეთ! ავაშენოთ
ჩვენთვის ქალქი და კოშკი, რომლის მწვერვალაც
ზეცამდე სწვდება და სახელი გავუკეთოთ, რომ არ
გავიფანტოთ მთელი დედა მიწის ზურგზე.

ნოეს შვილები და მისი შთამომავლები
ცხოვრობდნენ მიმოფანტულნი დედა მიწაზე,
მომთაბარებებად და ყოველთვის თავიანთ
მოგზაურობებზე მორგებულ კარვებში. ღმერთი ამ
გამოცხადებაში მიზნად ისახავს იმ მომენტს,
როდესაც კაცობრიობის ისტორიაში პირველად,
ადამიანები გადაწყვეტენ დასახლდნენ ადგილზე და
მუდმივ საცხოვრებელში, რითაც შეადგენენ პირველ
მჯდომარე ხალხს. და ეს პირველი შეკრება იწვევს
მათ გაერთიანებას, რათა შეეცადონ თავი დააღწიონ
განშორებას, რომელიც იწვევს კამათს, ჩხუბს და
სიკვდილს. მათ ნოესგან შეიტყვეს ანტიდილუვიელთა
ბოროტება და ძალდობა; იქამდე, რომ ღმერთს უნდა

გაენადგურებინა ისინი. და იმისთვის, რომ უკეთ გააკონტროლონ იგივე შეცდომის ხელხელ დაშვების რისკი, ფიქრობენ, რომ ერთ ადგილზე მჭიდროდ შეკრებით მოახერხებენ ამ ძალდობის თავიდან აცილებას. გამონათქვამი ამბობს: რიცხვებში არის ძალა. ბაბილონის დროიდან მოყოლებული, ყველ დიდი მმართველ და დიდი ბატონობა ემყარება თავის ძალს გაერთიანებასა და შეკრებაზე. წინა თავში მოხსენიებულია მეფე ნიმროდი, რომელიც, როგორც ჩანს, იყო თავისი დროის პირველი გამაერთიანებელი კაცობრიობის ლიდერი, სწორედ ბაბილონისა და მისი კომპიის აგებით.

ტექსტში მითითებულია: "*კომპი, რომლის ზედაცას ეხება*". „სამოთხის შეხების“ ეს იდეა მიუთითებს ღმერთთან ზეცაში შეერთების განზრახვაზე, რათა აჩვენოს მას, რომ ადამიანებს შეუძლიათ მის გარეშე და რომ მათ აქვთ იდეები, რათა თავიდან აიცილონ და თავად მოაგვარონ პრობლემები. ეს არც მეტი და არც ნაკლებია გამოწვევა შემოქმედი ღმერთისადმი.

დაბ.11:5: „*უფალო ჩამოვიდა, რათა ენახა ქალქი და კომპი, რომელსაც აშენებდნენ ადამიანთა ძეგები*“.

ეს მხოლოდ გამოსახულებაა, რომელიც გვიჩვენებს, რომ ღმერთმა იცის კაცობრიობის პროექტი, რომელიც კვლავ აცოცხლებს მემბოხე აზრებს.

დაბ.11 :6: „*და უფალმა თქვა: აჰა, ისინი ერთი ხალხია და ყველს ერთი ენა აქვს და ეს არის ის, რაც მათ გააკეთეს; ახლ ვერაფერი შეუშლს ხელს მათ გააკეთონ ყველფერი, რაც დაგეგმეს*“.

ბაბილონის დროს შექმნილი ვითარება შურს თანამედროვე უნივერსალისტებს, რომლებიც ოცნებობენ ამ იდეაზე: ერთი ხალხის ჩამოყალიბება და ერთი ენაზე საუბარი. და ჩვენს უნივერსალისტებს, ნიმროდის მსგავსად, არ აინტერესებთ რას ფიქრობს ღმერთი ამ თემაზე. თუმცა, 1747 წელს ადამის ცოდვის შემდეგ ღმერთმა ისაუბრა და გამოთქვა თავისი აზრი. როგორც მისი სიტყვები მიუთითებს, ადამიანური პროექტის იდეა მას არ სიამოვნებს და აღიზიანებს. თუმცა, მათი ხელხელ განადგურების საკითხი არ დგას. მაგრამ მოდით აღვნიშნოთ, რომ ღმერთი არ კამათობს მემბოხე კაცობრიობის მიდგომის ეფექტურობაზე. მას მხოლოდ ერთი ნაკლ აქვს და ეს მისთვისაა: რაც უფრო მეტად იკრიბებიან, მით უფრო უარყოფენ მას, ადარ ემსახურებიან, ან უარესი, ცრუ ღვთაებებს ემსახურებიან მის წინაშე.

დაბ.11:7: „ მოდი! ჩაკვიდეთ და იქ ავურიოთ მათი ენა, რომ აღარ გაიგონ ერთმანეთის ენა .

ღმერთს აქვს თავისი გამოსავალი: „ დავურიოთ მათი ენა, რომ აღარ გაიგონ ერთმანეთის ენა “. ეს ქმედება ღვთაებრივი სასწაულს მოხდენას ისახავს მიზნად. კაცები მომენტალურად გამოხატავენ თავს სხვადასხვა ენაზე და აღარ ესმით ერთმანეთი, იმუღუბუნნი არიან და შორდნენ ერთმანეთს. სასურველი ერთეული გატეხილია . მამაკაცების განცალკევება , ამ კვლევის თემა, ჯერ კიდევ არსებობს, კარგად შესრულებული .

დაბ.11:8: „ და გაფანტა ისინი უფალმა იქიდან მთელ დედამიწაზე; და მათ შეწყვიტეს ქალქის მშენებლობა .

ისინი, ვინც ერთენაზე საუბრობენ, ჯგუფდებიან და შორდებიან სხვებს. მაშასადამე, „ ენების “ ამ გამოცდილების შემდეგ ხალხი დასახლება სხვადასხვა ადგილს, სადაც იპოვის ქვითა და აგურისგან დამზადებულ ქალქებს. შეიქმნება ერები და მათი ცოდვების დასასჯელად ღმერთი შეძლებს მათ ერთმანეთის წინააღმდეგ დაყენოს. საყოველთაო მშვიდობის დამყარების " ბაბილს " მცდელობა ჩაიშალ .

დაბ.11:9: „ ამიტომ ეწოდა მათ ბაბილონი, რადგან იქ აერია უფალმა მთელი დედამიწის ენა და იქიდან გაფანტა ისინი უფალმა მთელი დედამიწის ზურგზე “.

სახელი "ბაბელი", რაც ნიშნავს "დაბნეულობას" იმსახურებს ცნობას, რადგან ის მოწმობს ადამიანებს, თუ როგორ რეაგირებდა ღმერთი მათ მცდელობაზე საყოველთაო გაერთიანების შესახებ: " ენების აღრევა ". გაკვეთილი მიზნად ისახავდა კაცობრიობის გაფრთხილებას, სამყაროს აღსასრულს მდე, რადგან ღმერთს სურდა გამოეცხადებინა ეს გამოცდილება თავის ჩვენებაში, უკარნახა მოსეს, რომელმაც ამგვარად დაწერა თავისი წმინდა ბიბლიის პირველი წიგნები, რომლებსაც დღესაც ვკითხულობთ. ამრიგად, ღმერთს არ მოუწია ძალადობის გამოყენება იმდროინდელი მემბოხეების წინააღმდეგ. მაგრამ ეს იგივე არ იქნება, სამყაროს დასასრულს, როდესაც ღმერთის მიერ დაგმობილი ამ უნივერსალური შეკრების გამეორებით, მესამე მსოფლიო ომის შემდეგ უკანასკნელი გადარჩენილი მემბოხეები განადგურდებიან იესო ქრისტეს დიდებული დაბრუნებით. შემდეგ მათ მოუწევთ გაუმკლვდნენ „მის რისხვას“, გარდა ამისა, მიიღეს

გადაწყვეტილება, მოეკლთ მისი უკანასკნელი რჩეული, რადგან ისინი დარჩებიან მისი წმინდა შაბათის ერთგულები სამყაროს შექმნის დღიდან. ღვთის მიერ მიცემული გაკვეთილი კაცობრიობას არასოდეს დაუკვირდა და მუდმივად მთელ დედამიწაზე იქმნებოდა დიდი ქალქები, სანამ ღმერთმა არ გაანადგურა ისინი სხვა ხალხების მიერ ან ფართომასშტაბიანი სასიკვდილო ეპიდემიებით.

სემის შთამომავლები

მორწმუნეთა და ამჟამინდელი მონათესაის ტური რელიგიების მამის აბრაამის მიმართ

დაბ.11:10: „*ეს არის სემის შთამომავალი. ასი წლის სემს შვა არფაქადი წარღვნის შემდეგ ორი წლის შემდეგ.*“

სემის ვაჟი, არფაქადა და იზადა 1658 წელს (1656 + 2)

დაბ.11:11: „*იცოცხლს სემმა არფაქადის დაბადების შემდეგ ხუთასი წელი; და შვა ვაჟები და ასულები.*“

სემი გარდაიცვალა 2158 წელს 600 წლის ასაკში (100 + 500)

დაბ.11:12: „*არფაქადმა, ოცდათხუთმეტი წლისა, შვა შელქი.*“

არპაკადადის ვაჟი, შელხი და იზადა 1693 წელს (1658 + 35).

დაბ.11:13: „*არფაქადმა იცოცხლს შელქის დაბადების შემდეგ ოთხას სამი წელი; და შვა ვაჟები და ქალიშვილები.*“

არპაკადადი გარდაიცვალა 2096 წელს 438 წლის ასაკში (35 + 403)

დაბ.11:14: „*შელქმა, ოცდაათი წლის, შვა ხებერი.*“
ჰებერი და იზადა 1723 წელს (1693 + 30)

დაბ.11:15: „*შელქმა იცოცხლს ხებერის დაბადების შემდეგ ოთხას სამი წელი; და შვა ვაჟები და ქალიშვილები.*“

შელხი გარდაიცვალა 2126 წელს (1723 + 403) 433 (30 + 403) ასაკში.

დაბ.11:16: „*ჰებერმა, ოცდათოთხმეტი წლის, შვა კელუგი.*“

კელუგი და იზადა 1757 წელს (1723 + 34). მისი დაბადების დროს, დაბ.10:25-ის თანახმად, „*დედამიწა გაიყო*“ ღვთის მიერ შექმნილი სალპარაკო ენებით, რათა გაეყო და გამოეყო ბაბილონში შეკრებილი კაცები.

და ბ.11:17: „*ფელუგის დაბადების შემდეგ ხებერმა იცოცხლ ოთხას ოცდაათი წელი; და შვა ვაჟები და ქაღმევილები* .

ჰებერი გარდაიცვალა 2187 წელს (1757 + 430) 464 (34 + 430) ასაკში.

და ბ.11:18: „*ფელუგი, ოცდაათი წლის, შვა რეჰუ*“ .

რეჰუ დაიბადა 1787 წელს (1757 + 30)

და ბ.11:19: „*ფელუგმა იცოცხლ რეჰუს დაბადების შემდეგ ორას ცხრა წელიწადი; და შვა ვაჟები და ქაღმევილები* .

ჰელუგი გარდაიცვალა 1996 წელს (1787 + 209) 239 (30 + 209) ასაკში. აღნიშნავს სიცოცხლს სასტიკი შემცირებას, სავარაუდოდ, მის დროს განხორციელებულ ბაბილონის კომკის აჯანყების გამო.

და ბ.11:20: „*რეჰუ, ოცდათორმეტი წლის, შვა სერუგი*“ .

სერუგი დაიბადა 1819 წელს (1787 + 32)

და ბ.11:21: „*რეჰუმ იცოცხლ სერუგის დაბადების შემდეგ ორას შვიდი წელი; და შვა ვაჟები და ქაღმევილები* .

რეჰუ გარდაიცვალა 2096 წელს (1819 + 207) 239 (32 + 207) ასაკში.

და ბ.11:22: „*სერუგი, ოცდაათი წლის, შვა ნაჰორი*“ .

ნაჰორი დაიბადა 1849 წელს (1819 + 30)

და ბ.11:23: „*სერუგმა იცოცხლ ნაჰორის დაბადების შემდეგ ორასი წელი; და შვა ვაჟები და ქაღმევილები* .

სერუგი გარდაიცვალა 2049 წელს (1849 + 200) 230 (30 + 200) ასაკში.

და ბ.11:24: „*ნაჰორი, ოცდაცხრა წლისა, შვა თერა*“ .

ტერახი დაიბადა 1878 წელს (1849 + 29)

და ბ.11:25: „*თერახის დაბადების შემდეგ ნაჰორმა იცოცხლ ას ცხრამეტი წელი; და შვა ვაჟები და ქაღმევილები* .

ნაჰორი გარდაიცვალა 1968 წელს (1849 + 119) 148 (29 + 119) ასაკში.

და ბ.11:26: „*თარაჰმა, სამოცდაათი წლისა, შვა აბრამი, ნახორი და ხარანი*“ .

აბრამი დაიბადა 1948 წელს (1878 + 70)

აბრამს პირველი კანონიერი ვაჟი, ისააკი, 100 წლის ასაკში ეყოლება, 2048 წელს, დაბადება 21:5-ის თანახმად: „*აბრამი ასი წლის იყო, როცა მისი ვაჟი ისააკი დაიბადა*“ .

აბრამი მოკვდება 2123 წელს, 175 წლის ასაკში, და ბ.25:7-ის თანახმად: *ეს არის აბრამის ცხოვრების წლები: იცოცხლეს ასსამოცდათხუთმეტი წელი* ».

და ბ.11:27: *„ესენი არიან თერახის შთამომავლები. თარაჰს შვა აბრამი, ნახორი და ხარანი. ხარანმა შვა ლოტი* .

გაითვალისწინეთ, რომ აბრამი თერახის სამი ვაჟიდან უფროსია. ამიტომ სწორედ ის დაიბადა, როდესაც მისი მამა თერა 70 წლის იყო, როგორც ეს მითითებულია ზემოთ 26-ე მუხლში.

და ბ.11:28: *„მოკვდა ხარანი მამამისის თერახის წინაშე, მისი დაბადების ქვეყანაში, ქალდეველთა ურში* “.

ეს სიკვდილი ხსნის, თუ რატომ იქნება ლოტი მოგვიანებით აბრამთან ერთად მის მოგზაურობაში. აბრამმა ის თავის მფარველობაში აიყვანა.

სწორედ ურში, ქალდეაში დაიბადა აბრამი და სწორედ ბაბილონში, ქალდეაში, ტყვეობაში მიიყვანენ აჯანყებულ ისრაელს წინასწარმეტყველი იერემიასა და დანიელწინასწარმეტყველს დროს.

და ბ.11:29: *„აბრამმა და ნაჰორმა ცოლები შეიყვანეს: აბრამის ცოლს სახელი იყო სარაი, ნაჰორის ცოლს სახელი იყო მილვა, ხარანის ასული, მილვას მამა და ჯიხკას მამა* “.

ამ დროის ალიანსები ძალზე ნათესაურია: ნაჰორმა ცოლად შეირთო მილვა, მისი ძმის, ხარანის ასულზე. ეს იყო ნორმა და მოვალეობისადმი მორჩილება, რომელიც მიზნად ისახავდა შთამომავლების რასის სიწმინდის შენარჩუნებას. თავის მხრივ, ისააკი გაგზავნის თავის მსახურს, რათა ცოლი მოუძებნოს თავის ვაჟს, ისაკს ლბან არამეელს ახლოოჯახში.

და ბ.11:30: *„სარაი უნაყოფო იყო: შვილები არ ჰყავდა* “.

ეს უნაყოფობა საშუალებას მისცემს შემოქმედ დმერთს გამოავლნოს თავისი შემოქმედებითი ძალა; ამით მას შეუძლია შვილს გაჩენა, როცა ის თითქმის ასი წლის იქნება, როგორც მისი ქმარი აბრამი. ეს უნაყოფობა აუცილებელი იყო წინასწარმეტყველურ დონეზე, რადგან ისააკი წარმოადგენილია როგორც ახალი ადამის ტიპი, რომელსაც იესო ქრისტე განასახიერებს თავის დროზე; ორივე მათგანი თავის დროზე იყო „ღვთაებრივი აღთქმის ძე“. ამიტომ, ყოველთვის მისი, როგორც „ღვთის ძის“ წინასწარმეტყველური როლს გამო, ის თავად არ აირჩევს ცოლს, რადგან იესო ხორცილთ დმერთი ირჩევს

თავის მოციქულებს და თავის მოწაფეებს, კერძოდ, მამასულს, რომელიც მასშია. და ვინაცოცხლებს მას.

და ბ.11:31: „აიყვანა თერახმა თავისი ვაჟი აბრამი და ლოტი, ხარანის ძე, მისი ვაჟის ძე, და სარაი, თავისი რძალო, თავისი ძის აბრამის ცოლი. ისინი ერთად წავიდნენ ქალდეველთა ურიდან ქანაანის ქვეყანაში. მივიდნენ ხარანში და იქ დასახლდნენ.“

მთელ ოჯახი, მათ შორის აბრამი, დასახლდა ქვეყნის ჩრდილოეთით, ჩარანში. ეს პირველი მოძრაობა მათ მიჰყავს კაცობრიობის დაბადების ადგილსკენ. ისინი თავს იშორებენ დიდი ქალქებისგან, უკვე ძალან დასახლებულ და უკვე ძალან მემამბოხე, ნაყოფიერი და აყვავებულ დაბლობისგან.

და ბ.11:32: „თერახის დღეები იყო ორას ხუთი წელი; და მოკვდა თერახარანში.“

1878 წელს დაბადებულ ტერახი გარდაიცვალა 205 წელს ასაკში 2083 წელს.

ამ თავის შესწავლას დასასრულს აღვნიშნავთ, რომ პროექტი სიცოცხლს ხანგრძლივობის 120 წლამდე შემცირების კარგ გზაზეა წარმატებისკენ. სემის „600 წელს“ და ნაპორის „148 წელს“ ან აბრაამის „175 წელს“ შორის სიცოცხლს შემცირება აშკარაა. დაახლოებით 4 საუკუნის შემდეგ მოსე ზუსტად 120 წელი იცოცხლებს. ღმერთის მიერ მოყვანილი რიცხვი მიიღება როგორც დასრულებული მოდელი.

აბრაამის მიერ განცდილ გამოცდილებაში ღმერთი გვიჩვენებს, რისი გაკეთებაც თავად არის მზად, რომ გამოისყიდოს თავისი რჩეულადამიანების სიცოცხლე, რომლებსაც ის ირჩევს თავისი ადამიანური ქმნილებებიდან იმის მიხედვით, შეინარჩუნებენ თუ არა ისინი მის ხატებას. ამ ისტორიულ სცენაზე აბრაამი არის ღმერთი მამაში, ისააკი, ღმერთი ძეში და აღსრულებდა იესო ქრისტეში და მისი ნებაყოფლობით მსხვერპლს საფუძველზე დაიბადება ახალი შეთანხმება.

და ბ ა დ ე ბ ა 12

მიწიერი ოჯახიდან განშორება

დაბ.12:1: „*უთხრა უფალმა აბრამს: წადი შენი ქვეყნიდან, შენი მამულიდან და მამის სახლიდან იმ ქვეყანაში, რომელსაც მე გაჩვენებ*“.

ღვთის ბრძანებით, აბრამი აპირებს დატოვოს თავისი მიწიერი ოჯახი, მამის სახლი, და ამ თანმიმდევრობით უნდა დავინახოთ ის სულიერი მნიშვნელობა, რომელიც ღმერთმა მისცა დაბ.2:24-ში, მის სიტყვებს, რომლებიც ამბობდნენ: „*მაშასადამე, ადამიანი უნდა მიატოვებს მამას და დედას და მიეერთება თავის ცოლს და გახდებიან ერთი ხორცი*.“ აბრამმა უნდა „*დატოვოს მამა და დედა*“, რათა შევიდეს ქრისტეს წინასწარმეტყველურ სულიერ როლში, ვისთვისაც მხოლოდ „*პატარძალი*“, მისი რჩეულთა კრება ითვლება. ხორციელი კავშირები არის დაბრკოლებები სულიერი წინსვლისთვის, რომელსაც არჩეულბმა უნდა მოერიდონ, რათა სიმბოლურ გამოსახულებაში წარმატების მიღწევა შეძლონ *იესო ქრისტესთან*, შემოქმედღმერთიაჰვესთან.

დაბ.12:2: „*გაქცევ დედერად და გაკურთხებ; მე გავადიდებ შენს სახელს და შენ იქნები კურთხევის წყარო*.”

აბრამი გახდება ბიბლიის პირველი პატრიარქი, რომელსაც მონოთეისტები „*მორწმუნეთა მამად*“ აღიარებენ. ის ასევე არის ბიბლიაში, ღმერთის პირველი მსახური, რომლის ცხოვრების დეტალები მოჰყვება და ვრცლად იქნება გამჟღავნებული.

დაბ.12:3: „*დავაკურთხებ შენს მკურთხეველს და შენს წყევლს და ვწყევლო; და დედამიწის ყველ ოჯახი კურთხეული იქნება შენში*.”

აბრამის მოგზაურობები და შეხვედრები ამის დასტურია და უკვე ეგვიპტეში, როცა ფარაონს სურდა სარაისთან დაძინება, თვლიდა, რომ ის მისი და იყო, როგორც აბრამმა თქვა მისი სიცოცხლის დასაცავად. ხილვაში ღმერთმა აცნობა მას, რომ სარა წინასწარმეტყველს ცოლი იყო და ის კინაღამ გარდაიცვალა.

ამ ლექსის მეორე ნაწილი, „*თქვენში კურთხეული იქნება დედამიწის ყველ ოჯახი*“, სრულდება იესო ქრისტეში, დავითის ძე იუდას ტომიდან, ისრაელის ძე, ისააკის ძე, აბრამის ძე. სწორედ აბრამზე დაამყარებს ღმერთი თავის ორ თანმიმდევრულ აღიარებას, რომლებიც წარმოადგენენ მისი ხსნის სტანდარტებს. რადგან ეს სტანდარტები უნდა განვითარებულიყო სიმბოლური ტიპიდან რეალურ ტიპზე გადასასვლელად; იმის მიხედვით, ცოდვილი ადამიანი ცხოვრობს ქრისტემდე თუმის შემდეგ.

დაბ.12:4: „წავიდა აბრამი, როგორც უთხრა მას იეჰოვამ და ლოტიც წავიდა მასთან. აბრამი სამოცდათხუთმეტი წლის იყო, როცა გამოვიდა ხარანიდან.“

75 წლის ასაკში აბრამს უკვე აქვს ცხოვრების დიდი გამოცდილება. ჩვენ უნდა შევიძინოთ ეს გამოცდილება, რათა მოვუსმინოთ და ვეძიოთ ღმერთი; რაც კეთდება მისგან განცალკევებულ კაცობრიობის წყევლს აღმოჩენის შემდეგ. თუ ღმერთმა დაუძახა მას, ეს იმიტომ, რომ აბრამი ეძებდა მას, ამიტომ, როცა ღმერთი მას ეცხადება, ის ჩქარობს დაემორჩილოს მას. და ეს სამაშველო მორჩილება დადსტურდება და შეახსენებს მის შვილს ისაკს დაბ.26:5-ში მოხსენიებულ ამ მუხლში: „**რადგან აბრამი დაემორჩილ ჰემს ხმას და იცავდა ჰემს ბრძანებებს, ჰემს მცნებებს, ჰემს წესებს და ჰემს კანონებს**“. აბრამი ამ ნივთების შენარჩუნებას მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეძლებდა, თუ ღმერთი მას წარუდგენდა. ღვთის ეს ჩვენება გვიჩვენებს, რომ ბევრი რამ, რაც ბიბლიაში არ არის ნახსენები, შესრულებულია. ბიბლია წარმოგვიდგენს მხოლოდ ადამიანთა სიცოცხლს ხანგრძლივ არსებობის შეჯამებას. კაცის 175 წლიანი ცხოვრება კი მხოლოდ ღმერთს შეუძლია თქვას რა წუთ-წუთში, წამით წამით იცხოვრა, მაგრამ ჩვენთვის არსებითის შეჯამება საკმარისია.

ამრიგად, ღვთის კურთხევა, რომელიც აბრამს მიეცა, ეყრდნობა მის მორჩილებას და ბიბლიისა და მისი წინასწარმეტყველებების მთელ ჩვენი შესწავლ უშედეგო იქნებოდა, თუ არ გვესმოდა ამ მორჩილების მნიშვნელობა, რადგან იესო ქრისტემ მოგვცა მისი მაგალითი იოანეს 8-ში: 29: „**ვინც გამომგზავნა ჰემთანაა; მან არ დამტოვა მარტო, რადგან მე ყოველთვის ვაკეთებ იმას, რაც მას სიამოვნებს**.“ ასეა ნებისმიერთან; ნებისმიერი კარგი ურთიერთობა მიიღწევა იმით, რაც „**სასიამოვნოა**“ მას, ვისი სიამოვნებაც გსურთ. მაშასადამე, რწმენა, ჭეშმარიტი რელოგია, არ არის რთული რამ, არამედ უბრალო ტიპის ურთიერთობა, რომელიც სასიამოვნოა ღმერთისთვის და საკუთარი თავისთვის.

ჩვენს ბოლო დროში, ნიშანი, რომელიც ჩნდება არის ბავშვების და უმორჩილებლობა მშობლებისა და ეროვნულ ხელს უფლების მიმართ. ღმერთი აწყობს ამ ყველფერს, რათა მოხარდებმა, რომლებიც მის მიმართ არიან მემამბოხე, უმადურები ან გულგრილები,

აღმოაჩინონ ის, რასაც თავად განიცდის მათი ბოროტების გამო. ამრიგად, ღვთის მიერ შექმნილი მოქმედებები უფრო ხმაამაღლ ყვირის, ვიდრე ყვირილი და გამოსვლები, რათა გამოხატოს მისი მართალი აღშფოთება და სამართლიანი საყვედური.

და ბ.12:5: „*აბრამმა წაიყვანა სარაი, თავისი ცოლი და ლოტი, თავისი ძმის ვაჟი, მთელ საქონლთ, რაც ჰქონდათ და მსახურებით, რომლებიც ხარანში შეიძინეს. ისინი წავიდნენ ქანაანის ქვეყანაში წასასვლელ და მივიდნენ ქანაანის ქვეყანაში.*“

ჩარანი მდებარეობს ქანაანის ჩრდილო-აღმოსავლეთით. ამიტომ აბრამი მიდის ხარანიდან დასავლეთით, შემდეგ სამხრეთით და შედის ქანაანში.

და ბ.12:6: „*აბრამმა გაიარა ხმელეთი იმ ადგილს, რომელსაც ჰქვია შექემი, მორეის მუხებამდე. ქანაანელები მაშინ იმ მიწაზე იყვნენ.*“

უნდა გვახსოვდეს? „*ქანაანელები*“ გიგანტები არიან, მაგრამ რა შეიძლება ითქვას თავადაბრამზე? რადგან წარღვნა ჯერ კიდევ ძალიან ახლოს იყო და აბრამი შესაძლოა გიგანტის ზომის ყოფილიყო. ქანაანში შესვლას ის არ ატყობინებს ამ გიგანტების არსებობას, რაც ლოგიკურია, თუ თვითონ მაინც ამ ნორმაშია. სამხრეთით ჩამოსვლას აბრამი კვეთს დღევანდელ გალლუას და ჩადის დღევანდელ სამარიაში, შექემში. სამარიის ეს მიწა იქნება იესო ქრისტეს მიერ კეთილგანწყობილი ევანგელის ადგილი. იქ იპოვის რწმენას „სამარიელი ქალსა“ და მისი ოჯახის მიმართ, რომელსაც პირველად, მათადა გასაკვირად, იუდეველს შესვლას უფლება მისცეს.

და ბ.12:7: „*გამოეცხა და უფალო აბრამს და უთხრა: შენს შთამომავლებს მივცემ ამ ქვეყანას. და ააგო აბრამმა იქ სამსხვერპლო უფლოსადმი, რომელიც მას გამოეცხა და.*“

ღმერთმა პირველად აირჩია დღევანდელი სამარია, რათა ეჩვენებინა თავი აბრამისთვის, რომელიც განწმენდს ამ შეხვედრას იქ საკურთხევლს აგებით, ქრისტეს წამების ჯვრის წინასწარმეტყველური სიმბოლო. ეს არჩევანი მიუთითებს კავშირზე იესო ქრისტესა და მისი მოციქულების მიერ ქვეყნის მომავალ ევანგელისათვის. სწორედ ამ ადგილდან უცხადებს მას ღმერთი, რომ ამ ქვეყანას მის შთამომავლობას გადასცემს. მაგრამ რომელი, ებრაელი თუ ქრისტიანი? იუდეველთა სასარგებლოდ ისტორიული ფაქტების მიუხედავად, ეს დაპირება,

როგორც ჩანს, ეხება ქრისტეს რჩეულებს ახალ დედამიწაზე შესასრულებლად; რადგან ქრისტეს რჩეულებიც, რწმენით გამართლების პრინციპის მიხედვით, არიან აბრამს აღთქმული შთამომავლობა.

დაბ.12:8: „*გადვიდა იქიდან ბეთელს აღმოსავლეთით მთაზე და გაშალ თავისი კარვები, დასავლეთით ბეთელ და აღმოსავლეთით აი. იქ სამსხვერპლოც ააგო იაკვებს და მოუწოდა იაკვებს სახელს*“.

სამხრეთით ჩამოსვლას აბრამი ბეთელსა და აის შორის მთებში დაბანაკდა. ღმერთი აზუსტებს ორი ქალქის ორიენტაციას. ბეთელ ნიშნავს „ღვთის სახლს“ და აბრამი ათავსებს მას დასავლეთით, იმ ორიენტაციაში, რომელიც მიენიჭება იერუსალიმის კარავს და ტაძარს, რათა ღვთის სიწმინდისკენ, მისი სახლსკენ შესვლას, მოწმეებმა ზურგი აქციონ. ამომავალი მზე, რომელიც ამოდის აღმოსავლეთით, აღმოსავლეთით არის ქალქი Ai, რომლის ფუძე ნიშნავს: ქვის გროვას, ნანგრევებს ან ბორცვს და ძეგლს. ღმერთი გვიცხადებს თავის განაჩენს: ღვთის სახლში რჩეულთა შესასვლელს საპირისპიროდ, აღმოსავლეთით მხოლოდ ნანგრევები და ქვების გროვაა. ამ გამოსახულებაში აბრამს ორი გზა ჰქონდა გახსნილი თავის უფლებისაკენ: დასავლეთით ბეთელ და სიცოცხლე ან აღმოსავლეთით აი და სიკვდილი. საბედნიეროდ, მან უკვე აირჩია ცხოვრება YaHWeH-თან.

დაბ.12:9: „*აბრამმა განაგრძო მოგზაურობა და მიიწია სამხრეთისაკენ*“.

გაითვალისწინეთ, რომ ქანაანის ამ პირველ გადაკვეთაზე აბრამი არ მიდის „იებუსში“, დავითის მომავალი ქალქის სახელწოდებით: იერუსალიმი, რომელიც ამგვარად მის მიერ სრულად უგულუბეყოფილია.

დაბ.12:10: „*შიმშილობა იყო ქვეყანაში; და აბრამი ჩავიდა ეგვიპტეში, რათა იქ დასახლებულიყო, რადგან დიდი შიმშილი იყო ქვეყანაში*.”

როგორც იქნებოდა, იმ დროს, როდესაც იოსებ იაკობის ძე, ისრაელ, ეგვიპტის პირველ ვეზირი გახდა, სწორედ შიმშილმა მიიყვანა აბრამი ეგვიპტეში. გამოცდილება, რომელიც მან იქ მიიღო, მოთხრობილია ამ თავის დანარჩენ მუხლებში.

აბრამი მშვიდობიანი და შიშის მომგვრელი ადამიანია. იმის შიშით, რომ არ მოეკლათ მისი ცოლი სარაი, რომელიც ძალაღწეულა ღმერთი იყო, მან გადაწყვიტა, რომ იგი თავის დას, ნახევრად

სიმართლედ წარმოეჩინა. ამ სტრატეგიით ფარაონმა მოიწონა იგი და დაფარა საქონლთ, რომელიც მისცემს მას სიმდიდრესა და ძალ უფლებას. შედეგად, ღმერთი ჭირს ფარაონს და გაიგებს, რომ სარაიმისი ცოლია. შემდეგ ის დევნის აბრამს, რომელიც ეგვიპტეს ტოვებს მდიდარ და ძლევამოსილს. ეს გამოცდილება წინასწარმეტყველებს ებრაელების დარჩენას, რომლებიც ეგვიპტის მონებად ყოფნის შემდეგ დატოვებენ მას ოქროსა და სიმდიდრის წაღებას. და ეს ძალ მას ძალე ძალაღამ გამოადგება.

და ბ ა დ ე ბ ა 13

ა ბ რ ა მ ი ს გ ა ნ შ ო რ ე ბ ა ლ ო ტ ა ნ

ეგვიპტიდან დაბრუნებულ აბრამი, მისი ოჯახი და ლოტი, მისი ძმისშვილი, დაბრუნდნენ ბეთელში იმ ადგილს, სადაც მან სამსხვერპლო დაადგმევინა ღვთის მოსახმებლად. სანამ ისინი ყველნი არიან ამ ადგილს ბეთელსა და აიბეს შორის, „ღვთის სახლსა“ და „დანგრევს“ შორის. მათმსახურებს შორის ჩხუბის შემდეგ, აბრამი შორდება ლოტს, რომელსაც ის ამლევს არჩევანს, თუ რა მიმართულია სურს მიიღოს. ლოტმა გამოიყენა შესაძლებლობა, აირჩია დაბლობი და მისი ნაყოფიერება, რომელიც კეთილდღეობას ჰპირდება. მე-10 მუხლში ნათქვამია: „*თვალუბი ასწია ლოტმა და დინახა იორდანეს მთელი დაბლობი, რომელიც მთლიანად წყლთ იყო გაჟღენთილი. სანამ უფალი გაანადგურებდა სოდომსა და გომორას, ეს იყო ცოცხალი უფლის ბაღი, ეგვიპტის მიწის მსგავსი*. ამით ის ირჩევს „დანგრევას“ და აღმოაჩენს მას, როცა ღმერთი ცეცხლთა და გოგირდით დაარტყამს ამ ხეობის ქალქებს დღეს ნაწილობრივ „მკვდარი ზღვით“ დაფარული; სასჯელი, რომ ლდანაც იგი თავის ორ ქალშვილთან ერთად გაექცევა, ღვთის წყალობის წყალობით, რომელიც ორანგელოზს გაუგზავნის, რათა გააფრთხილონ და დატოვოს სოდომი, სადაც ის იცხოვრებს. მე-13 მუხლში ვკითხულობთ: „*სოდომიელი ხალხი იყო ბოროტი და დიდი ცოდვილი იაჰვეს წინააღმდეგ*“.

მაშასადამე, აბრამი რჩება ბეთელთან, „ღვთის სახლთან“ მთაზე.

და ბ.13:14-დან 18: „*უთხრა უფალმა აბრამს ლოტისგან განშორების შემდეგ: აწიე თვალუბი და საიდანაც ხარ, გაიხედე ჩრდილოეთისა და*

სამხრეთისკენ, აღმოსავლეთისა და დასავლეთისკენ; რადგან მთელმიწას, რომელსაც ხედავ, მოგცემ შენ და შენს შთამომავლებს სამუდამოდ მე ვაქცევ შენს თესლს, როგორც დედა მიწის მტვერს, რათა თუ ვინმეს შეუძლია დედა მიწის მტვერის დათვლა, დაითვლება შენი თესლიც. ადექი, იმოგზაურე ხმელეთის სიგრძე-სიგანეში; რადგან მე მოგცემთმას. გაშალ აბრამმა კარვები და მოვიდა საცხოვრებლად მამრეს მუხებს შორის, რომლებიც ხებრონის მახლობლად არიან. და მან ააგო იქ სამსხვერპლო უფლისადმი“.

არჩევანის ლოტს რომ დაუტოვებია, აბრამი იღებს იმ ნაწილს, რომელიც ღმერთს უნდა მისცეს და იქ კვლავ განაახლებს თავის კურთხევებს და დაპირებებს. მისი „თესლს“ შედარება „დედა მიწის მტვერთან“, ადამიანის სულს, სხეულსა და სულის წარმოშობისა და დასასრულის, დაბ.2:7-ის მიხედვით, დადასტურდება „ზეცის ვარსკვლავების“ შედარება გენ. .15: 5.

და ბ ა დ ე ბ ა 14

გ ა მ ო ყ ო ფ ა ძ ა ლ უ ფ ლ ე ბ ი თ

ოთხი მეფე მოდის აღმოსავლეთიდან, რათა ებრძოლოს იმ ხეობის ხუთ მეფეს, სადაც მდებარეობს სოდომი, რომელშიც ლოტი ცხოვრობს. ხუთ მეფეს სცემენ და ტყვედ აქცევენ, ისევე როგორც ლოტს. გაფრთხილებული, აბრამი მიემართება მის დასახმარებლად და თავის უფლებს ყველ ტყვე მძევლებს. მოდით აღვნიშნოთ შემდეგი ლექსის ინტერესი.

დაბ.14:16: „და აბრუნა მთელი სიმდიდრე; მან ასევე დააბრუნა ლოტი, მისი ძმა, თავისი საქონლთა ასევე ქალები და ხალხი“.

სინამდვილეში, მხოლოდ ლოტისთვის ჩაერიო აბრამი. მაგრამ ფაქტების გადმოცემით, ღმერთი ნიღბავს ამ რეალობას, რათა გამოიწვიოს მისი საყვედური ლოტის მიმართ, რომელმაც ცუდი არჩევანი გააკეთა ბოროტების ქალქში ცხოვრებაზე.

დაბ.14:17: „მას შემდეგ, რაც აბრამი გამარჯვებით დაბრუნდა ქედორლ ომერიდან და მასთან მყოფი მეფეებიდან, სოდომის მეფე გამოვიდა მის შესახვედრად შავეს ველზე, რომელიც არის მეფის ველო“.

გამარჯვებულს მაღლობა უნდა გადაუხადოს. სიტყვა „შავე“ ნიშნავს: სადა; სწორედ, რამ შეაცდინა ლოტი და გავლენა მოახდინა მის არჩევანზე.

და ბ.14:18: „*მელქისედეკმა, სალუმის მეფემ, მოიტანა პური და ღვინო: ის იყო უზენაესი ღმერთის მღვდელი*“.

სალუმის ეს მეფე იყო „*უზენაესი ღმერთის მღვდელი*“. მისი სახელი ნიშნავს: "ჩემი მეფე არის სამართლიანობა". მისი ყოფნა და მისი ჩარევა ადასტურებს ჭეშმარიტი ღმერთის თაყვანისცემის უწყვეტობას დედამიწაზე წარღვნის დასრულებიდან მოყოლებული, რაც ჯერ კიდევ რჩება აბრამის დროის ადამიანთა აზრებში. მაგრამ ჭეშმარიტი ღმერთის ამ თაყვანისმცემლებმა არაფერი იციან გადარჩენის პროექტის შესახებ, რომელსაც ღმერთი გამოავლენს აბრამის და მისი შთამომავლების მიერ მცხოვრები წინასწარმეტყველური გამოცდილების მეშვეობით.

და ბ.14:19: „*და აკურთხა აბრამი და თქვა: კურთხეული იყოს აბრამი უზენაესი ღმერთისაგან, ცისა და მიწის უფალი!*»

ღვთის ამ ოფიციალური წარმომადგენლის კურთხევა კიდევ უფრო ადასტურებს კურთხევას, რომელიც ღმერთმა პირდაპირ პირადად მისცა აბრამს.

და ბ.14:20: „*კურთხეული იყოს უზენაესი ღმერთი, რომელმაც ხელში ჩაგაგდო შენი მტრები! და აბრამმა მისცა მას ყველფრის მეთაუდი*“.

მელქისედეკი აკურთხებს აბრამს, მაგრამ ფრთხილობს, რომ გამარჯვება მას არ მიაწეროს; მას მიაწერს „*უზენაეს ღმერთს, რომელიც ჩააბარა მტრები ხელში*“. და, ჩვენ გვაქვს აბრამის ღვთის კანონებისადმი მორჩილების კონკრეტული მაგალითი, რადგან მან „*ყველფრის მეთაუდი მისცა*“ მელქისედეკს, რომლის სახელიც ნიშნავს: „*ჩემი მეფე სამართლიანობაა*“. მაშასადამე, მეთაუდის ეს კანონი უკვე არსებობდა დედამიწაზე წარღვნის დასრულებიდან და აღბათ „*წარღვნამდე*“.

და ბ.14:21: „*სოდომის მეფემ უთხრა აბრამს: მომეცი ხალხი და აიღე შენთვის სიმდიდრე*“.

სოდომის მეფე ვაღშია აბრამის წინაშე, რომელმაც იხსნა თავისი ხალხი. ამიტომ მას სურს სამეფოს გადახდა თავისი სამსახურისთვის.

და ბ.14:22: „*უპასუხა აბრამმა სოდომის მეფეს: ავიწიე ხელი უფლოსკენ, უზენაესი ღმერთისკენ, ცისა და მიწის მბრძანებლისაკენ*“.

აბრამი იყენებს ვითარებას, რათა შეახსენოს გარყვნილ მეფეს „*იაჰვე უზენაესი ღმერთის*“,

უნიკალური „ზეცისა და მიწის ბატონის“ არსებობა; რაც მას მთელ სიმდიდრის ერთპიროვნულ მფლობელს აქცევს, რომელსაც მეფე თავისი ბოროტებით მოიპოვებს.

დაბ.14:23: „არ ავიღებ არაფერს, რაც შენია, არც ძაფს, არც ფეხსაცმელს ძაფს, რომ არ თქვა: მე გავამდიდრე აბრამი. ჩემთვის არაფერი!“

ამ დამოკიდებულებით აბრამი სოდომის მეფეს უმოწმებს, რომ ამ ომში მხოლოდ თავისი ძმისშვილის ლოტის გადასარჩენად მოვიდა. აბრამი ღმერთით გამოხსნამდე ამ მეფეს, რომელიც ცხოვრობს ბოროტებაში, გარყვნილებასა და ძალდობაში. და ის ამას ცხადყოფს მას უღირსად მოპოვებულ სიმდიდრეზე უარის თქმით.

დაბ.14:24: „მხოლოდ ის, რაც ჭაბუკებმა ჭამეს და ჩემთან ერთად მოსიარულე კაცთა ნაწილი, ანერი, ეშკოლი და მამრე, აიღებენ თავის წილს“.

მაგრამ აბრამის ეს არჩევანი ეხება მხოლოდ მას, ღვთის მსახურს, და მის მსახურებს შეუძლიათ მიიღონ თავიანთი წილი შეთავაზებული სიმდიდრისგან.

და ბ ა დ ე ბ ა 15

გ ა მ ო ყ ო ფ ა შე თ ა ნ ხ მ ე ბ ი თ

დაბ.15:1: ამ მოვლენების შემდეგ ხილვაში უფლის სიტყვა მივიდა აბრამს და უთხრა: აბრამ, ნუგეშინია; მე ვარ შენი ფარი და შენი ჯილდო ძალთან დიდი იქნება“.

აბრამი მშვიდობიანი ადამიანია, რომელიც ცხოვრობს სასტიკ სამყაროში, ასევე ხილვაში ღმერთი, მისი მეგობარი იაჰვე, მოდის მის დასამშვიდებლად: „მე ვარ შენი ფარი და შენი ჯილდო ძალთან დიდი იქნება“.

დაბ.15:2: „აბრამმა უპასუხა: უფალო იაჰვე, რას მომცემ? ბავშვების გარეშე მივდივარ; და ჩემი სახლის მემკვიდრეა ელოეზერი და მასკელი“.

დიდი ხნის განმავლობაში აბრამი იტანჯებოდა იმის გამო, რომ არ შეეძლო მამა გამხდარიყო სარაის, მისი კანონიერი ცოლის უშვილობის გამო. და მან იცის, რომ როცა მოკვდება, მისი ქონება დამკვიდრებს ახლო ნათესავს: "ელოეზერ და მასკელი". მოკლედ აღვნიშნოთ, რამდენი წლისაა სირიის ეს ქალქი "და მასკელი".

დაბ.15:3: „ და თქვა აბრამმა: აჰა, შენ არ მომეცი შთამომავალ და ჩემს სახლში დაბადებულ ჩემი მემკვიდრე იქნება “.

აბრამს არ ესმის მისი შთამომავლებისთვის მიცემულ დაპირებები, რადგან მას არ ჰყავს და უშვილოა .

დაბ.15:4: „ მაშინ გამოეცხა და მას უფლოს სიტყვა: ის არ იქნება შენი მემკვიდრე, არამედ ის, ვინც შენი სხეულიდან მოდის, შენი მემკვიდრე იქნება “.

ღმერთი ეუბნება მას, რომ ის ნამდვილად გახდება ბავშვის მამა .

დაბ.15:5: „ როცა გამოიყვანა იგი, უთხრა: შეხედე ზეცისკენ და დათვალე ვარსკვლავები, თუ შეგიძლია დათვლ. და უთხრა მას: ეს იქნება შენი შთამომავალი .

აბრამისთვის მიცემული ამ ხილვის დროს ღმერთი გვიჩვენებს სიმბოლურ გასაღებს იმ მნიშვნელობის შესახებ, რომელიც სულიერად ანიჭებს სიტყვას " ვარსკვლავს ". თავდაპირველ დციტირებულა დაბ.1:15-ში, „ ვარსკვლავს “ აქვს „ დედამიწის განათების “ როლი და ეს უკვე არის აბრამის როლი, რომელიც ღმერთმა მოუწოდა და გამოყო ამ მიზნით, მაგრამ ასევე იქნება ყველ მორწმუნის როლი. მოითხოვს თავის რწმენას და ღვთის მსახურებას. გაითვალსწინეთ, რომ დაბ.12:3-ის მიხედვით, არჩეულს მარადისობაში შესვლსთანავე მიენიჭებათ „ ვარსკვლავების “ სტატუსი : „ ვინც გონიერია ცის ბრწყინვალებავით გაბრწყინდება, ხოლო ვინც სიმართლეს ასწავლის სიმრავლეს. ანათებს ვარსკვლავებივით, სამუდამოდ და მარადიულად . ” "ვარსკვლავის " გამოსახულება მათ უბრალოდღვთის მიერ შერჩევის გამომიაწერეს .

დაბ.15:6: „ აბრამი მიენდო იაკვებს, რომელმაც ეს სიმართლე დაჩათვალა “.

ეს ლექსი წარმოადგენს რწმენის განმარტების ოფიციალურ ელემენტს და რწმენით გამართლების პრინციპს. რადგან რწმენა სხვა არაფერია, თუ არა განათლებული, გამართლებული და ღირსეული ნდობა. ღმერთისადმი ნდობა მხოლოდ ლუგითიმურია მისი ნებისა და ყოველთვის, რაც მისთვის სასიამოვნოა, განათლებული ცოდნით, რის გარეშეც ის უკანონო ხდება. ღმერთისადმი მინდობა ნიშნავს რწმენას, რომ ის აკურთხებს მხოლოდ მათ, ვინც მას ემორჩილება, აბრამისა და იესო ქრისტეს სრულყოფილ მაგალითის მიბამვით.

ღმერთის ეს განაჩენი აბრამზე წინასწარმეტყველებს იმას, რასაც ის მოუტანს ყველს, ვინც მის მსგავსად მოიქცევა, იმავე მორჩილებით ღვთაებრივი ჭეშმარიტებისადმი, რომელიც მათ დროში იყო შემოთავაზებული და მოთხოვნილი.

დაბ.15:7: „*კოჭვემ კვლავ უთხრა მას: მე ვარ უფალო, რომელმაც გამოგიყვანე ქალდეველთა ურიდან, რომ მოგცე ეს მიწა სამფლობელოდ*“.

როგორც პრეამბულ აბრამთან დადებული შეთანხმების წარდგენისას, ღმერთი შეახსენებს აბრამს, რომ მან გამოიყვანა იგი ქალდეველთა ურიდან. ეს ფორმულა დაფუძნებულია გამოსვლში 20:2-ში ციტირებულ ღვთის პირველ „ათი მცნების“ პრეფენტაციასზე: „*მე ვარ იაკვე, შენი ღმერთი, რომელმაც გამოგიყვანა ეგვიპტის ქვეყნიდან, მონობის სახლოდან*“.

დაბ.15:8: „*აბრამმა უპასუხა: უფალო იაკვე, რით გავიგო, რომ დავიმკვიდრებ მას?*»

აბრამი იაკვეს ნიშანს სთხოვს.

დაბ.15:9: „*და უთხრა მას უფალო: აიღე სამი წლის ძროხა, სამი წლის თხა, სამი წლის ვერძი, მტრედი და მტრედი*“.

დაბ.15:10: „*აიღო აბრამმა ყველს ეს ცხოველი, გაჭრა შუაზე და თითოეულ ნაჭერი ერთმანეთის საპირისპიროდ მოათავსა; მაგრამ მან არ გაიზიარა ჩიტები*“.

ღმერთის პასუხი და აბრამის ქმედება მოითხოვს ახსნას. ეს მსხვერპლწირვის ცერემონია ეფუძნება გაზიარების იდეას, რომელიც ეხება ალანსში მონაწილე ორ მხარეს, ეს არის: მოდი ერთად გავუზიაროთ. შუაზე მოჭრილი ცხოველები განასახიერებენ ქრისტეს სხეულს, რომელიც, როგორც ერთიანი, სულიერად გაიზიარებს ღმერთსა და მის რჩეულებს შორის. ცხვარი არის ადამიანისა და ქრისტეს გამოსახულება, მაგრამ ფრინველებს არ აქვთ ადამიანის ხატი, რომელიც იქნება ღმერთის მიერ გაგზავნილი ქრისტე. ამიტომ, როგორც ციური სიმბოლო, ისინი ჩნდებიან აღთქმაში, მაგრამ არ არიან მოწყვეტილი. იესოს ცოდვის გამოსყიდვა მხოლოდ მიწიერი რჩეულებისთვის იქნება მომგებიანი და არა ზეციური ანგელოზებისთვის.

დაბადება 15:11: „*მტაცებელ ფრინველები დაცვივდნენ გვამებზე; და აბრამმა განდევნა ისინი*“.

ღვთის მიერ ნაწინასწარმეტყველები პროექტში მხოლოდ ბოროტებისა და აჯანყებულების ცხედრები გადაეცემა მტაცებელფრინველებს საჭმლდქრისტეს მაცხოვრის დიდებით დაბრუნებისას. საბოლოო ჯამში, ეს ბედი არ ეხება მათ, ვინც ღმერთთან შეთანხმებას დებს ქრისტეში და მისი კანონებით. რადგან ამგვარად გამოვლენილ ცხოველების გვამები ძალან დიდი სიწმინდა ღვთისა და აბრამისთვის. აბრამის ჟესტი გამართლებულია, რადგან ფაქტები არ უნდა ეწინააღმდეგებოდეს წინასწარმეტყველებას, რომელიც ეხება ქრისტეს სიწმინდის მომავალსა და საბოლოობედს.

და ბ.15:12: „ მზის ჩასვლსას ღრმა ძილო დაეცა აბრამს; და, აჰა, შიში და დიდი სიბნელე დაეუფლ მას „

ეს ძილო არ არის ნორმალური. ეს არის „ ღრმა ძილო“, ისეთი, როგორც ღმერთმა ჩამირა ადამი, რათა ჩამოეყალებებინა ქალო, მისი „ დახმარება“ მისი ერთ-ერთი ნეკნიდან. როგორც აბრამთან დადებულ ალანსის ნაწილ, ღმერთი გამოუცხადებს მას წინასწარმეტყველურ მნიშვნელობას, რომელიც მიცემულია ამ „ დახმარებისთვის“, რომელიც იქნება ღმერთის სიყვარულ ქრისტეში. ფაქტობრივად, მხოლოდ გარეგნულ დღმერთი აიძულებს მას მოკვდეს, რათა შევიდეს მის მარადიულყოფაში, რითაც ელოდება მის შესვლს მარადიულცხოვრებაში, ანუ ჭეშმარიტ ცხოვრებაში, პრინციპის მიხედვით, რომ ვერც ერთი ადამიანი ვერ იხილვს ღმერთს და იცოცხლებს.

„ დიდი სიბნელე“ ნიშნავს, რომ ღმერთი მას აბრმავებს მიწიერცხოვრებაზე, რათა მის გონებაში ააშენოს წინასწარმეტყველური ბუნების ვირტუალური გამოსახულებები, მათ შორის თავად ღმერთის გამოჩენა და ყოფნა. სიბნელეში ჩამირულ აბრამი ლუგიტიმურ „ შიშს“ გრძნობს. გარდა ამისა, იგი ხაზს უსვამს შემოქმედი ღმერთის ძლიერ ხასიათს, რომელიც ესაუბრება მას.

და ბ.15:13: „ და უთხრა იეჰოვამ აბრამს: იცოდე, რომ შენი შთამომავლები უცხო იქნებიან ქვეყანაში, რომელიც მათი არ იქნება; იქ და მონებულები იქნებიან და ოთხასი წელიწადი და ჩაგრულნი იქნებიან“.

ღმერთი უცხადებს აბრამს მომავალს, ბედისწერას, რომელიც დაჯავშნილია მისი შთამომავლებისთვის.

"... შენი შთამომავლები უცხონი იქნებიან ქვეყანაში, რომელც მათი არ იქნება": ეს არის ეგვიპტე.

„... ისინი იქ იქნებიან მონები“: ახალ ფართის შეცვლზე, რომელც არ იცნობდა იოსებს, ებრაელს, რომელც გახდა მისი წინამორბედის დიდი ვეზირი. ეს მონობა განხორციელდება მოსეს დროს.

„... და ჩაგრულ იქნებიან ოთხასი წლის განმავლობაში“: ეს ეხება არა მხოლოდ ეგვიპტურ ჩაგვრას, არამედ უფრო ფართოდ ჩაგვრას, რომელც გავლენას მოახდენს აბრამის შთამომავლებზე, სანამ მათ არ ექნებათ სამფლობელოები ქანაანში, მათეროვნულმიწაზე, რომელც ღმერთმა დაპირდა.

და ბ.15:14: „მაგრამ მე განვსჯი იმ ერს, რომელსაც ისინი ემსახურებიან და მათინ გამოვლენ დიდი სიმდიდრით“.

სამიზნე ერი ამჯერად მხოლოდ ეგვიპტეა, რომელსაც ისინი დატოვებენ და ფაქტობრივად თან წაიღებენ მთელ მის სიმდიდრეს. გაითვალსწინეთ, რომ ამ მუხლში ღმერთი ეგვიპტეს არ მიაწერს წინამუხლში მოყვანილ „ჩაგვრას“. ეს ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ აღნიშნული „ოთხასი წელი“ მარტო ეგვიპტეს არ ეხება.

და ბ.15:15: „მშვიდობით წახვალ შენს მამებთან, და მარხულ იქნები ბედნიერსიბერეში“.

ყველფერი ისე მოხდება, როგორც ღმერთმა უთხრა. მას დაკრძალვენ ხებრონში, მაქფელს გამოქვაბულში, მიწაზე, რომელც აბრამმა სიცოცხლეშივე იყიდა ხეთისგან.

და ბ.15:16: „მეოთხე თაობაში ისინი დაბრუნდებიან აქ; რადგან ამორეველთა ურჯულოება ჯერკიდევ არ არის ამაღლებული“.

ამ ამორეველთა შორის ხეთებს კარგი ურთიერთობა აქვთ აბრამთან, რომელსაც ისინი დიდი ღმერთის წარმომადგენელად თვლიან. ამიტომ ისინი თანახმა არიან მიჰყიდონ მას მიწა მისი საფლავისთვის. მაგრამ „ოთხი თაობის“ ან „ოთხასი წლის შემდეგ“ სიტუაცია სხვაგვარად იქნება და ქანაანელი ხალხები მიაღწევენ აჯანყების ზღურბლს, რომელსაც ღმერთი არ უჭერს მხარს და ისინი ყველ განადგურდებიან, რათა დატოვონ თავიანთი მიწა ებრაელებისთვის, რომლებიც მას გააკეთებენ. მათეროვნული ნიადაგი.

ქანაანელებისთვის ამ დამღუპველ პროექტის უკეთ გასაგებად, უნდა გვახსოვდეს, რომ ნოემ დაწყებულ ქანაანი, რომელც იყო მისი ვაჟის, ჰემის

პირველ ვაჟი. ამიტომ აღთქმული მიწა დასახლებული იყონოესა და ღმერთის მიერ დაწყევლული ჰემის ამ შთამომავლთ. მათი განადგურება მხოლოდ დროის საკითხი იყო, რომელიც ღმერთმა დანიშნა დედამიწაზე თავისი მიზნების შესასრულებლად.

დაბ.15:17: „როცა მზე ჩავიდა, ღრმა სიბნელე იყო; და აჰა, ეს იყო მოსაწევი ღუმელი და ცეცხლი გადიოდა გაყოფილცხოველებს შორის.“

ამ ცერემონიაში ადამიანის მიერ ანთებული ცეცხლი აკრძალულია. ამ პრინციპის დარღვევის გაბედვისთვის, აარონის ორი ვაჟი ერთ მშვენიერ დღეს განადგურდება ღმერთის მიერ. აბრამმა ღმერთს სთხოვა ნიშანი და ის მოვიდა ციური ცეცხლს სახით, რომელიც ორად გაჭრილცხოველებს შორის გადიოდა. ასე ამოწმებს ღმერთი თავის მსახურებს, როგორცაა ელია წინასწარმეტყველი ბაალს წინასწარმეტყველების წინაშე, რომლებსაც მხარს უჭერდა მეფე ახაბის უცხო დედოფალი და ცოლი, სახელად იზებელი. მისი სამსხვერპლო წყალში დაიხრჩო, ღვთის მიერ გაგზავნილი ცეცხლი შთანთქავს სამსხვერპლოს და ელიას მიერ მომზადებულწყალს, მაგრამ ცრუწინასწარმეტყველთა სამსხვერპლომისი ცეცხლი იგნორირებული იქნება.

დაბ.15:18: „იმ დღეს უფაღმა დაღო შეთანხმება აბრამთან და უთხრა: შენს შთამომავლებს ვაძლევ ამ ქვეყანას ეგვიპტის მდინარიდან დიდ მდინარემდე, მდინარე ევფრატამდე.“

ამ მე-15 თავის დასასრულს, ეს ლექსი ადასტურებს, რომ მისი მთავარი თემა ნამდვილდ არის ალიანსის საკითხი, რომელიც არჩევს სხვა კაცებისგან, რათა მათ გაუზიარონ ეს კავშირი ღმერთთან და ემსახურონ მას.

ებრაელებისთვის დაპირებული მიწის საზღვრები აღემატება იმ საზღვრებს, რომლებსაც ერი დაიკავებს ქანაანის დაპყრობის შემდეგ. მაგრამ ღმერთი თავის შეთავაზებაში მოიცავს სირიისა და არაბეთის უზარმაზარ უდაბნოებს, რომლებიც უერთდებიან "ევფრატს" აღმოსავლეთით, ისევე როგორც შურის უდაბნოს, რომელიც გამოყოფს "ევფრატს" ისრაელსგან. ამ უდაბნოებს შორის აღთქმული მიწა ღვთის ბაღის სახეს იღებს.

წინასწარმეტყველურ სულიერ კითხვაში „მდინარეები“ სიმბოლოა ხალხებზე, ამიტომ ღმერთს შეუძლია იწინასწარმეტყველოს აბრამის შთამომავლობაზე, ქრისტეს შესახებ, რომელიც იპოვის თავის თავგანისმცემლებს და მის რჩეულებს

ისრაელისა და ეგვიპტის მიღმა, დასავლეთში, „ევროპაში“, რომელიც სიმბოლოა გამოცხადებაში 9: 14 "დიდი მდინარე ევფრატის" სახელით.

და ბ.15:19: „კენიელთა, კენიზელთა, კადმონელთა ქვეყანა“

და ბ.15:20: „ხეთელთაგან, ფერიზეელთაგან, რეფაიმათაგან“.

და ბ.15:21: „ამორეელთა, ქანაანელთა, გირგასელთა და იებუსელთაგან“.

აბრამის დროს ეს სახელები აღნიშნავენ ქალქებში შეკრებილობებს, რომლებიც ქმნიან და ასახლებენ ქანაანის მიწას. მათ შორისაა რეფაიმიები, რომლებმაც სხვებზე მეტად შეინარჩუნეს წინამორბედების გიგანტური ნორმა, როდესაც იესონავეს მეაილო ტერიტორია „ოთხითათობის“ ან „ოთხასი წლის შემდეგ“.

აბრამი არის ღვთის გეგმის ორი აღქმის პატრიარქი. მისი ხორციელო წარმოშობა წარმოშობს მრავალ შთამომავალს, რომლებიც დაიბადებიან ღვთის მიერ არჩეულ მაგრამ მის მიერ არჩეულ ხალხში. შედეგად, ხორცზე დაფუძნებული ეს პირველი ალანსი ამახინჯებს მის გადარჩენის პროექტს და აზნევს მის გაგებას, რადგან ხსნა მხოლოდ ორი ალანსის რწმენაზე იქნება დამოკიდებული. ხორციელო წინადაცვეთამ არ გადაარჩინა ებრაელი კაცი, მიუხედავად იმისა, რომ ამას ღმერთი მოითხოვდა. რამაც მას გადარჩენის საშუალება მისცა, იყო მისი მორჩილო საქმეები, რამაც გამოავლენა და დადასტურა მისი რწმენა და ნდობა ღმერთისადმი. და ეს იგივეა, რაც განაპირობებს ხსნას ახალშეთანხმებაში, რომელშიც ქრისტესადმი რწმენა ცოცხლდება მცნებების, განკარგულებებისა და ღვთაებრივი პრინციპების მორჩილებით, რომლებიც გამოვლენილია ღვთის მიერ მთელ ბიბლიაში. ღმერთთან სრულყოფილ ურთიერთობაში ასოს სწავლება განათებულია სულს გონებით; ამიტომ თქვა იესომ: „წერილო კლავს, სული კი აცოცხლებს“.

დაბადება 16

ლეგითიმურობით გამოყოფა

დაბ.16:1: „სარაიმ, აბრამის ცოლმა, მას შვილი არ გაუჩინა. მას ჰყავდა ეგვიპტელ მსახური, სახელდა აგარი.“

დაბ.16:2: „უთხრა სარაიმ აბრამს: აჰა, უფაღმა გამხადა უნაყოფო; მოდი, გევედრები, ჩემს მსახურთან; ალბათ მისი მეშვეობით მეყოლება შვილები. აბრამმა მოუსმინა სარაის ხმას“.

დაბ.16:3: „აიყვანა სარაიმ, აბრამის ცოლმა, ეგვიპტელ აგარი, თავისი მოახლე, და მისცა ცოლად თავის ქმარს აბრამს, მას შემდეგ რაც აბრამი ათი წელი იცხოვრა ქანაანის ქვეყანაში“.

ჩვენთვის ადვილია ამ სამწუხარო არჩევანის გაკრიტიკება სარაის ინიციატივის გამო, მაგრამ შეხედეთ სიტუაციას, როგორ წარმოაჩინა იგი ნეტარ წყვილს.

მისი მუცლოდან ბავშვი დაიბადებოდა. მაგრამ მას არ უთქვამს სარაის შესახებ, მისი ცოლი, რომელიც უნაყოფო იყო. გარდა ამისა, აბრამი არ მოუწოდებდა თავის შემოქმედს, გაეგო მისი განცხადებების დეტალები. ის ელოდა, რომ ღმერთი ელპარაკებოდა მას მისი სუვერენულ ნების შესახებ. და აქ, ჩვენ უნდა გვესმოდეს, რომ ეს ახსნა-განმარტების ნაკლებობა სწორედ ამ ადამიანური ინიციატივის პროვოცირებას ისახავდა მიზნად, რომ ღმერთი ქმნის არალეგიტიმურ კოლეგას კურთხევის დაპირების თვალსაზრისით, მაგრამ სასარგებლო, რათა მოათავსოს ისაკუზე აშენებულ მომავალ ისრაელს, მეომარი და საპროტესტო კონკურენცია, მოწინააღმდეგე და თუნდაც მტერი. ღმერთს ესმოდა, რომ ადამიანის არჩევანზე დაყენებულ ორი გზის გარდა, „სტაფილო და ჯოხი“ ისეთივე საჭირო იყო, რომ „ვირის“ წინ გადადგმულიყო. ისმაელს დაბადება, ასევე აბრამის ვაჟი, ხელს შეუწყობს არაბული შტაბის ჩამოყალიბებას ისტორიაში, რელიგიურ, ისლამის ბოლო ფორმამდე (დამორჩილება; სიმადლე ამ ბუნებით და მემკვიდრეობით მემოხეხალებისთვის).

დაბ.16:4: „მივიდა აგართან და დაორსულდა. როდესაც მან თავი ორსულად იხსნა, ზიზღით შეხედა ქალბატონს“.

ეგვიპტელ ჰაგარის ეს ზიზღისმომგვრელი დამოკიდებულება თავისი ბედის მიმართ დღესაც ახასიათებს არაბ მუსულმან ხალხებს. და ამით ისინი მთლად არ ცდებიან, რადგან დასავლურმა სამყარომ უგულბელო ღვთაებრივი ქრისტე იესოს სახელთ ევანგელიზაციის უდიდესი პრივილეგია. ასე რომ, ეს

ცრუ არაბულ რელიგია აგრძელებს იმის გამოცხადებას, რომ ღმერთი დიდია, როდესაც დასავლეთმა წაშალ იგი თავისი აზრების რეგისტრებიდან.

ამ ლექსში მოცემული სურათი ასახავს ჩვენი ბოლო დროის ზუსტ მდგომარეობას, რადგან დასავლური ქრისტიანობა, თუნდაც დამახინჯებულ, როგორც სარაი, აღარ შობს ვაჟებს და ის იძირება სიბნელის სულიერ სტერილობაში. და ნათქვამია: ბრმათა ქვეყანაში ცალთვალ მეფეები არიან.

და ბ.16:5: „ და უთხრა სარაიმ აბრამს: შეურაცხყოფა, რაც მომეყენეს, შენზეა. შენს წიაღში ჩავდე ჩემი მსახური; და როცა დაინახა, რომ ორსულს იყო, ზიზღით შემომხედა. და ე, იაკვებ იყოს მსაჯული ჩემსა და შენს შორის! »

და ბ.16:6: „ უთხრა აბრამმა სარაის: აჰა, შენი მოახლე არის შენს ძალ უფლებაში, როგორც შენ გგონია. მაშინ სარაი ცუდად მოექცა მას; და აგარი გაიქცა მისგან “.

აბრამი იღებს თავის პასუხისმგებლობას და არ ადანაშაულებს სარაის ამ უკანონო დაბადების შთაგონების წყაროში. ამგვარად, ლეგიტიმაცია თავიდანვე აწესებს თავის კანონს არა ლეგიტიმურობაზე და ამ გაკვეთილს შემდეგ, ამიერიდან ქორწინება მხოლოდ ერთი და იგივე ოჯახის წევრებს აერთიანებს მომავლს ისრაელს მდე და მის ეროვნულ ფორმამდე, რომელიც მიიღება ისრაელთან გამოსვლს შემდეგ.

და ბ.16:7: „ იეჰვეს ანგელოზმა იპოვა იგი უდაბნოში წყლის წყაროსთან, წყაროსთან, რომელიც შურის გზაზეა “.

ღმერთსა და აგარს შორის ეს პირდაპირი გაცვლ მხოლოდ აბრამის კურთხეულ სტატუსის წყალობითაა შესაძლებელი. ღმერთი იპოვის მას შურის უდაბნოში, რომელიც გახდება მომთაბარე არაბების სახლი, რომლებიც კარვებში ცხოვრობენ თავიანთი ცხვრებისა და აქლემებისთვის საკვების მუდმივ ძიებაში. წყლს წყარო იყო ჰაგარის გადარჩენის საშუალება და ის ხვდება "სიცოცხლს წყლების წყაროს", რომელიც წახალსებს მას, მიიღოს მისი, როგორც მსახურის სტატუსი და მისი ნაყოფიერი ბედი.

და ბ.16:8: „ უთხრა: აგარ, სარაის მხევალ, საიდან მოხვედი და სად მიდიხარ? მან უპასუხა: მე გავრბივარ სარაიდან, ჩემი ბედაა .

აგარი პასუხობს ორ კითხვას: სად მიდიხარ? პასუხი: მე გავრბივარ. საიდან ხარ? პასუხი: სარაისგან, ჩემი ბედა.

დაბ.16:9: „*უთხრა მას იაკვებს ანგელოზმა: დაბრუნდი შენს ქალბატონთან და დაიმდაბლუ მისი ხელს ქვეშ*“.

დიდი მსაჯული არ ტოვებს მას არჩევანს, ის ბრძანებს დაბრუნებას და თავმდაბლობას, რადგან ნამდვილი პრობლემა მართლაც გამოწვეული იყო მისი ბედის მიმართ გამოვლენილი ზიზღით, რომელიც, გარდა მისი უშვილობისა, რჩება მის კანონიერ ბედია და უნდა ემსახურებოდეს და პატივისცეს.

დაბ.16:10: „*უთხრა მას იაკვებს ანგელოზმა: გავამრავლებ შენს შთამომავლებს და ისე გამრავლდებიან, რომ დათვლ შეუძლებელია*“.

იაკვე ამხნევებს მას „სტაფილოს“ შეთავაზებით. ის კვირდება მას შთამომავლობას " *ისე მრავალრიცხოვანი, რომ მათ ვერ დავთვალთ* ". არ შეცდეთ, ეს სიმრავლე იქნება ხორციელი და არა სულიერი. რადგან ღვთის ორაკვლებს მხოლოდებრადელი შთამომავლები ატარებენ ახალ შეთანხმების დამყარებამდე. მაგრამ, რა თქმა უნდა, ნებისმიერ გულწრფელ არაბს შეუძლია დადოს ღმერთის შეთანხმება ბიბლიაში ებრადელთა მიერ დაწერილი მისი ნორმების მიღებით. და მისი გამოჩენის დღიდან მუსლიმური ყურანი ამ კრიტერიუმს არ აკმაყოფილებდა. ის ადნაშაულებს, აკრიტიკებს და ამახინჯებს იესო ქრისტეს მიერ დამოწმებულ ბიბლიურ ქეშმარიტებებს.

ისმაელისთვის აბრამისთვის უკვე გამოყენებულ გამოთქმის გამოყენებით, " *ისეთი მრავალრიცხოვანი, რომ მათი დათვლ შეუძლებელია* ", ჩვენ გვესმის, რომ საქმე მხოლოდ ადამიანთა გამრავლებაზეა და არა მარადიული სიცოცხლისთვის შერჩეულ რჩეულზე. ღმერთის მიერ შემოთავაზებულ შედარება ყოველთვის ექვემდებარება პირობებს, რომლებიც უნდა დაკმაყოფილდეს. მაგალითი: " *ვარსკვლავები* " ეხება ნებისმიერ რელიგიურ საქმიანობას, რომელიც შედგება " *დედა მიწის განათებისგან* ". მაგრამ რა სინათლე? მხოლოდ ღმერთის მიერ ლეგიტიმირებულ ქეშმარიტების შუქი ხდის „ *ვარსკვლავს* “ ღირსს, რომ „ *მარადიულ და ანათებდეს* “ ზეცაში, და ნ.12:3-ის მიხედვით, რადგან ისინი იქნებოდნენ **ქეშმარიტად** „ *გონიერები* “ და **ქეშმარიტად** „ *ასწავლდნენ სიმართლეს* “ შესაბამისად. ღმერთო.

დაბ.16:11: „უთხრა მას იაკვებს ანგელოზმა: აჰა, ორსულს და ხარ და შვილს გააჩენ და ისმელს და არქმევ; რადგან უფალმა მოგისმინა შენს გასაჭირში“.

დაბ.16:12: „გარეულვირივით იქნება; მისი ხელო იქნება ყველს წინააღმდეგ და ყველს ხელო იქნება მის წინააღმდეგ; და ყველს თავისი ძმის მოპირდაპირე დიცხვრებს“.

ღმერთი ისმელს და მის არაბ შთამომავლებს ადარებს „გარეულვირს“, ცხვრებს, რომელიც ცნობილია თავისი თავხედური და ჯიუტი ხასიათით; და უფრო მეტიც, სასტიკი მას შემდეგ მოუწოდა "ველური". ამიტომ ის არ ამღვს თავის მოთვინიერებას, მოშინაურებას ან მოთვინიერებას. მოკლედ, არ უყვარს და არ ამღვს უფლებას, რომ უყვარდეს და გენებში ატარებს აგრესიულ მემკვიდრეობას საკუთარი ძმებისა და უცხო ადამიანების მიმართ. ღმერთის მიერ დადგენილ და გამოცხადებულ ამ განაჩენს უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ამ ბოლო დროს ღმერთის დამსჯელი როლის გასაგებად ისლმის რელიგიისა, რომელსაც ებრძოდა ცრუ ქრისტიანობა იმ დროს, როცა ქრისტიანული „სინათლე“ მხოლოდ „სიბნელე“. მას შემდეგ, რაც ისრაელი დაბრუნდა თავისი წინაპრების მიწაზე, ისრაელი კვლავ გახდა მისი სამიზნე, ისევე როგორც ქრისტიანული დასავლეთი დაცული ამერიკული ძალთ, რომელსაც ისინი შეცდომის გარეშე უწოდებენ "დიდი სატანას". მართლაც, პატარა „სატანას“ შეუძლია „დიდი“ ამოიცნოს.

ისმელს დაბადებით, სახელო, რომელიც ნიშნავს „ღმერთმა გაიგო“, დავის შვილო, ღმერთი ქმნის დამატებით განცალკევებას აბრამის ოჯახში. ეს ემატება ბაბილონის გამოცდილებაში შექმნილ ენების წყევლს. მაგრამ თუ ის ამზადებს საშუალებებს დასასჯელად, ეს იმიტომ ხდება, რომ მან წინასწარი დიკის ადამიანთა მემბოხე ქცევა მის ორ თანმიმდევრულ ალანსში სამყაროს აღსასრულმდე.

დაბ.16:13: „მან უწოდა ატა ელ როის იაკვებს სახელო, რომელიც ესაუბრებოდა მას; რადგან მან თქვა: მე ვნახე აქ რამე მას შემდეგ, რაც მან დამინახა?“

სახელო ატა ელ როი ნიშნავს: შენ ხარ მხილველი ღმერთი. მაგრამ უკვე, ღმერთისთვის სახელოს მინიჭების ეს ინიციატივა არის აღშფოთება მისი უპირატესობის წინააღმდეგ. ამ სტროფის დაწარქენი

ნაწილ თარგმნილია სხვადასხვა გზით, ამ აზრზე მოდის. ჰაგარს არ სჯერა. ის, პატარა მსახური, იყო დიდი შემოქმედი ღმერთის ყურადღების ობიექტი, რომელიც ხედავს ბედს და ამჟღავნებს მას. ამ გამოცდილების შემდეგ, რისი შეიძლება ეშინოდეს მას?

დაბადება 16:14 „ამიტომ ეწოდა ამ ჭას ლჰაის მეფის ჭა; ის არის კადესსა და ბარედს შორის.“

მიწიერი ადგილები, სადაც ღმერთი გამოავლნა, პრესტიჟულია, მაგრამ პატივს, რომელსაც კაცები უხდიან, ხშირად მათი კერპთა ყვანისმცემლობის სულთარის გამოწვეული, რომელიც მათ არ არიგებს მას.

დაბადება 16:15 ჰაგარმა შვა ვაჟი აბრამი; და აბრამმა დაარქვა სახელი ისმაელო ვაჟს, რომელიც ჰაგარმა შვა“.

ისმაელო ნამდვილ დარის აბრამის ნამდვილ ვაჟი და განსაკუთრებით მისი პირველი შვილი, რომელსაც ის ბუნებრივად მიჰყვება. მაგრამ ის არ არის ღვთის მიერ ადრე გამოცხადებული აღქმის შვილი. თუმცა ღმერთის მიერ არჩეულ სახელ „ისმაელო“, რომელიც მას მიენიჭა, ან „ღმერთმა მოისმინა“ უპირველეს ყოვლისა, აგარის ტანჯვას ეფუძნება, მისი ქალბატონისა და ბატონის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებების მსხვერპლ. მაგრამ მეორე გაგებით, ის ასევე ემყარება აბრამის და სარაის შეცდომას, რომ წამიერად სჯეროდათ, რომ ეგვიპტელ აგარის მიერ ჩასახული ეს ვაჟი იყო და დასტურება, „პასუხი“ და ღმერთის გამოცხადების შესრულება. შეცდომას ექნება სისხლიანი შედეგები სამყაროს აღსასრულმდე.

ღმერთი შევიდა ადამიანის აზროვნების თამაშში და მისთვის არსებითი შესრულებულია: კამათის და კონფლიქტური განშორების შვილი ცოცხალია.

დაბ.16:16: „აბრამი ოთხმოცდაექვსი წლის იყო, როცა ჰაგარმა შვა აბრამისმაელო“.

ამიტომ "ისმაელო" დაიბადა 2034 წელს (1948 + 86), როდესაც აბრამი 86 წლის იყო.

დაბადება 17

განშორება წინადაცვეთა: ნიშანი ხორცში

და ბ.17:1: „ როცა აბრამი ოთხმოცდაცხრამეტი წლის იყო, გამოეცხა და უფალო აბრამს და უთხრა: მე ვარ ყოვლისშემძლე ღმერთი. იარე ჩემს წინაშე და იყავი უმწიკველი“.

2047 წელს, 99 წლისა და ისმაელ 13 წლის ასაკში, აბრამს სულითეწვია ღმერთი, რომელც მას პირველდ წარუდგენს თავს, როგორც „ ყოვლისშემძლე ღმერთს“. ღმერთი ამზადებს მოქმედებას, რომელც გამოავლენს ამ „ყოვლისშემძლე“ პერსონაჟს. ღმერთის გარეგნობა ძირითადად სიტყვიერი და სმენითი წესრიგისაა, რადგან მისი დიდება უხილვი რჩება, მაგრამ მისი პიროვნების მსგავსი გამოსახულება ჩანს სიკვდილს გარეშე.

და ბ.17:2: „ დავდებ ჩემს აღთქმას ჩემსა და შენს შორის და გაგამრავლებ უსასრულოდ“.

ღმერთი განაახლებს მის გამრავლების დაპირებას, ამჯერადაზუსტებს „ უსასრულობადე“, იქნება ეს „ დედამიწის მტვერი“ და „ ცის ვარსკვლავები“, რომ „ვერავინ დათვლს“.

და ბ.17:3: „ აბრამი პირქვე დაემხო; და ღმერთმა ელპარაკა მას და უთხრა :

გააცნობიერა, რომ ის, ვინც მას ესაუბრება, არის „ყოვლისშემძლე ღმერთი“, აბრამი პირქვე ეცემა, რათა ღმერთს არ შეხედოს, მაგრამ ის უსმენს მის სიტყვებს, რომლებიც ახარებს მთელმისსულს.

და ბ.17:4: „ ეს არის ჩემი აღთქმა, რომელსაც დავდებ თქვენთან. თქვენ გახდებით მრავალო ხალხის მამა .»

ღმერთსა და აბრამს შორის დადებული შეთანხმება იმ დღეს განმტკიცდა : „ უამრავი ერის მამა გახდები“.

და ბ.17:5: „ აღარ გეძახიან აბრამი; მაგრამ შენისახელო იქნება აბრაამი, რადგან მე გახდი მრავალო ერის მამად. »

აბრამიდან აბრაამად სახელს შეცვლადამწყვეტია და თავის დროზე იესოც იგივეს გააკეთებს თავისი მოციქულების სახელების შეცვლათ.

და ბ.17:6: „ გამრავლებ შენგან, ერებს შეგქმნი; და მეფეები გამოვლენ შენგან .»

აბრამი არაბული ერების პირველი მამაა ისმაელში, ისაკში, ის იქნება ებრაელების, ისრაელის ძეების მამა; და მიდიანში იგი იქნება მიდიანის შთამომავლების მამა; სადაც მოსე იპოვის თავის ცოლს ციფორას, იოთროს ასულს.

და ბ.17:7: „*და ვდებ ჩემს აღთქმას ჩემსა და შენს შორის და შენს შთამომავლებს შორის მათი თაობების განმავლობაში: ეს იქნება მარადიული აღთქმა, რომ მე ვიქნები ღმერთი შენთვის და შენი შთამომავლებისთვის შენს შემდეგ*“.

ღმერთი და ხვეწილდ ირჩევს თავისი შეთანხმების სიტყვებს, რომლებიც იქნება „მარადიული“, მაგრამ არა მარადიული. ეს ნიშნავს, რომ მის ხორციელ შთამომავლებთან დადებული ალანსს ექნება შეზღუდული ხანგრძლივობა. და ამ ზღვარს მიაღწევს, როდესაც მისი პირველი მოვლსა და ადამიანური განსახიერებისას ღვთაებრივი ქრისტე თავის ნებაყოფლობით გამომსყიდველ სიკვდილს დაამკვიდრებს, ახალ ალანსის საფუძველს, რომელსაც ექნება მარადიული შედეგები.

ამ ეტაპზე, უნდა გავაცნობიეროთ, რომ ყველ პირმშო, რომელიც თავიდანვე მიზანმიმართულია და სახელდება, კარგავს ლეგიტიმაციას. ეს იყო კაენის, ადამის პირმშოს, ისმაელს, აბრამის პირმშო, მაგრამ უკანონო შვილს შემთხვევა, და მის შემდეგ იქნება ესავის პირმშო ისაკის შემთხვევა. პირმშოს წარუმატებლობის ეს პრინციპი წინასწარმეტყველებს ებრაული ხორციელი ალანსის წარუმატებლობას. მეორე შეთანხმება სულიერი იქნება და სარგებელს მოუტანს მხოლოდ ჭეშმარიტად მოქცეულ წარმართებს, მიუხედავად ცრუ ადამიანური პრეტენზიებით გამოწვეული მატყუარა გარეგნობისა.

და ბ.17:8: „*მე მოგცემ შენ და შენს შთამომავლებს შენს შემდეგ მიწას, სადაც უცხოოდ ცხოვრობ, მთელ ქანაანის მიწას სამუდამო სამფლობელოდ და მე ვიქნები მათი ღმერთი*“.

ანალოგიურად, ქანაანის მიწა მიეცემა „*მარადიულ მფლობელობაში*“, სანამ ღმერთი შეკრულ იქნება თავისი შეთანხმებით. და მესია იესოს უარყოფა მას გააუქმებს, ასევე, ამ აღშფოთებიდან 40 წლის შემდეგ, ერი და მისი დედაქალაქი იერუსალიმი განადგურდება რომაელი ჯარისკაცების მიერ, ხოლო გადარჩენილი ებრაელები გაიფანტებიან მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში. რადგან ღმერთი აზუსტებს აღთქმის პირობას: „*მე ვიქნები მათი ღმერთი*“. ასევე, როდესაც ღვთის მიერ გაგზავნილი იესო ოფიციალურად უარყოფილი იქნება ერის მიერ, ღმერთი შეძლებს დაარღვიოს მისი ალანსი სრულ ლეგიტიმურობით.

და ბ.17:9: „*უთხრა ღმერთმა აბრაამს: და იცავ ჩემს აღთქმას შენ და შენი შთამომავლები მათ თაობაში*“.

ეს ლექსი კისერს უხვევს ყველ ამ რელიგიურ პრეტენზიას, რომელიც ღმერთს აქცევს ეკუმენურ ალიანსში შეკრებილ მონოთეისტური რელიგიების ღმერთად, მიუხედავად მათი შეუთავსებელი და საპირისპირო სწავლებისა. ღმერთი მხოლოდ თავისი სიტყვებით არის შეკრულ, რომელიც ადგენს მისი შეთანხმების საფუძველს, ერთგვარი კონტრაქტი და დებულო მათთან, ვინც მხოლოდ მას ემორჩილება. თუ კაცი იცავს თავის აღთქმას, ის ამტკიცებს და აგრძელებს მას. მაგრამ ადამიანი ღმერთს უნდა მიჰყვეს მის პროექტში, რომელიც აგებულა ორ თანმიმდევრულ ფაზაზე; პირველი ხორციელი, მეორე სულიერი. და ეს პასაჟი პირველადან მეორემდე ამოწმებს ადამიანთა ინდივიდუალურ რწმენას და უპირველეს ყოვლისა ებრაელებს. ქრისტეს უარყოფით ებრაელო ერი არღვევს ღმერთთან და დებულო შეთანხმებას, რომელიც კარს უხსნის წარმართებს და რომელთა შორისაც ქრისტესკენ მოქცეულნი იშვილებენ მის მიერ და აბრაამს სულიერ შვილებად ასახელებენ. ამრიგად, ყველ, ვინც იცავს მის აღთქმას, არის ხორციელ და თუ სულიერად აბრაამის ვაჟები ან ასულები.

ამ მუხლში ვხედავთ, რომ ისრაელს, ამ სახელს მომავალერს, თავისი წყარო აბრაამში აქვს. ღმერთი გადაწყვეტს თავისი შთამომავლები „გამოყოფილო“ ხალხად აქციოს მიწიერი დემონსტრაციისთვის. საუბარია არა გადარჩენილ ხალხზე, არამედ ადამიანთა შეკრებაზე, რომელიც წარმოადგენს მიწიერ კანდიდატებს რჩეულთა შერჩევისთვის, რომლებიც გადარჩებიან ღვთის მომავალი მაღლო, რომელსაც მოპოვებს იესოქრისტე.

დაბ.17:10: „*ეს არის ჩემი აღთქმა, რომელიც დაიცავი ჩემსა და შენს შორის და შენს შთამომავლებს შორის: ყოველო შენგანი უნდა იყოს წინადაცვეთილო*“.

წინადაცვეთა არის ღმერთს, აბრაამსა და მის შთამომავლობას, მის ხორციელ შთამომავლებს შორის და დებულო შეთანხმების ნიშანი. მისი სისუსტე არის მისი კოლექტიური ფორმა, რომელიც ვრცელდება მის ყველ შთამომავალზე, რწმენით ან არა, მორჩილებით თუ არა. მეორე მხრივ, ახალ ალიანსში, რწმენით არჩევა გამოცდას განიცდის ინდივიდუალურად არჩეულთა მიერ, რომლებიც შემდეგ მიიღებენ მარადიულ სიცოცხლეს ამ ალიანსში. ჩვენ უნდა დავამატოთ წინადაცვეთა, სამწუხარო შედეგი: მუსლიმებიც წინადაცვეთილნი არიან თავიანთი

პატრიარქის ისმაელს შემდეგ და ისინი ამ წინადაცვეთას სულიერ ღირებულებას ანიჭებენ, რაც მათ მარადისობის უფლებაზე აცხადებენ. თუმცა, წინადაცვეთას მხოლოდ მარადიული და არა მარადიული ხორციელი ეფექტი აქვს.

და ბ.17:11: „წინადაცვეთით თავი; და ეს იქნება ჩემი და შენს ალოანსის ნიშანი.“

ეს მართლაც ღმერთთან მოკავშირის ნიშანია, მაგრამ მისი ეფექტურობა მხოლოდ ხორციელია და მე-7, მე-8 და მომდევნო მე-13 მუხლო ადასტურებს მის ერთადერთ „მუდმივ“ გამოყენებას.

და ბ.17:12: „როცა ყოველი მამრი გახდება რვა დღის, თქვენი თაობის მიხედვით, თქვენს შორის ყოველი მამრი წინადაცვეთილი უნდა იყოს სახლში დაბადებულთა თუ უცხოელთა შვილსგან ნაყიდი. თქვენი რასის კუთვნილების გარეშე“.

რაც ჯერ კიდევ ძალაშია გასაკვირია, მაგრამ მიუხედავად მისი მუდმივი ბუნებისა, ის მაინც წარმოადგენს წინასწარმეტყველებას, რომელიც ავლენს ღვთის პროექტს მე-8 ^{ათასწლეულისთვის}. ეს არის „რვა დღის“ არჩევის მიზეზი, რადგან პირველი შვიდი დღე განასახიერებს ექვსი ათასი წლის რჩეულთა არჩევის მიწიერ დროს და მეშვიდე ათასწლეულს განკითხვას. დედამიწაზე ებრაელ ერთან და მის თავდაპირველ ჩანასახთან, აბრამთან მჭიდრო კავშირის ორგანიზებით, ღმერთი ავლენს რჩეულთა მომავალ მარადისობის გამოსახულებას, რომელიც განთავისუფლებს ხორციელ სექსუალური სისუსტისგან, რომელიც კონცენტრირებულია მამრობითი სქესის კანზე. შემდეგ, ისევე, როგორც რჩეულები მოვლენ დედამიწის ხალხების ყველ წარმოშობიდან, მაგრამ მხოლოდ ქრისტეში, ძველ შეთანხმებაში, წინადაცვეთა უნდა იქნას გამოყენებული თუნდაც უცხოელზე, როდესაც მათ სურთ ღვთის მიერ არჩეულ მხარესთან ერთად ცხოვრება.

წინადაცვეთის მთავარი იდეა არის სწავლება, რომ ღვთის მარადიულ სასუფეველში ადამიანები აღარ გამრავლებიან და ხორციელ სურვილები აღარ იქნება შესაძლებელი. გარდა ამისა, მოციქული პავლე ძველ შეთანხმებაში ხორციელ წინადაცვეთას ადრებს ახალში რჩეულთა გულის წინადაცვეთას. ამ პერსპექტივაში, ის გულისხმობს ხორცისა და გულის სიწმინდეს, რომელიც ქრისტეს ეძლევა.

წინადაცვეთა ნიშნავს გაჭრას და ეს იდეა ცხადყოფს, რომ ღმერთს სურს დაამყაროს უნიკალური

ურთიერთობა თავის ქმნილებასთან. „ეჭვიან“
ღმერთში ის ითხოვს რჩეულთა სიყვარულს
ექსკლუზიურობას და პრიორიტეტს, რომლებმაც,
საჭიროების შემთხვევაში, უნდა შეწყვიტონ
ადამიანური ურთიერთობები მათირგვლვ, რომლებიც
საზიანოა მათი ხსნისთვის და დაარღვიოს კავშირი
საგნებთან და ადამიანებთან, რომლებიც ზიანს
აყენებენ მათ ურთიერთობას. მას. როგორც
პედაგოგიური წინასწარმეტყველური გამოსახულება,
ეს პრინციპი ეხება მის ხორციელ ისრაელს, პირველ
რიგში, და მის სულიერ ისრაელს ყველ დროის,
რომელიც გამოვლინდა იესო ქრისტეში მის
სრულყოფილებაში.

და ბ.17:13: „*სახლში დაბადებულ და ფულითნაყიდი
უნდა წინადაცვეთას; და ჩემი აღთქმა იქნება შენს
ხორცში მარადიული აღთქმა*».

ღმერთი დაჟინებით ამტკიცებს ამ აზრს:
კანონიერი და უკანონო შვილ შვილზე იყოს
მასთან მიბმულ, რადგან ის ამგვარად
იწინასწარმეტყველებს თავისი გადარჩენის
პროექტის ორ ალანსს... შემდეგ, დაჟინებით
აღინიშნა გამოთქმა " *შემდენილო აიღო ფული* " -
წინასწარმეტყველებს იესო. ქრისტე, რომელსაც
აჯანყებულ რელიგიური ებრაელები 30 დენად
შეაფასებენ. და ამგვარად, 30 დინარი ღმერთი
შესთავაზებს თავის ადამიანურ სიცოცხლს
იუდეველთა და წარმართთა არჩეულთა გამოსასყიდად
თავისი წმინდა ალანსის სახელთ. *მაგრამ
წინადაცვეთას ნიშნის „მუდმივი“ ბუნება იხსენებს
და სიზუსტე „შენს ხორცში“* ადასტურებს მის წამიერ
ხასიათს. რადგან ეს შეთანხმება, რომელიც აქ
იწყება, დასრულდება მაშინ, როცა მესია გამოჩნდება
„ცოდვის დასასრულებლად“, და ნ.7:24-ის მიხედვით.

და ბ.17:14: „*წინდაუცვეთელო მამრი, რომელიც
ხორცში არ არის წინადაცვეთილო, მოიკვეთება
თავისი ხალხიდან: და არღვევს ჩემს შეთანხმებას*“.

ღვთის მიერ დადენილო წესების პატივისცემა
ძალან მკაცრია და არ აღიარებს გამონაკლსს,
რადგან მათი დანაშაული ამახინჯებს მის
წინასწარმეტყველურ პროექტს და მოსეს ქანაანში
შესვლს აკრძალვით ის აჩვენებს, რომ ეს შეცდომა
ძალან დიდია. ხორციელო წინადაუცვეთელო არ არის
უფრო კანონიერი ცხოვრება მიწიერ ებრაელხალხში,
ვიდრე გულში წინადაუცვეთელო იქნება ღვთის
მომავალმარადიულზეციურსასუფეველში.

დაბ.17:15: „*უთხრა ღმერთმა აბრაამს: აღარ უწოდე სარაის შენს ცოლს სარაი; მაგრამ მისი სახელს იქნება სარა.*“

აბრამი ნიშნავს ხალხის მამას, მაგრამ აბრაამი ნიშნავს სიმრავლეს მამას. ანალოგიურად, სარაი ნიშნავს დიდებულს, მაგრამ სარა ნიშნავს პრინცესას.

აბრამი უკვე ისმავს მამაა, მაგრამ მისი სახელს შეცვლს აბრაამი გამართლებულა ისაკის შთამომავლობის გამრავლებით, რომელსაც ღმერთი გამოუცხადებს მას და არა ისმავს. ამავდროულად, უნაყოფო სარაი გაამრავლებს და გააჩენს მრავალ ისაკის მეშვეობით და მისი სახელს გახდება სარა.

დაბ.17:16: „*ვაკურთხებ მას და მოგცე მისგან ძე; ვაკურთხებ მას და ერები გახდება; მისგან გამოვლენ ხალხთა მეფეები.*“

აბრამი ღმერთთან ერთად დადის, მაგრამ მისი ყოველდღიური ცხოვრება მიწიერია და დაფუძნებულია მიწიერ ბუნებრივ პირობებზე და არა ღვთაებრივ სასწაულებზე. ასევე თავის აზროვნებაში ის ღვთის სიტყვებს ამლევს კურთხევის განცდას, რომლთაც სარაიმ ვაჟი შეიძინა მისი მოახლე აგარის მეშვეობით.

დაბ.17:17: „*აბრაამი პირველად ემხო; გაეცინა და გულში თქვა: ასი წლის ვაჟი უნდა შეეძინოს? და სარა, ოთხმოცდაათი წლის, იმშობიარა?*“

გააცნობიერა, რომ ღმერთმა შეიძლება ნიშნავდეს, რომ სარაი შვილების გაჩენას შეძლებდა, მიუხედავად იმისა, რომ ის უნაყოფოა და უკვე 99 წლისაა, გულში ჩაიცინა. ვითარება იმდენად წარმოუდგენელია ადამიანის მიწიერ დონეზე, რომ მისი აზრის ეს რეფლექსი ბუნებრივად გამოიყურება. და ის ამლევს აზრს თავის აზრებს.

დაბ.17:18: „*და უთხრა აბრაამმა ღმერთს: ოჰ! იცოცხლოს ისმავლია შენს წინაშე!*“

ცხადია, რომ აბრაამი ხორციელდმსჯელობს და მის გამრავლებას მხოლოდ ისმავს მეშვეობით ესმის, უკვე დაბადებული და 13 წლის ვაჟი.

დაბ.17:19: „*თქვა ღმერთმა, სარა, შენი ცოლი, შვილს გაგიჩენს; და უწოდე მის სახელს ისაკი. მე დავდებ მასთან ჩემს აღთქმას, როგორც მარადიულ აღთქმას მის შემდეგ მის შთამომავლებს.*“

იცის აბრაამის აზრები, ღმერთი საყვედურობს მას და განაახლებს განცხადებას ისე, რომ არ

და ტოვებს მცირე შანსს ინტერპრეტაციის შეცდომისთვის.

აბრაამის მიერ ისაკის სასწაულებრივ დაბადების შესახებ გამოქმულ ეჭვი წინასწარმეტყველებს ეჭვს და ურწმუნობას, რომ კაცობრიობა გამოავლენს იესო ქრისტეს მიმართ. და ეჭვი მიიღებს ოფიციალური უარყოფის ფორმას აბრაამის ხორციელ შთამომავლების მხრიდან.

დაბადება 17:20 რაც შეეხება ისმაელს, მე მომისმინე შენი. აჰა, ვაკურთხებ მას და გავამრავლებ და მეტად გავამრავლებ; ის შობს თორმეტ უფლოსწულს და მე მას დიდერადვაქცევ“.

ისმაელ ნიშნავს ღმერთს მოისმინა, ასევე, ამ ჩარევაში ღმერთი მაინც ამართლებს სახელს, რომელიც მან დაარქვა. ღმერთი გაანაყოფიერებს მას, გამრავლებს და შექმნის დიდარაბულერს, რომელიც შედგება "თორმეტი მთავრისგან". ეს რიცხვი 12 ჰგავს იაკობის 12 ვაჟს მისი წმიდა ალანსში, რომლებსაც მემკვიდრეობით მიიღებენ იესო ქრისტეს 12 მოციქულს, მაგრამ მსგავსი არ ნიშნავს იდენტურს, რადგან ის ადასტურებს ღვთაებრივ დახმარებას, მაგრამ არა მხსნელ ალანსს მისი მარადიული სიცოცხლეს პროექტთან დაკავშირებით. გარდა ამისა, ისმაელ და მისი შთამომავლები იქნებიან მტრულდ განწყობილ ყველს მიმართ, ვინც შედის ღვთის წმინდა ალანსში, თანმიმდევრულდ ებრაელები და შემდეგ ქრისტიანები. ეს მავნე როლი სანქციონებას მოახდენს არა ლეგიტიმურ მშობიარობას სტერილური დედისა და ზედმეტად თვითგაყოფილ მამის მიერ წარმოსახულ არა ლეგიტიმური პროცესებით. ამიტომაც, რომ აბრაამის ხორციელ შვილები იმავე წყევლს ატარებენ და საბოლოოდ იგივე უარყოფას განიცდიან ღვთისგან.

ღმერთისა და მისი ფასეულობების შეცნობის შემდეგ, ისმაელს შთამომავლებს შეუძლიათ აირჩიონ იცხოვრონ მისი წესების მიხედვითებრად ალანსში შესვლამდე, მაგრამ ეს არჩევანი და რჩება ინდივიდუალური, როგორც მარადიული ხსნა, რომელიც შესთავაზებენ არჩეულებს. ისევე, როგორც ყველს წარმოშობის სხვა ადამიანებთან ერთად, მათ შესთავაზებენ ხსნა ქრისტეში და მარადისობის გზა გაეხსნება, მაგრამ მხოლოდ ჯვარცმულს, მკვდარი და მკვდრეთით აღდგომილ ქრისტეს მორჩილ სტანდარტით.

დაბ.17:21: „დავდებ ჩემს აღთქმას ისაკთან, რომელსაც სარა დაგიდებს ამ დროს მომავალწელს“.

ისმა ელო, რომ ელოც 13 წლის იყო ამ ხილვის დროს 27-ე მუხლს მიხედვით, ის 14 წლის იქნება, როცა ისაკი დაიბადება. მაგრამ ღმერთი დაჟინებით ამტკიცებს ამ საკითხს: მისი შეთანხმება დამყარდება ისაკთან და არა ისმა ელთან. და ის დაიბადება სარას მიერ.

და ბ.17 :22: „ როცა დაასრულ მასთან საუბარი, ღმერთმა აბრაამზე მაღლ აიმაღლ თავი “.

ღმერთის გამოჩენა იშვიათი და გამონაკლისია და ეს განმარტავს, თუ რატომ არ ეგუებოდა ადამიანები ღვთაებრივ სასწაულს და რატომ რჩება აბრაამის მსგავსად მათი მსჯელობა მიწიერი ცხოვრების ბუნებრივი კანონებით განპირობებული. მისი გაგზავნა, ღმერთი უკან იხევს.

და ბ.17:23: „ აიყვანა აბრაამმა თავისი ვაჟი ისმა ელო და ყველ მის სახლში დაბადებულ და ყველ, ვინც ფულთი იყიდა, აბრაამის სახლს ხალხის ყველ მამაკაცი; და წინა დაცვეთა მათ იმავე დღეს, ბრძანებისა მებრ, რაც მას ღმერთმა მისცა .”

ღმერთის ბრძანება მაშინვე სრულდება. მისი მორჩილება ამართლებს ღმერთთან დადებულ შეთანხმებას. ანტიკურობის ეს ძლევამოსილი ოსტატი ყიდულობდა მსახურებს და მონის სტატუსი არსებობდა და არ იყო სადავო. სინამდვილეში, ის, რაც საკითხს კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს, არის ძალდობის გამოყენება და მსახურების არასათანადო მოპყრობა. მონის სტატუსი ასევე არის იესო ქრისტეს ყველ გამოსყიდვის, დღესაც კი .

და ბ.17:24: „ აბრაამი ოთხმოცდაცხრამეტი წლის იყო, როცა წინა დაცვეთილი იყო “.

ეს განმარტება გვახსენებს, რომ ღმერთი მორჩილებას მოითხოვს ადამიანებისგან, მიუხედავად მათი ასაკისა; უმცროსი და უფროსი მდე .

და ბ.17:25: „ ისმა ელო, მისი ვაჟი, ცამეტი წლის იყო, როცა წინა დაცვეთა “.

ამიტომ ის 14 წლით უფროსი იქნება თავის ძმისაკაკზე, რაც უზრუნველყოფს მას რეალური ზიანი მიაყენოს უმცროს ძმას, კანონიერი ცოლს შვილს .

და ბ.17:26: „ იმავე დღეს წინა დაცვეთილი იქნა აბრაამი, ისევე როგორც მისი ვაჟი ისმა ელო “.

ღმერთი იხსენებს ისმა ელს ლეგიტიმურობას აბრაამის მიმართ, რომ ელოც მისი მამაა. მათი საერთო წინა დაცვეთა ისეთივე მცდარია, როგორც მათი შთამომავლების მტკიცებები, რომლებიც აცხადებენ, რომ ერთი და იგივე ღმერთისაგან არიან. იმიტომ რომ ღმერთზე პრეტენზია არ კმარა ერთი და

იგივე საგვარეულო ხორციელ მამის ყოლ. და როდესაც ურწმუნო ებრაელები აცხადებენ ამ კავშირს ღმერთთან მათი მამის, აბრაამის გამო, იესო უარს იტყვის ამ არგუმენტზე და მიეწერება მათ ეშმაკს, სატანას, სიცრუის მამას და მკვლელს თავიდანვე. ის, რაც იესომ უთხრა თავისი დროის მემბოხე ებრაელებს, ისევე ეხება ჩვენს არაბულ და მუსულმანურ პრეტენზიებს.

და ბ.17:27: „*მისი სახლს ყველ კაცი, მის სახლში და ბაღებულს თუ უცხოთ ფულთ შექმნილო, წინა დცვეთ მასთან ერთად*“.

მორჩილების ამ მოდელს შემდეგ, ჩვენ დავინახავთ, რომ ებრაელების უბედურება, რომლებიც ტოვებენ ეგვიპტეს, ყოველთვის მომდინარეობს ამ მორჩილების არა დაფასებაზე, რომელსაც ღმერთი მოითხოვს აბსოლუტურად, ყველ დროში და სამყაროს აღსასრულს მდე.

და ბ ა დე ბ ა 18

მტრის ძმების განშორება

და ბ.18 :1 : „*გამოეცხა და მას იაჰვე მამრეს მუხებს შორის, როცა იჰდა თავისი კარვის კართან დღის სიციხეში*“.

და ბ.18:2: „*აიხილ თვალები და შეხედა, და აჰა, სამი კაცი იდგა მის გვერდით როცა დაინახა ისინი, თავისი კარვის შესასვლელთან გაიქცა მათ შესახვედრად და მიწამდე დაემხო*“.

აბრაამი ასი წლის კაცია, მან იცის, რომ ახლ მოხუცია, მაგრამ კარგ ფიზიკურ ფორმას ინარჩუნებს, რადგან სტუმრების შესახვედრად „გარბის“. აღიარა თუ არა მან ისინი ზეციურ მაცნეებად, ჩვენ შეგვიძლია ვივარაუდოთ, რომ ის „*მიწას ემორჩილება*“ მათ წინაშე? მაგრამ ის, რასაც ის ხედავს, არის „*სამი კაცი*“ და ჩვენ შეგვიძლია დავინახოთ მის რეაქციაში, მისი სპონტანური სტუმართმოყვარეობის გრძნობა, რაც მისი ბუნებრივი მოსიყვარულე ხასიათის ნაყოფია.

და ბ.18:3: „*და მან თქვა: უფალო, თუ მაღლო ვიპოვე შენს თვალში, გევედრები, ნუ გაშორდები შენს მსახურს*“.

სტუმარს „უფლოს“ გამოძახება აბრაამის დიდი თავმდაბლობის შედეგი იყო და ისევე არ არსებობს არანაირი მტკიცებულება იმისა, რომ ის ფიქრობდა,

რომ ღმერთს მიმართავდა. იმის გამო, რომ ღმერთის ეს ვიზიტი სრულად ადამიანური გარეგნობით გამოჩნაკლსია, რადგან მოსესაც კი არ ექნება უფლება დაინახოს ღმერთის სახის „დიდება“ *გასვლების 33:20-დან 23-მდე*: „*იაჰვე ამბობს: თქვენ ვერ შეძლებთ ჩემი სახის დანახვას, რადგან ადამიანი ვერ მხედავს და ვერ იცოცხლებს. უფალმა თქვა: აქ არის ადგილი ჩემთან ახლოს; კლდეზე დადები. როცა ჩემი დიდება გადაივლოს, კლდის ღრუში ჩაგაგდებ და ჩემს ხელს დაგიფარავ, სანამ არ გადავალ და როცა ხელს ვახვევ, შენ დამინახავ უკან, მაგრამ ჩემი სახე არ ჩანს.*” თუ ღმერთის „დიდების“ ხილვა აკრძალულია, ის არ უკრძალვს საკუთართავს ადამიანის გარეგნობას მის ქმნილებებთან მისასვლელად. ღმერთი ამას აკეთებს, რათა მოინახულოს აბრაამი, მისი მეგობარი, და ის კვლავ გააკეთებს ამას იესო ქრისტეს სახით მისი ჩასახვის დღიდან და მის გამომსყიდველ სიკვდილმდე.

და ბ.18:4: „მოიტანოს ვინმემ ცოტა წყალ ფეხების დასაბანად; და დაისვენე ამ ხის ქვეშ.

1-ლი ლექსი ცხადყოფს, რომ ცხელ და ფეხების ოფლიანობა და ფარული მიწიერი მტვრით ამართლებს ვიზიტორების ფეხების დაბანას. ეს მათთვის სასიამოვნო შეთავაზებაა. და ეს ყურადღება აბრაამის და მსახურებაა.

და ბ.18:5: „წავალ და ავიღებ პურის ნაჭერს, რომ გულო გაგიმტკიცო; რის შემდეგაც, თქვენ გააგრძელებთ მოგზაურობას; ამიტომაც გადიხარ შენს მსახურთან. მათ უპასუხეს: ისე მოიქეცი, როგორც გითხარი.

აქ ჩვენ ვხედავთ, რომ აბრაამმა ეს სტუმრები ზეციურ არსებებად არ მოიხსენია. მაშასადამე, ყურადღება, რომელსაც ის იჩენს მათ მიმართ, მოწმობს მის ბუნებრივ ადამიანურ თვისებებზე. ის არის თავმდაბალი, მოსიყვარული, ნაზი, გულუხვი, და მხმარე და სტუმართმოყვარე; რამ, რაც მას უყვარდა ღმერთს. ამ ადამიანურ ასპექტში ღმერთი ამტკიცებს და იღებს მის ყველ წინადადებას.

და ბ.18:6: „აბრაამი სასწრაფოდ შევიდა თავის კარავში სარასთან და უთხრა: სასწრაფოდ სამი ღერი ფქვილი, მოხილუ და გააკეთე ნამცხვრები“.

საჭმელ სასარგებლო ხორციელ სხეულსთვის და აბრაამს სამი ხორცის სხეულს დანახვისას მოამზადა საჭმელი, რათა განეახლებინა სტუმრების ფიზიკური ძალა.

დაბ.18:7: „ მივარდა აბრაამი თავის სამწყსოს, აიღო ნაზი და კარგი ხბო და მისცა მსახურს, რომელიც სასწრაფოდ მოემზა და “.

ნაზი ხბოს არჩევა კიდევ უფრო აჩვენებს მის კეთილშობილებას და ბუნებრივ კეთილგანწყობას; მისი სიამოვნება მეზობლს სიამოვნებით. ამ შედეგის მისაღწევად ის საუკეთესოს სთავაზობს თავის ვიზიტორებს.

დაბ.18:8: „ და აიღო კიდევ ნაღები და რძე გამზაღებულ ხბოსთან ერთად და წარუდგინა. თვითონ იდგა მათგვერდით ხის ქვეშ და მათშეჭამეს .”

ამ მაღისაღმძვრელსაჭმელს ჩუქნიან გამვლელ უცნობებს, ადამიანებს, რომლებსაც არ იცნობს, მაგრამ რომლებსაც ის ეპყრობა როგორც საკუთარი ოჯახის წევრებს. ვიზიტორების განსახიერება ძალან რეაღიარა, რადგან ისინი ჭამენ ადამიანისათვის შექმნილსაკვებს.

დაბ.18:9: „ მაშინ უთხრეს: სადარის სარა შენი ცოლი? მან უპასუხა: ის იქ არის, კარავში .

მასპინძლს განსაცდელი ღვთისა და მისი სადიდებლად წარმატებულად, სტუმრები ავლენენ თავიანთნამდვილბუნებას ცოლს სახელს, „სარას“ და რქმევით, რომელიც ღმერთმა მას მის წინა ხილვაში მიანიჭა.

დაბ.18:10: „ ერთმა მათგანმა თქვა: ამ დროს დაგიბრუნდები; და აჰა, სარას შენს ცოლს ვაჟი ეყოლება. სარა უსმენდა კარვის შესასვლელთან, რომელიც მის უკან იდგა .

მოდით აღვნიშნოთ, რომ სამი მნახველს გამოჩენაში არაფერია იმის გამოცნობა, რომ იაჰვეს თანმხლები ორი ანგელოზიდან შეუძლია. ზეციური ცხოვრება აქ ვლენდება და ავლენს იქ გამეფებულ ეგალტარულმნიშვნელობას.

სანამ სამი მნახველთან ერთ-ერთი აცხადებს სარას გარდაუვალ დაბადებას, ის კარვის შესასვლელთან უსმენს ნათქვამს და ტექსტი აზუსტებს, ვინ იყო "მის უკან "; რაც იმას ნიშნავს, რომ მან არ დაინახა იგი და ადამიანურადვე რიცოდა მისი ყოფნა. მაგრამ ისინი არ იყვნენ კაცები.

დაბ.18:11: „ აბრაამი და სარა მოხუცები და მოხუცები იყვნენ და სარას შვილების გაჩენის იმედი აღარ ჰქონდა “.

ლუქსი განსაზღვრავს ნორმალურ ადამიანურ პირობებს, რომლებიც საერთოა მთელი კაცობრიობისთვის.

დაბ.18:12: „ და გაიცინა საკუთარ თავში და თქვა: „ახლ, როცა დავბერდი, კიდევ მინდა? ჩემი ბატონიც ბებერია“.

კიდევ ერთხელ და აფიქსირეთ სიზუსტე: „ჩაიცინა საკუთარ თავში“; ისე რომ არავის გაუგია მისი სიცილი, გარდა ცოცხალ ღმერთისა, რომელიც ეძებს აზრებს და გულებს.

დაბ.18:13: „ უთხრა უფალმა აბრაამს: რატომ გაიცინა სარამ და თქვა: მართლ შვილი მყავდეს, მიუხედავად იმისა, რომ ბებერი ვარ? »

ღმერთი იყენებს შესაძლებლობას გამოავლინოს თავისი ღვთაებრივი ვინაობა, რაც ამართლებს იაჰვეს ხსენებას, რადგან სწორედ ის ესაუბრება აბრაამს ამ ადამიანური გარეგნობით. მხოლოდ ღმერთს შეუძლია იცოდეს სარას ფარული აზრები და ახლ აბრაამის იცის, რომ ღმერთი მას ელპარაკება.

დაბ.18:14: „ არის რამე გასაოცარი იაჰვეს მხრიდან? და ნიშნულ დროს დაგიბრუნდები, ამავე დროს; და სარას ეყოლება ვაჟი .

ღმერთი ხდება ავტორიტარული და აშკარად განაახლებს თავის წინასწარმეტყველებას მისი ღვთაებრიობის YaHWéH სახელით.

დაბ.18:15: „ სარა იცრუა და თქვა, არ გამეცინა. იმიტომ რომ ეშინოდა. მაგრამ მან თქვა: პირიქით, შენ იცინე .

" სარა იცრუა ", - ნათქვამია ტექსტში, რადგან ღმერთმა მოისმინა მისი საიდუმლო აზრი, მაგრამ სიცილი არ ამოუღია პირიდან; ასე რომ, ეს მხოლოდ მცირე სიცრუე იყო ღმერთისთვის, მაგრამ არა ადამიანისთვის. და თუ ღმერთი მას საყვედურობს, ეს იმიტომ ხდება, რომ ის არ აღიარებს, რომ ღმერთი აკონტროლებს მის აზრებს. ის ამტკიცებს, მიდის იქამდე, რომ ატყუებს მას. იმიტომაც დაჟინებით იტყვის: „ პირიქით (მცდარია), შენ იცინე “. არ დაგვავიწყდეს, რომ ღვთისგან კურთხეულ ადამიანი არის აბრაამი და არა სარა, მისი კანონიერი ცოლი, რომელიც მხოლოდ ქმრის კურთხევით სარგებლობს. მისმა იდეებმა უკვე გამოიწვია ისრაელის მომავალ მემკვიდრეობითი მტრისა და კონკურენტის, ისრაელის დაბადების წყევლ; მართლა ღვთაებრივი პროექტის განხორციელება.

დაბ.18:16: „ და ადგნენ ეს კაცები წასასვლელ და გაიხედეს სოდომისკენ. აბრაამი წავიდა მათთან ერთად.

აბრაამსა და სარას კანონიერი ვაჟის ისააკის მომავალ დაბადება, ჩაქრებულმა, საზრდოებმა და

ზეციურმა სტუმრებმა აბრაამს უცხადებენ, რომ მათ დედამიწაზე ვიზიტს სხვა მისიაც აქვს მხედველობაში: ეს ეხება სოლომს.

დაბ.18:17: „*მაშინ იაკვემ თქვა: დავიმალო აბრაამს, რის გაკეთებას ვაპირებ?...*“

აქ ჩვენ გვაქვს ამ მუხლს ზუსტი გამოყენება ამოსის 3:7-დან: „*რადგან უფალო, იაკვე, არაფერს აკეთებს ისე, რომ არ გაუმჟღავნოს თავისი საიდუმლო თავის მსახურებს, წინასწარმეტყველებს*“.

დაბ.18:18: „*აბრაამი აუცილებლად გახდება დიდი და ძლიერი ერი და მასში იკურთხება დედამიწის ყველ ერი*“.

მნიშვნელობის ჩვეულო დაკარგვის გამო, რომელიც გამოიყენება ზმნიზე და ზე „*რა თქმა უნდა*“, მე მახსოვს, რომ ეს ნიშნავს: გარკვეულ და აბსოლუტურ სახით. სანამ გამოავლენს თავის დამანგრეველ პროექტს, ღმერთი ჩქარობს და არწმუნოს აბრაამი საკუთარი სტატუსის შესახებ მის წინაშე და ის განაახლებს კურთხევებს, რომლებსაც მისცემს მას. ღმერთი იწყებს აბრაამზე მესამე პირში ლპარაკს, რათა აიყვანოს იგი კაცობრიობის დიდი ისტორიული პერსონაჟის წოდებაში. ამგვარად მოქმედებით, ის თავის ხორციელ და სულიერ შთამომავლებს აჩვენებს იმ მოდელს, რომელსაც აკურთხებს და რომელსაც იხსენებს და განსაზღვრავს მოსულლქსში.

დაბ.18:19: „*რადგან მე ავირჩიე იგი, რათა უბრძანოს თავის შვილებს და მის სახლს, დაიცვან უფლოს გზა, სიმართლათა და სიმართლათ რაც მან მისცა მას...*“

ის, რასაც ღმერთი აღწერს ამ მუხლში, სულ სხვაობას ქმნის სოლომთან, რომელსაც ის გაანადგურებს. ქვეყნიერების აღსასრულმდე მისი რჩეული იქნება ასეთი აღწერილობა: იაკვეს გზის დაცვა სიმართლასა და სამართლიანობის პრაქტიკაშია; ჭეშმარიტი სიმართლე და ჭეშმარიტი სამართლიანობა, რომელსაც ღმერთი ააშენებს კანონის ტექსტებზე, რათა ასწავლოს თავის ხალხს ისრაელს. ამ ნივთების პატივისცემა იქნება ღმერთის პირობა, რომ პატივი სცეს თავის დაპირებებს კურთხევების შესახებ.

დაბ.18:20: „*და თქვა უფალმა: გახშირდა ძახილი სოლომისა და გომორის წინააღმდეგ და დიდია მათი ცოდვა*“.

ღმერთს ეს განაჩენი გამოაქვს სოლომისა და გომორის წინააღმდეგ, მეფეთა ქალქების

წინა აღმდეგ, რომელთა დასახმარებლად აბრაამი მოვიდა, როდესაც მათ თავს დაესხნენ. მაგრამ ასევე სოლომში აირჩია მისმა ძმისშვილმა ლოტმა დასახლება ოჯახთან და თავის მსახურებთან ერთად იცის რა მიჯაჭვულობა, რომელიც აბრაამს აქვს თავისი ძმისშვილს მიმართ, ღმერთი ამრავლებს ყურადღების ფორმებს მოხუცის მიმართ, რათა გამოუცხადოს მას თავისი განზრახვები. და ამისათვის ის დაბლწევს ადამიანურ დონეს, რათა მაქსიმალურად ჰუმანიზაცია მოახდინოს, რათა თავი დააყენოს მისი მსახურის აბრაამის ადამიანური აზროვნების დონეზე.

დაბ.18:21: „ ამიტომ ჩავალ და ვნახავ, მოიქცნენ თუ არა მთლიანად ჩემთან მოსულამბის მიხედვით; და თუ ეს ასე არ არის, მე ვიცი.“

ეს სიტყვები ეწინააღმდეგება სარას აზრების ცოდნას, რადგან ღმერთს არ შეუძლია უგულუბელოს დაბლობის ამ ორ ქალქში მიღწეული უზნეობის დონე და მათი უხვი კეთილდღეობა. ეს რეაქცია ცხადყოფს, თუ როგორ ზრუნავს მისმა ერთგულმა მსახურმა, მიიღოს მისი განაჩენის სამართლიანი განაჩენი.

დაბ.18:22: „ და წავიდნენ ისინი და წავიდნენ სოლომში. მაგრამ აბრაამი კვლავ იდგა იაჰვეს წინაშე“.

აქ, ვიზიტორების განცალკევება საშუალებას აძლევს აბრაამს ამოიცნოს მათ შორის ცოცხალ ღმერთი, იაჰვე, რომელიც მასთან ერთად იმყოფება უბრალო ადამიანური გარეგნობით, რაც ხელს უწყობს სიტყვების გაცვლას. აბრაამი გათამამდება იმ დონემდე, რომ ღმერთთან ჩაერთო ერთგვარ გარიგებაში ორი ქალქის გადარჩენის მოსაპოვებლად, რომელთაგან ერთში მისი ძვირფასი ძმისშვილი ლოტი ცხოვრობს.

დაბ.18:23: „ მივიდა აბრაამი და თქვა: მართალსაც ბოროტებთან ერთად მოსპობ? »

აბრაამის მიერ დასმული შეკითხვა გამართლებულია, რადგან სამართლიანობის კოლექტიური ქმედებებით კაცობრიობა იწვევს უდანაშაულო მსხვერპლთა სიკვდილს, რომელსაც გირაო ზიანი ეწოდება. მაგრამ თუ კაცობრიობა ვერ შეძლებს განსხვავებას, ღმერთს შეუძლია. და ის მიაწვდის ამის მტკიცებულებას აბრაამს და ჩვენ, ვინც მის ბიბლიურ ჩვენებას ვკითხულობთ.

დაბ.18:24: „ იქნებ ორმოცდაათი მართლა ადამიანი ქალქში: განა მათაც გაანადგურებ და არ

აკაკტიებ ქალქს იმ ორმოცდაათი მართალს, რომლებიც მასში არიან?»

თავის ნაზი და მოსიყვარულე სულში აბრაამი სავსეა ილუზიებით და წარმოიდგენს, რომ ამ ორ ქალქში შესაძლებელია სულ მცირე 50 მართალი ადამიანის პოვნა და ამ 50 შესაძლო მართალ ადამიანს მოუხმობს, რათა ღვთისგან მიიღოს მაღლი ორი ქალქისა. მისი სრულყოფილი სამართლიანობის სახელო, რომელსაც არ შეუძლია უდანაშაულო და დანაშავე.

დაბ.18:25: „ მოკვდეს მართალი ბოროტთან ერთად რათა მართლთან იყოს ისე, როგორც ბოროტთან, შორს იყოს თქვენგან! შენგან შორს! განა არ გამოიყენებს ის, ვინც მთელდე და მიწას განიკითხავს? »

ამგვარად, აბრაამი ფიქრობს პრობლემის გადაჭრას ღმერთს შეახსენებს იმას, რისი გაკეთებაც არ შეუძლია მისი პიროვნების უარყოფის გარეშე, რომელც ასე მიზმულა სრულყოფილი სამართლიანობის გრძნობასთან.

დაბ.18:26: „ და უფალმა თქვა: თუ სოდომში ორმოცდაათ მართალს ვიპოვი, ქალქის შუაგულში, მთელქალქს ვაკაკტიებ მათგანო“.

მოთმინებითა და სიკეთით, იაჰვემ აბრაამს ლპარაკის საშუალება მისცა და მის პასუხში ამტკიცებს, რომ მართალია: 50 მართალი ადამიანისთვის ქალქები არ განადგურდება.

დაბ.18:27: უპასუხა აბრაამმა და თქვა: აჰა, გავბედე უფალთან ლპარაკი, მე მტვერი და ფერფლი ვარ.

„ მტვერი და ფერფლი “ ფიქრი, რომ ხეობაში ორი ქალქის განადგურების შემდეგ უღვთო ადამიანები და რჩებიან? მიუხედავად ამისა, აბრაამი აღიარებს, რომ ის სხვა არაფერია, თუ არა " მტვერი და ფერფლი ".

დაბ.18:28: „ იქნებ ორმოცდაათ მართალს ხუთი მოაკლდეს, რადგან ხუთს გაანადგურებ მთელქალქს? თქვა უფალმა: არ გავანადგურებ, თუ იქ ორმოცდა ხუთი მართალი ვიპოვე .

აბრაამის გამბედაობა მიიყვანს მას ვაჭრობის გაგრძელებაზე, ყოველ ჯერზე შემცირებით რჩეულთა რიცხვი, რომლებიც შესაძლოა აღმოჩნდნენ და 32-ე ლექსში შეაჩერებს ათი მართალთა რიცხვს. და ყოველ ჯერზე ღმერთი მისცემს თავის მაღალ აბრაამის მიერ შემოთავაზებულ რიცხვის გამო.

დაბ.18:29: „ აბრაამმა განაგრძო საუბარი და უთხრა: იქნებ იქ ორმოცი მართალი იყოს. თქვა უფალმა: არაფერს გავაკეთებ ამ ორმოცი ადამიანის გამო .

დაბ.18:30: „*თქვა აბრაამმა: ნუ განრისხდება უფალო და მე ვიტყვი. ალბათ იქ ოცდაათი მართალი ადამიანი იქნება. თქვა უფალმა: არა ფერს გავაკეთებ, თუ იქ ოცდაათი მართალი ვიპოვე.*“

დაბ.18:31: „*თქვა აბრაამმა: აჰა, გავბედე უფალთან საუბარი. ალბათ იქ ოცი მართალი ადამიანი იქნება. თქვა უფალმა: არ გავანადგურებ მას ამ ოცი კაცის გამო.*“

დაბ.18:32: „*თქვა აბრაამმა: ნუ განრისხდება უფალო და ამჯერად მეტს არ ვიტყვი. ალბათ იქ ათი მართალი ადამიანი იქნება. და თქვა უფალმა: არ გავანადგურებ მას ამ ათი მართლის გამო.*“

აქ მთავრდება აბრაამის ვაჭრობა, რომელსაც ესმის, რომ არსებობს ზღვარი, რომლის მიღმაც მისი დაჟინებული მოთხოვნა არა გონივრულ იქნებოდა. ის ათი მართალი ადამიანის რიცხვზე ჩერდება. მას ოპტიმისტურად სჯერა, რომ ამ ორ კორუმპირებულ ქალქში მართალი ხალხის ეს რაოდენობა უნდა მოიძებნოს, თუნდაც მხოლოდ ლოტს და მის ნათესავებს ითვლის.

დაბ.18:33: „*გავიდა იაჰვე, როცა დაასრულა აბრაამთან საუბარი. და დაბრუნდა აბრაამი თავის საცხოვრებელში.*“

მთავრდება ორი მეგობრის მიწიერი შეხვედრა, ერთი ზეციური და ყოვლისშემძლე ღმერთისა და მეორე ადამიანის, მიწის მტვერი, და თითოეული უბრუნდება თავის საქმიანობას. აბრაამი თავისი საცხოვრებლსკენ და იაჰვე სოდომისა და გომორისკენ, რომლებზეც დაეცემა მისი დამღუპველი განაჩენი.

ღმერთთან გაცვლასას აბრაამმა გამოავლენა თავისი ხასიათი, რომელიც არის ღვთის ხატად, რომელიც ზრუნავს ჭეშმარიტი სამართლიანობის აღსრულებაზე და სიცოცხლეს მის ძლიერ ძვირფას ღირებულებას. ამიტომაც მისი მსახურის ვაჭრობამ მხოლოდ ღვთის გულგაახარა და გაახარა, რომელიც სრულ დიზიარებს მის გრძნობებს.

დაბალება 19

განშორება საგანგებოსიტუაციაში

დაბ.19 :1: „*ორი ანგელოზი მოვიდა სოდომში საღამოს; და დაჯდა ლოტი სოდომის კარიბჭესთან.*“

ლოტი რომ დაინახა ისინი, ადგა მათ შესახვედრად და პირქვე დაეცა მიწაზე“.

ამ საქციელში ჩვენ ვაღიარებთ აბრაამის კარგ გავლენას მის ძმისშვილზე, ლოტზე, რადგანაც ის იმავე აზროვნებას ავლენს გამვლულ ვიზიტორების მიმართ. და ის ამას უფრო მეტი ყურადღებით აკეთებს, რადგან იცის სოდომის მაცხოვრებლების ცუდი ზნე-ჩვეულება, რომელშიც ის დასახლდა საცხოვრებლად.

დაბ.19:2: „*მაშინ თქვა: აჰა, ბატონებო, შედით თქვენი მსახურის სახლში და იქ გაათით ღამე; დაიბანეთ ფეხები; დილთ ადრე ადგები და გზას გააგრძელებ. არაო, უპასუხეს, დამეს ქუჩაში გავათევთო.*“

ლოტი აკისრებს თავის მოვალეობას, მიესალმოს მის სახლში გამავალად მიანებს, რათა დაიცვას ისინი კორუმპირებული მაცხოვრებლების უსირცხვილო და მავნე ქმედებებისგან. ჩვენ ვხვდებით იმავე მისასალმებელ სიტყვებს, რაც აბრაამმა გააკეთა თავისი სამი სტუმრის მიმართ. ლოტი მართლაც მართალ კაცია, რომელმაც არ მისცა თავის თავს გაფუჭების უფლება ამ ქალქის გარყვნილ არსებებთან თანაცხოვრებით. ორი ანგელოზი მოვიდა ქალქის დასანგრევად, მაგრამ მის განადგურებამდე, მათ სურთ აზნევეონ მაცხოვრებლების ბოროტება, მათი დაჭერით, მათი ბოროტების აქტიური დემონსტრირებით. და ამ შედეგის მისაღებად საკმარისია მათ ღამე ქუჩაში გაატარონ, რომ სოდომელები თავს დაესხნენ თავს.

დაბ.19:3: „*მაგრამ ლოტი ისე აიძულებდა მათ რომ მივიდნენ მასთან და შევიდნენ მის სახლში. აჩუქა მათ და გამოაცხო უფუარი. და მათ შეჭამეს.*“

ამიტომ ლოტი ახერხებს მათი დარწმუნებას და ისინი მიიღებენ მის სტუმართმოყვარეობას; რაც მას ჯერ კიდევ ამლევს შესამლებლობას გამოავლინოს თავისი გულუხვობა, როგორც ამას აკეთებდა აბრაამი მის წინაშე. გამოცდილება ასწავლეს მათ აღმოაჩინონ ლოტის მშვენიერი სული, მართალ კაცი უსამართლოთა შორის.

დაბ.19:4: „*მათ ჯერ კიდევ არ იყვნენ დასაძინებლად წასული, როცა ქალქის ხალხი, სოდომელები, სახლს შემოეხვივნენ, ბავშვებიდან მოხუცებულბამდე; მთელი მოსახლეობა სირბილთ მოვიდა.*“

მცხოვრებთა ბოროტების დემონსტრირება სცილდება ორი ანგელოზის მოლოდინს, რადგან ისინი მოდიან მათ მოსამებნად იმ სახლშიც კი, სადაც ლოტი

მიესალმა მათ. გაითვალისწინეთ ამ ბოროტების გადამდები დონე: „*ბავშვებიდან მოხუცებამდე*“. ამიტომ იაკვებს განაჩენი სრულად გამართლებულია.

დაბ.19:5: „*და უძახეს ლოტს და უთხრეს მას: სადა არიან ის კაცები, რომლებიც შემოვიდნენ შენთან ამ დამით? გამოიტანეთ ისინი ჩვენთან, რომ გავიგოთ ისინი*“.

გულუბრყვილო ხალხი შეიმლება მოატყუოს სოდომელუბის განზრახვამ, რადგან ეს არის არა გაცნობის მოთხოვნა, არამედ ცოდნის მიღება მაგალითის ტერმინის ბიბლური გაგებით: „*ადამიანი იცნობდა თავის ცოლს და მან შვა ვაჟი*“. ამიტომ ამ ადამიანების გარყვნილება არის სრულ და უსაშველო.

დაბ.19:6: „*მივიდა ლოტი მათთან სახლს კართან და დახურა კარი მის უკან*“.

მამაცი ლოტი, რომელიც ჩქარობს წავიდეს საზიზღარ არსებებთან შესახვედრად და რომელიც ზრუნავს მის უკან დახუროს თავისი სახლს კარი, რათა დიცვას თავისი სტუმრები.

დაბ.19:7: „*და მან თქვა: ჩემო ძმებო, გევედრებით, ნუაბოროტებთ;*»

კეთილ კაცი მოუწოდებს ბოროტს, არ ჩაიღიწონ ბოროტება. ის მათ "ძმებს" უწოდებს, რადგანაც მისნაირი კაცები არიან და საკუთარ თავში შეინარჩუნა იმედი, რომ ზოგიერთი მათგანის გადარჩენა იმ სიკვდილსგან, რომლისკენაც მათი ქცევა მიმართავს მათ.

დაბ.19:8: „*აჰა, მყავს ორი ქაღალში, რომლებსაც არასოდეს უცნობებია თუკაცი; მე მათგან ერთმოგიყვან შენთან და შენ შეგიძლია გაუკეთო მათ რაც გინდა. მხოლოდ არ ფერი და უშავოთ ამ კაცებს, რადგან ისინი ჩემი სახურავის ჩრდილი მოვიდნენ.*”

ლოტისთვის სოდომელთა ქცევამ მიაღწია იმ სიმაღლეებს, რაც აქამდე არასოდეს მიუღწევია ამ გამოცდილებაში. და თავისი ორი მნახველს დასაცავად, ის მოდის, რომ მათა დგილზე შესთავაზოს თავისი ორი ჯერკიდევ ქალწული ქაღალში.

დაბ.19:9: „*უთხრეს: წადი! ისევ თქვეს: ეს უცხოდ მოვიდა და მსაჯულს დუნდაო! აბა, ჩვენ მათზე უარესს გაგიკეთებთ და ლოტს ძალდობრივად დააჭირეს და კარის ჩამტვრევა დამოვიდნენ*“.

ლოტის სიტყვები არ ამშვიდებს შეკრებილ წყვილს და ეს ურჩხული არსებები, როგორც ამბობენ, ემზადებიან მასზე უარესის გასაკეთებლად. შემდეგ ისინი ცდილობენ კარის გატეხვას.

დაბ.19:10: „ და გაიწოდეს კაცებმა ხელები, შეიყვანეს ლოტი სახლში მათთან და დაკეტეს კარი“.

გაბედულ ლოტს საფრთხე ემუქრება, ანგელოზები ერევიან და ლოტი სახლში შეიყვანეს.

დაბ.19:11: „ და დაბრმავდნენ სახლს კარებთან მყოფნი, პატარადან დიდამდე, ისე რომ ამაოდ ცდილობდნენ კარის კოვნას“.

გარეთ ყველზე ახლობელ აღელვებულ ადამიანებს ბრმავენ; ამიტომ სახლს მცხოვრებნი დაცულნი არიან.

დაბ.19:12: „ უთხრეს კაცებმა ლოტს: ვინ გყავს კიდევ აქ? სიძეები, შვილები და ასულუბი და ყველფერი, რაც შენ გეკუთვნის ქალქში, გამოიყვანე ისინი ამაღლიდან“.

ლოტმა მაღლი კპოვა ანგელოზებისა და მათი გამომგზავნ ღვთის თვალში. მისი სიცოცხლს გადასარჩენად, ის უნდა „გავიდეს გარეთ“ ქალქისა და დაბლობის ხეობის, რადგან ანგელოზები გაანადგურებენ ამ ხეობის მცხოვრებლებს, რომელიც გახდება ნანგრევების ზონა, როგორც ქალქი Ai. ანგელოზთა შეთავაზება ვრცელდება ყველფერზე, რაც მას ეკუთვნის ცოცხალად მდინარე ქმნილებებში.

განცალკევების ამ თემაში ღვთაებრივი ბრძანება „გამოვიდეს“ მუდმივია. იმიტომ, რომ ის მოუწოდებს თავის ქმნილებებს განეშორონ ბოროტებას მისი ყველფორმით, როგორცაა ცრუქრისტიანული ეკლესიები. გამოცხ.18:4-ში ის უბრძანებს თავის რჩეულებს „გავიდნენ“ დიდი ბაბილონი“, რომელიც ეხება პირველ რიგში კათოლიკურ რელიგიას და მეორედ მრავალფორმიან პროტესტანტულ რელიგიას, რომლის გავლენის ქვეშადაც ისინი დარჩნენ დღემდე. ისევე როგორც ლოტს, მათი სიცოცხლე მხოლოდ ღვთის ბრძანების და უყონებლოვ და მორჩილებით გადარჩება. რადგან, როგორც კი გამოქვეყნდება კანონი, რომელიც სავალდებულოს გახდის კვირას დასვენებას პირველ დღეს, დასრულდება მაღლის ჟამი. და მაშინ უკვე გვიანი იქნება თქვენი აზრისა და პოზიციის შეცვლა ამ პრობლემის მიმართ.

აქვე ვამახვილებ თქვენს ყურადღებას იმ საფრთხეზე, რომელიც წარმოადგენს საჭირო გადაწყვეტილების მიღების შემდგომ გადადებას. ჩვენი ცხოვრება მყოფია, ჩვენ შეგვიძლია მოვკვდეთ ავადყოფობის, უბედური შემთხვევის ან თავდასხმის გამო, რაც შეიძლება მოხდეს, თუ დღერთი არ დააფასებს ჩვენს ნელო რეაგირებას და ამ

შემთხვევაში, კოლექტიური მაღლს დროის დასასრული კარგავს თავის მნიშვნელობას. , რადგან ის, ვინც მასზე ადრე კვდება, კვდება მისი უსამართლობისა და ღმერთის მიერ მისი დაგმობის დროს. იცის ამ პრობლემის შესახებ, პავლე ამბობს ებრ.3:7-8-ში: „ დღეს, თუ გესმით მისი ხმა, ნუ გაამკაცრებთ გულს, როგორც აჯანყებისას... “. ამიტომ ყოველთვის არის გადაუდებელი პასუხის გაცემა ღვთის მიერ გაკეთებულ წინადადებაზე და პავლე ამ აზრზეა ებრ.4:1-ის მიხედვით: „ მაშ, გვეშინოდეს, სანამ მის განსვენებაში შესვლს დაპირება ჯერ კიდევ რჩება, რომელიმე თქვენგანს როგორც ჩანს, არც ისე გვიან მოვიდა .”

და ბ.19:13: „ რადგან ჩვენ დავანგრევთ ამ ადგილს, რადგან დღია ღაღადი მისი მკვიდრთა წინააღმდეგ უფლოს წინაშე. იაჰვემ გამოგვიგზავნა მის გასანადგურებლად“.

ამჯერად დრო იწურება, ანგელოზებმა აცნობეს ლოტს სახლში ყოფნის მიზეზი. ქალქი სწრაფად უნდა განადგურდეს YaHWéH-ის გადაწყვეტილებით.

და ბ.19:14: „ გამოვიდა ლოტი და ელჰარაკა თავის სიძეებს, რომლებმაც წაიყვანეს მისი ქალიშვილები: ადექით თქვა, წადით ამ ადგილდას; რადგან უფალო გაანადგურებს ქალქს. მაგრამ, მისი სიძეების თვალში, ის თითქოს ხუმრობდა .”

ლოტის სიძეები, რა თქმა უნდა, არ იყვნენ სხვა სოდომელების ბოროტების დონეზე, მაგრამ გადარჩენისთვის მხოლოდ რწმენა ითვლება. და ცხადია, არ ჰქონდათ. მათი სიმამრის რწმენა არ აინტერესებდათ და მოულოდნელი წარმოდგენა, რომ ღმერთი იაჰვემზად იყო ქალქი გაენადგურებინა, მათთვის უბრალოდ წარმოუდგენელი იყო.

და ბ.19:15: „ დღის გარიჟრაჟიდან ანგელოზები ლოტს მოუწოდებდნენ და უთხრეს: ადექი, წაიყვანე შენი ცოლი და შენი ორი ქალიშვილი აქ, რომ არ დაიღუპოს ქალქის ნანგრევებში“.

სოდომის განადგურება იწვევს გულისამაჩუყებელ განცალგევებს, რომლებიც ცხადყოფს რწმენას და რწმენის არარსებობას. ლოტის ქალიშვილებმა უნდა აირჩიონ მამის მიყოლ ან ქმრის მიყოლ .

და ბ.19:16: „ როგორც აყოვნებდა, კაცებმა ხელში აიტაცეს ის, მისი ცოლი და მისი ორი ქალიშვილი, რადგან უფალო დაინდო მას; წაიყვანეს და ქალქგარეთ დატოვეს .

ამ მოქმედებაში ღმერთი გვიჩვენებს " ცეცხლადან ამოღებულ ბრენდს ". კიდევ ერთხელ მართალ ლოტისთვის ღმერთმა იხსნა, მასთან ერთად, მისი ორი ქალშვილი და მისი ცოლი. ამგვარად, ქალქიდან მოწყვეტილი ისინი აღმოჩნდებიან გარეთ, თავისუფალი და ცოცხლები.

და ბ.19:17: „როცა გამოიყვანა ისინი, ერთერთმა თქვა: „გადაარჩინე შენი სიცოცხლე; არ გაიხედო უკან და არ გაჩერდე მთელ დაბლობზე; გაიქეცი მთაზე, რომ არ დაიღუპო.“

ხსნა მთაში იქნება, არჩევანი აბრაამს და რჩა. ამგვარად, ლოტს შეუძლია გაიგოს და ინანოს თავისი შეცდომა დაბლობისა და მისი კეთილდღეობის არჩევისას. მის სიცოცხლეს საფრთხე ემუქრება და მას მოუწევს იჩქაროს, თუკი სურს იყოს უსაფრთხო, როცა ღვთის ცეცხლო ველს დაეცემა. მას უბრძანებენ, უკან არ მოიხედოს. ბრძანება უნდა იქნას მიღებული პირდაპირი და გადატანითი მნიშვნელობით. სოდომის გადაარჩენილებს წინ უსწრებს მომავალ და სიცოცხლეს, რადგან მათ უკან მალე არაფერი და რჩება ციდან გადმოგდებულ გოგირდის ქვევებით ანთებულ ინკანდესენტური ნანგრევების გარდა.

და ბ.19:18: „უთხრა მათ ლოტმა: ოჰ! არა, უფალო! »

ანგელოზის მიერ გაცემული ბრძანება ლოტს აშინებს.

და ბ.19:19: „აჰა, ვპოვე მადლო შენს წინაშე და შენ გამოავლენე შენი წყალობის სიდიადე ჩემს მიმართ, ჩემი სიცოცხლეს გადასარჩენად; მაგრამ მე არ შემოძლია მთაზე გაქცევა, სანამ უბედურება და მემართება და დავიღუპები“.

ლოტმა იცის ეს რეგიონი, სადაც ის ცხოვრობს და იცის, რომ მთამდე მისასვლელად მას დიდი დრო დასჭირდება. ამიტომ ევედრება ანგელოზს და სხვა გამოსავალს სთავაზობს.

და ბ.19:20: „აჰა, ეს ქალქი საკმარისა და ხლოსაა ჩემთვის თავშესაფრისთვის და პატარაა. ოჰ! რომ იქ გაქცევა შემოძლია, ... პატარა ხომ არ არის?... და ჩემი სული ცოცხლობს! »

ხეობის ბოლოს არის ცოარი, სიტყვა, რომელიც ნიშნავს პატარას. იგი გადაურჩა ხეობის ტრაგედიას, რათა თავშესაფარი ყოფილყო ლოტისა და მისი ოჯახისთვის.

და ბ.19:21: „და უთხრა მას: აჰა, მეც გაძლევ ამ მადლს და არ დავანგრევ ქალქს, რომელზეც შენ ამბობ“.

ამ ქალქის არსებობა ჯერ კიდევ მოწმობს ამ დრამატულ ეპიზოდს, რომელმაც გავლენა მოახდინა დაბლობის ხეობის ქალქებზე, სადაც მდებარეობდა ორი ქალქის ოდომი და გომორა.

დაბ.19:22: „იჩქარე და იქ შეიფარე, რადგან ვერაფერს გავაკეთებ, სანამ შენ არ მოხვალ ამიტომაც ეწოდა ამ ქალქს ცოარის სახელი“.

ანგელოზი ახლ მის შეთანხმებაზე და მოკიდებულ და დაელოდება სანამ ლოტი შევა ცოარში, რათა დაარტყას ხეობას.

დაბ.19:23: „მზე ამოდიოდა დედა მიწაზე, როცა ლოტი შევიდა ცოარში“.

სოდომელუბისთვის ახალ დღე თითქოს მშვენიერი მზის ამოსვლს ქვეშ იყო გამოცხადებული; დღე, როგორც ყველს ხვდა...

დაბ.19:24: „მაშინ აწვიმა უფალმა გოგირდი და ცეცხლი ზეციდან სოდომზე და გომორაზე იაკვებს გან“.

ამ სასწაულუბრივმა ღვთაებრივმა მოქმედებამ ძლიერი ჩვენება მიიღო ადვენტიისტი არქეოლოგის რონ უაიტის აღმოჩენებით. მან დაადგინა ქალქი გომორა, რომლის საცხოვრებელი სახლები ერთმანეთს ეყრდნობოდა მთის დასავლეთ კალთაზე, რომელიც ესაზღვრება ამ ხეობას. ამ ადგილს მიწა და მზადებულია გოგირდის ქვებისგან, რომლებიც ცეცხლზე მოხვედრისას დღესაც ანთებენ. ამრიგად, ღვთაებრივი სასწაულს რულ დარის და დასტურებულ და რჩეულთა რწმენის ღირსი.

იმის საპირისპიროდ, რასაც ხშირად ფიქრობდნენ და ამბობდნენ, ღმერთმა მოუწოდა არა ატომურ ენერჯიას ამ ხეობის გასანადგურებლად, არამედ გოგირდის და სუფთა გოგირდის ქვებზე, რომელიც შეფასებულა 90% სისუფთავეზე, რაც სპეციალისტების აზრით განსაკუთრებულია. ცა არ ატარებს გოგირდის ღრუბლებს, ამიტომ შემოდგომა ვთქვა, რომ ეს განადგურება შემოქმედი ღმერთის საქმეა. მას შეუძლია შექმნას ნებისმიერი მატერია თავისი საჭიროების მიხედვით, რადგან მან შექმნა დედა მიწა, ცა და ყველფერი, რაც მათ შეიცავს.

დაბ.19:25: „მან გაანადგურა ის ქალქები, მთელი ვაკე, ქალქების ყველ მკვიდრი და დედა მიწის მცენარეები“.

რა შეიძლება გადარჩეს ისეთ ადგილს, სადაც ცეცხლოვანი გოგირდის ქვები წვიმს? არაფერი, გარდა ქანებისა და გოგირდის ქვებისა, ჯერ კიდევ არსებობს.

დაბ.19:26: „ უკან გაიხედა ლოტის ცოლმა და მარილს სვეტადიქცა “.

ლოტის მეუღლს ეს გამოხედვა ცხადყოფს სინანულს და შენარჩუნებულ ინტერესს ამ დაწყევლულ ადგილს მიმართ. ეს გონების მდგომარეობა არახარებს ღმერთს და ის ამას ავლენს თავისი სხეულს მარილს სვეტად, აბსოლუტური სულიერი უნაყოფობის გამოსახულებად გარდაქმნით.

დაბ.19:27: „ აბრაამი დიღოთ ადრე ადგა, რათა წასულიყო იმ ადგილს, სადა ციფა იეჰოვას წინაშე “.

არ იცის რა მოხდა დრამის შესახებ, აბრაამი მოდის მამრეს მუხასთან, სადა ცმიესაღმა თავის სამსტუმარს.

დაბ.19:28: „ შეიხედა სოდომისა და გომორისაკენ და დაბლობის მთელ ტერიტორიაზე; და აჰა, მან დაინახა მიწიდან ამომავალ კვამლს, როგორც ღუმელს კვამლს .”

მთა შესანიშნავი ობსერვატორიაა. მისი სიმაღლედან აბრაამი დომინირებს რეგიონში და მანიცის სადმეზარეობს სოდომისა და გომორის ხეობა. თუ ადგილს მიწა ჯერ კიდევ ინკანდესენტური ბრაზილია, ზემოთ ამოდის მძაფრი კვამლს, რომელიც გამოწვეულია გოგირდით და ქაღალქში შეგროვებულ ყველ მასალს მოხმარებით ადამიანის მიერ. აქაურობა სამყაროს აღსასრულმდე სტერილობისაა განწირული. იქ მხოლოდ ქანებს, ქვებს, გოგირდის ქვებს და მარილს ვხვდებით, ბევრი მარილი, რომელიც ხელს უწყობს ნიადაგის სტერილურობას.

დაბ.19:29: „ როცა გაანადგურა ღმერთმა ველს ქაღალქები, გაიხსენა აბრაამი; და მან აიძულა ლოტი გაქცეულიყო უბედურებისგან, რითაც მან დაამარცხა ქაღალქები, სადაც ლოტი დასახლდა “.

ეს განმარტება მნიშვნელოვანია, რადგან გვეუბნება, რომ ღმერთმა იხსნა ლოტი მხოლოდ იმისთვის, რომ მოეწონებინა აბრაამი, მისი ერთგული მსახური. ამიტომ მან არ შეწყვიტა მისი საყვედური აყვავებული ხეობისა და მისი კორუმპირებული ქაღალქების არჩევისთვის. და ეს ადასტურებს, რომ ის მართლაც გადაარჩინა იმ ბედს, რომელსაც სოდომი "ცეცხლადან გატაცებული ბრენდი" უწოდებს, ან, უკიდურესად ზუსტად.

დაბ.19:30: „ დატოვა ლოტმა ცოარი მაღლობებში და დასახლდა მთაზე თავის ორ ქალშვილთან ერთად რადგან ეშინოდა ცოარში და რჩენის. ის და მისი ორი ქალშვილი გამოქვაბულში ცხოვრობდა .

განშორების აუცილებლობა ახლ ლოტისთვის ცხადი ხდება. დასწორების გადაწყვეტს არ დაჩქარებს ცოცხალი, რომელიც, თუმცა „პატარა“ დასახლებული იყო ღვთის წინაშე კორუმპირებული და ცოდვილი ხალხით. თავის მხრივ, ის მიდის მთაზე და ყოველგვარი კომფორტისგან შორს, ორ ქალშვილთან ერთად ცხოვრობს გამოქვაბულში, ბუნებრივ უსაფრთხო თავშესაფარში, რომელსაც ღვთის შემოქმედება გვთავაზობს.

დაბ.19:31: „*უფროსმა უთხრა უმცროსს: მამაჩვენი ბებერია; და არავინ არის ქვეყანაში, ვინც ჩვენთან მოვა, ყველს ქვეყნის ჩვეულებისა მეგრ.*”

ლოტის ორი ქალშვილს ინიციატივებში სკანდალური არაფერია. მათი მოტივაცია გამართლებულია და მოწონებულია ღმერთის მიერ, რადგან ისინი მოქმედებენ მამის შთამომავლობის მიცემის მიზნით. ამ მოტივაციის გარეშე ინიციატივა ინცესტუალური იქნებოდა.

დაბ.19:32: „*მოდიო და ვალევინოთ მამას ღვინო და დავწექით მასთან, რათა შევინარჩუნოთ მამის მოდგმა*“.

დაბ.19:33: „*მამას ღვინო და ვალევინეს იმ ღამეს; და უფროსი წავიდა დასაძინებლს დამამასთან: მან ვერ შეამჩნია, როდის დაწვა და არც ადგომა*“.

დაბ.19:34: „*მეორე დღეს უფროსმა უთხრა უმცროსს: აჰა, წუხელ მე დავიძინე მამაჩემთან; მოდიო, ამ ღამეს კიდევ ერთხელ დავალევინოთ მამას ღვინო და წავიდეო და დავიძინოთ მამასთან, რათა შევინარჩუნოთ ჩვენი მამის მოდგმა*“.

დაბ.19:35: „*იმ ღამეს ისევ ღვინო და ვალევინეს მამას; და უმცროსი წავიდა მასთან დასაძინებლს დამან ვერ შეამჩნია, როცა დაწოლ და არც ადგომა*“.

ლოტის სრული უგონობა ამ მოქმედებაში მიდგომას აძლევს ხელოვნური განაყოფიერების იმიჯს, რომელიც გამოიყენება ცხოველებზე და ადამიანებზე ჩვენს ბოლო დროში. სიამოვნების ოდნავი ძიებაც არ არის და საქმე უფრო შოკისმომგვრელია, ვიდრე კაცობრიობის დასაწყისში და-ძმების შეერთება.

დაბ.19:36: „*ლოტის ორი ასული და ორს ულდა მამისგან*“.

ლოტის ამ ორ ქალშვილში აღვნიშნავთ თავგანწირვის განსაკუთრებულ თვისებებს მამის პატივის საკეთილდღეოდ. როგორც გაუთხოვარი დედაბი, ისინი შვილს მარტო გაზრდიან, ოფიციალურად

მამის გარეშე და ამით უარს ამბობენ ქმრის, მეუღლის, თანამგზავრის მიღებაზე.

და ბ.19:37: „*პირმშომ გააჩინა ვაჟი და დაარქვა მას მოაბი; ის არის მოაბელთა მამა დღემდე*“.

და ბ.19:38: „*უმცროსმაც გააჩინა ვაჟი და უწოდა ბენამი; ის არის ამონიტების მამა დღემდე*“.

და ნიელს 11:41-ის წინასწარმეტყველებაში ვხვდებით ორი ვაჟის შთამომავლების ხსენებას: „*შევა უმშვენიერეს ქვეყანაში და ბევრი დაეცემა; მაგრამ ედომი, მოაბი და ამონის ძეთა თვკაცი გადარჩება მისი ხელთან*“. ამრიგად, ხორციელ და სულიერი კავშირი გააერთიანებს ამ შთამომავლებს აბრაამზე და ფუძნებულის რა ელთან, ებრაელ ხალხის ჰებერის შემდეგ. მაგრამ ეს საერთო ფესვები აღძრავს ჩხუბს და ამ შთამომავლებს ისრაელს ერს და უპირისპირდება. სოფონიას 2:8-სა და 9-ში ღმერთი წინასწარმეტყველებს უბედურებას მოაბისა და ამონის ძეებისთვის: „*გავიგონე მოაბის შეურაცხყოფა და ამონის ძეების შეურაცხყოფა, როცა ისინი ლნძღავდნენ ჩემს ხალხს და ამკარტავნულბ დადგნენ მის საზღვრებთან. აირატომ ვარცოცხალი! ამბობს ცაბაოთ უფალი, ისრაელს ღმერთი, მოაბი დაემსგავსება სოდომს და ამონის ძენი გომორასავით, ეკლებით და ფარული ადგილი, მარილს მადრო, უდაბნოს სამუდამოდ ჩემი და ნარჩენი ხალხი გაძარცვავს მათ, და ნარჩენი ჩემი ერი და იმკვიდრებს მათ.*”

ეს ადასტურებს, რომ ღვთის კურთხევა მხოლოდ აბრაამზე იყო და ის არ იზიარებდნენ მის ძმებს, რომლებიც დაბადებულნი იყვნენ იმავე მამისგან, თერაჰისგან. თუ ლოტმა შეძლო აბრაამის მაგალითით სარგებლობა, ეს არ იქნება მისი ორი ქალშვილისგან დაბადებულ შთამომავლების შემთხვევაში.

დაბადება 20

განცალგევება ღვთის წინასწარმეტყველის სტატუსით

დაბადების მე-12-ში მოხსენებულ ფარაონთან ურთიერთობის განმეორებით, აბრაამი თავის ცოლს სარას დას, გერარის (დღევანდელი პალესტინა ლაზას მახლობლად) მეფე აბიმელექს წარუდგენს. კიდევ ერთხელ, ღმერთის რეაქცია, რომელიც სჯის მას,

აიძულეს მას აღმოაჩინოს, რომ სარას ქმარი მისი წინასწარმეტყველა. ამგვარად, აბრაამის ძალ და შიში გავრცელდა მთელ რეგიონში.

და ბა დე ბა 21

ლეგიტიმურისა და არა ლეგიტიმურის გამიჯვნა

განცალკევება იმ მსხვერპლმეწირობით, რაც გვიყვარს

და ბ.21:1: „ და ეწვია უფალ სარას, როგორც თქვა, და ისე მოექცა იაკვებ სარას, როგორც თქვა. »

ამ ვიზიტით ღმერთმა ბოლო მოუღო სარას ხანგრძლივ უნაყოფობას.

და ბ.21:2: „ და დაორსულდა სარა და შეეძინა ვაჟი აბრაამს სიბერეში, და ნიშნულ დროს ღმერთმა უთხრა მას. »

ესა .55:11 ადასტურებს ამას: „ ასეა ჩემი სიტყვა, რომელიც გამოდის ჩემი პირიდან: ის არ ბრუნდება ჩემთან, ჩემი ნების შესრულებისა და ჩემი გეგმების შესრულების გარეშე “; აბრაამისთვის მიცემული დაპირება შესრულდა, ამიტომ ლექსი გამართლებულია. ეს ვაჟი მოდის სამყაროში მას შემდეგ, რაც ღმერთი გამოაცხადებს მის დაბადებას. ბიბლია მას „დაპირების ძედ“ წარმოგვიდგენს, რაც ისააკს მესიანური „ღვთის ძის“ წინასწარმეტყველურ ტიპადაქცევს: იესოს.

და ბ.21:3: „ და უწოდა აბრაამმა თავის ვაჟს, რომელიც მას შეეძინა, ისააკი. »

სახელი ისააკი ნიშნავს: ის იცინის. აბრაამმა ც და სარამაც იცინეს, როცა გაიგეს, რომ ღმერთმა გამოაცხადა მათი მომავალი შვილი. თუ სიხარულის სიცილი და დებიტია, ეს ასე არ არის დამცინავი სიცილს შემთხვევაში. ფაქტობრივად, ორივე მეუღლეს ჰქონდა იგივე რეაქცია, როგორც ადამიანური ცრურწმენის მსხვერპლი. რადგან იცინოდნენ გარშემომყოფების ადამიანური რეაქციებზე ფიქრზე. წარღვნის შემდეგ სიცოცხლს ხანგრძლივობა მნიშვნელოვნად შემცირდა და ადამიანებისთვის 100 წლის ასაკი ხანდაზმულ სიბერეს აღნიშნავს; ის, სადაც ჩვენ ცოტას ველოთ ცხოვრებისგან. მაგრამ ასაკი არაფერს ნიშნავს შემოქმედ ღმერთთან ურთიერთობის კონტექსტში, რომელიც აწესებს ყველფრის საზღვრებს. და აბრაამი აღმოაჩენს ამას თავის გამოცდილებაში და

ღმერთის მეშვეობით იღებს სიმდიდრეს, პატივს და მამობას, ამჯერად კანონიერს.

და ბ.21:4: „და წინადაცვეთა აბრაამმა თავისი ვაჟი ისაკი, როცა რვა დღის იყო, როგორც ღმერთმა უბრძანა მას.«

თავის მხრივ, კანონიერი ვაჟი წინადაცვეთილა. ღვთის ბრძანება შესრულდა.

და ბ.21:5: „ასი წლის იყო აბრაამი, როცა შეეძინა ისაკი მისი ვაჟი.«

ეს გასაოცარია, მაგრამ არა ანტიდილუვიური სტანდარტებით.

და ბ.21:6: „და სარამ თქვა: ღმერთმა მომცა სიცილი; ვინც გაიგებს, ჩემთან ერთად გაიცინებს.«

სარას სიტუაცია სასაცილოდ მიაჩნია, რადგან ის ადამიანია და ადამიანური ცრურწმენის მსხვერპლა. მაგრამ სიცილს ეს სურვილი ასევე ასახავს მოულოდნელს ხარულს. აბრაამის მსგავსად, ის იძენს მშობიარობის შესამღებლობას იმ ასაკში, როდესაც ეს უკვე წარმოუდგენელია ადამიანის ნორმალურობის თვალსაზრისით.

და ბ.21:7: „და მან თქვა: ვინ ეტყვის აბრაამს, სარა შვილებს გაუჩენს? რამეთუ მე შეეძინა მას ვაჟი სიბერეში.«

საქმე მართლაც განსაკუთრებული და სრულად სასწაულია. სარას ამ სიტყვებს წინასწარმეტყველურ დონეზე ვუყურებთ, ისაკში ვხედავთ ძეს, რომელიც წინასწარმეტყველებს ახალ აღთქმას ქრისტეში, ხოლო ისმაელი წინასწარმეტყველებს პირველი აღთქმის ძეზე. ქრისტე იესოზე უარის თქმით, წინადაცვეთის ნიშნით ხორციელდ დაბადებული ეს ბუნებრივი ვაჟი უარყოფილი იქნება ღმერთის მიერ რწმენით შერჩეულ ქრისტიანი ძის სასარგებლოდ. ისაკის მსგავსად, ახალ შეთანხმების დამფუძნებელი ქრისტე სასწაულბრივად დაიბადება, რათა გამოავლნოს და წარმოაჩინოს ღმერთი ადამიანური გარეგნობით. ამის საპირისპიროდ, ისმაელი ჩაფიქრებულია მხოლოდ ხორციელ საფუძვლებზე და მკაცრად ადამიანურ გაგებაზე.

და ბ.21:8: „აიზარდა ყრმა და რძლსაგან გამოეყო; და აბრაამმა დიდი ქეიფი გამართა იმ დღეს, როცა ისაკი ძუძუთი გამოიყვანეს.«

ძუძუთი კვება ხდება მოზარდი და მამა აბრაამისთვის იხსნება დაპირებებითა და ბედნიერებით სავსე მომავალ, რომელსაც ის სიხარულთა დნიშნავს.

დაბ.21:9: „ და დაინახა სარამ აგარ ეგვიპტელს ძე, რომელიც მან აბრაამს შვა, იცინოდა; და მან უთხრა აბრაამს :

სიცილო აშკარად დიდ ადგილს იკავებს და ლოცვილი წყვილს ცხოვრებაში. ისმაელს მტრობა და ეჭვიანობა კანონიერი შვილს, ისაკის მიმართ, სიცილს, დაცინვას იწვევს. სარისთვის ასატანის ზღვარი მიღწეულია: დედის დაცინვის შემდეგ მოდის შვილი; ძალიან ბევრია .

დაბ.21:10: „ **განდევნე ეს მოახლე და მისი ვაჟი; რადგან ამ მოახლს ძე არ მიიღებს მემკვიდრეობას ჩემს ვაჟთან, ისაკთან ერთად** »

ჩვენ შეგვიძლია გავიგოთ სარას აღშფოთება, მაგრამ ჩემთან ერთად შეხედეთ ზემოთ. სარა წინასწარმეტყველებს პირველ ალანსის უღირსობას, რომელიც არ დაიმკვიდრებს ახალს არჩეულთან ერთად, ქრისტე იესოს სამართლიანობის რწმენაზე და ფუძნებულს.

დაბ.21:11: „ და ეს ძალიან ცუდი იყო აბრაამის თვალში მისი შვილს გამო. »

აბრაამი არ რეაგირებს სარას მსგავსად, რადგან მისი გრძნობები ორ ვაჟს შორისაა გაზიარებული. ისაკის დაბადება არ გამორიცხავს 14 წლიან სიყვარულს, რომელიც მას ისმაელთან აკავშირებს.

დაბ.21:12: „ და უთხრა ღმერთმა აბრაამს: არ იყოს ცუდი შენს თვალში ბავშვისა და შენი მსახურის გამო. ყველგან ფერში, რაც გეუბნება სარამ, მოუსმინე მის ხმას, რადგან ისაკში შთა მომავლობა გერქმევა. »

ამ გზავნილი ღმერთი ამზადებს აბრაამს, რომ მიიღოს ისმაელს, მისი უფროსი ვაჟის, გაუცხოება. ეს **განცალგევება** ღვთის წინასწარმეტყველურ პროექტშია; რადგან ის წინასწარმეტყველებს ძველ მოზაიკის შეთანხმების ჩავარდნას. ნუგეშის სახით ისაკში გაამრავლებს თავის შთამომავლებს. და ამ ღვთაებრივი სიტყვის შესრულება იქნება ახალი აღთქმის დამყარებით, სადაც „ **რჩეულებს** “ „მოიწოდებენ “ იესო ქრისტეში ღვთის მარადიულ სახარების გზავნილთ.

ამგვარად, პარადოქსულად, ისაკი იქნება ძველ აღთქმის პატრიარქი და, უპირველეს ყოვლისა, იაკობში, მის ძეშია, რომ ხორცისა და წინადაცვეთას ნიშნის მიხედვით, ღვთის ისრაელ დამკვიდრდება მის საფუძვლებზე. მაგრამ პარადოქსი ისაა, რომ იგივე ისაკი მხოლოდ გაკვეთილებს

წინასწარმეტყველებს ქრისტეში ახალ შეთანხმების შესახებ.

დაბ.21:13: „ და მე ერთ ვაქცევ მოახლოს ძეს, რადგან ის შენი შთამომავალია. »

ისმა ელო ახლო აღმოსავლეთის მრავალი ხალხის პატრიარქია. სანამ ქრისტე გამოჩნდებოდა მისი მიწიერი მხსნელი მსახურებისთვის, სულიერი ლეგიტიმაცია ეკუთვნოდა მხოლოდ აბრაამის ამ ორი ვაჟის შთამომავლებს. დასავლური სამყარო ცხოვრობდა წარმართობის მრავალ ფორმაში, უგულუბელო დიდი შემოქმედი ღმერთის არსებობა.

დაბ.21:14: „ და ადგა აბრაამი დილოთადრე, აიღო პური და წყალო, მისცა ჰაგარს, და აღო მხარზე, მისცა შვილი და გაუშვა. და წავიდა და ხეტიალობდა ბეერშებას უდაბნოში. »

ღვთის ჩარევამ დაამშვიდა აბრაამი. მან იცის, რომ ღმერთი თავად დაიცავს აგარს და ისმაელს და თანახმაა მათგან განშორებაზე, რადგან ენდობა ღმერთს მათ დცვასა და წარმართვაში. რადგან ის თავად იყო დაცული და ხელმძღვანელობდა დღემდე მის მიერ.

დაბ.21:15: „ როდესაც ტყავის წყალო ამოიწურა, მან ბავშვი ერთ ბუჩქის ქვეშ დააგდო“.

ბეერშებას უდაბნოში გატაცებული წყალო სწრაფად იწოვება და წყლს გარეშე, აგარი მხოლოდ სიკვდილს ხედავს, როგორც საბოლოო შედეგს თავისი უბედური სიტუაციისთვის.

დაბ.21:16: „ წავიდა და დაჯდა მოპირდაპირედ მშვილდს მიუწვდომელ რადგან მან თქვა: არ დავინახო ბავშვი მოკვდება. და დაჯდა მოპირდაპირედ მხარეს, ამოიღო ხმა და ატირდა. »

ამ ექსტრემალურ სიტუაციაში აგარი მეორედ ღვრის ცრემლებს ღვთის წინაშე.

დაბ.21:17: „ და გაიგონა ღმერთმა ბავშვის ხმა და ღვთის ანგელოზმა და უძახა ზეციდან აგარს და უთხრა: რა გჭირს, აგარ? ნუ გეშინია, რადგან ღმერთმა გაიგო ბავშვის ხმა, სადაც ის არის. »

და მეორედ ერევა ღმერთი და ელპარაკება მის დასამშვიდებლად.

დაბ.21:18: „ ადექი, აიღე ბავშვი და ხელში აიყვანე; რამე თუ დიდერა დვაქცევ მას. »

შეგახსენებთ, ბავშვი ისმაელო 15-დან 17 წლამდე მოზარდია, მაგრამ მაინც დედა ჰაგარის დაქვემდებარებულ ბავშვია და ორივეს წყალო აღარ აქვს დასაღვი. ღმერთს სურს, რომ მას მხარი და უჭიროს შვილს, რადგან მას ძლიერი ბედი ელის.

დაბ.21:19: „ და გაახილ ღმერთმა თვალები და იხილ წყლის ჭა; და წავიდა, აავსო კანი წყლთ და დააღვივნა ბავშვი. »

სასწაულს შედეგია თუარა, წყლის ეს ჭა საჭირო მომენტში ჩნდება, რათა ჰაგარს და მის შვილს სიცოცხლს გემომისცეს. და მათთავიანთი სიცოცხლე ევალებათ ძლევამოსილ შემოქმედს, რომელიც ხსნიან ხურავს საგნების ხედვასა და გონებას.

დაბ.21:20: „ და იყო ღმერთი შვილთან ერთად ის გაიზარდა, და მკვიდრდა უდაბნოში და გახდა მშვილდოსანი. »

ამიტომ უდაბნო ცარიელი არ იყო, რადგან ისმამაელო ნადირობდა ცხოველებზე, რომლებიც ჭამდა მშვილდით.

დაბ.21:21: „ და ცხოვრობდა ფარანის უდაბნოში; და დედა მისმა მოიყვანა ცოლი ეგვიპტის ქვეყნიდან. »

ამიტომ ისმამაელებსა და ეგვიპტელებს შორის კავშირი გამლოერდება და დროთა განმავლობაში ისმამაელოს მეტოქეობა ისაკთან გაიზრდება იმ დონემდე, რომ ისინი მუდმივ ბუნებრივ მტრებად აქციონ.

დაბ.21:22: „ იმ დროს აბიმელექმა და პიკოლმა, მისი ჯარის კაპიტანმა, ელპარაკე აბრაამს და უთხრეს; ღმერთი შენთანაა ყველფერში, რასაც აკეთებ. »

სარას თავის დად წარმოჩენით გამოწვეული გამოცდილებები, რომლებიც მოთხრობილია 20-ე დაბეებში, ასწავლ აბიმელექს, რომ აბრაამი იყო ღმერთის წინასწარმეტყველო. ახლ მას ეშინიათ და ეშინიათ.

დაბ.21:23: „ ახლ კი დამიფიცე აქ ღმერთო, რომ არ მოიქცე ტყუილდ არც ჩემთან, არც ჩემს შვილებთან და არც შვილოშვილებთან, იმ სიკეთისამებრ, რაც მე გამოგიჩინე, მოიქცევი ჩემს მიმართ და იმ ქვეყნისკენ, სადაც დარჩით. »

აბიმელექს აღარ სურს გახდეს აბრაამის ხრიკების მსხვერპლო და სურს მიიღოს მისგან მტკიცე და მტკიცე ვალდებულებები მშვიდობიანი აღანსის შესახებ.

დაბ.21:24: „ და თქვა აბრაამმა: დავიფიცებ. »

აბრაამს არ აქვს ცუდი განზრახვა აბიმელექის მიმართ და ამგვარად მას შეუძლია დაეთანხმოს ამ შეთანხმებას.

დაბ.21:25: „ და უსაყვედურა აბრაამმა აბიმელექს წყლის ჭის გამო, რომელიც ძალთაიღეს აბიმელექის მსახურებმა. »

დაბ.21:26: „ და თქვა აბიმელუქმა: არ ვიცი, ვინ ჩაიდინა ეს, და თქვენ არ გაგაფრთხილეთ ამის შესახებ და მხოლოდ დღეს გავიგე. »

დაბ.21:27: „ აიღო აბრაამმა ფარები და ძროხები და მისცა აბიმელუქს და ორივემ შეთანხმება დადეს. »

დაბ.21:28: „ და გამოყო აბრაამმა შვიდი ცხვარი ფარიდან; »

აბრაამის მიერ „შვიდი ცხვრის“ არჩევანი მოწმობს მის კავშირზე შემოქმედ ღმერთთან, რომელიც მას სურს და უკავშიროს თავის საქმეს. აბრაამი დასახლდა უცხო ქვეყანაში, მაგრამ მას სურს, რომ მისი შრომის ნაყოფი მის საკუთრებაში დარჩეს.

დაბ.21:29: „ უთხრა აბიმელუქმა აბრაამს: რა არის ეს შვიდი ცხვარი, რომელიც გამოყავი? »

დაბ.21:30: „ და მან თქვა: ამ შვიდ ცხვარს გამომიღებ ხელდან, იმის დასამოწმებლად რომ მე ამოთხარე ეს ჭა. »

დაბ.21:31: „ ამიტომ უწოდეს იმ ადგილს ბეერშება, რადგან იქ ორივემ დაიფიცეს. »

სადავო ჭას სახელი ეწოდა სიტყვის „შება“-ს მიხედვით, რომელიც არის ებრაული რიცხვის „შვიდის“ ფუძე და რომელსაც ვპოულობთ სიტყვაში „შაბატი“, რომელიც აღნიშნავს მეშვიდე დღეს, ღვთის მიერ ყოველვით დასვენების დროს განწმენდილ შაბათს. მისი მიწიერი შემოქმედების დასაწყისიდანვე. ამ ალანსის ხსოვნის შესანარჩუნებლად, ჭას ამგვარად უწოდეს "შვიდის ჭა".

დაბ.21:32: „ და დადეს აღთქმა ბეერშებაში. ადგა აბიმელუქი და პიკოლო, მისი ჯარის კაპიტანი, და დაბრუნდნენ ფილესტიმელთა ქვეყანაში. »

დაბ.21:33: „ და დარგო აბრაამმა თამარის ხე ბეერშებაში; და იქ უხმო იაკვებს, მარადიული ღმერთის სახელს. »

დაბ.21:34: „ და აბრაამი დადბანს დარჩა ფილესტიმელთა ქვეყანაში. »

ღმერთმა მოაწყო მშვიდობისა და სიმშვიდის პირობები თავისი მსახურისთვის.

და ბ ა დ ე ბ ა 22

მამისა და ერთადერთი შვილს განშორება შეეწირა

ეს თავი 22 წარმოგვიდგენს ქრისტეს წინასწარმეტყველურ თემას, რომელიც შესწირა ღმერთმა, როგორც მამამ. იგი ასახავს ღმერთის მიერ ფარულ და მომზადებულ ხსნის პრინციპს, მისი გადაწყვეტილების დასაწყისიდანვე შექმნას თავისუფალი, ინტელექტუალური და ავტონომიური კოლეგები მის წინააღმდეგ. ეს მსხვერპლი იქნება ფასი, რომელიც გადაიხდის მისი ქმნილებების განსიყვარულს დაბრუნებას. რჩეულები იქნებიან ისინი, ვინც უპასუხა ღვთის მოლოდინებს არჩევანის სრული თავისუფლებით.

დაბ.22:1: „ამის შემდეგ ღმერთმა გამოსცა და აბრაამი და უთხრა: აბრაამ! და მან უპასუხა: აქ ვარ!»

აბრაამი ძალაღწევა ემორჩილება ღმერთს, მაგრამ რამდენად შორს შეიძლება წავიდეს ეს მორჩილება? ღმერთმა უკვე იცის პასუხი, მაგრამ აბრაამმა უნდა დატოვოს, როგორც დამოწმება ყველ რჩეულს, მისი სამაგალითო მორჩილების კონკრეტული მტკიცებულება, რაც მას იმდენად იმსახურებს თავისი ღმერთის სიყვარულს, რაც მას პატრიარქად აქცევს, რომლის შთამომავლობაც სუბლიმირებული იქნება ქრისტე იესოს დაბადება.

დაბ.22:2: „თქვა ღმერთმა: წაიყვანე შენი ვაჟი, შენი ერთადერთი ვაჟი, რომელიც გიყვარს, ისააკი; წადი მორიას ქვეყანაში და შესწირე იგი დასაწვავად ერთ-ერთ მთაზე, რომლის შესახებაც მოგიყვები.»

ღმერთი განზრახ აწესებს იმაზე, რაც მტკივა, ასწელებს მეტი ხნის ამ მოხუცისთვის ასატან ზღვარამდე. ღმერთმა სასწაულებრივად მიაწვამს ვაჟი და მისი კანონიერი ცოლი სარა. ასევე, ის დაუმაღვს გარშემომყოფებს ღვთის წარმოუდგენელ თხოვნას: „შესწირე შენი ერთადერთი შვილი მსხვერპლად“. და აბრაამის დადებითი პასუხი ექნება მარადიულ შედეგებს მთელი კაცობრიობისთვის. ვინაიდან, მას შემდეგ რაც აბრაამი დათანხმდა თავისი შვილს შეთავაზებას, თავად ღმერთი ვედარ შეძლებს უარი თქვას თავის გადარჩენის პროექტზე; თუმცა შეეძლო ეფიქრა მის დათმობაზე.

ადგინიშნოთ სიზუსტის ინტერესი: „ ერთ მთაზე, რომელსაც გეტყვით “. ეს ზუსტი ადგილი და პროგრამებულია ქრისტეს სისხლს მისაღებად.

და ბ.22:3: „ ადგა აბრაამი დიღთადრე, შეაჯღანა ვირი და თან წაიყვანა ორი მსახური და მისი ვაჟი ისაკი. მან შეშა გაჭრა და საწვავ შესაწირავად და წავიდა იმ ადგილს, რომელიც ღმერთმა უთხრა. »

აბრაამმა გადაწყვიტა დაემორჩილ ამ სიჭარბეს და სულში სიკვდილთ მოაწყოდვთის მიერ ნაბრძანები სისხლანი ცერემონიის მომზადება.

და ბ.22:4: „ მესამე დღეს აბრაამმა ასწია თვალში და შორს დაინახა ის ადგილი. »

მორიას ქვეყანა სამი დღის სავალზეა იმ ადგილდან, სადაც ის ცხოვრობს.

და ბ.22:5: „ უთხრა აბრაამმა თავის მსახურებს: და რჩითაქვირთან. მე და ჭაბუკი იმდენ შორს წავალთ თყვანისცემა და თქვენთან და ვბრუნდებით. »

საშინელ ქმედებას, რომელსაც ის აპირებს, მოწმეები არ სჭირდება. ის ამიტომ შორდება თავის ორ მსახურს, რომლებსაც მოუწევთ მის დაბრუნებას ლოდინი.

და ბ.22 :6: „ აიღო აბრაამმა დასაწვავი შეშა, და ტვირთს თავის ვაჟს ისაკზე და ხელში აიტაცა ცეცხლი და დანა. და ორივენი ერთად დადიოდნენ. »

ამ წინასწარმეტყველურ სცენაში, ისევე როგორც ქრისტეს მოუწევს ატაროს მძიმე „პატიბუღები“, რომელზედაც მაჯებს მიამაგრებენ, ისაკი და ტვირთულია შეშით, რომელიც ანთებული შთანთქავს მის მსხვერპლმეწირულს ხეულს.

და ბ.22:7: „ და ელპარაკა ისაკმა აბრაამს, თავის მამას და უთხრა: მამაო! მან კი მიუგო: აი, შვილო! ისაკმა უპასუხა: აქ არის ცეცხლი და შეშა; მაგრამ სად არის კრავი დასაწვავად? »

ისაკი მრავალი რელიგიური მსხვერპლმეწირვის მომსწრე გახდა და ის მართალია, გაოცებულ იყოს შესაწირავი ცხოველს არა რსებობით.

და ბ.22:8: აბრაამმა თქვა: შვილო, ღმერთი თავის თავს მოამარაგებს კრავს დასაწვავად და ორივენი ერთად დადიოდნენ. »

აბრაამის ეს პასუხი უშუალოდ ღმერთის მიერ იყო შთაგონებული, რადგან ის დიდებულ და წინასწარმეტყველებს უზარმაზარ მსხვერპლს, რომელსაც ღმერთი გააკეთებს ადამიანური ხორციით ჯვარცმანზე, რითაც უზრუნველყოფილია რჩეული ცოდვილების საჭიროება ეფექტური და სამართლიანი მხსნელი ღვთაებრივი სრულყოფილებით. მაგრამ

აბრაამი ვერ ხედავს ამ გადარჩენილ მომავალს, ქრისტეს მაცხოვრის ამ როლს, რომელსაც წინასწარმეტყველებდა ცხოველი, რომელიც შესწირა იაჰვეჰს, ყოვლისშემძლე შემოქმედდმერთს. მისთვის ეს პასუხი უბრალოდ დროის მოგების საშუალებას ამლევს, რადგან საშინლად უყურებს დანაშაულს, რომლის ჩადენაც მოუწევს.

დაბ.22:9: „როცა მივიდნენ იმ ადგილს, რომელიც ღმერთმა უთხრა, აბრაამმა იქ სამსხვერპლო ააგო და შეშა მოაწყო. შეკრა თავისი ვაჟი ისაკი და ხის თავზე საკურთხეველზე დააყენა.»

სამწუხაროდ, აბრაამისთვის სამსხვერპლოს წინ, აღარ არსებობს გზა, რათა ისაკს დაემალს, რომ სწორედ ის იქნება მსხვერპლის ცხვარი. თუ მამა აბრაამი გამოავლენდა თავს ამადლებულად ამ არაჩვეულებრივ მიღებაში, ისაკის მორჩილ საქციელს ასახავს იმას, თუ როგორი იქნებოდა იესო ქრისტე თავის დროზე: ამადლებული მორჩილებითა და თავგანწირვით.

დაბ.22:10: „მაშინ გაუწოდა აბრაამმა ხელო და აიღო დანა თავისი შვილს მოსაკლვად.»

გაითვალისწინეთ, რომ რეაგირებისთვის ღმერთი ელოდება გამოცდის ბოლო დასრულებას, რათა დაამტკიცოს თავისი არჩეული რეალური ღირებულება და ავტენტურობა. "დანა ხელში"; რჩება მხოლოდ ისაკის დაკვლა, როგორც უკვე შეწირული ცხვარი.

დაბ.22:11: „მაშინ მოუწოდა მას უფლოს ანგელოზმა ზეციდან და უთხრა: აბრაამ! აბრაამ! და მან უპასუხა: აქ ვარ!»

აბრაამის მორჩილ რწმენის დემონსტრირება ხდება დასრულებული დასრულებით. ღმერთმა ბოლო მოუღოს მოხუცის და მისი შვილს განსაცდელს, რომელიც ასე ღირსია მისთვის და მისი სიყვარულისთვის.

გაითვალისწინეთ, რომ როცა მას ღმერთი ან მისი ვაჟი დაურეკავს, აბრაამი ყოველთვის პასუხობს: „აი, ძე ვარ“. ეს სკონტანური პასუხი, რომელიც მისგან მოდის, მოწმობს მის გულუხვ და გახსნილ ბუნებაზე მეზობლს მიმართ. გარდა ამისა, ეს ეწინააღმდეგება ცოდვის მდგომარეობაში ჩავარდნილ ადამის და მოკიდებულებას, რომელიც იმალებოდა ღმერთს, იმ დონემდე, რომ ღმერთი ვალდებული იყო ეთქვა მისთვის: „სადხარ?".

დაბ.22:12: „და ანგელოზმა თქვა: ნუგაიწვდი ხელს ბავშვს და არაფერი გაუკეთო მას; რადგან ახლ ვიცი,

რომ შენ გეშინია ღმერთის და შენი ერთადერთი შვილი
არ მომიშორებია.»

თავისი ერთგული და მორჩილი რწმენის
დემონსტრირებით, აბრაამი შეიმღება იყოს ყველს
თვალში და სამყაროს აღსასრულმდე იყოს
ნაჩვენები, როგორც ჭეშმარიტი რწმენის ნიმუში,
ღმერთის მიერ ქრისტეს მოვლამდე, რომელიც მას
განსახიერებს ღვთაებრივი სრულყოფილება. აბრაამი
უმწიკვლო მორჩილების ამ მოდელო ხდება იესო
ქრისტეს დაღვრილ სისხლთ გადარჩენილი
ჭეშმარიტი მორწმუნეების სულიერი მამა. ამ
გამოცდილებაში აბრაამმა ახლხან შეასრულა მამა
ღმერთის როლი, რომელიც შესწირავს ნამდვილ და
მოკვდავ მსხვერპლს, მის ერთადერთ ვაჟს, სახელდ
იესონაზარეთელს.

დაბ.22:13: „აბრაამმა ასწია თვალუბი და დაინახა
მის უკან ვერძი, რომელიც ბუჩქებში ეჭირა რქებთან;
და წავიდა აბრაამი, აიღო ვერძი და შესწირა
დასაწვავად მისი შვილის ნაცვლად.»

ამ დროს აბრაამს შეუძლია გააცნობიეროს, რომ
მისი პასუხი ისააკზე: „შვილო ჩემო, ღმერთი თავის
თავს მოამარაგებს კრავს დასაწვავ შესაწირავად“,
ღვთის მიერ იყო შთაგონებული, რადგან „კრავი“,
სინამდვილეში, „ახალგაზრდა ვერძი“. , მართლაც „
მოწოდებულა“ ღმერთის მიერ და მის მიერ
შეთავაზებული. გაითვალისწინეთ, რომ იაკვებსადმი
შეწირული ცხოველები ყოველთვის მამრები არიან,
რადგან პასუხისმგებლობა და ბატონობა ეკისრება
ადამიანს, მამრად მს. ქრისტე მხსნელიც მამაკაცი
იქნება.

დაბ.22:14: „აბრაამმა დაარქვა ამ ადგილს YaHWéH
Jireh. ამიტომაც არის ნათქვამი დღეს: იაკვებს მთაზე
ის იხილება.»

სახელი " YahWéH Jireh " ნიშნავს: YaHWéH
გამოჩნდება. ამ სახელს მიღება არის ჭეშმარიტი
წინასწარმეტყველება, რომელიც აცხადებს, რომ
მორიას მიწაზე, დიდი უხილავი ღმერთი, რომელიც
შთაგონებს შიშს და შიშს, დაინახავს ნაკლებად
ძლიერ ადამიანურ გარეგნობაში, რათა მოიტანოს და
მოიპოვოს ხსნა არჩეულთათვის. და ამ დანიშვნის
წარმოშობა, ისაკის მსხვერპლმეწირვა, ადასტურებს
მიწიერ მსახურებას " ღვთის კრავისა, რომელიც
ართმევს სამყაროს ცოდვებს ". იმის ცოდნა, რომ
ღმერთი დაინტერესებულია მისი პატივისცემით
რეპროდუცირებულ და გამეორებულ ტიპებისა და
მოდელების მიმართ, სავარაუდოა და თითქმის

და რწმუნებულა, რომ აბრაამმა შესწირა თავისი მსხვერპლი სწორედ იმ ადგილს, სადაც 19 საუკუნის შემდეგ იესოს ჯვარზე ჯვარცმას აპირებდა, გოლგოთის მთის ძირში. იერუსალიმის გარეთ, ქალქი, მხოლოდ დროებით წმიდა.

და ბ.22:15: „*იაკვებს ანგელოზმა მეორედ მოუწოდა აბრაამს ზეციდან*“

ეს საშინელო განსაცდელი იქნება ბოლო, რომლის გადატანა აბრაამს მოუწევს. ღმერთმა მასში იპოვა მორჩილო რწმენის ღირსეული მაგალითი პატრიარქი და მან ეს აცნობა მას.

და ბ.22:16: „*და თქვა: ჩემს თავს ვფიცავ, იაკვებს სიტყვას! იმიტომ, რომ შენ გააკეთე ეს და არ შეაჩერე შენი შვილი, შენი ერთადერთი ვაჟი.*“

ღმერთი ხაზს უსვამს ამ სიტყვებს "შენს ერთადერთ ძეს", რადგან ისინი წინასწარმეტყველებენ მის მომავალ მსხვერპლს იესო ქრისტეში იოანეს 3:16-ის მიხედვით: "ღმერთმა ისე შეიყვარა სამყარო, რომ მისცა თავისი მხოლოდშობილი ძე, რათა ყველმ, ვინც მას ირწმუნოს, არ დაიკეროს. და იღუპეთ მაგრამ გექნებათ მარადიული სიცოცხლე."

და ბ.22:17: „*გაკურთხებ და გავამრავლებ შენს შთამომავლობას, როგორც ცის ვარსკვლავებს და როგორც ქვიშას ზღვის სანაპიროზე; და შენი შთამომავლები და იმკვიდრებენ თავიანთი მტრების კარიბჭეს.*»

ყურადღება! აბრაამის კურთხევა არ არის მემკვიდრეობით მიღებული, ის მხოლოდ მისთვისაა და მისი შთამომავლებიდან თითოეული მამაკაცი ან ქალი, თავის მხრივ, უნდა დაიმსახუროს ღვთის კურთხევა. რადგან ღმერთი ჰპირდება მას მრავალ შთამომავლობას, მაგრამ ამ შთამომავლებს შორის მხოლოდ რჩეულები, რომლებიც იმოქმედებენ იგივე ერთგულებით და იგივე მორჩილებით, აკურთხებენ ღმერთს. შემდეგ შეგიძლიათ შეაფასოთ ებრაელების სულიერი უმეცრება, რომლებიც ამაყად აცხადებდნენ, რომ იყვნენ აბრაამის შვილები და, შესაბამისად, შვილები, რომლებმაც დაიმსახურეს მისი კურთხევის მემკვიდრეობა. იესომ უარყო ისინი, აჩვენა ქვები და თქვა, რომ ამ ქვებიდან ღმერთს შეუძლია აბრაამის შთამომავლები მისცეს. და ის მათ მამად კი არა აბრაამად, არამედ შემაკადმიიჩნია.

ქანაანის მიწის დაპყრობისას იესო ნავეს ძე დაეუფლება თავისი მტრების კარიბჭეს, რომელთაგან პირველი დაეცა ქალქი იერიხო. ბოლოს, ღმერთთან

ერთად, რჩეული წმინდანები მიიღებენ კარს უკანასკნელო მტრისკენ: „ დიდი ბაბილონი “ იესო ქრისტეს აპოკალიფსში გამოვლენილ სხვადასხვა სწავლებების მიხედვით.

და ბ.22:18: „ თქვენი შთამომავლობით კურთხეული იქნება დედა მიწის ყველ ერი , რადგან და ემორჩილეთ ჩემს ხმას . »

ეს მართლაც არის „ დედა მიწის ყველ ერი “, რადგან ქრისტეში ხსნის შეთავაზება შესთავაზა ყველ ადამიანს, ყველ წარმომავლობისა და ყველ ხალხის. მაგრამ ეს ერები აბრაამს ევალებათ იმ ფაქტს, რომ შეძლეს აღმოაჩინონ ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოსულ ებრაელ ხალხს გამოცხადებულ ღვთაებრივი ორაკულები. ქრისტეში ხსნა მიიღწევა აბრაამის და მისი შთამომავლობის ორმაგი კურთხევით, რომელიც წარმოდგენილია ებრაელ ხალხის და იესონაზარეთელი იესო ქრისტეს მიერ.

სასურველია ამ ლექსში ნათლად აღინიშნოს კურთხევა და მისი მიზეზი: ღვთის მიერ მოწონებულ მორჩილება .

და ბ.22:19: „ როცა აბრაამი დაბრუნდა თავის მსახურებთან, ისინი ადგნენ და ერთად წავიდნენ ბეერშებაში; რადგან აბრაამი ცხოვრობდა ბეერშებაში . »

და ბ.22:20: „ ამის შემდეგ აბრაამს შეატყობინეს: აჰა, მილქასაც შეეძინა ვაჟები შენს ძმას ნაჰორს .

შემდეგი მუხლები მიზნად ისახავს მოამზადოს კავშირი " რებეკასთან ", რომელიც გახდება ღმერთის მიერ არჩეული იდეალური ცოლი ერთგული და მორჩილი ისააკისთვის. მას წაიღებენ აბრაამის ახლო ოჯახიდან მისი ძმის, ნაჰორის შთამომავლებიდან .

და ბ.22:21: „ უზი მისი პირმშო, ბუზი, მისი ძმა კემუელ , არამის მამა “.

და ბ.22:22: „ კესედი, ჰაზო, პილდა ში, ჯიდლფი და ბეთუელი . »

და ბ.22:23: „ ბეთუელს შვა რებეკა . ეს არის რვა ვაჟი, რომლებიც მილქამ შეეძინა ნაჰორს, აბრაამის ძმას . »

და ბ.22:24: „ მისმა ხარჭამ, სახელად რეუმამ, ასევე შვა ტებახი, გაჰამი, თჰაში და მააქახ . ”.

აბრაამისთვის მიცემული დაპირებების შესრულება

დაბადების 23-ში მოთხოვნილია მისი ცოლის სარას გარდაცვალება და დაკრძალვა ხებრონში, მაქფელს გამოქვაბულში. აბრაამმა დაისაკუთრა სამარხი ქანაანის მიწაზე და ელოდა ღმერთს, რომ მთელ მიწას მის შთამომავლებს მისცემდა დაახლოებით 400 წლის შემდეგ.

შემდეგ, Gen.24-ში აბრაამი კვლავ ინარჩუნებს ღმერთის როლს. ადგილობრივი წარმართი ხალხებისგან განცალკევებული რომ დარჩეს, ის თავის მსახურს გაუგზავნის შორეულ ადგილს, მის უახლოეს ოჯახთან, რათა ცოლი მოუძებნოს თავის ვაჟს, ისაკს და ისინი ღმერთს მისცემენ არჩევანს მათთვის. ანალოგიურად, ღმერთი შეარჩევს რჩეულებს, რომლებიც გახდებიან ქრისტეს, ღვთის ძის პატარალო. ამ შერჩევაში ადამიანს არაფერი აქვს საერთო, რადგან ინიციატივა და განსჯა ღმერთს ეკუთვნის. ღვთის არჩევანი არის სრულყოფილი, შეუსაბამო და ეფექტური, როგორც რებეკა, რჩეული ცოლი, მოსიყვარული, ჭკვიანი და გარეგნულ დღმაზი და უპირველეს ყოვლისა სულიერი და ერთგული; მარგალიტი, რომელიც ყველ სულიერმა კაცმა, ვისაც ცოლის აღება უნდა, უნდა ეძებოს.

იაკობი და ესავი

მოგვიანებით, დაბ.25-ის თანახმად, რებეკა თავდაპირველად უნაყოფოა, როგორც აბრაამის ცოლი სარაი. ეს საერთო უნაყოფობა განპირობებულია იმით, რომ ორი ქალი კურთხეულ შთამომავლობას მოუტანს

ქრისტეს, რომელიც თავად ღმერთის მიერ ჩამოყალიბდება ახალგაზრდა ქალწულ გოგონას საშვილოსნოში, სახელდმარიამი. ამგვარად, ღვთის გადაჩენის პროექტის შთამომავლობა აღინიშნება მისი სასწაულებრივი მოქმედებით. ამ ბუნებრივი უნაყოფობის გამო, რებეკა მიმართავს იაჰვეს და მისგან იღებს ორ ტყუპს, რომლებიც მის საშვილოსნოში იბრძვიან. შეშფოთებულ, ის კითხულობს ღმერთს ამ საკითხზე: "და უთხრა მას იაჰვემ: შენს მუცელში ორი ერია და შენს მუცელს ორი ხალხი გამოეყოფა; ამ ადამიანთაგან ერთი მეორეზე ძლიერი იქნება და უფრო დიდი დაექვემდებარება კატარას." » ორ ტყუპს აჩენს. მისი ინტენსიური თმიანობის გამო და ის მთლიანად "წითელი" იყო, ამიტომაც მის შთამომავლობას ეწოდა სახელი "ედომი", უხუცესს ერქვა "ესავი", სახელი, რაც ნიშნავს "თმიან". ყველზე უმცროსს ჰქვია "იაკობი", სახელი რაც ნიშნავს "მატყუარას". უკვე ორი სახელი წინასწარმეტყველებს მათ ბედს. "ველუ" თავის პირმშოს უმცროსს მიჰყიდის წვნიან კერძზე "რუქსი" ან წითელი ოსპი. ის ყიდის ამ პირმშოს, რადგან არ აფასებს მის სამართლიან ღირებულებას. აბსოლუტური პირიქით, სულიერ „მატყუარას“ სწყურია ეს ტიტული, რომელიც არა მხოლოდ საპატიოა, რადგან მას ღვთის კურთხევა ერთვის. „მატყუარა“ იმ მოძალადე ადამიანების ტიპს მიეკუთვნება, რომლებსაც სურთ ნებისმიერ ფასად აიძულონ ცათა სასუფეველი დაეუფლოს მას და სწორედ მის გათვალისწინებით ისა უბრა იესომ ამ თემაზე. და ამ მდულარე გულმოდგინების შემხედვარე ღვთის გული დიდად უხარია. ასევე, მითუარესი „თმიანისთვის“ და მით უკეთესი „მოტყუებისთვის“, რადგან ის გახდება „ისრაელ“, ღვთის გადაწყვეტილებით. არ შეცდეთ, იაკობი არ არის ჩვეულებრივი მატყუარა და ის შესანიშნავი ადამიანია, რადგან არ არსებობს სხვა ბიბლიური მაგალითი იმისა, რომ მისი გადაწყვეტილება მიიღო ღვთის კურთხევა და მხოლოდ ამ მიზნის მისაღწევად „ატყუებს“. ასე რომ, ჩვენ ყველს შეგვიძლია მივბადოთ მას და ერთგული შეცა გაიხარებს. თავის მხრივ, ესავს თავის შთამომავლება დეყოლება "ედომის" ხალხი, სახელი, რომელიც ნიშნავს "წითელს", იგივე ძირითა და მნიშვნელობით, როგორც ადამი, ეს ხალხი იქნება ისრაელის მოწინააღმდეგე, როგორც ღვთაებრივი წინასწარმეტყველება გამოცხადებულ.

მე და ვაკონკრეტებ, რომ ფერი „წითელი“ მხოლოდ ცოდვას აღნიშნავს ღვთის მიერ გამოცხადებულ მაცხოვრებელ პროექტის წინასწარმეტყველურ გამოსახულებებში და ეს კრიტერიუმი ვრცელდება მხოლოდ მისი სპექტაკლების მსახიობებზე, როგორცაა „ესავი“. შუა საუკუნეების ბნელ დროში ბოროტებად მიჩნეულ წითურ ბავშვებს კლვდნენ. ამიტომაც, აღვნიშნავ, რომ წითელი ფერი ჩვეულებრივ კაცს არ აქცევს უფრო ცოდვილს, ვიდრე შავგვრემანი ან ქერა, რადგან ცოდვილ რწმენის ცუდი საქმით არის გამოვლენილი. მაშასადამე, მხოლოდ სიმბოლური მნიშვნელობით არის ის, რომ „წითელი“, ადამიანის სისხლს ფერი, ცოდვის სიმბოლოა, ესა.1:18-ის მიხედვით: „*მოდით და ვევედრებით! ამბობს იაკობი. თუ შენი ცოდვები აღსფერივითაა, თოვლივით თეთრი იქნება; თუ იისფერივით წითელია, მატყლივით გახდება.*» ანალოგიურად, თავის აპოკალიფსში, თავის გამოცხადებაში, იესო წითელ ფერს უკავშირებს ადამიანურ ინსტრუმენტებს, რომლებიც ემსახურებიან, გაუცნობიერებლად თუ არა, ეშმაკს, სატანას, ღვთის მიერ შექმნილ ცხოვრების პირველ ცოდვილს; მაგალითები: გამოცხადების 6:4-ის „წითელი ცხენი“, გამოცხ.12:3-ის „წითელი ან ცეცხლოვანი წითელი დრაკონი“ და 17:3-ის „აღსფერი მხეცი“.

ახლს, როდესაც მას ეს პირმშო უფლება აქვს, იაკობი, თავის მხრივ, იცხოვრებს ცხოვრებისეულ გამოცდილებით, რომელიც წინასწარმეტყველებს ღვთის გეგმებს, როგორცაა ბრაამის მემკვიდრე.

მან დატოვა ოჯახი თავისი ძმის ესავის რისხვის შიშით, დაბადა 27:24-ის თანახმად, რადგან მან გადაწყვიტა მისი მოკვლ, მომაკვდავი ძმის კურთხევის განრიდების შემდეგ, „მოტყუებულ“ ჭკუიდან გამოსულ რებეკას მისი ცოლი. ამ გატაცებისას ტყუპების ორი სახელო ცხადყოფს მათ მნიშვნელობას. იმის გამო, რომ „ტემპერმა“ გამოიყენა თმისანიკანი, რათა მოეტყუებინა ისაკი, რომელიც დაბრმავდა, რითაც თავი ბუნებრივად „თმისანი“ უფროს ძმად გადაიქცა. სულიერი ხალხი ერთმანეთს უჭერს მხარს და რებეკა უფრო ჰგავდა იაკობს, ვიდრე ესავს. ამ ქმედებაში ღმერთი ეწინააღმდეგება ისაკის ადამიანურ და ხორციელ არჩევანს, რომელმაც ამჯობინა ესავი მონადირე, რომელმაც მას მოუტანა თამაში, რომელიც მას აფასებდა. და ღმერთი ანიჭებს პირმშოს მას, ვინც ამის ყველზე ღირსია: იაკობმა ტყუარა.

მივიდა ლბანთან, მის არამეელ ბიძასთან, რებეკას ძმასთან, რომ ემუშავა მას, იაკობს შეუყვარდება რახელ, ლბანის უმცროსი, მაგრამ ყველზე ლმაზი ქაღვიღები. რაც მან არ იცის, არის ის, რომ მის რეალურ ცხოვრებაში ღმერთი აიძულეს მას წინასწარმეტყველური როლს შესრულებას, რომელმაც უნდა იწინასწარმეტყველოს მისი გადარჩენის პროექტი. გარდა ამისა, „შვიდი წლის“ მუშაობის შემდეგ თავისი საყვარელი რახელს მოსაპოვებლად, ლბანი აკისრებს მას თავის უფროს ქაღვიღს „ლუას“ და აძლევს მას ცოლად. რეიჩელს მოსაპოვებლად დაქორწინებისთვის მას ბიძასთან "კიდევ შვიდი წელი" მოუწევს მუშაობა. ამ გამოცდილებაში „იაკობი“ წინასწარმეტყველებს, თუ რა მოუწევს ღმერთს გადარჩენის პროექტში. რადგან ის ასევე დადებს პირველ კავშირს მისი გულის სურვილს შესაბამისად, რადგან ხორციელი და ეროვნული ისრაელს გამოცდილება არ იქნება გამორჩეული იმ წარმატებებითა და დიდებით, რასაც მისი სიკეთე იმსახურებს. "მსაჯულთა" და "მეფეთა" მემკვიდრეობა ყოველთვის ცუდად მთავრდება, მიუხედავად რამდენიმე იშვიათი გამონაკლისისა. და სასურველ ცოლს, რომელიც იმსახურებს მის სიყვარულს, ის მოიპოვებს მხოლოდ მეორე ალანსში მას შემდეგ, რაც გამოავლინა თავისი სიყვარული და გამოავლინა თავისი გადარჩენის გეგმა იესო ქრისტეს მსახურებაში; მისი სწავლება, მისი სიკვდილი და აღდგომა. გაითვალისწინეთ, რომ ადამიანიური და ღვთიური პრეფერენციები მთლიანად საპირისპიროა. იაკობის საყვარელი უნაყოფო რახელა, ღვთისა კინაყოფიერი ლუა. იაკობს, პირველ რიგში, ლუას ცოლად მიცემით, ღმერთი თავის წინასწარმეტყველს აიძულეს განიცადოს იმედგაცრუება, რომელიც ორივეს განიცადეს პირველ ალანსში. ამ გამოცდილებაში ღმერთი აცხადებს, რომ მისი პირველი ალანსი საშინელო წარუმატებლობა იქნება. და მისი შთამომავლების მიერ მესიის იესოს უარყოფამ დაადასტურა ეს წინასწარმეტყველური ცნობა. ლუა, რომელიც არ იყო სასიძოს მიერ არჩეული საყვარელი, არის გამოსახულება, რომელიც წინასწარმეტყველებს ახალ ალანსის რჩეულებს, რომლებიც წარმართული წარმოშობის, დიდი ხნის განმავლობაში ცხოვრობდნენ უნიკალური შემოქმედი ღმერთის არსებობის იგნორირებაში. თუმცა, ლუას ნაყოფიერი ბუნება იწინასწარმეტყველ შეთანხმებას, რომელიც ბევრ ნაყოფს გამოიღებდა

ღვთის სადიდებლად. და ესაია 54:1 ადასტურებს და ამბობს: „ გაიხარე, უნაყოფო, აღარ მშობიარო! იფეთქოს შენი სიხარული და სიხარული, ვისაც ტკივილი აღარ გაქვს! რადგან მიტოვებულს ვაჭები უფრო მრავალრიცხოვანი იქნებიან, ვიდრე გათხოვილს ვაჭები, ამბობს უფალ“. აქ მიტოვებულ წინასწარმეტყველებს ლუას მეშვეობით ახალ აღთქმას, ხოლო ცოლქმარი რახელს, მველ ებრაული შეთანხმების მეშვეობით.

იაკობი ხდება ისრაელი

მდიდარი და აყვავებული ლბანის დატოვების შემდეგ, იაკობი და მის კუთვნილი ბრუნდებიან თავის ძმასთან, ესავთან, რომლის სამართლიანი და შურისმაძიებელი რისხვის ეშინია. ერთ ღამეს მას ღმერთი ეჩვენება და გათენებამდე ებრძვიან ერთმანეთს. ღმერთმა მას ბოლოს თემოში ჭრილობა მიაყენა და ეუბნება, რომ ამიერიდან მას „ისრაელი“ ერქმევა, რადგან გამარჯვებულს გამოვიდა ღვთისა და აღმნიშვნის წინააღმდეგ ბრძოლში. ამ გამოცდილებაში ღმერთს სურდა გამოესახა იაკობის მებრძოლეს უფლებს გამოსახულება რწმენის ბრძოლში. ღმერთმა დაარქვეს ისრაელი და იძენს იმას, რასაც სასოწარკვეთილი სურდა და ეძებდა: ღვთისგან კურთხევას. ამრიგად, აბრაამის კურთხევა ისაკში ჩამოყალიბდა ხორციელი ისრაელის კონსტიტუციის მეშვეობით, რომელიც აშენებულ იყო იაკობზე, რომელიც გახდა ისრაელი, მალე ეგვიპტის მონობიდან გამოსვლას შემდეგ საშიშერად იქცა. ღვთის მადლმა მოამზადა ესავი, ორი ძმა მშვიდობასა და სიხარულში აღმოჩნდნენ.

თავის ორ ცოლთან და ორ მსახურთან ერთად იაკობი აღმოჩნდა 12 ბიჭის და მხოლოდ ერთი გოგონას მამა. სარაისა და რებეკას მსგავსად, თავიდან სტერილური, მაგრამ კერპთაყვანისმცემელი, რახელ ღვთისგან ორ შვილს იძენს, უფროს იოსებს და უმცროს ბენიამინს. ის მეორე შვილს გაჩენით გარდაიცვალა. ამგვარად, იგი წინასწარმეტყველებს მველ აღთქმის დასასრულს, რომელიც შეწყდება ახლს და მყარებით, რომელიც დაფუძნებულია იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სისხლზე. მაგრამ მეორე გამოყენებაში, ეს მოკვდავი გარემოებები წინასწარმეტყველებენ მისი რჩეულის საბოლოო ბედს, რომელიც გადაარჩენს მისი ბედნიერი ჩარევით, როდესაც ის დაბრუნდება თავის დიდებულ ღვთაებრივ ასპექტში მიქაელ იესო ქრისტეში. უკანასკნელი

რჩეულს მდგომარეობის ამ შებრუნებას წინასწარმეტყველებს ბავშვის სახელს შეცვლა, რომელსაც ეძახდა " ბენ-ონი " ან "ჩემი მწუხარების ძე" მომაკვდავი დედის მიერ, რომელსაც ეწოდა იაკობი, მამა, " ბენიაშინი » ან, „მარჯვენა ძე“ (მარჯვენა მხარე) ან, ნეტარ შვილო. დასადასტურებლად, მათე 25:33-ში იესო ქრისტე დააყენებს „ თავის ცხვრებს მარჯვნივ და თხებს მარცხნივ “. ეს სახელი „ ბენჯაშინი “ ღმერთმა აირჩია მხოლოდ მისი წინასწარმეტყველური პროექტისთვის, ამიტომ ჩვენთვის, რადგან იაკობისთვის მას მცირე მნიშვნელობა ჰქონდა; და ღმერთისთვის, კერძოთა ყვანისმცემელ სახელ არ იმსახურებდა კვალიფიკაციას " სწორი ". ეს ყველფერი ქვეყნიერების აღსასრულს შესახებ განვითარებულა Rev.7:8-ის განმარტებებში.

აღტაცებულ იოსები

ისრაელის ისტორიაში, როლი, რომელსაც ღმერთი ანიჭებს იოსებს, მიიყვანს მას მძებნე გაბატონებამდე, რომლებიც მისი სულიერი გაბატონების გამო გაბრაზებულები ყიდიან მას არაბ ვაჭრებს. ეგვიპტეში მისმა პატიოსნებამ და ერთგულებამ დააფასეს, მაგრამ ბატონის ცოლს უნდოდა შეურაცხყოფა მიეყენებინა, წინააღმდეგობა გაუწია მას, იოსები ციხეში აღმოჩნდა. იქ, სიზმრების ახსნა, მოვლენები მას ფარაონის ქვემოთ უმაღლეს წოდებამდე მიიყვანს: პირველი ვეზირი. ეს ამაღლება ეფუძნება მის წინასწარმეტყველურ ნიჭს, როგორც დანიელს მის შემდეგ. ამ საჩუქარმა იგი დააფასა ფარაონმა, რომელმაც ეგვიპტე მიანდო. შიმშილობის დროს იაკობის ძმები წავლენ ეგვიპტეში და იქ იოსები შეურიგდება თავის ბოროტ ძმებს. მათ შეურთდებიან იაკობი და ბენიამინი და ასე დასახლდნენ ებრაელები ეგვიპტეში გოშენის მხარეში.

გამოსვლა და ერთგული მოსე

დამონებულ ებრაელებს მოსეში აღმოაჩენენ ებრაელებავშვს, რომლის სახელიც ნიშნავს ნილოსის „წყლდან გადარჩენილს“, გაზრდილი და ნაშვილები ფარაონის ასულმა, ღვთის მიერ მომზადებულმა განმათავისუფლებელმა.

მიუხედავად იმისა, რომ მათი მონობის პირობები გამკვერივდება და იზრდება, ებრაელს დასაცავად მოსე კლვს ეგვიპტელს და ის გარბის ეგვიპტიდან. მისი მოგზაურობა მიდის მიდიანში, საუდის არაბეთში, სადაც ცხოვრობენ აბრაამის შთამომავლები და კეტურა, მისი მეორე ცოლი, დაქორწინდა სარას გარდაცვალების შემდეგ. 40 წლის შემდეგ მოსე დაქორწინდა ციფორაზე, მისი სიმამრის იოთროს უფროს ქალიშვილზე, და შეხვდა ღმერთს, როცა მწყემსავდა თავის ფარებს ხორების მთაზე. შემოქმედი მას ეჩვენებდა ინკანდესენტური ბუჩქის სახით, რომელიც იწვის, მაგრამ არ მოიხმარება. ის ამჟღავნებს მას ისრაელს გეგმას და აგზავნის მას ეგვიპტეში თავისი ხალხის გასასვლელად.

ათი ჭირი იქნება საჭირო, რათა აიძულოს ფარაონი, თავის უფლად გაუშვას თავისი ძვირფასი მონები. მაგრამ ეს არის მეათე, რომელიც მიიღებს მთავარ წინასწარმეტყველურ მნიშვნელობას. რადგან ღმერთმა მოკლ ეგვიპტის ყველ პირმშო, კაციც და ცხოველიც. და იმავ დღეს ებრაელებმა აღნიშნეს პირველი პასეჟი თავიანთ ისტორიაში. პასეჟი იწინასწარმეტყველ მესია იესოს, „პირმშოს“ და წმინდა და უმწიკვლო „ღვთის კრავის“ სიკვდილი, რომელიც შეწირული იყო ეგვიპტიდან გამოსვლს დღეს დაკლული „კრავის“ მსგავსად ღმერთის მიერ აბრაამისგან ისაკის მსხვერპლმეწირვის შემდეგ, ეგვიპტიდან გამოსვლს პასეჟი არის მეორე წინასწარმეტყველური განცხადება მესიის (ცხებული) იესოს, ან, ბერძნული სიტყვებით, იესო ქრისტეს სიკვდილს შესახებ. ეგვიპტიდან გამოსვლს განხორციელდა წლის პირველი თვის მე-14 დღეს, და ხლოებით ჩვენს წელსდრისხვამდე მე-15 საუკუნეში, ევას და ადამის ცოდვიდან დაახლოებით 2500 წლის შემდეგ. ეს ციფრები ადასტურებს „ოთხი თაობის“ „400 წლის“ დროს, რომელიც ღმერთმა მისცა ამორეველებს, ქანაანის მიწის მცხოვრებლებს.

ფარაონის სიამაყე და მეამბოხე სული გაქრება მის ჯართან ერთად "წითელი ზღვის" წყლებში, რომელიც ამგვარად პოულობს თავის მნიშვნელობას, რადგან ის მათზე იხურება გახსნის შემდეგ, რათა ებრაელებს შესულიყვნენ საუდის არაბეთის მიწაზე. ეგვიპტის ნახევარკუნძულის სამხრეთ ბოლო. მიდიანის თავიდან აცილების მიზნით, ღმერთი მიჰყავს თავის ხალხს უდაბნოში სინას მთისკენ, სადაც წარუდგენს მათ თავის კანონს "ათი მცნების შესახებ". ერთი ჭეშმარიტი ღმერთის წინაშე ისრაელს ახლ

განათლებული ერია, რომელიც უნდა გამოიცადოს. ამ მიზნით მოსეს მოუწოდეს მას სინას მთაზე დაღმერთი იქ 40 დღე-ღამე იწახავს. ის აძლევს მას კანონის ორ მაგიდას, რომელიც ამოტვიფრულია მისი ღვთაებრივი თითოთ. ებრაელი ხალხის ბანაკში მოსეს ხანგრძლივი არყოფნა ხელს უწყობს მეამბოხე სულს, რომლებიც ახდენენ ზეწოლას აარონზე და აიძულებენ მას „*ოქროს ხმოს*“ ჩამოსხმა და ჩამოსხმა. მხოლოდ ეს გამოცდილება აჯამებს ყველ დროის მეამბოხე ადამიანების ღვთისადმი ქცევას. მათი უარი მის უფლებამოსილებას აიძულებს მათ ეჭვი შეიტანონ მის არსებობაში. და ღვთის მრავალ სასჯელს არაფერს ცვლის. ამ 40 დღისა და ღამის განსაცდელს შემდეგ, ქანაანის გიგანტების შიში ხალხს 40 წლის განმავლობაში უდაბნოში ხეტიალში დასჯის და მხოლოდ ამ გამოცდილთაობიდან იესონავეს მე და ქალუბი შეძლებენ ღვთის მიერ შეთავაზებულ აღთქმულ მიწაზე შესვლას. დაახლოებით 2540 წლდან ადამის ცოდვის შემდეგ.

გენეზისის მოთხრობის წამყვანი გმირები არიან შემოქმედი ღმერთის მიერ ორგანიზებული სპექტაკლს მსახიობები. თითოეული მათგანი წინასწარმეტყველური მიზნით გადმოსცემს თუ არა, გაკვეთილს, და სანახაობის ეს იდეა დადასტურა მოციქულმა პავლემ, რომელმაც 1 კორ.4:9-ში თქვა: „*ღმერთმა, მეჩვენება, შეგვქმნა ჩვენ, მოციქულები, უკანასკნელი კაცთაგანი, გარკვეულწილად სიკვდილთ დასაჯეს, რადგან ჩვენ ვიყავით სანახაობა სამყაროსთვის, ანგელოზებისთვის და ადამიანებისთვის.*» მას შემდეგ უფლოს მოციქულმა ელენ უაითმა დაწერა თავისი ცნობილი წიგნი სახელწოდებით „საუკუნეების ტრაგედია“. ამრიგად, „სპექტაკლს“ იდეა დადასტურებულია, მაგრამ წმინდა წიგნის „ვარსკვლავების, ვარსკვლავების“ შემდეგ, ყოველ ჩვენთაგანის ჯერია ვითამაშოთ საკუთარი როლი, რადგან ვიცით, რომ მათი გამოცდილებით დავალებული ვართ. ევალებათ მიბამონ მათ კეთილ საქმეებს, მათი შეცდომების გამეორების გარეშე. ჩვენთვის, რაც შეეხება დანიელს (ჩემი მოსამართლე ღმერთია), ღმერთი რჩება „ჩვენი მსაჯული“, თანამგრძნობი, რა თქმა უნდა, მაგრამ „მსაჯული“, რომელიც გამონაკლისს არავისთვის აკეთებს.

ებრაული ეროვნული ისრაელის გამოცდილება და მღუპველია, მაგრამ ეს არ არის მეტი, ვიდრე ჩვენი

ეპოქის ქრისტიანულ რწმენის გამოცდილება, რომელიც მთავრდება ფართო განდგომით. ჩვენ არ უნდა გავვიკვირდეს ეს მსგავსება, რადგან ძველ აღთქმის ისრაელი იყო მხოლოდ მიკროკოსმოსი, ნიმუში იმ ადამიანებისა, რომლებიც მთელ დედამიწას ასახლებენ. ამიტომ ჭეშმარიტი რწმენა ისეთივე იშვიათი იყო იქ, როგორც მაცხოვარზე და „ერთგულ მოწმეზე“ იესო ქრისტეზე აგებულ ახალ შეთანხმებაში.

ზოგადად ბიბლიადან

მთელ ბიბლია, ნაკარნახევი და შემდეგ ღვთის მიერ შთაგონებული თავის მსახურებს, წინასწარმეტყველურ გაკვეთილებს ატარებს; დაბადებიდან გამოცხადებამდე. ღმერთის მიერ არჩეული მსახიობები წარმოგვიდგენენ ისეთებს, როგორებიც არიან სინამდვილეში. მაგრამ ამ მუდმივ სპექტაკლში წინასწარმეტყველური გზავნილების ასაგებად, შემოქმედი ღმერთი ხდება მოვლენების ორგანიზატორი. ეგვიპტიდან გამოსვლს შემდეგ, ღმერთი ამლევს ისრაელს თავისი ციური კანონის თავის უფალ ასპექტს 300 წლს განმავლობაში, "მსაჯულების" დრო, რომელიც მთავრდება დაახლოებით 2840 წელს. და ამ თავის უფლებაში, ცოდვაში და ბრუნება, ღმერთს ავალდებულებს დასაჯა თავისი ხალხი "შვიდი". ჯერ" რომელსაც ბოლოს გადასცემს ფილსტიმელებს, მათ მემკვიდრეობით მტრებს. და "შვიდჯერ" ის აღადგენს "განმათავის უფლებებს". ბიბლია ამბობს, რომ იმ დღეებში „ყველ იმას აკეთებდა, რაც სურდა“. და სრული თავის უფლების ეს დრო აუცილებელი იყო თითოეულ ადამიანის მიერ დატანილ ნაყოფის გამოსავლენად. ასეა ჩვენს "ბოლო დროში". თავის უფლების ეს სამასი წელი, რომელიც აღინიშნა ებრაელთა ცოდვაში მუდმივი დაბრუნებით, ღმერთი მოგვიწოდებს, შევადროთ ისინი მართალ ენოქის ცხოვრების სამას წელს, რომელსაც იგი წარმოგვიდგენს, როგორც მისი რჩეულის სამაგალითო მოდელი და ამბობს: "ენოქმა ღმერთთან ერთად დადიოდა სამასი წელი, შემდეგ ის აღარ იყო, რადგან ღმერთმა წაიყვანა იგი"; მასთან ერთად, რათა შევიდეს იგი პირველ რიგში თავის მარადისობაში, როგორც მის შემდეგ მოსე და ელია და წმინდანები, რომლებიც აღდგნენ იესოს სიკვდილს დროს, ყველ სხვა რჩეულთა წინაშე, იესო ქრისტეს

მოციქულების ჩათვლთ; ისინი ყველ გადაიქცევიან ან აღდგებიან უკანასკნელდღეს.

„მსაჯულების“ შემდეგ დადგა მეფეების დრო და იქ ისევ ღმერთი თავის პირველორმსახიობს ანიჭებს წინასწარმეტყველურ როლს, რომელიც ადასტურებს **ბოროტების პროგრესის შესახებ ცნობას** საბოლოო სიკეთისკენ, ანუ ღამიდან ან სიბნელდან. სინათლისკენ. ასე იწინასწარმეტყველეს ამ ორმა ადამიანმა, საულმა და დავითმა, მიწიერი რჩეულებისთვის მომზადებული ხსნის გეგმის საერთო პროექტი, ანუ ორი ეტაპი ან ორი თანმიმდევრული წმინდა კავშირი. თან წაიღე, დავითი ხდება მეფე მხოლოდ მეფე საულის სიკვდილს შემდეგ, ისევე როგორც ძველი მარადიული შეთანხმების სიკვდილსაშუალებას აძლევს ქრისტეს დაამყაროს თავისი ახალ შეთანხმება, მისი მეფობა და მისი მარადიული ბატონობა.

ეს თემა უკვე აღვნიშნე, მაგრამ შეგახსენებთ, რომ მიწიერ მონარქიებს არ აქვთ ღვთაებრივი ლეგიტიმაცია, რადგან ებრაელები ღმერთს სთხოვდნენ, ჰყოლოდა მეფე „სხვა მიწიერი ერების მსგავსად“, მათ „წარმართები“. რაც იმას ნიშნავს, რომ ამ მეფეების მოდელი არის სატანისტური ღირებულებების ტიპი და არა ღვთაებრივი. რამდენადაც, ღმერთისთვის, მეფე არის ნაზი, თავმდაბალი, თავგანწირვითა და თანაგრძნობით სავსე, თავს ყველს მსახურად აქცევს, იმდენად, რამდენადაც ეშმაკი არის მკაცრი, ამაყი, ეგოისტი და ზიზღი, და ის მოითხოვს მოემსახუროს ყველმ. ხალხის მიერ მისი უარყოფით უსამართლოდ შეწუხებულმა ღმერთმა დააკმაყოფილ მისი თხოვნა და უბედურების გამო, ეშმაკის სტანდარტებისა და ყველ მისი უსამართლობის მიხედვით მეფე მიანიჭა. მას შემდეგ, მისი ხალხისთვის, ისრაელისთვის, **მაგრამ მხოლოდ მისთვის**, ჰონორარმა მიიღო თავისი ღვთაებრივი ლეგიტიმაცია.

სიტყვიერი ან წერილობითი მეთყველება არის ორინდივიდუალურ ადამიანს შორის გაცვლს საშუალება. ბიბლია არის ღვთის სიტყვა იმ გაგებით, რომ მისი გაკვეთილების გადასაცემად ღმერთმა შეკრიბა თავის მსახურებს ნაკარნახევი ან შთაგონებული ჩვენებები; მის მიერ დროთა განმავლობაში დახარისხებულ, შერჩეულ და დაჯგუფებულ ჩვენებები. არ უნდა გაგვიკვირდეს, როცა აღვნიშნავთ დედამიწაზე და მკვიდრებულსა მართლანობის არასრულყოფილებას, რადგან

ღმერთის გან მოწყვეტილ ადამიანებს მხოლოდ კანონის ასოებით შეუძლიათ დაამყარონ სამართლიანობა. ახლ ღმერთი იესოს მეშვეობით გვეუბნება, რომ „ასო კლვს, მაგრამ სულ აცოცხლებს“, ეს წერილი. ამიტომ ბიბლიის წმინდა წერილები შეიძლება იყვნენ მხოლოდ „მოწმეები“, როგორც ეს მითითებულია გამოცხადების 11:3-ში, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში „მსაჯულები“. იმის აღიარებით, რომ კანონის ასოს არ შეუძლია სამართლიანი განაჩენის გამოტანა, ღმერთი ავლენს ჭეშმარიტებას, რომელიც ეყრდნობა მხოლოდ მისი პიროვნების დვთაებრივ ბუნებას. მხოლოდ მას შეუძლია გამოიტანოს სამართლიანი განაჩენი, რადგან მისი უნარი გააანაღოზოს თავისი ქმნილების გონების საიდუმლო აზრები, საშუალებას აძლევს მას იცოდეს მათი მოტივები, რომლებსაც განსჯის, სხვა არსებების მიერ დაფარული და იგნორირებულ საგნები. ამიტომ ბიბლია მხოლოდ განსჯისთვის გამოყენებულ ჩვენებების საფუძველს იძლევა. ზეციური სამსჯავროს "ათსი წლის" განმავლობაში, რჩეული წმინდანები წვდებიან განსასჯელ სულების მოტივაციას. იესო ქრისტესთან ერთად, ისინი ამგვარად შეძლებენ სრულყოფილ განაჩენის გამოტანას, რაც აუცილებელ გახდა, რადგან საბოლოო განაჩენი ადგენს მეორე სიკვდილში ტანჯვის დროის ხანგრძლივობას. დამნაშავის რეალური მოტივაციის ეს ცოდნა საშუალებას გვძლევს უკეთ გავიგოთ დვთის წყალობა კაენის, პირველი მიწიერი მკვლელის მიმართ. ბიბლიაში წერილობით წარმოდგენილ ერთადერთი მოწმობის თანახმად, კაენი შურისაკენ აიძულს დვთის არჩევანმა დალოცა აბელის შესაწირავი და არ იცოდა ამ უკანასკნელმა სულიერი განსხვავების მიზეზი. ასეა საქმეები, ცხოვრება შედგება უთვალავი პარამეტრისა და პირობებისგან, რომელთა ამოცნობა და განსჯა მხოლოდ ღმერთს შეუძლია ფაქტების სრული ცოდნით. ამის თქმით, ბიბლია რჩება კაცთათვის, ერთადერთი წიგნი, რომელიც ასოებით წარმოგვიდგენს კანონის საფუძველს, რომელიც განსჯის მათ ქმედებებს, სანამ ელოდება მათი საიდუმლო აზრების გამჟღავნებას ზეცაში რჩეულწმინდანებთან. თუმცა, წერილს როლი არის ქმედების დაგმობა ან განსჯა. ამიტომაც, თავის გამოცხადებაში იესო ახსენებს ადამიანებს მათი „საქმეების“ მნიშვნელობას და იშვიათად საუბრობს მათ რწმენაზე. იაკობის 2:17-ში

მოციქულმა იაკობმა გაიხსენა, რომ „საქმის გარეშე რწმენა მკვდა რია“, ასევე ამ მოსაზრების დადასტურებით, იესო მხოლოდ რწმენით წარმოქმნილ კარგან ცუდ „საქმეებზე“ საუბრობს. და რწმენით წარმოქმნილ ეს ნაწარმოებები არის მხოლოდ ის, რასაც ბიბლია ასწავლს ღვთაებრივი კანონებით. კათოლიკური ეკლესიის მიერ დაფასებული კეთილ საქმეები მხედველობაში არ მიიღება, რადგან ისინი ჰუმანისტური ხასიათისა და შთაგონების ნაწარმოებია.

აღსასრულს ჟამს, ბიბლია სრულად ზიზღს განიცდის და ადამიანთა საზოგადოება წარმოგვიდგენს გლობალურ მისტიფიკატორ და ცრუ ასპექტს. სწორედ მაშინ იღებს თავის სრულ მნიშვნელობას სიტყვა „ჭეშმარიტება“, რომელიც ახასიათებს წმინდა ბიბლიას, ცოცხალ ღმერთის სიტყვას და უფრო ფართოდ, მის გლობალურ უნივერსალურ პროექტს. იმის გამო, რომ ამ უნიკალური „ჭეშმარიტების“ ზიზღი კაცობრიობას უბიძგებს სიცრუეზე აგებას ყველ ურთიერთობაში, საერო, რელიგიურ, პოლიტიკურ თუ ეკონომიკურ სფეროში.

ეს სტატია დაიწერება 2021 წლის 14 აგვისტოს შაბათს, ხვალ 15 აგვისტოს, დიდ შეკრებებზე, ცრუ რელიგიის მიერ მოტყუებულ მსხვერპლ პატივს მიაგებს მის კარიერაში ყველზე წარმატებულ სატანისტურ მისტიფიკაციას, რადგან მის მიერ გამოიყენა „გველ“ როგორც „მედია“ „ედემში“: მისი გამოჩენა "ღვთისმშობლს გამოსახულების ქვეშ". ნამდვილ ქალწულ აღარიყო, რადგან იესოს შემდეგ შეემინა ვაჟები და ასულები; იესოს ძმები და დები. მაგრამ ტყუილ ძლიერ კვდება და წინააღმდეგობას უწევს საუკეთესო ბიბლიურ არგუმენტებსაც კი. არა უშავს, ამ 15 აგვისტოს შემდეგ მხოლოდ რვა ზეიმი და რჩება ღმერთის გასაღიზიანებლად და მის სამართლიან რისხვაზე, რომელიც დამნაშავეს თავზე დაეცემა. გაითვალისწინეთ, რომ ამ მოჩვენებით ბავშვები აირჩიეს „ქალწულს“ ხედვის ავთენტიფიკაციისთვის. ნუთუ ისინი ისეთი უდანაშაულოები არიან, როგორც ხალხი ამბობს და თავს იჩენს? დაბადებული ცოდვილები, უდანაშაულობა მათ არასწორად მიაწერენ, მაგრამ ამიტომ არ შეგვიძლია მათ თანამონაწილეობაში დავადანაშაულოთ. ხილვა, რომელიც ამ ბავშვებს მიიღეს, ძალიან რეალური იყო, მაგრამ ეშმაკი ასევე არის ძალიან ნამდვილ მეამბოხე სული და იესო

ქრისტემ მიუძღვნა მას მრავალ სიტყვა, რათა გაეფრთხილებინა მსახურები მის შესახებ. ისტორია მოწმობს მის მაცდუნებელ მაცდუნებელ ძალზე, რომელიც მიჰყავს მის შეცდენილ და მოტყუებულ მსხვერპლებს „*მეორე სიკვდილმდე*“. ეშმაკის თაყვანისცემა მთელ პაპსა და რომის კათოლიკურ ეკლესიაში და გამოღმერთი ამ მუხლში გამოცხადების 13:4-დან: „*და თაყვანს სცემდნენ დრაკონს, რადგან მან მხეცს ძალ უფლება მისცა; თაყვანს სცემდნენ მხეცს და ამბობდნენ: ვინ ჰგავს მხეცს და ვის შეუძლია მასთან ბრძოლა?*“. სინამდვილეში, მხოლოდ იესო ქრისტეს ჭეშმარიტად არჩეულ წმინდანების შემზღვეველი და მღევნელი „*მხეცის*“ ამ „*თაყვანისცემის*“ დასრულების შემდეგ, ტოლერანტობის დროს იწყება ეს თაყვანისცემა ეშმაკური „ქაღალწის“ მოჩვენებების მაცდური საშუალებებით; „*ქაღალ*“ შეცვალა „*გველი*“ მას შემდეგ, რაც „*გველმა*“ აცდუნა „*ქაღალ*“, რომელმაც აცდუნა მისი ქმარი. პრინციპი იგივე რჩება და ის მაინც ეფექტურია.

ბოლო არჩევანის დრო

ღვთიური გამოცხადებების ეს შესწავლა მთავრდება დაბადების წიგნის ანალიზით, რომელმაც გამოავლინა ჩვენთვის ვინ არის ღმერთი თავისი ხასიათის ყველ ასპექტში. ჩვენ ახლხან დავინახეთ, როგორ მტკიცედ ითხოვს მორჩილებას თავისი ქმნილებებისგან, აბრამი რწმენის არაჩვეულებრივ გამოცდას და უქვემდებარა, როცა ის თითქმის ასი წლის იყო; ამიტომ ამ ღვთაებრივი მოთხოვნის დემონსტრირება აღარ არის საჭირო.

ღმერთის მიერ 1843 წლის გაზაფხულიდან შემთავაზებული ბოლო არჩევანის დროს და უფრო ზუსტად 1844 წლის 22 ოქტომბრიდან მოთხოვნილი, შაბათის დაცვა მოითხოვა ღმერთმა, როგორც ჭეშმარიტი არჩეული წმინდანების მიერ მისთვის გაწეული სიყვარულს და დასტურება. ამრიგად, უნივერსალური სულიერი მდგომარეობა წარმოადგენილია ერთიანი კითხვის სახით, რომელიც მიმართულია მხოლოდ რელიგიური, ქრისტიანული ორგანიზაციების ყველ წევრს.

კითხვა, რომელიც გკლვს ან გაიმულებს სამუდამოდ ცოცხლს

არის თუ არა იმპერატორს, მეფეს ან პაპს უფლებამოსილი და უფლებამოსილი, შეცვალოს

ღმერთის მიერ ნათქვამი და დაწერილი სიტყვები, ან მისი კარნახით, როგორც ეს გააკეთა მოსემ?

წინასწარ განჭვრიტა ყველფერი, თუნდაც ეს კითხვა, იესომ წინასწარ გასცა პასუხი და თქვა მათ.5:17-18-ში: „*ნუგგონიათ რომ მე მოვედი რჯულის ან წინასწარმეტყველების გასაუქმებლად; მოვედი არა გასაუქმებლად არამედ შესასრულებლად ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სანამ ცა და დედა მიწა არ გაქრება, კანონი და არც ერთი იოტა და არც ერთი ასო არ გადავა, სანამ ყველფერი არ აღსრულდება.*» იგივე იესომ ასევე გამოაცხადა, რომ მისი სიტყვები, რომლებიც მან თქვა, გაგვამართლებს იოანეს 12:47-49-ში: „*ვინც ისმენს ჩემს სიტყვებს და არ იცავს მათ მე არ განვსჯი მას; რადგან მე არ მოვედი სამყაროს განსასჯელად არამედ სამყაროს გადასარჩენად ვინც უარყოფს მე და არ იღებს ჩემს სიტყვებს, ჰყავს თავისი მსაჯული; სიტყვა, რომელიც მე ვთქვი, განსჯის მას უკანასკნელდღეს. რამეთუ ჩემით არ მიიქვამს; მაგრამ მამამ, რომელმაც მე გამომგზავნა, თვითონ დამიწესა, რა უნდა ვთქვა და ვაცხადებ.*»

ეს არის ღმერთის წარმოდგენა მისი კანონის შესახებ. მაგრამ დან.7:25-მა გამოავლინა, რომ „*შეცვლს*“ **განზრახვა** უნდა გამოჩენილიყო ქრისტიანულ ეპოქაში, რომის კათოლიკური პაპის შესახებ ნათქვამია: „*ის იტყვის სიტყვებს უზენაესის წინააღმდეგ, და ჩაგრავს უზენაესის წმინდანებს*“. -*მაღალ და იმედოვნებს, რომ შეცვლს დროსა და კანონს*; და წმიდანი მის ხელში ჩაბარდებიან დროებით და დროებით და ნახევარი დროით.» აღმფოთება, რომელიც შეწყვეტს და რომლის სამართლიანად დასჯას ის ეცოდინება 26-ე მუხლის მიხედვით, რომელიც შემდეგია: „*მაშინ იქნება სამსჯავრო და წაერთმევა მისი ბატონობა, რომელიც სამუდამოდ განადგურდება და განადგურდება.*» ეს „*დროები*“ ანუ წინასწარმეტყველური წლები გვაუწყებს მის დევნის მეფობას, რომელიც დასრულდა 1260 წლის განმავლობაში, 538 წლიდან 1798 წლამდე.

ეს "**განსჯა**" რამდენიმე ეტაპადსრულდება. პირველი ეტაპი მოსამზადებელია; ეს არის ღმერთის მიერ 1843 წლის გაზაფხულთან და მკვიდრებულ „ადვენტისტური“ რწმენის **გამოყოფისა და განწმენდის** საქმე. ადვენტიზმი **გამოყოფილია** კათოლიკური და პროტესტანტული რელიგიებისაგან. გამოცხადებაში ეს ფაზა ეხება „*სარდისის,*

ფილ დელუიისა და ლოდვიკის “ ეპოქას
გამოცხადებაში 3:1-7-14.

მეორე ფაზა აღსასრულბელია: „ ჩვენ
წავართმევთ მის ბატონობას “. ეს არის იესო ქრისტეს
დიდებულ დაბრუნება, რომელიც მოსალოდნელია 2030
წლს გაზაფხულზე. არჩეული ადვენტისტები
მარადისობაში შედიან, განცალკევებული უღირსი
კათოლიკე, პროტესტანტი და ადვენტისტი
აჯანყებულებისგან, რომლებიც კვდებიან
დედამიწაზე. მოქმედება სრულდება რევ.3:14 „
ლოდვიკის“ ეპოქის ბოლოს.

მესამე ეტაპი არის დაცემული მკვდრების
განკითხვა, რომელიც ამოქმედდება რჩეულთა მიერ,
რომლებიც შევიდნენ ღმერთის ზეციურ სასუფეველში.
დაზარალებულები გახდნენ მოსამართლეები და ცალ-
ცალკე განიხილება თითოეული ამბოხებულის
სიცოცხლე და გამოტანილია საბოლოო განაჩენი მათი
დანაშაულის პროპორციულად. ეს წინადადებები
განსაზღვრავს „ ტანჯვის “ დროის ხანგრძლივობას,
რასაც მათი „ მეორე სიკვდილი “ გამოიწვევს.
გამოცხადებაში ეს თემაა Rev.4; 11:18 და 20:4 ; ეს მას
შემდეგ, რაც დან.7:9-10.

მეოთხე, მეშვიდე ათასწლეულის ბოლოს, დიდი
შაბათი ღვთისა და მისი რჩეულებისთვის ქრისტეში,
მოდის ქრისტესა და მის რჩეულთა მიერ გამოტანილი
წინადადებების აღმასრულბელი ეტაპი. ცოდვის
ქვეყანაში, სადაც ისინი აღდგებიან, მსჯავრდებულ
აჯანყებულები განადგურდებიან " სამუდამოდ ", "
ცეცხლთ". მეორე სიკვდილი . გამოცხადებაში ეს
აღმასრულბელი განაჩენი ან „უკანასკნელი
განაჩენი“ არის Rev.20:11-15-ის თემა.

ბოლო არჩევანის დროს, ორი შეუთავსებელი
რელიგიური კონცეფცია საბოლოოდ ერთმანეთისგან
განცალკევებულია, რადგან ისინი უკიდურესად
ეწინააღმდეგებიან ერთმანეთს. ქრისტეს რჩეულები
ისმენენ მის ხმას და ადაპტირებენ მის მოთხოვნებს
იმ დროს, როდესაც ის მათ ელპარაკება და
მოუწოდებს. მეორე პოზიციაზე არიან ქრისტიანები,
რომლებიც მიჰყვებიან მრავალსაუკუნოვან
რელიგიურ ტრადიციებს, თითქოს ჭეშმარიტება დროის
საკითხია და არა ინტელექტის, მსჯელობისა და
ჩვენების. ამ ხალხს არ ესმოდა, რას წარმოადგენდა „
ახალი შეთანხმება“ იერემია წინასწარმეტყველოს
მიერ იერ.31:31-დან 34-მდე: „ აჰა, მოვა დღეები, ამბობს
იაჰვე, როცა მოვიქცევი ისრაელს სახლთან და იუდას

სახლთან. ახალ აღთქმას, არა ისეთი, როგორც აღთქმა, რომელიც დავდე მათ მამებთან იმ დღეს, როცა ხელო მოვკიდე მათ ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოსაყვანად აღთქმა, რომელიც მათ დაარღვიეს, თუმცა მე მათი ვიყავი ოსტატი, ამბობს იაჰვე. მაგრამ ეს არის შეთანხმება, რომელსაც დავდებ ისრაელს სახლთან იმ დღეების შემდეგ, ამბობს უფალო: ჩემს კანონს ჩავდებ მათში და დავწერ მათ გულუბზე; და მე ვიქნები მათი ღმერთი და ისინი იქნებიან ჩემი ხალხი. ეს აღარ ასწავლოს თავის მეზობელს და არც თავის ძმას და იტყვის: იცოდე იჰვეჰ! რადგან ყველ მიცნობს, პატარა და დიდი, ამბობს იაჰვე; რადგან ვაკატიებ მათ ცოდვას და აღარ გავიხსენებ მათ ცოდვებს. "როგორ შეუძლია ღმერთს წარმატებას" გულში ჩაწერა » ადამიანის სიყვარული მისი წმინდა რჯულისადმი, რაც ძველ აღთქმის ნორმამ ვერ მოიპოვა? ამ კითხვაზე პასუხი და ერთადერთი განსხვავება ორ ალანსს შორის, მოდის ღვთაებრივი სიყვარულს დემონსტრირების ასპექტში, რომელიც მიღწეულია შემცვლელი იესო ქრისტეს გამომსყიდველი სიკვდილით, რომელშიც ის განსხვავდება და გამოცხადდა. თუმცა, იესოს სიკვდილმა არ დაასრულა მორჩილება, არამედ, პირიქით, რჩეულებს მისცა მიზეზი, რომ კიდევ უფრო მორჩილებოდნენ ღმერთს, რომელსაც შეუძლია ასე ძლიერა დშეიყვაროს. და როცა ის მოიგებს ადამიანის გულს, ღმერთის მიერ ეძებს მიზანს; ის იძენს რჩეულს და ღირსეულს გაიზიაროს თავისი მარადისობა.

ბოლო გზავნილი, რომელიც ღმერთმა წარმოგიდგინა ამ ნაწარმოებში, არის განცალკევების საგანი. ეს არის სასიცოცხლო წერტილი, რომელიც განასხვავებს არჩეულსა და მოწოდებულს შორის. თავის ნორმალურ ბუნებაში ადამიანს არ უყვარს ჩვევებისა და საგნების წარმოდგენების შეწუხება. თუმცა, ეს არეულობა აუცილებელი ხდება, რადგან დამკვიდრებულ სიცრუეს მიჩვეულ, მის რჩეულ დიქცეს, ადამიანი უნდა ამოიძირკვოს და გადაიტანოს იმ ჭეშმარიტებასთან, რომელსაც ღმერთი აჩვენებს. სწორედ მაშინ ხდება აუცილებელი განცალკევება მათგან, ვისაც ღმერთი არ ამტკიცებს. რჩეულმა უნდა აჩვენოს თავისი უნარი, კონკრეტულ და უპირისპირდეს თავის იდეებს, ჩვევებს და ხორციელ კავშირებს არსებებთან, რომელთა ბედი არასოდეს იქნება მარადიული სიცოცხლე.

არჩეული თანამდებობის პირებისთვის რელიგიური პრიორიტეტი ვერტიკალურია; მიზანის მყარი კავშირის შექმნა შემოქმედ ღმერთთან, თუნდაც ეს ადამიანური ურთიერთობების საზიანოდ იყოს. დაცემულთათვის რელიგია კორიზონტალურია; ისინი უპირატესობას ანიჭებენ სხვა ადამიანებთან დამყარებულ კავშირს, თუნდაც ეს ღვთის საზიანოდ იყოს.

მეშვიდე დღის ადვენტიზმი: განშორება, სახელი, ისტორია

ქრისტიანული რწმენის უკანასკნელი რჩეული სულიერად შეიკრიბნენ, რათა ჩამოყალიბონ ისრაელ რევ.7-ის „12 ტომიდან“. მათი შერჩევა განხორციელდა რწმენის ტესტების სერიის მეშვეობით, რომელიც ეფუძნებოდა ინტერესს წინასწარმეტყველური სიტყვის მიმართ, რომელიც აცხადებს დან.8:14-ში 1843 წელს თარიღს. ეს იყო ქრისტიანობის ღმერთის მიერ აღდგენის აღსანიშნავად, სანამ იქ არ იყო წარმოდგენილი კათოლიკური რწმენა. 538 წლიდან და პროტესტანტული რწმენით, რომელიც წარმოიშვა რეფორმაციის დროიდან 1170 წლიდან. დან.8:14-ის ლექსი განიმარტება, როგორც ქრისტეს დიდებულ დაბრუნების, მისი მოსვლს შესახებ. რამაც გამოიწვია მისი „ლოდინი“, ლათინურად „adventus“ აქედან მომდინარეობს ადვენტის ტური სახელი, რომელიც ეწოდა გამოცდილებას და მის მიმდევრებს 1843-1844 წლებში. როგორც ჩანს, ეს გზავნილი არ საუბრობდა შაბათზე, არამედ მხოლოდ გარეგნულად, რადგან დაბრუნება ქრისტე აღნიშნავს შესვლს მეშვიდე ათასწლეულში, ანუ დიდ შაბათს წინასწარმეტყველებდა, ყოველ კვირას, მეშვიდე დღის შაბათს: იუდეველთა შაბათს. არ იცოდნენ ამ კავშირის შესახებ, ადრეულმა ადვენტისტებმა ვერ გაარკვეეს, თუ რამნიშვნელობას ანიჭებს ღმერთი შაბათს ამ განსაცდელს შემდეგ. და როდესაც მათ ეს გაიგეს, პიონერებმა მტკიცედ ასწავლეს შაბათის ჭეშმარიტება, რომელიც გაიხსენეს ჩამოყალიბებულ ეკლესიის სახელით, "მეშვიდე დღის". მაგრამ დროთა განმავლობაში, ნაწარმოების მემკვიდრეებმა აღარ მიაანიჭეს შაბათს ის მნიშვნელობა, რასაც ღმერთი ანიჭებს მას, დანიელს წინასწარმეტყველებით მითითებულ 1843 წელს თარიღის ნაცვლად, მის დასაშვებად მიათვებს იესო ქრისტეს დაბრუნების

დრო. ასეთი ფუნდამენტური ღვთაებრივი მოთხოვნის გადაღება წარმოადგენდა ბრალს, რომლის შედეგიც 1994 წელს ღმერთის მიერ ორგანიზაციისა და მისი წევრების უარყოფა, რომლებიც მან გადასცა აჯანყებულთა ბანაკს, რომელზე უკვე დაგმო 1843 წლადან. ეს სამწუხარო გამოცდილება და ბოლო ოფიციალური პირის წარუმატებლობა. ქრისტიანული რწმენის ინსტიტუტი მოწმობს ცრუ ქრისტიანობის ამ უუნარობაზე, მიიღოს **აღმთავარი კავშირები**. ღვთიური ჭეშმარიტებისადმი და, შესაბამისად, თავად ღმერთისადმი სიყვარულს არარსებობა სადავოა, და ეს არის ქრისტიანული რწმენის ისტორიის საბოლოო გაკვეთილი, რომელიც შემოიღო აგიხსნათ, გასწავლოთ და გაგაფრთხილოთ, ყოვლისშემძლე ღმერთის სახელით. , YaHWéH-Michael-Jesus Christ.

დაბოლოს, ჯერ კიდევ იმავე თემაზე, რადგან ეს მტკივნეული სულიერი განშორების ფასად დამიჯდა, შეგახსენებთ ამ ლექსს მათე 10:37-დან და რადგან მის წინ მდებარე მუხლები ნათლ დაჯამებს ჭეშმარიტი ქრისტიანული რწმენის განმასხვავებელ ხასიათს. მე აღვნიშნავ მათეველ 34-დან 38-ე მუხლმდე:

„*არ იფიქროთ, რომ მე მოვედი დედა მიწაზე მშვიდობის და სამყარებლად; მშვიდობის მოსატანად კი არ მოვსულვარ, არამედ მახვილს. რამეთუ მოვედი, რათა განვასხვავო კაცსა და მამას შორის, ასულსა და დედას შორის, და რძალსა და დედა მთილს შორის; და კაცის მტრები მისი ოჯახის წევრები იქნებიან. ვისაც ჩემზე მეტად უყვარს მამა ან დედა, ის არ არის ჩემი ღირსი და ვისაც ჩემი შვილი ან ქალშვილი ჩემზე მეტად უყვარს, არ არის ჩემი ღირსი; ვინც არ აიღებს თავის ჯვარს და არ გამომყვება, ჩემი ღირსი არ არის.*» ეს მუხლ 37 ამართლებს აბრაამის კურთხევას; მან დაამოწმა, რომ უყვარდა ღმერთი უფრო მეტად, ვიდრე მისი ხორციელი შვილი. და ადვენტიტ მმას მოვალეობის შეხსენებით, მისთვის ამ ლექსის ციტირებით, ჩვენი გზები გაიყო და ღვთისგან განსაკუთრებულ კურთხევა მივიღე. მაშინ მე ამ „მამამ“ ფანატიკოსი დამიძახა და ამ გამოცდილებიდან გამომდინარე, ის გაჰყვა ტრადიციულ ადვენტიტულ გზას. ის, ვინც გამაცნო ადვენტიზმსა და ვეგეტარიანობის სარგებელს, მოგვიანებით გარდაიცვალა ალემერიის დაავადებით, მაშინ როცა მე ჯერ კიდევ კარგად ვარ ჯანმრთელი, ცოცხალი და აქტიური ჩემი ღმერთის სამსახურში, 77 წლს ასაკში და არც ექიმებს

მივმართავ და არც მედიკამენტებს. მთელი დღეა შემოქმედ ღმერთს და მის ძვირფას რჩევას მიდის. ჭეშმარიტად!

ადენტიზმის ისტორიის შესაჯამებლად უნდა გვახსოვდეს შემდეგი ფაქტები. ამ „ადენტისტური“ სახელთ ღმერთი აერთიანებს თავის უკანასკნელ წმინდანებს კათოლიკური სარწმუნოების ხანგრძლივი ბატონობის შემდეგ, რამაც **რელიგიურად ლეგიტიმაცია მოახდინა** 321 წლის 7 მარტს კონსტანტინე I-ის მიერ წარმართული სახელწოდებით „დაუძლეველი მზის დღე“ დაწესებულ კვირა. ადრეული ადენტისტები იყვნენ პროტესტანტები ან კათოლიკეები, რომლებიც ერთგულად პატივს სცემდნენ მემკვიდრეობით მიღებულ ქრისტიანულ კვირას. ამიტომ ისინი ღმერთმა აირჩია მათი საქციელთ, რადგან გაახარა იესო ქრისტეს დაბრუნება, რომელიც გამოცხადდა მათთან მიმდევრულად 1843 წლის გაზაფხულზე და 1844 წლის 22 ოქტომბერს. წარმოდგენილ. ასევე, დანიელსა და გამოცხადების წინასწარმეტყველებების მათი ინტერპრეტაციები შეიცავდა უზარმაზარ შეცდომებს, რომლებსაც მე ვასწორებ ამ ნაშრომში. შაბათის ცოდნის გარეშე, პიონერებმა შექმნეს ეგრეთ წოდებულ „გამომძიებელ“ განსჯის თეორია, რომელიც მათვერასოდეს შეძლეს ეჭვქვეშ დაყენება; შაბათის შუქის შემდეგაც კი მათ მიეცათ. მათთვის, ვინც არ იცის, შეგახსენებთ, რომ ამ თეორიის თანახმად, 1843 წლიდან 1844 წლიდან ზეცაში იესო იკვლევს მოწმობების წიგნებს, რათა აირჩიოს თავისი უკანასკნელი რჩეული, რომელიც უნდა გადარჩეს. მიუხედავად ამისა, საკვირაო ცოდვის მკაფიო იდენტიფიკაციამ ზუსტი მნიშვნელობა მისცა და ნ.8:14-ის მესიჯს, თუნდაც მის ცუდად თარგმნილ ფორმაში „**წმინდა წმინდის განწმენდა**“. და ამ ცუდმა თარგმანმა წარმოშვა გადაუჭრელი წინააღმდეგობები, რადგან ეს გამოთქმა უპირველეს ყოვლისა ეხებოდა იესო ქრისტეს გამომსყიდველ სიკვდილს შესრულებას ებრაელების 9:23-ის მიხედვით: „**ამიტომ საჭირო იყო, რადგან ზეცაში მყოფთა გამოსახულებები უნდა ყოფილიყო განიწმინდა ამ გზით განიწმინდა თუ არა თავად ზეციური არსებები** ამათზე შესანიშნავი მსხვერპლშეწირვით. რადგან ქრისტე არ შევიდა ხელნაკეთ საწმიდა რში ჭეშმარიტის მიბაძვით, არამედ თავად ზეცაში, რათა ახლს ჩვენთვის გამოჩნდეს ღვთის წინაშე“. ამრიგად, ყველგერი, რაც

სამოთხეში უნდა განიწმინდოს, განიწმინდა იესო ქრისტეს სიკვდილთ: მაშასადამე, საგამომიებო განაჩენს აღარ აქვს ლოგიკური მნიშვნელობა. იესოს სიკვდილსა და აღდგომის შემდეგ, არც ერთი ცოდვან ცოდვილ არ შედის სამოთხეში, რათა ხელმეორედ გაეზინძურებინა იგი, რადგან იესომ გაასუფთავა თავისი ზეციური ტერიტორია სატანისა და მისი ანგელოზების მიმდევრების დედმიწაზე გადაყვანით, გამოცხადების თანახმად, 12:7 12-ში და განსაკუთრებით მე-9 მუხლში: ” და განდევნეს დიდი დრაკონი, ძველი გველი, ეშმაკი და სატანა, რომელიც ატყუებს მთელ დედმიწას, ის განდევნეს დედმიწაზე და მისი ანგელოზები განდევნეს მასთან ერთად »

ოფიციალური ადვენტიზმის მეორე შეცდომა ცშაბათის როლს თავდაპირველ იგნორირებიდან წარმოიშვა და მან დიდი მნიშვნელობა გაცილებით მოგვიანებით მიიღო. ადვენტისტებმა არასწორად გაამახვილეს ყურადღება რწმენის ბოლო, საბოლოო გამოცდაზე, რომელიც რეალურად ეხება მხოლოდ მათ, ვინც ჯერ კიდევ ცოცხალ იქნება იესო ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბრუნების დროს. კერძოდ, მათ არასწორად ეგონათ, რომ კვირა მხოლოდ ამ უკანასკნელ გამოცდის დროს გახდებოდა " მხეცის ნიშანი " და ეს ხსნის ღმერთის მიერ დაწყებულ კვირის პრაქტიკოსებთან მეგობრობის ძიებას, სინამდვილეში, მისი წარმოშობიდან. მტკიცებულება, რასაც მე ვამლევ, არის 8,9 და 11-ის „შვიდი საყვირის“ არსებობა, რომელთაგან პირველი ექვსი აფრთხილებს ხალხს 321 წლის შემდეგ, მთელი ქრისტიანული ეპოქის განმავლობაში, მსჯავრდებულ კვირის ცოდვის შესახებ. ღმერთო. რაც დაწ. 8:12-მა უკვე გამოავლინა და თქვა: „~~ლ~~ შქარი მარა დიულ მსხვერპლთგადაეცა ცოდვის გამო ; რქამ სიმართლე მიწაზე და აგდო და თავის საქმეებში წარმატებას მიაღწია. » ეს „ცოდვა“ უკვე იყო, კვირა დღის პრაქტიკა ცივილურად მემკვიდრეობით კონსტანტინე I-ისგან 321 წლად და რელიგიურად გამართლებულ პაპის რომის მიერ 538 წლადან, „ მხეცის ნიშანი “, ციტირებულია Apo.13:15; 14:9-11 ; 16:2. 1995 წელს, მას შემდეგ, რაც გამოავლინა უარი წინასწარმეტყველურ ნათებაზე, რომელიც მე შევთავაზე 1982-დან 1991 წლამდე, ოფიციალურმა ადვენტიზმმა ჩაიდინა სერიოზული შეცდომა და დადო კავშირი ღვთის გამოცხადებულ და გამოვლენილ მტრებთან. მრავალსაყვედურის მაგალითი, რომელიც ღმერთმა მიმართა ძველისრაელს ეგვიპტესთან მისი

ალანსის გამო, ტიპიური ცოდვის სიმბოლური გამოსახულება, ამ ქმედებაში სრულად იგნორირებულია; რაც ადვენტიტებს კიდევ უფრო დიდ ცოდვას ხდის.

სინამდვილეში, შაბათის როლსა და შემოქმედი ღმერთის ტიტულს მნიშვნელობას რომ აცნობიერებდნენ, ადვენტიტ ხალხს ნათლად უნდა გამოეცხადებინათ თავიანთი რელიგიური მტრები და თავიდან აეცილებინათ მათთან ძმური კავშირი. რადგან, შაბათი შაბათი არის „ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი“ გამოცხადებაში 7:2, შემოქმედი ღმერთის სამეფო ნიშანი, მისი მოწინააღმდეგე, კვირა, შეიმღება იყოს მხოლოდ „მხეცის ნიშანი“ Rev.13:15..

აქ მახსენდება, რომ ოფიციალური ინსტიტუციონალური ადვენტიზმის დაცემის მიზეზები მრავალრიცხოვანია, მაგრამ მთავარი და ყველზე სერიოზული ეხება დანიელს 8:14-ის ჭეშმარიტ თარგმანზე მოფენილ შუქზე უარყოფას და დანიელს 12-ის სრულად ახალ ახსნის მიმართ გამოვლენილ ზიზღს. , რომლის გაკვეთილც არის მე-7 დღის ადვენტიზმის დეტალები კანონიერების ხაზგასმას . შემდეგ მოდის იმის ბრალა, რომ არ ჰქონდა თიმედი 1994 წელს გამოცხადებულ იესო ქრისტეს დაბრუნებაზე; როგორც ამ სამუშაოს პიონერებმა გააკეთეს 1843 და 1844 წლებში.

ღმერთის მთავარი განსჯა

მისი შექმნა დედამიწა და ცა დასრულდა, მეექვსე დღეს ღმერთი განათავსებს ადამიანს დედამიწაზე. და სწორედ კაცობრიობის დაუმორჩილებელი ქცევის და, შესაბამისად, ცოდვის გამოა, რომ ღმერთი მას შვიდი ათასი წლის ისტორიის მანძილზე თანმიმდევრულად დაუმორჩილებს თავის მრავალრიცხოვან განაჩენებს. ყოველ ამ განსჯით ცვლლებები ხდება და აღიქმება კონკრეტულად და თვალაჩინოდ. კაცობრიობის გადაჭარბება მოითხოვს ამ დეტალებზე ჩარევებს, რომლებიც მიზნად ისახავს დაბრუნოს იგი ჭეშმარიტების გზაზე, რომელიც დამტკიცებულია მისი სუვერენული განჩინებით.

ძველი აღთქმის განაჩენები .

1 განაჩენი: ღმერთი განსჯის ევას და ადამის მიერ ჩადენილ ცოდვას, რომლებიც დაწყევლნი არიან და განდევნილი არიან "ედემის ბაღიდან".

მე-2 განაჩენი: ღმერთი ანადგურებს მემამბოხე კაცობრიობას გლობალური "წარღვნის" წყლებით.

მე-3 განაჩენი: ღმერთი აშორებს ადამიანებს სხვადასხვა ენებით „ბაბილონის კოშკიდან“ ამაღლების შემდეგ.

მე-4 განაჩენი: ღმერთი აკავშირებს აბრამს, რომელიც შემდეგ ხდება აბრაამი. ამ დროს ღმერთი ანადგურებს სოდომსა და გომორას, ქალქებს, სადაც უკიდურესი ცოდვით ჩადენილი; ოდიოზური და ამაზრზენი "ცოდნა".

მე-5 გადაწყვეტილება: ღმერთი იხსნის ისრაელს ეგვიპტის მონობიდან, ისრაელ ხდება თავისუფალი და დამოუკიდებელი ერი, რომელსაც ღმერთი წარუდგენს თავის კანონებს.

მე-6 განაჩენი: 300 წლის განმავლობაში, მისი ხელმძღვანელობით და 7 განმათავისუფლებელ მსაჯულს მოქმედებით, ღმერთი იხსნის ისრაელს, რომელიც მისი მტრების მიერ ცოდვისგამოშემოიჭრა.

მე-7 განაჩენი: ხალხის თხოვნით და მათი წყევლს გამომდებრთ ცვლს მიწიერი მეფეები და მათი ხანგრძლივი დინასტიები (იუდას მეფეები და ისრაელის მეფეები).

მე-8 გადაწყვეტილება: ისრაელ გადაასახლეს ბაბილონში.

მე-9 გადაწყვეტილება: ისრაელ უარყოფს ღვთაებრივ „მესიას“ იესოს - ძველი აღთქმის დასასრული. ახალი შეთანხმება იწყება სრულყოფილ დოქტრინულ საფუძვლებზე.

მე-10 განაჩენი: ისრაელს ეროვნულ სახელმწიფო გააანადგურეს რომაელებმა 70 წელს.

ახალი შეთანხმების განჩინებები .

ისინი გამოცხადებაში მოხსენიებულა "შვიდი საყვირით".

პირველი გადაწყვეტილება: ბაბაროსების შემოსევები 321 წელს შემდეგ 395-დან 538 წლამდე.

მე-2 გადაწყვეტილება: გაბატონებულ პაპის რელიგიური რეჟიმის დამყარება 538 წ.

მე-3 გადაწყვეტილება: რელიგიითა ომები: ისინი კათოლიკეებს უპირისპირდებიან ღმერთის მიერ მოწონებულ პროტესტანტ რეფორმატორებს: დან .11:34-ის „გარისეველებს“.

მე-4 გადაწყვეტილება: ფრანგული რევოლუციური ათეიზმი არღვევს მონარქიას და ბოლო მოუღებს რომის კათოლიკურ დესპოტიზმს.

მე-5 გადაწყვეტილება: 1843-1844 და 1994 წ.

– დასაწყისი: დან.8:14-ის ბრძანებულება ძალში შედის – ის მოითხოვს რეფორმაციის მიერ წამოწყებული სამუშაოს დასრულებას პიტერ ვალდოს შემდეგ, სრულყოფილ მაგალითი, 1170 წლდან. პროტესტანტული რწმენა დეცა და ადვენტიზმი იბადება გამარჯვებულად: რელიგიური რომაული კვირის პრაქტიკა დაგმოზილა და შაბათის შაბათის პრაქტიკა გამართლებულია და მოითხოვება ღმერთის მიერ იესო ქრისტეში 1843 წლდან. ამგვარად დასრულებულია და დასრულდა რეფორმის სამუშაო.

– დასასრულ: იესოს მიერ „ღებინება“, იგი ინსტიტუციურად გარდაიცვალა 1994 წელს, „ლოდიკეას“ მიმართულ შეტყობინების შესაბამისად. ღვთის განაჩენი დაიწყო იმით, რომ მისი სახლი წინასწარმეტყველური რწმენის საბედისწერო გამოცდას განიცდიდა. უკმაყოფილო, ყოფილ არჩეულ თანამდებობის პირი შეუერთდა კათოლიკე და პროტესტანტი მემბოხეების ბანაკს.

მე-6 გადაწყვეტილება: „მე-6 საყვირი“ შესრულებულია მესამე მსოფლო ომის ^{სახით}, ამჯერად ბირთვული, აღწერილია დან.11:40-დან 45-მდე. გადარჩენილები აწყობენ საბოლოო უნივერსალურ მთავრობას და აღადგენენ დარჩენილ პირველ სავალდებულო დღეს. განკარგულება. შედეგად, შაბათის მეშვიდე დღეს დასვენება აიკრძალა, აკრძალული იყო ჯერ სოციალური სანქციებით, შემდეგ, ბოლოს, ახალი განკარგულებითის ჯებოდა სიკვდილთ.

მე-7 სამსჯავრო: წინ უძღოდა შვიდი უკანასკნელი ჭირის დრო, რომელიც აღწერილია მე-16-ში, 2030 წლის გაზაფხულზე, ქრისტეს დიდებულ დაბრუნება ^{ბოლო მოულო} ადამიანთა მიწიერი ცივილიზაციის არსებობას. კაცობრიობა განადგურდა. მხოლოდ სატანა დარჩება ტყვედ გაპარტახებულ დედამიწაზე, გამოცხადების 20-ის "უფსკრულში" "ათასი წლის განმავლობაში".

მე-8 განაჩენი: იესო ქრისტეს მიერ ზეცაში აყვანილ, მისი რჩეული ბოროტი მკვდრების განსჯას განაგრძობს. ეს არის განაჩენი, რომელიც ციტირებულია გამოცხ.11:18-ში.

მე-9 განჩინება: უკანასკნელი განაჩენი : ბოროტი მკვდრები მკვდრეთით აღდგებიან, რათა განიცადონ „მეორე სიკვდილს“ სტანდარტი „ცეცხლის ტბის“ გამო, რომელიც ფარავს დედამიწას და მათთან ერთად შთანთქავს ცოდვის გამო სამუშაოების ყველ კვალს.

მე-10 განაჩენი: განახლება და განდიდება დაბინძურებული დედამიწა და ცა. კეთილი იყოს თქვენი

მობრძანება რჩეულებს ღვთის ახალ მარადიულ
სამეფოში!

**ღვთაებრივი A-დან Z-მდე, ალუფიდან ტავამდე,
ა ლუა დან ომეგამდე**

ბიბლიას არაფერი აქვს საერთო ადამიანის მიერ
დაწერილ სხვა წიგნებთან, გარდა მისი ზედაპირული
ვიზუალური გარეგნობისა. რადგან სინამდვილეში
ჩვენ ვხედავთ მხოლოდ მის ზედაპირს, რომელსაც
ვკითხულობთ ებრაული და ბერძნული ენებისთვის
და მახასიათებელი წერილობითი კონვენციების
მიხედვით, რომლებშიც ორიგინალური ტექსტები
გადმოგვცა. მაგრამ ბიბლიის წერისას მოსემ
გამოიყენა არქაული ებრაული, რომლის ანბანის
ასოები განსხვავდებოდა ამჟამინდელი ასოებისგან,
ისინი შეიცვალა ასოთი ბაბილონში გადასახლების
დროს, პრობლემების გარეშე. მაგრამ ასოები
ერთმანეთში იყო მიბმული სიტყვების და შორების
გარეშე, რაც არაა დვიუბდა მათ წაკითხვას. მაგრამ
ამ მიზნის მიღმა იმალება სხვადასხვა სიტყვების
ფორმირების უპირატესობა მისი დასაწყისის
აღსანიშნავა და რჩეული ასოს არჩევის მიხედვით. ეს
შესამლებელია და დასტურდა, რაც დასტურებს, რომ
ბიბლია ნამდვილად სცილდება ადამიანის
წარმოსახვისა და მიღწევების შესამლებლობებს.
ასეთი ნაწარმოების ჩაფიქრება მხოლოდ უსაზღვრო
შემოქმედი ღმერთის აზროვნებასა და ხსოვნას
შეემლო. რადგან ბიბლიის მრავალჯერადი წაკითხვის
ეს დაკვირვება ცხადყოფს, რომ ყოველი სიტყვა,
რომელიც იქ ჩნდება, ღმერთის მიერ იყო არჩეული და
შთაგონებული მისი წიგნების სხვადასხვა
და მწერებისთვის დროთა განმავლობაში ბოლო
გამოცხადებამდე ან აპოკალიფსამდე.

დაახლოებით 1890 წელს რუსმა მათემატიკოსმა
ივან პანინმა აჩვენა ციფრული ფიგურების
არსებობა ბიბლიური ტექსტების აგების სხვადასხვა
ასპექტში. რადგან ებრაულსა და ბერძნულს საერთო
აქვთ ის ფაქტი, რომ მათი ანბანის ასოები ასევე
გამოიყენება რიცხვებად და რიცხვებად. ივან
პანინის მიერ გაკეთებულმა დემონსტრაციებმა
საგრძობლად გაამწვავა დანაშაული იმ
ადამიანებისთვის, რომლებიც სერიოზულად არ
აღიქვამენ ღვთის ბიბლიას. რადგან თუ ეს
აღმოჩენები გავლენას არ მოახდენს ადამიანებს
ღმერთის შეყვარების უნარის შექმნაზე, ისინი
მაინც ართმევენ კანონიერებას მისი არსებობის არ

სჯეროდეს. ივანე პანინმა აჩვენა, თუ როგორ იყო რიცხვი „შვიდი“ ყველგან არსებული ბიბლიის შექმნისას, განსაკუთრებით მის პირველ სტროფში, დაბ.1:1-ში. მე ვაჩვენე, რომ მეშვიდე დღის შაბათი არის „ცოცხალ ღმერთის ბეჭედი“ გამოცხადების 7:2-ში, ეს ნაშრომი მხოლოდ დასტურებს ამ ბრწყინვალე მათემატიკოსის მიერ აღმოჩენილ მტკიცებულებებს, რომელმაც თავისი და ჩვენი დროის მომთხროვნი მეცნიერებს შესთავაზა უდავო მეცნიერული მტკიცებულება...

ივანე პანინის შემდეგ, თანამედროვე გამოთვლებმა გააანალიზა ასოების 304,805 ნიშანი, რომლებიც ქმნიან ერთადერთი უძველესი ალფანსის წმინდა წერილს და პროგრამული უზრუნველყოფა გთავაზობთ უამრავ განსხვავებულ კითხვას, თითოეული ასოს უზარმაზარ დაფაზე მოთავსებით, რომლის გასწორების შესაძლებლობები იწყება ერთი ჰორიზონტალური ხაზით. 304805 ასო ამ 304805 ასოდან ერთი ვერტიკალური ხაზის საბოლოოდ მიღებამდე; და ამ ორ უკიდურეს გასწორებას შორის ყველ უთვალავი შუალედური კომბინაცია. ჩვენ აღმოვაჩინეთ შეტყობინებებს ხმელეთის სამყაროსთან, მის საერთაშორისო მოვლენებთან და უძველესი და თანამედროვე ადამიანების სახელებთან და შესაძლებლობებთან დაკავშირებით, რადგან ერთადერთი იმპერატივი არის იდენტური სივრცის შენარჩუნება (1-დან n-მდე...) წარმოქმნილი სიტყვების თითოეული ასოს შორის. გარდა ჰორიზონტალური და ვერტიკალური გასწორებისა, არსებობს უამრავი დახრილი გასწორება, ზემოდან ქვემოდან და ქვემოდან ზევით, მარჯვნივ მარცხნივ და მარცხნიდან მარჯვნივ.

ამიტომ, ოკეანის გამოსახულების აღებით, ვადასტურებ, რომ ბიბლიის ჩვენი ცოდნა მისი ზედაპირის დონეზეა. რაც დაფარულია, გამოცხადდება რჩეულებისთვის მარადიულობის განმავლობაში, რომელშიც ისინი შევლენ. და ღმერთი მაინც გააოცებს თავის საყვარელ ადამიანებს თავისი უზარმაზარი, შეუზღუდავი ძალით.

ამ კაშკაშა გამოვლენებებს, სამწუხაროდ, არ ძალუძს შეცვალოს ადამიანთა გული ისე, რომ მათ შეიყვარონ ღმერთი „*მთელი გულით, მთელი სულით, მთელი ძალით, მთელი გონებით*“ (კან. 6:5; მათ. 22:37); მისი სამართლიანი თხოვნის მიხედვით. მიწიერი გამოცდილება ამას დაამტკიცებს, საყვედურები, საყვედურები და სასჯელები არ ცვლის ადამიანებს,

რის გამოც ღმერთის გადარჩენის პროექტი დაფუძნებულია თავისუფალი ცხოვრების დასაწყისიდან ამ ლექსზე: „სრულყოფილი სიყვარული განდევნის შიშს“ (1 იოანე 4:18).). რჩეულთა შერჩევა ეფუძნება ღმერთის, მათი ზეციერი მამისადმი სრულყოფილი სიყვარულს გამოვლენას. ამ „სრულყოფილსიყვარულში“ აღარ არის საჭირო კანონი და მცნებები და პირველ, ვინც ეს გაიგო, იყომოხუცი ენოქი, რომელმაც აჩვენა ღმერთს თავისი სიყვარული მასთან „სიარულთ“ და ფრთხილდ, რომ არ მოეწონებინა იგი. იმის გამო, რომ მორჩილება არის სიყვარული და სიყვარული მოიცავს მორჩილებას საყვარელ ადამიანისათვის სიამოვნებისა და სიხარულის მიწიჭების მიზნით. თავის ღვთაებრივ სრულყოფილებაში იესომ თავის მხრივ დაადასტურა ეს „ჭეშმარიტი“ სიყვარულს გაკვეთილ პირველ ადამიანური მოდელების, აბრაამის, მოსეს, ელიას, დანიელის, იობის და მრავალ სხვას შემდეგ, რომელთა სახელები მხოლოდღმერთმა იცის.

დეფორმაციები დროის გამო

დეადმიწაზე არ არსებობს არც ერთი ენა, რომელსაც არ განუცდია კაცობრიობის გაუკუღმართებულობა გამოწვეული ევოლუცია და გარდაქმნები. და ამ საკითხში ებრაული არ გადაურჩა ამ ადამიანურ გარყვნილებას ისე, რომ ებრაული ტექსტი, რომელსაც ჩვენ ორიგინალურად მივიჩნევთ, უკვე სხვა არაფერია, თუ არა მოსეს ნაწერების ორიგინალი ნაწილობრივ დამახინჯებულ მდგომარეობაში. მე ამ აღმოჩენას მაღლობელ ვარივან პანიჩის შრომისა და იმ ფაქტის გამო, რომ ებრაული ტექსტის ვერსიაში, რომელიც მან გამოიყენა 1890 წელს, დაბ.1:1-ში, მან ციფრულად მოახდინა სიტყვა ღმერთი ებრაული ტერმინით „ელოჰიმ“. ებრაულად „ელოჰიმი“ არის „ელოჰას“ მრავლობითი რიცხვი, რაც მხოლოდით რიცხვში ღმერთს ნიშნავს. არსებობს მესამე ფორმა: "Él". იგი გამოიყენება სიტყვა ღმერთის სახელებთან დასაკავშირებლად: დანიელ; სამუელ; ბეთელ; ეს ტერმინები, რომლებიც აღნიშნავენ ჭეშმარიტ ღმერთს, იღებენ დიდასოს ჩვენს თარგმანებში, რათა აღინიშნოს განსხვავება ჭეშმარიტ ღმერთსა და ადამიანთა ცრუწარმართულღმერთებს შორის.

ბიბლია სამართლიანად და დაჟინებით ხაზს უსვამს იმ ფაქტს, რომ ღმერთი არის „ერთი“, რაც მას „ელოჰად“, ერთადერთ ჭეშმარიტ „ელოჰად“ აქცევს.

სწორედ ამიტომ, მრავლობითი სიტყვის „ელოჰიმის“ მინიჭებით, დაბადება 1-ში და სხვაგან, ღმერთი გვიგზავნის გზავნილს, რომლითაც იგი სამართლანად აცხადებს, რომ უკვე არის მრავალ სიცოცხლეს მამა, რომლებიც ადრე არსებობდნენ ჩვენი ხმელეთის სისტემის შექმნამდე. ან განზომილება და ყველ სიცოცხლე, რომელიც გამოჩნდება დედამიწაზე. ეს უკვე შექმნილ ზეციური ცხოვრება უკვე გაყოფილი იყო ცოდვით, რომელიც გამოჩნდა მის პირველ თავისუფალ ქმნილებაში. საკუთარი თავის სიტყვით „ელოჰიმ“ დასახელებით, შემოქმედი ღმერთი ამტკიცებს თავის ძალ უფლებას ყველ ცოცხალზე და მისგან დაბადებულზე. სწორედ ამ შესაძლებლობით შეძლებს მას, იესო ქრისტეში, აიტანოს თავისი რჩეულთა სიმრავლეს ცოდვები და გადაარჩინოს, მხოლოდ მისი გამომსყიდველ სიკვდილთ, უამრავი ადამიანის სიცოცხლე. სიტყვა „ელოჰიმი“, მრავლობითი, ამიტომ აღნიშნავს ღმერთს მის შემოქმედებით ძალში ყველ ცოცხალს მიმართ. ეს ტერმინი ასევე წინასწარმეტყველებს მრავალ როლს, რომელსაც ის შეასრულებს თავის ხსნის პროექტში, რომელშიც ის უკვე ძირითად და დანაშაულებურულ დარის „*მამა, ძე და სულიწმიდა*“, რომელიც იმოქმედებს ნათლობის შემდეგ, რათა განწმინდოს და განწმინდოს თავისი რჩეულს სიცოცხლე. ეს მრავლობითი რიცხვი ასევე ეხება სხვადასხვა სახელებს, რომლებსაც ღმერთი ატარებს: მიქაელ თავისი ანგელოზებისთვის; იესო ქრისტე მისი სისხლთ შექმნილ რჩეულ ადამიანებისთვის.

ადამიანური გა უკუღმართების გამო და მახინჯების მაგალითად მე ვამღვ ზმნას „დალოცოს“, რომელიც ებრაულ დგამოიხატება ძირით „*brq*“ და რომლის გამოყენებულ ხმოვანთა არჩევანი საბოლოოდ ითარგმნება როგორც „დალოცოს“ ან „წყევლ“. ეს გარყვნილი დამახინჯება ამახინჯებს გზავნილს მნიშვნელობას იობის შესახებ, რომელსაც მისი ცოლი ფაქტობრივად ეუბნება " *აკურთხე ღმერთი და მოკვდი* ", და არა " ~~დაწყევლე~~ *ღმერთი და მოკვდი* ", როგორც მთარგმნელები გვთავაზობენ. მზაკვრული პერვერსიული ცვლილების კიდევ ერთი მაგალითი, ფრანგულენაში გამოთქმა „*რათქმა უნდა*“, რომელიც თავდაპირველ დნიშნავს გარკვეულს და აბსოლუტურს, ადამიანის აზროვნებაში მიიღო „*აღბათ*“, სრულად დასაპირისპირო მნიშვნელობა. და ეს უკანასკნელი მაგალითი

იმსახურებს მოყვანას, რადგან ის მიიღებს მნიშვნელობას და სერიოზულ შედეგები მოჰყვება. "პეტი ლრუსის" ლექსიკონში შევნიშნე ცვლელბა სიტყვა "კვირას" განმარტებასთან დაკავშირებით. 1980 წელს ვერსიაში, როგორც კვირის პირველდღეს, იგი გახდა მეშვიდე დღე მომდევნო წელს ვერსიაში. ამიტომ, ჭეშმარიტების ღმერთის შვილები ფრთხილდუნდა იყვნენ ადამიანების მიერ დადგენილ ევოლუციურ კონვენციებთან, რადგან თავის მხრივ, მათგან განსხვავებით, დიდი შემოქმედი ღმერთი არ იცვლება და მისი ფასეულობები არ იცვლება, ისევე როგორც საგნების წესრიგი და დრო, რომელიც მან შექმნა სამყაროს და რსებებიდან.

კაცობრიობის გარყვნილმა ნაწარმოებებმა აღნიშნეს ბიბლიის ებრაული ტექსტიც კი, სადაც ხმოვნები უსამართლოდ არის მინიჭებული გადარჩენისთვის შედეგების გარეშე, მაგრამ მისი ოფიციალური ვერსიის დასაცავად ღმერთმა რიცხობრივი მეთოდით მოამზადა რეალური ტექსტის ყალბისაგან ამოცნობის საშუალება... ეს საშუალებას მოგვცემს გადავამოწმოთ და აღვნიშნოთ მრავალი რიცხვითი ფიგურის არსებობა, რომლებიც ცალსახად ახასიათებენ ავთენტურ ბიბლიურ ვერსიას, ებრაულ და ბერძნულ ენებზე, რომელთა ნიშნები არ შეცვლელ მვ.წ. II საუკუნეში და ნ^{მოყვლებულ}.

სული აღადგენს ჭეშმარიტებას რწმენით გამართლების შესახებ (სარწმუნოებით)

ახლხან ვახსენე ბიბლიური ტექსტის და მახინჯებები; რამ განპირობებულია ორიგინალური ნაწერების მრავალრიცხოვანი მთარგმნელებით. თავისი ბოლო დროის ხალხის გასანათებლად, ჭეშმარიტების სული აღადგენს მათ ჭეშმარიტებას, მიმართავს მის რჩეულთა გონებას ტექსტებისკენ, სადაც ჯერ კიდევ რჩება მნიშვნელოვანი და მახინჯებები. ეს არის ის, რაც ახლხან განხორციელდა ამ შაბათს, 2021 წელს 4 სექტემბერს, იქამდე, რომ მე მას სახელ "კრისტალური შაბათი" დავარქვი. სწავლს თემის არჩევა რუანდელ და სს დავუტოვე, რომელთა ნაც ინტერნეტით ვუზიარებთ ჩვენი შაბათის პროგრესს. მან შესთავაზა „გამართლება რწმენით“. კვლევამ მოგვიტანა რამდენიმე რეალური მნიშვნელოვანი აღმოჩენა, რომელიც ცხადყოფს ჩვენს გაგებას ამ თემის შესახებ.

ბიბლაში, 1 პეტ.1:7-ში, სული განასახიერებს რწმენას განწმენდილ ოქროთი: „რომ თქვენი რწმენის გამოცდა, რომელიც უფრო ძვირფასია ვიდრე ოქრო, რომელიც იღუპება, თუმცა ცეცხლთ გამოსაცდელა, იწვევს ქებას, დიდებასა და პატივს, როცა იესო ქრისტე გამოჩნდება.“ ამ შედარებიდან უკვე გვესმის, რომ რწმენა, ჭეშმარიტი რწმენა, უაღრესად იშვიათი რამ არის ყველგან კენჭები და ქვები, რაც არ არის ოქრო.

შემდეგ, სტროფიდან მუხლმდე, ჩვენ ჯერ შევინარჩუნეთ, რომ: „რწმენის გარეშე შეუძლებელია ღმერთს ასია მოვინო“, ებრ.11:6-ის მიხედვით: „და რწმენის გარეშე შეუძლებელია მას ასია მოვინო; რადგან ღმერთთან მისულს უნდა სწამდეს, რომ ღმერთი არსებობს და რომ ის არის და მჯილდოებელი მათ ვინც მას ეძებს. რწმენას ორი სწავლება უკავშირდება: რწმენა მისი არსებობის, მაგრამ ასევე, და რწმუნება, რომ ის აკურთხებს „მათ ვინც მას ეძებს“, გულწრფელ და მნიშვნელოვანი დეტალი, რომლის მოტყუებაც შეუძლებელია. და რადგანაც რწმენის მიზანი არის მისთვის სასიამოვნო იყოს, რჩეული უპასუხებს ღვთის სიყვარულს მისი ყველგანკარგულებისა და მცნების შესრულებით, რომელსაც იგი წარმოაჩენს თავისი ქმნილებისადმი სიყვარულს სახელთ. სიყვარულს ამ კავშირის ნაყოფი, რომელიც მაგნიტივით აერთიანებს მათ, ვისაც უყვართ ერთმანეთი და უყვართ ღმერთი ქრისტეში, წარმოადგენილია ცნობილ სწავლებაში, რომელიც ციტირებულია 1 კორ.13-ში, რომელიც აღწერს ჭეშმარიტ სიყვარულს ღვთისთვის მოსაწონს. ამ წაკითხვის შემდეგ ვფიქრობდი არანაკლებ ცნობილ გზავნილზე, რომელიც მოცემულია ჰაბაკუკ 2:4-ში: „... მართალი იცხოვრებს თავისი რწმენით“. მაგრამ, ამ ლექსში ლუი სეგონდის მიერ შემოთავაზებული თარგმანი გვეუბნება: „აჰა, მისი სული ადიდებულია, არარის მართალი მასში; მაგრამ მართალი იცხოვრებს თავისი რწმენით.“ დიდი ხნის განმავლობაში ეს ლექსი მამლევ და პრობლემას, რომლის მოგვარებაც არ მიცდია. როგორ შეიძლება ღმერთის მიერ „მართალი“ შეფასდეს სიამაყით „გაბერილი“ ადამიანი? ვინც პრო.3:34-ის, იაკობის 4:6-ისა და 1 პეტრეს 5:5-ის მიხედვით „ეწინააღმდეგება ამპარტავანს, მაგრამ მადლს აძლევს თავმდაბალს“? გამოსავალი გამოჩნდა ებრაულ ტექსტში სიტყვა „ურწმუნო“-ს ნაცვლად, რომელიც ციტირებულია Segond-ში და გაკვირვებით ვიპოვეთ „კათოლიკურ“ Vigouroux-ის ვერსიაში კარგი და

ასე ლოგიკური თარგმანი, რომელიც სრულყოფილ და ნათელს ხდის. მესიჯი სულსაგან. რადგან, ფაქტობრივად, სული შთაგონებს აბაკუმში მესიჯს იმ სტილში, რომელიც უკვე შთაგონებულია მეფე სოლომონში მისი ანდაზების სახით, რომლებშიც ის აბსოლუტური დაპირისპირების პარამეტრებს აყენებს ოპოზიციაში; აქ, აბაკუმში, "ურწმუნობა" და "რწმენა". და Vigouroux-ისა და მისი თარგმანის ლათინური ვულგატის საფუძვლს მიხედვით, ლექსში ნათქვამია: „აჰა, ვინც ურწმუნოა, მასში არ აქვს სწორი სული; მაგრამ მართალი იცხოვრებს თავისი რწმენით.“ ლექსის ორივე ნაწილს ერთსა და იმავე თემაზე მინიჭებით, ლუი სეგონდი ამახინჯებს სულს ცნობას და მის მკითხველს ხელს უშლის ღმერთის მიერ მიცემულ ჭეშმარიტი გზავნილს გაგებაში. ნივთი გარემონტდა, ახლ ჩვენ აღმოვაჩინეთ, თუ როგორ აღწერს ჰაბაკუკი 1843-1844, 1994 წწ. „ადენტის ტების“ სასამართლო პროცესებს და საბოლოო თარიღს, რომელიც ეხება ქრისტეს ნამდვილ საბოლოო დაბრუნებას, 2030 წლს გაზაფხულს. მართლაც, ეს ბოლო ახალი შუქი. რომელიც აფიქსირებს ქრისტეს დაბრუნებას 2030 წლსთვის, საშუალებას გვაძლევს უკეთ გავიგოთ და დავადასტუროთ უკვე დადასტურებული თანმიმდევრული ადენტის ტური გამოცდილება, Rev.10:6-7, გამოთქმით: " აღარ იქნება დაყოვნება ... მაგრამ ღმერთის საიდუმლო შესრულდება ". ამ დემონსტრირებისთვის, მე ვიღებ ჰაბაკუმ 2-ის ტექსტს მისი დასაწყისიდან, ახსნა-განმარტებითი კომენტარების ინტერიერში.

L.Segond ვერსია შეცვლელა ჩემს მიერ

ლექსი 1: „მე ვიქნები ჩემს პოსტზე და დავდგები კომკზე; მე დავაკვირდები, რას მეტყვის YaHwéH და რას ვუპასუხებ ჩემს კამათში.“

ყურადღება მიაქციეთ წინასწარმეტყველს „მოლოდინის“ დამოკიდებულებას, რომელიც ახასიათებს ადენტის ტა განსაცდელს, სული გვეუბნება დანის გზავნილში 12:12: „ნეტარია ის, ვინც ელის 1335 დღემდე“. ნათლად რომ გავიგოთ, ამ „არგუმენტის“ მნიშვნელობა მოცემულია წინათავში, სადაც ჰაბაკუმის მიერ წამოჭრილ პრობლემა არის ბოროტთა კეთილდღეობის გახანგრძლივება დედამიწაზე: „დაცლს თუ არა ის თავის ბაღს ამისთვის და დაკლვს? ის ყოველთვის ერები, და ზოგვის გარეშე?“ (ჰაბ 1:17). ამ ანარეკლი და ამ კითხვაში, აბაკუმი ასახავს ყველს ადამიანის ქცევას, ვინც ერთსა და იმავე დაკვირვებას აკეთებს

სამყაროს აღსასრულს მდე. ასევე, ღმერთი წარმოაჩენს თავის პასუხს წინასწარმეტყველურად შესავაზებს იესო ქრისტეს დაბრუნების საკითხს, რომელიც საბოლოოდ დაასრულებს ბოროტების, ზიზღის, ურწმუნობის, ორგულებისა და მემბოხეების ბატონობას.

მე-2 მუხლი: „მელპარაკე უფალო და მითხრა: დაწერე წინასწარმეტყველება, ამოტვიფრე იგი და ვებზე, რათა იკითხებოდეს საყოველთაოდ.“

1831-1844 წლებში უილიამ მილერმა წარმოადგინა ცხრილები, რომლებიც აჯამებდა მის განცხადებებს, რომლებიც წინასწარმეტყველებდნენ იესო ქრისტეს დაბრუნებას ჯერ 1843 წლის გაზაფხულზე, შემდეგ კი 1844 წლის შემოდგომაზე. ოთხ მაგიდაზე, ჭეშმარიტების უფლოს მიერ შთაგონებული ახალი წინასწარმეტყველური მნათობების შეჯამება ჩვენი "აღსასრულის დროისთვის". თუ 1994 წლის ამ განსაცდელთან დაკავშირებული რეალური შედეგები გაიგეს მხოლოდ განსაზღვრული დროის შემდეგ, როგორც ეს მოხდა 1844 წელს, თარიღი და მისი გამოთვლადღემდე დამოწმებულია ცოცხალი ღმერთის სულის მიერ.

მუხლი 3: „რადგან ეს წინასწარმეტყველებაა, რომლის დროც უკვე დანიშნულია“

ღმერთის მიერ დანიშნული ეს დრო გამოვლინდა 2018 წლიდან. იესო ქრისტეს დაბრუნების თარიღით, ეს დანიშნული დროა 2030 წლის გაზაფხული.

„ის ბოლომდე მიდის და არ იტყუება;“

გამარჯვებული ქრისტეს დაბრუნება თავის დროზე შესრულდება და წინასწარმეტყველება, რომელიც მას აცხადებს, „არიტყუება“. იესო ქრისტე აუცილებლად დაბრუნდება 2030 წლის გაზაფხულზე.

„თუ დაგვიანდება, დაელოდეთ რადგან ეს მოხდება, აუცილებლად მოხდება.“

თუ თარიღი ღმერთმა დაადგინა, მისთვის, ქრისტეს ჭეშმარიტი დაბრუნება განხორციელდება ამ დანიშნულ დროს, რომელიც მხოლოდ მან იცოდა 2018 წლამდე. შემოთავაზებული დაყოვნება, „თუ დაგვიანდება“, შეიძლება ეხებოდეს მხოლოდ ადამიანებს, რადგან ღმერთი იტოვებს იესო ქრისტეს დაბრუნების შესახებ ცრუ განცხადებების გამოყენების უფლებას, რაც მას საშუალებას მისცემს განიცადოს თანმიმდევრულად 1843, 1844, 1994 წლებში და ჩვენს ბოლო დრომდე, ქრისტეიანების რწმენა, რომლებიც აცხადებენ მის ხსენას, რაც საშუალებას აძლევს მას აირჩიოს თავისი არჩეული

თანამდებობის პირები. იესო ქრისტეს დაბრუნების
ეს ცრუმოსალოდნელი განცხადებები გამოიყენება
ღმერთის მიერ, რათა განაცალევოს სამყაროს
აღსასრულს მდე, " ხორბალი ხორციდან, ცხვარი თხიდან
", ერთგული ურწმუნებისგან, " მორწმუნეები
ურწმუნებისგან ". ", და ცემულთა რჩეული.

ადვენტისტური „ლოდინის“ პარამეტრს, რომელიც
რჩება უკანასკნელი წმინდანების აღწერით
ელემენტად გამოყოფილი და დალუქული ჭეშმარიტი
მეშვიდე დღის შაბათის პრაქტიკით 1844 წელს
შემოდგომიდან, მეორე ადვენტისტური გამოცდის
დასასრულს შემდეგ. ამ ლუქსში სული ხაზს უსვამს
და რწმუნების ცნებას, რომელიც ახასიათებს
ქრისტეს გამარჯვებულს, განმათავისუფლებლსა და
შურისმაძიებლს ამ დაბრუნებას.

Vigouroux ვერსია

ლუქსი 4: „აჰა, ვინც ურწმუნოა, მასში სწორი
სული არა აქვს; მაგრამ მართალი იცხოვრებს თავისი
რწმენით.»

ეს გზავნილი ცხადყოფს განაჩენს, რომ ღმერთი
ატარებს ადამიანებს, რომლებიც ექვემდებარებიან
ადვენტისტთა ოთხ განსაცდელს, რომლებიც
დაკავშირებულია 1843, 1844, 1994 და 2030 თარიღებთან.
ღმერთის განაჩენი მკვეთრია თითოეულ ეპოქაში.
წინასწარმეტყველური განცხადების მეშვეობით
ღმერთი აშორებს ნიღბებს " ფარისმიერ "
ქრისტიანებს, რომლებიც ამჟღავნებენ თავიანთ "
ურწმუნო " ბუნებას მისი რჩეული მაცნეების ან მისი
წინასწარმეტყველების წინასწარმეტყველური
განცხადებების ზიზღით. მკვეთრად საპირისპიროდ,
რჩეული ადიდებს ღმერთს მისი წინასწარმეტყველური
შეტყობინებების მიღებით და მათ მიერ
გამოვლენილი ახალი მიმართულებების მორჩილებით.
ეს მორჩილება, რომელიც ღმერთმა გაასამართლს,
როგორც „სასიამოვნო“, ამავე დროს, ღირსად არის
შენარჩუნებული იესო ქრისტეს სახელთმინიჭებულ
სიამართლეს.

მხოლოდ ეს მორჩილი რწმენა ღმერთისადმი
„სიყვარულთ“ ფასდება მომავალ მარადისობაში
შესვლს ღირსად. მხოლოდის, ვისაც ქრისტეს სისხლ
განწმენდს მისი ცოდვებისგან, იხსნის „თავისი
რწმენით“. იმის გამო, რომ რწმენის პასუხი პირადაა,
ამიტომაც მიმართავს იესო თავის შეტყობინებებს,
ინდივიდუალურად, თავის რჩეულებს, მაგალითად:
მათ.24:13: „მაგრამ ვინც ბოლომდე მოითმენს, იქნება
გადაარჩინა .“ რწმენა შეიძლება გახდეს

კოლექტიური, თუ ის აკმაყოფილებს ერთ სტანდარტს. მაგრამ, ფრთხილდ იყავი! ადამიანთა კრეტენზიები შეცდომაში შეჰყავს, რადგან იესომართო წყვეტს ვინ უნდა გადარჩეს ან დაიკარგოს რწმენის შესახებ მისი განსჯის მიხედვით, რომელიც აჩვენა სამოთხეში შესვლას მსურველმა კანდიდატებმა.

მოკლედ, აბაკუმის ამ მუხლებში სული ავლენს და ადასტურებს „რწმენისა“ და „საქმეების“ მჭიდრო და განუყოფელკავშირს, რომელსაც ის წარმოშობს; იაკობ მოციქულს მიერ უკვე აღდგენილ რამ (იაკ. 2:17: „ასეა რწმენა: თუ საქმეები არ აქვს, თავისთავად მკვდა რია“); რაც გულისხმობს იმ ფაქტს, რომ ევანგელისა და საწყისიდან რწმენის საგანი არასწორად იყო გაგებულ და არასწორად განმარტებულ. ზოგიერთმა, ისევე როგორც დღეს, მას მხოლოდ რწმენის ასპექტი მიამაგრა, უგულუბელუნა წარმოებების ჩვენება, რომლებიც მას მის ღირებულებას და სიცოცხლეს ანიჭებენ. ადამიანთა ქცევა, რომლებსაც ღმერთი აცნობებს იესო ქრისტეს დაბრუნების შესახებ თავის განცხადებებს, ცხადყოფს მათი რწმენის ნამდვილ ბუნებას. და იმ დროს, როდესაც ღმერთი აფრქვევს თავის დიდ შუქს თავის უკანასკნელ მსახურებზე, აღარ არსებობს გამართლება მათთვის, ვისაც არ ესმის ღვთის მიერ დადგენილ ახალ მოთხოვნები 1843 წლიდან. მაღლთ ხსნა გრძელდება, მაგრამ ამ თარიღიდან მხოლოდ სარგებელს მოაქვს იესო ქრისტეს მიერ არჩეულ რჩეულს, სიყვარულს რეალური დემონსტრირების მეშვეობით, რომელსაც ისინი ავლენენ მის მიმართ. თავდაპირველად შაბათი იყო ამ ღვთაებრივი კურთხევის ნიშანი, მაგრამ 1844 წლიდან ის არასოდეს ყოფილ თავისთავად საკმარისია, რადგან მისი წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების სიყვარული, რომელიც გამოვლინდა 1843 წლიდან 2030 წლამდე, ასევე ყოველთვის მოითხოვდა ღმერთს. სინამდვილეში, 2018 წლიდან მიღებულ ახალმნათობებს მჭიდრო კავშირში აქვთ მეშვიდე დღის შაბათი, რომელიც გახდა მეშვიდე ათასწლეულს წინასწარმეტყველური გამოსახულება, რომელიც დაიწყება იესო ქრისტეს დაბრუნებით 2030 წლს გაზაფხულზე. 2018 წლიდან „გამართლება რწმენა“ სრულდება და სარგებელს მოუტანს მოწოდებულებს, რომლებიც ხდებიან რჩეულები, გამოავლენენ თავიანთსიყვარულს ღმერთისა და მისი ყველ ძველ და ახალ მნათობის მიმართ, რომელიც გამოვლინდა იესო ქრისტეს სახელთ, როგორც მათე 13:52 გვასწავლის: ” და მან უთხრა მათ: ამიტომ ყოველ

მწიგნობარი, რომელსაც აქვს ცოდნა ცათსასუფევლის შესახებ, ჰგავს სახლოს პატრონს, რომელიც გამოაქვს თავისი საგანძურიდან ახალ და ძველ.” ყველს, ვისაც ღმერთი უყვარს, შეუძლია მხოლოდ მისი პროექტებისა და საიდუმლოებების აღმოჩენა, რომლებიც დიდი ხანია დამალული და იგნორირებულია ადამიანების მიერ.

აბაკუმი და მესიის პირველი მოსვლა

ეს წინასწარმეტყველება ასევე შესრულდა ებრაელ ისრაელზე, რომელსაც მესიის პირველი მოსვლა გამოუცხადა. ამ მოსვლას დრო და ფიქსირდა და გამოცხადდა დან.9:25-ში. და მისი გამოთვლის გასაღები აღმოაჩინეს ეზრას წიგნში, მე-7 თავში. თურმე ებრაელებმა დანიელს წიგნი მოათავსეს ისტორიულწიგნებს შორის და ის წინ უსწრებდა ეზრას წიგნს. მაგრამ ამ გზით მისი წინასწარმეტყველური როლი შემცირდა და ნაკლებად თვალსაჩინო იყო მკითხველისთვის. იესო იყო პირველი წინასწარმეტყველი, რომელმაც თავისი მოციქულებისა და მოწაფეების ყურადღება დანიელს წინასწარმეტყველებებზე მიიპყრო.

გამოცხადებულმა და გვიანებამ, " თუ და გვიანებით და ელოდეთ ", ასევე შესრულდა, რადგან ებრაელები ელოდნენ მესიას, რომელიც იყო შურისმაძიებელი და განმათავისუფლებელი რომაელებისგან, ეყრდნობოდა ესაიას 61-ს, სადაც სული ამბობს ქრისტეს შესახებ 1 მუხლში. : „ უფლის სული, იაჰვე, ჩემზეა, რადგან უფალმა მცხოვრებისთვის სასიხარულო ცნობა; მან გამომგზავნა, რომ განვკურნო გულმოტეხილები, ტყვეებს თავისუფლება გამოვუცხადო და პატიმრებს ხსნა; ". მე-2 მუხლში სული აკონკრეტებს: „ გამოაცხადოთ იაჰვეს კეთილგანწყობის წელი და ჩვენი ღმერთის შურისძიების დღე; ნუგეშისცემად ყველს ტანჯულს; ". ებრაელებმა არ იცოდნენ, რომ „ მაღლის წელს “ და „ შურისძიების დღეს “ შორის, ჯერ კიდევ 2000 წელი უნდა გასულიყო, რათა ხალხი მიეყვანა ქრისტეს გამარჯვებულს, განმათავისუფლებლსა და შურისმაძიებლს და ბრუნებამდე, ესაიას 61:2-ის მიხედვით. ეს გაკვეთილი ნათლად ჩანს ლუკას 4:16-21-ში მოყვანილ ჩვენებაში: „ წავიდა ნაზარეთში, სადაც აღიზარდა და, თავისი ჩვეულებისამებრ, შაბათს შევიდა სინაგოგაში. ადგა წასაკითხად და მისცეს ესაია წინასწარმეტყველის წიგნი. გაშალა და იპოვა ადგილი, სადაც ეწერა: უფლის სული ჩემზეა, რადგან

მცხო, რომ სასიხარულო ცნობა მექადაგა
ღარიბებისთვის; მან გამომგზავნა, რომ განკურნო
გულმოდებლები, ტყვეებს ხსნა გამოვუცხადო,
ბრძებს თვალს აღდგენა, და ჩაგრულთა
გასათავისუფლებლად უფლოს წყალობის წელწადის
გამოსაცხადებლად მერე წიგნი შემოახვია, მსახურს
გაუწოდა და დაჯდა. » აქ კითხვის შეწყვეტით მან
დაადასტურა, რომ მისი პირველი მოსვლამხოლოდ
ესაია წინასწარმეტყველს მიერ გამოცხადებულ „
მაღლის წელს“ ეხებოდა. 21-ე მუხლო გრძელდება და
ამბობს: „ ყველანი, ვინც სინაგოგაში იყვნენ,
შეხედეს მას. შემდეგ მან უთხრა მათ: დღეს აღსრულდა
წერილი, რომელიც თქვენ ახლ მოისმინეთ. »
უფლებელი ოფილი და წაუკითხავი „**შურისძიების დღე**
“**ღმერთმა და ადგინა 2030 წლის გაზაფხულისთვის, მისი**
მეორედ მოსვლისთვის, ამჯერად მთელ თავისი
ღვთაებრივი ძალთ მაგრამ ამ დაბრუნებამდე,
აბაკუმის წინასწარმეტყველება უნდა
შესრულებულიყო „**დაგვიანებით**“; „ადგენტი სტური“
სასამართლო პროცესების მეშვეობით, 1843-1844 და 1994
წლებში, როგორც ახლ ვნახეთ.

ს ა ბ ო ლ ო ო მ ი ძ ჯ ნ ა

შეხვედ ს ი მ ა რ თ ლ ს

2021 წლის გაზაფხულზე, ღვთიური წლის დასაწყისში, მდიდარმა, მაგრამ ცრუ ქრისტიანმა დასავლურმა კაცობრიობამ ახლხან გამოავლინა სურვილი, შეენარჩუნებინა მოხუცების სიცოცხლე, თუნდაც ეროვნულ ეკონომიკური განადგურების ფასად. ამიტომ ღმერთი გადასცემს მას მესამე მსოფლო ომს, რომელიც წაართმევს ყველ ასაკის ადამიანს უამრავ სიცოცხლეს, რადგან იცის, რომ არ არსებობს წამალ ან ვაქცინა ამ მეორე ღვთაებრივი სასჯელს. ჩვენს წინაშე, 8 წელწადში, იქნება მიწიერი შემოქმედების 6000 წელი, რომლის დასასრულ იესო ქრისტეს დაბრუნებით იქნება აღსანიშნავი. ტრიუმფალური და გამარჯვებული, ის მიიყვანს თავის გამოსყიდულებს, თავის ცოცხალ რჩეულებს და მათ, ვისაც აღადგენს, თავის ცათა სასუფეველში და განადგურებს მთელ ადამიანურ სიცოცხლეს დედამიწაზე, რომელზეც მართლ და ტოვებს, სიბნელეში იზოლირებულს, თავიდანვე მემამბოხე ანგელოზს. , სატანა, ეშმაკი.

6000 წლის პრინციპის რწმენა აუცილებელია ამ პროგრამის მისაღებად. ბიბლიაში მოცემული ფიგურებიდან ზუსტი გამოთვლები შეუძლებელი გახდა აბრაამის დაბადების თარიღთან დაკავშირებით „გაურკვეველობის“ გამო (ერთადერთი თარიღი თერახის სამი ვაჟისთვის: დაბ.11:26). მაგრამ ადამიანთა თაობების თანმიმდევრობა ადამიდან ქრისტეს დაბრუნებამდე ადასტურებს ამ რიცხვის 6000-ის მიახლოებას. ამ მრგვალი, ზუსტი რიცხვისადმი ჩვენი რწმენის მინიჭებით, ჩვენ ამ არჩევანს მივაწერთ „გონიერ“ არსებას, ანუ შემოქმედი ღმერთი, მთელი ინტელექტისა და სიცოცხლის წყარო. მის მეოთხე მცნებაში მოყვანილი „შაბათის“ პრინციპის თანახმად, ღმერთმა ადამიანს მისცა „ექვსი დღე“ და ექვსი ათასი წელი თავისი საქმის შესასრულებლად, მაგრამ მეშვიდე დღე და მეშვიდე ათასწლეული დასვენების დროა (დადგენილი გარდა) ღმერთისა და მისი რჩეულებისთვის.

ამ ნაშრომის შინაარსმა აჩვენა, რომ ღმერთისთვის მოსაწონი რწმენა აგებულა მისი რჩეულის „გონიერი თუ ბრძნული“ ქცევით, რომლებიც *სარგებელს იღებენ ღმერთის ნათქვამიდან, წინასწარმეტყველების ან ფიქრობს ყველ ფრისგან (იხილეთ დანიელ 12:3: „ და ბრძენი გაბრწყინდება,*

როგორც ბრწყინვალება. სივრცისა და ისინი, ვინც
სიმართლეს ასწავლდნენ სიმრავლეს,
ვარსკვლავების მსგავსად სამუდამოდ მოქმედებენ
ამგვარად, ისინი ამართლებენ ღვთის არჩევანს, რათა
მათ ისარგებლონ მისი გამომსყიდველ
სამართლანობით, რომელიც გამოვლენდა. იესო
ქრისტე.

ამ ნაწარმოების დასასრულბლდ, მოახლოებულ
დრამამდე, მსურს, თავის მხრივ, მივუძღვნა ღვთის
ყველ ჭეშმარიტ შვილს, რომლებიც წაიკითხავენ მას
და მიესალმებიან მას რწმენითა და სიხარულით, ეს
ლუქსი იოანეს 16:33-დან. ორმა სხვადასხვა წყარომ
მიუძღვნა ჩემს ნათლობას 1980 წლის 14 ივნისს; ერთი
ჩემი ნათლობის მოწმობაზე დაწესებული ბიდან,
მეორე წიგნის „იესო ქრისტეს“ წინასიტყვაობაზე,
რომელიც შემომთავაზა ამ დროს ჩემმა
იმდროინდელმა თანამგზავრმა, თითქმის იმ
ასაკამდე, როცა იესომ სიცოცხლე შესწირა
მსხვერპლდ. : „ეს გითხარით, რათა მშვიდობა
გქონდეთ ჩემში. თქვენ გექნებათ გასაჭირი
მსოფლოში; მაგრამ გამბედაობა, მე დავიპყარი
სამყარო.“

სამუელ, იესო ქრისტეს კურთხეული მსახური,
"ჭეშმარიტად"!

ბოლო ზარი

როდესაც მე ვწერ ამ გზავნილს, 2021 წლის ბოლოს, მსოფლო კვლევ სარგებლობს დასაფასებელი და დაფასებულ საყოველთაო რელიგიური მშვიდობით. თუმცა, ღმერთის მიერ მომზადებული გაშიფრული წინასწარმეტყველური გამოცხადებების შესახებ ჩემი ცოდნის საფუძველზე, მე ვადასტურებ, ოდნავი ეჭვის გარეშე, რომ საშინელო მსოფლო ომი მზადდება და მომდევნო 3-დან 5 წლამდე უნდა განხორციელდეს. მისი სიმბოლური სახელწოდებით „*მეექვსე საყვირის*“ წარდგენით Rev.9-ში, სული გვახსენებს, რომ უკვე დადგა ხუთი საშინელო სასჯელი, რათა დაისაჯოს მისი წმინდა შაბათის ერთგულების მიტოვება და 321 წლის 7 მარტიდან უპატივცემული მისი სხვა დადგენილებები. უკვდავი ღმერთის სასჯელი მოიცავდა 1600 წლიან კაცობრიობის ისტორიას, რომელიც ორგანიზებული იყო დვთაებრივი რელიგიური პროგრამის მიხედვით. მისი მეექვსე სასჯელი ბოლოჯერ აფრთხილებს ქრისტიანობას მის მიმართ ურწმუნოებაში და მნაშავედ. ღმერთისა და მისი გადარჩენის პროექტის გარდა, ადამიანის სიცოცხლეს აზრი არ აქვს. სწორედ ამიტომ, ლუვიანების 26-ში ანალოგიით გამოვლენილი თანდათანობითი ხასიათის მქონე „*საყვირები*“, „*მეექვსე*“-ის მკვლელობის ინტენსივობა მიაღწევს საშინელებათა სიმაღლეებს, რომელთაც კაცობრიობა დიდი ხანია ეშინოდა და ეშინოდა.“ *მეექვსე საყვირი*“ ეხება საბოლოო მსოფლო ომს, რომელიც მოსპობს ადამიანთა სიმრავლეს, „*ადამიანთა მესამედს*“ გამოხ.9:15-ის მიხედვით. და ამ პროპორციას სიტყვასიტყვით შეიმღება მივალწიოთ ომში, სადაც 200,000,000 შეიარაღებული, გაწვრთნილი და აღჭურვილი პროფესიონალი მეზრდოლი და უპირისპირდება ერთმანეთს, გამოცხადების 9:16-ში მოცემული სიზუსტის მიხედვით: „*ჯარში ცხენოსანთ რიცხვი იყო ორი ათასი ათასი: გავიგე მათი რიცხვი*“; ანუ, 2 x 10000 x 10000. ამ უკანასკნელ კონფლიქტამდე, მე-20 საუკუნეში 1914-1918 და 1939-1945 წლების ორი მსოფლო ომი იყო დიდი სასჯელის წინამორბედი, რომელიც დაასრულებს თავისუფალი ერების და მოუკიდებლობის დროს. ღმერთმა არ მოგვცა თავშესაფარი ქალქები თავისი რჩეულებისთვის,

მაგრამ მან დაგვიტოვა საკმარისად მკაფიო
 მინიშნებები, რომ გავიქცეთ მისი ღვთაებრივი
 რისხვის პრიორიტეტულ ტერიტორიებზე. ის მართავს
 და რტყმებს, რომ ლუბიც უნდა მიიტანონ ამ
 ამოცანისთვის მოწოდებულმა ადამიანებმა. მაგრამ
 არცერთი მათგანი არ იქნება მისი რჩეული.
 დედამიწაზე მიმოვანტული ურწმუნო მემბრეები ან
 ურწმუნოები იქნებიან მისი ღვთაებრივი რისხვის
 იარაღი და მსხვერპლი. მეორე მსოფლიო ომი
 მიმდინარეობდა დასავლურ ხალხებს შორის, რომელთა
 რელიგიები იყო ქრისტიანული და კონკურენტი.
 მაგრამ მომავალ მესამეში, შეტაკების მოტივი
 იქნება არსებითად რელიგიური, კონკურენტი
 რელიგიების დაპირისპირება, რომ ლუბიც არასოდეს
 ყოფილხნ დოქტრინულ დ თავსებადი ერთმანეთთან.
 მხოლოდ მშვიდობამ და ვაჭრობამ მისცა საშუალება
 ამ ილუზიის ზრდას. მაგრამ ღმერთის მიერ არჩეულ
 დროს, გამოცხადების 7:2-3-ის მიხედვით, ღვთის
 ანგელოზების მიერ შეპყრობილ დემონური
 უნივერსალურობა გათავისუფლდება, რათა „
 დაუზიანოს დედამიწას და ზღვას“ ან, სიმბოლოების
 გაშიფვრა, „ზიანი“ „პროტესტანტები და
 კათოლიკეები“, რომ ლუბიც მოლაღტეები არიან იესო
 ქრისტეს მიმართ. ძალაღ ლოგიკურია, რომ ორგული
 ქრისტიანული რწმენა სამართლიანი მსაჯული იესო
 ქრისტეს რისხვის მთავარ სამიზნეს წარმოადგენს;
 ისევე, როგორც ძველ შეთანხმებაში, ისრაელი
 ისჯებოდა მისი მუდმივი ურწმუნოებისთვის 70 წელს
 მის ეროვნულ განადგურებამდე. ამ „მეექვსე
 საყვირის“ პარალელურად, დანის
 წინასწარმეტყველება 11:40-დან 45-მდე ადასტურებს „
 სამი მეფის“ გამოძახებით მონოთეიზმის სამი
 რელიგიის მნიშვნელობა: ევროპული კათოლიციზმი,
 არაბული და ჩრდილოეთ აფრიკის ისლამი და რუსული
 მართლმადიდებლობა. კონფლიქტი დასრულდა
 სიტუაციის შემობრუნებით ამერიკული
 პროტესტანტიზმის ჩარევით, რომელიც არ არის
 დასახელებული როგორც მეფე, არამედ რუსეთის
 ტრადიციული პოტენციური მტერი. კონკურენტი
 ძალების აღმოფხვრა ხსნის მის ბოლო დომინაციაზე
 წვდომას, სახელწოდებით "მხეცი, რომელიც ამოდის
 მიწიდან", აღწერილია გამოცხ.13:11-ში. მოდით
 დავაკონკრეტოთ, რომ ამ საბოლოო კონტექსტში,
 ამერიკული პროტესტანტული სარწმუნოება
 უმცირესობად იქცა, სადაც რომაული კათოლიკური
 სარწმუნოება უმრავლესობაა, თანმიმდევრული

ესპანური იმიგრაციების გამო. 2022 წელს, მისი ირლანდიური წარმოშობის პრეზიდენტი თავად არის კათოლიკე, ისევე როგორც მოკლელო პრეზიდენტი ჯონ კენედი.

18:4-ში, ყოვლს შემდეგ დმერთში, იესო ქრისტე უბრძანებს ყველს, ვისაც სწამს და იმედოვნებს მას, მის რჩეულებს, „*გამოვიდნენ დიდი ბაბილონიდან*“. პაპის რომაული კათოლიკური ეკლესიის ამ ნაშრომში მტკიცებულებით იდენტიფიცირებული „*ბაბილონი*“ *განიკითხება და დაგმობილა* „*მისი ცოდვების*“ გამო: „*მისი ცოდვების*“ ისტორიული მემკვიდრეობით, კათოლიციზმის და ნაშაული ვრცელდება პროტესტანტებსა და მართლმადიდებლებზე, რომლებიც თავიანთი რელიგიური პრაქტიკით ამართლებენ რომიდან მემკვიდრეობით მიღებულ კვირადღეს. ბაბილონიდან გასვლს გულისხმობს „*ცოდვების*“ მიტოვებას, რომელთაგან ყველზე მნიშვნელოვანია, რადგან დმერთი მას იდენტიფიცირებულ „*ნიშანს*“ აქცევს: ყოველ ვირეულ დასვენების დღე, ღვთაებრივი წესრიგის კვირის პირველი დღე, რომაული კვირა.

ამ გზავნილში, დროის გადაუდებლობის გათვალისწინებით, მოვუწოდებ ღვთის შვილებს და ასულებს, დატოვონ საფრანგეთის ჩრდილოეთი ზონა, რომელიც მდებარეობს მის დედაქალაქ პარიზზე. იმიტომ, რომ მას მალე დაარტყამს დმერთის რისხვა, დაიტანჯება „*ცეცხლზეციდან*“, ამჯერად ბირთვული, როგორც ქალქი „*სოდომი*“, რომელსაც იგი ადარებს თავის გამოცხადებაში გამოცხადების 11:8-ში. ის ასევე ასახელებს მას სახელწოდებით „*ეგვიპტე*“, „*ცოდვის*“ სიმბოლური გამოსახულებით, მისი არარელიგიური ვალდებულების მემკვიდრეობის გამო, რომელიც ეწინააღმდეგება დმერთს, როგორც ფარაონი ებრაელებს ხალხის გამოსვლს ისტორიულ ანგარიშში. სამარ ვითარებაში, გაჭრილი და აკრძალული გზებით, შეუძლებელი იქნება სამიზნე ადგილს დატოვება და მომაკვდინებელი ტრაგედიისგან თავის დაღწევა.

სამუელ ცოცხალ დმერთის, იესო ქრისტეს მსახური

ვისაც სურს აღმოაჩინოს, უპირველეს ყოვლისა, რა არის წარმოდგენილი ამ ნაწარმოების ბოლოს, გაუჭირდება იმის გაგება, თუ რატომ ვარ ასე

და რწმუნებულ საფრანგეთისა და ევროპის
გარდა უვალ განადგურების შეუქცევად ბუნებაში.
მაგრამ ისინი, ვინც წაიკითხეს მისი თავიდან
ბოლომდე, შეაგროვებენ კითხვის პროცესში
მტკიცებულებებს, რომ ლუბიც მუდმივად გროვდება, იმ
დონემდე, რომ მათ საშუალებას მისცემს საბოლოოდ
გაიზიარონ ის ურყევი რწმენა, რომ ღვთის სული აქვს.
აშენდა ჩემში და ყველ, ვინც მას ეკუთვნის;
სიმათელეში. მას ეკუთვნის მთელი დიდება.

ცუდი სიურპრიზები იქნება მხოლოდ მათგან,
ვინც ჯიუტად უარს ამბობს აღიაროს მისი
შეუდარებელი ძალა, ყველზე მრავალრიცხოვანი და
მისი უნარი წარმართოს ყველფერი თავისი გეგმის
მიხედვით მის სრულყოფილი დღევამდე.

მე აქ ვხურავ ამ ნაწარმოებს, მაგრამ
შთაგონება, რომელსაც იესო აგრძელებს, აღიქმება და
მუდმივად არის ჩაწერილი შეტყობინებების სახით,
რომელიც წარმოდგენილია ნაშრომში „უკანასკნელი
ადგენტი სტი მოსიარულეების ზეციური მანანა“.